

Sub- 177
w- 143

IOANNIS PIERII VALERIANI

BELLVNENSIS

HIEROGLYPHICA

S E V

DE SACRIS ÆGYPTIORVM ALIARVMQVE GENTIVM LITERIS COMMENTARIJ:

Summa cum industria exarati, & in libros quinquaginta octo redacti: quibus etiam
duo alij ab eruditissimo viro sunt annexi.

Hæc postrema omnium editio præter iconas & varia numismata affabre elaborata, non solum variarum historiæ, veterumque inscriptionum monumenta continet, verum etiam præter Ægyptiacæ, & alia pleraque mystica, tum locorum communium ingentem syluam: tum sacrarum literarum, in quibus haud raro & Christum ipsum & Apostolos Prophetasque huiusmodi locutionibus usos fuisse videmus, exquisitam interpretationem: quippè cum hieroglyphicè loqui nihil aliud sit, quàm diuinarum humanarumque rerum naturam aperire.

Accesserunt nunc primùm perutiles ad marginem Annotationes nunquam hæcenus excusæ, vnà cum Declamatiuncula pro Barbis, ac eiusdem Poëmatibus: eaque omnia à mendis quæ irrepserant, vindicata.

CVM INDICE GEMINO.

LVGDVN I,

Sumptibus Pauli Frelon.

M. DCII.

CVM PRIVILEGIO.

ILLVSTRISSIMO COSMO MEDICI FLORENTINORVM DVCL

HETRVRIAEQUE PRINCIPI,
Heroti incomparabili,

IOANNES PIERIVS VALERIANVS,
S. P. D.

VM mecum reputo, COSME Princeps Illustrissimè, reputo autem sepius, quanta fuerit
& genij & ingenij tui felicitas in laudatissima vitæ tuæ, negotiorumque electionibus, cum
omnes te unanimi totius patriæ tuæ consensu, in iam tenera ætate, ditioni amplissima prepo-
nerent, & in hanc celsam honoris sedem extollerent, tum certè quoniam modo tantam rerum
molem in hac temporum perturbatione ferre ac sustinere posses, sinequam pro eo ac debui, so-
licitus esse capi. Verùm cum actionis administrationisque tuæ progressum, & quam vitæ ra-
tionem complexus es, considero, gaudio planè maximo ita perfundor ac exulto, ut etiam planè
videam te Fortuna locum illum, singulari omnium beneuolentia & summa Virtutis exis-
timatione non solum
rui potuisse, sed etiam eam virtutis opinionem de te concitauisse, ut vel maximis regnis gubernandis te dignum
preberis. Nam qui fructus à bono veroque Principe soleat expectari vel maximus, huiusce iam non adumbratam
imaginem, sed luculentam expressimque formam nobis exhibuisti, atque ut insigne commodum subditis tuis adferre
posses, in primis operam dedisti, ut tanquam agrum melioribus ferendis segetibus destinatum, Lolio zizaniæ,
sic Rempublicam tuam labe vitisque contagiosis perpurgares, dum corruptores coerces, externas diuini nominis con-
tumelias, blasphemias, periuria, & id genus extrema scelera pro virili, iureque tuo prohibes, emendas, tollis, ac punis:
nihilque magis è tua dignitate, nec rem Deo (huius enim minister & est, & dicitur bonus quiuis Princeps) gratioris,
nec ciuibus tuis salubriorem existimasti, quam si ad huiusmodi honestatis ac pietatis scopum & metam in curriculo
tuo gnauius & strenuè contendas: pro quo etiam labore & indefesso studio certo nouisti tibi diuinitus immortale
premiũ esse propositum, cum tam gloriosi conatus & cursus dux & magister CHRISTVS prolixè pollicetur
illis rerum omnium felicissimos successus, qui Religionem puriorem ardentè amant, & ornare sedulo contendunt.
Quamobrem, COSME Princeps ornatissime, fas mihi sit quesio, meo quodam mōre, & singulari quadam erga te
gentemque vestram pietate, liberior quodam usurpare & adferre, quæ ex officio prætermittere non possum, teque
exhortari, & admonere, vel iam currentem (ut dici solet) incitare potius, ut quem hæcenus animum ad publica in-
uadenda commoda attulisti, eum non deponas, sed tibi etiam atque etiam vigilandum, ac pro Republica consilio & la-
bore excubandum existimes: studiũque omnia, cogitationes & curas in ijs rebus ponendas, quibus clauum tantũ do-
minij in maximis fluctibus tenere, & amplas ditiones tuas, in summis rerum difficultatibus tueri ac gubernare pos-
sis. Hoc ipsum facile totum assequeris, si Deum verum in CHRISTO verè, ut facis, agnoscens, summa fide &
seruitia colas, ames, veneris, & gloria sanctissimi nominis eius, doctrinæ celsæ, Ecclesiæ tranquillitati applican-
da, conferuandæq; dies noctesque iudeas in Domino, ad quod es adhibitus, publicam, ut hæcenus fecisti, salutem
queras, subditorum incolumitatem cures & tuearis, honestam disciplinam instituas, vel iam institutam conserues,
florentem ditionem legibus, iustitia, concordia stabilire pergas. Magnum, inquires, est hoc & arduum munus, mole-
stiarumq; plenum, & quod non nisi ab ijs præstari potest, quibus diuinitus peculiare donum concessum est: mihi autem
homini satis alto perfruente otio hæc perscribere longe facilius, quam inuenire quenquam qui ad hunc scopum propius
collimet. Rectè sanè, sed quorsum hæc? Ut te ipsum, clarissime Princeps, respicias, teque cum esse firmè credas, in quem
Deus Optimus Maximus immensa sua benignitate, tam ampli conferre voluit beneficia, vnumque constituere Ducem,
ac veluti pastorem, magnis & late distitis populis, ut eos commode, prudenterque regendo pascendoque, in hoc tuo prin-
cipatu idea quadam sanctæ Reipublice eluceres. Ideoque duos præclaros tibi comites addere voluisti, Iustitiam &
Religionem: quarum altera fortunam, vitam & dignitatem ciuium & populorum conseruas & contines: altera, ad
veram salutem, veramque felicitatem omnes commocet, & proprio laudabilique exemplo tantum non adducis. Respi-
ce igitur, COSME Princeps, munus tibi assignatum à Deo, talentumque tam liberaliter tibi impertitum, ac celsæ
tui illud nomen non sine diuino numine ideo tibi obuenisse, ut quod olim de sparta prouerbiũ iactatum est) quam
noctus es Hetruriam, eam excolas, & omni virtutum genere exornes. In primis autem, ut decet verè virtutis ama-
torem, antes quibus doctrinæ liberales continentur, studio, liberalitate, & officijs tuis complectaris: in sunt enim in arti-

Ad Illustriss. Cosmum Medicem

Es illis fontes & cause sapientie, virtutum, legum, & honeste discipline, que omnis quam principatui & prouincis tuis necessaria sint, vnus omnium Principum optime nouisti, qui nullis sumptibus laboribus nullis pepercisti, ut praestantiores ingeniarum artium Doctores Gymnasii presicerentur, iuuentutemque liberaliter instrueret. Et si quis tandem inueniatur, qui ab egregia aliqua virtute commendationem ducit, hunc tua beneuolentia dignum iudicas ac benigne complecteris. authoritate defendis, fones, & dignis premiis ornas, ut iam nemo mirari debeat, probos homines & doctissimos quosque certatim ingenij sui partus libenter illi commendare, cuius vel nominis splendor, gratiam & ornamentum scriptis conciliant suis. Quam quidem ob rem nec mihi, qui annos permultos in vestra sum clientela, committere dum putavi, ut, cum multi eam voluptatem, quam incredibilem ex ista magna dignitate animis suis pericerent, scriptis declarant, vellenteque te hunc summum honorem ex tuo merito splendore diuissime administrare, ego vnus in tanta omnium letitia tacerem, nec scripto testificarer commune omnium nostrum gaudium ex eo potissimum natum esse, quod te vnum in hac durioris temporis propugnatione diuinitus delectum videremus, qui literas, literatosque viros singulari benignitate fones, atque illustras, ac aduersus intolerandam incertitiam, & immanem barbariem defendis. Vt igitur huiusce percepta mea letitia aliquam significationem darem, commentarios satis multos diuersorum amicorum, quibus id denegare nec potui nec debui, rogatu, de sacris Aegyptiorum literis hoc tempore in vnum veluti corpus constrictos in tuo nomine apparere volui: in quibus vel describendis, vel tractandis magna operum & sedulum studium nos posuisse, boni omnes, qui nostra legere dignabuntur, facile intelligunt. Quam vero feliciter id a nobis tentatum sit, aliorum iudicium erit: labores certe incredibiles sustinimus, dum earum rerum explicationem adferre studuimus, que nature obscuritate varietateque innotata, multisque obstructe difficultatibus, plurimorum, vel insigniter eruditorum hominum ingenia exercere detineretque potuerint, ut etiam aequiorem mihi fore Lectorum sperem, ubi viderit me primum tanta rerum varietate, magnitudine ac difficultate maximo studio, maximaque animi contentione in hoc argumento elaborare voluisse, & honesto exemplo multorum studia excitare. Quanquam hoc loco extiterunt, qui in ipso operis vestibulo a tam laborioso me deterere ita studuerunt incepto, ut etiam vel arrogantie vel imprudentie nota & crimine me verberarint, quod vnus e multis existimarem aliquam absolutam explicationem me nunc tandem huic tam obscuro argumento adferre, & tam immensam rerum aditarum friem ex Aegyptiorum sacerdotum arcanis eruere posse considerem. Quin potius rei difficultate ob oculos versata, inexhausti operis laborem declinandum censuerunt, praestitum cum in huiusmodi emodandis non pauci ex Graecis & Latinis barbarisque scriptoribus omne studium & operam sine fruge consumpserint, quod opus tale rerum atque artium omnium propemodum rationem, naturamque comprehendat. Praterea vetustis earum literarum monumentis, partim temporum, partim hominum incuria deperditis, ea dicebant scriptorum inopia laborandum esse, ut si etas, si ingenium, alia plerumque adessent, vix tamen ad exitum perducere concederetur tante molis argumentum, quod idem adeo sit ex hominum memoria seblatum, vel potius abolitum, ut nulli vnquam visui sit hec elucubratio futura, cum praestitum hoc ipso tempore nullus quantumlibet profunda eruditione sit, qui vel obeliscos, qui Roma aut alibi adhuc visuntur, vel admirandam illam Bembi mensam intelligat, aut interpretari possit: vanumque esse, ingenium in eo pertinacius intendere, quod te nunquam omnino speres assecuturum. His ego responsum volo, me non esse nescium plurima ex his vna cum Aegyptiorum regno, doctrina, institutione, ac fere omni eorum nomine ita esse aboluta, ut si vel ipse reniniscat Heraclitus, qui fertur olim omnia sacerdotum eorum monumenta, literasque mysticas vno statim obtutu intellexisse, rerumque simul interpretationem confecisse, iam nunc laboret incassum, si quid tale aggrediatur. Sed esto non posse me, non posse alium quempiam totum hoc sacrum perlustrare, idcircone preclaro & laborioso incepto desistendum, quod vni omnia prestare negatum sit? Idcircone veteri numismata & statuas artificiosius elaboratas, quas tanto studio perquirimus, tanta diligentia effodimus, tanto sumptu rescirare curamus, quaecumque fuerint vel nare, vel manu, vel pede, vel alio quopiam membro mutila, in fornacalem ignem ad usum calcis conijciemus? quomodo enim nobis vel voluptati, vel admirationi esse poterunt, si non vndeque perfecte fuerint, quando nihil isti dignum putant, pretiofum nihil, nisi quod est absolutissimum? Age igitur, COSME, si horum sententiam probas, monumenta aliquot tum vetera tum recentia ex amantissimis tuis adibus abijce, statuas illas mira Michaelis Angeli Bonaroti industria fabricatas, & diui Laurentij templo eliminandas cura: nam & illis aliquid deest, & haec extremam artificis desiderant manum, ut de his tantum loquamur, quos in nostra commentationis serie duces libenter suscipimus. Plinium habere domi nemo velit, professus enim se naturalis aut mundi historie libros editurum, non omnia nouit, non omnia perquisiuit, in orbis descriptione multa praetermisit, montes aliquot non recensuit, flumina plerumque non commemorauit, urbes tunc celebres non agnouit omnes, quadrupedum, piscium, auium, stirpium, ac aliarum quarundam vim ac proprietatem parum accurate proposuit? Quid Plutarchum, quid Aelianum, quid Athenaeum, quid Pausaniam memorem, cum horum nemo omnia, que in suscepto argumento dici potuissent, dixerit? Quid Paulum Iouium, cuius tanta inscribenda historia laus est, ut eandem plerique veterum eriperent, & cum vel primis parē habeat? Huiusne incomparabilis vni scripta rejicimus, quod in ea temporum serie aliquot annorum historia conscribit? Id existimo nemo, nisi prorsus humanarum rerum imperitus, approbauerit. Tu certe, COSME Princeps, domestico id ipsum improbas exemplo, qui quanto potes studio, quicquid reparari potest, instauras: & quorum virtutes vel imitaris, vel etiam excellis, eorum etiam imagines vel opera studioso perquiris. Sed ne in hoc multus sis, harum commentationum labor nulli rei magis mihi videtur assimilandus, quam illi de quo dixi statuarum effodiendarum & instaurandarum studio: ut enim illi circumque mutila, grate esse solent, sic nostra haec (nisi me insituri operis fallat amor) etsi non omnia complectentur, habitura tamen spero aliquid, quod sese humana ingenia oblectare possint. Nihil igitur mihi cum illis sit,

Qui quod desperet inuicti membra Glyconis,
Nodosa corpus nolint prohibere chiragra.

Epistola nuncupatoria.

Nouimus humanarum virium terminos circumscriptos, & aliquid esse prodire se nus, si non datur ultra. Quamobrem quis tandem iniquiore in eum erit animo, qui mortaliū ingenia, industria & laboribus suis quocumq; modo vel delectare vel inuare conetur? Nā de presentis argumenti vel oblectatione, vel utilitate, quam earū rerū explicatio & cognitio offert, si velim pro dignitate dicere, nullus unquā exitus reperietur. Quod si vnicuiq; rei non exigua nobilitas ex antiquitate cōparatur, scriptorum opinio est, literas has, quibus inde vsi sunt Aegyptij, tunc primum excogitatas, cum veteres illi ante diluuium viri, qui rerum caelestium rationem primi mortalium indagasse traduntur, duas diuersa materia columnas constituerunt, lateritiā vnā, alterā lapideā, in quibus totum de consummatione mundi arcanum exscriberent: sunt enim qui descriptionem huiusmodi, animalium ceterarumq; rerum figuris constitisse asseruerent, in quibus tamen Philosophi, Poetae, Historici, diuinarum etiam disciplinarum sententias delitescere videntur. Constantissima enim fama celebratum fuit, sacerdotes illos Aegyptios omnem naturae obscuritatem adeo manifeste sibi cognitam professos, ut eandem quasi per manus traditam, disciplinam hereditariam possiderent. Hac ipsa praecara fama commotus admirandus ille Pythagoras, Aegyptum sibi adeundam lustrandamq; putauit, ac ab iisdem ibi sacerdotibus talia cepit arcanarum rerum documenta, ut non abs re de illo passim dictum sit

Mente Deos adiit, & quae natura negauit

Visibus humanis, oculis ea pectoris hausit.

Tantaeque huius viri fuit admiratio, ut Crotoniate & Metapontini (apud quos etiam ē vita decessisse fertur) ex eius domo templum facerent, ac veluti numen colerent. Quid Plato, ut ingenij doctrināq; Principes, & Philosophorum Deus & haberetur & vocaretur, nonne id Aegyptiace peregrinationi debet referre acceptum? Nonne Mos ipse, quem Pharaonis filia adoptauit, regioque modo, peritis Aegyptiorum adhibitis preceptoribus educauit ac erudiuit, magni sapientissq; nomine honoratus est? Sed ne in conquiendis multis laborare videar, cum hac hieroglyphica instituendi ratione similitudinem habere comperio diuinis nostrorum literas, ita omnia mystico quodam sensu scripta quaecumque Moses, quae Dauid, quae Prophetae reliqui caelesti Spiritu afflati protulerunt. In noua vero lege nouaque instrumento cum Afferret noster ait: Aperiā in parabolis os meum, & in enigmate antiqua loquar, quid aliud sibi voluit, quā hieroglyphicē sermonem faciam, & allegoricē vetusta rerum proferam monumenta? Et illud: Iesus in parabolis loquebatur ad turbas, nonne sermones suos arcano quasi Velamine quodam contegebat? Pari modo videmus Apostolos ab visitato loquendi more receisse, ut sacra de Deo dicta ceteris scriptis, sicut merita dignitate, ita & forma quadam discernerentur, ne caelestium mysteriorum majestas passim & indiscretē pateficeret, sanctūque Canibus, & margarita Porcis exponerentur. Demetrius certē Phalerens apud Philadelphum Alexandria Regem, plebique audientibus affirmavit, non licuisse Graecis Hebraicam historiam attingere, quin illustrium scriptorum quosdam eam rem tractare ausos, aduersa mentis valetudine & langore corporis tandū conflictatos, donec ab incepto decessissent, tanquam id arcanum profanis esse gentibus manifesta ira Numinis interdictum. Ad quod ipsum si nunc multi rescirent, modestius aliquando se gererent. Vides enim quae de humana diuināque disciplina vultus illa sub rerum verborūque quorundam inuolucris occultauerat, & quod peritissimi quinque inter se hoc veluti enigmatum genere vti consueverunt. Mihi igitur vitio verti non debet, si omnem operam & studium ad harum rerum explicationem contulerim, quas tanto in pretio a praestitissimis quibusque semper habitas nouimus. Angelo Politiano, Petro Crinito, Philippo Beroaldo summa laudi datum, quod primi vnum vel alterum ex his locum interpretati sint. Mihi igitur ut idem attentem cur negetur? Et si is non sum, qui cum illis ausim eruditione cōtendere (fuerunt enim ex ijs quos aequus amauit Iupiter) si qui tamen non intermissus labor, & in euolucis remotioribus libris persequerantia valent, non vnum iam aut alterum locum, sed ad multa volumina de arcanis huiusmodi, aliqua posteritatis gratulatione me conscripsisse grati, vi fallor, proficiūtur, ac oblectationem & utilitatē ad harum rerum tractatione non disiunxisse. Maximas certē cōmoditates & utilitates cōsequemur, si ex multis expertibusq; rationis animatibus exempla sumere voluerimus, & virtutum, quas sequamur, & vitiorū, quae fugiamus. Nec deerit occasio rectē sentientibus, qui accommodatē ad religionē nostram hac retulerint & exposuerint. Nec etiā arborū & herbarum cōsideratio nobis otiosa est, cum B. Paulus, & ante eum Dauid ex rerum creaturarum cognitione, Dei magnitudinē & dignitatē intelligi tradent. Quae cum ita sint, quis nostrum tam torpescēti ac terrenis facibus immerso erit animo, qui se non innumeris obstrictum a Deo beneficiis fateatur, cum se hominē creatum videat, & omnia quae celo, aëre, aqua, terraq; cōtinentur, hominis causa generata esse, seq; non solum rerum caelestium contemplatōrē esse, verum etiā eorum omnium quae vniuersum cōplexu suo continet, Dominum esse conditū? Hac si ita suis viribus, & animo expendereatur, atq; oculis quotidie cernitur, mirabilem excitaret in nobis erga Deū amorem. Verum iam tēpus, ut quae, coniunctissimis efflagitantibus amicis, cōmentariis singulis comprehensa sint, vno veluti obtutu spectanda exhibeā, quos quidē cōmentarios, optime Princeps, ad te mitto, ut quibus possim officii meā in te fidē, perpetuāq; obseruantia declarē vehementer etiā atq; etiā rogans, ut hos ipsos ad te venientes, id est, munusculū Pierij tui, quo se praestantē virtutem tuā memoria sempiterna colere velle declarat, ne aspernere, librisq; ipsos vna cum auctore tuendos cōseruandosq; suscipias. A Leone animantū omnium praestantissimo fortissimōq; auspicanū putai, in quem cum oculis attentius coniecissem, statim ardentissimus ille animi tui vigor affulsit: quare nemini cōuenientius quā vni tibi eum etiā peculiariter dedicari posse iudicauim; & ad id faciendum in primis incitauit, quod in tua ciuitate, quae semper fuit Leonum altrix, magna spes afferebatur, ut Leo meus nuper ablactatus, educationis incrementa opipare esset apud te consecutus. Multo enim indiget cibo, nec quemquā hodie noui, qui liberalius ac libentius vno te sit impensam hanc, quae tua est humanitas, facturus, cum praestitum largissimā tibi sit earum rerum copia, quibus Leo meus pasendus est: mox vero ubi vires adeptus idoneas fuerit, tuorum literatorū ope curāq; saginatus, nulla nostra verecundia theatris exhibitus, spectaculo quouis publico, felicissimis tui nominis auspicijs, emittatur. Vale.

AMPLISSIMO VIRO DOMINO

NICOLAO DE LANGES, EIVSDEM LOCI,

LAVALLII, & C. DOMINO, PRÆSIDI QVE INTEGERRIMO,

literarum literatorumque Patrono singulari, IOAN.

PISEV. Aruer. S. P. precatur.

* *

QVOD erat mihi optandum maximè, vt aliquando à te summis beneficiis cumulat, quoniam nullam prorsus gratiam referre possem, tibi saltem debet e apud omnes ingenuè profrendi aliqua non vulgaris occasio daretur, nunc datà oblatamque maiorem in modum latarer, nisi magnitudo tuorum erga me meritum ingenium ita meū obruere visa sunt, vt ne potuerim vnquam vlla meditatione parem verborum copiam excogitare: nec aliud occurrat, nisi animum memorem & gratum polliceri, precariq; perpetuè, vt superi cumulatè referat gratiam optimè merito, quod mihi ob fortunæ tenuitate omnino non licet. Certè, quemadmodum qui sunt ære alieno obstricti, nec habent vnde soluant, versuram facientes aliunde mutuò sumunt pecunias vt creditoribus vsuras præstent, fortèmq; procrastinentur, atque ita creditoribus auferendo diem, fidem suam tueantur, ita ipse ex locupletissimo, pretiosissimo, inexhaustoque PIERII VALERIANI thesauro, hoc est, ex eruditissimi vel potius omniscij viri Commentariis hieroglyphicò, omniumque elegantium & reconditarum scientiarum monumentis fructus aliquot depromere mihi necesse fuit, æs alienum alieno ære dissoluendo. Peropportune autem accidit ex animi sententia, vt Bibliopola (qui nunquam labori, nec sumptibus pepercit, quò vulgares libri, qui ex ipsius taberna prodirent libratia castigatissimè polissimèque in vulgus exirent) me ante paucos menses adiens obtulit P. VALERIANI Hieroglyphica (quæ statuerat typis excudere quàm elegantissimè ac emendatissimè fieri posset) prælegenda, castigandaque, & innumeris mendis repurganda, quibus audierat scatere. Accepi conditionem, haud inuitus, non tam satisfaciendi omnibus spe, quàm progrediendi quantum possumus, voluntate. Multa tamen à nobis emendata additionibusque fortè non in frugiferis aucta (non ausim dicere illustrata) & locupletata, maculis infinitis quæ Typographorum incurià vel temporum iniurià irreperant, conati sumus restituere. Quid facerem? neque verò cuiquam dubiū esse debet, quin author vbi primū commentarios suos edere decreuisset, eadè emendatissimè in publicum exissent; vt qui in iisdem elucubrandis, orrandis ac expolièdis ferè x. annos impèdisset, vt ipse alicubi testatur, atque singulos singulis Principibus, Cardinalibus, plurimisq; eisdem nobilitate, doctrinà, ingenio, omnibusq; virtutibus ornatissimis viris donare delibasset, vt illis nihil perfectius, quoad eius fieri potuit, esset: vnde non vulgarem ab ipsis gratiam retulit: cuius rei testis locupletissimus Ægidius Cardinalis Viterbiensis appositissimè describès PIERIO VALERIANO, Ægypti gloriam ipsū instaurare eodem tempore, quo Solinus Turcarū Imperator accessisset videlicet Sultanorum rebus profligatis à Mammeluchis Tabulas, signa, marmora, & quidquid ibi splendoris erat, delebat, ac diripiebat: ipsiq; PIERIO gratulatur quòd se diuinis lucubrationibus tot etiam huius ætatis luminibus insereret, quibus Diis comitibus, sapientiæ veteris, diuinæ eruditionis, arcanarum sacrarumque literarum monumenta reponeret, ignota mortalibus arcana, erueret, lucem canz doctrinæ post tot sæcula ab inferis reuocaret, & alia quæ idem Cardinalis rectissimè disertissimèque disserit. Argumenti enim luculentissimi varietas, reconditorisq; literaturę, lectionem facit pericudam, optabilem, vtilissimamque, in quo se noster PIERIVS rotius antiquitatis scientissimū cōmonstrauit: in Geometricis, Arithmeticis, Astrologicis, Musicis, Geographicisq; exercitatissimū esse ostendit, atque omnes numeros doctrinarum & scientiarū expleuisse. Comprehendit siquidem materia hieroglyphica rerum atque artium propemodum omnium rationem, naturamq; hinc fragmentorum marmorcorum, obeliscorum, veterumq; numismatum cognitio pendet. Scriptorum autem est opinio, tunc primū excogitata, cū veteres illi ante diluuium viri, qui rerum cælestium rationem primi mortalium indagasse perhibentur, duas diuersæ materiæ columnas erexere, lateritiam vnā, alteram lapideam, in quibus, vt noster PIERIVS autumat, torum de consumatione mundi arcanum exscriberent, descriptione videlicet animalium, arborum cæterarumq; rerum figuris: in quibus tamen Philosophi, Poætæ, Historici, diuinarum etiam scripturarum sententiæ delitescere viderant. Sic Sacerdotes illi Ægyptij naturæ obscuritatem sibi peruiam quasi per manus traditam disciplinam hæreditariam possiderent, quarum rerū fama commoti Plato, Pithagoras, primariq; alij

alij Philosophi Ægyptum sibi adeundam lustrandamque putarunt. Quid? quodd Hieroglyphica, instituenti ratione, similitudinem prorsus habere videntur cum diuinis nostrorum literis, ita omnia mystico quodam sensu scripta, quæcunque Prophetæ cœlesti Spiritu afflati protulere: quinimò in nouo instrumento. Afferret noster (vt verba Pierij vsurpem) ait: *Aperiam os meum in parabolis & in enigmate antiqua loquar.* Nunquid idem redemptor noster in parabolis loquebatur ad turbas? nonne sermones suos arcanos quasi velamine contegebat? Inde se vitem, patrem, agricolam & vinitorem, piòsque palmites asserbar: quandoquidem nil aliud est hieroglyphicè loqui, quàm diuinarum humanarumque rerum naturam aperire. Non autem (vt audeo affirmare) à pluribus sæculis liber plausibilior, vtilior, omnique doctrina magis refertus euulgatus est his hieroglyphicis, quibus tot dierum notitiumque sudores, tot inabditissimis rebus eruendis, lucique dandis conatus impendit Pierius. At verò quoniam idem liber innumeras propè inscriptiones, easque non præteritas, tum ducta, sculpta, cula, incisa, & marmore celata signa, numismata veterum, aliæque infinita ingeniorum atque artium præclarissima mystica & iucundissima monumenta, tabulas, picturas, artificumque industriarum opera continet, cui potius meritò consecrari lucubratiuncula hæ nostræ quàm tibi (vir clarissime) debent, qui tot venerandæ antiquitatis documenta domi habeas, vt etiam eruditi hortorum tuorum parietes (vt ita dicam) loquuntur: muscicumque tuum tot operum haud vulgarium illustre quotidie ab exteris & peregrinis frequenterur, quod, primarij magni, intimique Consilij Regij Senatores, aliique rogati à te humanissime (more tuo) excepti, inspicientes admirabundi, se nunquam antea vidisse opera confessi sunt antiquissimi operis ex ære, auro, argento editi vnà cum artificiosissimis egelmatibus, instructam. Nec præterito tuam Bibliothecam voluminibus tum excusis, calamo *exaratis* refertissimam. Sunt quoque alia: causæ cur laborem meum sub tuo nomine apponere volui, *ac debuim*: quandoquidem hoc qualecumque à me profectum, domi tuæ natum est, tibi que tuo iure debetur, quemadmodum Pierius noster hos 58. lib. distributos totidem literatorum nominibus insignierit viris totius Europæ amplissimis, allusione videlicet nominis, aliæque causâ conuenienti, congruentissimæque coacta. Sic has meas vigiliolas tibi vni, qui mihi non instar 58. virorum, sed omnium do, sacro, confecto. Abs te autem peto, vt qua me beneuolentia complecti soles, eadem munusculo huic præstes, quod me consecuturum non desido propter admirabile tuorum morum suauitatem, summam humanitatem, singularem benignitatem, pietatem integerrimam, vitæ moderatione conspicuam, quæ neque horum morum, neque sunt, sed propria tua non commemoro, affabilitatem sermonis ad conciliandos omnium animos rem potentissimam. Nunc autem cum nihil sit totius vitæ suæ curriculo clarius atque illustrius, vt qui 50. annis omnibus iuridicis, magistratibus summis honorificæ, & integerrimè perfunctus es, non cõmitam, vt dum ea quæ in omnium oculis versata sunt, oratione amplificare studeo rebus clarissimis tenebras offundere videar, sed & *optimè quoque* tibi cessit, ac felicissimè huic provincie, quod successorem designaueris meritissimum, *eruditissimum* ac integerrimū cui lampadè à te sibi tradita, summo cum suo honore, ac omnium satisfactione illustrat & clarificat, aliòsque honores quos primus sui ordinis adeptus est tanquam magnifico in theatro, omnium maximo applausu perfunctus est. Reliquum est, vt quando hoc tribuisti humanitati tuæ vt me plusquam septuagenarium, valetudinarium, omnique ferè auxilio destitutum benignissimè susceperis, tribuas idem constantiæ vt suscepto foueas. Laborabo interea, quoad eius fieri poterit, vt nos tuo præsidio non indignos audias, & omnes cognoscant.

* *

D. O. M.
ET ÆTERNÆ MEM. D. IOAN. PIERII
VALERIANI EPIGRAMMA.

*Ante alios quos terra dedit, quos Italia Virtus,
Aeterno semper dignus honore coli est.
Nam sanctæ seu mentis opes, seu candida puri,
Spectes ingenij lumina, primus erat.*

In eiusdem obitum Epitaph.

*Docte iaces, tua fama viget, tua scripta leguntur:
Felix, qui potuit viuere post obitum.*

IO. GREGORIVS Carnutus Paris.

AVTHORES QVORVM

TESTIMONIIS IN HIS

Commentariis vsus est
Pierius.

BSINIS Rhetor.

Absyrtius.

Acron.

Aelianus.

Aegyptij sacerdotes.

Aeneas Platanicus.

Aeschilus.

Africanus in Georg.

Agriculturae libri Constant.

Imp. in scripti.

Albertus Magnus.

Alcinous Platonicus.

Alexander Aphrod.

D. Ambrosius.

Ammianus Marcell.

Anacreon Teius.

Apollodorus.

Apollonius Rhodius.

Apollonij Rhodij interpres.

Appianus Alexandrinus.

Apuleius.

Aratus.

Arati interpres.

Aristophanes.

Aristophanis interpres.

Aristides Adrianus.

Aristoteles.

Arrianus.

Artemidorus.

Athanasius.

Athenaeus.

D. Augustinus.

Ausontius Burdegalenfis.

Auerroës.

Basilius Magnus.

Beda Venerabilis.

D. Bernardus.

Biblia sacra.

Boëtius Suerinus.

Callimachus.

Cassiodorus.

Catullus.

Cebes Thebanus.

Censorinus.

Charisius Sospater.

D. Chrysostomus.

Cicero.

Claudianus.

Clemens Alexandrinus.

Clemens Pontifex.

Cleomodes.

Columella.

Cornelius Celsus.

Cornelius Fronto.

Cornelius Tacitus.

Demetrius Triclinius.

Demetrius Phalereus.

Demosthenes.

Didymus.

Diodorus Siculus.

Dionysius Halicarnassensis.

Diogenianus.

Dion Cocceius historicus.

Dion Prusensis Chrysostomus.

Diofcorides.

Ennius.

Erasmus Roterodamus.

Eucherius.

Euripides.

Eusebius.

Eustathius.

Eutropius.

Festus Pompeius.

Flavius Vopiscus.

Florentinus de re Rustica.

Fortunatus.

Franciscus Petrarcha.

Fulgentius.

Galenus.

A. Gellius.

Gregorius Nazianzenus.

Gregorius Pont.

Hali Amberagel.

Haliabbes Arabs.

Harpocration.

Heliodorus.

Heraclides Ponticus.

Hermes Astronomus.

Hermes Trismegistus.

Hermolaus Byzantius.

Herodotus.

Herodianus.

Hesiodus.

Hesiodi interpres.

Hesychius Hierosolymitanus.

Hesychius Grammaticus.

Hierocles.

D. Hieronymus.

Hippocrates.

Homerus.

Homeri interpres.

Horatius.

Horus Apollo.

Jacobus Zieglerus.

Iamblichus.

Ioannes Picus Mirandulanus.

Ioannes Reuchlin Phorcensis.

Ioannes Scholasticus.

Ioannes Stobaeus.

Ioannes Scotus.

Ioannes Grammaticus Zexes.

Iosephus.

Irenaeus.

Isaacius Zexes.

Iulius Capitolinus.

Iulius Firmicus.

Iulius Frontinus.

Iulius Pollux.

Iulius Nypsus.

Iustinus Historicus.

Iuuenalis.

Lactantius Firmianus.

Lactantius Statij interpres.

Lucas Minoritanus.

Lucianus.

Lucretius.

Lycophron.

Macrobius.

Manethon.

Martialis.

Maritianus Capella.

Maximus Tyrinus.

Michaël Byzantius.

Musonius.

Nicaner.

Nicandri interpres.

Nicephorus.

Nonius Marcellus.

Olymnius.

Oppianus.

Origenes Adamantius.

Orpheus.

Ovidius.

Pandectae Iuris.

Papirius Statius.

Paulus Diaconus.

Paulus Iurisconsultus.

Paulus Orosius.

Pausanias.

Petronius Arbitr.

Authorum nomina.

Petrus Aponensis.

Philb Indaus.

Philostratus.

Phocylides.

Phurnutus.

Pindarus.

Pindari interpretres.

Plato.

Plautus.

Plinius in Naturalibus historiis.

Plinius iunior.

Plotinus.

Plutarchus.

Pontius Paulinus.

Porphyrius Philosophus.

Porphyrius Grammaticus.

Priciasus Grammaticus.

Probus Valerius.

Probus Aemilius.

Proclus Lycius.

Procopius.

Propertius.

Prudentius.

Psellus.

Ptolemaeus Alexandrinus.

Quintilianus.

Quintus Curtius.

Quintus Calaber.

Ruffinus Aquilegiensis.

Salomon Trecentis.

Seneca.

Servius Honoratus.

Sextius Medicus.

Sextus Aurelius historiographus.

Sibyllini libri.

Sidonius Apollinaris.

Silius Italicus.

Solinus.

Sophocles.

Spartianus.

Spensippus.

Stephanus de Gentibus.

Strabo.

Suetonius.

Simeon Antiochenus.

Synesis.

Terullianus.

Themistius.

Theocritus.

Theocriti interpretres.

Theodorus Gaza.

Theon Arati interpretres.

Theophilus Iurisconsultus.

Theophylactus.

Theophrastus.

Dinus Thomas Aquinas.

Thucydides.

Tiberius Donatus.

Tibullus.

Titus Livius.

Trogus Pompeius.

Tryphon Grammaticus.

Valerius Flaccus.

Varro.

Veftius Bassus.

Vegetius.

Veterum varia numismata.

Victorius Donatus.

Virgilius.

Vitruvius.

Vlpianus Iurisconsultus.

Xenophon.

Zenodotus.

Zexes.

Zoroastres.

AVTHORVM QVORVM TESTIMONIIS
in Hieroglyphicis Pierius vsus est, finis.

* 5

LOCORVM QVORVNDAM

SACRÆ SCRIPTURÆ QVÆ
HIC PASSIM EXPONVNTVR,

INDEX.

GENESIS.

- Cap. III. Insuperabis calcaneo eius. 632.f
Eodem. Homo ipse tuum obseruabit caput, & tu
illius calcaneum. 360.d.e
6 Non permanebit spiritus meus in hominibus
istis, quia caro sunt. 602.e
9 Anima illius in sanguine est. 214.d
23 Habebat autem Ephron in medio filiorum
Hethios. 149.c
35 Reges de lumbis tuis egrediuntur, 348.d
36 Tauri decor eius. 35.b

EXODI.

- Cap. XXVIII. Et fecerunt vestimentum po-
derem sub umbone, &c. 424.d
33 Posteriora mea videbis, faciem, &c. 223.a

LEVITICE.

- Cap. II. Quicquid obtuleris sacrificij, sale con-
dies, &c. 313.b
2 Cum autem obtuleris sacrificium coctum in
clibano de simila. 346.d
6 Quæcumque illa attigerit, sanctificabitur.
360.e
8 Sacrificium pro sacerdote consecratione,
pollices manuum & dexterorum pedum, ho-
stia sanguine oblinuntur. 366.f
8 Azymorum calathus ab Aaron & filiis eius
offerendus. 397.b.c
11 Et quicumque morticina eorum tetigerit, &c.
405.b
11 Ut adoreris Talpas & Vespertiones. 252.d
15 Vertantur in lapides, donec pertranseat popu-
lus tuus Domine. 526.d
17 Vbi monemur sanguinem non esse comeden-
dum. 214.d
19 Manus eius offerant hostiam Domino. 357.f
21 Non radent caput, neque barbam. 329.a
22 Si fractum, si cicatricem habens.
Si non poterit manus eius inuenire. 74.f
23 Septem diebus comedetis azyma. 364.d
23 Animam quæ peccauerit, offerre donum si-
milam cum oleo. 375.b
23 Panes duo primitiarum dicti ex duabus deci-
mis similæ fermentatæ. 561.a
23 Salices de torrente sumi præcipiuntur. 397.c
27 Omnis aestimatio fisco, &c. 556.f
27 De consecratione, præsertim Aaronis. 199.b
338.e

- 28 Ad imas tunica fimbrias aurea cur tintinna-
bula, malaque punica. 505.a
Pōtīfex humeros primum præcingi iubetur, mox
logium assumere. 400.d

DEUTERONOMII.

- Cap. VIII. De Dispade, ubi terrificam illam de-
scribit solitudinem. 165.a
12 Vbi sanguinem hostiarū pro anima esse, mo-
net Moyses. 213.c
17 Quicumque rex fuerit constitutus, non mul-
tiplicabit sibi Equos. 41.a.b
21 Si mulierem quis ex hostico viderit, ut vxorem
ducere concupiscat. 327.c
23 Locum habebis extra castra, &c. gerens paxil-
lum in baltheo. 136.d
25 Pro mensura peccati erit & plagarum modus,
&c. 392.e
32 Comedit Iacob, & impletus est, & recalcitra-
uit. 35.b
32 Funiculus hereditatis suæ Israël. 380.f
32 Sanguinem vix biberunt. 567.b
33 Qui appropinquant pedibus eius, de doctrina
eius, &c. 366.d
33 Et sanguinem vix biberet meracissimum.
507.d

IVDICVM.

- Cap. VI. Si ros in solo vellere fuerit, & rogo ut
solum vellus siccum sit. 403.c
5 Curuatis genibus biberunt. 57.c

REGVM.

- 1 Reg. 5. Arca Domini iuxta locata, noctu fractū
diffilisse, manēque dorsum, &c. 330.e
1 Reg. 24. Canem mortuum persequeris. 53.a
1 Reg. 28. Mulierem quæ Pythonem habeat, sibi
sisti cupit Saul. 147.a
2 Reg. 9. Ecquis ego sum seruus tuus, &c. 452.a
2 Regum. 22. Ascendit fumus de naribus eius.
337.b
3 Reg. 12. Minimū digitus meus compactior est
lumbis patris mei. 348.d
3 Reg. 1. Ponite filium meum Salomonem in Mu-
lam. 123.a
4 Reg. 4. Mors in olla est. 553.b
4 Reg. 6. Elifæus vidit auxiliares equites in mon-
te. 39.a

Locorum sacrae Scripturae Index.

I O B.

- Cap. III. Si non ex ventre matris meae dux illis
fui. 354.d
17 Manus domini tetigit me. 360.f
38 De cuius utero egressa est glacies? 354.f
39 Quis dimittet Asinum liberum? 119.a
30 Num derelinquet ova sua in terra, ut quae pul-
vis, &c. de Herodio. 173.a
Nunquid in sapientia tua plumescit accipiter.
ibidem.
Struthio in terra relinquit ova sua, &c. 251.a

P S A L M O R V M.

- Psal. I. Tanquam lignum quod plantatum est fe-
cus decursus aquarum, &c. 528.e
Hic arbori similis est ad aquae riuum satæ. 643.d
7 Caligo sub pedibus eius. 404.f
8 Videbo caelos tuos, opera digitorum tuorum.
370.f
10 Palpebrae eius interrogant filios hominum.
334.d
17 Deus posuit tenebras latibulum suum. 293.a
18 Pes meus stetit in via recta. 366.f
20 Quoniam pones eos dorsum. 330.e
21 Ego sum vermis, & non homo. 78.e
21 Circumderunt me Canes multi. 55.c
22 Circumderunt me Vituli multi, Tauri pin-
gues, &c. 35.b
26 Ne repellas me. 235.c
26 Delinquentis hominis brachium conteritur.
364.d
28 Dominus diluuium inhabitare facit. 407.a
29 Vox Domini quae Ceruus perficit. 71.a
31 Nolite fieri sicut Equus & Mulus. 43.a. 122.e
31 Conuersus sum in arumna mea dum configi-
tur spina. 583.c
35 Homines & iumenta saluabis Domine. 97.c
38 Tabescere fecisti quasi araneam animam meam.
172.e
39 Ecce comensurabiles posuisti dies meos. 377.b
39 Seruasti me ne deciderem in lacum. 407.c
40 In Idumaeam extendam calceamentum meum.
430.e.f
41 Abyssus abyssum inuocat. 407.b
44 Eructauit cor meum verbum bonum. 344.d
44 Cum nobis aderas, inimicos nostros cornu
petebamus. 35.a
49 Peccatori autem dixit Deus, Quare tu enarras
iustitias meas, &c. 341.a
50 Asperges me Domine hyssopo, & mundabor.
643.b.c
57 Furor eorum par est anguium furori. 143.a.b
27 Alienati sunt peccatores ab vero, ira eis se-
cundum similitudinem. 144.b
58 Conuerterentur ad vespem, & fame confi-
cientur ut Canes. 53.a

- 59 Moab lebes spei meae. 594.e
63 Tenuisti manum dexteram tuam. 362.d
63 Super oues pascuae tuae. 398.d
64 Quoniam calix in manu Domini. 595.c
65 Igne nos examinasti, &c. 497.a
66 Imposuisti homines super capita nostra. 366.f
67 Et virtus eius in nubibus. 404.f
67 Congregatio Taurorum in Vaccis populorum.
35.b
67 Extimula feras ex arundinetis. 604.d
68 Lingua Canum tuorum hostium, &c. 48.e
69 Fiat mensa eorum in laqueum. 398.d
70 Quasi prodigium factus sum multis. 200.d
70 Donec annunciem brachium tuum generatio-
ni omni quae ventura est. 357.b
72 Penè effusi sunt gressus mei. 592.e
73 Mei penè moti sunt pedes. 365.c
73 Tu confringes caput Draconis in aquis. 153.a
77 Ego confirmaui columnas eius. 532.d
77 Calix in manu Domini vini meri, plenus mix-
to. 567.c
77 Exacerbauerunt Altissimum in iniquo. 402.e
77 Et sorte diuisit eis terram in funiculo distribu-
tionis. 380.f
78 Deum exquisiui manibus meis nocte coram
eo. 357.b
79 Exterminauit eam Aper de sylua. 87.b
86 Educto de petra melle saturauit eos. 405.b
80 Vastauit vineam tuam, Domine, Sus syluestris.
84.f
80 Manus eius ad cophinum seruerunt. 594.e
81 Et erit tempus eorum in seculum. 140.e
83 Inuenit Turtur nidum, ubi poneret pullos suos.
224.d
83 Inuenit sibi Passer domum. 208.d
83 Deus meus pone eos ut rotam. 414.e. 415.b
90 Anni nostri quasi aranea reputantur. 272.d
91 Sicut cedrus Libani multiplicabitur. Et, Con-
fringet Deus cedros Libani. 541.b
92 Senectus mea in oleo pingui. 563.b
101 Factus sum sicut Nycticorax in domicilio.
205.a
102 Renouabitur ut Aquila iuuentus tua. 193.c
103 Qui facit Angelos suos spiritus, & ministros
suos flammam vrentem. 632.c
103 Inter montes transibunt aquae, potabunt eas
omnes bestiae agri. 405.a
103 Herodij domus dux eorum. 172.f. 177.c
106 Deserta reddidit flumina, & aquarum fluxus
in sitim transmutauit. 405.c
109 Ex vero ante luciferum genui te. 354.f
109 Dixit Dominus Domino meo sede à dextris
meis. 359.b
113 Iordanis conuersus retrorsum 313.b.c
115 Calicem Salutaris accipiam. 595.c
115 Pretiosa in conspectu Domini mors Sancto-
rum eius. 623.c
117 Labores manuum tuarum comedes. 363.c
123 Erepta anima nostra sicut Passer de la-
queo

Locorum sacrae Scripturae Index.

queo,&c. 208.d
 125 Sicut torrens in Austro. 406.d
 126 Sicut sagittæ in manu potentis. 445.c
 130 Impiorum concitæ ceruices. 329.c
 134 Educit nubes ab extrema terræ, fulgura vertit in pluuiam. 468.d
 136 In falicibus, in medio eius suspendimus organa nostra. 556.f
 138 Semitam meam & funiculum meum inuestigasti. 380.f
 146 Et pullis Coruorum inuocantibus cum alimentis subministrat Deus. 234.f

PROVERBIORVM.

Cap.I. Fili mi, audi doctrinam patris,&c. 185.b
 5 Non respicies ad mulierem meretricem: fauus enim distillans,&c. 263.c
 6 Vade ad Formicam ô piger,&c. 74. d. f
 7 Donec transfigat sagitta iecur. 347.c
 7 Quasi bos ductus ad victimam. 31.c
 30 Lepusculus plebs inualida. 127.b
 30 Effodiant eum Corui de torrente. 235.c
 30 Lepusculus sapientibus sapientior. 128.f
 30 Ceruus amicitia, & gratiarum pullus fabulentur tecum. 71.a

ECCLYASTES.

Cap. IX. Melior est Canis viuus, Leone mortuo. 52.c
 21 Florebit amygdalum, & pinguescet locusta, &c. 549.c
 21 Et dissipetur capparitis. 550.d.c

CANTICORVM.

Cap. I. & IIII. Oculi tui Columbarum. 283.a
 Cap. I. Osculetur me osculo oris sui. 627.c
 2 Vox Turturis audita est in terra nostra. 224.d
 2 Capite nobis Vulpes partas, quæ demoliuntur vineas. 130.e
 5 Fratrûelis meus albus & rubicundus. 425.c
 5 Similis es tu fratrûelis meus damulæ, aut hinnulo Coruorum. 71.a
 5 Comæ tuæ iunctæ canalibus. 634.e
 7 Statura tua similis facta est palmar. 537.c

SAPIENTIÆ.

Cap. XII. Misisti antecessores exercitus tui vespas. 267.b.c
 12 Melior est iniquitas viri, quàm mulier benefaciens. 349.c

ECCLYASTICI.

Cap. VI. Cauendum ne animos, veluti Taurus, extollamus. 35.a

10 Si momorderit Serpens in silentio. 147.a

E S A I Æ.

Cap. I. Caupones tui miscent vinum aquæ. 404.d
 Quomodo facta est meretrix ciuitas fidelis. 127.b
 2 Proiciet idola,&c. vt adoraret Talpas & Verspertiliones. 132.c
 Mandabo nubibus meis ne pluant super eam imbrem. 404.c
 Mandatum est nubibus, ne pluerent imbrem super veniam Soreth. ibid.f
 De Seraphim duabus, qui senis singuli alis præditi,&c. 319.b
 Erit cubile Draconum, & pascua Struthionum. 251.a

38 Sicut pullus Hirundinis, sic clamabo. 225.b
 40 Quis mensus est pugillo aquas? 378.d
 55 Venite, emitte absque argento & absque commutatione vinum & lac. 265.a

HIEREMIÆ.

Cap. IIII. Ventrem meum ventrem meum doleo. 344.e. 354.f
 5 Vos igitur non timebitis me, qui posui arenam terminum maris. 358.c
 8 Turtur & Hirundo & Ciconia custodierunt tempus aduentus sui. 224.d. 246.d
 17 Clamauit Perdix, congregauit quæ non peperit. 247.a
 46 Fugite ab occurfu gladij, quem Columba vibrabit. 220.f

EZECHIELIS.

Cap. XII. Vx iis qui assuunt ceruicalia sub omni cubito manuum. 378.f
 15 E catena circa collum tuum. 432.c
 Et imposui tibi armillas circa manus tuas. 438.f
 17 Aquila grandis magnarum alarum. 196.d
 32 Et extraham te in hamo meo, & extendam te super terram, campos implebis,&c. 487.a.b
 34 Et cum purissimam aquam biberetis, reliquæ pedibus vestris turbabatis. 247.c
 37 Aperiam sepulchras vestras, & educam vos de Babylone. 407.c
 47 Ioseph duplicem funiculum habet. 380.f

O S E Æ.

Cap. VII. Corda eorum sicut clibanus incaluerunt. 346.d

MICHEÆ.

Cap. VII. Tu peccata nostra in profundum mare demerges. 310.f
 A B A

Locorum sacra Scriptura Index.

ABACVC.

- Cap. I. II. Quia ascendes super Equos tuos. 37.b.
 39.a.
 3 Vbi dicit, in aquas salvas armentum à Deo inducendum. 402.f.
 3 Fluminum terra scindetur. 405.c.
 3 Venter meus turbatus est in me. 354.f.
 3 Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiar, turbantur pelles terræ Madian. 355.b.
 3 Boues non assistunt ad præsepia. 398.d.

SOPHONIÆ.

- Cap. I. Extendam manum meam super Iudam, & super habitantes Israël. 360.c.f.

ZACHARIÆ.

- Cap. IX. Ecce Rex tuus veniet tibi. 116.f.

MATTHÆI.

- Cap. VI. Cum facis eleemosynam, noli tuba canere ante te. 633.b.c.
 6 Nesciat sinistra tua, quid faciat dextra. Ibid. 367.a.
 10 De calceamentis pedibus non inducendis interpretatio. 601.a.
 10 Qui non habuerit odio animam suam, perdet eam. 633.a.
 13 Simile est regnū cœlorum reti misso in mare. 316.e.
 15 Nō decet panem filiorum dare Canibus. 55.c.
 15 Quare vos transgredimini præceptum Dei propter traditionem vestram? 404.d.
 17 De iuvene lunatico, qui nonnunquā in ignē, nonnunquam in aquam, &c. 471.d.
 17 Si quis habeat fidem quantum est granum sinapis. 604.f. 605.c.
 19 Facilius est Camelum per foramen acus intrare. 124.f.
 23 Camelum deglutiūt, & Culicem liquāt. 124.c.
 24 Vbi fuerit cadauer, illic & Aquilæ congregantur. 194.d.
 24 Orate, ne fuga vestra fiat hyeme vel sabbatho. 404.f.
 26 Tristis est anima mea vsque ad mortem. 633.c.

MARCI.

- Cap. X. Calix quem ego bibo. 595.c.

LVCÆ.

- Cap. XXIII. Pisces assos comest. 316.e.

IOANNIS.

- Cap. VIII. Ni lauero te, non habebis partem mecum. 632.f.
 12 Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solū manet: si autem mortuum fuerit, multum fructum adfert. 623.c.

ACT: APOST.

- Cap. II. Dispersitæ linguæ tanquam ignis. 341.a.
 5 Illi autem ibant à conspectu concilij, quod digni habiti essent qui pro, &c. 392.e.

D. PAVLI AD ROM.

- Cap. II. Qui ostendunt opus legis scriptum in cordibus suis. 344.d.

AD CORINTH.

1. Cor. 15. Omnes quidem resurgemus, sed non omnes immutabimur. 587.a.b.

AD COLOSS.

2. Coloss. 3. Mortui estis, & vita vestra abscondita est cum Christo in Deo. 623.e.

AD EPHES.

- Cap. III. Sol non occidat super iram vestram. 594.d.e.

AD PHILIP.

- Cap. I. Cupio dissolui, & esse cum Christo. 627.c.
 3 Cauete Canes, cauete malos operarios. 48.c.
 4 State in Domino. 57.c.

AD HEBRÆOS.

- Cap. VII. Adhuc enim in lumbis patris erat, quando obuius ei factus est Melchisedech. 348.d.
 11. Circumierunt in melotis. 576.d.

APOCAL.

- Cap. XVI. Et vidi de ore Draconis spiritus tres immundos in Ranarum similitudinem. 299.b.
 17 Aquæ quas vidisti, super quas meretrix illa sedet. 405.c.

INDICIS LOCORVM SACRÆ

Scriptura Finis.

AVTHORIS VITA AB ANTONIO VERDERIO
BREVITER ENARRATA.

IOANNES PIERIVS VALERIANVS, Belluni (quæ Marchiæ Taruifinæ ciuitas eft) patre in bellum profecto natus, amico fuit ab ineunte ætate erga literas animo, fed cum annum ætatis fuæ nonum vix impleuiffet, parente vita functo domesticarum rerum cura à literarum ftudio difturbatus potius eft quàm auerfus: eiq; exigua res domi cum efferet, matre & quabufque fine dote fupercitibus fororibus, multarum tantum follicitudinum per legitimam fucceffionem poffeffor factus, Patriiis quibufdam Venetis feruire per egeftatem coactus eft. Atque hæc de fe ipfe teftatur omnia, quadam quæ vitæ fuæ calamitatem luget Elegia:

*Duriter eductus fum primò, dum pater abfens
Horrida pro patrijs finibus arma gerit:
Dumque ille Augurdi per culmina militat ardens,
Et fubit horrenda fæua pericla necis:
Aptus eram ftudijs. Studium mea fola voluptas:
Otia fed ftudijs nulla fuere meis.
Vix bene finieram nonum tum paruulus annum,
Multiplicis ceffit quum mihi cura domus.
Tractabamque puer non pauca negotia folus,
Dum pater Adriacas fæpe frequentat aquas.
Adde quod inuifis diftentum litibus illum,
Illum mi rapuit mors inopina patrem.*

Et paulò poft:

*A patruo demum Venetas accitus ad vndas,
Vix menses noftro viximus ære decem.
Patriijs igitur feruire coëgit egeftas
Ærumnofa, bonis inuida principijs.*

Et poftea:

*At genitrix pauper, gemine fine dote forores,
Quas miferas fruftrà fpec fouet vna mei.
Expoſcunt à me fraterni præmia iuris,
Sed chartas nullas, carmina nulla volunt.*

Ab Vrbanò demum Valerio patruo fuo difciplinis liberali homine dignis inftitutus, eâ eruditionem adeptus eft quam quifque ex eius operibus perſpicere poteft. Commilitonè habuit qui eodem præceptore vſus eft Leonem X. Pont. Max. qui erudiendus Vrbanò Bolzanio Bellunenſi non fine delectu traditus eft. Vrbanus enim vir doctiffimus, & literarum Græcarum peritiffimus habitus eft, in quibus perdiſcendis opera Conſtantini Laſcaris vſus eft quem Byſantio rediens. quò ab Andrea Gritto poſtea Venetorum Principe perductus erat, Meſſanæ offenderat, reuerſus in patriam cum ſe Venetijs recepiſſet ibi magna auditorum frequentia Homerum interpretatus eft, Inſtitutioneſque edidit in linguam Græcam. Ex hac vita functo Venetijs Pierius Valerianus noſter præ foribus diui Nicolai magnæ, vt vocant, Domus hanc inſcriptionem poſuit:

VRBANO BOLZANIO BELLVNENSI, MINORITANÆ FAMILIÆ SACERDOTI
SVMMÆ INTEGRITATIS, ET INNOCENTIÆ, QVI GRAECAS LITERAS
EXTORRES IAMPRIDEM, ET PROCVL A TERRA ITALIA EXVLANTES, NO-
BIS SVMMÀ TVM DOCENDI, TVM SCRIBENDI CVRA PRINCEPS ASSERVIT.
PIERIVS VALERIANVS BOLZANIVS EX FRATRE NEPOS, INSTITVTIONIS
EDVCATIONISQVE MEMOR POSVIT. VIXIT ANNOS LXXXI, MENSES III.
DIES XII. IN VOLVNTARIA PAVPERTATE FELICISSIMVS, IN OMNES
QVOD POTVIT SEMPER OFFICIOSVS, NVLLI VNQVAM INIVRIVS. M. D.
XLV. Menſe Aprilis.

Meruit quoque Vrbanus Nepos Pierius cui Hippolytus Medices princeps illuſtriſſimus, Cardina-
lis poſtea factus, erudiendus, monendufque traderetur. Hieronymum Donatum & Andream Grit-
tæum Patriiis Venetos ſumma ſibi neceſſitudine deuinxit: Baptiſtæ Egnatio, Marco Antonio Sa-
bellico præceptor, Carlo Calcagnino, Ioan. Manardo, Achilli Bocchio, Syncero Sannazario, Romu-
lo Amaſeo, Cornelio Muſſo, & Arnolſo Arlenio, plurimifque alijs viris magna doctrina & eruditio-
ne præditis familiaris fuit, ac Petrum Bembum quadam ad Vrbanum patruum Epiftola amicam
ſuum ſpeciatiim appellat. Ioannis Petri illi fuit peculiare nomen (vt ipſemet fateatur) priuſquàm M.
Anto

Antonius Sabellicus id Venetiis in Pierium immutasset, illudque meritò fecisse videtur Sabellicus, eo quod Petrus Valerianus charus fuit Musis, quæ Pierides dictæ fuere à Pieri Macedonia regione, Emathia ante dicta. Hæc enim Musarum parens, domusque est, à nemore ita appellata, cui nomen est Pieris: quin & à Pieria Pierius deducitur, vnde Pierium carmen dicimus. Virgilium collatis variis codicibus emendauit, cuius in hac re laborem commendat summopere Ludouicus Viues sub finem libri tertij de tradendis disciplinis. Carminum libros aliquot, Hieroglyphica, siue de sacris Aegyptiorum literis commentarios, Sphærarum compendium, & Pro sacerdotum barbis scripsit, cui libello videlicet barbarum defensionem Epistolam ad Andream Alciarum præfecit F. Minutius Caluus Romanus Typographus, qua Castigationum illius in Pandectas meminit, ac de fulminum significationibus, ut ipse testatur Hieroglyphicon lib. 43. Scripsisse fertur & alia in quæ nondum incidi. Cum Iulius Cæsar & Scaliger in Hypercritico omnes Poëtas notet: *Olim, inquit, Pierij non pauca vidimus, quæ propter temporis longinquitatem nunc excidere nobis: etiam nescio quid de Carpione & Catullo. Verum earum scriptorum nihil extat apud nos in presentia, fortè inter alias congeries, eius Ioathas repertus est à me. Quare de ipso aliquid dicendum etiam arbitror, quem equidem huic subiunxi: quod uterque longè abhorrebat à profanis atque impudicis argumentis. Ille vitia insectans, præmia bonis proponendo, hic exemplo diuini illius viri qui pro Iesu nomine mortem cum vita commutare minimè dubitauit. Præsertim cum affixa Poëmati Epistola, & viri Christiani sapiat animum, & eadem dicat quæ Palingenius, sed talibus adornata numeris ac figuris orationis, ut non solum sapiens, ut ille, sed etiam Poëta, non versificator (quod neglexit ille) appellari mereatur. In opere autem ipso cum materia tenuis est & iciuina, tum vulgaris. Quare vix capere potest Poëtica corpus eloquentiæ. Ille autem contrà nititur multis conatibus obruere splendorem orationis, nihilque omittere quod cum simplici Christianæque veritate inoffensum Poëte studium coniungere valeat. Planè aduerto Scaligerum hæc in illum cructasse ne ei innotatus abiret. Cæterum Pierius postquam tor sui monumenta reliquisset, senio confectus Patauij diem supremum obiit, non sine luctu eruditorum totius Academiæ, & præcipuè Petri Carrarij, & Ioannis Baptistæ Carrarij eius amicorum, qui Tumulum quo reconditum fuit Pierij corpus in Basilica D. Antonij decorarunt hac inscriptione:*

PIERIO VALERIANO

BELLVNENSI, POETAE RHETORIQUE AMPLISSIMO, CUIVS PIA VMBRA NON POENITENDVM HIC TVMVLVM SORTITA EST: NAM VT OPTABILIS IN PATRIA, ITA SPECIOSVS PATAVII SVPREMI OFFICII DECVS FATO AMISSVM, VIRTUTE RECUPERAVIT. PETRVS CARRARIVS, AC IOANNES BAPTISTA ROTA, PATAVINI VNANIMES GRATO. HOSPITI POSV.

*Pieridas dum Pierius sectatur, & Orci
Nil timet infidias, hunc fera mors rapuit.
Illa necem, æterne ostentant hæc munera vite.
Hinc medicus vita Pieriusque neci.
Abstulit hæc annos tristes: at præmia laudum
Atque Animam hæc seruant, inuida mors moritur.*

*Quæ Memphis sacris nedit monumenta figuris,
Illorum hæc unum nobilis effigies.
Ingenium, doctrina, stylus fœlicior, uno
Omnia dixisti nomine, Pierius.*

A

IOANNES
PIERIVS VALERIANVS
AD COSMVM MEDICEM
FLORENTINORVM DVCEM,
DE IIS QVÆ PER LEONEM
SIGNIFICANTVR,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER PRIMVS.

B

VLTA quidem sunt, quæ de Leone tam Philosophi quàm Historici, necnon Aruspices disseruere, sed neque veriora, neque admiranda magis ab eorum ullo, quàm ab Ægyptiis sacerdotibus & obseruata, & posteritati commendata sunt: tot ea scilicet extant, quæ viri illi totius ausim dicere arcanorum naturæ conscij, super animalium ingenij maximè omnium diligenter explorauerunt. Eam verò esse in Leone præstantiam norint omnes, vt, vel singula eius membra non eorum tantum sacerdotum inuentione, sed & gentium,

ætatumq; penè omnium consensu, mystici alicuius significati argumentum præbuerint. Tot sunt veterum monumenta, in quibus Leonina facies, variis hieroglyphicis expressa, nunc magnanimitatem, nunc animi corporisq; vires, nunc Solem & terram, nunc natorum erga parentes obsequium, nunc animi domitorem significat, aliis mox picturis amoris petulantiam, Oratoris facultatis partem, vigilantiam, custodiam, terrificum hominem, dominatorem, Nili incrementum, clementiam, vindictam, & pleraque alia commonstrabat. Nulla tamen naturæ vi admirabilior esse iudicatur, quàm ipsa, qua egregie pollet magnanimitate. Ab ea igitur primum omnium ordiemur, quam Ægyptij sacerdotes ea de causa per Leonem pictum intelligi volebant, quòd inter quadrupedes nullum aliud animal præstare magis animo exploratum habuere. Eam præterea Leonis esse imaginem, vt magni & generosi animi simulachrum præ se ferat, vt in Physiognomorum observationibus inuenitur. Caput enim magnum habet, pupillas ignitas, faciem obrotundam, & ad radiorum similitudinem iubas vndeque diffusas, quibus colla armosque vestiat. Id enim Leonum genus animosius esse theatra Romana sæpius ostendere. Atq; hæc quidem quò diffusæ magis, vulnere eò magis contemptum indicant. Eos Homerus *ῥογχεῖρες* appellat, de quibus dicitur: *Leonem non terrii larvis, neque à subula excipi.* Quare^b Diogenes cum apud Xeniadem seruiret, amicis volentibus eum redimere,

De magnanimitate Leonis.

^a Leoni præcipua generositas, tunc cum armos vestiant iubas.

^b Diogenis, & Antigoni apophregmata. Antonini numisma.

Cum *ῥογχεῖρες* appellat, de quibus dicitur: *Leonem non terrii larvis, neque à subula excipi.* Quare^b Diogenes cum apud Xeniadem seruiret, amicis volentibus eum redimere, negauit velle se: *An nescitis*, inquit, *Leones non ijs seruire à quibus aluntur, sed altores potius seruire Leonibus?* Pari magnanimitate Antigonus Demetrii filius cum vrgentibus hostibus olim retrocedere cogeretur, negabat se fugere, sed vtilitatem à tergo sitam persequi. Huiusmodi verò faciem horridè iubatam in morem histricis irritatæ aspicias in Antonini numo: qualesque illi sunt, quos throno Solis Ægyptij subicere affinitatem demonstrantes, quam cum ipso Deo iubarum imitatione habere viderentur. Nam degeneres ac perinde pauidiores illi omnino sunt qui crispioribus brevioribusque sunt iubis. Neque aliud sibi vult diuina lectio, cum Dei populum sicut carulum, Leonis exurgere, & sicut Leonem exilire scribit. Quanta enim illa sunt indicia magni animi, cum quis crucem suam tollit, & Christum sequitur, cum Principum furias contemnit, cum ferocia, seuque verbera aspernatur, cum cæsus denique gladijs, bidentis instar, nullam neque murmure, neq; querimonia conseruationem ostendit, cum victo seculi terrore, spretisque corporis pœnis, igni, bestiis, tortoribusque traditur: despicit enim & contemnit omnia quæ sunt in potestate mortalium, & imitantur eum qui, *Leo de tribu Iuda* nuncupatur, atque hic demum ille homo est impavidus, qualem dari sibi Democritus postulabat ad summi boni specimen, qui scilicet animum à terrore liberasset.

ANIMI CORPORISQUE VIRES.

AVNT verò Admetum Leonem & Aprum iunxisse, ex quo illum animi corporisque virtutes copulasse intelligendum est. Per Leonem enim animi vim, per Aprum, vt suo loco dictum

inuenies robur corporis interpretantur. Addunt, eum eodem argumento Apollini, atque Herculi acceptissimum fuisse, quo media sapientia, & ingenitæ cuiusdam virtutis indole sibi conciliasset. ^a Quinetiam Poëta feroces in bello viros *μελέων* & vocare consueuerunt.

R O B U R.

^a Pugnares
ac fremen-
tes ut Leo-
nes, μέλος,
pugna, frem-
mitus.
^b Præsertim
caput pe-
ditus ibid.
Plin. lib. 8.
sa. 36. &

E S T & illud hieroglyphicum, per anteriora Leonis robur significare, propterea quod is eo animali membra ^b illa robustiora sunt: ab excellenti enim vi quadam vniuersaliusq; rei significata sua Ægyptij desumebant. Expressit robur hoc Lucret. Carus cum ita scripsit:

*Principio genus acre Leonum sanæque secla
Tuta est Virtus.*

Neque alia de causa Leonem cælo adscriptum multi prodidère, nisi quod Soleo tempore quo signum id permeat, maximè sit validus atque robustus: moxque degeneret in posteriora declinans. Quia verò, ut Pausanias ait, decet bellatorem hominem in conflictu aduersus hostem, omni posthabita mansuetudine atque clementia sæuire: Lacedæmonij Martem *Ἰουρείαν* appellauère, eoque spectare Homericum illud ait de Achille dictum, *λέοντι ἀγροῖσι οἶδεν*. Cuiusmodi signum in Simandij Ægyptiorum regis nominatissimi sepulchro spectari solitum auctores tradunt, quem Leonis specie figuratum hostes in fugam vertere vidisses: ut ex eo & animum & robur, & vigilantiam Regis perspicere liceret. Videre verò est in Neruæ Traianinumo fortitudinem hanc ita figuratam, ut claua leonino insideat capiti: per clauem, fortitudinem significari dictum est in Roris commentario, per caput verò leoninum, animi generositatem inierpretatur: utroque enim opus est, qui Ducis inuicti nomen affectet sibi vindicare. Quod verò pertinet ad Leonis robur, tradunt auctores Hyllum Herculis filium, eò quod viribus præstaret, Leonem Citheronium cognominatum, quem cum Eucheus Archas interfecisset, Rex à Megarensibus salutus est, apud quos oraculum erat, eum sibi adsciscendum, qui Leonem interfecisset. Quod simile fuit Diocletiani factò, qui tunc ad se rerum summam peruentum acceperat ab oraculis, quumprimùm Aprum interemisset: ob idque cum plurimos confecisset Apros, queri per iocum solebat, se quoti die Apros interficere, nunquam autem Imperatorem declarari, donec virum nomine Aprum iugulasset. In numo quodam pulcherrimo C. P. O. B. L. I. C. I. I. Q. F. cernere est fortitudinis simulachrum, quod Leonem suffoeat claua à pedibus strata, phætræ cum sagittis anteposita. Hippothoon Poëta robur hoc leoninum pulcherrimo descripsit senariolo, quem apud Io. Strobæum inuenimus *γῆρας λέοντι κρείσσον ἀκμάειον νεοτῶν*, cuiusmodi verba senex, ille dicit apud Aristophanem, Vespis, *ἰγὼ τέμνον νομίω γῆρας ἐναι κρείττον ἢ πολλὸν κίαινας νεανίων*. Leonis senectam, maximè florentem huiusmodi iuuentute meliorem esse scribit Hippothoon: & senex ille Aristophanicus senectutem suam pubescenti multorum iuuenum virtuti gloriabundus antepōit. Cicero verò in Officiis, vim non aliter Leoni peculiarem sse dicit, quàm Vulpecule fraudem.

VIGILANTIA CVSTODIAQVE.

V E R V M enim verò, per Leonis caput Ægyptij sacerdotes vigilantiam atque custodiam ostendebant. Causam addebant, quod solum hoc ex animalibus recuruos vngues habentibus, simulatq; natum est, cernit, atque hinc Plutarchus solare animal Leonem haberi putat. Sanè illi nomen *παρά τὸ λέω* τὸ *θεῶν*, inditum aiunt etymologiarum indagatores. Somni præterea parcellissimi est, oculosq; habet inter dormiendum splendescentes, ac quodammodo patefactos, quod in custodiæ signum recipere: & sanè multi crediderunt Leones omnino insomnes esse, quod Manethon Ægyptius in iis que scripsit ad Herodorum tradit. Huiusce rei argumentum nonnulli obseruauère, quod caudam assidue inter quiescendum motat. Cæterum incredibile est, ut putat Aristoteles, animal vllum perpetua vi vigilia: sed inde persuasi sunt, qui talia se obseruasse profitentur, quod Leo magnos habet oculos, palpebrasque perexiguas, ut non oculum possit penitus obtegere, intuentique splendor ille sese offert, qui plurimus emicat ab eius pupilla: quare semper somni expertus esse videatur. Quapropter significanter admodum, non tantum Mycenarum ^a portis, sed etiam reliquorum ædificiorum, præcipuè verò fanorum valuis, ædiumque sacrarum vestibulis Leones, tanquam diuinorum custodes, ut est passim cernere, statuebantur. Quique iis insomniam attribunt, inde eos Soli dedicatos autumant, eandem

^a Videò, speculor & cōtemplo.

^a Sed & Fulgentius Gallus Mercurio attribuit, ob mercatorum vigilantiam. Poris valuisque fanorum cur Leoni a portis assignatur.

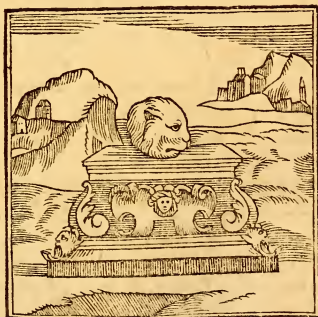

D

Traiani
numisma.

C. Publicij
Q. F. numisma.

E

F

A cum Leone conditionem habenti, quippe qui patenti igneque oculo terram conspectu perpetuo atque infatigabili tueatur. Cum verò constet, Alexandrum magnum præter alia quæ in homine præclara fuerunt, vigilantissimum etiam fuisse; quod in exemplo à Græve sumpto alibi diximus, non miror, et si alia etiam huius rei causæ esse possunt, cum in numis quibusdam Leonino spolio caput indutum spectari, ab cuius altera facie simulachrum Iouis est sedens, læva baculo innixus, dextera Aquilam prætendens, literæ AΛΕΞΑΝΔΡΟΤ, nèpe quod ab Hercule per Caranum primum Macedoniæ regem duceret genus: Nam Hercules Nemæi Leonis spolio ubique insignis conspicitur, vel quod eximie magnitudinis Leonem, spectante Spartanorum legato, strauit. Quamquam non sum nescius, Philippum Regem post Olympiæ nuptias, per quietem sibi visum coniugis alio insignem infixisse bullam, cuius sculptura Leonis imaginem haberet: quod & vxorem gravidam esse, & animosum filium pariturum, coniectores periti respondere. Hinc Alexander in matris honorem Leonis spolio maxime gauisus est: & eadem de causa cum somnio monitus Alexandriam in Ægypto ædificasset, eam Leontopolim appellauit, quamvis eius successores Alexandriam à conditore ipso maluerint vocitari. Quod verò pertinet ad Leonis somnum, Physiologos ait Adamantius hæc de catulo Leonis scribere, cum quippe simulacrum natus est, tribus diebus & tribus noctibus dormire, tum deinde patris rugitu tanquam tremefacto concussioque cubilis loco, catulum dormientem expergeret, eoque trahit dictum illud à Iacobo in sacra lectione: *Catulus Leonis Iuda ad prædum (sili mi) ascendisti, requiescens accubisti ut Leo, & quasi Leona, qui suscitabit eum?* Atque etiam illud ex secundo Balaam responsio: *Recumbens ut Leo requiescet, & quasi Leona, quam suscitare quis audebit?* quod dubio procul ad Christi sepulchrum pertinet. Sedenim intelligere etiam possumus dormisse cum sicut B Leonem, ob splendescentes inter dormiendum oculos, vi scilicet diuinitatem ipsam cum eo nihil quicquam sopitam intelligamus. Quod autem de oculis inter dormiendum splendescitibus à nobis additum est, ea de causa factum, ut aurem iis velleremus, qui viri alioqui doctrina magni atque pij, in eo tamen lapsi sunt, quod animam Christi putarunt per tempus illud, quo cadauer eius sepulchro conditum fuit, apud inferos passam, quod humana ipsa natura piorum hominum audire reformidat. Animaduerte autem Origenis traductionem Latinam loco hoc, ut ferè passim valde corruptam esse.

Alexandri numus.

Philippi Regis forum.

Leontopolis.

TERRIFICVS.

A T QVE eo quidem signo quo robur & vigilantiam indicabant, eodem & terrificum hominem, qui reliquis aspectu solo consterneret, significabant: cuiusmodi simulachrum in Agamemnonis clypeo fuisse, Pausanias testis est, ad formidinem aliis incuriendam. Quod quidem scutum in Olympiæ templo per aliquot tempora pependerit, inscriptione etiam adiecta:

Agamemnonis clypeus.

Quod ita reddere possumus,

ὄντο δὲ τὸ φέρον ἐνὶ σπλάγχνῳ, ὃ δὲ ἔχων ἀγαμέμνων.

Terror hic est hominum, quique hunc gerit est Agamemnon.

Est autem Leo eius naturæ, ut etiam si ferum nihil molitur, intuentes tamen terreat: ea est in oculis eius vis, ea maiestas. Vnde tam Græci quam Latini Poëtæ terrore descripturi, comparisonem ab huiusmodi animalis ferocia libentissimè desumpsere. Merito itaque Chabrias Atheniensium dux, vel, ut alij, Philippus Macedo, dicere solebat, formidabiliorem esse Ceruorum exercitum duce Leone, quam Leonum duce Ceruo. Atque tanta porrò vis, tantusque vigor animali alioqui robustissimo, ita in oculis consistere tota videtur, ut eorum vel minima offensione, supra quam credibile sit, debilitari videatur, leuissimique obiectus amictus pecude ignauior fiat, quod & in theatris sæpius Roma spectauit, & Lysimachi exemplo comprobatur est, quem Alexander Magnus in idem claustrum cum ferociente Leone inluserat, ille vero hanc ingressus viam domita strangulatque belua, & Regi admirationi fuit, & vitæ consuluit suæ, meruitque ut huiusmodi factum æterna numismatum memoria prorogaretur: Quin non in oculis tantum eius terror, verum etiam in rugitu constat: itaque Pindarus cum ἐνὶ σπλάγχνῳ Olympiis, hoc est, *Latè rugientem*, vocat, Agesidamo, ut in Vulpe diximus. Id verò fit tanta ferarum omnium trepidatione, ut (quod Ambrosius cum Basilio testatur) animantium multa, quæ vel eius impetum per celeritatem euaserint, horrenda tamen eius indignantis audita voce, veluti vi quadam percussa atque attonita consternerentur, & plerumque ita deficient præ metu perdita, ut nullo negotio capiantur. Quinetiam qui per somnium imaginatus fuerit habere se Leoninum caput, & Onirocritæ volunt eum in aduersarios terribilem fore significari, nonnunquam verò & principatus & dominationes assecuturum. Ab huiusmodi verò rugitus magnitudine Marcus è quatuor, Euangelistis vnus, Leonis imagine, ut est à Daniele præuisus, ita in hodiernum vsque diem hieroglyphicè figuratur, quod ipso statim operis initio vocem in deserto clauantem ingenti ore tonat. Ita Eucherius.

a Plin. lib. 8. ca. 36. Leonis natura formidabilis.

b Plin. ibid. & Plutarchus in Alexand. Lysimachi præclarum factum numismate testatur.

c Aristemidoris li. 1. cap. 39. Marci Evangelistæ imago hieroglyphica. d Nemepe. D. Ioan. Bapt. Omnis Leonis paries.

DOMINATOR.

SANE Basilius Leonem pro Dominatore animalium rationis expertum ponit: obseruatamque est in ostentis, ut si forte mulier aliqua Leonem pariat, fore ut ab externis gentibus vinceretur

Ovis Leo-
nes paries.

* Societas
Leonina
quæ.

ca Respublica, in qua id contigisset: quod non in humano tantum genere, sed etiam in quocumque alio diuersæ formæ animanti pollere tantundem comperias apud Aruspices. Obseruatum est in Cō insula, cum Ovis de grege Nicippi cuiusdam priuati hominis Leonem peperisset, non fuisse huiusce rei euentum irritum, arrepta inde ab eo dominatione. Hinc illa societas leonina, quæ longè plura sibi assumit quam relinquit, de qua Arist. L. C. ex Vlpiano Cassium respondisse refert, *"Societatem talem coiri non posse, ut alter lucrum tantum, alter damnum sentiret, & hanc societatem Leoninam solitum appellare L. ff. x. v. 11. t. pro Socio. l. xix. & Dion Chrysostomus sermone περὶ βασιλείας. Homerū ait sapienter Boui æquiparasse Agamemnonem eo versu.*

Ἡ ὕπερ βίος ἀγέληφι μέγ' ἔξοχα ἔπαυτο πάλιν.

Minimè verò vel Leoni, vel Aquilæ similem dixit, propterea quòd dominationis na sunt exempla.

SVMMA CALLIDITAS INGENII

Fabula ele-
gans.

N I H I L verò grauabor antiquam in argumentum huiusmodi fabulam subiungere, quæ mortali-
bus vtili admodum documento futura sit. Diuulgata per orbem erat fama oraculi: quod ab Ioue Ammone prodierat, Alexandrum Macedonem breui ad se venturum, quem filium esse con-
fitebatur suum: sollicitari hinc ad obsequium terræ Reges, Principem ut sibi conciliarent inter se
certare muneribus: præcipuèque Ptolomæus Ægypti Rex, Dei sui filium veneraturus, magnam pec-
uniæ vim parat, quantum scilicet vestigalis vno die ex Nili ostiis & Memphiticæ vrbis portoribus
collegisset. Erant verò cuiusque generis pecuniæ ex rebus omnibus hinc inde collectæ ad aliquot talen-
torum millia, id totum sine delectu xenij nomine ad Alexandrum deferri curat. Obtulerunt
spontè veterinam operam, Mulus, Equus, Asinus, & Camelus, qui pecuniam cum fide conue-
ctendam suscipere. Hi vix biduum à Memphi progressi, facti sunt obuiam Leoni, qui & ipse in-
tellecto Herculis cultu, quem Macedo suscepisset, dum rebus studet suis, Regem salutaturus iter in
Macedoniam tendebat. Data itaque & accepta hinc inde salute, cum destinatum, ut sit, omnes
iter enarrassent, adfiscitur comes Leo quasi custos atque præsidium aduersus latrocinantes affutu-
rus. Hic de pecuniis certior factus, habere dixit se quoque certam drachmarum summam, quas pro
commeatu ferret, sed esse illas sibi plurimum incommodas, quod oneribus gestandis nequaquam
assuetus esset: rogat itaque, ut si oneris additamentum, leue singulis futurum inter se dispartitum,
suscipiant, magni hoc beneficii loco habiturus: obsequuntur illi officiosissimè, ac paucas admodum
illas Leonis drachmas inter se diuisas in sacculos quisque suos admiscunt, iterque mox continuant
suum. Venerant in pingues Asiæ campos, cum Leo armentorum multitudine conspecta, dies aliquot
ibi commorari de re sua fore designauit, simulatq; lassitudine aliquot dierum quiete sibi opus necesse
dixit, quasque deposuerat pecunias reposcit: illi ad apertis confestim sacculis, ipsum quæ sua essent, sibi
desumere licere iniqui. Leo cum pleraque alias magno numero drachmas eadem nota signatas
in vnoquoque sacculo conspexisset, læto magnòque rugitu edito: *Drachma*, inquit, *meæ multas admodum*
drachmas singule peperere, atque mox quotquot erant suis similes abstulit pro suis. Quid quod Hanno-
nem^b Carthaginensem præclarū virum, cuius meminit Plinius, in exiliū actum ferunt, quia Leonem
ferundis oneribus assuefecerat: argumento inde capto, ut Plutarchus ait ἐν πολιτικοῖς παραχέμασι ad
Traianum, quòd qui Leonem cicurare potuisset, ad longè maiora etiam aspiraret.

^b Plin. 7.
ibid.

HOMO QVI VEL SVAM VEL ALIENAM

FEROCITATEM EDMOVRIT.

M. Antony
Leones.

E ODEM ostento, mortalium triumphus, Leones iunctos à M. Antonio, atque id quidem ciuili
bello generosos spiritus iugum subituros, portendere. Id quod Cicero in Philippicis illi ob-
iicit, dum currum eius Leonibus iunctum, imperiosi hominis inuidiam ostentare memorat. Et in
Epistolis ad Atticum, qui augurium id formidabat, ait: *Tu Antony Leones pertimescas, caue, nihil est illo*
homine incundius, & quæ sequuntur reliqua. Sanè hominem, qui arte, ingenio vel autoritate longè
potentior se, addicat sibi atque subiicit, per Leonem ab homine domitum intelligimus: quippe
quòd feræ alioqui ferocissimæ validissimæque impetum ferocitatemque sopire mollireque potuerit.
Hac vitur comparatione Nazianzenus, ubi Basilium ait non modò sibi conciliasse prius Euse-
bium, sed in suam ita sententiam attraxisse, ut eius consiliis & monitis, in omnibus parere videretur.
Norum ex Historiis quid Megarensisbus acciderit, apud quos Cassius Leones, quos ædilibus ludis
præparauerat, reliquisset. Cum verò ciuitas per Caleuin caperetur, Megarenses ferarum carceres
effregerunt, earum vinculis relaxatis, ut irruentibus hostibus obiecit, negotium eis tantisper
facefferent, dum sibi per moram aliquam consulere possent: sed enim longè aliter euenit, quia
Leones in ciues ipsos truculenti scæuitia conuersi, tantam inermium stragem edidèrè, dum obuios
quosque adoriuntur, sternunt, atque dilacerant, ut spectaculum id fuerit vel ipsis hostibus perquam
miserabile. Atque ut huiusmodi multa prætereamus, iam verò Pythagoricum præceptum est, ani-
malia cyruungia (ita mihi liceat γαμψύνοχα interpretari) nutrienda non esse: quippe rapacitatem &
ciuitatsummouendam. Idem sentit Æschylus, cum Leonis catulum in Republica non alendum
esse dicit his verbis:

^c Aristoph.
in Rhanis:
& Valer.
Maximus
lib. 7. cap.
de sapien-
ter dictis.

A οὐ κρή λέοντι^Θ Συμνον ἐν πόλει τρέφει,
 μάστιγι μὲ λέοντα μὴ πόλει τρέφει,
 ἢν δὲ ἐκτραφῇ τοιοῖς τόποις ὑπερβείν.
*Catulum Leonis alere in urbe non iuvat,
 Magis cauendum ne Leonem nutrias,
 Quem qui educarit, eius & mores ferat.*

Euripides verò nullo eos pacto censet admittendos, Pythagoræ præceptum secutus, in quo sapienter quidem Æschylus hæc super Alcibiade, impotentiores id genus homines non accipiendos: cæterum si accepti fuerint, æquo animo ferendos. At Euripides, vt Aristophanicus clamat Dionysius Ranis, ingenuè magis locutus, siquidem vt apud Homerum habetur:

οὐκ ἐστὶ λέων ἐν ἀνδράσι ὄγκια² παῖδα.

^a Nulli firmum sedans cum hominibus & leonibus.

FVROR INDOMITVS.

IMMENSVM itaque furem, quo quis impotentius exardescat, significare si collibuisse, Leonē effingebant catulos suos discerpentem, imò exoffantem, vt Græcum vocabulum ἐξωσιζόντα interpretemur, non autem ἐκσιζόντα (vt in vulgatis Hori exemplaribus eodem Capite bis positum nihil significat) quo quidem furore^b correptum olim Herculem authores tradunt, eoque infantiæ prouectum, vt non hospitis tantum filios enecarit, verum & in suos ipsius filios vsque addò sæuire solitum, vt eos interfecerit: quod non absimile est à pictura Leonis proprios catulos disceptetis. Sanè Theocritus in Megara Herculis femina, de furore quē is in liberos exercuerit, hæc dicit:

^b Hinc Aristophanes: ἡρακλῆς ὁρῶν γλῶττον. Leonis furoris descriptio.

Σχέτλι^Θ ὅς τέξοντι ἂ οἱ παροναυλὸς ἀποδιδων.
 Ἡέ τιν^Θ κηρῶν, ἢ ἐρηνύ^Θ ἀίνα βέλεμνα
 Παῖδας ἐὺς καλέπεφνε, καὶ ὀφίλον εἰλετο θυμόν,
 Μαινόμεν^Θ καὶ αὖ οἶκον ὀδ³ ἐμπλε^Θ ἔσκε φόνου.
 Τὲς μὲν³ ἐγὼ δύστην^Θ ἐμοῖς ἰδὼν ὀφθαλμοῖσι
 Βαλλόμενος ὑπὸ πατρί.
*Infelix qui misilibus de munere Phæbi
 Sine ea Parcarum, vel Erynios impia tela,
 Gnatis ipse suis furij agitur ademit
 Charam animam, vt domus ipsa cruore aspersa nataret.
 Hos ego confossos manibus cecidisse paternis
 Inssa oculis spectare meis, miserabile visu.*

Poëtæ quoque nostri Leonem iracundum notant, vnde illud apud Horatium:^a *Promethea insani Leonis vim somnacho appoississe nostro*, cum de exandefcentia loqueretur. Elegantissimè quoque, neque non eruditissimè Lucretius causam furoris istius perquirat, cuius carmina nō iniucunda, quæ repetantur, ponere non piget:

*Sed calidi plus est illis quibus acrida
 Iracundaque mens facile effervescit in ira,
 Quo genere in primis vis est violenta Leonum,
 Pectora qui fremitu rumpant plerumque gementes,
 Nec capere irarum fluctus in pectore possunt.*

Superius verò dixerat, cum de varietate animi loqueretur:

*Est etiam calor ille animo quem sumit in ira,
 Cum feruescit, & ex oculis micat acrius ardor.*

Eius verò indicium exandefcentia est, cum caudæ verberibus sese excitare visus fuerit, quod ita Hesiodus tangit in Herculis scuto:

--- Πλευράν τε καὶ ὤμους

Οὐρὴν μασιχῶν παρσι γράφει, ἔδδ' ἐτις αὐτὸν
 Ἐτλη³ ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν εἰδέναι ἔδδ' ἐ μάχεσθαι.

Quem Catullus secutus Galliambico super Atti dixit:

*Age cede terga cauda, tua verbera patent
 Face cuncta mugienti fremitu loca retinent.*

Et quæ ad furoris incitamentum & indicium sequuntur: nam & corrugare frontem pugnatus certatur, quod πύζεν^c Græci dixerunt: & superciliorum contractionem ἐπισκῆνον vocant. Index autē præcipuus est Leonini animi cauda, perinde ac Equorum aures, eaque propriè in Leone dicitur Alcea, quòd præcipuum in ea robur confet, vel quòd incitamentum quoddam sit ad assumendas vires animumque commouendum: initio irarum terram flagellant, increscente verò exandefcentia

^c πύζεν^c sive vitari. ἑλάνθ^c, enim robur.

terga etiam sua verberant id ea de causa fieri putat Alexander Aphrodiseus, quòd eorum anima vehementius moueatur, sitque vltionis admodum appetens, cauda verò vtatur veluti homines manu, qua illi se plerumque in excandescencia complodere solent: ita animalia hæc ira commota cum id quod sese lædit vlscisci nequeunt, eo sibi modo solatium solent excogitare. Est itaque furor Leoni familiaris, vnde apud Maronem^a, *Iraque Leonum*, legitur, & Ouidius: *Iram vultus habet*, de eisdem ait quare Poëta Leonem peculiariter feram dicunt, ita Callimachus:

Οηρός ἀσεβείων δέσμα καταμαλόν.

Quòd verò catulos ab eo exoffari pingerent, causa est, quòd medulla Leoni vel nulla, vel perexigua est, vt omnium animalium solidis omnino ossibus consistere videantur, quasi inde accrescat furor: quod labor his confringendis sic mercede minor, cum minimum id sit, quòd fructui possit inferuire. Sunt præterea ossa illa dura aded^b, vt ex eis collisis, ignis veluti ex silice excutiat. Hinc animal est maximè febri obnoxium. Febrem verò nihil aliud esse, quam superantem totius corporis calorem Medicorum omnium consensum anifestum est. Febri denique nomen ab igne Græcum^c *πυρετός* à feruore Latinum est: quo morbo Leones toto vitæ tempore cruciari feruntur, eaque de causa Luccretius *triste Leonum seminum* appellauit. Sanè prouerbium hinc emanauit, *ἐγέλασεν ὁ λέων* quotiens rarum aliquod hilaritatis exemplum intueamur. Thucydides id dictum est in Cylonio scelere subnotando, cum scilicet indoluisset demum Atheniensis populus Cylonem per factiosissimas factiones quierum Reipubl. statum interturbare, & quasi post diuturnam mœstitiā ad hilaritatem demum respexisset, vt impetu in hominem facto, eum vel inuiolabilis Deæ templum aufugientem persecuti sint plerique, distractumque inde magno totius ciuitatis gaudio trucidarint.

REMEDIVM IN FEBREM NACTVS.

EO itaque incommodo vexantur Leones, tamen si vnus Albertus negat esse eos febriculosos, cui in Germania nato, alito atque educato, vbi totum ferè vitæ spatium consumpsit, vtrum de Leone loquenti potior sit adhibenda fides, quam Ægyptiis inter Leones quodammodo genitis, eumque ipsis totum vitæ tempus versatis, alij viderint. Ego sanè disciplinas eorum in huiusmodi re secutus, compertum esse dicam Leone in febri corruptum^d vel si ad furorem vsque exaltetur, vnus pastione Simiæ liberari. Quapropter Ægyptij sacerdotes si febricitantem hominem & sibimet auxilia comparantem significare vellent, Leonis Simiæ vscensis hieroglyphicum ponere soliti sunt: tanta enim indignatione Simiam fert Leo, vt nullum animal auidius perdere desideret. Causa est anima

lis petulantia, Leonem indignissimis modis exagitantis. Nam simul ac vel ex arbore aliqua, vel ex alio tuto latentique loco nacta fuerit occasionem in Leonem intiliendi, pro magno habet negotio caudæ sese eius applicare, naribusque affigere, atque ita quibuscumque potest ludibriis Regi suo illudere, quod cum impatienter ferat Leo, impotenter admodum in huiusmodi animal effrascit: quæ plenius in Cynocephali commentario discussimus. Sed vt mirari desinamus animal aded ignobile generosissimo cornium infestum esse, scimus etiam Culices in Leonum greges petulantur aded ferocire, vt eos magna interdum clade ad internecionem adigant. Inter enim arundinetæ Mesopotamiæ Leones innumeri iuxta fluminum ripas & fruteta vagantur, eo tempore quo hyemis clementia ibi mollissima est, semper innocui: verum vbi per æstatem cælum exarserit, regionibus iis æstu candefactis ambustisque propemodum, ipsi tam vapore sideris, quam multitudine culicum agitantur, quorum dēssimis examinibus per eas terras omnia referta sunt: qui quidem ad splendorem oculorum, tanquam ad humidiora crebra conuolantes eos appetunt, palpebrarum libramentis mordicis insidentes. Hinc Leones cruciati diutius, aut fluminibus, ad quæ remedij causa confugunt, absorbentur, aut amissis oculis immaniùs effrascunt, quod ni fieret, omnis ea quæ ad Orientem latè diffunditur plaga, huiusmodi bestiis oppleretur. Id sibi compertum esse testatur Ammianus Marcellinus, Rerum gestarum libro decimo octauo.

SVPER IGNE SOLICITVS.

AT QVÆ hoc quidem animal, quod ignem ingenitum, & in ipsis ossibus abstrusum gestat, ignem tamen præcipue formidat, aded vt nihil æquè vereatur atque prætentas faces, quibus ad ferociam eius domitandam nihil efficacius, quod & Homerus testatur eo carmine:

Και οὐραί τε δέ ται' ἄσ τε πρὸ ἐπὶ σὺ μὲν τερ.

Ardentisque faces, quas quamuis sciat, horret.

Et Pindarus Nemcis: *Πῦρ δὲ πανεργάτης θεοσυμαχῶν τε λέοντων ὄνυχας ἑυτάτας ἀμύναντε δεινοτάτων σχάσας ὀδόντων.* In cuius trepidationis admirationem adducti Ægyptij sacerdotes, hominem super igne formidolosè sollicitum, & quasi vefanientem, ostendere si vellent, Leonis simulachrum, & faculam pingebant.

^a *Æneid.*
lib. 7.

^b *Definitio*
febris.
^c *Seruius in*
Virgil.
^d *At potius*
Leonis ri-
etis quam
risus.

^e *Plin. ibid.*

Simia &
Culicum in
Leonē pe-
culantia.

A pingeant. Id nos vix authoribus credebamus antequàm & Florentiæ, & demum Romæ Leones hac potissimùm ratione domari cōspiceremus. Simulacrum hoc in marmore cæsum Romæ vidi via Leoniana, quæ ad popularem ædem ducit, erutum frustum ex Augustorum mausoleo. Leo erat humi sessans capite sublato, & in tergus verso: in transfersum adsculpta erat fax pinea cum nuce in summo capulo, tanquæ à facie in Leonis tergus porrigebatur. Quamvis verò apud authores scriptum repererim, nihil aliud ex hieroglyphico huiusmodi significari, quàm, vti dicebamus, eum qui super igne pauidus esset: si tamen liceat mihi sententiam his meam admiscere, rei istius interpretationem esse dixerim, edomitum furorem. Causam cur ita ignem expauescat Leo., Peripatetici eam afferunt, quòd eius animalis vis præcipua in oculis consistat: quique oculos sicciores calidioresque habent, ij maxime omnium ignem auersantur. In idem verò significatum adduci possit ilicis folium Leonino pedi subiectum: siquidem Magi ferunt Leonem iliceo folio calcato torpescere: eandemque vim esse folio scilæ traditum à Zoroastre, non illo inquam antiquo, sed qui post Plutarchum fuit.

*Simulacrum
Romæ in
via Leoniana:*

RELIGIOSA FORMIDO.

ET ne longius à Leonina formidine digrediamur, Gallus is identidem, & præcipue album, vt Ambrosius ait, à quo etiam Pythagoras abstinendum iubet, mirum in modum perhorrescit; quod pro symbolo colendæ diuinitatis accipi quidam prodidère. Siquidem Gallus, de quo Lucretius,

*Quem nequeunt rabidi contra consistare Leones
Ingredi, ita continuo meminere fugati.*

B diuinum quiddam præ se fert, vti latius in Commentario de volucre ea per scripto, disseruimus. Diuinitatem verò omnis terræ potestas reformidat, ac reueretur. Leones porro cum Deum matri sunt dedicati Terræ, ipsi additi intelliguntur, & superius bonam Leonis partem, quippe quòd à iubis est reliquum, terram præ se ferre dicebamus. Sed enim aliam huius formidinis causâ adducit Proclus libello de Magia; ait enim,

* Plinius
vbi supra.
Gallus cur
Leoni formidabilis
sit.
Quod mē-
si sacer &
horarum nū-
cians sit.

Gallum & Leonem præcipue solaris esse animalia: sed cur Gallum Leones vereantur, non posse nos à materia, sensuue rationem assignare, sed à superni tantum ordinis contemplatione: quia scilicet, præsentia visue solaris virtutis magis Gallo infusa sit, quàm Leoni concessa, quod ex eo coniectare videtur, quod exploratum omnibus est, applaudere illum hymnis surgenti Soli, quasi que iubar eius aduocare, eo præsertim tempore, quo ex medio Antipodum cælo digressus ad nos descebat. Affirmat etiam solares quosdam Angelos in Galli effigie nonnunquam apparuisse, qui cum in se sine forma sint, nobis tamen, qui sumus in certam effigiem informati, forma se præditos ea videndos exhibuere. Contrâ verò Dæmones nonnunquam Leonina fronte visos, qui obiecto Gallo repente in auras euauerint, quare solēt etiamnum diebus his, superstitionis eius studiosi, gallinaceum pullum in pelliciendis eis consilij causa præmactare. Ad hæc tradunt Græcorum nonnulli, qui doctrinam Ægyptiorum sequuntur, animam Cecropis, quem in Leonem transmutatum credebant immolatis Gallis gallinaceis, characteribus quibusdam subscriptis euocari, seque illam eis ostendere: quod tamen esse ludibrium Æneius Euxineus affirmat, Dæmonēque ita nos præstigiis fallere contendit. Quòd verò Dæmones, qui Leonina fronte apparuerint, obiecto euanescent Gallo, inde procedere dicit Proclus, quòd in eodem ordine constituta, quæ inferiora sunt superiora semper vereri coguntur. Quemadmodum plerique viri, dum virorum diuinorum imagines intacentur hoc ipso aspectu vereri solent turpe aliquid perpetrare. Lucretius verò ex sectæ suæ præceptis ait esse

*Cecropis ani-
ma euo-
cata.*

----- Gallorum in corpore quedam
Semina, quæ cum sunt oculis immissa Leonum
Pupillas interfodiunt, ac remque dolorem
Præbent, ut nequeant contra durare feroces.

Mirum verò quod veteres obseruauerunt, Leonem etiam herbam ita nuncupatam, quæ furculis sese circumplicando plurimum nocet, Gallum ita abhorre, vt si puella adhuc intacta, menstrua tamen, nuda passis crinibus leguminum segetem circumbeat, Gallum in manibus habens, exarescat gramen id, prorsusque deficiat. Id qualecumque est, à Democrito tamen traditum est, vt ascribit Sotion. Sed qui alieniores à superstitione sunt, arcanamque naturæ vim quandam contemplantur, Semina aiunt Galli sanguine contingi debere, hæc quæ ita sata ab Leone herba nulla postmodum iniuria affici.

IN VNDATIO.

INCREMENTVM verò Nili, quem NVVM Ægyptiaca lingua nuncupant, quod apud nos significat Nouum atque recens, ostendere cum vellent, Leonis identidem hieroglyphicum faciebant: quippè cum Sol Herculei Leonis terga adit, Nilj diluuium excitat, duplūque recentis aquæ Sole

in eo signo commorante sæpius exundat; quæ vis aquæ per spatiosam Ægypti planitiem latè diffusa, D
solum ea fertilitate grauidum reddit, quæ non ipsi tantum indigenæ sibi alimenta colligunt, sed magnam orbis partem fame leuant. Propter eam verò aquarum redundantiam, quam Leonis beneficio consequi se quotannis experiuntur, institutum est, & apud gentes omnes vno iam consensu receptum, vt canales, tubique & siphones, qui aquam eructant, per terebrata foramina in Leonina capita ad id locis opportunis adsculpi solita, aquam immittant, quæ inde ex Leoninis rictibus euomi videatur. Qua ratione autem capita ea Leonum in simis præcipuè constituenda sint, quoque ordine disponenda, atque vt ea tantum quæ contra columnas fuerint perterebrari debeant ad canalē vsque, qui cœlestem aquam extegulis excipit, reliquis inter hæc solidis, vti quæ cadit vis aquæ per regulas in canalē ne deiciatur per intercolumnia, nè transcentes perfundat, sed ea tantum quæ sunt contra columnas; ex ore ructus aquarum emittere debeant, Vitruuius latè docet. Obseruauerat siquidem is, aquarum redundantiam per Leonem apud Ægyptios significari, atque hoc in omnibus antiquorum ædificiis fieri passim viderat. Et vt semel dicam, fontes & aquarum tubi, qui ab aquæ ductibus quibuscunque prominebant, Leoninis figuris ornabantur: vt qui fons admirabili opere Viterbij antiquam hanc disciplinam ostentat. Et vt alia dissimulem, Romæ in Area Lateranensi Leones duo sunt nigri lapidis ante æneam M. Aurelij statuum positi, qui dubio procul fontibus inferuebant. Indicio sunt ora perterebrata in adaperto rictu, & infernè foramina in guttur vsque immissa, & inter pedes propectore canaliculus excipiundæ aquæ, dimittundæque intercauatus. Tale aliquid obseruaui in agro Brixiano extra portam Orientalem ad secundum lapidē, vbi iuxta viam, quæ tota magnis aquarum riuis atque diuortiis instructa est, Leo marmoreus antiquissimi operis, vt ris instar inflatus, rictum eodem modo ad aquarum effluuium patefaciebat. Sed neque in iis tantum quæ ad aquam euomendam pertinent, Leonum effigies apponi consueuerunt: verum E
etiam propterea quod Leo, cœlestis ille, inquam, aperire clauderique videtur aquarum cataractas. Atque in hæc vsque tempora nunquam antiquata est veterum consuetudo, vt ostiorum clausuræ, clauēs, annulique foribus, affixi, Leoninis rictibus ornentur, quod apud Ægyptios facitari solitum ait Theon in Arati Commentariis: quamuis quod ad ostia pertinet, ad eam, de qua superius dictum est, custodiam potius respicere, quàm ad aquarum fluctus, crediderim. Illud non omitam, quod Horus Apollo tradit, in supplicationibus pluuias exposcentibus, plerisque in locis Leonum ora vino prolui fuisse morem. Sed aduertendum est vulgatos Hori codices hoc loco deprauatos esse.

SEMEL TANTVM ENIXA.

CVM verò persuasum haberet Ægyptij, Leænas semel tantum in vita parere, id quod cum Herodoto plerique alij prodidere: mulierem itidem, quæ vnus tantum filij mater fuisset, per Leænam sculptam significare consuevit. Et in hac sententiam Æsopi fabula veteribus scriptoribus approbata. Cum Vulpes Leænx fecunditatem suam obiceret in generositatis commendationem, illam verò incesselet, quod & semel in vita, & vnum tantum pareret: Leenam respondisse, se quidem semel & vnum parere, sed eum Leonem. Huius raritatis causam plerique reddere commenti sunt, eamque potissimum adinuenire, quod caruli in vtero iam vnguibus obortis matricem descendant, edique partum, ea vnguuium acie in enixu lacerata: vel quod vnà cum primo partu locos amittat, quam deliram esse fabulam^a Aristoteles asseuerat, easque vel quinquies vita parere, quod explorauerit in terra Syria, demonstrat. Primum enim quinque, ac per annos singulos vno subinde pauciores, donec ad vnicum, & mox ad sterilitatem declinauerint, in qua reliquum vite spatium degant. Aliàs magna ex parte geminos: quod per longam annorum seriem Florentiæ experimento compertum est: sed quum plurimum sex, nonnunquam etiam vnum. Philostratus affirmari ait à rerum peritis, ter eas tota vita parere: primò quidem tres, mox duos, inde vnum: visam tamen aliquando Leenam, quæ octo vtero gestarit. Sedenim quam Philosophi rationem raritatis huiusce in pariendo conati sunt inuenire, Basilius Magnus ad providentiam Dei refert, cuius imperio factum sit, vt animalium ea quæ faciliè capi possent, longè essent cæteris fecundiora: quocirca tam Lepores, quàm Damæ, quàm etiam Oves, ferè sæpius & geminos pluresque pariunt fetus, ne genus deficiat feris iis, quæ sanguine gaudent, carniorumque sunt. At ea quibus pro cibatu cætera sunt, certum est longè minus fecunda esse: quapropter ait, *Leonis vix vnus Leana mater euadit*, quæ quidem raritas pariundi, cum non alij animalium generi certius contingat, meritò Ægyptij, quod in pluribus accidit obseruantes, semeliparam per Leænx hieroglyphicum ostendebant.

CLEMENTIA.

P RÆTER hæc, alia quoque super Leone hieroglyphica inueniuntur, quæ quoniam apud eos non reperi, qui literas hieroglyphicas interpretati sunt, sed potius obseruatione inuenta mihi videntur, breuiter attingam. Ex iis clementia est, quæ per Leonem^b & substratum hominem, ita tamen vt Leo sit incolumens, significatur: propterea quod infestissime sollicitatus ab homine Leo, dummodò sit intactus, non vnguibus eum lacerat, nec vlla iniuria afficit, sed quatit solum, atque vbi ita perterruerit, dimittit, quod ita Ouid. scribit:

Leonina capita aquas eru cania.

Leonum effigies in tubis.

^a Æsopi fabella.

^a Sic Plin. lib. 8. ca. 16.

^b Sic Plin. Leoni tantum ex feris clementia in supplices, prostratus parci. Ibidem.

A *Corpora magnanimo satis est prostrasse Leoni.*

Ad huiusmodi significatum non frustra vidimus in Seueri Pij Aug. numo simulachrum mulieris, quod Leoni ex porrecto insidet, manu quidem vna hastam terre affixam tenens, altera fulmen quasi abiciens, non autem in iaculandi gestu, cum inscriptione huiusmodi, INDVLGENTIA ARG. IN CAR. neque quicquam aliud legi potest.

Seueri Pij Aug. numus.

CASTIGATIO.

PRÆTER clementiam, inesse Leoni castigationis etiam iudicium, ex eo didicimus, quod traditum ab Eudomo citat Ælianus, Leonem, & Canem eodem contubernio à magistro quodam alitos & educatos, sine vlla iniuria aliquamdiu pacatissime coniunxisse, ac si domestica & eiusdem generis animalia fuissent, verum cum Vrsa quodam impetu percita contrubernalem Canem dilacerasset, commotum Leonem violati hospitij scelere, in Vrsam proruisse, eaque pariter dilacerata, meritis pro Canis pœnas exegisse.

VINDICTA.

B LONGE verò diuersum à superiori significato est, quod vlciscendi studium per Leonem telos confossium plerique pingere instituerunt. Vulneratus enim Leo obseruatione mira percussorem nouit, & in quantalibet multitudinem vnum appetit, & si detur copia, fedissimè lacerat & discerpit. Ferunt Iubæ Maurorum regi præstantis animi iuuenem fuisse comitem, dum per deserta Africæ rerum suarum componendarum, studio, rex cum exercitu proficisceretur, ex itinere verò Leonem obuiam factum à iuvene illo ipso sagitta percussum in syluam recessisse, anno verò post cum Iuba rebus ex voto compositis eadem copias traduceret, eundem illum Leonem obseruato iuvene, à quo vulnus acceperat, vnum illum è tam magno militum numero violentissimo cursu hostiliter aggressum, nulla vi cohiberi potuisse, quin correptum iuuenem miserabiliter dilaceraret, nemineque aliorum laeso vltione ea contentum, decessisse. Pythagorici porro animam Cambyse regis Ægypti in Leone se deprehendisse aiebant, vnde illi animus imperij cupidissimus fuerit, & maxima quæque semper appetierit. Cæterum, hæc quoque potest assignari causa: quòd illis temporibus, quibus clauit, neminem in vltionem eò magis propensum fuisse notum est, qui nunquam Ægyptios persequi odiis armisque, & omni vexationis incommodo affligere destitit, eis semper infensus, donec in omni Ægypto rerum potitus, sacris omnibus profanatis, populos totius regionis male tractando, defessus potius quam satius est. Facit ad hoc illud, quod vili Leonis ostentum, belli principium coniectores atque augures tradunt indicare, quod quidem eleganti trimetro apud Græcos^a exprimitur.

Λέοντας ἰδεῖν δυσμῶν δ' ἡλὸς μάχας.

Vise Leonum imagines noctu indicant occidionem ab hostibus.

^a *Nempe à Suida recitatur Eras. Chil. 3. centur. 6. pro uerb. 58.*

REGIVM AVGVRIVM.

A LIOQVI Regibus augurium dare leones soliti sunt, vt is qui Iuliano Imperatori Gordiani tumultum cum exercitu prætergresso, sese obtulit, immansissimò corpore eius aciem inuasurus, à qua multiplici telorum ictu confossus est. Obitus enim Regis ex quo portendebatur, inquit Ammianus. Verum antea Maximino Cæsari cum Narseo Persarum rege iam congressuro, itidem C Leo & Aper ingentes trucidati simul oblati sunt, tamen euenit, vt is ea fera admodum gente superata, incolumis & sine damno discesserit. Et Sandrocotus Indus obscurer, cum Alexandri furorē pedum pernecitate declinasset, fessusque somnum in sylua captaret, à lambente Leone sudorem sibi sensit abstergi, quoque pacto inde præfectis Alexandri oppressis, Indiæ regnum inuasit, à Trogo traditur.

ANNVS MENSES QVE.

ET quoniam incidimus in auguria, non abs re fuerit commemorare, quòd Leona, quæ catulos octo vtero gestabat, à venatoribus in Mesopotamia cæsa exenterataque, quo tempore Apollonius Tyanæus eà iter faciebat, indicauit eo interpretante, annum vnum, & menses octo illum apud Barfæm Babylonix moraturum. Interrogantibusque mitibus, cur non potius annos 1 x. interpretaretur, cum ex passere & pullis octo à Serpente deuoratis, apud^b Homerum annos identidem nouem Calchas intellexisset: *Editi iam illi fuerant, respondit Apollonius, hi verò adhuc in vtero nondum saturam compleuerant: quare mensibus potius quàm annis assimilantur.*

^a *Leona cæsa in Mesopotamia quid.*

^b *Iliad. 9.*

CRAPVLA.

SUNT etiam qui hominem ad satietatem vsque crapulatum, per Leonem frustra carniū depascentem indicari velint. Animal siquidem hoc cibo incontinenter admodum vitur, multaque deuorat solida, sine vllò dissecu quacunque potest, mox à saturitate nihil biduo aut triduo edit: quam scilicet voracitatem Iuuenalis tangit, vbi multa pascendum carne Leonem, dixit: atque inde fit, vt grauis

Voracitas Leonis.

grauis illi ob crudelitatem exhalet anima quæ terribiliter semper odoris est. Quocirca nonnulli grauem D animam significantes, Leonis os hians facere consueuerunt. Huius factoris ergo, Martialis videtur muliebri pudendum Leonem appellasse eo versu:

*Quare si pudor est Ligella, noli
Barbam vellere mortuo Leoni.*

Taxat enim eam, quæ cum vetula esset, pilos vellere pertentaret: & alij lupanar olidum dixere. Quamquam non desint, qui loci huius interpretationem longius accersitam ad Cenchrinas, quas Leones Nicander appellauit, referant: huiusmodi enim Serpentes morsu sanguinem exorbent, & genitale semen ex pretiosissima sanguinis decoctione fieri Medici consentiunt, vnde dixit Iuuenalis:

Accipiat sanè mercedem sanguinis.

M E R E T R I X.

SANE meretrices per Leæne nomen intelligi, multis veterum sententiis & monumentis constat. Tale aliquid habes apud Aristoph. Lysistrata in iuramento foeminarum, *Non stabo Leana in Tyrocesti.* Huiusmodi petulantia causa Ezechiel Hierosolymam Leenam vocat, & Heliachim catulum eius, qui ductus est in Ægyptum. Alium rursus catulum Ioachim, quem in cauea, vt septuaginta ediderunt, Nabuchodonosor Babylo-na traduxit: Michael Byzantius meretrices quasdam ex Megara Sphinges appellatas ait, quod humano capite mansuetudinem præ se ferrent, ceterum corpore reliquo Leonino, rapacitatem, & imperium quod in amatores exercent, indicaret. Et Megaricæ Sphinges in opprobrium dici solitum de meretricibus, ob impuros scilicet mores Megarensum, quos veterum scriptores omnes damnant. Facit ad hanc rem veteris Poëtæ senariolus admodum venustus:

*Sphinges
Megaricæ.*

Ἴσον λεόντιος ἔχοντα καὶ ἀνδρὸς ὁμοίους.

Par est Leana & femine crudelitas.

Sed & ante urbem Corinthum Veneris erat templum, iuxta quæ Laidis tumulus, cui Leænæ simulachrum appositum videbatur, arcte inter priores pedes apprehenso: quod nimirum petulantiam eam indicabat, qua præcipue lasciuiunt arietes: de quibus loco suo diximus.

T A C I T V R N I T A S.

LEÆNÆ verò elinguis simulachrum ex ære, quod Athenienses statuere, Iphicratis opus, ex effigie quidem Leænæ, meretricis nomen, ex linguæ verò defectu, taciturnitatem eius indicabant. Cum enim Armodius & Aristogiton de liberanda à tyrannis patria consilium iniissent, coniurationeque delata esset, comprehensam illi Leænam scortum eorum vtrique admodum familiare, ad mortem vsque tormentis variis excruciarunt, ea tamen constantissime omnia pertulit, nec quenquam prodidit, supra foemineam imbecillitatem fortitudinis admirandæ memorandum exemplum: quam Athenienses, vt honoribus honestarent, ne scortum tamen celebrare viderentur, eiusdem nominis animal ob taciturnitatem elingue, erigendum decreuere. Constantissimum meretricis huius exemplum citat Tertullianus, quod nostri animosiores fierent, cum leui adeo de causa reperta sint vel mulieres; quæ tam forti animo pro amicorum salute non solum tormenta parui fecerint intolerabilia, sed spontè suum ipsæ cruciatum auxerint. Nam hæc eadem, vt ille ait, carnifice iam fatigato, postremo linguam suam comestam in faciem tyranni saeuientis expuit, vt expueret & vocem, ne coniurator confiteri posset, si etiam victa voluisset.

*Armodij &
Aristogitonis factum
celebre.*

C Y Z I C E N I.

*Cyzicenorū
pecunia.*

SI quis verò incidat in monetam, quæ Leonis imaginem ex vna parte habeat, ex altera verò Cybelem deorum matrem sciat eam esse Cyzicenorū pecuniam, quæ celebris admodum est, ob id quod pulcherrime sculpti erant, & quod pro x x v i i i. drachmis Atticis imputabantur, quæ summa ducales aureos duos reddit, & aliquantulum plus: vna enim argenti drachma Marcelli Veneri pondus æquat. Atque hi sunt Cyziceni stateres, qui rem egregie factam indicabant.

Magorū porro supersticio, considerata Leonis alacritate perniciosissimoque cursu, mustulæ dentem Leonino corio adalligatum, ad pedum tumorem atque adeo imbecillitatem adhibere commenta est, id quod apud Lucianum Tychiades ridet, orta inter Cleodemum & Dinomachum medicos contentione, vno eorum Leoninum, altero Ceruinum corium præferente, vt per incantamenta Euerati laboranti amuletum aliquod apponerent. Controuersia verò omnis inter eos est, dum ille fomentum aliquod miserabiliter implorat, vtrum Ceruus an Leo magis pedibus valeat, atque

eorum

A eorum vter alacriori feratur cursu. Merito igitur Virgilianus * *Aeneas*, *tergum Getuli immane Leonis* dat Salio, velocitatis præmium, qui primam in stadio coronam meruerat, nisi dolo Nisi fuisset inter-
turbatus. * Aen. lib. 5

HERCVLANVS LEO QVID.

QVID verò sibi velit Herculanus Leo, magis diuulgatum est, quàm vllò sit opus commento latiùs declarare. Illud tamen non omiserim, Herculem illum Ægyptium, qui cum Osiride, vt Antiquitatum scriptores tradunt, Italiam ab amarissimo Gigantum iugo liberauit, per Leonem intelligi, neque quemquam alium. Plures enim Hercules fuisse, & Arrianus & Diodorus historici prodidère: hunc autem omnium primum Leonis insignia gestasse, tradunt. Caterùm Heraclitus Ponticus, superatum ab Hercule Leonem ideò fingi dicit, quia Argius ille, de quo Græci plurima scripserunt, Hercules, furorem illum, quo ex atra bili plurimùm laborauit, tandem edomuerit. Satis enim exploratum est ex iis quæ antea dicta sunt, animal id per fœmetipsum immoderatis animis excitari. Sunt tamen^b qui per Herculem mysticè Solis lumen intelligant, Leo verò cum Soli dicatus sit manifestum est quid sibi velit Hercules, & Leo. Nam & hinc Iubari stellæ nomen, qui Phosphorus est, quòd splendor eius in modum Leoninæ tubæ diffunditur. ^b Macrob. lib. Saturn. lib. 1. cap. 20.

V I R T V S.

V T C V N Q V E verò Leoninum spoliū virtutis hieroglyphicum est, eaque de causa Herculi dicitur, quem pro virtute veteres posuere, ideòque Diogenes^c conspicatus quendam eo or-
natu sibi gloriòse placentem, exclamauit: *Ecquid virtutis indumentum vituperas?* Sedenim non Leo-
nis tantum, verum alterius etiam animantis gestare pellem, heroicum fuisse morem, didicimus ex
B Apollonij commentariis, vbi Poëta scribit:

Δεγμα δὲ τῶν ταύροις ποδὲν κενεῖς ἀμφ' ἔχοντ' ὤμους.

Et apud Virgilium^d Euandrus:

Demissa ob leua Pantheræ terga reuertetur.

V I R E S C E D E R E

SAPIENTIÆ.

V I R E S C E D E R E

ELOQVENTIÆ.

I N Antiochi numo videas Leonem quendam propemo-
dum humi procumbentem, & superuolantem Noctuum,
quod nonnulli vespertinum crepusculum indicare arbitrati
sunt: quippe cadente Sole, noctem, quam per autem eam
intelligi volunt, exurgere. Ego verò per huiusmodi hiero-
glyphici figmentum significare crediderim, vires cedere sa-
pientiæ. Nam per Leonem Robur, per Noctuum Mineruam
intelligi, suis locis commentaria hæc ostendère. Eiusdem ar-
gumentum esse puto Leonem in numo, cuius inscriptio est, ΜΙ-
ΛΗΤΟΝ, qui anterioribus pedibus inclinatur ad humum su-
perne verò caduceus exporrigitur, vt scilicet id ostendar, vi-
res quantumlibet feroces, sapientium eloquentiæ cedere. Nu-
mus vidi apud Maffeos Romæ. Quòd verò signum Iunonis
Argis spectabatur palmitē redimitum, subiecto pedibus eius
corio Leonino, id habebat hieroglyphici, quòd nouercam
C vtriusque priuigni exuuiis insultantem ostenderet. Callima-
chi id inuentum tradunt, quòd Iunoni vitem induxit, Rem hu-
iusmodi tangit Tertullianus.

L V N A.

V I S E B A T V R in Olympiæ templo Dianæ simulachrum
alatū, dextera Pantheram, sinistra Leonem conti-
nens. Per alas, volucrum Lunæ cursum interpretamur, quæ
septem viginti dierum spatio totum permeat signiferum,
quem Sol vix animo temporis spatio perlustrat. Panthera, va-
rietates eius indicat, quas vnoquoque mense XII. suis nomi-
nibus designatas alibi recensuimus. Leo, Solis vim demon-
strat, quæ splendorem sibi comparat, ea tantum parte lucens,
qua eius radiis illustratur:

Veterum simulacra radiata.

FERI etiam solita erant apud veteres simulachra quædam radiata, ita tamen, vt vnus simulachri radij omnes sursum versus tenderent, alterius ad inferiora demitterentur: atque ita conformata, vestranda Leonibus commendarentur. Sciendum autem ex Vexij commentatione, Solem & Terram ex eo figmento veteres intellexisse, quippe quos Assyrij ADAD, & ADAGARTIN vocabant: ADAD quidem Solem, qui radiis deorsum inclinatis inferiora viuificat, mulcet, educat: omnium quippe terra nascentium author, ADAGARTIN verò Terram, quæ conceptam à solaribus radiis virtutem, eandem, quam licet, sursum versus erigit. Ita veluti sponsa viri appetens, vt Platonicum dictum interim vsurpemus, rerum omnium suarum stipata fœtu, sese habendam exporrigit. Sedenim ipsa Leonis effigies vtrunq; referre videtur hieroglyphicum: quippe quæ anterioribus partibus Solem excubibit, posterioribus verò Terram. Quod tamen ADAGARTIN, pro Tellure positum putat Vexius Bassus in Commentario Germanici, qui Phænomena scripsit, vbi de Erigone agitur. *Virginem, inquit, dici Cererem arbitrati sunt plerique, spicarum quas tenet indicio: alij Adagartin malunt.* Sunt qui & Fortunam, quoniam sine capite astris inferitur.

ANIMI DOMITOR.

^a *Aen. 1. 10.* spero terræ subiugandæ omine Aeneia puppis: ^a *Prima tenet rostris Phrygijs subiuncta Leones.* Veluti etiam hominem insidentē Leoni nonnunquam videas, quem is stimulo regat, quod esse sui animi regem omnino videtur significare: neque enim Aeneium illud ad sacra tantum patria refertur, quæ in Cybeles honorem fieri solita: neque solum respicit beneficium, quod, vt additum est, fuerit.

---- *Ida^b profugis gratissima Teucris.*

^b *Aenei. ibi.*
Leonis duplex natura.

Subiiciuntur verò Leones Magnæ Dæi vehiculo, identidemq; trahunt & cutrum Solis, atque tam variè à veteribus tradita, ad vnum eundemque demum intellectum tendunt. Demum hæc duplex in Leone natura, qua quidem anterioribus partibus cœlestia refert, posterioribus verò terram, quæstionem illam facile potest soluere, qua nonnulli mirantur, cur Leonis effigies in Diuinis nostrorum literis, modò Christo, modò Dæmoni attribuitur: pro Christo quippe apud Prophetas non semel positus, vt suprà diximus, pro maligno verò, Petrus epistola prima *rugientem Leonem* dixit: & David, *Libera à Leonibus unicam meam*, clamat. Quibus responsum facio, anteriora quæ sunt Leonis, fortitudinis, & regie virtutis habere significatum, atque ita pro Christo poni. Nam Irenæus vbi mysterium Dei in rebus strenuè gerendis, in dominando, in regendo vim & auctoritatem ostendi disputat, Leonis imaginem ait id præmonstrasse, quæ vni ex quatuor Evangelistis fuerit attributa, inferiora autem, partem quippe terream, fugacitatis & insidiarum. Caudam enim subter vterum cum fugit subiicit, cauda ferit ex obliquo per insidias, quæ omnia Dæmonem excubunt, quo nihil à bono fugacius, nihil in mortales inuidiosus.

CHRISTVS HOMO DEVS.

DENIQUE, vt etiam aliter philosophemur, cœlestis est anteriore parte Leo, ideò admiranda Christi opera veram nobis ante oculos proponens diuinitatem. *Nemo enim qui à Deo non sit, ait Nicodemus, opera ea facere possit que ipse faciebat.* Posteriori etiam sapere videtur: ea frigida est, inde ad minima quædam: Galli^c quippe cantum, prætentam facem leuis obiectum amictus, quin ad Sim-

^c *A Plinio lib. 8. ca. 35.*

miam

A miam, & ilicis folia, atque etiam scilla Leo timidus est, & ad fugam promptissimus. Et humanus Christus mortem timet, perpetuæ non ignarus, quæ statim subsecutura esset, immortalitatis, effugere cruciatum tentat, patremque orat, ut acerbissimus à se calix auferatur: & inde ita debilitatus, ut præ trepidatione genibus insistere non posset. Quodd si vtraque natura in Christo est, Leo cum sit eiusmodi, rectè in Diuinis literis modò Deo, modò mortalibus accommodatur.

IVSTITIÆ CVLTVS.

EA verò præcipuè de causa eorum sententiâ approbatim, qui ferociores quoque animos iustitiæ sese subiicere per hieroglyphicum huiusmodi arbitrantur quia nuper in Gauartiano agri Bellunensis vico suburbano reperti sunt magno numero numi, ab quorum vna facie mulier corona insignis longaque induta palla sedet, manum ad ensis inuersi capulum extendens, ita ut apex ipsius capuli volam impleat, literæ circumscriptæ, I V S T I T I A. Ab altera facie, eadem mulieris effigies penè nuda, amictu quidem toto in exporrectam retrò dextram appenso, læua supra Leonis caput postremis pedibus residens iniecta: literæ adsculptæ sunt L E O N I S H Y M I L I T A S.

LEONES autem domitos, & magnæ Deæ curru succedentes, Lucretius aliter interpretatur, qui velit figmentum id significare, liberos quantumlibet feroces obsequentes esse debere parentibus: ait enim,

*Adiungere feras, quod quamvis effera proles,
Officij debet molliri victa parentum.*

NATORVM OBSEQVIVM ERGA PARENTES.

VARRO tamen in Cybeleio curru duo considerasse videtur, Leonem utique terræ symbolum, uti paulò antè dicebamus: mox quia genus id animalium in longinquis, & à nobis remotissimis regionibus inuenitur, nullam ait esse terræ partem tam remotam, quam coli subigique non oporteat: ita omnes, quæ vel hieroglyphica sunt, vel quoquomodo mytica, in suam quisque artem vel disciplinam, quam profitentur, trahunt, Diodorus autem, uti suus est mos, historias sibi confingit ex commodo suo, Leonemque ideò Cybeles currum trahere confectum ait, quodd ab his ea educata fuerit. Vtrum verò curru vehatur Dea, an sella sedeat, quantum ad significatū pertinet, parui refert: nam in Faustinae numo Cybellem Turritam Leoninæ sellæ insidentem videas, quæ orbem intra manum & genu tenet: inscriptio est, MATRI MAGNÆ.

AGRICVLVRA.

² At Macrobius Saturn. lib. 1. ca. 21. Cybelem terram ait, & Leonem Solem.

Faustinae numus.

IXTA QVID.

QUOD verò pluribus in antiquorum monumentis, præcipuè que sepulchralibus cernere est, Leones aliquod animal apprehēdisse, quippe vel ouem, vel Taurum, vel Anguem, vel huiusmodi quidpiam ex eo cōiicere potes, sepulti animum aut naturam talem fuisse, eiusmodi est illud, quod apprehensum fuerit: quippe si Ouem, vel Agnum, ut in sepulchro quodam Romæ sub Æsculapij pronao habetur, intelligas hominem ferocitate demolita, mansuetudinem amplexatum: si Taurum, temperantiam: si Anguem, prudentiam, vel quid huiusmodi: prout animalis, quodd decentum fuerit, significatum exiget, interpretaberis. Si verò hostiliter captum vel discerptum, eius natura hostem malè habitum. Nam in numo quodam argenteo Aug. Cæs. validissimæ formæ Leonem videas, qui feruum superar dentibus in armos affixis: quod fortè referri potest ad Adriacæ victoriam, quam is

FEROCITATE POSITA
assumpta mansuetudo.

Aug. Cæs. numus.

^a Æneid.
lib. 9.

Apollinis fauore consecutus est, in qua, vt apud ^a Maronem,
Omnis Arabs, omnes vertunt terga Sabæi.
pauoreñ enim ex Ceruo loco suo significare diximus.

ACTIATA VICTORIA. D

AMORIS PETVLANTIA.

QVÆSIERIT hic aliquis, quid sibi velint Leonis ante-
riora, quæ in Chimæra fuisse traduntur, cuius figuram
Homerus ita descripsit:

Προσ' ἔλεον, ὅππῃθεν ἢ δράκον, μεσση ἢ χίμαιρα.

^b Sic In-
cretius,
Prima Leo,
postrema
draco, me-
dia ipsa
Chimera.
Amoris
initia.

Eam autem amoris petulantiam, quæ fuerit à Bellerophonte
coërcita, significare clari plerique authores volunt. Huiusmo-
di enim sunt amoris initia, qui primo statim insultu Leonina
feritate nos aggredi videtur, dictumq est Epicharmi Comici.

Δρακὼς ἔπος λεοντεία διωαίμῃ θαλερός.

Amoris mollitiem Leonis robore domitandam.

Eoque respexisse videtur Horatius, cum de iuvene perduto amore capto ait:

Vix illigatum te trisi mi.

Pegasus expedit chimera.

Capra procacitatem atque lasciuia significat, cui animosus idem Heros fortiter obstitit, Draco ve-
rò insultus, pugnamque ad eò periculosam, quæ omnia ex peculiaribus Commentariis toto hoc ope-
re suis quæque locis explicantur.

TRES ORATORIÆ PARTES.

NAZIANZENVS verò, necnon interpres Hesiodi, per chimæram tres Rhetoricæ partes intel-
ligunt: Iudiciale quippe per Leonem, ob terrorem quem res incutit: Demonstratiuam per
Capram, quod in eo genere dictio plurimum soleat lasciuire: Deliberatiuam demùm per Draco-
nem, ob varietatem argumentorum, longiorésque circumductus, & spiras quibus in persuadendo
opus est: vnde etiam monstri m ater fingitur ab Hesiodo, ^c Echidna nomine, per quam *ποικίλων ὄντων*
πολυειδῶν, intelligi contendunt, quippe *mentem multis & varijs præditam disciplinis.*

^c Ouid. lib.
3. syl. 1.

SACRORVM INITIA.

NEQVE prætereunda est Leonis facies illa, quæ omnium prima visa est Ezechiel, per quam
neius disciplinæ periti aiunt initiandorum sacrorum admonitionem nobis oblatam. Eam verò
in primis visam, quòd à Principum vita soleat totius populi consensus legem sibi constituere. Ad
valuas igitur templorum, sustinendis modò postibus, modò hyperthyris, modò pronais locorum
vbique Leones subiiciuntur: vt cum Maronis dicto, vel præcipuo potius summi Dei præcepto, Deos
primùm venerari meminerimus. Et nullam esse gentem tam efferam, neque animum tam indomi-
tum, qui non possit religionis cicuratione beneficiòque molliri, atque ita mittere, vt nullum inde
sit onus detrectaturus.

LEONES TARVISINI QVID.

LEONES duo pro foribus, vt ferè passim insigniora templa habent, Taruisij sunt, quorum vnus
in pronao cathedralis Ecclesiæ à dextera Draconem alarum vnguibus impactis comprimit: Dra-
co autem retorto collo Leonis pectus admordet, significans, quod praua quidem cogitatio cor in-
cessit, fortis verò animus cam actutùm elidit: à læua autem Leo alter Leuculuni prehensum pe-
ctori subiicit suo, demonstrans, quòd generosus quippe animus seipsum vincit.

SPHINGES QVID.

QUAS verò Sphingas humanicipites, reliquo corpore Leonino pro templis prostrare locorum
vbique ^d cernere est, sunt qui figmentum omnino hieroglyphicum interpretentur ea intelli-
gentia, vt humanam naturam præstare cæteris animantibus admoneamur. Nam alibi principatum
ex capite intelligi disseruimus. Leonem autem brutorum omnium principem esse, manifestum
est, qui humano subiectus imperio reliqua secum trahit. In Diuinis verò literis, impe-
rium, in bruta omnia homini datum legimus. Sphinga sanà monstrum ex parte
dimidia virginis formam præ se tulisse, figmento Græcorum tradit
Adamantius. Alij interpretantur totius terræ dominium reli-
gioni cedere, cui ferocia quantumlibet animalia
se se subiiciant, imperiũ-
que suscipiant.

^d Idque an-
tiquius,
ante val-
nas tem-
plo-
rum Ægy-
ptiorum, ex
Clemente
Stromatũ
lib. 5. cuius
rei signifi-
catio ibid.
habetur.
^e Genes. c. 1.

* * *

A

AD CLARISSIMVM ET REVERENDISSIMVM GVI- DONEM ASCANIVM SFORTIAM.

CARDIN. S. FLORÆ, DE IIS QVÆ

per Elephantum & Rhinocerotam

significantur,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER SECVNDVS.

B ERRESTRIVM animalium hieroglyphica publico spectaculo emissurus, Leonem in primis, quippe eorum dominum, auspiciis inclutissimi Cosmi Mediceï, Florentinorum Ducis exire procuravi, & quod studium clarissime eius ciuitatis semper fuit Leones publice alere, & quodam Ægyptiorum more honorificè tueri, & quod generosa eorum magnanimitas in ipso Duce laudabilibus tot effulget exemplis, ut non alij cupiam argumentum huiusmodi dedicari deberetur. Sequebatur Elephas, animal quippe quo neque vastius neque portentosius natura verum tulit, sed deformitatem bestie tot dotibus, ipsisq; tam preclaris insigniuit, ut in omni vite tenore humanum genus (quod sanctius animal Poëta canunt) ab eo bruto si non superatum, certe lacesitum esse videatur, aut pari conditione decertare. In eo autem excellit Elephas, quod à se natura suggerente & morum & virtutum documenta præbeat: quod homines nisi doceantur, vix assequi posse fateantur: sed multa sunt, quæ ab eo, tanquam à morum idea, homines desumere & imitari coacti fuerint. Est enim Elephas ingenta munificentia nobilis, temperantia insignis, equitate summa conspicuus, precipuus declinator insanie, vaniloquentie hostis, pietatis cultor, & ea celebris mansuetudine, ut alienam etiam crudelitatem abhorreat, contra minus validas feras pugnare dedignetur: in iram autem nunquam effertur, nisi acerbitate iniqua, enormique aliqua iniuria concitatus, demique regale & ipse animum, ne omnia hic accenmulem, in omnibus referre videatur. Quæ quidem (Reuerendiss. Domine) tibi, non ut te doceam: non enim Sus Minervam, aiunt, sed ut in memoriam redigantur, hoc Commentario enarrabantur, exemplisque citatis comprobantur. Nec ad quemquam ex vestro ordine hic Commentariis mitti potuit vel aptius, vel convenientius, quam ad eum, qui humanitate, fide, pietate, & multarum virtutum, quæ supra statem in te conspiciuntur, commendatione longè clarissimus & esset, & haberetur. Vale.

SVIS VIRIBVS POLLENS.

C T igitur ab iis ordiamur, quæ super Elephantum Ægyptij tradiderunt, hominē in primis opulentum, suis quippe viribus pollentem, aliorum nihil indignum, qui dicere tutò possit, *In me est omnis spes mihi*, qui sibi conducentia olfactu quasi quodam enanciscatur, per animal hoc, imò per vnam tantum eius promuscidem, hieroglyphicè significabant, in eam scilicet admirationem adducti, quod talem, tantamque habeat, ut ea vna officiis ferè omnibus illi optimè sufficiat, ea vice manus vtatur vnde etiam nomen habet, ea bibat, ea cibum ad os admoueat, eam rectori, cuius omnibus imperiis se præbet obsequensissimum, erigat, offeratque, siue is in ceruicem animalis summam sustolli voluerit, siue ad terram descēdere: quin arbores eadem prosternit, in acie tela de manibus dimicantium detrahit, equites ab equo deripit, pedites correptos quoquò liberit proiicit, & quotiens immersus per aquas ingreditur, ea ipsa edita in sublime refert atque respicit. Proprio itaque & elegantiori vocabulo Lucret. hac de causa elephantos *Anguimanos* dixit, quod promuscidem ipsam instar Anguis quoquò versum flectat, reflectat, contrahat, porrigat, lubricet & incurvet. Sunt qui visos arate nostra affirmant gladium longitudine duorum cubitum ad promuscidem alligatum gestantes, atrocissimas in bello cædes edidisse. Sanè quantum ad vires pertinet, nunquam se Cato apud Cicero- nem, ait, cum adolescens esset, vires Tauri aut Elephanti desiderasse: quod dubio procul indicat, inter bruta, Tauros & elephantos viribus alia omnia antecedere.

R E X.

A D HÆC, Ægyptij Regem hominem per elephantum simulachrum intelligebant, non ea tantum de causa, quod cum gregatim semper ingrediantur, is qui maximus est natu gregē ducit, quod

Promuscis
Elephantis
arma om-
nia.

in regibus eligendis multarum nationum & gentium mos fuit, vt id muneris senioribus demandaretur: vnde apud Hebræos *Seniores*, apud Athenienſes *Palæolog*, apud Romanos *Senatores* rerum habenas moderari ſoliti ſunt: verum propterea quodd habet hoc animi regij peculiare, vt genua non flectat: adde notabiliter, vt animalia reliqua, calcaneum verò leuiter incuruet. Nam genua non flectere, dubio procul offendit ſupplicandum non eſſe, flectere verò calcaneum, humanitatem. qua maxime, præditus eſt, indicat. Nam apud Philoſophos morum inſtitutores, ^a pes indicium eſt affectus illius qui humilioribus applicatur. Penes verò quem ſit rerum poteſtas, decet quidem eum humanum eſſe, humaniſque rebus commoueri, genua verò flectere non oportere, manifeſtum eſt. Habitus & in oſtentis Elephantum, regie ſublimitatis ſignum, qui Aureliano, multò ante eius imperium donatus eſt, ſoluſque tunc omnium priuatus Elephantum dominus fuit, vt legere eſt apud Fl. Vopifcum. Nā & Scandro Cotto Indo, homini humili genere nato, quem Alexander Magnus ob linguæ procacitatem interfici iuſſit, pernici fuga elapſo, cum mox latronibus contractis aduerſus Alexandri Præfectos bellum moliretur, Indiam ab eorum dominatione liberaturus, viſendæ magnitudinis Elephantus ſerus vltro ſe obtulit, & velut dormita manſuetudine eum in tergum ſuſtulit: quod eum regem futurum portento fuit: nec feſellit euentus. Siquidem oppreſſis Alexandri præfectis, Indiæ ſibi regnum aſſeruit, & eaque authoritate polluit, vt Seleucus Alexandri ſucceſſor in Perſide cum Indiam affectaret, regno illi reſiſto res cum eo componere ſatis habuerit. Præterea ſcriptores rerum aſſiduū cum Serpentibus certamen gerere tradunt Elephantos: Serpentes autem inter alia ſignificata loco ſuo diſpoſita terrarum orbem, prouincias, & regiones pro vario picturæ geſtu, ſignificare oſtendimus, ea verò qui domitari voluerit, viribus in primis eſſe præditum oportet, abundare opibus, vt quæ bello neceſſaria ſunt facile comparcet, & cum iſtis prouinciis arma ſemper exercere. Quapropter, vt mihi videtur, Natura ipſa rerum humanarum cognitionem hoc exemplo deſcripſit: quippe qui Elephantum ſuis viribus optimè præmunierit, & quæ regem addeceant adiecerit ornamenta, moréſque & virtutes etiam regias vni illi ante omnia bruta, vt paulò infra docebimus, elargita ſit. Quod verò pertinet ad prouinciarum ſubiugationem, videre eſt in ^b C. Caſaris numo Elephantum promuſcæ deſurrectæ, aduerſus quem Serpens quali concertaturus inſurgit: in altere videas Serpentem ipſius Elephantum pedibus obrutum, in quo inſcriptio eſt, CÆSAR. Potes ex illo, laceſſitū bello, & ex hoc, conſectum intelligere. Neque verò me fugit, Elephantum Maurorum lingua *Cafam* appellari ſolitum, quod Spartianus in *Ælio Vero* tradit, primumque Caſaris cognomine nuncupatum, qui Elephantum occiderat. Sed inepta hæc inſcriptionis cauſa mihi videtur: crediderim autem potiùs ad munificentiam ſpectare, qua Caſar Elephantos exhibuerit.

^a Pes humilioris indicium.

CÆSAR.

aduerſus quem Serpens quali concertaturus inſurgit: in altere videas Serpentem ipſius Elephantum pedibus obrutum, in quo inſcriptio eſt, CÆSAR. Potes ex illo, laceſſitū bello, & ex hoc, conſectum intelligere. Neque verò me fugit, Elephantum Maurorum lingua *Cafam* appellari ſolitum, quod Spartianus in *Ælio Vero* tradit, primumque Caſaris cognomine nuncupatum, qui Elephantum occiderat. Sed inepta hæc inſcriptionis cauſa mihi videtur: crediderim autem potiùs ad munificentiam ſpectare, qua Caſar Elephantos exhibuerit.

A F R I C A.

Q V E M verò Elephantum in ^c Q. C. MARI numo compereris, Ibidiſus adiectis, hieroglyphicū id Africam prouinciam ab eo domitam, ditionemque imperij in Ægyptum vſque propagatam, ſignificare crediderim. ^d Elephanti porro Pompeij Magni curram ſubiēre Africæ triumpho, & in numo argenteo admodum pulchro ^e Scipionis Imp. inſcriptio, cuius galea Elephantini capitis ſpeciem habet, infernè aratrum, antè ſpica poſita eſt: quæ omnia ad Africæ triumphum, & annonam inde largiter aduectam ſpectant: inſcriptio, Q. METELLVS.

V. L E G I O.

I N militaribus verò ſignis, Elephantum legionis quintæ vexillis appingebantur: propterea quodd C. Caſare aduerſus Lucium Scipionem ciuili bello decertante, ea legio negotiorum ſibi contra Elephantos dari poſtulauit, rēque ſtrenuè geſta reliquæ victoriæ occaſionem præbuit.

O R I E N S.

S E D Auguſto curram ex quatuor Elephantis S. P. Q. Romanus in numis decreuit, quodd, vt puto, ſpoliis Orientis onuſtus Imperatorum inde triumphum duxerit. Id honoris Tib. Caſar poſt adeptum Imperium patri deſerendum curauit, quod ipſa teſtatur inſcriptio, quæ ſic habet: TIB. CÆSARDIVI AVGVST. P. M. TR. PO. XXII. DIVO AVGVST. S. P. Q. R. Eundem honorem Claudius Auia Lixæ Circenſis pompa, curram quippe Elephantorum Auguſtæ ſimilem

^c Q. C. Marij numus.

^d Ac altero conſulatu virginis Elephantos in circo pugnaturos produxit. Pli. li. 8. c. 7.

^e Scipionis numus.

A similem decernendum curauit. Sed & D. Avg. Vespasiano currus ex quatuor Elephantis in numo est, cuius laterum inscriptionem habet ad reliquos honores tertij Consularis: nam qui sua virtute ad Imperatorij fastigij culmen euectus erat, re in Oriente bene gesta, paribus cum Augusto honoribus honestandus fuit: ita Elephas iunctus, prouinciam patriam subiugatam hieroglyphicè significabit. Est & a Philippi Imperatoris numus, in quo Elephante videtur gradienti sub magistro, cum in inscriptione, *Æ TERNITAS AVG.*

D. Vespasiani numus.

a Philippi Imperatoris numus.

MVNIFICENTIA.

EST autem inter virtutes regias illa, quæ solet ante alias populorum beneuolentiam conciliare, munificentia, hac ostentada magni principes Elephantum plurimum vñ sunt. Hinc videas in Antonini Pij numo Elephantem promuscide in semirculum fursum vñ lunata, cuius inscriptio est, *MVNIFICENTIA AVG.* Atque itidem in numo L. Septimij Seueri Pertinacis Aug. Imp. VII. Elephas est promuscide in eundem modum curuata, cum eadem ipsa inscriptione, *MVNIFICENTIA AVG. S. C.* Namque hoc eos spectaculis exhibitos ostendit: atque hinc eorum Imperatorum intelligenda munificentia, qui eos modò in certamen committere, modò in saltationem, modò vt funes scanderent & inambularèt, edidère. Quod si ad eorum quoque animalij liberalitatem trahere volueris, sanè munificos hos & liberales inuenias, siue ij^b curatoribus suis, siue etiam c^c puellis, quarum amore le captos ostendère, munera elargiri soliti sunt: quandam enim admirandam eorum in homines beneuolentiam, gratumque in educatores animum scribit Ælianus, exemplo illius, qui pro domino multum diuque pugnavit, eumque sagittis interfectum, promuscide sublatum ad præsepem suum asportauit.

Antonini Pij. & Seueri Pertinacis numus.

b Strab. li. 15. c Pli. libr. 8. c. 5. Ælianus li. 7. ca. 43.

TEMPERANTIA.

B SED quid illud, quod etiam in temperantiæ significatum aut eius, qui seruare modum in rebus sonorit, per Elephantum qui cibum caperet, exprimebant? Assuetus enim certæ pabuli mensuræ, si quid largius opulentiùsque appouerit, tantum assumit quantum quotidiana consuetudine pascere fit institutus. In Syria^a cum domi quidam educaretur, magister accepta hordei mensura, dimidium singulis diebus interuerterat, cumque aliquando præsentem domino totam illi mensuram appouisset, simulatq; animaduertit Elephante duplicatam esse pabuli portionem, hordeum id in partes duas promuscide disgregauit, tam æquas, ac si vel modio quis dimensus esset, vnâque magistro portione derelicta, consuetam sibi partem absumpsit: cuius facti meminit^c Plutarchus.

a A Plutarcho in libello que animalia a quantitate interstina, &c.

c Ibidem Plutarchus.

ÆQVITAS.

DECLINATOR INSANIÆ.

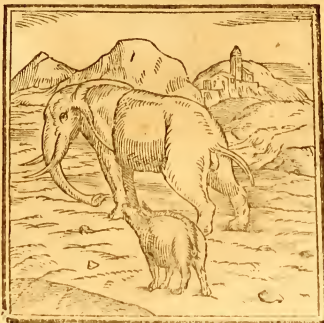
NEQVE quidem exemplum aliud præteritum, ex quo equitatis etiam idem hoc animal seruatißimum esse fateamur. Quidam mensuræ quæ magistro impendebatur, & lapillos, & puluerem immiscebat, quo de pòdere aliquid fraudaret: animaduertit Elephas apud illum carnes elixari, accedensque cinerem de foco in ollam, paria facturum, iniecit.

EST illud verè regij, infans & demètes homines euitare. Quapropter Ægyptij hominem tali prudentia præditum, vt nihil sibi cum stultis & fatuis esse veller, ostendere cum studeret, Elephantum & Caprum hieroglyphicè ponere soliti sunt: ac de Capro quidè suo còmentario quæ vsui venerunt, per scripta sunt. Causam picturæ huius esse dicunt, quòd Elephante inspecto Capro quamprimùm fugit, tantum est inter eos naturæ morumq; dissidium, vt virtus, vitij nullo possit pacto tolerare. Facit ad hoc etiam antiquissimum Mosaiscæ legis institutum, quo principes vbi deliquerint, sacra facere admonemur ex Hirco, cum alioqui priuati homines Capram vel agnum immolarent.

VANILOQUENTIA. EVITATA.

CVM verò vaniloquum genus hominū Regi cuiquam respectui habitum, ac sedulò euitatum ostendere curassent, elephantum & Porcum appingebant, elephas enim Porci auditu grunniit, in fugam se proripit euestigio, non secus ac generosiores equi, præsertim Scythici, Asinorum ruditer impotenter admodum exhorrescunt, quod exemplo Darij exploratum est. Nihil porò quicquam tam conueniens Regi, quàm dicacitatem, vaniloquentiamque ab aëdibus suis procul summouere: eamque inimicam sibi còstitueri, vt adagio receptum sit, *Fidem regiam assenerando in ijs, que omnino credi volumus attestari.* De Porcis autem, quos pice oblitos, & mox igne flammatos Megarces in Antipatri Elephantos immiserint, eosque ita fugarint, in Porci ipsius còmentario historia recitat.

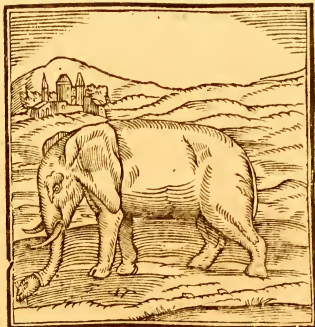

REX VILIVM ASSECTOR.

QVIA verò cornua animalium nulli maiora, neque speciosiora quàm Elephantò, hac ipsa etiam de causa regem ostendit: cornua enim, vt in Cerui commentario declaratum est, dignitatis & sublimium honorum significatum habent. Hominem igitur Ægyptij ampliori aliqua dignitate titulòq; honestatum, qui tamen nulla vel maiestatis, vel decori ratione habitata, vilissima quæque sectaretur, fordesq; omnes perscrutaretur, significare si vellent, hieroglyphicum Elephanti qui mures venaretur proponebant indignus quidem tam vasta mole labor. Eadèmq; nota inurendum facinus, quo^a Domitianum iam Imperatorem stylo muscas perfodientem derisum accepimus: vel patrem eius Vespasianum^b de lotio vestigal exigentem, quamquam eius lucelli odor ei bonus videretur. Verùm super hac re notum adagium, *Mures negligit Elephantus*. Ac ne quis cauilletur, Elephanti dentes insignes esse, non cornua, Pausanias omninò esse cornua contendit, tum aliquorum animalium exemplo, quibus aut in supercilio, aut in naribus cornua nascuntur: tum quod per aliquot annorum periodos corrupta decidunt, & noua suppullent, ignèque molliantur, quod in dentibus haudquam fit, & quòd in cranio oriantur.

^a Suetonius in Domitiano. ca. 3.

^b Suetonius in Vespasiano. ca. 16.

D

METICVLOSVS.

EST & illud regum ferè omnium proprium, vt ipsi ad suam (quod aiunt) vmbra expauescant: E ita potentix comes additus est vniuscuiusque rei metus. Elephantum autem consternationis hieroglyphicum esse manifestum, si præsertim ij ad stagna limpida aquæ, vnde sese tanquam in speculo contemplari queant, deducti pingantur, quam speciem supra modum reformidat, aut certè abhorrent, & aduersantur, eaque de causa turbidam omninò bibunt. Atque hinc Indorum populi, apud quos magnus earum belluarum prouentus est, si quos lucuos cum his tranare parent, illunes nubilisque noctes obseruare consuerunt.

LONGO TEMPORE QVID EFFECTVM.

SVNT qui pullum Elephanti pingant, quippe cui nondum dentes enasci cœperint, si longo quid temporis interuallo factum significare voluerint: hunc enim vtero gestari Theophrastus decennium scribit, quamquam^c Aristoteles, Ælianus, & alij annos longè pauciores ponant. Vt cumque sit, vulgatum inde dictum est, *Citius Elephas parere*, quotiens tarditatem negotij alicuius incescere voluerimus. De iis verò quæ minimè fieri posse speremus, Ennius dixit, *Prius locusta pepererit Lucam Bouem*. Ita enim prius Romani vocauerunt Elephas, quod à nostris in Lucania primum visi.

^c Citatur à Plin. in præfatione historię nat.

VICTVS PROVISIO.

EST & illud apud Horum celebre hieroglyphicum super Elephantò, vt si hominem frugi, & de victus ratione maximè sollicitum indicare vellent, Elephantum pingerent dentes suos terra condentem. Eum siquidem aiunt, simulac caducos dentes suos intellexerit, sponte auellere, & terra infodere. Verum ego crediderim potiùs *Vite sue prospicientem*, quàm *Victui* legendum, Philippumque ipsum deceptum aliqua forsitan Ægyptij vocabuli æquiuocatione. Manifestum enim est ex receptorum authorum probatione, Elephas dentes suos nonnunquam venatu allisos arboribus excutere scientes se eorum causa peti, vt ita præda derelicta vitæ ipsi suæ prospiciant. Et ne indicio sint venatoribus, quotiens præ senectâ deciderint, eos etiam tum humo cœcedunt: vnicuique tamen sit integrum quam maluerit sententiam sequi.

F

CONCORDIÆ DISCORDIÆQUE EFFECTVS.

HVIC verò significato subiciemus illud, quod nonnulli Sallustij sententiam, quæ est, *Concordia parue res crescunt, discordia maximæ dilabuntur*, nouo commento pingere, non tamen infelicitè excogitarunt. In illo, Formica in Elephantum crescit opposito caduceo: in hoc, Elephantus in Formicam definit, aqua & igni pro rebus maximè contrariis adiectis. Verùm ex huiusmodi figmento si caduceum & aquam & ignem summoueas, perfectus etiàm intellectus significari potest: quippe qui minimorum aquè ac maximorum cognitionem sit optimè consecutus, omniumque vnam quasi scientiam coniunxerit. Sedenim interpretamentum hoc perinde ac illud arbitrarium esse, non inficior. Sed dicet aliquis, Quorsum Elephantus ad Formicam? Plutarchus porrò de Formica multa magnificè locutus, quod animal est omnium minimum, ita de maximo non dissimilia se dicturum profutur.

A

S T V P O R.

A T Q V hic qui mentis tot exhibuit experimēta, quo, vel Cicerone id asserente, a libro de Natura Deorum i. bellarum nulla prudentior, stuporistamen notæ propter vnam vastitatem nonnullis habitus fuit, vt legere est apud Diogenianum: cui Philostratus etiā subscribere viderur, dum neque Elephanto, neque dentibus eius quicquam esse cum lyra dixit, neque quidem cum peritis viris: cuius hæc in Amphione verba sunt, quæ quidem ideò Græcè ponere libuit, quia in impressis exemplaribus corrupta leguntur: *Ἐλέφας ἔδ' αὖτις ἔλπεας ἔπει τοι ἀνδραγατοὶ εἰδότες ἔτε αὐτοῦ τῷ θυμῷ, ἔδ' ὅτι τοῖς κλέγαλ αὐτῷ, χεῖροσιν, quod perinde esset, atque illud quod de Asino fertur, Nihil illi cum lyra. Quin & Plautus in hanc sententiam: Mens ait herus Elephanti corio tectus, non suo est, neque plus habet sapientie, quàm lapis. In quam sententiam Græci dicūt *Ἐλεφάντης ἄλογος ἐστίν*. Et Tertullianus cum Bestiam vocat infulsissimam, etsi aliquam in Diuinis literis præ se ferat imaginem. Eucherius hominem cum signo huius dicit indicari, qui magna & enormia scelera perpetrarit, citato ad hoc Salomonis loco: *Et adducebant ad Salomonem Simias & Elephantos*. Et tamen Indici, cum omnium sint ferocissimi, adeò vt difficulter cicurari possint, ad instrumenti musici pulsationem cantilenarumque modulationes animum intendunt, aurēque ad audiendum arriunt, atque hinc ita demulcentur, vt nullo alio commento efficacius compriment ferocitatem. Sanè tria Elephantorum genera auctores ponunt, palustres, montanos, & campestres, Palustres omninò dementes leuēque esse montanos prauos & insidiosos, campestres mansueri facilius, & longè dociliores aiunt, quos nequaquam stupidos existimant illi, qui eos in theatris figurarum notas & mutationes varietatēque callere, multorum testimonio comprobant asserunt. Romæ illud accidisse proditum est, cum eorum grex & saltationes, & orbium lubricationes edoceret, indociliorem fuisse vnum, qui cum à magistris increpatus, adeò vt difficulter cicurari possint, ad instrumenti musici pulsationem cantilenarumque modulationes animum intendunt, aurēque ad audiendum arriunt, atque hinc ita demulcentur, vt nullo alio commento efficacius compriment ferocitatem. Sanè tria Elephantorum genera auctores ponunt, palustres, montanos, & campestres, Palustres omninò dementes leuēque esse montanos prauos & insidiosos, campestres mansueri facilius, & longè dociliores aiunt, quos nequaquam stupidos existimant illi, qui eos in theatris figurarum notas & mutationes varietatēque callere, multorum testimonio comprobant asserunt. Romæ illud accidisse proditum est, cum eorum grex & saltationes, & orbium lubricationes edoceret, indociliorem fuisse vnum, qui cum à magistris increpatus, adeò vt difficulter cicurari possint, ad instrumenti musici pulsationem cantilenarumque modulationes animum intendunt, aurēque ad audiendum arriunt, atque hinc ita demulcentur, vt nullo alio commento efficacius compriment ferocitatem.*

a Philostr. lib. 2. de vita Apollonij. Elephas proximus homini prudentia & consilio.

b Ab Elephanto nil differt.

B

P I E T A S.

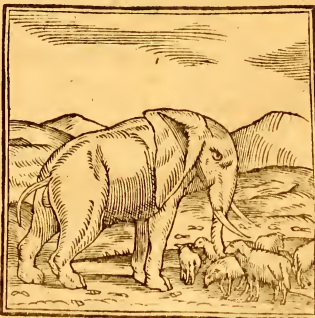
Q V I D quòd sponte sua, naturæ quadam sublimitate præditi, pietatem colunt, & religionem obseruant? Noua enim apparente Luna, spontè, vbi iure suo degunt, viuo se lumine purificant: si morbis infestantur, Deorum auxilium implorant, herbas cælum versus iaciunt; earum internuncio eò preces allegant, qui quidem gestus excipiendus est ab iis, qui pietatem ex Elephanto picto exprimere voluerint. Idem humanis proximi sensibus, sermonem patrium intelligunt, gloriam & honores ambiunt, ignominia notati, mortem infamæ vitæ præferunt, quam interdum, alia sibi consciscendæ mortis occasione negata, inedia finierunt Quoties verò in theatris oppressi, amissa fugæ spe, vulgi misericordiam supplicarunt, & quadam sese lamentatione complorantes, totum caueæ confessum in lachrymas concitarunt?

C

M A N S V E T V D O.

C V M tamen tanta ipsi sint equitate, mansuetudinēque, vt crudelitatis alienæ ministerio fungi minimè cogi possint, quod irritò olim Bocchi conatu apparuit, contra minùs validas feras pugnare prorsus negant: cumque maioribus non nisi lacerati, & in grege pecudum ambulantes, occurrentia manu dimouent, ne quid obterant imprudentes: tantæque illi imbecillioris huius gregis tenet reuerentia, vt vel feri ex Arctis conspectu mirificè cicerentur, lenēque atque tractabiles fiant. author Plutarchus Symposiacōn XII. Quid quòd aberrantem hominem in solitudine factum obuiam non modò non trucidant, aut alia afficiunt iniuria, sed clementer & placide sese ducere præbent, & viam illi commonstrant? Quod verò de sermone dicebamus, quem patrium intelligat, accitiam certum eos inter se habere tradit^d Oppianus, verum non nisi à magistris suis intellectum. Iam illud ætati nostræ claro innouit experimento, eos magistri sui dicto audientes esse, siue progrediendum, siue regrediendum sit: quem feriant, quibus abstineant, quos inuadant, vbi temperandum iræ, ex ipsius magistri sermone cognoscere, vt non immeritò confirmata sit opinio, *Huiusmodi*

c Plin. cap. 4. lib. 8. d Elephantes inter se colloquuntur, & eas res et animis laudant.

B 4

^a Epistola esse quandam illi bellæ cum genere humano societatem, vt M. Tullij^a dictum super ea re identidem vsurpamus. Cum igitur Elephas iustus & immoderati imperij species quodammodo esse videatur, meritò Regis nomen, tum ob virtutes, quas superius in eo recensuimus, tum ob hanc ipsam mansuetudinem atque clementiam, adeptus est. M. Antoninus cognomento Philosophus, nihil quicquam esse dicebat quod Imperatorem Romanum magis commendaret gentibus, quam clementiam, eaque de causa, neque quidem in rebelles suos seuitum voluit. Hæc Cæsarem Deorum adscriptis numero, hæc Augustum consecrauit, hæc Pio cognomentum dedit, hæc eadem de causa Senatus Rom. timore eo liberatus, quem ex Maximini Imp. immanitate contraxerat, clementissimis Impp. Maximo Balbino & Gordiano statuas cum Elephantis decreuit. Quamuis alia de causa Gordiano tertio quadrigæ Elephantorum decreta sunt, quippe vt qui Persas vicisset, triumpho Persico triumpharet. Sed qualis ea in animali bruto mansuetudo fuit, quam recitat Plutarchus? Romæ cum pueri quidam per lasciuiam elephantem promuscidem stylis pupugissent, iratus ille vnum ex illis arripuit, eum in sublimi iaculaturus, sublatoque ad hoc præ metu puerorum ingenti clamore, socij morituri vicem deplorantium, tanto omnium merore elephas intellecto, arreptum puerum humi molliter deposuit, satis habens metu illo puerilem audaciam castigasse.

I R A L A C E S S I T A.

Q VAMVIS verò ita natura mansueti sint, in iras tamen acriter incitantur, perturbatque irratione aliqua accipere, immaniter effrascunt, *iustus enim* (vt in Diuinis habetur literis) *cum irascetur peior est*, còque casu tam hostibus quam ductoribus suis perniciosi sunt. Quam in eo animali naturam cum non ignoraret Annibal, eam in vsum suum conuertit: quippe cum in Præalti fluminis transitum elephantos compellere non posset, neque materix, qua naues conficeret, copiam haberet, ferocissimum elephantem sub aure vulnerari iussit, percussoremque transnato statim flumine procurrere: Elephas exasperatus ad persequendum sui doloris authorem, transiit amnem, & ita reliquis idem audiendi exemplum fecit, vt Stratagematicò libro primo apud Iulium Frontinum habetur: idque in traiciendo Rhodano factum Liuius tradit, quamuis variatam actæ rei memoriam esse confiteatur. Sanè Mauri^b affirmant cor duplex Elephantò esse, altero quidem irasci, altero ad lenitatem induci, atque hoc illud est quod horum vtrunque munus supra modum exequitur. Sanè Elephas ad hæc vsque tempora longa seculorum serie in Italia fabulosus habitus est, neque hominum quisquam adduci poterat tam deformem immanemque belluam, qualem quantamque in picturis aspiciebant, iis dotibus excellere, quibus apud rerum scriptores insignis habebatur. Nam quamuis trecentesimo abhinc anno Fridericus II. Imperator. elephantum ad nos ex Idumæa transeuerit, & superiori ætate alter in Italia visus fuerit, nihil tamen præter corporis vastitatem, quod celebratione dignum conferetur, super illis memoriæ proditum exstat. Cæterum omnem historiæ antiquæ fidem adimpleuit Hanno^c elephas, quem initio diximus ab emanuele Lusitanix rege, Indiæque triumphatore, Leoni X. Pont. Max. dono missum, ac nos Romæ vidimus, Reuerendiss. Domine, qui tanta ingenij, intelligentiæ atque docilitatis exèpla præstitit ea ætatula (quadrimum enim hic aduectus erat) vt non modò quæ à scriptoribus tradita fuerant credamus, verum auctores ipsos in hoc animantium genus quasi inuidos, eleuasse plurima, quæ longè magnificentius illustranda fuerant, suspicio sit. Hinc factum, vt ad eius significata, & eorum causas recensendas effusior accesserim, qui priusquam animal inspicerem, ne pro anilibus fabulis eorum bona pars acciperetur, veritus fuissim. Illud autem profiteri possumus, de reliquis animantibus quæcumque fidem excedere videantur, scriptorum authoritati nos acquiescere: super Elephantò verò quæcùq; admiranda traduntur, nos in Hânone, vel paria, vel veteribus illis lōgè maiora, oculata fide deprehendisse, cuius rei Romæ ipsam frequentissimum totius orbis theatrum testem appellamus. Sed minimè loco hoc dissimulandum, quod super eiusdem Hannonis ingenio Michaël^d Syluius, regis sui ad summum Pontificem orator, summæ, vt nosti, vir integritatis, fideique sanctissimæ, atque alij narrauere, rēmque multorum testimonio cōprobauere. Cum destinasset Emanuel Rex cum Româ Pontifici Maximo domum ire, naui quam inscenderet iam instructa paratæque ad profectionem, nullo vnquam pacto per aliquot dies fieri potuisse, vt Hanno vel duci se ad nauim, vel si quo modo adductus fuisset, eam vellet inscendere, vsque adeò auerfabundus profectionem huiusmodi reformidabat. Cumq; Rex super ea re sollicitus admodum esset, magnifque pollicitationibus vnumquemque inuitaret, qui deducendi, asportandique Hannonis negotium suscepissent, neque quisquam nomen profiterentur suum, infuratum demùm est regis auribus, eius bellæ magistri dolo hæc fieri: quippe qui puellæ eiusdem amore perditus, agere fecit se in tā lōginquas regiones ablegari, proindeq; Hannoni persuasisset ne se

^b Cor duplex Elephantò.

^c Hânno Elephantus.

^d Simile fere exemplū Christiop. a Cosfra in libello de Aromatibus.

A abduci pateretur abuehendum, quippe cum in loca sterilia, inamœna & barbara, vbi ludibrio conrumelisque omnibus tanquam hosticæ terræ animal afficeretur, neque victui neque ornatui eius vel necessaria, vel commoda suffectura: longum ad hæc iter & incommodum, & vastum maris æquor arandum, vt satius esset in qua tunc erat terra quamprimùm contrucidari, quàm per tot viarum difficultates ad ærumnossimam denique vitam peruenire. Rex hac re cognita, magistrum Hannoni ad se quamprimùm accessit iuberet, seque dolos eius comperisse dicit, ageret itaque vt intra triduum Hanno in nauim imponeretur, idq; ni propere fieret, interminatus est actutum se hominem extremo supplicio affecturum, vt aliis exemplo esset, qui mandatis regis fucum facere ausi essent. Hac^a regis asperitate territus Elephanti magister, cum nullam in cunctatione salutem intueretur, discipulam belluam aggreditur, docet se maleuolorum quorûdam fraude subornatum, qui & felicitati vt iusque inuiderent, & regi optimo male obtemperantes essent, longè autem fecus rem habere, quàm illi mentiti essent. Si quidem non immania & effera loca profecturi erant, sed ad vrbe[m] orbis terrarum dominam, amœno loco sitam, vbi rerum deliciarumque omnium quotquot vel audissimæ cuiusque cupiditate expecti possint, copia fertilissima redundaret. Ibi esse Principem, cui totus penè terrarum orbis assurgeret, apud quem is in deliciis habendus esset: & tanquam Lulcinæ pullus, lautitiarum blanditiarumq; affluentia nutricandus, proinde bono animo esset, secumque primo quoque tempore lætus & alacer nauem inscenderet, affuturos nauigationi Deos cursum omnem incredibili felicitate profecturos. Ita Hannone ab eodem magistro in aliam sententiam deductum, vbi signa data sunt, vtrò nauem conscendisse, neque vlla inquam imperia toto itinere detrectasse.

^a Recens est morabilis historia.

DE RHINOCERONTE.

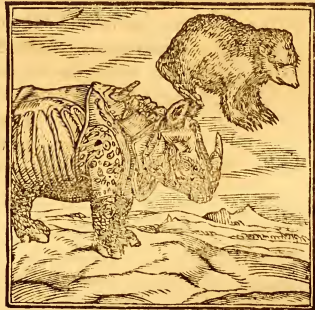
B Vt Rhinoceronta in Domitiani numis inspexere, quid id signum sibi velit, querere solent. Ego factum id ad Principis adulationem dixerim, qui animalia huiusmodi spectaculis obtulerit, cuiusmodi munus illud fuit, quod à Valerio Martiale celebratur:

*Præstitit exhibitus tota tibi Cæsar arena,
Que non promisit prælia Rhinoceros.
O quam terribiles exarsit pronus in iras,
Quantus erat cornu, cui pila Taurus erat.*

IRACUNDIA EX TARDI-
tate ferocior.

S VNT enim qui lentitudinem irascendi, ac nullum mox adhibuit modum excandescentiæ, per huius animalis hieroglyphicum intelligant. Nam in eo conueniunt authores magna id indigere irritatione, sed vbi irasci cœperit, esse ferocissimum, quod & altero Martialis expressit Epigrammate:

*Sollicitant panidi dum Rhinoceronta magistri,
Seq; diu magna colligit ira fere.
Desperabantur promissi prælia Martis,
Sed tamen is rediit cognitus ante furor.
Namque grauem gemino cornu sic extulit Vrsus,
Iactat vt impositas Taurus in astra pilas.*

REX POTENS IMBECIL-
loris artificio petitus.

C S VNT qui volentes potentem aliquem Regem imbecillioris alicuius artibus vexatum intelligere, Elephantum pingunt in certamen à Rhinoceronte laceffitum. Nascitur hic siquidem natura hostis Elephanto, longitudine ei pende pari, sed cruribus multò breuioribus, colore buxæ, vt ait Plinius^b. Cornuis ad saxa limato se pugna præparat: in dimicatione aluum maximè petit, quam esse molliorem intelligit, cæque perfossa, actutum superat Elephantum.

ROBVSTVS.

S ANE^c fortem atque robustum Diuinæ literæ, vt Eucherius tradit, per Rhinocerontis imaginem accipiunt illudque Iobi ex Hebræo affertur. Nunquid vult Rhinoceros scribere tibi: Terribilis, ait is, fera Rhinoceros, cui gemina in naribus cornua: atque ita in Domitioni numis obseruauimus, in quibus Rhinoceros spectatur nares gemino cornu insignis, qualem celebrat Martialis. Præterea qui puer allatus est ex India inferiori ad Lusitaniam regem cuius imaginem ad Leonem x. p. m. transmissam vidimus, vnum quidem quidem in nare cornu habet, alterum supernè prorumpit, non adèò magnum, sed præualidum esse Lusitani omnes, qui animal viderunt, attestantur. At longè curiosius hoc videndum: in Diuinis siquidem

^b l. 8. c. 20.

^c Domitiani numis.

Monocer-
tis ac Rhin-
ocerotis
descriptio,
& eius in
diuinis hier-
oglyphicis.

quidem literis *μονοκέρωτα*, & *ῥινοκέρωτα*, Vnicornem scilicet & Maricornem pierisque locis confusum D
acceptum fuisse, nimirum à nouis veteribus Theologis, qui cum historiam ignorarēt, duo hæc vnum
eundemque esse crediderunt, ita vbique ab aliis Vnicornem, ab aliis Maricornem vno eodemque lo-
co positum inuenias. Id quod accidisse puto, quòd, ut diximus, plerique horum idem esse animal ar-
bitrati sunt Rhinoceronta & Monoceronta: cum aliqui longè diuersa sint, separatimque à Plinio
vtrumque positum, qui libro octauo, capite post vigesimum primo, Monocerontem asperissimam ait
feram, reliquo corpore Equo similem, capite ceruino, pedibus Elephanto similis, cauda Apro, mugitu
gravi, vno cornu nigro media fronte cubitorum duum eminentem. Quæ quidem descriptio cum signat,
quem vulgus Halicornum vocat, quem aiunt pudicitia ita amantem esse, ut non nisi puella virginis
ope capi possit, quam venatores ibi statuerint sedentem, quò animal id potum pabulatumve se con-
ferre animaduertent. Accurrere enim Vnicornem ad puellam huiusmodi, inclinatūque caput
in eius gremium collocare, altissimòque mox occupari somno, signòque venatoribus à puella dato
approperare eos, & feram nullo negotio capere, atque hoc vnus tantum cornu præmio, quòd contra
venena tollere prædicant: ramenta quippe eius efficacissimè sanare, & toris stratis partem eius im-
positam, si quid veneno vitiatum apponatur, sudorem emittere Rhinoceronta verò eodem libro Plin-
nius capite xx. ponit, qui in cornu non in fronte habeat, sed in naribus, alterum eum à Dracone ho-
stem genitum Elephanto, & quæ superius allata sunt de vtriusque pugna. Sanè alibi in Diuinis literis
Rhinoceronta hieroglyphicum esse fortis & robusti viri, ut superius dictum, notat Eucherius citato
ex Iobe loco, *Nunquid vult Rhinoceros seruire tibi?* Et apud Balaam scriptum inuenias, *Cuius fortitudo
quasi Rhinocerotis*, ut Latine pleræque omnes habent interpretationes, quamuis Sanctes *Vnicornis* red-
diderit. Igitur si quid ariolandum, cum Psalmo hoc vigesimoprimum comparatio referatur ad anima-
lia robustissima & indomita, diuinumque auxilium contra eorum imperium atque vim imploretur, E
quippe ut Chaldaei & Arabes exposuerunt, *Salua me à feroci fortissimo sicut Leone, & à rege potente, cuius
potentia sit sicut Vnicornis*, eamque plerique lectionem probent, non dubitarem asserere hoc loco *Rhi-
nocerotis*, legere. Vbi verò Psalmo xxviii. mentio fit amabilioris animalis, dicatur quippe Saron
apud Hebræos, quod Græci reddidè *ἡγαπῆμένον* ὡς ὁὗς *μονοκερώτων*, Latini, verbum verbo reddentes,
Dilectus quemadmodum filius Vnicornium: vetus etiam traductio *Vnicornium* habeat, nulli dubium esse
crediderim, quin castior istius loci lectio sit *μονοκερώτων*. Atque hæc, mi Domine, sunt quæ super Ele-
phanto, qui Rhinoceronta secum traxit, colligere per occupationes licuit. Tu, qui ætatem omnem,
horasque omnes assidue lectioni soles impendere, longè illustriora reconditoraque forsitan inuene-
ris, quæ si ad manus meas peruenire non potuerunt, indulgendum est mihi: non enim ignarus
es, quantum mihi Principum obsequia, negotiorumque perturbationes de studiis
literarum subtrahant, crebrisque me interpellationibus auocent. Quare tu,
atque alij, qui vitæ meæ rationem inspicias, mihi estote æquo-
res, cum præsertim admoneat Maro, Neminem
esse qui possit omnia.

***

AD

F

AD ERVDITISSIMVM LÆLIVM TAVRELLVM, ILLVSTRISSIMI COSMI DVCIS

FLORENTINORVM IVRI PRÆFECTVM,
de iis quæ per Taurum & Bubulum
omne genus signifi-
cantur,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER TERTIVS.

N publicæ peccare commoda vide ar, doctissime Taurulle, si Tauri mei mugitus nescio quos, Serenissimo Duci Cosmo meo, imò tuo, imò proborum omnium patrono, dedicare non erubescim. Nam quamvis non sim nescius eum studiosorum commodis applaudere, maiorum suorum exemplo, qui omnes summam & eam æternam laudem comparauere, dum scilicet literas & virtutes, & bonos omnes mores in Italia, atque aded in ipsa clarissima ciuitate Florentia florere, & in honore esse, omni studio conatûque omni curauere: negotia tamen, quibus inuenis ornatisissimus nunc in tanto rerum Italicarum motu & perturbatione detinetur, non permittunt, ut importunus eum accedam, tamen si sapientissimè, & magna cum ciuium suorum commendatione: omnia temperet & moderetur, ita ut omnes curam studiûmque senile in ætate tam viridi, admirentur. Quare Taurullo potius amico benignissimo eum alendum curandûmque dedi, cui cibis is, quo Taurus noster pascitur, sufficit abunde, ut cum opportunum fuerit, resque ipsa monuerit: suo tempore & loco Taurillus de Tauro, quæ in eo sunt laudabilia, atque magne etiam admirationis, proferat, & ratiocinetur, Principemque ingenio præstantem, quibus dotibus animal polleat, & si dicere licet, quibus virtutibus insignis habeatur, interdum commonefaciat. Nam quæ homines rectè laudabiliterque faciunt, cum illi ad hæc agenda nati sint, & vnusquisque ab animo suo, qui ratione pollet, possit exempla desumere: quia tamen dotes hæ ab humana natura demanant, non vsque adeo sunt in nobis admiranda: sed quæ fera faciunt animalia, quibus singuli ferè singulis motus sunt impertiti, si ultra nature sue fines prouehantur, eo pretiosiora iudicantur, quo magis interdum humanum genus in certamen prouocare comperiuntur: cuiusmodi multa admiranda super Elephanto proximo Commentario ad Reuerendiss. Sfortiam commemorauimus, quibus non inferiora forsitan de Tauro vel Bouillo omni genere dicturi sumus.

TEMPERANTIA.

ADMIRABLEM quandam in Tauro continentiam cum animaduertissent Ægyptij Sacerdotes, temperantia præditum hominem, ab humanarum quippe rerum affectu non alienum, ceterum modestæ seruantissimum, significare si vellent, Taurum naturæ admodum robustæ ac validæ faciebant, cuiusmodi speciem Philostratus Pasiphaë descripsisse mihi videtur, cum ductorem illum gregis, pugnacem, superbum, exultantem, speciosum cornibus, colore niueo, lato guttore, ceruice crassa, palcaribus latè longèque pendentibus, armis ad aspectum inhorrescentibus effingit: qualem quippe faciem habemus in numo quodam argenteo, cuius inscriptio est, ^a M. L. THORIVS. Causam huius hieroglyphici eam Philosophici tradunt, quod animal hoc sit calidissimum, atque inguine præcipuè potens, ita ut vno tantum initu citra motum impleat efficacissimè: quod si contingat, ut à naturali aberrarit loco, Vaccam ea in quam occurrarit parte, quæ præditus est inguinis firmitate, vulnerat, non secus ac si telo eâ acutu impetiisset. Vsque adeo verò semen illi promptuariū est, ut exectum Taurum implese tradat Aristoteles, atque hinc plerique veteres scriptores, viri pudenda Taurum appellauere, ut muliebria ^b βαρβαλον. Animal tamen hoc in libidinem vsque adeo concitatum & furens, non sapiens quàm bis die incendit: à conceptu verò ipsius Vaccæ modestus castusque, nihil vlterius tentat. Huius rei causam in Vaccam multi ponunt, quæ Taurum propter rigorem genitalis nimiamque tentiginem, veluti Ceruæ etiam, neque non Tentudines faciunt, raro patiat. Vnde dixerit ^c Horatius de fugitiua puella:

^a M. L. Thorivm.

^b In Epodis.

*Non dum subacta ferre iugum valet,
Cerule nondum munia comparis
Aequare, nec Tauri ruentis
In Venerem tolerare pondus:*

^a Ecloga 6.
^b libr. 6. de
natura ani-
malium.

^c In Idyllio
Thyeniclo.
^d Chil. i. Ce.
i. pro. 43.
^e A Pyrihi
regis cura.
Pl. l. 8. c. 25.
Venus cur
aurea dicta.

Sedenim spectandum hoc exemplum continentix habere causam in Tauro, manifestum est ex eo, quod sponte Taurus à conceptu diuortio quasi factò, secubat, ac, vt in Epiro maximè videre est, trium plerunque mensium spatio non apparet, sed errabundus, vt apud Virgilium ^a est, *Latus niueum molli sultus hyacintho, ilice sub nigra pallentes ruminat herbas*, &c, quod ait ^b Aristoteles, ἀπυμαγελαί, quod non infeliciter quidam *Abarmentatur* dixere, hoc est, seorsum à Vaccarum consortio, grege conuictuque pascitur. Quod dictum volui, vt vnusquisque sciret quo gestu Taurus pingendus sit in continentix significatum. Vt verò ad verbum ἀπυμαγελαί, & ex historia ad prouerbium reuertamur, hæc cō spectant, vt impositum petulantix modum, & probatissimam ex ea pictura continentiam intelligamus: atque ita fortè accipiendum illud apud Theocritum ^c, ἔβα & ταυρὸν ἀν' ὄραν, in syluam abscisit Taurus, sed hæc tamen, quia copiosè & feliciter sunt ab eruditissimis plerisque viris, præsertim Erasmo ^d Roterodamo, tractata, nos non vlterius prosequemur. Neque verò me latet in Epiro Pyrrhicas ^e Boves fuisse mixtæ magnitudinis, quæ, quia Veneris expertes essent, & omninò intactæ custodirentur, ἀπαύγου dicebantur: sed hoc illis hominum cura, non natura dabat. Eædem neque iungebantur, idcoque *iniuges* dictæ, quod incontaminatæ pudicitix symbolum præ se ferrent. Mineræ in primis mactabantur, virginittatis, quæ iugum nesciat, indicium. Ex iis autem satis manifestum est, nos in libidinis temperantia dubio procul ab eo genere vinci, quod aliqui procacissimum, & in riuales pugnacissimum esse constat. Quare haudquaquàm leui de causa cœlestis ille Taurus Veneri dedicatus, neque Venus temerè à sapientissimis Poëtæ Aurea vocitati est, quæ quidem syncceram, castam & puram generandi cupiditatem cœlitùs inspirat, non lasciuia petulantiores, adulteria turpia, & impudicam humani generis contumeliam, quam voluptatibus dediti mortales, dum appetentiùs æquo per summam incontinentiam consecrantur, cogi se vi siderum affirmare audent, quò suæ velum impudentiæ præterdant, cùm tamen à cœlo nihil non vndecunque sanctissimum emanare verissimè dicat Plato. Sedenim si non ex ciuiliu vitæ moribus, si non ex disciplinis, & sapientum præceptis, si non denique legum minis ad honestatem institui potuimus, agè agè, iam à brutis rectam viuendi rationem adipiscamur, & ingenium eorum secuti, nostræ opem feramus imbecillitati. Tali autem continentia fuisse præditum Drusum, fama canit, qui se vxori, quæ diu in expeditione Germanica fuit, conseruauit. Et quod de Tauri secubitu dicebamus, Pescenium quoque Nigrum ferunt ignarum rei Veneræ fuisse, nisi quantum procreandis liberis impenderetur. Inuenies huiusmodi exempla in historiis etiam recentioribus, vt de Pemone Bellumeni, quem Vtienses ob integritatem, iustitiam, summamque prudentiam, Principem sibi delegere. Neque sua in hoc fraudandum laude femineum genus, cùm Zenobia illa Aureliani Imper. etiam hostis epistola commendetur, quæ Galliæno Rempub. negligenter administrante, imperium sibi comparauit. Eam ferunt cùm semel concubuisse, expectatis mensibus se continere solitam, si prægnans esset, sin minus, potestatem querendis liberis viro concessisse. Vulgò tamen apud Seras nefas est à conceptu feminam adiri. Eius continentix atque modestiæ causa, quæ Boves, ita vt ostensum est, commendantur, Mycerinus Ægypti rex Cleopis filius, filiam, quæ se suspenderat, quòd stupratam sese à patre ferret indignissime, lignea Boue auro solido superinducto condidit. Et antiquissimis Hebræorum sacris offerre Vitulum, est carnis impotentiam peruicisse, vt Origenes in Leuitico interpretatur. Exempla verò huiusmodi ea de causa nonnunquam interferimus: quia totus hic noster labor ad eorum vsum susceptus est, qui pictura delectantur, vt præter Ægyptiaca, & alia pleræque mystica historiarum etiam habeant, quam ad id quod elegerint argumentum accommodare possint.

*Hieroglyphicorum v-
sus.*

MODESTIA.

^f **N**EQVE alia de causa crediderim ego mulieres Elienses, cùm Baccho, quem colebant, preces funderent orare solitas, vt *Βορίωνος*, Taurino quippe pede ad se veniret, nisi vt suam ita modestiam ostendarent: nihil enim minus feminam decet quàm præcipitantia, vel ardor audaciæ. Quare Dido ^f Virgiliana cùm modesta inducitur, breuiter, & vultum demissa profatur. Figurabant verò Græci Dionysium Tauri specie, quòd eundem, & Osirim intelligebant, de cuius probitate atque iustitia summisque in humanum genus beneficiis, multa multis in locis hoc commentandi genere dicenda sunt. Porro Dionysius apud Argiuos *Βεργίης*, quasi bouigenam, aut ex bouillo genere, dicere vellent cognominabatur. Quòd verò superius dictum est, cœlestem Taurum pios & honestos atque legitimos amores afflare, non sum nescius Iulium Maternum iis impudicitiam minari, qui Taurum habuerint in horoscopo: maluisse eum prolificum, aut fecundum dicere, ne notam eam cœlo inuississet immeritò. Huius sanè fertilitatis, & præsentanæ seminis facultatis ergo institutum aiunt boni ominis causa, vt in condendis oppidis sulco illo primigenio imprimendo, Bos mas non castratus, & Vacca iungerentur, & cùm sacrificabant circum mœnia, quinto quoque anno integra animalia mactabant. Sanè Orpheus mensem *μηνὸν βρωτὰ μόρον* appellat, vnicornem quippe Vitulum. Et Eustatius *Βρωτὰ*, mensem ait Bouem dici: vt pote qui sit generationis effector.

A PETVLANTIAE FRÆNV.M.

AD HÆC Niliaci illi sacrorum custodes, cūm hominem à priori petulantia sibi modestiū significare vellent, non simplici forma Taurum, sed Caprifico caput, colla armosq; redimitum, pro istiusmodi virtutis hieroglyphico proponebant. Caprifico enim ea vis est, vt lasciuientiū Taurorum, & quantumvis ferocitētiū naturam vsque ad eō compescat, eorum collo circumdata, vt immobiles propemodū eos reddat: cuiusmodi Taurum ab Hercule compressū domitūque mystico fabulamento Græcia confinxit, perinde ac reliqua etiam monstra superata, cessisse virtuti vitium hieroglyphicē significant: tameñ non sum ignarus, quæ de Tauro Herculeo traduntur, referri à plerisque ad Acheloum animem, cuius fabula, quia omnibus est scholis tritissima, mihi nunc est dissimulanda. Origenes Adamantius Taurorum immolationem, quæ in diuini numinis tabernaculo fieri iussā est, per Hebræorum legem, significare dicit apud nos superbia tumorem, & insolentiam esse mastandam. De vitulo verò in holocaustum offerendo, copiosissimē scribitur ab eodem in Leuitico homilia secunda.

Taurus ab Hercule superatus.

OBTVTVS AMATORIVS.

NEQVE tamen illud omitti debet, Obtutum amatorium, qui modestia seruata fiat, ad Tauri oculos referri solitum à peritissimis. Vnde illud, βλέπων ταυρόν, quod tum in Platonis, tum in Xenophontis Conuiuiis, & Phædonæ, & alibi, eadem ferē sententia positum animaduertas, tameñ nonnulli rem ad indignationis significatum retrahere, toruūque tueri interpretantur: quo significato apud Rristophanem super Æschilo dictum, ἐβλεψε γὰρ ταυρόν ἐν ἡδυσκάτω, *Aspexit igitur Tauricē ad humum lumina deiectus*. Hac enim facie iratus Æschylus inducitur ab Aristophane. Neque sum nescius tortuitatem à Taurorum ferocia dictam, vt etymologiarum authores tradunt, qui tortuitatem Tauri acerbiter interpretantur. Huic longē dissimile est βοῶπις, quo quidem oculorum pulchritudo, atque gratia significatur. In iis tamen quos superius citavi, nimirum de amatorio obtutu intelligitur, in quo modestia primas obtinet, isque plurimū fieri solet in obliquū, & id toruum est.

BONORVM OBSEQVIVM.

ALIA porro picturæ species, hominem ea modestia præditum, vt facili eum quas à perperam factis auertere, indicare si vellent, Taurum genu dextero illigatum pingebant: hunc enim si dextero alligaueris genu, mansuetum & vincula consequentem inuenies. Hoc cū Romæ Clementis VII. principatu Græculus quidam effecisset, ducto sæpius ferocissimo Tauro per vniuersam urbem, quem tenui admodū funiculo ita religarat à genu, peritissimi Magi nomen apud imperitos assecutus est. Edomitæ autem ferociæ hieroglyphicum apud Georg. Anselmum vidi, impressum numo Taurum cauda surrecta, capite cernuo, anteriore cruore læuo genu flexum, sub querno stipite, à quo laurea pendebat: ab altero latere caput Leonino spolio armatum. Inscriptio, ΜΙΛΟCΡΟΤΟΝ.

Taurus nuno impius.

PROLES MASCVLÆ, PROLES FŒMINEÆ.

AEGYPTII iidem sacerdotes, vbi masculam prolem mysticē describere vellent, Taurum ab inscensione in dextram se partem demittentem figurabant, si verò fœmineum factum exprinere voluissent, eundem in læuam auertentem se pingebant. Compertum siquidem est, Taurum à conceptu discedentem si deflexerit in dextram, marem esse genitum, si ab læua abscesserit fœmineum esse factum. Adhæc Parmenides, factum tunc esse patri similem asserit, cū à dextera locorum parte editur, mari verò, cū ab læua. Hippocrates tradit sinistro teste obligato marem generari, dextro verò fœminam, tantique esse dextrarum sinistrarūque partium in maribus fœminisque cognoscendis obseruationem, vt si mammarum prægrantis mulieris dextra flaccescat, macræve repente fiat, si gemellos paritura fuerat, marem abortum fieri dicant: si verò sinistra macrescat, fœminam deperdi. Quin & Onirocritæ hæc eadem intelligunt, cū imaginari dextra parte dentes amissos, mariū consanguineorum obitum ariolantur: ex sinistra verò, fœminarum. In dextra autem parte veri materni sæpius moueri mares, in læua verò fœminas constat. Albertus sibi compertum ait, mulierem

Qua dex-
tere ac leuo
mundi par-
tes.

quandam fœminas tantum parere solitam ea de causa, quod à conceptu semper in læuum latus de-
cumberet, admonitam verò cœpisse in dextram conuiescere, ac solos deinde mares genuisse. Ne-
que verò dissimulandum quod ab Ægyptiorum commentum facit, Septentrioni vim masculam in-
esse, quo neque quidē Aristoteles dissimulauit: docet enim is, si masculos plures creari volumus, ad-
missuræ tempore, dies siccos, & halitum Septentrionis eligendum esse: & contra cum ventum greges
pascendum: sin verò fœminas generari velimus, Austrum captandos flatus, & in eum pascua dirigenda,
quod vis in eo vento muliebris insit. Africanus quoque rem hanc tangit in Georg. Ait enim: *Si marem
velis, Aquilone spirante ad missuram faciendam, si fœminam, Austro.* Sedenim de læuis dexterisque mundi
partibus magnum est inter auctores dissidium. Vnà enim cum Ægyptiis dexteræ mundi partes Sol-
stitiales, sinistras Brumales intelligit Empedocles, de quo ita Galenus, *ἐμπροσθεν ἡ δεξιά εἶναι τὰ κατὰ
τὴν ἡμεραν ἡμερινῶν, δεξιτερὰ ἡ κατὰ τὴν χειμερινῶν.* Neque defunt qui primas olim fœminas ad Ortum &
Meridiem terra genitas, mares verò ad Septentrionem & Occasum fabulentur. Plato tamen Aristoteli
que alia ratione orbem diuidentes, Orientales esse dexteræ, à quibus initium morus, læuas autem
occiduas, tradidit, vt idem Galenus recitat, *πυθαγόρας ἐ πλάτων ἐ ὁραιοτέλης δεξιά ἔ νότος ἐ φασιν
εἶναι τὰ ἐπὶ ἀνατολῇ ὡς δεξιὰ εἶναι τὴν κινήσεως, δεξιτερὰ τὰ ἐπὶ εὐρεῖα.* Contrà Varro Latine lingua lib. vi. cœlum
ait dici templum, eius autem cœli partes quatuor constitui, sinistram ab Oriente, dexteram ab Oc-
casu, anticam ad Meridiem, posticam ad Septentrionem. Cui Plinius subscribit dicens, errantia si-
dera contrarium mundo cursum agere, quippe læuum semper illo in dexteram præcipiti: quamuis
Festus anticam eam cœli partem, quæ ad Meridiem Sole illustatur, dexteram vocat, ita enim
anticam interpretatur: posticam verò ad Septentrionem, sinistram. Alcinoüs in Græcorum monu-
mentis adnotatum ait morem sacrificandi seruatum diu, vt circumcurrerent aras, cursum auspici
ab læuo dextrorsum, Zodiaci quoad imagine, cuius motus sit mundo. diuersus ad exortum vergens:
mox verò à dexteris læuorsum procurrerent, quo motu cœlum rotari manifestum. Contra Ægyptio-
rum positionem T. Liuius libro ab Vrbe condita primo, dexteræ ad meridiem partes Augurum monu-
stituto, ad-Septentrionem sinistras statutas ait. Ad hanc sententiam facit quod Psalmo apud Heb. 89.
legitur, *Aquilonem & dextrum tu creasti*, quod nonnulli Austrum interpretantur, alij mare. Cum He-
bræis verò consentiunt & Chaldæi, qui Austrum ponunt. Sedenim & Auster pro Mari non ineptè
accipitur, si sphaera recta statuatur polis ad finitorem inclinatis. Nam Ægyptij, quos Cleomedes, non
postremi nominis author, secutus est: ipsam mundi totius figuram aliter describere, vt pote qui Au-
roram esse caput, Borealia dextera, Australia sinistra constituere: maritimisque piscibus, tum ob
alias causas, quas loco suo recensuimus, tum ob id præci: uè abstinebant, quod Nilum à sinistra or-
tum, quippe fœminea fœcundæque parte, in dexteram quippe virilem sterilemque (ita enim erant
eorum commenta) illapsum: quippe vbi mare sit, corrumpi dicent. Nam de maris ipsius sterilitate
suo loco diximus, atque ita dexteram oram, hoc est, maritimam considerato Ægypti situ, perditio-
nis symbolum statuebant. Neque hic dissimulandum, quod apud Eucherium, vbi de Aquilone lo-
quitur, qui pro Dæmone accipitur, inuenies eum vocari Dexterum, & ita ipsum quoque sibi Dex-
teri nomen adsciscere. Nam & Hieronymus quartis Hebræorum castis Aquilonem dexterum appel-
lari tradit, sed falsum ait nomen, cum de Dæmone eius ventu domino intelligatur, qui vndeque
sinister sinistra omnia mortalibus suggera appetenda. Causam tamē Eucherius super Dexteris nomine
aliā ab hac arbitrat, quippe quod perperam agere volenti, dexter adit obsecundando, suadendo,
procliuiter attrahendo. Nam illud palam est, ait, in Sacris literis diabolum gessere Aquilonis nomen,
eāque locutione quicquid bonis cōtatibus aduersatur accipi: is enim bonorum operum ardorem
extinguit, atque omnia frigefacit, & ob id & infideles & impij, contumaces sceleratique homines, eo
notantur hieroglyphico. Vnde illud, *Ab Aquilone pandetur omne malum.* Et quia flatus vehemens quod
frigidior, eò magis ignem in quem incidit exuscitat, dictum est, *Ab Aquilone exardescunt mala super
terram.* Tetigere & Poëtæ nostri dexteræ læuæque cœli partes. Sedenim Maro & Naso, nullius addicti
iurare in verba magistri, eas non distinxere. Lucanus Ægyptiorum adhæsit factioni, & sententiam
ipse suam declarauit eo loco,

*Ignotum vobis Arabes venistis in orbem,
Vmbra mirati nemorum non ire sinistras.*

hoc est, in Australes partes non porigi. In hoc autem id interest, vbi quis vniuersi statuatur caput, quo
super argumēto plura dicere nostri non est instituti, quare ad ipsas rerum significationes reuertamur.

A V D I T V S P R O M P T V S.

A V D I T V enim duo ex quadrupedum genere maximè pollent Ceruus & Bos: quamuis, vt in
Asino dictum, Aristophanis interpretes Murem & Asinum præferat: quod alij viderint. Sedenim
Cervus, quamuis acerrimi sit auditus, tantisper tamen eo excellit, quandiu arrectas auriculas tenet,
quas vbi demiserit, non solum non præstat auditu, verum etiam laborat furditate. In Tauro aures
ad audiendum promptæ semper, atque eo præsertim tempore, quo fœmina pruritu exagitata mu-
gierit, quo non amplius quàm per horas ad summum tres afficitur, eo tempusculi spatio nisi Taurus
accesserit, naturam colligit, neque antea quàm vigesimo post die mas à fœmina repetitur, quod raro
tamen

A tamen accidit: quia Taurus quantumlibet longè abfuerit, accepta voce statim accurrit. Eaque de caufa Ægyptij facerdotes per auriculam Tauri pictam, & auditum obsequij fedulitatem indicabant. Pari modo Iuuenca quoque Tauro se morigeram præbet. Sanè Vaccam Ægyptij Veneri dedicarunt, quam cœlestem vocant, & Ifidis suæ frõrem cornibus insignitam ostentabant: quippe ob obsequium quo ipsa quoque Tauro pareat, simulac incitari eius ad Venerem mugitum audierit. Licèt verò singulis animantibus voces propriæ ad initum sint, vt Sui- bus, & Capris, & Ouibus, nulli tamen grauior quàm Bubus fœminis. In reliquis porrò animalû generibus mares grauius sonant quàm fœminæ: in Bubus è contrario est, ait Aristoteles, nam Boum fœmina grauiorem, quàm mas vocem habet.

NEPTVNVS.

AT cùm mugitus pelagi Taurino sit non absimilis, & ipsi Neptuno Tauros immolabant, & eum ab eodem mugitu *μυκωτῶν* appellabant: quia idem Deus à sacerdotibus nonnunquam *Ταυρο* nuncupatus est. Quos verò Tauros Neptuno sacros esse volebant, vnde cumque nigros deligi iuss- runt, vt ita pelagi colorem exhiberent. Atram enim, nigram, obscuramve maris aquam dicere mos **B**ybique est, vnde etiam Aquilam, ab aquæ colore, quippe fusco, dictam volunt, Deumque ipsum car- rulicomum, & cæruleo indumento vestitum passim inuenimus. Ad hæc pectus illi præualidum, armî- que Taurorum in morem carnosiores attribuitur. Hinc in pulcherrimo Syracusanorum numo la- tum conspicias portum, in cuius medio ea membrorum habitudine Taurus procumbit, Delphinis circum colludentibus. Qui verò ludi Taurij nuncupati fuerunt apud Romanos, haudquaquam Ne- ptuno, sed inferis diis instituti erant ad sedandam pestilentiam, quæ Tarquinio Superbo Rege in mu- lieres grauidas sæuebat: inde scilicet ortam, quòd caro Taurina populo diuendita fuerat. De Neptu- no verò, qui *Ταυρο* vt apud Hesiodum in Scuto Herculis, vocaretur, alij dicunt propter vndarum so- num, quæ, vt dicebamus, Boum instar mugitant: alij, quia Neptunus Taurina induebatur galea, vel quia ita eum Cœotij vocitabant, à Tauri sacrificio, quòd illi erat institutum, de quo Maro:

Taurum Neptuno, Taurum tibi pulcher Apollo.

*Syracusano
τῷ νημῖ.*

*Ludi Tau-
rij.*

Aenci. li. 3.

F L V V I I.

QV IN & fluuios ipsos cornigeros, vel *Ταυροκέρωνες*, hoc est, Tauricipites, & Taurituos, vt luculen- tam apud Grecos locutionem interpretemur, passim effingunt. Hinc Tibris Maroni,

Corniger Hesperidum fluminis regnator aquarum,

Et gemina auratus Taurino cornua vulsu

Eridanus.

*Aenci. li. 8.
Georg. li. 4.*

Vt apud Ouidium in Metam. *Granico nata bicorni*, non vt vulgata habent exemplaria, *Gracili cognata Granico*. Sic Tauriformis Ausidus Horatio. Nam & Taurum à Perillo Phalaridi dono datum, Gelonis fluuij fuisse imaginem, apud Pindarum in Pythiis legas. Et Tuncus Taurum eum, quamuis ita dica- rum ab Agrigentinis in mare proiectum asserit, ne qua tam sæui tyranni memoria supereffet. Com- pluribusque demùm in locis flumina Taurina specie fingi solita comperimus: vt Eurotas apud Lace- dæmonios, Cephissus apud Argiuos Asopus apud Sicyonios & Phliasios fuêre: quem tamen Athe- nienfes humana facie figurabant, cornibus tantùm à fronte prominentibus, siue propter mugitum, quem, vt dictum est, ciere flumina Taurorum instar videntur, & Taurorum instar atrocia sunt, vt Fe- stus ait, siue quòd cornua fluminibus ab flexuosis eorum lapsibus attribuitur.

*Li. 4. Car-
minum.*

T O N I T R V S.

QUOD verò pertinet ad mugitum, mythologi Philosophi ab actas Geryonis Boues impulsu Her- culis, tonitrus hieroglyphico significato intelligi debere autumant: quæ quidem sententia eor- um est, qui Hesiodi Philosophiam interpretantur, ea scilicet de causa, quòd Poëtæ plerumque to- nitrus auditos Mugire dixerint. Abigi verò ab Hercule dicuntur, quia Solem per Herculem intelli- gebant. Solis igitur calor in nubes illapsus, earumque rigore coarctatus, simulac defractis nubibus e- rumpit, mugitus eos ciere confuevit.

L Æ T I T I A.

LA T E verò diffusum est hieroglyphicum illud, vt per Vituli signum lætitia significetur, vnde etiam Vitulari verbum, hoc est, lætitia signum præbere, & exultando gessere, apud veteres Vi- tulantes, gaudentes, lætabundusque dici cõperias: vt non temerè apud coniectores Hebræos legas, læ- sciuentem currentemq; Taurum per somnium imaginari, futura lætitiæ signum esse: addi verò lucri

aduentantis significatum si per huiusmodi quietem pascentes visi fuerint. Eius verò lasciuiæ causa D Psalmographus clamat *circumdatum se à Vitulis multis, & à pinguibus Tauris obfessum.*

ANNONÆ FELICITAS ET PENVRIA.

Q VONIAM verò & in somnia, & in id Bouis significatum incidimus, quo læta nobis omnia proponuntur, qua ratione quòve modo Bouillum pecus annonæ feracitatem, atque itidem penuriam significet, ex Diuinis nostrorum literis historiam repetere minimè fuerit importunum. Satis enim cõstat, quemadmodum Iosippus ille somniator Iacobis filius, ob inuidiam fuerit à fratribus vendundus, atque in Ægyptum adductus, ubi longam seruerit seruitutem, vtque postmodum primas apud regem obtinuerit, posteaquàm nocturnam eam imaginem, quæ sese Pharaoni altiùs dormienti obtulerat, interpretatus est. Imaginatus enim erat ille septem Boues, pulchro, hilari & pingui aspectu, ab ripa Nili ad paludem aberrantes, quas septem aliæ deformi macie palustri eo loco emergentes exceptas conficerent. Mox verò existimabat septenas spicas cernere multa fruge conspicuas, & quæ iam secari poterant, eos totidem numero spica sterilitate insigni ex proximo occupare videbantur (hoc verò visum secundo loco, quod ex Hetrusca disciplina in ostentis experitur, primo additum, attestatum facit, vt etiam in Gedeonis vellere diximus.) Hic iuuenis rerum prudentissimus, eximiam quandam septem annorum feracitatem ex eo portendi pollicitus est, quam optimæ illæ Boues cum frugiferis spicis inspectæ denuntiarent, quippe quòd sit animal agrorum cultui præcipuè idoneum, telluris felicitatem per eas interpretari oportere, cuius læritiæ causa futura esset Nili inundatio, vnde visæ essent illæ Boues emergere, idque per spicas, quæ hilari essent aspectu, manifestius significari, annorum quippe septem lætissimum prouentum, cætera, quæ his aduersa apparuissent, totidem annorum famem demonstrare, quæ vbertatem illam euestigiò subsecutura esset. Est nimirum palus sterilitatis indicium, sterilitique passum tum à Poëtis, tum ab Oratoribus appellatur. Cùm autem interpretationem huiusmodi ei approbasset, Rex Iosippi consilio fretus, non modò famem ab Ægypto deputit, sed finitimos etiam populos abundè saturauit. Aiunt itaque Ægyptij, eius beneficij memores, homini gratiam ita relatau voluisse, vt simulachrum Serapidis cum modio in capite, huius rei monumentum esse decreuerint. Sedenim alibi de Serapi. Mirum autem memoratu est, quantum honoris vetustas iis attribuerit, qui humano viui vel industria, vel cura, vel ope priuata consulissent. Liuius author est, auratam Bouem extra portam Trigeminam Minutio Auguri positam à populo cullata stipe, quòd farris pretium intimis nundinis ad asem redegisset. Farre enim victitasse populum Rom. per ccc annos ab Vrbe condita, Verrius Flaccus prodidit.

Pharaonis
somnia
interpretatio.

Serapidis
simulacrũ

TERRA FRVGIFERA.

A PVD Persas, barbara cerimonia, Bos fronte in Leoninam faciem conformata, ex antro cornibus arreptus educatur ad sacrificium, de quo Papinius:

Indignata sequi torquentem cornua mirram.

quippe cùm Taurus plurimum terrenum animal sit, terræ & inferis potestatibus damnatum, Soli tamen ab ea gente dedicatus vim eam ostendere videbatur, quam Sol in vniuersam terram exercet. Quòd autem extraheretur ex antro, delitescere vim eius in terræ visceribus indicabat, quam vt euocarent, & frugum feracitati consulere, sacrificij genus id instituerunt, de quo etiam in Leone. Neque quidem alia de causa Bouem quandam ab Argo tot luminibus prædito custoditam fabulantur, nisi vt terram ipsam ostenderent noctu ab ipso cælo tot stellarum luminibus insignito, non indiligenter obseruari, donec à Mercurio, quippe à Sole conficiatur, cuius oriente iubare, stellarum lumina passim extinguui videantur. Quid autem aliud potendere visus est Bos ille arator, qui decusso iugo triclinium, in quo cenabat Vespasianus, irrupit, ac fugatis ministris quasi repente defessus, procidit ad ipsos accumbentis pedes cervicemque summisit, nisi terrarum orbem amarissimo Vitellianæ dominationis iugo pressum, opem à gente Flauia deposcere, quæ iam rerum esset potitura? Terram itaque Bos eo ostento præ se tulit.

OPIS IMPLORATIO.

HÆc autem opis imploratio per Bouem facta, adducit in memoriam alteram Scytharum more, bouillo interueniente corio, factam: apud eos enim opis & auxilij imploratio fieri solebat matato Boue, in corio cuius, qui opem sibi afferri ab amicis posceret, reiectis in tergum manibus sessit: qui verò auxilium pollicerentur: dextero pede corium calcabant præfati quantum præstare possent, quem morem latè scribit Lucianus dialogo de amicicia, cui titulus *Toxaris*. Et quod ab hoc fertur de Homolottorum sacrificio, qui fœdera sancientes Bouem in minutissimas partes dissecabant, etiamnum datat apud eosdem Scythas, qui oram inter Tanaim & Phasim accollunt, nunc Cercasios appellatos, eos nonnulli Ziccos esse volunt: hi autem si grauem aliquam iniuriam acceperint, imple

E

F

A imploraturi amicorum auxilium Bouem mactant, pelléq; detracta & humi distenta, in eaque sedentes, carnibus Bouis in minutissima frusta diuisis, partem vnique aduenienti porrigunt quique accipiunt: ita se eo federe deuinctos intelligunt, vt se, fortunatq; suas omnes parati sint exponere pro amici, qui viscerationem hanc fecerit, iniuria vindicanda.

FRVGVM OPVLENTIA.

Q Vt verò Boues iuncti in numo Vespasiani iam Imperatoris & C. o. s. v. habentur, atque alij similiter iugati in C. Marij C. T. numo, nimirum arationis partes procuratas, & rei frumentaria commoda declarant: nam & apud coniectores, vt superius dictum, arantes Boues imaginari, latissimam prænunciant frugem, & opulentiam rerum felicitatem. Quin & nomen Boui à nutriendo factum, *βού* quippe nutritio: labore enim suo in exercenda terra continuò nos pascit. Hinc Græci *βόσφωρον*, felicem agriculturam vocant, quibus *φάρος* agricultura est, & Bouis etiam epitheton.

*Vespasiani
& C. Marij
C. T. numi.*

I V S T I T I A.

Q Voniam verò ipsa frugum opulentia sæpè sub iustitiæ vocabulum cadit, eaque de causa Gen-tes legisferam Cererem appellarunt: longè conuenientiùs Diuinæ literæ per Bouem eos intelligunt, qui iustitiæ iugum trahunt, bonisque & frugalibus operibus laborem suum intendunt. De quibus Paulus citat illud ex Mose: *Non alligabis os Boui trituranti*, quod & mox ita declarat: *Nunquid de Bobus cura est Deo: an propter nos vtiq; dixit, quia debet in spe qui arat, arare, & qui triturat, in spe fructus percipiendi?* Et Hierosolymitanus Hefychius plerisque Diuinarum literarum locis Bouem poni pro homine ait, qui iustitiæ sit operibus intentus idque est Bouem offerre in sacris, vt Ouem, à malis abstinere. Alibi verò Aaron Vitulum præ se & pro domo sua, tanquam iustus, Hircum verò pro peccato iubetur immolare. Sed quod obseruat Hefychius memoria repetendum, in Leuitico Pontificem, hoc est, Doctores prohiberi ad Arcam testimonij quocumque tempore ingredi, nec vtiq; curiosius inquirat, quemadmodum verbum caro factum est, quomodo qui forma Dei erat, in forma Dei factus est: quomodo exinaniuit semetipsum, & in cælis mansit. Horum enim fides salutem affert, periculum inquisitio. Sed tunc demum indulgetur vt ingreditur, cum pro peccato Arietem in holocaustum obtulerit, tunicam lineam induerit, femoralibus linteis pudenda celarit, zona lineæ fuccinctus fuerit, linteam cydarim imposuerit capiti, hoc est, quando Deo conciliatus erit, perpuratus mentem, corpusque, nitidus, castus, iustus, & intellectum diuini muneris gratia, decoréque, hoc est, sapientia redimitus.

P E C V N I A.

A THENIENSES autem quò frugali adeò labori gratiam referrent, Bouis effigiem numismatis honestarunt, id autem didrachmum erat, vt nono libro Pollux, vnde prouerbum, *βόες ἐν τῷ νόμῳ βέλους, Per linguam Bos inambulatur*: de iis qui accepta ab aduersariis pecunia, mox præuicati susceptas causas deferuere, vt fecisse Demosthenes fertur: qui etiam id sibi gloriæ vertit, quòd vt taceret, plus accepisset, quàm qui diu orauerat. Hinc apud Homerum & alios tot numero Bouum pretium rebus præstitum inuenias, vt illud Iliad. β, *ἐκαστοῦ βοῦο ἑκάς*, quorum singuli scilicet flocci centum aureis numis æstimabantur. Id enim honoris Boui veteres habuerunt, ob multas, quas ex eo consequimur vtiitates, vt in aureorum numorum parte vna Bouis effigies, in altera principis facies cuderetur. Nam quòd pecunia aliquando fuerit ex corio bubulo, eoque spectare Didus mercaturam, asseuerare non ausim, tametsi Tib. Conato commentum placet: & Græcorum nonnulli ante Numam scortæas & ostracinas pecunias in vsu fuisse dicunt: quod & Tranquillus literis mandauit, & illud fama tenet, asses ligneos & scortæas ex eodem Numa, qui postea ferrum admixto ære signarit, in congiatio populo datos. Apud rerum scriptores inuenias sæpè Imperatores exercituum rei pecuniariæ inopia, scortea perfoluisse stipendia, mox illatis pecuniis iustum vnique pretium restitutum. Præclara Venetiis est Michaëlium familia, quæ aureos insculptos clypeis gestat, quod illi honori, vt aiunt, datum: quia bello quod cõtra Saracenos pro Hierosolymis Balduino Rege susceptum fuerat, duce classis & Venetiarum Dominico Michaële deficiente stipendiorum comæatu, qui remigibus & sociis naualibus exolueretur, excogitauerit corium signare minoribus frustis, idque pro stipendio, aliis pro argentorum, aliis pro aureorum pretio numeratis, imperauit promulgatione solenni, vt pro certi pretij denariis à lixis & cauponibus, & cuiusque mercis inflatoribus acciperentur, multa indicta recusantibus, ita occursum exercitus necessitati, cùmque domum reuersus esset, publicam fidem perfoluturus, conuocatis omnibus qui pecunias scortæas eas haberent, totidè argenteas iis, aliis aureas repræsentauit. Sed numus hic scortæus, qui à Numa distributus, tessera potius vicem gessit, quàm pecuniæ, temporarius enim fuit. Numum tamen scortæum, D. Hieronymus agnoscit. Nam quod de Boue pretij nomine pronunciat dicebamus, apud Homerum Hecatomben *ἐντελέσιον*, institutum legimus: quod interpretes nonnulli nouem Bouem pretio comparatum intelligunt. Erat in Draconis legibus irrogata multa quædam *δρακόνιον*. In spectaculis, quæ Deli celebrabantur, præco prænunciare solitus erat tot Boues datum iri, vnde putarunt quidam, Bouem Deliorum potius fuisse numum, quàm Atheniensium. Caterum Plutarchus Bouis figuram in numis

Bouis effigies in numismate Atheniensis.

Scortæi numi.

cludere institutum à Theſeo tradit, vel ob Taurum Marathonium, quem ipſe edomuerit, vel ob Minois ducem, quem ſingulari certamine deuicit, vel vt hoc honore Bobus præſtito ciues ad agriculturam alliceret. Sanè Plutarchus, vt idem in Publicolæ vita, Bouis pretium centum obolis imputabatur, quamuis Pollux (vt ſuperius dictum eſt) didrachmum tradat, pecudis verò decem. Prius enim quàm numerorum uſus eſſet, pecudibus atque iumentis pledebantur fontes: Quare bouis, pecudis, ſuiſque etiàm ſigna plerùmque in numis incifa ſunt.

VOCALIS PRIMA.

SED vt ad rem noſtram reuertamur, à Phœnicibus etiàm eſt honos habitus Boui, qui literarum, vt fama eſt, inuentores, primæ vocalis nomine Bouem appellabant, cùm animal ſit humano uſui maximè neceſſarium. Quod verò neceſſarium eſt, vt dicit Heſiodus, neque ſecundum, neque tertium eſſe debet, ſed primum ilicò: prima verò litera eſt A, quæ ſuapte natura ex imo barathri, nullius veluti reliquæ inſtrumenti indiga, vtputà linguæ, dentium aut labiorum, libera pronunciat, primæque in infantibus articulata dignoſcitur. At & terra, cuius ſymbolum eſt Bos, prima omnium humanæ conſuluit infirmitati, prima alimenta ſubminiſtrauit, prima rerum omnium uſus, vtilitatem, ab ea poſcentibus, elargita eſt.

ITALIA.

Italix etymon.

ROMANI porrò tantum honoris Boui tribuerunt, vt Italiam ipſam olim ab Italis, nuncupatis Bobus, appellatam prædicent, quamuis Græcorum ſigmento, Eratoſtheniſque in primis conſtitum ſit, Italiam ab Italo rege dictam, qui Emorgeti ſucceſſerit. Non temerè tamen Varro Boues cæteris pecudibus honore præſtare, præſertim in Italia, & propter vtilitatem, & propter cognomen exiſtimauit. Neque dedignati ſunt Romani, quod memorat Plutarchus, bubulci nomen in familias admittere, perinde ac etiàm & Porcios, & Caprarios dici ſe alij non erubuerunt.

CIVIS OPPRESSVS A' PEREGRINO.

VISEBATVR olim in Argiuorū foro Taurus à Lupo ſuperatus: hieroglyphicum id pugnum indicabat, quæ inter Danaum & Gelanorem de regno fuit. Horum ſiquidem animalium portento, dum comitia procraftinatur, oblato, victoræque Lupo, omnium ſuffragia ad Danaum declinarunt, quem, vt pote externum Lupum eſſe dicebant, cùm Gelanor inter eos verſatus ciuilia eorum negotia tractaſſet: ideòque ciuis, vt i Bos humanæ conſuetudinis confortia non reformidat, haberetur. Argiui itaque figuram eam rei monumentum eſſe voluerunt, quod in Lupi commentario latiùs explicauiſmus. Antiquiſſimam porrò legem fuiſſe, memoriæ proditum eſt, cum qui Bouem occidiſſet, non aliter capite damnari, quàm ſi ciuem interfeciſſet. Vnde apud Athenienſes Erechtheo imperante, cùm ſacro quodam Bouem maſtare neceſſe eſſet, vt ſacrum ritè perageretur, nequì legi fraus fieret inſtitutum vt Popa, quem illi Βουφών appellabant, ſimul ac Bouem percuſſiſſet, relicta ad aram ſecuri, arrepta ſtatim fuga ſolum verteret, & ex Attica proriùs auſugeret: quod facinus ne impuniri relinqueretur, decretum ſit ſecurim ipſam in iudicio ream conſtituere: ex quo illa iudicandi quorundam conſuetudo poſtmodum inoleuit. Apud priſcos etiàm Romanos inuenias capitale fuiſſe, ſi quis Bouem interemiſſet.

Athenienſium lex aduerſus Bouis percuſſorem.

OPVS ET LABOR.

DE opere demùm & labore hieroglyphica paſſim vulgata ſunt, deſcripta quidem cornua, caputve Bouis, maris opus, ſemina verò, laborem anxietatemque ſignificare, quamuis in impreſſi Hori codicibus Βοδὲ dictio vtroque lemmate deſideratur: ſcribendum enim eſt ex vetuſtiſtis codicibus manuſcriptis, Βοδὲ ἀρρενὲ κέρως, & inferius, Βοδὲ θηλείας κέρως. Distinguuntur verò à cornuum ſpecie mas & ſemina, quippe quòd marium & maiora & tortuoſiora ſint, ſeminarum verò & minora, & vno flexu conſpicua, cuiuſmodi ſerè ſunt nouæ Lunæ cornua: ſed in hoc ſignificato nonnulli ſarcula, ligones, & ſi Deo placet, raſtra etiàm ad cornua religarunt. Sunt qui nulla maris ſeminaque differentia, Bouillum caput exertum pelle, purgatùmque carne, pro labore & tolerantiâ proponant.

Hori locum emendatum.

FRUCTVS EX LABORIBVS.

ET ſi fructum ex laboribus perceptum indicare velint, caput huiuſmodi floribus & corollis redimitum faciant, corymbòſque & ſerta hinc inde cornibus ſuſpendant: cuiuſmodi falcia molem, etiam ambibat, vt fruſta quedam, quæ adhuc integra operis parte permanſerunt, oſtendunt: ſiue id ſa

A id sacrificiorum, videlicet Tauroboli, aut quid huiusmodi, sit indicium, cum iuxta vicissim & patina adsculpi solet, quod præcipuè in templorum parietibus, inter triglyphos vbique spectamus, eaque de causa capita illa coronata plurimum habentur: siue larga laborum præmia interpretari malimus, vt Romæ in eadem Adriani mole patina, munificentiâ Bouillo capite, labores, siue res fortiter gestas ostendantur. Nam post victa præclarè actæ cursus laborisque superatos, apothecos ipsa præmium Imperatoris familiis decernebatur, aut excitabantur mausolea, vel pyramides, vel columnæ, quæ ibi conditos supra mortales euectos gloria commonstrarent. Apud Petrum Melinum Romæ vidimus ahenum Bouis caput antiquissimi opetis scitè factum & venustè, quod olim fuit ad trabis alicuius simam, aut mutilum, aut coronam, pro futura accommodatum, eo omnino gestu factum, vt laborioso nixu sustinuisse aliquid videatur: est enim caput gutturi appressum, crispantibusque palearibus conatis speciem ostentat, quod dubio procul ad tolerantia laborisque significatum referendum est. Memorabile fanè veterum Germanorum institutum fuit, vxori ducendæ Boues iunctos, frænatum Equum, & secutum cum framea gladioque mittere dotis nomine, vt vxor (ait Tacitus) venire se laborum periculorūque sociam huiusmodi incipientis matrimonij auspiciis admoneretur, idem in pace, idem in præliis se passuram, aufuramque. Laborem enim iuncti Boues, bellum paratus Equus, & data arma denuntiabant. Apud authores Græcos inuenias Bouem, quod terræ laboribus exercendis sit destinatus, *βούον* appellari. Apud Mathematicos Tauro ascendente genitos, laboriosos atque perpetuè dedicati seruituti, propterea quod animal ad iugum præcipuè natum est. Qua de causa Tyriis Carthaginem ædificare aggressi, intermissum opus est Bouillo capite adinuento, aliisque vrbis mœnia translata: videbatur enim ostentum id nil nisi laborem & anxietatem minitari, donec Equi mox adinuento capite, læti alacresque bellum excepere. Horum alterum Virgilius dissimulauit, qui fabulam scribebat, non historiam, rem tamen agnouisse visus, quod bello *genus intractabile* futurum dixit, sed

B *facilem victu per secula gentem*: quippe quæ vel iugum acceptura esset, vel fræno coercenda, quamuis non postremi nominis interpretes *facilem victu* interpretari malint, ad victum comparandum: quæ in sententia Seruius est.

Germanorum olim mos in duccda vxore.

A B S V R D A R E S.

A T Q V E ne à Boue & Equo longius discedamus, est illud ex horum alterutro hieroglyphicum: vt cum absurde & imperitè factū quid ostendere voluerimus, Bouem cum clitelis, vel Equum aratro adiunctum figuremus, quam quidem rem & absurdam fanè, & ab cuiuslibet ingenio vel viribus alienam provinciam innuere volumus: quod luculenter vno versu complexus est Horatius:

Optat ephippia Bos piger, optat arare Caballus.

Quod etiam Quintil. ex Epistolis ad Atticum tangit, vbi lib. v. inquit: *Non nostrum onus, Bos clitelles.* Dixit enim Cicero v. ad Atticum libro: *Clitella Boui sunt impostæ, illine, non est nostrum onus, sed ferarum.* Sed ad nostra redeamus.

I V D E I.

I N Diuinis literis Iudæi (vt sæpe dictum) hieroglyphicè per Bouem intelliguntur. Nam Hierosolymitanus Hefychius Bouem cum accipit, qui mandata tantum legis simpliciter obseruat, vt pote quod Bos sit laboris signum. Eucherius significationem ad omnes trahit, qui vitam laboribus exercent: & Mosaicum illud: *Non alligabis os Boui trituranti*, interpretatur, vt neminem mercede sua fraudandum intelligat.

C

A P O S T O L I.

A P O S T O L O S quoque per Boues accipit, qui suscepto Christi iugo vniuersum terrarum orbem Evangelico vomere perarauerunt. Illud verò: *Quasi Bos ductus ad victimam*, quod pro vecordia nonnulli dictum accipiunt, de Domino omnino intelligit, qui pro salute nostra eam quasi stultitiam suscepit. Ante fores templi ad abluendas ingredientium manus lauacrum aheneum Boues xii. sustinebant, qui quidem frontibus tantum extabant, terga & posteriora occultabant. Per Boues eo gestu hieroglyphicè factos, Gregorius Pastores Ecclesiarum intelligit, quorum aperta & in propatulo proposita opera cernimus, sed quæ ipsi clam faciant sentiantque, Dei iudiciū, non nostrum esse debet: id enim ait sibi velle, quod eorum lateant posteriora.

Lauacrum templi.

V I T I O S V S.

Q V O D verò pertinet ad Vaccam, per hieroglyphicum eius Diuinæ literæ, vt idem tradit Eucherius, hominem vitis, quæ corporis sunt, plenum indicant, citato loco ex Psalmo: *Inter Vaccas populorum.* Sed illud de Vaccis fortis, quas Palestini ad trahendam arcam Domini sine rectore iunxerunt, Vitulis earum intra caulas domi detentis, ita interpretatur, fideles quidem intelligi, qui tamen foris humanis affectus torqueantur, illi alligati a recto tamen itinere non declinant: quia arcam Domini portant, mandata quippe eius menti firmiter insidentia. Et idem alibi ad Valerianum; *Tunc vere Bethsamis tendimus, cum viam rectitudinis gradientes, ad vicina erroris latera, etiam si affectus pignorum auocent minime declinamus.*

Tauricale-
sus figura.

SED quid illud, quo ex Bouillo pede, podagrosolum hominem significabant? Bos enim præcipue ungulis cum dolore articularum laborat, quo quamuis non intereat, ungulas tamen interdum amittit, & pedes vehementer intumescunt: vnde fictum ab Ægyptiis, Tauri celestis pedem extra regionem suam in Æthiopia exporrigi, quorum & pedes, & articulos esse tumori egregie obnoxios, exploratum est, & in Italiam transgressos, paucissimos inuenias qui non articularum vitio laborarent.

A LABORIBVS QVIES.

SOLVTVS porro Bos, & præsepi redditus, partam à laboribus quietem ostendit, quod antiquissimum Ægyptiorum hieroglyphicum Græci adagio profecuti sunt, *Βῆς ἐν Πάτῃ*, Bos ad præsepe, dicentes, cum exautoratum hominem, & donatum iam rude otioque & tranquilliori vitæ restitutum significare voluerint: quia scilicet moris est ab laboribus Boues ad præsepe sistere, atque illis pabulum subministrare: quamquam sunt qui prouerbum ad mollioris vitæ significatum detorqueant, & ingenium à labore procliuè ad libidinem ex hoc intelligi contendant. Sanè quidem Hebræi coniectores, cessationis & ignauie signum esse dicunt, cum quis dormientes Tauros videre se per somnium visus fuerit. Vt cumque autem, xli. illi maiores, qui regnum à Sabaco Ægyptiorum rege relictum spontè moderandum suscepere, vt oneri magis quam honori tantam regni curam sibi fuisse testarentur, in celebri illa pyramide, quam commune collegarum omnium sepulchrum construxere, contignationem tecti, quæ vno constabat lapide, præsepibus adsculptis insigniuere: ad quæ scilicet tot laboribus exantlatis, tot curis abiectis & ablegatis, requieturi demum essent. Huic contrarium est, Bos sub iugo, de iis qui perpetuo labore fatigantur. Quod verò nos ab Iesu asserti in libertatem censemur, id ita intelligendum, Iudæis impositum fuisse legis iugum, tanquam seruis, vt quasi per vinculum ad præceptorum obedientiam traherentur, atque ita Deo seruire dicerent, & assuerent, præcipit enim lex: *Non mæchaberis, Non occides*. An verò nos, quia sumus liberi, mæchandi licentia abutemur, & sicariam sine metu facimus? nequaquam, imò nobis neque quidem cōcupiscere, neque vel irasci præceptum est. Arctiora igitur sunt iugi nostri vincula, at non ita, si rem rectè perpendamus. Nam lex imperatorie mandat, ne quid perperam agamus. Assertor noster præcidendas monet vitiorum causas, vt neque quidem facere quicquam præter ius & fas in animum inducamus. Hæc enim est vera libertas, cum nosmetipsi spontè abiicimus vitiorum iugum, cum libidinum ergastula confringimus, & è malarum cogitationum voraginibus emergentes, vinculis omnibus expediti, in sinceritatis liberos campos euadimus, abstinemusque, non tanquam serui à flagitiis, metu flagiti: sed tanquam ingenui, piè sanctèque educati, spontè probi modestique filij, & quia patrem diligimus omni studio, meditatione conatūque monitis eius ita obtemperare contendimus, vt ne cogitare quidem vllum velimus scelus. Boni enim qui sunt, nisi spontè boni sint, nullum ex bonitate sua præmium vllum velint. Nam Abraham, Enoch, Noë, & Patrum plerique alij, sine legis seruitute Deo placuerunt. Lex verò tunc data est, cum seruii contumacia non modò Mosis non audire, sed ipsius etiam Dei, qui videntes eos atque sentientes in libertatem ex Ægyptiorum oppressione asseruerat, mandata detrectare pertinacissimè ceperunt, & quæ plurima in hanc sententiam disputat Irenæus. Sed iam ad diuerforum deorum, quos sub Bouilla imagine superstitione antiqua coluit, conuertemur.

BVCEPHALI.

F

PÆTEREVNDVM autem non est, etiam si *κατὰ τὰς ἑβραίων*, Bouilli capitis notam Equis inuistam, illis ex signo dedisse nomen apud Thessalos, quippe vt Bucephali appellarentur: ita enim Gens eos vocabat Equos ea nota insignitos, cuiusmodi fuit nominatissimus ille Bucephalus, qui Alexandro Macedoni tam charus fuit. Falluntur autem qui putant Equum eum à Bouillo capite, vel à cornibus, quibus animal id præditum fuisse dicitur, ita nuncupatum Nam quòd Equi nonnulli apud Thessalos Bucephali vocentur, ostendit Aristophanes *ὠκυπέτης*, Quantæ verò commendationis essent Equi Thessalici, vel Delphico probatur oraculo:

*Thessalicus præstat sonipes, mulierque Lucena,
& quæ prosequitur Strabo.*

IVPITER.

NEQUE verò Græci tantum mutatum in bouem Iouem confinxerunt, verum etiam Ægyptij Iouem illum suum, qui & Osiris, & Pater, & Iustus, & Dux, & Rex, & Consultor in sacris eorum literis appellatur, per bouem indicarunt, eumque Apim cognominauerunt. Quem quidem tanto profecuti sunt cultu, vt ingentia super eo volumina scripta fuerint à plerisque, eoque vanitatis progressum, vt eum boue alioqui sterili genitum prædicarent. bouem namque fulgure afflatam fieri grauidam, eoque conceptu Apim nasci persuasum habuere: de quo quidem cum nulla sit magis decantata fabula, consulto ego illam præteribo, si modò signa tantum quibus Apis insignitus esset, indicauero.

Toto

A Toto is corpore niger erat, in fronte candorem quadræ præ se ferebat, in tergo effigiem aquilæ, cantharum in palato, duplices in cauda pilos: qui verò multis locis sculptus visitur, Lunæ etiam speciem in latere gestat, vt in palatio quodam Romæ apud D. Marcelli ædem. Atque hic ille est Apis, quem Hebræi Moïse in monte moram trahente, sibi Deum conflauere, eam secuti consuetudinem, quam in Ægypto esse conspexerant.

D I A N A.

I NVENIES etiam Dianam, quam Tauri, Scythica gens, colit, Taurionem appellari: Tauris enim eam opitulari putant. Eadem etiam *ταυροπόλ* dicitur, vt apud Apollodorum, & à cornuum figura *ταυροπῆς*, *ταυρῶ* verò apud Taurios. Cur verò *ταυροπόλ* vocaretur, varia est opinio: dicunt enim alij, *ὅτι ὡς ταῦρ περιῖσι πάντα*: alij, quia Taurum à Neptuno in Hippolytum immisissim cestro affixo, per vniuersam terram exagitauerit. Alij dicunt, Iphigenia cum è Scythia in Africam aufugisset, Deæque simulachrum dicasset, *ταυροπόλ* Dianam appellatam, propterea quòd è Tauris populus ed allata esset. Alij nomen ex Historia ea desumptum putant, quòd Nicander ait Taurum à Diana suppositum loco Iphigeniæ, cum eam in Aulide Græci essent immolaturi: quamvis Phædemus vrsam eam fuisse dicat, plerique verò Ceruam, tanta fuit in ea superstitione varietas, & inconstantia.

P A L L A S.

B Q VIN & Pallas *ταυροπόλ* dicta, & apud Andrios *ταυροπόλ*. Nam cum Anthropius Taurum Agamemnoni & Menelao dedisset, iussit vt vbi Taurus è naui profiliisset, ibi Minervæ simulachrum erigerent: ita enim numen conciliari posse, prosperamque illis nauigationem futuram. Accidit autem vt Taurus is in Andrum insulam exiliret, memores ergo præcepti, Reges statuam erigendam curauere, quæ postea id cognomenbnti Minervæ dederit.

B A C C H V S.

E T Bacchus, vt superius dictum est, in Tauri nuncupationem venit, quem *ταυροφάγον* veteres appellauere: propterea quòd, vt Sophocles author est, qui Dithyrambum vicisset, Bouem assequeretur præmium, veluti Tragici olim Hircus debebatur. Aristophanes tamen nomen id in Cratini contumeliam detorquet, quasi ebrium insimularet. Apud Athenæum legere est, Bacchum Tauraro & Pardali esse similem, ob ebriosorum violentiam: vinosam enim esse Pardalim, loco suo positum. Lycophron eum omnino Taurum vocat, poëtæ Draconem Tauri patrem canunt, per illum Iouem, per hunc Bacchum intelligentes. Sed vt ad Apim reuertamur, is in ciuitate Memphi Solis instar excipiebatur, & apud Heliopolim Taurus Soli facer erat, quæ Neriton appellabant. Illud verò fabulosum iudico, quod Hermiiti oppido tradit fuisse Taurum, qui maculas per singulas dici horas permutaret, de quo Macrobius. Verum hoc nihil ad hieroglyphica.

B I T H O N I S R O B V R.

C Q V I verò Taurus humanis humeris gestatus Argis visebatur, Bithonis factum indicabat: qui suo fretus robore, dum Argiui Ioui sacrificarent, Taurum in humeros sustulisse fertur: summum enim virium experimentum apud veteres erat Tauris robore præstare. Hinc Milo apud Theocritum celebratus, qui Taurum pede arreptum ad amicam traxerit. Hinc Busiridis nomen, quòd duos solus Boes quaquà vellet traheret. Fuit verò is Ægypti rex, quem Poëtæ crudelitatis in humanum genus atrocissimæ notauerunt. In Seleuci autem numis & Taurus, & alibi tantum cornua spectantur: quippe quòd Alexandro sacrificaturo, syluestrem Taurum è vinculis elapsum ambabus tenuit. In eius statuis vinnonnunquam cornua superaddita.

Seleuci numi.

P I E T A S.

I N antiquis operibus iuuenes duo subiecti iugo, currum trahere conspiciabantur, erant hi Bithon & Cleobes fratres Hieroglyphicum id eorum indicabat pietatem, qui matrem curui impositam ad Iunonis templum vexerint. Historiam & Pausanias & alij tradidère.

V E L O C I T A S N E G O T I O R V M.

D V O verò Tauri inter se pugnare per nocturnam imaginem visi, negotiorum velocitatem præfigere dicuntur: vt Hebræicæ quædam somniorum interpretationes prodiderunt. Astronomi eum furiis agitandum dicunt, cui decimus octauus Tauri gradus nascenti affulserit, eaque de causa locum cum Tauris duobus sese cornu petentibus signatum veteres voluere.

D I S E R T A P R O L E S.

H E B R Æ I verò iuniores cornuperam Taurum per somnium imaginari, indicium esse dicunt difertissimæ prolis suscipiendæ: quòd forte spectat Virgilianum illud, Taurum Pollioni pascendum,

Iam cornu petat, & pedibus qui spargat arenam,
propterea quòd noua ille carmina faciat, qui quidem sunt ingeniorum fetus, *κατὰ πάρεργον* & hoc addam (quamuis non sum nescius, quid Grammatici super locutione, quæ noua est, disputent) dici tamen posse Virgilium ad Pindaricum illud respexisse, quod Olympiis habetur Epharmosto:

ἀντὶ τῶν παλαιῶν ποίων, ἀντὶ δὲ τῶν νεωτέρων.

Vinum quippe à vetustate commendare congruum esse, a nouitate autem poemata. Flores enim pro recentire positum aiunt interpretes.

OCCVLTVM CONSILIVM.

Signa militaria duo apud Romanos.

APUD Romanos signa militaria, alia Vocalia, alia Muta dicebantur. Vocalia, quæ Imperator tribunis, tribuni mox ordinibus dabant, vt scilicet aut noctu, aut in peragendis vigiliis, aut explorationibus obeundis, ac in ipsa quoque interdum acie, cum tumultu omnia confusa essent, ipsi se ficiisim noscitant. Muta, variis animalium figuris elaborata præferebantur, sed suum quæque significatum habebant: quippe vt vnum exempli causa ponam. Minotauri effigies tunc extollebatur, cum secretò & tacite rem gerendam admonebantur: ostendebat enim hieroglyphicum id, consilia ducum non minùs occulta esse debere, quam fuerit Minotauri sedes, quippe Labyrinthus. Hic ille sapiens videlicet eorum Imperator Q. Cecilius Metellus Macedonicus, percontantibus tribunis quonam exercitum huc illuc ageret: *Si putarem, respondit, tunicam meam meorum esse consiliorum consciam, eam actutum absconderem, combureremque.* Tutissimum enim (ait Vegetius) in expeditionibus creditur, facienda nesciri.

VICTORIA.

MACTATVS autem Bos, quales vbique locorum conspiciuntur, victoriæ plurimum, partique triumphus signum erat: præsertim apud Romanos, vnde Iuuenalis huiusmodi significato,

--- Duc in Capitolia magnum, Cretatumque Bouem.

Id verò obseruatione dignum est, quòd Spartiatæ in hoc sacrificij genere diuersam à Romanis rationem secuti sunt. Nam cum Romani, victoria per hostium cædes parta, Bouem sacrificare cõsueissent, cum verò sine pugna & sanguine rerum potiti essent, Ouem immolare, hi contrà in victoria pacata Taurum sacrificabant, si verò pugnando vicissent, Gallum: quandoquidem ampliora, magisque homine digna, quæ ratione atque prudentia, quam quæ vi atque corporis tantum fortitudine confecta essent, indicabant.

LVCAS EVANGELISTA.

Bovis alati hieroglyphi cum

ET quoniam multa sunt, quæ de pietatis nostræ institutis ad hanc faciunt doctrinam, quæ Christianorum conuentus sanctionibus suis per imagines exprimenda concessere, ea nequaquam dissimulanda sunt cuiusmodi ea est, quæ per alatum Bouem Lucam Evangelij scriptorem ostendit, siue propter eam ipsam Tauri continentiam atque temperantiam, de qua facta est superius mentio, cum Lucas ipse castissimus ab ineunte ætate, vt fertur, fuerit, omnemque vitam egerit incorruptus, immaculatus, sine vxore, sine liberis, in cœlibatu perseverans, nullum vnquam Veneris vsum nouerit: siue propterea quòd per Vituli mysticum vultum, Christum nobis prædicat immolatum, quem David super altare prædici imponendum, atque mansuetudinem: quam præ se tulit Deus homo factus, testimonio suo literarum monumentis illustratam posteritati commendauit: siue quòd à sacrificiis, vel à sacerdotio fumat, vt ait Eucherius, operis exordium. Ita enim scribit, *Fuit in diebus Herodis sacerdos nomine Zacharias:* quam interpretationem admittit etiam Irenæus.

MANSVETVDO.

QVANTVM verò pertinet ad animalis istius mansuetudinem, Lucretius Poëta ita causas eius reddit:

*At natura Bouum placido magis aëre viuunt,
Nec nimis iras fax unquam subdita percutit
Fumida suffundens cæcæ caliginis umbras:
Nec gelidi torpet telis perfixa pavoris,
Inter utrosque sita est, Cernos, seuosque Leones.*

Paulò verò antè, cum de varietate animi loqueretur, mansuetudinem hanc in aëre corporibus esse contenderat: & quia causas reddiderat, cur Leo indignabundus esset, cur Cernus timidus, non immemor naturam humanam rerum omnium species amplexari, sic subdit:

*Sic hominum genus est, quamuis doctrina politos
Constituat pariter quosdam, tamen illa relinquit
Naturæ cuiusque animi vestigia prima,
Nec radicibus euelli mala posse putandum est:
Quin procliuus hic iras decurrat in acres,*

A

*Ille metu citius paulo remittitur, at ille
Tertius accipiat quædam clementius aquo:
Inq, aliis rebus multum differre necesse est
Naturas hominum varias, moreſque ſequaces.*

Prout verò variis affectibus mouetur homo, ad eius animalis bruti naturam comparatur, cui per eam ſit affimilis: nam in brutis ſimplices plurimum ſunt nature, vt initio diximus.

FEROCITAS EVITANDA.

QUAM diuerſum autem illud eſt, quòd manſuetudinem ex Boue piſto ſignificant, ferocitatem itidem & furibundam petulantiam per Taurum indicabant, vbi fœni faſciculum cornibus alligaſſent, recepta ſunt hæc iam apud omnes, vnde dixerit Horatius:

Fœnum habet in cornu, longè ſuge.

Pſalmographus noſter eodem vitur diſterio, dum Pſalmo 44. dicit, *Cum nobis aderas, inimicos noſtros cornu petebamus:* κερατὶς οὐδὲν enim habet Græcus codex, præq: valida & victrici pugna Theologi commentantur. Et v. 1. Eccleſiaſtici capite legas, *Cauendum ne animos veluti Tauris, extollamus.* Quod verò atinet fœnū, id ideo factitari ſolitum, ait Plutarchus, vt ferocitatem laſciuiamque ex nimia pabuli vbertate reſultare admoneremur. Diſterium verò celebritatem accepit à Sicinio quodam proditur, qui cū effuſiſſima dicacitate omnes carperet, vni M. Craſſo parere compertus eſt: cūque vni illi parceret, interrogatus, fœnum eum in cornu geſtare reſpōdit. Sanè Romanis mos fuit cornu petarum Bouum cornua fœno circumligare, quo obuiam prodeuntes admonerent ab illo cauendū. Eo ſigmento Heſiodus populi uoros (liceat ita mihi *ἄνθος φάγος*, Græcum vocabulum Latinum facere) nuncupauit, qui quidem diuitiarum opulētia laſciuiantes reliquos imperarent, ac proculcarent. Eſt & tale aliquid apud Sophoclem, & Solonis ad hoc dictum haudquaquam aſpernandum. Sed illud potiùs affectamus, quod Pſalmo xxii. ſcriptum, *Circumdederunt me Vituli multi, Tauri pingues obſederunt me*, vbi interpretes per Vitulos plebeiam Iudæorum multitudinem intelligunt, laſciuientem quippe, ſolutamque iuuentutem omni prorfus regula carentem: per Tauros verò Pontifices, Scribas, & Seniores, propter ætatem nimirum, & prærogatiuam, qua cæteris anteaſtabant. Pingues appellati: quia multis Dei donis ante alios omnes fruebantur. Nam & alibi Moſes in hanc ſententiam futura longè præuidens: *Come dit, inquit, Iacob, & impletus eſt, & recalcitrauit dilectus: pinguedine & carne diſtētus eſt, & obductus, & dereliquit Deum factorem ſuum.* Eodem modo accipiunt Theologi dictum Pſalmi lxxviii. *Taurorum congregationem*, Pontifices & Scribas, & reliquos Iudæorum Principes intelligendo, qui & temerarij, & cornu petæ eſſent, Chriſtūque & Apoſtolos ferociter inceſſuri forent. Minimè verò loco hoc prætereundum eſt, quòd Theologi noſtri Iacobis prædiuinationem de Ioſippo, *Tauri decor eius*, transferunt ad Chriſtum: Taurus quidem ob vtramque diſpoſitionem, alius ferus, vt iudex: alius manſuetus, vt Aſſertor, qui generi humano ſalutem dedit, cuius cornua eſſent crucis extrema. Nam & de parte nauiſ antenna, dictum inuenimus,

Cornua velatarum obuertimus antennarum.

Hac autem virtute crucis, & hoc more cornutus, ait Tertullianus, vniuerſas gentes etiamnum ventilat, per fidem auferens à terra in cælum, & tunc v. ntilabit per iudicium, deiiciens de cælo in terram. Vbi etiam de Simeone & Leui loquitur: *In concupiſcentia ſua ſubnervauerunt Taurum*, de Chriſto identidem intelligi volunt, cuius neruos ſacerdotes præcipuè, clauſes ſuffigendos curauerunt.

C

PIERIVS

PIERIVS VALERIANVS

AD PETRVM VICTORIVM DE

IIS QVÆ PER EQVVM

SIGNIFICANTVR,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER QVARTVS.

CVPERES, Petre Victori, ut ex amicis nonnullis intellexi, qua ratione modoque hieroglyphica Leonis, Elephantis, & id genus animalium plurimorum explicuisse me accepisti, que fuerint Equi quoque significata apud eosdem Ægyptios tibi describi. Verum scias, pauca ea esse que super Equo Sacerdotes illi tradiderint, quippe qui animal vti profanum aspernabantur: neque enim Sacerdoti licebat equo vehi. Sedenim Greci, Latiniq; neque non Hebraei, multa super eo scitu dignissima memorie prodiderunt, que hoc explicabimus Commentario. Præter enim id quod obsequi tibi iunctissimum existimabam, inuitavit me ad huiusmodi lucubrationem animalis ipsius dignitas, vigor, & nature eius spectatissima quedam excellentia. Non enim ex eo genere est, quod parvi facere debeamus, cum tot ex Equo humano generi commoditates obueniant, siue domesticis, siue publicis sit usus adhibendus. Sed frustra hic Equum laudare aggredior, cum super eo tam multa, & tam præclara toto passim Commentario reperiantur, que qualia nam sint, hinc iam, ut instituiamus, dicere incipiamus.

BELLVM.

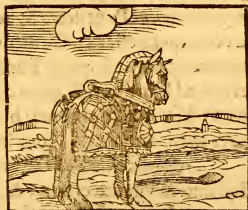

PRIVM verò omnium Equi hieroglyphicum est, belli signū esse, clarissimo Virgilij testimonio, dicentis,

Bello armantur Equi, bellum hæc armenta minantur.

Et Duellum, Equorum prolem Lucretius appellat. Idem hoc intellexisse Ægyptios didicimus ex Plutarcho, quod & in Leone tetigimus: Horum quippe, post obitum, apparuisse Osiridi, quem multarum rerum usum edocuerit, præcipueque quod animal bello vtilius esset sciscitanti, Equum ei negotio maximè commodum, responderit. Cumque Osiris Leonem præstare arbitraretur, respondisse Horum: Posses quidem eum auxilio esse, verum ubi semel fugam arripuisset, ireuocabilem abire: cum alioqui belatori necesse esset nonnunquam cedere, nonnunquam ex inclinata iam acie rursus hostes aggredi, proque loco & tempore Fortunæ sese imperiis accommodare, idcircoque Equum omnibus his officiis omnino magis officiosum esse. Vnde Zenophon tertio de Græcorum reditu: *Ἡνα (ait) Equites re præstant, quòd in fuga certius est illis subsidium.* Aristoteles in Ethicis, virtutem in Equo eam præcipue laudat, qua sit ad currendum portandūque hominem idoneus, & ad inuadendum, expectandūque hominem hostem minimè formidolosus. Galenus de Partibus Præualidum, ait, animal esse generosum, cum *ιχθυον* dicit, *μη τε ἄρμερον*. Hinc illud apud Maronem,

--- Generosus pullus in armis.

PVGNACITAS.

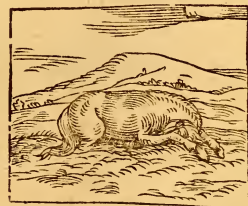
NEQVE temerè Vespas *ισογλυφικός* ex Equino caduere significari tradiderunt Ægyptij: imò non temerè esse dixerunt, quòd ex corrupto eius caduere Vespæ progenerentur. Hoc enim tantum apud Horum super Equo reperias, & peruulgatus apud omnes versus fertur:

ἵπποι μὲ σφυκῶν γένεσις, ταυροὶ δὲ μελιόσων.

Nam culices ab Equis, sed Apes ab origine Tauri.

Diligentes enim rerum naturalium obseruatores ex Bouillo occipitis cerebro apes gigni tradidit, ex Asini cerebro crabrones, vti ex Equo vespas, atque ex humano caduere serpentem. Non tamen hic simpliciter vespæ intelligendum, sed quod per vespam identidem soliti essent significare, per cuius hiero-

VESPÆ.

glyphi

glypticum pugnacitatem & infectum aduersus hostes ingenium ostendebat: de qua inter infecta loco suo differuimus.

A

C E L E R I T A S.

AD HÆC celeritatis indicium est Equus: quodq; apud Lucretium, *Fortis Equi vis*, legitur, Marcellus *celeris* exponit, eoque spectare volunt Virgilianum illud,

--- *Quidnam egregium si fœmina forti*

Fidis Equo?

Æn. lib. 11.

vbi Arruns Camillam Equi pertinacitate fretam, non virtute sua strenuam incofat. Multa verò inuenias apud rerum scriptores super Equorum pernicitate: sed id ego tantum memorabo, quòd Alanis à Probo Imperatore deuictis, Equus in præda repertus est, qui, vt captiui attestabantur, centum ad diem passuum millia decurreret, perque octo vel decem dies vigore minimè fracto perduraret. Sedenim eam in militariis Equis fugacitatem Imperator ipse cõtempnit, repudiatũque fugitiuo militi potiùs quàm forti conuenire indicauit. *Ἰπποδρόμῳ* Nympham apud Hesiodum inuenias, quod nomen ob velocitatem effictum autumant interpretes: vim quippe aquarum eam intelligẽtes, qua Nappigia cursu celerrimo rapiuntur. Quique Nepruno appinguntur Equi, pernicis eiusdem cursus indices habentur, qui maritima sit navigatione. Naues enim Equorum currũque vsum affatim suggerunt, vnde & Equos, & currum Nepruno videmus attributos: nam is apud Maronem,

Flectit Equos currũque volans dat lora secundo.

Æn. lib. 1.

Iam & prouerbiũ à Cicerone vsurpatum est super celeritate, tum Equis, tum velis. ad Quint. Frat. *Sic ego (ait) te sepe excitante cursu, corrigam tarditatem tuam tum Equis, tum velis.* De omni verò conatu adhibito, in Officiis, sic ait: *Cũ his velis Equisq; decertandum est.* Astronomi vnde decimo Virginis gradu Equũ admouent ad hominis velocitatem indicandam, qui cum eo sit gradu lucem auspicatur. Appingebatur verò Nepruno Equus anteriore parte figura sua, posteriori verò effigie piscis, qui caudam in spira replicaret, quod veteres sculpturæ passim, & pleriq; Gallieni numi palam faciũt, in quibus inscriptio est, *NEPTVNO CONS. AVG.* Nota præterea est fabula, in Deorum concilio pro imponendo Athenis nomine, percussa à Nepruno petra exiisse ferum Equum. Nam & interpres Pindari rem tangit huiusmodi. Passim verò apud veteres Neptunus Equestris dictus. Aiunt insuper, primo illi Equo, quem Neptunus protulit Scyphio nomen fuisse, aded sibi concors in nugis tota Græcia semper fuit, vt nulla sit tam absurda fabula, quæ aliquo assertionis testimonio careat. Quòdque fictum à Poëtis est, Saturnum in Equum versum, quem tunc etiam pernicitate insignem canunt, vt Maro,

--- *Pernix Saturnus, & altum*

Pelion hianitu fugiens impleuit Equino.

Gallieni numi.

Georg. li. 3.

Quidam ex Astronomis ad astri velocitatem figmentum referunt, cùm amplissima cœli spatia diurno motu velocissimè transcurrat, si quanto distet intervallo, quàmque magno circuitu supra planetas reliquos feratur, considerauerimus: quamuis altero motu, quem hi naturalem dicunt, tardissimus planetarum omnium videatur. Ab huiusmodi pernicitate Abacantis Prophetæ dictum, *Quia ascendes super Equos tuos*, Theologi de Apostolis prædictum volunt, vnde repentina salus esset omnibus piis proventura. Et vnus hanc celeritatis ergo Virgilianus *Æneas* præmia proponit, *Equum insignem phæleris*, ei, qui pedum cursu primus metam attingit. Et in numismatis, nunc Equus currens, nunc ipse Pegasus, aliis adiectis cufus, summa rem alacritate gestam ostendit.

Abac. c. 3.

Æneï. li. 5.

S O L.

CLIAS verò alatus Equus Soli etiam attribuitur. Nam in Gallieni numis alatus Equus est cum inscriptione, *SOLI CONS. AVG.* In numo verò *Q. TITI* in quo Pegasus, quasi non satis ex eo expressa esset celeritas, qua in obcundis Reipub. negotiis vsus fuerat, barbato eius capiti ex altero latere cuso addita alæ, cuiusmodi specie Mercurius in aliquot veterum monumentis conspicitur insignitus. Non desunt verò qui Pegasus in monctis etiam Corinthiorum fuisse tradant, quem Eubolus, Anchise, & *παλλὰς ὁ πῶλεν* appellarit. Porro Pindarus Bellerophonem eo inuectum Pegaso, frænum aureum dono à Pallade per somnium accepisse commemorat, vnde postea infranandorum Equorum vsus ad posteros emanarit, eoque monumento voluerint Corinthij rei memoriam testatam esse. Maro autem noster fræna Lapitharum inuentum tradit eo Georgicon loco,

Gallieni numisma & Q. Tui.

Frena Pelethronij Lapithæ, gyrosque dedere

Impositi dorso, atque Equitem docuere sub armis

In saltare solo, & gressus glomerare superbos.

HYMANÆ VITÆ LUBRICITAS.

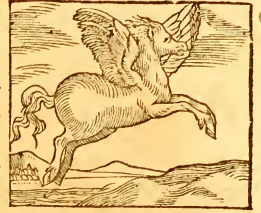
SVNT & qui Centauros in hoc eodẽ accipiant significato, quòdque illi pube tenus humana forma, reliquum Equina fingantur, vitæ nostræ terminum pernici cursu occupari significare putet: propterea quòd mira lapsi lubricitate incauti semper arripiuntur. Nullus enim tam senex, qui se annum adhuc non speret superaturum: Sedenim Centauro alibi erit locus suus.

Papyrij
Cursoris &
Hadriani
nummi.

NON sum verò nescius, authores esse, qui Pegasum, qualè quippe passim in Hadriani & L. Pap. Cursoris, & aliorum quorundam numis aspicimus, famæ potiùs quàm celeritatis indicium esse contendunt. Nascitur is ex Medusæ cadæ: siquidem virtus cùm terrorem amputauerit, famam generat. Terroris & admirationis hieroglyphicum esse Medusæ caput, ostendimus in Serpente, cùm de Domitiani gestamine loqueremur. Fama autem ubi primùm genita per hominum ora incipit volitare, Musarum excitat fontem in Parnasso: quippe quòd illustrium virorum præclara facinora, vatibus scribendi suggerunt argumentum. Quòd verò in Papyrio à re ipsa etiam cognomèto Cursoris honestato, ex Pegaso alacritatem & festinantiam hominis significari dixeramus, Capra insuper fugacis spoliū & fulmen & sagitta, quæ in eodem spectantur numo, ad nostrum faciunt intellectum.

P R O F V G V S.

SED quoniam esse video, qui Persæ quoque Pegaso inuectum putent, examinādus est apud Hesiodum locus de Scuto Herculis, ἰππὸτα πέρσους à Poëta dictum, quo loco Commentatores aiunt, animaduertendum ἰππὸτας profugum significare, eamque esse glossographorum interpretationem. Aus enim Acrisius Persæ domo expulit, quem minimè moris est vquam Equitem inducere, sed talaribus à Mercurio acceptis præditum aëra persulcare, de quo sic Ouid. Metam. lib. 4.

--- Pennis ligat ille resumptis
Parte ab utraque pedes, telosq, accingitur vnco,
Et liquidum motis talaribus aëra findit.

Odysse. 7. vers. 68. Vnde etiam Catullo Pinnipes appellatur. Eodem modo apud Homerum inuenies ἰππὸτας Nestorem, pro Profugo, vt vetustiores Grammatici interpretantur, eo ῥοβήλιας loco.

Τοῖς ἦν μέγιστον γένηντο ἰππὸτα Νέστωρ.
His inde Gerenius exul Nestor ait.

Talémque recitant fabulam: Hercules Pylo bellum intulisse, propter eam quod Neleus eum à cæde Iphiti purgare recusasset. Tum etiam propter filiorum eius insolentiam, qui cùm duodecim essent, eo freti numero, præclara omnia sibi pollicebantur. Diu verò bellum protractum, neque quandiu Periclymenus, vnus ex ipsius Nelei filiis, vixit, vrbs vnquam capi potuit: postea verò quàm is muratus in Apem Herculano curru explorator infedit, summonente prodenique Pallade extinctus est ab Hercule, capta itidem euerfæque Pylus est, vnde cümque Nestoris fratres interempri. Sedenim Nestor priùs emissus fuerat ad Gerenios, ubi educaretur, qui solus superstes in patriam inde restitutus est, & ab educationis loco Gerenius, ab effugio verò, quo saluatus est, ἰππὸτα nominatus.

FRÆNATA FEROCITAS.

VLGATISSIMVM illud est argumentum, hominem feroci inuictòque animo imperio tamen & rationi obsequentem, hieroglyphicè per frænatum Equum significari. Hinc Panxtius apud Cic. Africanum solitum ait dicere, *Vt Equos propter crebras contentiones praeliorum ferocitate exultantes domitoribus tradere soleant, vt his facilioribus vi possint: sic homines secundis rebus effrenatos sibi que presidentes, tanquam in gyrum rationis & doctrine duci oportere.* Animal nimirum ferox atque magnanimum, quòd leges tamen subit, nec frænum depulit ore, vt ait Horatius, de Equo qui hominis opem implorauit, seque frænari sit passus. Et Maro:

Acneil. 3. Sed tamen idem olim curru succedere sueti
Quadrupedes, & fræna iugo concordia ferre.

*Plut. in ip-
sui vita.* In huiusmodi sententiam est Scipionis dictum non incelebre. Quum Romani contra Antiochum iam in Asiam traicissent, isque legatos demùm de pace misisset ad Scipionem, respòdit is: *Id priùs factum oportuit, non postquam & frænum & sessorem accepisset.* Sed illud quoque animaduertendum est, de Carthaginis portento, quod murorum fundamenta fodientibus oblatum est quippe, vt apud Maronem, caput acris Equi, hinc gentem fore bello egregiam pramonstratum. Quod verò subiungit, *Facilem victu*, non de Bouillo capite, vt Seruius, sed de ipso eodem Equino intelligendum, cuius ostenti ea sit interpretatio, vt *facilem victu per secula gentem*: facilem, quæ tandem vinceretur, exponamus: hoc enim magis ad Virgilianam accedit sententiam, quamuis in Tauri commentario Seruiianum intellectum illustrare conati simus. Coniectores verò, vt eò redeam, eos qui se caput Equinum, vel Caninum, vel Asinum habere somniant, in seruitutem vel id genus aruminas dedendos esse suspicantur. Sunt enim tria hæc animalia seruituti mirum in modum obnoxia. Addam & illud eorundem Onirocritarum interpretamentum, quo visum aiunt in somnis Equum qui se porter, polliceri, vt amica amantis imperio facile sit subiicienda, morigeràque in posterum futura. Nam de pullo indomito pro puella adhuc intacta, Anacreontis carmina paulò inferiùs loco suo recitabuntur,

Æne. li. 3.

*Artemi-
dori lib. 1.
capite 39.*

A In Diuinis literis, vbi Elifæus montem auxiliariis Equitibus plenum per adaperos pueri oculos confpexit, quosque vates Abachus Domini Equos, & Equitatus nominat, animas intelligit Adaman-
tius, quæ frantum disciplina: sanctioris accipiunt, iugumque suauitatis, quæ ab ipso Domino profici-
scitur, portant, cuiusque spiritui regi patiuntur: *Beatisque illas appellat, quæ dorfum curruuere suum*: vt dor-
so verbum Dei fessorem accipiant, cuius fræna patiantur, & quoquouersum ille impulerit iter arri-
pian, cuiusque denique habenis moderati, non ex libidine sua, sed tanti scelloris arbitrio flectantur, cur-
sum incant, & consistant. Eucherius sanè inueniri ait in Diuinis literis, Equum pro viro sanctitate
prædito poni, eoque spectare Abachuntis illud alibi dictum, *Qui ascendes super equos tuos*. Sanè Græci
Palladi nomen ab Equo domito inditum tradunt, & vt supra diximus, apud Pindarum legas fra-
trum Corinthi ab ea inuentum, & Pelopi dono datum, & in Ilij captura *instar montis Equum* Græci
Palladi dedicarunt. Hoc verò significat ferocitatem omnem doctrina molliri atque cicurari, quod ita
luculenter Horatius expressit:

*Nemo adeo ferus est, vt non mitescere possit,
Si modo cultura patientem commodet aurem.*

I M P E R I V M

I N augurali verò disciplina per Equos Imperium significatum sæpe fuisse, cõperimus, vt qui apud
C. Iulium Cæsarem natus est humanis propè pedibus, vngulis scilicet in digitorum modum sub-
scissis. Ei enim orbis terræ imperium portendi, Aruspices respondere, apud quem Equus huiusmodi
esset editus. Eum itaque Cæsar magna aluit cura, nec patientem fessoris alterius primus ascendit. Cuius
etiam instar pro æde Veneris genitricis dedicauit: quamuis prodigia reliqua ita despectui semper
habuerit, vt ab incæpro nunquam vllò, prodigiis quantumlibet aduersis absteritis aut retardatus
sit. Sedenim eadem animalis species, quæ imperium illi prælaguerat, eadem (inquam) & mortem præ-
monstrauit. Siquidem Equorum greges, quos in traiciendo Rubicone consecrauerat, ac vagos sine
custo de dimiserat, paulò antè quàm occisus esset, comperit pertinacissimè pabulo abstinere, vberim-
que flere. Eo porro affectu Equi plerique in dominos sunt, vt eos interemptos lugeant, inquit Plinius,
lachrymæque interdum desiderio fundant. Vnde non inscitè de Pallante Virgilius.

*Poët bellator Equus pectus insignibus Aethon
It lacrymans guttisque humectat grandibus ora.*

Ad huius imitationem non minori forsitan affectu alterius Equi amorem in dominum Sillius Itali-
cus ita decantat:

*Agnouit sonipes, arrectisque auribus acrem
Hinnitum effundens sternit tollere Vagsum,
Quem tunc captiuo portabat in agmina dorso:
Hinc rapidum glomerans cursum per lubrica pinguis
Stante cruro soli, & mutilata cadauera cæde
Euolat, ac Domini consistit in ora iacentis:
Inde inclinatus collum, summissus, & armos,
De more inflexis prebebat scandere terga
Cruribus, ac proprio quodam trepidabat amore.*

Sed vt ad portenta reuertamur, illud memorize proditum est, quemadmodum Nero asturconem, quo
maximè delectabatur, posteriore corporis parte in simiæ speciem abiisse, per quietem videre visus, ac
C tantum capite integro hinnitus edere canoros, ostento fuit quòd illa Equi ferocitas in simiæ ludi-
brium esset abitura. Dedit & Ælio Pertinaci feroci viro, qui post sublatum Commodum imperium
arripuit, inuadendi regni signum Equus. Nam ea qua natus est hora, Equus pullus in tegulas ascen-
dit, atque ibi breui temporis spatio commemoratus, simul & decidit & expirauit. Quod quidem huic
in Villa Martis genito, & ad bellica negotia nato, futuræ sublimitatis, quamuis breui duraturæ, au-
gurium fuit.

A L A B O R I B V S Q V I E S.

Q V I D verò soluti pascentisque in Neruæ numis Equi sibi velint, causæ ibidem literæ declarant,
in hunc scilicet modum: VEHICVLATIONE ITAL. REMISSA. quod nonnulli referunt
ad argumentum illud, quod in Boue ad præsepe tractauimus. Sed accipiendum potiùs de tributo,
quod Italia omnis in vehiculatione exolvebat, vt & Magistratum farcinæ, & exercituum, & alia
huiusmodi publica transportarentur, quod tributi genus Nerua vt onerosum nimis Italiæ remiserit
vniuersæ: qua de sententia plura dicerem, nisi doctissimus planè vir Fab. Vigil. Spoletanus rem exa-
ctissimè pertractasset.

I T A L I A.

S V N T qui putent Equos in hoc numo Italiam significare, eoque adducuntur argumento, quòd
S in argenteo numo & aliquot arcis obseruatur caput Equi frænati cum inscriptione, R O M A.

Ab eius occipitio sceptrum, in cuius summa parte caput iridem Equi videatur, ab altera parte Roma ipsa galeata, uti mos est. Alij numi sunt cum Equinis capitibus ab utraque parte singulis cum inscriptione, ROMÆ. Sedenim cum equum ipsum multifariam in Latinorum & Græcorum numis obseruauerim, neque Italiam, neque aliam quampiam prouinciam, regionemve, aut ciuitatem significare contenderim: sed aut bellum, aut itinerationem, aut decursionem, ut in Neronianis plerisque: aut velocitatem, ut in Papyrianis, & alia, prout locis suis explicantur.

MAVRETANIA.

Hadriani
numis.

NISI qui si videant in Hadriani numo Equum à pedite rectum cum inscriptione, MAVRETANIA (ita enim scriptum per E secunda syllaba) intelligere velint prouinciam eam in dedicationem acceptam, vel quid huiusmodi. Sanè aliquot ex huiusmodi numis vna in parte caput habent Hadriani, ab altera Equum, quem mulier duobus armata iaculis ducat: quod nimirum indicat genus id bellandi, quo plurimum vitur ea prouincia.

MAVRI FEROCES.

QVIN posterioribus etiam seculis militares quidam ordines, qui sub Equitum Magistro militabant, dimidio rutili coloris Equos duos in alba parma sese quodammodo lacescentes, orbe viridi, cuius luteus erat umbilicus, interposito, præferebant, utq; MAVRI FEROCES appellabantur. Quod verò aliqui ex numis Italiam per equum significari crediderim, forè suspicati sunt ex eo numo qui equum exultantem habet, flore quodam supernè sito, ab cuius altero latere inscriptio est, ROMANOR.

EQ. VICTORIA.

Æne. lib. 6.

CVR verò potiùs non putemus numum hunc in rei gestæ monumentum esse cūsum? quia bello Punico, quod cum Hannibale gestum est, ceperint aliquando Romani etiam equis superiores esse, cum prius robur eorum omne in legionibus consisteret: flos enim ille supernè additus principium atque spem bonæ frugis indicat. Sanè Virgilius rem tantam haudquaquam reliquit indictam, cum de Marcelli laudibus ita cecinit:

Hic rem Romanam magno trepidante tumultu

Sistet, Equis sternet Pænos.

Cephale-
norum nu-
mus.

At in Cephaleniorum etiam numis Equus signari solitus est, cuius rei mentio apud Plutarchum. Apud Smyrnæos Fortunæ simulachrum fuit à Bupalò quodam probo sanè viro factum, in cuius capite pullus equinus infidebat, & Amalthææ cornu manum implebat, de quo apud Pausaniam in Messenicis.

SYRACVSANI,

Ieronis nu-
mus.

VT EBANTVR & Syracusani equi nota. Nam Atheniensibus illis, qui apud Syracusas capti Nicianà clade pro seruis venièrè sub hasta, frons equi caractere inusta est. In aliquot eorum numis equus & sessor habetur cum inscriptione, ΙΕΡΩΝΟΣ: quod nimirum eius in Equestri militia, sed præcipuam in certaminibus gloriam ostendit, quem ea de causa tot laudibus Pindarus Poëta immortalitati consecrauit. Aliæ quoque Respub. atque alij plerique Principes equi signo vsi sunt, ut nihil denique priuarum videam, quod ad Italiam spectet.

TARENTINI.

Numus Ta-
rentinorū.

QVINETIAM in numo, cuius inscriptio ΤΑΡΑΣ, Eques etiam iaculator inspicitur, ob Equestrem scilicet militiam, quam egregiè Tarentini sunt exercere soliti: vnde apud Græcos, Tarentinos ordines inuenias ex equitibus huiusmodi constitutos, & *Γαλασιῶν* id est verbum, eo se militiæ genere exercere.

SAGITTARII SENIORES ORIENTALES.

EQVI verò duo dimidiati coloris lutei, in cæruleo clypeo, quem ruber circulus ambibat, auersi proficientes à centrò, quod luteum in medio rubræ pelte, pro umbilico appositum erat, ita ut ab ipsa pelta trames coloris eiusdem ad rubrum vsque ambitum protenderetur, eius ordinis erat insigne, qui SAGITTARII SENIORES ORIENTALES appellabantur. Militabant ij sub magistro militum Præsentiali nuncupato.

SECVNDI THEODOSIANI.

LVT EVS etiam equus erat in imo parmæ ferruginæ colorationis, cuius umbilicus albus rubro continebatur circulo, quem alter coloris lutei circuibat. SECVNDORVM THEODOSIANORVM hic erat clypeus, qui sub eodem militum magistro stipendia faciebant. Hi nimirum Theodosij principatu in militatu clacti.

A

C O N S T A N T I A .

ERAT & alia legio, quæ rutilum Equum in cærulea parma gestabat, in medio viridis orbis constitutus, cui quadrupes toto inniti pectore videbatur, ea C O N S T A N T I A nuncupabatur, quæ sub magistro pedicum merebat: Constantio quippe Principe instituta.

I M M O D E R A T V S I M P E T V S .

Res ipsa adhortari videtur, ut & historiæ sacræ mysterium, quantum ad Equum pertinet, reuellem. Nam pro immoderato & rationis experte impetu Equum poni apud Legislatorem Mo-

sem, ex eo manifestum est, quod non designari principem Equorum educatorem dicit, quod ita capiendum est, ex Philonis sententia, ut ineptum eum ad principatum existimemus, qui, voluptatibus cupiditatibusque & nequitia deditus stare loco nesciat, & frana ferocis sumantia mandat. Lex ipsa est

Virgil. Æneid. lib. 3.

Deut. cap. 17. *Quique fuerit constitutus, non multiplicabit sibi Equos, nec reducet populum in Ægyptum: Equitatus numero subleuatus, præsertim cum Dominus præceperit vobis, ut nequaquam amplius per eandem viam reuertamini.* Nam qui talia mente concipit, effræno illi & feroci Equo similis est, de quo vulgatum adagium, *Secede Equinis à pedibus procul*, ab Equo, inquam illo, qui semper Ægyptum, hoc est, voluptatum & illecebrarum planiciem appetit insultare, quocirca frænis catenisque compescendus est, nisi velimus in perniciem rapi, & nosmetipsos una cum fortune dare præcipites. Nam, ut optimè ait Euripides, *ἀχαλῶν ἑοικῶτον ἀνὴρ τῷ ἀφροσύνας τέλει δυνάμει*, *Infrænis oris exlegisque dementia finis infortunium.* Sæpe autem in Diuinis literis Equus aberrantem & vagum hominem indicat, qui sine ratione vlla feratur: ut, *Fallax Equus ad salutem.* &., *Nolite fieri sicut Equus & Mulus, quibus non est intellectus.* Callidum

B

videtur Antisthenis disterium, cum Plato vehementer laudaret Equum in pompa quadam Equestri, hinnitu crebro ferocique excelsos spiritus præferentem, is qui hominis iactantiam libenter incescebat, *As tu, inquit, videris bonus Equus enasurus.* At Themistocles, cum mutatos eius mores ex procacissimo in maxime temperantem plerique admirarentur. *Annon, inquit ille, videtis asperos & indomitos pullos in optimos Equos euadere?* Non imprudenter itaque Prudentius elationem animi describens ait:

*Fortè per effusas inflata superbia turbas
Infrani volitabat Equo.*

N E Q U I T I A I N T E M P E R A N T I A M V E R S A .

QUOD verò super Ægypti deliciis dictum, D. Ambrosius ex Apostoli dictatis eo tempore ait Pascha celebrari, quo Israëlitis Ægyptum reliquere, solennitatemque eam, animarum transitum interpretari, à vitiis ad virtutem, à corporis affectibus ad animi constantiam atque sobrietatem, à malitiæ nequitiaque fermento, ad veritatem & stabilem synceri propositi firmitatem: molitiem quippe in Ægyptiis, & alia multa carpit Hadrianus, maximèque optare videtur, ut melius esset morata ciuitas, Alexandriam notans. Legitur in libris Sibyllinis, *MILES ROMANE ÆGYPTVM CAVE* Quod licet de Pompeio Magno dictum interpretari sint multi, sollicitique aliquando Romani fuerint ne Ptolemæum armis in regnum restituerent, hac religione deterriti: alia tamen, eaque longè verior eius oraculi videtur interpretatio, præceptum scilicet esse illis hoc velamento, ut quibus datum esset imperio populos regere, Ægyptum cauerent, quippe delicias & molliem, eaque omnia quæ mox fortissimum id genus hominum ut primum lasciuires cepit, turpiter adeo effeminarunt, ut pessum penitus ierint, Imperio in eos transato, quos ut omnium despiciatissimos expuebant & omni contumeliarum genere infestabantur. Sed quædò erat ominosior Ægyptus Pop. Romano, successum tanto prosperitate Ægyptiis ex Romanorum aduentu in regionem eam, oracula pollicebantur. Apud Memphim enim in aurea columna literis Ægyptiis scriptum erat, tum demum Ægyptum liberam fore, cum in eam venissent Romani fasces, eorumque prætexta, quod apud Proclum Grammaticum se legisse testatur Pollio: nimirum qui virtutem & rerum disciplinam admittit, vitiis liberatur. Sedenim Romani pace iam terra marique, parta, molles Ægyptiorum delicias suscipere, illi, deliciis amotis, pristinam Romanorum virtutem industriamque sibi mox vendicauere. Sed alio loco de fascibus dicendum erit. Quod verò facit ad rem, Adamantius ad dictum illud de Iosippo, *Et totius Ægypti principatum obtinet*, ita philosophatur: *Libidinem quippe calcauit, nequitiam euitauit, omnisque corporis voluptates edomuit atque frenauit. Hoc enim est totum Ægypti principatum gerere.* Vide verò Chrysostomum oratione quam habuit in vigilia Epiphaniæ, de Ægypto multa in hanc sententiam differentem.

Ægypti delicia.

Ut Cicero lib. 1. Epistolarum.

Nempe Romanos.

C

C RATIO ET CUPIDITAS.

EST tale aliquid apud Platonem in Phædro, qui rationem atque cupiditatem per dexterum & sinistrum bigarum Equos intelligendum proponit, improbi que ac impuri ora lupatis frangenda ad cruoris usque illisum præcipit:

*Donec humi sonipes temeraria crura superbus
Imprimat, & tellus clunibus icta tremat,*

*Mox facili des lora manu, pariterque feratur
Obsequio parens mannus uterque tuo.*

D

SVPERBIA. PERTINACIA. CESPITATIO.
INSOLENTIA.

*Equi Mo-
saisi vitia
qua not. ex
Philo.*

NAM & in Mosaico illo quadrupede vitia quatuorprehendit Philo, quæ vnâ cum fessore in mare proicienda dependendæque sint. Elatum in primis pedem illum, quem Superbiam illi vocauêre, quam pes alter comitatur, qui secum trahit velocē ad vitæ perniciem procliuatatem, in quam frequenter admodum cespitat, cernuûsque canterij more in fossam lapsabundus corrui. Ex posticis pes alter, malæ perseverantiæ subsequenter pertinaciam ostendit, alter : perperam factorum exultationem, quæ omnia effrænum & exultantem Platonis Equum mira similitudine describunt. Locosē verò Teius Anacreon, cū muliebrum fastum, arrogantemque animum incesseret, puellam quandam Equino comparauit pullo, in quem nemo adhuc incendisset, atque ita assultim nullo cohibita frano temere vagaretur, cuius sententiæ versus hi superfuere:

*Πῶλε θρηκίη τὶ δήμε
Λοξὸν ὄμμασι βλέπῃσα
Νηλέως Φεύγε, δοκίη δὲ
Μηδ' ἐν εἰδέναι σοφόν. ἴσθι
Τοὶ καλῶς μὲν ἄν τι τ' χαλινὸν
Ἐμὲ βάλοιμι ἡνίας ἔχων*

*Σαφέφοιμ' ἀμφὶ τέματα δρόμους.
Νῦν ἢ λεμῖνας τε βοσκῆαι
Κἔφά τε σκυρῶσα παύσεις.
Δεξιὸν ῥ' ἰπποπείρη
Οὐχ ἔξεις ἐπιμῶσθην.*

Quos quidem vitiumque potui, candore haudquaquam pari Latinos feci:

*Pulle Thracia ecquid, ô me
Toruē luminibus petiitum
Impiē fugis? videris
Nil quidem sapere: at perita
Pulchrē eris tibi: si lupatos
Illigauro, mōxque habenas
Sumpsero, atque circumuervero*

*Mete in ambitum, atque finem.
As tu, amœna prata pascis,
Molle sed lasciuienti,
Non erit magister vsquam
Sessor, insultiare qui te
In modum probe instruat.*

E

Ad hoc facit lepidissima Ode illa Horatiana de indomita Vitula:

*Nondum subacta ferre iugum valet
Ceruice, nondum munia comparis
Acquare, nec Tauri nentis
In vomerem tolerare pondus.
Circa virentes est animus tua
Campus iuuenca, nunc flumj's grauem
Solantis æstus, nunc in vdo
Ludere cum vitulis salictio
Prægestientis.*

Et altera, vbi hæc sunt super Equa:

*Que velut latīs Equa trima campis
Ludit exultim metuitque tangi
Nuptiarum expers, & adhuc proteruo
Cruda marito.*

F

Quod verò Anacreon mulierem Equini pulli cognomine vocitarit, facit idē Nicander, metaphoram eandem scitē profecutus: vbi de iis agit, quæ contra venenum vitia sunt, puellare quippe lac adhiberi commodum. Is enim Lac pulli, pro Lac puellare, Anacreontio vocabulo posuit, eo veru:

Θηλυτέρης πῶλον χρέας ὅπον ἄλλο τε νύμφαις.

quod castigatius in manuscriptis codicibus νύμφης legitur. Fæminei quippe pulli lac, &, si fieri possit, virginis, viridissimo scilicet ætatis flore vigentis, balsamo (ve vulgata obiter corrigantur exemplaria, in quibus βλασταμιο scriptum est) instillandum monuit. Hic interpretes non de Equini pulli lacte dictum volunt, sed de muliebri: quod Erasistrati autoritate confirmant, dicentis ἐν τῶν περὶ θανασίμων, vitile esse lac muliebri.

MERETRICIA PROCACITAS.

DIO MEDIS verò filix (illius inquam Thracij Regis infamissimi) libidinis furore famosissimæ Equis, quæ aduentantes deuorarent, comparantur à Poëtis. Vnde ortum prouerbum tradunt authores Græci Διομήδους ἀνάγκη. Atque ita interpretes Aristophanis ἐκκλησιαζέσθαι interpretatur, quāquam Eustathius hospites à patre solitos interimi, & Equis in pabulum appōni tradit, fabulam scilicet socutus, quam à Poëtis fictam vno omnium consensu repererat. Quod verò hæc eo accipi intelledu debere, quem ex clarissimis authoribus excerptissimus, vnicuique magis constet, à peritis vsurpatum inuenias ἰπποβένον appellari hominem, qui sit libidini Venerisque negotiis intemperanter deditus,

A tus: quod nomen ab Equi natura deductum, ignorat nemo. Adde quod ἡμιόπλορον ad extremam dicimus contumeliam, cum supremam cuiuspiam nequitiam, & immoderatam lasciviam exprobramus. In Diuinis quoque literis dictum est in hanc sententiam, infantes quosdā factos in fœminas, quod unusquisque super uxorem proximi sui hinniebat. Equinam vares ille dedit homini vocem, vt Equinam in eo petulantiam argueret. Non enim est omnis homo, homo, diceret Adamantius, sed ea quis nequitia præditus homo, Equus est: vt homo in honore positus, nulla tamen præditus sapientia, homo lumentum est: lumentis enim insipientibus est perquam similis habetur. Et generatio Viperarum, de qua Dominus, Homouipera appellari potest. Neque aliud quippiam hieroglyphicè per duplicem formam Centauri intelligi vult, Maximus Tyrius, quàm voluptatis vinculum. Quotiescumque enim accidit, vt ferinæ partes tyrannidem in nobis occupent ardorque cupiditatis nobilitatem animi corripit, opprimat, feruitiūque adducat suo propter turpitudinum obsequia homo in belluam vertitur. Ridiculè verò faceretque admodum Aristophanes, Xenophantis, rusticorum morum hominem & furibundum à Nebulis, sub Centauri specie representari dicit. Ipsumque Chironis nomen ex ea significatione, quod & deteriorem significat, ioco anam dedit, cum Centauros duos inter se pugnantes in tabula pessimè pictos Diogenes conspexisset: interrogauit enim, vter eorum Chiron esset, visus de nomine quærere, cum sensu, vter peior esset intelligeret. Et quoniam in diuinis literis, qui turpibus & immundis officiis detinentur, lumenta dicta sunt, pecorâque prona & ventri obedientia, fornicatores, Hierosolymitanus Hefychius Admissarios eos Equos vocat, hieroglyphico admodum proprio. Idem Psal. 31. Nolite fieri sicut Equus & Mulus, quod ita exponunt interpretes, Nolite amore mulierum furere, sicut infrenes Equi. Notum enim est, eos suam ad voluptates intemperantiam hinniti subinde prodere, vtpote qui omnino quid bonum, quid malum, quid honestum, quid turpe sit profus ignorant. Sed enim meretriciam hanc petulantiam à tam multis per Equinæ imaginis hieroglyphicum indicatam, nemo Virgilio melius & plenius expressit, vbi Georg. lib. 3. ita canit:

Voluptuoso
rum hiero-
glyphica.

Homouipe-
pera.

*Sicilicet ante omnes furor est insignis Equarum,
Et mentem Venus ipsa dedit: quo tempore Glau-
Potniades malis membra absumpsere quadrigæ:
Illas ducit amor trans Gargara, transque sonantem
Ascanium, superant montes, & flumina trantant:
Continuòque, auidi vbi subdita flamma medullis,
Vere magis, quia vere redit calor ossibus, ille:
Ore omnes verse, in Zephyrum stant rupibus altis,
Exceptæque leues auras, & sepe sine vllis
Coniugis vento grandidæ, mirabile dictum!
Saxa per, & scopulos & depressas conualles
Diffugiunt, non Eure tuos, non Solis ad ortus:
In Boream Corūque aut vnde nigerrimus Auster
Nascitur, & pluuio contristat fidere cælum.
Hinc ætæm Hippomanes, vero quod nomine dicunt
Pastores, lentum distillat ab inguine virus:
Hippomanes, quod sepe male legere nouerca,
Miscueruntque herbas, & non innoxia verba.*

Ad hoc
Pli. li. 4. ca.
21. & lib. 8.
cap. 41.

C Sed neque minor est Equorum furor, qui zelotypia etiam ita laborant, vt riuales acerrimè castigent. Visum enim, aiunt, in Syria, vbi syluestrium Equarum armenta vulgò pascuntur, præire ducem, qui si iunior aliquis libidinis causa Equam inscenderit eam initurus, ita indignetur, vt eum nulla interiecta mora persequatur, donec comprehensum verendis mordicis priuet. In hoc autem animalium genere fœminæ maribus contiētiore sunt. Absyrus enim ait Equum, vbi se concepisse nouit, marem vltèrius non admittere. Neque verò hoc loco prætereūdum, quod & ad Hippomanis vim, & immodicam Equorum impotentiam & subitam in Venerem concitationem pertinet, venenum illud, quod sæpe malæ, vt dicebamus, legere nouerca, à furore, in quem agit Equos, appellatum, tanti esse roboris & efficacis: vt cum Phormis quidam Mænalius Equos duos à Dionysio Argiuo fabrefactos in Olympia dicasset, abdito in eorum altero, vt Elei arbitrabantur, eo viru, vt autem alij, in liquatum metallum immixto, constiterit alectos ita esse Equos ad initium sui, vt non nisi flagellis amoueri potuerint. Historiam ponit Pausanias. Varia autem esse antiquorum super Hippomane viri sententia. Nam Theocritus Heliōdum securus, plantam esse videtur existimasse, qui Φαρμακὸς δένδρον dicat:

Equi Zelo-
typia labo-
rant.

De Hippo-
mane plenè
Arist. lib. 6.
capit. 12. de
Nat. Ani-
mal.
De Hippo-
mane va-
ria opinio-
nes.

*Ἱππομανὲς φυτὸν ἐστὶ περὶ δένδρον. τῷ δ' ἐνὶ πᾶσι.
καὶ πολλοὶ μένουσι αὐτὴν ἄρεια, καὶ δοῦν ἵπποι.*

idq; periti, diligentèsq; agnoscunt viri. Alij Theocrito pertinaciter aduersantur, neque plantam esse Hippomanes, neque tale aliquid in Arcadia nasci asseuerantes: idq; vnum verissimum autumant, quod de caruncula, sici instar, in pulli fronte recens editi inhererente traditum est à Theophrasto. Agnoscit tamen & Crateuas plantam, eamque fructum habere sici sylvestris instar, folium verò fuscum docet, quemadmodum papauer: quin & spinosum esse, idque beneficiis amatoris immixtum

mirificè pollere : hinc nonnulli *Φύρον* illud Theocritianum pro *Φύμα* hoc est, tuberculum, fronti D quippe huiusmodi pulli adnatum, interpretantur. Nam & Archilochus *Φύρον* pro *Φύμα*, posuit, atque ita faciliè de caruncula posse intelligi. Sedenim quod Theocritus ait id apud Arcadas inueniri, nimium ad plantam referri debet : non enim dicendum, pullos in Arcadia tantum editos, Hippomanes in fronte gestare, quod omnibus ferè accidit vbiicumque locorum genitis. De plantis verò verissimum est, aliàs alio loco nasci, vel pollere magis hoc quam illo loco prouenientes : sed ambiguitas hæc omnis ex locutionis huius, quæ est Hippomanes, æquiuoco orta est, cum tria sint vocis huius significata : vnum virus illud, quod Equa in libidinem concitata emittere soleat è natura, de quo Maro,

Georg. li. 3.

--- *Lentum distillat ab inguine virus,*

idque tantus author, in re seria verò dici nomine Hippomanes autumat. Dixerat & Tibullus:

Et quod, ubi indomitis gregibus Venus afflat amores,

Hippomanes cupida stillat ab inguine Equæ.

Manifestum enim est ex horum descriptione, Hippomanes hic neque pro planta, neque pro caruncula poni. In Arcadia autem esse plantam, etiam furoribus amatoris damnatam, cur inficiari possit quispiam, non video, antiquis tot authoribus rem ipsam agnoscantibus. Inueniri demum carunculam, instar caricæ, in fronte pulli applicitam, quam mater nisi mordicè decerpserit deuoraueritque, ab amore curaque educandi filij abalienetur, Theophrasto, Plinio, & aliis id tradentibus, qua de re idem Maro,

En. li. 4.

Quæritur & nascentis Equi de fronte renulsus

Et matri præceptus amor,

causam nullam video cur quispiam aduerfetur. Neque audiendi sunt, qui nihil aliud Hippomanes apud Maronem & Theocritum, addâ & Tibullum significare contendunt, scholiis in Dioscoridem, nisi furem grandem (vt eorum verbis vtar) & vbiq; adiectiui nominis modo poni, cum iam vocem eam trium esse rerum, quæ quidem & cerni, & manibus attrictari possunt, vocabulum substantiuumque verum indicauerimus. Neque tamen negamus, *ἵππων* locutionem plerisque nominibus applicatam, magnitudinem proceritatemque significare, vt *ἵππος ὁσέλινον, ἵππος ὁμάς ἔθρον*, & multa huiusmodi, quæ superfluum est enumerare : sed hæc non sunt tanti, vt negare possint Hippomanes veram esse in Arcadia plantam, cuius figuram, neque non vim amatoris veneficiis peculiarem, Crateuas apud Theocritum descripsit: neque carunculam auferant, quæ sit omnibus manifesta, neque destillationem amoueant, quæ Tibulli, Virgilij, Probi, Aristotelis denique ipsius autoritate continetur: in eandem enim furoris efficaciam conueniunt hæc tria virus illud, planta Arcadica, & scilicet ille tuber, à maleficis propinata. Hæc fortè nos morosius profecuti sumus, quàm suscepti operis ratio postulasset, sed grauissimo viro, ætate nostra præstanti, qui tria hæc de rerum natura tollere conatur, respondendum fuit, si Veneri Poætæ nostri, si Romani, si Siculi dignitatem, in suo cuiusque genere sumorum, tueri concedatur.

P R O F A N V S.

SANE quidem Ægyptij sacerdotes animal hoc alioqui tam generosum, tam utile, tam domesticum, repudiauerunt, ac per hieroglyphicum eius profanum intelligi decreuerunt : cuius rei causam eam fuisse suspicor, quæ maiores etiam nostros in Italia ab eo abstinere tam religiose iusserit, vt à sacrorum flamine minimè tangeretur, propterea quòd damnatum inter venena fel habere proditum est. Alij rem simplicius interpretantes, dicunt inde factum ne si longius digrederentur, fraus interdum ex negligentia fieret sacris. Ea enim de causa sacerdotum etiam nostrorum familiis data otia, ne profanis occupationibus, aut curis distraherentur, sed in precibus tantum Deo alligandis occupati essent, & laudes illi septies in die dicerent. Perseueravit autem in nostra vsque tempora, vt primores Antistites Equo per urbem vehi, solennibus præsertim diebus, contra morem & decorum haberetur : præterquam vno maximè omnium festo die, quo nouus Pontifex Maximus ad Lateranum deducitur : tunc enim in albis Equis omnes Præfules conuehi moris est.

A V T H O R I T A S.

CVMOQVE apud Romanos veteres Dictatoria dignitas admodum sacrosancta esset, vetusta quædã lege, nefas Dictatori erat equitare. Causas alias atque alias memorat Plutarchus, in vita Fabij: siue quòd maiores vires pedestribus inesse copiis arbitrantur, propterea que oportere Imperatorem in phalange permanere, neque locum deserere : siue quòd eius principatus autoritas & magna esset, & quodammodò tyrannica in reliquarum omnium rerum administratione, voluerint tamen in hoc Dictatorem inferiorem populo videri : Fabio tamen Maximo Dictatori designato, post cladem ad Thrasymenum acceptam, primum Equus concessus in tanto rerum discrimine, quo principatus magnitudo, ac moles ostenderetur, maiorisque apud omnes autoritatis haberetur. Est enim Equus animal omnino superbum, & equitare magnificum habetur. Vnde Aristippus apud Horatium cum Diogenis vilitatem argueret, splendidius multo esse dicit, *Equus ut me portet, alat Rex*. Id verò Diogenes,

Plutarchus
in vit. Fabij Max.

A genes, ac plerique alij, Philosopho minus dignum arbitrabantur. Quare Plato cum in equū aliquando conscendisset, statim desiliit ad terram, se vereri, dicens, μή ἵππου στυφία ληφθῆναι, ne equino quopiam, fastu contraminaretur.

FABII CONTATORIS VIRTUTES.

Sed vt ad imaginē nostras reuertamur, in lapillo Onyce argumentum multiplex vidi artificiosē admodum sculptū. Equino enim capite est, humana facie in pectus barbata, gruinis pedibus, cauda pulli gallinacci, literæ sunt, F A B. Ex quo quidem figmento virtutes eas faciliē coniectes, quibus Fabius Contator insignis fuit. Nam principatum in bello, ex equino capite; prudentiam, ex humano pectore barbaro; providentiam & contationem, atque etiam speculationem, ex pedibus gruinis: victoriam, ex pulli gallinacci cauda interpretamur: quorum omnium causæ in suis quæque Commentariis sunt explicatæ.

ANIMI DESPONSIO.

B NEQUE fortē ingratum fuerit hieroglyphicum, quo desperatio, aut rei, quam quispiam aggressus fuerit, inauspicatus ingressus significetur, vbi quis equum cespitantem, aut prioribus prolapsum pedibus appingeret; cum ipsa præsertim res, & prouerbio & auguriis veterum confirmetur. Nam quod ad prouerbium attinet, quod fertur: *Rideo*, inquit Galba, *canteri*, Sifinnius Capito ita interpretatur, qui principio rei alicuius inchoatæ deficiunt animo. Nam cum Sulpitius Galba in prouinciā exiens, ad portam ipsam canterium suum animaduertisset cecidisse: *Rideo*, inquit, *canteri te iam lapsum esse, cum tam longum iter iturus, vix id sis ingressus*. Ex ostentis verò vnum sufficere commemorasse, quod Flaminio Consuli feroci viro Aretij fertur obtigisse; cum is indignē ferens per mediam iam Italiam vagari Pœnum, atque obistente nullo cardibus & incendiis omnia vastantem, ad ipsā Romanā mœnia oppugnanda proficisci, signa ocyūs conuelli iussisset, cum primū in equum insiliit, equus repentē corruit, Consulēque lapsū super caput effudit; inauspicati nimirum incepti signum, quo paulō pōst ipse cum exercitu concidit, sedissima ad Thrasymentum clade superatus.

DIFFICULTAS.

NEQUE indecenter inter picturas huiusmodi referetur equus in fossam prolapsus, aut in voraginem aliquam demersus, vbi luti tenacitate pertinacissimē detineatur, neque sese valeat expellere: si negotij alicuius difficultatem, aut incommodum exprimere voluerimus, quippe quod plurimū ita est canteriorum natura, quos oneribus comportandis addidicimus: vt si aliquam in voraginem deciderint, tam ob onus, quo grauantur, quā ob liuidæ paludis cœnum, in quo recumbunt, supramodum implicentur, vnde agrē attolli queant. Hinc illud apud Liuiū à Iubellio Taurea Campano obiectum, *Minimē sis canterius in fossa*, cum longo certamine cum Claudio Afellio Ro. delassatus se subducere meditaretur, cuius rei non apparente ratione, ad dolos conuersus hosti suasit, vt equo dimisso in cauam viam descenderet, vbi secum pedes congressurus esset. Quod cum Romanus intrepide, nulla interposita cunctatione fecisset, Taurea eo iactato diçterio, admissō statim Equo profugit: quasi dicere voluerit, nolle se eō demittere, vnde difficillima futura esset emerſio.

Liui. libr. 3.
Decad. 3.

CERES.

C Sed vt nihil quod ad equi imaginem faciat, quantum industria consequi possumus, omittamus, fuisse legimus apud Phigalenses simulachrum Cereris in antro consecratum, habitu sedentis in petra, equinis capite comaq; cætera muliebri simile: adnexis Draconū & ferarum plurium imaginibus, quæ circa caput illudebant, palla nigra ad talos demissa, in cuius manu vna Delphinus, in altera Columba sustineretur. Sedenim quamuis huiusmodi simulachrum Cereris nonnulli fuisse dicant, ego tamen Veneris potius crediderim, nisi dicamus pabulum & opulentiā, quæ per Cererem significatur, incitamentum esse illecebras & petulantiā. Equinum enim caput non esse ab lasciuia alienum, ex iis, quæ paulō antè diximus, manifestum est. Draconum spiras, amatorios nodos, voluptariāsque implicationes significare super Serpente indicat commentarium. Delphinum amoris simulachrum esse, tam ex historia, quā ex tor Veneris signis, quibus id genus piscis admouetur, alibi comprobauimus. Columbam denique refferre Venerem, suo capite disputatum est. Acquiēscendum tamen Pausaniæ, Cererem eam esse dicenti. Sedenim, vt in siue differuimus, eandem esse Cererem & Venerem Ptolemæi Assertoris tempore declaratum est. Cæterum potest huiusmodi picturæ species ipsius etiam rerum naturæ hieroglyphicum esse: Equinum quippe caput ob insitam animali pernicitatem, innuere velocissimos cœlestium orbium motus, Columbam tractus aërios, vt suo loco dictum est, Mare Delphinum, vt in numis passim, Anguium inuolucra, sinuosos omnium toto terrarum orbe lapsus, de quibus apud Platonem Socrates, vt in Serpente testatum fecimus. Feræ reliquæ vitas animatiū omnes ostendere videntur. Saxum terræ firmam & stabilem sedem, sua se soliditate continentem signat. Antrium denique ac nigram pallam ea plurima, quæ de rerum causis & originibus minūs adhuc competita deliteſcunt, vt in simulachris Isis caput pedēſque ex nigro lapide: de qua re dictum est alibi.

Simulachrum Cereris eiusque declaratio.

*Equus Martii
Sacer
Romanis.*

QUOD verò Marti primum omnium sacer Equus esset, ex eo constat quòd Decemb. Idibus illi Equus, qui à dextra victor fuisset, immolabatur. Dextera enim masculina censerì diximus in Tauro, & mares animos Marti passim videmus attributos de quo latius in pudendi virilis interpretatione, neque non in Scarabeo. Sacrificij verò huius causam nonnulli putant, vt Martem hostia, quæ illi plurimum esset accepta, conciliarent. Nam & Pausanias ait, Tyndarum raptæ filix iniurias ulturum, cum Menelao marito procis aliis in locum vnum conuocatis, immolato prius Equo, vt bellum aduersus Troianos susciperent, iuramento adegisse. Neque defunt qui sacrum quod Decemb. Idib. fieri solitum dicebamus, Octobri mense factum autument: eaque de causa Equum eum Octobrem itidem appellatum, fuisseque non leuem Romæ de capite eius contentionem inter Suburraneuses & Sacrauienses, vt id scilicet ij in Regiæ pariete, illi ad Turrim Maniliam affigerent. Vtunque verò, Equus panibus caput redimitum habens, Octobribus Idibus pro frugibus in campo Martio mactabatur. Ideò verò Equum potius quàm Bouem immolabant: quia Equus animal bello dicatum, ad frugum potius perniciem, quàm auctum, spectare videbatur. Bos verò ad frugum prouentum & commoditatem natus. Quin etiam auctores sunt, Equos à Romanis non ideò mactari solitos, vt Martem sibi conciliarent, sed vt supplicium ex eo fumerent, per quem constat Troiam fuisse captam, vnde se oriundos illi profitebantur. Sedenim perfrigida & ieiuna admodum calumnia hæc mihi videtur in Romanum nomen: vt populus tot virtutibus insignis, immeritum animal quotannis ita multarent, quique grauissimas iniurias hostibus sæpe condonare soliti essent, vni huic immortalì in Equos odio tam pertinaciter inhærent. Lacedæmonij verò, vt Festus asserit, Equum ventis in monte Taygeto soliti sunt immolare, eundemque ibidem adolere, vt cinis ventorum flatu per fines quàm latissimè dispargeretur. Carerum Pausanias Soli Equum in eo monte tradidit à Lacedæmoniis mactari solitum Persarum more. Hinc Curioni Xenophon Equum donat, quem Soli sacrificet, cum eam apud Persas esse Solis victimam non ignoraret. Idem author est, apud Sauromatas Equos ad sacra, & ad cibos ali: vnde apud Epigrammatarium nostrum,

Venit ab epoto Sarmata pastus Equo.

*Nepes Martii
lib. 1.
Epigram.*

Sarmatas enim Romani dicunt, quòd Græci Sauromatas, vt Plinius libro quarto. Apud Stephanum diuersi sunt populi, quamuis vtraque gens Scythica. Apud Salentinos Ioui dicatus equus, viuus in igne coniciebatur, perinde ac Rhodij quotannis quadrigas Soli consecratas in mare iaciebant: quòd vulgatum est cum tali vehiculo circumuehi mundum. Vti etiam in Illyrico, ea de causa quòd Tridentis ictu terra equum excierit, quatuor equos nono quoque anno marinis fluctibus habendos iaciebant. Apud Philostratum in Heroicis, legas pullum equinum coloris albi, & fræni sessoris que adhuc ignarum, Soli sacrificandum pro victoria assequenda, idque suauis Palamedis perterrefactis aliquando Græcis, quòd Solis deliquium, dum circumfident Troiam, inspexissent. Has quasdam veluti phaleras Equo libuit addere, quas sumptu nostro comparatas si quis approbaret, iis vteretur, qui verò ornatum alium expetierit, vel ex aliis quærat, vel impensa sibi comparet sua.

*

PIERIVS F

A

PIERIVS VALERIANVS AD FLORIVM MARESIVM

BELLVNENSEM DE IIS QVÆ
PER CANEM SIGNIFI-

CANTVR,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER QVINTVS.

B

VI verò potius Canem meum, sacris quidem Ægyptiorum adytis educatum, sed mea huc aduectum diligentia, dono dare debueram, quam tibi, mi Flori iucundissime? Quotiescunque enim ea considerabam, quæ sapientissimi illi viri per Canis hieroglyphica significari tradi derunt, dum diuina mentis interpretem, dum sacerdotem, dum tutelares Deos, eo posito, subinnuebant, dum grati animi signum, dum memoria & amicitie simulachrum, dum vatē, dum philosophum, ac ipsum literarum authorem Mercurium, fidem, obsequium, & pleræque alia per idem animal intelligebant, toties mihi tui, qui alumnus meus es, species offerebatur: cuius studiū in disciplinā, integerrimos mores insignem pietatem, liberrimi benevolentissimique animi candorem & sinceritatem, tam longa multorum annorum experientia perspexissem. Sed parum existimabam huc me cogitationis hilaritate persum, nisi rem ipsam scriptis etiam mandare studuissem. Sed parum affluentiori voluptate commemorando perfunderer. Hunc igitur ex omnium animantium grege delectum tibi dedicavi: non ut quæ Canis fuerint significata, docere te mihi consilium esset, sed ut sapius inter scribendum relegendumque obueniret, unde ego bonitatis tuæ frequentius memor, hac ipsa diuturnius iucunditate perfruerer. Reliquum est, ut ex benevolentissimo eius ingenio meam erga te benevolentiam contemplere, perinde ac commendabiles ego mores tuos prælaris, quæ Cani attribuantur, dotibus equiparare soleas; quippe qui existimem, speremque velut ille ad Heroum, deorumque simulachra contemplanda natura ipsa promptissima inuenitur, tu quoque, quod non ignauiter facis, Canem vitæ quoddam exemplar tibi sis proposuitur. Verum age, iam ex ipso commentario Canis ipsius ingenium exploremus.

SACRARVM LITERARVM PROFESSOR.

C

In primis autem rerum diuinarum professorem per Canis effigiem interpretabantur: propterea quod eum, qui sacras literas professurus sit, id omnium plurimum meditari oportet, ut canis instar assidue latret, hominum vitia nunquam incessere desistat, animum ferum gerat, nullius profani gratiam ineat, quod & Canes faciunt in eos, quos herilis non esse familia, vel visu, vel olfactu deprehenderint. Tales apud Hebræos habentur Elias, Hieremias, Ezechiel, Osee, ac plerique alij. Talis apud Græcos cum primis Diogenes, cui Cynicus, nomen, a Cane vulgò etiam dictitatum, & ab eo Cynica familia, perpetua vitæ austeritate celebris. Cui quidem haud multum absimilis altera per omnem penè orbem in nostram vsque diem propagata, quamquam ea peritioribus apud nos institutis, & verioris disciplinæ professione, laudabilioreque profanæ cuiusque rei contemptu, sub eodem duplici panno, & perpetua pedum nuditate conspicua. Nō defuerunt enim vnoquoque tempore, qui luxum & delicias aspernarentur, paruoque & minimò contenti, cum vitam ipsi à vitis liberam profiterentur, impuros omnes reprehensionibus arguerent, castigarēntque. Atque huc denique progredi debet sacerdos optimus, ut dum nullū flagitiosum hominem verbis incastigatum præterit, vel ipsam impudentiæ notam minimè pertimescat.

Ministri
verbi Diui
ni munus.

Franciscani
Capucini.

P R O P H E T A .

SANE propter increpandi libertatem Prophetam adsimilauimus Cani, eique latranti. Huius significatio alia apud Horum est: quia scilicet præter reliquorum animalium morem simulachris Deorum custodiendis Canes apponuntur, eaque ipsi identidem intuendo videntur admirari, non secus ac Prophetæ meditationi deditus, omnem cogitationis suæ conatum dirigit in Deum. Sanè fanorum

fanorum antistites, factorumque & oraculorum interpretes, Liius Adastro, Prophetas vocat, de quibus ita:

Cum capita viridi lauro velari imperant

Propheta, sancta ita castè qui curant sacra.

Animaduertendum est autem, omnem Canis usum aut à latratu, aut dentibus expeti, Ac de mordacitate quidem satis. Quod verò ad latratum facit, non ignoremus esse os interpretem eorum, quatenus in penetrabilibus meditatur: sanè Propheta vates itidem est, perque os ipsa mens ex imis arcanis que adytis oracula sua promulgat: frater enim mentis est os, mens verò verborum fons: atque ita per os excogitata omnia, veluti fluentia de fonte profluunt. Sedenim quia parum esset aliorum vitia damnare, deterere, dilacerare, nisi ad rectam viuendi rationem omnia conuerterentur: ad ipsius (inquam) diuinitatis contemplationem dirigerentur: cum Ægyptij sacerdotes animaduertissent Canem (vti ex fragmētis Hori dicebamus) præter aliorum animatum morem, ad simulachra Deorum aspicere, firmoque ea lumine contueri, quasi Propheta idem facit ut meditationi tantum deditus, unde per arcana Dei penetralia referentur: atque is hinc futurorum scientiam aucupetur, hieroglyphicum huiusmodi congruenter admodum excogitarunt, qui artem hanc diuinandi, teste Tullio, putantur longinquitate temporum innumerabilibus penè seculis consecuti, & ab his acceptum crediderim: quod Trasybulo cuidam inter Iamidas, ita ab Iamo cuius meminit Pindarus, appellatus, celebrimo, statua est in Olympia posita, per cuius humerum dextrum Mustela obreperet, & dissectus Cani exerto iecinore iuxta iaceret. Quod vaticinij signum interpretor, cum nonnulli tradant Trasybulum à Cane vaticinium excogitasse. Nam & Mustela cor linguæ ieiunæ suppositum, fatidicam mentem excitare ferunt Magi. Paulanias tamen incomptum sibi esse profitetur, quis primus è Cane vaticinia desumpserit: tamen si Trasybulum scripsit solum hoc aruspicina genere usum, eiusque rei coniectura ex statua, quam in Olympia illi positam commemorauimus, desumi vt verò ad Prophetam reuertamur, Grego. Pont. cum professores legum Sacerdotes appellari dicat, eosdem ait & Prophetas nonnunquam appellari consuetum esse, quod talem animum gerere debeant, qualem superius in Cane descripsimus: id quod à plerisque minimè præstari idè his verbis lamentatur: *Sæpe namque rectores improvidi humanam amittere gratiam formidantes, loqui libere recta pertimescunt, & iuxta veritatis vocem, nequaquam gregis custodia pastorum studio, sed mercenariorum vice deseruiunt*, quia Lupo veniente fugiunt, dum se sub silentio abscondunt. Hos itaque per Prophetam Esaia, Dominus increpat, *Canes mutos eos appellans, qui latrare nequeant*. Ne verò quis in vates & sacerdotes calumniæ ansam ex eo capiat, quod D. Paulus ait *Cauete canes, cauete malos operarios*, Ambrosius de marinis eo loco intelligendum ait, quorum omnino munus tantum est, vt reliquum animantium genus deprædentur. Sed quàm horrenda sunt quæ ad Esaia increpationem addidit Ezechiel? *Fili hominis (ait) speculatorem dedi te domui Israël, & audies de ore meo verbum, & annuntiabis eis ex me: Si dicente me ad impium, morte morieris non annuntiaueris ei, neque locutus fueris, vt auertatur à via sua impia, & viuat, ipse in impietate sua morietur, sanguinem autem eius de manu tua requiram*. Quod quidem eò periculosius est ait Hesychius, quòd ignauia hæc pluribus est nocumento: sacerdos enim negligens, aut ipse peccans, aut non vindicans in peccatoribus, illicit eos qui rudes sunt, ad familia ideoque Legislator in Leuitico, peccatum ipsius sacerdotis, Peccatum populi, appellauit.

C V S T O D I A.

ID quod etiam ex Ambrosij sententia ad excubias pro salute dominorum refertur, deberetque nos ait is, promptuarium tenere verbum, ne quasi mutæ Canes commissam nobis fidei custodiā, quodam præuaricationis silentio deseruisse videamur. Hoc eodem significato Theologi accipiunt illud ex LXVII. Psalmo: *Lingua Canum tuorum hostium intingetur sanguine*, vbi per Canes, Christi ædium sacrarum antistites interpretantur: hi si quidem parandi sunt in aduersarios, qui gregibus insidias meditantur, vt Oues ab omni hostium iniuria tutæ custodiantur. Quam propemodum sententiam secutus Plato libro de Repub. II. vbi militem ciuitatis custodem informat: *Naturam, ait, generosi adolescentis, qui ad disciplinam huiusmodi educitur, nihil differre à generosi Canis ingenio, utrumque ipsorum sagacem esse oportere, mansuetum erga suos, aduersus autem hostes inmitem*. Nam ea generosi Canis natura, vt erga familiares & notos sit mitissimus, aduersus verò alienos & ignotos ferocissimus, quos simulac viderit, agrè ferre se indicat, etiam si nihil quicquam mali sit ab eis perpeßus, sufficereque ad inimicitias satis habet, si qui recens venerit, non fuerit è domesticis. Non abs re igitur, qui D. Bernardi, viri de pietate Christiana optimè meriti, vitam scribit, matrem eius auit prægnantem imaginatam in somniis esse, Catulum se candidum, dorso nudum, & latrantem in vtero gestare, unde illi à sapiente viro responsum, futuram eam optimi Catuli matrem, qui diuinatum ædium custodiam fusciperet, latrarumque assiduam contra profanos & impios exerceret. Hinc etiam Canis comes, & viator Angelum comitatur, quem Raphaël in libro Prophetico non otiosè sibi & Tobia filio adiungendum putauit.

A

D I I L A R E S .

E ADEM ratione Canes apud Ethnicos Laribus presides fuisse dicuntur, Deosque ipsos Romani idem caninis pellibus induerant: quod sicuti Canes mites mansuetique sunt in domesticos, in alienos verò feri, formidolosiq; ita & Lares, quibus totius familiæ cura credita esset, haberentur. Proditum sanè memoriæ est Iliados Mineruæ templum in Dalia fuisse, in quo Canes alerentur, qui Græcis tantum aduentantibus se mites, mansuetos ac ludibundos offerrent: in barbaros verò feri, atroces ac indignabundi semper irruerent. Neque desunt hodie barbarorum nationes aliquot, quæ Canes hostium cadaueribus quoquo modo conquisitis alant, eosque in prælia mox ducant, quibus in hostem immisissis fœdissimè interdum stragis spectaculo perfruuntur. Æsculapij simulachro, quod Epidauri fuit, à Thrasimede Pario Arignoti filio elaboratum, Canis adsculptus assistebat, cum Deus in throno sedens dextera baculum teneret, læuam supra Draconis caput porrigeret, cuius meminit Pausanias. Eius argumenti cæcis historiam fuisse: quod Æsculapij in solitudine Titheï montis expositus ab auo Phlegya, cuius filiam Apollo clàm compresserat, à Capella alitus, & à Cane custoditus fuerit.

Tobia ca. 4.

Nempe in nouo orbe. Plin. li. 8. c. 40. Æsculapij simulachrū.

A R B I T E R G E N I V S V E .

S E D aliam Chrysippus rationem cur Lares Caninis tergoribus velarentur, attulisse dicitur: quippe quod ipsi genios præ se ferunt, qui custodiæ nostræ idem tanquam arbitri sint delegati, ut improbe factorum dictorumque pœnam à nobis exigant sceleraque & impieratem omnem vlciscantur, quotiens humanitate posthabita in brutorum vitam declinauerimus, quam ipsi genij, non secus ac sagacissimi Canes, insequantur, & ad merita supplicia pertrahant. Hoc ipsum Censorinus, multis aliorum opinionibus allatis demùm affirmat, esseque genios ita assiduos nobis obseruatores appositos, ut ne puncto quidem temporis longius abscedant. Atque hi sunt, qui nos nonnunquam impellunt, sæpe reuocant, prout nunc salutaria, nunc perniciofa appetierimus. Sed nostræ pietatis author, ne ab aliis hæc queramus, Genios custodiæ nostræ appositos, & affirmat, & Dei patris faciem eos quotidie conuerti commonuit. Meritò itaque Laribus (quando iidem & genij sunt, nos Angelos dicere maluimus) Canis, utpote tutelare animal, hieroglyphicè dedicabatur. Sed non sine, piaculo videor mihi præterire posse, quod apud veteres scriptores legi, Vulcani templum apud Ætnam Sicilia montem fuisse, cuius lucum incolerent Canes, qui castè piæque adeuntibus adblandirentur: impuros verò polutosque rem quasi diuinitus præfigentes miserabiliter lacerarent.

Libr. de die natali ca. 2.

Matth. 18.

Vulcani templum.

V E S P I L L O .

E X his itaque factum, ut Ægyptij vespillonem sacrorumque tutelarem, ædituūque libitinarium per Canis effigiem indicarent, obseruato firmo illo immobilique obtutu, quo animal id ipsa Deorum hominumque simulachra custodiæ suæ credita contemplantur. Nam cum apud Ægyptios cadauera vitro condita, non adipe fuillo, ut nonnulli sunt interpretando decepti, in longum tempus asseruarerunt, erantque & libitinarij quibus curæ erat ea custodire, eò spectare crediderim Canem apud Maffæos Romæ, in pulcherrimi operis cippo humi iacentem, surrecto verò capite inscriptionem, quæ huiusmodi est, intuentem.

C. IVLIO VRBANO
ET IVLIÆ OPTATÆ
CONTVBERNALI, ET C. IVLIO VRBANO
PECVLIARI
FILIO

POST SVIS

G R A T V S A N I M V S .

N E Q V E tamen ignoro esse aliquos, qui huiusmodi hieroglyphicum, quo scilicet Canis vel simulacrum aliquod, vel conditum cadauer intueretur, hominem beneficij accepti memorem significare contendant. Canis porrò illos qui de se benemeriti fuerint nunquam obliuioni tradit, cuiusrei paulò post mirifica quædam exempla subiiciemus.

M E M O R I A .

V N D E & memoriæ simulachrum Canis est, quæ scilicet circa præterita versatur: & in Prudentiæ tricuspicio, id sibi vult caninum caput, cum Leoninum, intelligentiam, & præsentium considerationem: Lupi verò caput providentiam, ac perinde futura indicet, quod alibi diffusius explicauimus. Socrates quoque tunc per Canem iurat in Phædro, cum illam Lysia orationem memoriæ tradidisse firmiter arbitratur.

Macrob. in Saturn. ca. 20. sub finē.

F I D E S .

I N Phædone verò per Canem iurat, cum putat fidem & obsequium præstandum iis, qui rerum habenas in ciuitatibus moderantur. Sanè C. Mamilij numus est, qui limitibus metandis S. C.

C. Mamilij numus

præfectus aliquandiu fuit, in quo Canis ei videtur allatrare, eo quippe significato, ut fidem præstaret. D
dam in primis admoneatur is, qui negotio eiusmodi præficatur.

A M I C I T I A.

*Fidei in
Cane ex-
pla.*

Ely si verò fidei ratione habita hieroglyphicum pro amicitia plerumque Canis ponitur, in qua quidem primum fides expetitur ex Ciceronis & omnium sententia: mox animus, si usu veniat, ad promerendum promptissimus. Mirifice verò spectatur in Canibus illa officiosa adeo dominorum adulatio. At hic mihi temperare nequeo quin amoris & fidei exempla quædam commemorem, quæ in ipsis Canibus elucescere plerumque comperiuntur. Nam Leutricas puellas tres à Spartanis iuuenibus quibusdam constupratas, mox occisas, & in puteum deiectas indicio Canis Scedafio patri peregrè aduenienti, & latratu & cursitatione ad puteum fuisse proditas, nunc dissimulabo, alia quædam maioris forsan admirationis rebus. Confosso enim intestinis bellis ciue Romano, aiunt non potuisse quempiam caput eius abscondere, vsquequò Canem, qui dominum custodiebat, pròque eo ferociter pugnabat, ab instantibus interemptum summotumque vidissent. Ambrosius refert, occiso Antiochiæ milite, Canem cadaueri comitem adstiterisse, qui dum ciulatu mæsto rapti domini desiderium diu testaretur, ingentem hominum coronam ad fidelitatis spectaculum cōtraxerit, donec eo infecto qui eadem patrauerat, in eum insilierit: tamque diu prehensum cōtinuerit, donec re patrefacta, percussor sit in supplicium raptus. Illud verò præcipuè est admiratione dignū, quod ab Eliano traditum est: Colophonium quendam vnà cum seruo & Cane, mercatū in Ioniam concessisse ad urbem Theon, cumque seruus, qui pecunias ferebat, naturæ satisfacturus aliquantulum à via deflexisset, loculo humi deposito immemore abiisse, Canem ad eius custodiam perstitisse, donec illie re infecta, quod pecunie non aderant, rediissent, Canemque in eodem loco apud marsupium offendissent, quod absque potu, ciboque diu perseuerauerat, ita reddito deposito, expirauerit. Sed quid illud quod apud Plurarchum de Pyrrho fertur: nempe cum aliquando factum obuia Cani, qui cadauer herile custodiebat, vbi triquum absque cibo permanerat: quod cum Pyrrhus sepelire iussisset, Canem sibi diligenter curandum imperauerit: euenit vt haud ita multò post Pyrrhus exercitum lustraret, assidebat regi Canis, taciturnus quiescebat, cum interim interfectores heri nomina daturi præstod fuerūt, exiliit statim Canis vbi eos adesse vidit, magnoque hostes latratu incessens ad Pyrrhum identidem respectabat, vt non illi solū, verū omnibus qui aderant facti suspicionem concitaret ingentem. Correpti igitur illi, minimisque quibusdam indiciiis conquisiti, scelus confessi sunt, atque ita pœnas iussi pendere. Fuit & alter Pyrrhus ab rege illo, qui tantæ fidelitatis Canem habuit, vt cum mortuus & in rogo positus esset, subsecutus itidem Canis in pyram sese coniecerit, & concremari pertinacissimè vulerit. Fuit & Polo histioni apud Græcos celeberrimo Canis, qui post impositū rogo dominum in eadem spontè se coniecerit flammis: & alius eodem quo saltator Theodorus sepulchro conditus fuerat, Catellus includi voluit. Iamque & Eupolidis Poëtæ comici Canis Augæas nomine celebratur, qui mortuo sepultoque domino præ mœnore & ipse contabuit, erepti domini desiderio tandem extinctus.

PHILOSOPHIA COMMUNICATA.

*Cerberi my-
thologia.*

HIEROGLYPHICVM & Cerberus argumentum habet: Græcorum enim nonnulli non incongruè forsan existimauerunt, abstractum Herculis opera ex obscuris Erebi penetrabilibus tricipitem Cerberum, patfactum ab Heroë Philosophiam, quæ prius in arcanis delitescerebat, indicare Ea verò vna ceruice contenta, tribus distinguitur capitibus, quorum vnum Rationi, Naturæ alterum tertium Moribus inseruit. Vnde præter edomita tot monstrat, Herculeum ipsum serunt sagittas in Iunonem iaculatum, & Plutonē etiam telo, vt Homerus inquit, trifido fauciasse. Philosophus enim vir, dum solerti indagine sublimia quæque peruestigat, nactus aliquid capiti dignum, mente veluti pennato quodam vititur telo, donec quicquid illud fuerit assequatur. Neque quidē locus vllus est, neque abcessus tam remotus, tā abditus, tam inaccessus, quod non perueniret Philosophia. Terræ siquidem hæc penetralia perscrutat, quod est Plutonem ipsum telo impetere, atque etiam ferire, hoc inquit est rerum naturam enancisci, tot in orbe terrarum monstra domitat, serinos quippe mores componit, & ciuilibus, honestis & vtilibus legibus addicit: vt de Poëtæ Flaccus etiam ait:

*Florat. lib.
de art. poet.*

--- Pectus præceptis format amicis,

Aspernitis & inuidiæ corrector, & ire.

Cœlum deinū ascendit, & inde quicquid rationi obnoxium esse potest aucupatur, cunctaque prospectat, & ad amissim omnia num recta sint, explorat. Hercules ad hæc clauam, qua heros is fuit in domitandis monstris vsus, Philosophiam, monstra verò animi vitia significare interpretatur in Floridis Apuleius. Atque, vt ad Cerberum reuertar, sunt qui rem simpliciter accipiant, caninis eum capitibus effictum à Poëtis, propterea quod Tartareus custos habeatur. Historiam tamen Heccæus Milesius super eo tradit, Serpentem in Tænaro fuisse, quem ea de causa Canem appellarint, quod morsu esset admodum lethifero, hominēque quos icisset, statim interficeret, cumque ab Hercule deductum ad Euristhea. Sed hæc scriptorū semper fuit licentia, vt ex commodo quisque suo fabulas confingeret. Mihi autem magis aridum signum prius positum, qui tam præclaros viros, tam eruditè rem ipsam interpretari videam.

A N V B I S.

A DDEMVS & Anubim Deum per Canis effigiem ab eisdem Ægyptiis figuratum: de quo veteres quidem historici prodidēre, vnā eum cum Osiride gigantes ex Italia pepulisse. Canino verò capite fuisse eum, eo commentum, quod Ididis & Osiridis corpora custodierit, quod, vti dictum est superius, Canibus est admodum peculiare: eaque de causa Canem galeis insculpi morem esse, quod in veterum numis complusculis obseruauit.

O R I Z O N.

S E D E N I M super Anubi Plutarchus longè eruditius rem perscrutatus, remotiora disciplinarum penetralia recludit, ac terminatorem in sphaeram circulum per Anubin in fabulis, per Canē inscriptione sacra hieroglyphica significari tradit: quippe qui Nephthyn apud Ægyptios inferius hemisphaerium esse contēdit, Isin verò superius, lucidum hoc & diurnum, obsecrum illud & nocturnum, vtriusque verò participem Anubin, qui & interdiu & noctu visu pariter fruatur. Eandē enim vim apud Ægyptios Anubis habet, quam apud Græcos Hecate, cui supra & inferna dedicarunt. Nam cū triceps effingeretur Hecate, vnum omnino caput Caninum, Equinum alterum, humana verò figura tertium adsculpebatur: quod tamen hispida & rusticana facie simulabāt, cuius picturæ hieroglyphicæ causam in Equo latius enarrauimus.

D I A N A

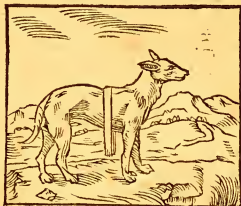

S A T V R N S.

S V N T qui per Anubin Saturnum interpretentur, quod omnia ex sese pariat: atque ita sit & luminis, & tenebrarum particeps: quia materia obscura est, forma verò conspicua. Qui fabulas de iis, quæ rerum initio facta fuerint Oromaze memorant, cælo inquirunt & altris fabricatis custodem eum adhibutum, atque hinc Canis figmentum excogitatum.

P R I N C E P S.

P RÆTER ea quæ iam posita sunt de Cane significata, sacerdotes iidem Ægyptij, si Principem aut Legislatorem significare vellent, Canis hieroglyphicum cum diademate, siue fascia, vel amiculo faciebant, reliqua corporis facie nuda: propterea quod veluti *lenis omnia Canum*, vt cum Lucretio iocer, *fido cum pectore corda* in Deorum simulachris diligenter obseruādis detinentur, sic etiam Princeps, qui iura sit daturus, Regem qui antea cō tempore claruerit nudum contemplari debet, quidque sibi velit ea fasciola, examinare: id quod omnium maxime Periclem Atheniensem facitare solitum perhibent. Quotiescunque enim is Magistratū aliquem inibat, ipsa honoris delati insignia, & vnumquodque gestamen pro concione alloquebatur, quid ea sibi vellent, qualem virum poscerent percontabatur, seque

Pericles
Magistratū
initurus
quid faciebat.

C mox ad personam quam induebat, strenuè decenterque gerendam abhortabatur, tanta omnium admiratione, vt non immerito cum & tonitrus, & fulgura ciere prædicarent, apesque mel in os eius infantis coniecisse faterentur. Quod verò fascia regium sit insigne, ostendimus commentario de Gestaminibus reliquis. Atqui Proëmphanes populi Africæ parte Canis non effigiem, pro Principe coluerunt, sed viuum ipsum pro rege sibi delegere, cuius motum obseruabant, ac ex eo quid faciūdum, vbi standum, quod progrediendum, religiosissima quadam auguratione intelligebant.

M I L E S.

A B S Q V E fascia verò Canis, copula tamen religatus, non incongruum est sacramento addicti militis hieroglyphicum, copula scilicet obedientiæ iuramentum præ se fert: Canis verò ipse militis officium, quod præcipuum est, intentum esse ducis imperio, siue iter arripiendum, siue pugna in cunda sit, siue vbi receptui cani cæptum ad signa redire: quæ quidem obsequia à Canibus obseruari quotidie videmus. Quid verò illud, quod si inter se Canes rixentur, offeraturque fera æquè illis inuisa, facta statim inter se pace vnanimiter in feram conuertuntur? cuiusmodi decet milites esse, qui tamen si inter se aliquando dissideant, aduersus tamen communes hostes vnanimiter præliantur, cuiusmodi exemplum in L. Syllæ legionibus habemus, quæ cū perniciofa seditione furerent, efferae Imperator annunciarum iussit hostem adesse, & ad arma vocantium clamorem tolli, atque ita discussa seditio est, vniuersis aduersus hostes animus intendentibus. Et Scorilus, vel vt alij, Cocis, seu vt alij, Cocio Dacorum Dux, cū dissociatum bellis ciuilibus pop. Roman. intellexisset, neque tamen fortunam tentandam arbitrareretur, metuene externo bello pax inter ciues conciliaretur, hortantibus suis, & acriter deposcentibus occasionem arripiendam, duos ille Canes in conspectu

Simile quid
dam narrat
Q. Curtius
lib. 9. de Su-
dracis &
Mallis.

popularium commisit, iisque acerrimè inter se pugnantibus, mox Lupum amisit, quem protinus Canes, omiſſa inter se ira vno statim animo aggressi sunt: eoque exemplo Dux ipse continuit barbaros ne pugnam inceptarent, temeratio impetu Romanis profuturo. At ea quoque generositas animi requiritur in strenuo milite, ne is, vt super *Ænea* Virgil. neque auctos dignetur sternere morte, nec imbecilles prouocare bellatores, aut armatus inertes, aut vir fœminas, puerosve. Comperta est hæc eadem in Canibus animi magnitudo, velut in eis, quos Albanæ rex Alexandro Macedoni dono misit: nam cum ex duobus quos habebat vnum huic dedisset, exploraturus Alexander animalis vigorem, iussit Vrsos, mox Apros, & deinde Damas emitti, ille verò contemptu immobilis iacebat. Sedenim Alexander fœgnitie tanti corporis offensus, eum interim iussit, quod vbi Regi nunciabatur, alterum misit, addito, ne in paruas belluas experiri vellet. Imperator itaque Leonem primò, moxque Elephantum induxit, quos Canis statim strauit: cuius insignem pugnam Plinius accuratissime descripsit x. octauì libri capite 12.

M E N A P I I

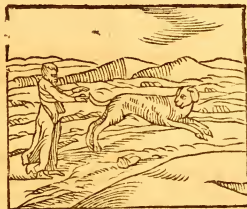
MINIME mirum igitur, quòd in canone prouinciarum & militum, qui à Constantino vsque ad Theodosium, Honorium inferiores pleròsque alios, sub Imperatore Romano militabant, clypeus habebatur, in quo luteus Canis in alba parma, cuius medium pelta rubra occupabat, hic verò Canis infernè positus sub ipsa pelta fursum versis, erat is eius ordinis insigne, qui **MENAPII** dicti, sub magistro militum per Thracas stipendia faciebant.

T E R T I O D E C I M A N I.

CANEM eodem gestu inuicrum in altero clypeo vidi, sed qui carulei coloris esset, parma identidem alba, cuius vmbilicus aureus, quem ruber circulus ambibat, ab altero densioris luti caruleo ipse quoque circumscriptus, insigne hoc erat **TERTIODECIMANORVM**, qui eiusdem, militiæ ordo fuit, sub eodem magistro militum.

O B S E Q V I V M.

ERAT & illud hieroglyphicum, quòd *Ægyptij* sacerdotes obsequium, & ad domini iussa nutumve regressum significare si velent, Canem conuerso in dorsum capite pingebant. Nullum porro animal Cane magis est dicto parens, quem abeuntem facillimo vociferatu reuocet: etiam si sit iamiam captus prædam, increpitus intermitrat, iussus insequi prouolet: eum denique quotiens erit libitum vltro citroque verteris. Theologi nostri veteres dictum illud ex Ecclesiaste, *Melior est Canis viuus Leone mortuo*, ita interpretantur, vt obsequij istiusmodi rationem habuisse videatur: nam per Leonem mortuum, ait Eucherius, cacodæmonem intelligunt, de cuius salute nihil vltius sperandum est: non enim potest ad prænitentiam redire. Per Canem autem viuum aberrantem quidem, & interdum contumacem hominem accipiunt, qui tamen nonnunquam præuicator fuerit & ceruicosus, ad obsequium tamen & meliora reduci potest. Et, vt ad Cani morigerum admodum ingenium reuertamur, libet ex Plutarcho memorabile obsequij facillimæque docilitatis exemplum in animali huiusmodi recitare, idque in theatro Marcelli, spectatore Vespasiano, editum. Mimis eò quidam Canem introduxit omnibus ferè saltationibus eruditum, qui cum agritudinem postmodum simularet, panem Mimis corripiebat, eo detracto pharmacum propinauit, mox is trementi similis cruciari, distorqueri, capitisque grauedine laborare visus, demùm quasi mortuus concidere seq̃ exporrigere, permittereque vt quoquo uerfuo traheretur, huic & illoc abiiceretur, vt fabulæ commentum exigebat. Opportunè autem cum res posceret, sensum mouisse se tanquam è profundo aliquo summo concitatum, proſiliisse demùm, & signa quedam veluti lætitiæ & exhilarationis edidisse, atque alia pleraque magna omnium admiratione colluisse. Hæc auctor ille testatur, qui nihil vnquam ineptè moliri deprehensus est. Sed quod pertinet ad obsequium erga dominum, habet hoc Canis commune cum Suibus, de quibus compertum, ait Plinius, furto abactos, agnita voce suarum,merso nauigio inclinatione lateris vnus, ad dominum remeasse.

Ecclesiæ. 9

Memorable
le Canis
obsequium.

A D V L A T O R E T S C V R R A.

Diogenes
somnia in
Alexandr.

SVNT qui adulatorem, blandiloquum, & mordacem simul scurræ, per Canis hieroglyphicum ostendant, quorum alter in obsequium plus æquo pronus, & alter qualibet in quemuis opprobria fingere se uisus. Diogenica hæc est interpretatio, ipsius de se testimonio. Nam is interrogatus ab Alexandro, ob quæ facta Canis nomē vulgò sortitus esset: *Quia, inquit, dentibus blandior, non dentibus oblatro, qualis etiam mordeo.* Quin & coniectores, vt apud Hebræos legi, eum qui per nocturnâ quietē imaginatus sit Canē videre, obrectatoribus obiectū fore præſagiūt. Alexander idem dum sibi lusū querit, ipse

A, sportulam Diogeni ossium plenam dono misit. Accepit eam Cynicus & superaddidit: *Caninus hic quidem cibus, sed donum haudquaquam regium.* Ibidem D. Lartius.

F A M E S.

CANINAM quandam famem memorat, quam Græci *βελγμία* appellauere, nos *Esuritionem* dicere possumus: utcumque, Dauides hanc eruditissimè tetigit Psal. 58. ubi canit: *conuertentur ad vesperam, & fame conficietur ut Canes, ciuitates hæc illac peruagantes, cum futuram Iudæorum mendicitatem præfagiret: nam & ipsum famis vocabulum frequenter pro mendicitate vsurpatum inuenias.*

D E S P I C A T V S.

IN Sacris litteris plurimam inuenias Canem pro re humili, abiecta & contempribili positum. Quem sermonem ne quis Neapolitanorum tantum esse putet, de Mephiboseta Ionatæ filio legimus, cum insperatis à Dauide beneficiis affectus esset, & continuo mentæ Regiæ fodalicio dignatus, dixisse eum, humilitatem professus suam: *Equis ego sum seruus tuus, ut respiceres super Canem mortuum, cui ego sum similis?* Et Dauid ipse, cum Regem suum Saulem se hostiliter insectatum in manibus solum habuisset, chlamydis regiæ oram præcidisse contentus, subsecutus eum clamauit: *Quem persequeris Rex Israel? quem persequeris? Canem mortuum persequeris.* 1. Reg. c. 24.

F V G A.

QVOD si fugam notare voluerimus, Canem identidem, sed subiecta inter crura cauda, figurabimus. Hieroglyphici causam, nemo eorum quos in hoc argumento sequimur, explicauit. Fugmentum ego à re ipsa dubio procul sumptum crediderim, vulgato in hæc tempora prouerbio, ut eum qui animum despondeat, vel ab incæpto propter ignauiam percussus meticolosè desistat, subicere eum inter crura caudam, obiciamus. Quotiens enim Canes fugam arripiunt, præ metu abacti, caudam inter crura subiiciunt. Quod cum insigniter etiam in Lupo obseruatum sit, Maro elegantissimè rem ipsam descripsit, ut suo loco dictum est. Etiamnum Gallico. Æne. li. ii.

C L A D I S P R Æ S A G I V M.

IN Aruspicina memoriæ proditum est, huiusmodi gestum caudæ vtero subiectæ, in victimis quæ adolerentur, futuræ cladis præfagium dedisse: obtorta verò si foret cauda, bellorum difficultatem portendere, ut apud Didymum legere est.

V I C T O R I Æ P R Æ S A G I V M.

A LITER autem cursum perciti, seu prædam insequantur, seu temerè lasciuiant, surrectam, aut exporrectam caudam habere solent: cuiusmodi effigies est in numo C. Posthumi, in quo cernere est currentem Canem, cauda ita uti dicebamus, sursum versùs incuruata, quod quidem in hostiis crematis obseruandum ex aruspicum disciplina futuræ victoriæ portentum erat. Sedenim in numo eò currentem Canem, celeritatem significare coniicimus ex iaculo, quod est infernè situm: vnde rem properanter confectam, victoriæ me citò partam, si sequantur Aruspices, id indicabit. C. Posthumi numus.

I M P V R V S A M A T O R.

C SVNT etiam qui satis impuros amatores expriment per simulachrum Canis, non ea tantum de causa, quòd *κύων*, ut Eustathius interpretatur *κύων* τὸ *κύων*, quod amare est, deducatur, sed quòd Lepores auidiori quodam affectu confectetur, quorum significatum inter nequicias improbiore repositum. Neque quidè Ouidius signatè magis Apollinis affectum incomparabilem exprimere potuisset, quam luculentissima ea, quam ponit comparatione, his versibus decantata,

*Vt Canis in vacuo: Leporem cum Gallicus aruo
Vidit, & hic prædam pedibus petit, ille salutem:
Alter in hæsus similis iam iamq; tenere
Sperat, & extenso stringit vestigia rostro:
Alter in ambiguo est, an sit comprehensus, & ipsis
Morsibus eripitur, tangentiq; ora relinquit.
Sic Deus & Virgo est, hic spe celer, illa timore:
Qui tamen insequitur pennis adiutus Amoris
Ocyor est, requiemq; negat.*

L I E N I S V I T I A.

HOMINEM qui aliquo splenis vitio affectus ægrè habeat, quæq; in vniuersum ad lienem attinent, Egyptij sacerdotes per Canis hieroglyphicum significabant. Gracilimum enim ac tenuissimum lienem Canis habet, quòd vel mors, vel rabies eum inuaserit, à splene est, quinetiam illi ipsi qui correptum rabie Canem medicare voluerint, morbum contrahunt, ac splenetica plurimum ea labe affecti pereunt: & qui Canem eo morbo laborantè dissecuerit, ea afflatus exhalatione, Rabiosi Canis virus contagiosum.

contagionis vim efficacissimam experitur. Vrina quoque rabiosi Canis quomodocumque calcata nocet, maximè vlcus aliquod habentibus. Quin huius lotio, etiam non rabidi, tam perniciofa vis est, vt si quis in id suū coniecerit, ad generationem pigrior torpore lumborum fieri dicatur. Proinde rabido Cani contagiosum adeò virus inest, vt omnia rabiunt, quæ momorderit, excepto homine. Nā quæ illi accidit ex huiusmodi contagione lues, mania est, vt eruditissimi hac ætate viri disputant: nam & Festo rabies propriè morbus caninus est. Quod verò scribit Aristor. Canes ipsos interite morbo hoc, & quæ mors sunt *πλην ἀνθρώπων*, nonnulli clari quidem viri *πρὸς* legunt, vt celerius, quàm homo intereant, exponant. Sedenim vt ea missa faciam, quæ hominibus à rabioso Cane morbis accidisse longo pòst tempore Albertus & Auicenna prodidère, legi apud Plutarch. rabiem in homine non fuisse cognitam discretamve ab aliis morbis Aristotelis tempestate, neque inde vsque ad Asclepiadem cuiuspiam innotuisse. Cæterum hæc ipsi viderint clarissimi viri, qui rem enucleandam suscepère. Illud ego super hoc addam: vniuersulusque Canis morsum tam periculosum esse, vt ferant, eum qui semel fuerit à Cane læsus, pestilenti contagione Gallinarum incubitus, pecorum fetus, & abortus interuentu suo vitare, eiusque introitu alterius vulnera aggrauari.

O L F A C T V S.

*Canis sagacitas.
Eadē Plin.
lib. 8. ca. 40.*

SE d vt ad Canis significata redeamus, olfactū Ægyptij sacerdotes per id animal inter alia significabant: nempe eum qui, quod prius latuisset indagine sua deprehendere, ex huiusmodi hieroglyphico intelligebant. Satis enim constat olfactum esse Cani præcipuum, de cuius sagacitate (eam enim præcipuè Canibus attribuit Cicero, & à sagire, quod acurè sentire est, deductum asserit) plurima passim videntur exempla. Domi num enim qui vel diutissimè abfuerit agnoscunt olfactu solo, & ignotū quoque si repente veniat. Scrutantur in venatu vestigia atque persequuntur, contantem ad feram inquisitorem loro retrahentes, etiam si aquam ea transilierit, & abditissimo quouis loco sese occultauerit. Illud sanè quotidianum in Canibus, præcipuè Gallicis, vt quem prius numum alicui eorum ostenderis, abducque mox è conspectu Canem iusseris; ac sub aliquo tapete vel stragulo numum eum abdideris, introductus mox Canis ac numum inquirere iussus olfactu solo fretus rem tibi quamprimùm deprehendat, latebræque vbi numus erat absconditus, & latratu & exultatione significet.

R I S V S

*Medicorū
super risu
opinio.*

Q V I A verò Canis circa lienem ea quæ suprà memorauimus paritur, totaque animalis vita inde pendere videtur, factum est vt Ægyptij sacerdotes quæ super risu considerarent, per Canem identidem explicarent. Rareissimum enim vel difficilimum esse risum iis qui splene laborant, Medicis tradunt, & ea est Canis prerogatiua, vt is à venatoribus maximè expetatur, qui faciem magis, vt vulgò aiunt, melancholicam præ se ferat: signum enim id esse bonitatis aiunt, pernicioresque, & in cursu perseuerantiores, qui tales sunt, esse prædicant. Apud Auicennam legas lienem ea ad se recipere & attrahere, quæ sanguinem benignum, clarum, copiosum & lucidum reddant, quem inde risus & hilaritatis causam auctores esse putant: quippe quòd ex ita affecto sanguine spiritum excietur multitudo, claritasque animam exhilaret. Sedenim hoc vtrumque habeat, coniectores etiam, vt apud Artemidorum legere est, ex splene in fomnis viso & risum, & voluptates augurantur, Canibus verò cum lien & tenuis, & vitio maximè obnoxius sit, necesse itidem est eos hoc hilaritatis affectu aut nihil, aut parum moueri. Ab iis verò quæ vel absunt, aut supra modum ad sunt animali cuiuspiam, Ægyptij significationes suas comminifcebantur. Accidere verò facillè potest, vt alicuius hominis memoriæ natura huiusmodi sit indicanda, vt in M. Crasso, qui ob id Agellatos vocitatus, vt in C. Lælio, & in Socrate, quos eodem semper vultu eademque fronte fuisse, proditum est.

LEVITAS IN MORIBVS.

V E R V M habet suum & risus ipse significatum. Interpres enim Apollonij risum leuitatis signum esse dicit, vnde sapienter Isocrates, importunum risum minimè amandum esse monuerit.

C V L T V S C A N I S.

Cyru à Canē nutritum.

S A N è aliæ quoque nationes, quanti animal id facerent, multis exemplis testatum reliquère. Et Cyrum prædicant, Cyrum illum, inquam, omni laude maiorem, à cane nutritum suorum omnium afflueratione, siue studiosè conficta fabula fuerit, quòd venerabilior haberetur. Quippe apud Romanos etiam in magno fuère cultu, licet à Capitolij proditione eos in crucem rapere sit exptum. Annuo enim supplicio inter ædem Iuuentutis & Summani, viui in furcas arbore sambucca figebantur, quòd eorum negligentia iactura ea facta videretur. Alioqui genito mane Catulo, res diuina hostiarum vice fieri solita, adeò puros eos ad cibum existimabant, adeoque numinibus placandis idoneos, fuisseque olim celebriores epulas catulina apposita, nostrorum scriptorum testimonio satis exploratum, & apud Plautum etiam factam huius rei mentionem inuenias, Saturione.

A QVIBVS DIIS CANES SACRI.

QVIBVS verò Numinibus Canes donarentur, dicere non pignoret. Siquidem Romani eos Genetrix Græci Proserpinæ mactabant: vulgò verò Lupercalibus, quæ Romani in Panos Lycæi venerationem celebrabant, Canem immolabant; quoniam natura ipsa Lupis Canes aduersarentur. Alij exceptum hoc in Romuli gratiam facituri tradunt, vti constans fama est eum à lupa nutritum. Sacra tamen hæc primùm ab Euandro instituta nonnulli asserunt, Maroniano præcipuè versu freti,

*Euander gelida monstrat sub rupe Lupercal,
Parthasio dictum Panos de more Lycæi.*

Æne. lib. 8.

Cæterum apud Argiuos Cyonij Deæ propter partus facilitatem sacri erant. Sed animaduertendum est plerique locis Cyonij vocabulum corruptum esse scriptorum negligentia, qui Iyoniæ fecere: vel quòd arbitrati sunt à soluendi partum facilitate vocabulum conformatum. Apud Lacedæmonios Marti Canis propter audaciam & inuadendi promptitudinem efferebatur: eorum enim ephæbi inter se certaturi, priusquàm certamen inirent, Canis catulum illi Deo, vtpote fortissimum, victimam ex ciuibus validissimam offerre se arbitrabantur. Ex alijs Græcis nemo, vt Pausanias ait, præter Colophonios, talibus sunt operati: hi enim Catellam nigram Triuizæ sacrificabant. Et Caribus mos fuit Canem immolare, vnde καὶ κανὸν θυῖα. Erant & Canaria apud Romanos auspicia, quibus apud Gatulariam portam rutilæ Canes, non procul scilicet à rubro colore, sacrificabantur, vti ait Aristeus Capio, cum pro frugibus contra vredines atque sæuitiam Caniculæ sideris faciebant. De sacrificio huiusmodi Ouid. Faistorum 4.

*Pro Cane sidereo Canis hic imponitur aris,
Et quare fiat nil nisi nomen habet.*

*Canaria
quid.*

B Plerique tamen idèò factum dicunt, vt flauescerent fruges ad maturitatem perducerentur. Sidus enim Caniculæ frugibus est admodum inimicum. Non ignoramus autem Thracas cum alibi, tum præcipuè in Zerintho Samothraciæ antro, nihil ferè libentius immolare, & epulari solitos, quàm Canem, memorabili Euripidis nece, qui propter mactatum ab eo Canem, (vt nonnulli aiunt,) ab Archilai Canibus intercepit, miserimè laceratus est. Quamuis alij dicunt Arridei Macedonis, & Cratere Thessali inuideorum opera, quòd gratia plurimùm polleret apud regem, Canes eas immisas fuisse, corrupto pecunia Lysimacho, earum curatore.

I M P V D E N T I A.

NAM id quoque Canis est significatū, eaque de causa apud Homerum Helena se Canem accusat: quòd abominanda tot malorum causa atque author fuerit, ita Hectorem allocuta δῖος ἐπέειπε

κύνες κακοπονηχάρων ἀνθρώπων. Apud eundem Agamænon quoque accusatus ab Achille κύνες ὀϊμάρων ἐστέ. Nam, vt apud Pollucem legimus, Canis oculum habere dicitur is, qui nimio plus impudens est, cui si etiam importunitatem adieceris, Homeri eiusdem κύνες καμάρων feceris pro impudentissimo, Muscæ scilicet & canis ingenio copulato. Cynomium Euthymius syluestris Muscæ genus agnoscit, quod inter cetera Muscarum genera est impudentissimum, de qua Psal. 77. quamquam super hac alibi. Hinc Catullus impudentiam expressit Amen codicillos reddere pernegantem Canem censet appellandam. Et Mathematici impudentem litigatorem ostensuri, duobus Zodiaci locis canino capite hominem statuunt: secundo quippe Arietis gradu, & Capricorni xvi. Sed nos hic de ea loquimur impudentia, qua quis fretus, pro iustitia vel pietate audeat vnumquemque vel ex potentioribus hominem erroris admonere, vel impuritatis arguere, dummodò spes profectus affulgeat, nec importuna temeritas in vitium prolatur.

C quippe Arietis gradu, & Capricorni xvi. Sed nos hic de ea loquimur impudentia, qua quis fretus, pro iustitia vel pietate audeat vnumquemque vel ex potentioribus hominem erroris admonere, vel impuritatis arguere, dummodò spes profectus affulgeat, nec importuna temeritas in vitium prolatur.

PETVLANTES IVNIORES.

NON præteribo hic militarem ordinem eorum, qui PETVLANTES IUNIORES appellabantur, sub magistro militum per Illyricum: ij enim, vt assumptum nomen hieroglyphica pictura testarentur, Canem luteum in rubra parma præferebant, in cuius medio orbis erat coloris lutei Canis, supernè pedibus, quoad fieri poterat, exporrectis. Sanè quidem, vt veterum quorundam est interpretatio, in Diuinis literis Romani milites, qui Pilato præsidi adstabant, Canes vocitantur, vti Psal. 21. Circumdederunt me Canes multi, quippe qui secundum legem immundi censerentur, atque admodum etiam impudentes essent, conspuendo sacrosancam Domini faciem, caput eius arundine percutiendo, coronam spineam affigendo, & omni opprobrij genere cæli Regem deludendo, vti eius ministerij mortales penè omnes. Eoque Theologi trahunt Domini dictum in Evangelio: Non decere sumptum de filiorum manibus panem dare Canibus. Quæ quidem nota si à Canino genere elui possent, nihil ferè inter animalia rationis expertia Cane venerabilius haberetur, vt qui non ciuitates modò sibi honoris positas habuerint: quod ab Alexandro Magno factum esse, amissa Cane Pertha nomine, Theopompus ait, verum etiam longe maiora præconia monumentaque secundum Aegyptios minus omnino meruisse videntur,

Pilati Canes.

PIERIVS VALERIANVS
AD CÆLIVM CALCAGNIVM,
DE IIS QVÆ PER CYNOCEPHALVM
SIMIAM, ET ID GENVS RELI-
QVA SIGNIFICANTVR,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER SEXTVS.

NVCVNDISSIMVM illud hospitium, quod mihi apud te per duas continuas hebdomadas Ferraria fuit, effecit, ut ea omnia incommoda, quæ perpeſſus eram, iacturæſque omnes, quas in tanta rerum conuerſione feceram, inciperem obliuiſci. Nam cum tu me Romana clade perterritum, neque non Florentina urbis, atque ad dō totius Italiae turbationes & motus fugientem, citj tandem cupidum in patriam meræ recipere feſtinantem, iungere iter iuſſiſſes, & apud te dies aliquot commorari, inuitatis quotidie viris literum præſtantibus, magnam maiori meo conſolationem adhibuiſti, ſuaviſſimæſque illorum ſermonibus egritudinis totius acerbitatē delinuiſti: præcipuè verò erudiſſimo Menardo illo tuo ſapientis vocato. Ea demum fuit utriuſque humanitas, ut nunquam apud quempiam aliàs hilarius acceptum me meminerim: ita uterque vèſtris me lubricationibus certatim oblectare contendebatis: tu, dum remotiſſima quæque proſundiſſimæ eruditionis arcana, apud authores veteres deliteſcentia, è tenebris eruebaſ; ille, dum Medicinæ Philoſophiæque loca plenaque, abſtruſoſque ſenſus, & longa annorum ſerie ad hunc uſque diem ignorata, multis egritudinibus remedia luci dare adnitebatur. Hinc factum, ut ego à vobis tali reſectus cibo, cum primùm ad Ægyptiaca mea Commentaria datus eſt reditus, vèſtra memor liberalitatis, qui me nullo laborum vèſtrorum fructu fraudare voluiſtis, ſtatim cogitarim amicitiam tam honeſta de cauſa olim vobiſcum initam, aliquo teſtimonio comprobare. Atque ita Cynocephali Ægyptiaci Commentarium (id enim ob veritatem ipſam præcipuè placuit) nomini tuo nuncupavi. Argumentum quidem, niſi me ſtudioſorum meorum ratio fallit, fortè non indignum, quod tu tamē vir eruditionis euoluas, quo in legendo, tametſi nihil tibi lectionum omnium belluoni nouum occurrerit ſaltem, ut me æ erga te beneuolentia ſignum ſit atque monumentum, opto.

Cynocephali
deſcriptio

NAM Cynocephali, quem Latine Cynicipitem interpretabimur, hieroglyphica, tum multa ſunt, tum eo nullum apud Ægyptios ſanctius animal, neque ſacratius fuit. Eadem penè forma eſt, qua caudata Simia, & propter eā ſimilitudinem ipſe quoque, Cereopithecus, appellatur. Sedenim noſter is corporatura maior, validior, efferaſiorque eſt facie caninæ ſimilior, vnde & nomen apud Græcos accepit: quamuis multa in hoc genere ſunt quæ humanam potiùs faciē, quàm caninam referunt, facileque apud nos mira manueſcunt cicuratione. Cynocephalorum, de quibus hic agimus, lacte & Numidæ & Meniſmi viuunt armentis ex eo genere comparatis, mari- bus præter ſobolis cauſam interemptis: quod idē dictum volui, ne quis Cynocephalum hūc, de quo dicturi ſumus, accipiat, ut multi perperâ, pro genere illo hominum, quod & Megathenes, & plerique alij prodidēre, capitis eſſe caninis, pro voce latrârū edere, ferarum pellibus velari, anguibz venatu & aucupio veſci. Nam, ut optimè noſti, agreſtes homines huiuſmodi Pauſanias ab Euphemo quodam ex Caria oriundo, viſos tradit in inſulis Oceani, quo tempeſtate delatus fuerit, quum in Italiam nauigaret.

L V N A.

Viſus deſe-
ctus in Cy-
nocephalo.

CVMPRIMIS autem Cynocephalus Lunæ erat hieroglyphicum: proptereâ quod animal id pari quodam afficitur conſenſu cum Lunæ coitu. Nam ipſa eadem hora qua Luna, nullo illuminata candore ſoli coniuncta tranſit, nobiſque videtur penitus euaniſſe: Cynocephalus mas ipſe quoque viſu deſicere cōperitur, neque interim cibum capit, ſed humi procumbens ægrè habet, quaſi Lunæ raptum ingemſcat. Fœmina verò præter id quod ea quoque luminibus capitur, & cū mari pari afficitur egritudine, ſanguinem inſuper egerit è natura. Quapropter aleban-

A tur in templis Cynocephali, ob id potissimum, ut Solis & Lunæ coitus exploratissime deprehenderetur. Hinc Cornelius tradit Simias tristes Luna cauæ: nam affectus idem omnino in id genus omne diffunditur, quamquam in Cynocephalis & maior & exploratior est.

L V N Æ O R T V S.

A LIVO eosdem Ægyptios sacerdotes Cynocephalus stans Lunæ ortum significabat, ad eam speciem addebant, ut manus in cælum sublatas haberet, & diadema regium capite gestaret; propterea quod, ut dicebamus, Cynocephalus valde sollicitus est super ortu Lunæ, quæ causa angore afficiatur, prorsusque excutiat. Simulac igitur ea cæperit illudescere, & ipse visus particeps fieri quasi Deo agat eo gestu gratias, & sacerdotij ornatu quodam instructus indeptam utrique lucem gratuletur, eo quo diximus hieroglyphico figuratur. Ideo verò tantem pingi voluere, quod stare conueniat adoranti, quem morem fuisse etiam apud Romanos, indicat Val Martialis in Epigramm.

Multis dum precibus Iouem salutat,

Stans summos resupinus visque in vngues Aethon.

Porro adorandæ nouæ Lunæ morem, & manus in prece sustollendi, Horatius attigit Ode illa:

Cælo supinas si tuleris manus,

Nascente Luna rustica Phidile,

Si thure placaris & horna

Fruge Lares, auidæque porca.

Quinetiam Virgil. statum & sublatis in cælum manus esse adorationis indicium ostendit: vbi Anchisen inducit obseruato augurali portento illo, quo flamma caput Afcanij corripuerat, mollèscque comas tactu innoxia lambere visa fuerat: is namque,

---- Oculos ad sidera letus

Exulit, & cælo palmas cum voce tendit.

Et cum mox in attestationem inonuisset, & delapsa cælo stella per vmbras facem ducens multa cum luce cucurrisset, signaretque vias, tum longo limite sulcus lucem daret, & latè circum loca

Sulphure fumarent, genitor se tollit in auras,

Affaturque Deos, & sanctum sidus adorat.

Status porro Philoni inconvertibilis mentis indicium est, ac sese Deo applicantis, qui nulla præditus vacillitate, stabilis firmusque permanens, ut cuncta moueantur auctor est. Videre est in argenteo quodam numo, quem bene literatus adolescens Prosper Publicola Sanerutus mihi Romæ videndum dedit, huius argumenti simulachrum cum inscriptione, V O T. P V B. quæ suscepta sunt in gratiam I M P. CÆS. TRAIANI ADRIANI AVG. Proditum autem est, stantes Ioui sacrificasse, votæque & preces allegasse, sed cum Opi rem sacram faciebant, illique supplicabant, votæque concipiebant, sedentes id facere solitos: eo scilicet signo eam esse terram matrem indicantes. Sedenim Pythagoras proprio dogmate adoraturos sedere iubet, quamuis Plutarc. vsurpatum à Numa dicit, ut hinc colligamus, vota rata firmæque esse debere. Quod verò ad statum pertinet, magister noster Paulus Apostolus roties standum admonet, dum dicit: State ergo, neque velitis iterum summittere vos in go seruitutis, & illi semper inherere. Atque alibi: State conuersi ad Dominum. & alibi: Quoniam tunc viuimus, si statis ad Dominum conuersi. Et in Gedeonis militia exauthorantur illi, qui ad aquam ducti flexere genua, & in terram procidere: qui verò stantes accepta in manum aqua eam lambere obseruati sunt, ad pugnam delecti rem fortiter gesserunt. Quinetiam in Nicæno Concilio statutum legas, ut die Dominica, & diebus Pentecostes, stantes ad orationem Domino vota reddamus: alia verò ratione ab ipso Resurrectionis Dominicæ die vsque ad certos dies, de quibus dicere nostri non est instituti: nam toto anno plures essent colligendi, idq; importunum videretur. De sustollendis verò manibus loco suo, in Manuum Commentario, plura.

Æ Q V I N O C T I A.

ÆQVINOCTIVM vtrumque Ægyptij sacerdotes *ιερογλυφηκῶς* scribere si vellent, Cynocephalum sedentem effingebant, causam eam secuti, quod animal id vtriusque æquinoctij tempore duodecies, per horas quippe diei singulas, ac duabus itidem noctibus eiusmodi, potus excrementa profundi: vnde absurdè factum, ut sedentem Cynocephalum in fontium apicibus statuât, quasi iugem & perennem aquam ex eo sibi conciliari arbitrentur. Adhæc, in his ipsis temporibus carnis Cynocephalus duodecies, horis quippe singulis, quanto potest argutius vlulatu vociferatur. Etenim horarum obseruandarum ratio Clepsydri prius excogitata est, quarum præcipuus vsus in vrbe Achantæ trans Nilum: fuit vbi inter alia, vas admodum ingens erat, in quod singulis diebus sacerdotes singuli numero trecenti & sexaginta, ad anni scilicet rationem qui apud eos habebatur, subductis intercalaribus

ADORATIO.

Cynocephalus erectus, adorationis hieroglyphicum.

Æn. lib. 2.

Ibidem.

Adoranti cur stare cōuenit.

Vfus Clepsydram ubi primum.

calaribus, quinque, de quibus in Vulture satis dictum est, aquam ex Nilo deferabant, quæ suo emissâ D
cauo per eius generis horologium horas indicaret: inuentum est postea tum vocis, tum sonori tym-
pani significatione, more Cynocephali eas discernere. Mos autem, vti dictum est nuper, erat apud
Ægyptios, vt in horologiis aqueis Cynocephalum adsculperent, ex pene cuius fistulato aqua destil-
laret, ea adhibita diligentia, vt quantum satis esset immitteretur, nève cauum nimis arctum, neque
nimis patens esset, hoc nimis celere effusionem, illo strangulationem sapius efficiente. Ex iis verò
quæ suprà posita sunt datur intelligi, quòdnam sit animantium id genus, quod nullo expresso no-
mine Victorinus Rhetor memorat eo loco, vbi M. Tullius in Rhetoricis temporis finitionem quæ-
rit. Vi enim is, Trifnegistum, quum in Ægypto esset, sacrum quoddam animal Serapidi dicatur
duodecies toto die vrinam facere obseruasse, idq; pari semper interposito tempore: vnde ipse diem
per duodecim horas dimensum esse coniecerit, exindèque hunc horarum numerum constitutum:
quamquam sunt qui velint ex cæli dimensione, quæ secundum musicam rationem in duodecim
partes diuisa fertur, horas itidem duodecim adinuentas. Astronomi enim diem & noctem, quotquot
alteruter horarum nostrarum fuerit, in horas ipsi suas x i l singulos partiuntur. Aquam porrò ma-
iores nostri, quantum per totum diem sufficeret, exceperunt tenuissimo cauo diffluentem, cæque in
duodecim partes diuisa, ex partibus horarum numerum statuerunt.

Q V I E S.

Q V A N T V M verò pertinet ad sessum, sessus, vt Iamblichus ad Porphyr. scribit, quietis indicium
esse videtur, de quo plura inter arbores disservimus, vbi Deum in læto sedentem ab antiquis,
idq; ex Nasamonum instituto, pingi solitum, & qua causa declarauimus. In æquinoctiis verò illa E
vtriusque temporis æquè dimensi paritas, quietis cuiusdam indicium haberi potest, cum nihil sub-
sultet, quod alterutram partem inquireret: vtraque verò firma stabilisq; in æquilibrio conquesceat.

L I T E R Æ.

L I T E R A S quoque per Cynocephali simulachrū intelligebant
Ægyptij: quia quoddam eorum genus eas callere existimabāt,
seque illis ob literarum cognitionem cognatos esse. Simulacrum
Cynocephalus in templum inductus erat, eorum ritu educandus
colendusque, sacerdos illi albiolun calamum & sepiam appone-
bat, exploramus an ex eo genere esset quod in cultum recipi debe-
ret, quippe si quid scribendo cognitionem suam approbasset: ea
de causa Mercurio sacer erat, qui literarum omnium author habe-
batur. Ex quo iam credere possumus, Simiam olim larrunculis lu-
dere didicisse, & Elephantum literarum Græcarum doctum in pul-
uere scriptitasse, Murēque, quod pro comperto Albeius ponit,
in conuiuiis candelæ discubentibus præcetera, daduchi ministeriū præstitisse. Mira hæc fortasse videatur
iis, qui sententiam Anaxagoræ probant, animalia omnia ab homine rationem habere dumtaxat acti-
uam, passiuam autem, vt ita dicam, & tanquam mentem quāque mentis interpretem dicunt, nun-
quam habere. Sedenim & Pythagoras & Plato asserere videntur rationis participes animas esse, vt
eorum animantium quæ vulgò rationis expertia vocentur, tamen si ratione non vtantur, tum propter
incongruam ineptamque corporum compaginem, tum verò quòd discerendi facultate careant, vt
in Simiis, & id genus aliis humani cuiuscumque ferè operis imitatricibus est cernere. Quinimò Dio-
genes his etiam intelligentiæ aërisque participatum impertit, quæ vt magis minùse sint humanæ fi-
guræ similia, ita magis minùse intelligent. Econuersò autem, vt apud Aristotelem & Physiogno-
mos alios habetur, ta mores in humana perpendimus natura, prout effigies, ipsæque corporis species
ad brutorum aliquod refertur: vt pote Asinina labia crassa quippe prominentiæque, tarditatem &
stuporem ingenij, Caninas maxillas iracundiam simul & fidelitatem, hispidam angustā, que fron-
tem, quippe Suillam, impuritatem morum, indocilitatēque hominis indicare: atque ita ferè
singulis in articulis, ingenium nostrum ad brutorum similitudinem explorari. Pari igitur ratione
Cynocephali, Simiarūque genus omne, quorum bona pars mira quadam similitudine faciem hu-
manam, pedes autem & manus omninò referunt, humano itidem sensui & operationi, artibusque
propinquiora sunt, & propemodum intelligere nobiscum pariter iudicātur. Non præteribo hic, quod
ad hanc pertinet similitudinem, quo Galenus in aggressionibus Anatomicis ait, se multas Simias &
Cynocephalos dissecasse, si humani corporis copia non affuisset, miramque in iis similitudinem cum
humano corpore deprehendisse: quare Ennius rectè admodum scribit,

Simia quāq; similis brutissima bestia nobis.

Sed esto similitudo hæc ingenij causa. Quid hi super Elephante dicturi sunt, quo quid brutum ma-
gis, & ab humana figura diuersius? Ei tamen beluæ esse quandam cum genere humano societatem,
M. Tullius in Epistolis, ex confirmata hominum opinione, non negat.

*Plinius lib.
8. capite 54
Mus in co-
niuiis.*

*Per bruto-
rum aliqua,
hominum
mores signi-
ficantur.*

*Epistola ad
M. Tullium.*

VNDE BRVTORVM CVLTVS APVD ÆGYPTIOS.

ALI verò colique animalia, quæ rationis expertia dictamus, sunt qui ab Iside tradant institutum, quæ honorem hunc coniugi, eidemque fratri Osiridi præstandum induxerit, magna agrorum parte sacrificiis adiudicata: morèque fuisse initio, ut quæ quisque vellet animalia in hunc usum aleret, quibus vita functis, tanquam Osiris occubuisse, luctum instaurabant. Cæterum postea delectum habitum & Cynocephalo in primis honorem attributum propter excellentem quandam, ut rerum periti asserunt, animalis istius naturam humano propemodum generi proximam: ut verò profani putant, quippe qui rerum historias ex vulgo mutantur, factum aiunt, propterea quòd Osiris huiusmodi Satyrorum genere sit plurimum delectatus, uti nostro etiam tempore vanissimi plebique faciunt. At Romanis etiam id nequitia genus in vsu fuit. Quare nebulonem Vedium luxuria carpit Cicero, quòd sibi obuiam factus cum duobus essedis & rheda equis iuncta & lætica, quodque in essedo haberet Cynocephalum, neque deessent etiam Onagri: quare nunquam hominem nequiores autumat se vidisse. Quin verò & Satyros eos appellatos constat. Magna horum vis in subsolanis Indorum montibus, quæ Cartadulorum dicitur regio, humana propemodum effigie, tamque quadrupes quam rectè currentes, tantæ pernicitatis incursum, ut propter velocitatem non nisi senes aut ægri capiantur. Atque hinc ridiculum illud Alexandri Magni militibus obuenerit, qui loco quodam per Indiam facientes iter, Cercopithecus adèò multos insignique magnitudine conspicati, qui ad exercitus similitudinem, quem infernè sub signis progredi obseruabant, ordines & ipsi seruare videbatur, in eos velut in hostes montium iuga insidentes impetum fecerunt, suisque erroris admoniti à locorum peritis, non sine rubore arma inhibuerunt.

Vedius à Cicerone cur reprehensus.

Meminit Q. Curtius.

SACERDOS.

SED ut ad hieroglyphica redeamus sacerdotem etià hieroglyphice per Cynocephalum Ægyptij significabant, propterea quòd aiunt animal id neque pisce, neque pane ex piscibus confecto vesci, quali Orizæ plurimum vtuntur. Indorum ea gens, qui nullum aliud cibum nouère, quos vnguibus dissectos sole torrent, atque inde panem ex his faciunt, ut Clytarchus memorizæ prodidit. Veluti tres apud Babylonios familiæ olim fuère, quæ nullo alio cibo victitabant, quàm piscibus arefactis & pistillo tussis, ac demum in offas coactis, veluti pane: cuiusmodi religio in Christianæ quoque pietatis collegia quædam emanauit, quæ perpetuam carniæ abstinentiam sibi constituerunt, quod tamen apud eos honestiori de causa & longè maioribus argumentis institutum: externi tamen sacerdotes & pisce, & huiusmodi etiam pane vesciebantur, quo Ægyptij tantum abstinebant piscemque hi deum omnem, ut Commentario suo dictum, religiosè admodum abhorrebant, eaque potissimum de causa, tanto Cynocephalum cultu prosequiebantur, in quo suæ religionis timorem obseruarent.

Carniæ abstinentia.

CIRCVCNCISIO.

CVMQUE circuncisionis ritum Ægyptij suscepissent, animaduertissentque Canicipites hos circuncisos nasci, rati, non temerè sed diuinitus ei animantium generi id obtigisse, maiori eos habuere venerationi, vnam eandemque cognationem cum illis omnino profitètes. Circumcidere verò antiquissimum fuisse Ægyptiorum institutum, ab eisque ritum sumpsisse Iudæos, Diodorus fabulatur, quem secuti scriptores quidam alij, proprium hoc, & vetus Ægyptiorum arbitratum sunt quem morem Colchi, vt pote Ægyptiorum coloni, neque non Hebræi apud eos educari, postea tenuerint. Sed eorum hæc est fabula: qui Diuinarum literarum historiam tam longa annorum serie apud populos nationesque omnes receptam, obscurare conati sunt, cui tamen & Strabo & Cornellius Tacitus subscribunt, qui circumcidere genitalia Iudæorum institutum asseruerant. Sedenim qui veterum monumenta studiosius perferuntur, Abrahamum norunt signum populo suo dedisse circuncisionem, qua sui ab Ægyptiis distinguerentur. Non igitur diceret Irenæus, ad similitudinem Cynocephali circumcidebant Ægyptij, sed ab Hebræis ritum hunc Ægyptiorum natio magna ex parte suscepit, quæ virum illum per annos multos in Ægypto degentem, & de diuinis assidue differentem admirata est, pluribus & veteribus & nouis scriptoribus id asserentibus. Sed fac nihil horum inueniri, validius id mihi argumentum est, quod ex historia defumitur, mutilandorum genitalium legem antiquis temporibus popularem apud Ægyptios non fuisse, cuius rei Pharonis filiam testem appello locupletissimam, quæ cum in ripa profluentis fluminis Mosem comperisset, cuestigio circuncisum agnouit, & facti gentis Hebræicæ nuncupauit. Quòd si circumcidendi mos Ægyptiorum itidem fuisset, quinam ex hoc signo in cognitionem eam deuenire potuerit? Ex quo illud etiam suspicari licet, non omnium Ægyptiorum institutum fuisse mutilationem huiusmodi, sed sacerdotum tantum, ut à prophanis secerentur, quod apud Hebræos semper populariter obseruatum est. Notum illud est, Iudæos olim contra Hadrianum mouisse bellum, qui ne mutilarentur genitalia vetare voluerit.

Circuncisionis Ægyptiorum antiquus mos.

*Circuncis-
sionis mystica
significatio*

DE mysterij autem ratione, varia traduntur ab authoribus penè omnibus, sed præcipuè quidem nihil præter obscenorum munditiam ea re quæsitum existimant. Alij figuram eam fuisse aiunt, sed quam ne ipsi quidem Hebræi satis intellexerint. Non desunt qui id insigne ob eam causam genti inditum putent, quo numerosa illa progenies cœlestis Abrahamo promissa, à cæteris esset gentibus discreta. Antiqui omnes Theologi, ex hoc circuncidendi cordis figuram & typum asserunt, quòd ea pars quæ circunciditur, similitudinem quandam habeat cordis: iussisse verò Deum vt ea nudaretur, quòd ostenderet, aperto & simplici corde oportere nos viuere, vt pote quæ in ea corporis parte, quæ omnium ferè gentium ritu pudorèque velari solet, instituta sit: quia secretioris illius circuncisionis, quæ in corde fieri debet, indicium fuit. *Circuncisi enim sumus*, inquit Apostolus, *circuncisione non manu facta*. Nam & Prophetæ identidem clamant: *Circuncidite duritiam cordis vestri*. Declamant super hoc Lactantius, Eucherius, Irenæus, Græci Latinique omnes. *Nam illa*, inquit, *carnis mutilatio in Iudæis, nisi significaret cordis circuncisionem, careret utique ratione: quia si Deus id vellet tantum, à principio sic hominem formasset, ut præputiū nō haberet*. Quæ verò super hac re multa admodum magister noster Paulus senferit, cum sint quotidie impiorū manibus, & publicè recitentur, superuacaneum ea repetere iudicavi, idq; sat fuerit monuisse, Origenem Adamantium super hoc legendum epistola ad Romanos capite 2. libro 2. & alibi passim, ita tamen ne Chrysostomum, Basilium, & ex nostris neminem prætereamus.

IRACUNDIA.

AD HÆC Ægyptij sacerdotes iracundiam per Cynocephalum indicabant. Est enim Cynocephalus ante omnia animalia iracundus, indignabundusque, de quo id dici potest, quod de Pane Theocritus,

Καὶ οἱ αἱ ἀπὸ δρυῶνα χορὰ πρὸς ἐνὶ κάρῳ.

Semper acerba illi pro naribus asidet ira.

quasi dicamus,

Sphinx.

Nam omnino & Pances, & Satyros, & Sphingas, & Simias, & Cynocephalos idem propemodum genus, diuersis tamen inter se distinctum speciebus, authores ponunt. Nascuntur verò Sphinges apud Troglodytas Æthiopes, forma haud ei dissimili qua pinguntur, fusco pilo, mammis in pectore geminis, monstro similes, sunt etiam paulò pinguiore: naturam habent in cicurationem admodum procliuem, pluribus exercitiis disciplinisque aptam. Albertus quoque inter Simiarum genera Sphingem agnoscit, insignem duabus in maxilla maculis nigricantibus, cauda coloris itidem subnigri & oblonga. Harum ego vnam Veronæ cum essem, vidi, mammis illis & glabris & candidis, à pectore propendentibus: circumducebat eum circulator quidam Gallus, ex ignotis antea insulis recens aduectam. Ostentabat idem cuniculos nostris quadruplo maiores, mira quippe corporis obesitate distentos, & quod, nisi quis viderit, credere vix queat, præditos quaternis singulos genitalibus, humanorum digitorum instar & similitudine coherentibus. Ipsa verò Sphinx toto erat pectore glabello, facie & auribus humanis propioribus, dorso hispido supra modum, fusco & oblongo admodum pilo, eoque densissimo. Reftor læuum brachium quo catenam, cui erat alligata, regebat, ferrea manica obarmatum habebat, dextra baculum gerebat, quem in faciem animalis identidem prætendens, bipe dem secum ambulare, & loco etiam saltare interdum & obgannire faciebat, multamque hinc à spectatori- bus stipem aucupabatur.

*Cuniculi
ex ignotis
insulis.*

ARCANATEGENDA.

PORRO Sphinges in Ægyptiorum templis hieroglyphicè admonent mystica dogmata, præceptaque & institutiones sacras, per ænigmatum modos à profana procul multitudine inuiolata custodiri debere, & in arcanis tantum tractari: cuius ergò taciturnitatis effigie, huius tabellas & literas signare diu delectatus est Octavianus Augustus, quam postea repudiavit vsus inde felicitis ominis causa, Alexandri imagine.

*Sueton. in
eius vias,
cap. 30.*

INGENIIACVMEN.

EA verò hæc Palladiæ cuspidi subiecta, vt in ea Mineræ statua, quam Athenis olim fuisse creatam ait Plinius, ostendit nihil tam abditum & reconditum esse, quod ingenij acumine exeri, & palam proferri non possit: ita quidem Sphinges. At qui Cynocephali vocantur, corpore sunt deformi, ferum omnino, vt diximus initio, atque indomitum animal, quod nulla ratione modòque scuit, supercilio aspectuque sunt horrido & truci, genuinam, qua de suprà dicebamus, bilem ex facie possis agnoscere.

DIVINA IN OCCULTO.

AD DENTVR & Sileni Cynocephalo: sunt enim & hi, vt Pausanias attestatur, ex Satyrorum grege, quos cum ætatis iam prouectioris esse cæperint, Silenos appellare consueuerunt, quorum

rum hieroglyphicū erat, diuinitatem in re quapiā delitescere. Erant enim Sileni, vt ex Platonici Alcibiadis dicto colligimus, imaginūculæ quædā feciles, ita concinnatæ, vt diduci & explicari possent, quæ vbi clausæ erant, nihil aliud quā ridiculam & monstrosam quandam tibicinis speciem ostentabant: vbi verò aperiebantur, venerabile numen aliquod exerebāt. Hinc Alcibiades Symposio, Socratem Silenis simile esse dicit, quod is longè alius esset interiùs iuueti, quā summo habitu videretur. Vnde etiā Σιληνὸς ἀλκιβιάδης dici solet, de re quæ prima fronte vilis ac ridicula videatur, interiùs tamen ac propius contemplanti sit admirabilis.

VRINATOR.

SEDENIM, ne reliqua Cynocephali significata prætereamus, per simulachrum eius vrinatorem etiam intelligebant, quandoquidem animalia reliqua inter natandū obhorrescere, rugisque strigosa fieri prohibent: vnus Cynocephalus, vt apud Horum est, in quemcunque locum tranare perirexerit, nullo vel squaloris vel horroris indicio fertur enatare, cuius quidē natationis facilitas vnā cum literarum peritia, quæ potissimum in Cynocephalo discernuntur, eam animali conciliant laudē, quæ doctis & experientibus viris tribuebatur, vt scilicet & literas & natare didicissent: cōrā verò in ignauos & nulli negotio idoneos, nulliusque disciplinæ aut exercitij participes, Athenienses dicere solebant, μήτε νῆνι μήτε γυμνασίῳ, neque quidem natare, neque literas, cuius prouerbij mentionem facit in legibus Plato, atque etiam Aristides in Apologia quadā. Quod verò hæc liberalia essent studia, apud Tranquillum legimus, Octavianum Augustum nepotes suos & literas & natare: aliāque rudimenta per se plerumque docuisse. Iam & de Caligula ad eius ignominiam dictum, quod admodum docilis ad cetera, natare nescierit. Porro vrinator non est simpliciter positum sed eum significat qui profunda quæque peruestiget, vnde locos apud scriptores perdifficiles, Delio natatore indigere dicimus: egrege enim Delij natandi peritia celebrantur.

ORBIS TERRARVM.

PER idem animal orbem terrarum ἱερογλυφικῶς Egyptij significabant. Nam cum duas & sexaginta primarias terræ habitabilis regiones ponerent, quas & Hali Amberagel in tractatu vltimo Astrologiæ memorat, obseruarunt magna in id genus animalium cura adhibita, partes totidē in Cynocephalo moriente, quæ quotidie singulæ perirent mox, & secundo & sexagesimo die quod reliquum esset corporis interiret. Erat verò apud eos sacerdos summa religio, vt quicunque singulis diebus intermortuus esset, articulus præsecaretur, ritēque vnguentis more suo obunctus sepeliretur. Quod verò mos fuerit Ægyptiorum vnguentum plurimo cadauera inungendi, durauit apud etiam apud Christianos diutissimè mos hic, quod ex Tertulliano coniectari possumus, ita dicente: *Si Arabiæ querantur, Sicut Sabæi pluris & carioris suas merces Christianis sciendiis prosligari, quā Diis sumigandis.* Sed vt ad orbis partitionem reuertamur. Deus excelsus, diceret Clemēs, penes quem rerum omnium potestas est, in septuaginta & duas partes diuisit totius terræ nationes, eisque principes Angelos præfecit, mox Christus Apostolos totidem antequam pateretur, per omnem terrarum orbem dimisit, qui Euangelium prædicarent. Astrologi, suam quandam secuti commoditatem, sexagenis tantum partibus orbem diuisere, de quibus ita Proclus in Sphæra: *Sed nec interualla circuloꝝ in toto orbe à se inuicem sita sunt: verum pro sphaerarum descriptione ad hunc modum dispensari solent. Diuisio in LX. partes meridiano quouis circulo, Septentrionalis circulus à polo sexagesimarum partium quisque interuallo notatur, Aequator ab vtroque tropico sexagesimis quaternis distat.* Reliqua ex Iacobo Zieglero huius doctrinæ peritissimo, cognoscere poteris, cuius tu eruditionem admiratus, cum Principem is neminem virum in Italia, atque adeo in ipsa vrbe Roma reperisset, à quo susciperetur, tu ipse mi Cæli, hominem & probum, & literatum, vti Anacharfin Solon, complexus in contrubernium tuum admisisti, & vt doctrinam suam posteritati communicare posset, per ea, quæ illi præstas commoda, effecisti.

Mundi diuisio.

Ægyptiorum mos vngendi cadauera.

DE SIMIA.

AM verò quædam super Simia conquiramus, qua super id traditur, quod iidem sacerdotes, vbi hæreditatem in inuisos collatam significare voluissent, hieroglyphicum Simiæ quæ paruulam penè Simiolam duceret, facere consueuerunt: cuius argumenti causam eam apud Horum legas, quod duas ipsa Simiolas vno partu perfert. Sedenim earum alteram magis diligit, alteram ita negligit, vt eam etiam odio prosequi videatur. Quam verò curādam suscipit, morosè adeo complectitur, & ante se comprehensam gestat, ostēdat omnibus, tractatq; gaudet, gratulationē intelligens, vt magna ex parte fortum ipsa suum, cui tanto affectu fauere videbatur, attestando enecet: mox alterum, quem negligere experat, educare cogatur in eum omni mox conuersa cura.

HÆRES INVISVS.

Idem Philo-
stratus in
Aristide.

Molossorum
Regis Si-
mia.

VILGATISSIMUM verò illud est, & omnium scriptorum atatumque testimonio receptum, Simiam pro despiciatissimo & maximè nequam homine haberi, vt pro Ctesiphonte Demosthenes, Æschinem tragicam esse Simiam dicit, quòd personatus quodammodò verborum grauitate videretur, cùm alioqui pessimus atque nequissimus ciuis esset. Et Dion historicus de obrectatori-
bus, *Quos ego, ait, non pluris facio, quam, vt dici solet, Simias.* Apud Cic. in Epistolis, Simiam inuenias pro nihili homine positum. Quòdque Historiis Græcis memoriæ mandatum est, Simiæ, quam rex Mo-
lossorum in deliciis habebat, improbitas minimè prætereunda. Illa enim, cùm Spartiæ oraculum ab Ioue Dodonæo petiuisent de victoriæ fascitantes, legatiquè vas illud in quo inerant sortes collo-
cauissent vrnam euertit, sortèsque dissipauit. Negant verò Historici, vt Cicero de Diuinatione re-
fert, Lacedæmoniis vllum vnaquam ostentum hoc tristius accidisse: nam quæ præposita erat oraculo sacerdos, dixisse fertur: *De salute Lacedæmoniis esse, non de victoria cogitandum.* Neque verò Plautus in-
eptè Simiam bestiam, nunc nihili vocat, nunc nequissimam, in Milite, ac Pseudolo, & in Ruden-
te, pro lenone in somniorum coniectatione ponit, quando lenonibus nihil est scelestius neque perdi-
tius, ingrato dubio procul & inuiso mortalibus genere, *quòdque est, vt ipse dicit, Deorum odium atque ho-*
minum.

VITIORVM DISSIMVLATOR.

AD HÆC, hominem sua dissimulantem vitia, turpitudinèque domesticam occultantem, notare si vellent Ægyptij, Simiam micturientem faciebant: ipsa enim est ea verecundia præ-
dita, vt quotiescunque lorium fecerit, excrementum illud (quod etiam in facie reliqua feles fa-
ciunt) effossa obruat terra, aut alia quapiam re super ingesta omninò occultat. Sed quoniam imprec-
si codices in damno sunt, quantum ad Simiæ nomen, quæ sit castior lectio, in Fele, hoc est, in Æluro
disputatur.

E

I M P V D E N T I A.

MHI quidem longè significantius per Simiam impudètia videtur ostendi posse, quàm huiusmodi verecundia. Ea si-
quidem partibus iis, quas verecundia occultari iubet, assidua ses-
sione depilatis, natibúsque ita turpiter denudatis, improbum ex-
hibet spectaculum: & eius generis mares, præcipuèque Cercopi-
theci, natura procaciter excitata, frequenti quantumlibet specta-
torum theatro, satiis cum impudentia pudendi tractatione lasci-
uiunt, eorum instar fatuorum quos nunc Ægyptij, vt omnibus ad
Nilum locis palàm est, Maurique & Turcæ omnes simul ac talia
perpetrare conspexerint, magnopere venerantur, summàque &
innocentia & simplicitate præditos arbitrantur: rêmque putant
admodùm piam se facere, si cumulatim in hos stipem contulerint.
Sed vtrunque illa, Pithecusæ insulæ, quod ad hanc facit morum prauitatem, notæ sunt in Tyrreno
mari, quibus nomen inditum à Simiis, in quas Candulus & Atlantis, vt apud Harpocrationem ex
Æschyli Sardiani iambis legitur, fratres, omnium ætate profligatissimi impostores à Ioue transfor-
mati sunt, cùm aduersus eum quoque fallaciarum machinas admouissent. De quibus ita Ouid. in
Fabulis:

*Inarimem, Prochytaemque legit, viridique locatus
Colle Pithecusæ, habitantum nomine dictas:
Quippe Deum genitor fraudem & periuria quondam
Cercopum exosus, gentisque admissa dolose
In deformem viros animal mutauit, vt iidem
Disimiles homini possent similèsque videri.*

PETVLANTIA.

Thersitis in
solentia no-
tatur.

Sanè quidem petulantiam quis hoc scriptiois genere significaturus, nullo commodius animali vte-
tur, quàm Simia: cuius improbitate considerata: Plato in Ciuitate sua Thersitem ait, illum omnium
qui ad llium venère turpissimum, tantæque impudentiæ monstrum, vt Achilles Agamemnoni ex-
probrare nihil veritus fuerit seque heroibus ingerere temerarius assueuerit, in Simiam commutatum
esse, imitarique adhuc hominum facta, non re, sed specie ipsa mutata: quod etiam Q. Calaber Paralip-
omenis tangit. Nam si cùm inter homines ageret, tam perditæ fuit insolentiæ, vt ne Regibus qui-
dem Imperatoribúsque ipsis quicquam parceret, minimè mirum, si, postquam in bruta transiuit, eun-
dem animi tenorem seruauit, importunitatèque omnem aduersus Leonem ipsum, ferarum omnium
regem, exerceret. Sanè Lycophron Thersitem ipsum *πινυόμας* *Φεν* appellat, & vulgò genus hominum
huiusmodi Simiis solemus æquiparare. Ac in eam improbitatem ita nos aliquando lusimus sermone
ad Leonem. X. P. M.

*Denique sic petulans generoso insensa Leoni
Simia, quæ natibus, caudæ, & clunibus huius,*

A

*Tantum animi est parvis, afflicta procacibus ausis,
Hoc tam magnum animal vexatque agit, atque, nec ullam
Esse moram patitur, Musca importunior: apta
Illa feros vitare ungues & dentis acumen,
Lubrica dum fudit saltu, leuibusque lacertis,
Dêque suo querit sibi tot ludibria Rege.*

FEBRIS MEDELA.

RELIQUVM hîc erat, vt ex eorumdem sacerdotum dictatis remedium febris ex Leone Simiam
vescente significari subiiceremus, sed super hoc satis in Leone.

SVI ADMIRATOR.

QV o sit in prolem suam affectu Simia, paulò antè diximus. Hinc autem aliud oritur. hierogly-
phicum. Fuerunt enim qui Suffenos Catullianos per foetam Simiam aptè significari posse con-
tenderent, qui scilicet sine rivali dicta factave sua vnice amant & venerantur. Generosum Pindari
dictum, qui genus hoc hominum philautia, hoc est, cæco amore sui perditum irridens, adultores
non aliter viros probos & amicos videri ait insipientibus, quàm Simiæ pulchræ pueris iudicantur. Ait
enim in Pythiis, καλὸς τε φίλος ἀδελφεὶ παύσι, *Bella quidem Simiola est pueris.* Nam & Horatius adulatorem
in obsequium plus æquo pronum, ita ad diuitis nutum mutari scribit, *Vt credas mimum partes agitare*
B *secundas.* Simia verò mimum excubrit, quòd vna omnium maximè atque efficacissimè quæcunque
fieri viderit imitatur. De philautia Synesius, vir literatissimus, cùm epistolas accuratius à se scriptas
aliquando colligeret, vereri se dixit, ne quod Simiis accidit, eueniat sibi: illæ enim, ait, cùm natos ani-
malium omnium turpissimos pariant, putant ipsæ tamen eos esse omnium formosissimos. Atque vti-
nam, mi Cæli, non idem & ego fallar, qui tantùm vigiliarum hieroglyphicis his indagandis impen-
derim, tantum laborum conscribendis exhauserim, vt quod nunc hominum est ingenium, postea-
quàm me studioforum animos oblectare existimaucero, ludibrio sim. Quid enim, inquit, ad nos li-
terarum Ægyptiarum fabulæ, cùm nunquam satis temporis per ætatem etiam longissimam superfit,
vt vel Latina vel Græca discere quis possit? quâto satius fuerat quatuor hos & viginti annos, qui con-
texendis sex circiter & quinquaginta huius argumenti commentariis perire, vel eloquentiæ, vel tra-
ducendis authoribus Græcorum optimis impendisse: aut, si frigidus obstaret circum præcordia san-
guis: mihi potiùs latenter instituisse viuere, ne per continuam genij defraudationem corpus afflige-
rem, vnde diuturnas grauissimæque tot ægritudines contraherem, neque tamen hinc vllam apud po-
tentiorum quemquam gratiam mihi compararem. Vera hæc, non inficior, dicturi sunt. Sed quid age-
rem? Suus cuique attributus est error. Si quid tamen fuerit quod vel tibi, vel tribus amicis aliis non
vsquequaque displicuerit, satis me consecutum arbitratus habeant sibi sua regna Reges, respon-
debo, meamque iudicio trium circiter amicorum industriam approbari vsque aded
æstimabo, vt pro laboribus tantis ingentem mihi mercedem cumulatissimè
persolutam, rationibus meis sim nulla contatione relatu-
rus. Vale, meque Manardo, more tamen

*Generosum
Pindari-
dum.*

*Pierius 24.
annos in his
Hierog. cõ-
tex. im-
per*

C

illo tuo, plurimùm
commenda.

*

F 2

PIERIVS VALERIANVS AD MAGNIFICVM ACHILLEM

BOCCHIVM BONONIENSEM, DE

IIS QVÆ PER CERVVM

SIGNIFICANTVR,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER SEPTIMVS.

SINGVLARIS illa mentis integritas, summâque eruditio tua (*Achilles Bocchi nobiliss-*
me) nostrâque amicitie firmitas, perpetuâque constantia iubent, ut quantum in me est, tui me-
moriâ nullo unquam tempore apud me desuram assidue celebrem: siue nos coniunxerit
olim studiorum similitudo siue fortune quadam paritas (quod eodem tempore pari malitia
tibi Bononiæ, mihi Romæ easdem disciplinas profiteri contigerit) eorundemque amicorum,
quos diu coluimus, patrocínio protegi. Nulla tamen te amandi causa maiores extiterunt,
quàm congressus illi pericundi, perutiles, & in primis mihi salutiferi, cum tristissimo illo
meo, Italiæque totius tempore recens Florentia cum Medicis meis cictus, Bononiæ te superiori æstate conueni: in
tanta enim rerum mearum omnium iactura facta neminem habui, qui sapientioribus sermonibus maiorem, misere-
rias, calamitatēque meas molliret, alienaretque magis, quàm amicissimæ officiosissimæque consolationes tuæ: ita te
prudenter per totius vetustatis exempla, perque ea quæ atate nostra conspexeramus, de humanarum rerum vicissitu-
dinibus differrentem, audire plurimum inuabat. Accedebat huc, tua illa verborum bonitas, mira vultus hilaritas,
& festina semper oratio, quæ me ita deliniri sentiebam, ut ad erumnas meas mitigandas nihil accidere posset vi-
lius, nihil accommodatius. Tecum itaque totos illos dies esse tecum ambulare, tecum sedere nunquam destiti donec
maximam eius, quæ me tum oppresserat, anxietatis partem à ceruicibus meis excussisse mihi visus es, agritudinēque
illius feritatem non parum mitigasse. Postea vero quàm acerbitas illa temporum in mitiorem versa est fortunam,
elapsus in custodia Pontifex, patriæ Medici, Romæ nos restituti, mihi quæ res satis bellè succedere factum est, ut me
tot iam laborum difficultatūque nihil omnino panneret. Hippolyti enim mei liberalitate sum egerē vertitis, libe-
riusque mihi otium indultum est. Unde datus est ad literarum studia reditus, & deserta diu Atusa repetita. In his
autem ea prima fuit cura, ut quæ tractasse me olim nosti hieroglyphica, diutius in situ esse minime permitterem. Ac-
cinsi me itaque ad poliandum, eo tunc consilio, ut si niueus doctorum amicorum calculus accessisset, modo hoc modo
illud Commentarium emitterem. Quod ut commodius fieri posset, eruditissimis viris amicis meis libellos singulos
singulis inscripsi: ut ipsi non magis mea, quàm sua causa, quod corrigendum existimassent, accuratè emendare
quodammodo cogerentur. Ex his Ceruus tibi dedicandus fuit, propterea quod sermones illi, quos calamitoso meo illo
tempore tecum fuisse repetebam, argumentum id præcipue habuisse memini, ut tot inuictas multis ab hinc annis in
plerisque Principes calamitates, quales & quantas Europa ferè tota vidimus, eorum delirio deriuatas inde proce-
dere querebamur, quod id hominum genus amicis sinceriores veridicosque propemodum fastidiret, plurimumque
adulatores subdolosque parasitos vnicè adamaret. Præcipuum verò Cerui esse hieroglyphicum apud Ægyptios, ut si
hanc indicij captiuitatem indicare vellent, Ceruum fistula illectum pingerent: ut si quæ huiusmodi tendicula para-
rentur, haberet scitus homo quod sibi proponeret præcipue fugiendum.

AB ADVLATORIBVS PESSVNDATVS.

AEGYPTII hominem dolo ab adulatoribus circumuentum ea pictura significabant.
Quod verò Ceruo insitum natura sit pastoralis fistula, vel suauis aliquo modulantium
concentu demulceri, tantæque hinc affici voluptate, ut inmemor sui nullo profus ne-
gotio capiat, vel iniecto alicundè telo, quod propter animi abalienationem adesse
tunc minime suspicatur, euectigio transfodiatur: atque ita fiat ad blandientium præda,
aliquod ludibrio suo conuiuium exhilaraturus: quemadmodum cum pernicie sua ridiculi fiunt, qui
leno

A Ieno ciniis istiusmodi, et ceteris, ut capiēdos: ut recte mihi Antisthenes Philosophus dixisse videatur, *Longe satius esse in Comos, quam in adulatores incidere.* Hæc iam tunc in congressu illo Bononiēdī dicta, puto meministi, cum tu, ut semper soles, doctè aliquid declamare, subiecisti: Sapientissimè quidem Antisthenes, qui ut iuuentutem suam (nam ea potissimum ætas huic obnoxia est incommodo) ab Archilochæ Vulpis calliditate liberaret, vtili omnibus documento futurus, Coruos aiebat non tam hominibus obesse, quàm adulatores. Corui siquidem corporis tantum oculos effodiunt, quos ne viles quidem non postremi nominis Philosophi existimauerunt: alij, ut contemplationis impedimentum nescio quod, spontè effoscos, abiecerunt. Adulatores verò mentis, quæ nostri diuina pars est, oculos eruunt, intellectum scilicet atque iudicium, quibus tantum reliquis præstamus animantibus, obtenebrant: quibus ita perditis euenire necesse est, ut nihil fiat humanitati reliquum. Idem etiam dicitur, Meretrices bona omnia amatoribus suis comprecari, præter vnā mentem atque prudentiam: ita adulatores iis quos affectantur, omnia felicia ominari, præterquam sapere, ac seipsos nocere. Addidisti etiam illud, quod Crispus Passienus dicere solebat, non esse claudendum ostium adulationi, sed aperiendum: veluti solet amica, quæ si fores impulit, grata est, si effregit, gravior: prodesse enim is hoc arbitratur, ut homo inde qualis esse debeat, admoneatur. Respondi ego: Argutè quidem Passienus opinabatur, sed paucissimi, quos ardentissima virtus vndeumque munierit, hoc assequi potuerunt, reliquis plerisque omnibus, ob humanæ naturæ inbecillitatem periculum imminet, ne si ad hæc aures paterentur, tanquam Vituli inter Lupos circumueniantur, ut Crateris Cynici sententia declarauit. Contrà verò sapienter illi vitam instituerunt, qui non ad ostentationem viuunt, non populares aures captant, sed sibi rerum suarum conscij, rationem ipsam, veram viuendi viam, sibi proposuerunt. Quare cum veritas semeripsum noscere doceat, impediatur adulatio, illa virtutis viam, hæc vitiorum semitam collaudet, illa bonis, hæc malis parere compellat: reiiciatur à nobis penitus adulator, more Philosophi Timonis, qui Demeam assentatorem ligone percussit. Nullum enim animantium genus assentatoribus, ait Plutarch. perniciosum magis, nullum quod citius iuuentutem in præcipitium agat, nullum quod facilius fortunas, honores, vitam denique ipsam radicitus euertat. Ideoq; Diogenes interrogatus, quæ bestia morsum haberet nocentissimum: *Si de feris*, inquit, *interrogas, obrectator: si de cicuribus, adulator.* Nam veluti aucupes blandulo quodam stridore & mellita vocula simplices auiculas, aut viscum implicā, aut in pediculis iniiciunt: ita pellicit homines adulatio, & mox in omne scelus impellit, eoque impulsus, & inuolutus, in vitam demum calamitosam trahit, perq; caput & pedes in profundissimam ærummarum voraginem demergit. Rectè itaque dicere solebat Aristonymus: *Ligna dum ignem nutriunt ab ipso consumi diuitias, dum adulatores alunt, ab eis labefactari.* Excepisti tu. Rectè quidem, mihi Pieri: nam in memoriam illud mihi reuocasti, quod & Phauorinus Philosophus Aëtæonis fabulam à suis canibus, quos alebat, deuorari, ad adulatorum trahit euentum, quorum finis & intentio est totum absumere, si possint, dominum. Quod cum ita sit, Antisthenes siue Diogenes Cynicus cum ligone suo summo opere commendandi sunt, qui, quod in vita perniciosissimum esset animaduertentes, vrbaniſſimo dictione alter, castigatione alter, homines ad morum integritatem & prudentiam notos, admonere voluerint, ne pessima parasitorum contagia labefactati, per imprudentiam in tam procliuia vitæ discrimina pessum raperentur, omniumq; ignominia, contumeliis atque ludibrijs expositi, eorum quibus se suæque omnia crediderant, prodicione perderentur. Subsecutus ego sum: At ne Ceruum tantum Musicæ capi lenocinio persuasum habeamus, Equos etiam, ferocia alioqui animalia, eadem affici suauitate, Persica ex historia compertum, magno eorum detrimento, qui bellatores eos effeminatis cantilenis & modulis assuefecissent. Murænas, quoq; & Trislas, piscium genera, euocari cōcentu & tintinnabulis, exploratum est vulgò: quamuis Murænas genitura tantum tempore, utpote quæ Serpentium sequi sibila feruntur, quibus eas admisceri tradunt. Iam & Otus, cui nomen inter aues ab auribus est, tanquam cantaminibus circumuentus modulamine afficitur, humerosque iactare, saltitare, & nutare vertice, quasi modulus teneat aspiciunt: sed nulli horum Musica est exitio veluti Ceruis, quapropter hinc potius Ægyptij hieroglyphicum suum desumere voluerunt. Sanè quo minus mirum sit, Ceruum Musicæ modulus intelligere, apud Ælianum legitur eum Indicæ vocis callere sonum, sermonemque percipere, neque alium quempiam ita facile: quamuis Ptolemæo Philadelpho Ceruus fuerit, qui Græcum idioma prorsus intellexerit. At iam satis super Cerui Musica euagati, reliqua nunc eius animalis significata subiungamus.

Dicitur Antisthenem. Laertium in eius vita.

PRÆCIPITANTIA.

PERCITO quempiam ingenio, temerèq; ac nulla ratione sese mouentem (ut plerumque furores sunt qui Panici vocantur: quippe cum nulla urgente causa quis in fugam se proripiat, negotiūve,

Viperæ Cer-
ui inimica.

quod præ manibus erat, statim abiiciat, inceptumque deserat) Ægyptij per Ceruum & Viperam E-
appictam intelligebant. Pugna enim huic est cum Serpente, cuius etiam cauernas inuestigat, narium-
que spiritum extrahit renitentem, vt luculenter his verbis Lucilius.

*Naribus alipedes vt Cerui, sope putantur
Ducere de latebris Serpentina secla ferarum.*

Idem singulare abigendis Serpentibus remedium, Ceruini cornu fuffitis, vt apud Nicandrum legi-
tur. Idem ipse tamen tam acer anguium hostis, qui tanto eos conatu perquirat, simulac ex improviso
Viperam conspexerit, in pedes se repente proripit, ac fugit: ingenita scilicet naturæ discordia con-
citus, quæ illi accidit, vt idem Poëta refert:

*Propter dissimilem naturam, dissimilesq;
Texturas inter sese, primasq; figuras,
Multa meant inimica per aures, multa per ipsas
Insinuant naves infesta atque asperata cætu.*

Enclib. 2.
cap. 13.

Sanè coniectores etiam tradunt, eum qui per nocturnam quietem imaginatus fuerit videre se Cer-
uum quempiam instantem tergo, longæque sequentem futurum vt qui tale somnium viderit, ea sit
formidaturus, ex quibus nulla sit offensio subsecutura, ac perinde frustra timent.

PRAVITAS EDMITA.

Vipera na-
tura.

SI QUID verò ad vetera significata addere concedatur, eū
Vipera sit profligatissimis tota vita sceleribus inquinatissi-
ma, alia mariti, alia matris parricidio polluta, venenumque
eius atrocissimum, quod omnem, vt aiunt, exuperat medi-
nam, aptè mihi fecisse videbitur, si quis vel Regem, vel Magi-
strum, vel Iudicem quempiam in scelera vindicem sese acerrim-
um exhibentem, per Ceruum & extractam è cauernis Vipe-
ram, quam mordicis apprehenderit, figurarit. Eodem etiam
hieroglyphico virum intelligemus, qui morum impuritatem
corrigat, scelera eluat, prauitatem emendet, &, quod idem ait
Poëta,

*Veridicis hominum perpurget pectora dictis,
Et finem statuat cupidinis atque timoris,
Exponatq; bonum summum, quod tendimus omnes:
Quale sit, atque viam commonstret tramite paruo,
Quæ possimus ad id recto contendere cursu,
Quidve mali immineat rebus mortalibus olim.*

Hoc enim est maleficum Serpentem, qui clam in insidiis excubat, è latebris extrahere, extractum-
que interficere, interfectum denique deuorare.

E

FUGACITAS.

Achilles,
quare sic
dictus.

FUGITIVVM dubio procul hieroglyphicè notare qui vellent, currentem Ceruum describebant.
Ea verò fugacitas Ceruo naturâ insita. Hinc Lucretius: *Et fuga Ceruus Apatribus datur, & patrius*
pavor incitat artus. Quam verò pedum alacritatem in Achille fuisse authores tradunt, vt *πρόδας* pater,
& *πρόδας* pater passim ab Homero vocitetur, sunt qui autem inde partum, quod eius infantia sub
Chirone fuerit Ceruorum medullis plurimum enutrita. Potrò illum affectum esse Ceruus absque
Canibus, & retium insidiis, Pindarus in Nemeis canit:

Κτείνοντ' ἐλάφους ἀνδρὶ κυνῶν, δολιῶν δ' ἐρεῶν.

Nam de agilitate Cerui superfluum est verba facere, cum scriptis omnium in primis celebretur, præ-
cipue verò *πρόδας* quondam, Laconum chorus, Aristophanica Lysistrata dicat, saltandum pe-
dibus est tanquam Ceruus aliquis. Sed quod de Achillis nutrimento & nomine positum est, Nazian-
zenus Achillem dictum ait, quod sine cibo fuerit educatus, *καλὸς* enim cibus & succus est: ille verò
crudis tantum ferarum artubus pasci fuerit assuetus. Sed & quod de Chirone institutione circumfer-
rur, mirum ab Homero nusquam huius rei mentione fieri, cum tamè Apollonius, & qui post Home-
rū fuerunt Poëtæ plerique omnes educatum Achillem à Chirone tradant. Addam huc Telephum
Herculis & Auges filium, quem Alæus Auges pater in Panthium montē exposuerat, à Cerua educa-
tum esse, vt apud Lycophronem interpretem habetur, quod & nomen ipsum ostendere videtur: Cerui
quippe nutritum significat.

INTERQUIESCENS.

QUAMVIS autem cursum perniciosissimum Ægyptij ex Cerui currentis specie intelligi monui-
sent, quia tamen is requiem inter currendum aliquam facit, consistensque manet, dum qui se-
quitur appropinquet, tum fugam item arripit, factum est, vt hominem aliquam laboribus suis requi-
e interponentem significare si vellent, currentem quidem Ceruum pingerent, sed retrò spectantem,
cūm

A cū in soliis tantū fugatū stetit, pūicato caput surrēctum statuerent, vt cornua per dorsum demissa residerent. Ideo verō Ceruus cū fugit, interquiescere cogitur, quōd tenui imbecillōque est intestino, quōd leuiter etiam percussū rumpi possit, cute adhuc integra permanente. Denique imbecillū adeo animal est Ceruus, vt tactus ab aspalatho (ea est spinæ species) emoriatur. Verū hoc & alia de causa, & alio etiam potest modo pingi, quippe si tres pluresve Ceruos natantes feceris capitibus alterius clunibus impositis, atque eorum primum auertentem se quasi ad postremum locum: quo quidem officio mutuo se adiuuant, cū ex Sicilia transfretant in Calabriam per ætatem, pabuli gratia: idq; plurimū iuxta urbem Rhegium, qui propterea quod onus capitis super aquas exstantis haud facile sustinent, inter natandum singuli super anteriores lumbos caput imponunt: dux verō cū defessus est ad vltimum transit locum, atque ita mox alius atque alius labore cum quiete communicato, incolumes transeunt. Si cui tamen quod superius positum est hieroglyphicum magis placuerit, res in medio posita est.

Ceruus cū inter currendum quiescat.

F O R M I D O.

S T V P O R E M præter hæc, formidinēque per Ceruum & pūiceas pennas prætentas significari Somnibus innouit, tam ex iis qui Animalium historias conscripsere, quā ex Virgiliano carmine, qui Turnum attonito quodam pauore percussū Ceruo æquiparat *pūicea septo formidine penna*. Libet verō loco hoc de pennis ad Ceruorum formidinem excogitatis historiam enarrare, quæ non tantum Virgilij carmen explicabit, verū etiam hieroglyphico huic argumento plurimum afferet claritatis. Narrabat mihi Io. Antonius Pollio Geloum Princeps, Pontificij contubernij mihi socius, stare adhuc in Sicilia hanc venationis antiquæ rationem, quæ sic fieri soleat. Nobiles vbi renunciatum fuerit Ceruorum greges vsquam oberrare, alter alterum inuitantes prope conueniunt, afferuntque secum Scorpionem aut arcum singuli, & fasciculum virgarū, quæ omnes ferrea cuspide præpilatae sunt: quarum caput alterum in summo perforatum est, funiculo perpetuo per virgas singulas ea transmissio, longitudo earum ad pedes quatuor, vel circa. Cū ad locum peruenerit vbi Ceruos congregatos norunt latè diffusi equites peditesque modum agri, quanto satis est ambitu circumfistunt, stationēque vniūquique suam per interualla certa suscipiunt. Hic fascem quisque suum explicat, primāque virga ad finitimi vltimam alligata, reliquas per decempedæ circiter interuallum singulas terræ affigit: idem alter, idem alij faciūt, donec Ceruos vndecumque conclusere. Virgis ita dispositis pennarum pūicearum, quas in hunc vsum magno numero fugatas habent, fasciculos licio suspensos ad tractum per virgas funiculum hic & illic alligant, qui aura vel leuissima impulsu varia iactatione mouentur. Stationarij mox in proxima se quisque abdūt virgulta, sagittis que intentis expectant taciti. Liciorum hoc septum ingreditur eques tantum vnus cum odorifera canibus, iisque non admodum magnis. Hunc venationis magistrum vocāt. Is vbi gregem nactus est, sensim accedit, latratūque Catulorum tantum fretus, agmen incipit agitare: illi conferti omnes vnā fugam capeunt, at cū ad licia pennasque illas pensiles peruenere, subito paucifaci vltius progredi non audēt, sed illarum motum & fulgorem declinantes ad læuam non procul flectunt, & rutilantes fasciculos illos prospectantes tanquem muro inclusi circumaguntur: subsequitur magister, nomine quemque vocans ex stationariis, prout vnicuique sit proximus, atque huic primum vel secundum, illi tertium aut quintum aut septimum ex libidine sua telo excipendum destināt, futurum sagittario dedecori & ignominia, nisi oblatum à magistro fauciarit, vel si alium quempiam quā nuncupatum appetierit. Magister ita agmen tandiu circumagit quasi per pomeria progressus, donec ita præda omnis per omniū vices concidat exanimata. Hæ sunt itaque pennæ illæ, quarum formidine attoniti stupide facti Cerui, abalienato prorsus animo consternantur. Has enim non aliter paudent, quā Elephantum colorem album, Tauri phœniceum ac rubicundum, Tigres tympanorum sonitum, Vrsi Leonæve nappam, amiculumve in caput iniectum, de quo locis suis. Sed quod ad Ceruum pertinet, dant hoc nonnulli animalis stoliditati, ingenitōque cuidam stupori, qui ei de re qualibet oriatur. Natura omnino sunt hi meticolosi, quia frigidiusculi. Philosophi enim animalia eō omnia formidine magis laborare tradūt, quō frigidiora sunt, idq; quotidiano comprobatur experimento. Ceruos verō esse frigidios, lacryma dulcis argumēto est, quæ falsuginosa est Apris, qui magna pollent caliditate. Hinc fit, vt ille fugiat, hic hostem adoriatur, proq; viribus iniuriæ vlscisci pertenter. Sed cur non Lucretij Latini Philosophi, eaque de causa mihi sæpius citandi, luculenta super hoc carmina recitemus:

Virg. lib. 3. Georg.

Ceruorū venationis antiqua ratio.

Quare Cerui sint meticolosi.

*At ventosa magis Ceruorum frigida mens est,
Et gelidas citius per viscera concitat auras,
Quæ tremulum faciunt membris existere motum.*

Atque idem superius dixerat:

*Est & frigida multa comes formidinis aura,
Quæ ciet horrorem membris, & concitat artis.*

Huius rei doctrinam secutus Horatius ait,

*Quem tu Ceruus uti vallis in altera
Visum parte Lupum, graminis immemor
Sublimi fugies mollis anhelium.*

Et Græci ἐλαφὶν ἀνδρα omninò dixerunt, pro maximè formidoloso. Et Chryſonymum taxat Aristophanes timidissimum hominem, quem Nebulæ per figuram Cerui referant. Sedenim quod de animalis frigiditate Philosophi disserunt, longè aliter apud Eutym. inueni, vt in subiecto habetur hieroglyphico.

VEHEMENS APPETENTIA.

VEHEMENTISSIMI enim desiderij signum esse Ceruum ad quæ fontem adspiciant, Diuinæ indicant literæ, dum ita canunt, *Quemadmodum sitibunda Cerua inhiat ad aquarum riuas, ita anhelat anima mea ad te Deus.* Cerua enim suapte natura ita calida est, aiunt sacri Interpretes, vt frigidissimis reptilibus carnibus mirificè relectur: idèoque eas auditiùs appetit, quibus absumptis naturali illo calore κατὰ τὴν φύσιν magis ac magis concitato, studiosissimè gelida fontium fluentia perquirat.

FORMIDO SVBLATA.

QUOD autem Herculem Ceruum enecantem multa artificum opera proponunt, sumptum ex Poëtarum fabulis argumentum, in quo tamen hieroglyphicus delitescit intellectus, pauorem è mortaliū vita sublatum ex eo significari tradit Heraclitus, qui pleraque fabularum figmenta in hieroglyphicum hunc modum interpretatus est. Sed quantum ad timiditatem pertinet, cum affectus huiusmodi in seruis præcipuè deprehendatur, vtpote qui seorsum ab ingenua liberalitate sint vel educati, vel instituti, mos apud Comicos in primis inoleuit, quòd omninò timidorum est, Cerui appellarentur. Eius timoris ergò Achilles apud Homerū ignauiam obiicit Agamemnoni, dum ceruino eum corde præditum obiurgat. Pomp. Festus seruos fugitiuos vnus tantum literæ mutatione Ceruos nuncupari solitos tradit. Sedenim, vt eo vocitarentur nomine, non ipsa tantum fugacitas in causa fuit, verum etiam historia. Aiunt enim Seruium Tullum ædem in Auentino Dianæ sacrasse, diemque instituisse Idibus Augusti, quo die ipse serua natus esset: mos verò erat, vt Deæ ara ex cornibus fieret, cæſorumque Ceruorum capita valuis & parietibus affigeretur, ipsūque Dianæ simulachrum vt in plerisque numis habetur, cum Ceruo effingeretur, quòd animalia ea in eius esse tutela dicerentur. Ab vtriusque igitur rei similitudine, & scurrili propemodum in regem ioco, serui fugitiui Cerui cepti sunt appellari. Addam id, animalia ea Ceruos quasi geruos dictos, quòd cornua gestant vsque adeò grandia. Nam & Ceres quasi Geres à gerendis frugibus dicta, vt Etymologici putant. Illud verò seruile identidem est, quòd onus tam magnum Cerui gerunt capite, quoniam ponderum gestatio sit seruorum propria.

AVDITVS ET SVRDITAS.

SVRRECTAS auriculas Cerui, auditus acris significatum esse, ostendit illud, quòd ἀσιν εἰσᾶσι prouerbum fertur, quod *arrectis auribus*, Maro, & *arrigere aures* Terentius interpretatur. Contrà verò pro surditate easdem demissas pingere moris est: quia tunc Cerui acutissimè audiunt, cum surrectas aures protendere, cum verò eas dimisere, vix proximum excipiunt sonum. Nam cum auditus, vt placet Empedocli, fiat illiſſi spiritus in clauicularum aurium partem introrsus adnexam, quam tinnabuli vicem præbere dicit, vtpote cello loco sitam, pulsūque obuiam, accidit vt negato per huiusmodi aurium depressionem ingressu, surditas obueniatur necessariò. Alia quædam Medici cōmuniſcuntur, sed quæ nihil ad rem nostram attinent: hoc siquidem significatum ex gestu desumitur auris, quæ cum surrigitur, patefit: cum verò demittitur, auditum obtrurat. Nam & Aristoteles Ceruos ait, cum aures demiserint, faciliè capi, quòd insidias non fenserint: cum verò eas intenderint, faciliè insidiarum admoneri.

MVLIEROSVS.

SI qui verò mulierosum hominem, & multarum concubitorum appetentem notare vellent, Ceruū Sexporrecto genitali pingebant. Is siquidem cum vrgente iam Venere coitum appetit, non in vna tantum immoratur, sed mutat, breuique interposito tempore aliam atq; aliam superegreditur. Aiunt verò Ceruorum coitum non esse statarium, vt reliquorum animalium, sed Ceruam simulac marem accepit, identidem currere, applicitumque Ceruum & rem nihilo secius peragentem dorso vectare: illum duobus tantum pedibus terræ innixum pertinaciter subsequi, nec nisi re peracta desilire.

LASCIVIAE POENITENTIA.

ILLVD spectandæ probitatis exemplum est, quòd volentes hominem propter propriam petulantiam, qua lapsus fuerit, pudore affectum ingenuo significare, Ceruum in scrobe delitescentem ostentabant. Is enim cum feminam implevit, separatur per se ipse, & propter libidinis graueolentiam solitarius scrobes fodit: scirent enim vt Hirci, facies quoque eorum nigrescit aspergine, vt Hircorum. Degunt igitur hac destinatione quousq; imber accidat, ablutiq; inde pascua repetunt.

DE REPVLSA PVDOR.

ALIATIDEM de causa latitare Ceruum cū obseruassent antiquis hominem, qui vel candidatus turpem esset repulsam passus, vel partam dignitatem amisisset, Variniana aliqua affectus ignominia: & propterea tanto perfusus pudore, vt in frequentiora loca prodire non audeat, ostēdere si vellent, Ceruum inarem sine cornibus inter virgulta fruticēve abditum pingere soliti sunt. Cornua enim mares tantū habent, quibus amissis tandiū prae pudore latent, quoad altera renasci ceperint. Alij dicunt, non prae pudore fieri hoc à Ceruo, sed natura duce, q̄ se latebrarum praesidio tutari velit, qui se armis priuatum cernat: veluti sepia atramento fuso suę consulit incolumitati, ne capiatur, & polypus coloris mutatione venatores fallit. Quod verò plerique Historiæ animalium scriptores fœminas è Ceruis sine cornibus esse tradunt, longè diuersum est ab eo quod Olympiis ponit Pindarus, ode quæ Theroni scribitur εις θεοξένια. Ita enim ibi: χρυσόκερων ἔλαφον δύλειαν ἄξοντ' ἀν ποτὲ τείνεται ἀντιθέει σ' ἄρ' ὡς ἰα ἔγραψεν ἱρὰν, quo loco interpretes introductum ait à Poëtis cornutam Ceruam, cuiusmodi ea fuit quæ Telephum laetavit. Positum hoc idem ab Anacreonte, sed à Zenodoto correctum, ob vulgatam historiam, quod in eo genere fœminæ cornua non habeant: nam quod scripserat Anacreon, ἄγαν ὡς οἶά τε νεῖρον νεοθηλέα γαλαθῆνόν ὅς' ἐν ὕλαις κερούσσης ὑπολὰ φθείει ὑπὸ ἀμνητός ἐπιστήθη: pro locutione κερούσσης, quod cornigera significat, Zenodorus, is emunctæ naris censor ἐρούσσης reposuit, hoc est, desiderata vel amabilis Subiungit interpretes, inuentas tamen aliquando, nec incongruum esse, aliquas habere cornua: quemadmodum in Elephantis, de quibus tradunt Æthiopicos & Libycos tam mares quàm fœminas habere dentes, cū tamen in India, vt obseruauit Amytianiū, huius generis fœminæ sine dentibus esse conspiciantur.

ARMORVM APPARATVS SINE CORDE

IRRITVS.

EXCOGITARVNT etiam iuniores hieroglyphica quædam argumenta, quæ passim referre, vt vt deposcere locus videbatur, haudquaquam puduit, cuiusmodi hoc est, quo apparatus bellicum frustratorum & inanem esse, nisi præsens ardensq; adfit animus, per Ceruum magnis insurgentem cornibus significari posuerunt. Naturam enim inquirūt, Ceruo, animali admodū degeneri, cornua magnitudinis adeo spectandæ ac asperitatis horrifice contribuisse, quod argumentum esset, eos qui audacia & fiducia ipsi præditi non essent, frustra vllum armorum apparatus, & instrumenta bellica comparare. Dicere solebat Antisthenes, bona omnia à Diis hostibus optanda, præter vnā fortitudinem: illa enim quorquot essent, non esse possidentium, sed eorum qui armis præstarent, & viribus pollerent. Nam nisi ad opes & potentiam præsens acêrque animus adiciatur, facile vel ipsa infringitur fortitudo. Hinc egregium illud Chabriæ Atheniensium ducis dictum, quod & Philippus vsurpare solitus, formidabiliorem esse Ceruorum exercitum Leone ducis, quàm Leonum duce Ceruo. Tantū is animorum vigori, quo Dux ipse polleret, tribuebat, idque multis stratagematū exemplis apud rerum scriptores passim verum esse comperitur. In hanc sententiam Demades Philippo, qui contra Athenienses superior euaserat, adulaturus, ἔγνωσ ἀν ἔφη, ὡ βασιλεῦ, τὸ πῶλεως δύναμιν, εἰ ἀθηναίων μὴ φίλιππο, μακεδόνων ἡ χάρις ἐρεθίσθη, Nosset, inquit, ὁ Rex ciuitatis robur, si Atheniensium Philippus, Macedonum verò Chares exercitū presuisset. Chares enim Dux fuerat Atheniensium. Non omitendum hic, quod Tertullianus nosse ait, se Christiani gregis pastores aliquos in pace Leones, in pralio Ceruos: quod quidem vir ad martyrij cruciatus impavidus & paratissimus, ad ineptias tollendas feruentissimus, neque animos pusillos, neque ignauiam quorundam ferre poterat.

D. Laertium
in ciuitate.
Antisthenis
& Chabriæ
dictum egre
gium.

In Apolo-
getico.

ACTÆON.

FRIVOLA verò mihi videtur Anaximenis interpretatio super Actæonis fabula, de qua superius mentionem fecimus: qui conuersus idē dicatur in Ceruum, & à canibus suis dilaceratus, quod periculis, quæ venando subierat demū consideratis, ætate iam ingrauescente timidior factus, in Ceruum transformari sit visus: cūque Canes nihilo fecius aleret, patrimonium consumpsisse, idque à Canibus laceratum esse significare, cū potius historia, non fabulæ cuiusquam signum, inuento huic dederit argumentum, Actæonem enim & Cippum cornutos editos, Plinius author est. Quin apud Max. Tyrium legas, apud Corinthios, Bacchiadarum facinus in Actæone Dorico adolescente discerpēdo admissum,

Plin. lib. II.
cap. 37.

Bætio

Bœtio illi assimilatum, in quo Aëxon à veris est Canibus laceratus. Quod verò Homerus ait, Dianam per iuga montium errantem gaudere telis, & Capreis ac fugacibus Cereis delectari, sunt qui ad Aëxonis fabulam conuertant: sunt qui vetustam Philosophiam secuti, sagittas eas quæ Cereum assequuntur, hieroglyphicè solares radios indicare velint, quorum scilicet repercussu, cornua ipsa pro loci, vbi Luna est, conditione, & appareant & obducantur. Nam & Lucretius tela hæc ita interpretatur;

Non radij Solis, neque lucida tela diei.

Hadriani
& Galieni
numi.

Dianam autem Capreis & Cereis tantum gaudere, Homerus dicit, Leonibus autem minimè: nempe quia circa Taygeta aut Erymanthum eam venari dicit, vbi Leones non habentur. Elei sanè Dianam *ἐλαφίων* vocant, vt apud Pausaniam est, quamuis aliter alij nomen interpretantur. Videas tamen passim Dianæ simulachro Cereum vt plurimum in venatum obici, qualem præcipue speciem in Hadriani numo cernere est, cum inscriptione, ΑΡΤΕΜΙΣ ΕΦΕΣΙΑ. In aliis quoque eiusdem Hadriani Dianæ itidem Ephesæ simulachrum geminis duum Ceruorum inter se auersorum clunibus insidere conspicias, atque aliter in aliis. Et Cereus est in multis Galieni numis cum inscriptione, DIANÆ CONS. AVG. Ea enim ambitione fuit, ingenio vir alioquin impurissimo, vt Deos omnes ad sui custodiam & conseruationem occupatos esse iactaret. Hinc feras ferè omnes, quotquot numinibus dicauit antiquitas, numis suis eadem inscriptione cudendas curauit: quorum vis magna paucis ante annis in agro Bellunensi reperta est. Neque tamen Dianæ tantum, verum etiam Milanionij, & Atalantæ heroibus Cereus dedicabatur, quorum simulachra cum hinnulo in Olympia fuisse Pausanias testatur. Quod verò aiunt Iphigeniam cum iam iam ad aras patris iussu mactanda cõstitisset in Ceruam demutatam, ac ipsius Dianæ numine in Tauricam regionem asportatam, Nicander in Taurum ait, Phærodimus in Vrsam, atque ita omnia variant in Græcorum fabulis, à quibus longè diuersa leguntur apud Lycophronem & eius interpretes.

V I V A C I T A S.

Cereus ætas
vnde digno
scatur.

VIVACITATEM expicto Ceruo significari, quod Ægyptiorum commetum est, magis exploratum arbitror, quàm vlla sit opus commentatione perquirere. Datum enim illi est à natura, vt quàm diutissimè viuat. Verum cum id sacerdotes ostendere volebant, cornua maximè ramosa faciebant, siquidem vnoquoque anno ramus horum cornibus adiciitur: sed vt nonnulli obseruauerunt, non vltra sex annos ab eo tempore similia reuiuiscere, neque ætatem inde discerni posse, sed ex dentibus, quos tunc cum grandævus est, aut paucos, aut nullos habeat. Sedenim experimento cõpertum est, cornua senescentium asperiora quotannis fieri enormioraque, pluribusque tuberculis & mucronibus horrida, quo magis in senium vergant. Animaduertendum autem in manuscriptis Hori codicibus antiquis, *πολυζώνια* summatim scriptum, non *πολυζώνιον*, vt in impressis habetur, quod multa temporum interpretandum esset. Sed parui hoc momèti. Agathoclea Syracusanorū tyrannum ferunt Cereum venando interfecisse, circa cuius collum torquis erat aeneus, superinducta iam pelle tectus, in quo huiusmodi legebatur inscriptio, ΔΙΟΜΗΔΗΣ ΑΡΤΕΜΙΑΙ: quem Princeps ipse magna veneratione suscepit. Dianæ statim consecrauit, diutissimèque apud Peuceros Italiæ populos in percelebri Dianæ templo, cuius meminit Aristoteles, torquis ille conspicuus fuit. Superare verò eos trecentos annos multi prodidèrè, plerique plures, plerique pauciores: quod quidem utcumque se habeat, receptissimum est eos esse viuacissimos, & viuacitatis elogio passim à Latinis Græcisque scriptoribus appellatos.

Auctor
Ælianus,
nos absmi-
le exemplum
in Chroni-
cis Franco-
rum tempo-
re Caroli
septimi.

VIR VNDECVMQVE PERFECTVS.

SED iam tempus est vt ruminatiõis significatū exequamur, si prius tamen locum apud Plinium expenderimus, vbi de Cerui ruminatiõne loquitur, quem syluestrium tunc ruminare, cum à nobis aluntur, dicere videtur: quasi cicuratio sit ruminatiõis causa. Sedenim, vt i reor, vel aliquid deest, vel quod adduci non possum, Aristotelem non expressit, qui eo probat argumentum Ceruos ruminare: quia idem faciunt alti à nobis. Ait enim: *Ex feris ea tantum ruminare noimus, quæ aliquando cum hominibus degunt, vt Ceruus: hunc enim ruminare manifestum est.* Huius verò rei significatum est Diuinis literis interpretandum: ex quibus animalia quæ ruminant, & ungulas bifidas habent, profana non esse dicimus, quod quidem eo velamento subinnuit, eum qui facris sit initiaturus, pietatis meditatione, neque doctrina iudiciòque præstare oportere. Bifida siquidem ungula discernendi doctrinam, & singulorum indicat examinationem, quam per ipsas rerum distinctiones assequimur, vt rectum ab indirecto, lepram à non lepra discernere possimus: ruminatio verò, vt sæpe dictum, pietatem, & diuinarū rerum meditationem ostendit: horum qui altero careat, tanquam ineptus reiciendus.

Cant. cap. 5.
Columbinus
pullus.

SEd quoniam in Tragelaphum incidimus (qui nomen id adeptus est à cornibus, quæ propter latitudinem & strias huiusmodi hircinis admodum similia sunt ramosa tamen, sed non in acutum tendentia) quid de Hippocervo dicemus, quem nostra vidit ætas, anteriore parte Equum, posteriore Ceruum fessoris & ephippij patientem, ingressu tamen incommodo, vt pote qui modò assultu, infesta modò succussatione fessorem conquassaret? Misit hunc dono Fridericus primus Mantuæ Dux Francisco Galliarum Regi, salutis nostræ anno x x x i i i i. supra m. d. Quòd si quid huiusmodi pingere voluerimus, non incongruum erit animalis huius hieroglyphicum, ferocem impetu primo hominem significare, qui mox in pauidum euestigio degeneret, & in fugacitatem clabatur.

HINC aliud nascitur hieroglyphicum, vt sacrosancta dignitas ex vnoquoque cornu significetur, *Cornu sa-*
quod antiquissima omnis veterum indicat disciplina. Honoris enim, vti dicebamus, & potentiae *cris signi-*
signum tam apud Gentiles, quam apud Christianae pietatis cultores, quique eos praecesserunt He- *cationes.*
braeos, habita sunt cornua. In Diuinis siquidem libris cornu passim pro Regia dignitate positum repe-
rimus, complexaque similitudine quadam inter se, cornu, radium, & coronam. Inde Moses corni-

bus insignis effingitur, cuius facies diuini Solis lumine correpta radiis quibusdam igneis promicare videbatur: adeò vt Israëliticus populus cum splendorem cum ferre non posset, oculis ad obtutum cæcutientibus, ab eo, vt velata facie verba faceret studiosissimè contenderunt. Eadem porrò dictio apud Hebræos, & cornu & coronam denotat. Vnde sæpius apud Latinos in Diuinis literis cornu pro Corona positum legimus, passimque ex instituto veteri coronæ regię radiorum referunt similitudinem: vt non temerè olim institutum sit eas Apollineo capite duodecim preciosis lapillis confici, qui splendore suo promicantes caput vniuersum radiis illustrarent. Totidem autem radiis coronas regias constare, tum ex numis veterum, monumentisque aliis vel ære fufis, vel marmore incisum tum ex Virgiliano carmine videmus, vbi Latinus fœdera certaminis inter Æneam & Turnum sancturus, sic ait:

Virg. Æn.
lib. 9.

*Quadrivago vehitur curru, cui tempora circum
Aurati bis sex radij fulgentia cingunt,
Solis aui specimen.*

Significarunt & in portentis cornua dignitatem, vt purpurea illa, cum quibus Bos albus olim natus, Albino Clodio tum primùm in lucem edito: Imperatoriam enim illi dignitatem portendisse, persuasum est. Quæ quidem ille iam grandis cum Tribunus effectus esset, in templo Apollinis Cumani suspendit, fortèsq; illis has eduxit:

*Hic rem Romanam magno trepidante tumultu
Sistet, Equis sternet Pænos, Gallumque rebellem,*

Virg. Æn.
lib. 6.

Sed hæc verbosius fortè quàm par erat explicuimus, nulla tuarum occupationum ratione habita, mi Bocchi. Sed nosti Cerui cornua esse insigniter ramosa, quæque *ῥαμνὸς ἀνὰ πρῶτον* pro cœnaculis ad parietes affigantur, in quorum scilicet ramos hospites domesticique omnes, annulos, sudaria, pileos, & id genus multa soleant appendere, cum se vel cœnaturi, vel accubaturi, volunt expeditos. Hinc tot ea fuerunt quæ Ceruini cornibus applicata reperisti. Quæ quidem si tuæ non respondent expectationi, quid ego veniam à te deprecer, qui maximè omnium vnus nosti occupationes meas? Pro summa verò eruditione tua dabis operam, vt

Ceruus meus & torquibus aureis, & insignioribus aliis monilibus adornetur: vnde aliquod eo sanctissimæ amicitix nostræ monumentum posteritati relinquitur.

*

PIERIVS

F

PIERIVS VALERIANVS

AD FORMVLVM AMASÆVM,

DE IIS QUÆ PER FORMICAM, ET

Scarabeum, & Echinum significatur.

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER OCTAVVS.

VOD maxime omnium animalium duo te, Formica scilicet & Scarabeus, quorum vita alterum negotio se eius, alterum quæ in nature Deorumque contemplatione versetur, hieroglyphica sunt in admirationem traxerint, minime mirum est, eruditissime Romane, cum & veteres Philosophos omnes in certamen commiserint, utrum brutum, humanum, an diuinum etiam eorum esset ingenium altercantes, & an ea vera sint, quæ lib. de Nat. Deo. apud Ciceronem legimus, in Formica non modo sensum, verum etiam mentem rationemque atque memoriam esse. Pythagorici enim, ut optime nosti, animam omnem, quæ sensibus & memoria sit prædita, rationis identidem atque etiam orationis esse participem asseuerant: neque interioris tantum, verum etiam exterioris, quæ vniuscuiusque generis animalia, quantum necesse habeant, inter se mutuò loquantur. Minime verò mirum esse, eorum quæ Bruta vocamus, verba non discerni à nobis, italis videlicet aut Græcis, cum barbarorum etiam multorum verba minime discernamus, qui utrum loquantur an vociferentur, distinctè satis non sanè possumus intelligere. Quamquam proditum est, fuisse etiam apud antiquos, qui sermonem animalium omnium intelligerent, inter quos Melampus & Tiresiam præcipuè memorent, & multorum scriptis celebratum Apollonium Tyaneum, quem referunt in amicorum cætu & audisse & intellexisse Hirundinem alius nunciare Asinum prope urbem onustum tritico cecidisse, triticumque humi diffusum. Philostratus ubi historiam istiusmodi narrat, Passerem fuisse scribit, quem ita loquentem Apollonius intellexit. Et cunque verò, caluisse eum & animum & brutorum id genus linguas, vno omnes consensu tradunt. Sedenim parum hoc mihi videtur, quod, ut alia missa faciamus, Formice Scarabæve inter se loquantur, cum alia in his spectemus, quæ prudentiam, quæ pietatem, quæ legum obseruantiam, quæ agendarum intelligentiarumque rerum quæ vel Philosophis interdum negotium facessere consueverint, notitiam præ se ferant, quod in multis humane vite commoditatibus illa ipsa quotacumque animalia nobis documento fuerint, & viuendi propemodum rationem indicarint. Sed ne ego ineptus, qui super his ad Romulum Amasæm eruditissimum eloquentissimumque virum disseram. Sedenim dabis hoc amicitia nostra, ut etiam liceat ineptire: de quæ iis sermonem facere, quæ tu decies in anno longè disertes & eruditius & suggestu publico docere soles. Nostram videri hanc diligentiam non est ut obscuram quispiam existimet, quod in tam tenui moremur insecto, cum in eo tam magna nature miracula delitescant: quæ cum Ægyptij sacerdotes diligenter contemplati essent, hæc per Formicam suis hieroglyphicis adscriptam significari voluerunt.

Brutorum sermo à nobis nullis intellectus.

INVESTIGATIO.

DILIGENTISSIMAM in primis inuestigationem, solertiãque in iis comparandis, quæ ad vsum vitæ facerent, per huius animalis hieroglyphicam ostendebant. Formica siquidem ea quoque deprehendit, quæ quisquam accuratissime occultauerit, pari cum Sole diligentia, qui quotidiè omnia terrarum opera visitatione sua collustrat: quapropter in Isthmo Soli Formica immolari solita.

PROVIDENTIA.

MOX & prouidentiam demonstrant: quia memor hyemis cibaria cõparat & recondit, & celulas promptuarias facit, semina interim ne nascantur morsu secat, abrofaque cõdit, ne rursus in fruges exeant è terra, atque inutilia inde sibi ad vsum alimenti fiant. Quin etiã si ea imbre madefacta senserit, profert atque exsiccat, idq; eo tantum tempore, cum tràquillum atque serenum cælum præfenscit. Quamobrem nunquam ex nubibus imbrem effluxisse conspexeris, cum à Formicis expositum esse frumentum: quod supra humanæ intelligentiæ captum esse negarit nemo, nisi paucissimos commemorare velimus, ea insignes præfigitura: uti Democritum fuisse memorant, quem tradunt inuisse fratri, cælo admodum sereno, ut quam rapidissimè posset messim omnem sub tecta inferret, atque effusissimum paulò post diluuium subsecutum. Adhæc, hanc prudentiam, siue cælestium cognitionem Formicæ adscribit Ælianus, ut cum nonum à Lunæ coitu diem inauspicatum norit,

Sûma Formicæ prouidentia.

numquam eo die de latebris exeat. Sed vt ad asseruandæ frugis prouidentiam conuertantur, ea si homini largiùs, aut pari saltem cum Formicis portione concessa esset, Phalaris Agrigentinorum tyrannus loca quædã in Sicilia munitissima, tam paruo negotio minimè cepisset. Is enim simulato cum oppidanis fœdere frumenta quæ residuò habere se dicebat, apud eos deposuit: deinde data opera, vt cameræ rectorum, in quibus ea condebantur, rescissâ pluuiam recipere, frumentaq; ita computrescerent, illos fiducia additi commeatus proprio tritico abusus, primo æstatis initio aggressus, in inopia compulsi ad deditiorem. Quod vt exemplo nobis sit, sacræ etiam literæ adhortantur, quæ pigros desidesq; admonent: vt ad Formicam se conferant, arque illa prudentiores fieri contendant. Salomon Formicam minimum terræ animal, sapienter sapientibus asseuerat: propterea quòd sibi præparat in messe cibum. Deus verò, vt arbitratu Adamantius, industriam hanc vel quasi prouidentia similitudinem Formicis dedit, vt aliis ratione videntibus perspicuum esset exemplar, quò Formicarum opera contemplantes, ad res gerendas ipsi quoque aggredierentur, vsui necessaria compararent, & parta discerent asseruare.

LABOR INDEFESSVS.

AD HÆC laboris perseuerantiam ex Formica picta significabant: nam ea non interdiu solum, verum etiam noctibus laborem exercet. Quanta verò diligentia eandem semper itat viam, neque vnquam aberrat à loco, in quo quicquam reposuerit, quanto nixu semina, qua præ pondere gestare non possit, pedibus protrudit, quam officiosè aliæ fessis succedunt, opemque afferunt, vt meritò sit exemplum nobis magni Formica laboris, quæ argutam longè argutiùs Cicadam eluserit, cum illi, vt in fabulis est, respondit, *Æstate qua cantaueris hyeme salta.* Æneas Platonius in Teophrasto, vbi disserit Euziteus, eorum opinionem refellit, qui defunctorum animas aiunt id genus animalium sectari, cuius vitam, dum in humanis essent, imitabantur, ad diligentissimam hanc inuestigationem, sollicitosque labores Formicam accommodat, quam, si ita esset, Vlysses post obitum affectari cogeretur, qui nobis ab Homero exemplar datus est, in quo quid virtus, & quid patientia posset, intueremur, idemque laboriosus omnium Poëtarum celebratione decantatur. Plato autem in Phædone tradit, eorum animas, qui popularem ciuilemque virtutem absque Philosophia, consuetudine exercitationeq; freti, exercuerint, in Formicas abire post obitum. Nam & ea quæ de Myrmidonibus narratur fabula, Theagenes eo quod super Ægina scribit opere, quem scriptorem Pindaricus interpres citat, Æginetas ait, olim in subterraneis speluncis habitasse, quamque excuabant terram in cultum arborum egerere solito, innox fructus congestos introferre: vnde à Formicarum similitudine nomen illis Myrmidonum accesserit. Sedenim de Myrmidonibus priscorum fabula est, ne Græci vnquam rugari desinât, Iouem in Formicam mutatum Eurymedusam Archelai compressisse, vnde Myrmidon genitus eius gentis caput.

PIETAS.

Mutuaformicarum officia.

RECTE autem & pietatem, quæque mutuò mortales mortalibus officia debent, per Formicam expresse, si commeare eas in formicarium spectes, Formicæ alterius cadauer inferentes: prodire ex cauo aliquas, factasque obuiai quasi consternatas retrocedere, bis idem tæquer faciliare, alias demum vermiculos ab inferiori loco, vtpote redemptionis præmia, quibus cadauer redimant, conuectare: alias verò tentare, si quæ dissecat fuerint, vt partes committant, & coherere faciant, impellere etiam, vt quæ nihil intermittant, quò explorent, an per se demum redire queant. Quòd si quis, vt Aliano teste Cleanthes inquit, animalia hæc rationis experia contenderet, sola huius rei contemplatio admiratione errorem emendare potest. Quantum verò pertinet ad victus conuectationem, Petrarcha noster maluisset hæc de Ape potius, quàm de Formica dici, ne furacitati adeò faciliorem videremur. Nam & in fabulis est, Formicas, quæ nunc sunt, homines aliquando fuisse agrestes, eodem fermè ingenio, quo reliqui ferè omnes rustici damnantur, furaces scilicet & raptores, qui licet in id genus animalia fuerint transmutati, pristinum tamen conuectandi prædas, & rapto viuendum morem obtrinerunt. Animaduertendus verò locus est Leuitico cap. xxi. *Si fractum, si acat, si viuentem habens*: vbi Septuaginta pro *Si fractum, Si formiculosum* reposuere, per quem loquendi modum hieroglyphicum scilicet interpretes eum intelligi volunt, qui cogitationem omnem in terrena & secularia negotia conferat neque pensi habeat quicquam nisi vt cibo potuque saturaretur: quandoquidem hæc Formicarum vita, vt quæ ventri apta sint & commoda, vnde cum contrahant congregantq; vt notat Hesychius, illudque Salomonis de quo superius, *Vade ad Formicam, ô piger, & vias eius considera*, ita intelligit, nempe quia pigrum ignauumque ad negotia prouocabat, non vt qualia Formica facit, rapto scilicet viuendo, faceret, sed vt laborem, diligentiam, prouidentiamque eius in rectis operibus æmularetur.

INÆQUALITAS.

Mors diffimulatio.

SVNT qui collegas impares, aut inæqualitatem in moribus, in dignitatibus, in censu, & in omni denique vitæ colore significantes, Camelum & Formicam pingant, laboriosum vtrumque animal, sed facie, inagnitudine, reliquòque ingenio magnopere inter se dissidēt, vt nullis comparationis terminis

A terminis circumscribi valeant. Apud Ægyptios, fateor, hieroglyphicū hoc non haberi, sed vtitissimū
 C prouerbij citatio, *μυρμηκων οὐκ ἔστιν ἔκδοσις*, ne prateratur monet.

Luciani.
 1. epistola.
 Satur.

O P V L E N T I A.

I L L Y D exploratum satis, opulentiam per Formicas significari, non tam apud Ægyptios, quam
 etiam apud Aruspices, siue de nostratibus, siue de Indicis intelligamus: quarum hæc quidem victui
 necessaria oppido congerunt, India aurum, & pretiosam suppellectilem accumulunt: vt non imme-
 rito Formicaria bona de affluentiu diuitiarum copia dicantur, quam augures iis portendi asseuerant,
 apud quos illæ rem congerant: veluti Mida illi Phrygi, cum puer esset, dormienti Formicæ in os triti-
 ci grana congersere, ex quo diutissimum hunc fore ita prædictum esse, vt euenit.

M V L T I T V D O I N F E S T A.

A L I O Q V I Formicæ, infesta multitudinis signum apud Aruspices fuere, vt quæ Neroni mortis
 appropinquatis præfagium attulerunt, qui sibi visus est per somnum pennatarum Formicarum
 multitudine oppleri. Nam & paulo post concitata in eum multitudo, mortem accelerare compulit.
 Ferales etiam fuere Tiberio, quæ Serpentem ab eo in deliciis habitum adhuc viuentem corrosere:
 nam Aruspices cauendum sibi esse à multitudine responderunt. Sunt qui inauspicatas esse putent, ob
 colorem, qui omnino feralis est, quamquam in Pephno insula Laconia Formicæ candicant.

Fatales For-
 micas.

I N T E R I T V S.

I N vniuersum autem coniectores ideo Formicas indicium esse mortis asseuerant, quod terræ filia
 sint, & subterraneis cauis habitent, quod identidem mortuorum cadauera inferuntur.

Artemido-
 rus lib. 3.
 cap. 6.

A V D I T O R V M F R E Q U E N T I A.

A T solis literarum professoribus letum est, ex Onirocritarum disciplina Formicas: in aures ob-
 ambulantes imaginari: siquidē autē puerorum multitudinē hinc significari, quæ ad audiendum
 cumulo numero sit aduentura, vnde Martialis in optatissima Grammatici commoda iocatus ait:

Artemido-
 rus lib. 1.
 cap. 26.

Sic te frequentes audiant cappillati.

I N A N I S G L O R I A.

P R O B A T I S S I M I sapientissimique morum scriptores quidam *κενοδοξία* per Formicæ hierogly-
 phicum expressere. Inanem nostri gloriam dicunt, qua nos ipsos supra modum & meritum æsti-
 mamus, tacitque nobis applaudimus. Latet enim plurimum hoc vitium in abditiis animi recessibus,
 cogitationisque deliciis pascitur & educatur. Formica verò in cauernis sese libenter continet, nec
 nisi necessitatis causa prodit in propatulum: cum scilicet aut speculatum, aut prædatum properat,
 vel congestas opes curat, de quarum sollicitudine superius satis dictum. Habet verò hoc Formica
 cum Cenodoxia simillimum, quod laboribus & fructibus infidiatur perinde ac insidiosa pestis: hæc
 quidquid præclarè egerimus, & quascumque adoreas acquisuerimus, labefactare furim aggreditur,
 illa in opes iam partas: hæc in virtutes & partam iam existimationem populabunda. Fecimus quid in
 bello fortiter, fors & corona donati sumus, surrepit hæc clanculum, & solcia decerpit singula, dum no-
 stra nos facinora narramus, & gloriosum militem, vt in comediarum fabulis est, imitatur. Pruden-
 ter aliquid cauimus, id quicquid est Cenodoxia vitiat, & gloriando mutat in imprudentiam. Bene-
 ficio aliquem affecimus, destruit illud gloriatio, efficitque vt de quo benemeriti fuimus, maleficio
 se à nobis affecimus, ut putet: operamque ita & oleum perdamus. Plurimum temporis in ieiuniis, in vigi-
 liis, in orationibus, in continentia, in animi, corporisque moderatione, sine vlla mentis auersione
 consumpsimus, aduenit Cenodoxia, quæ fructum omnem, quem per labores tot collegeramus, rapi-
 dissimè depopuletur. Ingeniosè, doctè, & accuratè aliquid conscripsimus, sed dum nos ipsi illud effe-
 rimus, & aut nostros nos non apparere labores ingemiscimus, aut eorum venditione molesta glo-
 riam affectamus, Cenodoxia illa, illa inquam statim obscurat, quæ alioquin futura erant illustria: pro-
 que ingenio, stoliditatem: pro doctrina, imperitiam, pro studio, negligentiam obiecit. Danda itaque
 est opera, vt laudabilia quidem faciamus, ex quibus gloria spontè nascatur, sed cum eam visi fue-
 rimus acquisuisse, negligamus potius quam efflagitemus: ita enim cumulator, & corollaris etiā au-
 ctā vltro percita subsequitur. Siquidem:

Cenodoxia
 incōmoda.

Virtus ipsa sibi pretium est, nihil indiga laudis.

diceret Claudianus, eam tamen vel inuitam honor & commendatio comitatur.

D E P O P V L A T I O.

S E D vt ad Ægyptios reuertamur, agrorum vastationem & infrequentia facta loca, quæ populosa
 prius fuerant, per Formicam & Origani fasciculum sacerdotes illi significabant, per Formicā, vt i
 superius declaratum est, hieroglyphicum populi, quod passim iam habetur, per Origanum, solitudi-
 nem eius intelligentes. Ea siquidē herba loco apposita qua Formicæ meant, modico vel salis, vel sul-
 furis puluisculo simul insperso, efficit vt iter deserant, suisque relictis cauernis aliò migrent. Nam &

Origani
 cinquevi-
 ntes.

Sotionis in agricultura præceptum est, Origanum syluestre frumenti acerbis circûspargere, ne Formica grana depopulentur. Sed si acturum eas tollere quis velit, experimento cõpertum est, facilius sum moueri posse, si capras aliquot combusseris, & cinerem in cauû inieceris: in agro verò si candefactum ferrû in cespitẽ vbi nidificanti impeggeris. Est verò Origanum herba vulgò etiam nota Romæ, & aliis Italiæ locis, Latine Cunila bubula appellatur, quam vt præcipuè suam Ligures littorales Cornubiliã vocant, putri, vt prouerbio fertur, aptissimã fassamento. Caterum cum permultæ eius species ab authoribus referantur, eademque variis cognomentis appelletur, satis fuerit attestari Cunilam bubulam esse, quæ ἐρίγανον Græcè dicitur, quã à Testudine, cum ea Viperam ederit, ad incolumitatem carpi dicit Aristoteles, & ab eo Plutarchus. Apud Plinium legas, contrã Serpentes priuatim, quæ Cunila bubula appellatur: apud Aristotelẽ, Ciconiẽ cum vulnus acceperint (eas enim cum Serpẽtibus assiduè dimicare cogniti) Origanum plagæ imponunt. Theodorus Gaza vir accuratissimus, vbiq; sit Origanũ interpretandũ, Cunilã reddit, quorũ fuerunt testimonia adducẽda, quia nonnulli Cunilam bubulam eandem & Origanum esse, pertinaciter negant. Addam illud, cum inter tres præcipuas Origani species Onites connumeretur, doctissimos ætate nostra viros de hac non parum dubitare, eamque sibi incognitam ingenuè profiteri. Nostri Bellunenſes speciem quandam Origani, caule, foliis, & floribus grandioribus vulgò apud nos provenientem, Pulegium asininum vocant (vnde putarim Onitis vocabulum, vtpote quod ἀπὸ τοῦ ὄνι, qui Asinus est, comodissimè deduci posse) apud nos ita Latine interpretatum; ea verò herba nimirum Cunila est. Ne verò cuipiam mirum ad eò videatur inesse vim eiusmodi graminis tam vulgari, vt Formicas fuget, Ambrosius herbam quandam memorat Gillam appellatam, cuius folia turtur nidis suis excluso steru superiacere soleat, eoque pacto pullos ab Luporum incurſu deprædationẽque tutari. Lupus enim folium huiusmodi vique ad fugam abhorret. Leopardus verò Allium ita sibi sentit abominabile, atque contrarium, vt si quis eo locum vbi ille moretur, confricuerit, exilire cogatur & aufugere. Ælianus primo de naturis Animalium scribit, Noctuas à Ciconiis suo nido procul summoueri, Platani eò foliis importatis, quorum contactum Noctux ferre nequeant, eò in torporem illabentes, Ciconiaque ita pullorum suorum incolumitati prospicere, quibus assiduè Noctux inimicabiliter insidiantur: de quarum alitum inimicitiiis suo loco dictum est. Neque verò Ciconiæ tantum, Turturẽve aut Testudines medelam sibi nanciscuntur naturæ ductu, verum etiam & Canes & Sues, & ex animalibus pleræque alia. Canes quidem, cum fellis vitio laborant, gramen illud suum decerpunt. Sues, si cephalalgia crucientur, fluuiales Cancros inuestigant. Mustelæ rutam, si quãdò colubrum comederint, carpunt. Angues marathro lippientes oculos depurgant. Huiusce rei quænã sit causa, non otiosè queritur à quibusdam: quippe cum animalia hæc talia neque didicerint ab aliis, neque quidem doceri potuerint, cur ita norint quæ suis viti ægritudinibus vtilia: quæ non aliis disputanda in medio relinquemus, iis iam contenti quæ ad veterum picturas declarandas facere videbuntur.

I N C O L V M I T A S.

FELICITER mihi quidam videntur excogitasse, vt si hominem grauiore aliquo morbo confectum, minimæ tamen rei cuiuspiam ope incolumitati redditum significare vellent, Vrsam linguam in Formicas exporrecta hieroglyphicè pingerent: Vrsam enim ferunt Formicarum esu, quas lingua illexerit, ac mox potu adhibito deglutierit, morbi opem sibi comparare: quod eo præcipuè tempore facit cum primum è specu prodit, vbi ieiunia hyemari. Nam Aron in primis agreste pascitur (eã Dracontij speciem Medi ponunt) cuius acerbitas intestinum inedia concretum laxat: quod si nullam attulerit opem, Formicis eo modo deuoratis, incolumitati pristinẽ restituitur.

L A T E B R Æ.

DE latebris verò in quibus aliquis se contineat, per Vespertilionis alam, & Formicam indicatis, inter reliqua Vespertilionis significata dicimus.

D E S C A R A B E O.

AC de Formica quidem hæc dicta sufficiant. Quod verò pertinet ad Scarabeum, Appion ille Grammaticus, quem cymbalum mundi Tiberius est appellare solitus, rideri à plerisque visus, quoddam curiosa nimium interpretatione, Solis operum similitudinem vermiculo tam exiguo, tam bruto inesse collegerit, ad excusandos gentis suæ ritus: quæ pillatam Scarabeum magna ex Ægypti parte inter numina coluerit, quem reliqui etiam in fabulis tanta veneratione profecuti sunt, vt scribere non dubitarent, quemadmodum Scarabeus inexorabilem se vel ad Iouis preces opposuerit, qui multis ab eo verbis contendebat, vt cum Aquila rediret in gratiam, coactumque Iouem ipsum alia ratione tantæ ire obuiam inimicitia. Caterum si quæ de Scarabeo traduntur vera sunt, vera autem vt credamus esse, non ipsius Appionis tantum authoritas, verum & Aristotelis & Plutarchi, & aliorum scriptorum excellentium consensus efficit, imò vt nihil hi scripserint, quæ passim nosmetipsi fieri possumus oculata fide perspicere, non verum assuerare, peruiacis esset ingenij. Tam igitur super operibus eius admiranda cum sint, tantum abest vt vel

A Appion, vel Ægyptij alij sacerdotes, qui signatè ad eò rem interpretati sunt, ridendi videantur, vt merita potius, hoc est, magna & ingenti laude fraudandum minimè sit eorum inuentum.

M V N D V S.

C V R enim quis Ægyptios sacerdotes irideat, quòd mundi speciem, motusq; ipsos per Scarabeum significare tradiderint, non satis video, si pilulas illas, in quibus seminiũ ex se se primũ habuerint, ac in vermiculos primũ, mox in certam effigiem conformati fuerint, ad mundi ipsius imaginem & rationem fieri compertum est. Scarabeus enim certo anni tempore bubulum excrementum nactus, materiam eam sibi suscipit elaborandam, quod primo statim Pacis suæ versu mordet Aristostophanes, αἰετὸς αἰετὸς καὶ τὰ χυτὰ καὶ τὰ χυτὰ. Quo loco mazam Poeta pro Excremento posuit, vtcunque primũ ex ea pilulas conficit, vt iam mundi ipsius formam initiò imitetur, mox eas ab ea ortu occasum versus posticis impellens pedibus, non intermissa rotatione, protrudit, ipse interim auctus ortum spectat: quasi de industria id det operam, vt cœli ipsius exemplar intuentu imaginem eius exprimere conetur. Quid verò illud, quòd inter trudendum à Subsolano in Africũ fertur, quasi atractorum cursui fieri obuiam contendat, qui quidem proprio motu ab Africo ad Subsolanum est? Neque me præterit, esse qui non bouillum, sed asinum excrementum ad hoc opus deligi autumant: & ab eo inter volutandum genitale semen fimo superfundì comminiscuntur, vnde materies ipsa concipiat. Addũt etiam, vt historia sit verisimilior, nomen ipsum conuenire, quòd Canthion asinus sit, vnde Cantharus insectum id denominetur. Sed hæc varietas ad nos nihil: cùm de pila sermo sit, quam ex fimo Scarabeus informet, atque mox in aquas volutando protrudat.

*Mundi v-
rius motus
per Scar-
beum.*

G E N E R A T I O.

P R O X I M V M huic significatum est, rerum procreationem atque principium, ex eiusdem animalis imagine significare. Siquidem ex aquis in lucem prodeunt Scarabei, veluti rerum omnium generationem ab aquis esse Philosophi non postremæ autoritatis autumant, Homerum quippe secuti, qui totiens Oceanum rerum Parentem omnium appellat. Nā ea quis quotidie non tueatur, scandere aquas in cœlum, diceret Plinius, easdemque cadentes omnĩ terra nutrimentum esse causam, fruges inde gigni, arbores fruticesque viuere, vitalem etiam herbis animam elargiri, omnes denique terræ vires aquarum esse beneficia? Quòd verò Scarabeos diximus ex aquis primũ lucem auspicari, ex historia cognoscere est quòd scilicet simul ac pilæ illæ ex fimo fabricatæ sunt, Scarabeus terram infodit, vbi eas per dies octo & viginti sepultas occultat, quot itidē diebus Luna duodecim Zodiaci signa perambulat, atque hæc hyeme potissimũ rigente fiunt. Dũque ita pilæ terra cooperatæ confoventur, animantur primũ in vermiculos, inde paulatim in id genus informantur, fimo tamen vti folliculo quodam inclusi, nono autem & vigesimo die pater è nido prodit, pilulas egerit, & singulas, vti dicebamus, protrudendo in aquam prouoluit: vtpote qui diem cum Solis & Lunæ coitum conciliare non ignorat, ac perinde mundi ipsius generationem quandam assimilare, orbe inde Lunæ nouæ oriri incipiente. Pilæ autem in aquis mollitæ primũ, atque haud ita multò post ad aptatæ cùm fuerint, informati iam excluduntur Scarabei, & nigrum it campis agmen. Quòd si Formica tanto hominum consensu prouidæ titulum consecuta est, quòd in conuectandis asseruandisque prædis admodũ sedula esse videatur, quos honores habendos Scarabeo excogitabunt mortales, qui non humanarum tantũ rerum peritos eos, verũ & cœlestium, & diuinarum propemodũ non ignaros intueantur? Certè non immeritò καὶ πάρος σφώτερ; prouerbum celebratur, ab iis qui singularem in eo C vermiculo sapientiam animaduertunt.

*Scarabei or-
tus & gene-
ratio.*

V N I G E N I T V S.

Q V Ò D verò apud Ægyptios legitur. Vnigenitum hieroglyphicè per Scarabei figuram significari, non eo tantũ modo accipiendum, quo quempiam vnicum filium Vnigenitum appellari consueuimus, sed ea etiam de causa, quòd ab vno tantũ genus agnoscat: imò quòd solus ipse sibi met seminum fuerit: singuli enim ex pilulis singulis procreati, nequaquam habent ad quod genus referant suum, sed absque vlla propagine, nulla maris genitura, nullo semine cõceptu, vermium spontè nascentium instar: in eam speciem prodierunt.

D E V S I N H V M A N O C O R P O R E.

E X I G E R E videtur locus is, vt quò æquiores Ægyptiis simus, Deum optimum maximum humano corpore assumpto, Scarabei similitudinem subiisse, Theologorum dictis ostendamus: neque verò quisquam indignum facinus clamitet, Deum ipsum, omni admiratione maiorem, insecto omnium vilissimo, teterrimo, putidissimòque assimilari, qui legerit apud D. Augustinum Soliloquiis, de admiranda Christi humanitate dictum: Bonus ille Scarabeus meus, non ea tantum de causa, quòd Vnigenitus, quòd ipsemet sui author, mortalium speciem induerit: sed quòd in hac fecerit nostra se volutarit, & ex ipsa nasci homo voluerit. Neque veritus est probus ille Theologus, pietatis & integritatis columen, dum in nitidissimo Dei fulgore contemplando, hominisque ex opposita parte cloacalem quandam putorem expendendo, sub urpiculam locutionis quodammodò stomachosæ nausæam, delicatiori cuiuspiam

*Christus
Scarabeus
dictus, &
Vermis.*

habitam derisui, qui satis exploratum habere, Deum se Vermem etiam per Prophetam appellasse, E proindeque eos qui tanti mysterij cognitionem assequerentur, ac perinde stercoreariam Scarabei procreationem ex historia callerent, dictum utroque pollice probaturos. Quod verò ad Psalmographi dictū pertinet, *Ego sum Vermis, & non homo*, fuere nonnulli, qui pro *Sum Vermis, sū Scarabeus*, traduxere, quasi diceret, *Contemptissima res ego sum*. Euthymius ita ex Christi persona humiliare sese Dauidem ait, qui alioqui & Propheta erat & Rex, alibique se *Canem mortuum* appellare, vt libro Regum legitur. Qui verò putant dictum hoc propter humanam Christi generationem, quæ absque vlla viri coniunctione fuit, id nobis indicare videntur, quòd quæadmodum Vermis è pluuiâ nascitur desuper in terrâ veniente, ita & Christus superno sancti Spiritus in Virginem aduentum generatus est: quam ob causam Christus Vermis dicitur. Reliqua videris apud Adamantium Concione in Luca quartadecima, quam de Domini circumcisione conscripsit. Porro Augustini dictum eò quoque deduci potest, quòd Assertor noster ait, *Ego sum Vermis, & non homo*: quia scilicet, ex mare & femina homo nasci solet, ego verò non ex masculo & femina secundum ritum humanū, atque naturam, sed in exemplum Vermis natus sum, cuius non ex aliunde semen, sed in ipsis in quibus coalescit corporibus, est origo. Clementis Recognitionum opus circumfertur qualecumque, non vocabulis tantum vitiatū, verum sententiarum etiam de prauatum: in quo quidem multa à malignis ingeniis in institutionis nostræ ludibrium inculcata sunt. Sed hæc corrigere alterius fuerit censura, illud hoc loco tantum attingam, quod circa 6. lib. finem scriptum est: *Nos vt Canthari libenter volueremus in stercore*, vbi is qui glossemata quædā adscripsit, non *Canthari*, sed *vt Cantherij* legendum putat, ratus nimirum Campanū prouerbum ad hoc facere, *Cantherius in fossa*. In epistolis verò bonus ille vir quisquis censor fuerit, sed non satis eruditus, audacter *Cantherij* fecit, cum *Canthari* dubio procul sit legitima lectio, ex hac ipsa quam retulimus historia naturali desumpta. Sed ne quid quod ad Vermem facere succurrat, prætereamus, is praua nonnunquam cogitationis inquietudinem hieroglyphicè significat, quod Eucherius ad Esaiæ dictum trahit, *Vermis eorum non morietur*.

Quod refertur à T. Linio Decad. 3. lib. 3.

VIRPATERVE.

CVm verò ita nascatur Scarabeus, vt nullo femine beneficio progignatur, solæque patris cura, labore & diligentia vitam auspicetur (non enim femineum est inter eos genus, hinc fit, vt Ægyptij sacerdotes PATREM significaturi, Scarabei prætulere imaginem: & vbicumque maris officium, masculamque vim exprimi voluerint, non alio magis vterentur hieroglyphico: nam veluti pro maris & femine sexus symbolo Vulturem pingebant, quod illa absque patris ope procrearetur, vti commentario suo disputatum est, ita virum ob similem, quam attulimus, causam, per insectum huiusmodi intelligi voluerunt.

STRENVVS BELLATOR.

Virgil. li. 1.
Æneid
Iliad. lib. 71

ET quoniam bellatorum animi ea maximè ratione commendantur, si viriles fuerint virorumque sit bella gerere, Maronis Homerique præcipue autoritate, illi ipsi sacerdotes masculam virtutem atque ferociam per Scarabæum expressere: cuius imaginem anulis insculptam milites gestasse, tradit Ælianus, de quo plura apud Plutarchum libro de Iside & Osiride. Erat & signum Romanorum militum, Scarabeus, quo virilem animum præstare se debere admonerentur, neque muliebriter quicquam meditari facere, eaque de causa dictum ab Horatio:

De Arte Poetica.

Ty. eusq; mares animos in Martia bella

Æneid. li. 1.

Versibus exacuit.

CONTRA verò & Phygæ & ἀρχαῖος, in effeminationis opprobrium Virgilius & Homerus, uterque suos appellauit: quòd nihil faperent masculum, sed muliebri torpore ignauiaque cessarent.

S O L.

Plinius lib. 30. c. 11.

CVm verò plures sint Scarabeorum species, trium Ægyptij meminere, quar vnaυ αἰληρόμορφος appellatur: quæ scilicet Felis faciem mira refert similitudine estq; radiis quibusdam insignita, eaque de causa Solis hieroglyphicum formam hanc esse voluerunt. Aiunt verò αἰληρόν, qui apud Latino nunc Cati: nunc Felis nomine receptus est, oculorum pupillarumque vsum cum Solis cursu, αὐτὴν αἰθέρα quadam commutare: quippe quæ & noctu, & ingruente matutino tempore vegetiores fiunt, & acutius cernunt, ad ortum vsque iubaris, inde sensim incipiunt hebetari meridiem versus: atque ita quò magis ad occasum declinat Sol, eò minùs obscuriores fieri. Adhæc Scarabeo digituli sunt vniciueque triginta, totidemque sunt mensis dies, quibus Sol ortu continuò gradatim per singula signa cursum peragit suum.

L V N A.

ALTEra species bicornis est, ideoque Ταυροειδής appellata, Tauri quippe insignis facie. Hæc Lunæ subiicitur: propterea quòd cœlestem Taurum Ægyptij Lunæ exaltationem commutati sunt. Gigni hos ex Vermibus, Aristoteles, qui lignis aridis innascitur, asserit. Primum enim Vermes ipsi immobiles fiunt, mox disrupto putamine id Scarabeorum genus exit. Caterum Plinius genus

A genus hoc cui Tauri cognomen cornicula dedere, terrestre putat, eos idcirco alij terræ Pediculos vocant. Lucanos appellat Nigidius, quibus cornua, prælonga bifidulis dentata forcipibus, in cacumine cum libuit ad morsum coëuntibus, quales infantium remediis ex ceruice suspenduntur, eos in Veneta regione Gramphos, quasi Ceramphos, hoc est bicornes appellamus. Cornicula ea non tantum collo suspensa ad quartanas, quibus id remedij applicat Plinius, verm etiam in fridiuscula lauatione vrinatoribus ad neruorum stuporem, qui plerumque fit in aquis, amuletum creditur: nam & id incommodi vulgò Gramphum vocitamus.

Plinius ibi.

Gallicè, la grampe.

M E R C V R I V S.

E R A T & sua hieroglyphico Mercurij species dedicata: quippe vnicornis, & ab reliquis forma admodum dissimilis. Neque sum nescius, quendam etiam esse paruum admodum Scarabeum frumenta erodentem, qui Cantharis appellatur, oritur is ex crucis fici, piri, & pini: sunt enim ex his omnibus Vermes: ceterum hi postmodum more Muscarum coëunt. Ridiculam Metrodori Sceptus obseruationem ponit, nostro etiam tempore haudquaquam abolitam in frumentis oleribusque ab earum iniuria sospitandis, quod in Cappadocia inuentum prodit, ob multitudinem Cantharidum, menstruas quippe mulieres inter media arua, hortosue, rectis (sit verbo venia) supra clunes vestibus, erucasque ita, ac Vermiculos Scarabæosque, ac noxia alia decidere. Alibi seruatur vt nudis pedibus eant, capillo cinctuque dissoluto, versu eo pronuntiato, *Φεύγετε cantharίδες λύκα ἄγροι* *ἡμῶν*, Face site Cantharides, Lupus agrestis vos insequitur. Cauendum verò ne id oriente Sole faciant, sementem enim tunc arefcere proditum est.

Metrodori Scepti ridicula obseruatio.

L E T H A L I S A S O L E F E B R I S.

B A D HÆC Ægyptij hominem lethali febre extinctum, quam sub dio solares radios perpetiendo contraxerit, significare si vellent, Scarabeum cæcum effingebant: oculos quippe vel acu, vel alia leui cuspidè transsossim, ita, vt ex oculatus omnino videretur. Aiunt enim solares radios Scarabeo inimicos esse quibus si vehementius impetatur, accidere, vt statim obæcetur: simulac verò cæcus effectus fuerit, breui etiam commori.

V I R T V S E N E R V A T A D E L I C I I S.

A T Q V E hic tam egregius bellatorum ductor, tam alienus à mollitie est, vt cum primùm veneras rosas olfecerit, emoriatur, quasi virtutè quantumuis masculà illecebris eneruari documento sit: quod quidem vel ab Aristotele traditum, aniam dat hieroglyphico non insulso: si, putà, quis velit Hannibalem durum Capuæ desidentem, effremmatum pingere, scutum illi cum Scarabei signo tribuat, oras verò clypei rosarum fertis ambiat, aut quid huiusmodi. Sunt etiam in hominum genere permulti, qui rosarum halitum ferre non possunt, atque in iis pretij quantiuvis viri. Nam cum Romæ essem, vidi Oliucrium Carassam magnæ celebritatis Cardinalem, qui rosarum tempore quotannis secedere cogebatur, scēque intra suos, quos in Quirinali habebat, hortos claudere custodiis ad ostia dispositis, ne quis aut salutantum, aut amicorum officij gratia ingredientium rosam inferret. Et in Romana nobilitate insignis vir Petrus Melinus, ingenio, eruditione, & loco nobilis rosarum odore plurimum offendebar. Atque hæc de Scarabeo, quæ memoria complecti potui succurrerunt, plura omnino scripturus, nisi Commentarium, quod eo super olim paraueram Vulturi adiunctum, ex clarissimi viri Alberti Pij Carporum Comitis scrinio surreptum, & à nescio quo bibliotapho, vel fuco potius, in Germaniam asportatum, adhuc desiderarem.

Rosarum halitus nonnullis grauis.

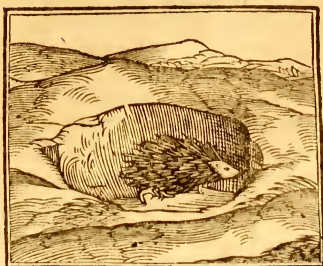
D E E C H I N O T E R R E S T R I.

C H I N V M Ægyptij, quod hæcenus legerim, literis suis non inferuere, multa tamen super eo signficata Græci Latinique excogitarunt, quæ admiratione ingenij propemodum cum iis quæ Formica super & Scarabeo diximus, conferri possint: atque ea quidem ad humanæ vitæ commoda, vtili exemplo futura: cuiusmodi illud est, quod in primis commemoratu dignum existimaui.

O P P O R T V N I T A T I S C A P T A T O R.

H O M I N E M quippe temporum omnium conditioni sese accommodantè per id animal significari, & quod ait Phocylides, *καὶ τὸν χρόνον δέσσει*. Nouit siquidè Euchinus (de terrestri nunc loquor, nam de marino inter pisces alibi agetur) cubilia sua Aquilonum & Austrorum mutatione commutare. Duas enim cubilibus fenestras facit, alterà Notum versus, Boream versus alteram, quæque parte ventum futurum præcognoscit, fenestram obaturat, alteram recludit: sin intra tectum alatur, ad parietem discedit. Quod Cyzici quidam cum obseruassent, consecutus opinionem est apud omnes, vt ventos qui spiraturi essent, ex se ipse præcalleret: quod alij Byzantij euenisse tradunt, fortè quòd

Tempori & occasione in seruiemtem. Echini terrestres cautio magna.

tunc rerum summa apud Byzantinos esset. Sed vbiunque illud acciderit, satis nobis est id ab Echuno fieri, quod documento nobis est, præcauere fieri possit, ne imminens nos occupet calamitas, ea si vicerit, ne adversus prævalentis fortunæ impetum reluctabundi frustra fatigari velimus. flectendam vero viam velis, cum obniti contra non detur, quoque trahit fortuna, iter intendendum. Non enim est, ut idem inquit Phocylides, in ventum reflandum. Quin potius tales simus: ut quo nos cumque rapit tempestas, æquo animo deferamur, atque, ut optime Virgilius monet, si quo Italiam contingere celo nequeamus, quia scilicet:

*Mutati transversa fremunt, & vespere ab atro
Consurgunt venti, atque in nubem cogitur ær,
Nec nos obniti contra, nec tendere tantum
Sufficimus, superat quoniam fortuna, sequamur,
Quæque vocat vertamus iter.*

Atque hoc illud esse crediderim, quod in Echino tanti facere videtur Archilochus, dum super animalis huius prudentia ita scribit:

Πολλὸν οἷός ἐστιν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐχίνῳ ἐν πέτρῳ.

Multa quidem Vulpes, magnum unum novit Echinus.

Vel ut numerum reddāmus,

Scit multa Vulpes, unum Echinus, at magnum.

Sanè Salomō Erinacium inter animalia terræ minima, quæ sapientibus sapientiora sunt, nominat, ut Septuaginta edidēre. Nam Leporem vulgata editio ponit.

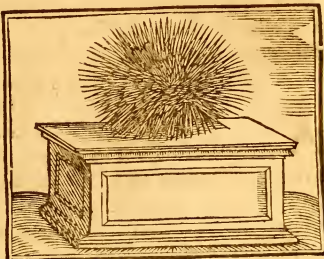
CONTRA PERICULA MVNITVS.

ILLVD quoque super Echino significatum ponunt, ut per hieroglyphicum eius, hominē ab insidiis & periculis ac cuiuscumque fortunæ casibus tutum ostentent. Siquidem is simul atque ferarum se impetentium odorem latratūve senserit, in orbem sese colligit, rostro pedibūque intrinsecus, testudinis more contractis, tergore omni pilæ instar cōglobato, spinis que que, quibus vndecumque munitus est, ad incolumitatem erectis oriatur, contactum suum omnibus formidabilem reddens. Ad hæc autem respexisse videtur Horatius Poëta, cum se ita contra fortunæ impetum præparatum scribit, ut sua inuolutus virtute tutus ab eius iniuria fiat. Ita enim inquit:

*Fortuna senu lata negotio, &
Ludum insolentem ludere pertinax,
Transmutat incertos honores.
Nunc mihi, nunc alij benigna:
Laudo manentem: si celeres quati
Pinna, resigno quæ dedit, & mea
Virtute me inuoluo, probamque
Pauperiem sine dote quæro.*

PROCRASTINATIONIS DAMNA.

ATQVE hoc tam prudens alioqui animal in opportunitate captanda, & periculis euitandis ingenio & natura præmunitus, damni tamen alicuius, ob procrastinationem ingruentis, hieroglyphicum est, si illi fœtus adiiciatur suus. Id enim malum ex contatione maius effectum ostendit, propterea quod aluo stimolata quandiu potest partum differt, quo fit ut fierus magis inolefcens, maiorem postmodum in pariundo dolorem afferat. Duo eius genera omnino sunt, maritimum & terrestre, vtrique nomē apud Græcos ἐχίνος. Terrestris, de quo iam diximus, omnibus innotuit sub Erinacij nomine. Huius quoque species duæ sunt, Suilla, & Canina, quæ quidem rictu & pedibus aut Suillis aut Caninis similibus distinguuntur. De Suillis Eucherius: Erinacei chcerogrilli nuncupantur, magnitudine propè mediocrium Cuniculorum, qui de cauernis petrarum procedentes, gregatimque in eremo, quæ est contra Mare mortuum, pabulantur, qui & Echini dicuntur, ita spinoso defenduntur tegmine, ut nec contingi quidem possint. Par huic cum Formica folertia comparando victu, qui poma aculeis affixa congerat in cauernam: infamis tantum est inuidia nota, quod cum optimè norit se propter cutem præcipuè peti, cuius vsus poliendis velleribus inservit, simulac in periculum se adactum videt, vrina sua emissa tergus omne conspergit, sibi conscius id inde putrefcere, aculeosque spontè mox decidere.

*Arist. de
partib. ani-
mal. libr. 4.
c. 5. Plinius
lib. 9. ca. 31.
Echini ter-
restris spe-
cies duæ.*

A

PIERIVS VALERIANVS AD FABIVM VIGILEM

SPOLET. DE IIS QVÆ PER

SACRAM SVEM SIGNI-

FICANTVR,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER NONVS.

B

ALÆMONEM olim aiunt magni nominis Grammaticum incomparabilem M. Varronis eruditionem admiratum, literarum eum Porcum appellasse, tanta sibi interneæ earum prærogativa adrogat, ut Virgilium diceret iam tum de se præfagisse, cum cecinit:

Audiat hæc tantum vel qui venit ecce Palæmon.

unum se quippe futurum, qui se de scriptoribus indicaturus esset, cuius ferule atque censura omnes veterum & iuniorum lucubrationes subijci deberent, natas secum literas, secum interituras summa vanitate iactaret. Hic est Rhemmius Palæmon patria Vicentinus, cuius monumentum hodie in Sumano monte agro Vicentino imminet, cum epitaphio ostenditur: ubi rus ei fuisse verisimile est, cum alias etiam agricolationis & vineti studiosissimum fuisse, & C. Plinius ostendat, sed ea fuerit ductus gloria. Certè dictum illud hominis de Varrone non à Grammatico, qui literarum tyrocinia doceret: non ab insano aut inepto viro quopiam effusum, sed ut diuinitus potius editum accipimus: nam & olitor sæpe non contemnenda protulit. Nos quippe Varronem non ea de causa literarum Porcum vel à Palæmone, vel ab aliis appellatum asserimus, quod scripta eius sint vlla in parte lutulenta, vel ex hara producta: sed quia nihil sit Varrone ipso neque lautius, neque copiosius, neque magnificentius, qui tam multa, tam varia, tam præclara conscripserit, magna studiosis omnibus utilitati futura, nisi acerbissima temporum clades thesauros eos posteris inuidisset: quare is omnium consensione vir doctissimus, ac omnium disciplinarum parens, totius predicatione vetustatis habitus. Quod verò doctrina eius Porco æquiparata sit, ea est causa, quod nullum animal à Sue, pluribus magisque variis condimentis aptum, quod nihil ea carne parabilius, & omnium epularum usus magis expositum, quinquaginta propè saporibus ex eo, ut veteres obseruauerunt, excogitatis, ut non alio ex animali copiosior, neque lautior humano victui materia suppeditetur: perinde ac multa & varia Varronis scripta argumentum nullum intactum reliquere, splendidissimæ rerum omnium apparatu vniuersiusque animi famem expleuere. Hæc igitur cum super Varrone ipso meditarer, fortè accidit ut scripta quedam mea recognoscerem, quæ scilicet olim ad ἱερογλοφικῶν interpretationem elucubraueram, eaque inter amicos diuiderem, mei erga se vel amoris, vel obseruantie testimonium, prorupit ex his ecce Porcus Ægyptius, quem aufugere tantam cum postico arreptum pede comprehendissem, cui dono conuenienter hunc mitterem capri circumspicere. Varronem quippe aliquem deposcebam: hic mihi tu Fabi Vigil occurrissi mortalium eruditissime, cui meritis hanc condimentorum lautitiam ἐπεὶ δὲ τοῦ πορκου τὸν οὐρανὸν ἔφασκεν, quam de Porco memorant, uti Varroni congram, ita tuæ perquam similem opulentia dedicarem. Nam tu quoque nullum dicendi genus, argumentum nullum, nullam arcana quantumlibet doctrine partem intactam reliquisti, quæ de diuinis humanisque studiis, de rerum natura, de moribus, de ratione dicendi, de quacunque demum re, vel dici, vel excogitari possunt, tuo illo magno ingenio, felicissimæque memoria complexus es: ut vix alterum ætate nostra conspiciam, quem Varroni illi literatissimo conferre possim. Quare Porcum hunc meum tibi deberi merito iudicam, cuius immolatione sanctissimum amicitia sedus tam pie semper inter nos cultum & obseruatum, quæ tua est animi sinceritas, spero me perpetuo confirmasse.

Palæmonis dictum de M. Varrone.

A Pl. li. 8. cap. 51.

C

EGYPTII Sacerdotes ut odium, quo suille genus omne persequebantur, literis testatum suis relinquerent, perniciosum hominem suis hieroglyphico significari instituerunt. Est enim natura animal admodum vitiosa, pruritu impotens, Luna maxime deficiente: constatque pariter eorum corpora vitari, qui lac eius biberint, lepræque & putida scabie contaminari. Quinctiam frequens Suillæ carnis escitatio aciem obtundit ingenij. Vnde iocum Diogenes excepit

Diogeni iocus in athlet. 2.

P E R N I C I E S.

Prima Ce-
res anida
gausis est
sanguine
porca. Ovi.
2. Fisti.
Bellu nen-
sum flauu-
tum.

exceptit in athletas, de quibus interrogabat quidam, cur isti non sentitent: *Quia*, respondit ille, *suillis* D
at *Babulis carnibus educati sunt*, ad animum se licet vertens quod alter de corpore quaesierat. Huiusmo-
di enim tibi quamvis corporis obdurent, mentis tamen acumen hebetant. Adhuc maleficum est
etiam monstrum: quia satis cladem non exiguum infert, damnosamque facit pauperiem, de mrene-
riorem segetem non depascit modo, sed & se de proculcat, & rostro eruit. Vnde primum hoc ani-
mal Cerei sacrificatum Poëtae restantur, & fabula exorta sunt de Cremyonia Sue Apri Calydonij
matre, vno ex Thefei laboribus. Itaque Salaminij lege statuerunt, ut eorum Suum dentes attere-
rentur, qui segetibus cladem aliquam intulissent, de quo publice statutum est apud Bellunen-
tes meos.

SENSVS MAXIME BRVTVS.

De Sue in-
tellectus my-
sticus.

Pli. li. 8. ca.
5. Cicero de
fimbri. li. 5.

PRÆCIPVE vero fuit apud Ægyptios de Sue significatio, ut per eius similitudinem intellectu my-
stico, sensum materiam penitus affixum, atque illi præcipue coalitum indicarent: quod licet in ani-
mantium omnium, nedum in omni brutorum genere conspiciatur, nescio quo pacto tamen longe
magis brutum in Sue plurimum apparere, vnicuique manifestum est. Hic verò sensus rationi plerun-
que sese constituit aduersarium, non aliter quam materia ratione habita. corpus anima tam multis
in negotiis recludatur, de quo præclara Platonis in Phadone sententia, τὰ μὲν εὐαὶ ἐδωκεν ἡ φύσις, καὶ νοῦν, καὶ
μυῖα δὲ, καὶ ἀδιαλύτως ἐδωκεν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ αὐτῶν ἐχοντι εἰσὶν ὁμοιοῦται ἐν αὐτῇ φύσει, καὶ δ' ἀνθρώπων, καὶ
θεῶν, καὶ ἀνέμων, καὶ πλουσίν, καὶ διαλύτω, καὶ μηδέποτε κατὰ τὰ αὐτῶν ἐχοντι εἰσὶν ὁμοιοῦται ἐν αὐτῇ φύσει.
Animam quidem per quam simillimam esse parti ei, quæ diuina est, & immortalis, & intelligibilis, & vniuersalis,
& insolubilis, & eodem semper modo circa eadem habeat corpus verò identidem simillimum humane, & mortali, &
incognito, & multiformi atque dissolubili, & quod nunquam circa eadem, eodem habeat modo. Ex argumentis
autem huiusmodi, quicquid apud Philosophos altercationis est in explorandis naturæ secretis, ema-
nauit: aliis rationem rerum, aliis sensum præferentibus, eam illis incorruptibilem perinde ac animam E
esse asserentibus, his hunc cogitationi, veluti & ipsos corporis affectus propinquiorem esse concer-
tantibus. Quare minimè mirum est Ægyptios, & qui disciplinam eorum secuti sunt, in contempan-
dis iis potissimum quæ à corporibus dissepata viderentur, occupatos, Porcum quippe animal sensui
tantum deditum aspernatos esse: quippe qui corpus identidem suummet, ut in Papyro commonstra-
uimus, minimi faciebant, eiusque alendi, curandique negotium perexiguū suscipiebant, sensui quem
falli in vnoquoque animantium facillimè posse suspicabantur, parcissimè fidem adhibebant. Contrà
verò Aristoteles, quique eum sequuti sunt, sensum ita sunt admirati, ut eum cogitationibus omnibus
prætulisse videantur. Sed nostra nos significata prosequamur.

VANILOQUENTIA.

Sui Elepha-
to inuise.
Plin. libr. 8.
cap. 9.

AEGYPTII autem sacerdotes, ut apud Horum est, si vaniloquentiam hieroglyphicè signifi-
care vellent, & Suen & auersum Elephantum sculpere consueverunt: idque perinde erat, ac si ra-
tionem à brutali sensu auersum ostendere voluissent. Nam cum Elephanti significata Commentario
suo conferberemus, cum in omni ferè virtutis numero, si de brutis hoc dicere liceat, rationis propo-
modum participem inueniebamus. Huic Sus opponitur, qui antipathia ipsius cogente vi, vsque adeo
est Elephāto inuisus, ut ab eo nullo possit cōcilio tolerari, sed quamprimum auditus fuerit eius grun-
nitus, fugam Elephas arripere cogatur. Nota historia est, quemadmodum Megareses ab Antipatro
afflicti, cum ad manifestum exitium premerentur, vterenturque ille Elephantorum robore, excogita-
runt Porcos pice oblitos, & iniecto mox igne flammatos in Elephantorum gregem immittere: quo fa-
cto valdissimum Regis conatum negotio minimo irritum reddidit, victoria per ingenium sibi
comparata.

VIS ANIMI LABEFACTATA.

ANIMOSVM alioqui hominem, qui tamen improuifa aliqua specie fit exterritus, per Porcum &
fugientem Leonem exprimere quorundam inuentum fuit. Aiunt enim Leonem Suis congres-
sum declinare, visumque aliquando cum Suen aggregeretur, ut setis horrentem aspexit, aufugisse.
Sedenim hoc Leoni haudquaquam accidit ob naturæ dissidentiam, ut elephanto, sed ob horrificam
Suis indignati speciem, quam cogeatur exhorrescere.

SOPHISTÆ.

ET ut, quod initio dicere ceperamus, prosequamur sacerdotes illi
cum nihil æquè abhorrent quam inanes sophistarum nugæ, &
cauillosas verborum argutias, argumentorumque decipulas in naturæ
viribus indagandis cuiusmodi notæ hominem per Suis hieroglyphicum
significabant. Eodem intellectu apud Hebræos suilla abstinere præcep-
tum ait Philo admonitioque nos ea diuina lege, ut sophistas euitare-
mus, per euitabilem huiusmodi animalis impuritatem illi enim acutis-
simis tantum accuratissimisque rerum distinctionibus, quod per bifidam
animalis vngulam interpretantur, quasi luto inhaerentes, ita illis adha-

Suilla absti-
nebant He-
bræi.

rescunt

A rescunt, vt inde nuntialem possunt, sed ad extremam vsque senectutem ibidem computrescunt: nam & Porci nihil illustre, nihil purum, nihil limpidum amant, sed turbida tantum, spissa & sordida & faculenta sectantur, inque his præcipuam statuunt voluptatem.

A BONIS MORIBVS ALIENVS.

PER Porcum itaque inhesitantem luto, vel, vt Cratetis intellectû sequar, rosas conculcantem dispergentemq; à bonis honestisq; moribus alienû hominem indicabant. Nam cum Diuinę passim literę rosas, & odorata omnia ponant pro vitæ morumque sinceritate, Sufque ita rosas aspernetur, vt de iis qui sinistro, prauo, maleficoque sunt ingenio dicatur, aptissimum excogitatû est hieroglyphicum, *us dia puidow*, quo prouerbio Cratetem vsum aiunt opusculo quod *παινας* vocauit. Quin viuere in Arabia Suillum genus vilo genere posse negant, quippe cum ea regio sit odoramentorum altrix, à boni cuiusque odoris hoste meritò declinatur, & vt luculentissimè Lucretius:

*Denique amaricinum fugiat Sus, & timet omne
Vnguentum: nam fetigetis subus acre venenum est,
Quod nos interdum tanquam recreare videtur.
At contra nobis canum teterrima cum sit
Spurcities, eadem subus hæc tam munda videtur,
Insatiabiliter toti vt voluunt ibidem.*

Hinc Horat. i. epist. Amica luto sus, & D. Petrus in epist. sus in volutabro. Prouerb. Sus per rosas Auctor Endemus.

B Eodem spectat quod Asserit noſter, *Nolite, margaritas veſtras ante Porcos projicere*, eos qui scelerum tantum factoribus illuicque delectantur, per Porcos intelligens, putorem quippe omnem tanquam odorem suauissimum experientes. Nam quod ad lutum pertinet Ciceronis scomma est, *actione in Verrem vi. Nam nos quidem quid facimus in Verre, quem in luto volutatum totius corporis vestigijs inuenimus?*

Ciceronis scomma in Verrem.

DISTINCTIO.

A D HÆC sciendum, vngulam bifidam in Sacris literis electionis & distinctionis symbolum esse: quod apertius dicunt, cum oportere Sacerdotem monent, vt lepram à non lepra sciat internoscere, scelerum quippe differentias: iustum ab iniusto, & à curuo rectum, Horat. Poëta diceret.

COGITATIO.

RVMINATIO autem, vt in Ceruo dictum est, memoriam & cogitationem indicat. Vtroq; autem honorum opus est, si recto & sapienti iudicio esse volumus: præstandum quippe discernendi acumine: vnde aureum illud Pythagoræ præceptû, *DE REBVS DIVINIS ABSQVE LVMINE NE LOQVARE*, hoc est dandam esse operam disciplinis, quæ veritatis lumen subministrant, si sacra tractare volueris. Sed parum id profuerit nisi & memoria, iudicium, bonæque mentis accesserit examinatio. Hinc exploditur Sus, qui licet vngula sit fissa, minimè tamen ruminat. Tales ij sunt, quanto hodie numero, Dij boni, qui, licet recti prauique cognitionem optimè callere videantur, cæno tamen volutati, cum doctrinam ipsi suam ad rectam viuendi rationem minimè dirigant, optimè, vt Menander ait, periti praua sectantur. Diuinarum enim literarum doctrina, vt cum Origene loquamur, non solum Sacramentorum debet scientiam continere, verum etiam mores gestæque informare discuntur. Plerique alij quoque dixerunt, ruminare esse deuouere se ad legis meditationem: fissam verò vngulam habere, inter mundum & immundum distinguere: hoc quidè literarum & præceptionum peritiâ habere, illud verò meditationem esse, & diuinæ prouidentię, quæ rectè omnia dispensat, in omnibus cogitationem, quam veteres Prophetæ *Eructationem*, vt nostri reddunt, appellauere vt, *Eructant cor meum verbum bonum*: quamcumque enim virtutem à vicio seligeremus imitandam, eâ continua repetitione mādere, & in habitu assuefacere debemus Seligere verò, est diuidere literā à spiritu, & quædam secundum historiam solum edocere, quædam secundum cōtemplationem, quædam verò secundum vtrumque intelligere. Nam qui præstare hoc idoneus est, ille mundus: qui verò vnus tantum partis est particeps, immundus. Hæc Hesychius. Neque dissimulanda est Irenæi meditatio super hoc loco, qui cum proximè fuerit ad Apostolorum tempora, multa diuinæ illius sinceritatis interpretamenta percepit: cuiusmodi hoc posito ex lege: *Quicumque ex animalibus duplicem vngulam habent & ruminant, munda esse: quæcumque autem aut neutrum, aut alterum tantum horum habent, vt immunda segregari*. Per mundos is eos intelligit, qui ea quæ de patre & Filio tradita sunt ab Ecclesia firmiter credunt, & in vtroque requiescunt: vt poret quæ sit eorum firmitas quæ duplici sunt vngula, & insuper Deitraditiones die noctūque meditantur, cogitationes suas bonis operibus accommodantes, quæ quidem præcipua est ruminantium virtus. Immunda autem, quæ neque in Deum fidem habent, neque traditiones eius meditantur, cuiusmodi sunt qui vocantur Ethnici, idololatra, abominationibusque dediti, nil syncerum, nil laudabile sapientes. Ex eorum autem numero, qui quidè ruminant, vngulam

Ruminare, Fissam vngulam habere.

ungulam verò duplicem non habent, Iudæi sunt in primis, quibus eadem mandata Dei plurimum in ore sunt, sed neque Patrem & Filium agnoscunt, neque sensum à litera distinguere sunt idonei. Alij demum duplicem ungulam habent, non tamen ruminant, quo in numero sunt Hæretici, qui sacras semper literas euoluunt, atque talæ rerum finitiones peruefligant, & quicquid vel incepte vel impiò sentiunt, aliquo semper diuinatum Scripturarum dicto corroborare contendunt: ea tamen nesciunt, aut nolunt ad veri sensus examinationem conuertere, ad iustitiam, ad bonos mores dirigere, quæ legerunt. Nam bona eorum pars & Patrem & Filium agnoscere, colere, & toto mentis affectu venerari proficuntur: quid tamen aut Pater, aut Filius statuerit, ne minimum quidem meminisse volunt. Et ne longe exempla repetamus, cuiusnam hominù generi magis in ore est IESVS CHRISTVS, quam iis qui hodie concordiam vnanimitatēque totius Christianismi, quam vnā sibi IESVS CHRISTVS DEI Filius à nobis omnibus deposcit, auersantur, & eam admittere Cane peius & Angue videntur? Hinc tot piorum cædes, templorum profanationes, incestus, adulteria promiscua, sacrorum censuum direptiones, conciliandi se Deo contumacia, promissæ diuinitus expiationis abnegatio, facrorum ferè omnium irritio, & omnium quæcumque dictu factūque abominanda sunt, profligatissima expeditio. Quod non nostri modò Prophetæ præuidere, sed Maro ipse, non nostri generis vates, diuinasse videtur, cum hæc scribit oracula:

Georg. lib. 1.

*Hinc mouet Euphrates, illinc Germania bellum,
Vicina ruptis inter se legibus vrbes
Arma ferunt, scuit toto Mars impius orbe:
Et cum carceribus sese effundere quadrigæ,
Addunt se in spatia & frustra retinacula tendens
Fertur equis aurigæ, nec audit currus habenas.*

PROFANVS.

Ab Herodotolib. 2.

MERITO igitur per Porci simulachrum Ægyptij profanum intelligebant, Sûsque tantæ apud Ægyptios abominationis erat, vt si quis eum vel incuria tetigisset, cum ipsis statim vestibus ad fluvium lotum abiret, subalcique nullū omnino templum ingrederentur, connubiōque aliorum prohiberentur. Scythæ quoque Sues ad eò contemnebant, vt ne alere quidem eos in regione sua vellet. Apud Romanos, Flamen Dialis Porcum tangere sine piaculo non poterat. Quid, quòd religioni, & pietati, etiam nostris fuit Pontificibus, ne de Sue cognomen proficerentur? atque ob eam causam institutum, vt Romanus Pontifex, quamprimum designatus est, honestum aliquod sibi nomen assumat, more hoc à Sergio cæpto, cui cum nomen à rictu Porci, esset incuria parentis inditum, ne vox ea cederet in religionis ludibrium, Sergium se vocari iussit. Neque verò sum nescius, ex Ægyptiorum cognatione solos Panselenos suilla in cibum vsos, propterea quòd aiunt, Typhona cum Suem insectaretur, lineum sepulchrum apud Panselenon offendisse, in quo Osiridis cadauer vitro conditum, vti gentis mos eius erat asseruabatur, atque eo prouectum odio, quod illi aduersus Osirim peculiare fuit, membra eructa discerpisset, mox in rei tam nefandæ memoriam Panselenos populos ex Sue conuiua instituisse: quasi liceret iam sepulchro eo tam fædè profanato, in pro fligatissimum quodque præuaricationis & contumaciæ genus prorumpere.

Panselenos
cur Suilla
vsi in cibis.

NABUCHODONASOR.

INVENIES in Diuinis literis Nabuchodonafora, quem *ναβουχοδονασορ* Geographus Strabo appellat, Suis nomine vocitatum Psalmo LXXX *Nāstāuit vineam tuam Domine Sus sibi uicinis*: idque ea de causa, quòd in voluptatum luto volutaretur, & quia omni spurcitia genere immundus esset: quanquam loco hoc nonnulli Salmanasarem potius intelligi volunt. Nos autem per Suem, vti superius ex Hefychio dictum est, eum accipimus, qui quidem habet scientiam diuinorum, sed ea non rectè vitur, vt pote quam incongruis polluat facinoribus, vitæ turpi atque immunda deditus, de quo Petrus, *Prestaret his iustitiæ viam non cognouisse, quā ea cognita verò reuerit, sancti sibi tradita disciplina ignauiter derelicta*: quandoquidem his verè accidit prouerbium, *Canis ad vomitum suum reuersus, & Sus lotus in volutabro cani*. Omnes denique qui vel immunditiæ, vel gula vel relique incuriæ semetipsos dedunt Porcorum & Canum vitam desumpsisse lex intelligit, inquit Irenæus. Quin & id ipsum nomen vsus opprobrij cuiusdam indicium facientiam vocalem ipsam *u*, Caius Iulius Romanus vbi de præpositionibus disserit, ad vituperationis pathos exprimendum idoneam esse dicit ex Hermetis *ἐν τῷ κρυφίῳ λόγῳ*, testimonio, additam postea fuisse *F*, literam, nostròsqne *Fu* dixisse, mox *Fuse*, hodie passim *Fy*, cum putoris aliquid perhorrescimus. Facit ad hoc Psalmographi testimonium, *Saturati sunt porcina*, quam lectionem Eucherius ita agnouit, vt hieroglyphicum etiam eius interpretaretur, Iudæos quippe arcanis Diuinæ legis prius instructos abstinuissè profanis, porcina mox sua, id est, priuatorum dogmatum immunditiā, quam eis & Christus obiecit, saturatos: dumque negant Christum, eandem impietatem, dicit etiam ad suos posteros transmisissè. Glossa illa Interlinearis vulgò dicta, minime quidem contemnenda, immunditiem hanc attingit, & pro reliquiis quas reliquerunt paruulis suis, addit: *Dixerunt enim, Sanguis eius super nos, & super filios nostros*. Animaduerte

Voluptuosus
per Suem
significati.

Increpatio
in Iudæos.

tamen

A tamen in Hebraicis nostris auocemus, argumentum hoc de humanis hostiis à Iudaico populo immolatis, commodiore loco, in ipso calce operis, ubi multa huiusmodi repeterentur, sine vilius fortè molestia percurreremus.

INDOCILITAS.

FVERVNT sanè plerique veterum, qui per hieroglyphicum Suis, indocilitatem intelligi voluerunt: nam apud physiognomos Suilla frons, brevis quippe & hispida, capillis fursus erectis, indocilitatis indicium est manifestissimum: est enim animal maximè brutum Sus, nullumque animalium magis indocile, cum reliquæ omnes pecudes aliquid habeant, in quibus dumviuunt, vñus, vel industria, vel frugalitas prosit: suillum autem pecus nihil afferat vtilitatis, nisi mortuum tantum: quamquam Spartanorum inuentum fuerit Porcos in pugnam instruere, & ad bellandum idoneos reddere: Porcorum enim marium ludicra certamina, perinde ac etiam Coturnicum, in eorum Phæbeo pueri faciebant, illis ad hunc morem educatis instructisque magno rei bene gerendæ augmento iis præsumpto, quorum Porci vicissent. Eius tamen indocilitatis ergò Marfyas, qui Apollinem in Musicæ certamen prouocauit, suillam fertur caudam postmodum habuisse: quippe quod temerarius eius conatus turpiter illi ob imperitiam cesserit. Et Philostratus Arcadas Rudes appellat, & Suius similes, tum ob alia multa, tum quod arborum fructibus, vti Sues, plurimum turgeant, sintque, ut ait Horatius, *fruges consumere nati*. Eadem ratione ex hara productum, non schola, ait M. Tullius in Pisonem, indoctum & illiteratum significare volens, quod allatum fuerat. Quin & Hippocratis Cui, Medici illius clarissimi filij, ob indocilitatem & incomptos mores à Comicis proficisci, Suem sapere ferebantur, non secus ac Varronem ipsum, tantæ virum eruditionis, Palæmon Vicentinus Grammaticorum dicacissimus, literarum Porcum vocitabat: ipse enim hunc literatum quidem, sed sine delectu, intelligi voluit, quod omnia dum sciri expediret, in fascem coniiceret maiore curiositate, quàm iudicio: nihil satis pensæ aut constituti habens, quid aut quantum diceret. Quanquam, vt initio diximus, Palæmonis dictum, in Varronis laudem, ob doctrinæ copiam & varietatem, qui lautissimus ac suauissimus fuerit animorum pastus, modestiæ causa proposuerimus intelligendum. Cessit denique res in prouerbium, vt cum imperitissimum quemque eruditissimum cuiuspiam sese conferre viderimus, *Sus Minervam*, dicamus, quod ita Theocritus expressit, *ὅς ἐν ἀδύσῳ ἀνέστη*. Et eodem ferè intellectu quo Afinus ad lyram, *σάλπας ὅς ἦκε*. Subiciamus & illud, *ὅς ἐν οὐρανῷ*, de iis qui faciunt quid ineptè admodum & imperitè: nam illud, *Sus Minervam*, Festus Pompeius exponit, cum is id docet alterum, cuius ipse est inscius. Atque vtinam, mi Fabi, prouerbium in me non intorqueatur, qui de his ad te scribere sum aggressus, & pleraque etiam alia argumenti huiuscemodi commentaria ad aliorum institutionem elucubrari. Quid (dicent nasuti plerique viri) sibi vult aulicus vir iste cum Commentariis de sacris Ægyptiorum literis? quasi non satis sit ad multarum rerum elegantem declarationem Tullius, ad eruditionem Plinius & Plutarchus, ad scientiam Plato vel Aristoteles, totque alij Græci atque Latini scriptores, qui nihil intractum reliquerunt, quibus legendis ætas nulla, quantumvis longa, sufficiat. Sed quid agerè, si quando mihi temporis aliquid ab officiis vacuum relinqueretur? Luderène alea? aut latrunculis? aut alio quopiam infanandi modo? At nunquam ita otiosus fui vt vllum mihi ludi genus placere potuerit. Venaretur (addent) confabularetur, aut quid aliud ciuile faceret, quo ipse sibi non inuius esset, & nulli molestus viueret, neque nugis obtùdere cogitaret. Atqui hæc mihi alea cordi semper & pila fuit, hæc venatio, hæc confabulatio mea: inuiere neminem ad lectionem traho, mihi ipse lusi, inuidia nulla sit, si vnusquisque sua nouerit ire via.

STUPIDI TARDIVE.

PARI cum Arcadibus ratione Bæotios, quod ventri & gulæ supra modum dediti essent, crassaque hinc Minerva præditi mentis tarditate laborarent, Porcos cognominatos aiunt authores non ignobiles, Achæus, Eubulus, Mnesimachus, & Alexis: vnde adagium *ὅς βοώται*. Et apud Pindarum & Cratinum constat Bæotios Sues aliquando nuncupatos: propterea quod Hyantes, qui expulsi fuerunt à Cadmo, eam olim regionem incoluerint, sumpta inde cauillandi causa, vt pro Hyantibus *ῥας*, hoc est, Sues eos populos appellarent. Sed & alij quoque gentem eam voracitati deditam attestantur. Porro Pindarus Olympis: fugere se ait Suem Bæotium, probrum scilicet stupidi & stolidi, quod iniustum erat sui generis hominibus.

LVXVRIOSÆ DELICIÆ.

PERVETVSTVM autem fuit apud hieroglyphicos Ægypti sacerdotes, delicias, victus, luxum, & lasciuiam ex Porci simulachro significare. Argumento est columna in æde Thebis Ægyptiis olim erecta, in qua plurimæ in Menin regem execrationes descriptæ erant qui primus omnium

Sus Porci-
ca.

Menis vel
ptis notata.

Ægyptios à parsimonia ad luxuriam, à modestia ad intemperantiam, à virtute ad effeminationem illexit, quapropter simulachrum eius Porcum esse voluerunt. Merito itaque Rhadamantus apud Claudianum huiusmodi genus hominum petulans, ingluuiosum, & vorax, in Sued condendos damnat eo loco:

*Atqui desidia semper vinoque grauius,
Indulgens Veneri, voluit torpescere luxu,
Tunc suis immunda pingues detruit in artus.*

At Xenophon Socrate ait in conuiuio, ad quæ non nisi coactus accedebat, temperatè semper atque parcissimè cibum cepisse, iocòq; dicere solitum, Circen multis huiusmodi apposis homines in Sues conuertisse, Vlysem verò mutari minimè potuisse, quòd Mercurij memor esset, qui consilium ei dederat, tum suamet parsimonia & abstinentia vteretur. Tale aliquid apud Musonium libro de Visu legas. Plotinus quoque cum animal hoc maxime voluptarium agnosceret, vbi disserit de Palingenesia in id eos reuerti dicit, qui vitam omnem in libidinibus & voluptatibus egerint. Epicurus, qui felicitatem in huiusmodi vita posuit, scitè notatur ab Horatio, qui sectatores eius cognomento Porcorum nominauit in Epistolis:

*Me pinguem & nitidum bene curata cute vises,
Cum ridere voles Epicuri de grege Porcum.*

G A N E A.

*Epistola ad
Alb. Tibul-
lium.*

*Caro Porci
delicata
valde.
Var. libr. 2.
de re rusti-
ca.*

Lib. 8. ca. 51.

SANE quantum ad eius animalis carnem pertinet, delicatam cœnam apud Arcadas Hecataus, vt apud Athenæum legere est, ex maza & suilla carne describit. Verrius ait, à Suilla vesci carnibus cœptum, quòd animal id nullius esset vilittatis. Nam vt Varro animam illi pro fale datam asserbat ne purificeret, ait Chrysippus, nihil porrò Sus habet præter escam, nullumque animal pluribus & diuersioribus condimentis idoneum, vt non temerè T. Quintius Romanorum Imperator (sunt qui T. Flaminium ponant) dum apud Chalcidensem hospitem diuertisset, variaq; sibi apposita fercula obseruasset, admiratus fuerit vnde ei solstitiali tempore tam varia, & tam multa venatio contigisset: Atqui, inquit, *hæsses, omnes istiusmodi dapes ex Sue domestico fuerunt.* Tum (quod addidisse non pigcat) promptè Quintius, & acutè: *Talis est, inquit, adepol Aniochi exercitus, cataphracti alij, alij velites, alij hastati aut legionarij phalange compositi, verum omnes Syri sunt.* Porrò nihil, vti suprà dicebamus, ea carne parabilius, & omnium epularum vsui magis expositum: nam quinquaginta propè sapores ex eo, teste Plinio, excogitatos suprà memorauimus, neque alio ex animali numerosiorem ganeæ materiam suppeditari. Hinc apud Comicos, Iucrones, parafiti, ganconesque serui, suillam semper sibi deposcunt, pernam, glandem, fumen, callum, penitam ossulam, & similia. Et seruus ille Plautinus cum se solum domi ac sine arbitro relictum iri speraret, *Quanta, inquit, pernis pestis erit, quanta lumbis.* Galenus porrò Suillam carnem cæteris laudabiliorem facit. Auerroës quoque Porcinam carnem, ex Auicennæ placitis, cæteris præferendam asseruat: veluti hominibus natura cognatiorem, & humanum suillumque sanguinem in omnibus exactam habere similitudinem, perinde ac etiam carnis eandem esse rationem, optimi quique Medici scriptis prodidère.

CIBORVM VARIETATE SATVR.

APVD aliquos inuenio, hominem ciborum varietati deditum per pascentem Suem significari: Facile enim is vnicuique assuescit cibo, neque suis parci sætibis, neque ab humanæ carnis esu refugit: Os enim porci vulgus prouerbio appellat quasi rotundum, & quod nullo escæ genere abstinere, omnia vorat, omnia auditate deglutiat, nihil quantumvis putre atque impurum horrescat. Ita denique animalia hæc gaudent pabuli mutatione, & copia, implenturque carne, & obesiores facti mirifice opimantur ipsa cibi varietate, cuiusmodi mensam Plato Syracusanam vocat, & *ἡ σικελικὴ ποικιλία* ὡς, epistola quadam ad Dionis amicos nominauit. Vnde etiam Horatius inter delicias eas quas Ode prima libri tertij recenset, Siculas etiam dapes ponit, cuiusmodi distentum ingluuie Dionysium minorem Aristoteles refert in Politia, quem nonnunquam ad nonagesimum vsque diem ebrium perseuerasse tradunt. Neque absimilem huic Heliogabalum Lampridius incescit, qui nunquam minoris quàm centum festertis cœnarit, Vnde cœternarias cœnas, Septimius Florens, Apologetico, vituperat: cum alioqui centenariæ cœnæ à centum assibus ex ære distæt sint, vt Grammatici veteres interpretantur. Sed de festertiis alibi.

SALACITAS ET ÆSTAS.

EST & salacitatis signum ipsa Sus, quæ pecude, ait Cicero, *nihil genuit natura fecundius*, neque aliam eius improbitatis causam asserunt, quàm & multiplicem & assiduam voracitatem: eum longè aliter euenire in agrestibus videamus, quippe qui semel, & eodem ferè omnes die, vt Plutarchus ait, ætate scilicet incipiente, sæctum edât, vnde vulgatum est dictum, *Non expectandum ulterius pluuiam, cum Sus pepererit.* Itaque nonnulli Suem hanc pro ætate ponunt, de quo quidam versus vulgatus à Plutarcho recitatus:

*Os Porci
tur ita vul-
go dicatur.
Plati. 3. de
Repub.*

A

ΜΗΚΕΤΙ ΠΥΛΟΣ ΟΥΕΝ ΗΚΕΝ ΤΕΚΗ ΑΓΓΕΙΟΛΟΓΟΣ ΣΥΣ.

Domesticæ verò & sæpius, & quocunque tempore parium, propter eam quam diximus pabulorum vbertatem, quæ genitura redundantiâ plantis etiam, nedum animalibus affatim subministrat. Eandem in homine falacitatis causam tradit Empedocles. Hinc ait etiam Euripides *ἐν πάλη μοι κὶ Κύπρις, ἐν πασι δὲ δὴ & vult crapulatum Cyprus, haud famelicum*: quod ab Achæo sumptum, qui multò antè dixerat, *πενώων δὲ ἡ Κύπρις πικρὰ, ἀμαρα Cyprus est esurientibus*. Nostri dixerunt, *Sine Cerere & Baccho friget Venus*. Sanè quidem Ægyptij mortuorum ventres eximere, & in sole discendere soliti sunt: vt qui scelorum omnium causa essent, atque ira vel expiarent, vel vt de impulsore pœnas sumere viderentur. Huic verò falacitati congruere videtur illud quod *χοιροπολέων* verbum à Porco finxere, quod corpus prostituere, quæstuique exponere significaret. Apud Aristophanem *χοῖρον*, id est, Porcum, pro muliebri natura positum inuenies, ac nostri identidem Porcum, virginem inguen blando & iocoso vocabulo appellauere. Idem subare dicunt nequitia verbum; quò in Epodis vitur Horatius ad rem impudicam translatum, quod est perditè impudenterque & brutorum more commisseri.

Terentius in Eunucho.

ANNORVM CERTVS NUMERVS.

B

IN portentis verò Porcellos supra mammarum numerum editos, tot annorum esse significatores volunt, quot numero nati sunt: idèoque Porcam eam quæ Lauinij triginta capitum fortum peperit, portendisse volunt, x x. annos illos exigendos fuisse, priusquam Lauinienfes oppidū Albam conderent: parere enim oportet Porcas quot mammas habent, vt obseruat Varro, si minùs pariant, fructuariam idoneam non esse, si plures, portentum. Eius autem Suis quæ fuerit Ænææ portento, ac Porcorum vestigia, suis adhuc temporibus apparuisse, affirmat Varro. Idem, quòd eorum simulachra athena in publico loco statuta erant, & corpus matris à sacerdotibus, quasi in falsura fuerit, ostentabatur. Ita nullo vnquam tempore defuerit, qui sub diuini cultus velamento, huiusmodi aliquo inuentio rudes insipientium mentes per superstitionem modò hanc, modò illam deludere cogitarent.

Porca Portentosa.

L A T R O.

NEQVE quidem prætereunda Sus est tot antiquis scriptoribus celebrata, quam Cromyoniam nūcupatam, vt prædictum est, Thæseus dicitur sustulisse: cuius rei meminit Plutarchus & Strabo. Sunt qui fabulosè, vt eiusmodi pleræque, certamen id à Græcis confictum putent, fuisse verò hanc mulierem, quæ latrocinii regionem omnem infestaret, nonnulli prodidère. Sunt qui Aprum Psalmo 79. *Exterminauit eum Aper de Sylua*, pro cacodæmone intelligant. Sunt qui Vespasianum præmonstratum velint, qui Iudæos bello afflixit, quòdque sequitur, *Singularis ferus depastus est eam*, Titum hūc esse aiunt eius assumptum, qui assumptum ad Imperium patre, profectòque Romam solus remansit, Hierosolymamque oppugnatione consumpsit, & ita Eucherius accipiendum censet.

Sus Cromyonia.

I M P E T V S.

C

QVID verò illud, quòd omnium Poëtarum consensu, impetus & bellica ferocitas per Suem, verum eam agrestem, indicatur? Ferocem enim bellatorem si velint insigniori aliquo vocabulo honestare, Apro cum similem dicunt. Apud Aristophanem, in Lyfistrate, mulierū chorus, *Si per Dem*, inquit, *hodie me commoueris, soluaui ego Suem meum*. Et eadem comœdia, Laconū chorus minatur se cum Leonida tanquam Apro irriturum. Nam pugnacitas vsque adèò illi propria est, vt prouocatus à venatore minimè fugiat, sed vltro pugnam capessat, & in ostentata tela nihil veritus irruat: vnde in prouerbium cessit, cum de audacibus aut nimium promptis loquimur, ad nos venire per hastam vt syluestrem Suem. Romani nostri, vt sæpius animaduerti, venatores eos ignominia notant, qui feriente iam venatione Apro conspecto, illum non illicò prouocauerint: atque hinc de eo qui sibi rixas cõten-tionè vsque quarritat, *ὡς ἄγριον* dicitur. Harum rerum causa extremæ Germanorum gentes, Æstyi appellata, pro armis formas Aprorum olim gestare solita, vnà cum Matris deorum insigni, qua superstitione etiam inter hostes sese tutos arbitrabantur. Apri porro vim, & fulmineum illud robur admiratur O-pianus, quandoquidem in venatione oppressus, tandem cum occubuerit, dentes vsque adèò ignitos præ se ferat, vt setæ de collo adhuc trepidantibus auulsæ, dentibusque; admotæ, quasi prunis ardentibus applicatæ concrescant, siquæ propius adhærescant, concrementur. Sanè Canes si tunc temporis eius dentes attigerint, tacti cutem perpetuis stigmatibus inuruntur. Tantam hanc tamen belluæ istius ferocitatem & impetū (vt κατὰ πάρεσιν hoc dicam) facillè declinari posse docet Democritus, qui eos ab Apri impetu negat, qui Cancris vngulas ac pedes alligatos gestarint. Quòd verò Aprum hūc Vni-tessem Homerus dixit, haudquaquam huiusmodi coitus raritatem, vt aliqui putat, indicat, sed histo-riam ipsam, quam verissimam esse dicit Aristoteles: plerumque enim inter pascendum eo quo defertur impetu truncis & stipitibus acutis testes atterit, vt vix vnus interdum relinquatur incolumis.

Hinc Mar lib. 10. Apri pugnacius.

H
Eai
Ho

ÆSTAS ET HYEMS.

ÆSTATEM per fœtam Suera significari tam ex historia, quàm ex vulgato dicterio docuimus, Nunc cur Aper hyemalæ temporis hieroglyphica imagine significaret, referendum. Hyemis

Aut cū Tō-nantis, &c.
4. Carni.
Ode 2.

*Adonis ab Apro con-
jectu hiero-
glyphica ex-
plicatio.* vti quæ facies hispida est, aspera & horrida, hispidus, asper & horridus est Aper. Humida, lutosâ, pruinosâque hyems est, humidis, lutosâ pruinosâque locis Aper delectatur, quibus dum fruitur, oblaſciure sibi maximè omnium videtur. Adde quòd hyemali fructu, quippe glande, pascitur. Adonin ab Apro confectum, mythologi prodidère, quem Venus luget insolabiliter, id quid sibi velit, operpretium fuerit explicare. Adonin mysteriorum interpretes Solem esse autumant, Hemisphæria duo statuunt Astronomi, lucis vnum, tenebrarum alterum. Fines describunt in Zodiaco, hemisphærij superioris ab Arietis puncto primo ad Virginem vsque permeatam, inferioris à Libra ad extremos vsque Pisces. In superioribus autem his signis maior lucis participatio, in inferioribus longiores tenebræ. Incolit elegans Venus superioris hemisphærij, lutescens Sus inferioris. Cùm igitur Sol nobis excipit videtur à tenebris, Adonis ipse conficitur, hinc reliquum est, vt Venus lactu & matore contrabescat: quæ luce quam amabat priuata, lugubrem quodammodò pallam inducere cogatur. Hinc idem apud Ægyptios longè quæſitus Osiris, & Cereris tandem inuentus diligentia.

V E N V S.

DIV verò apud Ptolemæum cognomento Assertorem, disputatum ferunt à peritissimis viris de Plutone, declaratumque demùm est eundem esse & Osirim & Plutonem. Cererem autem eandem ac Venerem haberi, cui cùm nitor & mūditiâ sit cordi, meritò sibi proponit Suem semper abominabilem, animal vti manifestum est, spurcissimum, quod in Adonis elegantiam vsque adeò seuius gestiat. Sanè apud Sicyonios, cùm victimarum omnium femora Veneri adoleri solita essent, vnius tantum Suis ob huius facti memoriam, femora non adurebantur. Quoniam verò Venerem hic eam ponimus quam Cœlitem appellat Plato, quæ pura, nitida, lucis ac splendoris studiosa est, non humilem vulgaremquæ, quæ suæ conscia turpitudinis in antro secubat, fornicibus & arborum vmbreis septa, minimè absurdum est, quod ex veteribus nonnulli tradidère suillum genus adeò iniustum Veneri, quòd immundissimè sunt Sues ex omni mansueti pecore, vti superius ostensum est.

A D O N I S.

*Hyemis si-
gura.* **Q**UA demum effigie ostentaretur Adonis iste in hyemalis temporis hieroglyphicum, recitare non pigeat. Simulachrum enim eius in Libano monte olim tali habitu visebatur, obnupto scilicet capite, specie tristis, faciem manu læua, dextra amictum sustinente, in quem lacrymæ confluere videbantur: quæ omnia speciem hyemis describunt.

C H A O S.

*Sues tene-
brarum sym-
bolum.* **E**T quoniam ita sunt mortalium ingenia, vt quod ab vno aliquo scriptore sit excogitatum, aut memorie mandatum, nunquam alijs desint qui priorum industriam laefactare conentur, sunt qui tradant Ægyptios non ea de causa suillo generi pepercisse, quòd impurum id esse decreuissent, sed venerationis ergo, quòd animal id tenebrarum symbolum haberetur: cumque illi tenebras longè antiquiores luce prædicaret, cuiusmodi quippe erat illud quod dixère Choas inanis, bruta, & stupens materia, formæ expers, ac tenebrarum omnium conceptaculum, eaque de causa Porcum tenebrarum & cæcitatibus simulachrum esse profiterentur, quòd oculis ita supernè obumbratos supercilij prominentia fortitus est, vt cælum tot luminibus insigne, tot lampadibus illustre, nunquam inueatur, cernuus verò semper humum despiciat, terram inquam ipsam, & noctis & totius obscuritatis parentem vnice contempletur, congrua admodum visa est similitudo, & vera sympathia: vt qui tanto cultu tenebras prosequerentur, animal auersum à luce identidem: admirarentur: nam ea quoque de causa Crocodilum, vt loco suo dictum videbis, pro Deo coluerunt. Porò Alexander Aphrodisius Suem ait prouum adeò, ciboque deditum, vt si fortè sursum aspicere cogatur, protinus stupore percussus sileat ob insolentiam. Addunt hepar eius imminui caua Luna, atque consensum cum ea quendam habere. Lunæ verò sunt pulla omnia dedicata.

P O R C I C V L T V S.

QUINIMODI adiiciunt, non Ægyptios tantum id honoris Porco habitum voluisse, verum alias etiam gentes Porcum inter numina collocasse. In Creta enim sacra erat Sus, quòd creditum sit animal hoc nascenti Ioui mammam summisisse, puerique vagitum, ne audiretur à quopiam, grun-itu peruicisse: licet hoc Amaltheæ Capræ assignent plurimi, vsque adeò nullum apud veritatem illam totius imperitam veritatis, tam impudens mendacium erat, quod vanitas eorum temporum non amitteret, & religiosissimè approbaret.

M I L I T A R I S O R D O.

PORCVM sanè Romani inter signa militaria nō sunt admittere dedignati: quæ quintum continebant locum, & instructæ aciei rationem figuratue quandam, Porcinam frontem appellabant.

I O V I I.

*Sus rufi co-
loris quid.* **I**N gestaminibus verò militaribus Romanorum quæſierit fortè aliquis, quid sibi velit Sus coloris rufi, habitu quodam sedenti, positis quippe clunibus, ac reliquo corpore surrecto, quæ spectatur

A in cæruleo clypeo, cuius marginem ruber ambit circulus. Insigne hoc erat eorum ordinum qui 10-
viri appellabatur, Diocetiani principatu, & sub illustriviro, Magistro peditū nuncupato, militabāt.

HONORIANI.

I N eadem igitur Romana militia præferebatur albus clypeus, cuius aureus erat vmbilicus à luteo circulo circumscriptus. Circulo innitebantur dimidiati Porci duo coloris prasini, alter alterum inspectante. Insigne hoc erat eorum militum, qui Honoriani vocati sunt, ab Honorio principe instituti, hique sub Magistro equitum stipendia faciebant.

AGRICOLA.

S ED vt ad Ægyptios redeamus, sunt qui aliam etiam affirmant causam cur animal hoc Ægyptij voluerint esse inuiolabile: nempe quod apud eos Porci agricolationis vsum præstarent, frumentariamque rem alicubi solis eorum operis adiuvarent. Nam qui, vt Eudoxus ait, propinquiorem Nilo regionem accolunt, quæ satis mollis & irrigua est, nullo aratri, rastriue aut sarculi vsu freti, sinilibus tantum vestigiis terram subigunt: exundante scilicet Nilo remolefcit terra, cumque redierit in aluetum sementem faciunt, inde Porcos abigentes occulunt & terræ mandant, dum illi & rictu terram subuertunt, & sparsa per agrum semina pedibus occulant. Sanè Latini vtilissimum satis sulcum Porcam appellauere, rarum eum scilicet, qui deducitur aquæ deriuandæ gratia: quippe vt aquam frumentis nocere prohibeat. Inde veteres porcæ pro prohibere vsurpauerunt, quamuis Varro elatæ terram inter duos sulcos ideò Porcam vocari dicit, quod ea seges frumentum porricit. Sic cum Diis exta dabant Porricere dicebant. Quoniam autem mirificè inter se congruunt hieroglyphica cum sacrificiorum ritibus, quod vtraque iisdem causis plurimum inniti videatur (nam vt paulò antè positum est hieroglyphicum vaniloquentiæ per Porcum, quem Elephantus auerteretur, in sacrificiis identitèr immolatur Porcus, ab laborantibus delirio verborum, atque etiam insania, quod terrenis præcipuè sensibus additus applicitusque est, spontèque & voluptuose admodum inhæsit luto, lasciuix, turpitudinūque simulachrum habetur: idem in sacrificiis Maia, & Diis terrenis offertur, & ita demum in plerisque aliis hieroglyphicis, idem consensus est) non incongruam rem me facturum existimaui, si de Porcorum immolatione plenius quædam apposuissem, ab eo autem quod delirio super nuper attigeramus, incipiam.

Porca vtilissimus sulcus.

DELIRII PIACVLVM.

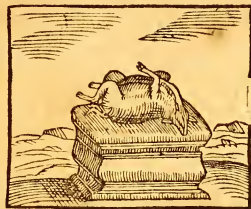
I MMOLARI siquidem Porcum ab laborantibus insania verborumque delirio, multisfisci Plautus indicat Menæchmis:

*Nunc ipsi natura Deo mihi respondeas
Adolescens, quibus hic pretius Porci veneunt,
Sacres, sinceri: nummum vnum en à me accipe,
Tibe te piari de mea pecunia:
Nam ego quidem insanum esse te certo scio.*

In eandem sententiam Horatius Sermonibus.

Immolet equis Hic Porcum Laribus.

quod ista insania minimè laborare videretur qui diues, neque periurus neque sordidus haberetur.

C

SACRIFICIUM.

S ED tam multis porro mysteriis Porcus sacrificari solitus, vt animalium soli Sues ὄντα πρὸς ὄντων, quod immolare est, meruerint appellari. Latine sacres teneri adhuc: & in veteri comœdia Sues misterici nuncupantur, eaque laudatissima erat hostia, si quis inuentus esset, Porcus, qui solidas vngulas, non diuifas haberet. Quod ne cui mirum videatur, sciendum est ex Aristotele, in Macedonia Æmatheolicas Sues vnguibus esse solidis.

SACRAMENTVM.

P ER Porcum sanè iurare Agamemnonem apud Homerum legimus. Et pugiles certamen inituros iuxta Horcij Iouis statuam in Elide mactato Porco iurare solitos, sine fraude sese comparasse, tradit Pausanias. Quinetiam iudices præfectosque certaminum eodem sacro, & apud eandem statuam iurasse tradit. Nulli verò Porcum illum per quem illi iurassent edere licuisse: quare Talthibus Homericus Porcum: quem Agamemnon pro iuramento statuerat, arreptum in mare præcipitem dedit. Addemus & illud, Censores Romanos completo quinquennio, lustrari solitos, sacrificia de Sue, Oue, Tauro facientes, quæ vnica dictione SOLITA VRILIA vocabantur, vt obiter apud Pedianum in Diuinationem corrigas, quod duabus locutionibus distictum legitur in vulgatis codicibus, *Soli taurilia*. Cereri autem Porcus, vt dictum, in primis mactabatur, siue quòd

Porcus in iuramentis adhibitus.

siue quoddam pastu segetum & dissipatione, magnas aruis inferat clades, vt apud Ouidium,

2. fust.

-----Prima putatur

*Hostia Sus meruisse mori, quia semina rostro**Erucit pando spemq; interceperit anni.*

siue conciliandæ fecunditatis gratia, cum animal sit (vt id identidem repetamus) foeturae admodum prolifica. Adhiberi sanè sacrificio Cereali Porcam auream & argenteam nuncupatam, ait Atteius Capito: quæ etsi numero hostiarum non sint, nomen tamen earum habere, alteram ex auro, alteram ex argento factam. Propudiatu verò Porcus dictus est, vt idem asserit Capito, qui sacrificio gentis Claudiae velut pulpamentum & exolutio omnis recontractæ religionis est. Sed vt ad fœdus reuertamur, Porco etiam casu sacra fieri solita, quotiens inter populos confecto bello, vel pax fieret, vel fœdera confirmarentur. Sed quod Virgilius fœminino genere, *Casa iungebat fœdera Porca*, dixerit, Quintilianus quædam, ait non tam ratione quàm sensu iudicantur: vt illud, *Casa iungebat fœdera Porca*, fecit elegans fictio nominis: quoddam si fecisset, porco vile erat. Quod verò Seruius ait falsò dictum à Virgilio, Porca, quoddam ad hoc sacrificij genus Porcus adhiberetur, Tranquillus in vita Claudij, cum Regibus fœdus in foro icit, Porca Casca, inquit, tametsi Liuius quoque Porcum statuit. Sed enim apud Festum inuenies, hæc Porcus, in sacrorum Pontificalium libris scriptum esse. Porcam autem dicit Veranius, quæ familiæ purgandæ causâ Cereri itidem solita est immolari, quoddam pars quædem eius sacrificij fieret in conspectu eius mortui, cuius funus instituebatur. Extant autem etiam hodie sacrificiorum huiusmodi vestigia Romano solo: nam veteri quodam instituto in defuncti memoriam corbes suillæ carnis atque etiam bubulæ in frustra concisæ ostiam circumferunt, singulisq; ædibus frustum carnis vnum impendunt, quique lautiores hanc faciunt viscerationem, Panem & vini sextarium adiciunt.

Capit. 25.

N U P T I A L I A.

Mos antiquus in nuptiarum initiis.

QUINETIAM nuptiarum initiis, antiquis Regibus Porcum mactare mos erat. Et potentiores quique viri in Hetruria nuptialibus conuiujs, nouæ nuptæ maritique Diis tutelariibus Porcū immolabant: quod etiam prisca Latini & Græci in Italia factitabant. Vnde is, qui sponsam ducturus cum omnia apparasset, & spe sponsæ frustratus esset, exclamauit:

Ab Erasmo Chil. 4. c. 1. prouer. 14.

*ἀπώλεον γ' ὅς, ἐ τάλαιον, ἔ γαμῶ.**Periit quidem Erus, & talentum, & nuptia.*

Hysteria sanè festa erant, quibus Sus Veneri mactabatur Argis instituta, cuius rei meminit Callimachus: quæquam apud Sicyonios omne animalium genus Veneri, vt alibi diximus, præter vnum Suem sacrificari solitū inuenias. Aristoph. *Sed Veneri Porcus non sacrificatur.* Causam superius exposuimus.

T E R R A I V N O V E.

Maia Dea Porcus sacer.

MACTABATUR etiam Maiæ sed prægnas, quæ omnino terra est, & vt ait Cornelius Labeo, nomen illi à magnitudine inditum: quæ etiam in sacris Magna mater, & Opis vocabatur, cui sceptum etiam in sinistra manu addebatur, quoddam cum Iunonis potentiam habere putabant. Quamquam sunt qui Maiam eandem Proserpinam interpretantur, ideòque illi Porca fieri, Suemq; mori meruisse, quia semina, vt dictum est, pando eruerit rostro. Proserpinam verò esse vim segetum & frugum omnium per hycem terræ abditam, per mitius verò tempus in superiori aperta que regione commorantem, mythologi docuere. Maiæ autem Porcus sacer erat: quoddam illi cum alio quopiam nullo quàm cum terra quicquam commune esse manifestius intelligamus, si quæ denique, vt Flaccus ait, *amica luto sus*: victimæ enim numinibus aut per similitudinem, aut per contrarietatem immolabantur, qua in sententia Virgilius dixit.

Epistola 2.

Et in veribus torrebimus exta colurnis,

Georg. lib. 2.

in antipharma cum scilicet: vt hostia nocens eo itidem virgulto coquatur, quod vitibus nocet: nam ea de causa præceptum ab eodè fuerat, ne inter vites corylus sereretur, quamquam Festus colurnum hastile ex corno arbore mauult esse, quàm ex corylo: contra verò Sosipater Charisius colurnum barbarissimum esse literarum transmutatione dicit, cum sit Corylus arbor, ita enim apud eum scribitur.

H V M A N A H O S T I A.

Hominum, vt & Porci, mactatio viciata. Vt Pompeij Melæ li. 2. c. 1. Val. Flacci arg. li. 2. Iunen. Saty. 15. Aene. li. 10.

RELIQUVM est, vt de humanis hostiis loquamur, quando constat Pocros id beneficii humano generi contulisse, vt pro nobis, in huiusmodi sacrum ipsi succederent. Nam scelera illa mactandorum hominum vbique ferè locorum admissa, minimè fabulosum habetur: manifestum siquidem est eiusmodi fuisse sacrificium Tauricæ Dianæ, quod receptorum authorum fide testatissimum videmus. Neque quidem Scythæ solum hæc perpetrare facinora, quos propter ingentem barbaris ipsis feritatem id fecisse minimè mirum videtur: sed & Ægyptij antiquitus tales Iunoni hostias immolauerunt Romani quoque ipsi Iouem, quem Latialem vocabant, humanis hostiis coluere. Iam Scimius Dædatus multis certaminibus illustris, primus apud Romanos hoc sacrum Marti fecit. Sedenim alios quoque fuisse dicit Athanasius, qui postquàm à bello victores rediissent, captiuos per centurias diuiderent, de quæ singulis vnum desummescentes, eum Marti iugularent. Hinc Virgilian. Aeneas Pallantis fati Manibus facturus,

A

--- Submonecy atos

Quattuor hic iuuenes, totidem quos educat Vrsus,
Vuentes rapit, inferias quos immolet vmbis,
Captiuoque rogi perfundat sanguine flammis.

Saturni
colossus ahe
neus.

Diodorus aleneum Saturni colossus apud Carthaginem fuisse memorat, cuius brachia porrecta in gyrum erant, quiq; ad eum peruenire adolescentes sacrificandi causa cogebantur, in foueam ignis incidebant: hacq; sacrificij crudelitate diutissimè prolem ipsi suam mastrauerunt Deo, qui & filios suos deuorasse perhibetur: mox cum aliquado scelus abhorruissent, seruitia in hunc usum emere instituerunt. Subsecuta inde pestis est, mox obsidio grauissima, quare illi Saturnum sibi succensere rati, trecentos impuberes ingenuos sacrificarunt, quamuis, vt in Lucernæ hieroglyphicis meminimus, nonnulli ducentos tantum ponunt. Galli etiam morem hunc sacrificandorum iuuenum in Saturni cultum (D. Augustino teste) susceperunt. Phœnices quoque atque Cretenfes eò & ipsi prouecti sunt insaniz, vt filiorum sacrificiis Saturnum sibi placari arbitrarètur, ne inhumanitatis istius nota vni Helio gabelo inuratur, qui humanas hostias libenter immolauit, lectis ad hoc pueris nobilibus & decoris per omnem Italiam, patrimis & matrimis, vt maior esset vtrique parenti dolor. Neque temerè Appion & Iulianus Apostata, & alij Hebræos carpunt, quòd humanis hostiis abusi sint, cum in ore omnium versetur Iephthæ Galaaditarum principis detestabile facinus, qui contra Ammonitas profecturus vouit, si victor reuerteretur, illum Deo se immolaturum quicumque primus de suæ domus foribus egressus occurrisset sibi: accidit verò vt re ex voto confecta reuertenti filia sua vnigenita, cum tympanis & choris gratulabunda occurreret prima, qua conspecta scissis sibi vestimentis infelicitatem suam, & luctuosam filiz calamitatem miserabiliter deplorauit, neque tamen impio abstinuit sacrificio, cum generosa virgo viriliter instaret, ne pater voti reus fraudaret Deum, dum tantum mensium implorata mora, qua in montibus virginitatē suam defleret: quo elapso tempore ad patrem magno animo rediit, seque obtulit sacrificandam. Sed id impiè Iulianus & Appion faciunt, quòd Iudæos omnes in vnum eundemque ordinem redigunt, atque adeò Christianorum, quoque instituta, detortis præposterè horum exemplis malignè admodum insectantur, contumacium & à diuino præcepto præuaticantium moribus innixi, quos neque nos vnquam imitari sumus, nec ab vllò vnquam pio suscepti: idque dissimulant illi quod à regio Psalmodographo tam acriter improbat, vbi Psalm. 6. supra 100. clamat, præuaticatores quosdam à vera pietate abalienatos eò dementiæ prolapsos, vt & filios & filias suas cacodæmonibus mastrare non exhorruerint: & vt rem magis exacerbaret, indignationēque suam exaggeraret, eiusdem statim rei repetitione facta, innoxium ait filiorum suorum sanguinem ab eis effusum, & Chananæorum simulachris oblatum, terra fœdissimè polluta, quæ scelus tantum, & vsquē adeò impium, execrari videretur. Quin & Chrysostomus, oratione contra Iudæos tercia, obicit eis, quòd filios & filias suas dæmonii immolarint. Negat hoc Adamantius contra Iulianum, sed de sacrificio piorum, Deo ritè facientium loquitur, non esse eos Iudæos intelligens, qui à legitimis Iudæorum sacris recefferunt. Chrysostomus præuaticatores taxat, quia dæmonii ea faciebant. Et tamen hodie sunt inter Iudæos, qui cum non possint Christianæ seueritatis metu homines immolare, qua ratione tamen humano sanguine sacra faciant excogitarunt: eo quippe à thermis, à cucurbitulariis quouis pretio promercati: ita eo in vitreum aliquod vas infuso, & ad ardentes carbonēs admoto exciendis dæmonibus abutuntur, quos appellarint, quoad sanguis ille deferbuerit, ad mandata adstantibus, & ad omnia quæ iis sciscitati fuerint respondentibus. Sed vt hæc non à Iudæis Domini, sed à malis & rebellibus factitata prætereamus, Porcūque nostrum iam rude donaturi honesta etiam missione pro meritis ornemus, quid ab eo beneficij consecuti fuerimus confitendum. Si quidem Miophantes Lacedæmonius, qui de sacris Deorum opus admodum curiosum elucubrauit, Porcum ait loco hominis immolari cæptum ab Atheniensibus: nam prius, vt dictum est, qui centum homines cecidisset, Marti hominem faciebat. Magna igitur suillo pecori gratia debetur, cuius immolatione vita sit humano generi con-

Iudic. 6. 12.

Sacra à In-
dæis hodie
facta quo-
modo.

H 4

PIERIVS VALERIANVS AD LACTANTIVM PTO- LEMÆVM, NOBILEM SENENSEM

DE IIS QUÆ PER GREGALIA

quædam significantur.

***

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER DECIMVS.

REGALIVM nonnullorum significationes ex Ægyptiorum adytis erutas, super quibus multa, literatissime Lactanti, apud egregie probum virum Hieronymum Mandolum Picolomineum cœnantes in amantissimis eius hortis, locuti fuimus, ut in commentarium redigerem: suasti: quod argumenti raritas lectionem hanc faceret non iniucundam, & ut addebas, etiam optabilem, quod super his Greci pauca admodum dixissent, Latini verò penè omnes huiusmodi scientiam propemodum ignorassent: minimè quidem hi atque illi tacenturi, vel rem ad eam doctam in tenebris & situ computrescere permisuri, hæsi disciplina tunc cognita fuissent. Quota enim ea portio est, quam vel Tacitus, vel Ammianus, vel Macrobius, & si qui alij talia curarunt, vix primis libatam labijs attigerunt? Suasit igitur incitatus tuo, quacumque hic & illic comperissem, & ex veterum præcipuè numis potius quam ex libris didicissem, in usum tantum asseruabam meum, quod Principes, quos colimus, huiusmodi antiquitatum cognitione delectari plurimum animaduverteram, ut scilicet pro re, qua nasci posset, interdum haberem quod super his non ineptè neque imperitè dici videretur: quædam enim omnino huius generis esse mihi persuadebam, postea verò quum & tu, & Bartholomæus Carolus Picolomineus, neque non Marius Bandinus sodales tui, tam erumtae naris viri, quique vnà cœnabant, egregiè ipsi quoque literati, industriam studiumque hoc qualecumque meum commendare capistis, tunc præclara tot, que scitu incunda in veterum numis obseruata, explicasses, essentque omnes eo in argumento facti attentiores, faciliè impetrasti, imò, ut verius loquar, perpulisti, ne istiusmodi rei curam, que omnium literatorum ingenia videretur oblectatura, desererem. Aiebas enim Latinos hac scilicet in re Grecis inferiores esse, quod præter Marcum illum Varronem, & nostrum Plinium, vixque alterum ab eo, neglexisse quodammodo visi fuerint eruditionem, quam Greci tam veteres quam iuniores tãto studio amplexi sint, ut ne leuissima quidem contempserint, & ita res tam publicas quam priuatas munitissimè perquisierint, easque memoria commendare nequaquam erubuerint, ut nihil in protritis, curtisque etiam scrutis præterierint, cuius aliquam non habuerint rationem: hinc magnam antiquitatis tam in verbis quam in rebus cognitionem, ad nostram usque ætatem peruenisse. Fuisse nostros seueriores, & sublimium tantum materiarum amatores, accideretque hinc, ut eorum multa, que ad ritus, ad mores, ad rem domesticam, ad negotij quotidiani usum faciunt, per nostrorum incuriam incognita nobis sint: per Grecorum verò diligentiam, qui tam Latinorum quam suorum res perquirentes nostra obuiam ierint negligentia: plurima nouerimus, quorum neminem eorum qui nunc eruditi habentur, pœnitere possit: & que plurima in hanc sententiam diseruisti. In hoc igitur studium cum, quantum per occupationes meas licebat, audiuis incubissem, multa conscripsi commentaria, que tamen emendare non potui, quod principum virorum, quibus addictus eram, negotia que tractabam, inceptum opus sæpius interrumpere, cogitationes que meas aliò omnes auertere. Et quia te in primis impulsore factum hoc est, necesse quoque tibi fuerit horum partem recognoscere, polire, castigareque: ne vel ego tibi frustra paruerim, vel tu, vir admodum grauis, rem nihili consuluisse videaris. Quæ tibi obuenierunt, ea sunt, de quibus sermo tunc noster fuit, cum vir rarissimus Franciscus Bandinus Archiepiscopus vester numismata in agro suo nuper inuenta magno numero, in mensam nostram iussisset effundi, in quorum bona parte Hirco, Oues, Arietes signati erant: traxere hac reliquum gregem, ut vna viderentur caula posse commodè coirecti.

Flac.
li. 2. l.
Saty. 1.
Æne. 1.

DE CAPRA.

STO igitur prima de Capra consideratio, quoniam ea vago lasciuoque admodum ingenio prædita, & vorandi auiditate hac illac cursitans, locoque stare nescia, è grege prima omnium prodiit.

AVDIEN

AVDIENDI PROMPTITVDO.

HOMINEM auditu præpollentem Ægyptij hieroglyphicè significare si vellent, Capram ponere soliti sunt, quam per aures perinde atque per nares spiritum & emittere, & vicissim recipere vnâ cum Ægyptius tam Archelaus quam Alcmaeon authores grauissimi prodidèrunt: quamuis opinionem hanc maximè reprobant Aristoteles, humanamque diligentiam ad nulla adhuc dissectione deprehendisse, aut sensu aliquo euidentiore conicere potuisse, firmiter affueerat: Ægyptiis tamen commentum placet.

A Plin. lib. 8. cap. 30.

CONSTERNATIO MVLTITVDINIS.

SVNT qui multitudinem vniuscuiusque casu consternatam obstupescantemque indicare volentes, Capram villo à mento dependente comprehensam pingant. Accidit enim, vt si earum vnâ ex grege arumco eo apprehenderis, cæteræ stent veluti stupidæ, suos in illam vnam oculos conicientes. Sunt verò qui loco hoc modò Eryngium, modò Moly, vel Origanum etiam quarant, quem caulem si Ovis: Capellæ pascendo auulserit, & in sublimi conspicuum erexerit, grex reliquis abiecta pabuli cura attonitus reddatur: neque prius pabuli memor fiat, quam capulis ille à pastoribus ab ore pecudis abstractus abiciatur. Cuius fabulæ authores etiam citant Aristotelem & Plutarchum. Nos hieroglyphicum de apprehensa Capræ barba, quam Opilius Aurelius Spirillum vocari dicit, aruncum Plinius, ex Naturali historia desumpsimus.

Caprarum grex attonitus. Plin. ibid.

PRO VITIBVS SACRVM.

QUID autem sibi vellet hieroglyphicè athenæ Capræ inauratæ, quam Phliasij tanto cultu prosequerantur, vt illi etiam preces allegarent, Pausanias declarat. Quippe cum manifestum sit, sydos, quam Capram appellant, exortu suo vitibus nocere, id honoris ei habitum voluere, quòd, ne id accideret, ea potissimum ratione cauere possent iudicant. Animal porro id cum sit ex domesticis omnibus damnosissimum, lege in Acropolin Athenis adire prohibitum, morsu noxio vniuersa germina abrodens, & vt more Iuriconsultorum, ac pratorij edicti loquar, pauperiem faciens. Alij Baccho Caprum ob hoc mactare maluerunt: vt bestia quæ morsu pestilenti vitibus maximè nocet, immolata, Deum vitibus conciliaret. Nam & Ascolia sacra, de quibus Virgil. *Vinctos salière per vites*, ea de causa Baccho sunt instituta: quia vtres ex hircinis caprinisque pellibus fieri consueverunt. Quoniam verò Caper vitem abrodens eam veluti veneficio vitiat, excogitatum est in Bacchi gratiam id in vtres ludibrium, vt scilicet eos flatu tumefactos per humum disponerent, superque eos saltationibus lasceirent, vnde lubricitate pellis suo pte pingui delibutæ pingues identidem fallerentur, præcipitèque saltatores, sine vllo tamen incommodo, conciderent effusumque omnium risum excitarent. Eadem antipathix causa dictum à Virgilio autumant:

In Corinthiacis. Prasertim vitibus ex Plin. ibid.

Lib. 2. Geor. lib. lib. 2.

Et in verbis torrebimus exta columnis.

Corylox enim vitibus vicinitate sua nocere, experimento compertum est: quamuis Festus columna hastilia ex cornu arbore facta potius, quam ex Corylo velit. Contrà verò inuentum est ex tam pestilente in vites animali maximam capere vtilitatem, cuiusque beneficio augeri vindemiam: siquidem apud Africanum legas, cornua Caprarum numero tria circum arborem, cui vitis maritata sit, in terram affigi, acumine deorsum immisso, ore cornuum supra terram paululum extante, vt pluuia, velut in vas influere possit, id factum vberimè fertilitatis in vitibus auxilium esse. Nihilò secius, vt idem Africanus author est, non morsus tantum vitem lædit, verum pulmo etiam eius contra vini vim arma capit. si affectus, & ebrioso cuiuspiam in cibum detur: efficit enim vt vapor ille, qui temulentiam inducit, retundatur, inaniterque diffletur & euanescat. Qui etiam hircinus adeps, quo falx putatoria obuncta fuerit, ne pediculi in vite generentur, prohibet, ab eodem proditum Africano.

VNIVERSA MVNDI MACHINA.

HIEROGLYPHICVM erat & Panis signum, ex quo tota mundi machina intelligebatur: capripes enim erat, humana reliquum effigie. Inferior ea pars terram hirtam & hispidam ostendebat, humana verò læuitas atque mollities, tranquillum & desecatum æthera, mundi ipsius ducem. Huic insuper illa in Nymphas procacitas attributa, & nunquam satiata libido: mundus siquidem assidue rerum species generat, & humore plurimum vitur, materia quippe generationi in primis & apta & commoda. Quare simulachrum Panos tam syluis & agris, quam hortis & fontibus & puteis vt tutelaris apponebatur. Comenitritum verò est, quòd Pana nonnulli ita dictum arbitrantur, quia Penelopes & torius turbæ procorum

Pan mundi hieroglyphicum.

procorum filius fuerit, qua in sententia Theocritiana est apostrophe ad Pænelopem, Syringe, & ceteros D
 xes, ἰδυῖντες, quem quidem Epimenides ex Ioue & Callistone genitum ascribit, poematibus: gemellus
 enim fuisse Pana & Arcada. Sed Aristippus, Arcadico, Iouis & Nymphae Æneidos prolem agnoscit.
 Sed qui veterum fabulas speciem quandam esse Philosophiae autumant, delitescerent in illis do-
 ctrinam ita solent explicare, vt Pana idem dici velint, quod vt monueramus, simulacrum eius vni-
 uersi naturam exprimat: forma enim eius rebus quascumque tuemur accommodata est. Cornua si-
 quidem & Solis & Lunæ similitudinem esse perhibent. Nam alibi cum de Moyse loqueremur, radia-
 tam eius faciem pro cornuta à nonnullis acceptam ea de causa docuimus, quod apud Hebræos radius
 & cornu sint vniuoca. Pantheræ pellem, & stellarum, vt Probus arbitrat, vt quidam alij, simulacrum
 esse terræ, quæ mira sit varietate conspicua: inferioris partis villos omnium terra nascentium imagi-
 nem haberi. Fistulam, spirantium in orbe toto ventorum imitationem. Caprinam faciem, repentinæ
 procellarum turbationes, quæque toto aëre sunt mutationes, indicare. Iam per femora hirta, syluosa
 loca, per crurum exilitatem, montium abrupta figurari. Sunt qui falcem etiam manu prætentam illi
 attribuant, quod dubio procul labores, quos operibus mortales impendunt, indicaret. De Hirco au-
 tem qui Alexandri Macedonis apud Daniele m indicium fuerit, alio loco dictum. Hic illud potius
 ponam quod Eucherius tradit, ex Capræ symbolo iustos intelligi ex Gentibus præcipuè venientes,
 coque spectare Salomonis dictum: *Capillatura tua sicut grex Caprarum, quæ reuelata sunt ex Galaa*, sumpta
 scilicet inde similitudine: quod Capræ de sublimi cibum petunt, veluti pij quæ supernè sunt ad ani-
 mi cibum inuestigant.

Cant. ca. 4.

LIBIDO.

CAPRINVM adhuc genus in Chimæra: Capra enim & Chimæra idem: quippe in nequitia Bel- E
 lerophontis virtute domita, medium tenet, quod libidinis affectum notat, ea videlicet de causa
 quod huius generis animal in libidinem & procacitatem sit immodicum, hædofque petulcos eadē
 ratione dictos à Virgilio legimus. Deque Satyris identidem capripedibus eadem omnium consensu
 feruntur, non posse quidem eos libidine fatiari. Minimè verò fabulosum esse de Satyris commētum,
 ostendit Plinius, qui illos in Subsolanis Indorum montibus inueniri tradit, humana effigie animal
 perniciosissimum, vt propter velocitatem nisi senes, aut ægri capi nequeant. Sed & Pausanias hæc de
 illis audisse se proficitur, Euphemum quandam probatæ fidei virum, aliquando sibi narrasse, cum in
 Hispaniam nauigaret, aduersa tempestate se in exteriorem Oceanum esse delatum, postq; multorum
 dierum nauigationem, ad insulas quasdam desertas peruenisse, quas homines ferino truci que aspectu
 syluestres inhabitabant, corporibus hirtis, pilorum colore subrufo, caudis equina penè maioribus
 præditi, qui posteaquam nautas illuc aduectos inspexissent, ocyùs omnes ad extremum littus accur-
 rere, vocem quidem nullam, sed stridorem quandam informem & inarticulatum emittentes, in fœ-
 minas autem quæ naui illa casu vectabantur, eos adeò furiosos inuasisse, vt ægrè ab iniuria etiam casti
 flagris abigi, summouerique potuerint. Veritos verò nautas ne quid indignum paterentur, inhibita
 naui procul in anchoris stetisse, barbaram verò quandam mulierem, quam secum habebant, in littus
 exposuisse, in quam omnes petulantissimè debacchantes, per omnia corporis caua libidinem exer-
 cuerint: easque Satyrorum insulas à nauigantibus appellari, Euphemus idem asserbat.

Georg. li. 4.
 Plin. lib. 7.
 capit. 2.
 De Satyris
 historia ex
 Pausania.

FEBRIS.

SVNT qui febrem ex Capra simulachro significant: propterea quod animal id eo semper incom- F
 modo labore: hinc anima illi semper ardentior, ita vt attracta pastu exurere videatur. Vehemen-
 tem verò in quocumque animali calorem, febrem esse, tum Aristoteles, tum alij prodidère. Ea autem
 de causa in eius venditione dominus sanitatem præstare minimè cogitur, tantum verò sufficere, si
 eam eo die bibisse comedisseque profiteatur. Florentinus author admodum celebris, qui inter multa
 quæ reliquit literarum monumenta, etiam de re rustica non incuriosè conscripsit, ita semper febrici-
 tare Capras ait, vt si quando deficiat febris, intereant.

AVGVSTI GENESIS.

Suet. in Au-
 gusto c. 94.
 hæc ad ver-
 bum.

Augusti
 numus.

IN numis quibusdam argenteis Capricorni cælestis signum hieroglyphicè cuspem aspicias, indi-
 cat id, vt ex Tranquillo didici, Augusti genefim. Nam cum Theogenes Mathematicus, ad quem in
 secessu Apolloniæ vnà cum Agrippa comite accesserat, genituram eius inspexisset, exilissitq; & ado-
 rasset eum, tantam mox fiduciam fati Augustus habuit, vt schema suum vulgauerit, numumque
 illum argenteum nota sideris Capricorni, quo natus est, percussisset. Numum hunc attrectaui, in quo
 Capricorni signum est in piscem desinens, quod sphaeram intra priores pedes positam euoluere vide-
 detur, ab altera parte Augusti caput.

MERETRIX.

VT verò redeamus ad Capram: ea cum pestilenti morfu præcipuè noceat, ingenij meretricij, 2
 conuenienti admodum hieroglyphico, symbolum habetur, ab ore quippè cuius damna tot
 mortali

A mortalibus inferuntur: nam veluti germina præcipuè Capra peruestigat, quæ despacitur audivissimè, ita meretrix cupida est in primis adolescentioris ætatis, utpote quæ ob imperitiam magis idonea sit ut facillimè decipiatur. Unde non illepidè Nicò Attica meretrix αἴξ, id est, Capra cognominata est, quoniam mercatorem adolescentem Thallum, qui in Atticam caricas & mel Hymetii empturus advenerat, abligurisset, θαλλὸς autem germen est quem lusum haud iniucundè Machon ita explicat:

ἐπικαλεῖτο δὲ αἴξ, ὅτι τὸ μέγα
κατεφαγ' ἐργῆν ποτὲ θαλλον.

quod nos ita reddidimus:

Nicò olim meretrix fuerat, mox Capra vocata

Est, quod amatorem eximium cognomine Thallum

Fortiter absumpsit.

Neque aliam ob causam Capræ lumbi sacrificiis offerri apud Hebræos prohibebatur, nisi quia necesse erat lumbum esse immaculatum, vel, ut alij, integrum, seu ut alij, perfectum. Capra verò cum pro delinquente ponatur, immaculatos lumbos habere non potest.

NEQUITIÆ FACINOROSITAS.

MERIT ò itaque viri libidinosi probra, & impudica facinora notare si vellent Ægyptij sacerdotes, Hircum potius, quam Taurum pro hieroglyphico fingere instituerunt. Taurus enim licet inguine sit præcipuè validus, & in re Venerca perpetranda præoptissimus, non tamen inscendit quoad anniculus fiat, neque quidem iuvenca recentior quam annicula Venerem patitur, nisi ostento: Hircus verò septima posteaquam natus est die, ut apud Ælianum est, alij septima dixerunt hebdomada, rem Venercam aggreditur, improle tamen & infecundū semen eiiciens, veluti Tauri quoque vsque ad bimatum: licet alioqui non nisi quadrimos eos generationem implere nonnulli contendunt. Sedenim Hircus celerius porro quam quoduis aliud animal inscendit, rectèque ab Horatio libidinosus appellatur, cuius fecunditatis gratia inter Deos insipienti seculo annumeratus aliquando est, perinde ac Panes & Satyri. Is quippe apud Ægyptios Mandefio civitate multarum & formarum puellarum collegio curabatur, sacro inclusus fano, cui selectiores Capras non intelligenter educabant: author est Plutarchus. Et Veneris simulachrum, quæ Hirco insideret, Pausanias observavit, non alia de causa puto, quam ob huiusmodi petulantiam. Et Mathematici mulierem nudam, quæ Hircum humero gesser, vigesimo secundo gradui Virginis adscripsere, ex eo impudicitiam eius significaturi, qui gradu eo oriente natus esset. Huic generi brutorum similis fuit Heliogabalus, qui mulieres nunquam iteravit præter uxorem: ille, ut Alexander Severus ait, non solum bipedum, sed etiam quadrupedum spurcissimus. Iam verò Sacra literæ dum Hircos Hædōsque immolados monent, nequitiam omnemque libidinem iugulandam indicant, ut interpretatur Adamantius: cuiusmodi etiam interpretamentum habes apud Cirillum, perinde ac etiam reliqua Leuitico contenta, ut faciliè iis accedam, qui opus id adscribunt Adamantio. Hædi autem ferè passim in Diuinis literis hieroglyphicè pro perditis & nequā hominibus libidinis & aliorum scelerū facinoribus inquinatis designantur: idque manifestissimè cognoscitur ex eo, quod Dominus noster consummationem seculi, ut ait Hefychius, narraturus, ouibus à dextera statutis, pollicitus est eis iustorum benedictionem; in hos autem sinistra segregatos, dira illa omnia, quæ in profligatissimum quemque decernuntur, comminatus est. Ita verò pro sceleribus Hircus ponitur, ut in Diuinis literis statuatur ante aras Hircus viuens sacerdosque vtraque manu super caput eius imposita confiteatur vniuersas populi iniquitates, delicta, admissaque prauè & impotenter, omniāque in eius caput increpans aggerat, mox per hominem certum in inuiam desertamque solitudinem emissum deportari iubeat. Illud etiam addunt ad causam, quod asperum gerit pilorum indumentum: asperum interpretantur peccato refertum, atque ita mortale genus omnia mysticè per Hircum accipitur, quia nihil est peccato asperius, diceret Hefychius. Sedenim quod de Capro emissario terigimus, sunt qui eum signum esse velint profugarum legionum, quæ à Deo defecerunt, quæque in fæditatem & horrorem damnatæ in omne seculum, ceciderunt.

D I A B O L V S.

A DAMANTIVS itaque Hircum, ait, Diaboli symbolum esse, vbi ita interpretatur: Cum verò ad martyrium duceris, Hircum obtulisti, quia scilicet autorem peccati Diabolum ingulasti. Hinc vulgò receptum, ut malo Dæmoni cornua passim attribuantur. Nequitiam porro per Dæmonem intelligi, in humanicipite Serpente loco suo declaratum est. Iam hirsuta apud Esaïam inuenias genera Dæmonum, hos nonnulli etiam doctissimorum, Incubones vel satyros, aut quosdam syluestres homines putauerunt. Maximus Tyrius, vbi Mide fabulam scribit, qui Satyrum per insidias ceperit, à quo omnia fieri aurea impetrasset, Satyrum, inquit ebriosum Dæmonem, infuso in frontem mero, captum esse.

PETVLANTIA DOMITA.

GRÆCI autem Poëtæ Caprum ab Hercule domitum ea de causa finxerunt, quod is cum procaci lasciuia homines ipsos antecelleret, domitus à virtute, impositum petulantiae modum, extindōsque libidinis æstus, suppressōsque procacitatis impetus demonstraret. Nam eius nequitiae

Tauri &
Hirci Vene-
rea libido
cōparatur.

Auctor
Læpidius.

Hircus Dia-
boli symbo-
lum.

Herculis
Procacitatis
libido.

vir fuit, vt triginta vna nocte mulieres aliquando feratur iniisse: & vt apud Athenarum est, idem D septem diebus quinquaginta filiabus Thetij virginitatem imminuit. Illud de Proculo, qui Probi tempore tyrannidem inuasit, vel ex epistola sua manifestum est, qua se nocte vna captiuas decem ex Sarmatia constuprasse gloriatur, seq; inter fortes annumerari affecta, dum mollietiam suam maximè commemorando manifestat. Quod verò Iunoni Capras immolare primus Hercules instituerit, id ea de causa factum, quod alterius hostiæ sibi facta copia non fuerit, cum ei Deæ sacrificare vellet: propterea quod sibi aduersus Hippocoonta pugnantia aduersata non esset, quæ res tangitur à Pausania libro 3. At Lacedemonij Dianæ cognomento Corythaliæ sacrum in agris facientes, non nisi Caprarum carnes in obsonium adhibebant, neque aliud animal præter id in huiusmodi sacris immolari fas erat. Apud Xenophontem legas, Athenienses, quo tempore Persæ cum ingentibus copiis Athenas deleturi in eorum fines inuasissent, Dianæ votum fecisse, tot illi se Capras immolatu-
ros, quot hostes occidissent.

AD VLT ER Æ CONIUGIS M A R I T V S.

Sumptum
videtur ex
Odyss. lib. 1.

N E Q V E illud inuentum adedò nouum est, vt nullâ sapiat antiquitatem, quod hodie vulgò Caprum cum appellamus, qui coniugem habeat adulteram: erat enim & hoc apud veteres hieroglyphicum, atque illud insuper adagium ferebatur in spurios, si de patre quispiam quariraret, vt *ἡ μήτηρ ὧν ἀνδρῶν*, responderent, *Matris quippe, vti Capra, itidem, vtpote qui de parte incertum ferret, propterea quod Capellis nullum ducem pastores constituunt, vt ait Aristot. veluti suos Ouibus Arietes* E
liberis admodum est, quare Hædus in Caprilibus à matre tantum dignosci potest. Merito itaque vir, de cuius liberis vxor tantum possit internoscere, Hircus appellabatur, & *ἡρεχλὺς φικῶς* per Hircum figurabatur. Nam & Catullus in hanc sententiam, *Putare ceteros Hircus*, dixit. Quod verò sunt non illigerati viri, qui disterium inde sumptum putant, quod Hirci suas fœmellas iniri faciliè patiuntur, etiam si coram spectauerint, vt quem notat Iuuenalis cum dixit,

Doctus ē ad calices vigilanti stertere naso:

aliter traditum ab Eliano legimus, qui sentire Hircos riuialitatis affectum testatur exēplo Grathis pastoris Calabri cuius dormietis cerebrium Caper cornibus in eum incitatis eliserit, propterea quod deprehensus esset ab eo cum Capella quam amabat Venerea copula misceri: de quo Probus Georgicā primo, sed, vt dictum fuit, copiosius Elianus. Rusticum enim & imperitum id genus hominum, hac plurimum nequitia famosum inuenias, vnde iocus apud Theocritum:

ὁ πόλ' ὅν' ἐσση τὰς μηχανὰς οἷα βάλλει.

Τάκ' ἵ: φηλ' ὡς, ἔτι ἔργ' ὡς αὐτὸς ἐργεῖ.

Capellæ inscendi videat si quando Capellas,

Liquitur obtutu, quod non Caper ipse creatus.

Beechū vo-
cabuli anti-
qui etymon.

Quod verò vulgò Beechum eiusmodi notæ hominem appellant, quippe cui coniunx sit adultera, atque etiamnum animal hoc ita vocitent, antiquissimam esse dictionem, in Græcorum habetur commentariis. Apud historicos enim legere est: Psammetichum Ægypti Regem Phrygiarum antiquitatem, de qua magna inter Phrygas & Ægyptios contentio fuerat, in Ægyptiacis pueris humano omni consortio inhibito educatis, eo argumento deprehēdisse, quod ex suaapte Beech pronuntiarent, quæ vox propriè Caprarum & Hircorum est, eoque vocabulo Phryges panem appellarent. Rosstrum verò auium plerisque nunc Italix locis, olim verò tota Gallia Beechum nuncupabatur, & beechare passim pro mordere decerperēve dicitur. Quasi verò fuerint primitus homines à Cap is enutriti, naturæque ipsa vocem enunciare docuerit, quæ ad alimoniam magis necessaria videretur, id honoris Phrygibus adiu dicatum, vt antiquissimi omnium haberentur. Quæque ratione balantes Oues, & latrantes Canes appellamus, eadem illi beecho Hircos vocauere.

D E O R Y G E.

I NTER minores Ægyptiis greges Oryx est, quem nonnulli Caprarum adscribunt generi: Hunc ex omnibus animalibus solum aduerso pilo esse autores tradunt.

M A T H E M A T I C V S.

Observatio
Mathema-
tica Ægy-
ptiorum de
Oryge.

P ER hoc animal pictum aut sculptum, Mathematicum hominem hieroglyphicè intelligebant: siquidem Ægyptij, cum Sothen astrum illud suum, quam nos Canicula appellamus, magno cultu prosecuerentur, idq; die, quo præcipuè orire tur, solliciti admodum essent, animaduertent, Orygem sideris eius ortum sentire, atque etiam clamore edito significare, quasi vel ortū nunciet, vel, saluere iubeat. Sedenim eo tempore quo astrum illud oritur, aiunt Capras omnes, quotquot Ægyptus habet, conuersas ad ortum prospectare, peractamque ita revolutionem cum fide fieri exploratâ, consentireq; in id Mathematicorum supputationes. Quinetiâ, vt nonnulli alij tradunt, Oryx stat cōtra, conuertiturq; stellâ, ac veluti numè adesse sentiat, procūbit adorabundus: quare primas illi partes in huiusmodi

A huiusmodi significato tribuere, cum *συμπαθήα* tam insignis cum co fidere animal moueret, & ea viderent ab eo deprehensa, quæ longa mortaliū studia non nisi multarum ætatum successu, & obseruationibus per manus traditis, consequi potuere: celi motu præsertim assidue variante, quadamque veluti trepidatione vacillante.

S O B R I E T A S.

HABET & id temperaturæ cum Sirio, quod velut ille *situm semper affert mortalibus* (vt Maro dixit) *ægris*, hic assiduam, imò perpetuam sitim perfert, & ex natura loci potu omnino caret. Quare virum perpetuo sitientem, imò dixerim ego maximè sobrium, per huius animalis effigiem significabant: quin & remedia sitientibus ex eo comparabant, liquore quodam in eius corpore huius saluberrimi reposito.

Æneid. lib. 10.

D E O V E.

VIS nunc persequar significata, verum ea non tam ab Ægyptiis quàm ab Hebræis & Grecis authoribus desumpta, quibus nonnulla etiam addemus à Romanis accepta: trahet verò secum hæc dictio Agnum simul & Arietem.

S T V L T I T I A.

B I N primis autem significatum illud super Oue comperi vt ex eius simulachro stultitia significaretur: nā vsurpatione vulgi, Ouis cognomento insipientes appellantur, in quos adagium etiam fertur, *αἰετῶν βίον ἔχει*. De socordia verò stoliditateque animalis illud in ore omnium, *αἰετῶν βίον*, *Inftar Ouis* Latini dicunt, quod more Ouium Græci. Et Aristophanes, Vespis, ad huiusmodi stoliditatem respiciens, confidere ait ouillum pecus in concilio. Quare Accius in somniis ponit ouillem fœtum in Tarquinium concitatum, tanto verò impetu arietantem, vt Regem solo prosterнат, quod Brutum indicabat, quem Tarquinius hebetem æque ac pecus esse putabat, nomine etiam ex re quæ simulabatur indito, cum tamen is pectus egregie sapientia munitum gereret. Sed & Fabius Maximus, quod ab ineunte ætate aliquanto hebetior videretur, quietemque & taciturnitatem adamaret, neque ad capeffendas disciplinas promptitudine aut docilitate vlla præditus esse iudicaretur, magnamque de se torporis & insipientiæ suspitionem apud domesticos concitasset, Ouicular cognomento appellatus est. Porro autē in Sacris, cum Ouem offerre Deo admonemur, expertes rationis motus, insipientesque cogitationes, & quæcunque per imprudẽ iam peccauimus, corrigere iubemur, vt admonet Cyrillus: sed longè plenius Origenes. Hinc *χρησισμὸν* appellauit Diogenes virum quandam indoctum, sed splendide vestitum. Nam & prouerbium illud, *vti superius, Ouiles mores* de iis qui minimū ingenio valent, dictum inuenias. Diuinæ etiā literæ plerisque locis homines diuinæ institutionis expertes, indocilesque nunc

Ouium maiores.

C Oues, nūc pecora nuncupant, quod in contemplationis sublimitatem suspicere nequeunt: sed cum soli sint voluptati dediti, ea imitantur animalia, quæ, vt Græci est nominis etymologia, natura prona atque ventri obedientia finxit. De huiusmodi genere hominum quod rectè olim instituendum esset, dictum aiunt, *Homines & pecora saluabis Domine*. Nam quod Dominus præcipit, eum qui voluntaria dona offert, de Bubus vel de Ouibus offerre, ex vtroque Iumento similem designans hominem, qui nihil acuminis neque ad virtutem, neque ad malitiam haberet: sed traheretur ab alio, vti & Boues & Oues, quæ animalia sunt insigniter mansueta, eos qui manu trahunt facili sequentia, ideoque non omnium hæc munera, sed Indæorum tantum esse videbantur: propterea quod illis, tamen virtutis nihil operarentur, sufficiebat tamen nihil iniquè agere. Atque huc Dauidicum illud citat Hesychius, *Homines & Iumenta saluos facies Domine*. Neque sum nescius, pastores Ouium apud Ægyptios ignominie cuiusdam nota & penè profanos habitos, quo nomine Appion, vt apud Iosephum est, Israëliticis populos appellabat: neque ipsi hoc in historia sacra dissimulant. Sed vt simplicitatem illam viuendi, quæ colligitur tam ex nostra, quàm ex antiqua gentium penè omnium memoria, prætereamus (certatim enim scriptores omnes primū hoc humanæ vitæ institutū laudibus omnibus ad cælum ferunt) est & mystica interpretatio, qua Ægyptij posteriores ij, qui à priscis illis longè deficiuerant, non pastores ipsos, sed pastorum significatum odio profecuti deprehenduntur. Nam qui corporis incitationibus, eiusque voluptatibus indulgere sibi permisit, dubio procul hos, qui recta moneant, quadā veluti execratione declinabit. Atque id denique erat in causa, vt abolitis iam antiquioribus illis priscorum sacerdotum institutionibus, qui papyro vestiebant, qui castimoniam & sincerā animi puritatē amplectebantur, recēiores mox ex otio & opulentiā ad delicias & illecebras prolapsi, in quas cursu effusissimo ferebantur, ceperint pastores huiusmodi pariter aspernari & abominationi etiam habere: vt pote qui, vt ait Horatius, nil vellent ab iis audire, nil discere quod agros leuare posset,

Vellus aureum.

Ouis in sacris hieroglyphicum.

Psalmo. 35.

Epistola ad Celsum Albinouantum.

fidis offenderentur medicis, amicis irascerentur, si quando eos funesta veterini suffocatione arcere properarent. Sic & Cainus pastorem fratrem, hominem quippe pietati addictum, ferre non potuit, cum ipse terrenis tantum affectibus emancipatus esset. Sic passim etiam nunc probi modestique viri à potentioribus ignominiose accipiuntur, scelerati, impostores, parafiti, & ambubaiarum collegia in honore sunt, & quaecumque appetierint commoda consequuntur, atque ita demum

Potiores bibuli, media de nocte Falerni

Oderunt porrecta negantem pocula, quamvis

Nocturnos iures te formidare vapores.

DOCTOR VIRTUTIS.

*Stries oblati-
tus quid.*

VT verò ad pastores nostros reuertamur, pastorem Ouium Ambrosius interpretari videtur disceptatorem rationis, doctoremque virtutis. Et ubi scriptum, *filios Arietum Domino offerendos*, principes Ecclesiarum exponit Eucherius: & Oves intelligit eos, qui simplici, vera, puraque fide pietatem hanc nostram amplectuntur: de quibus Christus, *Oves meae vocem meam audiunt*, & ad Petrum: *Pasce Agnos meos*. Quo super exclamat Salomon: *Pasce animas pecorum tuorum*: de quibus scriptum est, *Arietes duos in primitiarum sacrificio ad septem Agnos immaculatos anniculos, & Vitulum unum de armento adici debere*. Præclara quippe mandata, diceret Hefychius, & virtutes quas sequi alias velut Oves oportet, ad primam illam oblationem applicandas. Quòd verò Aaron pontificalibus iam ornamentis instructus Arietem obtulit in holocaustum, per Arietem Theologi, ut idem Hefychius, Christum intelligunt immolatum: ille enim ducatur præbere Ouibis euntibus in pascua, & ad egressum ingressumque à caulis, & in caulas solet: sicut & Christus dux perfectæ conuersionis est, à quo videlicet assumpsit exordium, atque idè intrare per se & exire Ouibis præcipiebat.

INNOCENTIA.

ANTE alia autem tam Ovis quàm Agnus hieroglyphicum est innocentiae. Hinc illud apud Cyprianum sapientissimè scriptum libro de Liuore: *Memento debemus quo vocabulo Christus plebem suam appellet, quo titulo gregem suum nuncupet. Oves nominat, ut innocentia Christiana Ouibis aequetur. Agnos vocat, ut Agnorum naturam simplicem, simplicitas mentis imiteretur.*

MANSVETUDO.

*Ovis vel
Agnus ma-
ximae hostia.*

ET imbellem, purum, simplicem, ac egregiè mansuetum hominem, eundemque immaculatum, ac pectore candidissimo præditum hieroglyphicè significare qui volunt, Agnum pingere conueuerunt: id enim mansuetissimum eius ingenium exposcere videtur. Nam & ipso vocabulo ἄγνος puritatem castitatemque significat. Et antiqui sacrificuli augurèsque Maximam hostiam ouili peccoris appellabant, non ab amplitudine corporis, sed ab animo placidiore. Comprobât etiam hoc Sacrae literæ, & nostri Seruatoris insigne: Agnus, ab omni Christianorum antiquitate summa exceptus veneratione: de quo fertur illud à priscis vatibus dictatum, *TANQUAM AGNVS*. Nam ut Agnum coram tonidente obtuluisse, Agnum patibulo applicitum annuicferaria nobis commiseratio & ploratus redintegrat. Et præcursor ille Deo plenus, Agnum hunc intento digito commonstrauit. Hoc verò picturæ genus cum synodo sexta iam antiquatè esse percepissem, neque satis mihi faceret Latina traductio, ad Græca me contuli exemplaria, in quibus rem ita traditam inueni. Ἐν τισὶ τῶν εἰκόνων γραφαῖς Ἀγνὸς δακνύων τὸ ποδὸς δεικνύμενος ἐν χαρτῇ, ὃς εἰς τύπον παρελήφθη τὸ χάρις, & ἀληθινὸν, ἢ μὲν διὰ νόμος προϋποθέτων Ἀγνὸν χρεῖον τὸ θεὸν ἡμῶν. Τὸς ἐν παλαιῇ τύπῃς ἡ τὰς σκιάς, ὡς τὸ ἀληθείας σύμβολα τε καὶ προχαράγματα τῆ ἐκκλησίας, ὅσα ἐδομένα καθάπαρτορ, τῶν χαρὶν περιμυρίων, καὶ τῶν ἀληθειῶν ὡς πλῆρωμα νόμος ταύτην ὑποδείκνυται, ὡς ἀντὶ τοῦ τέλειον καὶ τὰς προμυρίων ἐν ταῖς ἀπάντων ἐφέσι, ὡς ἀποφύγῃ, τὸ εἶπον, ὅτι ἁμέλειαν ἔκοσμος Ἀγνὸν χρεῖον τὸ θεὸν ἡμῶν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον χαρακτήρα, καὶ ἐν ταῖς ἐικόσι, ὅσοι ἐν ταῖς παλαιῇ Ἀγνὸν ἀναστρέφοντες ὁρίζομεν, δι' αὐτὸν τὸ ταπεινώσεις τὸ θεὸν λαλῶν κατανόητες, καὶ πρὸς μνήμην τὸ ἐν σαρκὶ πολυλείας, τὸ πᾶν αὐτῷ, καὶ ὁ σωτήριον ἰανταῖς χαρὰς γογγύζομεν, καὶ ἐν ταῖς ἡμετέροις ταῖς κόσμοις πολλοὺς ὁρίζομεν. Id est, In quibusdam venerandarum imaginum picturis Agnus digito præcursoris indicatus delineatur, qui receptus est in effigiem doni illius optatissimi, quo genus humanum Deus Opt. Max. honestauit: cui Gratiae nomen ab excellentia quadam indidimus. Ille enim sub eo velamento verum Agnū, ad quem dictata nostrorum veterum respexere, Christum Deum nostrum ostentat. Nos verò figuras, & descriptiones veterum, prout sunt veritatis notæ, praefigurationesque Ecclesie concessæ, honorificè atque libenter amplectentes, gratissimum tamen donum illud à Deo nobis liberaliter erogatum preferimus, ipsam rei veritatem, ut que illa veterum dictata iam adimpleuerit admittentes. Et igitur quod perfectum atque absolutum est in picturationibus etiam, quæ omnium oculis obuiantur, describatur, Agnum: qui peccata mundi tollit, Christum Deum nostrum humana posthac effigie, pro antiquo Agno pingendum esse decernimus: quippe qui per huiusmodi figuram, humilitatem verbi illius quod à Deo processit, intelligamus: memorèsque simus, cuius nostri corporis exuuiæ suscepisse, ac perinde cruciatibus affectum morte nobis saluifera decessisse, mundumque inde redemptum esse, manu quasi preueni doceamur. Quid verò super his Latinus interpret, quid Doctores afferant, alij viderint. Decret. de consecratione, distinctio. 3. capit. sextam sanctam Synodum. Traducere enim mihi religio fuit,

A cum illa iam sint ab Ecclesia recepta. Quin & Ouem pro mansuetudine poni passim videas, præcipue verò in Euangelica, vti dictum, disciplina, vbi Oves ab Hædis segregandæ prædicuntur. Vitam siquidem illi peragunt intrinsecam, qui mansuetudinem amplectuntur, & ab eo qui mitis est, & humilis corde, suscipiunt morum rationem, paratque sunt tanquam Oves ad iugulationem, si sit opus, trahi, vt Dominum imitentur. Sanè Ouem Hesychius hominem præ se ferre tradit in Diuinis literis, qui simplex admodum sit, neminique noceat, & à perperam factis abstineat: de quo plura alibi. Hædi verò petulci sunt atque erratici, qui prærupta quæque rupium, & loca præcipitiis exposita consueantur.

OPULENTIA.

A P V D alios historiarum sacra scriptores, Ovis est prouentus etiam & feracitatis indicium, cui Græca dictionis vox ipsa etiam fauere videtur. Nam vt plerique interpretantur, *πρόβαλον* quasi *πρόβατος* appellatur, quod rerum earum opulentiam significat, quæ ad victum faciunt. Sed vt in Ouibz persistamus (latum enim est & *πρόβατος* vocabulum) vbi Hesiodus ait, *μαρναμένους μύλων ἐνέει οἰδὴ πόδας*, interpretes aiunt *μύλων ἐνέει* de imperio & opibus debere intelligi: propterea quod principes olim pastorem vitam agere soliti sunt. Sanè veteres in tanto Oves honore habuere, vt ex iis tantum opes fieri existimarent, & pecuniam & peculium inde dicta Iurisconsulti tradunt, ideoque fictum Oves lanam olim auream habuisse. Hinc cum Hercules ex Africana victoria nihil præter Oves abegisset, aurea mala secum asportasse dictus est, *μύλων* enim dicitur Ovis, & ea locutione pomum vsurpatur. Sunt enim qui scribant in illis hortis, qui Hesperidum fuisse dicuntur, oleastros tantum progeminari: alij autem cotonea ibi latissimè provenire tradunt, eaque à colore Aurea nuncupata. Nam quæ in manu Herculis poma tria statuuntur in antiquissimis ex ære statuis, cotonea sunt, de quorum

Herculis
aurea ma-
la.

B significationibus loco suo inter arbores discernimus.

FELICITAS.

I N Hetrusca disciplina obseruatum inuenio, felicitatem ex Oue portendi: præsertim si Ovis insolito colore fuerit, quod mihi Virgilius optimè tetigisse videtur, vbi, Pollione dicit:

Æcloga
4.

Ipse sed in pratis Aries iam suauē rubenti

Murice, iam crocea mutabit vellera succo.

De quo legitur apud Hetruscos: *Purpureo aureæque colore Ovis si aspersa fuerit, Principi ordinis & generis summa cum felicitate largitatem auget, genus progeniem propagat in claritate, latiorque efficit.* Ex quo nata inter greges Atrei aurea Agna, principium discordiarum illi ac Thyesti fuit, fratre scilicet inuidia fratrum felicitatis exulcerato. Vnde illa citantur à Cicerone ex antiqua tragædia Atreo, de Nat. Deorum III.

Aurea Ag-
na Atrei.

Addo huc quod mihi portento cælestium pater

Prodigium misit regni stabilimen mei,

Agnum inter pecudes aurea clarum coma.

C Auream enim Agnam Thyesti puero natam, & Pausanias & Plato meminere: animalque id ex lapide impositum eius tumulo, eiusdem rei monumentum, Pausanias idem attestatur. Est autem hoc apud historicos. Sed felicia illa portendi ex euentis comprobatur, tunc præcipue cum Agnus natus esset vellere in fronte purpureo in villa Antonini cuiusdam plebeij viri, eo die atque hora, qua Geta, Antoninus inde nuncupatus, Mediolani natus est. Verum is in cuius ædibus Agnus editus fuerat, cum Imperium Antonino ex hoc portendi audisset ab Aruspice, de se dictum putans, nefatium propalaretur, Agnum statim occidit, quod omen fuit Getam, qui & Antoninus vocabatur, vt subsecutum est, ab Antonino fratre necandum esse, quod apud Ælium Spartianum, & alios habetur: vsque adeo auctores ea etiam quæ nihil attrinent, in vsum asciscunt suum. Eadem Oves Diadumeno nascenti Imperium portendere, cum in agris patris Oves purpureæ duodecim natæ essent, quarum vna tantum varia fuerat. Et Mathematici, quos tamen hic ridet Ambrosius, eam ad eroganda multa idoneum, atque itidem ad acquirendum dicunt, qui inuadente in horoscopus Ariete fuerit in lucem editus. Nam hoc animal & vellus absque vilo dolore molestiæ deponit, & à natura facile rursus eodem vestitur. In eandem ferè sententiam Ambrosius interpretatur diuinam legem, vbi Asinam Oue mutandam in sacrificiis instituta Dei iubent. Asina quidem animal laboriosum, Ovis verò frugi, & non parui prouentus. Fructu igitur mutandum esse laborem, dicit Dominus, id sub hoc verborum velamento subinuens, quod vniuscuiusque laboriosi operis finis ad fructum respicere debeat. Neque tamen ignoro esse qui simpliciter intelligi velint præceptum hoc, ea de causa, quod Asina sit immunda, ideoque in Ouem, quæ munda est, commutandam. Sunt qui hoc verborum inuolucro dicant, laborem & industriam omnem affectu simplici commendandam, per Ouem simplicitatem tantum, vt etiam superius dictum est, accipientes. Qui verò profundius rem exquirere sibi videntur, liberandam aiunt animam ab iis quæ fructum non habent, cuiusmodi ea sunt quæ solo sensu percipiuntur, cum fructus per Ouem omnino exprimitur, per Asinam verò sensus ipsi materiæ simpliciter appliciti.

Asina Oue
mutandam
cur præce-
ptum.

Nouè nuptia in pelle lanata quâ.

QUOD verò nouam nuptam veteres in pelle lanata considerare iubebant, vestutem referre morem videtur, quòd id vestimenti olim vsui fuerit. Sed illud magis verisimile, quòd hoc gestu adductas, se ad præstandam lanificij operam merito polliceri videntur. Nam ad hæc vsque tempora plerisque Italiae locis, posteros quàm noua nupta mariti domum ingressa est die, illi è geniali thalamo, manè prodeunt obuiam propinquum sunt, colum, fufum & lanam, acum & forficem, rutabulum peniculum, quodque cuique in promptu fuerit instrumentum, omnèque vas domesticum offerentes: quòd ea muliebris haud ignara officij, se non ad delicias & voluptates, sed ad faciendam lanam, & alia quæ frugi sint curanda, venisse reminiscatur.

F O E C V N D I T A S.

SA NE quidem Iunoni regnorum & opulentiae praesidi, partuumque sospitatrici, Oues ambiguae, hoc est, vt Bebius Macer ait, cum duobus Agnis altrinsecus alligatis sacrificabantur à matronis, quæ gemellos peperissent. At Sicyonij graues Oues Diis beneuolis & fortunatis, quas ipsi *εὐμένidas*, Athenienses *σεμεας* vocabant, felicitandæ rei domesticæ causâ immolare consueuerunt. Herculi quoque diuitiarum & prouentus Deo, Ouis ramis quatuor imposita pro Boue, qui se sacris surripuerat, litasse perhibetur: vnde ipse Melon, & Mellus appellatus, quod Latine diceretur Ouillus. In Pomi verò commentario plura super hoc narrabuntur.

P E C V N I A.

AD HÆC, licet Ouidius & alij non imperitè dixerint Pecuniam à pecudibus appellatam, quòd peculium, vt superius ostensum, olim omne à gregum numero censèbatur, eaque de causa *Ægl. 2.* Maronius Corydon diuitias ostentaturus suas dixerit,

Mille meæ Siculis errant in montibus Agnæ:

Ouis masculino genere.

illud tamen sacris constat, ac prius nota pecudum signatum à Seruio Romanorum rege; vnde Varro etiam, vt apud Marcellum est, *Vnum Ouem multam dictam* ait, cum citatus neque respondit, neque excitatus est. Vnum verò virili genere dixit: siue quòd numum intelligeret, siue ad imitationem Homeri. Ab hoc Marcelli loco fragmentum est etiam in antiquissimo, quem Romæ vidi, codice. In commentariis tamen sacrorum Pontificalium crebrò lectum aiunt, hic Ouis, & hæc Agnus, ac Porcus: quæ, inquit Festus, non vt vitia, sed vt antiquam consuetudinem testantia debemus accipere. Ex quibus omnibus liquidò apparet, non ineptè Pecudem pro diuitiarum hieroglyphico accipiendam.

P H T H I R I A S I S,

Vestes ex vellere Ovis à Lupis occisurum cur apigræ ad pediculos progignendos. Carminum libr. 4. Ode 2.

SVNT qui hominem pediculositate confectum significare si velint, ouillam illi pellem inducant, Squam Lupi caput impactis dentibus dilaceret: siquidem Ouium quas Lupus occiderit pelles, ac vellera, & facta ex his vestis, longè quàm cætera aptiora sunt ad pediculos procreandos. Quod cum sit tum ab Aristotele, tum ab aliis receptum, quasiere multi causam, illudque cupidinatorum experimentum deprehenderit, carnes huiusmodi quæ lupinis dentibus laceratæ fuerint, dulciores esse: quod tactum ab Horatio volunt, vbi inter ea quæ iucundiora deliciis regis enumerat, Hædum etiam ereptum Lupo recenset, quod ego tamen ad frugalitatem potius retulerim, utpote qui eo loco parsimoniam in primis laudet, hisque tantum carnibus fruatur, quæ aut inemptæ sunt, aut nisi absumentur, periturae. Vel ex eo magis iucundum, quia qui semel amissus erat, sit receptus. Sed utcumque illi, sanè dulcedinis huius causam esse dicunt caliditatem, & igneam propem vim, quæ sit in anima Lupi, utpote quæ ossa vel durissima in vtero liquefaciat, ariditate permollita, euenireque inde vt carnes facilius atque celerius putrescant, si morfu fuerint huiusmodi vitiatæ: lanæque identidem contaminatas, contagione illam etiam in vestibus pertinaciter præseruare. Cæterum sunt qui iudicent hoc non à calore, vel putredine provenire, sed ab asperitate potius, & vt Medicorum vtar vocabulo, Vellicatiua quadam vi, quæ carnem scabritie interterat, pruritumque suscitet: vnde postmodum humanæ cutis humore corrupto, pediculi suboriantur, absurdumque esse dicunt asserere vim illam à Lupi spiritu, morsuue vsque adedò in vellera diffundi, quæ totiens abluantur, solentur, depurgentur, inunguntur, defecentur, ac propemodum excoquantur. Referunt verò venatores, & caupones, animalia quæ istu vno procubuerint, vno, vt ita dicâ, spiritu suffocata, solidiora, minusque putrefactioni obnoxia reddi. Quare Homerus rerum omnium doctrina insignis, siue coria, siue lora commendat, Bouis ea dicit esse *ἰσχυρὰ μὲν οἷοι*, istu quippe valido mactati. Itaque eorum quæ neque morbo, neque senectâ pereunt, sed iugulatione, coria validiora sunt, nervosioraque. At quæ pluribus conficiuntur plagis, difficultèque aut contanter exagitata de lassatæque perimantur, præsertimque si ferro sauciantur, faciliè putrescere, neque in alterum diem asseruari posse. Eorum autem quæ tam lenta exanimantur morte, contaminatam vim & in pelles, & in vellera, quin & in vngues penetrare: præcipuè autem si mordentur à feris, vngues etiam ipsos obnigrescere, sanguine, humore, & medullis etiam ipsis præ timore & cruciatu contaminatis, indiciumque id tabis esse. Quare minimè mirum, si contagio huiusmodi etiam

Homerus omniscius.

A in vellera diffuat, coriâque tentet, & omnia denique computrefcere compellat. Atque hinc pediculofitaris significatum.

DISCORDIA.

DISCORDIAM verò & mores maximè diffimiles Ægyptij Poëta-
que omnes significare cùm volunt hieroglyphicè, Lupum &
Agnum, aut Ouem ponunt, Vnde apud Horat. legas,

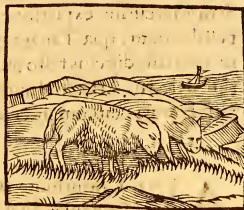
Lupis & Agnis quanta sortito obigit,

Tecum mihi discordia est.

Et de maximè inter se discrepantibus Ouidius ait,

Nat Lupus inter Oves.

Aiunt verò eam esse antipathia vim, vt plerunque Agni recenter nati, neque vllius animalis extra caulas effigiem intuiti, audito repente Luporum vlulatu exanimascant, subitariôque eo perculli metu, mortui concidant. Quinetiam periti rerum prædicant horum animalium inanima etiam in eadem naturæ dissensione perseuerare. Ouillas enim fides si aliis ex lupino intestino factis fidibus associetur & absconsa & præ metu mutas permanere. Idem de tympanis & ouilla pelle & lupina factis accidere tradit Oppianus: simulac enim pulsantur, ouillum mutum esse, lupinum solùm exaudiri.

Epo. Odo 4.

Lupi & Ovis antipathia.

DE ARIETE.

FEROCITAS.

BE quantum in Agno mâsuetudinis superiùs agnoscebamus, tantum in Ariete ferocitatis experimur: simul enim ac cornua accreuerunt, pugnacissimi fiunt neque se tâtum in suo genere lacescunt, incurstantesque inuicem arietant, verùm & homines impetunt in bellumque prouocant. Vnde etiam diæterium celebratur, *κεῖνος ἀριεὺς γένετος*: qua fortè de causâ Marti celestis Aries dedicatus, & si qua Planetis in humano corpore vis, fel à Marte regi dicitur in eo verò sedes iracundiæ, & bilis. Et Adamantius immolatos apud Hebræos Arietes, apud nos iracundiam iugulari debere, putat intelligendum.

Aries natura ferex.

BELLVM.

SIVE igitur pugnacitas hæc in causa fuerit, siue sanctiùs instituti homines, cùm aliqua affecti essent iniuria, vltionis procuracionem non à se, vt pote qui ex mansueti & innocuo essent genere procreati, proficisci, sed ab hostium improbitate atque iniustitia, indicare, testarumque facere vellent, indicturi cuius iam bellum, Arietem per Fæcialem præmittebant, quem in hostium fines immitteret: vel honestam ita causam suam ostensuri, quòd non nisi prouocati bellum gerere cogerentur: vel, quod alij malunt, vt hostilem agrum suæ iam prædæ expositum indicarent. Vt cunque sit, Aries, vt ait Hesy chius, *vexilli nostri*, hoc Crucis, hieroglyphicum est, Crux verò redemptionis: Aries ille, inquam, qui pro Isaache in holocaustum oblatus est, in virgulto Sabech, vt Septuaginta ediderunt, à cornibus religatus. Sabech verò Remissio interpretatur, quia Crucem, quæ remissionis virgultum fuit, præmonstrabat.

RIVALITAS.

SVNT qui rivalitatem hieroglyphicè per Arietes duos cornibus se inuicem lacescentes significari dicant, quando quidem in eiusmodi certationem amoris causa ferri eos perhibent: quippe qui offensionem intelligant sibi fieri, si quas amant Oves, ab aliis saliri conspexerint, quod Hirco plurimum negligentes, susque deque ferre solent.

VENVS.

IN huiusmodi verò Veneris affectus hieroglyphicum Aries multis est veterum monumentis impositus. Nam qui ante Corinthi urbem intra priores pedes Leænæ, quæ Laidis tumulo imposita erat, visebatur, libidinem nimirum eius meretricis indicabat. Erat & apud Eleos in templo Veneris simulachrum eius insidens Arieti, Scopæ, vt Pausanias ait, opus, eiûque cognomen erat *ανδρῖνον*, quod arietinæ procacitati videtur conuenire.

VETVLIPETA PROCVS.

NAM quantum ad Arietis libidinem attinet, per eum ita in nequitiam concitatum, hominem, qui vetularum concubitum affectaretur, nonnulli notandum censuere: quòd is primùm vetustiores feminas inire consueverit, quarum facta copia nouellas minimè persequatur.

Aries libidinis hieroglyphicum.

SALVBRITAS.

*Mercurius
cum Ariete
quid.*

MERCVRIVM autem aiunt apud Tanagraos cum Ariete humeris insidente solum effigie cumque *κερφόρον* Pausanias ait appellatum. Erat id partæ salubritatis hieroglyphicum, quandoquidem Mercurius expiatione Arietis, quem circum urbem gestauerit, pestilentiam, quæ Tanagras inuaserat, fustulisse dicitur: in cuius facti memoriam, die eius festo pulcherrimus quispiam ex Tanagræa iuuentute delectus, Arietem humeris impositum frequentissima totius ciuitatis pompa: circum mœnia gestare consueuerat.

CVSTODIA.

APUD Corinthios verò æneum Mercurij simulachrum visebatur, cui Aries assidebat. Causam fuisse Pausanias dicit, quòd Mercurium maximè omnium deorum custodire greges, prouentusque ex eis augere persualum sit. Sedenim cum ita Mercurio facundiæ Deo præfidi Aries apponatur, maximèque humanæ vitæ præsidium sit oratio, ut comici Græci disterium est, minimè mirum, si Isocratis Rhetoris sepulchro Aries triginta cubitorum adsculptus fuit, in quo Siren cubitorum septem insideret: nam ea quoque orationis suauitatem indicabat. Et ferunt Altrologi, Mercurium in Ariete collocatum, orationis promptitudinem, & ex tempore dicendi facultatem dare. Sed ne ab Isocratis sepulchro discedamus, propè etiam mensa apposita, quæ Poetas haberet ac eiusdem præceptores, in quibus & Gorgias astronomicam sphæram inspecebat, & Isocrates ipse omnifaria doctrinæ hauriendæ cupidus adsistebat.

HAMMON.

*Gallieni-
mus.*

*De cuius
oraculo à
Gell. lib. 3.
cap. 3.*

IN Saloninæ numo Aries est cum inscriptione, HAMMONI CONS. AVG. Animal enim hoc in veterum sculpturis frequentissimum habetur, præcipuèque Hammonem Deum, speciem illa sua reciprocicorni (vt Laberij dictum vsurpem) significabat. Hunc vulgus Iouem, Ægyptij Solem esse contendebant, cornuæque radios ostentare: de quibus alibi locupletius. Spectare tamén est in Gallieni numo Arietem inscriptione addita, IOVI CON. AVG. Hammonem verò veteres salutis Deum, vt Latini Iouem à iuuando, dictum interpretabantur, exque arietino capite eundem Deum, qui omnium saluti prospiceret *ἱεργλυφικῶς* intelligebant. Hecataeus Abderita Ægyptios ait Hammonis voce vsos, cum se inuicem salute præposita compellarent, allocutoriàmque esse vocem, qua boni ominis causa Deum in primis ita venerantur. Isque mos in plerisque nostræ pietatis collegiis obseruatur, vt quicumque pulsauerit, non prius ad colloquium admittatur, quam ad Virginis Deiparæ salutationem responderit. Cùmque veterum mos esset, in mortuorum conditoriis bene defunctis ominari, eos Diis manibus commendabant: alij columnas, quæ sepulchris erigebantur, inscriptionis huiusmodi loco, arietinis capitibus hinc inde adsculptis insignibant, corymbis intermedio propendentibus, qui foliorum & fructuum varietate lasciuirent. Sed quod ad Hammonem attinet, scriptores rerum paruula quædam cornua in vtroque tempore eum habuisse ferunt. Qui verò penitiorem doctrinam perscrutati sunt, proprium id Iouis nomē apud Ægyptios fuisse tradunt. Alij dicunt arietinum caput idèò Hammonis esse signum, quòd is Ægypti rex, præclaris admodum rebus à se gestis, in galea vsus sit arietini capitis insigni. Aiunt & cum Herculi illi vetustissimo ad eum visendi studio profecto se olim ostentaret, arietino capite, quem macauerat, vertici suo imposito, & pelle ea villosa circumdatum, alie pelle amictum Heroën admisisse. Et Saporis Regis gestamen celebrat Ammianus, aureo capitis arietinis figmento elaboratum. Quod & insigne militiæ, & quasi fodalitatis cuiusdam suæ, recentissima memoria Carolus fortissimus Burgundionum Dux, Caroli V. Imperatoris auus adsciuit, aureum Arietis caput singulis pro gestamine imponendo, & Arietini capitis cognomento fodalitatem vocando, eam Tottionis aurei vulgò appellarunt, quòd ea locutio caput arietinum lingua patria designaret.

*Hammon
arietino ca-
pite.*

*L'ordre du
Toussain d'or.*

DECVSSATIO.

*De Ariete
signo cele-
sti.*

SED vt hæc, quamuis ad vetustatis imaginem vsūque facta, missa faciamus, appellat nos Aries ille toto cælo conspicuus, qui rerum temporūque diuisionem, æquasque vtrorumque portiones ostentat: vniuniformem toto anno diei noctisque partitionem, auctum & decrementum æquilibrio semper appensum. Cur verò Aries huic sit dispensationi præfectus, ea affertur causa: quòd proprium illi esse aiunt ab æquinoctio verno super dexterum latus incubare, veluti Sol quoque ad Septentrionales, quippe dexteræ, vt Ægyptij statuunt, mundi regiones desceat: ab autumnali verò æquinoctio sinistro incubat lateri, veluti etiam Sol in læuam declinare, & australia signa occupare conspiciat. Pari propemodum ratione malorum semina ipsis fructibus inclusa, brumali die spontino motu conuersti in contrarias partes obseruatum: quippe quæ peracto iam omni maturitatis numero, natura opifice, quæ rerum omnium altrix est, retrò cedere, & ad radicem, ad propaginem, ad specierum earundem regenerationem tendere videntur.

A

PRINCIPIVM ANNI.

A P V D Astronomos Aries pro anni principio capitur, & eo notatur hieroglyphico, variâque est ingeniorum sedulitas istius rei rationem asserre conantium: Hebræis præsertim nonnullis Libram potius caput asserentibus, quod par fuerit omnia perfecta, & feminibus fœta summo ab opifice creari, eo verò tempore fruges omnes maximè maturuisse. Quod verò Aries inde locum occupaverit, ex lege factum ad illius temporis solennitatem celebrandam, quo liberati sunt ex Ægypto. Sed quod aiunt tunc temporis nonnulli, quo mundus est genitus, Arietem cœli medium tenuisse: in mundi quippe vertice constituisse, quifnam id potuerit conicectare non video, cum in spherica cœli figura neque vertex, neque imum, neque ortus, neque occasus, qui eodem tempore articulo sint, iidem eodem momento gentibus omnibus dari potuerit. Nam nisi omnibus ea ratio gentibus inferuiat, admittenda non est. Solem verò qui dicat in hoc vel illo signo fuisse, nemo non intelligat. Astro-nomi quidem fuisse in Ariete volunt, & Virgilij doctrina non paruum his auctoritatem adiungit, *Georg. lib. 2.*

*Non alios prima crescentis origine mundi
Illuxisse dies, aliūque habuisse tenorem
Crediderim: ver illud erat, ver magnus habebat
Orbis, & hybernus parcebat flatibus Euri,
Cum primum lucem pecudes hausere, virūque
Terrea progenies duris caput extulit aruis,
Immissaq; fera siluis, & sidera cælo:
Nec res hunc tenera possent perferre laborem,
Si non tanta quies irret, frigusque caloremque
Inter, & exciperet cœli indulgentia terras.*

B

Quod Commentarij huius finem Virgiliani carminis amœnitate condire quaesierim, optime Lactanti, non ineptè me fecisse arbitror, qui te fortè gregalium rusticitate, stylôque modôque pastorali, virum tam elegantem, offensum & de lassarum suspicabar.

Tu quicquid id fuerit, vt omnia amicorum soles, boni consule, & Pierium virtuti doctrinæq; tuæ conditissimum, vt facis ama.

.

I 4

PIERIVS VALERIANVS

AD PROSPERVVM SANCTA- CRVTIVM, NOBILEM ROMANVM.

DE IIS QUÆ PER LVPVM, HYÆNAM,

Lyncem, Vrsum, Pantheram, Ti-
grim, & Vrum signi-
ficantur.

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER VNDECIMVS.

NESCIO quo tuo fato acciderit (optime lepidissimeque Prosper) ut qui mortalium es iucundis-
simus in truculentissimas omnium feras incideris. Tibi enim ludis meis Ægyptiacis, quos
propediem istic Patavij sum commissurus, ducti sorte obgignere, Lupus, Hyæna, Lynx, Vrsus,
Panthera, Tigris, & demum Vrus, cum quibus tibi sit, quantum animis viribusque valeas,
congregandum. Has omnes vel captivas facias, vel cicures, vel conficias, vel forte etiam de-
viores necesse est lege ita sodalitia, cosmogoniarum comitijs decernente mandanteque exceptione,
quecumque possit excogitari, sumnota penitus scio, adhuc firmissimi licet animi iuuenis, totus
es commotus, qui ad bestiarum venatione pastuque semper abhorrueris. Nolim tamen putes edictum in te factum acer-
bi quicquam, aut æquum iustumve minus continere, quod ea potius de causa decretum est: quia nunc indomitæque
feræ cecurande cum essent, neminem habuimus, quem in huiusmodi negotio tibi preferendum existimaremus. Tan-
ta enim est vultus animi, alacritas tui, ut facile speremus, simulac in theatrum descenderis, illæ, furorem, feritatem,
rabiem, aut saevitiam queque suam in te concitarint, futurum, ut tu sola Gelasini tui hilaritate omnes actum man-
suefacias, & simulac semel arriiseris, ad blanditijs sue fueris, ad pedes tibi omnes euestigio procubituras. Vidimus enim
sepius homines quavis bellua ferociore, quos tu, uti tuus est mos, dicto aliquo salso, aut liberiore aliqua admonitione
tactos, castigatosque contra te irritatas, simulac furore perciti, & impotentes irruerent in te minabundi, ad solam
tui incunditatem, veluti aliqua incantatione percussos substituisse, consternatosque animi omnem statim indi-
gitationem amisisse, sponteque tibi sese dedere, & quibuscumque rebus gratificari possent obsequium polliceri. Quare cum
velut Orpheus lyra, modulisque tu sola illa comitate fretus tua, ferocitatem omnium mitiges, furoremque delinias,
agere nulla iam contatione exhibitas a me feras aggredere, victoriam ex illis omnino reportaturus: quia in Ægyptio-
rum sanis alia atque educata literas mihi videntur didicisse. Proinde facile erui iuveni literatissimo eas quoquo vo-
lueris trahere, & ad omne obsequium paratissimas efficere, id quod iam in Lupo, qui prodijt primus experiri potes.

DE L V P O.

RERINIQUE mihi facere videntur, qui Ægyptios solos de brutorum cultu derisui ha-
bent, atque conuitiis & caullationibus etiam persequuntur, cum nationes ferè omnes ead-
em fuerint superstitione aliquando contaminatæ, præsertimque tota Græcia, quæ maxi-
mè omnium sapientiam ipsam aluisse prædicatur, Romanæque respublica, apud quam ce-
remoniarum primas semper partes obtinuere. Græci enim Lupum in honorem Appollinis venerabantur,
in Martis atque adeo Romuli Remique venerationem Romani. Alias etiam belluas afferre possem,
quæ apud hos & alios, diuinos sibi honores asciuerunt. Sed quoniam de Lupo dicere propositum est,
quod ad eum attinet præcipue prosequemur.

A P O L L O.

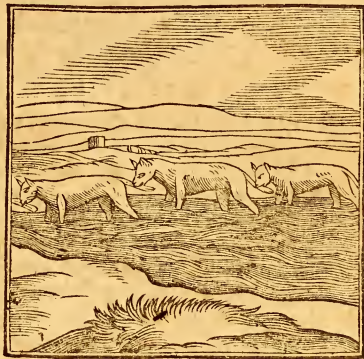
*Virg. Æn.
li. 9. ubi etiã
Lupus dicitur
Martius.
Lupus A-
pollinis di-
catus.*

FVIT autem, uti dictum, fera hæc plerisque locis Apollinis memoriæ dedicata, cuiusque simulachri
ca asseritur causa: quod oculorum acie potens adeo sit, ut noctis tenebras euincat, acutissimo
quippe polleat visu, intempestique nocte, etiam si Luna sileat, clarissimè tamen intueatur, & in præ-
diis inuadendis post nocturnam famem antelucanum tempus obseruet, à Sole autem totum est lu-
cis beneficium. Veraque verò de causa: & quod potens lumine esset, & quod ante lucem prodiret ad
prædam,

A prædam, Lycopolitana Thebaidos in Ægypto ciuitas hieroglyphicum Lupi forma Apollini dedicata, eique in Lupi specie sacra faciebant: tantoque apud eos ciues cultu habitus est, vt cum Lupum tanquam Deum venerentur, soli ex Ægyptiis Oibus vescerentur. Hinc ipsum Solem Homerus *λυκωβήτην* vocat, non ea quidem cau^a, quod in Lycia genitus credatur: nam fabula hæc, vt Heraclides Ponticus asseuerat, recens admodum est, neque temporibus Homeri adhuc cuiquam innotuerat, sed veluti diem *ημενην*, propterea quod *ης*, hoc est, diluculum generet, ita Solem *λυκωβήτη* dixit, quod matutini splendoris author ipse sit, vel potius quod Lycabanta progeneret, hoc est, annum, cui no-

Macro. idē
Saur. lib. 1.
cap. 17.

Hom. Ilia.
lib. 4.

Athenis Lu-
pi sepeliebā-
tur.

B Lupum transmutata, Delon se contulerit, vbi illi facultas pariundi fuit: quapropter Lupæ certa anni dimensione omnes intra dierum 12. spatium pariunt, quod Philostephanus tradidit Commentariis, de quo inferius latius.

M A R S.

MARTI idem dedicatus, siue, vt est in fabulis, propter Romuli Remique educatū, quod deridet Festus, qui velit non à ruma, sed à virtutum magnitudine vtrique fratrum inditum nomen, quod *ρώμη*, notum apud Græcos vocabulum, fortitudinem significet, vt inde scilicet ij nomen adepti sint, veluti *ἀπὸ τῆ ἀλκῆς* Alcides, siue propter ipsam voracitatem, quæ in bello crudiuiora est: inde in Sacris etiam literis legas, *Gladius meus deuorabit carnes*. Hinc & Mauorti nomen, vt nonnulli arbitrati sunt, quasi mares vorantem dicere voluissent: bellatores enim mares esse debere, & mares dici, alibi ostensum. Martius porro Lupos Virgilius *Martiales* Horatius vocat. Et apud Plautum eos in tutela Martis cognoscit Strabax adolescens, ita profatus: *Puit adepot Mars meo iratus patri: nam Oues illius haud procul absunt à Lupis*. Græci sanè Poëtæ *λυκοφρονες* vocant itrenuos bellatores: validi enim omnino sunt Lupi, & in fallendis hostibus astutissimi. Robur verò eorum plurimum in armis est, vt apud eundem Plautum:

Lupus Mar-
ti dicatus.

Quasi Lupus ab armis valeo, clunes instructos fero.

Ob astutiam verò Pindarus aduersus inimicos comparare se vnumquemque monet *λύκοιο δίκαν*, more Lupi: ad id scilicet respiciens, quod Lupus tortuosis ambagibus vestigia perplexa ponit modo hac, modo illac procurrens, vt non facile, quæ te parte sit inuasurus, aspicias.

C

R A P T O R.

BELLICOSIS verò viris plerisque omnibus is natura mos inpositus, vt conuectare iuuet prædas, & viuere rapto, id quod etiam inter præcipua virtutum suarum præconia, magnificet atque gloriose admodum recensere solent. Vnde furacem & raptorem hominem per Lupum ostendi, multi aptū & congruens existimarunt hieroglyphicum: quod quidem minimè alienum est à veterum disciplina, eorum maximè Philosophorum consensu, qui palingeniam posuere, vt remotiorem doctrinam illam, quam ab Ægyptiis acceperant, nouo commento huiusmodi fabularum inuolucris occultarent. Illi enim hominem, qui semper promptus & paratus fuisset ad rapinas, post obitum in Lupum abire tradiderunt, vt in Phædone Socrates: quæ tamen dictata Porphyrius & Iamblichus non sunt passi diutius in tenebris latitare: sed quid ea sibi vellent, latissimè omnia pandere curæ prætium habuere. Hos secutus Poëta Claudianus, prædones ait, ab Rhadamanto Lupis obici solitos, ridiculæque, vt assollet Aristoph. Simonem bonorum publicorum deppeculatore exprimi per Lupum à Nebulis iocatur. Et Lupi nomen in Diuinis literis, vt obseruarunt Theologi, non secus ac Vulpeculæ, semper in mali cuiuspiam significatum accipitur. At cæcodamon est interdum Lupus, plerumque tamen raptor in Euang. *Intrinsæcus autem sunt Lupi rapaces*. Quod verò Iacob ait, *Benjamin Lupus rapax, mane capiet prædam vespere autem reddet*, de Pauli conuersione dictum & Eucherius & alij plerique putant.

Lupina au-
dacia præ-
dior. Elefi-
chius.

Militum
natura, &
hieroglyphi-
cum.

IMPROBITAS MERETRICIA.

ET qui meretriciam improbitatem per Lupæ simulachrum significari contendunt, hieroglyphicum nimirum id à rapacitate desumptum autumant. Notum enim, meretrices Lupas appellari, & inde Lupanaria dici. Ea de causa Messalina flagitiosum Imperatoris maiestatis dedecus, Lyciscæ nomen mentiri delectabatur, de qua Satyricus Poëta:

Inuençlis.

Tunc nuda papillis

Constitit auratis nomen mentita Lyciscæ.

Cicero in Miloniona, *Clodius semper secum scorta, semper Lupas ducebat.*

D

FORMIDATOR INANIVM.

Lupi trepidatio ex lapidum strepitu.

AT QVÆ hoc tam bellicosum, tam noctiuagum animal, minima quadam re, lapidis quippe alicuius audito tantum strepitu, terri solet. Vnde sacerdotēs Ægyptij, si quem vanis rumoribus, & inanis rei formidine consternatum indicare vellent, hieroglyphicum ex Lupo & saxi telo aliquo propè assito facere consueverunt: ita enim est eorum ingenium: vt qui neque ferrum cuius, neque fustem tremiscant, lapidem tantum impendit perhorrescant, cuius ictum adeo perniciiosum sentiunt, vt qua parte tacti fuerint, computrescant, veribus quàm ocysimè redditis. Quinetiam reperti sunt, qui vel duorum concussu lapidum strepitu cientes, ferocissimos à se Lupos abegerint. Nobis pueri narrare solebat

E

Patris I. Pierij fallū.

Laurentius pater, homo minimè vanus aut fabulosus, cum is ex Noricis Alpibus in Bellunensem agrum descenderet, via plurimum scrupulosa, sibi nocte præuento ad quintum ab vtrbe lapidem repente tres Lupos visendæ magnitudinis apparuisse, quos cum qua ratione summo ueret secum agitare, id sibi diuinitus incidisse menti, vt deiecto in terram retinaculo, quo per noctem Equus ad præsepe religabatur, altero capite manu comprehenso, id cæperit ponere trahere, quod quidem annulis fibulisque aliquot ferreis præditum, cum ingentem per viam strepitum ciceret, saxeosque scrupulos quotquot incurfando offendisset, excitaret, perterrefacti repente Lupi, quasi vis magna canum incubuisset, præproperè fugam arripuerunt. Non prætermittam super hac Lupi trepidatione, hominem à Lupo præuisum subito consternari, & vocem amittere, quod non ex Virgilio tantum, sed & ex Platone in Politicis habetur, atque ita vice versa, si homo prius Lupum viderit, eum eadem pati.

Plato lib. 1. de Republ. & Theocritus in Idyllio 8.

De hoc veneno Plin. li. 8. cap. 22.

INDEMNIS FVGA.

HOMINEM in hostes illapsum, qui parua admodum iactura facta euasisset, ostendere si constitissent, Lupum extrema cauda glabrum facere consueverant: is enim agitatus à venatoribus, quasi conficius sibi amatorum virus exiguo eius inesse villo, ne captus humanæ omnino satisfaciatur voluntari, cum abiicit: iunt enim non idem polleere, nisi viuere direptum.

TVTVS RECEPTVS.

EVM verò qui vel prædati, vel in acie progressus, maiore incumbente vi quàm sustinere se posse consideret, se nulla accepta clade in tutum receperit, indicare si vellent, currentem Lupum, cauda præcipuè sub vterum immissa reducitur, proponebant. Summa enim Lupo calliditas in periculis declinandis, primumque illi studium fuga sibi cōsulare, seq; sospitem sylvæ reddere, vnde *Λύκος πρὸς τὸ βοῦς ἀνέυδδ*, habetur in adagijs. Reducere verò caudam sub vterum, præcipuum est signum pavantis. Quod cum Maro noster non ignoraret, ingenium eius descripsit his versibus, quos recitare non pigeat.

Adagium.

Æne. li. 2.

*Ac velut ille, priusquam tela inimica sequantur,
Continuò in montes sese auis abdidit alios
Occiso pastore Lupus, magnæque iuuenco,
Conficius audacis facti, caudamque remulcens
Subiecit pavitantem vtero, sylvasque petiuit.*

F

ABORTVS.

Lupi cum Equa diffidentia.

SACERDOTES iidem Ægyptij si mulierem abortientem indicare vellent, picturam eam instituerant, qua Lupus ab Equa calcibus impeteretur, vel aliquo modo calcaretur: propterea quòd persuasum habebatur, ita ea inter se natura diffidere animalia, vt prægnas Equæ, si Lupum tetigisset, statim abortum faceret, neque hoc effici de tactu solum, verum etiam si vestigium tantum illius pressisset, tantam inesse Lupo veneficij vim, vt omnino abortiret.

A

AB INFORTVNIIS POTENTIOR.

LONGE verò diuersum illud, quòd hominem ex infortuniis calamitatibusq; beatiorem, potentio-
rioremq; factum significare si vellent, Equum, in cuius clunes Lupus morsum infixisset, effingere confuerunt: fuerunt enim Equos, quibus dimicatio cum Lupis fuerit, præstantiores reddi. Eos Græci *λυπώματα*, nos volilupos dicere possumus: non ea quidem de causa, quam nonnulli commenti sunt, ita eos, à frænatis Lupis, vtpote animosis ferocibus appellatos, sed quia multorum experimento compectum est, pullos, qui cum Lupo certarint, euaserintq; in bonos & velocipedes mox euadere: huiusmodi enim euentus Equos & animosiores & perniciores reddi: imò quia & animosi & agiles fuerint, effugerunt: factòque ita in feris periculo solemus eos approbare, idque omnium consensu receptum. Qui tamen ab iniuria ita ferox euadi, longè ignauior fit naturæ secreto quodam, si, vt Pamphilus lib. Rerum naturalium tradit, Lupi vestigium calcarit: tunc enim ait, eum cruribus obtorpesere. Quinetiam tanta est illi cum Equo naturæ dissensio, vt eum quantumlibet ferocem & generosum, vel mortuus & terra conditus absterreat: inuentique sunt hodie qui omni-
uolam Principum quorundam impotentiam elusuri, cum Equum haberent insigniorem, quem loci dominus sibi deposcebat, admoniti sunt Lupinum intestinum in via qua producendus erat Equus, clanculum sepelire, eaque mox Equus in Principis conspectum educatus, simulac intestini odorem sensit, nulla vnquam agitatione, nullisque stimulis impelli potuit vt eà transiret: atque ita vel sternacis, vel indomiti, vel renitentis accepta nota, repudiatus à Principe, priori domino suo relictus est. Addam & hoc naturæ miraculum: Equis torminum doloribus cruciatis nullum præsentius esse remedium, quàm intestini lupini cinctus, quem Romæ in vsum huiusmodi asseruari apud pleròsque comperi. Quod verò de consternatione dicebamus, nō sunt noua hæc commenta: vt terculamenta

*Equi & Lupi differ-
sio.*

B infodi soleant, quæ vel hoc, vel illud animal insigniter abhorreat. Nam apud veteres quoque viguit hæc superstitio, vt eo loco, quà iter acturi sunt Equi, in fossa aliqua his terrorem incutiant, & ab incepto cursu aliorum auertant, vel consternati vterius progredi recusent. Porro Amphionem Thebanum memorant Pelopi quædam tradixisse, vt ob iter sepelirentur, quibus non Ocnomai mon-
dò Equi perterrefacti sint, verum omnes quotquot illac in posterum cursum arripuere, extitissèque loco nomen Taraxippo, de re inditum.

IMPATIENS FAMIS.

IDEM hominem famis impatientem exprimere si curassent, Lupum vel hiantem ore, vel terram
mordicis apprehendentem hieroglyphicè figurabant. Lupus enim cum prædæ inhia, rictu latè diducto currit, aliqui si prædæ copia non fuerit, peculiare habet, esuriens terram deuorare. Sunt tamen qui non hoc ad saturitatem à Lupo fieri contendant, sed vt iumentum aliquod inuasurus gra-
uior & ponderosior factus, prædam citius defatiget, cui statim, qui mos est illi, se dentibus appen-
derit, quæ quidem est Alberti opinio. Sed quoniam ita in Luporum ingenium incidimus, non iniui-
cundum relatu fuerit quod apud eundem authorem de Lupi cuiusdam industria pro compecto pon-
nitur: hunc scilicet cum animaduertisset syluestrem quandam Suem cum numero fectu ad locum
auena satum itare, pabuli gratia, offendissetque prostratum arboris truncum ramis etiamnum pro-
strantibus, arrepto in os ligno librarum circiter x i. super truncum efferri saltu assueuisse, ac in ramos
reperere, mox adueniente cum prole Porca, vnum cursu rapido de Porcellis arripit, in arborem festi-
nanter scandit, ibique tutò consistens raptò potitur, & in matris conspectu frustra adgrunientis & fa-
uientis filium depascitur.

*Ibidè Plin.
lib. 8. c. 22.*

*Lupi indu-
stria.*

C

PROPERANTIA.

CELERIVS quid maturatum per Lupi catulum significari semel tantum reperi: Lupam enim
intra XII. parere dies fabulantur Aegyptij. Sedenim Philostephani super hoc verba, vt locum
superius tactum ampliemus, quantum mihi videtur, non rectè accepta sunt, qui libro, cui Com-
mentaria nomen fecit, dicere videtur, XII. esse certos anni dies quibus Lupæ omnes pariant. Aristo-
teles sanè, quòd factum XII. tantum gessent dies, esse inexploratum sibi proficetur: perinde ac illud
etiam, quod aiunt, eas semel tantum in vita parere.

ANCEPS CONSILII.

VVLGATVM autem & adagiis & hieroglyphicis illud est, homi-
nem qui Lupum auribus teneat, significare quempiam in eo sta-
tu, quo negotiorum aliquid neque relinquere, neque exequi tutò possit.
Nam res proverbio confirmata, & fertur in primis, Tiberiisque præcipue
vsurpatione dictum reperitur. Et Phormione Trecentius, Antiphonem
dicere fingit auribus se tenere Lupum: neque quo modo dimitte-
ret eum à se inuenire posse, neque qua ratione retineret, scire. Et causa
eius ambiguitatis spontè satis manifesta est, quam hîc repetere mihi
minimè necessarium videtur.

*Auribus
Lupum re-
nare quid.*

*Suetonius
in Tiberio.*

*Pli li. 8. ca.
22.*

I L V D potius referam, hominem tutum à veneficiis per Lupi rostrum significari: quod persuasum est id si portis præfixum fuerit, veneficia ei non obesse familiaræ, quæ ædes illas inhabitet. Hæc verò veneficiorum commemoratio adducit in memoriam mihi, homines in Lupos transformari minimè olim fabulosum habitum. De Demarcho enim Olympionica, qui demutatus in Lupum, decimo post anno rursus faciem receperit humanam, apud Pausaniam legere est, & apud Plinium: peculiarèque id Arcadibus fuisse, ut trans paludem quandam prouecti, in Lupos abirent, & si per nouennium humanas carnes abstinuissent, decimo post anno eodem reuerti, unde transfuerti fuerant, ac in homines redire, decem annorū addito senio. De etiam Augustinus de Ciuitate Dei, Varronem ait hæc de Arcadibus memorie tradidisse.

P E R E G R I N V S.

*Pyrhi Re-
gis prodi-
gium.*

C I V E M ex Boue, animali quippe domestico, nobiscum alito atque educato significari loco suo diximus. Ex Lupo autem peregrinum intelligi, historia eadem ostendit. Danaus enim cum in Argiuos mouisset, peteretque Gelanorem expelli, qui tunc Argis imperabat, Lupum & Taurum pugnantem conspicatus, se Lupi vice statuens, quoniam foret pugnae exitus operiebatur. Lupo verò victoria potito, ædem Apollini Lycio vouit: atque ita rerū potitus est, cum facili ciuibus persuasum esset, Deos victorem Danaum per portentum eiusmodi designare, quod Gelenor inter eos educatus esset, hic verò peregrinus foris aduenisset, itaque in Imperium ascitus expulso Gelanore: eaque de causa in Argiuo foro Lupi & Tauri inuicem pugnantium effigies ex ære quàm diutissimè permanserunt, quas Pyrrhus Epirotarum rex inspectas exhorruit, domestici admonitur oraculi, tunc instare sibi fatalem diem, cum Lupum & Taurum pugnantem aspexisset. Quantum verò pertinet ad portentum, eadem **E** sentiunt Pausanias & Plutarchus, Gelanorem per Bouem, Danaum per Lupum acceptos: sed in re gesta referenda in diuersa abeunt, quod Plutarchus Danao portentum oblatum scribit, Pausanias ciuibus animaduersum, ciuilique contentione de Imperio certatum, dilatisque in alterum diem comitiis, manè monstrum id accidisse, populique iudicium fuisse, ut Danaus in regnum admitteretur, Gelanor profugus solum verteret.

M, A C E D O.

M A C E D O N E M Herculis comitem, qui sub Osiride militauit, ea de causa per Lupum sculptum intelligi, Diodorus asserit: quod is Lupi gestamine delectaretur. Iam & Romani veteres Lupum inter militaria signa statuere.

S A L I I.

*Saliorum
insigne.*

I N recentiorum verò Imp. Theodosij, Honorij, & quorundam aliorum domestico canone, quo legiones ordinæque totius eorum militiæ recensentur: Saliorum quoque habetur insigne, qui eo appellari nomine, sub militum Præfentiali nuncupato, militabant: parma quippe, cuius aureus erat umbilicus, quem ruber amibatur circulus, hunc alius latior violacei coloris admodum diluti, in summo cuius rosa erat, à medio Lupi hinc inde dimidij duo, qui ad florem supernè positum spectabant, mox parma rubro margine claudabatur. Minimè verò mirum, si qui Saliorum sibi nomen adsumperant, Martis etiam animalia in gestaminibus habere voluerunt.

A V G V R I V M M O R T I S.

F

*Lupi ali-
quādo por-
tensio.*

I N aruspicina sanè inuenias Lupum mortis auspicia fecisse: Maximino enim Imperatori, viro & Thraci & bellicosissimo, exitum portenderunt Lupi circiter quingenti simul ingressi urbem: in quam ipse se receperat, cum in Italiam aduersus Maximum & Balbinum profectus est. Et coloniam quam C. Gracchus instaurata Carthagine, quam Iunoniam appellauerat, deduxisse fertur infelicem futuram Aruspices dixere: propterea quod Lupi bis metas ibi positas subito incurfu subuerterant, infaustum huiusmodi ostentum esse asseuerantes. Et ea Iudæorum clade quam sub Hadriano passi sunt, Lupi & Hyænae per vrbes passim irruentes vlulabant.

P E S T I L E N T I A.

*Palamedes
cur Apolli-
ni Lycio sa-
crificandum
suaserit.*

A P V D Philostratum Lupus futura pestilentia signum est, ubi Palamedes, propterea quod Lupi ex Ida frequentes in pueros qui castris ministrabant, impetum fecerant, suadet Apollini Lycio sacrificandum, qui feras eas fuisset sagittis interficeret, ac simul imminentes pestilentia calamitas summoueretur. Apud Sicyonios templum erat olim Apollini Lycio dicatum ea de causa, quod ferunt aliquando Lupos fructu eorum gregibus infestos, ut nullum posset ex re pecuaria fructum percipere: quare cōsulto Deo responsum acceperunt, ex ligno quodam arido, quod humi iacebat, corticem detrahendū, eumque admixtum carnibus feris exponendū, quas cum illi gustassent, internectione perire. Sed & apud

A Threzenios Dianæ Lyceæ templum fuit ab Hippolyto dicatum, inde, vt Pausanias putat, expulsus Lupis.

PROSPERITAS.

*Lupa &
Lupi auxi-
lium me-
morandū.*

FELICIORIBVS verò auspiciis Lupa geminos Marte satos educat. Trogo enim commentum placet, ea de causa Romulum & Remum Martis filios dictos, quod nutricem Lupam habuerint: propterea quod Lupa in Martis tutela esset: hinc antiqua Romæ tot extant monumenta, in quibus Romulus & Remus parui atq; lactentes lupinis vberibus inhiant. Eadem in somnis vberibus suis Seuerū alit in Imperij futuri prælagium. Neque prætereundum q̃ Geloni Syracusano adhuc puero, & in scholis rudimenta prima discenti, Lupus auxilio fuerit, vt imminenti vitæ periculo subduceretur. Nam cum & præceptor eius, & frequentes discipuli in ludo literario essent, visendæ magnitudinis Lupus irruit, Gelonisq; tabulis morsu arreptis ire foras properabat. Gelon haudquaquā territus, ne tabellis priuaretur, eas manu non segniter tenens Lupū sequebatur: postea verò quam foras processere, gymnasiū repente corrui, magistrumq; & cōdiscipulos oppressit, Gelon incolomis euasit.

HYÆNA.

RAM penè Hyænam præteriturus, authorum offensus perplexitate, tam diuersa super ea tradentium, vt parum cognita esse animalia suspicaret: sed quoniam non ei legi addictus sum, vt animalium historiam perscribam, sed quæ tantum ad Ægyptiorum commenta faciunt perquiram, cuiusmodi ea sint, ex iis quæ colligimus, intelliges.

VICTVS HOSTIS.

*A Plinio
lib. 28. c. 8.*

HIEROGLYPHICVM Hyæne præcipuum erat, contetionem, vt apud Ægyptios sacerdotes reperi, significare. Quod si victū hostem intelligi voluissent, eum à dextro latere statuebant; q̃ aiunt, si ad dexteram conuersa cum venatore pugnam inierit, eam semper esse potiore. Nam cum flecti nisi circumactū totius corporis nequeat, spina continua per collum & dorsum totum porrecta, prægressi hominis vestigia occupare conatur: quod si successerit, quasi magica quadam vi, quæ in eius tantū dextera corporis parte pollet, alienari mente circumuentum hominem, & si Equo insideat, decidere atq; ita omninò victum interfici.

VICTOR HOSTIS.

Ibidem Pl.

*Hyæna de-
scriptio, à
Plinio lib. 8.
ca. 30.*

SIN victorem hostē significare vellent, animal idem cum venatore ab læua congressum effingebant, q̃ diuulgatum est Hyænam si non ab læua hostē occuparit, nihil ea magica vi pollere: ipsam verò quasi attonitam deficere, ac nullo penè negotio capi. Sedenim quæsierit aliquis, si pingēda sit Hyæna animal orbi nostro incognitum, qua figura sit. Tradunt eam magnitudine & colore Lupi præditam, hirsutiorem tamen, acie in vtrâq; oris parte perpetua, oculo vario, & colores mutante, nullis gingiuis, dente cōtinuo, equina iuba per collum & dorsum totum fetis durioribus inhorrescenti: neque imaginariū esse animal, vt plerique suspicantur, de quo grauisimi tot auctores permulta quam diligentissimè differuerunt, quæ nisi ex vsu iis cognita fuissent, haudquaquā puto eos in ire vna atque mendaci vsque aded laboraturos.

MORVM INSTABILITAS.

INSTABILEM verò quempia, nihil quippe in eodem vitæ tenore ac modo quē sibi proposuisset, perseuerantē, sed aliàs quidem probum, fortem, audacemq; tam animi quàm corporis sui domitorem, aliàs verò improbum, inualidum miserumq; & ad cupiditates omnes impotentem, significare si vellent, Hyænam itidem hieroglyphicè proponere consueverunt: huic siquidem animali vtramque inesse naturam, & alternis annis esse marem, alternis feminam fieri Ægyptij præcipue prodiderunt, & Ægyptios secuti pleriq; alij. Ceterum Aristoteles cōmentitium hoc esse proficitur, vulgoque persuasū eas annua vice sexum permutare: quia captæ aliquot/perquàm raro autem capiuntur, præsertim feminae, tenellæ adhuc siue genitalibus fuerint. Marēs enim impendiō timent libidinis æmulos, & ided grauidas custodiunt, morsuq; prolem masculam vbi detur occasio castrant. Licet non sum necicius traditum à grauisimis authoribus, habere quid Hyænam furs cauda posita figura simile genitalis femine sed sine vilo meatu, sub quo meatus excrementorū sit, virile verò similiter atq; in Lupis & Canibus habetur. Femina etia præter suum illud, simile vt mas habet sub cauda sine vilo meatu, quo excrementorum meatus est, sub eo genitale verum habet. Id ita esse contendit Aristot. qui difficulter vnicuiq; Naturæ miraculo videtur assentiri. Sed miror ni hoc tam veteres quàm recentiores auctores diuersos ab Aristoph. tam constanter ire: quod ab iis temerè fieri haudquaquàm adduci possum, cum præsertim Ælianus Historiæ huiusmodi scriptor diligētissimus tradat, ἡ βίαινα τότε ὅτι ἀρρεναί τε καὶ θήλειαι, τὰ αὐτῇ εἰς νεώτα ἂν ἦν θήλην εἰς δὲ θήλην νῦν, καὶ τὰ αὐτὰ ἀρρεναί. κοινονίαν δὲ ἀφροδίτης ἐκείνης, καὶ γυναικῶν τε

Ἐγὰρ μὲν Ἰνδιανὲς τὸ πᾶν ἀμαρῶσαι τὸ γένος, Hyenam si quando quis marem insexerit, eandem mox feminam videbit; sin modo feminam, postea marem aspiciet. Promiscuè vero coitu alterutra coniunguntur, inuentq; & ineuntur, per annum vnum sexus vicissitudinem alternantes. Quiquidem auctor, cum Aristotele longè posterior fuerit, id scriptis credere minimè ausus esset, nisi aut compertum ipse, aut fide dignorum testimonio certum habuisset. Accedit & Tertulliani scriptoris & doctissimi & diligentissimi auctoritas, qui ita scribit, Hyenam si obserues, sexus annalis est, marem & feminam alternat.

ADVERSÆ FORTVNÆ DOMITOR.

Plinius. lib.
28. cap. 8.

ADVERSAS verò calamitates, & infortunia toto vitæ cursu intrepidè superantem hominem insignire si vellent Hyænæ corium indutum cum pingere solebant: quippe quòd ex Magorum superstitionibus persuasum est, qui corium id induerit, aut aliquis ex eo secum habuerit, quaquà eum vel per medios hostes penetraturum, neque futurum quenquam qui illi iniuriam inferre auserit, vsque adeò hinc eius incolumitati cautum esse, vt iam credi possit, eos qui linguam Hyænæ sub pede habeant, quod idem Magi perhibent, à Canibus minimè tanquam Scipiones alteros latrari.

LARVARVM LACESSITOR.

Hyæna hieroglyphicè
à Latinis
sumptum.

HÆc ab Ægyptiis sacerdotibus super Hyæna tradita sunt. Vnum addidèrè Latini, ac pulcherrimum quidem hieroglyphicum, vt si hominem laruas, vt ita dicam, incessentem, neque defunctorum quiescere permittentem, maledicta quippe & accusationes in mortuos ingerentem commincentemque notare vellent, Hyænæ in sepulchretis monumentum aliquod effodientem faciant: cum satis exploratum sit ab vno hoc animalis sepulchra crui inquisitione cadauerum, quòd sit humanæ carnis auidissima. Iulius Capitolinus eas Belbos appellatas ait in vita Gordiani tertij, decemque tunc temporis fuisse in vrbe Roma proficetur. Visa verò tunc est illa dentis vnus perpetua series, qua prædita est Hyæna: id quod ne mirum adeò sit, in quibusdam etiam hominibus aliquando spectatur. Nam Prusæ regis filius vnum tantum os habuit dentium loco, obque id Monodos appellatus. Ita & Pyrrhus rex Epirotarum. Porphyrius eo commentario quod de abstinendo ab esu carnium conscripsit, ab Indis ait Hyænæ hanc Crocutam vocitari: sed Crocutam auctores diuersam ab Hyæna ponunt. Reliquum est de antipathia quæ intercedit Hyænæ cum Panthera, dicere, qualèque inde factum sit hieroglyphicum: quocirca & hoc & alia eius significata memorabimus.

DE PANTHERA.

SPECIOSIOR ATQVE VALIDIORA

DETERIORE SUPERATVS.

Panthera
& Hyæna
antipathia.

VAM tetrum animal Hyæna sit, quàmque aspectu fœdum, ex iis quæ superius allata sunt, constare vniciue potest. Longè verò diuersa est Panthera, qua nulla penè fera est villorum varietate speciosior, vehementior nulla, nulla impetuosior, vehementior: vis tamen occulta quædam Hyænæ Pantheram exuperat. Quare cum sacerdotes Ægyptij superatum ab inferioribus, vel à deterioribus hominem intelligi vellent, duo tergora, Pantheræ vnū, Hyænæ alterum committebant, assuebantque: siquidem compertum est, tanta inter se repugnancia ea dissentire, vt si simul assuantur, vel etiam contraria suspendantur, Pantheræ pili decidant, Hyænæ verò nullo detrimento afficiantur, quæ quidem tanto esse Pantheris metu dicitur, vt occupatæ ab ea, tanta animi consternatione despondeant, vt ne resisterè quidem conentur. Hinc autem commentum putarim, pillos cuiuscunque generis & inutiles, maximè palpebras, auferri medicamento quodam ex Hyænæ corde in cinerem concremato, & cerebro eius illito. Præstant hoc etiam, quod Hyænæ tergora in Pantheræ pilos efficit, quod Aquilarum pennæ, quæ admixtas reliquarum alitum pennas deuorant.

Plinius l. 8.
capite. 3.

IMPROBITAS.

Panthera
cur sic di-
cta.

INSATIABLEM autè hominem & omnium appetitorem, per Pantheram significari ea de causa fertur, quòd nullum non animal ea venatur, vnde illi nomen: nam Panthera Græcum omnino vocabulum agnoscit Varro, quòd ab omnisfaria feritate, adde etiam venatione, deducitur, siue quòd omnium penè ferarum coloribus variegata spectetur: nam & hæ atque Tigres maximè omnium animalium varietate insignes perhibentur. Sanè inter Pantheras, Pardaliū feminam, Pardum marem plerique agnoscunt. Aristophanes huius non immemor improbitatis, Pardali notam inurit impudentiæ, cum neque ignem neque Pardalin æquè impudentes ait atque femina est: quippe quæ omnia corripiat atque consumat.

DISSIMVLATOR INGENII.

PRÆTEREA hominem Ægyptij suorum vitiōrū dissimulatōrē, quique prauum, quo præditus esset, ingenium ita occultaret, ne vel à domesticis deprehendi posset, Pantheræ simulachro notabant.

A notabant. Ferunt enim eius odore mirè sollicitari quadrupedes, sed capitis toruitate terreri: quod ipsa docente natura satis intelligens, occultato eo, ac odoris tantum facta copia inuitatas corripit: atque hæc est eius in venâdo solertia: quamuis Plinius animalium nullum odoratum putat, nisi credamus, ait, de Pantheris quicquid dictum est. Sentiriunt tamen cum Ægyptiis Aristoteles & Plutarchus, qui plurima dicunt animalia magno studio Pantheram sectari odore eius delectata: quod, nisi Plinius odorem pro sua uolentia capit, non nihil admirationis afferre potest, cum ferarum & omnium dubio procul animantium odor, quotidiana mortalium experientia Canibus innotescat. Quin Equi odore tantum Cameli percepto, in fugam averti perhibentur. Recitata est loco suo historia, quemadmodum Cyrus aduersus numerosissimum Croesi equitatum dimicaturus, Camelos contra instruxerit, quorum odore confternati Equi, fugam ruptis ordinibus corripuerint, Croesi conatum ita frustrati.

E B R I O S I T A S.

Q V O D autem odore usque adeo intenso Panthera polleat, eam Philosophi causam arbitrantur, quod maxima prædita sit caliditate, indeque odorem illum excitari: cumque ita cum vino consensum quendam habere videatur, Baccho ea olim fertur dedicata. Sed quoniam sunt qui per eam ebriositatem intelligent, hieroglyphicum à re ipsa desumptum ego crediderim: sunt enim Panthera uini admodum auida, & à venatoribus ebriz plerumque capiuntur, fontibus quo potatum eunt, suauissimum, perueniunt potenti; vino medicatis, tanta copia, ut fonticuli aquula longè superetur: exiliores enim ad hoc fontes dedita opera peruestigant. Interdum ne rem perditum eant, & simul operam eludant, si latebrarum commoditate iuxta fontem nacti fuerint, perforatas arundines intra terram modicum defossas in fontem uno immittunt capite, altero in locum ubi delitescunt, adducto, obseruatoque animalis aduentu, per vitem ad hoc paratum statim tubo vinum infundunt, quod vinum veluti vena de fonte profließ, meracitate sua magis illecat, remque celerius maturat, illis plerumque antea, quam sitim expleuerint, pro cidentibus. Vidimus sanè numum antiquissimum ex ære, quod apud Massæos habetur, in quo Liberi caput iuuenile hedera redimitum, ab altera verò facie Panthera & Thyrsus pulcherrimo opere cusi sunt. Et in Galliæ plerisque Panthera nota est cù inscriptione LIBER O P. CONS. AVG. Sunt qui Tigrin esse contendunt, de qua paulò infra dicemus.

M O R V M V A R I E T A S.

Q V O N I A M verò Panthera variis est maculis colorata, plerique morum varietatem per eius pellem ostendere instituerunt. Nam & earum genus variè ab authoribus appellatum, proque Pantheris Variarum nomen apud Latinos receptum. Quare animaduertendus est apud Pædianum locus ubi *Ferías* pro *Variis* hætenus ferè passim lectum est; de Pantheris enim illic loquitur. Ædem & Africanæ simpliciter vocabantur, quod in Africa frequens admodum est earum genus fuitque vetus Senatusconsultum, ne liceret Africanas in Italiam aduchere, Gn. Aufidij tribuni plebis rogatione mox derogatum. Sanè Claudius Cæsar in spectaculis, ut apud Tranquillum est, exhibuit Africanas, conficiente turma equitum Prætorianorum. Quantum verò pertinet ad colorum varietatem, iocosè dictum apud Plaurum in Epidico, ubi Thesprio variè se valuisse dicit, cui respondet Epidicus, *Caprigenum & Pantherinum genus sibi non placere*: in quo quidem non coloris tantum varietate sensus est, ut Interpretum bona pars opinatur, sed ab ipsius Capræ natura sumptis, quæ ferè semper febricitat. Quod verò spectat ad Pantheram, varietas morum non ex vario eius colore tantum intelligitur, sed, quod & vehemens est, & ad impetum propensa, & pernix, corporisque ad agitationem perquam idoneo. Vnde per eam in Diuinis literis varij animorum motus indicantur, de qua Hieremias: *Nunquid Aethiops pellem suam immutauit, & suam Pardus varietatem?* quod non solum, inquit Ambrosius, de figura, sed etiam de mobilitate furoris accipitur: eò quod Indorum populus & atrii homines Aethiopus genus, ad fidei pietatisque candorem inuitati, tenebrosis terræ cauernis insueti, inquietisque ac mobilibus mentis atque animi mutationibus decolorati, boni propositi gratiam tenere non possint, neque ad emendationem correctionemve vllam remeare, qui ferinam semel induerit inimitatem. Eucherius pro dæmone accipit, qui subdolos & varius sit in humano genere peruertendo.

Venatorum ratio in Pantheris capiendis.

Africana Panthera.

D E T I G R I D E.

P V D Ægyptios Tigridem non inueni, apud Græcos & Latinos frequentissimè: de qua significata illa præcipuè celebrantur, quæ ad immanitatem, ad fæuitiam, ad vltionem, ad pernecitatem, ad amorem erga filios pertinent: quin etiam apud aliquot gentes diuini cultus particeps iudicata.

S O L.

S O L I S enim simulachrum esse perhibebatur. Sed Sol & Bacchus idem numen habitum, ut verus Græcorum habet Theologia, eaque apud Indos in honorem Solis culta. Indi siquidem clunes eius tantum mensis inferebant, cæteris partibus ob Solis reuerentiam abstinebāt. Idque ea de causa, quod hoc animal simulacrum ortum est, priores pedes attollere fertur versus orientem Solem, quem Solis adorandi morem Maro videtur expressisse, cum X l l. Æneidos scripsit:

Tigris, cur in honorem Solis culta apud Indos.

Hircanæ,
admirum
vbera Ti-
gres. Virg.
lib. 4. Æn.

Hinc Oni-
dius de Bac-
cho loquens
lib. 3. Met.

Tigrides
curru Bac-
chi iuncta
quid.

Virg in Bu-
col. Daph-
nis & Arme-
nias curru
subiungere
Tigres.

Illi ad surgentem conuersi lumina Solem

Dant fruges manibus falsas.

Ita in veteribus habetur exemplaribus.

FEROCIA EMOLLITA.

QUOD verò pertinet ad ferociam, per animalis istiusmodi effigie descriptam, indomitos & efferatos animos indicamus. Et Poëta cum hominis cuiuspiam immanitatem egregie notare volunt, Hircanas illas Tigrides his vbera prædicat admouisse. Et quæ Bacchi curru iunguntur, ut plerique auctores sunt, indicant moderatum vini vsum ferocientis animi sæuitiam demulcere. Ita Polyphemus apud Homerum omnem exuperans crudelitatem, Maroneo delinitus vino, Vlyssi mollius ablanditur. Et heroës illi Troiani apud Homerum eundem, qui laudibus arguitur vini vinosus, ferocitatem saepe, æstuantisque bile cordis acerbiteratem vino delinere, hominique valde irato, apud Plautum propinandum edicitur, ut ille vino bilem diluat. Naturæ enim consentaneum, cibo potuque rigato corpore, ab eo discuti tristitiam. Quare Zeno Citteus interrogatus, cur, cum Philolophus esset, & natura seuerus, in conuiuio tamen hilarior videretur. Atqui, inquit ille, *Lupinum suapte est natura amarum, dulcescit tamen aqua maceratum*, Atque hoc illud est, quod Armenias curru subiungere Tigres, Bacchi Orgiis institutum.

VLTIO.

VLTIONEM significare qui volunt, Tigridem & Equum ab ea dilaceratum pingunt. Nota est historia, quemadmodum eius venator, fœtus recens editos obseruat, ad quos, cum mater pabulum abierit, auferendos perniciosissimo fertur Equo, surreptitque catulis, qui sunt semper numerosi, in cursum fertur quanto potest citatissimum: reuerfa Tigris ubi nidum vacuum reperit velocissimo cursu totam circumlustrat regionem, donec fugientem venatorem deprehenderit, in quem omnem conuerit impetum, ille statim vnum è catulis proicit, suscipit hunc Tigris mordicus, & retroversa in nidum refert, alacri mox cursu eadem vestigia repetit, exiguoque temporis intervallo venatorem aggreditur: ille rursus catulum alterum abiicit, cursuque nunquam intermisso nauem versus prouolat. Suscipitur hic quoque, & rapidissima velocitate reportatur, idque & tertio, & interdum quarto fit, donec venator conscensa naui vix duobus & nonnunquam vno tantum catulo ablato aufugiat, Equo relicto, in quem illa postea quam frustra toto littore frendens defrauit, omnem conuerit vltionis sæuitiam, totumque discerpit, & miserabiles socij furti pœnas pendere compellit. Apud Iobem, ut in Hebræo esse dicit Eucherius, Tigris perit: eo quod non fuerit prædam assecuta, quod de feminea arrogantia dictum voluit.

PERNICITAS.

IAM pernicitatis significatum ex iis quæ suprà dicta sunt, desumitur, cum citatissimum Equum ter & pluries assequatur, cursu retrorsum repetito.

AMOR IN FILIOS.

ITA etiam charitas pietasque, & affectus in filios summus, ex eadem historia consideratur: mox & vltionis studium, cum in relictum Equum tanta ferocitate sæuiat.

MUSICÆ HOSTIS.

SVNT qui Musis auersum ingenium, omnemque Musicæ lepiditatem odio prosequentem, per Tigridem & tympanum pingant. Aiunt enim eam ita tympani sonum exhorrescere, ut eo audito mirabiliter insaniat, eoque furoris prouehatur, ut semetipsum dentibus impetat, visceraque ipsa sua fœdè dilaceret atque discerpit.

DE LYNCE.

Lynx quid.

LYNCEM in Luporum genere plerique recensuerunt, eiq; Ceruario cognomentum indidè. Sunt qui Lynces esse quas Græci *ῥῖπας* vocat, arbitrentur. Sedenim *ῥῖπας* ex Hyæna & Lupo mixto genere nascuntur. Vt cunq; verò auctores variant, Lyncem Plinius animal esse peregrinum & in Æthiopia frequens ait: Ceruarios autem Lupos Septentrionalibus regionibus frequentissimos esse constat. Sed parum me mouerit eandem speciem pluribus orbis locis inueniri: nā quæ videmus in Ceruario Lupo, ea in Lynce identidem reperiuntur, acutissimus quippe obtutus, macularum in pelle varietas: vnde apud Maronem, *Maculosa regmine Lynxis*, & quod omnium manifestissimum est signum, Lyncurius lapis ex concreta eius animalis vrina.

A C V T I S S I M V S O B T V T V S .

NONnulli igitur cū Lyncem omnium quadrupedum clarissimè cernere considerassent, hominem, qui visu maximè polleret, significaturi, animal id hieroglyphicum posuere. Sanè multi eas affirmant cōuexa etiam montium visu penetrare: neque defuere Philosophi, qui fieri posse hoc commentati sunt ex imagine, quæ certo ab terra spatio summo in aëre pendeat, quem Lynx, utpote quæ sit oculo admodum defæcato, intueatur. Cuius rei exemplum experimur delecto in causum aliquod vas numo, quem, tametsi longè recesserimus, simulac vas aqua expletum fuerit, intuemur, fundo etiam ipsius vasis in aquæ superficie se ostentare: quippe rerum earum radiis in aquæ summum sese exporrigentibus ea ibi species redditur, quæ aqua inde subducta, vasculi curuitate intercipitur, ac ne videri possit præpeditur. Ab hac Lynce, Lynceos oculos appellatos, quibus cernēdi vis acutissima sit, plerique putāt. Vnde magnæ vir eruditionis Fran. Petrarca, patos illos oculos quos lyricis totiē laudibus extollit, Ceruarios appellauit, ad id scilicet alludens, quòd Lyncem ætas nostra Lupum ceruarium arbitrat. Alij oculos lynceos à Lynceo Ida fratre Argonauta dictos autumant, qui ea quoque quæ sub terra condita essent spectare ferebatur. Poëta sanè plerique penetrabilem huius aciem celebrarunt, maximè verò Pindarus, qui Castora in quercu abditum, penetrante per lignum acie ab eo inspectum, aque ita cōiecto in arbore pilo confossum interfectūque scribit. Fuit & alter Lynceus, qui Carttaginensium classem à Lilybæo Sicillæ promontorio portu Carthaginis exeuntem prospectare, & numerum cum fide recensere solitus, scriptorum testimonio fertur, de quo Horatius:

Non possis oculo quantum contendere Lynceus.

Plinius id asserit lib. 8. cap. 38. Sed hoc Diofcorides & Matthæolus fabulose sumunt. libr. 2. c. 74.

Lyncei oculi vnde.

D E V R S O .

SED iam appellat Vrsus, non iniucunda fortasse, nisi oculi iam defessi sunt spectacula præbiturus.

P R O F E C T V S C V M Æ T A T E .

HOMINEM originis principio deformem, mox formosum effectū, siue cuius vita ineunte ætate dissolutior fuerit, nullaque ratione moderata, cum ætate tamen modus & disciplina sanctior accreuerit, Egiptij sacerdotes intelligere cū vellēt, Vrsam fœtam pro hieroglyphico ponere consueuerunt. Compertum siquidem est, Vrsam fœtam edere sine oculis, sine pilis, cruribusque prope modum & membris aliis indifcretum, informem denique carnem: Catto minorem, maiorem Mure, de qua vngues tantum promineant, cætera sanguis concretus esse videatur: quem postea pectōri femoribus apprimendo: fouet eodem incubitu quo volucres oua, paulatimque ita conformat, & lingua subinde lambendo perfectum reddit. Vtitur hoc exemplo Ambrosius ad nos cohortādos, ne prolem nostram, quātum ad animi rationem pertinet, instar Vrsini partus initio editam, ita informem coalescere patiamur, sed disciplinarum linguis lambendo curemus, ut ad humanam, quippe rationis participem, effigiem conformetur. Nam de lingua, quæ significet eloquentiam, alio disseruimus Commentario.

Vrsæ fœtus qualis.

E X I N E D I A M A C I E S .

Mores occulti.

ADDUNT hominem inedia confectum intelligi per Vrsam in specu latantē, & ore pedes lambentem, cuius quidem pigerrima est natura, solitaria, latebrosa, commercij societatisque cuiuslibet euitatrix, quod esse mores eos significat, qui soleant in imo mentis recessu delitescere: atque itidem corpus simile sortita est, graue, compactum, indistinctum, prægelidæ feræ, quæ spelæis in primis gaudet, accommodatum, vnde *Φαλάδες ἀρκίσι* dicuntur à Theocrito. Nā, ut Theophrastus & Sotratius aiunt, Vrsi primum antra habitationibus commoda ostenderunt: hi siquidem tempore dierum circiter x licet longè plures alij ponant, quibus in recessu aliquo delitescunt, priorum pedum sucu viuere, ac nihil edere perhibentur: cui rei documentum habetur, captum per id tēpus intestino inani esse, atque ita id conuiuere, ut adductum propè cohæreat. Id verò libenter ab eo fieri tradit Ælianus, cū se præpinguem senferit, ac pleniori corpore grauatum, quod pinguedine concocta fiat agilior. Apud Eustathium legas Athenienses aliquando famis ultione multatos indignata Diana, quòd Vrsam, quæ in Munychio eius sacello nata esset, interfecissent, ut ita per inediam affligerentur, qui animal inedia patientissimum sustulissent.

Vrsæ naturæ qualis.

V I R A G O .

MVLIEREM præstantem animis, non molli, sed virili vigore præditam plerique significare dum volunt Vrsam pingunt, Pantheram alij: sunt enim hæ ex omnibus animalibus, maribus ferociores animosioresque, cū in cæteris fæminæ sint omninò molliores. Plutarchus tamen nō Vrsam, sed Leænam ponit in hoc albo cum Panthera: vbi rationem inesse brutis disputat. Cæterum in eodem genere fæminas omnes æqua cum maribus fortitudine pollere contendit. Quare Menæchmus etiam apud Plautum, vxorem quam timer Leænam vocat, dum leoninum cauū intelligit ædes, in quibus illa habitabat. Vrsorum autem fæuitia nobilitate sunt, Iucania, Vmbria, Britannia. Nam ex Britannia velut ex altero terrarum orbe, longa & periculosa nauigatione, ut tunc videbatur temporis aduecti Vrsi ad populi Rom. spectacula, maximæ fuerunt admirationi.

*Puellæ olim
Vrsæ dicitur,
& quare.*

QUÏA verò suapte natura Vrsæ cohærent se intra frutices vel spelæa, nisi quantum pabulationis gratia prodire coguntur: isq; mos plurimum in rectè institutis ciuitatibus obseruatur, vt in innuptæ puellæ domi clausæ custodiantur, non absurdè nonnulli commentis sunt, puellæ Vrsæ simulachro referre: nam & hoc quoque sapit antiquitatem. Siquidem apud Euripidem Hypsipilæ, & apud Aristoph. Lemniis, ac Lystrate, puellæ apud Athenienses olim Vrsas vocari solitas legimus, & apud Pollucem *ἀρσινόεως* verbum inuenias, quod Latine sonat in Vrsas abire. Id verò erat, cum puellæ, antequam nuptiarum tempus appeterent, pudicitie causa Dianæ consecrabantur.

PROVIDENTIA.

*Vrsæ calli-
ditas.*

NEQVE illud dissimulandum, licet ab Ægyptiis minimè traditum, quòd per recedentem in cauum Vrsam, nonnulli providentiam significari volunt. Vrsa enim, vt apud Ælianum legas, ita provida est, vt salutis suæ consultura, cum se in cauum recipit ad peculiarem inedia, ne per vestigia deprehendi possit, tantum illi natura calliditatis indulsit, auersis vestigiis irrepat retrò: eo scilicet modo quo traxit Auentinas Cacus in antra boues, atque ea specie venatores fallat, cum egressa inde videantur, non autem ingressa.

NEQVE defuere qui per Vrsi simulachrum iram immanem intelligi voluerint, quòd id animal immodicis soleat animis excitari, & in omnem truculentiam efferri: vnde apud Claudianum legas, Rhadamanthum solere Vrsis ingerere truculentos. Sanè Mathematici iracundum eum futurum dicentes, qui sub primo & vigesimo Tauri gradu nascitur, Vrsum ibi statuunt retrò spectantem, hoc est, ad ea quæ facta sunt indignantem. Hinc Martialis lib. vi.

----*Rabido nec perditus ore,*

Fumantem nasum vini tentaueris Vrsi,

Sic placidus licet, & lambat digitosq; manusq;e.

Vrsæ etym.

Ira enim, vt Theocritus, *πρωτὶ γυναικῶν*. Quin ab irritatione nomen olim Vrsis impositum: Vt enim Hebraica lingua incitationem ad iram significat, & Vt Madianitarum Rex ab Israëlitis occisione cæsus, significat, vt Adamantius interpretatur, affectum huiusmodi ab iis qui Deum sequuntur debere protinus abscindi. Alij nequaquam abscindendum censent, sed veluti subsidio paratum diligenter asseruandum: vt cum res postularit, aduersus nosmetipsos, pro iis quæ inutiliter turpiterve gesserimus, irascamur, quam solam animi perturbationem etiam Epicætes sapienti cedit. Hæc enim iusta & necessaria iracundia est, vt nostri censent, qua vnusquisque in iis quibus errauit, aut perperam gessit, indignatur, & semetipsum inculcat. Ex qua quidem indignatione ignis quidam in nobis acceditur, qui velut in arum sterilem immisus, consumptis excoctisque voluptatis pessimæ radicibus, bono diuinarum institutionum semini glebam præparat fecundiorum. Atque hic ille ignis est, quem se Assertor noster profitemur in terram immisurum, atque vt succendatur, non indiligentem operam daturum. Alibi verò indignatio, ferociaque vrsina in Diuinis literis indicium fuit Hierosolymitani excidij, vt Eucherius interpretatur 4. Reg. Nam cum Elifæus ascenderet in Bethel, scandenti semitam obuiam facti sunt pueri paruuli de ciuitate egressi, qui illudebant ei dicens, *Ascede Caluc, ascede Caluc.* Quos Elifæus indignitate rei commotus, in Dei nomine deuouit, continuòque Vrsi duo de saltu proximo prodierunt qui ex eis duos & quadraginta pueros lacerauerunt. Id sub figura tunc gestum, Imperatores duos præmonstrabat Vespasianum & Titum Romanorum Principes, qui post duos & quadraginta annos ab ascensu Domini, captis Hierosolymis, tantam Iudæorū desolationem fecere, vt deletum penitus sit eorum regnum.

IMBECILLVS PRINCEPS.

*Adverbū à
Plinio li. 8.
ca. 36.*

CIVITATEM ab imbecillo rectam Principe significare qui volunt, Vrsi caput pinunt: inualidissimum enim est Vrsi caput, quòd contrà, Leoni fortissimum. Aiuntq; Vrsos alucaria non mellis pabulive vilius gratia incessere, apellque irritare, sed salutis ergò, vt scilicet apum aculeis ora vulnerati, sanguineque ita emissio, grauedini qua plurimum laborant, remedium comparent. Venatores nostri aiunt, si maior aliqua vis, quam superare desperet, Vrsi incubuerit, cum sibi consciū imbecillitatis, qua caput eius laborat, si fugiens ad præruptam aliquam rupem peruenierit, manus supra caput tollere, iisq; pectinatim firmiter complicatis, reliquo conglobato corpore præcipientem se dare, atque capturam euadere.

DE VRO.

NON innouit Ægyptiis Vrus bos Germanica, sed ante feras alias egregiè syluestris.

CAPTIVITATIS IMPATIENS.

PER quem, cum qui sibi mortem consciscat, ne in manus hostium concidat, nonnulli congruenter hieroglyphicum proposuerunt. Est enim Vrus eiusmodi, qui propter ferocitatem vel nunquam, vel difficulter capi potest: quòd si eò inciderit, vnde desperet posse euadere, semetipsum præ ira suffocat, vsque adeò se genitum ad libertatem putat, qua denique nihil vnicuique animantium generi opabilius esse videatur.

A

PIERIVS VALERIANVS AD PETRVM CVRSIVM

ROMANVM CIVEM. DE IIS QVÆ

PER ASINVM, MVLVM, ET CAMELVM

SIGNIFICANTVR.

5

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER DVODECIMVS.

N E forte Commentaria ea Petre Cursi lepidissime, quæ multa adeo nudius tertius Cytorio in iugo tuo, ubi bona pars Academiæ canabamus, a veteribus tam Ægyptiis, quam Grecis, atque etiam Latinis, super Asini significationibus tradita commemoraueram, curæ pretium fore duxi, quantum solitudine præstare potui, primo quoque tempore pleniori obsequio tibi satisfacere. Videbaris enim illa, quod facile animaduerti, attentioribus admodum auribus haurire, & audiuisculæ, ut ita dicam, deglutire: sed vix adduci poteras, scriptores illos veteres in Asino perscrutando fuisse adeo curiosos, & quoniam umbra etiam eius in vanissimi negotij prouerbium cesserat, reliquum etiam corpus paruipendendum existimabas. Collegi igitur tam ea, quæ tum memoriter disscrueram, quam quæ aliàs sparsim à me fuerant ea re super adnotata, eorum citatis testimoniis, qui talia memoria prodidit, ubi tantum res deponere videbatur: nam minus omnia tunc ex tempore dicere aggresso succurrebant. Quare tunc non pauca pretermissa sunt, quæ recitata longè maiori tibi admirationi futura fuerant, quæ quidem nunc qualitercunque à me conscripta sint, benignè accipias velim. Et si minùs tibi lucubratio ipsa satisfecerit, ut quæ nimium properata non ita omnia completi potuerit, voluntatem tamen animùmque meum existimes, quantum in me fuit, sibi amico tam veteri, tam probo, satis plurimùm facere studuisse: non enim recens mea erga doctrinam & ingenium tuum beneuolentia, firmaque atque constans amicitia, quæ ab ipso primùm die, quo Romam diu patria cariturus applicui, capta, mirificum in dies accepit incrementum: accessit & tam vnanime concorsque contubernium, conuictusque per annos aliquot iucundissimus. Ita ego pluribus atque iis non leuibus de causis tibi semper coniunctissimus, scripta cogitationesque meas communicare tecum maximè conueniens existimaui, quod optimi integerimque amici, qualis es tu, ut meliores euadamus in causa sunt, si quid admoneant, vel, ut alacriores ad lucrandum accedamus afficiunt, si probeant. Sedenim quid oneris gerat Asinus inspicimus.

IGNARVS HOMINVMQVE LOCORVMQVE.

C V PRIMIS autem rerum omnium ignarum per Asellicipitem hominem ab Ægyptiis sacerdotibus significari, & Horus & perique alij prodidit, eamque imperitiam in eo præcipuè notari volebant, quæ plurimùm ex solitaria accidit educatione: quippe cum quis tanquam Aglaus alter, intra priuatos parietes semper altus & educatus, pedem è domo, vel è patria nunquam tulisset foras, oportere scilicet hunc parum experientem esse, & officiorum hospitalium inscium. Israël itaque diu apud Ægyptios educatus, & hieroglyphicôn optimè peritus, cum Isacharem filium suum Asinum appellasset, intra terminos eum occubiturum dixit, Non enim longiùs peregrinari solent Asini, ut Equi, & Muli, sed intra prouinciam, in qua nati sunt, plurimùm contineri. Addidit etiam prouerbium in imperitos, Asinus ad lyram: quod non admodum ab simile est ab Horatiano illo, ut qui narraret Asello fabellam surdo, hoc est, obtusefacto, quique nullum ex ea re sensum perciperet. Ideoque Cicero in Pisonem: Quid nunc te Asine literas doceam? non opus est verbis, sed sustibus. Adeo enim subiecti addictique sustibus sunt Asini, ut vulgus passim ver-

Homo Asel
licept quid
denotaret.
Idem vsur-
patur à Gal-
lis, Italis,
Hispanis.

bera plagasque flagris insidias, Asiniatas vocitet. Hanc sanè, mentis tarditatem Scipio apud N. D. mantiam ita C. Metello exprobrauit, vt diceret, *si quintam parceret mater eius, Asinum fuisse parituram.* Quin & Iunius Bassus homo dicacissimus, vulgò Asinus appellatus, ob stuporè ridiculosque mores. Ob huiusmodi ludibrium, & ignauie contemptum, qui pilæ ludo victus esset Asinus appellabatur: qui verò vicisset, Rex, quem morem tangit Plato, in Thæreto, & lib. 9. Pollux. Ad hoc respexit etiam Horatius, cum epistola ad Mecænatem scribit: *At pueri ludentes, Rex eris aiunt, si recte facies.* Contrà verò quod ad peregrinationem attinet, Vlyxem, quem Homerus ea præcipuè de causa sapietem effectum putat, quòd is

Πολύων ἀνθρώπων ἐσθ' ἐν ἄστει, καὶ νόον ἔχων.

Vlyssis nomen unde.

quique, vt ait Horatius, *Quid virtus & quid sapientia possit, utile nobis, propositum est exemplar:* nomen ipsū inquam Vlyxem etymologicè quidam haudquaquam ignobiles scriptores interpretantur *ὄλων ζῶων*, omnium quippe hospitem: nam Æoles, quod alij verterunt *ὀδυῶντος* λ, litera quam amant, incolumen retinuerunt, eosque Latini secuti sunt, Vlyxem enunciantes. Neque tamen sum nescius, Icarium eius patrem aliam nominis asferre causam, Odyssæa, quæ nihil quicquam est nunc ad commemorandum necessaria. Asinus porrò in fabulis pro Imperitissima persona ponitur, & in argumento fatuitatis atque demetiæ semper habetur, in quem demum vti Plotinus innuere videtur, ille redit, qui sensus experts, brutalem & stolidam vitam vixerit. Quocirca Vlyxes apud Gryllum Plutarcheu, cum bruta reliqua ratione aliqua vti fateatur, Asinum tantum ac pecudem ab omni rationis vsu semotos reperit. Neque quidem inficiatur Gryllus, sed plures inter homines eiusmodi ingenio præditos confiderat asseuerat. Huius non immemor stoliditatis Ouidius, Midam, quòd sententia sua rusticam Panos cantilenam diuinæ Apollinis modulationi præferendam iudicauerit, ea pœna multatum à Deo finxit, vt quæ iudicio peccauerant humanæ aures, in Asini aurículas demutarentur. Interpres tamen Aristophanis, Pluto, vt hæc quoque repetamus, tres memorat causas cur Midas asinini auribus fuisse prædicetur, siue quòd acutissimi esset auditus, cuiusmodi sunt Asini, quos præter Mures cæteris animantibus auditu præstare tradunt: ita enim interpres ille, quisquis is est, scribit, *ἢ περὶ οὐδὲ μάλιστα τῶ ἀλλων ζῶων ἀκούσας πλὴν μού.* Hinc Apuleianus Asinus de se ait: *Recreabar quòd auribus grandissimis præditus cuncta longulè etiam distita sentiebam,* siue quòd Phrygiæ pagum incoleret, cui nomen *ὄνυς* *ἄσιν* Auricula asinine, siue quòd exploratoribus accuratissimè sit vsus, delatoribusque plurimum delectaretur: vnde illud de principibus fertur, *Regum aures innumere.*

PETVLANTIA.

IMMODICAM verò petulantiam luxuriam per animal hoc in Diuinis literis notari, indicio est, quod celeberrime ille Propheta ait: *Quorum carnes sunt, vt carnes Asinorum.* Et Plato dum antiquorum figmenta sequitur, ne sacratoris illius doctrinæ, quam apud Ægyptios perceperat, arcana propagaret, hæc non incuriosè tractauit, ac de aliis quidem animalibus passim multa, de Asino verò hoc præcipuè dixit disputante apud Phædonem Socrate: *Homines, qui fædis concupiscentiæ manus dedissent, ventrique dedit per inertiā atque lasciuia in gloriam inutilemque egissent vitam, neque quicquam pensi pudoris habuissent, in Asinos post obitum deici.*

IMPVDENTIA.

Cur per Asini impudentia significetur.

SVNT enim qui per Asinum impudentiam ea de causa significari vellent, quòd Asinus sua tantum commoda destinatissimo quodam animo prosequatur, & modò suæ morem gerat voluntari nihil pensi habeat, castigationes contemnat, verbera etiam nihili faciat. Id in Asino vitium ita notat Xenophon, vt de se V. de Græcorum rexitu, dicat: *Eo inquam tempore, si quem iniuria villo genere lacerui, non possum non confiteri, vel Asinis me, qui esse dicuntur omnium quadrupedum inuerecundissimi, inuerecundiorum fuisse.* Quòd verò Iosippus cor Asini, & Canis impudentiam, obiicit Appioni, hæc eadem sententia in vno stoliditatem & imperitiā, in altero maledicentiam incescit.

POPVLVS IYDAICVS.

Iudaici Asini comparati.

Cap. 9.

ET populus Iudaicus, vt pote qui sublimioris doctrinæ, quæ in Diuinis eorum literis delitescit, intellectum minimè percipiunt, simplicitatēque scriptorum tantum prosequuntur, ob huiusmodi stuporem & imperitiā Asinè assimilatur, quam Christus posthabuerit in censis eius pullo, qui factus est ea doctrina dignus, quam ille nos docuit. Asina enim illa, vt Græci Theologi deprehendere, populi prioris symbolum fuit, quæ scripti onus pertulerit: est enim animal ad onera tantum & labores genitum, vt Eucherius dicit, super quam Apostoli vestimenta sua iniecerunt, hoc est, veterem hominem exuere. Pullus verò, de quo Zacharias: *Ecce Rex tuus veniet tibi iustus, & saluator ipse pauper sedes super pulum Asinæ,* propter pristinā imperitiā, iuniorem indicabat populum, Asinæ quidem filiū, vt Evangelistæ cum plerisque aliis reddidit, nonnulli filium subiugalis posuere, animalis quippe, quod operibus & officiis seruilibus omnibus subiicitur, plerique Gentilium nationem appellarunt, quæ Christum inuidens tylie, promissamque à Prophetis & lege salutem minimè despexit: *Agræuit enim Asinus presepe Domini sui.* Hoc porrò citato loco Eucherius: *Per Asellum, ait, quem insedit Dominus,*

(simpli

A *simplicitas fidelium exprimitur: plebs scilicet quæ Dei notitiam non habebant, quam Christus regendo & presidendo, ad Hierusalem hoc est, ad pacis conspectum, adducit.*

A DEO ET SACRIS ALIENVS.

A SINVM porro Ægyptij adeo impurum existimabant, vt animal etiam dæmoniacum arbitrantur, propter quandam cum eo similitudinem. Quò verò ostenderent eum admoueri sacris minimè debere, hominem cum secespita positum in terram genibus effingebant, cum ense ad mactationem parato, sed manibus post terga religatum: inde Asinum apponebant, euentum rei nimirum fore irritum indicantes. Oderant autem id animal Ægyptij, non propter imperitiam & ineptias tantum, & contumeliosam eius naturam, verum propter colorem etiam ex albo nigroq; confucatum, quem à Deorum sacrificiis alienum abominabantur. Erat verò apud eos mos, vt Asinum ludibrias omnibus incesserent, luto cespitibusque passim impetitur, contis etiam stimularent, quaque se locus offerret opportunus, præcipitem agerent. Vnde prouerbum in contemptibiles despiciatissimisque homines emanarit, *Asinus Ægyptius*. Apud Hyperboreos tamen instituta dicit Pindarus

*Ægyptiorum
odium in
Asinum*

B *τέρπεινοι λυπαράν Φοίβον ὄνοσφαιναι.*
Exhilarant pingues Phæbum epule ex Asino.

Citat Apollodorum etiam Clemens Stromatis, de huiusmodi sacrificio. Gaudere verò Apollinem vitæ arbitrum, eorum iugulatione dicunt, propter assultus, quos indicio viuacitatis in cæde faciunt, diffaciterque occidi soleant magnis quantumlibet ictibus percussis. Quantum verò pertinet ad impuritatem, apud alios vni Priapo sacer habebatur, ob verendi scilicet enormitatem, qua supra modum præditi sūt Asini: atque inde sunt ad generandum admodum segnes, compertumque est omnes alios ea genitalis productione conspicuos, ad generationem ineptos esse, quòd in emissionem per eam longitudinem semen transmeans & hebetetur, & frigidius fiat. Neque verò nostro tantum tempore viri huiusmodi Asinorum instar habentur, sed olim etiam, vt gratissimus ille Imperatori Commodo, qui de pene vltra animalium modum prominente Onos appellatus est, eaque de causa ditatus, & Hercules sacerdotio præpositus. Tacebo Heliogabali emissarios, in huiusmodi genus monstrorum conquisitionem: tacebo nostrorum etiam temporum opprobria.

*Asinus cur
Priapo di-
catum.*

EGREGIVM PRINCIPIVM CITO

desinitum.

C **N**EQVE absurdum est significatum illud, quod ex vulgi prouerbio desumptum est, cum præclare venustèque aliquid inchoatum citò deseritur, currentem Asinum pingere. In ore enim omnium est, Asini succussionem parum admodum procedere. Sanè legas apud Ælianum, Asinos, eos præcipuè qui sunt in Mauritania citatissimo gradu cursum inchoare, paròque confecto itinere citò deficere, vnde necesse sit eos ad Equos alligatos resti attrahere. Hinc Triguus Aristophanicus suum illum scarabeum Asinum appellat: monens scilicet, ne cursu nimium pernici viam auspicetur, sed paulatim & sensim volet, vt labori sufficere possit, quod longè secius accidit in Indicis, qui quidem, vt idem Ælianus auctor est, cum iter arripiunt, tardiùs incedunt, paulatimque progrediendo feruntur incitatiùs, rapidissimèque gradiuntur.

STOLIDITATIS LVDIBRIVM.

TOT autem ea sunt quæ de Asinorum stoliditate traduntur, vt subinde sit ad eam redeundum, quam si apertius Ægyptij describere voluissent, animal omnium maximè docile deligebant, Simiarum quippe gregem, inter quas Asinum vel saltare, vel tibiis canere vel etiam disceptare fingebant. rem quidem tam dictu quam spectatu ridiculam, sed quæ in secessu pondus habeat.

INDOCILITAS.

ALITER frenatum Asinum in huiusmodi significatum proponebant, quippe quòd animal sit minùs idoneum ad discendum. Vnde Horatius,

Infelix operam perdas, vt si quis asellum

In campum doceat parentem ducere fræno.

Vnde etiam Mathematici eum qui ortu suo sextumdecimum Leonis gradum sortitus sit, indocilem futurum præfagientes, frænatum Asinum tunc oriri fingunt: irritam eo modo institutionem futuram indicantes. Est apud Platonem Legum I II. iuxta finem, prouerbum, *Ab Asino excuti*, de iis qui graui & magna vel difficilia professi, ab incepto turpiter desistunt. Scdenim miror, vnde Grammaticus quidam adductus sit, vt Platonis prouerbum hoc ita sit interpretatus, vt de iis dictum voluerit, qui relictis voluptatibus & inquinamentis quibuslibet voluptuosis & belluinis (hæc enim eius verba sunt)

ad me

*Prouerbiū
ex Platone.*

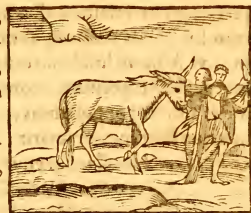

ad meliorem mentē regrediuntur, cui quid aliud respondeā, quā in ipsius Platonis verba subiiciā?
 τὸν ὁ δὲ ταύτῃ μὲν αὖ χάριν ἐλεῖσθαι, δὲ ὡς φάσιν ἡμεῖς οὖν περὶ ἵππων τὸ λόγον κείνους ἀναλαμβάνειν, καὶ μὴ κα-
 θάρπευ ἀχάρινον κακτὴν μὲν τὸ σῶμα εἶναι, τὸ δὲ λόγος φερόμενον κατὰ τὴν παροῖμαιαν, ἀπὸ τῶν ὄντων περὶ σῶμα, οὗτος
 vero rei gratia hac dixerimus, mihi ostendendum est, oratioque ipsi tanquam Equus hinc atque inde coercenda, ne
 effrenum veluti os nacta, ipsōque dicendi impetu prouecta, uti proverbium est, ab Asino quopiam excidat. Sed cum
 is & hic, & alibi saepe cadat ab Asino, in luto hominem haurire permittamus, neque tollere rursum
 fractum crure Planum procuremus. Id vero eō magis indignē ferendum, quod testimonium sibi ac-
 cerxit ex Evangelica lectione, quam supra citauimus, ubi Seruator noster Asinā pullum obequitat,
 neque inrelligit longē aliud esse, inuectari Afello in urbem Hierosolymam, aliud ab Asino excuti, vel
 mente alienari, nam & iocus ex locutionis euuanciā ambiguo resulat, cum ἀπὸ τοῦ ἐναι ἀπὸ τοῦ fo-
 nare videatur.

I R R I S I O.

VT verò reliqua prosequamur: est & irrisionis indicium Asinus, propterea quod rictu labiisque late ductis, dentibusque de-
 formiter denudatis irridere videatur. Quin & qui aliquem deludunt, appressa ad aures manu asininas aurículas imitantur, vnde Persianum illud in huiusmodi derisionem, *Aurículas Asini quis non habet?* Sanè Dio-
 genes cum ei quidam diceret, *Multi te derident. Et illos, inquit, fortassis Asini.* Altero subiiciente, *Sed illi non curant Asinos, At neque ego illos, inquit.*

Persij Dio-
 genisque di-
 Eternura.

S O P H I S T A R V M N V G Æ.

SI L E N T I O praterire non possum, Sophistas nostros, cum asino illo suo tam foedo, tam spurco, tam abominabili, quem ita in deliciis habent, ut sine asino nihil meditentur, nihil moliantur, nihil aggrediantur. Nulla vnquam tam grauis, neque tam seria res in consulatione ponitur, ut non ipsi asino super agendum censeant: sed enim iis optimè res cum asino, qui περὶ ὄντων οὐκ αἰσῶν, disciplinam omnem suam ostentant, ac omnium ignari, quòdque peius est, indociles, de re nihili semper altercantur. Ad horum porò similitudinem Democritus ludæos ponit, qui in ordinariis, ut inscriptio est, historiis, eos tradit aureum asini caput adorare consueisse, singulisque septennij spatii alienigenam semper hominem insidiis exceptum, in conuentibus suis membratim discerpisse, quod & Plutarchus Cheronæus Symposiasticis quæstionibus, & Cornelius Tacitus historiis memoriæ prodidit: quā uti manifestissimam calumniam, ab Appione olim excogitatam, & Iosephus constantissimè refellit, & Adamantius contra Celsum acriter redarguit. Nostra tamen tempora Symeonem puerulum Tridenti videre, quem blanditiis illectum, & in synagogam perductum, ludæi socialiter eo sacrificij genere trucidarunt, stylis per vniuersum corpus infixis, vnde sanguinis quisque guttam viuus artibus exhaurirent. Testis ara facti, quæ quotannis ibidem à piis inuisitur.

A D V L A T O R V M I L L E C E B R Æ.

ER A T verò illud ad bonos mores excogitatum hieroglyphicum, quod veluti maiores nostri ser-
 uos ebrios, lingua pedibusque titubantes in liberorum conspectum ad vitij ludibrium, produce-
 bant, quò ipsi diligentius caverent, ne in huiusmodi turpitudine incidere: ita sacerdotes Ægyptij asinum inter flores & vnguenta stataebant, quorum nihil ad sensum eius pertineret, ex hoc scilicet perniciem, quæ potentioribus præcipue assentatorum machinis insidiatur, indicantes: cum inde risui & ludibris omnium exponantur, qui enormes adulatorum assentationes aucupantur. Plerique enim, magni aliqui viri, à Musis & Gratiis alienissimi, omni quæ turpitudinis genere spurcissimi, coram tamen & dignitatis, & eruditionis, & temperantiæ non solum commendari patiuntur, verum etiam nisi facias, indignantur.

Asinus in-
 ter flores,
 quid,

Perniciat
 quorundam
 asinorum.

I G N A V I A.

AP V D multos asini significatum est ignauia, quæ quidem cum sit omnibus nota, superfluum est eam latius explicare. Ex hac tamen nota Palamini asini excipiendi sunt, qui Equos ipsos pernicitate prouocare dicuntur: traditum ab Adamantio. Erapud Euphratem Xenophon primo de Cyri minoris expeditione, inuentos ait asinos, qui Equos cursu facile superarent. Nam cum ad eos equites proximè accessissent, cursum illi arripiebant, cumque longius profecti essent interim restita-
 bant, atque ita sepius iterata fuga equites falebant. Et Saracoras legi asinos non ad onera compor-
 tanda, sed ad gerendum bellum adornatè: Apud Pollucem sanè legas per ὄντων inter alia significata in-
 teriorem dici molam, ita à tarditate cessatione, quæ asino propria est, appellatam. Et populos quos-
 dam memorat Xenophon, qui non alia viciant industria vel arte, quam fodiendis τῶν ὄντων, hoc est lapidibus iis, qui ad onos fabricandos idonei sunt. Et in sacris nostrorum literis, ubi vulgata inter-
 pretatio habet, opus esse, ut mola asinaria suspendatur, ὄντων tantum apud Græcos legitur. Denique ne

A rem tam apertam multis inferciamus ambagibus, Catullus idipsum intelligit, cum super Æmylio quodam impurissimo dicit: *Et non pistrino traditur, atque Asino; Ne legamus, atque Asinus, hoc est: perinde ac Asinus, ut erudituli quidam putant neve interpretemur lectionem, atque Asino, ad concitandum scilicet circa molam asinum, ut nonnulli ex commentariis exponunt. Sed ut ad asinā ignānam reuertamur, hanc intelligebat Antisthenes, cum Atheniensium iudicium in creandis magistratibus notaturus, suadebat eis, ut asinos ad agriculturam deligerent, quos cum illi negarent idoneos ad arationem: Atqui, inquit ille, non satis vobis est Magistratum elegisse, siue aptus, siue ineptus vir ille sit ad gerendum?*

Disū Antisthenis, ex D. Laertio in eius vita.

EREMITA.

SED quoniam de Onagro facta est superius mentio, minimè prætereundum est quodd Diuinæ literæ per Onagram Eremitas intelligunt, qui à popularibus turbis succedentes, in solitudinariis & ab hominum vestigio semotis locis vitam degunt, vni Deo tantum dediti, quod tradit Eucher. de quibus dixerit Iobes, *Quis dimittit Onagram liberum?* sed quia sequitur, *Et vincula eius quis soluit?* de Iudeis quidam dictum volunt, quorum præcepta vinculis comparantur.

MVLIER MALE MORIGERA.

SVNT qui mulierem conceptum euitantem, aut virum admittere nolentem per asinam, & fustem inhærentem tergo, designant: ea enim semen à coitu reicit, nisi interpelletur: quamobrem statim post coitum necesse est eam verberari agitariq; & ignauia qua prædita est solitudine castigari. Quinetiam mares ipsos fustibus salite cogunt, vnde vulgo mos est, viros minimè officiosos, asinos appellare. Quid verò illud, quodd huiusmodi pertinacia demortui etiam spoliis inhærescit? vngulæ siquidem asinæ viuentem partum enecant, mirificæque maturant: quare Medici abortibus euocandis, nec aliter, eas in fustem adhibere consueverunt.

PRÆGNANTIÆ DISSIMVLATRIX.

MVLIEREM ad hæc prægnantiam occultantem notare cum volunt, parientem asinam pingunt. Obseruatum enim est, id eam impendiò cauere, ne vel in conspectu hominum, vel in luce pariat: quare ducenda est in tenebra, cum excludendi tempus aduenerit.

SOLSTITIVM VEL TEMPVS

ANNVVM.

PVLLVS verò asine nunc Solstitium, nunc tempus annum indicat, quodd eo tempore plurimum & pariant, & admittantur, ut eorum feminis frigiditas cœli calore adiuuetur, & frigoris impatiens animal eo nascatur tempore, quod eius imbecillitati sit idoneum: annum enim integrum omninò gestant.

VIR FRVGI, VXOR PRODIGA.

CMINIME prætereundum est illud, quod insignium pictorum & sculptorum etiam opere nobilitatum est, ut cum virum in re cumulanda sollicitum, neque assiduos quantumlibet labores declinantem, vxorem verò prodigam, & ad omnia perdenda dissipandaque intentam hieroglyphicè significare vellent, hominem sparti funiculum torquentem, illam verò Aselli effigie assidentem à tergo, & opus quantumcunque fieret abrodentem, effingebant. Sunt qui Polygnoti opus id fuisse dicant, meminere verò & Pausanias & Plinius, ac mox comētum in Capitolio, tum in Vaticanis hortis insculptum marmore obseruatum. Hinc quid sibi velit Propertianus versus, ad monemur:

Dignior obliquo funem qui torqueat ocno,

Aeternūque tuam poscat Aselle famem.

Illud κατὰ πάρεργον addam quod Pausanias ponit, Asellam, nō asellum marem in pictura spectatam, quæ funem abrodere. Plutarchus commentariis περὶ τῆς ἐκδομίας, apud inferos argumentum pictum ait, sed Asinum non nominat.

PATERFAM. PARCVS. FAMILIA PRODIGA.

DIODORVS asinorum imaginem istiusmodi apud Ægyptios ostentari tradit: asinum quippe vnum lōgioris funis nodos complicare, ac alios à tergo clanculum dissoluere, vno porro eodēque argumento cum superiori, quod nonnulli Ionicum signum putant, ceterum pictorum & sculpto

Asina in occulto pariens.

Plin. li. 8. c. 43.

Asellus funem abrodēs, quid.

Prop. lib. 4. Eleg.

Pli. lib. 35.
cap. 11.

sculptorum ingenio variatum. Alterum tamē hoc patrem familiā frugi, familiam verō prodigam & perditam ostendit: nimirum enim nodum plicare, significat congerere, accumulare, rem facere: dissolvere verō, destruere, disperdere, atque prodigere. Sanē apud Plin. ubi opera Aristolai Pausia filij recensentur, inter alia est piger qui appellatur Ocnos spartum torques, quo asellus abroditi: quamquam hoc eo significato accipi potest: ut ignauorum opera excipi à pernici intelligamus.

B O N V N O M E N.

Simulachrum
Asini
ab Augu-
sto dictū,
quid.

Q UOD verō simulachrum & Asini & Asinarij æneum est ab Augusto dictum, vtriusque nomen in causa fuit, quod ab his ipse victoriæ prælagium cepit, cum apud Actium ei in aciem descendenti facti obuiam essent, agasoniſque nomen Eurycho esse, bestię verō Niconi intellexisset: quid enim non benē ominaretur victoriæ nomen bonæ fortunæ iunctum? Sed habuit augurium hoc aliquid quod mouere posset, cum tam speciosa essent nomina: quid autem in illo fuerit, mirum est, quod C. Mario apud Fanniam Minturnis custodiæ credito, asinus, qui ruditu quodam ingenti vociferatus fuerat, in domum eius à fonte cursu rapido profectus, sperandæ salutis maritimo itinere augurium dedit. Iam & in augurali si quis ægroter, vidisse asinum qui à lapsu se sustulerit, indicat eum conualiturum, in ominibus dicente quopiam, *Vident ut Asinus sese erexerit*: decumbentem indicat surrecturum?

V I N I T O R.

Asini offi-
cia.

N E tamen animalis istius stuporem, segnitiam & ruditatem vsquequaque deludamus, grati animi opus fecerimus, si qua nos parte iuuerit, exposuerimus, & illi pro merito gratias habuerimus. Siquidem vineas colere non alio nos doctore didicisse, nonnulli tradunt, quā asino, quando is putandarum vitū & author & præmonstrator fuerit. Nam abroſo ab eo vitis palmite, vindemiam inde faciorem prouenisse obseruatum est: idque summa securi diligentia mortales, læticiorem sibi quotannis prouentum compararunt. Eius rei monumētum Naupliæ spectabatur, ubi lapideus asinus grata posteritatis memoria dedicatus fuerat. Huc illud addam, quod is neque mortuus quidem officium facere desistit: siquidem Vadimonius compertum ait, caluariam eius in hortorum medio depositam, ad loci fertilitatem facere.

O C H V S R E X.

Cyrus &
Ochus.

O C H V M autem Persarum regem *ἰεργλυφικῶς*, per asini simulachrum in primis Ægyptij notare, quicquid maxima intercedebant odia, ut fieri solet, inter eos qui de imperio, deque libertate dimicant. Hic est Ochus ille auaritia in primis famosus, ad eum ut urbem eadem intrare nunquam voluerit, ne aureos, qui singuli singulis mulieribus ex lege Cyri debebantur, erogaret. Vnum miror apud Tertullianum Cyrum eundem & Ochum dici, hunc inquam Ægyptij sceleratam pollutumque asinum cognomento vocitabant, in quos ille, ut Dion scripsit, hæc est retorquere solitus, *Asinus profecto vestrum deuonebit Bonem, Apinque ita postmodum mactauit, Asinique eos imaginem auream compulsi adorare, quo nihil illi vnquam ignominiosius accipere*. Falsum verō illud est, & ab omni veritate alienum, quod Cornelius Tacitus tradit de asinino capite, quo de superiūs à Iudæis loco numinis habito, in quo impudentissimē mentitur, & ea de causa mendaciorum loquacissimus à Tertulliano appellatur: ac perinde vanus est in Iudæorum origine repetenda, dum eos modò Creta, modò Lybia oriundos scribit, modò Æthiopum prolem comminiscitur, & in omnibus quæ de Moyse loquitur, delinam merra ponit. Ægyptiorum autem exemplo, Clisthenes cum infestissimo Sicyonios odio prosequeretur, eorum tribus in ridicula cognomenta commutauit, eas tum *ὕατας*, tum *ἐνέατας*; tum *χαϊδάτας* appellando, *Snarios* quippe, *Asinos*, & *Porcarios*.

L A B O R I N D E F E S S V S A T Q V E S E R V I L I S.

Ptolema-
ius.

R E C E P T V M & illud est, seruilē laborem per asinum clitella instratum significare, cuius rei causa magis vulgo nota est, quā verbis explicari necesse sit: quippe quod animal indefessi sit laboris, vniūque & perpetuū onerum vestationi vexationibūque aliis damnatum esse videatur. Porro legas in Ecclesiastico: *Cibus, virga & onus Asino, ut panis & disciplina & opus seruo*. Asini etiam cutis post obitum, ne quid eius vnquam requiescat, foraminibus dilacerata, affidue cribrorum inferuiat agitationi. Quod porro laboris significatum etiam ad somnia progreditur: si quis enim, ut alibi diximus, asini se aures habere imaginatus fuerit per quietem, ingruere homini seruitutem & ærumnas, coniectores autumant. Ita etiam si quis asininum se caput habere somniauerit. Sed quod ad hanc sententiam facit, nequeo illud dissimulare, quod iocosē actum est à Ptolemæo, qui Heraclidis Lycij de laboris laudibus lucubrationem festiuit illuſit. Nam cum is librum cui titulum fecerat *πένες ἐγκώμιον*, Regi sibi obuiam facto, quidque præ manibus haberet interroganti, obtulisset, Rex accepto libro, & primum tituli elementum statim abrasit, atque ita pro Laboris laudatione, Asini commendationem legendum ostendit, quippe *πένες ἐγκώμιον*, labores scilicet illos, quos tot ille laudibus in cælum extulerat, ad asinum potius quā ad hominem spectare. Ita enim deliciosum ac molle potentio

A rentiorum genus ingenuis etiam laboribus indoltriâq; generosâ, laudabilibusque vigiliis illudant, cum fruges consumere nati, tantillum hoc etiam gloria, quod per genij fraudationem querimus, iniquissimè inuident. Sed illud in Prolemæi, scomma facit Lucianus Menippo, decretum recitat apud inferos ex Caluarj dicto, ut diuitum animâ, quæ rursus in vitam remittendâ essent, in asinos demigrarent, donec in tali rerum statu, ad multa annorum millia asini ex huiusmodi asinis renati onera ferrent, atque insuper à pauperibus agitantur. Meministi autem doctissime Curji, argumentû hoc sermone nostro ansam præbuisse, cum in medio conuiuio in magnorum quorundam hominum insolentiam acriter excandesceres, qui otio & lasciuiâ diffuentes, & omni nequitia genere contaminati, literatos viros omnes laborum causâ asinos appellauerant: fuerint, aiebas, qui stupidos, qui profanos, qui ridiculos, qui animalia maximè omnium bruta asinos existimant. Longè diuersum illud est, quod apud Hebræos, præcipuè Cabalisticos, asinus est sapiëntiæ symbolum. In Sapiente que requirantur. Longè diuersum illud est, constitunt SAPHIROTH, eam afferentes rationem, quod eum qui sapiëntiæ sit operam daturus, victu admodum tenui, & eo plurimum plebeio contentum esse oporteat, cuiusmodi parsimonia præditum esse asinum ignorat nemo: adhæc, penuriam, laborem, plagas, & famem patientissimè tolerare, neque ad vllam excandescere contumeliam, vnde cumque illata fuerit, animo esse paruum, inopem atque simplicem: ut qui nullum inter carduos & lactucam discrimen habeat, corde sit minimè vasto, minime cupiditatis contaminato, bile ita careat, ut cum omni animantium genere pacem sibi perpetuam constituerit, nec vllum sit onus quod detrectet, quod non obsequiosè suscipiat, & si sit opus, pro Boue terram prosiciat, plautum trahat, præcipuè verò machinæ maximè omnium necessariæ pistrino æternum feruiat, ligna, poma, olera, frugum genus omne comportet, sit denique totius humanæ commoditatis assiduus & insatigabilis minister, ut etiam, quod aiunt, mysteria portare compellatur. Meritò itaque Ammonius Alexandrinus magno Origene & Porphyrio discipulis clarus, asinum his discipulis fertur adhibuisse. Neque verecundatus Cleanthes appellatione huiusmodi confidentissimè respondit, *Asinus quidem sum, sed qui portare possum sarcinam Zenonis*. Valebit igitur Aristot. qui opere de Moribus non quemcumque fortem esse existimat, qui quamcumque toleret vel ignominiam: vel calamitatem vel incommodum, virtutemque vllam negat in patientia sitam esse: homo mollis, & delicatus, qui tamen liquidò perspiciebat, si fortitudo partem haberet in patientia, futurum dubio procul ut asinus animalium fortissimus haberetur. Hæc atque alia multa in asini commendationem declamasti. Atque ego acerbiorum tuam iram illam hoc sermone committigaueram, qui labores quidem agnosceremus, omnem verò ignauiam ad eos haud grauatè relegarem, qui cautum lege veteri sciremus, vtilitatis quæ ex frugi ad eò animali percipitur ratione habita, ut honore cum hominibus pari dignaretur. Nam cum primogenita sacrificari præceptum sit homo tantum atq; asinus excepti: ut ille scilicet, certo pretio redimatur: hoc, Oue, animali iumentorum omnium pretiosissimo innocentissimèque commutari possit. Sed ne vllum officiosissimæ feruitutis genus huic brutorum generi desit, nostris etiâ morbis nos leuare, ac eos ad se recipere perferre: natura ipsius vi quadam occulta minimè detrectant. Nam ut Apul. lib. de re Rustica ait, si quis à Scorpione ictus super asinum assederit ad caudam cõuersus, transibit in asinum dolor, & is pro percussio torquebitur. Addit & Democritus fabulam suam, qui ait, percussus à Scorpione si statim ad asinum quempiam accedens in aurem eius dixerit, *Scorpius me percussit*, non doliturum amplius, dolore scilicet in asinum transiente, qui mox pedèdo emoritur, ut Zoroastes addit. Facetiores quidam, morbos suos phratoribus, quos itinere casu obuia habuerint, cõmendare solent, siq; illi addixerint, transire ad eos incommodum, donatorem liberari. Sed præstat id potiùs, quamuis κατὰ πάρεργον referre, quod hic morborum transitus in rebus etiam inanimis inueniretur. Nam apud Quintilios præceptis de re rustica legimus, si latrans adhuc infans febre vexetur, cucumeres paris longitudinis duos dormienti, hinc vnũ, inde alterum admouendos, ut cutem contingant, feruorem omnem in cucumeres transire, infantem incolumen fieri. Sed iam tempus est ut Asinorum succussatione delassati, in Mulum incendamus.

Fabula Democriti.

DE MVLO.

VONIAM verò progenerat Asinus Mulum, par est, ut Mulum Asino subiiciamus: mox à laborum societate Camelum Mulo subiungamus.

NOTHVS.

AB eo verò incipiam significato quod vulgò magis protritum est. Spurius enim hominem cognomento Muli nemo non appellat, atque olim ea de causa Mulos Lunæ vehiculo adhibuerunt: quia veluti Mulus non suo genere, sed alieno creatur, sic ea Solis, non suo fulgore lucet, quod & Catullus noster agnoscit, vbi, *Sive nobis es lumine Luna*, dicit. Nam quod alij factum hoc ob sterilitatis similitudinem dicunt, quod scilicet Luna perinde sterilis sit atque Mulus, dicere non ausim, qui acceperim à Cabalisticis, Planetarum, stellarum, atque ad eò cæli totius vires, rerum omnium formas in vnum lunare corpus, tanquam in matricem infundere, eamque postmodum parturientium in morem vi sua species nouatûque omnes conformare, factûque & adultas omnium oculis

Lunæ vehiculo cur Muli adhibiti.

ostentare. Quòd si res ita se habeat, ea sitne sterilis appellanda, viderint alij. Nothum verò, qui sine patre sit, hominem nuncupare, non tam seculi nostri mos est, quàm remotioris etiam ætatis, ob adultinum, qui nulli non innouit, conceptum. Cyrus tamen legitimo quamvis matrimonio generatus, Mulus est dictus: propterea quòd generosiore matre natus esset, Aftyagis quippe Regis filia cum patre Medorum imperio subiectus esset, de quo versus feruntur huiusmodi ab oraculo editi, quibus fuga Lydis indicitur simulac Mulus Medorum inuaserit regnum:

ἀλλ' ὅταν κρείον· Ἐστυλεις μηδ' οἷσι γένῃ.

Ἐ τότε λυδὲ πελαυρὲ πολυλῆφίδα παρ' ἑδρην

Φεύγων μηδ' ἐμὲν, μηδ' αἰδέσθαι κακὸς εἶναι.

Quamvis alij per Mulum bellicas tempestates intelligunt, propterea quòd plurimus sit belli tempore Mulorum vsus. Ferunt verò Medum Asinum primum Equæ vim intulisse, eaque inde grauida facta, mortales id feminij parare didicisse.

ALIENVS AB AMORE.

SEN T præterea qui hominem alienum ab amore Mulæ simulachro notari velint: propterea quòd Sca sit tantæ contra amorem efficacæ, vt puluerem in quo se Mula volutauerit, corpori inspersum, mitigare amoris ardorem tradant Magi. Sed quanti, bone Deus, est ἡ συμπαθὴν καὶ ἀνιπαθὴν τὸ φύσει, concordia scilicet repugnantiæque rerum, in hoc quoque animalium genere superstitionis Magorum sedulitate deprehensa. Nam quæ ipsa adeò sterilia sunt diuersissimi tamen generis fecunditati conferunt: siquidem fetas aiunt ex cauda Mulæ, si iunctim euellantur, inter se colligatas in coitu, mulieres cogere, vt etiam inuitæ concipiant.

S T E R I L I T A S.

*Plin. libr. 8.
c. 44.*

*Muli ac
Mule cur
steriles.*

SED præcipuum apud Ægyptios est Mulæ significatum, sterilitatem indicare, cuius partum prodigiosum esse ad expiationem vsque, veteres credidère. Eas verò ad prognerandum ineptas ob id authores tradunt, quòd animalia quæcumque tertij sunt generis, diuersis quippe generibus prognata, non gignant. Quas verò Theophrastus in Cappadocia, & Syria vulgò parere existimauit, Aristot. diuersum ponit genus, quos Hinnos appellant: fert hos præcipuè terra Syria supra Phœnicem, qui similitudine quadam nomen Mularum acceperunt, cum genus omninò diuersum sit. Coeunt hæc animalia, & mutua inter se ratione prognerant. Alcmaeon in Mularum genere mares ideò steriles esse dicit, quòd tenuem admodum genituram habeant, ac perinde frigidiusculam fœminas verò propter locos minimè ad aptiles, quod & Horus noster & Empedocles tradidère: breues enim illi sunt, humilisque & restricti, Venierique auersè coaliti, vt neque genitura recta in illos labi, neque si illabatur percipi possit, id quod in dissectionibus Diocles optimè se obseruasce confirmat. Eandem porò sterilitatem per Mulum exprimunt & Diuinæ literæ. Nam Psalmo xxxi. Mulo fieri similes prohibemur, propterea quòd animal id intellectu careat, perinde ac Equus etiam. Hoc insuper sterile est animal, quippe nulla virtutis femina concipit, nec fructum vllum producit, atque hoc partim malè affectæ naturæ causa, qua præditum est, partim propter inertiam qua fit ad aliquid agiliter agendum ignauissimum. Non prætermittam loco hoc, Eleum agrum ita Equorum generositati consecratum esse, vt Mulorum genus non ferat intra regionem, etiamsi admittatur Asinus & tem peragat, Equam non concipere, quod plurimùm admiratur Pausanias. Vt cumque verò hæc habeant, nemo ignorat sterilitatem, quæ Mularum propria est, fuisse causam, cur partus huiusmodi in annalibus aliquando obseruati, habiti sint ostenti loco: bonum verò ad malum ostenderent, in ambiguo esse facit euentorum varietas. Siquidem C. Valerio, & M. Herennio Coss. cum Mula in Apulia peperisset, totum annum domi forisque tranquillum fuisse comperimus, sinistra tamen quædã obnunciata. Sed quòd omnium perniciosissimum Rom Reipub. fuit: inter Cæsarem & Pompeium exorta bella Mulæ partu edito, L. Paulo, L. Marcello Coss. multi prodiderunt. Cùmque alia Romæ ad ex. portas peperisset M. Lepido, Menatio Planco Coss. subsequæque sunt nonnullæ sociorum direptiones, dum bella per Brutum & Cassium in prouinciis gereretur. At nihil quicquam tale euenit L. Scipione, C. Lælio Coss. cum identidem Mula Reate peperisset.

*Ex Mularum
partu euenit
tum varij.*

MATRONARVM IMPVDICITIA.

IN VENIO & apud quosdam matronarum notam in partibus ex Mulæ parientis prodigto significari: quod earum pilenta Mulis iunctis trahi solita sint, vt numis aliquot spectare liceat.

IN EXPECTATI EVENTVS.

ALITIS magna rerum molimina Mularum partus ostendère, in iis præsertim rebus, quæ præter spem & expectationem omnium accidère: vt Dario Babylonem elusa toties opera oppugnanti, quam tunc demùm cepit, vt vulgarissima est historia, cum ex peruulgato per hostes ipsos omine, Mula Zopyri, cuius consilio, opera, ingenio & fide vsus est in eo negotio peragendo, sexum edidisset. Simile & illud fuit, quod Galbam ad res novas animosius tentandas confirmauit, apud quem Mula

A pepererat. Nam Zopyrus inde animum sumperat, quòd Babylonios conuiciabundos è propugnaculis audierat inclinare, *Darium non ante urbe potiturum quam Mula peperisset*, euentumque rei apud se compererat. Galba aui sui omen exceperat, qui Aruspibus rerum summam puero promittentibus responderat, cum Mula pepererit. Habet enim Mula regium nescio quid etiam in Diuinis literis, vt Reg. 3. Daud, *Porre filium meum Salomonem in Mulam meam*: dicens meam, ostendit, quòd & ipse in Mulam sedebat. Nobis verò (mi Petre) quid sperandum, quidve timendum est, qui Mula fœrum domi nuper inspeximus? Anne enim hoc salutis nostræ duodeuigesimo supra millesimum & quingentesimum, Leonis X. sexto, quarto Non. Aprilis, qui dies de Asstertoris nostri nece publico luctu nefastus fuit, apud amplissimum dominum meum Iulium Card. Medicens, hora lucis tertia, Mulæ, vti nosti, partus editus. Quòd si quis, vt Galbæ, protendi huic aliquando summam rerum amplitudinem dixerit, vt eueniat non erit hoc præter expectationem, & spem hominum, qui vulgò illi talia ominantur, qui de hominis prudentia, de morum integritate, rerumq; pericia omnia sibi pollicentur. Id vnum precibus à Deo deposcendum: ne, quod factum est Pauli & Marcelli consularu, Iulij Pompeiique discordiæ, in magnam vrbis perniciem suscitentur: ne quod Lepidi, Plan- cique consularu accidit, intestina bella miserabiles sociorum direptiones inuchant: ne præter expectatum, magnum aliquod & inexcogitabile malum oboriat, maximarumq; in Italia vrbium capturas, populationes, incendia, vastitatem inducat, cum præsertim tam dira ea sint, quæ sidera quæ fatidici vates, vetusta etiam de nostris temporibus oracula, nocturnæ diuinæque sæpius exaudita voces, breui futura minitantur, quibus consentire videtur præfaga mali tacita quædam in mortalium omnium cordibus trepidatio. Sedenim nos interim Deo freti, qui quicquid euenturum est forti animo tolerandum nobis proponamus, inceptumque laborum ingenuorum iter, dum licet alacriter peragamus. Sed illud non omiserim, Mulas non sui generis tantum animalia parere aliquando visas, verum etiam Equos, vt anno circiter M.D. L X I I. in Arenate Brutiorum agro, Mula Equum peperit pilo flavo, crinibus rutilis, oculis rufis, quem post Loisius Arenas apud Brutios longè princeps, ad Ferdinandum Neapolitanorum regem milit.

Suetonius in Galba. c. 4.

Ex Mula Equus.

VOLVPTARIA VENVS.

S TERILITATIS demum, quam superius posuimus, ergò, qui lascium hominem, Venere quippe non ad prolem, sed ad voluptatem tantum atque spurcitium vtemem significasset, vel Mulum qui Equam saliret, vel Mulam surrecta cauda prurientem, pingere consueuerunt. Huic enim generi, quamuis ad prognerandum inepto, genitalia tamen, ad voluptatem natura concessit. Quod illis dictum velim, qui animalia rationis expertia, nullo neque voluptatis, neque irascen- tiæ, neque cupiditatis sensu affici contendunt, mouerique ad huiusmodi incitationes naturæ quodam impulsu, vt, vel se sospitent, vel species propagentur. Neque quidem dicendum asserunt, Leonem audentem animosumque esse, neque quidem Ceruum pavidum, sed quodammodo pavidum, illumque quodammodo animosum: perinde ac si dicerent, animalia hæc neque cernere, neque audire, sed quodammodo cernere, audiræque quodammodo, neque vociferari, sed quodammodo vociferari, atque vt semel dicam, ea non omnino viuere, sed quodammodo viuere.

MVTVA OFFICIA.

C EO verò modo quo prouerbiis argumentum datum, hieroglyphica sæpius excogitata, & huiusmodi picturationum species adiunctæ: vt si quis Mulos duos mutuo se scabentes pinge- rit, mutuam operam significari coniiciamus, ex eo quòd huiusmodi vtimur adagio, idipsum in- nuentes, cum scilicet dicimus, *Mutuo Muli scabunt*. Quamuis sunt qui prouerbiū hoc non nisi ad improbos & imperitos sese inuicem effrentes spectare putent. Scripsit verò M. Varro librum eo ti- tulo, cuius testimonium citat Nonius. Rectè verò accommodari poterit pictura hæc ad id, quod Horatius rider Epistolis:

Adagium.

*Frater erat Roma Consuli Rhetor, vt alter
Asterius sermone meros audiret honores.
Gracchus vt hic illi foret, hic vt Mutius illi.*

Et de Poëtis paulò post:

*Discedo Alcaeus puncto illius, ille meo quis?
Quis, nisi Callimachus? si plus deposcere visus,
Fit Mimnermus, & optino cognomine crescit.*

DE CAMELO.

IPSA quidem munerum laborumque, vti dicebamus, societas, quæ Camelo cum Asinis & Mulis conjuncta est, exigere videtur, vt ad eundem gregem reuocentur. Quoniam verò cum Porci significata recenseremus, incidimus in Camelū, quem profanum perinde ac Sæ

deprehenderamus, inde videtur exordium, ut qua de causa veteres id existimariint, explicemus. Porcum enim idèd profanum ostenderamus, quia non ruminaret, vngula tamen esset bifida: alterum D hoc longè diuersum animal, profanum & ipsum tamen, propterea quòd vngula sit solida, tamen ruminat.

IMPERITVS DISCEPTATOR.

Cameli my-
fica signi-
ficatio.

VNDE fit ut per Camelum mystico sensu illi notentur, qui distinguendi feligendi que ratione minimè præditi sunt: qui scilicet sacra profanis, humana diuinis nullo discrimine cõmiserint, ruminantes vtique veluti & Cameli faciunt, argumentorum scilicet formas aliquot concipientes, sententiã modò hanc, modò illam animo agitantes. Sedenim solipedes qui sunt, hoc est, imperiti, neque rerum neque verborum discrimina discernentes, ita omnia confundunt, ut curuum à directo nequeant internoscere. Quocirca, non immeritò apud Christianæ pietatis proceres lege admodum seuera cautum est, ne quis literarum imperitus, acutissimo quamuis ingenio polleat, de diuinis quicquam discere confidentius audeat. Neque porrò ad Theologicam speculationem datur accessus, nisi de disceptatoriis & naturalibus disciplinis exactissima fuisset quæstio prætentata. Verum omnia iamiam

In peius ruere, ac retrò sublapsa referri:

vsque adeò quæ friuola sunt, nulliusque momenti, studiosius consecretur: quæ verò pondus habent, quæ locupletem veræ disciplinæ redundantiam ex toto, ut aiunt, calarho elargiri possunt, vix attingimus. Iure igitur eos reprehendit Assertor noster, qui culicem liquant, Camelum verò tanquam potabilem deglutiunt: Culicem enim liquant, hoc est, minutissimè mandunt illi, qui minima tantum in lege peruestigant, quibus studiosius insistant, vbi omnes ingenij vires intendunt, Camelum verò, hoc est, peruersorum actuum tortuositatem, aut quæ alioqui magni sunt momenti, deglutiunt, hoc est, paruipendunt, nullo quippe mansu, ruminationeue deuorant: quasi nihil ad rem pertineat, særa habere ludibrio, & sceleratissimis quibusque facinoribus inquinari. Ceterum cum plurima sint super Camelo adnotata digna, miror Ægyptios tam parçè eius vfos hieroglyphico, cum præsertim animal esset illis admodum familiare. Sedenim illi dubio procul, ut etiam in Equo fecerunt, à sacris alienum animal sedulo auersabantur.

CRVRA FEMORAQVE CONCIDVA.

Camelus
vnde.

NAM vix illud ab eis proditum constat, ut hominem, cui inter gradiendum femora incururi viderentur, eaque de causa segnius ingrederetur, per Cameli simulachrum exprimerent: propterea quòd, ut ipsi asserunt, solus ex animalibus femora etiam incurruet, vnde illi Cameli cognomen, aspera in lenem litera commutata, quasi Camerus antea diceretur *παῖς τὸ κάμινον*, quod incurru significat, & *τὸ μῦρον*, femur. Camelus enim, ut præter Ægyptios author esset Herodotus, quatuor in posterioribus cruribus femora gerit, & genua totidem, id quod omninò negat Aristoteles, genua singula singulis cruribus esse contendens, totidemque artuum flexus, ut verò plures esse videantur, euenire propter alui interuallum, latamque femorum diuacuationem. Vt cumque verò Philosophi de re disputent, Ægyptij per huiusmodi picturam, hominem qui sub pondere deficere quodammodò videretur, gressuq; admodum vacillanti progredere, innuebant. Huiusmodi mihi fuisse videtur Claudius Cæsar, quem ingredientem destituebant poplites minis firmi.

Suetonius
in D. Clau.
capite 30.

F O R T I S.

EST tamen in Camelo mirus dorsi vigor, & onerum gerendorum robur indefessum, fame etiam ac siti pertinacissimè tolerata, in plures sub onere perseveret dies. Vnde Mathematici figuram eius xvii. Leonis, Libræ xvi. Scorpionis xx. gradibus intulerint, fortem & validum virum cum pollicentes, qui vno horum gradu supra Finitorem emergente, natus esset.

O P V L E N T V S.

Matthæi lo-
cus explica-
tur, cap. 19.

QVONIAM verò sunt qui Assertoris nostri sententiam in opulentos dictam, *facilius*, scilicet Camelum per acus foramen intrare, quàm diuitem in Regnum Dei, ita accipiant, ut non de Camelo animalis sit intelligendum, sed de grandiori quodam restium genere: sciendum ex Origenis sententia, de animali potius accipiendum: eaque de causa diuitem Camelo comparatū, quòd Camelus omnium animantium, si formam spectes, tortuosissimum sit, ut (veluti superius dictum) ea de causa plura femora, pluraq; genua habere videatur, ita plura diuitum negotia, pluresque atq; varix sunt auocationes, cupiditatēque, quibus implicari eos, distrahi, rapiq; necesse est. Angustius verò acus foramen, arctiorem arguit viam, quæ ducit ad vitam, ut idem ait Adamantius. Denique Camelus ruminat quidem, sed solida est vngula, veluti plerique diuitum cogitant quidem, agnoscuntq; quid agendum, sed propter peccandi facilitatem occasionemq; sapius oblatam, cum cruribus sint infirmioribus, iisque perplexis, longè procliuus in libidines & reliqua vitia dilabuntur. Nā, ut prima da Timoth. epist.

Paulus

Liber XII.

A Paulus ait, *Radix est omnium malorum cupiditas, varoque diuitiæ nisi cum iniustitia congeruntur*: tali inquit Eucherius, administratione res ista capitur, tali custode seruatur, adeò quardā societas est penè etiam nominis duabus his rebus, vitiis & diuitiis, vnde olim nos ita lusimus:

De vitiis quod diuitiæ cumulentur apertum est,

Nomen idem vitiis diuitiisque datum.

Operæpretium verò mihi videtur hoc loco, quod superius dissimulauimus, interpretationem Eucherij piam admodum subtexere dicti illius, *Liquantes culicem, Camelum autem deglutientes: Culex*, inquit ille, *susurrando vulnerat, Camelus autem spontè se ad suscipienda onera inclinat*. Liquauerunt ergo Iudæi culicem, cum vnà omnium succellatione seditiosum latronem dimitti petierunt. Camelum autem glutierunt: cum eum qui ad suscipienda nostræ mortalitatis onera spontè descenderat, vt extinguere retur clamando peruicerunt.

Z E L O T Y P I A.

S VNT qui per Camelum zelotypiam significant: propterea quod animalia reliqua tempore quo rei Veneræ cupidine, vel rabie potius incitata gestiunt, in suum tantum genus ferociunt, ac sæuiunt: Camelus autem in hominem etiam, atque in vnumquodque aliud animal efferafcit: & vsque adeò sibi timer ab omnibus, vt solitudines petat, & id temporis ab omnium confortio disseparrus, solam sceminam affectetur.

REVERENTIA IN MATRES.

B ILLVD etiam tam ad eruditionem, quàm ad bonos mores plurimum facit, quod nonnulli per Camelum: reuerentiam in matres significari tradunt: is enim nunquam matrem superuenit suam: quinetiam si quis cogat, ipse non patitur. Iam cum aliquando admisiarius non haberetur, curator pullum matri operæ admisit, qui dum coiret delapso operimento agnouit matrem, & quamuis coitum absoluerit, memor tamen commissi sceleris, paulò post ubi data est occasio, Camelarium morfu defixo interemit, quæ quidem pietissimam modestia, cum sit Camelis admodum familiaris, inde factum facile crediderim, quod olim nupturæ Camelis virginibus supplicabant. Quæ verò de Cameli erga matrè reuerentia diximus, ex Aristotele sumpta sunt, quæ Auicennæ etià assensu confirmantur. Simile quoddam aduersus matrem accidit Equo cuidam regis Scytharum, qui vt facinus expiaret, semetipsum præcipitem ex editissimo loco dedit, atque ita animam efflauit. Cæterum non ita faciunt Equi omnes. Quin Aristoteles tunc perfectum esse armentum dicit, cum parentes suam incunt prolem: quod par crimen est cum eo, qui matrem tentat, ad quod Ouidiana Myrrha respexisse videtur, cum dixit,

Cameli reuerentia in matrem.

Idem supra lib. 4.

--- Fit Equa sua filia coniux.

Ouid. 6. Metam.

TRACTABILITAS.

E S T & illud inter hieroglyphica reponendum, quod per Camelum à puerulo rectum, mansuetudinem maximè tractabilè aptè significarunt. Siquidem mansueti adeò sunt Cameli, atque bilis tam expertes, vt vasta illa moles minimi cuiusque pueruli arbitrio gubernetur. Contrà verò Equus, cum generoso sit animo ac præferoci, magna aduersus Camelum afficitur antipathia, neque aspectum odorève eius ferre potest. Notum est, quod superius attigimus, quid egerit Cyrus aduersus validum Lydorum equitatum, cui suas copias impares suspicabatur: ingentem enim is Camelorum gregem ante pedes in acie prima statuit, factoque Lydorum equitum impetu, simulac Equi Camelorum odorem hausere: subito consternati, non solum insidentes præcipitauerunt, sed peditum quoque ordines protriuerunt, atque ita pars illa, cui Cræsus plurimum fidebat, elusa.

A Plin. li. 8. c. 18.

CIBI POTVSQVE ABSTINENTIA.

L O N G A autem ieiunia, & diurnæ sitis tolerantiam per idem animal significari, ex eo manifestum est, quod nulum animal tanta insigne magnitudine, tam exigua cibi paucitate nutritur, neque dies pluries sitim tolerat: cum satis constet in duodecimum vsque diem Camelos sine potu perdurare, vnde à Poëtis *Estientes* appellantur. Habes iam Petre Curti, Asini, Muli, atque Cameli laborioforum animalium significata, quantum memoria complecti potui: reliqua tu, si argumentum placuerit, & doctrina & iudicio tuo supplere poteris.

PIERIVS VALERIANVS AD IOAN. ANTONIVM

EGREGIVM NEPOTEM. DE IIS

QUÆ PER LEPOREM, VVLPEM, ET

alia minoris generis quædam

animalia signifi-

cantur,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER DECIMVSTERTIVS.

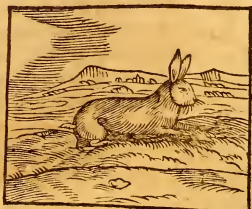
UCVNDISSIMVS frater tuus Vendrandus, quem præter cognationem, ob summum ingenium & bonarum literarum studium vnicè diligo, proximis hisce diebus, vt nosti, Roma in patriam se contulerat, paucissimòsque dies hic moratus, de digressu capiti illico cogitare: conatus sum iuuenem dies aliquot detinere, ille tamen cum omnino Venetias sibi quamprimum redeundum repeteret, non hic temporis conditione, non loci aménitate, & tranquilla anni tempore remoraturus, vt in officio esset Illustrissimo Cardinali Medico Mecanati nostro, qui cum satis agrè dimississet, eius fidissimo, & aequè gratissimo seruitio tantisper cariturus, exolui properantem, ac ne cum ulterius morari pergerem, suasi etiam vt magis properaret, qui patroni ingenium à teneris noverim, quem aluerim quem formauerim, quem, si licet, ornauerim, mox coluerim, & colam semper vita hos dum reget artius, ob summam animi præstantiam, & optimam vtriusque lingue cognitionem, bonarumque artium & disciplinarum omnium studium: vt verè oculus summi Antistiti ordinis censeatur, tum ob singularia & assidua propensiore animo in me meòsque officia, & amplissimam eius munificentia largitionem, quibus ingiter suos fouet, & amplexatur. Quoniam verò paucis abhinc diebus caueam nonnullarum auium, tum cicurum, tum sylulstrum & externarum, Nicolao Cordato Iuriconsulto nostro dono dederam, æquum visum fuit per fratrem, qui te ex itinere conuenitur: fuerat, aliquid & ad te mittere: opportunèq; Lepusculum alueram, educaueramque ablactatum à paruulo, neque non Vulpeculam, & ipsam cicuram, nec nostri generis Felem, sed Ægyptiacam, diuersumque à nostris Murem, cum autem ob nouitatem Ponticis fortè ipsis minimè posthabendum. Fibrum etiam ex Pannonia, Mustelamque & Talpam ex Italia, quos in vnam omnes inclusos caueam ad te perferendos eidem Vendrando commendauit: Quæ dona si quam tibi voluptatem attulerint, gaudebo, sin verò tu tam scuerus es, vt nullis neque nugis, neque delicis moueare, de constantia & supercilio tuo tibi gratulatus, letabor tamen identidem mea erga te beneuolentia signum, qualecunque sit, pro loco & tempore aliquod exhibuisse.

DE LEPORE.

RÆCIPVA sunt Leporis significata, vigilantia, auditus, effceminatio, pavor, venustas, fœcunditas, solitudo, conatusque summus: quorum causæ quantum per otium licebit, nostra hac commentatione commemorabuntur.

VIGILANTIA.

AEGYPTII sanè sacerdotes per Leporis hieroglyphicum vigilantiam in primis intelligebant. Causam ponit Horus: quod Lepus oculos inter dormiendum patefactos ostendit, vnde etiam in Adagium cesserit, *Leporinus somnus*: quotiès vigilantiam eius qui dormire videatur, intelligendâ proponimus, cum tamen perspicacissimis oculis omnia quæ vsu veniant, in agendis rebus perlustrare non cesset Xenophon ad hæc scribit, Leporem palpebris clausis vigilare adaperitis dormire, vt non temerè forsitan nonnulli Leporem ἀπό τῆς λέαν, quod aspicere est dictum existimant.

A

A V D I T V S.

PLVTARCHVS verò totius antiquitatis indagator curiosissimus disciplinarumque omnium quantumvis abditarum explorator accuratissimus, à quo longè plura quàm ab alio quopiam ad materiam hanc facientia decerpi possunt, ex Leporino simulachro, auditum hieroglyphicis intelligi apud Ægyptios affirmat. Lepus enim aures proportionem reliqui corporis maximas omnium animalium habet, auricque ideò ob excellentiam vocantur à Poëtis. Quin & ipsa locutio *λαγώς*, vt nonnulli ex Græcis interpretantur, ab aurium magnitudine conformata est: siquidem *ἄς ὠτός*, vt scis, auris apud Doros, quæ tamen locutio iam apud omnes recepta est, & *λα*, particula ampliacionis est, augétque significatum, vt *Perauritus* Latine sonet.

Virgil. lib. 1.

EFFOE MINATIO.

EST præterea Lepus enervata cuiusdam effeminationis signum, huiusmodi hieroglyphicus iam passim inuulgatus: idque tum propter pilorum molliem, quam Heliogabalus in lasciuioribus deliciis vnà cum Pêdicum plumulis subalaribus habuit, quàmque lepidissimus adnotat Catullus in fœdæ multitudinis scortorum etiam propter pulpamenti vim, de quo Liuij Andronici dictærium peruulgatum, quod Terentius, vt Flauius Vopiscus attestatur, ab eo mutuatus est, *Tute lepus es*, & pulpamentum queris, à Græcis verò Liuius acceperat, ita dicentibus, *δασύπτερος κερῶν ἐπιθυμῶν*. Addunt ad causas eximiam etiam timiditatem, quæ maximè laborant, quod aut mollium hominum, aut mulierularum proprium est. Lepus itaque in Diuinis literis impurus est, qui quidem licet ruminet, vngulam tamen bifidam non habet, sed pedes diuaticationibus pluribus, iisdemque admodum infirmis dissitos. Quoniam verò delicatæ admodum est imbecillitatis, Iudaicum significat populum, ait Hesy chius, de quo Salomon, *Lepusculus plebs inuvalida, posuit in petra cubile sibi*, Timidus etiam est Lepus, qui cubile habet in corde formidolosi Iudæi, quòd ita notat vox Diuina, *Vae cordibus trepidis, & manibus remissis*. Lasciuia in Lepore plùs quàm delicata, quem gentes, vt suo loco dictum, Veneri dedicarunt. Eadem in Iudæis improbitas, Eisaie testimonio, dicentis: *Quomodo facta est meretrix ciuitas fidelis plena indicij?* Sed de lasciuia gentis huius atque procacitate, multa passim testimonia suo loco & tempore dicentur.

Liuij Andronici dictærium.

Prou. 30.

TREPIDATIO.

QUOD verò formidinis & trepidi pauoris hieroglyphicum Lepus habeatur, facit id supremè timidum eius ingenium, cui pauor supra vnumquodque aliud animal peculiaris, à quo, vt Polylux ait, etiam *πῶς* appellatur: *πῶσων* enim formidare est. Vnde Demosthenes in Æschinem inuectus, ait, *λάγῳ βίον ἔχῃς δειδώς & κερῶν, & αὐτὸς ἀπὸ τῆς ῥήσεως περὶ σοδῶν*. Lepori similem viuis vitæ, pauitans & tremens, impendentia semper flagra prospectant. Hinc Cornificij Poëtæ dictum memoratur ciuili bello, qui milites suos sæpè fugientes, Galeatos lepores in opprobrium appellabat. Apud Hebræos Saphan occultationem, vt ita dicā, significat, & locutio ea per scripta Lepusculum significat: quòd insitam huic animali pauitationem, si dicere concedatur, notet, qui scilicet in cubilibus libentissimè delitescat. Atque hinc factum vt Leporis occursum Augures ominosum, improperum & inauspicatum dixerint, quod quidem non nostri tantum temporis vulgus credit, sed veteribus etiam persuasum fuisse testatur fenariolus,

Horat. 3.
Carm. od. 2.

φανεὶς ὁ λαγὼς δυσυχεὶς ποιεῖ τῆς ὁδοῦ.

Inauspicatum dat iter oblatas Lepus.

Archidamus autem Zeuxidami Spartiatæ, quamuis alij Lysandrum ponunt, Corinthiorum urbem aggressus cum Leporem ex loco muris vicino excitatum animaduertisset, omine in hostes conuerso, futurum ait ad milites vt hostes facillè caperentur, eius quippe casu vsus ad incendendos eorum animos, & taxandam hostium ignauiam, quòd vrbs ea minimè bellicosa videretur, quam tuti adeò Lepores inhabitarent. Pari propemodum euentu Arnulpho rege, qui Berengario auxilium tulerat, Romam oppugnante, excitus è latebris clamore tumultuque militum, Lepus urbem versus cursum arripit: hunc milites toto temerè agmine concito insequi cum cœpissent, cursuque & clamoribus acrius detererent, Romani, qui propugnaculis stabant, urbem eo impetu peti veriti, cui se longè impares propter defendentium inopiam arbitrabantur, pari consensu desertis mœnibus ad terram se summisere. Barbari occasione freti, sellis Equorum & veterinorum ad mœnia in cumulum aggestis, per eas nullo reluctante in mœnia euasere, Leoninamque urbem (primaria nunc Romanæ vrbs est regio hæc) nullo negotio ceperunt.

VENUSTAS.

EST & venustatis symbolum Lepus, Venerique fecunditatis ergò charissimus omnium existimatur, cui non sine religione sacer est, & inter eius delicias adnumeratur. Operæpretium verò est apud Philostratum in picturis videre Leporem hunc, sub arbore malo inter Amores oriantem, quem decidentia terræ poma depascentem, multaque semefa prætereuntem modò hæc, modò illa cômor-

Lepus Veneri sacer.

dentem, vbi illi deprehenderunt, ibi tum alius complofis manibus, clamore alius, alius chilamyde ventilata iactatæque perterrefaciunt, superuolitant alij feram vociferatione illam excitantes, & ita odò huc, modò illic cursu perciram agitant: pedestres alij vestigia consecantur, alius tanquam aliquid iaculaturus impetum in eam facit, aliòque auertit, alius Lepusculi cruribus insidias molitur: ille vbi in vlnas iamian apprehensus est, mollissima pilorum lubricitate fretus, minimo se negotio expedit, sublimisque sublatus saltu, capturam euadit. Rifu itaque Amores diffluunt, collabentesque præ lasciuiæ, & nimia cachinnorum agitatione, alius in latus, alius supinus, resupinus alius, per herbas passim strati prouoluuntur. Sagittam verò nemo vnus intorquet, sed viuum capere contendunt gratissimam Veneri matri victimam oblaturi. Atque ita Lepus præcipue Veneri debetur. Accedit huc & Valerij Martialis testimonium, qui persuasum mortalibus ait, ex Leporinæ carnis esu formosiores venustioresq; fieri homines, falso & mordaci eius Epigrammatis ioco:

Leporina
carnis esus
efficax.

Si quando Leporem mittis mihi Gellia, mandas,

Formosus septem Marce diebus eris:

Si non derides, si verum Gellia mandas,

Edisti nunquam Gellia tu Leporem.

Et quod super Alexandro Seucro dictatum est, quem & formosum & humanum & cultum & venustum & affabilem ex assidua Lepusculorum esitatione factum ascrebant. Vnde versus illi circumferebantur ex Epigrammate:

Venatus facit & Lepus comesus,

Plin. Ibid.

De quo continuum capit leporem,

Tum Plinius vbi ex Catonis sententia scribit Leporis assumpto cibo fieri somniosos, vel fieri, vti nonnulli legunt, Somnos, aut, quod magis placet, formosos: statim enim subiungit, tum vulgò etiam persuasum, conciliari ex eo corpori gratiâ. Sed quod ad somniosos pertinet, Medici dicunt, Leporinam carnem melancholiam alere, & sensus spiritalis obtusefacere, quia crassum generat sanguinem, vt libello de Victus ratione Psellus ait: nam caro ea subfrigida omnino est, & humoris plurimum habet, quæq; eiusmodi sunt escæ, somnos nimirum ciere comperiuntur. Prætereo de industria quod impuri faciunt amatores, ope Leporis amorem sibi conciliantes: quod etiam libenter est à Philostrato dissimulatum, quando spurcissimum id genus hominum perniciosum est, neq; dignum vt à quopiam redametur, cum in amore conciliando candor sinceritasque mentis, non magicæ violentiæ conquirendæ sint.

F O E C U N D I T A S.

NIMIRVM verò fecunditatis hieroglyphicum est Lepus, animal vtpote rei Veneræ deditissimum. Nam fœmina dum interim quæ peperit lactat, identidem superferat, neque vllum vnquam parturiendi facit interuallum. Mas verò præter id quod more marium progencrat, fœtum ipse quoque concipit, & excludit, parique cum fœmina modo educat. De quo scribit Archelaus, begninam fuisse naturam, quæ innocua & esculentis tantum nata animalia, fecunda fecerit, quibus etiam vtramque vim tradiderit, ac masculo fœminas esse omnes, ac sine mare æquè gignere voluerit. Aristoteles tamen hoc omnino pernegat, marêque in iis & fœminam separatim agnoscit: quia verò fœmina sæpenuerò, marem superueniat, factum vt rerum ignari mutuo eos impleri coitu crediderint. Cæterum Archelao Philostratus, Plutarchus, & plerique alij subscripsere, qui cum longo post Aristotelem tempore fuerint, neque quid ille tradidisset ignorauerint, haudquaquam credibile est eos rem, de qua tam perspecta esset apud omnes observatio, temerè ausos asseruere. Nam Philostratus ferre quidem omnes in vtero partum ait, fœminas tamen non nisi ad conceptum idoneas agnoscit. Democritus huiusmodi sexus mutationem per varias viçes fieri, dubio procul affirmat, quod alij viderint.

Idem Plin.
lib. 8. ca. 55.

S O L I T V D I N A R I V S.

NON imperitè nonnulli hominem solitudinarium, & reliquorum contubernia declinantem, per Leporem in cauum se proripientem descripsere: nunquam enim duos pluresve in eodem cubili versari comperias, sed qui maximè vicini sunt, vnus vel circa iugeri interuallo secubant: cumq; se recipiunt cubitum, ne deprehendi possint, multum prius hac & illac discurrunt, vestigiæque variis ambagibus obturbant, postremò magnò sublato saltu, in cauum quieturi profluunt, author P utarchus. Sanè Salomøn Parabolis, Lepusculum sapientibus sapienterem dicit, qui cum optimè suam suam intelligat imbecillitatem, ad cauernas lapidum latebras confugiat, infirmitatēque ita suam tueatur.

Leporis
prudencia
in se conseruando.
Prouerb. c.
39.

C O N T E N T I O L A V D I S.

PVLCHERRIMVM verò mihi commentum illud inter hieroglyphicas literas videtur, quo veteres Ægyptij contentionis illius studium, quam Æmulationem appellamus, ab Hesiodo maximo opere comendatam, cum iurgiosam & inuidâ illam alteram vituperet, per exanimatum Leporem & Canem sese cohibentem effingebant, cuius picturæ causam Plutarchus idem pulcherrimè delineauit,

Æmulationis
symbolum.

A lineauit. Canes, dicens, qui lepores insequantur, si contigerit ut eos vi necent, discerpere, & sanguine sese proluere inquinareque mirificè gaudent: quòd si animum Lepus desponderit, neque vllum iam effugio locum superesse viderit, quod plerumque accidit, quantumcunque spiritum habet in intentissimo consumat cursu, ut ita deficiat exanimeturque, tunc compertum est Canes simulac ita exanimem conspexerint, omninò non attingere, sed consistere, sibi que temperare, motare caudas, argumentumque manifestum omninò præbere, se non carniū sed victoriæ tantum gratia decertasse: atque hoc sapissimè & passim euenire, vna venatorum omnium asseueratione confirmatur. Quod verò de Leporis cursu dicebamus, id in memoriam adducit quòd reprehenditur à Quintiliano M. Varro, qui dixerit, se à præceptore audiuisse Leporem quasi leuipedem dici. Sedenim apud Varronem legas Leporem Græcum esse vocabulum, Siculòsque quondam è Græcis λέπων dicere, cum tamen non neget facillè euenire potuisse, ut cum à Roma Siculi sint orti, quod in veteribus annalibus habebatur, hinc vocabulum illuc tulerint, eodem apud nos relicto nomine. Quoniam verò controuersia nunc magna est, vtram Dasypus & Lepus vnum idemque sit animal, an diuersa, loco Plutarchi superius citato manifestè scriptum, *Canes qui dasypodas insequantur*. Mox de eodem animali: *Quòd si λαιγῶδες animum desponderit*. Vterque autem omninò hirtipes, id sibi vult δασύπες. Iam & antiquum dictum ostendimus, δασύπες περών, quem Liuius Andronicus Lepus vertit. Plinius tamen Dasypum distinguit à Lepore, ut eo loco: *Pili acutè exeunt Dasypodi in buccis intus, & in pedibus, que utraque Trogius & in Lepore deprehendit*. Et alibi: *Coagulum inutile Leporis, Hædi laudatum, præcipuum tamen Dasypodis*. Alibi: *Lepus omnium præda nascens, solus præter Dasypodem superfatat*. Alibi: *Superfatant & Dasypus & Lepus tantum*. Alibi: *Dasypodes omni mense pariunt & superfatant, veluti Lepores*: qui quidem loci, vt congruant, Delio indigent narratore, ita confusa omnia. Sedenim quæ Plinius de pilis loco posuit, mera sunt Aristotelis verba. Sunt autem ex peritis qui Dasypodem Plinio positum pro cuniculo arbitrantur, quoniam nusquam nominat Aristoteles. Sanè Varro tria ponit Leporum genera, vnum Italicum, primis pedibus humilibus, posterioribus altis, superiore parte pulla, ventre albo, auribus longis. Secundum genus Gallicum, idque plurimum candidum, quales passim Alpes etiam Noricæ progignunt. Tertium quos Hispania producit, similes nostratibus ex parte quadam, hos cuniculos vocant. Si quis autem vnum atque idem animal esse contenderit ex Plutarcho aut aliis, idque liquidò docuerit gratiæ illi meritò debentur.

De Dasypo
& Lepore
Aurhorum
opinio.

B *Coagulum inutile Leporis, Hædi laudatum, præcipuum tamen Dasypodis*. Alibi: *Lepus omnium præda nascens, solus præter Dasypodem superfatat*. Alibi: *Superfatant & Dasypus & Lepus tantum*. Alibi: *Dasypodes omni mense pariunt & superfatant, veluti Lepores*: qui quidem loci, vt congruant, Delio indigent narratore, ita confusa omnia. Sedenim quæ Plinius de pilis loco posuit, mera sunt Aristotelis verba. Sunt autem ex peritis qui Dasypodem Plinio positum pro cuniculo arbitrantur, quoniam nusquam nominat Aristoteles. Sanè Varro tria ponit Leporum genera, vnum Italicum, primis pedibus humilibus, posterioribus altis, superiore parte pulla, ventre albo, auribus longis. Secundum genus Gallicum, idque plurimum candidum, quales passim Alpes etiam Noricæ progignunt. Tertium quos Hispania producit, similes nostratibus ex parte quadam, hos cuniculos vocant. Si quis autem vnum atque idem animal esse contenderit ex Plutarcho aut aliis, idque liquidò docuerit gratiæ illi meritò debentur.

HISPANIA.

VLTIMUM autem genus hoc, omninò Hispaniæ est hieroglyphicū, vt cernere est in quibusdam Hadriani numis. Et Catullus ab hoc animalium genere Hispaniam insigniuit, vbi dixit in Epigrammatibus, *Cuniculosa Celtiberia fili*. Leporem verò & currum Reginorum fuisse monet, apud Pollucem legas. Nam Anaxilas Reginus cum Olympia vicisset, Reginorum numis & Leporem & currum impressit, de quo etiam Aristoteles libr. Rhetoricorum tertio. Aiunt verò Lepores in Sicilia olim non fuisse, importatos verò per hunc Anaxilam, hanc illi memoriam comparasse, aduectionem enim ex curru significari, nisi quis victoriam malit.

Plin. libr. 8.
cap. 55.

C TERIVNGI MILITES.

OBSERVES autem alicubi Lepores duos dimidios coloris lutei in punicea parma, cuius medium rubra occupat columella, supra quam pila lutea, facie insignis humana, coloris identidem lutei sustinet. Gestamen id erat ordinis TERIVNGORVM sub magistro militum præfentiali merentium.

Militia veteris parma.

VALENTIANENSES.

IN eadem veteri militia, lutea erat parma viridi circulo circumscripta, in cuius medio columella punicea ab imo margine ad centrum vsque porrigebatur: inde duæ lunulæ coloris eiusdem sese in aduersum incuruabant, inferiori parte columellæ applicitæ, superiore aliquantulum dissidentes, à medio verò columnæ Lepores duo dimidij, colore ipsi puniceo, sed densiore, in diuersa proficiebant. Insigne hoc erat, vt verusta indicant monumenta, VALENTIANENSIVM, à Valente Principe delectorum, qui sub illustri viro magistro militum per Thracas militabant.

DE VVLPE.

VLPES Lepori subiungerè non incongruum videtur, quare eius quoque significata suscipiam explicanda: quamquam apud Ægyptios super ea nihil aut minimū quid traditum reperias. Tota verò Vulpes Græcorum & Latinorum est.

PER eam vtiq; vasrum, callidum, astutumque hominem, ac dolis omnibus instructum significari tradunt, de qua Horatius:

Nunquam te fallant animi sub Vulpe latentes.

Huic dolos à natura datos Lucretius attestatur. Et apud Varronem insignis adeò est animalis huius calliditas, vt Vulpinari inde verbum confectum fuerit, quòd ἀλωπεκίζω dixêre Græci, cum astutē dolosēque fieri aliquid, exprimere significantius voluerint, atque etiam pro decipere ἀλωπεκίζω, hanc αἰσῶνα Pindarus Olympiis Agelidamo nuncupat, idque δῶπρον, quippe promptitudinem, & sagacitatem morum significare ait Demetrius Triclinius eius interpret. Verba Pindari sunt,

Non. Mar-
cel, ex Var-
rone.

--- Τὸ γὰρ
Ἐμφορὸς ἐστὶ αἰσῶν ἢ ἀλώπηξ,
Ὅτι τ' ἐν πειρημοῖς λέοντες διγυλάζαντο ἡδύ.

hoc est, Neque callida Vulpes, neque late rugientes Leones quem à natura acceperint morem immutarunt. Vulpem sanè Siculi ob versutiam facillimamque in deludendis Canibus motationem, dolique promptitudinem, Cynædum appellauêre. Denique hæc, vbi quid vafre scitēque dictum factumue fuerit, in Æsopicis fabulis principatum obtinet, veluti Dauus in Comædiis, atque apud Philostratum fabularum choream circa Æsopum lasciuientem ductat, & Vulpibus apud Claudianum, Rhadamanti sententia, fallacium hominum animæ immittuntur. Assertor noster super Herode loquens: Dicte, ait, huic Vulpis, subdolum nimirum & vasrum eius astutiam notans, de qua Plutarchus in Moralibus ait: *Par-
dum Vulpem olim contemnerē solitum, quòd ipse tot colorum lepore pellem variegatam haberet, cui Vulpes respondit,
in animo sibi esse eam colorum varietatem: quam ille haberet in tergore.* Idè autem Vulpem senem laqueo capi non posse, dictitatum. Et vt semel dicam, vel à Prophetis, vt ait Adamantius, nec Vulpis nec Lupi nomen vnquam fuit ad bonum aliquod vsurpatum. Quod verò in Diuinis literis legitur, *Partes Vul-
pium erunt, tradentur*, indicat in manus dolosorum & fallacium versutorumque hominum, diceret Euthymius, cuiusmodi feruntur esse Palæstini, à quibus Saul vnà cum exercitu in insidiis tractus, occisione occisus est. Quamuis Adamantius dici de iis interpretatur, qui extremo iudicio dæmonibus malis addicentur. Sunt enim hi Vulpes illæ, quæ vineas Domini corrumpunt, vt apud Theocritum puerulo fecundam vitem custodienti, Vulpes duæ insidiantur: quarum vna maturescentes vuas popularum, altera panarium propter exhaurire. Et quod ad Theocritianum hoc facit, Aristophanes E-
quitibus, milites Vulpibus assimilauit, quòd racemos esitē per agros, dissipatisque vitibus non exig-
uam, quaquà incubuerint, pauperiem faciant.

MALA COGITATIO.

ILLE verò (vt ad sacra redeamus) quæ Canticorum Cantico Sponsi iussu capi iubentur, quia nona tenera que vitium germina corrodunt, prauæ cogitationes sunt, & intelligentia peruersa; quæ à genio malo suggeritur. Nouellas porrò Vulpes occupari iubet, prius scilicet, quàm adolescant & altiùs insideant, hiantque aduersus rectè viuendi rationem pugnaciores. Dum enim mala cogitatio in initiiis est, de corde facile potest exturbari: quæ si frequenter iteretur, diutiùsque insuecat permanere, quodam quasi vlcuapionis iure, animam facillimè ad consensum adducit: confirmato autem intra cor consensu, procliuius inde est ad peccandum effectus. Hinc illa Nasonis admonitio:

Opprime dum noua sunt subiti mala semina morbi,

Et tuus incipiens ire resistat Equus.

Nam mora dat vires, teneras mora percoquit vuas,

Et validas segetes, quæ fuit herba, facit.

Quæ præbet latus arbor spatiantibus umbras,

Quo posita est primum tempore, virga fuit.

Tunc poterat manibus summa tellure reuelli,

Nunc stat in immensum viribus aucta suis.

Principiùs obstitit, serò medicina paratur,

Cum mala per longas conualuere moras.

Itaque

MAGNVS CONATVS CVM DOLO.

Plutar., in
Lysandri
vita.

An lib. 2.
Pindar. in
Isthmijs,

SI quid autem omni conatu, omni que arte doloque factum, hieroglyphicè veteres ostendere voluissent, Leoninæ pelli Vulpinam assuebant, quarum altera vires, altera fraudes indicaret: id quod, vt inquit Plutarchus, adagij loco sæpè vsurpatum est à Lysandro. Dicere namque solebat is: *Leonis
spolia Vulpecula pellem assuendam*, quippe, vbi per vires sufficere non posses, & astum & dolos adiciendos. Omnem enim is ingenij vim ad hostes dolo fraudēque decipiendos conuerterat. Quam sententiam secutus Maro, *Dolus an virtus quis in hoste requiratur* ait. Dixerat verò longè priùs Pindarus in hanc sententiam,

--- Τὸ λῆμα γὰρ ἀνὸς

A *Θυμὸν ἐνδεδέμεθαι θηρῶν λεόντων
ἐν πόνῳ, μητὶν δ' ἀλώπηξ,*

Leonibus vastum rugientibus audacia animi ministrat ad inuadendum, consilium verò Vulpes.

R A T I O C I N A T I O.

AD hæc nonnulli adiungunt, hominem discursu mentis & rationacinatione vtentem, per Vulpem significari, quæ autem ad terram apprimat: ea enim paludosam aliquam regionem peragratura, si de soli firmitate dubitauerit, aure admota terræ contatur, an strepitum sentiat exploratura, quem vbi perceperit, non esse soli firmitudinem coniecta sed infirmum & voraginosum locum, ideoque non progreditur, nullo verò audito sonitu, omni semota contatione ire pergit audacter. Videtur autem inde vti ratiocinatione, vt obseruabat Plutarchus, perinde ac si quod strepitum moueri cognoscat, quod mouetur infirmum esse, quod verò infirmum inaccessibile. Tradit idem author, Thracas in paludibus explorandis huiusmodi Vulpium indagare plurimum vti, quas in obsequium assuetas alunt, & ad huiusmodi negotia præmittunt.

Vulpis indagatio diligens.

M V N I M E N T V M.

QUOD si munimentum ab insidiis alibi per platani folium à Ciconia gestatum, nidoque illatū suo, & per rutæ ramusculum ad alam Gallinæ summissum, significari diximus, non erit incongruum idem hoc hieroglyphicum per Vulpem, quæ scillam gesserit exprimere: illa enim scillam latebris apponit suis, vt à Luporum iniuria tuta sit. Nam Lupum conuelli aiunt scillæ contactu.

B

D E F I B R O.

FIBRI significata dicturus, id primū ambigi video, nunquid is Castor sit, quo de apud Horum mentionem factum inuenimus. Nam qui Castoris ingenium, mores & faciem describunt, eadem ipsa pingunt, quæ veteres nostri de fibro retulere: eundemq; & fibrum & Lytram Varro ponit, fibrosq; eos appellari quasi fimbrios dicas, ab extremis fluminum oris, in quibus maximè versantur. Succidunt enim arborum radices per fluuiorum margines, vbi cubilia sibi parant. Vnde Plautus: *Sic me subes quotidie quasi fiber salicem.* Sunt qui extremas fluminum oras lytras olim dictas autumant, & antiquos fibrum pro extremo posuisse. Vnde in sagulis fimbriæ, & in iecinore extremum fibra, hinc Fiber dictus. Sunt tamen qui lytram diuersam à fibro velint, & fibrum à Castore, Castoremque à lytra aliud esse animal contendunt. Sedenim tres eiusdem generis species obseruauit Scythæ, rusticum, nobilem, & regem, quos à villorum molliæ & colore, neque non magnitudine distinguere, delicatissimum omnino Lytram appellantes. Accolere verò omnes fluuiorum ripas, foramina diuersa facere, mutare domicilia pridè quàm flumen crescat, in conuectandis in cauum pomis, miræ esse solent. Horum porro testes Castorea nuncupari: vimque maximam esse iis, qui nascuntur in Ponto, in aliis regionibus non æquè pollere.

Fiber quid, vnde dictus, & eius species.

P E T V L A N T I Æ S V P P L I C I V M.

PER animal hoc Ægyptij sacerdotes eum, qui pœna sit affectus ob nequitiam, qua fuerit in muliere aliqua petulans, significabant. Proditum enim est, fibrum in venatione deprehensum suos sibi testes abscondere, atque eos proicere, gnarum se eorum præcipuè assequendorum causa peti. Nam & adulteri eadem affici pœna solent, vt deprehensi præfectis testibus dimittantur. Omnibus verò animalibus natura duce ostensum, vt & commoda sua norint, & nocentia contrariâque sciant declinare. Hinc illud epistola Saporis regis ad Constantium Imperatorem, cui suadere conabatur, vt bona Asiatici regni dimissa parte, quieti & incolumitati suæ consulere, hoc bestias facitare dicens, quæ cum aduertant cur maximo opere capiantur, illud propria sponte amittant, vt viuere deinde possint impauidæ. Ampurari tamen hos ab eo animali cum capitur, negat Sestius diligentissimus Medicinæ: quinimò paruos esse substrictosque & adhaerentes spinæ, nec adimi sine vita animalis posse: adulterari autem renibus eiusdem, qui sunt grandes, cum veri testes exigui admodum reperiantur, ammoniaci coloris circumdati liquore, veluti mellis cerosi, odoris grauis, gestu amaro & acri, vt sternutamenta olfactu moueant. Vt cumq; verò, siue spontè, siue vi testis auferantur, cum satis constet eos ea præcipuè de causa conquiri, non ineptè datus hieroglyphico locus, vt per id animal id supplicij genus ostenderetur, quo mæchorū lasciuiâ puniri consuevit, atque ita malè tractari.

Pœna adulterij.

A T R I F E S T I Q V E D I E S.

SVNT qui atos festosque dies per fibros ita distinguant, vt cum festum significari velint, anterioribus piscis loco: caudam verò eius animalis, quæ præpinguis prægradisque est, salitâ plurimum conditamque pro tarico pisculento habent, cæque ieiuniorum tempore, quo nobis est cõstituitur Pontificia

Dierum distinctio per fibros.

tificia carnibus interdictum est, mensis inferunt: eiusmodi enim dies pleræque nationes Atros vocant, quibus carne vesci ex lege nostra non licet. Ea verò illi ratione se tuentur, quòd posteriores fibri partes aquis semper innatantes, piscem dicant, & esse arbitrentur: quia scilicet animal id tam aquaticum est quàm terrestre, cum in extremo riparum semper degat, partem quæ caput versus tendit, terræ dedicant, & carnem esse voluerunt.

DE TALPA.

VONTIAM verò Talpa nonnihil habet similitudinis cum fibro, quòd ipsa quoque in terræ cauis habitat, vt de ea post fibrum dicamus, admonemur.

CÆCITAS.

VULGATISSIMUM est Talpam pro cæcitate poni, vulgatiúsque prouerbium, τυφλότες & αμαλανάς: propterea quòd animal perpetuæ cæcitatís tenebris damnatum est, lucémque ita habeat aduersariam, vt simulac ad diurnam claritatem educum fuerit, emoriatur. Atque hoc illud est quod in Academicis quæstionibus ait Cicero: *Quid Talpam? num desiderare lumen putas?* Nihil ea prorsus videt, neque quidem oculos habet, vt veteres tradidère: vt verò obseruarunt alij habet vtique partes easdem omnes quibus oculi integri constant, nigricantem quippe illum orbiculum, & quod intra eum continetur, quam pupillam vocant, atque etiam portionis albidæ ambitionem, sed non tam liquidò, quàm oculi conspecti & eminentes. Nec in partem exteriorem apparere hæc possunt, propter cutis, quæ crassiuscula circum obducta est, corpulentiam: vtpote cum natura inter generandum laceratur, atque ita opus inchoatum relinquatur. Vt cumque, apud Hesiychium Talpa huiuscemodi cæcitatís ergò hieroglyphicum est & ignorantia, cum oculus sua pollens vi, cognitionis & intelligentia signum habeatur. Eucherius hæreticos per Talpam in Diuinis literis accipit: vtpote qui, licet aliquid cernere videantur, ipsum liquidæ veritatis lumen minimè discernunt.

AUDITVS E' LONGINQVO.

NEQUE verò desunt, qui auditum ex quantumuis remoto loco per Talpam significari tradant, liquidius siquidem audiunt Talpæ obruta terra, rã denso atque furdo naturæ elemento, Quinetiam exploratoribus mos est, caput in scrobem aliquam summittere, cum procul aduentantes turmas, vel equitatum præsentire voluerint.

PRÆSAGIVM.

Cor Talpæ
ad præ-
sagium vti-
le.

FVERUNT & qui per hoc animal præsagium intelligi asseuerarent. Explorant siquidem Magi, vt Proclus tradit, cor Talpæ ad præsagium mirifice conferre. Nam, vt Porphyrius etiam attestatur, veteres illi diuinatores simulac Talparum corda deglutissent, accipiebant subinde præsentem animam Dei ritu vaticinantem: quod similitudinem quãdam habet cum auditu illo promptissimo: siquidem quæ præfagimus minimè cernentes, sentire videmur tamen. Fuisse verò Talpam in cultu apud imperitam rerum vetustatem didicimus ex Esaia, vbi dicit: *Simulachra quæ fecerat sibi, vt adoraret Talpam & Vespertilioes.*

DE MUSTELA.

DEM verò vaticinium Mustelam huc accersit, quòd persuasum sit quandam eius disciplina vim in ea consistere.

ARVSPEX.

ARVSPICEM enim, velem qui quoquomodo futura prædicaret, per eius imaginem significari dixerunt: eaque ob id ipsum Thraſybuli simulachro, quod in Olympia dictum erat, adsculpta fuit, vt meminit Pausanias: illi enim præter dissectum Canem, qui iecinoribus patefactis adiecebat, Mustela quoque dexterum humerum obrepebat: singula diuinationis hieroglyphica.

INFORTVNIVM.

PER eandem pictam infortunium etiam intelligebant: animal enim inauspicatum infaustumque esse perhibetur iis, quorum habitat domos: insidiatur siquidem domesticis animalibus, præsertimque auibus tam altilibus, quàm nidum sub tecto facientibus, easque ad internecionem vsque persequitur. Occursus eius plerisque religiosus habetur. Alij etiam in negotiis obeundis vel nomen ipsa horrescunt: vtpote contrarium efficiat.

V I R A G O.

A H O R V S Ægyptiacus author ait, per animal hoc mulierem vitilia facinora pertentantem ostendi, propterea quod osseo sit genitali prædita. Impedior autem verecundia, ne significatum hoc apertius explicem, quamquæ inter sese mulieres turpitudinem, absque viris exercere nonnunquam depræhensæ sint. Id potius ponam, singulare stranguriæ remedium esse genitale id, si rasum tritumque detur: ut Aristoteles de hist. animalium testatur. Nam & Strophilus scribit, mustelæ genitale esse solidum instar ossis, cuius ramenta, si in poru dentur, singulare remedium sit vrinæ stillicidio. Eam à Thebanis coli scribit Ælianus, quod Alcmenæ Herculi pariundo laboranti, opem tulerit haud contemnendam.

Mustela genitale.

D E M V R E.

M V R E M associari sibi deposcit mustelæ nomen, cum præsertim in omni familiari suppellectile corrumpenda, non minorem mus iniuriam & detrimentum asferre soleat, quam mustela.

D E T R I M E N T V M.

P R A C I P V V M enim eius est significatum, ut hieroglyphicum detrimenti sit atque perditionis: is siquidem, ut apud Ciceronem est, dies ac noctes aliquid semper rodit, ac omnia quæ rodit inquinar & inutilia reddit. Quare in ostentis quoque, si mures aliquid corrosissent, perniciose portendi aiebant iis, quorum instrumentum aut opus esset, quod ita corruptum erat: veluti ante Maricæ bellum: quod clypeos Lanuvij abrosissent maximum id portentum auspices dixerunt, & eorum quæ subsecuta sunt incommodorum indicium. Iam & Carboni Imperatori mures exitium abrosis fasciis, quibus in calceatu utebatur, portendere. Sed falsè risit hæc Cato, cum eum quidam consuleret, quid ostenti esset, quod forices noctu caligas abrosissent: respondit enim is, non esse ostentum si forices caligas abrodant, sed si caligæ forices ipsos abrosissent. Sedenim Cicero, quamvis id & ipse ridere videatur, cum iam Respublica titubare cœpisset, Platonis politiam corrosam turpiter à muribus apud se deprehendit. Et si parua licet cōferre cum magnis, nos quoque portenta hæc tetigere. Nam quum primum Romam applicui, sedemque ibi fixi, ne miserrimas incensæ, devastatæ, ac penè dirutæ patriæ calamitates, fedissimæque clades ante oculos in dies mihi atrociore spectando fieri sentirem, mihi accidit, ut pulcherrimum Horatij opusculum, quod in deliciis habebam, mures à liciis, quibus conglutinatus erat, protinus abroderent, omnibusque paginis ita discessis inutilem codicem efficerent: mox & Pindarum aggressi, eum quoque ab eadem parte qua plicatus conglutinatusque erat, inquinarunt, quod ostenti loco fuisset, euentus postea comprobavit, non esse tunc Romæ locum Musis, & amentioribus his disciplinis: idque magna & studiorum meorum & diuturni temporis iactura compertum habui, donec vicesimo post anno, ex quo huc migraveram, Hippolyti Medicei discipuli mei liberalitate atque beneficentia, fui tandem subleuatus, visu rerum ad vitæ necessitatem, quod facis esse duxi, suffecturo.

Portenta ex Murib. aliquid corrodentibus.

O P T I O.

E O D E M utebantur hieroglyphico sacerdotes Ægyptij, si optionem atque iudicium significare voluissent. Mus quippe plures diversosque panes aut poma nactus, purissimum optimumque ex omnibus quo vescatur, deligit. Quapropter in panificiis emundis, optionem ex huiusmodi murum indicio facere solitum est multis. Idem in fructibus aliis, præsertimque melopeponibus, summa neporum curiositate observari videmus: cum eos meliores esse constet, quos mures cœperint abrodere. Plinius ubi de Ponticis muribus loquitur, mirari videtur, quonam modo authores intellexerint eorum palatum in gustu sagacissimum esse.

Melopepones meliores, qui.

I M B E C I L L I T A S.

S V N T qui per murem exanimatum, imbecillitatem intelligi posse tradant: is siquidem minimo quoque incommodo exanimascit: plerunque verò spontè moritur effluentibus intestinis, hinc κατὰ μύρος κληθρον dici solet, qua similitudine Menander vltus est, ut citat Ælianus lib. 2. cap. 10. cum valetudinaris quispiam ipsa fuerit naturæ imbecillitate consumptus. Muribus enim in vniuersum vita brevissima, unde musculus apud Horatium alteri ait: *Vine memor quam sis cui brevis.* Sunt qui putent foricem ea de causa dictum, quia σαρξ apud Græcos putridum significet, quod huic qua de loquimur imbecillitati congrueret. Sedenim multò magis placet eorum sententia, qui quemadmodum suem ex vris à nobis factum constat, ita ex vris foricem deductum asseuerant. Nicander sanè vregnus mures appellavit Æolum lingua, apud quos v̄s, hoc est, sus, v̄regz dicitur. Murem verò, quod rostrum habeat suilli perquam simile, Suis etiam cognomento dicunt, quod interpretes Nicandri observavit. Sus verò forēxque tanta concordia naturæ consentiunt, ut quod Magi tradunt, si quis muris iecur in sicu porco vorandum dederit, animal id eum qui dederit, nullo edito grunnitu vltro deinceps adfectetur quoquò ieris: quod ego Patavij factum memini nonnullorum iuvenum alicui,

Mus Suis dicitur.

qui ganex potius quàm disciplinis dediti erant, non sine totius viciniae querelis, quæ sibi porcos in certis authoribus abduci lamentabatur.

A M A T O R I Æ D E L I C I Æ.

UONCE verò diuersum illud, quod illecebras amatorias, petulcioreſque lasciuias per album murem significare, non Ægyptiorum modò commentum, verum & Græcorum fuit. Nam de muris salacitate multa sunt à plerisque prodita: sed præcipuè mihi videtur Plautus rem expressisse, vbi Phroneſium Dinarcho suadere conatur, vt multiuolus sit in re venerea, sic enim ait: *Sed tamen cogitato mus pusillus quàm sit sapiens bestia, etatem qui vni cubili nunquam committit suam, quæ si vnum obſideatur, aliunde præsugium querit.* Moris verò fuisse muris nomine amatoribus ablandiri, Ex Epigrammatarij versu noscitur:

Nam cum me murem, cum me tua lumina dicas.

Auctor
Ælianus
lib. 12. c. 10.

Ob notissimam verò muris salacitatem, mulierem quandam portentosæ libidinis, qualem nostri Messalinam fuisse memorant, ab Epicrate Myonæ, quasi nos Murinā dicamus, appellatam ait Ælianus.

I N T A M I N A T A M V N D I T I A.

Mus al-
bus quis.

QUEM verò intelligat Ælianus & Philemon per album murem, nemo ex nostris, quod hætenus legerim, explicauit: si tamen ad Plinium & alios probatissimos authores aspexeris, cum esse conicies, quem Armenium vocamus, villi pelliūque mollitie delicatum, Francisci Petrarchæ versibus pro castitatis hieroglyphico nobilitatum: vt pote qui, delicatioris cuiusdam munditiæ exemplar haudquaquam ignobile esset, cui scilicet spurcicia tantæ sit abominacioni, vt limo ante ostium caui illito, capi potius à venatoribus, quàm eo fœdari patiatur: quod cum sanctioris sit amoris proprium: intemperatæ castitatis symbolum, quæ diuina tantum flamma succendatur, à peritissimis rerum ponitur.

A R G I V I.

INVENITVR & in numis muris signum: eam verò Argiuorum præcipuè monetam fuisse, Plutarchus ait, apud quos fuisse moris, vt numum imagine muris insignitum cuderent.

D F F E L E.

Plin. li. 10.
cap. 73.
Varia Felis
nomina.

SI pro Æluro Felem reddidero, satis scio paratos emissarios esse qui me dentibus inuadant. Sedenim quæ Plinius de Fele refert, dum quarit quo silentio, quàmque leuibus vestigiis aubus obrepant Feles, quàmque occulto speculatu in musculos insiliant: tum ea quæ ab Anniano Poëta memorantur apud Gellium, quæ ab Ægyptiis eo super sunt memoria prodita, cuius oculi ad vices Lunæ, aut ampliores fiunt, aut minores, domestico huic animali, quod Albertus modò cattum, modò Murilegum appellat, congruere manifestum est. Sunt & qui Musionem vocent: Felem autem alij, quæ vulgò Felina, alij qui Martes appellatur, esse volunt, eoque & Varronis & Columellæ autoritatem trahunt. Nam quæ illi vnà cum Nicandro de venatu auium clandestino nocturnoque tradunt, Martem id facere satis exploratum est. Sed quoniam de hærum nomine plerique certant, ne temere vni magis quàm alteri faueamus, Æluri vocabulum interim vsurpabimus, de quo in antiquo Festi Pompeij codice hæc adinueni: *Est Aclurus animal Leoni cum procreatur persimile, olim syluestre: maxime muribus aduersatur, sulax, oculi cuius acie flammea, ad imitationem Lune crescunt & decreſcunt.* Nam veluti Luna pro solaris luminis participatione faciem quotidie variat, ita Aclurus pari cum Luna conditione afficitur: nunc aucta, nunc imminuta pupilla, prout Lune orbis nunc se plenum, nunc dimidiatum, nunc cauum, nunc tuberosum ostentat. Licinius Vmbrei in Nerea: Murum strages Aclurorum oculi, vt minuti Lunam ariolantur. Quibus quidem verbis nescio an explicatiùs cattus noster domesticus à quopiam describi possit. Sed quoniam de Æluro satis constat, de Latina locutione nondum per hos liquet, quamvis toriens Cicero Felem & Canem inter Ægypti numina socialiter enumeret, dubio procul cattum intelligens. Æluri ipsius, si catti nomen ita abhorrent, significata referamus.

I M P L O R A T I O.

Prouerbiū,
& eius ex-
plicatio.

VETERES cum hominem in manus hostium illapsum, qui miserabiliter auxilium imploret, indicare vellent, Soricem pingebant ab Æluro comprehensum: exauditur enim statim miserabilis eiulatus, & vox veluti auxilium implorantis, vbi mus in dentes incidit eiusmodi: vnde prouerbiū: *Sorex Hecaten.* Cansam Simnius Capito sic interpretatur: quòd is qui in manus hostium incidit, illorum ducem implorat. Est verò Æluros (vt Verrius ait) sub tutela Hecates. Apud mythologos inuenias Iouem ludicro certamine Apollinem cum Hecate tenella adhuc arate commisisse, argumento proposito, vt ipsi quoque certatim animalia conformarent atque producerent, terræq; theatrum implere procurarent, tum Apollinem statim hominem protulisse, aduersus quem Hecate

A Hecate Simiam opposuerit à se factam exceptam risu rem, Apollo Leone terribili producto, interorbauit. At Hecate ludo etiam indignata vinci, Ælurum genuit. Maiore hinc Apollo effusus risu Murem in Hecates ludibrium protulit, illa magis indignata cum vi non posset vincere, ad artes conuersa, Simiam in Leonem, Ælurum in Murem acriter incitauit. Leo diu à Simia natibus eius affixa, tota est arena ad furorem vsque exagitatus, Mus auspiciens ad Apollinis pedes procubuit, atque ita seruatus. Vlturus autem Leonis iniuriam Deus vim medicam in Simiæ sanguinem immisit, qua Leo febre correptus sanaretur: atque ita factum, vt Leo semper Simiæ pascum appetierit, Æluri autem genitale semen ita reddidit igneum, vt eius generis femina, de re omni animantium generi voluptuosa, & angustia cruciari ad miserabilem vsque vociferationem, compellatur. Alij rem tamen manifestè fabulosam, ita gestam memorant: Solem & Lunam initio rerum in certamen deuenisse, vt terram animalibus replerent, cura eiusmodi illis à summo opifice demandata, statimque Leonem ea, qua insignis est, specie à Sole conformatum, Lunam verò æmulatione concitam, cum Deos omnes in nouæ bellæ admiratione detentos animaduertisset, neque opus id æquaturam se consideret, Ælurum protulisse, animal quippe Leoni perquam simile, sed & armis & specie tantò inferioribus, quantò Luna ipsa Sole deterior est. Oborto interim inter Deos risu, indignatum Solem eam fuisse Lunæ temeritatem, vt secum ausa esset contendere, Murem euestigio procreasse, vt Æluri contentionem eluderet: tum Lunam maioribus ingenij viribus conuocatis, quantacumque potuit arte conari, quantoque maximè studio proficere potuit Simiam progenuisse: id quoque animal cum ridiculum adeò apparuisset, elususque omnium cachinnatione Lunæ conatus fuisset, adeò id indignè Luna tulit, vt sempiternas inter Simiam & Leonem, neque non inter Ælurum & Murem, commiserit inimicitias.

*Alterapro-
verby de-
claratio.*

B L V N A.

A PVD Ægyptios sanè Æluri præcipuum hieroglyphicum erat, vt ex eius imagine Luna intelligeretur, in cuius cultum magna Ælurum veneratione prosequerantur. Satisque constat eum qui animal eiusmodi vel incuria occidisset, populari tumultu variis suppliciis malè tractari, & enecari solitum: cuiusmodi superstitionis exempla in Romanum ciuem edita sunt Prolæ mei illius tempore, qui à Romanis in societatem & amicitiam receptus est. Porro nullum apud Ægyptios Iside numen maius, neque venerabilius fuit. Isis verò, quamuis & Astrocyona è cælestibus signis additum habeat, in primis tamè accipitur pro Luna. Quicquid verò cum Luna consensum aliquem haberet, id apud eos honori habebatur. Ex quo verò Soli Luna maximè dicitur aduersa, Æluos lunare animal, sympathiæ vi animalia Soli notabiliter subiecta, genuino quodam odio prosequitur: vtpote Soricem, qui totus est Solis, adeò vt etiam, vti dictum est superius, illi Smynthei cognomentum indiderit.

*Æluri ve-
neratio a-
pud Ægy-
ptios quata.*

ORTVS ET OBITVS RERVM.

C QUID verò sibi vellet Æluos ille in summo Sistræ apice, sub quo forma illa orbicularis, cui quatuor veluti tintinnabula mobilia æquis inter se interuallis applicata erant, ex Plutarcho declaratum est: significabat enim hæc species omnia, quæ generationi corruptioniq; obnoxia sunt, lunari globo subiecti, infra quem omnia mouentur & alternant, quippe quæ sint ex quatuor illis principiis, quæ Elementa placuit appellari, conflata, igne quippe terra, aqua, & aëre. Cur verò animal hoc Lunæ simulachrum excogitasset, ea affertur causa, quòd tum varium est colore & astu, tum noctu magis quàm interdiu exercitio deditum. Est præterea fecundæ admodum salacitatis temperaturæque cum Luna perquam simile. Nam vnum primò parere fertur, inde duos, inde tres, inde quatuor, atque ita vicissim ad septimum vsque peruenire, ibique sistere, ita vt toto vitæ cursu octo & viginti natos edat, quot itidem lucas in Luna dinumerantur in Zodiaci transcurso peragendo. Adhæc eius facies à septimo quoque die, in aliam speciem abit. Verùm quæ de animali traduntur, fabulosa forsàn aliquando deprehendi possunt illud minimè consuetum quod de pupillis eius fertur, quæ non tantum ad Solis cursum quotidie commutentur, verum etiam ab incremento decrementoque lunaris globi quotidie varient, quod tum in aliis, tum in iis, quos Syrianos vocamus, liquidò apparet. Nam qui Ælurum describunt, & variis eum maculis insignem memorant, eam sibi speciem videntur proposuisse.

*Æluri &
Lunæ sym-
pathia.*

MVLIEBRIS SALACITAS.

QVOD verò salacissimam feminam per Æluri femine simulachrum nonnulli significari dixerint, non ea tantum causa fuit, quòd plurimum Lunæ fecunditatem, quæ humoris ab ea manantis beneficio tota terra marique luxuriat, admirarentur, quàm etiam quòd ipsius animalis ingenium ita affectum animaduertent: femina enim in eo genere natura admodum libidinose fuit & salacis, tamen si initium vix pari possunt: in quo, propter ignitam genituræ vim plurimum, vti dictum est, cruciantur, mares tamen ad coitum ipsæ frequenter alliciunt, inuitant, cogunt, puniunt etiam, nisi pareant. Vnde vulgò nunc homines, qui operam nequitie dant incontinentius, & pudore prostituto lasciuunt, *Cistorum commercia frequentare*, dicimus.

DISSIMVLATOR TVRPITVDINIS.

D

VITIORVM dissimulatorem per micturientem Simiam suo loco significari diximus, quoniam ita in Hori codicibus impressis inuenimus: postea verò quàm & manuscriptos codices & antiquos nacti sumus, non *πρωκρον* eo loco, sed *αλλαρον* inuenimus, quod quidem vero propius visum est, cum eo omnes ingenio Catti sint, ut quanto possunt studio ventris excrementa, vel attracto, si copia sit, puluere sepeliant, vel alia re quapiam omninò occultant. Ægyptij sanè cum in propatulo ac viis ipsis cibum caperent, Cattorum tamen exemplo ventrè domi exonerare, atque id quidem clanculum, assuerant. Munditiem hanc Hebræi quoque iubentur obseruare, ut Deut. 23. *Locum habebis extra castra ad quem egredieris ad requisita natura, gerens paxillū in Baltheo, cumque sederis, fodies per circuitum, & gesta humo cooperies quo releuatus es. Qui mos & apud Persas tanta fuit religionis, ut qui alio quopiam inspiciente non modò quicquam non euomerent, sed ne lotium quidem emitterent, quique palam id facere aggressus esset, facinorosa notabatur ignominia. Quid verò quòd ad hanc vsque diem aiunt Alexandria vrbe Ægypti, totius orbis emporio frequentissimo celebrata indigenas expuentem quampiam non aliter abhorrere, quàm apud nos ludibrio & reprehensioni sit obnoxius, qui palam ventris crepitum emisit?*

A V G V S T E I.

Signa militaria Catto insignita.

ET quoniam nostra omnis dictio ad sculpturas, picturasque & gestamina contendit, minimè dissimulanda sunt legionum atque ordinum insignia, quæ se pro re obrulerint: nam plerique hominum, cum in huiusmodi signa picturasve incidunt, quid ea sibi velint, anxie admodum percontari solent. Ab Ægyptiis enim ea primordia sumpserunt, vel haudquaquam dissimilia sunt ab eorum inuentis. Cattus igitur in huiusmodi gestaminibus insigne fuit, ut vetustæ indicant inscriptiones, eius ordinis qui AVGVSTEI vocabantur: hi sub magistro peditum stipendia faciebant. Erat verò Cattus is prafini coloris in alba parma, quam ruber circulus ambibat, larè marginem circumplexus, gestus eius ut currentis, reflexo in dorsum capite.

E

FELICES SENIORES.

ALBI dimidius Cattus rubri coloris in parma punicea dilutiore spectabatur, qui à margine rubro surrectus, pedibus ad lufum compositis, ad blandiri videbatur. Insigne hoc erat, quantum ex vetustis ipsis reliquiis colligere potuimus, FELICIVM SENIORVM, qui sub eodem magistro peditum militabant.

A L P I N I.

SVB eodem Duce signum etiā militare fuit, in quo Cattus coloris punicei diluti, recta facie progrediens, habebatur in parma viridi, cuius marginem albus circulus ambibat. Gestamen hoc erat militum qui ALPINI vocabantur.

Sed iam, Io. Antoni charissime, nolum otium tuum curiositate aliqua mea inturbare, dum morosa & leui forsan dictione studiorum tuorum cursum intercipio. Hæc igitur pro qualicumque munusculo ita ex improviso comparato, satis fuerint: de reliquis, si argumentum minimè displicuerit, aliàs plura coram conferemus.

F

PIERIVS

A

PIERIVS VALERIANVS AD CLARISSIM. CARD.

BERNARDINVM MAFFEVM. DE IIS

QVÆ PER SERPENTEM, IN GENERE

SIGNIFICANTVR,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER DECIMVSQVARTVS.

B

VCUNDISSIMA illa amicitie suauitas tue, meisque erga te cultus, & peruetus admodum obseruantia, quæ Romæ primum, vel à primis laudatissimæ adolescentie tue annis instituta, mox Patauij, quò ad ingenij cultum capeffendum concesseras, clarissimorum virtutum tuarum, ingenijque sanctissimi cognitione aucta est: & tuo in omnibus rebus meis patrocinio confirmata, efficiunt, vt nullo vnquam tempore, neque longissimo quantumvis loco remotus, immemor tui esse possim. Quare, licet aliquot abhinc annis te non viderim, nunq̃, maximè longè absis, & in Cardinalatus splendorem assumptus, necesse est te magnis omnino negotiis & occupationibus detineri, tam mihi tamen oculis inherescis, ac si te coram continuo conspicerem. Hinc factū est, vt cum domi aliquantulum otij nactus lucubrationes illas, quas tantopere videre cōcupiscis, recognoscere, easque in libellos vnāquamque suos dirigerem, earum partem ad te mittere cogitarem: id opportunè necne fecerim, non sat scio: at certè amanter & ex officio à me factum hoc cerò scio: vsilicet haberes istic: in ista qua fulges amplitudine, si tibi tantulum hore vel à publicis curis, vel à tuis sanctioribus studiis vacuum relinquere, quod cum Piero tuo loquerere, qui te semper vnice sanctèque coluit ac obseruauit. Neque tamen tanquam summa eruditionis tue nescius, arbitratus sum noui me quicquam allaturū tibi: verum quia nullum vnquam abs te sermonem vberiorē, dum vnā fuimus, haurire me solitum meminerim, quàm de literis & disciplinis, id de di operam, vt de literis & disciplinis noster hic per libellum, quem ad te misi, congressus esset. Erit verò sermo de iis quæ per Serpentis imaginem apud veteres significabantur, quibus & Ægyptij sacerdotes, & plerique alij, pro literis vsi sunt: quæ quamuis forè haud incognita sint tibi, decies tamen repetita placere semper poterunt, quæ de doctrina semel placere, quare te ad rem recognoscendam, ubi primum per otium licuerit, spero non inuito animo accessurum.

C

NCVI, s, atque ad eò reptilium aliquot significata dicturus, cum pro varia eorum pictura, diuersisq; speciebus, varia identidem significata sint, curæ pretium esse existimaui genus eiusmodi prius tractare, cuius effigies excogitata est auspiciaciore, augustiorque, magno apud veteres in cultu habita, ærulæa quippe facie, colore nitido, squamis pellucenitibus, capite minime formidoloso: à quo nostræ erit dictationis initium. Cum his Basiliscum enumerant, tamen eius animalis violentiam mortales reliqui longè aliter interpretantur. Post Basiliscum Aspis est, ac mox Vipera, à quibus Ægyptij multa hieroglyphicā argumenta desumpsere, & diuinæ nostrorum literæ horum sæpe mentionem faciunt: sed Diana illum religiosè præferunt, qui opem omnibus præsentancam pollicetur: quare quænam sint ea quæ hinc significantur, dicere iam incipiamus.

MVNDI MACHINA.

MVNDVM vniuersum Ægyptij sacerdotes scribere volentes, Anguem qui caudam propriam depasceret, cumque variis insignem maculis pingebant, de quo Claudianus:

Perpetuumque virens squamis, caudamque reducto

Ore vorans, tacito relegens exordia lapsu.

Serpēs caudam depascens quid.

Quod dubio procul significat omnia, quæ diuina providentia in mundo generantur, ab eodem cum solui ceperint, siue paulatim imminui atque deficere, in sese recipi, fierique illud propemodum, quod apud quosdam Æthiopiæ populos assiduo est in vsu: qui cum nullo alio nutrantur cibo quàm piscium, humana deinceps cadauera piscibus obiectant, victum quem ab eis acceperant ex seipsis rependentes. Hæc verò cauda ab suo animali corrofa, receptæ autoritatis assumptum illud significat, quod vno omnium consensu fertur, decrementum vniuscuiuspiam rei, alterius incrementum esse. Aiunt verò Phœnicum hoc fuisse hieroglyphicum, per Draconem in orbem redactum, caudamque

suam deuorantem, id exprimere, vt appareat mundum ex seipso ali, & in se reuolui. Nam cum æterna sint elementa, neque corruptione, neque variatione per se vlla immutentur, corruptioni tamen ac variationi subiecta videntur, ea parte qua specierum informationi admiscetur, vi tamen ipsa incolumi permanente: quippe veluti ex literis nihil separatim significantibus apud Chalcographos, siue impressores librariorum dicere malimus, nomina componuntur, quæ aliquid copulata significant, mox utilitate ipsa, impresso notatōque libro, quantum vsui venerit, recepta nomina ipsa, dictiōēque omnes corruptuntur, soluta literæ incolumitati pristina, generique suo restituntur, & in alterius formæ vsum asseruantur, ita corpora quæ Græci συγκεχυμένα, iuniores Philosophi confusa, hoc est, in vnum conflata, dicunt, cum aduenerit exitus, diminuique cœperint, sigillatim in eadem ipsa resoluntur elementa, aliarum itidem specierum compositioni obnoxia, ac semper exposita: quod ex nostris optimè Pacuuius intellexit, ad hoc luculentissimis his versibus alludens:

*Quicquid est hoc, omnia animat, format, alit,
Augeat, creat, sepelit, recipitque in sese omnia,
Omniumque idem est pater, indidemque eadem
Quæ erunt de integro, atque eodem occidunt.*

Eodem respexit Lucretius, cum dixit:

*Denique iam rure hoc circum, superaque quod omne
Continet amplexu terræ procreat ex se
Omnia, quod quidam memorant, recipitque perempta:
Totum natium mortali corpore constat:
Nam quodcunque alias ex se res augeat alitque,
Diminui debet, recreari cum recipit res.*

Sed ne multa ad eō congererent Ægyptij sacerdotes, neve longis discere volentes ambagibus implicarent, cum omnem illi naturæ obcuritatem manifestè ad eō sibi cognitam proferretur, & quasi per manus proditam hereditariam disciplinam possiderent, vno contenti hieroglyphico mundi conditionem omnem expressam esse voluerunt. Serpens igitur caudam depascitur suam, vt generum immortalitatem, qua rerum naturam Deus insigniuit, ostenderet: vt principium ad finem directum esse, finemque ad principium reflecti doceat. Nam vt hoc apertius explicetur, ex plantis fructus, velut ex principio finis, ex fructibus verò semen, in quo planta ipsa delitescit, atque ita principium ex fine. Sic nihil denique quibum intra mundum periret: sed eorum quæ nobis interire videntur, solæ mutantur species: de quibus Virgilius, nec morti esse locum dixit. Idem per atomos suos Democritus intellexit: quamuis vocabulum nonnulli contendunt improprie esse dictum, indiuidua tamen corpora ea esse voluit, quæ diuisa cum fuerint, neque legantur, neque internecionem recipiant, nec sectionibus diuidantur, sed omne per æuum infinitam in se retineat soliditatem. Hoc illud idem figmentum est, quod Saturnum, quem pro tempore figurant, aiunt filios deuorare solitum, Iouem verò interceptum, lapide supposito, quem Saturnus deglutierit. Terrestria porro huic varietati commutationi, que rerum plurimum obnoxia esse, per huiusmodi figmentum indicabant: animam verò quæ per Iouem, vt Plotinus interpretatur, fingitur, immortalem esse. Sanè Hesiodus, posteaquam prolem à Saturno & Rhea suscepam enumerauit, illud statim adiecit:

Καὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων κούρας, ὅτις ἐκαστὴ

Νηδὶ ἐξ ἐσθῆς μαιεύσας πρὸς γέναι ἵκοιτο.

Atque hos deglutit Saturnus, vt ille vel ille

Diuino ex vtero genna ad materna veniet.

Quod ita accipiunt interpretes. Nascuntur à terra rerum species, & in terram mox recidunt: nam Rhea deflexus est, & corruptio mundi. Quæcunque igitur tempus protulit, eadem tempus absomit: vnde sacris quibusdam apud nos dicitur, puluerem esse hominem, & mox in puluerem reuersurum.

Non omitenda verò sunt quæ de figura Anguis, Mundum ipsum mira similitudine referētis, veteres Philosophi quasi ludentes conscripsere, ipsam rerum speciem vniuersam non temerè oculis omnium subiicientes. Siquidem pro corpore quod habet, grauissimum est animal, perinde ac terra, quæ ponderibus librata suis ob gravitatem insitam, in centrum vndecumque recidit. Præterea verò toto distentus humi corpore, per terram repit, vnde etiam genus id nomen accipit, modò Serpens, modò Reptile nuncupatur. Sed quoniam huiusmodi terræ hieroglyphicum loco suo copiosius tractabitur, ne nunc stylo vniuersi speciem percurrēti moram aliquam interponam, omitetur. Est præterea lubricissimum, quemadmodum aqua, atque inter serpēdum pandos ac repandos vndarum flexus imitatur: & apud fabularum scriptores Draco euripus erat, qui Hesperidum hortis in insula positis turelaris effingebatur, & amnes quosdam spiras circum terrarum orbē replicare instar anguium Socrates ait, Phædone. Quinetiam Hesiodus Echidnam ait dimidia sui parte Nympham, dimidia altero immanem Anguem, pro qua interpretēs vapores accipiunt exhalantes à mari, neque nō omnem humoris vim. Nympha verò est ob id, quod subministrat nutrimentum. Serpens, propterea quod flumina tortuosis ambagibus feruntur, perinde ac Serpentiū, vti dicebamus, corpora sinuosis plurimum flexibus obrepunt. Sed quod facit ad Nympham, quæ loci omninò genius est, occulta quippe

*Quid per
atomos De-
mocritus.*

*Serpēis &
Mundi sym-
pūbia, ac
consensus.*

vis illa quæ, quæ gramini- & plantis vitam fouet, actumq; subministrat, ignarus non sum, quosdam alios Draconem hortorum custodem pro radicibus arborum accepisse, q. tortuosæ sint vti Serpentes, & in terram adactæ, perinde ac Anguii genus in terræ visceribus plurimum delitescit: ita verò Draconis speciem hanc pomis operam præstare vt afferuēt: radicibus enim aut cæsis, aut exsiccatiss, poma etiam auferri necesse est. Aëriam verò spiritum, de quo latius in Basilisci significationibus dicitur inferius, per sibilam, quæ vel ad audiētiū horrorem nonnulli eorū excitare solent, intelligimus. Squamæ verò, stellarum mundū ambiētiū varietatē, quiq; ignes in supremo micant orbe, hieroglyphicè, significant: nā & hinnuleæ pellis varietatē, quam Pan gestare fertur, stellas ex maculis imitare, ait Probus. Eandem Libero patri attributam, idem significare tradit Eusebius lib. de præpar. Euang. primo, vbi Osirim, Solum, Liberum, Solem, & Phaneta, ex Homeri, Emolpi & Orphei versibus eundem esse dicit, de quo loco suo plura erunt inferius repetenda. Est & alia super hoc consideratio: quod anguis hyberno situ membrana corpori, præcipuè autem oculis, obducta obcæcatur, verno verò tempore fœniculum pastus, id Græcè *μαργαρον* est eiūque succo oculos inungens, impedimentum illud exiit, & acutissimo quo pollet visui restituitur, senectutemque ita singulis deponit annis, nudusque propemodum vernat & glabro corpore iuuenis, vt Maro ait,

*Æn. lib. 2.
ab Homero
Iliad. 3.*

Lubrica sublato conuoluit pectore terga.

Leberida verò, membranam scilicet quam de ponit, ita exiit, vt à capite orsus ad caudam repli- cet, interiore parte in exteriorē, exteriorē in interiorē versa, cute intus altera subnascente. At mundus quoque (de inferiori hoc mundo loquimur) hyemali tempore pruinoso, quodam non modò obcæcatus, sed vndecunque obductus situ, annuo peractò spatio, Zephyris flare incipientibus, squalorem abiicit, quæque rerum femina intus fuerant superioris defectu caloris obstrusa ocul- tāque, extrā aperiuntur excludunturque, ac senectute deposita, per vices iterum iuuenescunt. **Q**uin- etiam quæcunque de Anguis renouatione traduntur, cum hac ipsa mundi nostri renouatione con- sensum habent: ferunt enim Colubrum cū exuere incipit, ab oculis primū detrahi, ita vt occa- cari videatur, tum caput exiit, glabrumque hoc omninò antè quàm reliquum corpus, apparet. Arbores quoque oculos primū exerunt, gemmas alij vocant, germen alij: sed oculatio inde, insi- tionis genus, mox exsiliunt flores, paulatimque fructum fetus aperit. Neque vere tantū exiit Anguis, verū etiam autumnū, & pro locorum temporūque conditione: æstate etiam, Aristote- le hoc asserente: licet id abneget Plinius. Atqui mundum etiam non vere tantū hac facere, sed æstate autumnūque omni, tot species, tantōque ortus, variōque nouatus aperire, pro regionum situ ac rerum natura conspiciamus.

IV VENTVTI REDDITVS,

SVNT verò qui per Anguem & Leberida hieroglyphicōs, hominem ostēdant iuuentutis redditum, si vel de morbo, aut alia aliqua lue aut calamitate squalorem atque maciem desposuerit, sique demū habitior atque validior factus. Libet verò fabellam super huiusmodi renouatione, ex Ni- candro, & eius interpretibus recitare. Mortales enim, aiunt, impetrasse olim à diis multis precibus vt perpetuo iuuentutis munere donarentur, atque ita nunquam in posterū senio contabescerent, sed quādiu vniciue viuere permissum esset, integris viribus & florenti semper atate, vegeti persuerant. Hancigitur simulac benigritate Iouis accepissent, imperitis adēd rerum fuisse, vt eam Asino vectandam commendarint, hunc verò siti confectum ad fontem quandam peruenisse, in quo Serpens loci custos statiuam habebat custodiam: cūque inde bibere tentasset, à Serpente prohibi- tum, neque alia conditione bibendi facultatem illi factam, quàm vt id omne quod vebat onus, Angui mercedis nomine concessisset: ex eo inde tempore omnes Angues senectute singulis annis abiecta iuuenescere, homines verò senio confectos, emarcescere, ac stoliditatis pœnas luere, quod iuuentutem tanto expetitum studio negligenter custodissent. Hinc illa Tibulli querimonia:

*Fabula su
per homin
renouatio-
ne.*

Anguibus exiit tenui cum pelle vetustas,

Cur nos angusta condicione sumus?

Sed quoniam in fabularum figmentis varij admodū Græci sunt, cæque vnusquisque suo ex com- modo, & vt adlibuerit comminiscitur, fuerunt alij Promethea cū cælestem ignem furatus esset, cūque mortalibus communicasset, nullam illos accepti muneris gratiam Prometheo retulisse: quod cū Iuppiter approbasset, pharmacum hominibus, quo senectutem amolirentur, elargitus est, quod donum Asino vectandum illi destinarent, atque illa mox subsecuta de Asini imprudentia, de Serpentis astutia, de commutatione, quæ superius enarrata sunt. Meminit huius fabulæ Sopho- cles, & *Æschylus*. Quoniam verò Asinus ille & sitim ed contulerat factum est, vt ex pacto Serpens eam quoque sibi vendicaret, hinc supra modum illos siticulositate plerique eorum pertentare solent quos momorderint: de quo tamen plura loco suo dicuntur, vbi Dipladis significata recensemus.

T E M P V S.

ERAT autem aliud hieroglyphicum Serpentis, caudam suam sub guttur attractam occu- tis: cæque species in Saturni dextera manu statuebantur, quem pro annuo circui, pro tēpore,

pro ætate, pro immortalitate poni ex multorum scriptis accepimus. De anno apertissimè Maro:

Georg. li. 2.

Atque in se sua per vestigia voluitur annus.

Ovid. li. 10.

Metam.

Quòd verò Serpens temporis signum esset, causam Cyrillus hanc subiicit, quòd in lōgitudinem porrigitur, & multis complicatur spiris, quæ sunt multæ dierum annorumque series, tacitèque proferpit, nullo edito strepitu, vnde Poëta non incelebris dixit,

Labitur occultè, volubilis fallitq. ætas.

Verùm ea quoque causa esse potest suppressæ caudæ, quòd tempus aut à præterito, aut à præsentī, aut à futuro consideratur, quæ omnia incerta nobis omninò sunt: præteritum siquidem intueri minimè possumus, & cum principio careat, neque mente quidem concipitur, futurum longè minùs, quia nōdum est, & finis eius prorsus incognita, qua de Horatius tertio Carminum:

Prudens futuri temporis exitum

Caliginosa nocte premit Deus.

Præsens verò cum sit instabile, velocissimèq; transcurrat, vix percipi potest: veluti, si digitum in defluentem aquā intingamus, discernere non possumus vtrum in præterita, an in futura, an in præsentī: quia præterita iam elapsa, futura nondum adhæsit, præsens puncto ipso statim elabatur: quæ cum omnia cognitioni nostræ subducantur, Ægyptij forsitan pro hieroglyphico huiusmodi caudam ita reduci occultariq; voluerunt.

C A L A M I T A S.

HABET & vocabulum ipsum, Temporis, hieroglyphicam omninò significationem, vt hoc obiter attingamus, & à perniciofa Saturni vi nō admodum alienam. Nam Poëta *tempus edax rerum* esse dicunt. Neque Latini rātum, verùm etiam Syri & Hebræi dictionem Tempus, pro Calamitosa rerum statu ponere consueverunt. Nam, *Et erit tempus eorum in seculum*, primo & octogesimo Psalmo legas, & huiusmodi passim multa. Quòd verò hīc *in seculum* legitur, interpretes de calamitatibus dictum volunt, quæ post neglectum Christum perpetuò erant Iudæos oppressuræ.

M V N D I M O L E S.

Elementaris
arbis figura,

SVNT qui aliam etiam picturam simulachrumve mundi fuisse dicant, vt, scilicet intra circulum Særeum Serpentis effigiem accipitrino capite insigne circumducerent, ad ◊ propemodum literæ similitudinem: ære quippe ignem referente, circulo magnitudinem & formam orbis indicante, Serpente bonum dæmonem, cuius merito ac beneficio omnia alantur, vigeant, ac perennent. Sed non elementarem hunc orbem tantum ex hieroglyphico huiusmodi colligimus, verùm etiam & cælum ipsum, quod sub Iani figmento fabularum inuolucris occultatur. Ianum enim ab eundo dictum, peritiores asserunt. Mundus itaque initium ex se faciens, cum in se reuertatur, figuræ ipsius, quæ posita est, rationem ostendere videtur.

Macrobius.
li. 1. ca. 9.

A N N V S.

CÆTERVM, quia Ianus vbique anni dominus decātur, quem à circuitu vocatum dicebamus, eundemque ac Apollinem intelligunt, veluti Dianam Ianam olim appellatā affirmant, quos vtriusque anni arbitros esse testatur antiquitas, præcipuè verò Virgil. cum dicit,

--- Vos o clarissima mundi

Lumina, labentem cælo quæ ducitis annum,

Liber & alma Ceres.

Georg. lib. 1.

Nam & Lucrerius serpere Solem dixit, vt annum struat:

Annua Sol in quo contundit tempora Serpens.

Macrobius, li.

1. ca. 18.

Quòd verò Maro Liberum & Cererem hūc inculcarit, doctissimè factū: vt potè qui apud Orpheum legerat,

ἧλιον δὲ διόνυσον ἐπὶ ἰάκχῃσιν καλέεσθην.

& apud Euripidem & Aristotelē eundē Solem & Bacchū esse, de quo nos apertius alibi. Dionysium eundē & Bacchū, & Liberū & Solem, aut igneam solis vim, non ex Orpheo tantum, sed & Euripide, Aristotele & Eusebio Macrobioq; citatis indicauimus: vbi apud eundem Virgiliū ex antiquis codicibus legendum ostendimus, *Qui ducitis annum*, scilicet Liber & alma Ceres: licet, quæ lumina, idem sit.

AE O L V S.

IPSA autem macularum varietas, & anni significatum in Serpente detectum, id in memoriam adducit, quòd Æolum eiusdem varietatis gratia vetustas tempestatibus præpositum effinxit, per quæ annum ipsum intelligebant: eaq; de causa Hippotæ filium dixere, quòd celeri cursu tempus elabatur. Equis enim hoc à natura tributum, vt nascantur ad cursum, quod loco suo disputatum est. Habere verò Æolum filios xii. ait Homerus, mares sex, fæminas totidem. Menses ij sunt, ait Phurnutus, quorum qui fecundis fruges omnium vsui reponunt, fæminæ dicantur: qui verò steriles sunt, mares habentur. Apud alios longè secus inueni, ex religione quippe veterum menses singulos ita Diis singulis adscriptos, vt Ianuario Iuno præficiatur, Februario Neptunus, Martio Minerva, Aprili Venus, Maio

A Maio Apollo, Iunio Mercurius, Iulio Iupiter, Augusto Ceres. Septembri Vulcanus, Octobri Mars, Nouembri Diana, Vesta Decembri. Apud celeberrimum Cardinalem Hippolitum Medicem cippus Romæ vidi marmoreum, obrotundum, in quo duodecim hæc numina pulcherrimo opere circumsculpta sunt: qui quidem cippus indicans Augusti Octauiani mēsam illam, qua de Suetonius mētionem facit, consueſſe eum & sodales amitoiores ad duo denarium vſque numerum deorū habitu cœnitate, & *δωδεκαθεῶν* conuiuium celebrare: ad eius certē rei argumentum mirificè conformatus est. Nam & figura quæ pro Apolline ſculpta est, Augusti ipſius faciē totam refert & exſcribit, quod & in plerisque aliis eius Dei ſtatuis factū obſeruauimus. Sed nos ad Anguem noſtrum reuertamur, quo ſuper animaduertit plerofque figuram eius in orbem circumducti, & caudam nūc occultantis, nunc admordētis, nunc depaſcentis, confundere, quod ita diſtinguendum est. Quæcumque de mundi antiquitate reciprocationēq; dicta ſunt, ea per caudæ morſum intelliguntur. Sedenim, cū æternitatem, ſiue, vt nonnulli malunt, æuū ſeculūve ſignificabant, Serpentem pingebant cauda tantū ſub corpus, ita vt deliteſceret, reducta: ſic enim circuitus ille perpetuus intelligebatur.

Sueton. in
Augusto. c.
70.

BASILISCVS.

NGVIS autem huius species ea erat, quem VRÆON Ægyptij, Basilicum Græci vocant. Animal id duodecim non ampliùs digitorū magnitudine, vt authores noſtri prodidēre, candida in capite macula, & quodam diademate, vnde regium illi nomē, inſigni ſiue Basiliscus ea de cauſa dictus fuerit, quod eius aſpectum reliqua Serpentium genera verecūtur.

Basilisci
descriptio.

B Hic ſanè flexu haudquaquam multiplici corpus impellit, quod reliquæ faciunt Serpentes, ſed celſus & erectus à medio incedit: quæ omnia cum Nicandri verſibus his optimè quadrant,

Hec a Pl.
li. 8. cap. 21.

Τεμάρις δ' ὀλίγον μᾶλλον περὶ φερέετον ἄλκων
Ἐρπυσὶν βασιλῆα, τὸ μὲν δέμας ἰξυνάει μῦθος,
ξανθὸς ἐπὶ κρία δ' ὄρεα φέρον μῆνη θ' ἰγέρη, καὶ ἰδὺν
οὐκ ἀέρι δὴ κέναι σπασσέμεν βίαι κινάδα γούης
Ἰσχυρὴν μίμωσιν ὄν' ἐς νομόν η' εἰς ὄλην.

Surrectum verò pectus in animali huiusmodi, in obeliscis & aliis Ægyptiorum monumentis animaduertas: præcipuè verò in numo quodam qui Fabatio vſus est, in cuius altera facie caput est cum ſpolio capræ, ab occipitio caſculum in modij formulam, quale etiam in Antonini Auguſti & aliorum quorundam numis cernere est: nuſquam verò frequentiùs, quàm in Ægyptiaca Bembæ tabula ex ære, vbi Basilisci huius forma ſæpè conſpicitur, capite aliàs accipitrino, aliàs, humano, aliàs, vt hic figurauimus. Quod verò Albertus de ouo Galli gallinacii ſimo obruto tradit, quodq; inde Basiliscus enaſcatur, ſitq; figura eius omninò Gallo ſimilis, cauda tamen ſerpentina, fabuloſum indicant petitoies.

ÆTERNITAS.

C SEDENIM cur Ægyptij per hoc potiùs colubri genus, quam per aliud quoddam ſeculū, æternitatēve ſignificarent, cauſa erat, quod inter ſerpentium genera hoc vnum interfici vi non poteſt, ſi Horo Niliaico hieroglyphicū nonnullorum authori fides adhibenda est: quinimò tanta huic vni vis est, vt animalia reliqua ſolo ſibilo fuget, quo audito ſerunt omnes auium cantus coërceri, fruticēſque & herbas non vilo morſu, ſed olfactu aſpectūve ſolo enecari. Archelaus tradit, vt apud Ælianum habetur, veterinum olim iumentum in Africa ſolitudine quadam deſeciffe, ad cuius cadauer Serpentes plurimæ ventitarint, vt eius viſcera depaſcerentur, interim Basilisci audito ſibilo omnes profugiſſe, aut in ſabulum ſeſe abdiſſe: progreſſum verò Baſilicum, per otium ſine cuiuſquam tumultu quantum appetierat eſtaſſe, cūmq; ſatur iam abiret, iterum edidiſſe ſibilum, quod indicium fecerat ſerpentibus aliis ad eſcam tutum patēre reditum, atque ita eas oblatam prædam repetiſſe.

Sibilus Ba
siliſci.

CALVMNIIS AFFLICTVS.

HÆc igitur Basilisci vis, quæ ſine morſu pernicioſa ſit, argumentum hieroglyphici dedit Ægyptiis ſacerdotibus, vt ſi hominem à calumniatoribus malè acceptum, & mortiferis delationibus afflictatum ſignificare vellent, Baſilicum apponerent: non enim alia ratione calumniatores homines conficiunt, quàm faciat Baſiliscus: clam ſi quidem illi Principum auribus inſuluriant, nullo palam morſu inſixo, quò diluendi anſa præripiatur, atque ita plerique falſò delati, extrema quæq; petulère. Sed nec talem ac tantam Baſilico vim ineſſe quiſpiam admiretur, Thebiorum vario peſtifera adeò fuit, vt vel ſolus oris eorum halitus exceptus, interimendi vim habuerit, illorūque præſentia non animalibus tantū, verū etiam ſatis noxiam fuiſſe: de quibus hæc & alia ſecundo Sympoſiorum Didymus.

*Basilisci o-
culi causi,
& aperti
quid.*

IN ea tamen religione Basiliscus habitus apud Ægyptios, ut ex auro dedicaretur. Caput autem illi accipitrinum faciebant, oculosque eo artificio concinnabant, & ut claudi & aperiri possent. Hunc simulatque oculis adaptis proferebant, vniuersa Ægyptus latitia atque hilaritate perfundebatur: perinde ac si deorum oculi eos aspicerent, opemque præsentem omnibus pollicerentur: in luce igitur & in propatulo omnes esse, risui & iocis atque conuiuuiis dare operam. Quod si clausi cum oculis extulissent, ibi tum omnia mœrore luctuque confundi, auersos & iratos esse deos existimari, abdere se omnes in tenebras, & obscura penetrabilia, miserabilique deploratione pro se quemque niti, ut deorum indignationem quacunque possent ratione mitigaret. Non fuit horum ignarus Philon: & Epies quidam diuinorum interpres apud Ægyptios nominatissimus, rem memoriæ prodidit. Figura autem hæc ita habetur in Bembæa tabula. Ut verò hæc magis innotescent, Iouem Ægyptij authore Plutarcho, spiritum esse dicunt, spiritus nulli animalium vehementior quam Basilisco: ideoque nulli magis diuinitatis symbolum quadrat.

S P I R I T V S.

Anaxagora de spirituum opinio, cui assensum Virgilius.
Æn. lib. 6.

PORRÒ Anguis apud eos hieroglyphicum est spiritus illius, qui per vniuersam mundi molem diffilatur. Anaxagoras quoque quatuor elementis constitutis, quæ per Anguem significari statim initio diximus, rectorem adiungit, siue spiritum, siue Deum, siue mentem, ut Probus interpretatur, per quem hæc quatuor regatur: quod Virgilius etiam nullius ignarus disciplinæ affirmat dicens:

*Principio cælum ac terras, camposque liquentes,
Luceatque globum Lunæ, Tiraniæque astra
Spiritus intus alit, totamque infusa per artus
Mens agitat molem, & magno se corpore miscet.*

Quem enim Anaxagoras vñ, is spiritum & mentem dixit. M. Tullius, Platonis sententiam, quæ in libro de Anima est, secutus, principio terram ait sitam in media mundi parte, circumfusam esse hac animabili spirabilique natura, cui nomen aër.

Æ O L I P I L Æ.

Æolipila quid.

NON imperitè igitur qui Æolipilas cauant, solent illis in conuexo Draconem superinducere, ex cuius ore circa medium sito spiritalis illa fistula promineat, quæ ventum profler. Sunt verò pilæ huiusmodi æreæ, cauæque, in quas per angustissimum punctum humore instillato, ubi ad ignem admotæ concalescere cœperint & efferuescere, spiritum vehementem admodum efflant: humor siquidem calor vi rarefactus, magnam aëris copiam generat, cuius cum minime capax sit ea concauitas, vehementi eo impetu cogitur erumpere, cui si tantillum argenti viui infundatur, ex discordia, quam materia hæc habet cum calore, inquietata magis aqua vehementius exspirabit.

S V C C E S S V S V O T I.

Sanguis Basilisci in quanto pretio olim.

TANTAM verò affinitatis cum Diis existimatione Basiliscus affecutus est, ut ausi olim sint mortales, sanguinem eius difficillimè conquisitum curiosius asseruare, Saturni cum sanguinem appellantes: quem si penes se haberent, existimabant & successus petitionum à Potestatibus, & à Diis etiam precum, morborum remedia beneficiorumque munera largius impetrari. Astrologi quoque Basilisco tantum tribuunt, ut stellam in corde Leonis sitam, Basiliscum appellent, quam Chaldaei rerum cœlestium reginam & dominam existimarunt, quod in Arati commentariis tradit Theon, ubi de Leone agitur: neque dissimulat Nicephorus in Astrologij structura. Quamquam in vniuersum inesse Anguibz vim magicam sibi comparandam, Magi tradidere, quibus persuasum est primum vniuscuiusque Draconis spondylum, mulcere aditus Potestatum, Principumque gratiam con ciliare.

S A C E R D O T I V M S A C R O S A N C T V M.

QUI verò Serpens sacerdotum insigne oblongo obuolutus pileo gestabatur, monumento erat, ut si quis contra Reges (penes enim sacerdotes Ægyptiorum erat imperium) auderet insurgere, sciret se in venenatos morsus incursum.

O R I S V I S.

HAC autem de causa oris vim describere si voluissent, colubri signum protulissent: nam coluber nullis aliis corporis partibus validior, quam ore ipso. Celebratum est illud ad horrorem incutien-

A curiendum, *ἡ γὰρ μάστις ἀπὸ τοῦ* Ⓞ, cum virulentum & immedicabile vulnus aliquod intelligi volumus. Aspidum ictui vel nullum, vel rarum admodum remedium inueniri, tradit Aelianus: compertumque est plerumque ictu laesos huiusmodi, vix horis quatuor superfuisset. Et Moses catico, venenum Aspidum ait insanabile. Eustachius, eam morfu lethiferum somnum superinducere: Plinius, ea percussos torpore & somno necari tradit, eaque de causa somniculosa dicitur à Sifenna. Color Aspis plurimum niger, quibusdam & cineritius, quandoque etiam Aspidis fulua deprehensa est, quam ego in agro Bellunenſi vidisse olim reminiscor.

*Encl. li. 2.
Libr. 1. de
natura ani-
mal.*

FVRROR IMPLACABILIS.

I MPLACABILEM furem Diuinæ literæ per Serpentem voluminibus implicatum, & qui *linguis miscet ore trifido* Ⓞ (ita enim describitur irritatus) expressere, Psal. 58. legas: *Furor eorum Serpentina furoris instat, & sicut Aspis*, & quæ sequuntur. Incomparabilis porro est in Angue furor, qui simulac se læsum sensit, ita vesane furit, vt nunquam abſistat, donec venenum intulerit, aut præ rabie exanimetur, vt ait Euthymius. Et quoniam feritate, vt dictum, reliquas colubras Aspides antecedunt, posito genere, ad istius accedit speciem quæ maximè sit intractabilis.

CONTVMACIA.

I NDE aliud defumitur hieroglyphicum: sunt enim qui contumacem hominem, nulli quippe legum imperio, vel magistratum edito, potentiorumve iussis parere destinatum, per Aspidem aurem obturantem, apud significari tradant: ea siquidem vbi se excantationibus accersiri senserit, statim vna in terram aure defossa, alteram cauda obturat, ne carminum vocem exaudiat: atque ita Mago- rum conatum eludit. Veram autem esse Serpentum excantationem, manifestissimè constat Psalmo 57. vbi David ita canit: *Furor eorum par est Anguium furori, sicut Aspidis surde, & obturantis aures suas, quæ vocem ritè quantumlibet excantantium non exaudiat.*

*Serpentium
vera excā-
tatio.*

DE VIPERA.

VXOR INIMICA MARITO.

D HÆC Vipera suo quodam ingenio prædita, extra ordinem ~~ſua~~ habet hieroglyphica, quorum illud præcipuum, quod mulierem, quæ virum oderit suum, cui mortem etiam intenter, neque nisi coitus tantum gratia blandiatur, per pictam Viperam sacerdotes ~~hi~~ intelligebant: ea siquidem, vt apud Horum est, cum mari copulatur, caput eius ori inferat suo, atque in concubitus conſpectu nimia voluptatis vi superata, capite maris mordicis amputato, maritum extinguit. Id cum Plinius, Nicander, Galenus, tum plerique alij authores grauissimi tradat, miror Albertum vnum è nostris, conatum eos redarguere, qui dicant Viperam in coitu mariti caput amputare. Sed miſſa faciam quæ Galenus & alij ſcripſere in hanc ſententiam, Nicandri verò carmina tam pulchra minimè præterimenda fuerint:

*Vipera ge-
neratio.*

*Plin. lib. 10
cap. 62.*

C

*Μη σὺν ἐνὶ τοῖοδοισι τύχοις, ὅτε δῆγμα πεφυγὼς
Περκνὸς ἐχρὶς θυῆσι τυτὴν ψολοῖν* Ⓞ *ἐχιδνῆς,
Ἡ νῖκα θορυμμένη ἐχρὶς* Ⓞ *θολερῶ κυνόδοντι
Θυρᾶς ἀμυγῆ ἐμψύσα κάρην ἀπέκλονεν ὀμνύου,
Οἱ ᾗ πατρὸς λώβην μελίκιαθον αἰνῖκα τυτθοῖ,
Τεινοῖμνοι ἐχίμης ἐπ' αἰγῆς μητρὸς δρεαῖν.
Γαστὴρ ἀναβρώσαντες ἀμνηορὲς ἐξέγενοντο.
Οἷη γὰρ βαρυθῆ ἀποκύματι τῖδε κατ' ὕλην
Ὡδοῖκοι ὄφεις λεπτὴν θάλασσαν ὀμβέλην.*

Quæ sic Latine traduci possint:

*Dy meliora velint, ne tunc incautus apertis
In triuijs, cum forte acres mas luridus atra
Coniugis euasit dentes, & fulminis ictum,
Vipereo occurras generi, namque illa in apertas
Excipiens semen fauces: caput inde mariti
Complexu in dulci abſcindit: mox damna parentis
Extinctifera progenies ulciſcitur, aluo
Materna abroſa, & catuli ſine matre oriuntur:
Sola etenim hæc animat ſetum, reliquæ oua colubæ
Per ſyluam excluduntque ſouentque in cortice prolem.*

Neque me præterit, eſſe qui alia quædam Serpentium genera animal parere tradant, quæ ſuper hiſto-
ria multum diuque annis proximè elapſis decertatum eſt inter literatos viros, lite adhuc ſubiud
deſtituta, cum etiam fuerint ætate noſtra, qui has quas putamus Viperas vtriuſque ſexus electas
viuarit

viuariis includere, easque aliorum instar animalium coniungi, concipere, parere, educareque factus suos experimento compererint, nullo parentum desiderio. Quod si quis in hoc negotio plura deposcat, ab edictis iam eorum libris desumendum fuerit. Sanè alia etiam est Vipera generatio: siquidem Aristot. ut apud interpretem Theocriti legitur, lacertam exsiccata ait in Viperam murari.

FILII CONSPIRANTES IN MATREM.

Parricida supplicium. **V**T verò reliqua prosequamur, filios aduersus matrem conspirantes, Ægyptij sacerdotes per eiusdem Vipera hieroglyphicum notabant. Quod si quis hominum tantum scelerosis admisisset, articulatum cum acutis calamis caesum, iubebant viuum super spinarum acervos comburi: merito maximum omnium scelus indicantes ei mortem inferre, à quo vitam quis accepisset. Hac verò de causa dicunt Viperas in parricidæ culeum includi solitas: nam Simia, quam Iuuenalis innoxiam appellauit, filios, ut in Cynocephalo diximus, suos necare ipsa solet. Canis verò & Gallus non alia de causa creditur cum hisdem subire supplicium, nisi quia & ipsi impiè facere videntur, quod & sorores & matres ipsas saliant. Sed quod ad parricidium attinet, non id tantum animantium genus eo scelere contaminatur, verum etiam phalangia, ut & Polypos & fluuiales Equos taceam, eadem prorsus inopietate notata sunt, hæc enim sætu numerofo, quippe supra triginta interdum, edita, matrem, quamprimum orta fuerint interimunt, nonnunquam & patrem, eo Viperis immaniora quo illæ nascendi necessitate, hæc iam nata, nulla cogente causa, nullo inuitante commodo, sponte se parricidio polluant. Non præteribo quod Theophrastus negat, Viperarum vterum à catulis suis exedi: namque author illæ summæ inter Græcos diligentia, aliam in his maternæ mortis causam comminiscitur, disrumpi quidem sponte vterum, utpote qui angustus adeo sit, ut tam numerosæ prolis multitudinem & incrementum capere non possit. Idem marinis acubus euenire, quas admodum tenues, prolis multitudo disrumpi cogat. Quod verò Dominus Pharisæus Viperarum sobolem vocat, ad Dauidicum illud spectare dicit Irenæus, *Alienati sunt peccatores ab utero, ira eis secundum similitudinem Serpentis*: siue quia venenum semper sub lingua promptissimum habebant, siue quia erga patrem ingrati abdicatique sunt, nullâ hæreditatis partem assecuti, siue ob perplexas vias, quas à recto itinere declinantes occupabant, per ambages & deuia progredientes.

A B O R T V S.

Vipera mulieris pedi supposita, quid. **P**RÆTER hæc, sunt & iunioribus, qui abortiuum incommo- dum per Viperam mulieris pedi suppositam significare commenti sint, quod apud veteres nusquam memini me legere. Fingunt tamen huius causam minùs explodendam, apud Plinium olfescisse videor: siquidem is traditum ait à veteribus, mulierem prægnantem si Viperam siue studio, siue incuria transcendit, abortum facere vsque adeo Vipera venenum vel afflatu solo, in humani generis perniciem grassatur, sitq; ita Serpens ea humanorum partium fascinatrix, quod ille ritè parere non liceat: ut minùs iam miremur venenum illud quo Scythæ sagittas suas inficere consueuerunt, irremediabili scelere, non aliis libentiùs rebus confici solitum, quam Viperina sanie, & humano admixto sanguine.

V V L N V S A M A T O R I V M.

Viperinus morsus quid in Diuinis. **Q**UÆ verò de morsu Vipera ponuntur à Platone Symposio, eius scilicet istu tactos aperire nolle quid patiantur, nisi iis qui similiter ægrotant, mysticè, uti suus est mos, posita sunt. Sed cur Platoni veritatis discipulo innitatur, cum liceat homini Christiano Platonis ipsius præceptores, Prophetas quippe & sapientes alios legere, qui de mundo, & iis quæ supra mundum sunt, accuratissimè differuere, celestisque numinis afflatu cognita, mortalium ingeniis cognoscenda proposuere, perque eos ad eam, quæ vera & sola est, sapientiam peruenire? In hoc autem Serpente, sacratioribus interim interpretationibus omissis, nostræ nobis imbecillitatis conscij humaniora quædam prosequamur: quæ si non ad diuinorum intelligentiam, ad mores certè, & vitæ nostræ conditionem facere videbuntur, eamque ingrediemur viam, quam admirandus Philon primus omnium videtur aperuisse. Dicemus igitur, viperinum hunc morsum spectare nimirum ad illud amatorie mollitudinis hieroglyphicum, quod apud nos in Diuinis literis per Serpentem, qui Adamum decepit, probatissimorum authorum opinione designatur: in illo enim, ut hi tradiderunt, voluptatis, nequitiæ, mollitiæque fomes delitescit. Picturata siquidem cutis, ut cum ipso Philone & aliis super hoc latius philosophemur, varias delicatasque rerum omnium illecebras præ se ferre videtur. Et mortale genus nulla re magis afficitur, quam rerum varietate (cuius experimentum est in pictura, in fictili fabrilique arte qualibet) aliqua ratione digesta. Quin & natura ipsa varietate ad lasciuiam vsque delectari videtur. Plantaum enim diuersicolores flores, varia germina, speciosi fructus, & alia atque alia forma, hisque atque illis coloribus intincti, ac multiformes animalium facies, visum oblectant: quibus etiam supra modum delectemur in eorum admirationem nimium illecti, inhaesitare videmus, pronique in faciem procumbere, totoque ventre serpere: terreno enim vescimur cibo, quod abito celesti: nam, ut optime ait Horatius:

In sani sapiens nomen ferat, æquus iniqui,

Ultra quam satis est, virtutem se petat ipsam.

A Illo prius aptè propositio subsequitur:

-- Quid censet munera terra.

Quo spectanda modo, quo sensu credis & ore?

Adhæc comestationes & ebrietates, gula ministræ, non minùs quàm mordax Serpens miseros artus animæ depascuntur, Reptatus autem nihil aliud significat, quàm animum qui attolli nequeat in sublime, semperque deiectus ad sola terræ commoda prorepat. Spiræ conglobatæque volumina mille, quibus assiduè decipimur, laqueos intento veluti digito demonstrant. Latebris gaudet coluber, latebris & voluptas impura, quæ veluti in scrobibus & hiatibus, in humanis quoque sensibus occultatur. Hincapud Græcæ Mychæ Veneris sacra, quæ in specubus & abditissimis penetralibus celebrantur: *μυχοί* enim secessus est. Et scitè Lyfiteles Plautinus adolescens Trinummo, amorem lasciuum latebricolarum hominum corruptorè vocat. Super hoc Tertullianus ita declamat: *Abfcondat itaque se Serpens quantum potest, totamque prudentiam in latebrarū ambagibus torqueat, aliè habitet, in ceca detrudatur, per anfractus seriem suam evolvat, virtuosè procedat, nec semel totus lucifuga bestia. hæc ille.* Venenosa verò fibila veluti surrepentis ipsius mali blandimenta quædam sunt: boni specie decipimur. Adhæc futurum dicit Deus, ut homo Serpentis caput oberuet, ille hominis calcem aggrediatur: malorum illud affectuum principium contagionemque mentis ex multiplici voluptatis vñu indicat, cum eius præcipua vis nostræ infideat cogitationi. Per calcem verò, animæ pedem intelligimus, quæ illa est portio despiciatissima, qua materiæ, vñ solo innitimur, altrix inquam, & cibaria potestas, libidinis irriamentum, & voluptariæ torius lasciuix magistra. Est hæc, inquam, Philonis sententia, cui D. Ambrosius è nostris libenter accedit, & ex Serpentis specie figuram delectationis intelligi asseuerat in

*Voluptatis
& Viperini
morbus con-
uenientia.*

Genes. ca. 3.

B Hexamero, & ad Sabinum epistola. Nam & Origenes reptile venenatum in nobis esse dicit, cum mulierem aspeximus ad concupiscendum eam, atque ut in ea penetralia & sacra adyta subeamus, unde sublimiora quædam ad puriorem aërem patefactis hiulex terræ foribus proferamus. Nōne idem Origenes de immaculato Virginis vtero, & ortus vitæque eius integritate perpetua loquens, eam ait neque Serpentis perfusione deceptam, neque venenosis eius statibus infectam? Cyprianus de Serpente eodem contra Nouatianum: *Plus metendus est, inquit, & cauendus inimicus cum latenter obrepit, cum per pacis imaginem fallens oculis accessibus serpit, unde & nomen Serpentis accepit: ea eius est semper astutia, ea est circumueniendi hominis ceca & latebrosa fallacia, sic à principio statim mundi fefellit, & verbis mendacibus blandiens rudes animas incauta credulitate decipit.*

DE SYRTIBVS ANGVIPEDIBVS.

F ABVLAM Libycam ponit D. Chrysostomus oratione s. ab istiuscemodi commento non admodum alienam. Esse quidem in Lybia ferarum genus ex promiscuo bestiarum plurium, & diuersorum generum coitu progenitum, id autem immane admodum, ferumq; & ferocissimum circa Syrtes plurimùm versari: cibi gratia tum feras reliquas venatu, tam humanum pastum conquirere quàm auidissimè. Eius verò monstri naturam faciemque forma esse huiusmodi conspicuam: corpus quidem muliebree, idque admodum formosum, lasciuè tumentes papillæ, torumque pectus ac ceruix pulcherrima, colore cutis nitidissimo, mira ab eius oculis profliebat hilaritas, quæ intuentem quemlibet in amorem procliuiter alliceret, reliquum autem corporis horridum, & squamarum scabritie asperum & intractabile. infernè demùm in longum anguem definebat, cuius caput in extrema parte positum acre admodum esset & mordacissimum, alis non esse præditum, sed sphynxis instar factum, neque tamen eloqui, ut illæ faciunt, sed Draconum in morem sibilum tantum edere acutissimum. Feras has tota Lybia plurimas, atque omnium quæ quot & qualibuscumq; pedibus ingrediantur velocissimas, ut nemo esset tam alacer, qui earum insultus effugisse gloriari posset. Animalia itaque reliqua quotquot nactæ fuerint, pernicitate sua fretæ ac robore, per vim assequuntur, & opprimunt, sed vnum hominem dolo tantum blanditiisq; adoriuntur, & superant: vtpote, quæ pectoribus tā amabilibus ostentatis, spectatores vñ præstigiis implicant, fallacissimisque amoris laqueos intendant, conciliandis congressibus admodum idoneæ: in hos quippe cum inciderint, nullum cient tumultum, nihil hostile minantur, immortè verò manent, oculis interim ad terram magna cum modestia deiectis, instar speciosæ lepidæque fœminæ ad colloqui congressum inuitant, lenociniisque omnibus alticiunt: simulac verò quis, ut voluptuosorum hominum imprudentia est, cominus accesserit, extemplò eum arripiunt, iniectis quas aduncis vnguibus præditas habent manibus, tandiu prius occultatis, quoad prædæ capiundæ oblata sit occasio: insurgit extemplò Serpens à tergo aggressus, apprehensumque lethali morfu transfigit, venenòque immisso necat euestigio, mox cadauer miserabile Serpens, & feras ipse latantes quas proximè depascuntur. Adhæc addit, Herculem Libycam iter ea facientem in eas incidisse, vna vbi primùm è longinquo prospexisset, cursum arripuerit pernicissimum, illæ autem cum diu nec ignauiter subsecutæ, prædam tamen eam nancisci minime potuissent, indignatione succensæ omnem in se crudelitatem conuertère, ora pectoraque naqueque sua fœdissimè dilacerata diserpentes. Itamontos esse nos debere, ut more Herculis, inprobitatem atque lasciuiam tantummodò fugiendo superemus. Quod quidem figmentum, ex aurea illa

*Bibula de
Viperæ, ex
D. Chrys.*

*F
Li*

Ecclesiastici sententia mihi desumptum videtur, *Peccatum tanquam Colubrum fugiendum*, paratum id enim esse: vnumquique ad se accedentem, haud grauiter suscipere.

FAVNVS ANGVIS.

D

H V I C perquam simile est quod apud antiquiores Græcos super Hecate proditum: eam alij Se-
melem vocant, quæ tandiu Fauis patris nequitia resistit & oblectata est, etiam virga myrtea
verberata, & vino oppressa: donec ille in Anguem transformatus, filiam spiris vndique colligam,
improbis suis parere compulerit Cuius fabulæ apud veteres indicia fuerunt, ab Hecate templo
longè sumnota myrtus: vitis supra caput signi eius extensa, vinumque, quod proprio nuncupare
nomine non licebat, sub lactis vocabulo inferri solitum: quique ibidem passim obrepunt innoxij
Serpentes: quæ quidem fabula facile ostendit eandem diuinarum humanarumque rerum discipli-
nam vniuerso mortalium generi diuinitus in vsu habitam, sed ab aliis nullo verborum aut rerum
inuolucro, ab aliis sensu mystico, ab aliis per symbola, ab aliis per similitudines, per fabulas ab aliis
memoriæ scriptorum diligentia commendatam, aut à patribus acceptam, posteris per manus prodit-
am: lacessit enim assidue humanum genus, quod & Apostolus Paulus apud Deum queritur, *Fau-
nus pater nature sternalis importunus*, id est, originis ipsius compages coagmentatioque, & modò myr-
to, hoc est, imaginatione Veneris, modò vino, hoc est, lætitia & hilaritate, modò spiris ingentibus,
hoc est, multiplici voluptatis ipsius varietate suggesta, nos oppugnat, perque eam demum exupe-
rat. Atque hæc illa patris domus, cuius obliuisci nos debere, admonet Propheta.

SENSVS A' VOLVPTATE, MENS A'

SENSV DECEPTA.

E

M V L I E R I S porro figura apud Diuinarum literarum interpretes, pro sensu accipitur, viri verò
pro mente: vnde quidam Adam, terrenam mentem interpretati sunt. Hic igitur siue Faunus,
siue, vt nostri rectius, Serpens accingit se primum ad expugnandam mentem, subvertendumque
intellectum. Hic sua virtute opibusque fretus, hostem repellit acerrimè, vt Adamum decet. Quid
ille vaser & malignus? Eam adoritur, sensus ipsius obiecit comoda, delicias proponit omnes,
voluptatum explicat illecebras, quarum gustu vel minimo expugnatur Eux imbecillitas, illa incau-
tum opprimat Adamum, mendaciumque commenat, lenocinio suo arque blanditiis eum cogit aber-
rare. Athanasius sanè, cum puritatem animi, quæ in Adamo primitus fuit, spiritualium rerum con-
templatione tantum occupato, metaphoricè Paradisum à Mose nominatum ostendisset, ibidem ad-
iecit, quo pacto sensus mentem à spiritualium rerum meditatione Serpentis, consilio, ad corporis vo-
luptates auerterit abstraxeritque. Diuus Augustinus in 48. *Plal. Singulis inquit, nostrum inest mulier
hæc: quippe caro nostra, Eua est, quæ seducit virum, id est, rationem: per quam carnem labitur homo, quem Lapsum
calcani nomine quod à Serpente fuerit impetum, Propheta appellauerunt.* Hinc Menander Samarita occa-
sionem sumpsit scelesti perniciosiq; dogmatis, qui nuptias, & generandi studium, à Viperinæ natu-
ræ satana mentiebatur emanasse.

SENSVS QVINQVE.

I N Euangelica lectione virgines quinque fatuæ, totidemque prudentes, cum lampadibus produ-
cuntur, quæ, vt Ambrosius putat, sensus quinque in sapientibus suo lumine lucidos, eosdemque in
insipientibus erroris tenebris offuscalos indicarent. Quare videndum an Fulgētius rectè ex Apol-
phanis Epico, vt ipse dicit, carmine, cōmentus sit Saturnum satum vñ appellari, quod vñ Græcè Sen-
sus dicatur, quem pro Mente & intellectu poni passim inuenimus, nisi ea de causa voc. bulum vsur-
pemus, quòd pro sensum, vt Aristotelici, ad rerum cognitionem deuenimus: à *véw* enim *vñ*. Quod
tamen alicubi vñ significatum vsurparit pro sensu, id in Aonibus Valentinianis habetur: nam is
Aristotelem secutus, *λογον à vñ* emissum prædicabat, rationem quippe à sensu proficisci: de quo Ire-
næus lib. II. cap. 39 & 40. nam hæc nunc nostri non sunt negotij. Duo verò sunt, si credimus Aristoteli,
quæ nostri ad vnamquamque rem motus causa sunt, vel ipsa scilicet cogitatio, si nunc intellectum
vereamur appellare, vel sensus: rerum enim aut vtilium, aut commodarum, aut quas quoquo modo
bonas existimamus, imaginatio, vel ab ipsa cogitatione procedit: quia tales fore existimamus, vel ab
eo quod sensu experti sumus. Ipsa igitur vel cogitatio vel sensus, imaginationē creat, imaginatio sta-
tim excitat appetitionem, appetitio affectum, affectus motum, vt ad affectionem perueniatur. No-
stri igitur primi parentes duo, intellectus & sensus. Intellectus verò hic accipio cogitationem quæ
certo sit cursu peracta. Sensus vbi intellectui paret, perpetua vitæ tranquillitate, ipsoque deliciarum
paradiso perfruitur: vbi verò intellectus sese sensui manciparit, tota aberrat via, & à priore illa amœ-
nitate quietēque ad labores, & inuisas rerum omnium turbas eiicitur.

MALVS DÆMON.

Q U O D verò malum dæmonem per Viperinam figuram indicamus, multorum consensus acce-
dit. Nam & apud D. Hieronymum Draco inter Diaboli cognomenta numeratur, & dia-
bolus

*Eadem la-
beur lib. 5o
de Myrto.*

*Lapsus viri
& mulieris.
Menander
Samarita
error.*

*Saturnus
vñ appellat-
us.*

*Intellectus
Adamus, sen-
sus Eua ar-
tribuit.*

A bolus locutione Mali saepe ponitur, ut in prece quotidiana diceret Cyprianus, *Sed libera nos à malo*, quod tamen ipse, *Libera nos à maligno*, protulit. Sed præcipuè Ecclesiastici 10. eo loco: *Si momorderit Serpens in silentio, si quem, aut is, Serpens diabolus occultè momorderit, & nullo conscio, cum peccati veneno infecerit*, & quæ super penitentia sequuntur. Et causam addidè nonnulli, linguæ motationem, quæ tam multiplex appareat, ex quo multiplicia eius incitamenta interpretantur. Nam qui eius minister est, aliud porrò lingua loquitur, aliud corde meditatur, his Dominus ait: *Generatio Viperarum, quomodo potestis bona loqui, cum sitis mali?* Et in Diuinis literis alibi: *factum silentium in celo, legas, dum committeret bellum Draco cum Michæle Archangelo*, alibi, contritum ab Assertore nostro caput draconis in Iordane fluuiio, atque ita nos ab eius dominatione liberatos, & huiusmodi pleraque alia. Nam & Pythones genus dæmonum est, & Pytho Serpens apud gentiles effingitur, quem Apollo sagittis confecerit, quod quid sibi velit, alibi diximus. De Pythonibus habemus in gestis Pauli, qui vnum ex his exire iusserit è muliere, quam is occupauerat: propterea quòd clamitabat illa, & Paulum & eius comites esse seruos summi Dei, qui viam salutis annuntiarent. *Id verò dolebat Paulus*, inquit Origenes, *quòd indignum iudicaret sermoni suo è Pythoni spiritu testimonium exhiberi*. Et Reg. 1 *Saul mulierem, quæ Pythonem habeat, sibi sisti mandat, ut per incantationes, Samuelis animam euocaret*. Sunt qui dicant (ut hoc *κατὰ παγίον* admonemus) Samuelis non animam, sed imaginem Pythonissæ aggestam, sunt qui Dei permisso veram animam asserant, ut ex calamitatis, quæ Sauli toties prædicta fuerat, assecuratione, acrius cruciaretur: alioquin, ut Deut. 18. *maximè cum abominatur Deus qui Pythones consulat*.

Pythones
quid.

DELECTATIO.

C VANTVM verò pertinet ad delectationem, audimus Deum Opt. Max. ita illum execrantem deuouentemque, ut super pectus suum, & vtero incubens suo, sit semper incessurus, Serpens: quod, ut diximus, Philoni, Ambrosio, Athanasio, & aliis subscribentibus, de terrenis delectationibus intelligitur: quare in id quoque deuouit Serpentem Deus, ut terra perpetuò vesceretur. Ac ne Menippeam fabulam ab aliis recitatam feris his admisceam, adagium illud ex ea tantum attingam, quod de Lamia fertur, quæ libidinis appetitu perita, Menippi admodum iuuenis sanguinem deglutire cupiebat, ab Apollonio Tyanæo, ut memorat Philostratus, dictum *ἔφι δάλπαρ, ἔσ' ὄφις* Anguem concupiscis, *τέξ, Anguis*, quod is scilicet mulieres appeteret, & ab eisdem identidem expeteretur. Quid Plato? nonne Mosaicam secutus historiam ait Phædro dæmonem aliquem in ipso statim principio rebus humanis voluptatem immiscuisse, veluti oblectamentum aliquod non inconcinnum, adulatori grauissimæ bestię, maximæque calamitati, natura inferuerit.

Genes. ca. 3.

Adagiū, ex
Menippea
fabula.

LIBIDINIS ANTIDOTVM.

A NIMADVERTENDVM verò est naturam offendisse nobis, ieiuni hominis sputo Serpentem necari posse, ex quo tacitè submonuit, Veneras voluptates libidinisque ardorem, ieiunio identidem extingui: nam hæc sine Cerere & Baccho, ut ait ille, omninò frigent. Et Matth. 9. adolens ab impuro oppressus dæmone non nisi oratione & ieiunio curari potest, ut Assertor noster adronuit. Et quoniam sunt quibus commentitium hoc videtur, asserit id Galenus *περί κηράσεως* tertio: asserunt idem Alexander Aphrodisius, auctor minimè contemptibilis, & Plinius, & plerique aij rerum naturalium scriptores, qui rem ita tradunt: *Si salina ieiunii hominis in os, vel vulnus Scorpionis, vel Serpentis, vel alterius venenati animalis inciderit, & ad interiora penetrauerit, exitialem eis esse*. quod & Lucretius his versibus tangit:

*Est itaque ut Serpens, hominis qua tacta salinis
Disperit, ac sese mandendo conficit ipsa.*

Casam Philosophi perscrutantur, aiuntque fieri hoc ob magnam inter vtrumque animal contrarietatem: Serpens siquidem frigida & sicca est corporatura, homo autem calida & humida, hinc alternatè vultu tactuque exhorrescere, humanoque sputo tactum Anguem aique fugere, ac si ferrentem in aquam incidisset, id si penetrarit in fauces extingui. Quòd verò aiunt pollere ad hoc icitioris hominis saliuam, sciendum & ab ieiunio quoque morsum esse pestilentem.

PETVLANTIÆ FINIS.

N EQVE ab simile est à sacris inuentis, quod de Chimæra dicitur, cuius extrema pars in draconem desierit. Amorem enim lascium per pigmentum illud significari tradunt authores optimi, cuius finis quinam alius esse potest, nisi voluptuosa procacitas: quæ tamen, ut ex voto facta transfactæque omnia sint, venenū demum interneciuæ animi exulceratione relinquit, quæ latius in Leone, ubi Chimæra agitur, sunt explicata, ubi & quid super hoc Hesiodi interpretes asserunt, addidimus. alis dubio procul Serpens incautam Eurydicem afflxisse fingitur à Poëtis.

Plin. lib. 28.
cap. 4.

VOLVPTAS MATVRE EXINCTA.

H RCVLEM verò, quem vetustas illa pro virtutum omnium tam animi, quam corporis idcirco
hsuit, Angues etiamnum in cunabulis elisisse canunt: quippe cum inuuentes, qui ad magi

præclaraque negotia sit natus, debere, vel à teneris vnguiculis extinguere voluptates. Meritò igitur D
insigne facinus hoc vtili omnibus exemplo futurum, tot in marmoribus sculptum videas, atque in
numis etiam, cuiusmodi ille est, cuius altera facies inscriptionem habet ΚΡΟΘΝΙ. Literæ verò
reliquæ in numo quem attrectauimus, detrictæ sunt. Quod si qui figuram huiusmodi autumant insti-
tutam, vt fortitudinem, incolumitatem, ac membrorum robur, quo Crotoniatæ vulgò præditi fere-
bantur, Herculi commendarent, non laboro: quippe qui non ignorem bonæ valetudinis laudem scrip-
torum omnium consensu, Crotoniatis attributam, adeò vt in vno certamine Olympico septem
viri, qui reliquos virtute præceserant, pariter Crotoniatæ omnes sint reperti, quod latius apud Stra-
bonem libro Geographiæ sexto. Vnde etiam dictum illud emanarit, *κροτωνος υγιεινιστον*. Deque optima
valetudine Plautus ait, pugilicò, atque athleticè: nam membra fortia vegetaque magis omninò ea
sunt, quæ minùs sese voluptatibus & nequitia dederunt. Sed vt ad Anguem reuertamur, ne adeò
mirum sit cum voluptatis & libidinis habere significatum, legimus apud Plutarchum eos puellarum
amafios aliquando deprehenfos esse, omniàq; amoris & nequitia signa præbuisse: veluti is, qui Æto-
liæ cuiusdam amore captus, noctu cam adire fuctus, puellæ corpori circumfusus, hac atque illac illa-
bens, illam nunquam neque vltrò, neque inuitus lædebat, opportuneque sub diluculum recedebat,
quod cum ij, quibus puella curæ fuerat, intellexissent, eam aliò migrare compulerunt: Serpens per
triduum & quatrimum non adesse, sed diligenter accuratèque circuire illam quæritans, quam vbi
mox inuenit, casu illi obuiam factus, non vti solirus erat mitis & blandus, sed asper & horridus in
eam insiliit, manibùsque primùm spira ad corpus adstrictis, caudæ residuo femora flagellabat, leuem
quidam iram præ se ferens, quæ licèt indulgentia aliqua permixta esset, castigationem tamen aperte
demonstraret.

Serpens
Ætolia a-
mafios puel-
læ.

A R A X A.

E

NEQUE quidem dissimulandum, quòd Scythæ huius salacitatis ergò, quæ per Serpentem sym-
bolicè fingitur, Araxam famosæ libidinis feminam, cuius Diodorus tertio meminit, semiuipe-
ram figurabant: humana quippe forma vmbilico tenus, reliqua Viperina. Ferunt hanc cum Hercule
copulatam filios tres genuisse, Agathyrsus, Gelonum, & Scytham iuniorem, qui totidem gentium
mox authores fuisse perhibentur.

Num. cap.
21. ver. 14.

C O N T I N E N T I A.

IN facris Hebræorum literis, Dana Serpentem æreum Moscos admonitu factum legas, qui aduer-
santem voluptatibus virtutem præ se ferebat, hominèmq; à pestifero quouis veneno sospitem
reddebat: ea est continentia, atque constantia, atque idè ex ære, hoc est, fortiori perenniorque ma-
teria conformatur: æs enim valdè solidum est, neque vlli obnoxium rubigini, quare *maxas ære trahis*,
apud Virgil. legas, ad perennitatem catenarum, & *monumentum ære perennius*, apud Horatium eodem
sensu. Idem & viuientium salubritati aduersus putrescentia, efficacissimo est remedio. Acuti quoque
mucrones ærei cadaueribus infixi, ea ne putrescant, vel, vt diutissimè salèem asseruentur, efficiunt.

Aen. lib. 1.
Carm. lib. 3.
ode vltima.

C A L L I D I T A S.

SEd neque calliditas prætereunda est, quæ per Serpentis imaginem indicatur. Et Moses prudē-
tissimum inter bruta Serpentem dixit. Animal præterea motu varium est, atque ab subsidim
defensionemque præcipuè paratum, quòdque hostem vleisci probè possit & norit. Draconi verò si-
milis est virtus indagatrix, quæ diligenter omnia perscruteretur, rimeturque studiosissimè, idè quæ ab
acuto visu nomen illi factum. Et quoniam in primis voluptatè ex eo significari diximus, vt quod
instar agamus: ea demum vera voluptas est, quæ ex intellectu depurgato, & sano sensu perfectissima
redditur, vnde absolutum oritur iudicium, quo freti possumus nosmetipsos prudenter tueri, atque sa-
pienter conferuare. Quod igitur vitæ periculum amatoris morsuuncule, & voluptatum vulnera in-
torrtorque deliciarum laquei intentare videbuntur, id omne temperantia depellat, longèq;
summoueatur: illa enim vna incontinentiæ opponitur aduersaria, Equum hæc, vt porce
ferocientis improbitatis, & vitiosæ cupidinis simulachrum, mordeat,
atque ita vitio prostrato, sessorem in virtutis æqua
planitie sanum, incolumem
que sistat.

F

PIERVS

A

PIERIVS VALERIANVS AD ACHILLEM MAFFÆVM PATRITIVM ROM. DE SERPENTE

IN ALIQVOT SIGNIS MILITARIBVS,

dēq; caduceo ad rem ipsam.

* *

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER DECIMVS QVINTVS.

B

CV I verò opusculum hoc alterum de quibusdam Serpentis significationibus, in signis præcipue militariis, de quæ caduceo nuncupem potius, quam tibi Clarissime Achilles? qui præter absolutam Legum peritiam, totius etiam es antiquitatis non incuriosus affectator, cuius hæc domi nascuntur tam patris tui viri elegantissimi cura, quam accuratissima aui illius tui clarissimi diligentia, qui cum à secretis Pauli Veneti I. I. P. M. esset, quantumcumque tui publicis à negotijs surripere poterat, totum id rerum harum cognitioni studioque tradebat, meq; fateor à vobis matuo accepisse plurima in toto hoc negotio meo, quæ tibi reddere, post rem arbitrio meo digestam, iustum æquumque existimaui. Accipies igitur à me redhibitionis, sed libera & ingenue nomine, multarum rerum expressa significata, quarum figure imaginēque apud vos laudabili cura custodiuntur, illudq; præcipue familiaribus nobilium domorum insignibus argumentum, contra iniunorum quorundam eruditorum opinionem scriptum ostēdisti, quod ex ipsa vetustate desumptum, & apertissime comprobatur per te, si Subici, me quoque sentire tecum, & in hoc comprobando non parum allaborasse Imperatorum veterum, atque adeo militum insignis, & in parvulis & in signis more nostro pictis fuisse multa enumeravi, præsertim eorum qui Serpentem protulissent: nam circa caducem sollicitus plurimum esse videbaris, & quæ de principatus hieroglyphicis multa discevi, iussisti mox, ut ea omnia conscriberem, quod per otium ea recognoscere constituisses: Quam primum igitur mihi quoque per otium licuit, quod optare te tantoperè contenderas, efficere procuravi, idq; quam libentissime, qui quantum in lucris ponerem non ignorabam: simulque mihi stimulus addebatur ad studia hæc, veluti postliminio reuiscenda: quæ in multarum occupationum quasi concursu, diutius fuerat intermissa. Tunc præter hæc humanitatis opera, multa in melius refarciri posse videbam, ut ita minimè forte peritura esset lucubratiō mea, quæ talem tantumq; sibi argumenti huius non lectorem modo, verum etiam adiutorem comparasset: censuram enim doctrinæque tuam spero mihi plurimum profuturam.

C

IMPERATOR.

PRIMUM igitur hieroglyphicum in hoc genere illud erit, quod ad rerum summam pertinet. Sacerdotes enim Ægyptij si vellent Imperatorem, aut potentissimum quempiam Regem per institutas ab eis imagines indicare, Anguem, ut apud Niliacum Horum est, in spiram collectum faciebant, palatij cuiusdam specie in voluminum medio statuta: si quidem domus regia in imperij totius centro sita esse debet, ut omnium atque commodis consulatur. Nam Plato Legum quinto, Reip. suæ urbem iubet in medio regionis, quo ad fieri potest, poni. Et Genes. 23. cum dicendū esset, Erat autem Ephron longè princeps Hethæorum: scriptum inuenias ad huius instar hieroglyphici, *Habibat autem Ephron in medio filiorum Hethios.* Hinc rerum scriptores memoria non temerè prodiderunt, Antoninum Pium in urbe semper sedisse, ut ita medius nuncios vndique citiùs accipere posset, ideoque ne longiùs abesset, nullas vnquam expeditiones obivit, prædia sua tantum in Campania nonnunquam visere contentus: quamvis esse scio, qui factum hoc ab eo dicant, quod gravem esse provincialibus comitatum Principis etiam nimis parci existimaret Diodorus autem licet alia quoque Serpentis significata commemoret, quin tamen & imperium ex eiusdem animantis pictura intelligi possit, nequaquam inficiatur. Quidam hominem regni potitum hieroglyphicè ita describunt, ut cum manu Serpentem comprimere indicent, cuiusmodi simulacrum est in numo Aurelij Cæs. Aug. Pij filij, in quo sigillum est, Serpentem à medio manu tenens, admodum caput dextere cibum porrigenti.

Regia domus ubi esse debeat.

Osci populi,
Capys
urbis origo.
Capys accipiter.

MANETHON Ægyptius author, quisquis ille fuit, ait Oscum, qui Tyrrhenis imperauit, in signe Serpentis habuisse, Oscosque, ait Seruius, populos dici ubi plurimum Serpentes abundant, in Campania quippe: nam Oscum hunc aiunt coloniam eò transmississe, Hetruscis tunc Italiae ferè totius rerum potentibus, vrbemque in ea regione longè principem, ab accipitris, augurio, què Hetrusca lingua Capym appellabant, nominasse, vt scriptores quidam vetustiores memorie prodiderunt: licet tempore succedente creditum sit, eam ita à campestribus locis nuncupatam. Poète verò Hecataum secuti, eosdèmq; Hecataus, Capym Troianum virum vrbis autorem fuisse tradunt, & ab eo nomen. Sed hæc vtrumque fidem faciant (in nulla enim re magis authores diuersi abeunt, quàm in vrbium originibus repetendis, dum Græci sibi omnia adscribunt, Latini sua possidere contendunt, nationes pleræque aliæ non ignobiles esse volunt) satis constat Oscum, Ægyptiorum principum more, Serpentis insigne gestasse, & Oscos eius colonos inde nuncupatos. Oscus dubio procul Hetruscum nomē est, & apud eos ad hæc vsque tempora Vipera Oscanos appellatur, si modò Vipera Serpens ille sit, qui tota Venetia vulgò Marasius dicitur. Et sacra apud nos littera Serpentem principis elogio nominant, dum ait Assertor noster, fore, vt huiusmodi princeps foras eiiciatur, cum de diabolo loqueretur, qui per Serpentem multis in locis vtriusque institutionis nostræ figuratur. Hanc interpretationem D. Ambrosius è nostris nequaquam aspernat.

I V N O D O M I N A.

ET indicandi dominij causa, in Iunonis quoque dextera Serpētis caput statuebatur, in laua verò lapideum sceptrum: cum Iuno ipsa dominij præses apud gentes haberetur. incederetque, vt ipsa **E** de se apud Virgilium dicit,
-----
*Diuum Regina, Iouisque
Et soror & coniunx.*

I V N O C O N S E R V A T R I X.

Julia Mamea numus.

NA MIN Iulie Mameæ Aug. numo simulachrum est, sinus fluentes collectum, laua hastæ adnexa, dextera Anguem in spiras conuolutum porrigente, ubi Anguis omninò Imperium, hasta Defensionem indicat: quod vt coniciam facit inscriptio, quæ in hunc modum legitur, I V N O C O N S E R V A T R I X.

O R B I S D O M I N I V M.

Dictum in potentia.
Abv. no
verbum
Chil. 3. c. 3.
prouer. 61.

SERPENTES quoque Leonibus, qui Opis deæ simulachro apponebantur, adiuncti, terrarum orbem, vel orbis ipsius dominium significabant. Argutum verò dictum apud Græcos, contra potentiores ciuili quadam libertate iactari solitum, ὅφιν ἐν μὴ φάγῃ ὄφιν, δράκων ἐξ ἑαυτοῦ: hoc est, Anguis, nisi Anguem comedat, non fiet Draco. Nam inter Serpentum genera, Dracones ij vocantur, qui corpore sunt immaniore, vastiorèque magnitudine, tamen pro quocumque Angui plerumque nomen hoc authores vsupant. Quem igitur Imperatorem statuas, eo adagio, aiebant illi, ei necesse esse Reges & Principes multos deglutire, vt ita Rex regum fieret, & dominantium dominus.

I M P P. D V O.

Græcorum numisma.

IN Græcorum etiam numis dominium per Serpentum effigiem significari obseruauimus: nam in numo quodam videas Serpentes duos ad semicirculi curuaturam inuicem spectantes, caudis introsum incuruatis, cuius inscriptio dominium penes duos esse demonstrabat: ita enim habebat, ΑΥΝΑΡΧ. ΕΞΥΠΙΑΤ. B. Quod ita apertius exprimitur, Δυναρχία ἐξ ὑπάρτων δύο.

P R O V I N C I Æ P R I N C E P S.

Accidit an
no ab Vrbe
cond. 242.

QUOD si regem Ægyptij, prouinciae tantum alicui iura legesque dantem pingere voluissent, dimidiatum, vt apud Horum est, Anguem figurabant, per animal quidem Regem, per segmentum verò, quòd non vniuerso imperaret orbi, subindicantes: omnipotentem siquidem ex integro Dracone intelligi, superius ostensum est. Sanè Anguis ille, qui Tarquinij Superbi animum perculit, anxiumque reddidit, cum à columna lignea repente elapsus omnes vertisset in fugam, tota rei miraculo curia consternata, nimirum significabat, nouum & inexpectatum principem, eundemque iuuenem L. Brutum, de columna lignea hoc est, de stupore, quem diu simulauerat, proditutum. La- pis enim & caudex, pro stupido & alienatæ mentis homine, apud Comicos ponitur.

R E X O P T I M V S.

SI verò regem optimum significare procurassent (καλίστος enim, non autem καλίστος, in emendatis Horum libris habetur) Anguem vtique in orbem collectum effingebant, cauda mordicè appensa, sed regis nomen in spiræ medio describebant. Quin etiam certam Anguis speciem, *meio* cogno

A cognominatam, huic significato adhibebant. Cur verò Anguem fingerent sibi caudam admorden-
tem, authores quos sequimur nusquam tradunt: sed si ariolari licet, indicabat, omnia usque ad mini-
ma, ultimamque curæ esse Regi, qui bonitatis nomen sit adepturus, cum ea præcipue de causa Sarda-
napalus, & plerique alij infames habiti sint, quod simulac ad principatum peruenire, omni abiecta
cura sibi met tantum vacare, seque vnos curare instituerunt.

REX TVTELARIS.

Q VOD si Regem Ægyptij suum, vel alium quempiam in obeliscis aut monumentis alijs, cu-
ram populi sui gessisse regiam attestarentur, eumque tutelarem fuisse commonerent, An-
guem vigilem, vertice quippe surrecto, clatòque pectore sculpebant, cuiusmodi species adhuc ple-
risque locis inspicitur: hic verò pro regio nomine CVSTOS inscribatur, utpote quod æquè vigila-
bundum esse deceat Regem, cui gentium regni que tutela sit curæ credita: quare apud Homerum
Somnus Nestoris personam indutus, his verbis compellat Agamemnonem:

*Vigilantia
in Rege ne-
cessaria.
Homerus
Iliad. 3.*

*ὁ γὰρ παννύχτων εὐδῶεν βασιλῆφρον ἄνδρα,
ὦ λαοίτ' ἤπτετ' ἄφρα, καὶ τοσαύτα μέληλα.*

Quam sententiam ita reddamus:

*Non decet ignauum tota producere somnum
Nocte virum, sub consilio, sub numine cuius
Tot populi degunt, cui rerum cura fidesque
Credita summarum.*

B Quod P. Scipio, vir alioqui rebus tot præclare gestis omni laude maior, cum minimè præstaret, som-
nolentiæ taxatione male apud Romanum populum audiebat, author Plutarchus libro ad Traianum
Imper. de ciuili institutione. Sanè verò Dracones à visu, quem acutissimum habent, nomen apud
Græcos habuere. Palladi autem eadem de causa dedicatur, quia nomen id αἰδῶν τὸ πάντα ἀδρῶν, καὶ
βλέπων, καὶ αἰεὶ πᾶσι πρῶτον, factum nonnulli tradunt, prudentiamque hinc interpretantur, quæ om-
nia perspicit, & ante omnes intelligit. Carpit Horatius quendam, qui in amicorum vitis tam acu-
rè cerneret quam Aquila, aut Serpens Epidaurius, puto prouerbium secutus, ἔφωας ὄμμα. Neque te-
merè Aristophanes finxit Angues duos Pluti oculos in gratiam Æsculapij lambere, cuius rei bene-
ficio ille ex cæco cernere cœpisset.

*Serpentis
oculus.*

HEROS.

Q VOD autem Heroibus in vniuersum Draco facer habeatur, ea de causa Plutarchus, Agide,
factum putat, quod ex medulla hominis Serpens gigni soleat, quod non ignorauit Virgilius,
cum ad Anchisæ tumulum hæc accidisse memorauit:

*Draco cur
Heroibus
dicatus.
Æne. lib. 5.*

*--- Adytis cum lubricus Anguis ab imis,
Septem ingens gyros septena volumina traxit
Amplexus placide tumulum, lapsusque per aras:
Ceruleæ cui terga notæ, maculosus & auro
Squammam incendebat fulgor, ceu nubibus arcus
Mille trahit varios aduerso sole colores.
Obstupuit visu Aeneas, ille agmine longo
Tandem inter pateras & leuia pocula Serpens,
Libavitque dapas, rursusque innoxius imo
Succesit tumulo, & depasta altaria liquit.*

C Quod quidem non temerè fictum à Poëta, sed ex historia desumptum. Atheniensibus enim contra
Medos apud Salamina naualem pugnam inituris, Serpens draco in naui dicitur apparuisse, secundis-
simo rerum, quæ prosperè subsecuta sunt, prodigio: cuius rei monumentum in Salamine templum
fuit Cychreo, ut apud Pausaniam est, dicatum, quod Apollo responderit, Serpentem illum Cychreum
heroem fuisse, qui auxilium allaturus aduenisset.

EPAMINONDAS.

E PAMINONDAS autem Imp. ille clarissimus, qui ad Mantineam tam fortiter occubuit, Dra-
conis gestamine insignis fuit. Eo verò loco vbi prælium commissum est, columnam erexit an-
tiquitas, cum clypeo Draconem in eius memoriam sculptum ostentante. Quod Pausanias idèd fa-
ctum arbitratur, quod is ex Spartiatarum cognatione, quæ Thebis erat antiquissima progenitus dice-
retur, quorum id gentile esset insigne: quippe quod à seminio anguinorum dentium, quos Cædmus
seuerit, oriundi essent: Spartanósque ipsos in Laconia inde originem duxisse nonnulli credidère, quos
olim ἐφ' ὁδὸν ἀρῶν nuncupatos alia de causa historici tradiderunt: cum enim annonæ caritate labora-
rent, compulsi sunt Serpentes, quorum vis magna in Laconia multiplicauerat, in hunc usque cibum
conuertere. Sed quoniam de clypeis & gestaminibus militum atque cohortium multa tradidimus,
quia id præcipue contendeas, ut aduersus cruditorum quorundam sententiam veterum

*Spartani
cur &
per oli*

exempla tibi suggererentur, quò non esse nouum institutum, familiis variis gestaminibus tum colorum, tum dissectionum, atque etiam insculptarum in illis animantium, figurarum, plantarum, instrumentiue alicuius adiectione discerni, comprobare posses, priusquam ad horum explicationem aggrediar, alia quædam ad principatum & nominis claritatem per Anguem demonstrata dicere necessarium est. Sed prius aliqua de ostentis.

AMPLITVDO NOMINIS.

IN ostentis enim summam nominis amplitudinem portendere Anguis fertur, non iis tantum quæ ad imperium, aut alium quemcumque principatum attinent, sed ad ea quoque quæ vel ingenio, vel arte celebritatem sibi aliquam comparauere, vt in histione Roscio, artis suæ gloriam præmonstrauit: cum enim puerum Anguis dormientem noctu complicasset, pater ad aruspices detulit, qui responderunt, nihil illo puero clarius, nihil nobilius fore.

DOMINIUM.

AVRELIANO verò, quamuis modicis parentibus ortus esset, summum tamen imperium Anguis portendisse fertur, cum eius pueri peluim plerumque cinxisset, neque vnquam occidi potuisset: postremò matrem eius, quæ templi Solis sacerdos erat, & aruspicinæ non ignara cum hoc vidisset, Serpentem quasi familiarem occidere noluisse. Pari præfatio Severo imperium præmonstratum est, cui dormienti, vt Spartianus ait, in stabulo, Serpens caput cinxit, & sine noxa, expergestis ac acclamantibus familiaribus, abiit. Quin & Maximini iunioris, quem pater secum Imperatorem appellauit, caput dormientis Serpens circundedit, futuræ dignitatis argumento. Quid autem somnia, nõne ipsa quoque vel in conceptu, vel in partu, quotiens Draconem obrulissent, eiusdem amplitudinis prænuncia fuerunt? Mamææ Alexandri Seueri mater, pridie quàm puerum eum pareret, somniauit se Dracunculum enixam edidisse. Nam & Alexandro Macedoni Draco dominij claritatem præfagiuit, qui matri Olympiæ congressus est in somniis. Hoc idem de Pomponia Africani Scipionis matre traditum est, & ipsi Draco circumfusus nihil attulit nocementi. Dedit & Augusto Imperij præfagium ostento simili. Nam cum Actia mater eius ad solemne Apollinis sacrum media nocte venisset, positaque in templo lætica, dum ceteræ quoque matronæ dormirent, obdormisset, visus est Draco repente ad eam irrepere, pauloque post digressus: illa verò expergesta, quasi à concubitu mariti se purificauit, & statim in corpore eius extitit macula veluti pidi Draconis, quæ nunquam eximi potuit, adeò vt publicis inde balneis perpetuò abstinuerit. Sedenim facile fuit ostenta, quæ principibus viris aut nobilitate aut opibus claris accidissent, ad futuram eorum amplitudinem accommodare: quid autem de seruis dicemus infima fortuna genitis? Spartacus vernalis cum Romam delatus esset, deprehensus est dum quiesceret, habere sub capite Draconem in spiram complicatum, quem Thracia itidem mulier conspicata vaticinandi peritissima, signum esse dixit magnæ cuiusdā & formidabilis potentie, quæ tamen infaustum esset exitum habitura. Idem Serpens vbi defectus casu aliquo fuerit, imperij adesse finem identidem ostendit. Nam Tiberius Cæsar Serpentem Draconem in deliciis habere solitus, eique manu sua cibum ministrare: quem cum is corosum à Formicis reperisset, monitus est cauendā sibi esse vim multitudinis: Formicas enim populi significatur habere, non fabula tantum Pelci Thessaliæ Regis, verum & portenta, & prodigiosa somnia declarant. Nam & Nero paulò antè quàm exstingueretur, visus est sibi per somnium pennatarum Formicarum multitudine oppleri. Sedenim de Formica loco suo plura. Quod ad Serpentem pertinet, idem Nero, qui Serpentis spoliū à matre pro amuleto commendatum, brachio alligatum aliquandiu gestauerat, inde memoriæ maternæ radio abiecerat, tunc id perquisiuit incautum, cum omnia contra se fremere comperisset, maternæ erga se pietatis serò memor.

ASIA.

Tres Serpentes quid in numis.

ANTEA verò quàm militalia signa promoueam, scrupulus ille mihi videtur eximendus, quò nonnulli per Serpentes tres, Asiam prouinciam significari putant, non secus ab Ibes Ægyptum, Elephantiam Africanam, Cuniculum Hispaniam, Equum Italianam, quæ sigillatim suo quæque Commentario declarata sunt. Id ea de causa suspicari videntur, quòd numi plerique argentei cōspiciuntur, quorum inscriptio est, CÆSAR IMP. VII. ab altero latere Angues tres, quorum duo pectoribus hinc inde sinuosè furectis attolluntur, tertius iacens, capite caudam vnus, cauda verò caudam idem alterius implicat. Hos inter Victoria surrigit calathisco insitens: quippe ad ipsius terræ Asiaticæ feracissimam vbertatem significandam. Inscripção verò est, ASIA RECEPTA. Sedenim, ego Angues eos tres indicare crediderim, Imperium Romanum tres iam orbis partes occupasse: Europam enim diu possederant, Africanam paulò antè subiugarant, nunc Asia recepta, & ad reliquas applicata, tertiam quoque partem adepti videbantur.

PRÆFECTVS MILITVM.

QUOD verò pertinet ad insignia militum, numus est Cæsaris Dict. III. in quo Victoriæ caput est, alatum quippe, & capillis in nodum collectis, ab altera cuius facie Roma gradiens, stola ad pedes

A pedes demissa, capite, uti mos, galeato, ancile sinistra gestans, læuâ trophæum, quod humero inhæret, sustentans, à latere verò Serpens Draco prorepat capite surrecto, magnis voluminibus terga trahens, cuius inscriptio est, C. CLO. VI. PRÆ. M. Caius Clodius VI. præfectus militum. In sacris literis legas, Draconum capita in aquis à Deo contrita, quod Psalmo quarto supra LXX. habetur, quod milites, centuriones & duces eos significat, qui fuerant à Pharaone immissi, ut Israëliticum populum persequerentur: ij aquarum mox inundatione suffocati sunt, atque ita contriti, quodque mox sequitur phrasi longè insigniori, *Tu confregisti caput Draconis*, Pharaonem ipsum intelligit. Qui mysticum sequuntur sensum, hæc ad Christum referunt, qui dæmonis vim omnem sustulerit.

Capita Draconum in aquis contrita.

C O H O R T E S.

QVIN & cohortium erant insignia, perque singulas earum, ut Flavius Vegetius scribit ferebantur ad prælium à Draconariis, quo nomine κατ' ἐξοχην, signiferos omnes appellabant. Quo verò pacto gestaretur, videre est apud Ammianum Marcellinum, ubi pompam describit, quam Constantius Imp. urbem ingrediens duxit: *erant enim*, ut is inquit, & *Dracones hastarum aureis gemmatifque summitatibus illigati, hiatu vasto perflabiles, & ideo velut ira perciti sibilantes*, caudarumque volumina relinquentes in ventum. De iis Claudianus:

Insignia cohortium.

Mansuescunt varij vento cessante Dracones.

Erat verò signum Draconis purpureum, ut idem Ammianus attestatur. Atqui non in signis tantum Serpentes militibus usu fuere, sed viui etiam, puginatoribus focis auxilium non contemptibile præstitere. Legimus enim Annibalem monstrasse Antiocho nauali prælio pugnaturo, ut in hostium classem vascula iacularentur Viperis plena, quarum metu perterriti hostes à dimicatione, & nauticis ministeriis impedirentur. Idem cum Prusias iam cedente classe sua fecisset, victor euasit. Antiquæ verò illius militariæ vestigia quædam habentur apud vos Massæas Romæ, in Canone quodam circa Theodosij tempora, & aliquanto etiam prius confecto, in quo militum omnes ordines recensentur, gestaminaque ipsa suis etiam coloribus picta conspiciuntur, quæ quisque manipulus turmaque, ex quadrupedibus vel alitibus, vel ex colorum varietate signa sibi desumpserint: ex quibus quæ facerent ad Anguem, quoniam id operis ordo sibi deposcere videbatur, subicere non importunum iudicauit.

Annibalis stratagemata.

S E N I O R E S M E N A P E S.

EX his enim seniores Menapes dicti, Anguem luteum pro insigni habebant in parma viridi, cuius marginem ruber limbus ambibat. Umbilicus argenteus erat, circa quem luteus circundebatur circulus. Hic autem Serpens terga infernè habebat, caput & caudâ sursum versus inflectebat.

Varia litum.

C O R T O N A C E N S E S.

QVI verò coloris albi Draconem præferabant in rubra parma, cuius umbilicus erat argenteus, in margine verò circuli duo, quorum interior prasinus, albus exterior, ij Cortonacenses appellabantur, & cum superioribus utriusque sub Magistro peditum stipendia faciebant.

T H A I P S A L I.

CNA qui sub equitum Magistro militabant Thaipfali, nisi codex in damno est, & Thessali, fortè castior lectio sit, nuncupati, cæruleum gestabant Anguem, terga læuam versus porrigentem, in dexteram verò caput & caudam incuruantem, qui gestus in Cortonacensibus diuersus erat. Horum verò parma alba, umbilicus identidem argenteus, circum quem ruber ducebatur circulus. Inter caput & caudam Colubri, violaceus erat orbiculus.

P R Æ F E C T I F A B R I C Æ.

INTER gestamina verò Fabricæ præfectorum, quæ sex numero erant, dimidiatus Serpens luteus in horum vno conspiciebatur, parma cærulea, aureus umbilicus, margo ruber: intra quem à læua parte: Onyx paruus cum Æthiopis sigillò. Sequebantur ij virum illustrem, Magistrum officiorum appellatum.

S A G V N N E N S E S.

SED Angues duo in huiusmodi militum gestaminibus colore rubro, siue, uti ex Ammiano diximus, purpureo, ad similitudinem X. Græcæ literæ in transuersum siti, in cærulea parma, cuius marginem ruber limbus circundaret, eorum erat insigne, qui sub Magistro peditum merentes, Sagunenses appellabantur.

B I A N E N S E S.

HVMANICIPITIS autem Serpentis effigies, in cærulea parma ipse quoque vnicolor, spiris duabus circa umbilicum aureum datis, capite eo humano superaretecto, & in auersum respiciente,

ciente, cauda aliquantulum infernè summissa propendentè que gestabatur à militibus, qui sub Magistro militum per Illyricum merabant, Bianenses nuncupati.

HONORIANI IUNIORES.

ERAT inter hos quoque mutilati Serpentis insigne, cuiusmodi eorum habebatur, qui Honoriani iuniores vocabantur. Serpentis id frustum luteum, totam ferè parmam circumplexum. Inter caput & segmentum quadra erat & ipsa lutea, angulis in os & in cæsura veris, in qua tessella conspiciebatur purpurei coloris. Intra Anguem parma omnis rubra, extra tergum circulus albus ducebatur, umbilicus erat argenteus. Erant ij sub illustri viro equitum Magistro.

MARCOMANI.

SVB eodem præfecto merebant & Marcomani, qui dimidium ipsi quoque Serpentem præferbant coloris identidem lutei, in alba parma, cuius aureus erat umbilicus. Inter segmentum & caput, lutea etiam lunula cernebatur adpicta.

CVRATII IUNIORES.

CONTRA verò in nigra parma luteus erat Serpens eodem circumductus modo, & ipse eurtus, orbiculo quodam caruleo inter caput & incisionem collocato: umbilicus ad angulos rectos decussatus, partes duas aduersis angulis oppositas albas, duas caruleas habebat. Gestabant hoc Curationi iuniores, sub eodem Magistro equitum militantes.

MAVRIALITES.

AT dimidij duo, sèque inuicem inspectantes albi coloris in parma viridi, quam margo ruber ambibat, eorum erat gestamen, qui sub eodem Magistro equitum Maurialites appellabantur. Huius quoque parmae umbilicus decussatus erat transuersis lineis, cuius duæ oppositæ partes albæ, aduersæ caruleæ.

FABRICÆ.

PRÆTER sex illa insignia, quorum superius mentionem fecimus, præfectus Fabricæ septem ^{magis} ordines ducebat totidem gestaminibus insignes: in quorum vno Serpens luteus dimidia sui parte conspicuus, capite truncique parte cæsa in læuam versis, parma carulea. Inter Serpentis caput atque segmentum orbiculus erat luteus, umbilicus quoque in obliquum decussatus, partim aureus, partim argenteus erat.

DEFENSORES.

DVOS verò Angues in caducei speciem implicatos, capitibus ad osculum coeuntibus, in parma carulea, quam ruber ambitus latè circuibat iuxta marginem, illi gestare soliti sunt qui Defensores vocabantur. Horum præfectus erat illustris vir, militum Præfentialis nuncupatus.

SEXTA PARTHICA.

INTEGER etiam caduceus, hoc est, totis expressis Anguibus, iisque vnà cum baculo, luteis, in parma carulea, cuius marginem purpureus circulus ambibat, insigne erat legionis eius quæ Sexta Parthica vocabatur. Militabat sub Magistro militum per Orientem.

ANGLEVARIJ.

SVB militum autem Præfentiali Angleuarij erant, quorum insigne fuit caduceus ruber, in baculi cuius summitate pila erat, vnde Angues prorumpebant, & ad osculum iuxta parmae medium adflectebantur. Parma erat sapphirci coloris, at dilutioris, quam purpureus ambitus circuibat.

CORNVTI.

AT sub Magistro militum præfentiali (alia hæc erat præfectura) Cornuti merebant, quorum gestamen erat parma tota lutea, sed nigro circulo aliquantulum interiùs circumducto, in medio cuius Angues rubri duo, non è baculo, sed velut è cippo quodam identidem rubro emissi ad osculum incuruabantur. In cippi medio ancile paruum erat colore perpietum luteo, duabus in medio nigris lineis, à dextera ad læuam in parallelum dissecantibus, in superiore cuius parte T. centurionis signum notatum erat: de quo alibi diximus.

FALCONARIJ.

IN eadem Magistri militum Præfentialis militia, gestamen erat in parma tota purpurea, Angues duo carulei, colore tamen dilutiore, binæ utrique aures acutæ, longèque surrectæ. Hi non baculo, sed lato cuidam pedamento committebantur (liceat ita columellam appellare, quæ sustinebat Angues)

A Angues/vnde mox in superiorem caducei partem curuabantur:fulcrum illud lato spatio binas hinc inde plicas acutis angulis porrigebat. Medium huius spatij vmbilicus aureus occupat: qui id præferebant, milites Falconarij nuncupabantur.

VINDICES.

Is proximi erant & ordine & præfectura vocati vindices, qui cæruleas Mori instar colubras in caducei morem flexas, pro insigni habebant in parma tota lutea, vbi Angues pedamento committebantur appliciti coalitique: aureus erat vmbilicus.

SAGITTARIJ NERVI.

DVEBAT & Magister peditum ordines aliquot caduceis insignes, ex quibus præcipuè erant sagittarij Nerui, qui dimidio utebantur caduceo, quorum scilicet parma coloris erat prasini, rubro circumducto limbo: Parmæ medium occupabat orbis luteus, in quo Angues purpureæ rubro coalitæ fulcimento, ad osculum: in circuli se formam incuruabant.

BATAVI.

HORVM socij erant, qui cæruleos gestabant Angues in caducei morem flexos, in parma tota rubra. Anguium verò pedamentum album erat, veluti squamis acutis quatuor altera super alteram scandentibus, quarum apices infernè summittebantur. Bataui autem erat eorum nomen.

MARCOMANI IUNIORES.

Is additi erant Marcomani iuniores, qui & ipsi caducei formam præferebant: albas quippe Angues in clypeo rubro, cuius margo albo circumplectebatur circulo, qui fundamentum ad Angues vsque coloris eiusdem proferebat.

MARCOMANI SENIORES.

NEQUE quidem hinc aberant seniores Marcomani, qui hunc eundem secuti præfectum, prasinas habebant caducei colubras in alba parma, quam luteus ambibat circulus, rubra verò erat sedes pro fulcro supposita, cui applicitæ erant colubrae.

ATECOTI IUNIORES.

ORDNIBVS his adnumerabantur illi quoque, quorum gestamen erant Angues ex caduceo luteæ, cum rubro pedamento in cærulea parma dilutiore, quam margo ruber ambibat: intra ambitum Anguium figura cordis erat coloris purpurei. Hi verò Atecoti iuniores appellabantur.

EXCULTATORES.

VNVS etiamnum ordo caduceatus eundem Magistrum peditum sequebatur, quibus nomen erat Excultatoribus. Gestabant ij caduceum ex luteis Anguibz auritis, quorum terga crispis acutioribus inhorrescebant. Alba erat parma, quam margo ruber amplectebatur.

BRACHIATI.

QVI verò sub Magistro equitum caducei gestamen vsurpabant, albas præferebant colubras, cum pedamento identidem albo in parma prasina, quam ruber ambibat limbus, hique Brachiati vocabantur. Reliqua verò insignia, quæ innumera penè sunt, per commentaria ceterorum animalium, vt loco quæque congruebant, singula disposita sunt: partim in arma & signa reliqua militaria congesta. Nunc quia res nobis cum Angue est, & in caduceum incidimus, satis habituri sumus, si reliqua caducei significata Commentario hoc explicuerimus.

DE CADUCEO.

CADUCEI species tota prorsus Ægyptiaca est, quam Mercurio præcipuè veteres contulerunt, Draconibus duobus, mare scilicet & femina, parte media voluminis sui iunctum in nodum, quem Hercules vocat, obligatis: quorum primæ partes reflexæ in circulum pressis oculis ambitum circuli iungunt, caudæ verò ad Caducei capulum reuocantur, ornanturque alis ex eadem capuli parte nascentibus.

GENESIS.

ARGUMENTVM huius hieroglyphici commenti ad genituram hominis, vt genesis appellatur, Ægyptij protendunt, deos præfides homini nascenti quatuor esse memores, pres, daïmona, Ex Ma
τύχης, ἑρμῆς, καὶ αὐτῶν. Ac priores duos Solē & Lunā intelligunt: q. Sol author spiritus, coloris
τύχης, ἑρμῆς, καὶ αὐτῶν. minis, humanæ vitæ genitor & custos est, ideoq; nascentis dæmō creditur. Luna τύχης, quia corporum
τύχης, ἑρμῆς, καὶ αὐτῶν. præfides

Hominum
 nativitatē
 præfides
 quor, &
 qui.
 Ex Ma
 ty. i. cap
 præfides

præfens eſt, quæ fortuitorū varietatē iactantur. Amor oſculo ſignificatur, Neceſſitas nodo tinnæ men-
tis velocitatē indicant, quæ perniciuſ nihil. Inuolucrum verò Draconum, iter vtriuſque flexuoſum
oſtendit: quæ omnia & pleraquæ alia Macrobiuſ diligenter examinavit, à quo, quæ diffuſiùs quibz expo-
ni quæſierit, perendum. Occultam ſane rerum originē per Serpentē effugiem Valentiniani com-
monſtrabant, poſitionem inteſtinorum noſtrorum, per quæ eſca inferitur, in exemplum adducentes,
quæ ſerpentis oſpire inſtar in vtero deliteſcens, occultatæ in nobis genitricis ſubſtantia ſpecimen
habet.

MINÆ PA'XQVE.

*Nempe Sui
dus & Poly.
lib. 4. bigor.
Hinc illud
Δὲν νει-*

SVNT autores haudquaquam aspernandi, qui Serpentes illos mutuis nexibus implicitos, minas & pacem simul ostentare putent: cuiusmodi simulachrum Gephyrei armato exercitui prætulisse ferunt, cum Eumolpus Athenienses profligavit: illi enim Caduceum prætendentes, & pacem

T E R R A.

I NTERPRETATIONEM eam quæ Caduceum ad geneleos significatum trahit, Ægyptiacam esse non negarim, sed alia quadam ratione à Macrobiano commento seciore. Siquidem Ægyptij, cum maxime omnium humanum genus ex ceno genitum profiterentur, colubros terræ filios esse non ignari, prout etiam in ostentis aliquot accipiuntur, fingentes colubros ita mutuo complexu ad oculum tendere, omnem indicant humanitatem, si salua esse velit, oportere in eiusmodi concordiam conuenire: Caduceatores itaque Serpentes eo complexu coniunctos præferunt, vt eos qui aliis iniuriam facere moliantur, humanitatis admoneant. Quod verò terræ signum sit Anguis, ple-
risque historiarum locis, sed eo præcipuè reperias, vbi Cræsus aduersus Cýrurū bellum suscepit: eo enim tempore vis colubrorum ingens in suburbanis Sardium locis repente coorta est, quos Equi in pascua dimissi passim deuorant, responderunt diuinationum periti, futurum vt externæ gentes, indigenas confluerent: indigenam enim esse colubrum, terræque filium, Equum verò & aduenam & bellicosum hostem, de quo suo fatis dictum Commentario.

C O N C O R D I A.

V ERVM si quid in longa huiusmodi rerum indagine ariolari licet, putarim ego picturem hanc in pacis & concordie significatum inde sumptam, quod Serpentis effigies plerisque locis probata & odiosa funesta alia quavis clade poni solita est: osculum autem, & pacis & concordie signum esse, negarit nemo. Quin & sacra pietatis nostrae literae pacis osculum identidem attestantur. Virga, ut loco suo latius ostenditur, tum disciplinam, tum eloquentiam vim indicat. Si quis igitur pietate gravis, & eloquentia potens, altercantes aggressus, nullam bello salutem esse docuerit, & quaecumque alia ad huiusmodi rem pro loco, tempore, personisq; facientia excogitare & eloqui poterit, persaepe is discordes animos in concordiam trahet, duosque Angues, hoc est, odia mutua doctrinae suae virga in vnum obligabit, quibus ad osculum coeuntibus convenire animos & ad concordiam conuersos esse, meridiana luce clarius apparebit. Neque me fugit, esse ouorum genus in magna Galliarum fama, quod anguineum appellat Druidae, quod ex numero suorum ouorum faciant Angues, conuoluentes ea & saluius faucium corporumque spumis conglomerantes, ut tandem fiat ex multis vnum: siue Angues ea sint oua spiris ita conglobati, artificisq; coplexu adstricti faciliusque profluentium humore concreto crusta superinducatur. Vt cumque, id sane constat: ouum hoc quodecumque sit, ad victorias litum, & ad conciliandos sibi Regum aditus mirè laudari: perinde ac etiam pinguem Anguis in pelle Dorcadum (ne Draconum, ut in corruptis Plinij codicibus habetur, dicamus) neruis ceruinis alligatum in lacerto conferre ad iudiciorum victoriam perhibetur, cuiusmodi rebus magica superstitio mortalium plurimos eludit. Quod si hoc credibile videatur, Philostrato etiam, praeter innumeras quas consinxit fabulas, fides adhibenda est: qui Gygis anulum habuisse lapideum scribit, qui montanis Indiae locis, cristatorum quorundam Draconum capitibus insit. De quo quidem anulo multa Plato libro de Iusto, & ab eo Tullius in Officiis, quod is qui cum gestaret, pan in volam conuersa, à nemine spectaretur, quamdiu pars illa palam attingeret.

P A X.

Plin. ibid. **P**LERISQVE sanè locis videre est Anguium huiusmodi globos, in vnam quasi massam adstritos de iugorum verticibus ad ima peruolui. Et in Æthiopia aiunt tantam Anguium vim conuenire, conuoluique in gyrum inuicem, vt montis speciem procul aspicientibus reddât: cuiusmodi quidem complexus Anguium, & frugifera eorum concordia, causa, vt Plinius inquit, videtur esse, quare extera ~~gentes~~ caduceum in pacis argumentum circumdata effigie, Anguium fecerint, neque enim cristatus hic in caduceo mos est. Adhuc, numismata tot caduceis insignita, pacis inscriptionibus præfata sunt, vt in numo Cæs. Vesp. Aug. P. M. T. R. P. C. O. S. V. I. I. sigillum est cum caduceo & ramo oliuæ, inscriptione adiecta, P. A. X. A. V. G. V. S. T. I. Vidimus & numum aureum Bononiæ apud Achil-

A in quo simulachrum alatum est, cum caduceo & Serpente quodam à pedibus abeunte, cuius inscriptio est, P A C I A V G V S T Æ. Illius sanè Serpentis abitus alegantum aliò bellum ostendit. Alia in hoc numo literæ sunt, T I B. C L A V D. C Æ S. A V G. P. M. T R. P. Nam in altero ex ære eiusdem Tib. Claudij numo alatum sigillum est: dexterâ, vestimentum à pectore ad faciem tollens: læuâ, caduceum exporrigit, pedibus Serpentum sinuoso calcatur, quod Bello oppresso pacem condanatam omnino significat.

Tiberij
Claudij numus.

FELICITAS.

CADUCEO verò si cornu copiarum adiiciatur, felicitatis indicium est, quod in eiusdem Vespasianij, & aliorum numis obseruauimus. Nam & Hadriani numus est eodem significato, atque inscriptione, quæ in Traiani habetur, quippe FELICITAS AVG. Vidimus etiam in Antonini Pij numo caduceum, & oliuæ ramum fructibus & foliis onustum, cuius est inscriptio, FELICITAS AVG. In Seueri verò Macrini Augusti numo, non oliuæ, sed hasta in læua est manu, caduceus dextera prætenditur: inscriptio, FELICITAS TEMPORVM. S. C. Hasta autem intra alia significata humanæ etiam ætatis indicium esse alibi ostendimus, ac perinde temporis. In Iulie Mameæ numo, Deæ læuo cubito columellæ assurgentis capitulo innititur dexterâ caduceum tenet: inscriptio, FELICITAS PVBLICA. S. C. Columna enim habet nescio quid in significato quod ad publicum pertineat: de qua loco suo plura. Ex his dubio procul constat, quid sibi velit caduceus ille, qui situs est in medio cornuum duorum in numo Drusi, quidque solus ille in numo cuius inscriptio est, M. PLE-

Hadriani
Traiani An-
tonini Pij
Seueri, Im-
per. & Iulie
Mameæ
numi.

TORI CESTEX S.C.

ELOQVENTIA.

BSED quia Serpentem pro astu poni docti sumus, ex Aristotele dicente, animalia quædam esse astuta per se, sicuti sunt Serpentes, magis verò ex lectione sacra, quæ prudentiam huic in primis animalibus tribuit, ea etiam de causa Angues caduceo complicari putamus: quod ostendere voluerint, & calliditatem & prudentiam necessarias eloquentiæ, quæ per virgam significatur, quippe quæ regat dictis animos. Neque defunt qui virgam auream in Mercurij manibus, à qua Deus ipse χρυσόραβος appellatur, dignitatis & excellentiæ, quæ illum ornant, qui & scitè & opportunè norit orationem contexere, signum esse contendunt.

Id est, auræ
virgam ge-
stans, Ho-
me. Odyss. 6.
vers. 87.

SAPIENTIA.

VIRGA verò Palladi totius sapientiæ, Deæ, ab Homero passim accommodatur. Vlyssis quoque socij vno virgæ capite, falsa quippe persuasione ac insipientia, in brutorum species transformantur, altero virgæ capite: vera quippe disciplina ac rerum peritia, in humanam restituantur effigiem. Reliqua verò taceo, quæ Moses ubique virgæ fretus munere scribitur effecisse: nam alibi super hoc suus erit locus. Quam verò nunc tractamus, ea est diuina virgula, de qua M. Tullius in calce primi libri Officiorum ait: Quod si omnia nobis, quæ ad victum cultumque pertinent, quasi virgula diuina, ut aiunt, suppeditarentur. Atque hanc dicendi formam apud alios etiam auctores inuenies, qui ex hoc effusissimam eam Dei Opt. Max. munificentiam intelligunt, quæ omnia secundat, fortunat atque felicitat.

Virga Pal-
ladis quæ.
Hom. Odyss.
æ. v. 6.
et me
Odyss.

VERA DISCIPLINA.

ENDEM hunc scipionem nostri sic figurant, ut ad omnium ferè templorum facies iuxta limina, colossæ magnitudinis figuram humanam pingant, quæ Christum puerulum in humeris sustulerit: quod, ut mea fert opinio (nam historia omnino apocrypha est) ea de causa fit, ut si Christum gestare humeris, hoc est, veram sapientiam enancisci volumus, dandam esse operam impensissimam disciplinæ admonemur, robori cuius innixi, rapidos quorumcumque annium cursus profunditatemque, ac torrentium impetus faciliè superemus. Et quod Iacob ait, In virga nostra Iordanem pertransibimus, sanè Iordanis vel quoduis aliud flumen, fluxos animi motus, & voluptariæ molitudinis affectus indicat: virga disciplinam, sine qua non esse progrediendum Græco monemur adagio, qua qui firmiter innituntur, nullis perturbationum occuribus deturbantur, nullis vndarum quantumlibet inturgentium fluctibus immerguntur: pedibus vero per ima vel ipsius pelagi demersis, vix crure genivæ tenus alluimur: capitem autem, ut ait ille, condimus intra sidera, Deumque ipsum sustinere humeris videmus, ac veri demum euadimus χρυσόραβος, in quos ubi sagittæ fuerint immisissæ, eadem in iaculatores suos sponte retorquentur, in vulgata habetur historia. Quid enim in vniuersa literarum pericia facilius quàm eorum calumnias repellere, ac suismet vniquemque iaculis conficere, qui sanctissima nostræ pietatis instituta vel inceslere, vel conuellere aggrediatur, quæ certo Deum patre suo firmata magni verique numinis munimento quàm validissimo roborata?

Nepè Chri-
stophorum.

PIERIVS VALERIANVS AD MAGNIFICVM MARIVM

MAFFÆVM ROM. PATRITIVM DE

IIS QUÆ PER ÆSCVLAPIVM, GORGONAS,

HYDRAS, ET ID GENVS ALIA

SIGNIFICANTVR,

* *

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER DECIMVSSEXTVS.

IBI vèro elegantissime Mari, tertium de serpentium significationibus commentarium dedicandum indicaui, vt vniversa hac materia, quæ à vobis honoratissimis fratribus magna sui parte profecta est, ad vos identidem rediret, laudatig, ea quæ ad Reuerendiss. Cardinalem, quæg, ad Achillem fratres tuos miseram, significatig, libellos illos pro humanitate tua libenter à te lectos, in illis tamen desiderasse quædam alia, vt opus absolutum vndeumque videretur, præter Æsculapium fabulosa scilicet illa, Gorgonas, Hydras, & id genus alia: tum quædam venenatorum genera, Dipadæ, Scorpionum, Salamandram, quod in illis quoque inesse debere hieroglyphica anguinaris proinde curasti, vt hæc mihi nomine tuo per Florum nostrum significarentur, ne contentus iis esse velleris, quæ duobus illis Commentarijs collegissem. Respondi, dilectiss. Mari, agere me gratias incompar. et humanitati tuæ, quod ita me admonueris, mearumque nugarum, qualescunq; essent, curam suscipere dignaris: sed quod in prioribus illis non omnia sum complexus, minime per negligentiam esse factum scias, imò quia veritus sum vos fratres viros tam præstantes, magnis & innumeris Christianæ Reipub. negotijs oppressos, dictione mea tam leui diutius occupare, summumque fuisse breuitatis studium, ne in publica peccarem commodi, si tempera eorum longo morari sermone voluissem. Quoniam vèro ita te cupere declarasti, vt illa ad argumentum hoc adderentur, dedi operam vt ea quoque colligerem, quæ cum longe plura essent, quàm pro corollario subijci possent, eadem impeditus verecundia, ne nimia nugarum congerie importunus fierem, longè tolerabilis esse iudicavi, si residua hæc in vnum, idque iustum adstruerem commentarium, ac veluti Serpens linguis micat ore trifurcis, tribus itidem libellis loqueretur. Nam si alitum plerique quadrupedum multa humani tantum corporis aliquot, multa de plantis, de piscibus & alijs rebus non ad modum pauca, cur non & tria de tanta Serpentum varietate conscribi possent? Sedenim hoc tertium nulli conuenientius dedicari debuit quàm tibi, qui author impulsorq; fueris, vt ea conquirerentur, egoque importuni notam perbellè declinauerò, cum tu ipse crabrones in te sponte tua concitaris. Vale.

ÆSCVLAPIVS.

ANGUIS significatum apud Romanos, perinde ac apud Græcos & Ægyptios, sanctum semper fuit, per quem nimirum ipsum salubritatis Deum Æsculapium intelligebant, quod nomisinata, quod marmora, quod Græcæ Latinæque omnes historiae testantur: plurimæque passim statuae, per quarum crura & genua Serpens flexuosis voluminibus implicabitur, locorum vbique Romæ, ac in toto terrarum orbe conspiciunt. Inesse quidem Angui remedia multa, experimento compertum est, neque vllum esse aiunt apud Medicos volumen, quod Anguini in ægritudinibus beneficia non latissimè demonstrat, vt minùs miremur Serpentis effigiem ex ære in contum surrectam à Mose, in quam populus oculos intendens, ab incommodis, quæ se in itinere tam longo oggerere poruisent, diuino spirante presidio liberarentur, de quo loco suo plura diximus. Quinctiam, vt ad remedia reuertamur, inuentum est ab Antonio Musa Augusti medico, in vlcibus insanabilibus Viperas edendas dare, miræque ita celeritate perfanare. Et quamuis perniciofa multa sint ex Anguibus exempla, nō ita tamen alienum à ratione est eorum genus, si modò, quæ bruta honestè atq; prudenter facere videntur, ratione ea fieri concedamus: vt non aliquando magna & amicis, & fidei documenta præstiterint, & eam iustitia partem exercuerint, quæ in homine iudiciodum inuenta perhibetur.

In Angue
remedia
multa.

Author
Plin. lib. 30.
cap. 13.

etiam
Elophium
morbis sa-

A

HOSPITALITATIS IVRA.

SCRIBIT Plutarchus Aspide[m] ab Ægyptiaco viro quodam patriæ religionis superstitione tam familiariter alitum, ut ad mensam assidue v[er]taretur, quæ cum catulos enixa esset, quorum vnus hospitis filium enecauit, regressa parens, intellecto facinore, filium & ipsa suum morte multauit, ac voluntarium exilium sibi in perpetuum delegit. Apud Philostratum legere est, Aiaci Locrensi Draconem mansuetum in deliciis fuisse, cui cibum de mensa communi ministrabat, quemque perinde ac Canem secum comitem adducebat: addit, eum quinque cubitorum magnitudinem exple[re]. Neque illud prætermittendum, quantum ad salutis significatum pertinet, publicatum esse, Neronem à percussoribus, quos in eum Messalina immiserat, Serpentis ope seruatum, cum è puluino, vbi ipse quiescebat, se proferens, eos abstruisset: siue ea fabula fuerit, siue Serpentis exuuiæ, quas ex voluntate matris dextero brachio adalligatas aliquandiu gestauit, ac tandem maternæ memoriæ abiecit: rursusque, uti alio Commentario diximus, extremis suis rebus frustra requisit, quippe qui speraret aduersus infortunia, quæ vndique iam pertimescebat, amuletum id sibi profuturum.

Suetonius in Nerone cap. 6.

Suet. Ibid.

SERuator.

QVINETIAM ferunt Heleos aduersus Arcadas dimicatu[m], Serpentis ope victoriam consecutos, ablato sibi puero dum in aciem descenderent, quem nudum ante omnes ordines statuerunt, Arcadibusque irruentibus puer is in Draconem mutari visus, cuius horrenda specie perturbati Arcades, disruptis ordinibus fugam turpiter arripuerunt: in cuius rei monumentum Helei sacello ibi erecto, vbi condi Serpens visus fuerat, Sosipolin inde Deum religiosissime coluerunt.

Vrbis conseruatorum.

B

SALVS.

MERITO verò salutis significatum Serpens sibi vindicasse videtur, à quo, ut initio dicebamus, multa in humanum genus remedia procedunt. Apud Lactantium legas ictui viperino præsens admodum esse remedium Viperam ipsam exultam, & in cinerem redactam. Citat hanc artis medicæ peritiā Adamantius, vbi homilia 17. super Numero sacrificiorum dæmoniorum virus per sacrificia, quæ olim Deo offerebantur, depelli dicit: veluti Serpentium venena medica mentis nihilominus ex Serpentibus confectis depelluntur, ut perhibent. Apud Ceberem obserues, Viperæ dente semel tactum quempiam, nulla deinceps venena formidare. Tradunt alij, qui Viperæ iecur conditum semel hauserit, nullius inde Serpentis ictum pertimescere debere. Quid verò illud quod à Diocetide traditum est, homines qui Vipetis conditis in cibum ut consueuerint, longiora vitæ spatia producere, & ad summam senectutem incolumes peruenire? Isigonius Cynos memorat Indorum genus, qui centenis quadragenis annis viuunt, quia Viperinis carnibus alantur: adhuc, neque capiti, neque vestibus eorum, noxia corpori inesse animalia, camq[ue] causam videtur Tertullianus asserere, cur tanta sit Ceruo viuacitas: quippe quod ipse ætatis suæ arbiter Serpente pastus, veneno augetur in iuuentutem: vel, veneno languido exit in iuuentutem, ut vulgata habet exemplaria. Et Nazianzenus, vbi Basilij rudimenta commendans, philosophiam & politiores alias literas à Christiano homine minime contemnendas esse dicit, Viperam in exemplum adducit, ex carne cuius singulare remedium grauioribus morbis excogitatum est, id ad hanc usque diem à maximè fera perniciosaq[ue] bestia κατ' ἐξοχήν Theriacum vocamus. Sunt qui tradant Viperas in Arabia, vbi balsamum colligitur, innoxias ictu: quod venenum balsami leniatur succo, quo illæ dicuntur ali. Addam & illud, tamen κατὰ πάρεργον, quod apud Theophrastum legas, Viperarum moribus tibicinem qui modulatur adhibuit efficacitatem habere medicinæ. Quæ quidem commemorare libuit, ut non immeritò numismata tot cussa existimemus, quæ Serpentem habent cum inscriptione Salutis: veluti ille est numus in spiram collectus cuius inscriptio, SALVS ANTONINI AVG. In alio eiusdem numo Serpens est tractu sinuoso, tortilique obrepens virgæ, quam signum ibidem adiectum dextera humi applicat. Atque in alio Dea ipsa leuā virgam gerit, dextera poculum Angui porrigit: inscriptio, SALVS AVG. COS.

Idem apud Martellum in Dio. lib. 6. cap. 47.

Dios. lib. 2. cap. 16. Ægyptios iam viperina. Erne vesi an. le. lib. 3. de alim. facult.

C

In alijs, ipse sellâ sedens pateram porrigit Angui suo de loculo exeunti, caputque patere admoventi: inscriptio, SALVS AVG. In numo verò M. Aurelij Seueri Alex. sedenti simulachro pateramque porrigenti assurgit Anguis, cum inscriptione, SALVS PVBLICA. Sed ne singula commemorare, quæ quidem sunt innumera, Commodi, Crispinæ, & aliorum per Angues denique omnes Salutem intellexere. Quod autem ferunt Æsculapium sub Anguis specie Romani legati nauem spontè ingressum, cum ipsi Epidaurum aduersus pestilentiam opem imploraturi adnauigassent, scribunt Græci tale aliquid sibi etiam obtigisse, cum ipse idem Deus Draconis effigie à Nicagora Echetimi vxore ad Sicyonios mulorum bigis inuectus est. Neque desunt qui super Æsculapio commisscantur historiam, educatum quippe Draconem ab eo, in Pelei montis loco, qui Pelæthionius à florum vberitate nuncupatur, Throna enim flores vocant lingua Thracica. Addunt Anguem cum fuisse nigrum, vtero subuiri, figura pulchra, triplici dentium ordine, tris pericilio admodum pingui, cui præ pinguedine toruli veluti quidam sub mentum reducuntur.

Numismata plurima cum Serpentibus quare cussa.

Quia Æsculapius fulmine perstriſcitur ex Virg. lib. 7. & Orpheo in Argon.

barbæ speciem reddebant, quæ lurido fellis colore intincta videretur. Ictus eius innocuus, illi quem D forices inſigunt, perquàm ſimilis etiam cùm vehementer lædere conabatur. Genus hoc Serpentum aſſidue cum Aquila bellum gerere aiunt, ſæpèque in eius nidum proropere, ouaque depaſci, ac illi ſemper inſidias ſtruere, cùm præſertim ad prædā abuolarie, quaſi Iouem vlciſci velit, qui dominum ſuum fulmine ſuſtulit. Horum autem conſtitum operæpretium eſt apud Nicandrum legere. Sed vt apud Pauſaniam eſt, Dracones qui Æſculapio appingebantur, colore erant ſubflauo, quales in Epidauria tellure tantum inueniri tradit. Cùm verò Æſculapius Apollinis, hoc eſt, ſalubritatis filius ſingatur, idco nonnulli dixere, Serpentis eum inſignia geſtare, quod homines cùm in ægritudinibus, vt Homerus inquit, neque non Heſiodus, citò ſeneſcant ſalubritate adueniente iterum iuueſcere videantur. Speſtatur hoc idem in Sole, dum ab hyemali ſeneſcā ad vernam ſeſe proripit iuuentutem.

P R V D E N T I A.

Medici prudentia.

Ab Homero Iliad. a.

QUOD ſi medicinæ rationem habeamus, Serpens hic prudentiam indicare videbitur: nam & Aſſertoris noſtri dictum eſt, *nos eſſe debere prudentes*, admonentis, *ſicuti ſunt Serpentes*. Idco ex Valentinianis quidam ſophiam illam ſuam Serpentem factam dicunt: quapropter & contrariam exitiſſe factori Adæ, & rerum cognitionem hominibus inſuſdiſſe, eaque de cauſa Serpentem omnium ſapientiorē habitum: de quo latius apud Irenæum. Nam cùm prudentia non præſentia tantum examinet, verum & lapſa & futura meditetur, & tanquam eſt ſpecula proſpectet, medicum exſcribere videtur, quem oportet, inquit Hippocrates, penſitare diligenter.

Ὅς ἤδη τὰτ' ἐόντα, τὰτ' ἐοσόμενα, πρὸτ' ἐόντα.

Quæ ſunt, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur.

quod quidem hieroglyphicè per tricipitum in Apollinis etiam ſimulachro factum inuenies, cuius pedibus ingentis vulturis Serpens triceps ſubiiciebatur. Capita ea, Canis vnum, Lupi alterum tertium Leonis, de quo alibi diſſeruimus, & prudentiæ ſignum id eſſe demonſtrauiſus.

P E R N I C I E S.

Statua Apollinis Romæ à Iulio II.

VI SEBATVR autem in Delphis apud oraculum Serpens, qui ſingulari certamine videretur Apollinem prouocare, obſeruatur à Plutarcho: pernicies enim ſaluti ſemper aduerſatur. Inter agalmata Pontificia, quæ Romæ in Pulchræ ſpeculæ reſceſſu, ob veterum quippe artificum admirationem, viſunt, Iulius II. admirandæ illud vetuſtæ artis & ingenij ſignum reſtituit, Apollinem in ſeſe ſedentem, vbi Vipera ſerpit ab imo laurini trunci, cui dextero inniditur femore. Non temerè illa facta, ſed tum hæc quæ modò retulimus, tum Pythonis, hoc eſt, ægritudinarij veneni eadem indicat, quem Apollo, vt Ouidius:

Mille quidem ſodit telis & pluribus hydrum.

Statuæ verò huius facies, ſôque ipſum Oſtauiani Auguſti videtur eſſe, eiûſque iunioris lineamenta quæ ſpeſtantur in numis, reſpresentat. Sunt autem Pythones & dæmonum genus, cui, vt ſcribit Adamantius, Dracones aliique Serpentes miniſtrare perhibentur. Sed de iſis alio commentario plura diſſeruimus.

G I G A N T E S.

Mille manus illis dedit, & pro cruribus angues, Ouid. 5. faſt.

Horatius, 2. Carm. Catull. in Argon.

DIODORVS quoque per Serpentem voluminibus implicatam, malum interpretatur, præcipuè que Gigantum genus qui terrarum orbem olim oppreſſere. Et Commodus Imperator, vt legere eſt apud Lampridium, hominæ obtortis pedibus, vt pote Draconceis, Gigantes appellare ſolitus, eoſque ſagittis ex Libidine conſigere. Et ſtatuas giganteas penè omnes obtortis cruribus videas, vt anguipedes illos Terræ filios oſtentent: nam & naſo anguineos habuiſſe pedes ait gigantes, qui centum quiſque brachiis cœlum capere conati ſunt, eo verſu:

Centum quiſque parabat

Injectæ anguipedum captiuo brachia cœlo.

Et in Ætina Maro:

His natura ſua eſt alio tenus ima per orbes

Squameus intortos ſinnat veſtigia Serpens.

H O R R I F I C V M.

Pauſa. in Achaia.

QUAS verò colubras Eumenidum crinibus obuoluta aiunt, ab Æſchylo Poëta tragico primùm excogitatum Pauſanias arteſtatur: cùm antea nihil neque in his, neque in alio quopiam ex infernis deis quicquam eſſe horrificum exiſtimaretur. Manifetiſſimum eſt enim totum hoc terroris argumento conſtitum: loca tamen ea terribilia eſſe ex Aſſertore noſtro totiens audimus, vbi ſit fleſtus & ſtridor tantum, & quæ paſſim ſacræ literę de gehenna ponunt. Vt verò ad Anguium terrificum hieroglyphicum reuertamur, non temerè Tib. Gracchus timuiſſe videtur, cùm in ſpaciola galea, qua in bellis vti cōſueuerat, Angues offendiſſe, fortuſque iam formatos, paulò antequam multitudine Quiritum oppreſſus, interficeretur.

V A S T I T A S.

A I AM Draconem, quem mali significatum habere dicunt, Crocodili nonnulli speciem esse putant, fortasse quia vastiore pingeretur corpore: nam alicubi mirifice crescunt. Maximus enim Tyrius tradit, apud Indos Alexandri tempore Draconem fuisse quinque ingerum magnitudine, cui Boes & Oes in cibum Indi ministrarent. Alij omne Serpentum genus indifferenter accipiunt, cuiusmodi monstrum Annibal à tergo sublequi prospexisse fertur: belluam quippe vastam & immanem circumplicatam Serpentibus, quæ quacunque incederet, omnia arbuta, virgulta & testæ peruertebar, quod vastitatem Italiæ portendere diuinitus intellexit. Neque temerè Faustina visa sibi in somnis Serpentes parere, sed ex his vnum ferociorem, cum Antroninum & Commodum in vtero gestaret, quod vita deinde Commodi voluptuosa simul ac perniciofa, re ipsa comprobauit, non hominem, sed immanem Hydrum ad humani generis interuentionem emissum. Argiphontem Pausanias dictum à Mercurio, quia ἀφ' ἑκλόνος fuerit, Serpentem quippe sustulerit, quem nonnulli ἄγρην vocant, vel quasi ἀγρὴς, ποτὶ τῷ Φερσεύει, quod cæde abstineat: pacis enim Deus est Mercurius. Quamuis Leutyichidas Lacedæmonius Aristone patre nobilis, neque sua obscurus virtute, portenta hæc atque alia eludere consueuerit: nam cum propinquois portæ clauis Draco circumuolutus esset, monstrumque id esse vates denunciaret: *Minime mihi quidem videtur, inquit, sed si clauis Draconi circumuoluta esset, monstrum esse assererem.*

*Faustina somnia.
Equeus de
yei Πορνης,
Mercurius
Arguida,
Hom. Odys.
a. versu. 38.
quod Argū
interfecerit,
ut ibi Eust.
Serpens in-
terfector.*

V O L V M E N.

A LIBI cur Dracones Cereri vectandæ adhiberentur, explicuimus, sed quoniam nihil præter eundem existimaui, quod in significationum argumentum apud scriptores veteres comperissem, addendum quoque fuit, scripta lucubrationesque in Anguium nomen deuenire: siquidem Zetzes Hesiodi interpret Dracones, quibus vecta Ceres Proserpinam quærirabat, significare ait volumina, quæ Triptolemus de agricultura conscripsit, eoq; loco δὴ μέγαρον, Terram matrem interpretatur: consueuisse enim Dores γιν in d vertere, ita quæ γῆ μήνη, δὴ μήνηα mox dicta.

T R O P H O N I V S.

S I MVLACHRA quædam iuxta Ercynam fluuium, in specu quodam fuisse memorat Pausanias, quæ dicata erant cum sceptris, circa quæ Dracones obuolati complicabantur, quæ nonnulli antiquarum rerum ignari, Æsculapij & Hygie simulachra existimabant, cum tamen & Ercynæ & Trophonij essent hieroglyphica, quibus etiam antiquitas Dracones cōsecrauit, siue ob oraculorum prudentiam, siue ob rei, quæ in promptu erat similitudinem, quod oracula Trophoniana subterraneo in specu reddi solita: in specu autem & subterraneis cauernis Anguēs libentissimè latitare ignoramus. De Trophonio pleni sunt doctorum ætatis nostræ libri.

*Sed & ve-
terū, ut Eu-
ripidis in
Ione. Cice-
ron. Tuscul.
lib. Arist.
in Na-*

B O R E A S.

B OREAM quoque ventum aiunt hieroglyphicè Viperinis caudis, pedum loco, præditum figurari, quæ quidem specie insignis cum Orithyia raptu in Olympiâ viscebatur, in donario à Cyplælidis dicato.

D E S C O R P I O.

C I NTER serpentina Scorpium non habet locum, sed quia venenosum est animal, hic minimè prætereundus fuit, super eo tamen partem eam tractare prius instituiamus, quæ cum Crocodilo negotium habet.

H O S T I V M C A E D E S M V T V A.

H O S T E S enim duos pari conditione inter se dimicantes, vicissimque in damna mutua concurrentes, ostendere, si vellent Egyptij sacerdotes, Scorpionem & Crocodilum pingeant: nam ij genuino quodam inter se odio flagrantes, simulatque alter alterum inspexerit, in mutua funera spontè rapiuntur, ambobque eadem dimicatione perimuntur. Quia verò & terrestres & marinus Scorpium inuenitur, de marino hic dubio procul intelligendum. Quod si rem euestigiò peractam indicare voluissent, Crocodilum Scorpium subiectum pingere mos erat: idus enim Scorpij quamprimùm interimit Crocodilum: sin distractam diutius pugnam, difficultèque in necem deuentum ostenderent, superatum à Crocodilo Scorpium faciebant: is enim motu segnis, longè diutius laborat antequàm hostem assequatur, & interficere possit.

*Crocodili
cū Scorpio
odium,*

*Citatur à
Cornenta-
tore Nican-
dri.*

D O L I F A L L A C I Æ Q V E.

T E R R E S T R I S verò Scorpium doli atque fallaciæ signum habetur imprimè estq; apud Sophoclem Captiuus, prouerbium in hanc sententiam, ἐν παντὶ γάρ τε σκορπίος φρεσὶν ἄνω, quippe sub omni lapide Scorpium insidiari. Sic & Theriacis Nicander:

Σκορπίος ὁ ἀπειθεὶς ἐλπίσιν ὁδοὶ δαὶ δολοῖται.
Scorpius insidias parua sub caute tetendit.

D

Apuleius acerbiter morum per Scorpium notat, vbi illa: *Noſti quendam barbarum noſtra ciuitatis Decurionem, quem Scorpiorem præ morum acritudine vulgus appellat. De inſidiis verò quæ poſt aliquam felicitatem ſubſecuta fuerint, Sidorius de fortuna loquens ait: Que virum, et Scorpius, vltima ſui parte percuſſit. Quia & Mathematici, vel Ambroſio teſte, percufforem, & ad inuadendum ex inſidiis promptum eum futurum dicunt, quem Scorpius naſcentem exceperit.*

INNOCVA PRAVITAS.

*Scorpius in
 Diuinis.*

IS in aquam merſus ſi figuretur, innocuam ſignificat prauitatem: quandoquidem & ipſe & Serpentes alij, qui præualent in ſecco, ſi præcipitentur in aquam, vt Cyprianus ait, præualere non poſſunt, innoxique efficiuntur. Diuinæ verò literæ per Scorpium indicant & diabolum & eius ſectatores, de quibus Euang. *Dedi vobis poteſtatem calcandi ſuper Serpentes & Scorpiones.* De Serpente autem, quod ad hanc rem facit, ſatis ſuperque ſuperit. dictum eſt.

LIBIDO.

*Mathemati-
 ca de Scor-
 pio obſerua-
 tio.*

AD HÆC, libidinem & nequitiam Scorpius pictus offendit, eique ex humani corporis partibus pudenda ſunt dedicata. Ei ſigno Mars dominatur, adulteriorum ſemper infamia notatus. Et milites omnes mulierofos, ait Ariſtoteles. Et ſupra finitorem prodeunte Scorpio ortos Mathematici laſciuos eſſe dicunt, quare huc fortè ſpectat illud D. Hieronymi dictum de virgine ad Auitum: *Ca- nendum, ne arcuato vulnere Scorpij vulneretur.* Cœleſtem verò Scorpium, ob aculeum, qui eſt inſtar teli, ſunt qui velint humani generis perditionem ſignificare: cùm Libra Veneri dicata, inter Scorpij chela poſita, matrimonij concordiam offendant.

E

TERRA.

ABEISDEM Mathematicis deſumptum crediderim id Scorpij ſignificatum, vt pro terra nonnunquam figuretur: aiunt ſiquidem illi necem à terreſtribus animalibus iis obuentionem, quibus Mars in Scorpio certo quodam loco repertus fuerit. Adhæc numus quidam eſt, in quo quadrigæ ſunt, cum Victoria & his literis, *Q. EL. IVLI BVRSTO.* ab cuius altera facie caput eſt cum laurea, & aliis, ab occipito cuius fuſcina eſt & Scorpius, quod victoriam terra mariq; partem ſignificare videatur.

AFRICA.

*Hadriani
 numi.*

*Hoc reme-
 dium à me-
 dicis nō nu-
 meratur, li-
 cet plurima
 alia memo-
 rent Dioſc.
 2. cap. 11. ubi
 que Mathæolus.*

VTRVM verò doli fallaciæque Pœnorum, quæ tot bellis vniuerſo terrarum orbi per tot annos innotuere, an corporum color fuſcus, an quid aliud argumentum dederit, vt Scorpius Africae terræ ſymbolum haberetur, diu multi quaſiuerunt. Id ſanè conſtat, in Hadriani quibuſdam numis, Scorpium non aliter Africam ſignificare, quàm Cuniculus Hiſpaniam, Equus Italiam oſtenter. In quam ſententiam vt adducat, facit ingens atque adeò pernicioſa Scorpionum multitudo, quam ea regio gignit, aduerſus quos Strabo ait remedia ab indigenis excogitata: cùm dormitum eunt pedes alio, atque etiam leões ipſos illinire. Animaduertendum verò, ſi Scorpium pingere contingar, ne quis Nicander verſu decipiat, vbi author ille dicit, à cuſpide nouem compagibus ſpondylos contineri:

--- Τοῦ δ' ἐν δ' αὖ κέντρον
 Σφόνδυλοι ἐνενάδεσμοι ὑπερίσταν σικερόν.

Ενενάδεσμοι non eſt ibi ſimpliciter pro nouem nodis poſitum, vt Antigonus & Demetrius arbitrati ſunt, ſed pro multis, ait interpres: ſeptem enim tantum compages habere caudam Scorpij, manuſcriptum eſt, ſæpe verò nouem pro multitudinis numero ponitur. Quinetiam Nicander idem *ἐνενάδεσμοι* dixit, de eo qui duos tantum aculeos haberet, quæ quidem opinio eſt Apellodori. Et de nobis, numero ſeptem vniciue cernere volenti facile conſtabit.

F

DE SALAMANDRA.

SALAMANDRA quoque inter malefica venenoſaque animalia recenſetur: quare illā quoque quanta poterimus dexteritate tractabimus. Eſt hæc Crocodilo terreſtri facie perquam ſimilis, licet non ſit Stellione maior, maioris quippe lacertæ magnitudine, quales ego in Beilunenſis agri ſaltibus, Caſtalionæ ſecefſu meo magnis imbribus excitatas aſpexi: & in fontis mei cuiusdam aquæ ductu, quem mæcerie atque ceſpitibus ſtruxeram ſeptimo poſt anno cùm eum reficerem, multas inueni ipſum fluentis aquæ marginem accolentes paruo inter ſe diſtantis intervallo, ea ipſa figura coloribꝫque præditas, qua pingitur ab authoribus.

AB IGNE CIRCVMFVSIO NON OFFENSVS.

HOMINVM vndique ignibus impetum, ſiue cladibus iis quæ per ignem ſignificantur obiectam, minimè tamen vlla ex iis parte læſum ſignificare ſi vellent Ægyptij ſacerdotes, Salamandram

A ntandram pingere confugerunt: ea siquidem per arduos carbones inambulans, nullo ab his afficitur nocumento: tantus enim illi rigor, ut ignem tactu extinguat, non alio modo, quam glacies.

CONSTANTIA.

N AZIANZENS pro constantia Salamandram ponit, dum animal id in igni medio, qui omnia domat, non solum lartari dicit ac viuere, sed cum omnino etiam extingui. Ita se cum Basilio, Athenis in igne perdidit Deum verum colendo incolumes versatos gloriatur: quinetiam cum professione sua atque constantia suppressisse.

AMATOR.

S VNT qui per huiusmodi speciem, per Salamandram quippe in igne positam, amatorem ostentent, quod amorem ex igne significari apud omnes vulgatum sit, ut in Facibus latius à nobis dictum, & ardere se amantes omnes profiteantur: cumque ita vitam in aestu trahant, eruditè se fecisse putant, si figuram huiusmodi ardoris sui simulachrum prætulerint. Sedenim, hoc haudquaquam probatur, quia si Salamandra ignem rigore extinguit suo, ea utique non aestuat, quod in primis amator sentire se clamat: utpote qui vel intimis medullis exuratur, vel lentis penitus ignibus maceretur, hunc vrar amor, hunc vrar proceritas, cum *seruidus sit puer Veneris, Cupidoque semper arduos acuat sagittas, Ardeat Atrides medio in triumpho virgine raptâ, & quæ plurima in hunc modum Poetæ scribere confueverunt, uti etiam apud Maronem, Ceco carpitur igni Dido, agnoscat eadem veteris vestigia flammæ, writur infelix, ardet amans, traxitque per ossa furorem, ac totam incensa per urbem debacchatur.* Mitto quòd fabulantur alij, Salamandram igne pasci, atque idèò amantem referre: quòd ille sit huic veluti cibus, quo se oblectet assidue.

AMORIS NVTRIMENTVM.

S IGNIFICANT IVS enim hoc exprimi potuisset, si bestiola illa posita esset paulò Musca grandior, quæ in medio nata igne, per ignem salit atque inambulat, id quod in Cypro insula videri auctores tradunt arariis fornacibus, ubi chalcites lapis ingestus diebus compluribus crematur, de qua quidem illud spectandum maximè, quòd quamprimum longiore paulò volatu à flammis abscefferit, emoritur. Hanc alij Pyralin, alij Pyraustam vocant. Zenodotus in eius cognomine videtur hallucinari, cui de lampade id attribuit, quod minutulo cuidam Papilionum generi inesse videmus, aestivis temporibus, vespertino crepusculo statim incipiente, quam Apuleius ita, uti suus est mos vocabulo Flammidem appellat, multi Nitedulam, certè Græci Lampyridem vocitant. Verè hæc qua de loquimur Cypria, longè alia est. Quòd verò dictum est Salamandram inambulatione in ignem extingui, auctores grauissimi sunt qui contrà vnà cum Sextio sentiunt, ignemque ab ea lædi omnino negant, idque Plinianis adhuc temporibus Romæ incertum erat, neque adhuc aliquis se vidisse testatur: nos verò eam non modò arduos non extingui, verum etiam euestigiò emori experimento comperimus, animali eo à Bernadino Pollano nobili Taruisino, hospite tunc meo, ab eodem fonte meo allato in domum. Alij verò qui rem ut exploratam & ipsi scribunt, causam etiam inuestigarunt cur id efficiat Salamandra: animal enim siue squamis & cute esse, corpus habere frigidum, & maximè humidum, quo singula quæcunque contingit humectet multò magis, quam Limaces faciant, humoremque illum à corpore tam longè diffluentem, vim eam habere, ut ignem extinguat quem attigerit, *κατὰ τὸν αἶμα* ea de causa Nicander eam appellat, siue quòd cute careat, quæ *εἰνός* dicitur, siue quòd à cute humor ille largiùs emanet.

HIRPI.

N E verò adeò alienum à fide videatur, Salamandram & aliquod aliud animal posse per medium ignem incolume transirescimur familias quasdam agro Faliscorum fuisse quæ super ambulatam igni struem ambulantes non arderentur. Hipros illas vocauere, & ob id perpetuò s.c. militiæ, omniumque aliorum munerum vacationem habuisse. Sedenim arate nostra vidimus Romæ Benedictum quendam Teutonicum, arte speculorum fabrum, qui non temerè profitebatur se per flammam medias incessum, citra vllum vel capilli vnus detrimentum, quem & purpureum, & Teutonico ritu valde promissum habebat. Vidi ego hominem manus in liquefactum plumbum immittere, idque ex candenti patella in volam accipere, æquè ac si argentum viuum aut tepida fuisset aqua: introductus olim ad hoc spectaculum ab amplissimo viro Bernardo Vibienio, qui mox magni nominis sacerdos Cardinalis fuit, in cubiculum Ioannis Medicei tunc Cardinalis, in conspectu cuius hæc fiebant, cum ego tanti Præfulis manū osculaturus accessissem, quadriennio antè quàm is ad summum Pontificatum ascendisset. Quòd verò aiebat Benedictus hoc se arte magistra facere, quippe qui vnguento quodam partes eas oblineret, quas ab igne saluas vellet, id in memoriam adducit, quod Varro ait, Hirpinos eos, de quibus paulò antè dicebamus, solitos medicamento quodam pedum plantas tingere, atque ita per ignem ambulantes multa, ut Virgilius, *promere vestigia pruna.* Verò, quòd ad hanc rem facit apud Andream Græcæ nationis medicum, cui multum interpret-

Salamandra rigor. Ex Arist. contra animæ Plin. l. 10. c. 67. & Gali. li. 3. de tempera.

Vititur infelix Dido. Virg. 4. Aeneid. &c.

Amatorum ardor.

Pyralis & Pyrauste cū Salamandra comparatio. Hæc ex Aristot. li. 5. c. 19. de hist. Animalium.

Per medium ignem ambulantes.

Plin. lib. 10.
cap. 67.

Nicandri tribuunt, hoc de Salamandra traditum, vt si quis eius sanguine vel manus vel veste m obun- D
xerit, quod oblitum fuerit, ab igne nihil quicquam ladi: quamuis Plinius hoc non facile credat. Eius-
modi nec dicamini admiscet alij albumen oui. At iam minus admiremur quod in Quadrigarij an-
nalibus legitur, oblitam alumine materiam succendi non posse: idque esse verum, Sylla in Archelaū
bellante comprobatum. Sanè laricem inter arbores neque flammam emittere, neque nisi longa &
vehementi exustione in carbones abire manifestum est, quod in fornacibus exploratum, reliquis
lignis admixtum lōgo temporis intervallo consumi. Hoc & Cæsari expugnationes castelli cuiusdam,
quod Larignum nomine dixerunt, quia larice præmunitum fuit circa Alpes, non citra summam ad-
mirationem cognunt. Lino verò, quod nonnulli Carpasum appellant, de quo Pausanias, ardere id
perpetuò àte Mineruæ illius simulachrum, quod cælo, vt fama fuit, delapsum, in Acropoli viscebatur,
Patauij ego pro ellychniis in lucernis aliquando vsus sum: materia enim integra & incolumi perdur-
ante, tantu ardet, quandiu oleo intinctum fuerit. Nascitur id inter venas aluminis, ac veluti densior
quædam cartilago interspergitur, cuiusmodi sunt granatorum malorum intersèpimenta.

CORRUPTOR OMNIVM.

SE d vt ad Salamandram redeamus: nunquid eorum quoque nobis arriserit significatum, qui dam-
nosum hominem, omnes quibuscum versetur aliqua pernicie aut iniuria labefactantem, & qua-
cunque incesserit calamitatis aliquid inuehentem, per Salamandram ostendi voluerunt? quippe cui
sit perniciosa adè vis, vt arboris quam irreperit poma omnia inficiat veneno, & eos qui ederint, nec-
et frigida vi nihil aconito distans, ait Plinius, atque his quædam magis exitialia, quæ apud authorem
ipsum latè recensentur. Illud sanè admiratione dignum quod traditur ab Æliano, siue Salamandra
impunè vesci, verum vbi quis eius Suis, qui Salamandram deuorant, carnem ederit, præsentaneo eo
veneno correptum interim.

li. 24. ca. 4.
Salamandra
multū per-
niciosa.

DE DIPSAD E.

Descriptio
Dipsadis.

FRIGIDISSIMO animali ad ardentissimum accedere, ad historię nonnunquam venu-
statem pertinet: quare incommodis recitatis, quæ de Salamandræ gelu procedunt, iam
quæ de Dipsadis ardore proueniant, memorabimus. Animal id reptilium perniciosissi-
mum, corpore modico, ac viperino perquam simili, sed ad idem violentissimo, de quo ita

Nican. lib. 1. Metiæsi, vbi

Ναὶ μὴν διψὰδ (ἢ εἰδ (ἢ ὀμώσῃ) ἐν τῷ ἐχθρῷ
Παυροτέρῃ θανάτῳ ἢ θώοτερόν ἐξέλει αἶσα
οἷσις ἐν σικίρῃ βλοσυρὸν δάκνῃ.
Dipsadis hanc speciem iuret quis, ni minor insit
Vipereo generi vis mortis at ocyor iis qui
Affixi fuerint truculenti fulmine dentis.

Vocant etiā
causmē ano-
barē, presce-
rē melanu-
rum.

Figuram eius Solstratus à reliquis colubris ita distinguit, vt eam dicat habere caudam duabus lineis
nigricantibus distinctam, corpore reliquo albicante.

SITICVLOSITAS.

F

Ex Ælia-
no libr. 9. de
hystor. ani-
mal.

CERNERE olim erat in littore, quod è regione maioris Sirtis inter Libyam & Ægyptum por-
rigitur, columnam quandam, in qua vir moribundus cælatus erat, cuius pedes Serpens impa-
ctis dentibus affigebat, spirisque volubiler implicabat. Erant & mulieres aliquot, quarum aliæ
aquatium ibant, aliæ aquam decumbenti propinabant, adiacebant passim & struthiorum oua hinc
inde strata temerè. Quæ quidem species tota prorsus hieroglyphica hominem significabat bibacissi-
mum, vel ardentissima confectum siti, vt Lucianus interpretatur, id quod etiam ad totius illius re-
gionis naturam indicandam accommodari potest: nam ea siti laborat in primis. Serpens verò ille cir-
ca pedem obuolutus & mordicis inhærens, Dipsas erat. Veneno verò hæc est plurimo & immedica-
bilis, quosque momorderit, vsque adè inflammat, vt propemodum exardescere videantur, ac igne
veluti cumfuso concremari. Supremè verò sitiunt, quodque magis potant, eo potandi avidiores fiut,
vt sitis ea nulla aquarum vi sedari posse videatur: verum eo magis fruique quo magis alluitur & irriga-
tur, perinde ac si quis ignem oleo superfuso extinguere conaretur. Hinc non infacetè nomen con-
finxit Ouidius, cum lenam quandam remulentam, Dipsadem appellauit:

--- Est quædam nomine Dipsas anus.

Ex re nomen habet, nigri non illa parentem

Memnonis in roscis sobria vidit Equis.

Neque fortè imitatum fuerit, Epigramma quod olim in Framarianum facitissimum æuo nostro
scurræ lusit, Ouidiano lusui subicere. Id est huiusmodi:

Narrabat

A Narrabat quidam virm Dipsados exitialem,
Perpetuam infundat quæ pede fixa sitim:
Nempe sitim, tria quam nequeant extinguere Nil
Ostia, vel magnis stagna perhausta cadis:
Interiore loco Libya, Garamantas ad ipsos,
Quæ fouet arenti Struthius oia solo.
Quippe ubi quis miser exspatiatus forte per arua,
In pede fulminis vulnera dentis habet.
Ritè dux dextrâ famule, totidemque sinistrâ
Hec gerit, hæc pleno vase propinat aquas,
Illa propinatis alius superingerit, illa
Nec mora, nec requies, pocula mille parat.
Frammarianus ad hæc, hanc ô mihi querite amici,
Fingat ut illa meos officiosa pedes.

Sapienter itaque, vt reliqua, Mofes Deuteronomio inter maximè perniciofa animalium genera Dipsadem pofuit, vbi terrificam illam defcribit folitudinem, in qua erat Serpens flatu adurens, quippe Basilifcus, & Scorpio animal infidiofiffimum omnium, mox adiecit, & Dipsas, quod vt atrocius redderet, fubiicit, & nullâ omninò aquæ, quæ feilicet opem eflent aliquam allaturæ. Eadem de caufa Apollonius Poëta terram aridam dipfadem vocat. Admiratur autem Aphrodifeus, cur illi quos animal hoc momorderit, fitim illam intolerabilem Theriaca epota fedent, cum genus id medicaminis ex ficcis & calidis rebus conficiatur: neque adduci poteft id alia ratione fieri, nifi mutuo confenfu quodam Viperarum, & quæ admifcentur carnes, antiparthiam habere aduerfus quoduis animal venenofum.

*Theriaca
fitim fedat.*

A P P E T E N T I A.

NEQVE verò fitis ipfa fimpliciter paffim intelligenda, fed nonnunquam pro effrænata rei cuiufpiam appetentia capitur: nam & fitibundum pro maximè cupidum authores ponunt: & fitim Onirocritæ nihil aliud præ fe ferre autumant, quam auidiſſimam cupiditatem. Ipfa porro fitis hieroglyphicè fæpe ponitur in Diuinis literis, vt Ambroſius ſuper hydropico in domo Pharifæi curato diſſerit: nam fitire impium dicit, dum huius mundi bona concupiſcit. Iam & fitire aurum, in huiusmodi ſignificationem paſſim inuenias, non aliter quam & auri ſacra fames. Poëta quædam fitireſcit autem, vt ad Dipſadem reuertamur, Anguis id genus in infidiis inter Struthiorum oia, quæ Haramantes non id cibum tantum perquirunt, verum etiam ad vaſculorum & poculorum uſum: quippe qui propter ſolum aridum & exuſtum argilla carent, qua nos vaſa noſtra fictilia conformamus. Quinetiam eiufmodi ouis, quæ aliquantò grandiora fuerint, diſſectis, elegantiffimos ſibi pileos faciunt, ex ouis ſingulis binos, quibus capita obtegant, eoq; geſtamine plurimum delectantur.

*Sic Artemi
dorus lib. 1.
ca. 68. Sitire
nil aliud eſt
quam concu-
piſcere.
Vt Thomi-
ris Scytari
Regine ob-
iecit. 10. 7.
Virgil. 3.
Æneid.*

D E M E D V S A.

MEDVSA quoque ſigmentum licet fabuloſum, aliqua ſubminiſtrauit hieroglyphica.

T E R R O R.

ILLA enim horriſicis Anguium hiatibus tremenda, terroris ſignificatum habuit. Præſectum verò caput id à Perſeo, terrorem ſummorum ab eo patria procul indicat, virtute duce, quæ per ſalutatum enſem, & interpoſitum ſpeculum eſtingitur.

P R V D E N T I A.

IN hiſtoriis Theogneti antiquitatum ſcriptoris (nā alium Poëtam Comici memorat Athenæus) Meduſa legitur ex tribus Phorci filiis magis aſtu pollens, quæ regnum à patre derelictum in magnam auxerit opulentia, atque eius prudentiæ cauſa ſerpentinum caput illi conſectum à Poëtis. Cæterum Apollonius Rhodius ἐν τῇ τ' ἀλεξάνδρειας κτισί, omnia quæ morſu lædunt genita dicit ex guttis eius ſanguinis, qui ab obtruncato Gorgonis capite diſtillauit: quamuis Acuiſlaus nata hæc ex Tiphonis ſanguine aſſeueret. At Nicander Heſiodi teſtimonio τὴν ἀνὴρ ἐπὶ ἀφαιδῶ, quippe Titanum à ſanguine nata hæc mauult: quod tamen apud Heſiodum, in iis quæ extant operibus, non inuenitur: quare nonnulli ſcribunt Heſiodum, à Nicandro falſò citatum, qui Poëtarum morem & licentiam non examinant: cum etiam Oratoribus in declamandi genere tam nomina, quam hiſtorias pro com- modo ſuo commutare, atque etiam præter fas quædam in uſum ſuum extorquere concedatur.

*Meduſæ de-
ſcriptio, &
ortus.
Hæc Pau-
ſanias in Co-
rinthiacis.
In adifica-
tione.*

S T V P O R E T A D M I R A T I O.

QUAM verò Meduſam Domitianus Imperator pro pectore eſt geſtare ſolitus, vt in pueriſſimo eius ſigillo ſpectauimus, omninò ſtuporem, quem de ſe omnibus in negotiis quæcunque tractaret

Vespasiani
signum.

Vel potius
à Noctuae
oculis, quæ
illi sacra.
Caput Me-
duse quid.

tractaret concitatum volebat, significasse tradunt: quamuis nonnulli non alia de causa factum putant, nisi vt patris gestamen vsurparet: nam in pulcherrimo Vespasiani signo apud Melinos Romæ, Gorgonem huic pro pectore adpositam aspexi. Alij factum à Domitiano in honorem Mineræ volunt, quod numen id sibi colendum præcipue suscepit: nam clypeus huiusmodi Serpentum horrore præmunitus, in primis Palladi dedicatus erat. Eam Eustathius ideò Glaucopin appellatam censeris scribit, quod ex Poëtis nonnulli Dracones Glaucopas vocitarint: quamuis & à formidoloso aspectu dici posse non inficiatur, quod Leones illi, qui præcipue Regij nuncupantur, quosque loco suo inter alia significata symbolum terroris esse ostendimus, Glauci à colore nominentur.

P R V D E N T I A.

NEQVE tamen desunt qui Gorgonis caput pro Mineræ pectore statutum, prudentiæ, vti id superius signum esse contendunt, quæ locum habeat in pectore: qua qui præditi sunt, facile alios confundere, vel imperitiæ redarguere, saxeosque quodammodò reddere, vbi adlibuerit, possint. Apud Poëtas tamen Pallada Medusæ caput ad incitandum, vel ad terrorem incutiendum præten- dit, vt tradit Ouidius, loquente Perseo:

*Nunc quoque vt attonitos formidine terreat hostes,
Pectore in aduerso, quos fecit, sustinet Angues.*

Idq; præcipue cernere est in scuto Herculis apud Hesiodum: quamuis non sum nescius, esse multos qui opus id Hesiodi illius celeberrimi, quippe vt Naso,

Servantis pecudes vallibus Asra tuis,

esse negent, alios qui ad cetera tantum carmina Hesiodi, reliqua subiuncta ab Aristophane Grammatico contendunt. Sanè Megacles Atheniensis legitimam agnoscit opus, sed Hesiodo succenfer, quod Vulcanum finxerit matris inimicis arma fabricasse. Apollonius Rhodius & Stefichorus Hesiodi omnino esse volunt: ait igitur,

*ὣ γὰρ σφιν μέν' ὅ· ἦγε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη
ἄγχι δ' ἀνατίσασα.*

Quem Statius ita secutus est:

*Seethe pretendens colla Medusæ
Censu stimulis accendit Equum.*

D E H Y D R A.

RAM me iam de his Anguium voluminibus explicaturus, cum maiori me obuolutum negotio conspexi, supererat enim Hydra, quæ me vltimo loco aggressa moraretur, quare ope Herculis implorata, ipsam quoque ita confecimus.

S O P H I S T Æ.

Numerus
multitudi-
nis.

Novem
capita ha-
bentem.

Æneid.
lib. 6.

Æneid.
lib. 1.

HYDRÆ significatum, cuius vno præciso Anguineo capite, alia atque alia euestigid repullulant, multi aliis atque aliis modis interpretati sunt, nos ea contenti esse possumus expositione, quam Plato, Euthydemo, posuit, vbi per eam perinde ac per Cancrum, sophisticas ait nugas significari. Hydram Pausanias vno tantum capite præditam scribit: sed enim Pisander Camireus multa illi capita tribuit. Alcæus ἐννεακέφαλον eam vocat, πεντηκοντακέφαλον Simonides, quem Maro noster sequitur, vbi dicit:

Quinquaginta atris immanis hiatibus Hydra.

Sed enim hi numero vsi sunt, multitudinem significante, more Poëtico: numerus enim novenarius, neque non quinquagenarius, ex iis sunt qui multa significant, vt illud apud eundem Maronem, *Quinquaginta intus famula*, pro plurime. Ita ἐννεάγνηα κορώνη, in Arati carmine, pro multe vinacitatis, quod superius in cauda Scorprij tetigimus, & in Digni commentario, vbi de numeris agit, latius explicuimus: vbi passim numeri illi recensentur, qui tam apud Græcos, quàm apud Latinos pro multitudine vsurpantur.

I N V I D I A.

NONnulli ex peritioribus inuidiam per Hydræ speciem significari tradunt, ideòque in nullo alio monstro domitando Herculem magis laborasse, quàm, vt Horatius ait, *supremo tandem sine domari* comperit. Ea verò palustris fingitur, & è fordido ceno pullulare, quod non nisi in abiecto vilisque animo reperitur: qua de causa Ouidius inuidiam in imis vallibus latitare confinxit: ita reliqua quæ super ea conscribit, ad Hydræ significatum omnia quadrare comperies. Nam & Erichthonium, quem pedes Anguineos habuisse, alij Serpentem illi ad custodiam datum scribunt, inuidiam significare nonnulli arbitrati sunt: ea enim post res præclare gestas suboriri solet, & in cordibus alicuius occultari, virulento ad custodiam adiecto spiritu. Atque hoc illud odium est, quod Diodorus ex serpente picto significari tradit.

Erichtho-
nium.

EDOMITVM A VIRTUTE VITIVM.

HABET & pietas nostra heroas suos, quorum è numero fortissimum illum cælo intulit, qui fatali Draconem ex viri subiecto lacu quotidie profligentem, nunc longo voluminum tractu spatiosa per arua latè proserpentem, nunc spiritus implicatum collectumque in insidiis per frutes & florulenta gramina latitantem, horrenda interdum lethiferaque die noctūque sibila dispergentem, immani venenosaum faucium hiatu lethum omnibus intentantem, nulloque non die mortalium aliquem deuorare solitum, interfecerit. Non temerè hæc literarum monumenta tradita: tametsi rem vti gestam Concilia maiorum nostrorum actis inferendam veterunt. Videtur enim hæc picturæ species vnumquemque admonere virtutis, cuius telo fretus illecebras amatorias, quæ dubio procul per Serpentem exprimi consueverunt, sedasque voluptates ex lacu, hoc est, ex infirma fluxaque molitie mentis emergentes, sinuosis voluminibus, hoc est, variis delectamentorum laqueis manusque pedesque hominum implicantes, artissimisque vinculorum nexibus obstringentes, nullo timore percussus summuovere contendat, simulque odium & estuantia indignati cordis incitamenta: vnde rixæ, contumeliæ, calumniæ, pessimæque persuasiones ortæ, magna semper rerum humanarum pernicie, vti sibila teretæque halitus per cogitatus aurêque nostras illabentes, extinguere aggrediatur: malos denique affectus, prauosque mores omnes, qui grassatoris veluti quodam insultu animum incautum adiunguntur, cuius puritatem, quæ per virgunculam intelligitur, virulenta contagione turpiter labefactant, lethali que morfu in pedes affixo, vniuersum corpus contactu viciant, pro serpenteque in dies magis pestiferi morbo fixidissime interficiunt, firmo constantique proposito per dormitet, animumque incolumitati nitorique suo assertum restituat patri. Operæpretium est videre, quemadmodum **B** virgunculam puellam expositam ad apertis faucibus, rictūque latè diducto in parentum ac totius vr- bis conspectu iam iam inuadere tentaret ingluuiosus Draco, vtque tam præstans animi iuuenis in- trepidè eum aggressus, vibrato pilo, ferroque per os medium adacto, pertransitaque ceruice terga illa immania transoderit, attolentemque interim iras & carula colla tumefactum, harena moribūdum strauerit, frustra que volumina illa terrifica quatientem replicantemque, pluribus tandem ictibus ad saxum aliso capite confecerit, atque ita verè fortitudinis coronam, & decorum illatus numero con-secrationem etiam fuerit assecutus.

*Herculis vi-
ctoria, he-
rois nostri
Christi vi-
ctoria apicè
represen-
tans.*

PIERIVS VALERIANVS

ÆGIDIO VITERBIENSI,

CARD. S. P. D.

NAM **P**IE me facturum existimo, nisi studiorum meorum, qualiacumque esse possunt, ratio- nem omnem ad te deferam, quem humanissimum semper eorundem moderatorem habui. Nam durissimis etiam temporibus, cum ea omnia decissent que vniuscuiusque ingenium ad labores inuitare solent, rebusque sæpius desperatis, non Romam tantum, verum etiam ipsa li- terarum studia deferere sollicitarer, cum presertim essem non semel in officij societatem à Ban- niso, qui de Maximiliano suo tam multa, tam honorifice predicabat, inuitatus, vna tamen auctoritas tua in causa fuit, cur non vsque adeo animum disponderem: tu enim nunc hortan- do, nunc monendo, nunc opè auxiliumque tuum pollicendo, bono me semper animo esse iussisti. Neque per te stetit, dum- modo æquiora fuissent tempora, quin aliquod studij meus otium aliquando compararetur: quo vno ego grauitatis & beneuolentia tua presidio sustentatus, angusta illa omnia ea constantia pertuli, quam in tot annos firmissimum per- durare, amici dubio procul omnes admirabatur. Quem vero nō confirmassent frequentissime ille adhortationes tue, cum tanta me charitate complecterere: cum me non priuatim modo, sed publicè etiam commendares? Poterone ego vn- quam dememinisse preclarissime illius concionis tue, quam frequentissimo totiusque Vr- bis, an orbis dicam, consessu, tanta vir authoritatis habuisti, ubi cum è re nata quedam etatis nostre lumina laudibus in cælum extulisses, que tua de me quoque specula, que predicatio fuerit, Roma (scimus quanta huic nomini vis) tunc nouit vniuersa: in quo licet illa pietati erga te mea permiseris, non quod merita postularent mea, id tamen de me iudicium testimo- niūque tuum multarum inde vigiliarum incitamentum fuit? Hinc factum, vt lucubrationes aliquot alias, tum in primis Aegyptiaca illa commentaria de rerum significationibus, tot annorum vigilias, tot dierum atque nocturnum sudores, tot in reconditis rebus eruendis lucree dandis conatus, in eam denum speciem informarim, vt conspici nullo iam meo, quamuis maxime verecundi, rubore posse confidam. Quod vero in huiusmodi negotio absol- uendo reliquum est, cum vniuersum opus insignire nunc speciosis literatorum hominum nominibus constituerim: argumentūque ipsa partiri, ne vno continenter libro complexa, odiosum ob rerum multitudinem volumen efficiant, amicos mihi quosdam designaui, quorum hortatu modo hoc modo illud à me conscriptum esset, nosti hoc *Πα- ρεγραφοῦ* id enim maxime commodum visum est, quod ambitioni pretexerem amorum scilicet impudens, multa elaborasse, quando hodie id plurimum vitio verti video, quod laboriosa quis difficilia aggredi ausus sit, quod

quod bone stam industriam turpi otio pretulerit. Inter hos autem eorum in primis rationem mihi habendam proposui, qui mihi talia meditantis suffragati sunt: cumque tu omnium maxime non modo album adieceris calculum, sed author penè fueris, ne inchoatum hoc opus olim abiceretur, mihi precipue delectus es, cuius nomini lucubrationum huiusmodi partem nuncuparem. Quod si meum hoc institutum non aspernatus fueris, fac ex te sciam, quod precipue animal tibi velis inscribi. Putes vero inuitatum te ad Corytianas cenas, in quibus discumbent tecum Bemus, Sadoletus, Sanazarius, & plerique alij, quos à te summo opere diligij, & à quibus te plurimi fieri non ignoro: ubi tamen id tantum honoris extra ordinem tibi habendum sit, ut eius animalis, quod tibi apponi iusseris, ferculum accipias. Obsecro vero te, pro summo meo erga te cultu & incomparabili obseruantia, ne aliter huc descendere dedigneris, quam vocatus olim ad Elegiacam Amorum meorum cenam conferre te non erubisti, & meam hanc qua-lemcumque grati animi declarationem eo vultu suscipias, quo me ad exhibendum huiusmodi munus totiens accendere consuesti.

ÆGIDIUS CARDINALIS

PIERIO VALERIANO

SVO S. P. D.

QUANTUM me commouerint litera tua, suauissime mortalium Pieri, ut sine incredibile voluptate cogitare, ita verbis satis assequi nunquam possem. Nam tamen si antiqua illa amicitia nostra, omnia quae ab amicissimo expectari possunt, ab humanissimo isto ingenio tuo mihi expectanda esse pollicebatur, non erat tamen ut unquam aut precipue hoc tempore, diuinis illis tuis lucubrationibus, tot huius aetatis luminibus, posse me hominem admodum teneum & obscurum inseri, sperare auderem. Sed ut nihil infelicius quam in mala ingenia incidere, ita nihil felicius, quam in bona. Mentis enim istius bonitas fecit, ut nec huius temporis ac sentia autuina obfuerit, nec mea superiorum temporum negligentia, ne culpam forte aptius dixerim, & peccatum. Dicis enim, cum laborares rebus parum secundis, minus aridente fortuna, per se te à me fuisse in bonam spem erectum, & ad melius sperandum confirmatum. Dispercam, si quid unquam occurrit mihi in vniuersa vita, unde plus angar, erubescam, doleam, quam quod solis verbis isto tunc officio functus sum, cuius ego rei cum recordor (recordor autem frequentissime) non modo facti, aut infecti potius me paenitet, verum etiam mei supra quam cogitare quis potest, & pudet. Quod vero & boni consulueris, & bene merentissimis istis clarissimisque viris annuerari me statueris facis, ut cum iure illi quidem haec à te recipiant, unus ego, cui nullo ista iure tribuantur, grauissimo obstringar ere alieno, quo quidem non sum in contrahendo promptior, quam futurus sim, si unquam dabitur, in soluendo. Animal mihi peculiare est canis ineptum Ciconia, ubique non obscurum exemplum pietatis, non ab Aristotele & sensilium studiosis modo memoria proditum, verum à Theologia arcana Hebraeorum tum culta, tum diuinis honoribus venerat. In arcanis enim cum habet locum ea auis, ut nihil possit aut reperiri sacratius, aut diuinius excogitari. Poteris, si videbitur, auem ut in hominibus pascendis ineptam, ita in alendis parentibus laudatam commendare. Quod si id minus ad rem, quam tibi proposuisti, facit, dici posset, quando Ciconiam ad dapes ferre non est, Columbam similem asferri licere. Sed iam Sus non ulterius Mineruam. Ego non ad Corytianas cenas, ubi quandoque quasi digladiatum pugna plusquam Centaurea, sed velut in arcanum Corytium specum, qui, ut Pomponij verbis utar, mirificus & pulcher, ac paulo post totus angustus & verè sacer, habitarique à Diis & dignus & creditus. Nam si datores eorum Dijs, quis neget antrum Musae tuae à dijs inhabitari, qui eodem tempore Aegypti gloriam instauras, quo Turca euertis? simulque illa sensit inde malum demonem militiam delentem, tyrannide prementem, signa, statuas, marmora, & quicquid antiqui splendoris erat, diripientem. Hinc te Dijs comitibus non cements, non saxa, non vanas pyramides, sed sapientie veteris, sed diuinae eruditionis, sed arcanarum sacrarumque literarum sepulta monumenta reponere, ignota mortalibus arcana instaurare, lucem cane doctrina, quam à Graecis abesse audiuisti Solon, post tot secula ab inferis reuocare. O felicem Aegyptum: longè quidem illa felicior à te facta est cum cecidit, quam cum staret: illa enim humi sita à Selym Turcarum principe occupari potuit, haec, ut sapiens Ciconia altum in caelo nidum struens, in eum tuta viuat sempiternum. Vale. Romae M. D. XXV.

VII. Id. Aprilis.

***

PIERIVS

PIERIVS VALERIANVS AD ÆGIDIVM VITERBIEN.

CARD. DE IIS QVÆ PER CICONIAM,

MEROPEM, CVCVPHAM, IBIN ET

GRVEM SIGNIFICANTVR,

* * *

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER DECIMVSSEPTIMVS.

ECCE tibi, Præstantissime vir, Ciconia illa tua pietati cultrix, Sacerdoti omnium pietissimo dedicata, quam tu scilicet, non reliquis tantum volueribus, verum & vniuerso animantium generi solitus es antepone: quippe quod adeo peculiaris & ingenta sit illi pietas, vt & ipsum humanum genus, in huiusmodi capienda adorea, longo post se intervallo reliquisse videatur. Hinc non in Ægyptiacis tantum hieroglyphicis sculpta, verum etiam in Romanorum principum numis summo cultu cula reperitur.

PIETAS.

VIDERE enim est eam passim in Hadriani numis, inscriptione etiam adiecta, PIETAS AVGVSTA. Significabat hæc hominem erga parentes pium, & veræ charitatis officii insignem: quippe quæ parentes nunquam deserat, senectutem eorum curans, non modò senescitium, sed et pueritæcumque opus est, vt alantur opera liberorum. Alites enim hæ nec patrem, nec matrem errore huc & illuc cibi causâ patiuntur, sed operam dant, vt in cubili maneant, & eorum labore pascantur, quos ipsi genuerunt, educaruntque. Vnde pietissimum illud ἀνὴρ ἐλαγείν, usurpatum in adagiis. Et antiquissima lex Pelargica, honore nominis his avibus habito, de parentibus, vt ita dicamus, renutricandis. Sed quas nos, rogo, mortalium aut naturæ ipsius leges curiosius vestigemus, cum in sacris literis, post tria illa de diuino cultu præcepta in Decalogo contenta, primum rerum humanarum decretum à summo Deo sit, Parentes venerari? quæ doctrina apud Hebræos primum popularibus literis mandata est, vt omnibus esset in promptu fugiendorum, expetendorumque notitia. Identidem verò nos admonet diuinæ literæ, vt si diuturniore vita frui cupimus, & patrem, & matrem cum primis honore prosequamur. Vnde senariolus ille dictitatus in scholis,

ἱκανῶς βιώσεις, γρηγοροσκήν ἐτὰ γονεῖς,
οὐδὲ γένοις.

Diu viues, senectam si parentum nutrias.

Quam sententiam Homerus ita sibi surripuit:

ὅρεπ' αὖ φίλοις ἀπέδωκε μινυτοῖά δ' αὖ.

Et quoniam charis nunquam genitoribus æquum

Reddidit officium, immatura est morte preemptus.

Ceterum Athenienses eos tantum filios huic legi addictos voluerunt, qui vel disciplinis, vel honestis artibus fuissent à parentibus instituti: qui verò negligenter educati essent, nihil eos parentibus debere. In hanc sententiam Boëtius historiam recitat minimè contemnendam, libro de Institutione scholastica, de eo qui malè à patre institutus, cum post multa & enormia scelera per patris indulgentiam perpetrata: traheretur ad crucem, accersito ad se patre, quasi pietatis officio veniam actæ per flagitia vitæ petiturus, dum osculum se ferre simulat, ei nasum dentibus amputauit: memorabili nimirum omnibus exemplo futurus, educationem esse, quæ vniuscuiusque vitam instituat, & siue boni, siue mali euaserimus, vni illi acceptum ferre nos debere. Neque obiciat quis, ingenium vnicuique suum in vtero matris ipsius attributum, cum vel in brutis animalibus Lycurgus, concione super liberorum institutione, rationeque legum ferendarum habita, ostenderit ex duobus catulis, quos ab eiusdem matris vberibus subducos, in syluis alterum, in culina alterum educandos curauerat, aliquantulum adoleuissent, in media concione simul emissos, ad patinam hunc in medio positam,

Hadriani numi.

Lex Pelargica.

Hom. Il. Δ.

Historia de puero malè instituto.

ad Leporem illum, qui statim emissus erat, insequendum accurrisse, atque hoc illud est quod apud

Horat. epif. Horatium legimus:

3 lib. 3.

-- Venaticus ex quo

Tempore Ceruinam pellem latrauit in aula,

Militat in syluis catulus.

In senes im-
pietas.

At quanto magis honorandum est ingenium Ciconiæ, eo magis damnandum est humanum genus, cum satis olim celebres ciuitates eò impietatis ferantur irrupisse, vt senes quicumque sexagesimum ætatis annum excessissent, de ponte in subiectum profluentem deiicerentur, aut, si fabula est, tam perditio fuisse quemquam ingenio, qui rem vsque adeò abominandam commentari sit ausus. Vtrumque, fabula inde an famæ cepit, quòd aliquando senes eius ætatis Romæ in Senatum ad ferenda suffragia non admitterentur. In Comitia verò per pontem, qui colliculos duos iungeret, transitus erat, qui verò prohiberentur, eò accedere, De pontani appellabantur. Sed vt manifestas fabulas, bona Festi & Erasmi venia omittamus: alij lege longè iniquiore sanxerunt, ea ætate senes mortis inter se certamen inire vt inutilis, quod illi censebant, ætas faceret, victusque necessaria & iuuenibus, & adultis viris largius suppeteret, quod moris in Iulide Cò insulæ vrbe Menander fuisse notat, vt apud Stephanum legitur. Menandri verò versus qui superant, ita legi debent:

καλὸν τὸ κρον κομμὸν ἐστὶ Φανία,

ἔ δ' αὖτε πόσις ἐστὶ καλὸς, ἔ δ' ἐν καλῶς.

Lex pulchra Cæ ciuitatis Phania,

Cui lata non est vita, ne tristis fiet,

Ferro iubentur præsecare incommoda.

Vltimum hoc, quæ legis sanctio est, apud Stephanum non habetur: sed ex historia omnino subiungendum.

IMPIETATI PRÆLATA PIETAS.

Auctor Sui-
das.

Ægyptio-
rum docu-
mentū me-
morabile.

IN piscium Commentario, cum Hippopotami significata recensere-
mus memorabile illud Ægyptiorum documētum recitauimus, quo
illi sceptræ regia in summa parte Ciconiæ capitibus insignita faciebāt,
fluuiæ Equi vngulis in imum appendis, ex eo innuere volētes, ample-
xandam, colendam, suspiciendamque esse pietatem, gratumque ani-
mum ingrato præferendum: impietatem verò, cuius hieroglyphicum
est Hippopotamus, pessundandam. Amphibium enim animal hoc pa-
teretur. Moiet de mātis coitu, quem affectat, malè multare. Id sceptri in
athenea Bembi tabula ita habetur.

DE MEROPE.

Lib. de na-
tura ani-
mal.

VNT qui Merope[m] etiam in hoc statu[m] significato, cui pietatem eandem in parentes
Aristot. attribuerit. Eam Ælianus omnino in Ciconiarum genere posuit esseque in paren-
tes ea nutriendi pietate, vt eorum senium haudquaquam operiatur, quibus pientif-
simam educandi curam impendat, sed quamprimum volare cœperit, spontè animum ad
necessaria parentibus subministranda conuertat: quapropter eam auim iustissimam appellauit. Fi-
guram eius apud Simeonem quandam Antiochenum, qui multa de animalium vi medica conscri-
psit, ita traditam inueni. Meropi animali volatili pectus esse accipitrinum, ventrem albicare, tergum
& apicem auro similes, genas candidas, rostrum magnum indeque nomen consecutam, quòd procli-
uis admodum sit ad contrahendam cum humano genere amicitiam. Homines enim *μεροπας* appel-
lare præcipuè Homericum est. Sunt qui Gangrenam eam vocent. Id verò insigne est in eius ingenio,
vt paritura huc & illuc transmigret identidem, vt ita fallat, neque facillè partus eius deprehendi pos-
sit. Verum enimuerò diuersum hoc Merops habet à Ciconia, quòd cunabula in terra facit, corporis
gravitate sublime petere prohibita, in specu itaque nidificat, sex pedum defossa altitudine: quod &
de Cassita fabulosè perhibetur. At Ciconia nidum in altissimarum abietum verticibus ponere comperit,
quamuis quoniam è loco venirent, quòve se referret Plinians adhuc temporibus incomper-
tum erat. Sed quantum ad regium illud sceptrum pertinet, Plutarchus hoc de Gruẽ sentire videtur,
opusculo cui titulus: *Quoniam sint prudentiora animalia, terrestria an aquatica.* Gruem enim facit fluuiæ
Equo oppositam, ea qua de superius caufa dictum est.

Meropis fi-
gura.

DE CVCUPHA.

HIPPVS ille, qui fragmenta quædã ex hieroglyphico literarum Ægyptiarum interprete,
cui Horapollinem nomen faciunt, satis curiosè collegit, & Græco sermone scripta posteri-
tati commendauit, Cucupham quandam nominat in huiusmodi pietatis significatum.

Nomen

A Nomen mui, vt ingenuè fa^{ci}ear, nondum cognitum vocabuli nouitate: siue potiùs ea Cicuma sit, quæ & ipsa parentum curam suscipit, & à Latinis inter Ciconiarum genera recensetur. Sedenim, in his facile sum iis, qui certiora comperint, acquieturus.

GRATVS ANIMVS.

S ED vt cumque, gratum animus is per eius alitis hieroglyphicum significari dicit apud Ægyptios: propterea quòd vnũ hoc animal (ita enim illic habetur) ante alia omnia genitoribus senio confectis eodem modo gratiam rependit, quo ales ipsa fuerit educata: in eodem enim loco vbi fuerit à parentibus enutrita, eis nidum parat, pennas vellicat inutiles, eoque cibum importat (αἰσφας enim in manuscriptis codicibus antiquis, πύφας, legitur) idque quoad resumptis pennis ipsi sibi sufficere queant. Atque hæc est, quam ait in sacris sceptris prerogatiuam habere. Apud Suidam in Reciconiandi prouerbio, vt nouo vocabulo verbi Græci proprietatem explicemus, nimirũ legere est, in eiusmodi sceptris πύλαρον adsculpi, quæ dubio procul Ciconia est. Atque ego animaduerti quibusdam in numis huiusmodi sceptri speciem Ciconiæ capite insignem esse.

Cucupha in genitorē pietas.

Reciconiariē

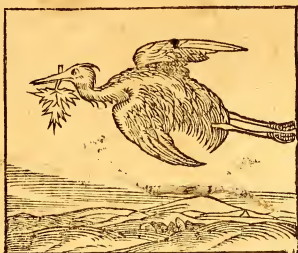
VERNVM TEMPVS.

H ABETVR & tepidi temporis hieroglyphicum Ciconia: quippe quæ adueniente hyeme in tepidiores regiones transmigrat, verno verò tempore nos inuit: quare Petronius eam felici compositione Exulymem vocauit. Hinc in æstatis pictura Ciconiam nonnulli addidēre, quando constat eam ex erraticis auibz æstatis aduentum esse.

Exulymem.

MVNIMENTVM AB INSIDIIS.

I NVENIO & munimentum ab insidiis atque veneficiis, per Ciconiam platani folium gestantem significari: ea siquidem huiusmodi folio nidis imposito, editis ouis ea ab Noctuarum iniuria defendit. Comperit enim est, si Noctua ea contrigerit, fascinari: incubationem quippe omnem, ac si oua essent subuentanea, irritam fieri, quod obseruauit Ælianus. Nouit verò Ciconia amuletum id, vt eò non accedat Noctua, vbi platani folium fuerit. Quid enim commune esse potest aliti lethali, cum arbore geniali? Vel eam inefficacem vim dicemus, vt ab eiusmodi fascinatione valeat oua liberare.

Platani folium gestas Ciconia, quid.

MEDICINA.

Q UOD si Ciconiam ore tenentē origani ramusculum quis figurarit, hieroglyphico eo medicina sibi comparatam indicabit: nam eius herbarum pastione Ciconiæ stomachi fastidium leuant.

VIGILIÆ SPECVLATIONESQVE.

C IN augurali disciplina, Ciconiæ vigiliarum custodumque urbium signa perhibentur, propterea quòd ædium fastigia & acroteria plurimùm inhabitant. Hinc augurium Attilæ dederunt, futurum vt Aquileiam, quam per triennium obsederat, multisque oppugnationibus attriuerat, expugnaturus esset: visæ siquidem Ciconiæ vno impetu ex vrbe migrare, fetusque suos sublatos rostris per rura foras asportare, vnde ille urbem euestigiorum perituram præfagiuisset ostensioque militibus augurio, expugnatione perquam prosperè parata, voti compos euasit. Et, si parua ponere cum magnis licet, Patruij sub Ezelini dura dominatione, cum iniecta esset Iordano Bonzio, viro strenuo tyrannicidij concepti calumnia, ob quam is damnatus est, domusque eius disiecta, & à fundamentis euerfa, obseruatum est paucis antè diebus Ciconiam, quæ in summa illarum ædium torridum struxerat, paulatim nidum ipsum auellere cœpisse, moxque eum in Manfredi Cuticelli turrim transfuisse, ibique oua posuisse, quod casu factum credere difficillimum est.

Quinetiam origani sublatu serpentes fugantur Diof. lib. 3. ca. 28. Augurium Attilæ.

MILITARIS DISCIPLINA.

E STR & militiæ hieroglyphicum Ciconia, in ea siquidem frequenter illud agitur, quæ quis ratione locum ponendis castris præcipiat, vel si maior iugruat vis, quo pacto motis castris hostem fallat. Comperit verò est huius generis alites, magno numero certo congregari loco, ex omni que provincia omnes in vnum cogi, vt nulla sui generis relinquatur cui liberum sequi fuerit: idque prædicta

Ciconiarum disciplina.

Velut die, & siue discedunt, siue adueniant, etiam obseruantes fallunt, quod nocturnis vtrumque tem-
 Poribus aggrediuntur. Quid quod & concilia inter se in concionis motem agitare eas obseruatum
 est? ut in Come Pythonis parentibus Asiae campis congregata inter se commurmurant: tamque seuerè
 disciplinam hanc exercent, ut eam quæ nouissime aduenerit, lacerent, atque ita ceteris negligentiae
 castigatae admonitis, castra subito volatu mouent, & vnanimi protectione commeant.

HOSTIS PROFLIGATVS.

PRIMUM verò illud optimi est Imperatoris munus, ut hostes longè à patriis sedibus summo-
 ueat. Serpente loco suo belli & ingruentis calamitatis esse signum, multis ostendimus argu-
 mentis: atqui nullum animal contra Serpentes acius, neque assiduè magis dimicat, quàm Ciconia,
 quare honos illi Serpentum exitio habitus, capitalèque fuit plerisque gentibus, si quis Ciconiam
 occidisset, poena eadem legibus statuta, quæ homicidis, quod Thessalos religiose admodum obser-
 uasse, tradit Plinius, & plerique alij. Et apud Stephanum de urbibus legas, *Θεσσαλία ἐν ταύτῃ οὐκ ἔστι
 πελαργὸς κτείνων, τὸς ὃ δὲ χόρας ὁ φῶς ἀναρῶσιν.* Id quod notatum volui, ne quis *εὐλαρὸς* legeret, ut in vul-
 gatis habetur exemplaribus. Vnde fortè factum, ut dum illi vtili hac de causa parcitur, prohibitum
 sit eam mensis inferre: non aliter quàm Bouem olim occidere atque ciuem, eidem subiiciebatur sup-
 plicio. Sed veluti neque Boui perpetua fuit immunitas, ita Ciconiæ in culinam & ipsæ raptæ, in quo
 tamen hoc illi accessit honoris, ut cum delicati alij cibi plurimum ab hoc, vel illo ganeone priuatim
 conquisiti laudatque fuerint, vna Ciconia edicto Prætorio epulis inferri meruerit, de quo Flaccus in
 Gallonij gulam, qui acipenserem tantum approbat, ita scripsit:

--- Quid tum Rhombos minus aqpora alebant,
 Tutus erat Rhombus, tutoque Ciconia nido,
 Donec vos author docuit Prætorius.

Nam Rufus quidam vir Prætorius, ut apud Porphyriorem legimus, quidam Asellum dicunt, insti-
 tuit, ut Ciconiarum pulli mandarentur: isque mox repulsam in Pratura passus, huiusmodi scazonte
 procissus est:

Ciconiarum Rufus iste conditor,
 Illic & duobus elegantior Plancis,
 Suffragiorum puncta non tulit septem:
 Ciconiarum populus vltus est mortem.

Cornelius Nepos, qui principatu Augusti obiit, cum scriberet de saginandis alitibus, Turdòsque
 paulò ante prætorio saginari monuisset, addidit: *Ciconias magis placere quàm Grues*, quamuis longè se-
 cus humanum mox palatum indicauit: nam Grues inter primas, Iouij etiam nostri iudicio com-
 mendantur.

I R R I S I O.

PRÆTEREVNDVS non est Persianus locus, per quem Ciconiam illusionis & suggillationis si-
 gnum haberi dicimus, vbi dicit:

O Iane, à tergo quem nulla Ciconia pinxit.

Ad id scilicet respiciens, quod petulciores homines cum quempiam ludibriis incesse aggrediun-
 tur, soleant digitis in vnum adstrictis exporrectisque, quasi Ciconiani nostri speciem reddentes, iden-
 tidem pinfando abeuntes eludere: qui mos in Principum aulis frequentissimus.

D E V S.

ADDEMY S & illud, posse etià hieroglyphico Dei Ciconiam ea ratione figurari, quod his ali-
 tibus non inesse linguam obseruatum, ideòque earum vocem murmuratoni potius esse simi-
 lem, quàm clangori. Nam & Crocodilus ea de causa Dei simulachrum Ægyptij statuebant, de quo
 suo dictum Commentario: elinguis enim omninò est Crocodilus, idq; tam significat Deum tacito
 omnia silentio perficere, quàm non debere nos super eo loqui, quem nulla queat humani vis ingenij
 fati admirari.

ANIMVS DIVINIS INTENTVS.

NEQVE verò minori obseruatione dignum illud, quod purum animum, supra terrenas fæces
 elatum, & diuinarum tantum rerum meditationi deditum, per Ciconiam hieroglyphicè si-
 gnificant sacrae etiam nostrorum literæ. Fastigia enim apicèsq; rerum semper quæritat Ciconia,
 quique Hebraicam sequuntur lectionem apud Psalmographum, quod vulgò legitur: *Herodij domus
 dux eorum*, ij reddunt, *Ciconia domicilium abies prebet*: vel, *Ciconia nidum suum ponit in abiete*, arbore sci-
 licet supra reliquas verticem attollente. Quod quidem ex Hebræorum disciplinis memini, te Pater
 amplissime, pro conuersionibus declamitare: nidos scilicet eius alitis in excelsissimis abietibus positos
 ostendentem. Multa super ea ex vndecimo Leuitici capite, octauo apud Hieremiam quinto apud
 Zachariam, & tertio supra centesimum Psalmum memorantem præcipue: verò trigessimono Iobis
 locum

Theſſaloni
 lex.

Ciconia in
 epulis data.

In Sermon.

Ciconia &
 Crocodilus
 elingues.

Psalmo 103.

A Iocum declarantem, qui non intellectus, longè alienum habeat sensum, quàm plerique interpretes opinati sunt. Quædam enim ibi enumerantur animantes, præcipuè autem aues, in quibus multa, in primisque manifesta atque clarissima apparet providentia, inter quas Hassida ista tua est, quam nostram esse Ciconiam (id enim rectè memini) contendebas, de qua dictum ab Iobe: *Nim illa relinquit humi ona sua, ut que pulvis excalfaciatur, pes opprimatur, fœra calcetur? Quem locum interpret tuus enarrans, ait nequaquam ita esse, sed Hassidam autem ut clementissimam, ita & prudentissimam, eminentissimis in speculis arboribusque moniisve aut ædificiorum apicibus nidificare, humo humilibusve locis minimè credere, animalium accessum, omnesque fortunæ casus inaccessæ altitudinis altissimo consilio cauere: quamvis Latinus interpret, ova eam humi relinquere tradiderit. Velle verò Theologos, quos enumerabas, multa inesse Ciconiæ diuina lumina, omnium supremum, quo maximè dando clemens appareat Deus. Nasci præterea plerâque, imò innumerabiles animas tantæ lucis fastigio ineptas, raras admodum aptas: propterea quòd corpore mortali obrectæ sunt, cuius si quando obliuiscatur, gradum illum eminentissimum, ut astrum proprium, semper ante oculos habituræ sunt, ita ut nidum illum antiquum agnoscant, quæque inferiora illo sunt, contemnant & aspernentur.*

Iob cap. 39.

VOLVPTATIVM ET MALORVM AFFECTIVM
DISSIPATIO.

HABET & hoc Ciconia commune cum superis, quòd, ut dicebamus, bellum illi assidue cum Serpentibus est: quod quidem animantium genus ita prorsus terrestre est, ut humi repat, humi semper vel adhærescat, vel in abditissimas se terræ latebras occultet. Ita animus qui mortalium delicias auerfetur, terrenosque affectus humi propemodum obuolutos longè summoueatur, & penitus amolitur, per hieroglyphicum huius alitis, quæ Serpentem dilaceret, aptè significabitur. Serpentem verò inter alia significata petulciorum voluptatum, molliumque illecebrarum symbolum esse, plerisque locis toto hoc opere declaratum est, suo verò Commentario plenissimè.

Ciconia bellum cum Serpentibus, quid.

ANIMVS AD HUMILIA
DELECTVS.

AD hunc itaque modum Ciconiæ nidulantur: sed si super ea vnquam mentio sit, quòd humi ova deponat, alterius significati gratia confictum, quasi rem ab ingenio suo alienissimam aggreddiatur: eritque Ciconiæ humi ova deponentis hieroglyphicum, animus ad humilia deiectus. Aliqua est omnino anima talis, atque vti nam non innumerabiles huiusmodi reperirentur, quæ, licet totæ in res diuinas vergant, totæ assurgant, totæ humanas res contemnant, totæ diuinis aspirent, quadam tamen vulgari animarum labe contagionèque sit, ut cum aliis mortalibus versentur, eorumque curas inanissimas in necessariis parandis, in periculis vitandis, in familia, domo, agris, honoribus, aliisque id genus sexcentis procurandis, imitentur. Atque ita avis cœli gratia nata, dum ad humana serpit, humi ova collocare dicta sit, & à sanctissimis naturæ suæ institutis aberrare. Memini verò & illud disputasse te, Latinorum aliquos per Hassidam, Cassitam interpretatos, fabulosèque Gellium fabulam commentum de nidificatione in agris & in segetibus, sed eum apologum, non historiam scripsisse: dicebâsque Latinos nostros, vnâ cum Græcis, quippe qui sint ad diuinos sonos soli barbari, cum sacris literis careant, aspirationem grauem in c litteram mutare solitos, & pro filio Noa, Ham, scriptitare Cham: pro Ahab, Achab: pro Ohozia, Ochozia. Et Blondum in asportando D. Marci corpore suum tergis operto, exclamatum scribere, *Cancir Cancir*, ab iis qui Alexandriæ custodes erant, cum Hazir Arabum lingua enunciaissent, quæ vox Suem sonat: esse verò Arabum linguam Hebræorum linguæ non absimilem, & hos, & illos æquè suillam abominari, manifestum est. Qui quidem error à quadam nostri temporis nouo interprete, omnibus diuinarum institutionum ex historiæ tam veteris quàm nouæ libris, suprà quàm dici possit, auctus est. Sed hæc alij viderint. Nos quæ ad alitis significata spectare videbantur, quæque ad rem ipsam attinerent, ita ut vides, qua potuimus cura, collegimus:

A. Gellius lib. 2. ca. 29.

Affinitas lingue Arabica & Hebræa.

*Ne tua dicta vagis nequicquam credita ventis,
Effluxisse meo forte putes animo.*

Hæc demum est illa Ciconia quam per literas apponi tibi iusseras, Pater sapientissime: insipida illa quidem futura, nisi aromatibus ex Arabia illa tua petitis, largèque superfusis, commendationem aliquam acquisierit. Sed iam reliqua huius generis aggrediamur.

DE Ibi nunc dicere consentaneum est, quæ quidem omnino est Ciconia species, excelsa ea quidem, rigidis cruribus, procero rostro, multò tamen alia quàm nostra. Atque eadem in Ægypto duplici genere distinguuntur: sunt enim alæ candidæ, alæ nigrae. Candidæ apud Pelusium tantum non sunt, cum in reliqua tota Ægypto habeantur: ideò verò candidæ appellatæ, quia capite sunt & collo penè candido, reliquo tamen corpore nigricante. Nigræ contrà apud Pelusium tantum, in cætera Ægypto nullæ. Sunt verò hæ nigrae totæ cruribus gruinis, rostro maxima ex parte adunco. Sed quæ candidæ dicuntur, pedibus sunt humanis prope similibus, & graciliori capite.

Æ G Y P T V S.

Q. C. Ma-
ry numus.

Ægyptus
Deliodicta.

QUÆ quidem geminæ species in Ægypto tantum repertæ, argumentum dedere, ut Ibes geminæ pro Ægypto ipsa figurarentur: utpote quæ ei tantum regioni familiares & propriæ essent. Eas in huiusmodi significatum passim in obeliscis videas. In numis verò Q. C. Mari, observauimus Ibes Elephanto adhibito: earum quippe regionum hieroglyphica, quas ipsi ditioni Romanæ subiecissent, aut in quibus æternæ memoriæ aliquid dignum effecissent. Sunt verò aues hæ ita Ægypti propriæ, ut extra eam regionem viuere nō possint, asportatæq; ocyssimè moriantur. Est alia ratio, cur Ægyptum hieroglyphicè significarent Ibes nempe cum ea regio Delton, à Δ Græcæ literæ figura nuncuparetur, eam cum Ibis similitudinem habet, quod alites hæ literam eam incesu pedum, interstitio ad æquales trianguli lineas diducto, figurare videantur, idemq; rostrum patefactum signat: *οὐκ ἔστι τῇ τῶν ποδῶν ἀνάστασις πρὸς ἀλλήλους, καὶ πρὸς τὸ εἶναι τὸ ἰσόπῃδιον τῶν πτεγνῶναι.*

E

C O R.

Ibis pōdur.

QUONIAM verò Ibis Mercurio in primis dedicata erat, qui totius cordis & fermocinationis dominus habebatur, hales ea cordis hieroglyphicum proponebatur: nam & alibi cor in thuribulo positum, Ægypti habere significatum ostendimus. Verum alia ibi ratio. Quod verò ad Ibin pertinet, auis ea simulacra nata est, si perpendatur, duas æquè drachmas ponderat, Plutarcho referente: quod utique pondus est par cordi nuper nati pueruli, *ἡ δὲ τοῖς φασὶν ἐκκολεσθῆσαν ἐνδυεῖς ἐλκεῖν ἀπὸ δρυμοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτῶν γεγονότος καρδίου.* Medici verò causam aliam adducunt: quia scilicet suapte natura Ibes cordi mirificè conferant, de quo apud eos locupletius. Sedenim super hoc in Accipitre plura.

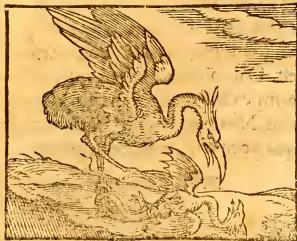
S A L V B R I T A S.

Cur Ibes
salutis simu-
lachrum.
Nēpe chy-
stere.

EADEM, quia medicamentum genus quod in maximo ad salubritatem vsu est, commonstrauit, rostri aduncitate per eam partem se proluens, qua reddi ciborum onera maximè salubre, & in primis necessarium est, eo illa gestu figurata, salubritatis apud Ægyptios hieroglyphicum fuit. Eo autem præsentaneo remedio cum vulgò vterentur Ægyptij, cuenit, ut postquàm eius utilitas vniuerso terrarum orbi communicata est, dictitatum sit, in Ægypto omnes esse Medicos: quod ab Homero sumptum multi postea vsurparunt. Accessit huc ciborum abstinentia, succorum herbarumque non incuriosa cognitio, de quibus licet alij multa, plurima tamen Ægyptij deprehendere, institutumque apud eos, ut singulorum morborum singuli essent medici: vnde Medicorum illic coalescit multitudo. Alij eam afferunt causam, cur Ibes salutis simulachrum essent, quod ex Arabia in Ægyptum volent alacæ Serpentes, quibuscum Ibes certamen ineunt, Ægyptiósque ab earum iniuria defendunt. Earum verò Serpentium alæ minimè pennatæ perhibentur, sed Vespertilionum alis perquam similes, glabra subtilique membrana quadam insignes. Nota est historia, quemadmodum Moses florente iam atate, ut Iosephus memoriæ prodidit, Ægyptiorum copiis aduersus Æthiopas hostes infestissimos profecturus, dux à Pharaone, ita oraculo præmonente, electus, quia is per loca magna vi Serpentum occupata ducturus erat, vim Ibi- dum ingentem papyraceis instrumentis in arcarum speciem contextis inclusit, incolumemque ita exercitum earum alitum ope, præsidioque ad hostes traduxerit.

F

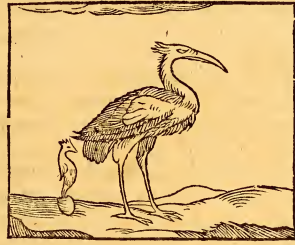

Aliquantū
tamen su-
specta.

MALVM EX BONIS INITIIS

SUBSECVTVM.

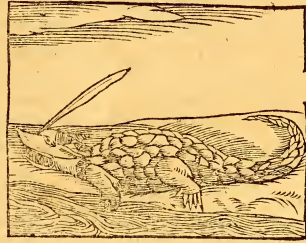
PERNICIEM aliquam ex institutis optimis sanóque consilio subsecutam, Ægyptij significare si voluissent, Ibin & Basiliscum facere consueuerunt: siquidem ex Ibis ouo Basiliscum nasci, plerique veterum tradiderunt. Causamque insuper eam Philosophi afferunt: quòd auis ea multiuora sit, & Serpentum venenatorumq; genus omne abliguriat, quorum virulenta putredine oua ipsa prædita, animal id perniciosum efficiant. Ægyptij sanè cum Ibin alioquin egrègiè colant, oua tamen eius, ne quid tale progeneretur, inuenta frangunt.

Orni Basilisci.

INEFFICACIA VOTI.

DESIDEM ac adeò enervatum hominem, vt nulla in re sibi sufficere possit, frustra que omnia tentet & aggrediat, neque vilius rei compos per summam ignauiam euadat, hieroglyphicè significare si vellent, Crocodilum Ibis pennam in capite gestantem effingebant: compertum enim est, animal id ad rapinam & impetum aliqui promptissimū, si penna Ibis demulceatur, ita obtorpecere ac debilitari, vt immobilis reddatur, omnem pristinè rapacitatis violentiā obliuiscatur, tanquam aliqua fascinatione sit repentè demutatus. Quinetiam Serpentum genus omne reddi immobile, penna huiusmodi ipsi iniecta, ex Democrito tradit Florentinus libro de re rustica.

Penna Ibis

VOCALIS PRIMA.

ERAT & Ibis auis primæ literæ symbolum: siquidem Plutarchus ait Mercurium, qui primus literas Ægyptiis communicauit, Ibin primam esse literam voluisse. Sedenim ipsa quoque literarum elementa non apud Ægyptios tantum, sed etiam apud Græcos Romanosq; hieroglyphicū aliquid habuere: vt, A indicium erat absolutionis, C condemnationis, N verò & L, comprehenditionis, per quam non liquere significabant. Vniuersi enim iudices, vt Pedianus ait, in cistam tabellas simul coniciebant suas, singularibus literis signatas. Interdum etiam sententiam suam, vt quis damnet, aut cur absolueret, perscribere consueant.

DE DAGNIDE.

INTER Ægypti aues celebris est Dagnis, ab infesta mordacitate ita nuncupata: *δᾱγνῖς* enim mordéo est.

EBRIETAS.

PER eam supra coronam aliquam statutam, ebrietas significabatur: eas enim volucres Ægyptij in symposiis, quibus redimiti essent coronis aduincire soliti sunt, vt assiduè morfiunculis vellendo cantandoque, potantes dormire non permitterent.

DE GRVE.

GRVM significata in postremis minimè habenda sunt, quibus multa cum humana diligentia, rectè que regenda familiæ ratione, communia sunt.

CVSTODIA.

SED illud in primis referam, quo exercitus ducem ab hostium insidiis se custodientem significabant. Proponebant quippe Gruem vigilem, hoc est, lapillum pede sustinentem: illæ enim excubias ordine suo tota nocte disponunt, lapillumque ideò prensant, vt lassatis somno decidens indiligentiam coarctat. Ceteræ dormiunt capite subter alam condito, alternis pedibus insistentes. Philippus ille, qui breuissima Hori Apollinis lemmata in Græcam linguam traduxit, loco hoc *γρηγορία* *ἡ ἀγρυπνία*, Romano vocabulo, tunc à Græcia cum imperio recepto, vsus est. Harum alitum vigilantiam imitatus Alexander Macedo, si quando peruigilandum esset, ne somni violentia opprimeretur, vas aeneum prope thorum adstibebant, supra quod brachium exporrigebat, pennisque, vt Ammianus Marcellinus ait, argentea manu complexus, quæ si quando ipse somno vinceretur, claptis,

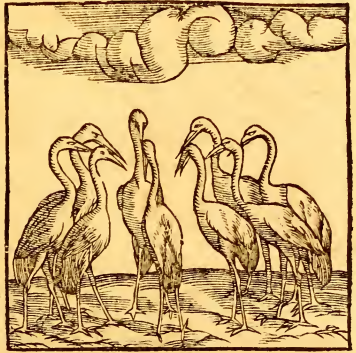
Vigilantia Gruum. Eadē Plin. lib. 10. ca. 23. ad verbum.

sonoro strepitu somnum abrumperet. Sedenim idem author Iulianum Cæsarem absque pila, vel in- D
strumento alio, quotiens & quantum voluisset, euigilasse proficitur.

D E M O C R A T I A .

EX eo verò collegio, quod Grues celebrant inter se, nonnulli dicunt democratiam hieroglyphicè significari: cum pluribus enim consultandum, si quid rectè fecisse voluerimus, & felicem rebus nostris successum optauerimus: Æsymnio Megarensi honestissimo loco nato, dum super hoc consulta posceret, respondisse Apollinem Delphicum ait Pausanias: referret ad multos si gerere quid feliciter vellet: plurimorum enim sententiis auditis, facile est quod optimum sit discernere. Ea de causa Megarenses, ne vllam interpretandi oraculi occasionem amitterent, vel quidpiam quod intelligi potuerit præterirent, comitia ad heroum sepulchra habere deinceps decreuere: nam plures esse mortuos manifestum. Sanè quidem apud nostros: consensus vniùque partium in eandem sententiam aut rem, Latino vocabulo formam ab ipsis Gruibus videtur accepisse, vt inde CONGRERE, pro CONVENIRE dicamus.

Nunquam enim se segregant, siue enim volant, siue cū pa-
sunt.

Hac à Plinio, ubi sus-
perius.

Sed & apud Plinium d. ca. 23. lib. 10. Nā Grues Græcè γένος γαυοί.

Prudentia Gruum maxima.

P R U D E N T I A .

SI autem volantem Gruem cum lapillo pinxissent, hieroglyphicum id prudentiam significare dicebatur. Ex probatissimis enim authoribus didicimus, Grues, dum in sublime volant, lapillum idè gestare, vt lapsu illius explorent, supra terram an mare volitent, quod intelligunt ex sono, ac proinde considendumne, an vltius procedendum sit. Maximus Tyrius causam aliam memorat lapilli assumendi. Nam quoniam in volatu fluitare videntur instar navis, quam agitent impellantque vndæ, suæ sibi conscia imbecillitatis, antequam volatui se credant, lapillum in ro fuscipere, quo vnaquæque earum, veluti firmamento vacillaturi volatus vtatur, eamque habeat salutis suæ custodiam. Atque hoc est quod apud Solinum legas, Grues harenam deuorare, subtilisque lapillis ad moderatam grauitatem saburrari. Quarū prudentiam cū Deucalion non ignoraret, eum à diluuij clade seruatum aiunt Gruum beneficio: hunc enim Pausanias ait ad superuolatum Gruum clangorem enataste, atque idè mentem, in quem demùm euasisset, Geranium, in harum alituum honorem, appellasse.

E

S V B L I M I V M R E R V M I N D A G A T O R .

QUOD si absque lapillo volarem Gruem figurassent, hominem sublimium indagatorem & eorū quæ terra procul, & à materia remota sunt studiosum significari volebant. Ipsa enim præpes altissimè volat, vt longè lateq; speculetur. Quòd si subsidere nubes infra despexerit, nunquam ad terram se demittit vsque adèd tempestates, & ventorum procellarumq; motus summo studio declinat: utpote quæ sit quietis amantissima. Si verò acciderit vt in tempestate aliqua deprensa sit, confestim ad terram se confert, atque humi potius quiescit. Quòd si quā in alitem Plotinus hominem transmutari dixerit, qui absque sapientia sublimia tractauerit improbius, cū nullam ille speciem ponat sublimis huius volatus, nempe Gruem ipsam ex Plotini sententia commodè pinxerimus.

F

P E R S E V E R A N T I S S I M I M O R E S .

PVLCHERRIMUM & illud est, quòd alij excogitarunt: hominem qui cum ætate mores minimè commutauerit, sed eodem semper ingenio perseuerauerit, per Gruis pennas indicare. Reliquarum enim auium pennæ per ætates fere omnes mutantur, nigrescereque in senecta perspiciuntur, sed Gruum eodem semper colore perseuerant.

O R D I N I S O B S E R V A T O R .

QVINETIAM in moribus eadem propositi constantia consideratur, cū Grues in volatu ordinem pertinacissimè seruent. Quare Palamedes apud Philostratum, Vlysi obiciienti literas, non ab eo sed à Gruibus inuentas, respondet is Grues quidem, quod ad literas attineat, nihil adinuenisse, verum ad ordinem, quem nunquam Vlysses seruare didicisset, earū curam referri. Vlysses enim aiunt, quotiens in bello aut Hectori, aut Sarpedoni, aut Æneæ obuiam fieret, ordinem deferere solitum, & ad imbecilliora declinasse.

L A B O R I S T O L E R A N T I A .

TOLERANTIVM verò laboribus hominem significantes, alas vel pedes Gruum in manibus eius statuebant: serunt siquidem, nō lacescere villo labore, qui neruos ex alis aut cruribus Gruis habeat.

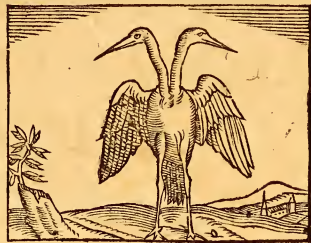
F E R A

A F E R A C I T A S.

IN ostentis, Grus biceps feracitatis indicium est. Apion enim tradit, Oenæo in Menide rerum domino bicipitem Gruem apparuisse, vberimamque eo anno annonam in Ægypto fuisse. Ad hæc, auem sub alio Rege conspectam quatuor capitibus insinueri, latissimumque frugum omnium prouentum subsequutum.

V E R E T H Y E M S.

SVNT qui per venientiam Gruem, tempus vernum, per abeuntem, hyemem significari tradant: quandoquidem ea ales omnino est veris & hyemis nuncius, modò veniens, modò recedens: propter eam quòd calorem & frigus peregre præferat. Itaque cum frigus ingruit, altè sublata vastum quid inlamar: cum verò clementius est nacta cælum, per interualla vocem emittit, & taciturna propemodum allabitur: atque ita vel ex accessu, vel recessu, & ex earum voce, nunc veris, nunc hyemis admonemur.

Grus ver
aut hyemē
nunciat.

D E M I L V I O.

E verò picturæ desunt, ex quibus temporum qualitates indicentur, cum æstatem Cicada, autumnalem, vindemiam Epops, brumale tempus Alcyone, ver Cuculus, Euscinia, & aliorum aliarum, aduolat huc Miluius, in huiusmodi ipse quoque hieroglyphicorum caueam includendus.

V E R N V M T E M P V S.

ERAT enim Miluius ipse quoque verni temporis hieroglyphicum, propter eam quòd ales ea verum primùm tempore incipit apparere, certissimumque sit eius nuncius. Vnde etiam prouerbiū emanat, *Miluius procumbere*: qui scilicet pauperum sit mos, hyeme iam de saeuiente, qua male semper afficiuntur, aduentantibus Miluiis procumbere eo genuum cultu, quo Reges coli solent, ut apud Suidam legas. Aristophanes ait, eo apparente contrarium autumnum tempus ingruere, adesseque tendendi opportunitatem. Nomen autem illi *ιέρων* apud Græcos in aduentu, quòd tanto scilicet desiderio expectatus accedat. Hanc autem loci temporisque cognitionem sacræ etiam nostræ literæ per Miluium ostendunt, in quibus habetur: *Miluius in cælo non ignorat tempus suum: Turdus & Hirundo & Ciconia tempus ipsæ quoque aduentus sui obseruare, populus autem meus indicium Domini.*

περικλυ-
δαται ιε-
ρών, προ-
ουλοισι
ad
Miluios.
Sumpsi ex
aibus Ari-
stophanis.

L O C V P L E S.

SVNT qui locupletem hominem, latiusque agrorum possessionibus ditissimum, per Miluij volantis hieroglyphicum significari tradant: siquidem is dum prædam enanciscitur, spatiosissima aëris interualla vno oberrat impetu, quasi latifundia descripturus. In huiusmodi significatum Iuuenalis Satyra nona:

Tot Miluius intra tua pascua lassis.

Et Persius prius dixerat:

Dines arat Curibus quantum non Miluius oberrat.

C R A P A C I T A S.

unt,

SEDEM Philosophi antiquiores illi qui doctrinam ab Ægyptiis magna ex parte mutuati sunt, de quæ hominum moribus per palingenesiæ signa discere, cuiusmodi est Plato, qui cum secuti sunt Plotinus & Harpocratio, Boëthius & Numenius, rapacitatem per alitem huiusmodi intelligi tradidit, hominesque eos qui avaritiæ studuissent, promptique semper ac parati ad imbecillorum exilationes, & rapinas, & violentas tyrannides fuissent, in Miluios ac lupos conuerti, ut Socrates, Phædron, disputat, abireque omnia ibi ea genera opinati sunt, quorum in vita moribus similes fuisset. In Diuinis quoque literis Miluius pro grassatore prædonæ ponitur, Psalmo, vbi secundum Hebræos haberi ait Eucherius, *Milui abies domus est*. Aristophanes ad hanc alludens rapacitatem *ιέρων* dixit *πρωτοφθαλμον κη ἀραταρα τέρων*, aliusque omnium ac rapacem Miluium. Admiratur Plinius rapacissimam & famelicam semper auem, nihil rapere vnquam ex funerum ferculis: quæ veteres erant ad sepulchra afferre soliti, persuasi scilicet defunctorum animas eundem tenere sensum, & iisdem affici voluptatibus, quæ vnicuique, dum viueret, placuissent. Addunt & aram Olympiæ, quam alites huiusmodi nunquam infestant. Idem sacri sunt apud Britannos, non enim Miluium iis occidere licebat.

Miluius om-
nitius.

Plin. lib. 10.
c. 10.

N A V I G A T I O.

SVNT qui navigationem, sunt qui gubernandi rationem ex Miluij volantis hieroglyphico significari tradant, propter eam quòd multorum sit opinio, ait Plinius, didicisse homines ex Miluiis temonem nauibus immittere, quippe cum obseruassent Miluium cauda modò hac, modò illac flexa, vice clauis volatus sui cursum dirigere, natura scilicet in liquido cælo monstrante, quòd opus factum esset in humido profundo.

Ph

PIERIVS VALERIANVS AD CORNELIVM MVSÆVM

PRÆSVLEM BITONTINVM, DE
IIS QUÆ PER VVLTVREM
SIGNIFICANTVR,

* * *

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER DECIMVSOCTAVVS.

INTERROGASTI me, Præsul honoratissime, quanam illa sit Vultur mea, quam libris editis, Germani quidam ex Horo Niliacò à me Latinam factam divulgavunt. Sed enim scias me olim Romæ dedisse eam videndam clarissimo Alberto Pio, Corporum Principi eruditissimo, verum ex eius scrinio, una cum aliquot aliis huius note scriptis à nescio quo laborum alienorum suppressore ablatam, & in Germaniam asportatam. Cuius facti iudicium est, quòd docti quidam viri, cum opusculum id legissent, Mori esse arbitrati, scriptis prodidère, Horum Apollinem de sacris Ægyptiorum literis à Io. Petro Valeriano Latinum factum. Ioannis autem Petri mihi est peculiare nomen (cur enim id inscribatur?) priusquam M. Ant. Sabellicus præceptor meus, id Venetiis in Pierium immutasset. Sed Horus Apollo à me non est conuersus, frequenter verò in scriptis huiusmodi citatus: argumenti enim huius alios etiam auctores, eosque multos habui, utcumque, ea deperdita lucubratione, alteram reparant. Abant enim illius reliquis archetypi toto pluteo dissipatis, hanc priori illi non absimilem informavi, quam tibi dono darem, qui aliquid ex hoc meo argumento lecturum te libenter significasti: quod quidem summa tua erga me humanitati potius, quam ulli studiorum meorum merito attribuerim, & tamen in iis aliquid est, unde huiusce generis lucubrationes tibi fortè minimè displicent, ut mihi congingam: siquidem ego libentissime, hanc occasione qualibet arrepta, ut hac parte videre poteris, ad nostra pietatis doctrinam, diuinarumque literarum interpretes me conferre soleo. Ex iis verò tam multa excerpti, ut profiteri valeam, auctorem alium neminem meo huic argumento, quòd multis iam commentariis auctum est, plura suppeditasse. Neque enim ego vquam impurum nonnullorum ingenium approbavi, qui dum politiores haberi volunt, sacras nostrorum literas, utpote squallorem, quòd vnum obiciunt, quendam præ se ferentes, attingere pertimescunt: sed enim in ea semper sententia fui, nullam esse lectionem, quæ plus afferre possit eruditionis, quam sanctorum hominum, qui diuina tractant, institutiones. Nam si artium ferè omnium liberalium finis denique est, ut veram edocti rationem, bene honestèque viuere adlaboremus, fatorem, quantumcumque hoc studiorum genere assequi liceat, non plura, neque admirabiliora ex quibusdam disciplinarum quarumcumque magistris exhaustis, quam ex mysteriorum, quæ ad pietatem nostram faciunt, interpretibus: siue rerum naturam, siue morum sinceritatem, siue que ad veritatem, & Dei Opt. Max. cognitionem pertinent, inspexerimus. Sed ego imprudens, qui hæc tibi commemorarem, qui tandiu, tam diligenter, tam assidue in omnium doctrinarum lectione versatus es, quique alios hæc per doctissimas conciones tuas, tam doctè, tam eleganter, tam copiose doceres potius, quam à quoquam doceri possis. Idcirco his omisis, ad rem ipsam, quam, qualiscumque sit, recognoscere cupis, accedamus.

DE VVLTVRE.

VOLVCRVM genere nullam omnino Vulture magis admirandam inuenias: siue peculiares in eius vita, & ab omni vulgore remotos mores, siue conceptum, partum, educationemque alitis, siue excellentes quasdam ingenij dotes, siue significata varia per eam in picturis, in portentis, in diæteris posita consideres. Neque illa quidem plebi obuia, & vnicuique exposita, sed magnis Regibus atque Diis accommodata, ipsis etiam Philosophis, ac petitiuissimis Theologis explorata: per huius namque simulachrum hieroglyphicum, annum, matrem, siue, ut apud Ammianum est, naturæ vocabulū, mundum, intuitum aut speculationem, terminum, hæredipetam, stragem, præfagituram, miserationem, iustitiam, liuorē, Pallada, Iunonem, & quædam alia, ceteres significabant.

A

A N N V S.

QUONIAM verò ex ea præcipuum erat anni significatum, qua ratione sit id receptum, operæpretium fuerit explicare. Vultur, ut apud Ægyptios habetur, trecentos eos quinque & sexaginta dies, quibus annuum conficitur tempus ordine mirifico dipartitur. Nam cum annum Ægyptij per tres tantum qualitates metirentur, ver quippe, æstatem, & hyemem, quæ singula tempora centum viginti diebus constare voluerunt, ac uti Theopompus ait, hyemem Saturnum, æstatem Venerem, ver verò Proserpinam appellabant, quinque insuper dies addiderant, quos intercalares vocitabant. Vultur verò ad eiusmodi partitionem anni accommodata, cum primum concitata fuerit ad conceptum, qui sit à vento, quinque continuos dies sine cibo & potu consumit in eiusmodi initu, natura in ventum adaptata: mox centum & viginti dies prægnans manet, totidemque diebus pullos educat, reliquos c c x. dies immunis est, suarumque tantum rerum satagit, neque prægnationi, neque educationi intentra. Summotis itaque intercalaribus, ad antiquiorem illam rationem trahere possumus supputationem illam Xenophontis, libro qui *περὶ ἀπορώδων* inscribitur: ubi sex mancipiorum millia, si singuli singulis diebus obolum lucrifaciant, vnoquoque anno hos sexaginta talenta vectigalis allaturos: sic enim c c c l x. dies in vnus anni tempus videtur enumerasse. Sed ne quid, quod vel vtile vel delectabile esse possit, prætereamus, super horum quinque dierum, qui anno superant, argumento, fabella fertur: quemadmodum Rhea cum Saturno clanculum rem habuerit, idq; ubi Sol explorasset, imprecationibus deuouerit, nèue mense, nèue anno pareret. Mercurium verò Deæ amore captum hoc iniisse consilium, ut opem laboranti ferret: Lucinam quippe deam talorum ludo illectam detinuisse, atque ita ab sexagesimo quoque die lucem vnam interuertisse, donec dies sibi quinque comparasset, quos anno vertente certis illis temporibus elapsis, immunes, liberos, exemptosque cum nusquam nomina dedissent, ad anni supplementum accommodaret: factumque ita est, ut per huiusmodi dies Rhea facultas pariundi fuerit. Hos intercalares Ægyptij habent, Deorumque suorum adscribunt genethliaco. Ferunt verò die primo Osirim, rerum dominum futurum, editum: secundo Aruerim, quem Apollona, & seniore Horum nonnulli vocant, tertio: Typhona verum hunc intempesiue, neque proprio meatu egressum, sed ex disrupto latere: quarto, Isim: quinto Nepthen, quam nonnulli finem, vel potius interitum, alij Venerem, alij Victoriā appellarunt. Satis hæc ad intercalares dies quinque. Quid verò sibi de diis quinque commentum velit apud Plutarchum quærere licebit. Neque verò hic numerum illum c c c l x v. celorum, cuius principem Abraxam Basilidis deliramenta constituerunt, curiosius prosequar, ne rem tam seriam inanibus & ridiculis fabulis infarciam. Illud addam, quantum ad anni rationem pertinet, quod Vmbriicio teste Plinius scribit: Vulturem oua x l i i. parere, quod ad instar totidem Lunæ coitionum accipio, quæ per vniuersum annum potissimum obseruantur. Porro, annus etiam apud Persas in dies c c c l x v. describebatur: eaque de causâ illi suo, quem Saturnum & Æternum vocabant, totidem sacerdotes iuuenes instituerant, qui canentes, ignem quaque gestaretur, sequerentur.

*Ægyptia-
ca anni di-
uisio, & su-
per hoc fa-
bula.*

*Dies Ægy-
ptiorum in-
tercalares.*

*Pl. l. 10. c. 6.
Nimirum,
Ede Ignis
Domine:
author Ma-
ximus Ty-
rius.*

ANNORVM CENTENA.

ANNVM itaque per Vulturem apud Ægyptios significari non leui de causa, manifestum est. Ab hoc aliud sequitur hieroglyphicum, ut per eandem alitem vel senio confectam, vel demortuam, centum annos intelligamus: eam enim augures magna semper religione sunt obseruare soliti, ac per singulas Vultures annorum centena totidem portendi tradiderunt, duodecimq; illas quas Romulus obseruauit, Imperium Romanum ad m. annos duraturum ostendisse, quod obseruatum à Vectio tradit Varro, exceptum mox à Censorino, qui circiter millesimo ab vrbe condita anno claruit, quod ita postmodum euenisse, feda ac miserabili totius Italiæ clade, quodque acerbius est, totius literaturæ interitu, satis constat. Nam quo tempore capta est vrbs Roma, & in ciues omnes occisione, aut misera captiuitate sæuitur à Genseric, qui dolose feruis impostis eam occupauit, anni circiter m c c v i i i. ab ea condita numerantur, ut Paulus Diaconus in iis quæ addidit Eutropio, neque non Orosius recensent, penèque tunc perit Romanum nomen. Quare Vectij quadrat interpretatio, tamen si hanc Romani Imperij ruinam nonnulli properantius annis aliquot accipiunt. Sub Athalarico tamen (ita in in numis nomen eius inscribitur, non Halaricus) qui Vrbem quatuor & xl. annis antea inuaserat, Imperator Romano incolumi, non extinctum, sed valde attritum Imperium est. Neque sum nescius, Imperij speciem, quæ ab Augusto inceperat, in Augustulo finitam, qui metu Odoacris, qui totam Italiam sibi armorum vi subdiderat, perterrefactus, purpuram Imperatoriam spontè abiecit, maiestatemque illam depouit, barbaro tyranno tota rerum concessa potestate, quod fuit anno ab Vrbe condita circiter m c c x i x. à C. Cæsare d x v i i. à salutē nostrā c c c c l x x v. Sanè dignitas hæc apud nostros, Occidentales scilicet, ad c c c x x. annos non refumpsit purpuram, quam omnium primus Carolus Magnus ab interitu propemodum vindicauit. Eò verò tunc miseriæ redacta est Rom. maiestas, ut Odoacer ipse de Roma Odoacria vocanda cogitaret, quò nominis etiam Romani memoria aboleretur, factumque omnino fuit,

*Vandalorū
Rege.*

nifi

nisi qui melius aut piè magis sentiebant, persuasissent Regi, maiorem illi apud omnes gloriam futuram, Romam domitam, quàm Odoacriam instauratam. Neque verò prætereundum est, in nostrarum etiam miseriae memoriam, quod rerum scriptores prodidère: Octauiano etiam primo Consulatu augurium captanti duodecim se Vultures, vt Romulo, ostendisse, atque iam ex eo tempore, anno quippe vitæ vigesimo ad monarchiâ aspirabat, quæ longa annorum serie ad nos vsque permanauit, si non Imperij viribus, saltem titulo tenuis: licèt aliquando interrupta, in eundem tamen titulum postmodum restituta, prout temporum vicissitudines permisère. Quorum quidem temporum historias si perpenderimus, ad annos circiter M C C ab Augusto, inuenimus Pontificum totiusque Senatus decretis magnum id Imperij nomen abolitum, perque annos multos adulterinam fuisse Imperatoris nuncupationem. Quamquam, ne tam venerabili titulo defraudaremur, aliquot post annis, sanctissimo Gregorij v. Pont. Max. decreto, noua quadam ratione ansa præbita est, vt ea maiestas per Electores certos conferretur, cuiusmodi suffragiorum ratione post Othonem, Othonis secundi filium, primus omnium Henricus Imperator declaratus. Quorum electio ita aliquando despicatui habita, vt Othocarus Bohemiæ Rex vocatus ab iis ad Imperium capefendum, vltro contempserit, qui pluri Bohemiæ Regē esse existimaret, quàm Romæ Imperatorē atque illi tandem ad Rodolphū Habsburgi Comitē, qui Magister curiæ Othocari erat, deuenire. Sed ne longius ab instituto nostro recedamus: qualiacumque hæc fuerint, illud inter hæc obseruatione dignū mihi videtur, ter iam hanc annorum M C C. supputationē, tribus in maximis Imperiis, æquo propemodum temporis sui curriculo, insignes modum rerum mutationes adduxisse. Primam, à Romulo ad Genfericum, siue quis ad Odoacrem maluerit: secundam, ab Octauiano Augusto ad Fridericos: tertiam Constantinopolitanam à Fl. Constantino ad Constantinum eum, qui oppressus ab Orthomano Turcarum duce, vitam & Imperium finiuit, qui etiam eiusdem nominis matrem habuit cum Imperij conditore. Nam inter duos hos Byzantij principes anni mille centum supra vnum & nonaginta decurrerant. Neque obstat, quod à Valente Mathematico inspecto vrbis horoscopo prædictum sit, Imperium id ad annos D C X C V I. duraturum, quia post eam annorum summam qualescumque fuerint Principes siue viri, siue feminae, à maximi tamen Constantinii institutis pendere videbantur. Sub Turca verò longè alia Imperij forma, longæ alie leges, longè alij ritus superinducti. Itaque cur annorum centena per singulas Vultures significarentur, inde sumptum, quod eas ad centum vsque annos viuere compertum est apud antiquiores, quibus ad stipulatur Ambrosius. Nunc reliqua huius imaginis hieroglyphica aggrediamur.

MATER SIVE NATVRÆ GENVS.

CV M ergo, genere Vulturum mas nusquam inueniatur, omnes autem feminae sint, vt pote quæ ex vento concipiant, manifestum est cur Ægyptij sacerdotes per eam alitem vropygio surrecto, atque ad Aquilonem verso, matrem aut naturam ipsam intelligerent: inater siquidem femineum est animal. Vultur enim, vti dictum, tempore conceptus appetente, quod per quinque dies illos quos supra memorauimus, producit natura in aquilonem, vt Ægyptij tradunt, in Eurum, vt Plutarchus, exporrecta ad aperta que, ab eodem initur, non fecus ac plantæ Zephyris genialibus iniri traduntur. Sed enim hic dissimulare non possum nonnullorum imprudentiam, qui Horum Apollinem citant nouo verbo ὀρνύξω, conficito, vltimòque Hori capite appellato, verba etiam infarciunt, ὅταν ὀρνύξῃ πρὸς σύμφωνον γυνή, cum in codicibus manuscriptis, iisque plerisque quos euolui, non ὀρνύξῃ, sed ὀρνύξῃ scriptum reperitur: vti etiam aliquando post de coëunte Vacca, cap. πῶς ἀκούει. ἐπεὶ δ' ἂν γῆ ἐκ τῆς ἀέρος ὀρνύξῃ σύμφωνον ἢ ὀρνύξῃ ἢ ἀέρον ἢ ἐκ τῆς ἀέρος. Quæ portò de Vulture apud Horum habentur, vndecimo in impressis capite sunt, non vltimo. Perdurat verò Vultur quinque eos dies pertinacissimo ieiunio macerata, tale est eius in concipienda prole studium atque cupiditas. Neque quidè negatim alia etiam esse volucrum genera (ὀρνέας enim non γύναιας, in castigatis Hori codicibus legitur) quæ vel inter se si mas non addit, feminae, æquè saliant, mutua libidinis imaginatione concipiant, vel, vt nonnulli arbitrati sunt, ipso puluere in naturam vi pruritus attracto, cuiusmodi sunt Columbae, Gallinae, perdicee, Anseres, & Vulpanseres, quarum tamen oua irrita, minimeque prolifica sunt, ad cibi tantum vsum faciētia, minora reliquis, ac minùs incundi saporis: cæterum magis humida. Tertulianus: Gallina, ait, scripta est de suo parere, sed Vultures famina tantum parere aiunt. Oua huiusmodi, quia, vt plerique omnes asserunt, ex vento generantur, & Zephyria & Hypenemia, quasi subuentanea dicere velint, appellantur. Eos verò non audiendos dicit Aristoteles, qui dicunt, verè tantum hæc fieri, incubatione derelicta, cum & iuuenæ expertes adhuc coitus ea pariant. Cæterum idem author, qui subuentanea omnia infecunda esse vult, in quodam auium genere existere simile piscibus, spontina oua ad fecunditatem prognerantibus, non inficiatur, quod nimirum de Vulturibus in primis fertur. Eas portò author is quoque volare versus Austrum, atque ita ab Aquilone iniri prægnatæque fieri tradit, perque tres annos parere, quod etiam apud agricultores Constantini legimus.

Septem-
vires desi-
gnatos.

Ab hoc ori-
unda do-
mus Au-
striaca.

Tempus co-
ceptus Vul-
turum, &
modus.

Oua zephy-
ria & Hy-
penemia.

E

F

A mus. Apud Hesiodum *οἰσῶν* interpretes aiunt: Vultures, quarum ova subuentanea sunt, absque maris copula, neque alia earum generatio reperitur. Neque desunt interpretes etymologici, qui dicant, *οἰσῶν* quasi *οἰσῶς*, quod *οἰσῶς* sibi sit: quippe qui sine maris auxilio ex vento concipiat. In cuius quidem fecunditatis commendationem illud addere non incongruum est, quod non intra suum tantum genus ea felicitas continetur, sed proficua quadam vi ad aliorum etiam beneficium celebratur. Penna siquidem vulturina subiecta pedibus, adiuuat parturientes. Id verò quod de Vulturum huiusmodi conceptu fertur, ne quis fabulosum putet, inter quadrupedes etiam Equas aliquot ex vento cōcipere, Probus ex comperto refert, quod & D. Augustinus, diuinarum humanarumq; rerum peritissimus, affirmat, & velocissimos ex eo genere iugales apud Homerum comperies haudquaquam fabulosè dictum. Basilus Magnus ex hoc omnibus animaduersum cupit, vt cum nostrum arcanum non nullis homines irridere conspexerimus, quasi fines natura cancellosq; egrediatur, quod fieri non posse contendant, vt virgo pariat, virginitate ipsius integra, illa sa atque intemerata persistente, cōtemplari debere nos, Deum exempla plerāque iam inde ab initio prēmisse, ex ipsaq; natura rerum semina quædam conspersisse, vnde possit vnusquisque, vbi quod alta iam mente cōceperat, effecisset, talibus mirabilibus fidem adhibere, atq; ita iis occurrere voluisse, quorum stuporine dicam, an puerisitati, nihil quicquam aliud persuadere queas, quàm quod vel manibus attingunt, vel oculis assequuntur. Hinc ait Ambrosius, neminem subuentaneo Vulturis audito conceptu, rerum naturalium scriptoribus refragari: cum verò virginem diuino afflatam numine peperisse audierint, risum inceptare. Tangit hoc idem Adamantius, vbi Celsò responderet, duplex Almæ significatio ex Hebræorum interpretatione obiectanti. Sedenim, de intacta virgine, non autè de adolescentula (quod Theodori Epheus & Aquila Ponticus intelligendum frustra conantur persuadere) prophetatum est priusquàm in Babylona fieret populi transmigrationio, hoc est, antea quàm Medi & Persæ principatum inuaderent. Reddita autem sunt hæc in sermone Græcum ab ipsis Iudæis multum ante tempora aduentus Domini nostri, vt nulla relinqueretur suspicio, inquit Irenæus, ne forte morem nobis gerentes Iudæi, hæc ita sint interpretati, qui quidem si cognouissent nos futuros, & his testimoniis vsuros, quæ sunt ex eorum scriptis, nunquam & hæc & monumenta Prophetarum reliqua cōburere dubitassent. Venerunt igitur in Latinorum manus Græco sermone translati Hebræorum libri, multò antequam Romani Iudæos in potestatem redegerissent, Macedonibus quippe adhuc Asiam possidentibus. Ptolemæus enim Iudæi cupiens bibliothecam, quam Alexandriæ struxerat, illustribus scriptorum omnium monumentis implere, ab Hierosolymitanis petiit fieri sibi copiam vt eorum libri in Græcum sermonem transferrentur. Illi, qui tunc Macedonibus parebant, Septuaginta viros ex primoribus, & vtriusque linguæ cognitione præstantibus, ad Ptolemæum miserunt: qui veritus, ne, si inuicem consularent, veritatem absconderent, eos omnes in ūngula contubernia separauit, iussitque, vt vnusquisque p̄ se librum transferret, eoque in libris singulis ordine seruato, opereq; perfectò, omnibus mox conuocatis, & per libros singulos interpretationē suam vnoquoque eorum proferente, ita omnium sententiam eandem esse constiterit, ac si ab vno tantum translationes omnes emanassent. Neque tamen ignoro esse qui rem aliter gestam narrent, & Pentateuchum tantum à L. x. x. traditum contendant, & non separatim, sed vnanimi concordia sententiam vnoquoque suam proferente: Sed ego & Irenæo, & antiquis aliis potiorē adhibeo fidem. Quare non est vt calumniatores, Almam, iam excogitent, & loco Virginis legitimi nominis, & à tot eruditis agniti, substituere contendant. Plurimum verò (vt ad Vulturem redeamus) indignatur Adamantius, pleròsque adhibere fidem Historicis Philosophisque, hæc de Vulture & aliis aliquot animantibus, quæ sine maris coniunctione concipiunt, indubitate tradentibus, & Deum negant, qui hæc in aliquot aliis animalibus facit, posse etiam in hominibus idem, vbi adli- buerit, facere. Et Græcorum plerique credunt homines primum ex limo procreatos, nos non credemus ex dimidia humanæ substantiæ parte, iussu Dei, imò eo de se ita statuerit, fieri potuisse, vt Iesus ex eo filius nasceretur: Esto igitur Vultur documento nobis, ne mysterium illud sacrosanctum, vnde vera salus, veraque felicitas nobis obigit, fabulosum fuisse, vel minimùm quidem suspicari vnquam in animum inducamus.

MISERATIO.

A D HÆC Egyptij sacerdotes miserationem per Vulturem femora sua rostro profcindentem, exprimebant: illa enim centum & viginti diebus, quibus in filiorum educatione detine- tur, nunquam ad prædam longius prouolat, vni illi curæ intenta, ne pullos deserat, dēq; propinquo tantum quæ fuerint in promptu conuenatur. Quod nisi aliud quicquam suggeratur occurratve, quod filiis in alimentum paret, ipsa suis femoribus rostro velli- catis sanguinem ciet, quem filiis exugendum præbeat tanta curat charitate, ne illi victus egestate deficiant. Sanè verò factum hinc crediderim, vt maiores nostri, cum incomparabilem prorsus Af- fertoris nostri miserationē, qui pro salute nostra sanguinem suum

Vulturis, Pe-
lecani &
Phœnicis er-
ga suos a-
mor compa-
ratur.

Nempe in
Hispania.

De B. Ma-
rie virgini-
tate dubi-
tantiū per-
uersas elu-
diur.

Immo Se-
ptuaginta
duo.

profundere non dubitauit, alitem hanc, non autem Pelecanum, in sacrosanctæ crucis apicem ea femorum vellicatione spectandam, popularium omnium oculis crexerint. Nam quamuis omnino per Pelecanum incredibilis erga filios amor hieroglyphico longe alio significetur, nusquam tamen apud antiquissimos rerum scriptores, qui saxum hoc euoluerunt, legimus autem aliam, quam Vulturem, femorum suorum vellicatu pullos suos pascere consueisse: Phœnicem tamen & ipsum vellicare femora, sed, vt suo loco disputatur, non vt eo filios alar, quos nullos habet, sed vt ex eo fuso vermiculus ille oriatur, qui mox exeat in Phœnicem. Alia verò ratione mortem oppetere Pelecanum, vt filios sospitet suos, Ægyptij tradiderunt: de quo quid illi tradiderint, suo differuimus Commentario.

I V S T I T I A.

*Vulturum
innocentia.*

HERODOTVS Vulturem ab Hercule pro iustitiæ symbolo habitam tradit, quod ea iustissima omnium auium, quæ volatilibus vescantur, iudicetur eaque de causa semper apud eum magnæ æstimationis fuisse, laticque solitum cum inter res agendas Vulturem aspersisset. Vultur enim nihil quod viuut attingit, nec animatum quicquam interficit, quod Accipiter & Aquilæ faciunt, cadaueribus verò contenta, nullius vnquam auis pastione pollui visa est, vt Ægyptij obseruauere. Eadem fructus nunquam lædit nec vlla in re animali cuiquam malsueto nocet. Quare mirum videtur quod traditum est à Dionysio, Aquilorum pullos, quorum nidus erat in Palma, quæ Tarquinij Superbi regis incumbabat, dum parentes absunt incursum subito à Vulturibus disceptos. Sed id videtur ea præcipue de causa dari prodigij loco habitum, quod cædes ea ab hoc animantis genere profecta sit, quæ in animatum animal scire minimè conseruit. Vt cumque, non immerito innocentes Vultures Hermodorus Ponticus apud Plutarchum dicit: nam & ab iis quæ maximè nocere soleant animantibus, mortale genus liberant: ex volucris enim in auxilio contra Serpentes primam aiunt esse Vulturem, corq; eius alitis habentem, tutum esse non solum à Serpentum imperu, sed etiam à ferarum & latronum periculis, & vt aliquid omnino dicant, à Regum etiam indignationibus incolumem euadere.

D E S I G N A T I O.

*Visu Vulturum
acutissimus.*

ALIA quædam ex Vulture hieroglyphica commenti sunt Ægyptij sacerdotes, ex iis quæ ab ea plurimum fieri obseruauerunt. Nam scopum, siue locum, quod quis tendere designarit, per eam alitem altè volantem expresse: propterea quod Vulturem supra reliqua omnia animantia acutissimo visu præditam asserbant, atque oriente Sole occasum versus aspicientem, decedente verò ad orientem spatiosissimis quantumlibet intervalis efulentum, quod vsui suo competit, prospectum enancisci, vnoque ad id volatu, quasi sagittam ad scopum ferri. Quinetiam, vt D. Hieronymus attestatur, transiunt in cadauera sentiunt. Sunt autem qui visui, sunt qui odorati, quo sagacissimè pollent, rem adseribant: sed utrumque hoc ab ingeniis hominum disputetur, illud satis constat, Ægyptios intuitum ea loci designatione, in remotissimas quantumlibet partes, per Vulturis hieroglyphicum significasse.

T E R M I N V S.

*Quin tri-
duo ante
aut biduo
volant vbi
cadauera su-
tura senti-
unt. Plin.
lib. 10. cap. 6.*

*Vulturum
providentia
maxima.*

*Et Callides
in Trinum-
mo Mega-
ronidis. Sūt
alij qui to
Vulturium
vocant.*

QVINETIAM circumscriptum terminum per eiusdem alitis picturam intelligi volebant: propterea quod, si conflictus vsquam futurus est, locū ipsa præscribit, vbi acies concurræ sunt, & pugnam inituræ, quod septem ante diebus, vt Ægyptij tradunt, aut, vt alij, triduo tantum prævolant. Hinc illud apud Plantum, in Truculento, de cœnipea Dinarchus ait:

Iam quasi Vulturij triduo prius prædinant quo die esuri sint.

P R Æ S A G I T V R A.

AB hac verò præfagiendi vi, quod tot ante dies vbi strages futura sit præsentiant, iidem sacerdotes Ægyptij præfagituram ex Vulturis simulachro significabant: iidemq; asserunt, consueisse priuscos Reges belli tempore exploratores dimittere, qui obseruarent in quamnam exercitus partem Vultures imminerent, inde commones facti stragem ibi futuram, vbi earum alitum grex frequentior incubuisset. Quæ quidem huiusmodi alitis prudentia redigit in memoriam mihi, quod Hermes Astro-nomus eum, qui Vulturis cœlestis afflatum ab horoscopo sortitus fuerit, sapientem & prouidum in negotiis obeundis futurum asserit, imperiūque suum (nam & Regem fore pollicetur) valido munimine, animoque, consilio & prudentia optimè valiturum. Quod si priuata vitæ fuerit, pecuniosum omnino futurum, multos eius auspiciis bene res gesturos, magnasque diuitias comparaturos. Præter hæc etiam asserunt, futurum eum militum ductorem, cui Vultur volans in horoscopo feliciter affulserit, eundemque magnis semper negotiis deditum, honoratissima quæque modò in hanc orbis partem, modò in illam appetiturum, quo nomen in longinquas regiones extendat, populosque, ciuitates & regna extera ditioni suæ subiiciat, cui libenter omnes, tanquam Indi Augusto, inferuiant, & studiis omnibus obsequantur.

A

HÆREDIPETA.

IVNIORES hereditetam, mortuorum quippe bona captantem, per Vulturem significari tradunt: unde mordax apud Senecam dictum, *Si vultur es, cadauer expecta*. Huc etiam illis Martialis epigrammatarius:

Cuius Vulturis hoc erit cadauer?

In primis verò Diuinæ literæ neque Aquilam, neque Vulturem mens inferri volunt. Hic Adamantius illos in iis nominari putat, qui alienis mortibus incumbunt, qui arte fraudè testamēta subiiciunt, velut mortuorum cadaueribus inhiantes: propterea quòd his auibis semper mortuorum, ait, corporū cibus est, & ex cadaueribus nutriuntur & viuunt. Ea verò de causa profanæ sunt in Diuinis literis, ut ait Hierosolymitanus Hefychius, quòd per eas homines intelligitur, qui rixis & bellis gaudent, ut cadaueribus, visceribus quippe miserorum, & atro sanguine depascantur, cum minime oporteat hominem contemplationi deditum, aliorum casibus pasci & enutriti.

Seneca lib. 15. epistolarū, epistola 96. Profana in Diuinis literis Vulturis habita.

F V N V S.

SVNT, qui Marti Vulturem dedicatam asserant, quòd diuerso ab aliis ingenio prædita, omnem viuientium consuetudinem abhorreat, studiūque omne suum circa huiusmodi cædes intēdat, atque decemū funesta omnia hieroglyphicè significet. Sanè cum natura omnia in sese recipiat, sitque decidentium omnium receptaculum, Vulturq; vti sæpe dictum, naturam exscribat, non mirum, si quæ spontè cadauera nanciscatur, tam pro naturæ quàm funeris signo accepta est à veteribus. Olim autem apud Iberos Vultures erant pro sepulchro, sicut apud Hyrcanos Canes, ob id dicti sepulchrales. De Iberis ita Silius XII.

Tellure, ut perhibent, is mos antiquus ibera,

Examina obsecans consumit corpora Vultur.

De his Virgilius dixit: *Alitibus linquere feris*. De his Homerus, *εἰωνόισι τε πᾶσι*. De his Otauianus Plin. *Oppensī prælio cuidam suppliciter sepulturam precanti respondit, iam istam in volucrum potestate fore*.

Natalis Comes in Mythol. libr. 2. cap. 7.

Vultur sepulchralis.

Aen. lib. 10.

P E R E G R I N V S.

SVNT qui peregrinum hominem & ignotum omnibus, hieroglyphicè per Vulturem aptè significari dicant: propterea quòd multæ Vultures exercitum sequentes repente apparere soleant, volatu semper ob raritatem prodigioso, & tamen vnde, constat nemini: quapropter eos ex diuerso orbe nobis incognitos aduolare plerique putant, argumento, quòd nemo, ut Herodotus Brysonis Rhetoris pater asserbat, nidum Vulturis vidisset. Illæ sanè in excelsissimis & inaccessis rupibus nidificant: & quamquam difficulter nidum aut pullos eius alitis videris, aliquando tamen visos tradit Aristoteles.

Ideoque nidos nemo attingit. Plin. lib. 10. cap. 6. Negat id ibidem Plin.

C O N C V P I S C E N T I A.

QUOD verò poëta fingunt eam Tityi iccur abrodentem, ut apud Maronem legere est,

— Per tota nouem cui iugera corpus,

Porrigitur, rostrisq; immanis vultur obunco

Immortale iccurretundens, fecundaq; panis

Viscera: rimaturq; epulis, habitatque sub alto

Pectore: nec fibris requies datur vlla senatis.

Aene. lib. 6.

Idem fere Hom. Odyss. A.

Ab Ægyptiacis commentis haudquaquam dissimile est. Anima enim, ut Philosophi Poëtaque veteres commentantur, in portione rationis participem vnā, & rationis expertem alteram disperitur. Sedenim quæ rationi adglutinata est portio, supra sensum & sensibilia sublata, quanto potest luctamine, tanquam Vulcani congressum effugiat Pallas semetipsam sibi asserere meditatur: quæ verò aliena est à ratione brutis proxima, temere omnia vel appetit, vel concitat. Appetentis autem vim totam in hepate Philosophi plerique constituunt. Quare quòd concubitus illegitimos Tityus appetierit, iccur ab alite rodi fingitur: siue ea Vultur, siue, ut alij quidam, Aquila sit, quæ illud abrodant. Vt cumque, noctu ait Hesiodus tantum accrescere, quantum die fuerat absumptum, propterea quòd mentis agitatio noctu præcipue vigescit, cogitationesque & consilia noctu vndique suggeruntur. Sedenim quia dictū est, superius, Vulturem odoratu sagacissimo ad putredinem deferri: cogitationis iniquiunt nonnulli principii, morsusque omnis à corde proficiscitur, qui quidem est voluntatis fons, ut ex Homero & Poëtis aliis tam Græcis quàm Latinis accepimus. A corde igitur est, quòd male habet iccur, itaque Tityus ratione hac à Vulture lacerantur. Sedenim Triclinius apud Pindarum viscera Tityi à serpentibus discerpi depascique dicit, quæ quidem est Poëtarum licentia: non in his fabulis tantum, verum etiam in historiis, ex commodo suo quæcumque voluerint variare.

Anima paritio.

Idem fere Lucretius lib. 3.

Hesiodus in Theogoni.

NONnulli liuorem ex hieroglyphico hoc interpretantur, eoque spectare Tityanam Vulturem in appendicibus Virgilij,

Quæ semper lacerat, comestque mentem,

Vivit pectore sub dolente vulnus:

Quod Chironia nec manus leuavit,

Nec Phæbus, scoli sive clara Phæbi.

In quam sententiam alitis huius figmentum Petronius Arbiter, Nicagoras, & Aristoxenes accepere.

DIVINA PROVIDENTIA.

Quod denique Vulturem nonnulli Promethei etiam cordi abrodendo applicant, Ægyptiæ eruditioni longè accommodatius est. Vulturem enim in mundi modum considerant. Cui pictura illa etiam applicatur causa, quòd mundus celeri quadam volubilitate versetur, & cadauerum nascentium occidentiumque perennitate pascatur: cumque in corde sapientiæ sedem veterum plerique posuerint, alitis huius cor depascenris hieroglyphicum, ali sustentarique mundum diuinæ sapientiæ providentia, quæ nec ipsa finiri nouit, nec mundus cessare ab eius alimentis vel tantillum queat, manifestissimo significat argumento.

CONSUMMATIO.

*Perfectionis
figuræ, cuius-
que decla-
ratio.*

Neque illud parui momenti mysterium est, quòd cum perfectum quid in rerum natura Ægyptiæ sacerdotibus indicare vellēt, Vulturem & Scarabeum ponere consueverunt: utpote qui ex duobus his simulachris Palladem & Vulcanum, ut ipsi aiebāt, intelligerent. Comprehendebant autem picturam hanc vno tantum argumento, ex quo masculo femineu, ut dicam, sexum significari profitebantur. Ita tamen imagines disponebant, ut si Vulcanum significare vellent, Scarabeum primò inceptarent, mox in Vulturem definerent: si Minervam intelligi vellent, à Vulture principium sumentes, in Scarabeum definebant. Ceterum quia primo statim obtutu noua hæc fortè videbuntur, ea latius explicabimus pro eorum institutione, qui nondum rerum naturalium sacris initiati sunt.

PALLAS ET IVNO.

ILLVD autem imprimis non ignorari velim, cælo in superius & inferius hemisphærium diuiso Ægyptios quod supra finitorem est Palladi consecrassē, quod verò infra ab oculis semper nostris summoctum, Iunoni dedicassē Et quoniam cælum ipsum muliebri genere Vraniam, non *Ægæon*, quod præcipuè etiam apud Arabes erat, vocitabant, utpote quæ Solis, Lunæ, stellarumque omnium mater haberetur, & Vulturem, ut sæpe dictum, omninò feminam intelligerent, vtrumque itidem hemisphærium, quo cælum constaret vniuersum, per Vulturis hieroglyphicum exprimebant: atque ita tam Pallada quam Iunonem, simulachro Vulturis significabant. Quinetiam vnicuique muliebri signo alitem hanc pro gestamine addidit, atque ita demum vnamquæque Deam vnius figuratione Vulturis intelligebant. Ut verò ad Vulcanum & Pallada reuertamur, mūdum in vniuersum Ægyptij ex mare atque fœmina constare profitebātur, solos verò deorum Vulcanum & Pallada masculo fœminas asserbant, cum tamen uti castigatores Hori codices habent, supra Vulcani caput Scarabeum, supra verò Mineruæ Vulturem statuere soliti essent. Atqui mundum ex Scarabeo, qui tantum mas est, ab eisdem intelligi, suo ostendimus commentario: ex Vulture autem Pallada significari, quæ ita premum est hemisphærium, ac muliebri sexu perhibetur, ut paulò antè dicebamus atque ita fieri et Palladis & Vulcani opera, quicquid in rerum natura cernere est, formam consequatur, & ad absolutam speciem redigatur. Nam Pallas ingenio capacissimo freta, nihil non concipit, nihil non parurit: Vulcanus verò eo quo pollet artificio optime peritus, ignis sui accedente beneficio, omnia quæ fuerint dissolueda liquat, contrà verò alia cogit in duritiem, firmoque concretu peruincit Atque hoc illud est quod Maximus Tyrius principium artis Vulcanum ab Homero dictum autumat: nā & quem ignem Prometheus furatus dicitur, Hesiodiani interpretes vitam variis artibus implicatam exponunt. Neque secus in iis quæ ad sapientiam spectant, de quo pòst latius dicemus, operatur.

*Ad hæc Natalis Comes
Mythol. lib.
3. cap. 5.*

*Palladis cū
Vulcano copu-
lacio
quid.
Cura Nat.
Comes loco
predicto.*

ARS ET INGENIUM.

Ea verò de causa comēti sunt Ægyptij Vulturem adiungere Scarabeo, qua itidem fabulæ Pallada Vulcano matrimonio collocatā fingunt. Vsurpatum autem à veteribus maximè, quòd in Orphicis etiam hymnis obseruatur, duas has vires in eadem substātia meditari, quarum altera contemplatur, quod munus est Palladis: altera præstet corpori, quod ad Vulcanum spectat, easque cognominibus maris & fœminæ nuncupare. Sedenim, alij omnium hanc cœlestium animorum prærogatiuam esse dicunt, ut vtrumque obeant munus, concipiendi quidem per contemplationem, quæ à superiori potestate eorum infunditur intelligentiæ, simulque agendi inferiorum corporum cura, quæ sibi credita regant, instruantque qua ratione per asilatum datur, atque etiam è periculis eximant, & sospite valeatudi

A valetudine tueantur. Vnde etiam Empedocles, cum se Deum iam effectum asseueraret, puerum & puellam esse se dictabat, cuius hæc circumferuntur carmina, quæ rem attestantur:

*Χείρ' ἐγὼ δ' ὕμιν ἦδ' ἀμφοῖν ἐκέρει, θυγὼς,
ἢ δ' ἢ ποτ' ἐγὼ ἦν ἄνθρωπος καὶ γὰρ ποτὲ.
Immortalis ego, hæc aequam mortalis habendus,
Sumq; valete omnes, puer ecce, puellaq; factus.*

Nempe
Androgy-
num.

Homines
vtriusque
naturæ.
Atque hoc
li. quæret a-
liquis de
stat. hom.

Natal. Co.
d. l. 3. cap. 5.

Natal. Co.
libidem.
Huc acce-
dit, quod qui
dam ait ap-
pellationem
Abλωαζ, co-
gnatam esse
vocabulo
Adonai.
Ouid. lib. 6.
falso.

Atqui etiam si rem vltius scrutari voluerimus, hominem, de quo apud Philosophos consideratio vtriusque sexus esse comperimus: vnde quantum pertinet ad intellectum, nullum discrimen Socrates inter marem & fœminam discernebat, eandemque virtutem atque docilitatem in vtroque deprehendebat: celestemque illum nos etiam talem agnosceamus, cuius appellatione & angeli ipsi, & sæpe mali demones intelliguntur, cui nuncupationi nostræ etiam Sacræ literæ ad stipulantur: frequentissimumque hoc apud Prophetas de bonis Angelis, ac de malo etiam demone, qui nihil natura differt ab illis. In Evangelio scriptum est: *Inimicus homo hæc fecit.* denique apud antiquos, quamuis duos hos tantum Ægyptij masculo fœminas ducere, in deos omnes vtriusq; sexus testimonia reperis. Quin etiam minimè commentitium est, vtriusque naturæ homines inueniri, qui partem inter se vtramq; peruagant, cuiusmodi sunt populi supra Nasamonas, confinesq; illis Maclias, Calliphanis testimonio factis cogniti, ac in reliqua etiam Europa deprehensi, ne apud solos Lunenses Hermaphroditum existimet Annalius commetator Feneftella, fœneraq; admodum lege cautum, vt quem malint sexum eligant, altero si abutantur capitali supplicio puniendi Qui verò Hermaphroditi ex marmore facti passim reperiuntur, facie quippe mulietri, mammisq; notabiliter tumentibus, aluo coxendicibusq; grandioribus, virilisque natura procacius excitata, ad superiorem intellectum referri debent. Huius imaginis simulachrum pulcherrimum Romæ apud Petrum Melinum vidi. Sed vt ad deos, de quibus agebamus, reuertamur: Ægyptij tum alia pleraque, tum præcipuè liberorum procreationem, sententia à Græcorum fabulis aliena inuentum esse aiunt Palladis & Vulcani. Atqui Scarabeus natos ex materia putida conformat, humiq; fouendam condit. Vultur ex halitu superioris aëris prolem suscipit, iuncta hæc hominem efficiunt, in cuius dispositam materiam animus immittitur cœlitus, dum scilicet embryon in matris vtero coalescit. Porro quòd Vultur & matris, & Palladis symbolum est apud Ægyptios, id in memoriam adducit, quod in Diuinis literis Mater sæpe hieroglyphicè pro Sapientia ponitur, vt apud Salomonem Prouerbiis: *Fili mi, audi doctrinam patris*, id est, Dei, & *non discedas à lege matris tue*, id est, sapientiæ. Quòd verò natam ex Iouis capite Pallada confinxere, sciendum eam pro intellectu Iouis accipi, in cuiusq; prouidentia consistere: quapropter in Mineruæ gratiam antiqua superstitione Sapientiæ templa eaque potissimum in arcibus, dedicabantur. De capite autem veteres præcipuum animæ regimen emanare iudicarunt, quod & alij postea multis experientis cognitum prodidit. Præterea, veluti caput superior pars humani corporis est, ita æther, in quo regimen rerum, & totius prouidentia causa, vertexque deorum, vt apud Euripidem est:

Lucidus hic terra qui circumfunditur æther.

Nullò præterea matris beneficio genita Minerua, quo magis cum Scarabeo sine compare genito, commercium inire possit. Virtutis siquidem generatio diuerfa est ab eiusmodi rebus, quæ parium cōcubitu fiunt. Hinc Iouem nonnulli aiunt consilium (ita enim *βουλὴν* exponendum) deglutisse, & mox Palladem edidisse: quippe consultor & sapiens sit habendus, non alia quàm consilij via ad prudentiam deuenire potest. Alij fabulam aliter contextuere, dum Iouis caput à Vulcano comminutum aiunt,

Sitq; ita de patrio vertice nata dea.

Ignis siquidem, quo in operibus ad demonstrandam naturæ puritatem vimur, quibus est instrumentum industria. Ignis occulta omnia dat luci: quod verò quis exquirat, si fuerit inuentum, id is & parere, & tanquam fœtum edere videtur. Sanè vetustas (id enim sæpè repetendum) Mineruam omnium operum inuentricem sapientissimam ponit, & omnia apud nos per Filium facta sunt. Orta illa ex Iouis capite configitur. Vera Minerua sine qua factum est nihil, noster quippe Ehieh, hoc est, artifex, quod nomen secundo loco literæ sacræ ponunt, nutu consiliique intimo summi Dei, non inferiorum operum more, sed ex Dei capite emanauit. De hoc, Prouerbiis: *Et Ehieh secundum se artifex, & Ehieh diliciae quotidianæ.* Nostris: *Cum eo eram cuncta componens, & delectabar per singulos dies.* Ita semper diuina dubio procul, dispensatione apud nationes omnes aliquis semper veritatis fulgor illuxit. Nam ignis quem Hebræi, vt Reuchlin obseruauit, *Esth* vocant, vnum est ex primoribus Dei nominibus. Ab eo nomine Græci *ἑστίας*, Romani Vestam fecere, de qua Ouid.

Necti aliud Vestam quàm puram intellige flammam.

Quare triplex illa diuinorum nominum obseruatio, quæ ad omnium ferè gentium, quæ disciplinis vix sunt, vsum faciunt, diligenter animaduertenda, ita enim habent:

Hebræi,	Hu,	Ehieh,	Esth.
Græci,	Ζεύς,	ἄδην,	ἄστροδὴτην.
Latini,	Iupiter,	Minerua,	Venus.
Theologi,	Idem,	Ens,	Ignis.
Antiqui,	Nox,	Cælum,	Æther.

Denique, *Deus*, inquit Apostolus, *qui dixit in tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris, ad illuminationem notitiæ claritatis Dei, in persona Iesu Christi.*

IGNIS DVPLEX.

CVm itaque Pallas translucidus & purus ignis intelligatur, ne Græcorum figmenta huiusmodi prætereamus, merito Vulcani nuptias auersatur, vt in virginittis suæ puritate persistat: neque quidem ea coniugem aspernatur, sed ab eo contingi contaminariue minimè patitur, siquid è is, quo vtimur, ignis, qui materiæ adhærescit, are tamen commissus, Vulcanus est. Affectat is nuptias Palladis, quantòque conatu potest sursum versus erigitur, ac nisi perpetuis materiæ vinculis præpeditus quodammodo in ergastulis detineretur, nimirum sponæ thalamum ascenderet. Iouis hic & Iunonis filius effingitur, Homero id asserente, quorundam verò commento, Iunonis tantum, vt apud Hesiod.

Hesiod. in
Theog.

ἦνδ' ἢ Φαίρον κλυτὸν ἐ Φιλότητι μνηστῆρα

Πένεας.---

Illustrem Iuno nulli coniuncta marito

Vulcanum genuit.

propterea quòd densiori applicitis materiæ, atque vti pauimento adglutinat, ne ad sublimia sustolli possit, coëreatur. Inferiora autem hæc Iunoni adiudicata esse tunc ostendimus, cum infernum hemisphærium eam sortitam esse commemorauimus. Quare Varro dicere solebat, Vulcanum intelligi de vehemētiore, vtpote fabrilis fornacaliq; igne, Vestam verò de domestico. Vt cumque autem, flamma nihil aliud est quàm aër crassiusculus incensus, inferior verò aër hic Iuno, sic ea Vulcanum generat. Claudius idem perhibetur, siue quòd ob densum materiæ meatum, consensum habet cum iis quæ vmbra reddunt, vmbra verò pleraq; omnes oblique sunt, neque sine solido corpore esse queunt: inde etiam conficta claudicitate, quòd progredi nequeat absque aliquo quasi ligneo baculo, siue quia superioris mucronis motum diuersum & inæqualem ab inferiori vbi depascitur, efficit, qui cum sit omnino tardior, claudicare Deum idè dixere. Verùm apud Homerum vtroque pede claudicat: quia scilicet nunc in dexteram nunc in laeuam agitur, dum aërem percurrere contendit, cuius densitas ne ascendat ad Palladem, obistere videatur, inde cum sit corpori adalligatus dum se vinculis liberare nititur, modò hunc, modò illum pedem tentat è compedibus extrahere, vnde motari quoquoersum, & vndequaquæ distorqueri cogitur: atque ita speciem hominis vtroque pede claudicantis exhibet. Proiectus ab Ioue de cælo in terram fertur Vulcanus idem: nempe quia, vt nonnulli tradunt, qui primi ignis vsum adinuenère, in ardentem materiam aliquam fulmine tactam incidere, atque ita mox vtilitate cognita, ad igniaria deuentum, quam inter varias opiniones, vnde ignis datus mortalibus, primam ita Lucretius ponit:

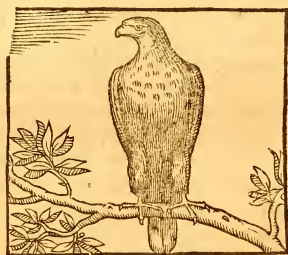
Illud in his rebus, tacitus ne fortè requiras,

Fulmen detulit in terras mortalibus ignem

Primus, inde omnis flammæ deditur ardor.

DRACHMÆ DVÆ, SIVE COR.

His igitur notis Ægyptij tam in mysteriis suis edocendis, quàm in naturæ secretis aperiendis, & ciuiliū morum præceptis proponendis utebantur. Sed & in reliquis disciplinis ab eodem scriptionis genere non recedebant, vt si de Mathematicis rebus locuturi, in numeris drachmas duas ostendere voluissent, Vulturem, ait Horus, ponebant. Causam nonnulli commēti sunt: quia vnitas apud Ægyptios duarum drachmarū instar æstimatur. Vnitas verò vna cum binario, totius est numeri generatio. Merito itaque si drachmas duas indicare vellent, Vulturem pingebant, quandoquidem & matris & generationis prærogatiua polleat, perinde ac vnitas ipsa vnà cū binario, numeros omnes generat. Quare cum ita mater esse videatur, optime Vulturi competit. Vt cumque, curta sunt hæc in exemplaribus Hori, quod alij viderint, si castigatiora in exemplaria inciderint: Ceterum, si ariolandum sit in re vsque adeò perplexa, putarim ego, Cor hinc significari, qui legerim apud eosdem sacerdotes, vel qui doctrinam eorum interpretati sunt, infantium anniculorum cor duabus drachmis ponderari, augeri autem per annos singulos drachmis iridem duabus, ad annos vsque quinquaginta: indo per annos alios eodem decrescere æquilibrio, quod ad id vsque tempus auctum fuerit hominēq; tunc deficere, cum ad drachmas iam duas cor ipsum redactum fuerit: ita vitam humanam centum annis plurimum circumscribi, nisi aut negligenter, aut intemperanter actam, ipsa sibi, vt Turdela, incommoda comparari, scēque parte aliqua fraudauerit: nam cor affectu iniuria, & tranquillitate sua defraudatum, pro molestiarum portione properantiū efflaccescit & deficit. Quæ quidem cum admodum insignia sint apud Ægyptios, non vno erunt loco repetenda. Id autem annorum spatium cum Vulturinæ congruat vitæ, sitque vitæ omnis vis in corde sita, facile vnicique constare puto, cur drachma

F

Cor per Vulturem.

Vita hominum centum annorum.

Didrachma vsus.

A drachmæ duæ ex Vulturis simulachro significentur. Sanè verò, siue numus hic fuerit duab. drachmis imputatus, qui Vulturis imagine signaretur, siue alia fuerit eius nota, illud manifestum est, Didrachmam apud veteres numi pondus fuisse, quem suo nomine Siclum Hebræi vocabant, qui quidem 20. obolis imputabatur, frequentissimûsque est huius locutionis vsus in Diuinis literis, vt alij siclum, alij didrachmam ponant. Nam Leuit. cap. 7. supra 20. vbi Legislator pretium ponit quo se redimere possit, is qui honorem animæ suæ Deo vouerit, legas, à quinto anno ad vigesimum qui se Deo vouerit, siclis viginti posse redimi. L X X. Interpretes, viginti didrachmis reddidère. Ita illud pretium masculi à vigesimo anno vsque ad sexagesimum, quinquaginta sicli argenti ad mensum Sanctuarij, iidem LXX. transulerunt, quinquaginta didrachmæ, & multa passim huiusmodi. Adèd verò illis aridebat Didrachmæ vocabulum, vt si drachma vna esset enunciandum didrachmæ dimidium potiùs, quàm drachmam vnâ, aut sicli dimidium ponerent: cuius facti rationem, & cur hoc pondus Sanctum appellaretur, legas apud Hierosolymitanum Hefychium, libro eius 7. in Leuit. cap. 27. Atque vt huius monetæ pōdus ad temporis nostri vsûm deducamus, sciendum Obolum eius pretij esse qui Romæ nunc literis aliquot immutatis Balocus, quasi obolicus dicere velint, appellatur. Drachma verò pondus est eius numi, qui Romæ Iulius hodie vocatur: Venetiis Marcellus argenteus eiusdem ferè ponderis est, vt etiam Ferrariæ: atque Mantuæ vulgò Buxoloti nomine. Aureus quoque numus drachmæ ferè pondus æquat, atque ita siclus argenti vel didrachma, vno Mocenico Veneto imputatur, qui proximè accedit ad Iulios duos: nō enim hæc ad vnguem explanari possunt, propter locorum varietatem, quia Iuliæ monetæ Romanæ pretium, extra Romanæ Pontificiæ ve ditionis loca, minoris quàm Romæ æstimatur: contrà Mocenicus, moneta Veneta, extra Venetorum ditionem pretiosior est quàm apud ipsos, vel eorum socios. Aurei quoque tam pretio variant, quàm varij sunt qui eos cudunt domini. Sed ponderis in eodem genere parua admodum differentia. Atque hæc sunt, eruditissime Præsul, quæ doctrinam Ægyptiorum secutus super Vulture conscripseram: nescio an plura in archetypo fuerint, quem surreptum initio conquestus sum, puto tamen hæc ad huiusmodi mysterij cognitionem factura satis. Multa verò de industria præterij, veritus ne nimia prolixitas delicatioribus fastidio esset: & otij quod mihi exiguum concedebatur, habenda ratio fuit, cū multa alia, ac penè innumera sint in huius generis commentaria, si per otium licuerit, redigenda, vt amicis argumentum hoc, vix vlli hæctenus attentatum, deposcentibus, quantum pro tenuitate mea præstare poterō, satisfaciam.

Balocus.
Iulius.
Marcellus.
Buxolotus.
Mocenigus.

*

Q 4

C

PIERIVS VALERIANVS AD CLARISSIM. ABBATEM

D. PAVLVM IVSTINIANVM,
DE IIS QVÆ PER AQVILAM
SIGNIFICANTVR,

* *

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER DECIMVS NONVS.

SVMVM ingenij tui acumen, suauissimi mores, incomparabilis benignitas & eximia in
amicos omnes liberalitas effecerunt, Paule Iustiniane vir rarissime, ut Aquila tibi ex ania-
rio meo Ægyptiaco dedicare cogitauerim: quippe quod tu alius huius plerisque, ut ita dicam,
virtutes, aut excellentis naturæ dotes, præ te ferre mihi compertus es. Sed potior nimirum cau-
sa fuit, quod Iustinianæ familie gestamen est Aquila aurea, quia scilicet progeniem hanc ex
Iustiniani Imp. sanguine deduci, omnibus est exploratissimum, celeberrimum illius, inquam Im-
peratoris, qui Bizantij præcipue claruit, & vniuerso profuit Orienti. Illi siquidem Aquilam in
signis auream præferebant, qui Orienti præerant: qui verò Occidenti, quod in hanc usque diem continuatur fuscā,
bicipitem autem & tranique, sed vno tantum corpore conspicuam: quod hieroglyphicum erat administrationem atque
potentiam in duos diuisas, vnius tamen esse consilij atque voluntatis. Ex ea vos progenie progressi, in Venetiamque
nobilitatem cooptati, regias virtutes inesse vobis per ætates singulas testatissimum effecistis, Fabiorumque Romano-
rum exemplo, bello Hierosolymitano pro Christiana pietate contra barbaros fortiter dimicantes, in acie ad vnum cæsi,
mox vno tantum, qui Venetiis supererat, vitæque calicem Deo vouerat, rogatione Senatus ad maritalem copulam
compulso, repurata familia, ex qua breui post tempore tot illustrium Senatorum effulsere lumina: Marcus Iustinia-
nus, summa vir probitatis: Beatus ille Laurentius, sacra literatura scriptisque nobilis, sanctitate vitæ insignis, &
primus Venetiarum Patriarcha: Leonardus Dini Marci procurator, Græcis Latinisque literis ornatus: adde Bern-
nardos, Vrsatos, procuratores ipsos quoque, & honoratissimis legationibus functos: vltimum hunc in super vigilan-
tissimum classem Venetæ Imperatoræ: ætate verò nostra Sebastianum & Antonium literis & disciplinis eximios,
qui legationibus ipsi etiam ad summos quousque principes felicissimè administratis, patriæ charissimi gentis huius
splendor, in officisci minimè permiserunt. Tuam autem hereditariam illam à maioribus tuis acceptam probitatem,
& à te studiosissime cultam, appellarem, quam Venetiæ predicant, admirata est Patanum, Gallia nouit vniuersa, &
vbiubi litterarum studia florent, omnes gestiunt celebrare: sed de re omnibus manifesta, ne actum agam, necè mo-
destiam offendam tuam, qui maior probus esse, quàm videri, longior non ero. De te verò quid sentiam, quid reliqui
summi laudibus efferant, non tibi, sed seculis spero me aliquando in propatulo posturum. Nunc ad Aquilam ag-
grediamur.

DE AQVILA.

Aquile co-
mendatio.

AQVILA, ut hinc exordiar, non temerè cognomento Romana meruit appellari: cum
nulla ferè fuerit in vniuerso terrarum orbe pars, quæ daretur accessus, quam auspiciatissi-
mo ductu Romanæ non subiecerit authoritati. Quamuis non sum nescius, Perfas multò
ante Romanos auream Aquilam pennas extendenti similem sacrasse. Huic autem vni ali-
ti, ætatum & aruspicum omnium consensu, id honoris datum, ut magnarum rerum prosperi semper
eventus significatione, auspicia faceret, Buteonem, Sanqualin, Immusculum, ac Vulturium longè an-
teiret: reliquarum verò volucrum ostenta, quæcunque oblata essent interuentu suo aboleret, neque
per aërios tractus omnes, vili cederet, quàm fulmini. Cum verò auspicia portentæque omnia ferè si-
miles quasdam habeant significationes cum Ægyptiorum hieroglyphicis, & manifesta inter se ger-
manitate consentiant, non abs re fuerit in Aquila primum auguria, mox hieroglyphica percurrere: ut
hoc honoris ei tribuatur cuius est in auguriis prærogatiua.

REVM PROSPERITAS.

PRÆCIPVVM itaque eius significatum est, ut oblatam diuinitus prosperitatem ostendat, quod
iam inde initium sumpsit, quod Anacreon author antiquissimus scribit, Iouem aduersus Titanas
profe

A profecturum, sacrificium Cælo fecisse, Aquilæque volaturno prospero ei auspicio victoriam portendisse: quæ cum subsecuta esset, insigne bellicum aureum inde Aquilam gestasse. In huiusmodi autem auguriis id veteres obseruabant, ut quo gestu Aquilam spectassent, magni dicerent interesse. Nam si volentem conspexissent, faustissimum & citra puluerem augurium putabant, uti Arexion Parrhasius indicauit Xenophonti expeditionem in Bithynos agitant. Sin verò sedentem animaduertissent, magnum omnino esse augurium, præclaræque rei alicuius indicium, in qua tamen peragenda laboris plurimum esset adendum: propterea quod sedentem Aquilam aues reliquæ infestare consueverint, cuiusmodi augurium eidem Xenophonti tunc oblatum est, cum Epheso ad Cyrum iter arripere: dexteræ enim Aquilæ quæ sedebat, obuiam factus, futura celebratis, magno tamen labore comparandæ, ut postmodum probauit euentus, omen accepit. Nimirum autem illud in Aquila præcipua admiratione dignum est, quod vna omnium animantium idem apud gentes, nationesque omnes semper indicarit, cum pleræque alia ita vel populorum vel gentium certatum propria fuerint, ut quanto huic vel illi feliciora portenderent, infausa aliis & ærumnosa magis minitarentur, quæ locis quæque suis toto opere commonstrantur. Verum Aquila, cui non semper prospera felixque fuit? Quæ bella vnquam hominum memoria depugnata sunt, in quibus illa fuerit otiosa? siue quis Assyriorum, siue Medorum, siue Persarum historias percurrat: siue Græcorum, atque adeo Macedonum monumenta resque præclare gestas memorauerit: siue Romanorum, qui mox omnium excipere gloriam, famam celebratæque, & sublimem felicitatis apicem, admiretur? Apud hos autem quid vnquam Aquila frequentius? quid honoratius? quid vnquam sacratius fuit? Sed ut ab externis ordiamur, quanta illud admiratione dignum, quod Aquila curus Gordij, pauperis aliqui viri, iugo per totum diem insedit: unde Phrygiæ regnum Midæ eius filio præmonstratum. Vel illud potius, quod cum apud

Ex Aquila gestu varia auguria.

B Arguios Heraclidarum familia defecisset, ex qua Regem eligere mos illis antiquitus fuerat, qui Rex creari deberet per oraculum sciscitantes, responsum acceperunt, Aquilam id ostensuram, paucisque admodum post diebus, Aquila supernè delapsa super Ægonis domo confedit, atque ita omnium cōsensu Ægon Rex creatus Hieroni quoque Siculo admodum adolefcēti, priuatæ fortunæ homini Aquila, qua primo bello quod iniit, in eius clypeo resedit, Regem cum aliquando futurum indicauit. Vulgatissima ea sunt quæ de Tarquinio Prisco memorantur, cui Romam migranti Aquila pileum ex itinere abstulit, futuri, ut Tanquil vxor interpretata est, principatus augurio. Quin & Diadumeno Macrini filio in agro ambulanti, Aquila pileum abstulit, quem in capite cuiusdam regis statuæ deposuit, id honoris aruspibus adolefcēti pollicentibus. Et quoniam in nostra deuenimus: C. Marius cum nidum Aquilæ cum septem pullis puer adhuc in agro reperisset, eumque gremio susceperat ad patrem detulisset, is admiratione motus, consultis aruspibus, septies penes filium rei summam futuram accepit, quod in tot, quos gessit, cōsultatibus apparuit, quos eo numero primus omnium affecutus est. Quamuis Plutarchus, Romanarum quodammodo hostis historiæ, rem idè fabulosam existimat, quod authores tradant Aquilam non vltra duos parere, tamen Musæus dixerit ab ea tres excludi, vnum ali, duos abdicari. Cui responderi potest, id ostento fecisse fidem, quod & patri admirationem iniecerat, præter morem septem genitos: illi enim portentosi partus Varroni nostro sunt, qui longè morem excedunt, uti porca quæ triginta capitum

Iul. Cæs. quæ de prodigiis.

Portentosis partus.

Plutarchus notat.

Qui partus portentosi.

C fœtus enixa, Ænæ augurium dedit. Caterum, quod ad numerum facit huiusmodi, Albino etiam septima postquam natus est hora, conuiuio quod eius celebritati deputabatur, cum ei fierent nomina, septem Aquilæ paruulæ de nidis allatæ sunt, & quasi ad locum circa cunæ pueri constitutæ: quod omen pater eò procliuus admisit, quod rarissimum est in illis regionibus vbi Hadrumentum, huius natale solum in Africa, videre Aquilas. In huiusmodi ostentum accepit Octavianus, quod sibi ad quartum lapidem Campanæ viæ in nemore prandenti, Aquila ex improviso panē de manu rapuerit, cumque alissimè volasset, rursus ex improviso leniter delapsa reddiderit. Eadem nunquam antea Rhodi conspecta, ante paucos dies quàm Tiberius inde reuocaretur, felici admodum auspicio in culmine domus eius affederat. Et Claudij, qui diu inter ludibria aulae fuerat, sub Caio denuum fratris filio Consulatum adepti, quamprimum cum fascibus ingressus est forum, præteruolans Aquila dexteriore confedit humero, indicio futuri apud eum Imperij manifesto. Acie autem Bebrýacensis, priusquam concursus esset à militibus, Aquilæ duæ in conspectu omnium confligere, victicque altera, tertia subuenit à solis ortu, quæ victicem abegit. Ita duobus inter se decertantibus Imperatoribus, Vespasianus, qui Orienti præerat, rerum potitus est. Quin & Maximo, qui turbulentissimis Reip. temporibus Imperator electus est à Senatu, ut Maximini obuiam iret crudelitatis, quamuis humillimo genere nato, patre quippe plebeio homine, arte ferrario, ut alij dicunt, carpentario, auspicio Imperij dederat Aquila, cum eo nato carnem bubulam, & quidem multam in eius cellam proiecisset, quæ angusto patebat impluuium, eam denique cum iaceret, nec quisquam auderet attingere religionis timore, iterum fustulit, & in proximum sacellum, quod erat Iouis Præstitis, detulit.

Suetonius in eiusdem vita, ca. 94. Suetonius in Tiberio, cap. 14.

Eadem

*I. Pierij su-
perscriptio.*

Eadem ostento huiusmodi infantem adhuc Aurelianum vindum fasciola sine vlla noxa de cunis sustulit, & in aram quæ iuxta sacellum fortè sine ignibus erat, deposuit. Verùm hæc temerè fortè accidere potuerunt, cum nulla non die ignobilissimis etiam viris Aquilæ sese ostentent, & his etiam admirabiliora nonnunquam faciant, quorum tamen nemo vllam assequitur celebritatem. Ostenta in aliis obseruata, quod eorum qui ad aliquam rerum amplitudinem euehantur, dicta factaque omnia, quantumlibet leuia repetuntur, & oraculorum instar in acta referuntur. Sed demus hoc contentiosus. Illud puto non negabunt, alicuius esse momenti, quod Aquilæ gerendis rebus tam sæpe fæduces exhibuerint, & quasi diuinitus missæ, vel quid agendum ostenderint, vel quod res euasuræ essent præmonuerint. Cum natus esset Alexander Macedo, Aquilæ duæ tota ea die præpetes supra culmen domus infederunt, omen duplicis Imperij, Europæ Asiæque præ se ferentes. Ea autem quæ à classe in continentem progressæ, ibique firmata, augurio fuit, Persas terra, non mari debellandos esse, Alexandri ipsius interpretatione, secus quàm Parmenio sentiret. Et difficillimo eo pralio, quod cum Darianis apud Arbellam commissum est, quo nullum vnquam acrius inter eos fuit, Aquila paululum supra caput Alexandri placidè volitare visa, nec armorum sonitu, nec gemitu clamorève vllò morientium territa, diuque circa Equum ipsius regis pendenti magis quàm volanti similis apparuit, præfagio, vel indicatione potius, quò res euasura esset, manifestissima. Augurium huiusmodi legas apud Tacitum Fabio Valenti oblatum. Cum is exercitum in bellum ageret, ipso profectio- nis die Aquilam leni meatu, prout agmen incedebat veluti ducem viæ prouolasse, longumque per spatium, nullo gaudentium militum clamore, augurium accipientium, & alitem saluere iubentium, terrefactam, ita iter continuasse, vt haud dubiè magnæ & prosperæ rei omem acciperetur. Eiusmodi auspicii læticia Vitellio fuit, copia aduersus Othronem præmittenti, siquidem, à parte dextera repente Aquila aduolauit, iustratisque signis ingressos viam sensim antecessit. Et memorabili ea pugna, qua Locorum x v. millia tantum ducenta & viginti millia Crotonensem profligarunt, qua pugnant partem locri, Aquila ab acie nunquam recessisse fertur, eosque tandiu quoad vincerent circumuolasse. Quid, quæ Deiotaro Regi augurium dedit, ex itinere diuertendum? cui ille obsecuturus cum esset, conclaue mox illud, vbi Rex mansurus erat, si ire perrexisset, proxima nocte, corruit. Eadem Mario reditum cum summa gloria triumphabundum pollicita est, cum Anguem arreptum vnguibus dilacerasset, & in aquas abiecerat, & in occasum inde versus abuolasset: quæ Cicero luculentissimis carminibus in Mario decantauit.

*Val. Max.
lib. i. cap. 5.*

IMPERATORIA MAIESTAS.

*Fulua si-
per omnes
Aquila ha-
bita.*

OMNIBVS igitur nationibus & gentibus Aquilam in ostentis Imperij magnitudinem portendisse, multis exemplis apparuit. Cæterum cum multæ sint Aquilarum species, eam Ægyptij sacerdotes in regio hoc significato deligebant, quæ à nigricanti colore Fulua potest appellari: huic enim Rex deorum Iupiter, *regnum*, vt Horatius ait, *permisti in aues vagas*: in ea regiæ virtutes omnes elucescunt: quippe quæ viribus omnium præstantissima vna fetus suos alit atque educat: vna pernix, concinna, polita, apta, intrepida, strenua, liberalis, minimè inuida, minimè petulans, verum quadam etiam modestia prædita: ea non clangit, non lippit, non murmurat, sed regios denique mores, regiam prorsus maiestatem in omnibus imitatur. Quinetiam, inuenias homines eo naso præditos, cuiusmodi Aquilæ rostrum est, pro regiis æstimari solitos, Quod Plato tradit, & Phutarchus receptum asseruit, Persæque hominum id genus mirum in modum commendabant, eiusmodique fuisse Cyrum, historiarum authores tradunt, atque ea se specie factum gloriari solitum. Sed quoniam rostri τὸ γεωργεῖν illud est, quod isti regium existimant: animaduertendum duplex esse τὸ γεωργεῖν genus: vnum cui à fronte statim nasus infurgit, id impudentis animi signum ponit Aristoteles, similitudinemque eam ad coruum propius accedere: alterum, cui nasi curuatura separatur à fronte, circæque medium intumescit, & in vnci speciem exit. Hoc esse magnanimitatis indicium, & ad Aquilam referri, Philosophus idem tradit. Merito itaque Pyrrhus quoque multis à fæ rebus magnificè præclarèque gestis, Aquilæ cognomento plurimum gaudebat: quanquam ea erat modestia, vt non omnem sibi rerum gestarum gloriam vsurparet, sed bonam eius partem in milites transferret. Nam cum aliquando rebus bene gestis domum rediisset, illumque milites Aquilam appellitarent: *Per vos*, inquit, *Aquila sum, quis vestris armis veluti pennis subleuor*. Vidimus eius numum, in quo Aquilam cum fulmine sub pedibus iacente, & ramis duobus quernis in coronam flexis, cum inscriptione Dorica, ΑΓΓΕΙΡΩΤΑΝ ab altera parte caput est, quod alij Iouis, alij Pyrrhi ipsius esse dicunt: nam inscriptio Epirotarū videtur ad Regem spectare. Querna verò corona, quæ apud Romanos hieroglyphicè eius est, qui ciuem seruauit, in hoc numo glandes Chaonias, & oracula Iouis Doonai significare potest. Apud Pindarum legas Aquilam ita volucrum reginam ab Ioue declaratam, veluti Delphinum piscium, vtriusque pernicitate genus omne suum exuperante. Hinc idem ait, Aquilam in sceptro Iouis præfigi solitam. Neque verò mirum, Pindarum vbique honoris tantum Aquilæ tribuisse, cum Aquilæ apud Thebanos non aliter inter numina colerentur, quàm Cynocephali, Crocodili, & alia quædam bruta apud Ægyptios in cultu fuere, & vt sumus passim totis his Commentariis ostensuri, pro diis habita.

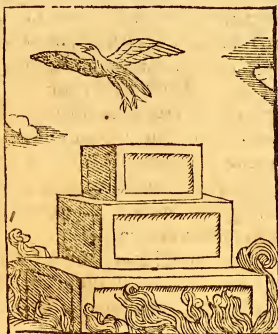
Nasi aquilini Typus.

*Pyrrhi apo-
phregma,
& numus.*

A P O T H E O S I S.

A

CV M igitur Imperatorem atque regem Aquila describeret, eorum etiam iustis dedicabatur, qui filiis superstitibus decebant: eos enim inter diuos referre mos erat: cuiusmodi morem Herodianus in Severianis iustis latissimè prosequitur, ex quibus Aquila, simulac ignis pyræ subiectus esset, ex intimo suggestus tabernaculo emittebatur, quæ Principis animam in cælum referre videretur, eamque in numismatis videre est, nonnunquam cum spoliis, nonnunquam cum fastigio: sic enim suggestum illum, in quo cadauera Principum cremabantur, Cicero videtur appellasse, cuius formam apud Herodianum legimus, & in plerisque numis conspiciamus. Vique ad eò verò sunt Imperatoribus Aquilæ dedicatæ, ut ne in extremo quidem vitæ eos deferuerint, de quæ cælo, quibusque modis possent signa dederint, si qua posset ad salutem via præmuniti. Nam eidem Imperatori Seuero signa mortis attulerunt Aquilæ quatuor, à quibus sibi visus est per nocturnam imaginem in cælum rapi. Et Octavianum Augustum, cum lustrum in Campo Martio magna populi frequentia conderet, Aquila sæpius circumvolauit, transgressaq; in vicinam ædem, super nomen Agrippæ ad primam literû sedit, unde aruspices interpretati sunt, eum paulò post mauritium, quod haud ita multo post euentus comprobauit. Videre autem est in numo, cuius inscriptio est **D I V I A V G V S T I P A T R I S**, Aquilam igni subiecto, quod ego ad iusta eius retulimus: quamuis nonnulli sacrum esse putant, propter quòd Imperatoria, quæ Græci Hecatomben appellant, ex centum Leonibus & centum Aquilam celebrata fuerint ab aliquot Imperatoribus, & à Græcis etiã, quòd tradit Iulius Capitolinus in vita Maximi & Balbini. Sed nihil hoc ad Augustum, de quo nihil tale memoriæ proditum. In numo, cuius inscriptio est, **D I V S P E R T. P I V S P A T E R**, Aquila est pilæ insidens, quasi cum supra cæli conuexa sublatum esse velit innuere: nam altera inscriptio est, **C O N S E C R A T I O**. Atque hæc in diui M. Antonini Pij numis multipliciter habetur, nonnunquam cum fulmine, nonnunquam etiam Antoninum ipsum inter alas gestans: nonnunquam verò cubicularem lectulum in cælum tollens, cum inscriptione, **C O N S E C R A T I O**. Qui Bellunensi in agro reperiuntur argentei, ex vno latere pulcherrimum ipsum Antonini caput habent cum inscriptione, **D I V S A N T O N I N V S**, ex altero Aquilam aræ rotundi ambitus insidentem, inscriptio, **C O N S E C R A T I O**. Verum etiam in Vespasiani numo Aquila est quæ pilam gestat, atque eiusdem alis tabernaculum corymbis & fertis redimitum. In Hadriani numis aliquot, Imperator ipse sceptrum ab Aquila recipere videtur, quasi illi ab Ioue delatum esset Imperium, quod & inscriptio declarat, **P R O V I D E N T I A D E O R V M**. In numo diuæ Sabinæ Augustæ Aquila est cum fulmine, & inscriptione, **C O N S E C R A T I O**, quamuis in ferreamur iustis Pauo, non Aquila, est adhiberi solita: de quo in Pauonis commentario.

*Aquila
Principum
iustis dica-
ta.*

*Propter per-
spicacitatē,
utinam non
propter ra-
pacitatem.
Suetonius
in Augusto.*

B T I P A T R I S, Aquilam igni subiecto, quod ego ad iusta eius retulimus: quamuis nonnulli sacrum esse putant, propter quòd Imperatoria, quæ Græci Hecatomben appellant, ex centum Leonibus & centum Aquilam celebrata fuerint ab aliquot Imperatoribus, & à Græcis etiã, quòd tradit Iulius Capitolinus in vita Maximi & Balbini. Sed nihil hoc ad Augustum, de quo nihil tale memoriæ proditum. In numo, cuius inscriptio est, **D I V S P E R T. P I V S P A T E R**, Aquila est pilæ insidens, quasi cum supra cæli conuexa sublatum esse velit innuere: nam altera inscriptio est, **C O N S E C R A T I O**. Atque hæc in diui M. Antonini Pij numis multipliciter habetur, nonnunquam cum fulmine, nonnunquam etiam Antoninum ipsum inter alas gestans: nonnunquam verò cubicularem lectulum in cælum tollens, cum inscriptione, **C O N S E C R A T I O**. Qui Bellunensi in agro reperiuntur argentei, ex vno latere pulcherrimum ipsum Antonini caput habent cum inscriptione, **D I V S A N T O N I N V S**, ex altero Aquilam aræ rotundi ambitus insidentem, inscriptio, **C O N S E C R A T I O**. Verum etiam in Vespasiani numo Aquila est quæ pilam gestat, atque eiusdem alis tabernaculum corymbis & fertis redimitum. In Hadriani numis aliquot, Imperator ipse sceptrum ab Aquila recipere videtur, quasi illi ab Ioue delatum esset Imperium, quod & inscriptio declarat, **P R O V I D E N T I A D E O R V M**. In numo diuæ Sabinæ Augustæ Aquila est cum fulmine, & inscriptione, **C O N S E C R A T I O**, quamuis in ferreamur iustis Pauo, non Aquila, est adhiberi solita: de quo in Pauonis commentario.

*Octavianus
Augusti nu-
mus.*

*Pertinacis
numus.
Antonij Pij
numus.
Hadriani
numus.
Sabinæ Au-
gustæ nu-
mus.*

R E X P I V S E T M I S E R I C O R S.

SE D iam nos appellant Aquilæ virtutes, illæque in primis, quòd pium & misericordem Regem, qui scilicet victum & necessaria inopibus erogat, ostendere qui volunt, Aquilam eam proferunt, quam à vigore, quo egregiè prædita est, Ossifragam appellant: ea enim pullos, quos sub Aquila, vel montana Ciconia, inuida illa inquam, & famelica, quam Græci *γυπαετος*, nostri aliquot vulturinam Aquilam nuncupant, nido eiicit, parentes adhuc operam desiderantes, cum volandi facultatem nondum adepti fuerint, ad se recipit, atque educat, dum quantum facis sit adoluerint.

*Ossifraga
dicta.*

B E N I G N I T A S.

QV Æ quidem mansuetudo fecit, ut iuniores (nam apud Ægyptios commentum huiusmodi non inueni) si benignitatem commodissimo hieroglyphico explicare vellent, Aquilam cū alia quauis alite ex eadem olla cibum capientē, fingerent. Sed quoniam in Aquilæ benignitatem incidimus, missum illud facere non possum, quod admiratione dignum apud Plutarchum legi, ut si cui argumentum placuerit, totius historie scenam sibi pingendam curet. Cum pestis olim Lacedæmona exhauriret, oracula monuerūt mali vim cessaturam, si quotannis nobilem aliquam virginem immolassent. Obsecrati Lacedæmonij, oraculi fidem approbauerunt. Fortè verò euenit ut Helena fors obtingeret, quæ cum mactanda duceretur Aquila denolans sacrificuli gladium abripuit, & ad armenta delatum super iuuenecam demisit, cuius prodigij argumento *πυθωνισία*, id genus sacrificij sublatum est, quod memoriæ prodidit Aristodemus. Idem olim euenisse Romæ in Valeria Luperca, & eadem de causa, tradit Aristides Italicarum rerum volumine decimonono, quem idem Plutarchus citat.

*Virginis ca-
des.*

R E L A T A G R A T I A.

CR A T E S verò Pergamenus, quod & Stefichorus Poëta poemate profecutus est, historiam ab eiusmodi beneficentia non absurdam recitat. Nam cum decem & sex

sex messorum quendam & socii aquatum misissent, reperit is apud fontem Serpentem, qui complexus Aquilam artibus eam spiris implicitam suffocabat. Ille, falce messoria armatus erat, audacter progressus, ferro Serpentem dissecuit, Aquilam liberam abire permisit: cumque hausta in vna aqua rediisset, socii singulis poculum ministravit, mox cum & ipse quoque bibere vellet, praesto adfuit Aquila, quae poculum ab ore dispulit ciectum procul, dumque messor factum miratur, & Aquilam quam probè nouerat, increpat, eamque apud socios ingrati animi ream agere meditatur, videt eos & hic & illic concidentem vitā exhalare: vnde simul & aquam, quam illi biberant, veneno infectam, & se periculo subductum intellexit, beneficiumque in volucrum optimè collocatum, manifestissimè cognouit.

D

CONVICIORVM CONTEMPTOR.

QUANTVM verò illud est, & verè regium, quod Aquila est conuiciorum contemptrix? Vnde nonnulli commenti sunt Aquilam figurare statu immobili concidentem, nulla penna rum asperitate terribilem, neque hiatu rostri minacem, iuxta hanc Cornicem summitti ere, eo gestu, ut & laceßere, & conuicia facere videantur, si conuiciorum contemptorum hieroglyphicè referre voluerint. Cornicem enim aiunt solere Aquilam laceßere, & in certamen quodammodo prouocare: E illam verò, non plus Cornicis conuicia & importunitatem facere, quàm Elephas Culicem.

PATERNADIFFICULTAS.

SEDENIM ab his diuersa ponere videntur Ægyptij sacerdotes, qui morosum patrem, & diffilicem admodum in filios, per eius generis Aquilam cui Pygargo nomen ab albicanti cauda est, significari voluerint, siue hæc γυπαετός sit, de qua superius: ea enim maximè omnium animalium pullos fastidit suos: vt non immeritò Plotinus eos qui sine ratione modoq; ciuitates, atq; imperia gubernanda regendaque susceperint, post obitum per αλιγογενείαν Aquilas fieri dixerit. Damnat & Basilus in hoc ingenium Aquilæ, & in educanda prole sua iniquissimam appellat.

SOLITVDO REGNI.

QUOD verò per Aquilam regni solitudinem intelligimus, sunt qui factum ea ratione defendunt, quòd regium esse dicant, vnum è filiis heredem instituere, vni rerum habenas commendare, quandoquidem, ait Ouidius,

Non bene cum sociis regna Venusq; manent.

Et apud rerum scriptores quotidie legimus, potentissimas vrbes euerfas, clarissima deleta regna, illustres familias extinctas, & in populos omnia malorum genera debacchari cepta, simulac potestas regia pluribus fuerit communicata. Quinctiam Isocrates, quamuis de regimine multa quoquo versum disputeret, & nunc huic, nunc illi rationi fauere, pro loco quem tractandum sumpserit, videatur, & quabilior em tamè ciuibus monarchiam ostendit: propterea quòd illa ambitiones, omnium popularium dissensionum semen, extinguat, quod cum Aristoteles quoque mirum in modum approbaret, Homeri sententiam secutus, quòd disputationibus suis pondus adderet & autoritatè, versum eius citauit:

ἔκ α' γὰρ ὅν πολυκοιρανίῃ, εἰς κοίραν' ἔσω,

Εἰς βασιλεύς.

Multos esse duces haudquaquam proderit: esto

Rex vnus.

Non indecenter igitur Aquila, vt vulgato per Aristotelem Musæi versu fertur,

Tres parit, atque duos nido eicit, educat vnum.

Sed, vt superius ostendimus, specierum diuersitas in eo genere efficit, vt contraria super altis natura auctores scribere videantur. Vt cumque verò, educationis huiusmodi ratione habita, per Aquilæ pullum solitudinem interpretabantur.

PERNICIOSA POTENTIA.

PENNARVM **Q**UINETIAM iidem sacerdotes Ægyptij potentiam cuiuspiam, quæ sociis & amicis omnibus perniciofa esset, per Aquilæ pennas significabant. Huiusmodi siquidem ea vis est, vt aliarum auium plumas, si commisceantur, interterere, & quodammodo deuorare videantur, quod & in tergoribus Pantheræ atque Hyænæ identidem fieri compertum est. Pantherinum quippe tergus Hyænæ cedere suo loco diximus. Eandem inter iuglandem & quercum antipathiam esse, scribit Plinius, tanto quidem naturæ dissidio, vt si quercus iuxta nucem iuglandem sata sit, prorsus emoriatur. Est & illud

Aut Aquila culicem αἰζυπίος γλῶσσι πιῶν δα, sub. nō curat.

Pygargus dicta.

Malum ubi plures regnant.

Pennarum Aquilæ vis.

A illud huic miraculo perquam simile, quod de cardamo fertur. Olus id apud Persas vſitatiffimum, cuius natura eſt humorem omnem terræ ad ſe ita attrahere, vt reliquæ circumpullulantes herbæ cogantur exareſcere: de quo prouerbiū eſt apud Ariſtophanem. Id alio vocabulo Scaphon vocant, Iberis eſt Dioſcoridi, Ægyptiis Semeth, Naſturtium Romanis. Cauſam verò ſuper Aquilæ pennis Philoſophi commentantur, quòd cūm auis ipſa ſit omnibus aliis inſenſa, deriuat viſ ipſa animalis in res quoque eius inanimæ, per ſympathiæ contagionem. Alij peſtiferam maleolentiæ vim quandam ineſſe aliti deprehendere, propter quam tacta ab ea facilè computreſcant, indicio eſſe reliquias eius heſternas neque ab ea ipſa, neque ab alio quopiam animalium repeti. Permeare verò contagionem eam etiam in pennas, quæ alienas, iuxta ſe poſitas adurere propemodò pro comperto traduntur. Ita eius qui rerum ſumma potiatur maietas, fulgore ſuo reliquos obſcurat, & veluti micantiſſimum Solis iubar, vbi exortum fuerit, lucem omnibus ſtellis intercipit. Obiiciunt alij hoc in multorum Principum tyrannidem & rapacitatem, quibus non ſine rerum tuarum iactura poſſis adhæreſcere. Quomodo cumque autem quiſpiam acceperit, natura hoc comparatum, vt debiliora à validioribus abſumantur.

Hinc Coel. Rhodo. Cardamo ſimilis, in præpotentes. Dioſc. lib. i. cap. vltimo.

ERVDITVS IMPVRVS.

I Diuinis literis, quæ rem hanc austerius tractant, Aquila, Gryphus, Haliæetus, & Miluius rapacitatem ſignificant, & à ſacris vt immunda reiiciuntur: per quas alites, vt ſignat Heſychius intellegimus eos, qui ſublimia quidem perſequeri videantur, cœli quippe motus & rationem ſtellarum, ſitum atque naturam, quæq; ſuperioribus in elementis igne & aëre ſunt varietates, contemplationi vigiliſq; non ſua tantum cauſa ſed aliorum etiam inſtitutionibus dediti, vita tamen & impuri ſunt & malefici, dum vel inſidias aliis intendunt, vel ſordida quæque conueniuntur, ſuarum ita rerum ſatagentes, vt ad commoditates ſuas omnia contrahant, inexplēbilibque auaritia aſtuantes, non ſuis tantum fruuntur, ſed imbeciliorum quoque bona diripiunt, qualem Hieronymus notat lib. de Viuendi forma, ad Ruſticum monachum, ſuper Eremita quodam, qui publicas priuatæque elemoſynas in ſuum, & ſuorum tantum vſum verterat. Ita enim ſcribit: *Viſimus & planxiſimus Craſi opes vniſus morte deprehenſas, vrbisq; ſtipes quaſi in vſum pauperum congregatas, ſtirpi & poſteris derelictas.*

MALVS DÆMON.

NON imperitè igitur Aquila diuo Gregorio malignus eſt ſpiritus, animarum raptor. Vt verò ea quæ de pernicioſa dominatione dicta ſunt, quæ omnia ad mundi huius Principem accomodari poſſunt, iam prætereamus, habet & hoc proprium Aquila: quòd piſces ab alto aëre conſpicata, eos præcipiti curſu delapſa rapit. Piſces verò animarum hieroglyphicum eſſe, dictum Cōmentario ſuo.

PRINCEPS SIBI TANTVM STVDENS.

A DIUNGUNT ad hæc Ægyptij ſacerdotes, Regem rerum tantum ſuarum ſatagentem, neque aliorum incommoda calamitatēſve miſerantem, per quam propoſuiſſent Aquilam oſtendi, eā quippe in aſtruendo nido ſolicitam: illa ſiquidem, in ſolis excelſis, arduis & præcipitibus locis nidulatur, & omnino lōge ſublimius auolat, quàm, volatilia reliqua. Hinc fit, vt ab aliarum auium conſortio atque conſuetudine ſeſe abducere videatur, qui quidem plerique Regibus moſ eſt, qualem in Hadriano ſexto Pont. Max. viro Batauo vidimus, qui humanam omnem conſuetudinem ita aduerſabatur, vt non niſi propria vel vtilitate, vel neceſſitate cogente, ſui venditi copiam faceret. Quòd ſi, quod rarò admodum vidiffes, ſpatiatum in ſubiectos Pontificio palatio campos obequitaret, nullis accitis comitibus, nullo, vt Pontificum moſ eſt, aris tinnuli ſigno dato, iter arripiebat: ſimulac princeps, antiſtitēſque & cohors reliqua ex officio aſſecuti eſſent, Equum ipſe, nullius ſalutationem moratus, citatiore greſſu perurgebat, conſpectumque omnem hominum, tanquam nihil ab ſe eorum ingenium pertinere, effugere properabat, ſeque in intimas palatii latebras occultabat.

Facit aliquatenus pro verbiu Aquilam volare docet. Hadrianus VI. P. M. vincti monum.

PRÆ FAME MORIENS.

QVOD ſi hominem eo mortis genere periturum, quod Homero Platonique omnium eſt miſerrimum, iidem ſignificare voluiſſent hieroglyphicum habebant Aquilæ, cuius roſtrum eſſet enormiter incuruatum: ſenectūribus enim Aquilis roſtrum ſupernum accreſcit adeò, incuruatūque ſubinde magis ac magis, vt nulla demum aperiendi data copia, inedia plerumque deficiant & extinguantur. Hinc illa in bibaces, *Aquila ſenectus*, exprobratio: quippe quæ amiſſa edendi facultate, humorem aſſidue ſorbillare cogitur, vitamque aliquandiu pertenui ea ope protrahere. Ac ne vſquam deſint Græcorum fabulæ, commenti illi ſunt, fuiſſe olim hominem, qui hoſpitem aſſeciſſet iniuria, proindeque deorum ira in Aquilam commutatum, inque ſceleris pœnam eo affectum malo, vt fame conſumeretur.

Fame mori miſerrimū. Homerus Odſſ. 4. Plato lib. 3. de Repub. Aëti 3. ſic. E Plin. lib. 10. cap. 3. Ariſtoteles li. 9. de Natur. Anim.

IVVENTVS RENOVATA.

ADVNT alia quædam iuniores, vt illud ex Palmo interpretentur, *Renouabitur vt Aquile iuuentus tua*, quod neſcio cur nonnulli legunt, *Renouabitur*, cūm Græcè ſit ἀνακαινιſθῆναι. Diuus

Palmo 102.

Hieronymus Aquilam ait, ubi consenuerit, pennis supra modum grauari, ideoque fontem ab ea quæri, cuius aspergine pennas egerat, quibus leuata colorem intra se colligit, sanarique tum primùm oculos, mox ab immerfatione, in iuuentam redire. Eucherius Aquilas ait vi nimia senectæ implumes fieri, & nido relatas à pullis suis vicissim ministrantibus pasci, donec deterfo senij veterno, cum pennis volandi etiam vsum recipiant. D. Augustinus Aquilam ait senio grauata rostri immo dicere crescentis aduincitate eus redigi, quod paulò antè dicebamus, vt nec os aperire, nec cibum villo pacto capere possit, impulsam itaque naturæ vi, collidere rostrum ad petram, cuius attritu excussa ea parte quæ redudabat, ad cibum redire, atque ita ex eo senio reparari, vt omnino iuuenescere videatur. Nostri petram loco hoc Christum intelligunt, proutque rostro obunco, prauitatis peruersitatisque opera, quòd Physiognomici eius figuræ nasum, vt superius dictum, iracundiæ & rapacitatis indicium esse vult, huiusmodique homines auaros plurimùm alieni appetentes, & vltionis studiosos inueniri. Vitia verò hæc non alia excuti ratione, quàm per Christi disciplinam queunt, atque ita pro iuuentutis renouatione animi depurationem intelligunt. Corpus enim nostrum ab adolescentia pergit in senium: verum anima sapientis, pij probatque viri, à senectæ in adolescentiam transmittitur, atque ita homo hic exterior flaccescit, & deficit indies, interior verò eo magis vigescit ac renouatur, quo diutius in iusti honestique meditatione exercitiòque vitam degit. Tale aliquid apud Platonem inuenias, dicente Socrate, *Tunc sane mentis oculus acutè cernere incipit, cum corporis oculus incipit hebescere.*

A P O S T O L I.

Aquila Apostoli.

QUOD verò legitur in Euangelio Matthæi, *ubi fuerit cadaver, illic & Aquila congregabuntur*: per cadaver, Adamantius Dominicæ passionis mysterium interpretatur: per Aquilas, Apostolos, de quibus etiam dixerit Esaias: *Assument pennas sicut Aquila, & current, & non lassabuntur, & ibunt, & non esurient*: siue vt alibi legitur, *Current, & non laborabunt, iter facient, & non lassabuntur.* Huic interpretationi aditipulatur etiam Eucherius, qui loco hoc Euangelico pro Aquilis, sanctas animas accipi tradit, & Salomonicum illud, *Via Aquila in calum*, de Christi ascensu intelligi debere contendit. Quòd si ad eruditionem hanc profana etiam adiungere liceat, Antipatri memorabile fertur epigramma, siue illud Speusippi fuerit, in Platonis sepulchrum, quem vt diuinum antiquitas vniuersa venerata est, cuius ille animam ad sepulchrum è cælo allapsam in Aquilæ speciem agnoscebat:

Epigramma in Platonis sepulchrum a D. Laertio in Platone.

Αἰετὲς, τίνατε βεβηκας ὑπὲρ τὰ Φωνή τινος, εἰπέ
 Ἀπερόντα θεοῖς οἶκον ἀποσκοπεῖς;
 Φυχὴς εἰμὶ Πλάτωνος, ἀποπταμένης δ' ὀλυμπίου
 Εἰκάν, σῶμα δὲ γῆ γνήσιον αὐτῆς ἔχον.
*Cur Aquila ad tumulum hunc volitas dic: nunquid ab astris
 Hic habitare Deum fortè aliquem intuias?
 Imò anima extincti sum diua Platonis, Olympum
 Quæ colo, sed corpus terrigenum Attica habet.*

INGENIVM VELOX.

PINDARVS cum aliis plerisque locis, tum præcipuè Nemeis, ingenij promptitudinem & velocitatem per Aquilam ostendit, sumpta ab eo comparatione, quòd prædam etiam valdè procul distantem mira perniciter nanciscatur, visusque ita polleat, vt profundissima quæque prospectet, quæ omnia ingeniorum acuminis sunt accommodata. Idem, cum Bacchilidis, & æmulorum suorum gloriam eleuat, Coruos illos, se vnum Aquilam iactat, quòd promptissimo ingenio nihil non concipiat quantumlibet arduum, & à terra marique remotum, mox & styli velocitate quæcumque conceperit assequatur. Ad huiusmodi rerum amplitudinem alludere mihi videtur Aristophanes, Auius cum Atheniensibus aut adulaturus, aut eorum spes inanes elufurus, ait, *αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι θύησιν*. Nimirum enim oraculum acceperant Athenienses, fore vt tanto vrbes reliquas post se interuallo relinquerent, quanto Aquila reliquas aues volatu superat. Et Sosithei dictum illud celebre super vi eius impetuosa:

Aquila in nubibus oritur.

Εἰς μυχὸς ὀρνίθας ἀέρος σοῦ.
Vna Aquila innumeras exagitat aues.

N I L V S.

ATQVE Aquila hac quidem de causa Nili fluminis hieroglyphicum in sacris Ægyptiorum literis habita: quoniam enim Nilū perneciter currere, tantaque profunditate insurgere, obseruatum est primùm Promethei tempore: eam enim fuisse Aquilam nonnulli tradunt, quæ Promethei cor discerneret: quippe cum causas incrementi peruestigare non posset, ab Hercule demùm Aquilam cohibitam, qui fluminis impetum partim aggeribus, partim fossarum deriuio coërcuerit, Prometheæque omnes exundationis causas edocuerit. Inter autem vetusta Nili cognomenta **AQVILÆ** nomen inuenias, quod nomen à colore nonnulli dictum putant, vtpropterea qui, vt Maro ait, *vididem Ægyptum nigra sacundat arena*, & æquora ab colorari Catullus inquit, noménque illi è limo quem trahit, factum aiunt Etymologici: nam mare in longa inficit spatia, eaque de causa Melas olim, & mox Melon appellatur Ennio, Aufonio, & aliis: idque etymon in nomine à nigrore Festus & Seruius agnouere.

Natalis Com. lib. 4. cap. 6.

Melas niger.

ALTA COGITATIO.

A

NON defuere tamen, qui Aquilam huiusmodi Promothei cor abrodentem, ad mores trahere conarentur, ac profunda cogitationis principem significare contenderent. Sed ne diutius in Prometheo hæsitemus, quæ nostri super Aquila fenserint, potius aperiamus.

*Auctores
Theophras-
tus & As-
chilus.*

DIVVS IOANNES.

SANE homines cum solam avium omnium Aquilam esse diuinam autument, & antiquitas eam Ioui tela gestare crediderit, inde persuasi sunt, quod eam omnium maximè oculo valere conspexerant, longissimoque intervallo minutissima quæque discernere, Homeri ad hoc accedente testimonio ita dicentis:

*ὅς αἰετὸς ἐν γαίᾳ Φαίης.
ἐξ ὕψους ἐρεκεῖσ' ὑπεραννύων πέλεινός.
Vt Iouis ales,
Cuius acutam aciem perhibent præstare volucres
Ante aliq. quotquot celo spatiantur aperto.*

B

Et hymno Mercurij, ubi Apollo de Mercurij occultatione loquitur, qui ita latitaret, ait, vt neq. ipsum vel Aquila, quæ tam acutè videt, in spexisset. Hinc Theologi nostri D. Ioannem Euangelij scriptorem per Aquilæ hieroglyphicum à diuinis illis vatibus præmonstratum deprehendere. Sanè Aquilam (vt nomen etiam interpretemur) ab acutè videndo dictam nonnulli ex veteribus asserunt, vtpote qui Aquilam quasi aculam ab acuminè dictam velint: quamuis, vt paulò antè dicebamus, alij ab aquilo colore vocem ducant: est enim aquilus color fuscus & subniger, ab aqua denominatus. Vt cumque autem, acutissimi visus Aquila est Ioannes, qui oculi acie in altissimæ diuinitatis recessum directâ, præ omnibus maximè superioris naturæ secreta reuelauit, cuius facies Ezechielî visa supremum ex quatuor locum obtinere, qui ad abolendam Abionitarum hæresim, quæ Christum hominem tantum, non Deum etiam asseuerabat, ad altissima remotissimæque rerum principia præpetibus euolauit pennis, de quæ penitissimo diuinitatis nido nitidissimas ac maximè pellucas illas gemas surripuit, quæ postmodum intuentium oculis quantumlibet coniuuentibus, hallucinantibusque micantissimi luminis claritate attulere. Illic enim erat lux vera, quæ sola lumen mortalibus elargitur. Hic ille deprehendit humanarum diuinarumque rerum omnium λόγος initio fuisse, atque penes Deum, ipsum denique Deum, ipsam esse rationem, quæ apud nos sub Verbi nomine recepta est: vt reliqua missa faciam, tam multis diuinæ sapientiæ luminibus illustrata. Hæc est denique illa Aquilæ volitantis effigies, diceret Irenæus, quam sacri præuidere vates, quæ Ioannis nostri beneficio, spiritus in Ecclesia aduolitantis gratiam manifestat. Nam hic altè exorsus principium, quod à patre est, effigiem Verbi, qui refertur in filio, & præclaram eius generationem enarrat: tâta cum fiducia rem tam arduam aggressus, vt Aquilæ symbolo meritò figuretur. Ioannes, inquam, ille altiloquus, quod Aquilæ referatur hieroglyphico, ipsa susceptæ lucubrationis materia sublimis, ait Eucherus, & ab ipso rerum principio repetita, in causa fuit. Proinde cum volatu sublimi in ipsam Dei omnipotentis aulam elatus sit, & oculorum aciem visu præpollens, in admirandæ diuinitatis faciem infixit, doctrinam nullo antè mortalium ingenio conceptam ab alto detulit, cuius initium: *In principio erat Verbum.*

*Hinc Horatius,
— Cur in amicorū vitiis tā certis acutum, quem aut aquila,
Aquila etymè, cuiusque ad D. Ioannem relatio.*

STATVTA FIRMITER SEDES.

HOC quoque sacerdotum Ægyptiorum hieroglyphicum fuit, per Aquilam, quæ saxum gestaret, hominem significare, qui firmam stabilemque in ciuitate, locove aliquo, sedem sibi posuisset: illa enim simulacrum nidum sibi comparauit, quod possit firma & inconcussa rem suam procurare, lapidem quempiam exquirat, quem in nido pro libramento collocet: neque aliam huius rei causam sacerdotes illi tradidere, sacris habentes constructi nidi firmitatem per huiusmodi argumentum indicasse. Nam & firmandis nauibus, priusquam anchoræ vsus repertus esset, id opis saxa contulere, id quod Apollonius Argonautas fecisse scribit, vt minimè mirum sit, saxum, etiam in Aquilæ nido positum, inferuire stabilitati. Cæterum, lapidem hunc eum esse credere possumus, qui αἰετῆς appellatur, *Aquilinum* Latini dicunt, ad multa remedia vtilem, adq. id præcipue, quod pater contra omnes abortuum insidias custodit. Idem muliebribus sceminibus adalligatus, quotidiano experimento mirifice prodesse, pariundique facilitatem inducere comperitur. Eo incenso morbum Herculæanum, hoc est, furem qui plerumque ex atra bili accidit, qua potissimum Herculem laborasse tradunt, explorari putant. Inædificari nido asserunt auctores nostri, nihil igne deperdere, prægnantem esse, alio velut in vtero sonante. Sed vim illam medicam non nisi in nido directis pollere, magorum tradit superstitio: neque tamen in omnium generum nidis inueniri, sed Melænacti tantum, Pygargi, Morphni, siue vt Homerus, Percni, atque Gnelij. Duas verò Aëtis species agnoscit Zoroastres, vnum densum & solidum, alterum rarum & inanem, inesseque solido vim illam perficiendi factum, & vsque ad partus debita tempora continendi. Occurrebant hic multa super lapide significata, quandoquidem ex eo ab Aquila in nidum collocato, rerum stabilimentum Ægyptij significare commenti fuerant: cæque fir-

*Saxum loco anchoræ.
Aquilini lapidis species & vtilitas.
Auctor Plinius lib. 36. cap. 21. & Dioscorides lib. 5. ca. 108.
Plinius lib. 10. cap. 3. hæc omnia.*

mitas ad Capitolij immobile saxum referenda videbatur, quæque veteres passim de cultu lapidis fan-
xissent, utq; vel nomen ipsum magui instar numinis aliquando habitum, quæq; hic pietas nostra de
petra sentiret: sed quemain nobis cum Aquila res erat, quæ lapidis essent, in commentario quod est
super ædificiorum partibus, transferre, ibique commodius de argumento huiusmodi disserere con-
stituius, cum multa adhuc ad Aquilam pertinentia superessent.

TERRARVM DOMINATIO.

Ezech. c. 16.

ET vt longo circumuerti circuitu rursus ad Imperij significatum reuertamur, nostræ etiam sacræ
literæ, per Aquilam terrarum dominationem intellexerunt, vbi apud Ezechielem legimus: A-
quilam visendæ magnitudinis, quæ latè passis alis, immanique membrorum ductu: oppleta plumis,
varierate insignis, vnguibus ferox & minabunda, præpeti volatu ad Libanum applicuerit, Cedrique
inde medullam, tenellisque furculos euulserit, tota aliorum frondum summitate decerpta: ad hæc,
succis etiamnum vitium seminibus, quæ omnia Babylona translata sunt, ibique sata. Neque huic
abfimilem alteram adiecere, quæ vitium earum palmites deprædaretur. Per priorem illam nostri
aiunt, Nabuchodonosora Babyloniæ Regem interpretari: per alteram hanc, Ægypti tyrannum, quo-
rum prior Hierosolymam cepit, & populum cum Rege ipso Sedechia principibusque aliis in captiui-
tatem abduxit: alter verò, cum bellum aduersus Assyrios mouisset, Israëliticum populum seruitutis
affectum tadio ad se traduxit. In vtroque Rege, Aquilæ hieroglyphicum proponitur, sed longè latior
interpretatio est in ea quæ Nabuchodonosora describit. Alæ siquidem diffusæ, numerosos indicant
exercitus, quos ille secum traxerat. Membrorum exporrecta longitudo, regni eius diurnitatem. Plumæ
eo gestarum gloriam indicat. Armorum horrorem, vngues. Libanus, Iudeæ claritatem atque celsitu-
dinem longa annorum serie conspicuam: vnde ille medullam Cedri auulserit, quippe nobilitatem ex-
tirparit, & summas quasque frondes decerperit, hoc est, ne tenerimæ quidem Regum proli, arati sci-
licet infirmæ, pepercerit. Sedenim totam oraculi ænigmatici seriem interpretatur Adamantius in
eundem Ezechielem homilia vdecima.

Aquila ge-
muis pro
Nabucho-
donosore, &
Pharaoni.

AQVILARVM INSIGNIA QVÆDAM.

QUOD verò initio dicebamus Iustinianam familiam aurea insignem Aquila, alios huc trahit ex
antiquis, quorum claritas gestaminibus huiusmodi innouerit. Sed illud prius dicam, quod
dissimulandum in huiusmodi narratione minimè videatur.

TERRARVM VMBILICVS.

APVD Delphos scilicet, duas fuisse aquilas ex auro, quod monumentum erat terrarum vmbi-
licum apud eos esse, quem Iupiter ea ratione explorauerit, vt aquilas duas, vnā ab Oriente,
alteram ab Occidēte dimiserit, quæ pernici volatu in aduersum allapsæ, supra Pythona factæ obuiam
sunt: quo loco designato, declaratum est ibi terræ habitabilis medium esse, isque honos geminis aquil-
is habitus, vt in templo ibidem excitato, aureæ constituerentur. Atque hinc illud innoscit, quod in
Maronianis appendicibus legitur:

*Pallas Cecropias tuetur arces,
Delphos Pythius orbis vmbilicum.*

Delphister-
rarum mē-
dium.

Meminit
Nat. Com.
lib. 4. ca. 10.

Ab Apolline autem ad Respubl. & milites transire ipso narrationis ordine inuitamur, ad eorum igitur
insignia quædam ostendenda calamum conuertemus: gentilem enim scutorum v. m., variasque
in eis imagines, aut picturas, quæ familiarum indicant stemmata, cognationisque tamen viri haud-
quaquam contemnendi, esse hæc recentioris ætatis inuenta existimarint, nos antiquissimi motis esse,
& hic, & alibi toto opere differuimus.

LACEDÆMONII.

NAMQVE Aquila, quæ Draconem arreptum gesset, Lacedæmoniorum reipublicam osten-
dit, huiusmodi enim signo literas illi publicè obsignabant. Tradit hoc Iosèphus, vbi literas La-
cedæmoniorum recitat Atij eorum regis ad Hebræos Onia Pōtifice datas, quarum sententia ea erat,
vt prorscēntur Lacedæmonij se, per Abrahamum ludæorum esse consanguineos: proinde gentem
ipsam hortabantur, vt quæ Lacedæmoniorum essent, pro veteri necessitudine communia ducerent.
Epistolam eam Iosèphitis ait complicaram figura quadrangula fuisse, eoque obsignatam argumentò,
quod supra posuimus. Quod vetè designarit epistolam fuisse quadrangulam, alios atque alios indicat
complicandam epistolam modos, apud hos vel illos extitisse: alij enim paginis, alij tabellis, volu-
m inibus alij in vmbilicos complicatis scribere consueverunt.

Litteræ La-
cedæmonio-
rum ad He-
bræos.

CLEARCHVS.

CLEARCHO autem Hærclesiensium Tyranno, qui Iouis se filium dixit, in publicum prodeunti,
caudæ Aquila velut argumentum generis præferebatur.

HERCV

A

HERCVLIANI IVNIORES.

EIVSMODI coloris Aquila, quippe lutea trunco insidens in parma lutei Sapphiri, cuius marginem eodem colore, sed admodum dilutiore, circulus ambibat, Herculanorum iuniorum erat, qui sub Magistro militum Præfentiali militabant: quod in antiquis quibusdam eius militiæ commentariis inueni apud Maffæos Romæ.

HERCVLIANI SENIORES.

SENIORES verò Herculiani, cæruleam Aquilam alis vtrisque passis habuere in rubra parma, cuius latus ambitus in margine lutei coloris erat, quem nigra linea circumducta in partes duas æqui distantes dissecabat. Erant verò Iouiniani, siue, vt apud Vegetium est, Iouiani, atque Herculiani, Illyricæ legiones duæ, quæ sena millia militum habebant, quos Diocletianus, qui se Iouem Latine vocitabat, & Maximianus, qui pro Hercule se gerebat, cum ad Imperium peruenissent, pro merito virtutis ita nominibus à se inditis, appellandos censuere, eosque cunctis legionibus prætulerunt. Tella verò illis erant plumbatæ, quos Manobarbulo vocabant, eosque portabant scutis insertos, iisque opportune iactis, hostes equosque priusquam non modò ad manum, sed ad ictum missilium peruenirent, graui admodum percussione confauciabant, Imperatoresque illi horum opera bella plurima confecerunt.

*Herculiani
& Iouiani
qui.*

IOVINIANI IVNIORES ET SENIORES.

BIOVINIANORVM autem qui Iuniores vocabantur, insigne erat Aquilæ apotheosis, redimiculo supra caput imposito. Ales ipsa natiui coloris in parma lutea, quæ rubro primùm circulo claudebatur, inde altero sapphiri coloris toto margine completebatur. E' pectore autem Aquilæ, aureus exstabat vmbilicus. Seniores verò purpuream gestabant Aquilam in parma cærulea, duoque erant pro margine circuli, ruber interior, exterior luteus.

QVARTODECIMANI.

CÆRVLEI coloris aliquantò diluti Aquilam gestabant. Quartodecimani, qui sub Magistro militum per Thracas militabant. Ea verò ales in alba parma, insidebat orbi cæruleo densioris luti, intra quem circulus ruber erat, à cuius medio aureus exstabat vmbilicus. Verùm hæc satis fuerit attigisse, ne opusculum vniuersum insignibus & gestaminibus faciamus. Hæc atque alia pleræque huiusmodi scriptores rerum memoræ prodiderunt, quæ si prosequi velim, nullus vnquam futurus sit modus: quare manum de tabula, sitque iam super Aquila satis superque declinatam.

*

R 3

C

PIERIVS VALERIANVS AD CLARISSIM. ACTIVM

SYNCERVVM, DE IIS QVÆ PER
PHOENICEM, PELECANVM, ET

QVASDAM ALIAS AVES
SIGNIFICANTVR,

5

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER VIGESIMVS.

IBI verò (SYNCERE ACTI cariss.) Phanicem & Pelecanum, quig in ipsam histo-
rie seriem quibusdam veluti laqueis decenter sese inuicem implicuerunt, sociatique in hunc
locum aptissimè conuenerunt, Noctnam, Cornicem & Passerem, dedicare consilium fuit. Ac
Phanicem quidem ea de causa, quod veluti ille admirabili quadam insignis pulchritudine,
visu rarissimus, post longissima temporis intervalla conspicitur, ita Latine lingua nitor, &
eloquentia cultus, ornatuque per tria ferme Phanicis secula desiderati, ætate demum no-
stra, beneficio, opera, & labore plurimum tuo suscitati, spectandos sese theatris iam omni-
bus exhibuere. Pelecanum ob eam, qua præcipuè commendaris, in amicos omnes charitatem atque beneficentiam,
ut nemo vnus hodie magis amico amicus, quàm Syncerus Activus esse prædicetur. Noctnam, quæ tuarum indi-
cium sit lucubrationum, quas Minerva haudquaquam inuita, elegantissimas elaborasti. Cornicem, ob diuturnita-
tem, quæ scriptis debetur tuis, non modo vno plus sæculo, sed perpetuò summa omnium commendatione victuris.
Passerem ab orationis tue Veneris cupidinisque qua nihil suavius, neque iucundius excogitari potest. Sedenim quæ
multa atque præclara de ingenij tui sublimitate dici possent, ea consilio prætereo, quia tu longè maior es quàm mea
te capere possit commendatio: quis enim Soli lumen asferre, nisi fatuus quispiam aggrediat? Igitur cum tuo ipse sis
splendere clarus, principatum hunc in literature candore tuam, suo se præsidio tuentem missum faciemus, quodque
nostrum est institutum, ad animalium quæ interpretanda suscepimus, significationes conuertemus, quæ quidem qua-
les & cuiusmodi sint quamvis tu eas tum ex Grecis Latinisque scriptoribus non ignoras, tum ex admirabili illa ve-
nerabilis antiquitatis tabula ænea, quam simul apud Bembum inspeximus, potes edoceri, quæ omnem Ægyptiorum
historiam antiquiorem, argento atque auro delineatam ostentat. Quid tamen & nos super his compererimus, ex ipso
Phanice indicare incipiemus.

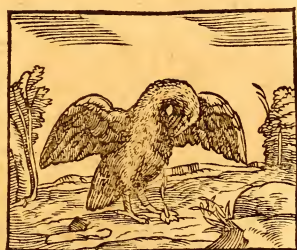
E

F

INSTAVRATIO.

AEGYPTII sanè sacerdotes, cum longa quid anno-
rū serie intermissum, & iam antiquatum esset: quip-
pe ludi, sacra, ceremoniæ, supplicationes, mores, ri-
tūve aliqui, triumphorum splendores, vel quid hu-
iusmodi, euenisētque postmodum vt eadem instaurari conti-
gisset, Phanicem in huius rei significationem sculpere consueverunt.
Vnicum enim plerique omnes authores tradunt Orientales ha-
bitare solitudines, ab omni hominum commercio visuque sepa-
ratum. Nomen illi Plinius inditum ait à Phænice arbore, quæ
palma Romanis est, ob id, quòd ex Syagrorum genere vna quæ
in Chora est intermoriatur, ac ex seipsa renascitur. Phœnix quo-
que noster vbi moriendi tempus ipsemet aduentare præsentit, post annos, quos viuere perhibetur, cir-
citer quingentos, in Ægyptum fertur, vbi ad humum demissus (ita enim Ægyptij rem memoriæ pro-
diderunt) rostro semetipsum vellicat, acceptoq; ex eo vellicatu vulnere, cruorem emittit, ex quo pri-
mum ceu vermiculus nascitur, mox pullus fit alter, forma priori similis: qui quamprimum pennas
indeptus est, confert se vnà cum patre in Heliopolin, quæ in Ægypto est, vbi primum Phanicem

D. Hiero-
nymus ad
Præsidium,
Indiā ha-
bitare ait.
Plin. lib. 10.
cap. 2.
Ortus Pha-
nicis.

ortum,

A ortum, ait Athenæus, quò simulac venerit, oriente mox Sole moritur, nouo pullo in regna sua trans-
migrante. Vnde minimè mirum est, duos aliquando Phœnices simul visos proditum ab historiis. Alij
scribunt defunctum parentem à Phœnice pullo in eadem Soli dicatam urbem gestari Smyrnea spha-
ra reconditum, quod non inficiatur Adamantius: sed enim cuius textoris manu obruta illa cistu-
la contexitur, maximè velim edoceri. Ouidius hoc priùs dixerat decimoquinto Metamorphoseos:
vnam esse alitem quæ sese ipsa reparet atque refeminer: nam vbi vitæ suæ secula compleuit, structo in
palmarum alicuius vertice, ex casia, nardo, cinnamomo & myrrha, nido se superimponit, finitq; in odoribus
æuum, inde Phœnicem alterū renasci de patris corpore: qui cū fati virium pet ætatē indeptus
fuerit, vt oneri ferundo sufficiat, nidum ē ramis auellat, suaq; incunabula & sepulchrum patris in He-
liopolin deferat, atque vt ipse dicit, reponat ante ipsius Solis fores: res quippe ingeniosissimo quouis
Poëta digna. Horus nihil amplius ait, quā ab Ægyptiis sacerdotibus alterum defunctum, illum
summo cultu suscipi, cui mystæ iusta ea ritē redderent, quæcumque in reliquis aliis sacris animalibus
facere mos erat. Quæ verò de nido eius Manilius senator togatorū, vt aiunt diligentissimus, tradidit,
quæq; inde nouis adiectis ad fabulam commentis posterī licentiosius ampliatur, cū maximis ille
nobilis doctrinis, doctore, quod asserit Plinius, nullo fuerit, hi verò nullo veterum authorum testi-
monio fabulentur, quæ sit adhibenda fides, aliorum fuerit iudicium. Obiciet aliquis Lactantium,
summum, non inficior, virum: sed is, vt etiam Ouidius poëma scribit, non historiam. Ego sanè su-
per Phœnice atque Pelecano, de quo paulò post, superq; nonnullis aliis, maiorem his adhibeo fidem,
qui eadem in regione, locisque vbi animalia hæc reperiuntur, & geniti & educati sunt, ac ea perinde
conspicere aliquando potuerunt, quā iis, qui auditu tantum eorum naturas excepere.

lib. 10. c. 2.

B Quamuis verò de moriendi modo, deque funerandi ratione super Phœnice scriptores diuersi
abeant, in eam tamen omnes concordiam deueniunt, atque consensum, vt Phœnicem nouum ex
præmortui corpore fieri nequaquam, inficiuntur, celsèque hoc plenissimum, atque firmissimum futu-
ræ resurrectionis specimen, Tertullianus asseuerat: quippe qui de Phœnice loquens ait: *Ille semetipsum
libenter funerans renouat, natali sine decedens, atque succedens iterum Phœnix: ubi iam nemo, iterum ipse, qui non
iam alius idem.* Quid expressius in hanc scilicet resurrectionis causam? aut cui alij rei tale documen-
tum? (de resurrectione quippe loquitur.) Addit & hæc etiam scriptis suis: *Et florebit,* inquit Deus,
velut Phœnix: id est, de morte, de funere, vt credas de ignibus quoque substantiam corpori exigi
posse. Prosequitur mox rationes suas: *Multis Passeribus attestare nos Dominus pronunciauit: si non & Phœ-
nicibus, nihil magnum.* Inde subiicit Ironiam: *Sed homines semel interibunt, a quibus Arabia de resurrectione
securis.* Ita ille passim accerimus Christiani nominis propugnator, labentem hanc aciem restituere
contendit, cui veluti sacræ innixus anchoræ, vxorem quoque vna ois commemoratione, ad vi-
dualis pudicitie obseruationem adhortatur. *Probe enim vxor,* inquit, *que maritum in pace premisit, pro ani-
ma eius orat, & refrigerium interim postulat ei: & in prima resurrectione consortium, offertq; annuis diebus dormi-
tionis eius, & quæ plurima omnium lectione digna prosequitur.*

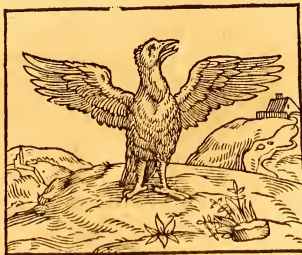
Tertullia-
nus super
Phœnice.De vidui-
tate.

A B S E N T I A D I V T V R N A.

V T C V M Q V E autem de morte Phœnicis traditum sit, Ægyptij sacerdotes tam diuturnæ migra-
tionis ergò, eum qui peregrè profectus diutissimè domo procul abfuisset, per hanc alitem si-
gnificabant: propter viuacitatem autem, animam hic diuturno tempore versatam. Nam animi pa-
triam non esse corpus, sed nos hic, quandiu viuimus, peregrinari, non Ægyptij tantum, sed Græco-
rum Latinorumque authores præstantissimi, nostraque in primis pietas, passim admonuere.

S O L.

C V M verò Phœnix vnicus omninò esse perhibeatur, & pul-
chritudine volatiliū genus omne longo post se relinquit
intervallo, quippe qui sit aureo circa colla fulgore rubicundus,
cætero corpore purpureo, cæruleam caudam roseis pennis di-
stinguentibus, cristis faciem caputq; plumæ apice, vt Plinius
diceret, honestatus, simulachrum Solis ab Ægyptiis ferebatur,
quod solus sit, à raritate nomen: quo quidem nihil admira-
bile magis intuemur, dum lumen ille suum longè latèque per
ima etiam penetralia exiguo quouis aditu, veluti suprema qua-
dam inûdatione diffundit, eaque de causa *πολυς* cognominaba-
tur, id enim est apud Philippum Ægyptij vocabuli significatur
voce Græcanica inductum, à multarum scilicet dorum opulentia, magnitudinēve: quia omnia sibi
collata latissimè superat & excellit.

Phœnix So-
lē denotat.Plinius ibi.
Sols etimò
à Macrobio
lib. 1. c. 20.

P R Æ S T A R E.

A ÆGYPTII denique cū Sole magis quā reliqui homines gaudeant, eiusque beneficio per-
fruantur quo maximè feruet tempore, prouinciis reliquis quantumlibet remotis, & in Septen-

trionem declinantibus grauis, Ægyptiis solis est commodus: Nilo tunc scilicet exundante. Cùm vero per Phœnicem Solem intelligerent, per eundem exundationem identidem significabant. Neque tamen simplex erat apud eos exundationis vocabulum, sed id PRÆSTARE ET EXCELLERE etiam indicabat, atque vti cuiusquam esset in aliqua vel ingenij, vel corporis, vel opum dote claritas, ita cum exundare dicebant. Nos quoque rarissimos doctrina virtutēque viros, qui longē reliquos antecellunt, Phœnices appellare consueuimus. Opposito verò modo, *Multitudo*, pro vilitate ponitur: vt, *Vnus ē multis*, apud Plin. in Epistolis, ex vulgaribus quippe & ignobilibus hominibus. Et apud Ciceronem *Multi* saepe eodem sensu. In sacris literis Psalmo 70. *Quasi prodigium factus sum multis*, hoc est, imprudentibus, insipientibus & ignobilibus.

DE PELECANO.

X eadem solitudine Pelecanus occurrit, quam Latini Plateam vt putat Gaza, vocauēre. Nam sunt qui Plateam eam apud Plinium vocandam existiment, voce hac ex Ciceronis de Natura Deorum, lib. 2. desumpta. Idem nomen apud Hebræos *Quat*, à nonnullis Pelecas, ab aliis Onocrotalus interpretatur. Pelecanum sanē auem paruum esse, quæ solitudine delectetur, Eucherius scribit. Esse tamen aliud Pelecanorum genus in Nilo, non inficiatur, passimque in stagnis, & lacustribus locis habitare, penē Cygnis simile, nisi quòd paulò maiores sunt. Atque hi forsā Onocrotali, quos Veneti syllabis aliquot ademptis Crotos vocant. Deuorant hi conchas atque dissimē, multitudinēque laxo admodum ingestam gutturi euomunt, atque ita mox quòd aptum cibo quasi coctum absument, crustas negligunt. Deque genere hoc dubio procul quæ dicturi sumus hieroglyphica defumuntur.

INSPIENTIA.

Quòd collū
mergens in
aquam ru-
diū edat.
ὄνος κρο-
ταλισμος,
asinus & ru-
diū.
Pelecani in
nidificando
consuetudo.

INSPIENTEM hominem, quippe qui nullam rerum rationē examinet, per Pelecani hieroglyphicum significari tradunt Ægyptij, propterea quòd auis ea cum possit in editioribus locis nidificare, veluti prudentiora faciunt volatilia, quæ ita se à multorum iniuria subducunt, ea, satis cum imprudentia spatiosas areas perquirat, in quibus terra defossa oua ibi edita deponat: quòd simulac animaduersum est à pastoribus, vel ab iis qui id genus alites aucupantur, vbi primum pulli exclusi sunt, eò properant, & vel aridis Boum excrementis, vel alio quopiam fomite locum sepiūt, mox ignem iniiciunt: (ἐμδάλλει enim in manuscriptis codicibus, non ποτ' ἀλλ' οὐ) Pelecanus autem quamprimum conspexit fumum, ocyus aduolat, & longē maiore imprudentia quàm nidificauerat, ignem alarum quassatione quatit extinguere: ceterum, ignis ventilatione agitur, vehementius incenditur, perstat illa nihilo secius flammis alis, verberare, rata se opem ita filiis allaturam: sed enim contra accidit quàm sperarat: quia pennas omnibus ita exultis, euolandi facultate priuatur, atque ita minimo negotio capitur. Animaduerte verò in antiquis Hori codicibus esse, ὄφ' ἔκαλεσάντο τὴν αὐτὴν πτερά, non vt in vulgatis, καὶ καλεσάντο. Hinc Ægyptij reliqui, qui sacris initiati non erant, alite hac nulla religione vescabantur, pietatem autem in filios huiusmodi, vitio dabant insipientiæ. Dicebant enim Pelecanum non consul-
tū, vti Vulpanferes faciunt, ad id certamen ferri, sed per imprudentiam, & mentis alienat onem quandam (ἀνοικίας enim, non σύννοικίας in manuscriptis Hori codicibus habetur) quare tanquam auem inauspicatō genitam ac malē feriatam contemnebant, nullo eam honore prosequentes. Hebræi nomen id huius alitis, quò de superiūs mentio facta est, punctis iis præsignant, quæ profanam eam, & à mensis reiectam indicant. Sanē Leuitico Pelecanum, quæ Septuaginta interpretes cum Ibide, Porphyrione, Cygno, Herodio, & Charadrio nominant, idē cum his omnibus profanum decreuēre: quòd longigurtures sunt, si nouum licet proferre vocabulum: quæ autem alites sunt huiusmodi, cibum non ex aère, aut ex arboribus aucupantur, sed vel à terra, vel ex mari fluminibūve aut stagnis, vt Ibis Serpentes venatur, Porphyrion Vermes, Pelecanus & Cygnus Pisces: ex earum figura hominem scilicet intelligentes, qui cibo posthabito cœlesti, terreno pascatur, aut marino, hoc est, mentem ad inferiora deiiciat, diuinūque neglecto cultū, humana quæque, atque ea & sordida & parum vtilia perquirat. Sordidi enim Vermes, sordida reptilia. Pisces verò parum conferunt ad nutrimentum: de quibus loco suo disputabimus.

PIETAS ET AMOR IN FILIOS.

SACERDOTES tamen Ægyptij alitem hanc cum primis sacram venerabantur, eique parcedum existimabant, & honoris causā nullo pacto vt mensis inferretur, æquum arbitrabantur: cū factum id, quòd pro filiorum salute neci se tam atroci dederet, non imperitiæ stuporiue, aut imprudentiæ

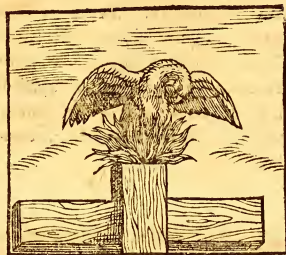
A dentia imputarent, sed incomparabili paterni affectus charitati, supremæque miserationi, qua erga filios maxime omnium afficiatur. Fallere enim venatores, eosque transuersos seducere, on sine spe fugæ, quod Vulpanfer agie, parui omnino momenti est. Femora etiam, quod Vultur facere perhibetur, vellicare, vt excusso sanguine filij pascantur aliquandiu, non magni admodum est cruciatus. Sedenim, in adeo penetrabiles furentis ignis ardores iniicere se, eaque perseuerantia tam cruciabili tormento torrer, supra quam excogitari possit admirandum. Quodnam enim animal tam fatuum, tam stupefacto sensu inueniemus, quod ad vnus prunæ tactum non è vestigiò resiliat? quod adeo robustum atque impavidum, vt accensam non expauescat flammam? Animosi atque imperterriti ante omnia animantia Leones, illi tamen tam feroces, tam indomiti, tanto animi corporisque vigore præditi, consternantur statim ad vnus prætentæ faculæ conspectum, præque timore propemodum exanimasunt. Vider Pelecanus ignem, cuius non ignorat vehementia, audacter accedit, ardorem in mēbra singula intolerabili cruciatu penetrantem sentit, neque loco dimouetur: exurit per se tota, neque tantillum quidem consternatur: patientissimæque constantia vigens, salutis filiorum intentior potius, quam suæ, mortis genere omnium atrocissimo conficitur, tanta in eo charitas, tantus amor, tanta vis pietatis elucescit: & quispiam audebit eam stuporis infimulare, & malè feriatam auem appellare? Subit ad hanc sententiam Arfinoës recordatio, quæ à Ptolemæo fratre infidiis & fraude decepta, cum percussores in duos filios impuberes immisos à fratre conspiciat, esset, complexa eos ad se fugientes, ea parte qua vulnera filiis intendebantur, diu corpus suum cædendum opposuit, multisque ita vulneribus faucia, eorum tamen salutis consulere non potuit: illi enim in matris gremio inter oscula ipsa truculentissimè trucidati sunt. Quod si Pelecanum simili casu sese morti obicientem, insipientem appellauerimus, longe quidem insipientiorem Arfinoem dicemus, quæ ita pro filiis trucidari pateretur: cum præsertim ipsa non ad mortem, non ad vincula, sed ad nuptias & regni successiōnem à Ptolemæo deposceretur. Sed tantum abest vt vel Arfinoë, vel Pelecanus sint imprudentiæ damnandi, vt omnium consensu merita, hoc est, ingenti laude, ob incomparabilem, quam omnes admirentur, charitatem, minimè fraudandi esse iudicentur.

Pelecanus commendatur a pietate in suos.

Arfinoës pietas.

MISERATIO.

S E D E N I M, nostri quoque cum Ægyptiis sacerdotibus in hoc pingendi genere consentientes, Pelecanum pro miseratione ponunt, & Aseritoris nostri hieroglyphicum in summa cruce statuunt, qui nos sospitaturus, atrocissima torqueri morte voluerit. Agnoscit & Eucherius Pelecanum pro Christi symbolo, quamuis Hieronymus tradit eam pullos suos nostri percussu interficere, prenentem mox factum, nido in ipso per triduum lugere, postremo seipsam grauitur vulnerare, & sanguinem suum super filios effundere, quo illi perfusi reuiuiscant: quod alij viderint. Sed quod eam alitè, vt etiā alijs plerisque persuasum est rostro pectus dissecantem pingunt, vt ita fuso sanguine filios alar suos, ab Ægyptiorum historia valde alienum est: illi enim Vulturem tantum, vt suo diximus Commentario, id facere tradiderunt, neque non, vt paulò antè dicebamus, Phœnicem, sed hunc non pietate adductum, vt Vultur, sed fato ita coactum suæ consulere posteritati. Sunt & mutua filiorum officia, qui parentibus vicem reddunt, & eam famefcentibus subministrant: verum iis quæ à parentibus in eos profisciscuntur, haudquaquam paria. Quod verò Celsus persuasum facere nititur, eos humanum genus superare pietate, A damascius hæc ab iis geri natura tantum duce proficitur.

Vt psal. 101.

Pelecanus Christi Symbolum.

SOLITUDO.

N O S T R Æ autem sacræ literæ per hieroglyphicum Pelecani, solitudinem interpretantur, cuius factum se esse similem Dauides canit: quia scilicet, errabundus tunc per solitaria diffugiebat loca, qui Saulis Regis indignationem euitaret, quod vt apertius explicaret, nycticoracis etiam similitudinem adiecit, qui quidē non luce, sed tenebris in comparadis vitæ suæ necessarijs plurimum fruitur.

Psalm. 101. vers. 7.

DE VULPANSERE.

Eb ne longius ab hac in filios charitate discedamus, insigne illud quoque exemplum incomparabilis amoris est, quod à Vulpanfere præstat.

FILIVS.

F I L I V M, vt inquit Horus, vt alij, affectum in filios, scribere si vellent Ægyptij sacerdotes, Vulpanferis hieroglyphicum faciebant. Ales hæc, ex Aserner genere, qua lautiores epulas non norat

Vulpanferis pietas in suos.

norat olim Britannia, tanto filios amore prosequitur, vt si vnquam accidat, vt cum filiis in venato- res incidat, simulatque conspecti sunt illi, pater & mater sponte accurrunt, seque ipsos venatoribus dedunt, & vt ita eos à filiis aliorum auertat; *Ἀγροὶ* enim non *Ἀγροὶ*, in antiquis manuscriptis codicibus habetur. Cuius pieratis ergò visum est Ægyptiis, animal huiusmodi magna prosequi veneratione. In iisdem enim manuscriptis exemplaribus est, *ἀγροίσις ἐδοξε σελάζειν τὸ ζῷον* non autem *εὐσεβίας*, vt habetur in impressis. Porro Britanni, qui, vt dicebamus, Vulpanserem in deliciis habebant, nostrum Anserem religiosum opinabantur, eoque abstinabant. Nam cum de moribus eorum Cæsar loqueretur, eos dixerit Anserum cibo non vesci, perinde ac etiam neque Lepore. Verum istud olim.

Anser olim
religiosus
Britanniis.

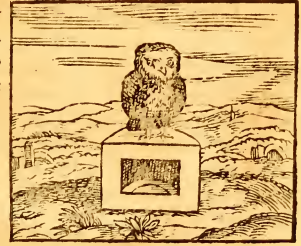
DE NOCTVA.

RELIQUVM est vt & Noctua, & aliarum auium quas promisi significata prosequamur, quæ cum nostrates sint, Latinis & Græcis plurimum innotuere: quare de his longè certiora sumus allaturi.

MINERVA.

*Ha & Non
ripidat, vt
aut Oni-
dius, No-
ctæ volant,
seroq; tra-
hant: a tem-
pore nomē.*

PRI-MARIVM Noctua significatum est, vt Minerua per hieroglyphicum eius intelligatur, de qua ipsa Glaucopidis etiam cognomentum sumpsit: siue propter cæsum oculi colorem, quo qui præditi sunt, præstantioris & acutioris ingenij feruntur esse: siue propter lucubrandi contemplandique munus, quod animi vis nocturni potissimum temporis silentio vegetatur. Qua de causa Dracones etiam, Gorgonem quippe caput, ægidi adsculpebantur. Acutissimum enim esse Draconi visum ex eo potissimum apparet, quod ab intuentio illi nomen, vt in Serpentis commentario copiosius. Addunt alij tertiam quandam causam: quia nusquam

E

*Meminit
Cicero ad
Q. fratrem,
& ad Tor-
quatum.
Plur. in
eius. vita.*

Noctuarum vis maior quam Athenis, vbi dea ipsa præcipue colebatur, vnde prouerbium illud emanat, *ῥαῦκας Athenas ferre*: siue id ob Noctuarum copiam, siue ob numerum multitudinem, qui Noctua signum habebant. Acerbè verò Demosthenes in huiusmodi Noctua cultum ludit, cum è carcere populi Atheniensis elapsus fugeret: nam ad Palladis arcem subinde respectans, sublatis manibus: *O pallas, inquit, urbium domina, cur tribus insuauissimis bestis delectaris? Noctua, Dracone, & populo?* ex vna fortè cæcitatem, ex Dracone liuorem animorum, ex populo instabilitatem & inconstantiam intelligens.

SAPIENTIA.

SANE verò cum Minerua consilij prudentiæque Dea diceretur, aliquot in ostentis Noctua sapientiæ signum fuit, vt quæ in Hieronis priuati adhuc hominis hasta consedissee conspecta est, primo bello quod inicit: nam aruspices hinc eum cautum in consilio futurum prædixere, id quod sapientissimum totius eius vitæ regimen comprobauit.

VANÆ SAPIENTIÆ STVDIVM.

SED quantum pertinet ad doctrinæ studium lucubrationesque ipsas, interpretationem eiusmodi non refruit Basilii, sed eos intelligi vult, qui vanæ sapientiæ studiis incumbunt. Nam, vt illius aspectus noctu quidem valet, Sole autem illucescente non mediocriter obfuscatur, ita istorum hominum mens acutissima quidem ad inanium rerum cognitionem esse videtur, hebetissima verò ealiginèque oppleta, ad veram lucem hallucinatur, neque liquidò quicquam intueri potest. In hanc ferè sententiam Hierosolymitanus Hefychius Noctua comedì prohibebitum ait: quia lucis beneficio nocte polleat, interdiu cæcutiat: ex quo illi debeant intelligi, qui legis contemplatione & scientia plurimum gloriantur, Euangelicam autem claritatem ferre non possunt.

F

NOCTVARVM NUMISMATA QVÆDAM.

IN numis aliquot videas Palladis ipsius simulachrum cum ingenti vmbone, dextera ad oram vmbonis adiecta, virgâ à pectore ad solum applicata, cui videtur inniti: nam virga, vt in caduceo disputatum disciplinâ ostendit. Sub vmbone Noctua est: inscriptio, *ΒΡΕΤΤΙΩΝ*. Ab altero latere caput galeatum; cum Pegaso in plano galææ. Sunt verò Brettij, quos nos Brutios vocamus, vt Hermalaò Byzantio, qui Stephanum de florauit, placet, à Breto Tyrrenorum ciuitate, quam Brettus Herculis filius condidisse fertur: quin & regio ipsa Brettia nuncupata, neque non & Lingua. Aristophanes, *μύλαρα δὲ νῆν γλώσσα Βρεττία πλεῖν*. Antiochus autem Italiam vocatam olim Bruttiā dicit, mox Oenotriam. Alii verò videre est in numis caput Palladis galeatum, ab cuius altera parte Noctua est prostrato innitens carchesio, luxurque quadrigæ cum victoriæ laurea circumducta cum baccis, huiusmodi

*Brettij si-
ue Brutij
quid.*

A iusmodi autem numos argenteos magno numero comperies. Literæ in nonnullis quæ legi possint, A Θ E, à tergo caput ipsius Palladis galeatæ, varisque admodum sunt hi Noctuarum numi.

VICTORIA.

PORRO Noctua Atheniensibus indicium victoriæ fuit, cuius etiam volatus in adagium cessit, *Γλῶσσι ἵπταται*, Noctua volat, cum profligatos hostes, & subsecutam victoriam innucent. Id verò sibi proponebant: propterea quòd auis hæc, ut dictum, Mineræ sacra crederetur, quæ quidem dicta est etiam malè consultata Atheniensium fortunare. Atque hac de causâ Demosthenes oratione *περὶ τῆς περσείας*, Solonis versus citat:

Ex Zenodo
ro & Sui-
da.

ἡμετέροι δὲ πόλιν κατὰ μὲν ὁδὸς ἔσται,
αἴταν δὲ μακάρων θεῶν φρένας ἰδανέων.
Τοιῇ δὲ μεγάλῃ ἐπισκοποῦσθε μοι ἀντι-
παλλὰς Ἀθηναίων, χάρις ὑπὲρ θεῶν ἔχει.

Nostra quidem ciuitas nunquam suto Iouis neque Deorum immortalium arbitrio peritura est. Talis illi contigit custos, magnanima scilicet potentissimo patre genita Pallas Athenæa, quæ manus supra caput eius habet. In adagiis autem, rebus quibuscunque feliciter & ex animi sententia succedentibus, dici consuevit vicitissimum apud eos illud, Noctua volat.

PECVNIAE.

A PVD eisdem Noctuæ cesserunt in pecuniarum nomen: hinc apud Plutarchum in vita Lyfandri à Gylippi seruo dictum, *Multas sub domini sui regulis Noctuas cubitare*. Gylippus enim cum ex ingenti pecunia, quam Lacedæmonem asportare iussus erat, partem interuertisset, eam sub ædium suarum regulis occultauerat, cumque seruorum testimonia contra dominos non admitterentur ex lege, & irritum facerent iudicium, callidè admodum ille commentus est rem aperire sub eo verborum inuolucro: ut indicio pecuniarum facto neque ille accusasse dominum videretur, neque ius vllum violasse, Atheniensis tamen reipub. commodo consuluisse. Alibi Noctuas Laurioticas pro pecuniis appellatas inuenias, non, ut nonnulli putant, à circumducta in numis laurea, quæ admodum conspicua est, sed à Laurio Atticæ regione auriuenera. Obserues tamen in huiusmodi numis non modò laureas circa Noctuas, sed eas laureo etiam ramo insidentes cudi, eius dubio procul hieroglyphico victoriæ, qua de superiùs meminimus. In aliquot procumbentem Leonem superuolat, cū inscriptione, Α Ν Τ Ι Ο Χ Ο Υ, quod nimirum hostis ferocitatem Athenienium prudentiæ succubuisse significat. Sunt aliquot numi in quibus Noctua cum Iouis facie cusa est, eos diobolares fuisse tradunt, quibus verò Noctuæ duæ impressæ sunt, quatuor obolis expendebantur.

Dicti serui
Gylippi.

Aristophanes in auibus: γλαυ-
κας λαυρι-
τινάς.

M O R S

A PVD Ægyptios verò Noctua mortis erat hieroglyphicum, vulgatissimo iam etiam apud nos & Oratorum & Poëtarum testimonio, Noctuam lethale aliquid, aut inauspicatissimum infortunium afferre. Causam huiusmodi significationis duplicem inuenio: vnam, quòd cum Cornix vix longioris symbolum habeatur, comperit Noctuam quadam natura discordia, eius nidis magis quam aliarum auium insidiari reperere eam clanculum, noctis tenebris fretam, & vel pullos, vel oua Cornicis inuadere, atque deperdere. Nam & in manuscriptis Hori codicibus legas *δε φωνὴ δὲ ἐπὶ ρ-
χεται τοῖς νεοσσὶς τῶν κορωνῶν*, quæ vltima locutio in impressis exemplaribus desideratur. Altera consideratio est, quòd mors furim irrepit, & nox pro morte ponitur, ut illud:

In æternam clauduntur lumina noctem.

Æn. li. 10.

Et alibi:

Sed nox atra caput tristi circumuolat umbra.

Æn. lib. 6.

& similia passim. Eucherius Lumen in Diuinis literis pro Dei, iustitia, fide prosperisque cunctis poni autumat: contra Tenebras pro nocte, iniquitate, infidelitate, aduersisque omnibus, ac perinde pro errore, & ignorationis cæcitate, atque etiam mortis acerbitate. Denique Diuinæ literæ mortem sæpe pro vniuersa calamitatum strue ponunt, sicuti etiam viuificare, pro liberare à periculis & ærumnis: ita enim interpretes exponunt illud Plaf. L X X I. *Et conuersus uinificasti me*. Demum Noctua noctis domina perhibetur, vnde illi apud Latinos nomen. Quòd verò nocturno cantu suo infortunium semper aliquod minitetur, Pyrrhi tantum Epirotarum Regis exemplum ponam, qui cum Argos expugnatum duceret, infelicissimæ atque ignominiosissimæ mortis signum accepisse fertur à Noctua, quæ hæc illius ex itinere infedisset. Nam cum is detractò insigni à galea, ne internoscere-
tur, in Argiuos oppidanos cædem inceptasset, aniculæ cuiusdam filius cum hasta leuiter vulnera-
uit. At cum Pyrrhus impetum in percussorem fecisset, Argiui mater, quæ supernè spectabat, pericu-
lum intuita, regulam ambabus manibus arreptam super Regis galeam effudit: quo ictu cum exani-
matus cecidisset, Zopyrus quidam, qui sub Antigono militabat, Rege cognito accurrit, detractaque
galea ferrum gutturi admouit, sed toruis Pyrrhi oculis attonitus, & os & mentum eius pro iugulo
recidit. Hoc igitur mortis signum illud esse crediderim, quod ab liçtore ferebatur ad damnarum
publico

Tenebra
pro angu-
stis ut &
nox.

Pyrrhi Re-
gis infortu-
nium.

publico iudicio, præsertim apud Æthiopes, à quibus Ægyptios aiunt multa rituum id genus multos: nam pios eos ante omnes extitisse, familiaritates eorum commerciaque cum diis, & inuicem agitata conuiuia, de quibus & Homerus & alij scripserunt, facile indicant ita fuisse tunc hominibus persuasum. Eo verò signo viso reus spontè sibi mortem consciscibat, magno & sibi, & patriæ dedecori futuras, nisi fecisset: adeò illi Regem suum ut numen venerabatur, vulgòque adorabant. Atqui ferunt quendam per hæc morti destinatum, cum de fuga cœpisset agitare, priusquam periculo se abstraheret, zona à matre stragulum: adeò persuasum fuit genti, non licere mortem magistratuû pronuntiatione decretam, exilio vel subterfugio quopiam alio commutare, ut iam seuera Lacenarum exempla in desertores filios edita mirari desinamus. Quamuis verò Regem illi suum tãto cultu, & obedientia prosequerentur, supra Regem tamen, qui Meroëm incolebant, Memphitici sacerdotes erant, quibus memoria proditum ius olim fuisse mortis Regi per internuncium imperandæ, alteriûque in demortui locum, cum libitum esset; constituendi. Sed nos ad hieroglyphica, quæ tractanda suscepimus, reuertamur.

Cisile Platonē in Timæo Aristoteli Metaphysicis Strabo lib. 17.

MVTVA HOSTIVM DETRIMENTA.

Noctua cū Cornice dissidium.

Ab Eliano lib. 3. ca. 9.

SI verò hostes duos capitali odio detrimenta, & insidias alterum alteri sempiternis indignationibus molientes, manifesteque mutuarum cædium sanguine commaculantes, notare vellent Ægyptij sacerdotes, Noctuam & Cornicem proponere consueverunt, quarum usque adeò immortales sunt inimicitia, & hæc, & alia in mutuo semper damno odium exerceant. Cornix enim interdum oua Noctuæ rapit, absumitque sibi conscia Noctuum interdum cæcutire. At Noctua contrà, ut dicebamus, noctu in oua Cornicis inuadit, quæ subfuerit ac edat: sicque altera interdum, altera noctu potèrior. Quinetiam, quod ad earum inter se temperaturam nullo modo congruentem, facit, sunt qui exploratum esse habere dicant, confusum vtriusque sanguine coire non posse.

ABSTEMIUS.

Oua Noctuæ.

LONGE salubrius est significatum illud, quo hominem sibi ab ebrietate cauentem significare volentes, Noctuam oua sua defugentem effingebant: quando memorant oua Noctuæ ea vi polere, ut si per triduum ebriosi in vino dentur, cædium eius adducant, & abstemios homines reddant: quod etiam apud Philostratum asserunt comperi: qui abstemium scribit ita reddi puerum, ut donec vixerit vini odio teneatur si priusquam vllum vini gustum nouerit, Noctua oua leuiter cocta, illi forbillanda propinentur: vini enim odium inde suboriri, quia temperantior hinc fiat naturalis calor.

PATROCINIVM FRVSTRA IMPLORATVM.

ADDIT his Horus, ut si hominem ad alicuius misericordiam, patrociniij vel salutis causa euentu irritò confugientem, significare vellent, Passerem & Noctuam soliti essent figurare: siquidem ille, vel alia quapiam auicula, ubi aucupis infestas artes declinare studuerit, ad Noctuam confugiat, cuius patrociniû speret se periculum euitare posse: sed enim, ibidem intercipiuntur, ubi sibi per-fugium adesse propofuerant.

TYRANNVS.

Hoc est cornus nocturnus, in duas. Nocturnus est avis nocturna, quæ in nocte videtur, & in nocte auditur. Nocturnus est avis nocturna, quæ in nocte videtur, & in nocte auditur. Nocturnus est avis nocturna, quæ in nocte videtur, & in nocte auditur.

HVIUS quodammodo generis est Nycticorax, quæ tyrannidem significat, ob occultationem scilicet consiliorum, quæ dissimulare potentiores pro magno habent negotio. Huic significato Callimachus ansam dedit, qui tyrannos loqui veluti *σκιάπες* ait, *σκιάπες* verò *ἀνυπκτικὸς* dictæ, quasi *σκιάπες*, quod scilicet eorum sermones nocturni plurimi sint, & in arcanis habeantur, uti Nycticoraces noctu plurimum obstrepunt. Et quoniam ales hæc mihi inter lucubrandum obstrepuerit, minimè prætereunda fuit, ut omen eius cluderemus.

HYPOCRITA.

EAM Diuinæ literæ inferri mensis non permittunt, quoddam hominum genus hieroglyphicè innuentes, qui palam strepitum nullum, insidias nullas mouent, sed hypocritæ tristes, omnem mansuetudinis, modestiæ, benignitatisque colorem præ se ferunt, clam verò fornicationes, immundities, crapulas, ebrietates, & multa humani generis opprobria consecantur: latet enim interdum Nycticorax, noctu verò prodit ad infausa negotia, deque culminibus cædium lethalia quæque meditatur, & inuisum quiescentibus tumultum excitat inauspicatissima.

Christus & Christiani Nycticoraces dicti.

CHRISTI HUMILITAS.

EADEM verò causa qua Christi humilitatem agnoscimus in humana forma suscipienda, quem scilicet, modò Vermem, modò Scarabæum, modò quid eiusmodi aliud in Diuinis literis appellatum

A tum comperimus, Nycticoracem quoque nuncupatum Theologi veteres obseruauere, & ipsum inquam, & vnumquemque ex iis, qui cum tempore hallucinationis sectabantur: nempe quod tam Christus, quam Christiani, despectui ludibrioque fuerint apud Gentes. Vnde Paulus: *Nos Christum predicamus crucifixum, Gentibus quidem stultitiam, Iudeis scandalum.* Eoque spectare aiunt Psalmi dictum: *Factus sum sicut Nycticorax in domicilio;* de quo apud Eucherium. Sunt qui Noctuam & Nycticoracem eandem alitem putent, & qui hanc Bubonem esse contendunt: neque tamen desunt, qui Orientalem esse autem autement, nostris parum cognitam, apud quos nominis tantum interpretatio manifesta sit, nocturnus quippe Coruus.

DE CORNICE.

ORNICEM ea potissimum de causa Noctuar subiuuimus, ut qui summam ex vtraque discordiam intelligi ostenderamus, ex altera tantum, quippe Cornice, concordiam significari comprobemus: si tamen cur Martem, & Venerem per Cornices duas Ægyptij significarent, ostendi prius curauerimus. Ex alitis huius fœtu duo tantum ova oriri compertum est, inde autem & marem & feminam pariter excludi. Quod si, quod raro accidit, geminos vel mares, vel vtramque feminam gigni contigerit, cœlibem vtrumque vitam agere, coniugatorum verò: si alterum moriatur, marem cum nulla vnquam alia Cornice copulari, neque etiam semel viduata femina, marem vnquam amplius querit vsque dum viuuit: sed ut apud Maronem est, *Sola in sicca secum statiat arena.* Vnde fit, ex Ægyptiorum disciplina, ut in Cornicem vnam tantum incidentes, inauspicatum esse mortales putent: quod Ælianus etiam tradit, viduato scilicet animali obuiam facti, ac perinde cœlibem solitariamque, hoc est, tristem, ac necessariis destitutam adminiculis, vitam degendam esse. Hinc etiam Zezes apud Hesiodum, vbi Poëta vxorem auspicato ducendam monet, si, ait interpres is, *Cornices duas obseruaueris.* Sunt qui autem hanc inauspicata omnino putent garrulitatis: à quibusdam autem impendio laudatur.

Auctore Ovidio libr. 2. Metam. Mars & Venus per duas Cornices.

B cœlibem solitariamque, hoc est, tristem, ac necessariis destitutam adminiculis, vitam degendam esse. Hinc etiam Zezes apud Hesiodum, vbi Poëta vxorem auspicato ducendam monet, si, ait interpres is, *Cornices duas obseruaueris.* Sunt qui autem hanc inauspicata omnino putent garrulitatis: à quibusdam autem impendio laudatur.

MARITALIS COPULA.

ET eodem quidem argumento, iisdemque Cornicibus geminis, congressum maritalis copulæ legitimum indicabant, quod aiunt, eas ita inuicem copulari, quemadmodum homines naturali more coniunguntur. Hinc illud, quod ore eas coire vulgus arbitrat. Præterea omnia quæ coruinam speciem habent, raro coire solent, identidemque sacrum matrimonij fœdus nulla labefactari petulantia, vel improbiore lasciuia nequitia debet, ut multos legimus, non nisi liberorum quærendorum causa coniungi solitos, à conceptu sibi temperasse: qui quidem modus & tenor & sobriè ac honestè seruatus in causa fuit, ut per Cornices duas nuptiarum fieret hieroglyphicum.

Cornices pro nuptijs.

CONCORDIA.

CÆTERVM, quia in nullo vnquam vitæ colore ac statu concordia magis expetitur, quam in maritali commercio, Cornix hinc ipsa concordia symbolum habetur: ideoque vulgò Græci, ut Hori interpres Philippus obseruauit, nuptialibus festis *ἐκ κορυκωρήν* clamitare consueuerunt, cum tamen ignoraret, ex instituto veteri Cornicem in nuptijs omine auspicatissimo nominari solitum. Animaduertendum autem in Græcanica illa succlamatione aliquid desiderari, videndumque apud Æschylum, Danaïdibus, ita scribi, *ὄν κόρος τε, καὶ κόρος, καὶ τὰ βίη ἐκ κορυκωρήν*, pro *κόρος κορώνας*, quod nescio quid esse volebant, quod cantilatum verecundiam iis, qui liberis operam dabant, auferret, quæ si quis vberius sibi declarari cupiat, ad commentaria Pindari se conferat, in Pythijs, ode tertia. Sed ut ad concordia hieroglyphicum reuertamur: alitis huius simulachrum sæpe vidimus in Faustinae Augustæ numis, cū inscriptione, *CONCORDIA*. Eoque nimirum Iuuenalis respexit, cum veterē concordiam dixit nido increpitare, quamuis superiore ætate fuerunt, qui Ciconiam ad hoc signari arbitrati sunt: sed enim, quam in numis conspeximus, nihil habet quod ad Ciconiæ effigiem referri possit.

Cornicis clamor in nuptialibus festis antiquus.

Satyr. 1.

CORONA VRBS.

CORNIX verò in manu Palladis, cuius simulachrum aheneum sub dio Coronæ visebatur, ciuitatis ipsius & nomen, & nominis causam significabat. Ait enim Pausanias, Coronem ciuitatem ideo eo nomine nuncupatam fuisse, quod in fundamentis, dum vrbs ea in Peloponneso conderetur, ahenea Cornix inuenta fuerit, ea verò *κορώνη* Græcè nimirum est.

Corone vrbs Messeniorum in Peloponneso.

GARRVLITAS.

SED esto, fuerit Cornicis simulachrum in manu Palladis in clara admodum Peloponnesi ciuitate, longe secus Athenis, vbi Cornices ad arcem Palladis non aduolabant, de quo Lucretij sunt carmina in hunc modum:

Est & Athenais in montibus, arcis in ipso

*Vertice, Palladis ad templum Tritonidis almae,
Quò nunquam pennas appellant corpora rance
Cervices, non cum fumant altaria donis.
Iisque adeò fugiant, non iras Palladis acres
Pernigili causa Graiùm ut cecidit Poeta,
Sed natura loci hoc opus efficit ipsa suapte.*

Natalis Co Ex Græcorum igitur ipsorum sententia, abiecta repulsaque Cornix à Pallade est, utpote quæ medi-
mes l. br. 4. tationum perugilio infesta sit, & mentis agitationem interpellat obtrubétque garrulitate sua, cuius
cap. 5. est hieroglyphicum. Inde autem & Cornicari verbum, quo utitur Persius:

Nescio quid tecum graue cornicaris inepte.

Id Græcè κεραιός, de garrulentibus.

TABELLARI FIDES.

*Persius Sa-
ty. 5.
Aristophanes in Pla-
to.*

S EDENIM, ea quæ ad Crocodilorum urbem supra sepulchrum quoddam Cornix in columna
sublata erat, fidelem operam in tabellario munere præstitam indicabat: huiusmodi enim honos
& sepulchri & columna: habitus est olim Cornici à Marthe Ægyptiorum rege, quòd munus id dili-
genter obuiisset, quòd volandum, aut ubi sistendum, summa docilitate perdocta. Sepulchrum id vise-
batur ad paludem Myridis appellatum.

PROSPERITAS VITÆ.

*Quot annos
vixit Cor-
nix.*

I VSTVM vitæ spatium ab homine feliciter decursum, Ægyptij sacerdotes hieroglyphicè tunc in-
telligendum proponebant, cum Cornicem vitæ functam figurassent. *Viuerè enim Cornices, multos* **E**
diciuntur in annos: & Lucretius, Cornicum secla vetusta dixit. Comperit verò est ex alitis huius viuaci-
tate, carnes etiam eius in cibum sumptas, non tantum ad diuturniorem vitam conferre, verum etiam
in longissimis morbis, & carnes esse, & nidum contritum illinere vtilissimum. Quòd autem tradide-
runt Ægyptij centum eas annos superare, animaduertendum est, annos, de quibus sacerdotes illi men-
tionem faciunt, quadriennes esse singulos, ratione à Sothecis ortu supputata: quatenus scilicet supe-
rantibus vnoquoque anno solari horis sex, integer demum dies vnus, qui apud nos intercalaris ha-
beretur, apud illos integrum & perfectum annum absoluit. Quare qui annos eas ferè quingentos vi-
uere dixerunt, haud ita multum diuersi abeunt ab Ægyptiis. Neque me præterit, Aristotelem arbitra-
tum, nullum animal homine diutius viuere præter Elephantum: quod si ad huius ætatis spatia refe-
ramus, breuissima admodum erit viuaciorum animalum vita. Cæterum, Ægyptiorum traditioni sub-
scribunt perique aethores minime contemnendi, acceptissimumque illud apud omnes dictum, *Cor-
nice viuactor: ut non temerè mihi videatur Hesiodus scripsisse,*

*ὄνεια τοῖ ζωῶν ἡμετέρας λακέρυζα κορώνη
αἰδρὸν ἡρώεσς.*

*Citatur à
Plutarcho
Περὶ τῶν
εὐλαϊστῶ-
των.
Ter tria se-
cla hominis
transiit
garrulacor-
nix.*

*Quæ uxor at
peragit cor-
nicis tem-
pora ceruus.
Mulum se-
nescentem
cornicem.
Cicero pro
Aurena, &
pro Flacco.
Macro. lib.
Saturnaliū
7.
D. Hieron.
aduersus
Ruffinum.*

Et reliqua de animalium ætatibus ex grauissimis authoribus exploratissima. Quem secutus Plutar-
chus eo opusculo, quo bruta etiam ratione uti disserit, ὄνεια καὶ τρεῖς φησὶ ἀνθρώπων ἀγένη, τὰ δὲ τρία χρόνον,
ἀλλὰ ὄνεια χρόνον ζωῆς ἀνθρώπου, quarum vnus cuiusque viri occubuerit, non breue temporis spatium, sed no-
nem hominum ætates uidua permaneat. Theon tamen in Arati carmine ἐντάχεται κορώνη, non pro nouem
ætatibus, sed pro multis accipiendum censet, esseque tantumdem ac si πολὺν χρόνον dixisset: eam
enim esse nouenarij numeri vim, pro multitudine accipiatur, de quo etiam in caudam Scorpij di-
sputaturn à nobis est, super Nicandri versu. Quinque itidem ætates hominum Cornicem viuere le-
gas apud Aristophanem. Psalmographus autem intra octoginta annos plurimum ætatem hominis
concluit, quæ summa in Cornice esset quadringentorum annorum. Atqui receptum est apud nos-
tros ex Diuinis Hebræorum literis, aliquos noningentos circiter annos peruixisse, qui, ut etiam ad
veterem Ægyptiorum rationem supputentur, quadrimensibus annis ad calculum reductis, ut non-
nulli accipiunt, erunt omnino anni rationis nostræ multò plures, quàm nunc viuunt. Sed ut sacra
missa faciamus, quorum fides à Theologis absque controuersia est accipienda, nōne Seras adhuc
populos supra c. c. annos viuere prædicant? Quare si fides rerum scriptoribus adhibeatur, nihil hic
diuersum ab alijs allatum ab Aristotele fatendum erit: si modò is nullum animal homine diutius vi-
uere professus est. Sed fuerit varia annorum ratio pro locorum, & gentium institutis, dummodò vno
authorum omnium consensu Cornix viuacissima reperiatur.

IV VENILIS SAGACITAS SENILI EXPERIENTIÆ PRÆPOSITA.

*Proverbiū
cuiusque ex-
plication.*

I LLVD ad hanc materiam facit, quod huius viuacitatis ergò proverbiū factum aiunt, *Cornici
oculos confingere*, quo Cicero, Macrobius, & D. etiam Hieronymus vsi sunt, volentes antiquitati vel
sublatam, vel diuinutam auctoritatem nouo iuniorum inuento commōstrare. Porro Ciceronianum
illud pro L. Muræna, *Inuentus est scriba quidam Gn. Flavius, qui Cornicum oculos confixerit: id spectat*, ut in-
uenisse eam rationem ostēdat, quæ legum factorumq; interpretibus auctoritatem & existimationem
immi

A imminueret, cum eo præcipuè nomine colerentur à rudi populo, quod fastis diebus penè singulis ab eis petèdi essent, vt ex eius arcani peritia cognitioneque crescerent, suamque illam scientiam magis ac magis populo venditarent: is verò cum singulis diebus ediscendos fastos populo publicasset, re iam diuulgata perucit, vt in minori deinceps pretio sacrorum interpretes haberentur, atque ita consilia eorum de tuenda exultatione prorsus euerit, Cornicumq; demùm oculos cõfixit, fama per magnam inuidiam sibi comparata. Quod verò ad mētis prauitatem pertinet, ibi Propertius tangit, vbi de lenæ cuiusdam ingenio & sagacitate disserit, pluribûsque eius vafra mentis & imposturis enarratis, vt vno omnia verbo claudat, ait:

Posset & attentos asu cecare maritos,

Cornicum immeritis eruit vniue genas.

Sumptum ex historia, quod Areopagite puerum damnauerunt, propterea quod is Cornicum oculos suos dixerat: hæc enim volans, volantes identidem pullos aliquandiu pascit. Nihil verò magis negoriosum hominem indicat, quàm & rerum fatagere, & nihilo secius interim aliquid esitare.

In Georgicis lib. 1.

INQVIETVDO.

HORVS hominem in assiduo motu, mentisque agitatione ita verlatum, vt neq; dum cibum caput interquiescat, per Cornicis pullos significari tradit. At rectius per Cornicem, & duos illos pullos suos dixerat: hæc enim volans, volantes identidem pullos aliquandiu pascit. Nihil verò magis negoriosum hominem indicat, quàm & rerum fatagere, & nihilo secius interim aliquid esitare.

HYEMIS.

A PVD Hesiodum Cornix est hyemis symbolum, vt eius interpretes eo versu tradit:

Μητι ἐφελωμένη κρώϊη λακέουζα κορώνη.

quod ita Maro transtulit:

Tum Cornix plena pluuiam vocat improba voce,

Et sola in sica secum spatatur arena.

Aperius Euphorion: ὅτε κρώϊος ὄρε κορώνη.

DE PASSERE.

PONGE diuersum à Cornice Passeris est ingenium, ac perinde vitæ breuitas angustissima: Passerum enim mares anno diutius durare non posse compertum est, cuius rei causa salacitas, incontinentissima, quæ tot hominum etiam ante diem effectos exhaustosque viribus tradit fenecluti.

ANNVVM VITÆ TEMPVS.

SED ENIM & Egyptij, & alia quoque nationes, tempus annum per Passeris hieroglyphicum intellexere. Nam & Calchas, in artificio augurandi genere celeberrimus, ex Passerum numero, quor Serpens deuorasset, belli Troiani tempus auguratus est, qui pro Passeribus annos, pro Angue tempus intelligeret: vt in Serpente Saturnum significari ex huius animalis gestamine demonstratum. Solum enim Tempus edax rerum tūque inuidiosa vetustas omnia destruitis. Quare iam taceat Epicurus, neque amplius portenta derideat, neque vterius asserueret Passerem nihil simile habere cum annis, cum & Græcorum disciplinæ, & hæc Egyptiorum oracula testatissimum relinquant, tempus annum ex figura Passeris non temerè ab Homero & aliis positum.

Homerus

Iliad. lib. 2.

Ouid. li. 15.

Metam.

Sed & Eschilus in Eumenibus:

χρόνος καὶ θάψι πάντα.

χρόνον δὲ μὴ.

Simul se nescens cuncta tempus destruit.

Figura & pictura Passeris.

Hinc illud, passere salacior.

PROLIFICA SALVBRITAS.

IDEM Egyptij sacerdotes si prolificum hominem, & petulantia intemperantiùs deditum significare vellent, Passerem pingebant *πυρρήνη*, fuluum quippe, & aris instar rubicundum: non autem pyrgetem, quod nonnulli turricolam interpretati sunt, cum exemplaria Hori manuscripta *πυρρήνη* legendum indicent. Passer enim titillatione immodica, & feminis vbertate concitatus, vel septies vna hora feminam salit, nunquam egens genitura. Eiusmodi porrò salacitatis obseruatio effecit, vt ad languescentem Venerem excitandam Passeres in cibo, vel eorum oua Medici propinarent, ideoque eos Veneris curam trahere mythologi confinxerunt. Iam & Thericles ait Passerem elirationem rem Veneream plurimùm adiuuare.

SIRENES.

QVIN & Sirenas, quæ suauitate cantus & mollibus quibusdā illecebris, illectos homines apud se ad mortem vsque feruntur detinuisse, Passeris esigiem à pectore supra, femineâ verò infra

habuisse, tradunt quædam Græcorum fabulæ, vt in Suidæ Collectaneis habetur: quamuis alij aues eas
 scæminea tantùm facie fuisse prodiderint. Has verò Veneris illicium significare vsitatissimo hiero-
 glyphico, negat nemo.

*Ifacius,
Theopompus
in Calles-
theo, & O-
uid. lib. 3.
art. aman.*

PETVLANTIA PERNICIOSA.

*Homerus
lib. 4. Odyss.*

ADDUNT & perniciem, quæ subsequitur ex nequitia, per Sirenis imaginem significari: eoque
 tradunt nautas illos apud Homerum cantilenis illectos, exitij sibi causam comparasse. Sapien-
 tissimùmque ideò Vlysses fingunt, quòd fociorum auribus cera oblitis, pereundi periculum sustule-
 rit, sibi que cauerit, ne illi quicquam, quod imperaret, aut nutu significaret, facerent, ad malum se vin-
 culis alligari passus, neque prius dissolui, quàm in tuta superato periculo, euassissent.

E L O Q V E N T I A.

SAPIENTIORES tamen, Sirenas pro hieroglyphico eloquentiæ, felicissimæque persuadendi vi
 posuerunt, vnde dictum illud de Catone Grammatico:

Cato Grammaticus Latina Siren.

*Sic Philo-
stratus in I-
socrate, Iso-
cratem Si-
renem vo-
cat.
Passer pro
anima.*

Et Apollonius Tyancus apud Philostratum, in Apollinis templo suspensas etiam aureas Sirenum il-
 lecebras memorat, in huiusmodi significatum. Atque, vt ad Passerem reuertamur, diuinæ etiam lite-
 ræ alitis huius hieroglyphicum nonnunquam pro anima ponunt, quæ voluptatibus & sensui dedita
 facile seducatur, nequitiaque laqueis identidem irretiatur: vnde Psalmographus ille fatidi-
 cus plurimùm exultat, *animam suam ereptam esse, veluti Passerem, de venantium laqueis.* Et

Psal. 82. Inuenit sibi Passer domum, qui scilicet prius erat erraticus & vagabun-
 dus, modò his, modò illis illecebris auocatus. At vbi sacras cœ-
 pit ædes frequentare incoletæque, domum
 est sibi visus inuenisse.

* * *

PIERIVS

F

PIERIVS VALERIANVS AD IACOBVM SADOLE- TVM VIRVM PRÆSTANTISSIMVM.

DE IIS QVÆ PER ACCIPITREM

SIGNIFICANTVR,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER VIGESIMVS PRIMVS.

B

COMMENTARIA de sacris Ægyptiorum literis, quæ aliquot abhinc annis inter varias occupationes, quæ studiorum meorum cursum sæpius interrumpere, conscripseram, prout ab amicis, modo hoc, modo illo poscebantur, ita sua singulis distribuere consuevi: tota enim hæc lucubratio ad eorum fuit obsequium accommodata. Inter hæc tamen, cum Accipitrem plerique à me extorquere contenderent, impetrare minimè potuerunt, quod eum, honoratis. Pater, præcipuum mei erga te cultus & obseruantie argumentum esse constitueram. Memor enim tuorum erga me meritorum, neque non humanitatis ac beneficentie, quæ me totiens duro meo tempore liberalissimè profectus es, id semper in animum induxi meum, ut quando nullum tot beneficiis gratiam referre possem, quantum saltem tibi deberem, apud omnes ingenue profiterer, Accipitri itaque meo id præcipue mandavi, ut quaquà iter arriperet, quaq; expatiaretur, si modo probante Deo volatum auspiciatus esset, Sadoleti merita, locorum ubique meo nomine predicaret: neque tamen magni se effecisse aliquid arbitraretur, si doctrinam hominis in vnoquoque disciplinarum genere absolutissimam, si summum ingenium, si beatissimam eiusdem eloquentiam attestaretur (non enim nostra hæc indigent predicatione, quæ sua se vi, per vniuersum iam terrarum orbem immortalium laude diuulgant: nomenq; nullo vquam tempore intermoriturum sibi ipsa peperere) sed ijs quædam admirabiliora patefaceret, nulli quippe parem in eruditione tanta humanitatem, nulli in tam variis aulæ nostræ conflictibus castiores mores, nulli manus ad promerendum promptiores, nulli ad amicorum quorumcumq; res iuuandas, officia præsentiora. Natos è literatis hominibus plerosque sibi, natos alios patriæ, domesticæve suis, alios ita huic vel illi, ut per factiones etiam reliquos infecerent. Sadoletum vnum ad totius humani generis commoditatem huic seculo ab immortalis Deo datum. Hæc secum allaturus est Accipiter noster, quem pro testimonio opera ipsa tua omnibus cognitissima subsequetur, neque non omnium, quotquot ætate nostra viri probi sunt, succlamatio consensu mirifico repetita. Sedenim tu, qui ut literatissimus es, ita etiam humanissimus, cum hæc leges, puta te Pygæorum agmen intueri, quod dormienti Herculi negotium facere conetur, armaq; eius omnia sibi asserere meditetur, qui tamen si nihil proficere videantur, de ridiculo tamen conatu delectabile possunt spectaculum exhibere. Interim quid Accipiter ex Ægypto attuleris, explicare incipiam.

C

DE ACCIPITRE.

ACCIPITRIS quidem significata multa, & admodum varia sunt, cum ex eo victoria, celeritas, ær, sacerdotium, Sol, Deus, Animus, Mars & Venus, & pleraque alia hieroglyphico schemate ostendantur, quorum causas sigillatim explicare nostri fuerit instituti.

S O L.

PRÆSTANTISSIMA autem omnium apud Ægyptios consideratio super Accipitre fuit, ut Soli eum æquipararent, solarisque vigoris symbolum, hieroglyphicumque inter volucres omnes constituerent: propterea quod animal esset genitura, ut compererant, fecundissima, eaque de quafai in eo genere ἡγεμονιστὴν recensabant, quem Latini Butionem appellarunt, siue quod re ipsa tres habeat testes, siue quod duos tantæ salacitati sufficere non posse crediderint. Ea nuncupatione Agathoclem Siciliæ tyrannum à Timæo historiæ scriptore notatum obseruauimus, quem tota pueritia νεῖνον ἢ ὄρνεν fuisse tradit, nec minùs petulanter reliquum ætatis tempus in nequitia peregris.

Vnde Euāthes in fabulosis illum sacrum Soli, id est, Apollini tradit, cui Homero, ὄρνεν testis.

Commune meretricem, vel scortum prædicunt.

Ceterum Accipiter propter id quod egregie est prolifica vi præditus, id etiam commune habet cum Sole, quod & viuacissimus esse perhibetur, & iubaris ipsius radios firmiter intuetur. Vnde etiam fit, ut Medici ad oculorum morbos Accipitrinæ herbæ vtantur beneficio. Qui quidem rerum consensus etiam transit ad metalla. Siquidem ferunt ossa ex eius tibiis admodum auro, ita id attrahere, quemadmodum Magnes ferrum sibi cogit adhaerescere: nimirum enim Chymici aurum solare metallum ponunt. Porro, Accipitrem Apollinis nuncium dici, legas apud Adamantium. Plutarchus, qui eundem Osirim & Solem interpretatur, omnino propter eximiam videndi facultatem hoc assertum putat. Habet & aliam cum Sole similitudinem Accipiter, quod, ut perhibent, tricesimo quoque die solear æminæ consortium appetere, ut Sol eo circiter temporis intervallo superato, Luna coniungitur. Ea verò fuit mortalium religio, Medicinæ inuentum Appollini adscribentium, ut in desperatis à clinica medicina morbis, cuiusmodi quartanæ sunt, in quibus parum illa, aut nihil pollet, persuasum sit vel puluerem, in quo se volutauerit Accipiter, lino rutilo in linteolo adalligari decumbentis collo, remedio, ut aiunt, efficacissimo.

D E V S.

Cur Deus
per Accipi-
trem.

Sed cur ego dissimulem, quod ab Eusebio refertur super altis huius præstantia, ut inquit ille, à Zoroastre traditum, Deum Accipitris habere caput? quippe qui inter omnia ea quæ labem nullam aut corruptionem sentiât, primus ingentis, neque interitus vnquam, partium expers, sibiq; ipse similissimus, bonorum omnium origo atque author, rerum pater omnium optimus ac prudentissimus, sacrum iustitiæ lumen, absolutissima naturæ perfectio, eiusque inuentor & sapientia: quas dotes cum Soli plerique attribuant, quanto magis eius auctori summo cõueniunt, qui tabernaculum suum in eo, uti apud scriptores diuinos legitur, collocauit.

E

S V B L I M I T A S.

MOTVM adhæc philosophantis cuiuspiam, qui rectâ feratur in sublime, nulla prauæ rationis fallacia perplexitatēve labefacturus, sed quicquid hic conspexerit, statim surrigat ad Deum, iidem ipsi sacerdotes ostendere si vellent, Accipitrem sursum versus aëra captantem pingere consueverunt. Cetera enim volatilia, si cursum arripuerint in sublime, obliquo ferri tractu, curuatique spatibus agi coguntur, neque rectâ cursum possunt intendere. Solus autem Accipiter sublimipeta recto metu volat.

Hinc Hom.
Iliad. lib. v.
Οδυσσεὺς
ἰψηλόν, περ-
νικτιὸν ἀκκι-
πῖτρε.

H V M I L I T A S.

CONTRA verò, si à sublimium consideratione sese adhæc inferiora demiserit, quasque ibi ideas conspexerit in centro hoc recognoscat, neque ab recto quicquam aberrat itinere, volentes indicare, Accipitrem iidem se ad terram demittentem faciebant: nam volucres reliquæ, veluti sursum versus volaturæ, per circuitus ascendunt, ita cum descendunt, transuerso, tortuosoque volatu id facere coguntur. Verum Accipiter, uti sursum versus efferendus, rectâ fertur, ita si supernè delapsus, ad terram humipeta fiat, recto ad nos tramite deferitur.

A N I M V S.

Animus
alatus.

CV M itaque potiores volandi partes Accipitri datæ sint, animusque sit Platoni alatus, sint volatilia etiam in Paradisum deliciarum: quippe in animam ad hominem adducta, quod varios ipsius cogitationes ostendit, non immerito Accipiter tam ob hoc, quam etiam ob ea quæ superius dicta sunt, animi simulachrum habetur apud Ægyptios: hi quæ duo quos ponunt motus, totidem in animo affectus indicant, qui tunc Accipiter sublimipeta est, cum cogitationem in Deum & in cœlestia surrigit: humipeta verò, cum se ad ea, quæ terræ beneficia sunt examinanda applicauerit. Accipitrem igitur sursum versus tendentem si quis pingat, animum qui ad diuina sustollatur intelligemus, quem si ad inferna delabentem effinxerit, Philosphum præcipuè Peripateticum, cuius scilicet, omnis contemplatio circa materiam versatur, delineatum intuebimur. In vniuersum autem, ut Hesychius ait, volatilia in sacris literis homines ostendunt qui contemplationi vacant, terrenis se negotiis haudquaquam immiscentes: quod si necesse fuerit ab ea se deiciere, statim reuolant in sublime. Nam & Eucherius sanctum virum hieroglyphicè poni tradit per Accipitrem in Diuinis literis: siue ea de causa quam superius attingimus, siue quia volucris hæc præcipuè, mutata veteri penna, insigniter renouatur. Ita vir qui se Deo dedicat, inueterata prioris vitæ studia proiciens, simplicem bene viuendi regulam assumit, ad quam omnem vitæ suæ rationem dirigat cõque spectare Iobis dictum, Nunquid in sa-

Marti &
Veneri cur
dicati Ac-
cipitres duo
viri que se
xus.

piæ tuæ plumescit Accipiter?

M A R S E T V E N V S.

ERAT & illud apud sacerdotes Ægyptios memorabile commentum, quod Martem & Venerem per duos vtriusque sexus Accipitres intelligebant, quorum marem Marti, feminam Veneri

A neri dedicabant. Causam figmenti eam memorant, quòd reliqua fœminei sexus animalia maribus concubitu assiduū deposcentibus minimè morigera sint, quod yna præstat Accipiter: trigefies enim vno die requisita, quantūlibet secesserit, appellata à mare iterum atque iterum obsequitur, fœminas verò maribus morigeras, siue vt in aliquot Hori codicibus habetur, in Venerem procliuius pronas, elogio Veneris Ægyptij honestabant: difficiles autem, rusticas & morosas, ab huiusmodi cognomento repellabant. Alia item causa est cur Martis vocabulo Accipiter accipiatur: quia scilicet ex traditione quadam astronomica sanguinem à Marte regi nouerant; cuius Accipiter est egregiè sitibundus: est autem animal omninò violentum, imperiosum, cædis crurisque auidum. Hinc apud Platonem in Phædone, legas eorum animas qui dominationum per violentiam, & iniuriam & rapinas exercuerint, post obitum in Accipites & Miluios abire.

R A P I N A.

H VNC quoque sacræ literæ Leuitico mensis inferri prohibent: propterea quòd rapax aliquin animal, ad impietatis quidam disciplinam, vt diceret Hefychius, curatur, & imperata facere assuescit, vsus tamen eius ad simplicium auium exitium expetitur. Hi sunt: qui sacerdotalem huius vel illius familiæ vitam professi, meliora secuti videbantur, vt nihil iam his ad hominis verè Christiani tranquillitatem abesse videretur. Principum tamen aulas affectantes, ad rapacitatem, ad pristinos reuersi mores, & suis & aliorum libidinibus inservientes, diuinæ profanæque omnia commiscunt: hinc hæresum fauor, atque fomentum, hinc bellorum adhortationes, impulsionesque, hinc bonorum pressuræ vexationesque, populorum cædes, vrbium incendia, regnorum euersiones, terrarumque desolationes oboriuntur. Sic olim Basilium, sic Athanasium, sic Chrysostomum, sic magno numero alij malè habiti: sic nunc armorum sonitu totus ferè Christianus orbis exciuit, quæ tragœdia quam sit habitura catastrophæ, nemo coniectare potest, calamitatem tamen in Christianum nomen facile omnes præfigere possunt.

*Accipitris
est inter-
dictus: &
vsus ad
quid.*

FILIORVM ABDICATIO.

S IMILE quid Aquilæ in Accipitre accidere tradunt Ægyptij, cum scilicet tria pariat, vnum tantum ouum seligere, fouere, ac alere, reliqua verò duo cōfringere. Quapropter iidem ipsi sacerdotes, si quem filios domo exactos ablegantem exprimere voluissent, Accipitrem furtim, vel incubantem pingere soliti erant: ita tamen rem accipiebant, vt qui abdicaret, vel à se reiiceret, propter egestatem & inopiam id facere cogeretur. Nam eadem in Accipite causa fertur, cum in Aquila non indigentia, sed fastidium in causa sit, vt vnum tantum alat. Ferunt autem incubationis tempore vngues Accipitri decidere, quorum adminiculo destituta, fit vt vix ad alimenta, quæ vni sufficiant conqui-
renda, idonea sit: quare, ne qui reliquus est vnus pereat, omne in eum studium & diligentiā impendi.

*Aquila &
Accipitris
conuenien-
tia.*

VITA VITALIS.

S ED illud interim obliuisci nolim, alitem hanc indicium esse vitalis vitæ: siue id propter sanguinem, cuius est auidissimus: siue propter Solis imaginem, quam exscribit: siue, quòd receptum erat apud Ægyptios, circa centesimum ætatis annum, vt suprà dictum est, Vulturis Commentario hominem ex defectu cordis desiccare, vt Plinius etiam attestatur: nam, vt Varro tradit, hominis anniuli cor, quod sæpe in his Commentariis repetendum erit, duarum est drachmarum, atque ita singulis annis vsque ad quinquagesimum, accedunt binæ, constatque hominis quinquagenarij cor centum drachmis. Ab eo tempore, annis singulis totidem imminuit drachmis, quot excreuerat, creditumque inde, ex defectu humani cordis non vltra centesimum annum posse homines viuere: cuiusmodi vitæ terminum in homine statuiffe videtur etiam Dioscorides (Astrologum illum Dioscoridem intelligo ex cuius dictatis ea excerptit Varro) ille enim hac ipsa ratione compertum se habere scripsit Alexandriæ inter libitinarios, quorum ibi cura mortuos exenteratos, & aromatibus delibutos diutissimè conferuare, hominem plus centum annis viuere non posse, eaque de causa Empedocles, quem in hoc Aristoteles secutus est, ante omnia cor iudicauit increlescere, quod hominis vitam maximè cōtineat. Quamuis Hippon, democritus, Anaxagoras, Diogenes, atque alij nonnulli aliter, quorum bona pars cerebro principatum formationis attribuunt. Quod tamen pertinet ad annorum centena, Mathematici & Diuinæ nostrorū literæ viginti insuper addunt, neque amplius cuiquam esse concessum asserunt, atque hoc terrarum orbe iam mortalibus expleto, & vitæ nostræ decreto quasi quodam diuinitus promulgato. Illud etiam adiiciunt, Mosem solum, Dei (vt Iudæorum libri loquuntur) familiarem, centum vigintiquinque annos vixisse, qui cum quereretur quòd iuuenis interierit, responsum ei ferunt à numine, neminem plus esse victurum: hæc Pollio. Plurimum verò octoginta & vnum à natura & à syderibus cōcessum aiunt, quod vitæ spatium his potissimum condonatur, qui & corpori & animo valeant, vt Placoni, Dionysio, Heracleotæ, Diogeni Cynico, Eratostheni & Xenocrati Platónico liberaliter concessum. Qui verò centesimum attigerint, Carneades, à quo tertia Academia est, quæ dicitur Noua, neque non Cleantes & Xenophanes Colophonius, Democritus Abderita, Isocrates Rhetor, & Gorgias Leontinus, cum aliis plerisque memorantur.

*Hominis
anni com-
pleti ex
Dioscoride,
& alijs.*

*Causa præcipua senij.
Odyss. 7.
Hesiod. 1.
Ipp. 27.
Cor ne edis-
to.*

QUO p. autem dictum est imminui cor in senium vergentibus, sunt qui cor dentibus ambe sum pro homine ponant, qui ægritudinibus affligetur. Nam Homerus frequenter admodum iis & excedi, & consumi cor ait, qui vehementiori aliqua animi ægritudine conflictantur, quod ipse vnà cum Hesiodo facile homines in anxietatibus & arumnis in senium ire pessum affuecat, fatalēque neque non naturalem ætatem ita vitio vel imprudentia nostra comminui. Pythagoras quoque volēs nos admonere, vnicuique vitæ suæ curam minimè negligendam esse, eruditè simul ac sapienter imperauit, *μη ἐοδίσαι τὸ καρδίαν*, hoc est, adhibendam esse diligentiam, ne nosmetipsos ægritudinibus subicere contendamus, quæ potissimum in causa plerisque sunt, vt dono diuū concessus vitæ cursus interrumpatur.

ANIMA.

*Animus
consilij dicitur,
vnde, quo sapi-
mus: anima
vnde, qua
mouemur,
& scimus.*

QUONIAM verò Latini sermonis authores, animum quo sapimus, animam qua viuimus esse dicunt, nos eorum secuti distinctionem, cum superius de iis, quæ ad animam pertinent ex proposito argumento disseruimus, nunc quæ ad animam faciant exequemur: quamquam differentiam eam non vsquequaue receptam video, vnde necesse sit interdum, vel in eodem vtrumque significato ponere, vel alterutrum usurpare. Animam igitur quæ nostræ sit vitæ fundamētum & sedes, Ægyptij sacerdotes per Accipitrem intelligi voluere, quandoquidem B A I E T H apud eos is est, qui apud Græcos *ἰσθα*, apud nos Accipiter: Ægyptiaca verò elementa illa si per syllabas diuidantur, B A I per se animam, E T H verò cor significat. Vtebantur enim illi libenter ex huiusmodi compositione vocibus, ex quibus ipsa rei natura, vel originatione, vel aliqua vis appareret: quod & apud Hebræos frequentissimum est, vnà cum locutione ipsa, tres etiam qualis, cuiusmodiue sit, intelligatur: vt quo vocabulo cælum nominant, constare id ex aqua & aëre doceant: cum Adam dicunt, & crassam qua compacti sumus terræ materiam, & insitam simul mentem ostendunt: mentem enim terræ applicitam id nominis significare tradit Philo. Sed iam quid commercij anima cum ipso corpore habeat, videamus. Ægyptiorū opinio fuit, cor esse animæ receptaculū, quasi igitur nominis coagmentatio significetur, & inesse anima cordi constet, per Accipitris ipsius picturā animæ reminiscerentur. Neque quidem Ægyptij tantum, verum & Stoici animā in corde potissimum statuerunt: sentiendi enim vires omnes ad sensum, quem ex re ipsa communem vocamus, vti flumina ad mare, confluunt: hic autem, si Aristoteli sequimur, in corde est. Neque absurdè dixerimus, ab eo mari quinque corporis sensus, visum, auditu, gustatum, odoratum, tactum, quasi quinque maria mediterranea, diffusos intrare corporis continentem, quæ manifesta Platonis in Theæteto sententia fuit. Quod verò super animo paulò antè dicebamus eum Accipitri comparatum, imò alitem ipsam pictam congruum huius esse symbolum, redigit in memoriam mihi Zoroastri dictum: *Alatum quippe esse animum*, quod apud Platonem latissimè disseritur, decidentibusque alis præcipitem eum in corpore ferri, illisque mox succrescentibus ad superos reuolare. Sed percontantibus eum discipulis, quo pacto alis bene plumantibus animos volucres fortiri possent: *Irrigētis*, inquit, *alas aquis vitæ*. Iterum sciscitantibus, vnde has aquas peterent: sic per parabolam, qui erat hominis mors, respondit: *Quatuor annibus Paradisus Dei alluitur & irrigatur, indidem vobis salutare aquas hauritis*. Quæscit verò aliquis, quā hī fluij sint, vt si Accipitrem merfate suum ibi velit, eos nanciscatur. D. Ambrosius flumina Zoroastri quatuor, virtutes totidem, in quas diuiditur sapientia, prudentiam quippe, temperatiam, fortitudinem, & iustitiā intelligit, fontēque esse sapientiam, ex quo flumina hæc quantacumque sunt deriuentur: nam in Diuinis literis fons passim accipitur pro sapientia, ad quam accedere sitientes, admonemur, de quo plura in cælo aquis irriquo. Vbi verò Plato in alarum, quas animæ tribuit, mentionem incidit, per alas naturalem eam intelligentiam capit, quæ, vt inquit, Alcinoüs, est intellectio quædam in anima quæ corpori sit applicita, non ea quæ animo à corpore soluto conuenit: ea igitur, cum labem à corpore contraxit, nunquam sese tollere humo poterit, nisi fluminibus, quæ posita sunt, in se infuset eluerit scelus. Quoniam verò, sunt qui duram metaphoram contendunt, Gangem, Nilum, Tigrin, & Euphratem (ea enim iis annibus nomina faciunt) pro quatuor illis virtutibus poni, quæ omnem in hominum vita principatum obtinent, minime fuerit importunum hæc latius interpretari.

PRVDENTIA.

*Primus flui-
uius.*

EX annibus his Gangem primum enumerant, qui pro Prudentia ponatur. Trahit hic ramenta auri, carbunculum, prasium lapillum, quem alio nomine Smaragdum vocamus. Aurum pro inuentis prudentium sapientis accipimus, vnde diuinum nomen per Prophetam ait: *Odi illius Aurum & argentum*, de quo quidem alio loco commodius. Deuoluit & splendidum carbunculum, in quo scilicet animæ nostræ viuunt igniculus, qui si tempore suscitetur, neque apta fomenta deficiant, micantissimum ignis fulgorem totis sit edibus exhibiturus, vt in anima corpori insita, pennarum radices actæ altius inhærescant, quæ si prorumpere semel ceperint, breui sint omnem corporis molem per sublimem

A sublimem aëra libaturæ. Per Smaragdum verò virorem intelligas: porro autem quæ virent, viuacitatem præ se ferunt. Ostendit præterea viror, præteriti seminis vitam. Aurum fulgore suo præsentium rerum pretia proponit. Carbunculus excitato lumine, quid futurum sit, quidve adueniet, aperit: quæ tria sunt prudentiæ munera. Ganges ad hæc (Phison est Hebræis) vocabulum significare tradunt oris mutationem, siue dicere velimus, sermonis varietatem: non enim Ganges vnā tantum gentem circuit, sed, vt aiunt, omnem terrarum orbem ambit, &, vt nonnulli opinati sunt, vel mysticè rem intelligentes cōfinxere, in Libyam vsque prolabitur: manifestè enim accipiendum, mythologum ad non historiam, sed ad mysticum aquarum sensum animū adiecisse. Atqui prudentiæ munus est prodesse quamplurimis, neque vllam tam remotam, tam efferam gentem prætermittere, quam beneficio non demereatur: idèoque in omnem terram exiuit sonus eorum, qui nos piè sanctèque instituerunt.

TEMPERANTIA.

G A N G R mox Nilum adiungunt, per quem Temperantiam, intelligi volunt. Alluit Nilus plantam Ægypti. Ægyptus in Diuinis literis voluptatem & deliciarum illecebras significat, vt de ferociente Equo, suo dictum Commentario, qui latos Ægypti campos gaudet insultare. Lex igitur Israëlitis data est, in Ægypti captiuitate detentis, hoc est, nequitia ac effeminationibus impurissimè deditis, vt ex Ægypto quā ocysimè recederent, succinctiq; lumbos Agnum oderēt, quod est temperantiæ signum: caltos enim oportet, & viuo ablutos flumine, sacra Deo ferre, supremique numinis Pascha celebrare. Græon hic annis Hebræis est, à quo terrarum eitam Æthiopiam perlui dicunt: nempe vt despiciatissimum corpus abluat, & libidinis ardorē extinguat. Æthiopia enim, vt nonnulli diuinarum literarum interpretes exponunt, abiecta, vilis, despiciata sonat, cuiusmodi nostrum est corpus Æthiopiæ perquam simile, quod scelus in se infecte maculæ deturpant, & adusque nigri coloris ferruginem insciunt.

Secundus.

FORTITUDO.

T E R T I V S annis Tigris est, qui fluuiorum omnium velocissimus perhibetur, nomenq; illi tam animali omnium rapacissimo, quàm fluuiio velocissimo, à sagitta est, Armeniorum lingua: quæ enim parte ex Armenia in Mesopotamiam labitur, ibi propter rapidissimam velocitatem Tigris sagitta dicitur. Per hanc fortitudinem interpretantur: quod fortitudo cursu quodam pernici concitat, obstantia quæque demoliri atque prosternere videatur, nullisq; obicibus oppositisque molibus, aut obstaculis impediri, quin quod ferri destinaret, eò victrix prorumpat.

Tertius.

IUSTITIA.

Q V A R T V S est Euphrates, per quem fecunditatem & fructuum exuberantiam intelligi volunt, ac perinde iustitiæ symbolum esse. Ex nulla siquidem virtute opimiores lætioresque fructus colligi feruntur, quàm ex æquitate. Hinc Ceres, quod sæpe diximus *Legifera* Poëtis, eadèque *Asiæ*. Hinc tellus ipsa iustissima, ac ipsius iustitiæ simulachrum perhibetur. Putant verò plerique Euphratem *ἡνὲρ τῆς δι' ὅσας* appellatum, quod nulla res magis, quàm æquitas ac iustitia, humanum genus læticia perfundat, & hilaritate repleat affluentius. Ex his igitur manifestum est, quibus aquis impluis Accipiter noster lustrari possit, atque identidem ita plumescere, easque alas emittere, vt non supra nubes tantum, quod faciunt græues, sese attollere, verum super omnes cælorum orbis efferri valeat, parique cum Aquila honore acceptus, in ipsius Iouis gremium audeat volitare.

Quartus.

Ver. i. Geor. Fundit humo facilem victum iustissima Tellus.

SANGVIS.

H A B E T præterea similitudinem Accipiter cum anima, vt aquam omninò non bibat, sed solo sanguinis suctu sitim leuet, quo vno & anima ipsa nutrirī quodammodo videtur. Idè, veteri illo instituto, libaminibus quæ pro anima parabantur, sanguis apponebatur. Et Deuter. x. i. sanguinem hostiarum pro anima esse monet Moses, idcircoque non debere nos animam comedere cum carnibus. Passim verò Leuitico monemur, sanguinem non esse comedendum, quia vniuersiusque carnis anima sit in sanguine. Sed præcipuè capite 17. interminatur Deus exitium cuiuslibet, tam ex domo progenièque Israël, quàm etiam hospitibus & peregrinis, qui apud eos diuertissent habitarent, vt, si sanguine vesci ausi fuerint: quem ea de causa datum eis assueuerat, vt super altari per cum animas suas expiarent, esètque ita sanguis animæ litatio, dum funderetur per altaris circuitum, & quod residuum esset, terra operiretur. Quod verò dictum, *vniuersiusque animam in sanguine eius esse*, nequaquam intelligendum est, substantiam animæ esse sanguinem, ait Hesychius, sed quod societatem cum carne per sanguinē habeat. Vnde quidam sanguinem *animæ vehiculum* appellarunt: enissus enim vbi frigere cœperit, à carne dissoluitur, auolatque anima. Eaque de causa Ægyptij, si sanguinē significare voluissent, Accipitris imaginem faciebant. Multorum sanè, opinio fuit animā esse sanguinem, siue vt Empedocles arbitrabatur, in sanguine. Hinc illud apud Poëtā, *Purpuream vomit ille animam*. Et, *Vitam cum sanguine fudit*, & alia huiusmodi. Et apud Ouid. Pythagorico monitu

Sanguinis legis veteris interpretatio.

Vnde illud Aq. & 4. x. Sanguis est anima.

Virgil. li. 9. Aeneid. Aen. lib. 2.

exturbare

exturbare quorumcumque animalium cognatas nobis animas nefanda eade idè prohibemus, D
ne sanguine sanguis alatur. & in hanc sententiam tum apud Græcos, tum apud Latinos plurima. Quamuis alio significato accipi purpuream animam, alio de Piscibus commentario docuimus, ubi
agitur de purpura vno ictu collidenda, si sanguinem ad tinctum comparare voluerimus. Sed quan-
tum ad eos pertinet qui sanguinem animæ commiscunt, ego non ita fuerim impius, ut non profitear,
de brutorum animis hoc tantum intelligi, de quibus capite nono Genesios scriptum est, *Animæ illius
in sanguine est*: cum in homine tantum ex animalibus, anima per se vitalis sit, suâque se contineat im-
mortalitate. Et quamvis Salomon pro concione tertia, vnum eundemque interitum hominis, &
iumentorum, & æquam vtrorumque conditionem, ex iumentorum opinione posuerit: ex sua tamen
sententia, puluerem ad terram reuerti, spiritum ad eum qui dederat, asseuerat. Basilius ad hæc, ubi
concione octaua die quinto locum exponit, *Educat terra animam viuentem*, brutorum tantum animam
esse sanguinem disputat. At verò sanguinem coactum in carnem suapte natura verti, carnem autem
corruptam in terram redire, vnicuique manifestum: itaque iumentorum animam terream quandam
esse naturam. Eos verò valere iubet, quos nihil quicquam pudet animas suas, Equorum, & Canum,
in eadem specie collocare, quique se ipsos etiam, & mulieres, & frutices, & æquoreos Pisces olim
fuisse reminiscantur, idque asserere non erubescant: quos quidem Pisces fuisse nemo sanæ mētis di-
xerit, quo verò tempore isthæc literarum monumentis mandauit, expertes magis rationis quàm
Pisces fuisse, quisquis mente iudicioque polleat, dubio proculari asseuerarit. Illud verò commercij cor-
di est cum sanguine, ut ex Philosophorum obseruatione compertum sit, et iis omnibus esse, quibus
& sanguis: id quod etiam de iecinore proditur. Neque tamen infirma est eorum opinio, qui non ni-
hil sanguinis ab iecinore procedere iudicarunt. Sedenim potior eorum, qui sanguinis principatum
cordi dedicarunt, à quo, tanquam à fonte perenni, in venarum conceptacula diffundatur: nusquam
enim nisi in corde sanguinem consecrere, ex Medicorum & Aristotelis traditione didicimus, in
quo quidem primum oritur, etiam antequam totum corpus informetur, quæ idem latius libro de
Animalibus tertio pertractat. Ac ne interim nos plura de anima, de corde, de sanguine discramus,
ea consulto præteribimus quæ dici possent, si quid cordi, quid iecinori, quid arteriis, quid venis in-
seruiat, & vnde triplex animæ potestas originem & fundamentum cōsequatur, repetere voluissimus:
sedenim hæc ita breuiter tacta sufficere visa sunt, pro redditione causæ, cur talia sacerdotes Ægy-
ptij pingere commenti essent. Illud addam, sanguinem religiosissimo Hebræorum ritu in summo
cultu semper habitum, quem ex alite qualibet effusum simulacrum ostenderit, inperso pulcre sepeli-
re pro magno negotio habent, quod per suasum illis ex Prophetarum dictatis, sanguinem ad contra-
ctæ labis abolitionem, & animorum de purificationem facere: sed non intelligunt, mysterium id ad præ-
tiosissimum Christi sanguinem spectare, cuius aspergine maculæ omnes nostræ, cum expiari volueri-
mus, abluantur.

Cor enim ex
Arist. fons
arteriarum,
venarum,
sensuum.

VICTORIA GLORIAE.

Accipitris
super alites
reliquas
præstantia.

DENIQUE propter eas dotes, quas huic aliti natura supra volatiliū aliorum conditionē elar-
gita est, factum, ut in vniuersum Accipiter esset excellentiæ hieroglyphicum, præcipueq; victo-
riam significaret: nam reliquis omnino volucres volatu antecellit. Neque frustra Theoclymenus
apud Homerum, obseruato Accipitris auspicio, Telemachum bene sperare iubet, cuiusque genus in
Ithaca supra reliquorum omnium gloriam potens, celebre & illustre futurum pollicetur. Easane Ac-
cipitris prærogatiua est, ut agilitatis in volando principatum obtineat, ab eoque desumatur præcla-
ra illa alarum insignia, quæcumque in huiusmodi deueniant gloriæ significatum. Hinc Victorix hier-
oglyphicum passim in numis, & monumentis alatum, quia victoriæ paræ fama sese statim humo
tollit amplexaque gloriam per summum æthera larè volat, perque immensas terrarū tractus expatiat-
ur, offensiones impedimenta que omnia agilitate sua declinans. Hinc ipsi numi Victoriati dicti, qui-
bus Drusus in Tribunatu plebis octauam partem aris argento miscuit. Hinc Musis coronæ ex pen-
nis, quas ex Sinerem alis euulsere, postquam eas certamen impulsu Iunonis congressas facili supe-
rauerant, Eustathius & Pausanias meminere: quamuis alij Sirenas indignatas sponte alas deposuisse
dicant rei que monumentum esse Apteram ciuitatem, ea de causa cognominatam. Verumque verò,
ad id Homerum allussisse ait Eustathia, cum *ἔπειτα Περσέωντα* protulit: quem Horatius noster secutus, *vo-
lare verba* dixit. Et nostri per pennas columbæ deargentatas in Psalmo sermones Dei interpretantur,
ut ait Adamantius, quod merum est hieroglyphicum. Philosophi ad dissectionem aëris, quæ verbo-
rum tanquam alarum illapsu fiunt, id referendum autumant. Sedenim de Musis, alibi locus erit suus.

Eustathius
in Odyss. xi.
& Pausa-
nias in Bœo-
ticiis.
Verba ala-
ta.
Et semel e-
missum vo-
lat irrenoa-
bile ver-
bum.

Victoria a-
lata, & sine
alis.

VICTORIA PERPETUA.

QVAMVIS autem & in Olympia, & vulgò esset alatum Victoriæ simulachrum, apud Athenien-
seruatur, id fuisse signum dedicationis, in cuius dextera manu malum Punicum esset, in læua galea, de
quo ita Harpocration: *Λυκαῖον ὁ ἐν τῷ πτερίδι ἔχειας, ὅτι νικῶς ἀθλητῶν ἑσθάνεις ἀπὸ πρῶτον ἐμὲν τῇ δεξιᾷ ἔχων*
ἐν τε

A ἔντε τῆς εὐαίας κατ' ὅ τιμάτο. Id ea de causa factum Pausanias tradit, ne Victoria discederet Athenis, ac aliò quopiam abuolaret. Ita numen apud se perpetuò detineri posse arbitrari sunt Athenienses, dum alarum omnes, veluti quoddam instabilitatis signum, reformidabant. Nam quæ Amori alæ attribuantur, ad frequentissimas in eo rerum vicissitudines referuntur, vt Propertius, de eo qui figuram eius pinxerat libro II.

Idem non frustra ventosas addidit alas,

Fecit & humano corde volare deum:

Scilicet, alterna quoniam iactamur in vnda,

Nostraq; non ullis permanet aura locis.

Alæ autem à Cyro vifæ, quæ Darij humeris inherentes, vna Afiam, altera Europam innumbrabant, nimirum victoriæ fignum portendêre. Solitus verò eft Darij, qui fibi totius orbis victoriæ as proponebat, pallam geftare auro diftinctam, quam aurei Accipitres tres, velut roftris inter fe concurrerent adornabant, literis ΝΙΚΗΤΙΚΑΤΑΤΟΞ, inter alas & fingulorum caudas difpofitis. Et Antiochus magnarum fibi cōfcius expeditionum, quia multa strenue fecerat, gentes plurimas debellauerat, vrbes innumeras subegerat, longa victoriarum continuatioe illuftris, Accipitres cognomine vocari geftiebat. Septem autem Accipitres qui Vulturem infectabantur, victoriæ eius fignum hieroglyphicè conftituti fuêre, quam viri feptem in Smerdis Magi exitium coniurati, affecuti funt, vortique composites facti, patriam ab illegitimo Rege liberauerûnt. Ille fi quidem, regnum fibi nullis natalibus comparauerat, veluti Vultur, non ex legitimo conceptu, fed fine patre generatus ex vento. Eft & illud victoriæ fignificatum hieroglyphicum, quod in antiqua columna Viterbij fpectatur, duo fcilicet Accipitres ex diverfo aduolantes, per quos, vt nonnulli tradunt, Hercules ab Alpibus, & Ofiridis à Brundufio motus in Gigantes, neque non victoria defcribitur. Neque verò ea folùm de caufa, quòd Accipiter volatū præfter, quòdque alæ victoriæ attribuantur, alas ea victoriæ fymbolum eſt: verùm ob id etiam, quòd eius pugna tam artificioſa eſt, eoque aſtu paratur, vt neceſſe ſit hoſtem, qui cum ea cōgreſſus fuerit, omninò vinci. Nam ſi cum fortiore res agatur, tum ſeſe in aëre reſupinat, vngues ſurſum verſus intendens dimicat, alas verò caudamque inferius expandit, quibus vice ſoli fungatur. Vnde fit, vt cum aduerſarius voti compos fieri minimè poſſit, vel re infecta abire cogatur, vel omninò ſuperetur. Quæ quidem ſolers dimicatio, cùm ſit etiam Noctuarum propria, quæ maiore circundante multitudine reſupinæ pedibus repugnant, collectæque in altum roſtro & vnguibus totæ teguntur, Accipiter ſimulac pugnam animaduertit, aduolat Noctuiſ opem allaturus, atque ita quodam naturæ conſenſu eis auxiliatur. Nam & Noctua apud Athenienſes victoriæ hieroglyphicum fuit, de qua ſuo loco, quæ ad rem ſpectant, diximus.

*Cum victo-
ria symbolū
Accipiter.*

SED IMPERIALI *κατά παράδοξον* puto ponere, quod in quodam Canone Imperialium militiarū apud Maffæos Romæ vidi, militare ordinem fuisse qui Accipitrem luteum in parma identidem lutea C gestabant. Erant hi, qui Sagittarij Venatores nuncupabantur, qui sub Magistro peditum stipendia faciebant. Sed & alius ordo L A V N I nuncupati, insigne idem Accipitris lutei in parma identidem lutea gestabant, & sub eodem Magistro peditum merebant: eo tamen discrimine, quòd Sagittariorum Accipiter caput in alam læuam vertebat, Launorum in dexteram. Iam de D I V I T E N S I B V S, Gallicana legione, quorum insigne erat *caruleus* Accipiter, colore tamen dilutiore, vñā cum Tauro, in ipsius Tauri commentario dictum inuenias.

C E L E R I T A S.

DIODORVS per Accipitrem volantem, per quem alij victoriam interpretantur, celeritatem ipse significari tradit: propterea quod in volatu sit omnium volucrum velocissima, vulque significatum ad res domesticas transferri, quæ citò fiant. Leges & Pterophoros apud Plutarchum, Othonis vita, qua locutione tabellarios intelligendum, quorum insignia forent surrecta pennæ, ad celeritatem indicandum. Inde luellenis:

Aligeros.

Anxia præcipiti venisset epistola penna.

A E R.

ACCIPIT *E* ad hæc passis alis figuratus, elementum æris indicat apud Ægyptios sacerdotēs. Atque adeo alæ pennatorum singulæ ærem significant: utpote solum Aënis proprium, perinde ac aqua Piscibus, terra aliiis atque aliis solum est. Animaduertendum verò, locum de pennis alius corruptum esse in impressis Hori codicibus, legique debere, ut in manuscriptis exemplaribus antiquis, *ἄνερον ἄνερον*. Inde quædam desiderari, que ad aliud pertinent significatum. Sunt qui ventos

Vetus quid. ex ea specie significari tradant. Ventus autem nihil aliud est, quàm incitatus & fluens aër. Triclinius D apud Pindarum Pelopis ἰππεὺς ὑποπτερύγας velocissimos exponit. Sunt qui cælestium corporum ortum hinc interpretentur. Nam quæ sidera super horizontem attolluntur, volucrum in morem fugere, & per immensum inane ferri videntur. Pennata verò apud Mercurium talaria, nimirum Homericum illud innuunt, quòd verba ipse volucra nuncupavit. Eàdem ratione Irin & aëripedem & procellipedem vocant, quæ decorum sit internuncia, ut apud Maronem legimus:

*Virgil, li. 4.
Æneid.*

Irin de cælo misit Saturnia Iuno.

A N I M V S.

S E D E N I M cùm etiam animi signum sit Accipiter, facillè identidem celeritatis indicium esse potest, cùm animi celeritas omnem exuperet velocitatem. Sedenim, siue victoriam, siue hanc quam alij ponunt alacritatem, ex Accipitre significari dixerimus, tantundem esse videtur.

S A C E R D O T I V M.

N E Q U E quidem tabellarij tantum alas gestare iussi, verum etiam sacerdotes Ægyptij capita habuerunt alis insignia: quod quidem gestamen ideò susceperunt, quòd Accipitri ex eo honorem habitum voluerunt, quem dictitabāt librum olim puniceis literis perscriptum, Thebas ad sacerdotes detulisse, in quo quidem libro, qui cultus, quique honos diis deberetur, quaque ratione sacra plurima procuranda essent, notatum erat. Hinc eos sacerdotes à Poëtis nostris Cristatos appellari comperias, ut apud Martialem:

Linigeri fugiunt calui, cristatag, turba,

Inter adorantes cum stetit Hermogenes.

Habes honoratissime vir, Accipitris hieroglyphica, lectionem non quidem tuo sublimi ingenio dignam, neque multiplici eruditioni tuæ necessariam, sed cultus & obseruantie in te meæ pignus. Neque enim is ego sum, qui putem te ex dedicatione hac mea vel minimùm crescere: sed si illi locus apud te in angulo aliquo concedatur, sciam me laudis plurimùm comparaturum.

Vale.

PIERIVS

F

A

PIERIVS VALERIANVS

AD ILLVSTR. HEROINAM

VICTORIAM DAVALAM PISCARIÆ

PRINCIPEM, DE IIS QUÆ PER COLV-
bam, Turturem, & Hirundinem
significantur,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

B

LIBER VIGESIMVSSECVNDVS.

AGNI omnino ponderis est Pindari, Lyricorum principis, dictum illud, alio quamvis numero, in hanc certe sententiam:

Carmine res viuunt, carmina rebus egunt.

Nam scriptor quantumlibet elegans & eximius, si vana & inania mandare literis aggrediatur, putè purpura Simiam vestiatur, nihil aliud assequatur, nisi ut omnibus sit derisui atque ludibrio. Si vero facta incluta præclaræque ab inepto imperitog scriptore celebrentur, neglecta statim turpiter exoleſcent. Hæc dum mecū reputo, honoratissima VICTORIA, tuamq. erga desideratissimum coniugem pietatem considero, illiusque res præclare gestas Musarum tuarum elegantia decorari conspicio, fortunatissimum Principem appello, qui cum tot ante annos è vita migrarit, per te quotidie reuiuiscat, clariorque & illustrior euadat. Te autem non minus beatam, quæ materiam susceperis tam insignem, tam celebrari dignam, quæ immortalem gloriam tam illi sit, quam tibi sine dubio paritura: idæque vestre plurimum gratulor felicitati. An non ille egregie felix, qui virtutibus omnibus heroicis ornatus, rebus tot tantisque sapientissimè procuratis, gloriosissimèque confectis, post optima illa spolia tam præclara ad Ticinum parta, quasi splendidius nihil in posterum expectare posset, è vita migrans, uxorem te reliquerit tam piam, tam pudicam, tam doctam, tali præstantem ingenio, eaque sacundia & arte scribendi præditam? ut quantum ille rerum gestarum splendore illustris est, tantum tu scribendo, & vnum illum celebrando, clarissima passim habearis, in ambiguoque posueris, vtrum ille res illas prudentius feliciusve fecerit, an tu ea doctius & elegantius victura memorie commendaris. Magnificentius dicat fortè aliquis Artemisiam fecisse, quæ marito celebrationis tante sepulchrum struxerit, ut inter septem orbis miracula nomen habere meruerit. At tu quotidie tuo Mausolea facis, quotidie nouas statuas ponis, quotidie columnas erigis, non quas temporis iniuria demoliat aut perdat, sed quæ in animis hominum sitæ, nulla unquam fortuna temeritate labefactari possint, nulla vetustatis edacitate consumi. Quem referent Musæ, viuet, meritis Poëta clamant, & è classe tua vnus, isque sumus, fabricas has eludens, exegisse se monumentum ere perennius, regalique situ pyramidum altius, gloriatur. Vincis igitur Victoria Artemisiam, quæ marito nullo non die monumentum aliquod excitas non ex marmoribus aut cæmentis, quæ aliquando fatiscere putrescereque necesse sit, sed ex politissimis poematibus, quæ donec erit hominum memoria, summa cum vtriusque laude perdurabunt. Euadnem opponet alius, in qua vulgus maiorem quendam affectum, charitatemque decantat, quod flammis iniecta mariti arserit. Imò superstitio maior ea fuit, ac perinde execrabilior: utpote quæ vtrique acciderit pernicioſa: sibi, quod se ausu temerario tam atrociter dono vitæ priauerit, isque affligi panis voluerit, quas superi mortem sibi confiscentibus statuere: marito autem, quod manes eius non ea tantum morte tam miserabili mæstos reddiderit, sed ut de supplicii etiam eiusdem, si quis apud manes sensus, æternum cruciaretur, effecerit. Altera huic non absimilis, P. Cornelia Annia, clara satis femina, quæ ne in desolata orbitate superuivèret, viam se vltro in arcam cum viro defuncto damnavit. Sedenim, furor hic, profecto furor, non amor fuit: cuius recordia testimonium ut tr. suffiret ad posteros, testamento etiam canit, ut sacrificio super arcam Plutoni & Proserpine peracto ea roſis exornaretur. Sed facessant exempla hæc à pietate institutisque nostris alienissima. Longè gloriosius proferet se forsitan Alceste Admeti Regis coniux laudatissima, quæ mori ipsa pro mariti vita, quem fata sub hac conditione damnauerant, elegit: cuius mutua inter coniuges charitatis exempla, apud Romanos pleræque sunt memorie commendata. Tu non mineri in coniugem tuum affectu successa, mortem idè non affectasti, quod viuendo, vnum nobis maritum

ingenij tui clarissimi opera representas, & quod admirabilius est, immortalē facis. Quinetiam dum viuīs, eum, D quamuis apud superos incomparabili fruatur beatitudine, tue tamen pietatis officiis, scilicet nescio quo, verumque no-
strum, quæcumque illum tangit, cura, iucundiorē hilariorēque efficit, ac beatiorem. Cum itaque insignioribus vi-
diuis, quæ antea etate clauerunt, anteferenda sis, cogitavi ego ex hieroglyphicis lucubrationibus meis Columbā,
& Turturē tibi dedicare: ut commentarium hoc sanctissima viduitatis exemplar, non tibi, quæ testimoniis his non
eges, sed mihi iucunditatis illius, quā ex virtutum tuarum contemplatione percipio, monumentum sit, atque con-
seruatio. Tu quid fusi coloris Columbā apud Aegyptios, quid Turtur sacris eorum literis significaret, & quæ veluti
in comitatum accedant, si adlibuerit, leges. Ego me satis animo fecisse videor, si quam antiquissimi sacerdotes illi
viduitatem quibusdam rerum imaginibus occultabant, nostro tempore per te prodire in lucem, & omnibus innotescere contigerit.

D E C O L V M B A.

PERSEVERANTIS CONTINENTIÆ VIDVÆ.

Nigra Co-
lumba.

VAMVIS multa essent apud Aegyptios, & nationes alias Columbæ significata, illud ta-
men in primis continentissimis illis sacerdotibus admiratione dignum habebatur, quod
cum animal alioqui procacissimæ salacitatis esset, lasciuiaque notam apud omnes ferè
gentes contraxisset, incomparabile tamen exemplum continentia, summamque pudici-
tiam in ea deprehēdebant: quod marito fidem seruaret inuiolatam. Quare mulierem quæ vidua per-
staret, significare illi cum instituisent, Columbā nigram pingere commenti sunt. Pudicitia siqui-
dem, Columbis prima, & neutri nota adulteria: coniugij fidem non violant, communemque seruant
domum, quam nisi cōlebs aut vidua non relinquit, & quandiu marito priori viduata est, alij non co-
pulari. Si verò iussa sit à domino transire ad secundas nuptias, fidem eandem seruata secundo, quæ
priori obstrinxerat, ut Propertius:

*Exemplo iuncte tibi sint in amore Columba,
Masculus, & totum femina coniugium.*

Idcirco Tertullianus in sua illa Monogamia hanc in exemplum trahit, nos ad simplicitatem eius pro-
uocatos ea de causa differens: quod ea auis non innocua tantum sit, verum etiam pudica, quam vnā
vnus masculus nouit. Nigram autem illam Aegyptij faciebant, id scilicet indicantes, quod ad secun-
das nuptias non transisset, sed atrata viri prioris desiderium præ se ferret: in luctu enim pullo uti co-
lore, multarum gentium mos est, quamuis apud Romanos in Imperatorum funeribus vestibus albis,
ut Plutarchus & Herodianus asserunt, vtebantur. Veneros autem Padanosque omnes atratis uti ve-
stibus, quod Phaëthontis casum adhuc lugent, fabulosus idem Plutarchus ait: siue, quia niger color
firmitatis & perseverantia signū. Colores enim alij ex vno in alium transeunt, obscuriorique corpo-
ris admixtione densiores fiunt: sed ubi ad nigrorem peruentum est, ibi consistit. Aiunt verò nonnulli,
non omnium hanc Columbarum naturam esse, ut pudicitiam suam, at eorum tantum,
quas Græci *Φάσας* vocant, pullos gallinaceis haud multo minores, quas ferunt trigessimū sæpius &
quadragessimū etiam vitæ annum excedere. Cœlibatū verò, quem alterutro eorum extincto con-
iux alter fideliter seruat, & Coruis & Cornicibus & Graculis communem esse perhibent. Columba-
rum autem oblationem in sacris Theologi ita accipiunt, ut coniugij tam firmi ratione habita, nos
quoque mentem stabili firmitate perseveraturam Deo, utri vero coniugi, sociemus.

C O R R E C T I O.

Columba
Noëgalis.

Sed & ille Columbarum pullos, aut par Turturum obtulisse dicitur apud Adamantium, qui ali-
quem absterneret à vitis & sceleribus, hortandoque monendoque ad animæ simplicitatem tra-
duxerit. Tangit hoc etiam Cyprianus, qui emissam ab Noë Columbam lapso rum imaginem præ se
ferre commentatur. Sed his iam aliquantulum insistamus, cum nequaquam Diuinæ literæ sint ab hoc
argumento dissimiles, in quibus Columbā multipliciter figurari comperimus, ac perinde signifi-
cata etiam variari. Sed hic series exigit, ut prius de fusca loquamur, de aurea, atque argentea suo mox
loco dicturi. Nam quæ ad Noam Olææ virentis ramum ore gesserat, fusca ponitur à Prophetis, elsæque
indiciū perhibetur mentis, quæ à perperam factis iam abstineat, sêque quieti dedat, hoc est tran-
quillitati, quæ non nisi inde purgata à vitis animo locum habet. Sub vespertam hæc reuertitur, defici-
ente quippe luce, quod tantundem est, ac si momentaneæ, aut breui temporis curriculo duraturæ
felicitatis diceremus. Sub vespertam, inquam, aduolat, ne occupetur à nocte, quippe ne intercipiatur
à morte, priusquam insectum eluerit scelus, atque ita perpetui carceris supplicio afficiatur. Promis-
sam enim esse veniam ei, qui paratus sit in posterum bene, pie & honestè viuere, & à quibus emerferit
vitis & voraginibus abhorre, alio loco indicat vropygium auri fulgore illitum: de quo tamen aper-
tius disputatur inferius. De Olæa quoque, quæ sit misericordia signum, suo loco dictum.

I L L E C E B R Æ A M A T O R I Æ.

Q VOD verò sacerdotes Aegyptij per volucris huius simulachrum illecebras amatorias signifi-
carent, duabus vtriusque sexus Columbis sese inuicem exofculantibus adpictis: ea de causa
factum,

A factum, quod illæ non prius ad Veneris copulam, quàm ad osculationem deueniunt. Hinc legas apud Senecam Mæcenatis dictum illud, *Columbatim labris inferens labra*. Extant & Galliæ Imp. carmina satis iuculenta, quibus lasciuia huiusmodi per amatorium etiam murmur ab eis exprimi declarat eo in epithalamio, quod ipse lusit, cum fratrum suorum filios iungeret:

*Ite, ait, o pueri, pariter sudate medullis
Omnibus inter vos, non murmura vestra Columba,
Brachia non Hedera, non vincant oscula Concha.*

Ea autem de causa, quod osculorum blanditias Columbae norunt, dedicatas eas Veneri, Græcorum plerique tradidere. Cæterum Athenæus ob id factum putat, quod in Cypro Columbae primum reperiuntur indeque ad gentes alias transmissæ. Veneri enim sacram esse Cyprum, omnes norunt. Propter verò salacitatem eam quæ notissima est in Columbis, Albertus non ineptè nomen iis inditum idèò putat, quod lumbos colant: in Venerem quippe se vltro incitent, ingenita nequitia stimulate, cuius sedem in lumbis esse, alibi didicimus. Apollodorus quoque in iis quæ de diis conscripsit, columbam Veneri sacram lasciuia ergò dicit, noménq; illi Græcè *πεισεπά*, *παισ* τὸ *πεῖσος* ἰσάν, quod supra modum amoris det operam, arbitrat. Sanè Siculi olim persuasum habuere Venerem ab Erycis monte digressam, per dies nouem stato singulis annis tempore secessum colere, interimque nullas toto eo tractu Columbas apparere: abire enim illas Deæ suæ comites, nonam verò post diem aduētare vnam redditus prænunciā, quæ Veneris templum ingrediebatur, reliquas mox vno turmatim agmine reuerti, atque hinc gaudio exultantes Venerem adesse profitebantur, diemque cum hilarem, cantibus & iocis festiūm atque iucundum celebrabant.

*Cur Veneri
dicata Co-
lumba.
Cuius cur-
rus ab his
traheretur
ex Ovi. libr.
13. Metam.*

CHARITAS.

B SANE quod mutis sese osculis Colūbae suauientur, ansam dedit vt charitatem, amoris quippe pij virtutem hieroglyphicè per Columbam nonnulli interpretentur. Et Apostolum citat Origenes, qui de charitate locutus, Columbam protulerit. Eruditissimus etiam Cyprianus tam vitæ sanctitate quàm facundia clarus, in iis quæ aduersus Nouatianū pro vnitæ concordiaq; piorum omnium scripsit: *Idcirco, ait, & in Columba venit Spiritus sanctus, simplex animal, & latum, non felle amarum, non morsibus laeum, non unguium laceratione violentum, cuius ingenium est hospitium humana diligere, vnius domus consortium nosse, cum generant simul filios educare* (ita enim legendum est, non edere) *cum commeanat volatibus inuicem coherere, communione conuersatione vitam suam degere, oris osculo concordiam pacis agnoscere, circa omnia deum humanitatis omnem implere legem*. Noti sunt humanissimi Gallorum omnium mores, qui passim oscula tanto studio colunt, vt honori sibi ducāt, quod adueniens hospes vxorem, sorores, filias etiamnum virgines osculo adhibito salutauerit, & in amplexum acceperit, & in gremium sibi assidere iusserit. Nam & apud Romanos olim licebat obuias quasque mulieres excipere osculo, quod idèò Cato institutum tradit, vt explorarent an mulieres temetum olerent: capitale enim erat Romanis fœminis gustare vinum, idèòque ferunt fœminam, quæ sub Romulo vinum biberat, à marito impune occisam. Apud Lacedæmonios oscula non concessa modò, sed etiam instituti Ludi, propositaque præmia iis, qui seniores lepidius suauierant. Nisæorum id inuentum, & à Megarensibus etiam in honorem Dioclis obseruatum. Nam & illæ Romanorum exosculationes, vt fœmineo generi honos haberetur, sanctæ sunt, vt apud Plutarchum legitur, libro de claris Mulieribus: nempe quod Aboriginibus in Thyberim inuectis, Roma quædam nomine: inter mulieres quas secum adduxerant nobilis, author fuit, vt clasis absumeretur incendio, vnde coacti sint ibi sedem figere, quod cum illis feliciter successisset, eius generis præmia mulieribus detulerunt, quæ auspiciatissimi facti memoriam prorogarent. Ad hæc Nomadum asperissima rusticitas incessitur, quorum tanta fuit seueritas, vt ne filios quidem suos oscularentur. In Diuinis nostræ pietatis monumentis ipsum Assertorem nostrum legimus charitatem, vt ita dicam, frigidam in Simone hospite, quod osculo non fuerit ab eo exceptus, exprobrasse. Et sacris Pontificiis Romæ ritu solenni per mutuas exosculationes pacis augurium celebratur:

*Ipse etenim casta dum operatur mente sacerdos,
Oscula dat, quæ dent illi vel ille aliis.*

*Gallorum
mores hu-
manissimi.
Plin. lib. 7.
& Valer.
max. de in-
stit. antiquis
lib. 1.*

A E R.

CREDIDERE nonnulli Columbam ab Assyriis coli in Semiramidis gratiam, sed authores Græci in Rheæ potiùs memoriam: vt pote qui asserant, aërem & aquam potiores esse partes, in quibus ostendet se natura rerum, parique ratione abstinere eos à piscibus. Cum verò volatile vnumquodque animal sit aëris indicium, Columbam præcipuè nuncupatione hac, hieroglyphicè veteres honestarunt, quod domesticis alitibus nulla neque longius domo, neque diutius abuoleret, recti tamen plariumque memor summa fide reuertatur, & mansuetissima nobiscum consuetudine diuerfetur. Oblectabunt Hirundinem alij, quæ trans mare etiam migret, ad sibi domesticam tamen sedem redeat, sed illæ nunquam cicurantur, neque vlla nobiscum consuetudine sociantur: siue ea potiùs fuerit huius honoris causa, quod illi tanta sit cum aëre familiaritas, vt ibi tutius quàm humi versari videatur, tantæque sit eius volatus facilitas, vt Maro dicat,

Rudit iter liquidum, celeres neque commouet alas:

pernicissimus enim est eius volatus. Vnde Hesychius Columbam, neque non Turturem hieroglyphica ponit hominis, qui mente sublimia quæque facillimè penetret, & contemplationi sit egregiè deditus. Meritò itaque Syri qui aërem vsque ad eò colunt, tanta religione Columba pepercere, quod ita tangit Tibullus:

Quid referam ut volitet crebras intacta per vrbes

Alba Palæstino sancta Columba Syro?

Nunum Cibyriticum.

In numo sanè Cibyritico Columba cusa hanc loci religionem mihi videtur indicare. De vrbe hac Horatius:

Ne Cibyritica, ne Bithinna negotia perdas.

In Cilicia ea est, quamvis & alia sit minoris Phrygiæ. In numo autem inscriptio est Κ Τ Β Ι Ρ Α : Signum, *Columba volans*. Fuit & puella Phthia nomine, quam Iupiter fertur adamasse, cuiusq; formam in Columba speciem commutasse: traditum ab Eliano. Sed hoc nihil facit ad Ægyptiaca. Quod verò de Semiramis dicebamus, addemus & illud ab ea deriuatum, ut Persæ matrum filiarumque suarum coniugia non abhorreant, vt pote quæ filium ad stupri vsque consuetudinem adamasse fertur.

IMPIVS INGRATV' SQVE.

QUIN hæc inusta est Columbarum generi nota, quòd eorum mas iam validior factus, patrem rostro impet; & à matris confortio tentat abigere, eiuſque coniugij locum occupare. Quapropter Ægyptij sacerdotes impium ingratumque hominem ac, in eos qui de se bene meriti fuerint, perduellem, significare si vellent, *Columbum*, inquit Horus, *aut pullum eius, qui matrem sollicitaret, facere consueverunt.*

C A S T I T A S.

Palumbes unde dictæ.

SED esto lasciuum animal Columbinum genus, contrà Palumbes parcissimi coitus sunt, ideòque quòd Parcant lumbis, Albertus existimat appellatos. Nam & qui frequentiori vsu eos in cibum sumptitare consueverint, in Venerem hebetiores redduntur: quare non inſcitè illud de alitibus huiusmodi dictum:

Inguina Torquati tardant, hebetantq; palumbes:

Non edat hanc volucrum qui cupit esse salax.

Martialis in Apophoretis.

SEMIRAMIS PROCACITAS.

QUONIAM verò, vt dictum, fama est Semiramis sub effigie Columbae ab Assyriis coli, Gnidius scribit eam à Columbis enutritam, & in Columbam inde conuersam, qua specie colebatur apud Assyrios, id quod de petulca eius improbitate intelligendum est: tametsi quos Diodorus citat, eam & modestam, & nota admodum integritate præditam fuisse prædicant, neque eam ignobiliter natam inficiantur: vt pote quæ circa stagnum quoddam in parte Syriæ, in crepidinè aquis prominerem proiecta, aliquandiu fuerit ab aquatilibus volucris, quæ apricatum eò se recipiebant, miro propemodum studio educata: quippe quæ non solum alimenta congererent iacenti, sed perinde eam fouendo, ac implumes pullos ab omni aëris iniuria protegerent, quoad pastores creberrimo volucrum concursu, insolitæque trepidatione moti, ex proximis in sulis eò conuenientes iacentem extulerunt, alitamq; apud se diligenter Menoni, Regis Nini familiari, in vxorè concessere. Scdenim, de famosa eius feminae procacitate, Scaurobates Indorù Rex apud historicos ita in eam inuehit, vt pastoralis sortum, vt Assyrij Regis cõcubini fuisse proclamer, vt nullum egerit diem in castris sine adulterio, raroque vllus ad eam aduocet bis admissus fuerit. Satis verò constat tam immoderate libidinis fuisse, vt Equum abominabili probro turpitudinèque adamauerit, auctore Iuba. Eam sanè ob libidinis feruorem Euphorio *ἑρπύς*, hoc est, Ardentem appellauit, epitheto admodum proprio, perinde ac Callimachus Venerem eo versu *ἑρπύς, ὡς πύς, ὡς ἀγρὸν*, id est, ardentem Cypridis harmoniam. Hanc Hieremias quoque Columba notauit elogio, cum Babylonios Hebræorum excidio venturos vaticinaretur: *Fugite*, inquit, *ab occurſu gladij, quem Columba vibrabit*: per Columbam Babylonis conditricem, & eius populi autorem innuēs. Quod autem vates hic fatidicus eam gladio insignem inducit, de feroci & impigro eius ingenio multa rerum scriptores tradidère, sed illud præcipuè facinus memorandum, quòd Nino Bactrianos obſidente, Menon hanc, vxorem quippe suam, acceſſiuit, quæ vbi primùm in castra venit, Mulier acri ingenio, Bactrianæ arcis situm contemplata, confestim viro rationem ostendit loci modico negotio occupandi. Erat arx ab vna parte præceps, atque in profundam vallem insigniter abrupta, quam hostes velut inaccessible, nullo præsidio custodiebāt. Huc audax mulier cum paucis, quos sibi ad id facinus delegerat, per loca ab hostium oculis maximè auersa, atque eadem aspera & confragosa, præter spem omnium obrepſit: vnde cum sese veluti cælo de lapsa hostibus (quorum oculos Assyrius, dum negotium conficeretur, subita oppugnatione ab omni sensu eorum quæ fierent longè auerterat) ex improviso obtulisset, Bactriani omni spe retinenda vltius verbis abiecta, alij aliò præcipiti fuga dilapsi, urbem in regis arbitrio reliquère.

Semiramidis nefanda libido.

Semiramidis facinus memorandum.

ADNVMERANTVR verò Columbæ inter eas alites, quæ Regibus auspicia faciant. Hinc Maroniano Ænæ, Columbæ geminæ à matre in auspiciis missæ. Et Casari originem inde trahenti prospero fuerunt ostento, cum palmâ eam nidis frequentare cepissent, quam ipse castris locum capiens, inter sylvas quas cædebat repertam, conferuari, vt omen victoriæ iusserat: ea enim de causa mirum & inausitatum videbatur, quòd id auium genus duram & asperam frondem studiosè solet cuitare. Et eadem die qua natus est Diadumenus Macrii filius, Aquila ei palumbû regium paruulum attulit, & in cunis posuit dormiētī, recessitq; sine noxa: quod dubio procul eum ab ineunte ætate Imperatorem futurum indicauit. Quinetiam aruspices dixerunt, Alexandrum Seuerum futurum Imperatorem, consulti quid haberet auspicij, quòd anicula quædam, quo die natus est, matri eius huius generis aues obrulerit. Apud Hebræos legas, prædiuitum ac potentiorum hominum morem fuisse, Columbarum alas gypso illitas in summæ felicitatis signum summis tectis affigere. Hoc Euthymius.

A SE MINIME IRACVNDVS.

QUOD verò de bilis defectu in Columba paulò antè dicebamus, Egyptij sacerdotes hominem natura ipsa nequaquam iracundum, qui tamen aliorum peruerfitate commoueri posset, ostendere cum volebant, Columbam pingebant vropygio surrecto: propterea quòd eâ, vt dictum, vel non habere bilem, vel si habeat, in vropygio effertadunt auctores veteres. Vnde Græci cum mansuetudinem exprimere vellent, *ἡρόν πελίας*, hoc est, *quieta Columba*, dicere consueuerant, & *πρώτερος πελίας*, eodem significato. Quæ cum porro sit gregalium omniū mansuetissima, iudicata est à Mose purissima, vt inquit Philo, veluti ex solitariis sola Turtur delecta, quæ in eo auium genere, tali omnes antecellit ingenio. Neque temerè Dauides aduolandi desiderio succensus, vt sese periculis eximeret, pennas sibi dari cupit, vt instar Columbæ volare possit. Psalmo lv. Columbam ponit, non Aquilam, non Accipitrem, longè fortiores impetuosioreque alites, nempè quia eadem prædita est mansuetudine, tractabilitatēque & simplicitate, qua Rex ipse insigniter pollebat. Puritatis huius meminere etiam auctores Græci, quin & osculorum, propter quæ sit Veneri dedicata, & quòd ea de causa Dis adoleretur, quòd fel in interioribus haudquaquam habeat.

Purissima
Columba.

TREPIDATIO.

ILLVD autem vulgatissimum est hieroglyphicum Columbam pro trepidatione ponere: nam & nomen illi apud Græcos *τρίπων* hoc idem significat, à *τρίω* enim deducitur, quod trepidare est. Et Poætæ tam Græci quàm Latini passim in pauidis hanc vsurpant comparisonem, vt Homerus:

αἰὲ βᾶδην τρήρωνι πελειᾶσις ἦμαρ ὀμοίαι.

He pauidis gressu similes abiere columbis.

Quam similitudinem Maro ita transulit:

Præcípites atra cœu tempestate columbae.

Etymologici enim *τρήρων* paronymon, non epitheton Columbæ ponunt.

SALVBRITAS.

CÆTERVM, quamuis aliqua det impietatis exempla, nihilo secius inter animalia maximè pura recensetur: propterea quòd persuasum est eam carere bile, vt dictum morbosâq; & pestilenti quantumlibet tempestate læuente, qui non alia quàm carne vescatur, contagio eiusmodi non contaminari. Quare si pestis inquam debacchari cepisset, nihil aliud in obsonium Regibus comparabatur, quàm ex Columba: quamuis Diodorus Vitulum alioqui & Anserem simplicem tantum, eorum Regum cibum fuisse contendit. Sanè Florentinus lib. de Re rustica, pullos columbarum necessarios esse dicit iis, qui vires à morbo colligunt.

Πέλαια τρήρωνες, colibe timide.
Hom. O. diss. μ. vers. 63.
Timidissime columbas, Marullus.
Trepidus vrgere columbas, Ouid.
5. Metam. Odyss. 4.
Ænei. li. 2.
Carnis Columbine vitium.

MEDICINA PETITA A' DIIS.

CVM verò aliquem, medicina ab aliquo Deorum præmonstrata, à morbo conualuisse ostendere voluissent, Columbam, vel, vt scribunt alij, Palumbem (nam hæc etiam in auguriis aliquando confunduntur) lauri ramulculum rostro gestantem exprimebant. Ales enim ea quotiens ægrotare cœperit, lauri folio decerpto sibi ipsa medetur. Neque verò palumbes tantum, sed & Graculæ, Merulæque & Perdices lauri folio annuum fastidium purgant. Coruus quoque occiso Chamæxonte, qui etiam victori nocet, lauro infestum virus extinguit. Vnde distichium frequentissimū est apud Græcos, *Scipionem laureum gestare*, de iis qui in aliquas insidias lapsi, vitæ periculum feliciter euaserint. Medicinam autem multifariam ab oraculis petere antiquorum mos fuit, & suis quoque temporibus petitam memorat Plinius. Illi enim quotiens grauiori aliquo morbo correpti essent, soliti erant in triuijs aut sacris locis deponi, operientes vel oracula, vel somnia, quibus quid ad sanitatem faceret, edoceren- tur. Præterea non contemnenda fuit veterum opinio, quam Homerus sequitur morbos ad deorum immortalium iram referri, meritq; ab eisdem opem poscere necessarium esse Phorbon Medicus Plin. r. maca quædam summæ efficaciac, quæ ipsemet concinnare solitus erat, *θεῶν κείρας* appellabat, quòd non aliter ad salubritatem conferrent, quàm si dii ipsi manus suas ad curationem apposuissent.

Columba herba qua vocatur Hel sine purgatur. Plin. li. 8. cap. 27.
Plinius ibidem.
Plinius ibidem.
Pronebium Græcorum.
Δαφνίου ποτὸν βακτηρίαν. Αὐτὸν Σουλδας.
Deorii manu.

Exemplum
memoradū.

Et Astrologi quosdam homines à geneti eo fato nasci prædicant, vt votorum potius ope, quàm medicinis, ab ægritudinibus & morbis liberentur. Norum est Alexandri Macedonis exemplum, cuius milites plerique, & cum his Ptolemæus, cui postea Ægypti regnum obrigit, sagittis veneno intinctis ad Sami regnum, vel, vt alij scribunt, in Musicanis, cùm vulnerati essent, neque remedium vllum ad salutem inueniretur, Draconem in somniis, qui herbam quandam ore gestaret, oblatum regi, qui remedium sibi ex illa imagine demonstratum ratus, exquisita inuentaque herba ea vulneribus adhibita, vel, vt nonnulli tradunt, potionibus instillata, cunctos sanauerit. Solitum enim esse Deum Opt. Max. hac etiam ratione mortalium rebus ferre opem, & vt à dæmonibus quoque ferretur permittere, vt nostra nunc missa faciamus, ex multis veterum memoriis & Poëtarum testimoniis cõfirmatur. Nam quod pertinet ad Æsculapium, quem ægritudinum causa consulebant, in agro Bellunensi Læbactiorum vico memoria est huiusmodi.

A S C L E P
I O . P . X E
L I V S P O
L I O M O
N I T V S P O
S V I T .

Et Pannoniam è Norico è Bellunensi territorio proficiscentibus, Albæ Iuliæ monumentum offertur in hunc modum:

I . O . M . S T A T
C V A L E R I V S
V A L E R I A N V S
E X V I S V P .

Iliad. 6. in
principio.

Multaque huiusmodi passim reperiuntur. Quod verò traditum est à Poëtis, Homerus, qui somnium ab Ioue esse ait, Agamemnonem excitari facit ad præliandum, somno ab Ioue misso, Nausicaam à Pallade, vt in agrum progrediatur, quò susciperet Vlysem, & multa passim eodem modo. Virgilius quoque hanc ipsam rem latissimè & hic & illic profecutus, nusquam tamen plenius, quàm vbi de Latino loquitur:

Æneidi. 7.

Vt qui ex
aquis sul-
phureis na-
sciuntur.

At rex sollicitus monst'ris, oracula Fauni
Fatidici genitoris adit, lucosque sub alta
Consulit Albunea, nemorum que maxima sacro
Fonte sonat, seuamque exhalat opaca Mephitim.
Hinc Itale gentes, omnisque Ocnotria tellus
In dubijs responsa ferunt, huc dona sacerdos
Contulit, & cesarum ouium sub nocte silenti
Pellibus incubuit stratis, somnosque petiuit.
Multa modis simulachra videt volitantia miris,
Et varias audit voces, fruiturque Deorum
Colloquio, atque imis Acherontia affatur Auernis.
Hic & tum pater ipse petens responsa Latinus,
Centum lanigeras mac'tabat ritu bidentes,
Atque harum effulsus tergo, stratisque iacebat
Velleribus, subita ex alto vox reddito luco est.

ANIMORVM FVTVRA FELICITAS.

Oracula
diuina.

SEd quoniam incidimus in oracula, nusquam ego plura notis hieroglyphicis similia comperio, quàm in Diuinis nostrorum literis, ita omnia sensu mystico conscripta, quæcumque Moses, quæ David, quæ Prophetæ reliqui diuino afflati spiritu protulere. Talis est argentea Columba illa, cui aurum in dorso, posteriorem partem versus inductum, Significat quidem hoc, vt Theologi nostri interpretantur, insitare à tergo aurum perpetuæ felicitatis. Nam quam quis quietem in humanis assequatur, quæ præ manibus sit, & ante oculos sita, eam per argentum, quo anteriores Columnæ istius partes bracteatae sunt, accipiunt. Longè autem pretiosiore illam, quæ subsecutura est post obitum, per aurum à tergo illitum, intelligunt: si modò, vt i superius monuimus, ante noctis tempus ad arcam eum olea furculo reuertamur. Nam & apud aruspices profanos, feliciora tempora subsecutura indicatum est, ex aureo gibbo, què sibi accessisse in tergus Domitianus Imp. paulò antè quàm interficeretur, per nocturnam imaginem visus erat se videre. Eucherius Columbam illam argento illitam, cuius posteriora in specie splendentis auri radiabant, significasse ait, prima quæque in Diuinis literis argento fulgere, occultiore verò sensum longè pretiosiore, veluti aurum rutilare, longæque admodum disceptatione rectè procuratum ostendit, vt illa sermonum, qui de Diuinis haberentur, castitas intemeranda à promiscuis cunctorum oculis, in abdito seposita, suo quasi quodam velamine pudicitia conregeretur, cælestibus obumbrata mysteriis, sicut secreto ipsa suo diuinitas operiebatur. Nam quid aliud sibi vult: *Aperiam in parabolis os meum, & in enigmate antiqua loquar*: quàm hieroglyphicè sermonem faciam, & allegoricè vetusta rerum proferam monumenta? Et illud: *Iesus in parabolis loquebatur ad turbas*, nisi sermones suos mystico sensu conueclabat? Ita Prophetæ, ita Apostoli ab vilitato loquendi more recesserunt, facilia in promptu habentes, magna in recessu continentes. Quod ea de causa

Suetonius
in Domi-
niano, c. 15.

A causa congruum fuit, vt sacra de Deo dicta à cæteris, scriptis, sicut merito, ita & specie discernerentur, ne illa cælestium arcanorum dignitas passim & indiscretè patefceret, sanctumque canibus, & margarita porcis exponerentur. Ita consecrata vasa templi inuoluta promiscuus populus ferret, nec tamen conspicerentur. Addam & illud, quod ab eodem Eucherio traditum in iis, quæ de formula spiritualis intelligentiæ scriptis: *Posteriora in diuinis incarnationem* (admisere enim vocabulum Theologi) *filij Dei, quæ subsequutura esset, indicare: eoque spectare quæ per Angelum Moyfi dicta sunt, Posteriora mea videbis, faciem autem meam videre non poteris:* quia, scilicet, *Patrem nouit nemo nisi filius, & cui voluerit filius reuelare.* Atque hæc quidem de Columbæ hieroglyphicis Theologi veteres tradidit: & argenteam eam, purissimo scilicet candore spectabilem fuisse dicunt, quæ supra caput astitit Asferti nostro, dum sanctissimæ illi aspergini in Iordano tinctus initiaretur. Columbæ autem oculos habere, vt Cantico- rum cantico, ea intelligitur anima, vt tradit Adamantius, quæ diuinas literas non in superficie primo- ribusque, vt aiunt, labris, sed intimum vsque sensum exquirat. Duabus hæc dum sedet, alis tegitur: iisdem nixa fertur in sublime. Volamus, cum philosophica quadam morte separati à corpore, rapi- mur ad diuinā sedem, cum in amicorum conuentu atque consortio, de sobrietate, de temperan- tia, de modestia sermones varios commiscemus: cuiusmodi illi sunt qui nos quotidie monent, vt cum Columba pro cantu gemitum edamus: cum scilicet, quæ perperam à nobis facta sunt expendi- mus: id procuremus, vt veluti Columba felle carcamus, hoc est, iracundiæ amaritudinem à nobis amoueamus: vt Columba oculis inhiemus, quippe pacem ipsam vnde cumque perquiramus: vt Col- umbæ gregatim volitemus, piorum scilicet, conuentus candida simplicitate persequemur frequenter: vt Columba ex rapto viuere abhorreamus, nempe nulli esse iniurij, nulli detrachere, neminem offen- dere caueamur: vt Columba, cum cibum sumimus, meliora grana fecernamus, dicta quidem præ- ceptaque ad institutionem & bonos mores facientia, à turpibus feligentes, ea gustare properemus, vt Columba cadaueribus vesci abominemur, affectus scilicet qui corpori sunt infiti, qui sensibus ad- blandiuntur, auersemur: vt Columba in petreæ foraminibus nidulemus. Petram, Christum diuinæ le- ctionis Magistri interpretantur, in cuius vulneribus & plagis nidum nostrum imponere debeamus, vt Columba iuxta riuos & fluentia residuamus, vt vmbra Accipitris inspecta, si fortè impetum in nos fecerit, possimus eum comodiùs & expeditiùs declinare. Fluenta, riuos, aquam calitùs stillantem pro Disciplina poni, alibi dictum: hinc igitur lectionibus incumbendum admonemur, vt à mali damo- nis fraudibus ita nos faciliùs subducamus. Vt Columba geminos pullos enutriamus. Columbam amorem superiùs significare dicunt. Geminos igitur amores educemus: vnum, quo Deum piè cola- mus: alterum, quo mortales alios ardenti quadam charitate prosequamur, quæ quidem si præstiteri- mus, nihil nobis ad bene beatèque viuendum est in posterum defuturum.

Exodi cap. 23.

Quomodo fiet homo Columba si- milis. Cantic. 1. & 4.

DE TVRTVRE.

PARVM Ægyptiis cognita Turtur fuit nisi plura super ea tradiderūt, quàm legatur apud Horum. Sedenim, minimè verisimile est, sacerdotes eos in vniuersarum natura toto vitæ tempore versatos, non longè plura ac penè innumera intellexisse, quàm ea paucissi- ma, quæ, vt Plautus diceret, *frustillarim hic & illic conspiciuntur*. Sed quoniam doctrina hæc prorsus extincta est, satis nobis fuerit, si quando corpus ipsum ab inferis reuocare non possumus, aliquam tamen rei vmbra ob oculos exhibere, siue ab Ægyptiis, siue ab Hebræis, siue à Græcis aut Latinis ea tradita reperiantur.

CONTINENTISSIMA VIDVITAS.

C **P**LERIQUE igitur continentissimam viduitatem exprimere cum volunt, Turturum in aliquo ramo insidentem pingunt: ea enim coniuge vita functo, ita se ab aliarum voluerum consortio separant, tantique mororis exempla exhibent, vt nunquam inde societatem inire cū alio quopiam patiatur, sed quod reliquum est vitæ, absque coniuge in perpetuo celibatu degat, sola vult, neque in frondescenti ramo vnquam insideat, eaque omnia faciat, quæ ad luctum spectare, & ad viduitatis ac solitudinis mœrorem exprimendum aptissima vel in homine videantur. Eiusdem est etiam mas continentia, qui nulli amplius fœminæ copulatur, sed in eodem comparis desiderio perseuerat. Quinetiam dum viuunt, mas nullam aliam adit, quàm eam vnā, qua cum semel coniunctus fuerit, & identidem fœminam suam ipsa marē vnum tantum agnoscit. Quod quidem ex eo maiorem affert admirationem, quod nullus adhuc hominum neque quidem ipse Paulus, ausus est legem viduitatis præscribere: & tamen vna inueniatur auicula, quæ nos spontè in continentia moribus antecellat. Audiant, inquit Basilus, *mulieres ipsæ, vt animalia rationis expertia viduitatis honestatem indecoro iterati con- iugij anteponant, si hæc auicula, recordatione consortis, coniugium alterius abnuat, sua contenta solitudine.*

Mira Tur- turum vi- duitatis co- ninentia & coniugij.

PVDICITIA.

A **P**VD Hebræos ipsos omnino reperias Turturum per pudicitiam significare: siquidem, vt apud eundem Basilium habetur, in Circuncisione par Turturum, aut duos pullos columbarum

Par Tur- turum quid.

offerre mos erat, quod indicium esset pudicitia, ac vitæ continentis exemplum. Origenes porro, siue ea Cyrilli fuerint, quæ in eandem prorsus sententiam plerisque locis & huic & illi inscripta reperiuntur, tunc offerre nos Deo munci par Turturum inquit, cum mentem nostram Dei verbo velut vero coniugi sociauerimus, sicut hoc genus auium vnum atque illud idem castum seruare coniugium dicitur. Addit alibi, Apostolos, cum de castitate sermonem habent, eam per Turturum quam memorauerint, intelligi. Diuinæ siquidem literæ per Turturum vnamquamque animam castitate præditam intelligunt, de qua Psalmo 82. dictum voluit: *Inuenisse eam nidum, vbi ponere pullos suos*, hoc est Ecclesiam, piorum scilicet cœtum, vbi virtutū genus omne appareret. Turturis enim pulli pro virtutibus accipiuntur. Alibi diximus, pudicitiam à Romanis velata facie pingi sculpique solitam: & apud alios Testudini æquiparatam, quod pudicarum est sese domi continere, & frequentia loca omnia declinare. Atqui Turtur in secretioribus & remotis à multitudine locis vitam transigit, aut deserta montium diligens, aut secreta sylvarum à frequentiore auium aliarum cœtu sequestrata.

P R O V I D E N T I A.

OBLATIO verò Turturis, & Columbæ in sacris literis significat, vt Hesychius exponit, hominem contemplationi deditum, qui munus offerat suum in scientia & mansuetudine spirituali: hic enim opus est prudētia, vt non excedat legis consideratio circa res vana occupata. Turturē quidem ponit: quia cognitionem atque prudentiam habet rerum, quas sibi necessarias fore viderit, ita vt eius exemplo exprobraretur populus Iudæorum, Hieremia dicente: *Turtur, & Hirundo, & Ciconia custodierunt tempus aduentus sui, populus autem meus non cognouit iudicium Domini*. Columba autem munda & simplex, præsentia sancti Spiritus est index, quales esse oportet eos, qui diuinarum literarum contemplationi sese dedicant: quam quidem simplicitatem Iesus, Assessor noster Apostolis ita commendauit, vt eos simplices esse debere sicut Columbas identidem admoneret, & beatos mundo corde plurimum affirmaret. Idcoque Ezechias cum neque altum sapere vellet, neque maiora se querere paratur esset, *Meditabor*, inquit, vt Columba.

Hier. ca. 8.

S A L T A T I O.

APUD Philippum illum, qui sacerdotum Aegyptiorum lemmata quædam Græcè scripta posteritati tradidit, saltatorem hominem & tibiis deditum, per Turturum significari comperio, neque quicquam aliud: nam eam omnino tibiis mirum in modum affici compertum est, quarum etiam audita modulatione, dare eam motus in compositos, & saltationem imitari dicunt: quinetiam eo cantu in insidias allici, atque capi. Ad huiusmodi saltationem addemus, quod Theocritus Idyllio cui *Συγνεσίου* titulus est, loquaciores quasdam feminas Turtures vocat: illæ enim non ore tantum garrulitatem ostentant, verum etiam caudæ motu, qua propemodum obstrepere videntur.

Hinc illud Zenodorus, ex Florio Menandro Τρογῶδες λαλῆσαι: Turturæ loquacior, Et Elianus lib. 12. cap. 10. Cant. ca. 2.

I N T E L L E C T V S Æ T H E R E V S.

AT in diuinis literis Turtur intelligentiam, quæ à diuino Spiritu est, significat, ait Eucherius, eo Cantici Cantorum loco: *Vox Turturis audita est in terra nostra*: neque inficiatur idem de Columba dici. Sed Spiritum sanctum ex Columba tunc intelligi vult, quando, quæ de sacris literis disputatio commentatioque profertur, ea manifesta est & ad aperta: tunc verò ex Turture, cum res altis obscurisque mysteriis agitur.

D E H I R V N D I N E.

ET quoniam Hirundo, quam Hieremias dicit Turturi comitem itineris additam, in manus incidit, eaque non minus garrula quàm Turtur noceatur à Theocrito, naturæ puritatem quandam secuti, significata eius superioribus duobus, priusquam abuoler, excipimus, quæ sunt huiusmodi.

F

Æ Q V A L I T A S.

AEgyptii per Hirundinem in primis, quæ filiis suis cibum subministraret, hominem intelligebant, qui liberis æquas hereditatis portiones distribueret, neque non Principem, qui se ciuibus æquaret suis, neque vilo vellet ornatu vel apparatu magis quàm reliqui sumptuosiore accipi. Hirundo siquidem, mira filios alit æquitate, singulis cibum parem impartiens, ea adhibita diligentia, ne qui semel acceperit, bis accipiat: atque ita, vt par sit omnium sportula, procuret. Æqualitatis istiusmodi adeo studiosus fuit Hadrianus Imp. vt in victu familiari Homericum illud obseruari voluerit, ne quis mensis aliorum, etiam infimorum apponi sibi iubebat. Nihil enim ad conciliandos sibi populorum animos æquè principibus prodest, quàm æqualitatis ostentatio. Nam cum potentia suapte natura odiosa sit, per moderationem maximè omnium euadit amabilis.

Eadem Plin. lib. 10. ca. 33. Æqualitatem in epulis. Quia forsitan adulescentes pullos circumagi docent, & foris saturitatem emittent, & alia, quæ Plin. lib. 10. ca. 3.

I N S T I T V T I O.

SVNT qui calathum cum pullis Hirundineis in aliquot veterum monumentis obseruatum, hieroglyphicum institutionis esse contendunt, argumentumque eiusmodi ad Osiridis & Ceteris beneficia

A beneficia in mortales collata, referant: quòd scilicet, ab iis & viuendi leges, & agri colendi præcepta receperimus, & æquo cum reliquis iure vitam degere didicerimus. Legifera enim Ceres est Poëtris, de qua plura alibi. Et apud Diodorum sacris Ægyptiorum literis, Osiris Iupiter, iustus, pater, dux, & consultor omnium habetur, quæ siue ad institutionem, siue ad æquitatem accommodes, omnia quadrabunt.

ARCHITECTURA.

STVDIOSVM ædificationis hominem, quique ampla ædificia, vel etiam oppida condiderit, per Hirundinem, quæ nidum austruat, intelligi nonnulli volunt: ab Hirundinibus enim aggeres fluminibus opponere, muros cõstruere, domos cametitiis ædificare didicisse nos, qui de architectura scripserunt auctores optimi, tradidère. Operæpretium verò est spectare alitis artem, & ingenium. Cum nidum luto cõstruit, stramento roborat ad lutariæ paleationis normam: ac si quando euenierit ut luti copia non suppediretur, ipsa se totam aqua madefacit, mox volutat in puluere omnibus pennis, lutum ita contrahens, ne omninò illi materia desit ad fabricandum. Manifestum autem industria huius argumentum in Heracleorico Ægypti ostio præstant vsque ad eò tenellæ auiculæ, molem continuatione nidorum ita vaganti Nilo inexpugnabilem opposcentes stadij vnus spatio, ut id humano opere perfici vix posse credatur: vnde mortalium primi, qui casulas ædificare cœperunt, exemplar non tantum ad ædes, verum etiam ad aggeres & munitiones cõstruendas acceperunt.

Hirundinũ in nidis cõstruendis industria. Isædem penè verbis Plinius libr. 10. cap. 33.

Indidem ex Plinio.

PATRIMONIUM.

HEREDITARIVM patrimonium ex asse filiis relictum, per nidum Hirundineum apud sacerdotes Ægyptios significare tradit Horus, hieroglyphico inde desumpto: quòd ab auium nulla nidus tanto labore, tanto studio, tam diuturnus, & posteris quoque vsui futurus ædificetur: nam si parentes intereant, eam ad eunt hereditatem filij, vel eam artem à parentibus edocti, vnde sibi necessaria comparare possint, norunt. Agnoscit hoc Basilii, vbi ait: *Nemo paupertatem deplorat suam, neque is de sua vita desipere, actumque iam esse de ipsa putat, cui nihil est de patrimonio relictum: non enim desunt artes & industria, quibus si nos exercere vulerimus, neque Hirundinibus deteriores esse, vitam commodè agere valeamus.* Huius verò hieroglyphici argumentũ ex eo desumptum scribit Horus, quòd uti superius dictum, Hirundo vsque ad eò filiorum commodis studet, ut vel peritura, dum aqua perfusa, & puluere volutata capituræ periculum adit euidentissimum, nihilo fecius sedem filiis paratura, opus perficere conatur.

IMPLORATIO AUXILII.

INVENTAS apud Xenophontem (quisquis ille fuerit) eo libello, qui titulo De æqui uocis circumfertur, per aues has in nido ore patente pictas, populos auxilium implorantes hieroglyphicè significari: nidus enim patriam, os verò ad apertum clamorem, & implorationem ostendit. Hinc illud in Ezechie Cantico: *Sicut pullus Hirundinis, sic clamabo.* Vnde admodum eruditè Plautus Hirundines obicit in somnium Demonæ, quas Simia sollicitabat, qui sit filium statim penes lares suos in phano Veneris opem implorantem, inueniturus: illa enim, Hirundinum more, quodammodo transfreta erat, & ad cõsuetas sibi sedes, domum quidem paternam, delata erat.

AMICVS INVTILIS.

APVD aliquos Hirundinem pro amico poni, tum inutiles, tum ingratos & perdifficiles, comperias: quippe qui moribus nostris, & familiaris vitæ rationi difficulter assuescat. Hirundo siquidè nostro magis quàm vlla alia volucris contubernio freta, diu nobiscum, versata, nostra omnium maximè familiaris atque domestica, nullam tamen nobis vtilitatem affert, nunquam mansuescit curaturus. Proinde verno, hoc est, tranquillo aduentante tempore, nos inuisit, & quasi in officio futura præstodine hyeme verò, hoc est, turbido cœlo instante, aduersæque fortuna ingruente profugit: qua similitudine vtrius ad infidam amicitiam notandam, auctor Rhetoricorum ad Herennium. Eaque de causa Pythagoras eas à testis ablegauit: id scilicet innuere volens, huiusmodi notæ homines euitandos, ac nullo pacto cõsuetudinem & amicitiam cum illis ineundam esse. Id quod & Plutarchus Symposiarchon octaua decade latius explicauit, quæ, ne tam multa congeramus, breuitatis causa præterimus.

Hirundo nõ curatur.

VERNUM TEMPVS.

ILLVD verò nulli non innotuit, Hirundines plures conuolantes à mari verni temporis indicium esse, cum vulgatum sit adagium: *Nam tantum Hirundinem ver non facere.* Accedit huic Ciceronianum scõmma in C. Verrem, vbi dicit: *Satisne vobis magnam pecuniam Venerius homo, qui è Chelidonis sinu in viciam profectus est, Veneris nomine quesisse videtur?* Alludit, inquit Asconius, ad nomen, quod Hirundo, quam Chelidona Græci vocant, Veris, id est, temporis verni sit amica: illa enim adulto semper verè præstodine, totamq; apud nos æstatem agit. Atque hoc illud est quod Horatius ait: *Cum Zephyris & Hirundine prima.* Et apud Aristophanem, Equitibus, *παῖδες καὶ ἑρὰ ὦρα, καὶ χελιδὼν.* Apud Athænum legas Rhodiis præcipuum fuisse morem sub tempus vernum Hirundinem inuitare, idq; x.

Ex Aristotele in Ethicis. Scõmma in C. Verrem.

δανίζω dicebant. Apud Aristophanem Hirundo chlænam vendere, theristrum emere suadet: præteritille quippe hyemem admonuit, adesse verò æstatem.

GARRULITAS.

*Hæc est:
Pueri, non-
ne videatis,
ecce nuda
hirundo.*

*Theogenis
apud Athe-
nam lib. 8.
Hirundines
ne habeas
sub eodem
tecto.
Garrula hi-
rundo.
ἐπιγογγύ-
σας.*

CÆTERVM D. Hieronymus & Cyrillus cum Aristotele consentientes, per præceptum illud Pythagoricum, ἀγορεύεις χελιδόνας μὴ ἔχειν, abstinendum à commercio garrulorum & susurronum intelligunt, quam quidem sententiam corroborat Alexandri historia, quem cùm quiescentem Hirundo quædam magno garritu supra Regis caput importunè volitans interturbaret, Aristander Thelmidæus pro domesticis accipiendum, qui Alexandro insidia pararent, interpretatus est, quas tamen facile deprehenderet, idque garritum indicare, quod euentus postmodum comprobauit, Alexandri Æropi, quem ex amicorum numero Theßalis equitibus præfecerat, consilio patefacto. Sanè κατ' ἰδίαν ἡ χελιδὼν Hesiodo, propter garrulitatem, vnde Poëta is κατ' ἰδίαν formauit. κατ' ἰδίαν enim garrire est, eoque cognomento ales hæc apud Anacreontem & Simonidem appellatur. Et Aristophanes, Ranis, Mufra Hirundinum vocat nugationem nihili, & quæ foliis leuior sit. Sunt qui super hoc D. Hieronymum impugnent: sed ij fabulosè potiùs, rhetoricèque lasciuunt, quàm quicquam sani afferant, præter ea quæ defumunt ex Plutarcho. Nos ex Nicoftrato garrulitatem hanc notatam his iam-bis afferemus:

Εἰ τὸ σωεχὴς καὶ πολλὰ καὶ ἄχρως λαλεῖν,
ἢ τὸ φρονεῖν ἀδύσημοις, αἱ χελιδόνες
ἐλέγοντο ἡμῶν σωφρονέσθαι πολὺ.
*Loqui si indeſinenter, multaq; & velociter,
Prudentiam indicaret, vtiq; Hirundines
Fortasse quàm nos sapere dicantur magis.*

LVCTVS ET QVERIMONIA.

ALII Pythagoricum idem symbolum interpretantes referūt ad tragædiam, quasi triste omen, lugubreque argumentum secum afferat Hirundo, quæ, vt apud Ioannem Grammaticum in Hesiodi Commentariis legimus, cùm prius Philomela Pandionis esse, nūc Hirundo auis τηρώς, φρεσὶ, μὲ ἐξιάζετο. Tereus, inquit, mihi vim intulit. Nam quod nonnulli tradiderunt Philomelam in Lusciniam abiisse idem author Procnæ, non Philomelæ id obtigisse dicit: καὶ πρόκνη ἀφ' ὧν γεγενῆσθαι τὴν ἰδύρην. Et Procne in Lusciniam commutata Ityn deplorat. Idem apud Ouidium habemus:

*Sola virum non vltia prius mæstissima mater,
Concinit Ismarium Daulias ales Ityn.*

Ita & Horatius Flaccus de Procne loquens, quamuis non expresso nomine, Lusciniæ tamen similem dicit:

*Nidum ponit Ityn flebiliter gemens,
Infelix auis est Cecropie domus
Aeternum opprobrium: quod malè barbaras
Regum est vltia libidines.*

Et Catulus eodem modo:

*Qualia sub densis ramorum concinit umbris
Daulias absumpti fata gemens Ityli.*

Sentit idem doctissimus Probus in Bucolicis. Sed hinc alia oboritur quæstio, quoniam super eadem Hirundine dixerit Hesiodus:

Τὸν δὲ μετ' ὀρθρογὸν πανδίωνος ὄρσο χελιδὼν.
Quem manè gemens Pandionis exciit Hirundo.

ὀρθρογὸν exponunt interpretes, clamosa, non autem diluculò flens: cùm Hirundo tota clamitet die, non autem manè tantùm, aut vesperi, veluti facit luscinia. Sed hic quoque quantum pertinet ad cantus querimoniam & fletum, quæstionem mouet Proclus, Platonis nixus testimonio, nullam alitem dicens dolore affectam canere: quare quod Hesiodus de Hirundine ὀρθρογὸν scripsit, is ὀρθρογὸν legendum censet, quæ scilicet matutinò clamer. Atqui nullo etiam teste scimus auem nullam afflictam canere. Sedenim, haudquaquam leuiter, sed ex arte Poëta dixit Hirundinis loquacitatem lamentationem esse, fabulæ ratione habita, quæ de Pandionis filia fertur, cuius lamentationem paulò antè ex Ioanne Grammatico retulimus. Sed quoniam modo Proclus lugere negat Hirundinem, cùm eam Pandionis filiam agnoscat? quòve modo ὀρθρογὸν scribendum contendit, cùm non matutinò tantùm, sed toto vociferetur die, diluculò verò haudquaquam magis? Sed vt ad Platonis sententiam conuertamur: ille nimirum, de auibus, quatenus aues sunt, afflictas eas non canere dixit: qui verò flebili quid Pandionis filii attribuit, ad eam, quæ de iis fabula vulgata est, respiciunt. Verùm operæpretium est fabulam, quemadmodum apud Sophoclem digesta est, poemate de Tereo, subtexere. Pandionem quidem, ait is, Atheniensem filias habuisse Procnem & Philomelam, quarum Procnem Tereo Thraci in matrimonium collocarit, qui Ityn ex ea filium suscepit, Aliquo

*Terei fabu-
la.
Ouidius li.
6 Metæ.
Mora in il-
leno.*

A Aliquo verò post tempore accidit, vt Tereus Athenas repetierit, Philomelam ad Procnem vxorem deducturus in Thraciam, quam in Aulide Bæotix deflorauit, linguamque eius abscidit, ne quid ad sororem deferre posset. Cùm verò hæc in Thraciam appulisset, historiam vt acta fuerat, acu pingit, remque ita omnem manifestat. Procne re cognita Ityn filium discerpit, patrique Tereo epulandum apponit. Hic verò vbi se filium absumpsisse cognouit, eas erat districto iam gladio interfecturus, quas Dei miseri, vt aiunt, in aues transmutarunt, & Procne quidem Luscinia facta, Ityn absumptum lamentatur, Philomela Hirundo, Tereus mihi vim intulit, assidue clamat. Ille verò in vpupam mutatus, *as as* gemens dicere videtur. Hæc cùm filium meum discerpissent, eum mihi in epulas apposuerunt. Quare Proclus veniam antiquissimo Poëtæ dare potest, qui sorores infelicissimas, etiam aues factas, sortem quamque suam, quasi permanente præteritæ calamitatis memoria, ita lamentari confinxerit.

*Alij, per nū
cio suo san-
guine scri-
ptum ad so-
rorem misit.
Ily conuer-
sus est in
Phasianū,
Strabo. li. 9.*

PEREGRINATIO.

IN coniecturis alioqui, habere se Hirundinis caput imaginari, peregrinationem significat: id enim earum auium præcipue proprium, vt pote, quæ neque quidem apud parentes degere soleant. Hinc Hirundo quæ in Pyrrhi tabernaculo nidum posuit, rerum quæ peregrè instituerat, irritum euentum ostendit. Indicauit id ipsum Cyro, quæ in tectis eius nidificauit. Quamuis Dionysio priori arcem relinquenti, cùm ibi nidularentur, reditum portendere.

RESIPISCENTIA.

SVNT qui resipiscentiam per Hirundinem acu transfossam oculos indicent: ea siquidem, si vulneratis oculis obæcata fuerit, oculos tamen & lucem recuperare fertur. Cuius rei causam commentantur, imperfectionem quandam quæ prædita sit, natura quippe nondum vires omnes subministrante: in pullis enim tantum hoc euenire: quare si punctu læsi eorum oculi fuerint, superesse vigorem adhuc luminis, quem natura ipsa subministrat. Lumen autem pro Sapientia & cognitione poni, perinde ac pro imperitia & insipientia tenebras, vnicuique manifestum crediderim. Tertullianus addit, vti eam ad hoc chelidonix suæ beneficio, cuius, scilicet herbæ succo pullorum oculos oblinat, atque ita visum restituat. Ne tamen nullus sit nobis ex Hirundine vsus, Cecinam Volaterranæ equestris ordinis virum, legimus comprehensas Hirundines in vrbe, secum in expeditionibus afferre solitum, quas postmodum victoriæ nuncia amicis mittebat in eundem nidum remeantes illito victoriæ colore. Vt minus iam illud admiremur, quod à Fab. Pi-lore traditum aiunt, cùm obsideretur præsidium Romanum à Iugurthinis, Hirundinem ablatam à pullis ad se mox cum epistola rediisse, vt lino ad pedes eius alligato, nobis significaret, quoto die aduciente auxilio, eruptio fieri deberet.

Hinc chelidonia herbam ab his inueniã tradunt, Mart. theol. in Dio. sco. li. 2. c. 49. Plin. lib. 10. cap. 33. Vfus ex Hirundine, quis.

PIERIVS

PIERIVS VALERIANVS AD ANGELVM COLOTIVM

BASSVM, DE IIS QVAE PER OLOREM,
LVSCINIAM, PSITTACVM, ET

ALIAS ALIQVOT AVES
SIGNIFICANTVR,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER VIGESIMVSTERTIVS.

PTIME quidem, doctissime Coloti, ut totius es antiquitatis studiosissimus, bonarumque disciplinarum egregie peritus, mecum saepe de non contemnendis veterum scriptorum inuentis, quocunque scripta fuerint argumento differuisti: etiam si non usquequaque eorum enitescat eloquentia: quæ, ex diuturna & variatam Græcorum quam Latinorum lectione, & eorum etiam qui remotiora quadam literis mandauere, de prodigiis, de somniis, de sacrificiis, de quæ multis antiquorum ritibus, & institutis collegeras, mecum communicasti, quæ licet ex usu iam recesserint, delectant tamen, & veterum scripta reddunt ad intelligendum faciliora. Præcipue verò ea mihi placere, quæ de ponderibus & mensuris comperisti, quæ paucissimi hæcenus perspexere, licet idem saxum voluere plerique ætate nostra conati sint. Hæc, inquam, mecum ingenue conferre, meaque vicissim, qualiacunque essent, auscultare dignatus es. Quia verò videbas cogitationes meas ad materiam hodie, dicere possumus, intactam, vel paucissimè à nonnullis traditam, intentas esse, ad Ægyptiorum scilicet hieroglyphica studiosius anhelare, longamque istiusmodi rei seriem iam instructam, non tamen absolutam, quam tamen, quanta poteram festinatione urgebam, ut quod angustia temporis inuidebat, industria & vigilantia suppleret: subinnuere visus est mihi, cupere te quamplurimum, quæ super Olore conscripsissem inspicere: nimirum enim quod sen tuo tam incundo, tam facili, tam urbano atque festino conueniebat, poposcisti. Quare ego tuo huiusmodi studio delectationeque perfecta, nihil contatus Olorem ad te misi: poetica quippe alitem optimo Poëta, cantatricem in senectute sua, suauissimam seni lepidissimo, qui atatem iam grandiolem pari cum Cygnis harmonia traducit, Sophocleamque secutus diligentiam, Musas cursu nunquam intermisso prosequi perseuerat. Subsecute autem sunt Olorem alie quoque eiusdem ingenij volucres, Luscinia, Psittacus: quinetiam nonnullæ earum emulæ, sed præ raucitate sua mime illarum potius, quam cantatrices, Pica, Larus, Miluius, Gryphus, & Corvus demum. His omnibus necesse est caueam pares unicuique suam: quia tua indigent saginatione: quæ quidem tibi haudquaquam gravis futura est, viro eorum, quibus alites meæ pasci queant, opulentissimo. Sed ut iocari desinamus, tu vale, & quantulumcunque id sit quod exhibere potuimus, boni, uti solitus es, consilito: quod enim ab amicissimo profectum est, id & ames, & charum habeas necesse est.

E

P

Hinc illud
xuxveov
μα. Cygnea
cantio. Æ-
lian. de nat.
Animal.
Quo tempore
cantat Cy-
gnus potis-
simum.
Onde Lu-
cianus in
Cygno, eos
ascessores
Phæbi vo-
cat. Est
Græcè La-
i. n. pupa.

SENEX MUSICVS.

AEGYPTII sacerdotes senem Musicæ studiosum per hieroglyphicam Cygni effigiem significare consueverunt: quippe quem omnes eo suauiter modulari ferunt, quod magis in senium vergit. Musicæ verò illi symbolo (ut hoc obiter interpretemur) compositissimos mores intelligebant, veluti in senibus mores ipsos compositiores, & sibi maximè consonos esse patet: de iis loquor, qui Colotio similes, sanctius instituti, vitam integerrimam, & à turpitudinibus alienam peregere. Socrates porro apud Platonem, Cygnos tum magis dulciùsque canere affisitat, cum se breui præsentunt morituros, quasi letantes Deo gratias agere videantur, quod ad eum, cuius ministri sunt, migrationem parent. Addit, homines quosdam, cum ipsi mortem expauescant, Cygnos quoque falso criminari, cantùque huiusmodi dicere doloris argumētum esse, quem ex auentante morte conceperint, sed enim, haudquaquam animaduertunt, in omni volatiliū genere nullam esse auem, quæ vel in efuritione, vel in rigore, aut alio quopiam incommodo, quo se affectam sentiat, emoduletur, cantillære: non Lusciniam quidem ipsam, non Hirundinem, non Epopem, quarum

A quarum cantum, & luctum & querimoniam esse fabulantur. Sibi verò videri neque quidem aues has, neque Cygnos præ dolore canere, sed quia Phœbo sacræ sunt, eaque lætitia concitata, forsan & diuinatione prædita, alterius vitæ bona præfagiunt. Hinc M. Tullius Tusculanis quæstionibus *Cygnos, ait, non sine causa Apollini dedicatos esse, sed quod ab eo diuinationem habere videantur, quia prævidentes quid in morte boni sit, cum cantu & voluptate moriantur.* Omnino autem quod de morte narratur, falsis aliquot experimentis compertum est, tametsi Lucretius Poëta peruulgatam tangit opinionem, cum eos nec de tortos, ac anxie cruciatis, liquidam lugubri voce querelam attollere ait ex vallibus Heliconis. In quo illud etiam amaduertendum, ad hoc & Horatium & alios respexisse, cum Poëtas Cygni symbolo nuncuparunt.

Cicero. Tusc. cul. lib. 1.

P O E T A.

N A M veluti Cygni senio confecti argutioribus, ob gutturi exilitatem organis affectis suauiorum simul, & vocaliorem emittunt vocem, ita etiam boni Poëtæ, quo per ætatem magis profecerunt, scribere itidem solent elegantius & sapientius. Sic Oedipus Coloneus opus ea conscribens ætate, qua propter senium author desipere videbatur, à filio etiamnum rei familiaris malè curatæ actus infantiæ reus, omnium quæ antea conscripserat operum cultissimum iudicatum est. Et Ifocrates (vt Oratores etiam huc admittamus, nam & id dicendi genus musicum est, & certis constat numeris) Panathenæicam orationem, omnium quas antea scripsisset luculentissimam, post octogesimum vitæ annum elucubrauit. Sic Póranus & Vraniam & Meteorica, Syncerus Actius poemata pleraque, Aurelius Augurellus Chrysopoeum, & alij plerique ætate nostra bene literati viri eò suauius Cygneum hoc melos emodulati sunt, quo magis visi consensescere. Sic tu Musas affectaris, quæ falis & lepôris plurimum præ se ferunt: denique omnia quæ ad eruditionem spectant, non ignauiter peruestigas. An verò Platonem dissimulare poterimus, quem annum circiter octogesimum agentem scribendo vitæ functum aiunt? Vt fabulosum minimè videatur, quod Socratem peehibent per quietem existimasse nouellum se Cygni pullum, inter genua tenere, qui plumis repente sumptis euolauerit in sublime, ætherâque omnem suauissimo clangore compleuerit, posttridieque Platonem ab Aristone patre ei commendatum in institutionem: visoque statim puero dixisse Socratem ferunt, eam esse auiculam, cuius imago nocte proxima sibi per somnum fuerat obuersata.

Seni opera elegantiora.

Auctor Diogenes Laër. li. 3 in Platonis vita.

MVNICIPIBVS INIVRIVS SVIS.

S E D, vt etiam attingamus Poëtarum fabulas, Cygnum aiunt hominem municipibus suis iniurium hieroglyphicè significare. Siquidem Olores in volucrum genere id habent peculiare, vt alter alterum depascatur, atque inter se morsus conuertant: vnde illum crediderim Pindaro *Inhospitalem* appellatum: id quod nescio qua æmulatione præstantiæ, in Poëtis præcipuè, & nunc esse, & fuisse semper exploratissimum est. Nam vt ipsi aiunt,

Qui velit ingenio cedere, rarus erit.

Adde quod, Melistus Euboicus auem hanc ita conuiciis plenam esse dicit, vt ea clamante, reliquæ aues quæ præsto sunt, conticescere cogantur.

Ideoque ab Hercule occisum.

ANIMI CANDOR.

S E D fuerint hæc improborum exempla: cum ego bene literatos viros eò benigniores candidioresque semper expertus sim, quod magis & ingenio & eruditione pollerent. Pontanum aiunt, omnium ingenia fouisse, de nullo vnquam etiam cum familiarissimis obloqui solitum. M. Anronium Sabellicum, quem ego per quinquennium audiui, tanto candore præditum agnouit, vt quia nulli vnquam detraheret, neminem carperet, neque manifestos quidem hostes incesleret, quos professionis initio, molestissimos inuidia homini comparauerat, & quod omnes alba quod aiunt, linea notaret, non emuncti satis iudicij plerumque retulerit notam. Talem fuisse Romæ Pomponium Latum aiunt, qui licet à multis iniuria laceraretur, nunquam tamen ipse maledicendo calumnias propalsare curauerit. Talis apud nos Nicolaus Leonicus, talis tu, talis Iacobus Sadoletus, cuius nomen ætate nostra in Modestæ appellationem abiit. Sunt itaque Cygni, qui verè literati sunt, qui benigni, qui nulla syncerum animum macula labefacti sunt. Nimirum enim candoris est indicium Cygnus, quem omnes insignem memorant albedinis epitheto, ne λευκότης albitudinem vt Plautus, dicam. Ita apud Quidium:

Eruditiores viri, benigniores.

In epistola Didonis, & Ennae, & Virgil. 3. Georg. Pausan. & alii.

Ad vada Mæandri concinit albus Olor.

Et, *candidior Cygnis*, apud Virgilium. Theocritus ea de causa *Ἰσλὴν κόκκον* dixit, quod fœmineus D color plurimum à candore commendari soleat. Albos autem esse à natiuitate Cygnos, ait Hellenicus.

GLORIÆ CALCAR.

IDEM verò Poëtæ hoc commune cum Cygnis habent, quod gloriæ studio trahuntur, fauorisque & laudationis omnino sunt auidiusculi,

Nec petitur sacris nisi tantum fama Poëtis.

Cygni quoque tunc suauius canunt, cum Fauonius eos ad cantum visus fuerit inuitare: *Ἰεφύων ὃν γηγ-
σονται πέρος τὴν ὠδὴν ἐλαφροὶ καὶ ἐνοδία*, ait Philostratus Phaëthonte. Sed longè venustius & plenius id recenser, vbi palustria & aquatica loca verbis pingere cōnatur. Ælianus quoque non canere eos ait, nisi flante Zephyro.

M V S I C A.

QVOD quidem idèò repetendum duxi, quia si quis Musicam ipsam aptissimè describere voluerit, non aliam libetius speciem imitabitur, quàm quæ in hunc modum ab eo authore oculis subiicitur. Ex Oloribus verò qui vocaliores sunt, in ripæ margine, circulo quodam factò, fidunt, vbi argutum nescio quid certandi studium videtur emodulari. Cantilenæ verò signum videas puerulum alatum, qui ventus Zephyrus est, is enim cantum Oloribus inspirat, & elargitur. Pingitur verò is delicatus, mollis, cuiusmodi est aura eius, quam libenter adèò captamus. Olorum verò plumæ identidem afflatu eo surriguntur, quippe quæ repercussu venti commouentur,

Zephyri-
pluma.

E

APOLLO FIDICEN.

APVD Card. Hippolytum Medicen, alumnum meum, signum ex marmore pulcherrimè ductum habemus, qui nimirum Apollo Fidicen est: læuam enim manum admouet ad lyrae iugum, ea Cygni dorso sustinetur, Cygnus ipse collo suauiter reflexo, rostroque ad chordas verso, parem cum lyra videtur harmoniam emodulari. Dexteræ, Dei dextro innititur genu, eaque plectrum continet: adiacet ibidem humi pharetra, vtpote signum, Deum ipsum non semper arcum rendere, sed aliquando tacentem Musam cithara fuscitare. Et hæc quoque faciunt ad Musicæ significationem.

Descriptio
Apollinisfi-
dicinis.

OR P H E V S.

SANE! Plato Ægyptiacæ doctrinæ nunquam immemor, cum felicem illam ciuitatem conderet, sillic fermè ait Orpheum Calliopes filium, cum à mulieribus sceddè discerptus excessisset è vita, homine, quod erat, derelicto, in Cygnū emigrasse mutata specie: vt, qui insignis Musicus fuerat, Musicam iridem persequerantiū exerceat. Hinc locum mutuatus est Horatius noster, cum in Cygnum abire se scribit ad Meccenatem:

*Iam iam residunt cruribus aspera
Pelles, & album mutor in alitem
Superne nascunturque leues
Per digitos, humerisque pluma.*

Et cum piscium silentio vocalissimam opponeret harmoniam, ita de lyra canit:

*O mutis quoque piscibus
Donatura Cygni, si libeat, sonum,*

Platoni, ea super Orpheo scribenti adsentitur Æneas Philosophus, qui quidem vbi ex Chaldaeorum, Ægyptiorum & Græcorum opinione defunctorum animas euocari posse docet, Orpheæ Cygni specie euocandum ait. Quòd si quis Homerum euocare voluerit, oportere eum Lusciniæ formam indutum apparere; de qua paulò post.

F

NAVIGATIO SECVNDA.

CVM verò Cygni & aquis & Fauonio plurimum gaudeant, in ὀρνιθογονία solis nautis veluti Aquila tempestati, Columbæ Regibus dedicantur. Hinc illud apud Virgilium:

*Ni frustra angurium vani docuere parentes,
Aspice bisseos letantes agmine Cygnos,
Ætherca quos lapsa plaga Iouis ales aperto
Turbabat celo, nunc terras ordine longo*

Æneid. li. 1.

Ant

A *Aut capere, aut captus iam despectare videntur:
Vt reduces illi ludunt stridentibus alis,
Et cætu cinxere polum, cantusq; dedere:
Haud aliter puppesq; tuæ, pubesque tuorum,
Aut portum tenet, aut pleno subit ostia velo.*

DE LVSCINIA.

VELUT post Orphea, ex antiquorum traditione, meritò succedit Homerus, ita post Cynnum Luscinia locum tenet: quando, vt paulò antè dicebamus, Cygnus Orphei, Luscinia Homeri simulachrum est.

MVSICA.

NON immeritò autem Musicam, atque omnibus eam numeris absolutam, per alitis huius hieroglyphicum significari tradiderunt: siue multiplicem vocis varietatem, siue delectabilem suauitatem, siue pertinacem in ea continuationem admiremur, vt vna denique perfecta Musicæ scientia sonum moduletur, quem nunc continuo spiritu in longum trahat, nunc inflexo variet, nunc conciso distinguat, intorto copulet, promittat, reuocet, & ex inopinato infuset. Quid cum secum ipsa murmurat, quàm plena, quàm grauis, quàm crebra, quàm extenta modulatio? atque vbi visum est, vt sonus ipse vibras, vt summus, vt medius, vt imus exaudiat: omniaq; tam paruulis in faucibus, quæ tot exquisitis tibiæ tormentis ars hominum excogitauit, quibus Musicæ leporibus enarrandis, cum Luscinia Plinius ipse contendere videtur. Vt iam Luscinias taceamus Græco & Latino sermone dociles, Druso & Britannico Claudij filiis, fuisse. Huic autem aui tam genuina, tam voluptaria est modulatio, vt, si Aristoteli credendum est, obseruatum sit eam pullos erudire: quòd si procul à matribus alantur, non ita suauiter, neque ita peritè canant: id quod tamen non mercedis neque gloriæ spe faciunt, quæ duo mortalibus ad augendam industriam calcaria potissimum adhibentur, sed vnus delectationis gratia qua sese oblectant. Quòd si qua vnquam auis fuit, ex cuius cantilenis homines Musicam excogitauerint, vt Chamæleon Ponticus arbitrat, nimirum Luscinia est, quam habuisse magistratam neminè pudere debeat, dummodò vim in hac realitis non ignauiter assequatur.

*Cur Musi-
ca hierogly-
phicum lu-
scinia.*

*Plinius li.
10. cap. 29.
hæc omnia.*

GERMINATIO.

GERMINATIONIS tempus nonnulli per Lusciniam indicant: propterea quòd auis ea, cum primùm sylua frondibus incipit opacare, diebus ac noctibus quindecim assidue canat, lætitiā testata, quam ex verni temporis aduentu præsentit: ab eo verò tempore canit quidem, sed non assidue.

LVCVBRATIONES.

QUARE factum, vt qui eam vernis mensibus per totam ferè noctem dulci eo modulamine delectari obseruarunt, vigilantiam ex eius hieroglyphico, nocturnasque lucubrationes significari dixerint. Nam nisi literarum studiis summa inesse delectatio, mirificusque cōcentus, pro vnusquisque ingenij captu, haud facile reperis, qui laboriosis vigiliis temerè velit infensescere, atque assidue mentis agitatione consumi. Cui quidem sententiæ fauet, quod Hesiodus ea similitudine, quam de Luscinia ab accipitre in altum rapta, miserabiliterque conquerente, posuit. Per Lusciniam, vt interpretes addunt, Poëtā causa modulationis intelligi, semetipsum scilicet, qui fuerat à iudicibus vexatus: per Accipitrem verò iudices, ob rapacitatem, qui Perfratris largitionibus corrupti inique iudicauerant.

Plin. ibidè.

*In literarū
studiis miri-
ficus concentus.*

DE PSITTACO.

PSITTACVM apud Ægyptios, de quibus aliquid habuerim, non inueni: sed authores, nationesque reliquæ, auem in humani sermonis imitatione omnium maximè admirabilem, indictam minimè reliquere.

ELOQVENTIA.

PER eius enim effigiem eloquentem hominem, qualem se negat Tullius reperisse, significabāt, cum nullum ex animalibus rationis expertibus articulatiùs humanas explicet voces, id quod ideo præstat, quòd linguam habeat latiore, carnosioremq; & humanæ propemodum similem: nam quæ angustam habent, literas proferre non possunt. Atque hanc verisimile est inter eas, quas Psaphon Libicus enutritui & instituit, principatum obtinuisse: ille enim, cum alioquin vir effet

*Hinc Laza-
ros opides,
Psaphonis
aues. Au-
ctor Apo-
stolus in col-
luthanis.*

perditissimus, & omni scelorum obsecratione contaminatus, viam excogitauit, qua non modò se purgaret infamia, sed diuinos etiam honores post mortem assequeretur. Aues enim magno numero in seductum penetrare clausit, quas cicuratas, nemine conscio, docuit canere, *μεγας θεος ψαφον, magnus Deus Psaphon* mandauitque moriens, vt penetrare illud nulla interposita mora disiectis fenestris patefieret: atque ita prouolantibus per urbem totam, totumque agrum auibz, & *magnus Deus Psaphon*: vbique Gracè concinentibus, factum, vt sit creditus Deus, & templa sacræque illi fuerint instituta,

D E P I C A.

Idemque à Galeno incepta imitatione si eris taxatur lib. 2. de differ. pulsuum.

E S T & Pica dociliras ad humana verba, sed quoniam non ita liquidè nec concinnè loquitur vt Plittacus, & quadam omninò raucitate sermonem obfuscet, præfractòque sono syllabas enunciat, estque memoria minimè renaci, vt nisi quæ didicit frequentius replicari audierit, facillè obliuiscatur, idè non meruit, vt Plittacus, eloquentiæ titulum sibi vindicare.

G A R R V L I T A S.

Nat. Com. lib. 5. ca. 12. Cur Baccho Pica dicatur.

Epistola ad Torquatiū. Idem Plinius lib. 14. ca. 22. Hinc illud Aibenaī libr. 2. diues ἐδλν θεια, vinum & veritas.

S E D pro garrulæ potiùs loquacitatis hieroglyphico posita est: quod & in rudis plebeculæ ore quoridie versatur, garrulos Pica cognomento vocitantis: ea enim & loquacitate plurima, & assidua vocum mutatione insignis est: vtpote quæ diebus ferè singulis diuersam emittit vocem. Cuius quidè garrulitatis ergò Baccho dedicatur, vt Plutarchus affirmat: dicacitate enim plurimùm ebrij **E** valent, & *arcantum demens detegit ebrietas*, atque, vt apud Horatium est,

Fecundi calices quem non fecere disertum?

Sedenim, super hoc plurima apud Platonem in Legibus, vbi nullum tormentum, ad veritatem eliciendam, vino efficacius adhiberi posse dixerit. Mira sunt, quæ de Pica Plutarchus refert, quæ alioquin loquacissima, auditis Romæ buccinatoribus obstupefacta siluerit euestigio, tantòque ita silentio dies aliquot meditata, repentè, quasi expergefata omnem cum buccinarum sonum, harmoniam, & numeros summa omniū admiratione reddiderit. In portentis quoque Pica feronis significationem habet, vt ea quæ Ezelino in Feltrinos mouenti facta obuiam, & in eius humeros delapsa, indicium fuit, populum cui plurimùm in loquendo studium, ad eius auctoritatem se nullo negotio collaturum: paulòque post, antequam mœnibus appropinquare, affuerunt ab eà vrbe legati, qui se duci dederent, pacatàque ad eius arbitrium omnia nunciarent. Nonnulli verò scribunt, huiusmodi Picam militari signo insedissee, quam manu captam, & in augurij omen acceptam, Tyrannus ipse expedit onibus omnibus feriò circumtulit.

S I M V L A T I O.

E S T & mendacij, siue simulationis hieroglyphicum Pica: vtpote quæ anteriore parte candida sit, posteriore autem nigricet, amicum scilicet purum atque syncerum affatu primo simulet, mox vel decipiat, vel eludat. De his Pythagoræ dictū aiunt, *τῶν μελανέρων μὴ γίνεσθ' ὀφείλει, minime gustandum ex iis, quibus est nigra cauda*: non admittendos in amicitiam homines simulatores, & dissimulatores hypocritas. Quod verò facit ad mendacium, Tryphon Grammaticus ait, *τὸ ψεῦδος ἐν τοῖς ἐχθαίροις μελαινεται, mendacium quippe in extrema parte nigrescere.*

D E L A R O.

E T quoniam à Musicis elegantibusque volueribus in clamorosas incidimus & importunas, Larum quoque nescio quid obstrepentem audiamus.

EXPECTATIONE FRVSTRATVS.

Hinc illud promittunt montes, pro nugis, & Laris, & mōs.

H O M I N E M, de quo magna aliqua fuerit expectatio, quam tamen ignauiter sit frustratus, ostendere si vellent, Larum figurabant: illa siquidem clamore arguto admodum cum parturit vociferatur, partusque edit plumosos vtrique ac apprimè pennatos, cæterùm carne admodum exigua. Sunt qui hanc auem eandem cum Cephro esse putent, prouerbio decepti quod circumfertur, *λαρὸν ἐστὶν ἐπὶ τῷ κεφῷ*. Sedenim diuersam esse Larum alitem à Cephro, inde mihi suspicio est: quòd Laro longè aliud est ingenium, quàm Cephro sit. Cephus enim ad cibum tenuia quæque sectatur, vt etiam marina sit spuma contentus: Larus verò inter voracissimos numeratur, omniumque animarum esse ferrum, vnde sit à veteribus Herculi dicatus, quem helluonem maximum fuisse prædicant. Næque temerè Aristophanes, Nebulis, Cleonem reipub. omnem deuorantem, Laron vocari. Præterea Hesychius Hierosolymitanus, Larum ait esse auem, quæ tam in mari quàm in terra versetur, & vtriusque partis cibo quem plurimùm & vndecumque perquisitum deuoret, enutritur: perque

eam,

A cam, piorum mensis Leuitico prohibitam, eos à Theologis accipi, qui circumcisionem simul venerantur, & baptismum minus aspernabantur: de quo Paulus, ipso diuinarum institutionum primordio restitit in faciem Petro, licet ipse Timotheum, utpote vno ex parentibus Iudæo genitum, circumcidisset. Eos demum homines alitis huius hieroglyphico indicari posse manifestum, qui vitam suæ libidinis arbitrio degendam instituere, modò Iudæorum rigorem in Diuinis literis æstimantes, modò in iis tantum quæ ad voluptatem suam faciunt, excusso legis iugo, omnia sibi licentiùs permittentes, Christianumque dogma in eo tantum sectantes, quòd de summi Dei clementia, plus quàm audere debeant, sibi pollicentur: mox perfractis vtriusque agonis carceribus, effusissimo cursu in Mahumetiã, aut si quid hoc perditius, libertatem, & vitiis omnium campum effunduntur. Quod verò ad Lari vocabulum pertinet, cum adolescens adhuc essem, Luciani opusculum *De iis qui mercede conducti aliena quadra degunt*, vt ea ferebat etas, Latinum feci. In eo locus est, ἐπὶ χάρῃ τῇ ἀρχῇ, εἰ φίλοι, καὶ ὡς πρὸς τὸν ἄλλον παρ' ἑαυτῶν τὸ δέλεαρ. Illud, καὶ ὡς πρὸς τὸν ἄλλον, veluti *Gauia feceram*, secutus *Gazam*, qui Laron *Gauiam* reddit ex Eucherio, qui vbi de Laro mentio est in Pentateucho, eam *Gauiam* esse dicit. Et ita reliqui, vulgaris Luciani codicibus in quibus *λάρῳ* habetur, decepti, modò *Gauiam*, modò *Mergum* traduxere. Ita & ego, cum alia non extaret lectio, quam præ manibus habebam, profitebar: sed postea quàm Romæ in vetustum Palatinæ bibliothecæ codice incidere, reperi locò hoc, καὶ ὡς πρὸς τὸν ἄλλον, lectione longè castiore scriptum esse. Piscis hic est edacissimus, quem *Lupum* Latini vocant. De pisce autem, & hami eca eo Luciani loco agitur, nò de alitibus. Sed vt ad Larum nostrum reuertamur, versus Homeri est, πρὸς τὴν ὁδοῦ εἰσας,

De Lari vobis
cabulo.

Στάτ' ἐπεὶ ἐπὶ τὸν ἄλλον ὁρῶντι ἐνικώς.

vbi Mercurij ornatus omnis scribitur: quem locum Maro *Æneid*, quarto totum sibi desumpsit. Vbi

B verò de mutatione in hanc alitem agendum est, ita eloquitur:

Hic toto preceps se corpore in undas

Misit, ani similis quæ circum littora, circum

Pisces scopulos humilis volat, æquora iuxta.

Hic Seruius. *Incongruum*, inquit, *heroico credidit carmini, si Mergum diceret*, vt alibi Ciconiam per periphrasin posuit:

Candida venit aus longis inuisa colubris.

Georg. lib. 1.

DE CEPHO.

ED quoniam & Cephus ipse suam habet significationem, quem is in hieroglyphicis locum teneat, videamus.

FATVVS.

C E P H V S vbiq; hieroglyphicum est fatuitatis, & stuporis, quo animal id egregiè laborat. Ferunt siquidem eum spuma marina visitare, cuius rei non ignari piscatores, spumas è litore collectas eminus proieciunt, ita volucres ad escam allecantes: mox cominus, inde etiam manu porrigentes, facillimo eas negotio capiunt. Theodorus hanc Fulicam interpretari videtur, ea, vt arbitror, ratione adductus, quòd Arati carmina quædam Virgilius ad verbum ferè in Georgicis expresserit, atque vbi ille κέφον, hic Fulicam posuerit. Arati carmina ita habent:

Ab Erasmo
Chil. 2. c. 2.
2 prouer. 33.

καὶ πότε καὶ κέφον, ὅποτε δὲ τοὶ ποτῶνται,
ἀντὶ τὰ μελόντων ἀνέμων εἰληδὰ φέρονται
πολλὰ κινδύλ' ἀρξιάδες ἦνσαι, ἢ ἐν ἀλὶ θ' ἔναι
αἰσθῆναι χειροῖσι τινάσσονται περὺ γένει.

Georg. lib. 1.

Virgilius ita reddidit:

Cum medio celeres volitant ex æquore Mergi,

Clamoremq; ferunt ad littora, cùmque marine

In seco ludunt Fulcæ:

quòd verò vnà iungantur *λάρῳ* & *κέφῳ* in adagijs, geminatum esse opprobrium dixerim, vt, *lapis, caudex*, apud Terentium: & quod ad *Mergum* & *Fulicam* nostros facit, *scortatores, nebulones*, & alia huiusmodi apud Horatium.

DE GRYPHE.

XIGERE videtur rerum series, vt qui ab ore Phœbea alite exorsi sumus, Gryphes ideatidem Appollineos subiungamus: tamen si quid hi sibi vellent, nūquam compererim apud Egyptiorum hieroglyphicorum interpretes. Ægyptium tamen esse commentum Bgn-dra ostendit tabula, in qua Gryphes multis variisque formis calati, & ea etiam quam

fabulantur effigie conspiciuntur: passimq; in terra Græcia, & Italia vniuersa, quaque Romanum D olim Imperium extendebatur, in mysticæ huius Philosophiæ vsum figurari.

A P O L L O.

HI siquidem, auritum animalis genus, qui capita habent Aquilæ, cætera Leonis, vt plerique tradidère: & vt in aenea Bembi mensa cernitur, cum alis ingētis admodum magnitudinis, Apollinem indicabant, veterēsque eos Apollineo currui succedere finxerunt, Grypheneūque Phœbum hac de causa vocitatum à nonnullis manifestum est: quod ita tangit Claudianus:

At si Phæbus adest, & frenis Grypha iugalem

Ripheo tripodas repetens detorsit ab axe.

*Gallieni nu-
mismata.*

Et in Gallieni numis Gryphes cufos inspicias, cum inscriptione, A P O L L I N I C O N S. A V G. Duo verò animalia in suo quæque genere reliquis imperantia complectuntur, veluti Sol reliquis in cœlo micantibus ignibus imperitare, & luminis sui magnitudine vberatēque reliquos omnes alere, & illustrare videtur: meritò itaque sacris profanisque rebus omnibus, aris, sepulchris, vris, templis, publicis priuatisque ædibus custodes passim adhibiti. Sunt tamen qui Gryphis figuram non, vt vulgò creditur, Leonina inferioribus specie esse dicant, sed Equis haud absimilem: verum quæ capita cum incuruis rostris Aquilarum more, sed ea aurita habeant: ita enim ab Aristæo Proconesio memoriæ super his proditum tradit Pausanias.

N A S O N E S.

IN V E N I E S aliquando Nasones, id enim nomen à nasi magnitudine est, Gryphos nuncupatos: E quo quidem cognomento Syriæ Rex, Gryphus Cleopatraz filius appellatus est fuit enim is visenda nasi magnitudine præditus. Sed quid ego vterius de Gryphis commentari pergam, cum rerum scriptores dubitent an huius imaginis animal inueniatur? Capite enim nono supra quadragesimum libri decimi, Plinius sententiam attestatus suam, ait: *Pegasus Equino capite volucres, & Gryphas auritos aduncitate rostri, illos in Scythia, hos in Aethiopia, fabulosos reor.* Idem tamen quarto libri x x x i i i . ca. apud Scythas ait aurum à formicis aut Gryphibus erutum. Sed hoc ait ex vulgatæ historiæ opinione. Nam illud Virgilianum, *Iungentur iam Gryphes Equis*, nihil aliud sibi vult, quàm euenturum vt ea, quæ minime fieri possunt, protinus fiant: æria quippe animalia cum terrestribus eidem iugo summittantur, quod natura minime patitur. Sed, bone Deus, quorsum Hydra multiceps? quorsum triceps Geryon? quorsum tribus compacta feris Chimæra? quorsum Sphinges, & monstra alia? nisi vt partium complexum ostendant: veluti ex verbo & diuersis nominibus oratio constituitur. Quare qui simplicium significationes rectè perceperit, facile ad mixtorum interpretationem accedet quæ cum tibi, mi Coloti, cognitissima esse non ignorem, superuacuum duxi plura super his inculcare.

*De Gryphe
Pliny indi-
cium,
Vir. Eccl. 8.*

D E C O R V O.

IN E M eram his nugis facturus, qui mihi videbar plus nimio tibi obstrepuisse, cumque coronidem ducere pararem, visus mihi sum crocitantem audire Coruum, quasi se quoque Phœbeam alitem venditaret, & in harum consortium admitti se quoque postularret. Non ineptum iudicaui, qui orsus essem à candidissima, desinerem in nigerissimam, à vocalissima in raucissimam, quod sciebam antipathiam istiusmodi in naturæ rebus considerandis suâ habere voluptatem. Tu igitur, necesse est summittas auriculas, & quicquid crocitaue-
r, & quicquid contra aliarum auium morem fecerit, boni consulas.

F I L I O R V M E X H E R E D A T O R.

CO R V I autem figura hieroglyphicum erat hominis, qui liberos suos exheredaret, abdicaretve, aut domo quoquo eiiceret modo: aiunt enim eum pullos suos, simulac volandi potestatem affecuti fuerint, nido expellere, mox & regione tota interdiceret, quod vsque adeò sit amans solitudinis. Faciunt hoc & sub-aquilæ, quarum greges vsquam difficulter inuenias. Authores nostri, qui rerum naturalium historiam conquirunt, magna ex parte describunt, Coruum pullos quidem parere, sed eos non alere, mœstitia scilicet affectum, quod eos, simulac exclusi sunt, pennas candicantibus præditos aspiciat, ac perinde vix à se genitos arbitur. Vt cumque, pro maxime laborantibus inopia, Psalmogra-

*Plin. lib. 10.
cap. 13.
Corvus pul-
los suos non
alit.*

Psalm. 146.

phus ait: *Et pullos Coruorum innocentibus eum alimenta subministrat Deus.* Cum enim ita fuerint, tanquam adulterini à parentibus destituti, vel rore cœlitus distillante, vel minutissimis quibusdam animalibus, quæ nidos eos circumuolant, nutriuntur, in supremæ benignitatis, summæque providentiæ diuini numinis argumentum. Eucherus hinc filios fideles doctrina cœlesti imbutos, ex infidelibus tamen parenti

A parentibus genitos, indicari ex veterum Theologorum traditione communuit.

I M B R E S.

I Nauguriis Coruus, perinde ac Cornix, de qua dictum alibi, imbrium significationem habet: Nicanter ita de Coruo: *κόραξ τ' ἐμβρέθεται κέρως*, vbi ait interpretes, ὅτι *χειμῶνα δαίσει οἱ κόρακες καὶ φύλας καλοῦσιν ὑδάτος ἀρχομένης διὸς αὐτοῦ σήμ' ἐλθόντες*. Quem Virgilius secutus, de pluuiæ portentis ait:

Georg. lib. ii.

— Et è pastu decedens agmine magno
Coruorum increpuit densis exercitus alis.

DISCORDIA MILITARIS.

L O N G E autem diuerso à Cornice significato Coruus accipitur: quippe cùm ea, vt suo loco dictum, sit concordia signum vt pleraque Poëtarum elogia indicio sunt: Corui contrà, futuram quandoque inter collegas discordiam ostenderūt, Aquilam, quæ Augusti tentorio supersederat, duo numero insectantes, à qua & afflicti, & ad terram deiecti sunt, cùm is ad Bononiam Triumvirorum copias traduxisset, Philippo rerum exitum, qualis inde subsecutus est, præfigente. Fuerunt & Alexandro Babylona iter intendenti, infausti ominis signum, Corui sublimi volatu se mutuo incessentes, quorum afflicti quidam, ac penè discerpti, in illius conspectu ad terram decedere.

Corni Aquila insectantes.

E M A N S O R.

E T quoniam in milites incidimus, est cur apud eos aliquantulum immoremur. Emanforem ex Coruo figurato significari, tam diuinæ quàm profanæ literæ docuerūt: quippe eum qui officium suum deserat, veluti miles ignauus, qui ad constitutum diem adesse iussus, domi defederit. Secundo Fastorum habemus, Phœbeum, cùm Ioui sacrum facere instituisset, Coruum qui aquam de viuio fonte afferret, præmississe, qui cùm inedisset quæ acerbos adhuc fructus habeat, tamdiu moratus est, quoad maturi fierent: inde pastus Anguem corripit, quem ad Apollinem desert, eum aduersarium caufatus moram iniecisse, ne aquam haurire potuerit, quem Phœbus cùm mendacij redarguisset, Coruum inde damnauit, vt quamdiu ficus lacteus esset, aquam de nullo fonte biberet. Atqui multis antè seculis Coruus, in Diuinis literis contumaciæ huiusmodi nota inustus est: præmissus ille quidem ab Noë ipsa ex arca, vt pacatane res essent exploraret, circa sordes desinentis diluuij defecit, quod quidem, vt Hierosolymitanus Hefychius philosophatur, signum fuit futuros homines, qui admissi ad sacra, sublimisque scientiæ mysteriis initiati, animo postmodum inconstanti, qui sub fusca pennarum veste delitescerebat, præclara incepta ignauiter frustraturi essent, institutionis probæ sanctæque consortia dereliquentes: vt inter Domini discipulos Iscariotis filius Iudas tam turpiter, quàm flagitiosè defecit à Domino. Sanè Cyprianus ad Nouatianum, Coruum hunc emissum à Noë, neque reuersum, quod ad cadauerum pastum se conuerterit, hæreticos indicare ait, qui secedentes ab Ecclesia, ad meliora, ad membra quippe sua redire minime erant, sed cum immundo grege perpetuis sordibus volutantur. Has volucres Abraham frumenta depascentes abegisse dicitur, vnde nomen meruit Abactoris: nimirum indicaturus futurum, vt is Assessoris, liberatorisque nomen assequeretur, qui prauorum hominum collegia summoeretur, qui impios tolleret, qui de sacris literis, quæ animorum pastus sunt, malè sentientes opprimeret. Ita Samson, vt Hieronymus quintis supra vigesimis castris Hebræorum ait, à fructibus suis aues abegit, Vulpes, quæ vineas exterminabant in vincula compegit, interfectoque Leone illo rugiente, in eius mox cadaueris ore fauum mellis inuenit.

Hinc prouerb. Corui missus à Noë, nec reuersus, hæretici.

Corum emissus à Noë, nec reuersus, hæretici.

IGNOMINIOSA REPULSA.

P E R hominem Coruis obiectum destinatumve, aut quid aliud ita expositum, id hieroglyphico manifesto intelligimus, quod ignominiosè repulsum fuerit, è conspectuq; summorum. Et quoniam dæmone malo nihil magis abominabile, nihil contempnuius, neque abiectius, Eucherius monet eum ipsum in Diuinis literis per Coruum intelligi, eo apud Salomonem loco: *Effodiant eum Corui de torrente*, atque hinc prouerbiū apud Græcos Comicos vñtatissimum, *ἐς κόρακας*. Sed eruditè atque copiosè alij de prouerbio. In iisdem Diuinis literis Psal. x. v. i. legitur apud Græcos, *μὴ ἀποσκοραχίσῃς*, quod nonnulli ad huiusmodi prouerbiū trahunt verbumque *ἀποσκοραχίσῃς*; Suidæ agnunt dicunt, eo ipso Dauidico citato versu: & ignominiosè repulsa mentione facta Latini simpliciter *Ne repellas me*, reddidit. Sedenim Euthymius innuit posse id verbi ex metaphora scorix desumi: nam scorix purcitia illa est, in omni metallo, quæ tanquam fax, nulli vtilis operi proicitur, indè que fieri.

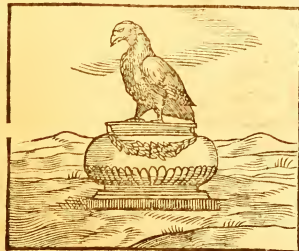
Prou. ca. 30. Aristoph. in Nubibus, & in Pluto. & Euripides in He-

ἀποσκοραχίσῃς, contemnere, & nomen *ἀποσκοραχισμός*, contemptus.

*Aquo, Rō-
mā κόραος
καρόν αὐν.
Mals cornu
malit oum.
Idē de Pro-
tagora &
Eibuallo.
A Gell. lib.
5. cap. 10.
Diodori se-
pulchrum.*

S V M V N T V R etiam hieroglyphica de celebris alicuius viri nomine, veluti à Corace rhetore, qui post Hieronis obitum primus rhetoricam Syracusis docuit: propter cuius celebritatem Metellus Diodorum rhetorem, quo magistro vſus fuerat, iam defunctum honoraturus, Coruum lapideum eius sepulchro imposuit: quasi antiquissimo illi Coraci similem indicare vellet. Ceterum Cicero rem falsè detorsit, cauillatus in Metellum, rectè eum fecisse, propter eam quòd discipulum non dicere, sed volare docuisset, inconstantiam scilicet Metelli, qua malè audiebat, eo scomate perstringens.

A P O L L O.

Q V Ò D verò Coruus hieroglyphicum Apollinis haberetur, nonnulli ea de causa factum existimāt, qua Caper Baccho, Sileno Asinus darur, & eadem ratione in antipharum aliis alia. Inauspicatissimum, aiunt, animal, auspicatissimo oraculorum auctori meruit immolari. Sedenim, aliud est hostia hac, vel illa Deo quipiam facere, aliud specie sua Deum ipsum explicare: nam hoc modo dicimus animalium figuras esse huius, vel illius hieroglyphica, quorum figura posita Deus statim suus intelligatur. Igitur alij dicunt: propter eam quòd mediis æstiu temporis feruoribus, Solis beneficio fretus, pullos excludat suos, quod præter aliorum animalium naturam Coruo datum, peculiare aliquid sibi cum Sole intercedere significat. Inde legere est apud Petronium:

Si contra verum naturæ mænera nota,

Coruus maturis frugibus oua refert.

Sedenim, cum Porphyrius dicat libro *De abstinentia carniū*, colorem nigrum Soli dedicatū: quòd eius calore humana etiam corpora fusciora nigrioraq; reddantur, sitq; Coruus inter aues maximè niger, manifesta est causa cur is Apollini sacer habeatur. Porro Brachmanæ colorem atrum in primis venerantur, propter Solem omnia denigratē. Iam & Salomon rem egregiè nigram ostensurus Cantico- rum cantico, *Crines, ait, eius vt abietes, nigri sicut Corui*. Auem autem eam Apollini prius familiarem fuisse, neque non insigni candore præditam Apollinis mox indignatione, quòd ad se dilectæ Coronidis crimen detulisset, in eam nigritiam demutatam fabularum scriptores, Hesiodum secuti, meminere. Sed Artemo Pindarum commendat, qui, in Pythiis, dissimulata quæ de Coruo fertur historia, Apollinem ipsum scripserit per se Ischios, & Coronidis furtum deprehendisse. Anaximander in Horoscopia libris Apollini sacrum ideo Coruum facit, quòd solus inter omnes aues vocum significaciones, quas accuratè admodum augures obseruarint, habeat. Addam & illud, nigrorè ita Coruo ingenium esse. vt ad ininguendū capillum, nihil eius ouo dicatur efficacius, & nisi inter tinguendum ore oleum contineatur, dentes quoque ita nigros effici, vt mox vix possint elui.

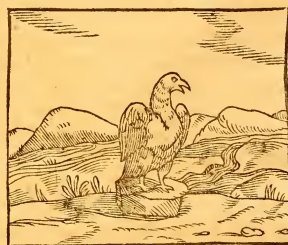
S I T I S.

*Hinc pro-
uer. Coruus
aquat. Ex
Hygino, &
Æliano li.
1. de nat. a-
nimal.*

C O R V V M superius siti damnatum ab Apolline dicebamus, ideoq; hieroglyphicum esse incommodi eiusmodi, eaq; de causa Nicandrum scripsisse, frequentiores eius alitis crocitatus venturæ pluuiæ indicium esse. Sedenim, Corui natura ipsa siticulosi sunt per sexagenos præcipuè æstatis dies, quibus ventris profluui laborant, vltroq; potu abstinent, vt incōmodo illi obuiam eant, aluūque sistant. Quare si consilium eius animalis penſitemus, Sobrietatem conuenientiū quàm sitim, hanc vocitabimus.

I M P O S T V R A.

N O N possum loco hoc dissimulare, quàm aptè quispiā impostorem per Coruum ore saxum tenentem, & vnā appositam significarit. In Libya siquidem siticulosa admodum regione, viri aquam, quam de remotis admodum fontibus: aut fluuiis attulerint, in fistilia vasa ad hoc comparata distribuunt: quæ alioquin ventre sunt admodum capaci, ore tantum patent quantum satis est ad gallinaceum ouum recipiendum, eaque minus obturata, ad captādum nocturni aëris beneficium, per summa domorum tecta disponunt. Corui rem intelligentes, non data alterius aquæ copia eò conuolant, immisissque in vrnas capitis humorem forbillant, qui simulac deficere ceperit, lapillos conquirunt (quod Plutarchus se vidisse affirmat) quos afferentes in aquam subinde deiciunt, atque ita surgente in dies humore, siti consulunt suæ. Idem scribit de Cane, qui lapillos in amphoram oleariam coniciebat, donec oleo redundante lambere arbitrio posset suo. Dicit aliquis, Philosophum hinc, aut Geometram significari

*Idē & Plin-
ius lib. 10.
cap. 43.*

- A significari potius, quàm sycophantam : quia rerum plenitudinem, mutuamque corporum inter se repugnantiam, atque cessionem cognoscant, natura ipsa docente, & Coruus & Canis, & qui maiora etiam de intellectu suo miracula profitentur: in hoc autem probe norunt necesse futurum, ut in corporum conflictu alterum alteri cedat: eam quippe intelligant rationem qua coronæ illius sacoma deprehenderit Archimedes, quam Hieron Syracusanorum rex faciendam locauerat, de quo latè apud Vitruuium. Ego verò ipsa edoctus re, impostorem potius ostendi ex huiusmodi hieroglyphico dixerim. Fuit siquidem mihi Romæ famulus natione Gallus patria, ut ipse aiebat, Virdunensis, Rolandinus ille, quem probe noueras Coloti facerulum, & morionē non sanè illepidum, & cum primis officij memorem sui, cuius opera vtebar plurimum in scribendo. Allatus ad me Venetiis fuerat vini Cretici cadus generosi admodum atque suauissimi, iussi, ut mos est talia non credere famulis, diligentius asseruari, amicis aduenientibus, potius quàm mihi vsui futurum, interdū tamen vnciatim minimum quid hauriebatur, intermouebat subinde famulus nectar (sic enim ipse vinum id appellabat) facile, si parcere ita pergerem, in massam obdurari posse, atque etiam lapidescere. Putabam ego de firmitate dici, quam vinum indies veterascens acquirebat, atque, *Bene sanè* respondebam. Quid autem? venit æstas, visumque est cadum, ne conciperet æstum, loco dimouere, cūmque in commodiorem cuppam transferre vellem, vix duobus inde sextariis effusis, nihil amplius effluebat, ipso tamen pondere permanente. Quid sit miror, operculum supernè tollo, intropicio, rem immisso intrò digito peruestigo, atque ecce ibi vim glareæ ingentem quanta nux iuglandis est magnitudine ad summum vsque cadum aggestam, quam non in cuppam, sed in vimineam corbem transfundere necesse fuit. Ita astutus ille veterator quotidie aliquid subducebat, & ne tubulus, qui paulò infrà cadi medium immisus erat, aliquando rem proderet, ad exhausti vini modum lapillos eos, amoto supernè operculo, qua liquor infundi solet, immittebat, oppletōque ita calculis cado, ut nullum ampliùs infarcire posset, satis iam colluctatus, non expectato ut res propalam fieret, domo emigrauerat. Atque hæc certò mihi videtur, quæ verissimè dici possit impostura, tot per tres continuos menses lapillis subduci liquoris loco fraudulenter impositis, Sed agnosco, mi Coloti, Parioniam loquacitatem, quam tamen ita auribus tuis familiarem scio, ut post tot auium clangores eam imitari non erubuerim: tua quippe fretus beneuolentia, quæ dictionem meam longius protraxit, quàm tuæ postularent occupationes: itaque omnia boni confules, & ut tuus es mos, næuo etiam in amici articulo delectaberis.

*Impostura
famuli Pie
rij.*

*

PIERIVS

C

PIERIVS VALERIANVS

AD NICOLAVM CORDATVM

NEPOTEM IVRISCONS. DE IIS QVÆ

PER PAVONEM, GALLVM, GALLINAMQVE,
Gallinaginem, Anserem, Perdicem, &
& Coturnicem signifi-
cantur,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER VIGESIMVS QVARTVS.

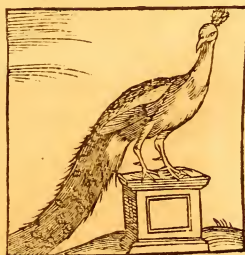
PROVIRENTI mihi, cui magis cogitationes meas, quas de Pavone, Gallo, Gallinæque, Gallinagine, Anserem non nostri generis, Perdice & Coturnice ex sacris Ægyptiorum literis in hæc nostras misissem, dono darem, Cordatissime Nepos, ex meis te potissimum delegi, cui hæc familiariora gustu ex clientum nostratum, & præcipue externorum: muneribus, qui his vel quotidie ades tuas frequentant, & veluti superpondia ad te deferunt pro tuis responsis in personarum & fortunarum suarum tutelam, ut gravioribus illis vera (ni fallor) Philosophia studij delassata, te ad harum lectionem quandoque transferas: moxque tibi: & amicis tuis lautiores mensas pares, exhibeas, qui his optime saturati, ex earum indicis seu significationibus te referente secunda veluti cæna animum pariter pascant & oblectent, conferantque quantum hæc his salsamentis sapidiore epula, & quotiens ad huiusmodi discubuerint, & palato & animo simul faciant satis: quas etiam Petrus noster propinabis, quem iam videre videor discumbentem, & supra ætatem maiora satis audientem: cui Dij tutelam fortunent. Reliquum est, ut & tu de tuarum reliquis mihi communices: sin minus quando plures non flagitem quam præstare possis) præscriptis verbis tecum experiar. Vale.

I V N O.

*Nat. Comes
lib. 2. c. 4.
Iulia Pia
& Faustina
numus.*

PVONI Pauo præcipue dedicatus erat, Deamque ipsam nonnulli solo Pavonis hieroglyphico intelligebant. In Iulix Pix Felicis numo signum Iunonis est, cum hasta & patera, Pavone iuxta appposito, cū inscriptione, I V N O N E M, casu quarto, quod lectu rarū est. In Faustina verò numis idolum identidem est: cum lancea & patera, à cuius pedibus Pauo: inscriptio est, I V N O N I L V C I N E. Iunonis autem avem esse hanc, cuiusque curru succedere nonnulli ideò confingunt, quòd Iuno dubio procul opulentiam significat: ea verò cū exponitur spectanda, omnium in se oculos contrahit. Verum ideò Pavones Iunoni consecratos putat Athenæus, quòd huiusmodi aves in Samo insula prius repertæ fuerint, indeque ad gentes alias delatæ: hæc enim apud veteres fuit Iunoni Samos, & in Samiorum pecunia impressus Pauo, ut idem Athenæus author est. Spectabatur & Mycenis Pauo pulchritudinis admirandæ, in æde Iunonis, quam Hadrianus dedicauerat.

*Vide Ouid.
li. 2. Meta.*

DIVITIARVM TURPITVDO.

Diæti Theophrasti.

CÆTERVM, plerumque diuitiarum finis in turpitudine consistit, talesque sunt Pavonis pedes, qua re Theophrastus super hoc sapienter dixit, ὅτι ἀναδεικνύει, cū admonere vellet, in speciosis rerum ostentatione etiam alia circumspicienda perscrutandaque esse: quasi multa turpia & scæda visu dictaque, sub tam formosa specie delitescant: quod Theophrasti dictum ita Horat. expressit:
Sed videt hunc omnis domus & vicinia tota,
Introsfum turpem, speciosum pelle decora.

A Huiusmodi sunt apud Lucianum tragœdiarum libri, cocco, purpura, auro, argentove foris amplificè decorati, intrò verò simulac infpexeris, nihil latabile, nihil delicioſum deprehendas: ſed adulteria infanda, inceſtus, ſacrilegia, turpiſſimas cædes, & omne ſclerum & impietatis genus: *ἡ δὲ λαυρὴ* enim, vt antiquus Phocylides ait, *ἡ ποταμὸς ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἀεὶ ἔχει*. Diuitiæ elatum faciunt, ſclera impia adaugent. Argumentum autem huiusmodi *ἡ ἐργαλειοφάνεια* exprimere qui voluerit, apè Pauonem cauda paſſa, vnòque claro pede oſtentatòque figurabit.

DIVITIÆ VICISSITVDINARIÆ.

A St hominem qui modò diuitiis afflueret, modò rerum inopia premeretur, variòque euentu fortunæ volubilitatem iacturus, & donis experiretur, ſignificare qui vellent pro hieroglyphico Pauonis tantùm caudam facere conſueverunt: caudam is ſiquidem, ſingulis annis cum primis arborum frondibus amittit, cumq; earundem germine recipit. Ab elaboratarum autem diuitiarum ſimilitudine factum crediderim, vt Homerus Platonici dixerint in Pauonem abiſſe, qui tantum rerum varietatem poetiſ coloribus ornatam explicuerit.

N O X.

N OCTEM verò ſignificantes, Pauonem ſurrecta in orbem cauda figurabant. Nam cùm Pauonem Argum interpretarentur, tot luminibus inſignitum, neque aliud quidpiam per Argum quàm cœlum nocturno tempore, ſi detur dicere, oculatiſſimum intelligerent, atque illi nomē à ſplendore atque velocitate inditum proferrentur (vt rumque enim *ἀργός* ſignificat) neque alio tempore micantiſſimi ſtellarum radij coruſcarent ſplendeſcerentque, quàm nocturno, datus eſt fictioni locus, vt per oculatam eius alitis caudam nox ipſa, ſenſu myſtico hieroglyphicòque ſignificaretur.

B vt per oculatam eius alitis caudam nox ipſa, ſenſu myſtico hieroglyphicòque ſignificaretur.

D I E S.

Q VOD ſi diem ianuere voluiſſent, eadē ipſam volucrem demiſſa cauda pinxiſſent: quaſi tunc nox ſtellas occultare videatur, eadē dies ipſe cœperit aduentare, tamque diu latent ſtellæ, quandiu Sol ſupra terram eſt.

G L O R I O S V S.

V E R V M eadē ſpecies quæ noctem ſignificabat, hominem etiam gloriæ plenum exprimebat. Pauo enim pretioſam eam caudæ ſuppelleſtilem tum plurimùm oſtentat, cùm plurimos ad ſe ſpectandum adueniſſe conſpexerit: quod ſi nullum admirari, adeſſe cognouerit, eam recondit veluti indignatus. Hinc Ouidius, *Laudata Pauone ſuperbior*, de valde ſibi placente dixit. Quoniam verò fœminarum eſt proprium, qualibet in re ſibi applauſum querere, glorioſaſque eſſe, inter Pauonem & fœminam mirus quidam naturæ conſenſus eſt: vt minimè mirum ſit virginem in Leucadia vſquedatè adamatam à Pauone, quem ipſa aluerat, vt ea deſuncta ipſe etiam commori voluerit.

P R O D I G V S.

N ON ineptè autem nonnulli, perditio luxu prodigos, Pauonis imagine deſcribunt, in quibus quidē cauda miræ conſpicitur pulchritudinis, verùm ea neque ad volatum, neque ad motum vtilis: cùm plerique aliis omnibus volatilibus cauda: vel ad volatum dirigendum loco remonis cuiuſdam attributa ſit, aut etiam vt motum iuuet, vicēque remorum ſubminiſtret: Pauoni verò ea tam ampla, tam ſui prodiga, ad ſolam colorum oſtentationem data.

C O N C O R D I A.

C IN numo DOMITIÆ AVGVSTÆ IMP. DOMIT. altera facie Pauonis effigies cum inſcriptione, CONCORDIA AVGVST. Hæc ea Domitia eſt, quam Domitianus Auguſtam ſalutauit, poſteaquàm ex ea filium ſuſceperat, mox eam repudiavit, repudiatam ob inſtabilitatem ingenij cœpit iterum deperire, iterumque eam duxit, quaſi populi precibus coactus: atque huc ſpectare crediderim Concordiæ, que ſcilicet maximè omnium in connubiis expetitur, inſcriptionem. Pronuba enim Iuno cuius Pauo, vel ex Pauone imperium, cui fuerat reſtituta: ſiue quod cùm ſe Domitianus Iouem appellitari pateretur, vxorem etiam Iunonis honore voluerit decorari.

F O E M I N A R V M C O N S E C R A T I O.

S E D ENIM in Fauſtinæ numo, quem argenteum vidi, Pauo habetur cum inſcriptione, CONSECRACTIO. In numo etiam cuius inſcriptio hæc, DIVA PAVLINA, caput grandioris natu mulieris ab occipito vclatæ, à tergo Pauo, qui eandem effigiem inſidentem dorſo inter alas ſuſtollit: eadē, quæ in ſuperiori eſt inſcriptio, quippe CONSECRACTIO. Obſeruatum enim eſt in fœminarum conſecrationibus, Pauonem, autem quippe Iunoniæ, è faſtigio emitti, prout in marium apotheoſi Aquila Iouis ales emittebatur, quamuis in Diuæ Sabinz Auguſtæ numo Aquila, nō Pauo ſit. Videmus etiamnum Fauſtinæ Pie numum, in quo Aquila imagunculam cum radio geſtat, cuius inſcriptio eſt eadē, CONSECRACTIO. Sed minimè mirum,

Augustam
fœminarum
numi.

Plin. lib. 10.
cap. 20.
Huc ſpectat
pronubium
παλαιότε-
τερον παύ-
νος, Pauone
magis va-
rium.
Aug. de quid.

Hoc à Plin.
li. 20. ca. 20.

Lib. 13. Me-
tamor.

Domitia
Augustæ
numi.

Faustinae Aquilam ritu virorum datam, quæ viro ipsa dederit imperium, quod etiam iure suo plerisque in rebus administrabat, non sine Marci Antonini coniugis, viri vnde cumque probatissimi nota, cui cum amici suaderent, principis sui ignominia offensi, repudiandam esse Faustina, si nollet eam occidere, quæ, ut fama erat, Commodum ex adulterio concepisset, & apud Caicram conditiones sibi & nauticas & gladiatorias elegisset: *Atqui*, respondit ille, *fieri hoc minime potest, nisi dotem etiam reddiderimus*: dos autem erat Imperium, quod ille à focero, volente Hadriano, adoptatus acceperat. In numo tamen cuius inscriptio est, *DIVÆ MAXIMÆ*, cum muliebri capite, quod Lunæ infidet cornibus sursum versis, ab altera facie solus Pavo est, cauda in rotam passa: inscriptio, *CONSECRATIO*. Horum numorum vis magna, dum hæc scribebam, cruta est in agro Bellunenſi vico Plauterio, cum ingenti Gallienorum copia. Ad huius similitudinem factus est numus ille quem Romæ apud Colotium, alterumque apud Georgium Anselmum Parmæ vidi: in quo scilicet, Pavo est cauda in rotam effusa, à cuius pedibus hinc inde S. C. notæ singulæ conspiciuntur, circumcirca, *CONSECRATIO*, ab altera facie muliebri caput occipitio velato, literæ *DIVÆ MARINIANÆ* Inferiorum ea Augustorum aut mater, aut coniux, quod ex operis ruditate cōiicimus: nam quo tempore, non reperi.

D E G A L L I N A.

GALLINÆ significant, quæ Pauoni subtexere visum est, in hunc modum habeta.

T R I B A S.

MVLIEREM tribadem, vel quæ maris officium aggredi non erubescat, vel etiam quæ viro dominari affectet, per Gallinam, quæ cristam crexerit, caudamque sustulerit, cuique etiam parua quædam calcaria promineant, intelligi veteres tradiderunt: ea siquidem, ubi marem, quod nonnullæ faciunt, pugnando vicerit, cucurire incipit, & exemplo marium tentat coitu superuenire, Gallinæque reliquas perinde ac si rem peragere possit, sollicitat, & saliendo defatigat, cristam caudamque erigit: atque ea incedit specie, ut non facile inde sit, verum mas an femina sit, internoscere.

D I V I T I A R V M F L A G E L L A T O R.

VIRVM verò qui opulentissimas diuitias prodegerit, & ut apud Horatium est, res maternas atque paternas fortiter absumpserit, significare qui volunt, Gallinam aureos numos depascentem pingūt, de qua miraculum id proditur: ut si auro liqueſcenti Gallinarum membra misceantur, illud in carnes eas consumi deprehendatur, atque ita fit, ut Gallina sit auri venenum. Tradit hoc Aristoteles, atque eum secutus Plinius. Coniectores tamen autumant eum, qui per somnium Gallinarum gregem ad se venientem, & domum ingredientem inspexerit, & diuitiis, & honoribus attectum iri. Quinetiam addunt, si Gallinæ ita per quietem visæ, pusillæ admodum apparuerint, lucelli identidem tenuitatem praefagiri.

P E R D I T I O R E R V M.

*Sirenes cū
pedib. Galli
naccis quid.*

QUÆ fabulas delectabili Philosophandi genere commentī sunt, Sirenas confinxere, quæ blanditiis amatoris, & voluptuosa nequitia homines ad se traherent, illecebrisque irretirent, apud quas molli tudinis omnifariæ luto inhæſitantes fœdè computrescerent. Harum pedes Gallinaceos fuisse tradunt, intellectu à superiore non dissimili. Scribunt enim huiusmodi fabularum interpretes, significari ex hoc, hominem libidinibus deditum, fortunas suas perſeueranti studio dispergere, inutiliterque prodigere, cuiusmodi esse Gallinarum morem cum pleno aceruo pascuntur, aspiciamus.

F O E C V N D I T A S.

*Fœcunditas
Gallinæ mi-
rabilis.*

SVNT qui ratione habita quotidiani fœtus, & geminorum aliquando pullorum, qui ouo ex vnicō excluduntur: ouorum etiam, quæ nonnullæ gemina singulis diebus edūt, cuius generis Gallinas Patauī vidimus, tertio etiam nonnunquam addito, verum eo abortiuo, sola quippe cartilagine conspicuo, fœcunditate per Gallinam & ouum significari velint. Sane de Gallinarum fœcunditate Albertus multa. Illud mihi satis fuerit adnotasse, quod apud Macedones gallinam repertam aiūt, quæ oua duodeuiginti semel ediderit, & in cubitu binos pullos ex ouis singulis excluderet. Sed à mirifica omnino alitis fœcunditate factum, ut Theologi veteres gallinam pro priorum conueneri poni tradiderunt: idēque dictum in Euāgelio, ait Hefychius: *Sicut Gallina congreget pullos suos sub alis.*

S A L V B R I T A S.

QVÆ verò Gallina apud veteres Æsculapio est immolari solita, salubritatis indicium erat: propterea quod id sacrificij genus idē ferunt institutū, quod harū caro leuissimæ sit digestionis, ac perinde

A ac perinde languentibus commoda. Huius rei locupletissimum testimonium, apud Angelum Col-
lorium deprehendimus: magnam quippe pedum gallinaceorum copiam proximis diebus defossam
iuxta cippum, in quo Romæ Æsculapij statua erecta erat, loco qui hodie Viuarium appellatur: quis
enim tanto numero pedes eiusmodi eò congeffisset, nisi sacrificiorum reliquias ibidem relinque-
re mos fuisset?

SECVRITAS.

A TQV, I, veluti per Lauri furculum in ore Columbæ, & per Platanum folium in Ciconiæ nido se-
curitatem significari prodidimus, cur non etiam per gallinam, ad alam cuius Rutæ ramusculus
applicitus sit, securitatem eodem modo pingi, hieroglyphicundq; sapere fateamur? siquidem, Afri-
canus in iis, quæ de re agraria Constantinus Cæsar colligi mandauit, ait, gallinam à seleturas fore, si
Rutæ syluestris ramusculus sub eam applicetur. Quin Democritus etiam tradit, eo præsidio
munitas: neque à Vulpibus, neque ab infesto quopiam alio animali contingi.

*Ruta in gal-
linis securi-
tatis symbo-
lum.*

DE GALLO.

GALLINACEI galli significata quædam dissimulare nostræ fuerit verecundia: utpote, quæ
vix saluo verborum pudore scribi queant. Id tantum dicamus, gallum alitem, eiusdem
nominis gentem interpretari. Scimus gallinaceum aliquando gentem ipsam gallicam
prodigio Vitellij demonstrasse, cui Viennæ pro tribunali iura reddenti, gallinaceus supra
humerum, ac deinde capiti superastiti, quod ipsum venturum in alicuius gallicani hominis potesta-
tem portendi, ut Tranquillus etiam interpretatur. Is mox ab Antonio, primo aduersariorum partium
duce, oppressus est, cui Tolosa nato, cognomine in pueritia Becco fuit: ea verò voce gallinacci rostrum
& olim appellabant, & nunc vniuscuiusque alitis nuncupant: quam locutionem à Phrygiis, omnium
antiquissimis emanasse alibi diximus, quod illi cibum Bech dicunt vocabulo genuino. Et orto Gallia-
rum aduersus Neronem tumultu, Romæ passim columnis adscriptum
est, GALLITE CANTANDO EXCITARVNT: aptè scilicet, ad
eiusdem nominis gentem nuncupatione deflexa.

*Sueton. in
Vitellio c. 9.*

*Herodotus
lib. 2.
Suetonius
in Nerone
cap. 45.*

TIB. IMP. NEQVITIA.

QVANTVM verò ad alitis petulantiam pertinet, crediderim ego
pullum illum gallinaceum, qui exclusus est in manu Liuiæ, Ti-
berium adhuc in vtero gestantis, cum ipsa exploratura, an esset marem
paritum, ouum incubanti gallinæ subduxisset, idq; nunc sua, nunc mi-
nistrarum manu adeò usque fouisset, ut pullum excluderetur: non tan-
tum sexum in Tiberio portendisse, quam salacitatem & procacitatem
eam, qua ille mox famosissimus fuit.

PVRITAS ANIMI.

SED quanto sanctius fuerit hieroglyphica illa referre, per quæ animi diuinitatem ex galli simula-
chro apud veteres intelligi solitam, comprobemus? Pythagoræ præceptum est gallum nutrire:
quod nihil aliud sibi vult, nisi ut diuinam animi nostri partem, diuinarij rerum cognitione, quasi so-
lido, & cælesti propemodum ambrosia pascamus. Quare Socrates moriens cum animi sui diuinitatem,
maioris mundi diuinitati speraret se copulaturum, Gallum Æsculapio, id est, animorum Medico,
iam extra omne morbi discrimen positus debere se, dixit: cum enim de corpore migrandum intelli-
geret, conualuisse prorsus, arbitrabatur. Ut verò interpretantur alij, ea de causa dictum hoc à Socrate,
quod lethali eo sumpto pharmaco, sanitatis beneficium iam sentiret, cum exiret à corpore, à quo
omnes animi morbi scelerare pullularèque sentiuntur. Lactantius Firmianus Septimius Florens Apo-
logetico, neque non illi omnes, qui cum Aristotele Platonis verba, non sensa, cauillis incesfunt, hoc
dissimularunt, in quo summæ sapientiæ veritas delitescbat. Sed ut animi Medicum cum his dissimu-
lemus: non defunt Platonis interpretes, qui Galli huiusmodi sacrificium eò trahunt, ut animas in
cælum migrantes Phœbo præna canere comminiscantur.

*Præsertim
canendum,
à quo etiam
abstinendum,
quod Men-
si sacer, &
horarum
nuncium.
D. Laertius
in Socrate.*

A POLLO.

INTER ea quæ Apollini dicata sunt, quippe Arietem, Crocoditum, Scarabeum, Accipitrem,
Leonem, Gallus etiam à Charenone Stoico, & à Porphyrio recensetur. Insitum autem est Gallis,
inquit Proclus, numen Apollinis aduocare, & veluti propriis canticis assurgenti applaudere: & ut
lib. de Diuinatione ait Cicero, animal hoc admodum canorum est sponte sua, nos verò sacris hym-
nis canimus gallicinio Luciferum venturæ lucis prænuncium excitari, obducum caligine cælum a-
periti, dari copiam ut patefacta iam vi, errores ambagesq; omnes declinemus, canente Gallo, valetu-
dinariis aliquam salutis, aut salutem alleuationis spem affulgere, metuculosos trepidatione liberari, &

*Gallicini
proprietate-
tes.*

*A quo etiam
à Pausa-
nia, in prio-
b' El'*

A potuerint habuisse. Aristophanes, ut suus est mos omnibus illudere, Gallum ait olim Persis imperasse, unde adhuc cristatos in cassidibus. Quæ verò simulacra tria totidem Gallis adblandiētia, spectantur in Antonii Pij Augusti numo, crediderim ego, ad mansuetissimum eius ingenium spectare, ut qui pugnacitatem committigare procuraret, qui omnem belli ferociam quanto potuit studio emolliuerit: utpote qui mallet vnum cinere feruare, quàm mille hostes occidere, solusque omnium Principum sine ciuili sanguine, & hostili etiam, quantum ad se pertineret, vixerit,

*Antonini
Pij Augusti
numus.*

S V E S A N I.

V N vs autem Gallus toto surrectus corpore, cum phosphoro à tergo stella addita, ut inscriptio indicat, *Suesanorum pecunia fuit.*

*Suesanorum
pecunia.*

V I C T O R I A.

I N augurali verò disciplina Gallus est victoriæ signum: propterea quòd auis illa victa silere soleat, canere si vicisset. Hinc Lacedæmonij, ut apud Plutarchum est, cum hostem viribus profligassent, Gallum immolabant: qui Bouem tunc sacrificare soliti essent, cum sine eade victoria obtigisset. Ferunt Socratem Iphicrati duci animos adiecisse, cum Gallinaceos coram Callia pennis & rostro dimicantes ei præmonstrasset: quod & Themistocles, ut diximus, ad suos animandos fecerat. Quod verò de cantu dicebamus, refert Tullius historiam, ex Callisthene Leuētrica calamitatis tempore, quæ Lacedæmonios propemodum oppressit, cum apud Thebaidem Trophonio res diuina fieret, Gallos gallinaceos in eo loco sic assidue canere cœpisse, ut nihil intermitterent: tum augures dixisse, Thebanorum esse victoriam. Pergami omnibus annis spectaculum Gallorum edi solitum scribit Plinius, idēq; Athenis etiam institutum à Themistocle, superatis Persis, ait Ælianus quanquam ea & ludicrò fieri apud Lucianum & Herodianum legas.

*Plinius idē,
lib. 10. ca. 2.*

V I N E A R V M I N C O L V M I T A S.

M E T H O N A ciuitas est in Thræzeniorum agro, cuius incolæ Gallum pro vinearū incolumitate mactare soliti sunt, ut Africi ventī, qui eas plurimum infestant, incursionem vel auerterent, vel faltem emollirent: cum enim stare institerunt, vitium oculos exurunt, spēmque vindemiæ fallunt. Moniti igitur ab aruspiciibus, sacri genus hoc instituē, ut viri duo Gallum vnum, & eum albū, manu vterque sua apprehenderent, & in diuersa abeuntes trahendo discerperent, partēque vterque suam manu præferentes vineta loci omnino perlustrarent, donec ita omnibus expiatis in eundem conuenirent locum, ubi Gallū dissecuissent, ubique partibus vtriusque humi defossis, nullum eius anni incommodum se passuros persuasum habebant: iuuicq; fors, ut quandiu sacrum id celebrauē, res illis ex voto succederet. Quid verò sit in causa, cur tanta vigeat in Gallo vis,

Ut nequeant rabidi contra constare Leones,

Inq; tueri, ita continuò meminere suū gail.

C nempe cum vtrunque animal solare sit, ex magorum obseruatione inesse maiorem solaris virtutis vim Gallo, quàm Leoni: idcirco Leonem potentiori cedere, satis superque in Leonis commentario disputatum à nobis Proclique super hoc opinio recitata.

*Proclus in
lib. de magia.*

I M P I E T A S.

N E Q V E prætereundum est illud, quòd ex imagine Gallinacii impietas ipsa hieroglyphicè figuratur: is enim matrem salit, ut hippopotamus, & patrem etiam immaniter incescit, eaque de causa sapientissimi Legumlatores Gallum vnā cum Vipera, & Cane in parricidæ euleum includendum censuerunt, ut qui eiusdem criminis rei sunt, eodem supplicio simul afficerentur, & penas patres lucent. Notum illud apud Aristophanem, quòd Philippides, qui patrem verberauerat, exemplo Galli factum ruetur suum: patrem enim ille malè multat.

D E G A L L I N A G I N E.

T T R A H I T ad se nominis similitudo, ut Gallinaginem huic adnumeremus gregi, quamvis super ea nihil Ægyptij.

B E N E V O L V S.

S V N T qui beneuolum hominem per Ascolopaca, quam Gallinaginem Latini vocant, pictum intelligant, quòd auium nullam maiore erga hominem studio affici compertum sit. Magnitudo volucris, quanta Gallinæ est, rostrum longum: attagena color.

ED vt ad cohortales redeamus, de Anserē dicendum: de qua tamen nulla apud Horum mentio: quamuis libellus ille qui superest, valde curtus sit.

C V S T O D I A.

Plinius idē
lib. 10. c. 22.

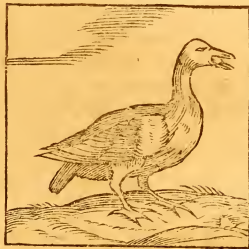
SVNT qui per Anserem pictum custodiam interpretentur, idēq; ex Romana potiùs historia desumptum, quàm ab Ægyptiis traditum. Neque tamen ab huiusmodi significato physica abest ratio: quippe qui natura admodum pauidā cū sit, peruigili cura, vt acutissimus est ad ea sentiēda que latēt, facile excitatur: & minimo quoque strepitu expersigetur, vt ita olim Vrben ipsam sedem ac domicilium Imperij, defenderit ac conseruarit: vnde illi honores apud Romanos instituti: quamquam Heliogabalus totius humani ordinis inuētor, omniumque bonorum morum illusor, eos ita sit vltus, vt Canes iecinoribus Anserum pascendos instituerit. Illud verò iuniorum commentum est, per Anserem alligatum ad anchoram, firmam custodiam intelligere. Anchora porrò firmitudinis indicium est, vt loco suo dictum.

SILENTIVM OPPORTVNVM.

Anser hic
industria.

NEQVE hoc ab Ægyptiis obseruatum, vt silentium in tempore seruatum, per Anserem qui lapillum rostro apprehenderit, significetur. Anis enim hæc quæ clamore grauitè obstreptenti ferè semper clangit, vt etiam inter pascendum filere nequeat, exemplo est humano generi taciturnitatis etiam, vbi res exigit, obseruandæ: quippe quæ salutem suam alto interdum silentio tueri soleat. Illæ siquidem, vt Ammianus author est, ab Orientali calore inualecente, in Occiduum plagam transmeare consueuerunt, cūmq; Taurū montem Aquilis abundantem penetrare ceperint, fortissimarum volucrum vim pertimescentes rostra sua lapillis occludunt, ne vlla vel extrema necessitate clangorelici possint: idēque collibus agiliore volatu transcurvis, tutum iam iter naclæ, calculos proiciunt. Neque hæc præterit, eruditissimum virum de disciplinis omnibus & politoribus etiam literis oprime meritu, hæc quæ Ammianus de Anseribus scribit, Gruum esse asseuerare, quod alij viderint. Res hæc mihi fuggeit in memoriam non imprudens Aristotelis consiliū, quod Callistheni sectatori, & propinquo suo dedit, cū eum ad Regem Alexandrum mitteret: adinquit enim hominem, vt quam rarissime, & id iacundè, apud eum loqueretur, qui vitæ potestatem & necis in acie linguæ gestaret.

Plut. in A.
lexandro,
Val. Max.
lib. 7. ca. 8.
Aristotelis
consiliū.

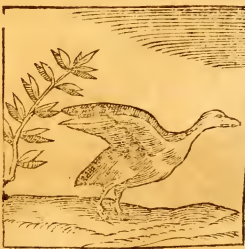

E

IMPROBITAS.

Laurus iu-
mica Anse-
ri.

ALIOQVIN Anser in vaticiniis, & rerum aliarum elogijs, improbitatem quandam præ se ferre videtur. Hinc Homerus in somni præfiguratione, procos per Anseres innuit, cuiusque inauspicata garrulitas & a Virgilio, & a Propertio quibusdam vitio data est. Auersum enim adeo est a poetis studiis Anseris ingenium, vt Phœbeam arborem laurum, quam sibi exitiale, si eius folia vescatur, intelligit, pertinacissimè fugiat. Nam cū natura sit admodum calidus, liquidis & frigidis delectatur cibis, lauationēque amat, & ea declinat quæ perniciem afferre possint. Laurum verò igneam esse suo loco diximus. Non dissimulabo, quod ad procos attinet, inuenta aliquando in Anseribus amoris erga homines exempla, vt proditum de eo qui puerum Amphilochum, Olenium genere deperierit, quod & Clearchus & Theophrastus testatum reliquērēt. Et Glaucen Ptolemæi Regis citharistriam memorat Plinius, quam Anser, & eodem tempore Aries etiam adamauit. Alius Lacydi Philosopho comes perpetuū dicitur adhæsisse, vt nusquam ab eo, non in publico, non in balneis, non noctu, non in interdū digrederetur.

F

Alemnit
Ælian. li.
9. ap. 39. &
Plinius lib.
10. cap. 22.

DET R I M E N T V M.

EST & detrimenti hieroglyphicum Anser pascens: propter eā quod quacunque ille oletum suum sparserit, adurere omnia soleat: neque quicquam magis vel satis vel pratis officere, quàm si eò pabulatum Anseres immittantur. Quinetiam eorum sterces, si muria dissoluatur, & oleribus inspergatur, omnia vitiabit. Tum Anser ille poetarum perditissimus, qui inter Olores satis cum impudentia strepere notatur à Marone, à Cicerone quoque carpitur: quod illi Falernum fundum Antonius domino diglisset: quod nisi & improbus, & perditorum morum fuisset, coniectura est Antonium id mininum, facturum: eoque spectat Ciceronianum illud in Antonium, *Anseres de Falerio depellendi sunt.*

ACCVSATOR INANIS.

Accusatorū
diuersa ra-
tio.

ET ne longius ab eo digrediamur, apud eundem oratione pro Sex. Roscio, Anserem inuenias pro eo accusatore positum, qui obstrepat tantum, noccat tamen nihil, cū Canis non tantum att-

trahat,

A tret, sed etiam mordeat. Eius verba sunt non importunè repetenda Anseribus cibaria publicè locantur, & Canes aluntur in Capitolio, vt significant, si fures venerint: at fures internoscere non possunt, significant tamen si qui noctu in Capitolium venerint, & quia id est suspiciosum, tamen si bestie sunt, in eam partem potiùs peccant quæ est cautior. Quòd si luce quoque Canes latent, cum Deos salutat aliqui venerint, opinor his crura suffringantur, quòd acres sint etiam tum, cum suspicio nulla sit. Simillima est accusatorum ratio: alij vestrum Anseres sunt, qui tantummodò clamant, & nocere non possunt: alij Canes, qui & latrant & nocere possunt.

SVOS TANTVM CVRANS.

NEQVE illud dissimulabimus, quòd hominem qui suæ tantum familiæ curam suscipiat, aut rerum tantum suarum fatagat, quid rei gerant alij securus, ac minimè curiosus, per Anserem ouis incubantem, apto admodum hieroglyphico indicare possumus Anserem siquidem, vt Quintilij, qui de agricultura quàm diligentissimè scripserunt, tradidèrè, aliena oua in suo etiam genere fouere nequaquam solent: quare curatores eorum, dum oua pariunt certis characteribus vniuscuiusque fœtum signare debent, atque ita vnicuique sua ad nouem supponere.

DE PERDICE.

DISSIMVLANDA fuerat & Perdix, ne pudendum super ea significatum propalàm proponeremus, sed quoniam suscepti operis ordo nos compellat, nihil est suppressendum, quod inter hieroglyphica à veteribus adnumeratum inuenerim. Habere verò potest Perdix cum chortalibus locum, quòd ea quoq; domi alitur, saginatur & cicuratur. Sedenim vitia idèò ponuntur, vt reprehendi possint, quòdque abominabile videatur mortales audientes ipsi absterreantur.

AMOR TVRPISSIMVS.

IMPVDICISSIMVM hominem, tamque efferata nequitia perditum, vt in consanguineis quoque nullo pudore sit petulans, significare si vellent Ægyptij sacerdotes, Perdicem duas pingere sunt soliti: ipsæ enim coniuge viduatæ, sese inuicem abutuntur. Mares quippe, vt cernere est ex iis cui domi alitur, inter se tumultuant, clamitant pugnamq; de coitu conferunt, quos cœlibes vocant: qui autem victus in pugna fuerit, sequitur victoris Venerem, neque aliud pugne præmium, nisi victum à victore pollui. Verum hoc non fieri semper, sed certo anni tempore, obseruatum ait Aristoteles. Illud ferè semper, vt cum primùm pullus exire cœperit, à mare subigatur, nec tibi mirum adèò videatur, quòd Marcellus Perdicem ex aubus virili genere appellandum dicat, Varronis auctoritate nifus. Romani sanè pro huiusmodi notæ puero, pullum dicere soliti sunt: vnde Q. Fabium, cui Eburno propter candorem cognomen fuit, pullum Iouis appellarunt, quòd natis eius fulmine icta fuerit, quasi eam Iupiter appetisset: cum potiùs interpretari debuerint, & eum, & eius amatores omnes igne perdendos esse. Apud Aufonium quoque, Marcum quendam impudicissimum fellem pululariam dictum reperias. In fabulis fertur à quibusdam, Perdicem venatorem matris amore deflagrasse, vt eadem improbitas sit filiorum in matres, quæ in eo alitum genere parentis est in filios. Sunt qui figmento historiarum, sunt qui Philosophicum sensum applicent, sed ipsa volucris impudica procacitas, argumentum fabulæ proculdubio suppeditauit. Quare mihi non deliciarum tantum causa videtur Heliogabalus Perdicem plumulis in stratis, in puluinariis, ac etiam accubitis passim vsus, quantum naturæ similitudine: cum portentofus ille, virne dicam an brutum potiùs, nullum nequitia genus intactum reliquerit, pudore profusus omni perditio atque profligato.

Atque facinoris vecordia cõsumptum fuisse. Heliogabalistratum.

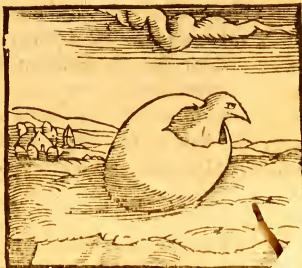
IMMODERATA NEQVITIA.

SED vt semel dicam, nihil ad enervatissimam libidinem, & impotentissimam salacitatem expiendam Perdice commodius, quæ plerunq; de coitu tanta efferatur rabie, tantæque æstuat libidinis intemperantia, vt mas oua interdum frangat, ne cubando detineantur fœminæ: quocirca illæ, vt fœtus sospitent suos, oua modò huc, modò illuc, quò mares fallant, transferre coguntur.

Plin. lib. 10. cap. 23.

PRÆCOX PROPECTVS.

POTEST & celer propectus ex Perdicis pullo, verum eo qui adhuc corticis parte aliqua vestito, significari. Perdix siquidem moræ velut impatiens minimè expectat vt ouum incubatione ad tempus aperiatur: sed occupatis spatiis spontè erumpit, pertusòque ouo vbi primum caput exeruit, pedesque protulit, reliquo adhuc adhærescente cortice, procurrat, sibi que cibum enascitur.

Perdix more impatiens.

REDITVS IN VIAM.

ABERRANTEM hominem aliquàdiu, falsaq; ductum opinionem, sed viæ demùm redditum, & recta sentiëntem ostendit.

dere qui volunt, Perdices duas grandiores faciunt, pullis aliquot inter vtramque pictis. Si enim eniat vt Perdix oua sua fracta compererit, tanto incubationis studio afficitur, vt aliena furripiat, nidoque infoueat suo; verum illud euenit quod diui Hieronymus & Ambrosius ex Hieremia tradunt, vt cum pullos eduxerit, illos amittat: hi si quidem audita illius voce quæ oua pepererat, naturæ vegetatione percussi, hac veluti nutrice deserta, ad eam se conferunt, quæ oua illa vnde exclusi essent, ediderat. Clamasse, inquit vates, Perdicem, pullosque quos minimè pepererat congregasse, familiamque ita suam imprudenter auxisse, interimque pullis ad matris vocem procurentibus, derelictam hanc insipientiæ suæ demùm admoneri. Nostri tamen Theologi historiam hanc aliter interpretati sunt: alij enim per Perdicem malum dæmonem accipiunt, qui Dei fœtus in prauitatis nido adulterina educatione sibi sperat enutrire. Per oua, spem, quam de subigendis eis, & sub imperio suo detinendis concipit. Per eam verò auem, quæ vera mater est, quæ oua illa ediderit, piorum conuentum interpretantur, ad quem, vt legitimam & naturalem matrem, simulac vocem eius audierimus, deserta falsa, procurrimus. Adamantius per Perdicem aliena oua conuentum, intelligit hæreticos, genus quippe hominum Perdicis instar malignum, fraudulentum, callidum, quodque decipiendis venatoribus multum infumit operæ: vbi tamen veræ matris, sanctioris quippe institutionis, vox audita fuerit, eos deserit, atque ita pœnas suæ insipientiæ luere.

*Perdix alie
na oua con-
fouens, hæ-
retici.*

REI FAMILIARIS CONCORDIA.

NEOQUE tamen aues hæc ita semper in libidinem effrascunt, vt non interdum ardor ille deferueat, & vnanimi concordia mas & fœmina rem familiarem curent: quippe bina ouorum faciunt receptacula, in quorum altero mas, in altero fœmina incubet, oua inter sese partiti, excludatque vterque sua, atque educet. Quod quidem ansam dedit, vt rei familiaris concordiam in confortibus, per duas Perdices incubantes exprimere plerique voluerint: cui rei aduersari videtur, quod superius de perdita earum incontinentia dictum, vbi marem oua frangere indicatum libidinis impatientia, ne fœminæ incubatione detineantur. Sed id non semper, sed interdum recidere possum.

ASTVTIA INEVITANDIS PERICVLIS

VAFERRIMA.

*Arist. li. De
nat. anima.
cap. 9.
Plutar. lib.
viii prud.
animalia
terran. ma-
rina.
Aristoph. in
Aulib.
Adagium.
Perdix
crus, & per-
dix pes.*

QVINETIAM vaferrimum in periculis euitandis hominem, astuque maximè pollentem significantes, Perdicem & venatorem pingunt, quæ quo pacto sectantem eludat, & Aristoteles, & ab eo Plutarchus, accuratissima narratione perscripserunt: quæ scilicet pullos adhuc inuolucres supinos prosterni, seque stramentis & paleis obtegi, aduentante venatore, ad sibili significationem assuesfaciat: ipsa verò ante aucupis pedes prouolans, sui spem capiundi faciat mox abuolet, ac subinde redeat, donec ita illudens abducatur eam ad pullis procul, repetitòque mox sibilò, vt Aristophanis interpres ait, abuolandum iam admoneat. Eoque spectare crediderim prouerbum, *πέδιον σέλιον*, & ab eo adagium in claudicantium aliorum ludibrium emanasse. Sed esto aliquid in significato claudicantis, natura tamen Perdicis efficit, vt ad dolos & vafritum spectare prouerbum opinemur, cum scilicet subdolo quempiam ingenio hac progressurum speras, ille tamen euestigò illac sic propripit, atque ita vacillatione spectantium spem eludit, vt iter eius, aut rerum progressus euentumque nunquam certa possis coniectura deprehendere. Nam qui versus apud Athenæum citatur, *ἐγχα πένυ μοι καὶ τὸ πέδιον σέλιον*, ad huiusmodi pedum inconstantiam, titubationemque eam quæ oritur ex nimio potu, facere videtur: *pedes enim tentat vinum luctator dolosus*, vt apud Comicum est. Nullum autem inter aues animal Perdicem dolosius neque astutius; vnde illud Aristophanicum *ὀκαὶ ἐδολοίαι*, quippe Perdicis more periculum euadere: ait enim eius interpres, *αἱ τὰ λαμβάνοντες κάθ' ἑαυτῶν, ὡς ἰπλῆς ἐαυτῶν ἐπίσταν, καὶ ὡς ὀκαλύνον, καὶ ὀκαλύνον*. Stramenta enim pedibus contrahentes, supinas se prosternunt, atque ita occultantur, & periculum declinant. Atque hæc latius apud Plutarchum, libro quo disputat, vtrā prudentiora sint animalia, terrestriane an marina.

CONTVMELIOSVS.

*Perdicem
duo genera.*

ADDUNT & contumeliosum hominem per alitem hanc significari: quòd in suo genere maxime hæc tumultuari, dissidere, & altercari vicissim assidue confueuerint. Sunt verò Perdices alitæ nobiles, alitæ rusticæ. Nobiles longè grandiores sunt, syluasque & saltus plurimùm incolunt: rusticæ arua & segetes peruagantur. Grandiores illæ sunt etiam picturatiores, & plerisque Italia locis nomen retinent incolunt. Romæ tamen Starnas vocant, de quibus fortè Plinius dixerit: *Assist Hispania externas aues*. Rusticæ longè minores, fuscioræ pluma, & quodammodo cineritia. Idem vtriusque ingenii, sed dolosiores, pugnaciorisque rusticæ, quas nunc Italia à sono vocis *Qualeas* ferè vbique vocat.

ASTVTIA PRAVA.

FIEROGLYPHICVM etiam sapit Græcorum mythologorum fabula, qua fingunt Dædali, nepotem ob inuenta artis suæ arma quædam admodum vtilia, per inuidiam ab Athenarū arce summa

A summa præcipitem datum, qui terra vix tacta mutatus sit in Perdicem. Cuius figmenti talis fertur interpretatio: Impuri homines cum à sapietia arce deciderint, à rectis honestisque studiis alieni facti, ramentis astutia freti aliqua suis in rebus excellere videantur, hisque tractandis super alios attolli, sordidis, tamen & improbis negotiationibus impliciti, sublime nihil sapiunt: sed humi volitantes, dolisque & fraudibus omnibus freti, rem quocunque modo facere tantum student, libidinum & cupiditatum suarum laqueis & rebus impliciti obuolutique: eo Perdice deteriores, quod illis vaferima est ars ad elabendum, capturamque declinandum, quod Græci dicunt *ἐκαστὸν ἐμύλῃ*: hi neque capti fugam moliuntur, neque si euadere possint, studium adhibent vllum vt salui fiant. Astucia huiusmodi causa factum puto, vt Eucherius cacodæmonem ex Perdicis imagine significari dixerit, eo loco: *Clamauit Perdix, congregauit quæ non peperit.*

Hier. c. 17.

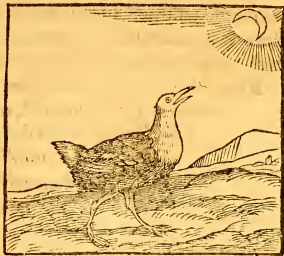
DE COTVRNICE.

IN Coturnice multa sunt quæ cum Perdice conueniunt, pugnacitas quippe eadem, quo in ludo illa præcipue celebratur, quam omnium victicem mirata est Alexandria, vrbe quippe tota in alitis huius præconis occupata. Hanc Erotas Ægypti procurator morositate nescio qua impotens, in ludibrium emit, atque assam deuorauit, quo facto iussus est ab Octauiano Augusto malo nauis affigi. Est & par improbitas naturæ, neque odiosa minus, eo verò magis detestanda: quod ad hanc impietas insuper accedit & deorum contemptus, religionisque odium, & quantum illa ferocire potest, execratio.

Hinc prouerbiū ἐγρό-
γον ἀνα-
παύειν
Coturnicis
naturam in-
ducere, in pu-
gnacis.

B IMPVRITAS.

PER eius enim hieroglyphicum sacerdotes Ægyptij impuritatem indicabāt, vbi vulgati codicis Græci mēdum animaduertas, in quo Oryx quadrupes animal pro Coturnice positum, & ita traductum: neque enim hic quicquam de Oryge apud Horū, apud quem in vetustis codicibus manuscriptis *ὄρυγα*, non *ὄρυγας*, legas. Et eodem cap. vulgati etiam codices habent. *τὸ το μόνον τῶν Ἀγνῶν*, quod satis manifestum facit, de aue, non de quadrupede hæc dici. Ea verò de causa impura Coturnix habebatur, quod quotiescunque Luna oritur, inauspicatos clangores excitat aduersus eam, non quæ Deum saluere iubeat, aut laudatione profequatur, vt Solem gallinacei, sed manifestissima det indignationis aduersus eam signa, quod apud ipsos magnæ dabatur impietati cum summo Lunam cultu prosequerentur. Ante omnia autem terram fodiat (ita intelligendum, *οὐκ ἔστιν ἐκαστὸν ἐμύλῃ αὐτῆς οὐκ ἔστιν ἀνορεῖον τῆς γῆς*) pupillâque sibi identidem conscribillat, vt pote quæ indignè ferat Lunam apparere, quam neque quidem intueri patitur, atque eandem facit in ipsius Solis tam diuini alii exortu: qui mos nonnullis Æthiopum nationibus in Solis ortu, quem velut hostem maximè reformidant, & ne spectent, in loca palustria fugientes, vbi non alia fruticum aut sylvarum copia fuerit, ibi delitecunt, Deum omni execratione prosequentes. Antiqui verò Reges (namque non nisi sapientes eligi solitos tum temporis, satis constat) cognita Coturnicis naturâ, quæ verum horoscopi signaret emerulum, animalis istius opera cognita gnomone quodam vtebantur: non otiosè in id intenti, certum exortus ipsius punctum deprehendebant. Quapropter sacerdotes solum hoc animal ex volatilibus quæ ciborum vsum præbent, nullo tamen mactationis honore illi habito, comedebant: vt pote quod contentionem quandam (desideratur enim *ἀντιδρῶν* vulgaris in codicibus) præ se ferre videretur aduersus præcipuum Deum suum.

Impura Coturnix, chr.

PERDITISSIMA MALIGNITAS.

EADEM aui in solis, vbi libenter habitat, locis, si quem limpidualæ aquæ fontem adinuenerit, si mulac biberit, aquam reliquam rostro pedibusque corrumpere, lutosamque reddere, puluere etiam in eam ingesto, nititur: ne cuipiam alteri animali ad potum appetatur: quæ quidem maligna, improba inuidæque Coturnicis natura Ægyptiis argumentum dedit, vt malignum hominem per eius hieroglyphicum notarent. Eiusmodi verò morum impuritatem eodem modo damnat Ezechiel quarto supra trigessimum capite, dicens: *Et cum purissimam aquam biberetis, reliquam pedibus vestris turbatis.* Sedenim Ægyptios non tā maligni in alios monēre mores, quos in turbanda Coturnix aqua proficetur, quàm ipsa aduersus Lunam impietas, & ingrati animi significatio, cum tot à Luna sint animantibus omnibus beneficia, de qua generatio, & alimenta rerum, quotquot & hominum & brutorum vsui necessariæ sunt. Nam quantum ad turbationem aquæ pertinet, animalia quædam sunt, quæ turbulentam & crassam suauius bibunt, vt Cameli, qui ne ex fluuio quidem prius hauriunt, quàm p. de protrita terra aquam spissiore effecerint. Neque aliter potu gaudent Elephanti quoque, sed ij ne imaginis suæ toruitate terreantur, turbidam bibunt. Verè autem Coturnici Alcibiadis magistra fuit

Eze. c. 34.

Luna beneficia.

qui dato Pericli consilio de ratione potius non reddenda, tranquillam ciuium suorum quietem perturbaturus esset. Nam cum iam primas in republica partes occupasset admodum adolescens, forte-
Plutarch. In Alcibiade. que sententiam in Senatu de re seria diceret, ut eius sinu Coturnix euolauit, quæ tamen totius Senatus cursitatione capta, Alcibiadi, non sine venatoris ambitione, forte etiam præmio, reddita est. Quantum verò pertinet ad alitis huius esitationem (ut hoc pro corollario subiciamus) non defuere Medici qui eas mensis summoouerent, tum quia veneni semen illis gratissimus cibus, cum propter comitalem morbum, quem, ut Plinius tradit, solæ omnium animalium sentiunt præter hominem, eaque de causa veratrum appetere feruntur. Aristoteles tamen hominem tantum comitali morbo tentari ex omnium animantium genere asseuerat, Problematis. Sedenim Plutarchus capellas quoque comitalem sentire proficitur. Quod verò de veratro dicebamus, ita apud Lucretium legas:

Prætereà nobis veratrum est acre venenum,

At capris adipēs, & coturnicibus auget.

Et Ouidius ad venenum spectans:

Ecce coturnices inter sua prandia viuunt,

Forst. an. & sunt inde frequenter anus.

Hac Athenam libr. 9.

Coturnix Herculi sacra.

Auctor Zenodorus.

Nam ut in Serpente dictum, excogitatum est in morbis desperatissimis Viperas edendas dare: unde non modò salus, sed vitæ etiam subsecuta sit longitudo. Cur verò Phœnices Coturnicem Herculi sacrificarent, causa est, quod in fabulis eum ab hac alite seruatum aiunt: hunc enim Iouis & Astrææ filium in Lybiam profectum, à Typhone occisum esse autumant, Iolaumque Coturnicem eius naribus admouisse, cuius odore fuerit in vitam restitutus: & ne mendacio locuples abesset testis, vulgatum est etiam diæterium ὄρνις ἐσωσεν Ἡρακλῆα τὸ κατ' ἐρὸν, *Fortem Coturnix sospitauit Herculem.* Alij eum dicunt eius alitis esu à comitali morbo, quo insigniter laborauit, liberatum esse: quo si tentantur & Coturnices, faciliè fieri potuit, ut sympathiæ vi aliqua tacitæ atque incognita naturæ potentia, vel nidore viuæ, ut nonnulli ponunt, alitis vstulatæ, vel esu potius, morbi genus id fugaretur, atque ita Hercules vitæ redditus fuisset videretur, quod est vero similis. Sed ne, Vir clarissime, te magnis & assiduis

Reipublicæ negotiis detentum vltèrius demorer, mira hæc minimè videntur esse: quia variis medicina modis prodest, noxia modò per similitudinem cognitionemque naturæ deducendo, modò per dissensionem contrariamque vim expellendo, modò sensim abrodendo, modò per dissolutionem mitigando, aliis atque aliis inuentis, quæ salutaria quis nouit, adhibendo, ut tam contraria quàm consentanea pro morbi qualitate prodesse comperiantur.

*

PIERIVS

A

PIERIVS VALERIANVS AD THOMAM MILIARIVM

BELLVNNEN DE IIS QVÆ PER STRV-
THIOCAMELVN ET MINVTIORES

aliquot aues signifi-
cantur,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER VIGESIMVSQVINTVS.

B

ONTENDERAM superioribus diebus ab Leonardo patre tuo, ne te assiduitate tam perti-
naci, tam diu literarum stud. is infensescere permitteret: id enim de re tua fore, & ad salutem
tuam facere plurimum arbitrabar. si feruor ille adolescentie tue, aliqua otij interpositione co-
hiberetur: proinde aliquid commiseretur, quo tu Venetiis apud nos per geniales hos dies,
quibus vindemia celebratur, aliquam laboribus tuis quietem interponere cogereris, ut ali-
quando nobiscum ameniori cuipiam tete concederes hilaritati, paulo post ad lucubrationes
tuas alacrior rediturus. Non enim animus sine fultura corporis sustineri potest. Neque mihi

fatis placet, quod Platonem illum tuum aiunt sponte atque ex animi sententia, Academie locum minimè salubrem
delegisse, ubi Philosophantium apud se corpora macerarentur, deliberaque fierent: siue mea hæc semper fuit imbecil-
litas, & ad hanc vsque ætatem natura sponte valetudinaria: siue persuasum habeam incommoda corporis studiorum
profectui plurimum officere. Quanta enim ego hinc iacturam fecerim, sum mihi met ipse conscius. Et quantum celi
huius patrij benignitas mihi contulerit, ipsa iam minùs cadauerosa facies, quam attuleram Roma facile poterit indi-
care: è tristis quippe quodam senio in prosperam, nitidam firmamque virilitatem transiit. ita. Sane hinc ad vigiliarum
perseuerantiam, & legendi sribendique labores tolerandos longè alacriorem factum me sentio. Tu, quod magis pro-
bes, quidque tibi magis conferre soleat ipse videris, dummodo valetudinis atque firmitatis ratio in primis habeatur.
Fecit autem ille, ut omnibus in rebus festiuissimus est, quod depoposceram: tu verò respon disti, venturum te liben-
ter si modo per dies hos, quos in patria consumpturus esses, vellem ego tecum quotidie vel venatione, vel aucupio
exerceri. Accipi conditionem, quantum ad aucupia pertinet: ac ne me imparatum deprehenderes, nève vlla nos
tempestas, aut casus, ne minus res cum auibus esse posset, interturbaret, auarium variis alituum generibus instru-

ctum comparauit: idque totum tibi, ludoque tuo destinavi. Tu cum veneris, quid facturus sis vide simulac conuiuium
ex iis instruere constitueris, vtrum simplices has carnes, sine vlla peregrina iucunditatis aspergine, sine Apitiano villo
artificio sis appositurus: an, quia nonnulla forsitan fatue, & sine succo videbuntur, hic condimenta illa aromataria Ve-
netiis allata sis adhibiturus: ea verò quàm suauia, quàm odorata, quàm pretiosa. Propera igitur, ut quando per Æ-
gyptum aucupia nostra sumus exercituri, apud Cleopatram facias, nos canitare. Ego enim macellum depeculabor, &
patinarum struices apparabo, tu corollaria & secundas mensas addere collatio illo, uti consueueramus, more non
grauaberis.

DE STRVTHIOCAMELO.

ACILE quidem meminisse potes, optime Thoma, quo die Carolus V. Imp. à Clemente
VII. P. M. Bononiæ coronam accepit sacrificij genus quoddam à Germano milite me-
dia platea procuratum: interfuisti enim rei gesta, cum Bouem macrauerunt, cuius vte-
rum exenteratum, variis alituum generibus, aliorumque esculentorum farciminitibus cõ-
pleuere, lætum hilarémque diem ex his omnibus vnà tostis celebraturi. Ita nos tunc facturi videmur,
qui Struthiocamelum, visendæ magnitudinis alitem, minutoribus plerisque auiculis in eius alium
ingestis confarcuiimus. In collatitiis verò nostris cœnis illis, quas post relictam Romam patriæ reddi-
tus, & quæ sodali iucundissimo reperto proposueramus, singula tantum singulis ciborum genera per
fortem educebantur. Nosti multa eius multiplicatis esculenta à conuiuiis excogitata, ut legi fraus
fieret sumptuaria, quæ inter nos sancita fuerat: res enim variæ sub vno vel farinaceo integumento,
vel

Plin. eadem
lib. 10. cap. 11.

vel omnia cuticula delitescerebant: sed non id ganeat, verum hilaritatis causa. Quare cum hæc fieri so-
leant in ludum, nos quoque ludum boni ominis causa profecti, ingenti illi minores alias aves inges-
simus. Maxima ea omnino auium, si modò avis appellanda est, cui plumæ tantum sunt, non tamen vo-
latus: cui crura pedesque atque ungulae, non forma tantum, verum etiam magnitudine propemodum
bubuli. Sed hæc alij disputabunt, nos plumatum alatumque animal in volucrum ordinem interim
admittemus.

I V S T I T I A.

Carneadis
disceptatio.

H V I V S sanè pennæ, quoniam præter aliarum auium morem æquales omnes inter se sunt, iusti-
tiam & æqualitatem erga omnes significant, ut apud Horum habetur. Plurimus verò earum
usus ad conos bellicos, & galeas adornandas, tam apud veteres, quam apud nostros, cuiusmodi illæ
sunt quæ in eo numo habentur cuius inscriptio, T. CÆSAR DIVI AVG. F. AVG. P. M. TR.
POT. XXIII. Ibi enim pennæ huiusmodi in quodam ferto sitæ sunt supra frontem sigilli, cui subic-
ta est inscriptio, I V S T I T I A. Numum Bononiæ vidi apud Io. Achillinum. Ibidem apud Alexan-
dram Calcinium solum Iustitiæ caput in numo est, cum eodem pennarum æqualium gestamine, iis-
dem literis, quippe, I V S T I T I A. Sedenim ut ad alitem reuertamur, quoniam Struthiocameli stolidi
adeo sunt, ut cum colla fruticibus occultauerint, latere sese existiment: succurrit Carneadis discepta-
tio, qui Iustitiæ nihil aliud esse quam meram insaniam profitebatur.

PINNÆ IN MOENIBVS.

Quid sit, i.
Summita-
tes.
Hinc Pini-
rapi Retia-
ry.

A D eiusdem speciei similitudinem murorum summa fabricari solita, causam dedere ut Pinnæ
vocalentur, ab iis, ut Varro ait, quas insigniti milites habere in galeis solent, & in gladiatoribus
Samnites. Hinc intelliges de armatura Samnitium, quæ alibi apud Varronem & Plinium legeris.

ELEMENTORVM CONCORDIA.

S ANE si quis Ægyptiorum more elementorum concordiam
indicare voluerit, non imperitè picturam eam proponet, quam
ipse rerum opifex per animalia id præ se ferentia, considerandam
proposuit, Lutræ scilicet, vel eius loco marinum Vitulum, Stru-
thiocamelum, & hominē, vno vinculo religatos. Lutræ siquidem,
& Vitulus marinus, media sunt animalia inter terrestria & aquati-
ca, vinculumque illud ostendunt, quo terræ applicitæ sunt aquæ,
suisque coercetur finibus: quia Diuina providentia cum arenam
terminū maris posuisset, leges etiam imposuit aquis, ne fines trans-
grederentur suos. Struthiocamelus autem ambiguus est inter ter-
restria & aëria: verè enim volucris non est, quæ nequaquam à ter-
ra, ut volucris, attolli potest: pennæ autem illæ ob id tantum à natura datæ, ut cursum adiuuēt.
Crura verò, uti dictum, bouilla propemodum, ungulasque bifurcas habet. Denique inter elementa
omnia, & cælum ipsum, homo intermedius est constitutus. Ita per huiusmodi picturam tota ipsa re-
rum machina describitur.

M V L T I V O L V S.

Plin. lib. 10.
cap. 11.

D I V I N Æ literæ Struthiocamelum pro multiuolo homine, & certi nihil sibi adsciscite ponunt,
videlicet qui sacra adscriptus militiæ, profanis tamen negotiis implicetur, iisque tantum tra-
ctandis occupetur. Nam quod alatum est, contemplationem refert & exscribit, sed propter vasti cor-
poris magnitudinem tollere se humo nequit, alis tamen, ut dicebamus, ad cursum vitur. Quod pes
des bouillos habet, terræque semper adhærescit, quæ terræ sunt significata suscipi: ita enim videtur
Hesychius interpretari. Quod verò ad animalis huius ingressum attinet, tametsi volare nequit perni-
cissime tamen currit. Struthiocamelos, ait Xenophon, quos apud Euphratem Cyri milites offende-
runt, à nemine capi potuisset: tam longè enim modò pedum pernecitate, modò alarum quasi velifica-
tione procurrebant, ut statim equites desperata præda, insequi desisterent.

H Æ R E T I C V S.

Q V O D verò superius diximus ex Hesychio, Eucherius quoque per animal huiusmodi hæreti-
cum hominem significari tradit: qui habere quasi videtur sapientiæ pennas, volare tamen non
potest.

H Y P O C R I T A.

Esaia. 4.

E V C H E R I V S idem ait de hypocritis dictum ab Esaia: *Erit cubile draconum, & pascua Struthionum,*
Parit siquidem oua Struthio, verum, ut alibi diximus, neque illa incubatu fouet, neque pullos
nutrit. Ita hypocrita, quamvis rectè alios admoneat, & rectè faciendi vim addoceat, nullos tamen
filios

A filios per vllum bene actæ vitæ exemplum generat. Hinc Iobes clamât: *Struthio in terra relinquit oua sua, & obliuiscitur quod pes ea sit conculcaturus.*

INSIPIENTIA.

AD HÆC, vti paulò antè dicebamus, genuina illa animalis stoliditas effecit, vt imago Struthionis caput intra frutices abscondentis, insipientiæ hieroglyphicum haberetur: vtpote qui cum auium sit grandissima, ita vt altitudinem equitis equo insidentis excedat, si tamen colla tantum frutice occultauerit, latè se totam existimet, cum reliqua magna admodum corporis moles in aperto relinquatur. Ita dum in capite secura est, diceret Tertullianus, nuda, qua maior est, tota cum capite capitur. Diodorus tamen id à Struthiocamelo, nō ex stupore fieri contendit: sed quia sit sibi conscius habere se caput admodum debile, occultare id quamprimum studeat.

Plin. ibid.

DE VESPERTILIONE.

MONSTROSA quoque est Vespertilionis effigies, multaque in se mystica continet hieroglyphica.

AB EXILI FORTVNA IN ALTVM

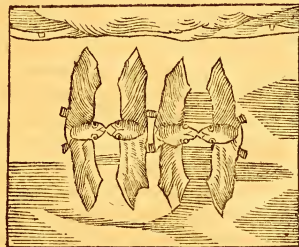
EVECTVS.

BP RÆCIPVVMQVE illud apud Ægyptios fuit, vt per animal huiusmodi significarent hominem qui debilibus & exiguis viribus siue nobilitatis, siue fortunæ, siue etiam ingenij præditus, ita tamen repente emerferit, vt non se tantum humo sustulisse, sed subito volatu elatus in sublime ferri videatur: cuiusmodi exemplorum plena Roma semper fuit. Vespertilio siquidem licet pennas non habeat, sola tamen membranula fretus volat, ita vt difficulter distinguas, sit ne avis, an mus. Quare apud mythologos argutè vafreque duas eludit mustelas, dum se alteri auem, alteri se murem venditat, atque ita capitis periculum euadit.

Hæc à Plin. li. 10. cap. 61.

OFFICIA MUTVA.

MIRVM verò illud inter hoc tam brutū genus, quod tanta se humanitate complectuntur, vt nulla conuenientiū specie figuræ officia mutua describas, quàm per Vespertiliones alterum ab altero catenatim dependentes. Habet enim id genus animalium mutuum inter se quandam beneuolentiam, sæpèque veluti catena quadam contexta, si qua vlli vis inferatur, mutuo sibi coherent, imbecillitati suæ opem sibi inuicem afferentes visæque sunt alia ab alia alarum hamis vnus ad alterum porrectis pendentes, longum veluti funem produxisse.

NUTRICATIONIS FACVLITAS.

CMVLIEREM iidem sacerdotes lactis vbertate fecundam, & bene nutricantem significare si vellent, eandem ipsam alitem pingebant: quippe quæ sola volucrum & dētes & mamillas humanis similes habet, lacteque nutrit pullos, vberibus mulierum in modum admotis. Nam Ægyptij, ab iis quæ in vnoquoque genere reliquorum naturam aut mores excederent, significationum suarum argumenta desumebant. Quod verò ad mammas pertinet, Græci hanc alendi felicitatem indicaturi Dianæ simulachrum mammosum effingebant, cuiusmodi illud fuit quod Ephesi tādū tanto concursu visitatum, eamque Latini ea de causa multimammiam appellarunt, cuius exempli multa hodie Romæ vetusta signa conspiciuntur. Minimè verò prætereundum est, hoc loco in impressis exemplaribus Hori perperam legi, ῥιναῖκα θηλάζουσαν καὶ καλῶς ἀνατρέφουσαν βελόρυποι ζωραφῆσαι, τεινῶνα ζωραφῆσαι, cum ex manuscriptis codicibus antiquis & historia ipsa legendum sit, βελόρυποι ζωραφῆσαι, νυκτερίδα πάλιν ἔρχουσαν ὁδὸν ἰας καὶ μαστὲς ζωραφῆσαι, hoc est, Volentes pingere, Vespertilionem identidem dentibus & mammis præditam pingunt. Inde sequitur pro redditione causæ, αὐτὴ γὰρ μὲν τῶν ἄλλων πτηνῶν ὁδὸν ἰας ἔμαστὲς ἔχῃ, siquidem sola ex omni volucrum genere, & dentes simul & mammas habet. Quorsum enim dentes & mammx ad Turturem alitem minimè monstrosam?

Plin. ibid.

Dianæ simulachrum mammosum.

LVCIFVGA.

QUOD si hominem latebris & occulto secessu gaudentem, vel qui rei cuiuspiam metu perculsus in apertū minimè prodire audeat, significare vellent, Formicam & Vespertilionis alant adpingere consueverunt. Aiunt siquidem, eam esse inter Vespertilionem & Formicas naturæ discordiam, vt si ala tantum Vespertilionis Formicarum cauo admota fuerit, nulla earū foras progrediat.

MORA

Cum formi-
ois, scilicet.

QVINETIAM sunt qui tradant credi solitum, Formicam eò nunquam exire, quò Vespertilio vel semel accesserit, atque ideo Formicam sub Vespertilionis ala positam, & moræ, & tarditatis aut impedimenti significatum habere. Transit & ad Columbas huiusmodi sympathia: quia, vt Florentinus libro de re Rustica ait, Columbarum stationem minimè deferunt, si Vespertilionis caput supra turrin posueris.

I N S C I T I A.

Triplex
Hierogly-
phicon vesp-
pertilionis,

COGNITIONEM alibi per lumen significari diximus: vnde etiam Dare luci, pro Declarare, & edocere, sæpe legimus: contrà verò inscitiam per tenebras intelligimus, vnde Hallucinari, pro decipi per ignorantiam. Quoniam verò Vespertilionis ea natura est vt tenebris gaudeat, neque lucem ferre possit, Diuinæ literæ dum Vespertilionem à sacris summovent, *ἱεραγλυφικῶς* cum intelligunt virum, in quo nullum disciplinarum, aut veræ institutionis lumen effulgeat, explodi debere. Alioqui apud Eucher. Vespertiones in Diuinis literis idolorum monstra sunt: *Propheta: Vt adoretis Talpas & Vespertiones.* Sunt etiam cogitationes immundæ, quas improbi dæmones ingerunt, vt idem sentit.

S E C V R I T A S.

NEQVE defunt qui securitatem indicaturi, Vespertilionem inuerso capite pingant: is enim circumlatus domui viuus, & super fenestram vel in hyperthyro, aut ipsis in valuis inuerso capite affixus, maleficiorum amuletum creditur, Plinio etiam id tradente, quod adhuc vsque tempora plerisque locis factitari videmus. Contrà verò, si quis eam amoliri arcerèque ab ædibus velit suis, plantani folia suspendat. Africanus enim in his quæ de agricultura conscripsit, Vespertilionem eò non ingredi tradit, vbi arboris huiusmodi folia suspensa conspexerit. Pro corollario addam, occidi eas hedera suffumigata. Nam eas qui sustulisset se profiteri signo aliquo velit hieroglyphico, Vespertilionem faciet hedera folio insidentem. Nam Alcithoë Leucothoeque sorores apud Ouidium, spreuisse Bacchi sacra finguntur, eaque de causa in Vespertiones mutata, vnde suffumigata hedera ita exhorrent, vt eo etiam necentur.

I M P V R Æ M E N T I S H O M O.

HESYCHIVS ait eam hieroglyphicum esse hominis, qui serò & parè fidei documenta susceperit: inque illis mente non satis firma versetur, sed in ambiguo omnia reponat, neque sciat de terra sua exire, sed in quibus genitus est latebris libentissimè delitescat, Christianus demum sit, sed parum fidelis: serò enim Vespertilio prodit, sub ipsum quippe crepusculum vespertinum, atque vbi tribus aut quatuor spatiolis volatum exercuerit, à noctis tenebris occupatur, neque longè fertur, sed supra circumque tecta semper volitat: cum Abrahamo Dominum peregrinationem indixerit, terra in qua alitus erat, quamque inhabitabat, derelicta, pristinam scilicet imbecillitatem & crassam originem nobis posthabendam admonens, perinde ac etiam separari nos à parentibus, & sequi Dominum doctrina moneat Evangelica. Vespertilio demum vtrum ales an musculus sit, extat in ambiguo, cum, vt paulò antè diximus, ipsemet in fabulis persuadeat Gallo se esse Murem, Catto verò alitem. Volat quidem, non tamen pennis, sed membranulis innixus, neque pluma, sed pilo, atque eo quidem murino, vestitur. Ita homines plerique volatu qualicumque præditi, baptismatis tantum tinctum assecuti, apud Catholicos Christum fatentur Petrum Ecclesiæ specificè præposuisse, apud hæreticos impudenter delirant atque præuaricantur, apud Iudæos Christum ridet, apud Mahumetanos tam Iudæos quàm Christianos incessunt. Impurissimum hominum genus, non modò Vespertilionibus perquam simile, sed cui meritò *ἀπὸ τῆ μαρμαίνεως* nomen inditum sit: abominabile id quidem, & omnibus abhorrendum.

D E O T I D E.

Plin. lib. 10.
ca. 23. caudæ.

QUATUOR Græci dicunt, quas aues Tardas Hispania, damnatas in cibis: propter quòd ossibus eius effractis, teter odor ex medulla ad tædium vsque extemplò sequitur. Sedenim Xenophon earum carnem ait multò suauissimā. De tarditate idem tradit, & faciles captu asserit, quòd nihilo quàm Perdices longius prouolent, celerimque fatigantur. Ægyptij sacerdotes hanc quoque hieroglyphicis annumerant.

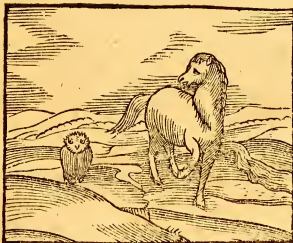
I M B E C I L L V S F O R T I O R I A S S V R G E N S.

QVIPPE si hominem imbecillum qui ferociori potentiorique assurgeret, ac in rebus gerendis sententiisque dicundis primas illi partes cederet, significare ij vellent, aut ita faciendum admonere,

A monere, Otidem auem, & Equum adpingebant: illa siquidem simulac Equum aliquem in conspectu habuerit, nihil quicquam contata, illum quadam veluti venerationis ostentatione excipit: circumque volitando, & sublequendo deducendoque, officium facere quodammodo videtur.

NIL ALTVM SAPIENS.

CV M verò Otis omnino avis sit, animi est idētidem signum: alatus enim animus passim apud Platonem. Sed hæc animum indicat ignaum ac stupidum: quippe quæ tarda est, corpulentiaque adeo grauis, vt vix sese terra attollat, ita terreni etiam affectus, quo quispiam detineatur, indicium est: quippe qui nihil sublimē sapiat aut meditetur.

Otidis demisso.

CONTVMAX.

AT si quis contumacem aliquem & monitoribus asperum, ab omniq̃ bono opere alienum, hieroglyphico referre voluerit, aptē Otidem & Canem pinget: nulla enim avis Canem exhorrescit præter Otidem, quæ suæ sibi conscia tarditatis, simulac Canem conspexerit, latrantem audierit, statim arrepta fuga se condit in latebras. Per Canem autem suo commentatio, Sacerdo tem præcipuē significari diximus in templis concionantem, de diuinis, de pietate, reliquisque bonis moribus differentem, contra impios scilicet & improbos oblatrantem. Eum igitur qui subfugiet & sacerdoes, ingenio plurimum contumaci esse consentaneum est.

Canis Otidiini micus quid.

DE ALCEDONE.

ALCEDONEM, quod hæcenus viderim, Ægyptij non posuerunt: ea verò apud Italos sua habet significata.

TRANQVILLITAS.

QVORVM vulgatum illud est, per Alcedoni nidum rerum quorumlibet tranquillitatem indicari: mare siquidem per dies circiter quatuordecim, quibus auiculæ illæ nidificant in littoribus incubantque, mira pacari serenitate compertum est. Est verò nidus ille miro artificio ex pisciculorum osculis & spinulis contextus, ad gladij cuiuslibet idum incolumis figura cucurbitæ, præter vnum perexiguum cauum, quā ingrediendi & exeundi sit parentibus aditus: cætera conclusus.

Hæc à Plin. lib. 10. c. 32.

IVSTITIVM.

TRANSIT & ad res ciuiles figuræ huiusmodi significatum: nam hæc ad maris varietates accommodantur: est enim iustitij monumentum, ide oq̃a Plauto dictum, Alcedones esse iuxta forum. Ad suspensas enim fori procellas, fluctuationesque & turbines, hoc aptissime refertur. Nam & Horatius *mersari se* ait, si quando res agere adluerit, ciuilibus vendis. Ita dies Alcyoniz, dicuntur, quibus fora conticescunt. Sunt verò dies Alcyoniz, vt luculentissimo carmine Simonides tradidit, septem ante brumam, dum scilicet incubat, & septem à bruma, posteaquam pulli exclusi fuerint: quibus quidem diebus ea tranquillitas non semper nostris locis, in Adriatico quippe sinu, contingit, neque etiam Tyræna ora: at in Siculo mari ferè semper. Fit verò bruma, vt Hesiodi interpretes scripsere, mense Ianuario, quem in honorem Bacchi Lenæum ipsi vocant, & eo mense à Latinis Brumalia celebrari dicunt, quod Bromus Bacchus appelletur. Sedenim Traiani temporibus, quod de ætate sua Plinius proficitur, ad 8. Calend. Ianuarias fuit, quo die natus est nostræ salutis Æffertor. Accidit autem bruma, tresque cardines reliqui, in octaua singulorum, Capricorni, Arietis, Canceri & Libræ, quæ diuturnitate temporis ob minorum aliquot neglectam intercalationem, minimè nunc respondere compariis: nam octaua Capricorni, circa vigesimam est nunc Decembris diem. Sedenim hæc pendere Astronomorum diligentiz dimittamus.

Plantæ in Cassina, & alcyoniz dies ex Aristo. in aubus. Dies Alcyonia quid. Horat. prima epistola. Ibid. Plin. Sed hoc reparatum est calendario Gregoriano.

CONSVETVDINIS RARÆ HOMO.

ALCEDONEM præterea pingebant, quoriscumque vellent hominem rarò prodeuntem, & minimo temporis momento cum hominibus versatum significare. Alcedonem siquidem videre est omnium rarissimè: ferè enim circa Vergiliarum occultationem, brumamque ipsam apparet, & vbi primum per portum non plus quàm nauem circumuolauerit, statim abit, vt nusquam præterea conspiciatur: de quo apud Stefichorum latiùs. Causam huius nidulationis hybernæ quærit Albertus, eam esse suspicatus, quod auiculæ ea rara adeo sit textura, vt ætate propter nimiam corporis atritatem prognerare nequeat: hyeme verò obturatis præ frigore poris, humidiorēque effecto corpore, fiat ad conceptum idonea. Non dissimularim hoc loco quod Antigonus ait, Alcedones vbi senescunt, Cerulos vocari. Verum Aristoteles discernit inter te diuerfas, Alcedonem, Cerulum, & Cornicem. Sunt qui harum marem Cerulum vocent, idque verum esse tradunt interpretes Theocriti.

Plin. ibidē.

DE CVRVCA.

VNT pleraque de quibus Ægyptij parum, alij multum locuti sunt: quæ tamen quoniam Ægyptiacis commentis non dissimilia sunt: in Struthiocamelum hunc infarcienda videntur, atque in his Curuca & Cuculus.

ALIENI FILII PRO SVIS EDVCATI.

Cuculus in nido Curruce nascitur. Hinc Lunetis, Tutibimunc Curruce placeat.

DE quibus vulgatissimum apud omnes scemma, hominem per eam significari, qui filios adulterinos pro suis pascit. Cuculus enim Curuca absumptis ouis, in eius nido sua potissimum oua ponit, utpote qui se ignaum minimèque idoneum agnoscat, qui possit pullis necessaria comparare. Sux igitur sibi confici imbecillitatis, eam in rationem, ad proles suæ tutelam: quippe qui omnium auicularum iniuriis sit expositus, vereaturque ne si nidum struat, minimo inde negotio depellatur, idcirco ad alienas confugere opes pergit. Curuca itaque oua illa fouet & excludit, atque educat pro suis. Aristoteles, si modò legitimum est id opusculum, *De mirabilibus auscultationibus* accidere hoc in Helice tradit, addit & in Palumbium aut Turturum nidis oua ea deponi,

DE CVCVLO.

MINIMA QVAQVE DE RE TIMIDVS.

Cuculi vocabulum in iniuriam abiit.

V C V L V S, quia timiditate maximè omnium auium excedit, adedò ut à minimis quibusque auiculis conuellatur, easque præ metu fugiter, commenti nonnulli sunt, hominem minima quæque expauescentem, per alitis huiusmodi picturam significari. Vnde conuicia illa, siue quempiam adulteræ vxoris maritum dicere volumus, siue ignaum, siue stupidum, aut nullo animo præditum hominem notare, Cuculum appellamus, ut apud Horatium Sermonibus:

Tum Prænestinus falso multumque fluenti

Expressa arbusco regerit conuicia, durus

Vindemiator, & inuictus cui sepe viator

Cessisset, magna compellens voce Cuculum.

Eadem serè Plin. lib. 18. cap. 26. & hinc allusit Plautus in *Astinate*. *Astinate ca bat cuculus: sterge amator, id domum.*

Solent, inquit Porphyrio, leuia rustici circa viam arbusa vindemiantes à viatoribus Cuculi appellari: tum illi prouocari, tantam verborum amaritudinem in eos effundunt, ut viatores illis cedant, contenti eos Cuculos iterum atque iterum appellasse. Ego cum Octobri mense Roma Neapolim proficiscere, in eiusmodi iocos incidi, per continuum diem conuiciis huiusmodi delectatus. Quare cum Acrone dicere possumus, hoc autem ipsa renouimus, quemadmodum viatores quos in itinere vindemiatore per agros conspexerint, conuiciis agitare gaudeant, illique ita respondere, ut Cuculum cum appellent quasi pigrum, ignaum scilicet ac nihili hominem. Sed hoc parum est, & quod à Porphyrio dicitur, subfrigidum: hodie quidem res, agitur calumniis etiam vehementioribus: viatores enim eos nunc Pulterones, nunc Cornutos, nunc aliis atque aliis conuiciis incesunt: illi contra, siue ciuis, siue magistratus, siue Rex ipse occentare cæperit, omne opprobrij genus regerunt, tegendisque reiectis turpissimam quæque minuitur: præsertim si cellissimis quæ frequenter tota regione sunt arboribus infederint: quamuis id impune toto agro Campano Neapolitanoque, tempore vindemiæ licet, ne quid Liberi libertati detrahatur. Atque hoc illud est quod Flaccus ait: *Durus vindemiator & inuictus, cui sepe viator cessisset*. Quoniam verò species Cuculi certo anni tempore non multum differt ab Accipitre, locus fabulæ datus, quam in Arati vita Plutarchus refert. Ipsa enim inducit minores auiculas percontari, quare fugerent se conspecta, quæ nullam præ se ferat ferocitatem: quoniam, responderunt, suspicamur te aliquando futuram Accipitrem.

TRANS MUTATVS.

POS SV M V S igitur hominè, qui vel mores vel effigiem ita cõmutat, ut alius penè videatur, per eandem hanc auem significare. Ea enim figuram immutare creditur, & in aliud transire genus, cum inter Accipitres omnino numeretur, licet vnguibus sit haudquaquam aduncis, neque capite Accipitri similis, sed colore tantum, rostro quoque magnitudineque columbino potius quàm Accipitrino.

PVLICVM DEFECTVS.

Pulices quid.

Iupiter Cuculum mutatus.

Pausanias in Cornubiis.

ALI porro, quoniam Ægyptios animaduertent de pulicum defectu describendo sollicitos fuisse, quippe origanum in eo significato proposuerant, addidère ipsi Cuculum, & humanum vestigium, qua specie pulicum exterminationem indicarent. Ferunt enim, quo quis loco primùm audiat alitem illam, si dexter pes circumscribatur, ac vestigium id defodiatur, non gigni pulices, vbi cumque puluis eo vestigio compressus, sparsus fuerit, hæc obseruauit Magi. Pulicum verò nuncupatione, humiles sordidæque curæ sunt intelligendæ, quibus impliciti vitam agimus anxiam & inquietam. Multa enim, licet ea pingere aut sculpere insipientis vanique sit ingenij, ob exiguitatem, quæ minùs representari potest, vsu tamen loquendi frequenter vsurpantur.

I V N O.

P A V S A N I A S, vbi opera ea recenset quæ Mycenis spectatu digna viderentur, in sceptro, quod in Iunonis manu erat, Cuculum infedissee dicit: eaque de causa signum ita fieri solitum, quod Iunonis

A Iunonis desiderio Iupiter aliquando in eam auiculam se conuerterit: tam inania illi de diis suis comminiscabantur. Quin etiam locum Coccygium appellatum auctores celebrant, in quo Iupiter in Cuculum sit mutatus. Apud interpretes Theocriti ita leges, Iouem Iunonis congressum appetiisse, rem ramen occultare voluisse, mutatum itaque in Cuculum, abiisse in montem qui tunc Tronax, postea verò Coccyx appellatus est, eoque & Iunonem concessisse, quæ simulac assedit, Iupiter in eius auis effigie ad eam aduolauit, seque in eius genia proiecit: repulit hunc Iuno excusso peplo, at ille statim mutata facie acceptus ab ea est. Hinc apud Argiuos Iunonis simulachrum in throno collocari, in manu verò sceptrum poni, supra quod Cuculus. O lepidos & otiosos deos, qui puerilibus his naniis delectarentur: sed longè magis ineptos, qui talia scriptis mandare non erubuerunt.

N V P T I Æ.

C V M verò vincula iugalia curæ sint Iunoni, putatim ego boni ominis causa, Cuculum deæ dedicari solitum: boni est enim augurij Cuculus, nostrique solent ex eius cantu ducendæ vxoris tempus percontari. Caro autem eius si in cibum autumnali tempore veniat, cæteros sapes exuperat.

At in Gallia contra.

VERNVM TEMPVS.

E S T & verni temporis signum Cuculus: id quod vel imperitæ innotuit plebeculæ. Porro nuncium eum veris ponit Hesiodus:

ἦ καὶ κοκκύς κοκκίζει δρυὸς ἐν πετάλοισι.

Vt cantum audieris quem reddit ab illic coccyx.

B Tunc enim exultare hominem dicit, quia verum eo nuncio veris aduentum intelligant. Pistorherus apud Aristophanem, Auibus, vbi Cuculum Ægyptiis imperasse dicit, tam eos ait quàm Phœnices ad cantum huius auiculæ, tanquam ad imperium, triticum & hordeum demetere solitos: tempestiuor enim apud eos messis, quàm in Græcia & in Italia sit.

D E C A P R I C I P I T E.

A G E L A S T O S.

H O M I N E M qui nulla iucundior consuetudine posset ad risum allici, quod eius expers esset, veluti Socrates fuisse fertur, ostendere si vellent, Capricipitem auem pingebant, quam liene omnino carere tradunt; in liene verò sedes est risus, veluti amoris in iecinore, libidinis in lumbis, iracundiæ in felle. Eaque de causa dictum, Columbam summam significare mansuetudinem, quod bile careat.

Sedes risus, amoris, libidinis & iracundiæ.

D E V P V P A.

FERACITATIS PRÆCOGNITIO.

V P V P A M Ægyptij cum pinxissent, præcognitam vindemiæ feracitatem, siue lætum ac plenum vindemiæ prouentum indicabant, lætitiā scilicet aliquam affuturam, vt in Vite latius explicatur. Quia si ante vindemiæ tempus valde clāgere audita fuerit, nimirum vini redundantiam prænunciare creditur.

C E B R I E T A T I S R E M E D I V M.

H O M I N E M verò ebrietate laborātem, ac sibi remedium comminifcentem, significare cum velent, Vpupam & Capillum Veneris herbam pingebant: Vpupa siquidem vis vescitur immodicè, ita vt plerumque inde ebria fiat, ac simulac se tentari sensit, Capillo Veneris decerpto efficacissimè sibi medicatur. Herbam hanc ἀδαντον Græci vocant, καὶ τὸ μὴ θάνατον, hoc est, quod minimè marcescat, neque quidem si aqua perfundatur, immergatūrve, neque bruma putrescit, vt herbæ reliquæ, Summouent autem Vpupam Diuinæ literæ, quam piorum mensis inferri nolunt, querulam quippe volucrem, lugubrem atque luctuosam, quæ nihl vnquam nisi mœstum & triste meditat. Vnde per alitis huius hieroglyphicum, hominem vitiiis deditum intelligunt Theologi: propterea quod nemo magis querulus, magisque mœstus assidue est, quàm vpupusque vir improbus atque flagitiosus: sollicitat hunc admissorum scelerum conscientia, vel inquietum exercet admittendorum cupiditas & impotentia. Nam si rumore superbiæ turgescat, quæ illi vnquam hilaritas arridebit? Fastu cruciatur assidue, neque vllos tantos putat honores, qui quod affectat explere possint. Repulsam passus est, infelicissimum se mortalium putat. Auarus est, si iactura quantulacunque fiat, vicem deplorat suam: si prædā cui inhiabat elapsam videt, miserè cruciatur. Quid iracundus? annon statim vt incensus est pœnas vitij dat sui? Vnde Salomon ei luctum mandat, cui iræ, cui rixæ, cui sine causa manus sanguinariæ. Quid inuidus? nonne suimet carnifex indefessus? Quid libidinosus? mentita est amica, æstuat immensum, expleuit cupiditatem suam, languet & erubescit. Quid vorax? distentus est, agrè habet: famescit, extorquetur. Quid ebriosus? aret guttur, pulmo inflammatur, potauit, mente capitur, titubat, semianimis deficit, atque vt semel cum Flacco dicam,

Perpetuè videntem. A Plinio lib. 2. c. 21.

Upupa hieroglyphica in Diuinis explicatio.

An ne magis Siculi gemuerunt ara inuenti,
quàm eius animus qui sit improbitati, facinoribusque addictus flagitiosis? Contrà verò probus modestusque vir, ruat cælum, nulla re commouebitur, gaudebit semper, æquanimis erit semper gaudentem hilarémque scit à Deo vocari, exultantem sacris admoueri. Repulsam patitur, modestè fert: iactura afficitur, paruo contentus est: denunciantur inimicitia, pacem meditatur: sollicitatur à maligno, resistit audaciter, lætùmque tunc triumphum agere sibi videtur, cum semetipsum edomuerit. Cibum & potum ita moderare sumit, vt neque mentem offusceret, neque debilitet corpus, nullaque demum animi tranquillitas, nulla lætitia, hilaritas nulla huic comparari potest, quæ in rectè factorum conscientia requiescit, cum se pium cogitet, cum se vitam puriter egisse reminiscitur.

D E F L O R O.

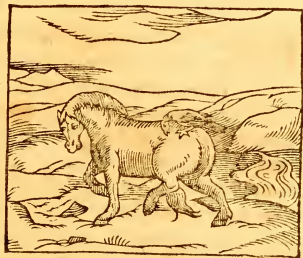
ONGE diuersum ab Otide est ingenium Flori: nam quantum illa venerationis in Equum ostendit, tantum hæc exercet odij & ignominia.

FEROX A MANSVETO

S Y P E R A T V S.

*Flori aui
descriptio.*

FEROCEM hominem ab humiliore mansuetioreque superatum, per Florum auculam, quam *αἴβον* Græci vocant significabant. Palustris auis ea est, coloris pulchri, oculorum acie non satis valens, quæ cum Equo semper pabuli gratia dimicat: herba enim vterque pascitur. Illa vocem eius interdum imitatur, insiliensque aduersus Equum, dorsum occupat, quàmque maximo potest morsu colla armosque vellicat: hisque auxiliis freta, eum plerumque fugat.

D E S A L O.

VANDO verò in has incidimus inimicitias, non dissimiles ab his recensēbimus, quæ inter Salum & Asinum habentur ingentes.

INIVRIARVM VLTIO.

*Ægyptus
siue Salus.*

ÆGYTHVM Ægyptij, quem Latini Salum vocant, Asini vlcera rostro excauantem pingunt, si hominem illatas filiis iniurias vlciscentem significare volunt. Nidulatur hæc plurimum in spinis, acciditque vt Asinus pruritu vlcera excitatus, scabendi causa se conferat ad spineta, atque ita atterat vlcera, nidosque dissipet: quod quidem illa adeo pauet, vt cum etiam vocē rudentis audierit, oua abigat per abortum, pulli etiam metu labantur in terram: itaque Salus ob eam iniuriam in Asinum inuolat, vlceraque eius rostro impetit, affixaque pertinaciùs quàm inaximo potest conatu excavat. Denique atrox vsque adeo odium inter eos esse autumat, vt si vtriusque sanguinem commiscueris, sponte se vterque subducatur ac separetur, antipathia, ne coeat, pertinacissimè repugnante.

NECESSITVDINIS AVERSATOR.

SI verò Florum vnà cum Salo pingerent, hominem qui alterius necessitudinem pertinaciter auersaretur, significabant: quare aues illæ aut auersæ inuicem, aut capitibus saltem obtortis in diuersa pingendæ sunt. Commentī causa ea est, quod implacabiles inter vtranque inimicitie intercedunt, neque vllō pacto fieri potest vt harum quoque sanguis exhaustus commisceatur: confusum enim non aliter alter hinc, alter inde contrahitur, quàm oleum ab aqua subducitur, vsque adeo natura ipsa dissident. Quare tibi tria sunt obseruanda eiusdem generis exempla, quorum natura inter se minimè congruat, sicque pertinacissimæ discordiæ, Salus & Florus, Salus & Asinus, &, de quibus suo loco dictum, Cornix atque Noctua. Namque vt appetentius, nihil rapacius similitum sui, quàm natura: ita etiam dissimilium nihil auersum magis, ac magis abominabile.

*Plin. lib. 10.
cap. 74.*

D E A R D E A.

EXANGVIS DE NEQVITIA REDDITVS.

OMINEM ita libibinis vsu confectum exhaustumque, vt propemodum exangvis sit affectus, ostendere qui vellent, Ardeolam illam pelam pingebant, quæ Græcè *ἰερὸς* dicitur: a de coitu ita angitur, vt sanguinem ex oculis emittat, remque summo cum dolore peragat clamore vasto atque admodum insuauis difficultate attestante. Nomen illi apud Græcos inditum aiunt, *ὄρνις ἰερὰ*: nam *ἰερὰ* quandoque sanguinem significat. In collectaneis Suidæ Grammatici dictum volunt *ὄρνις τὸ ἐν ἰερῷ*, quod in paludosis & humidis locis verferetur

*Quod sud
sanguinem.*

A versetur, quasi helodium dicas. Sunt qui eas inter Grues recenseant: sunt qui similem Grui dicant, & Diuinarum literarum interpretes de aue hac, ubi vulgata Psalmorum editio habet, *Herody domus dux*, *Psalm. 103. est eorum*, varia tradiderunt.

TEMPESTAS.

SEDENIM D. Augustinus, qui herodium fulicam arbitratur, tempestatis eam impendentis signum autumat. Sedenim apud Maronem Ardea & Fulica diuersa sunt volucres, tametsi vtraque fit indicium tempestatis: ait enim,

*-- Cumque marine
In sicco ludunt Fulicae, notasque paludes
Deserit, atque altam supra volat Ardea nubem.*

Sed super hac satis est à nobis in Ciconiae commentario disputatum.

*Idem Plin. lib. 18. ca. vltimo.
Georg. lib. 1. Plin. ibid.*

DE CINNAMO.

AROMATARIVS.

HOMINEM ex aromatum mercimoniis ditescerentem significantes, Cinnamum auem pingunt. Auis ea in Arabia versatur, quae furculos Cinnami congerit, ex quibus nidum sibi conficiat: quocirca indigenae plumbatis eum sagittis decutiunt, mercis gratia: neque aliud mihi super ea compertum est.

Hac à Plinio lib. 10. c. 33.

DE VELIA.

STVDIOSVS OTII.

STVDIOSVM otij & commodorum hominem indicare qui volunt, Velia auem pingunt: ea enim in vmbra & aura aestatem agit, hyemem in apricis: nam & potentes, cum in eos qui otio literario dediti sunt, cauillantur, genus hominum ignauum appellant, quod, vt apud Iuuenalem est, tecto gaudet & vmbra.

DE ASIONE.

IGNOBILITAS.

IGNOBILEM hominem, atque vti dici solet, Terrae filium, notare si vellent, Asionem illum pingebant, qui diuersus à perenni est, corpore pingui & minimè vocali. Nihil enim habetur exploratum de generatione eius, cuiusmodi, qualique sit: ceterum Fauoniis tantum flantibus eum apparere constat, veluti etiam plerique homines ignobiles, potèriorum tantum fauore aliquo, tali quippe adspirante Fauonio, nullis alioqui natalibus, nulla probitate, nulla virtute, nulla muniti disciplina ad clarissimas interdum dignitates euehuntur, omnibus vnde hi prodierunt, admirantibus. Noctuarum hoc est genus maximum, quibus pluma aurium modò surrigitur, vnde & nomen illi: otus enim Graecis est, de qua quidem apud Athenæum plura comperies.

Asionis generatio incognita. Idem Plin. lib. 10. ca. 23.

Ensaë aues quidam dicunt scio.

MIMVS.

PER hanc auem plerique mimum atque parasitum exprimunt: non enim à mimica multum distat ars parasitandi, quam ita describit Horatius:

*Alter in obsequium plus aequo pronus, & imi
Derisor lecti, sic nutum diuitis horret,
Sic iterat voces, & verba cadentia tollit,
Vt puerum credas saeuo dictata magistro
Reddere, vel paries mimum tractare secundas.*

Est enim hæc auis omnium maximè imitatrix, & vt Plinius ait, parasita, & quodam genere saltatrix.

Plin. ibid.

CORNVTI.

HÆC in clypeo atque insigni militum Romanorum, qui recentiori tempore, paulo antè quàm declinaret Imperium, sub Magistro peditum merebant, ordinis eius signum fuit qui CORNVTI appellabantur: eratque ales prafini coloris in orbiculo luteo, quem caruleus ambitus latè ductus circumplectebatur, à quo mox arctior & ipse luteus, & circa marginem extremus ruber.

DE IYNGE.

IYNX inter lingua nobiles enumeratur, pro quo nomine Lyncem complusculis in locis apud Plinium corruptè scriptum offendes, indice etiam illo tam copioso, eodem errore perplexè notato: quippe qui volucre animal quadrupedibus adnumerarint, Lyncem eam quæ nostra hæc lynx est, arbitrari, Fringillam hanc vulgò dicunt, vt Gaza putat.

Quidam etiã verticelli, à collinera vocant.

Græci plerique Romani sermonis non vocem, sed significationem secuti *σασπεργίδα*, Latini à cauda continuo motu, motacillam dici tradidère, Torquillam alij, à torque quo collum insignita est, alij Turbinem, alij aliter nominarunt; sed nos Pliniani codicis macula iam eluta, ad significata nostra reuertamur.

DICACITAS.

Hæc à Plin.
lib. 10. c. 47.

PER eam pictam nonnulli dicacem hominem intelligunt, propter insignem linguæ longitudinem: linguam enim habet Serpentibus similem, quam in longum mensura quatuor digitorum exporrigit, rursusq; contrahit intra rostrum non complicatam, sed terreni lumbrici more collectam, & in sese reductam. Communis autem sermo verbosus garrulosque homines, ab instrumento ipso linguaces appellare solet. Sed ad linguam id etiam addemus, quod pedes habet Iynx, binis utrinque digitis insignes: illi tamen hæc de Lynce dicta credidère.

INCANTATIO.

Quomodo
pro venefi-
ciis combu-
ratur docet
Andreas
Tenedius in
nauigatione
Propoindis.

PASSIM verò præcipuum ales hæc fuit incantationum signum: propterea quod ei amatorum quid naturâ inesse persuasum est. Quinetiam quæcunque ad rem amatoriam veneficia, phar-maca, incantationesque comparantur, vno vocabulo Iyngas Græci vocauère. Hinc apud Theocritum intercalare illud, Pharmaceutria.

ἰνγὴ ἔλαχε τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τ' ἀνδρα.

Scitibit Pindarus, Venerem Iynga cælitus attulisse, quam Iasoni daret, carménque docuisse, quibus Medeam in amorem alliceret.

VEHEMENS CVPIDITAS.

IDEM Pindarus hieroglyphicè locutus ἰνγίδ' ἐλαμαι ἥπερ dixit, vehementem cupiditatem significare volens, ut eius interpretes exponunt. Iynx enim, ut interpretantur illi, vis illa dicitur, quæ cogitationem nostram ad cupiditatem & amorem trahit. Tradunt nonnulli Pithûs eam filiam fuisse, propter persuadendi vim: maxima enim persuadendi vis inest amori, nihilque tam incredibile, dici potest, quod amanti non persuadeas. Vnde rectè Ouid. *Credula res amor est*. Addunt, eam amatorijs veneficiis incitasse Iouem in amorem Ius. Sed enim Callimachus Echûs filiam dicit, & Iouem (tanta eorum temporum vanitas fuit, ne imperitia dicam) ab ea veneficiis coactum, ut secum rem haberet: utcunque, mox ab irata Iunone in eiusmodi auiculum transmutatam, veneficijsque amatorijs construendis damnatam.

DE CAPRIMVLGO.

PERNICIOSA CONSVE TVDO.

RERNICIOSA consuetudinis hominem indicaturus quispiam, Caprimulgum auem pingat: ea enim inter capras familiariter versatur, appetitque earum vbera fugere: quod cum fecerit, vber extinguitur, Capra, ut aiunt, excæcatur.

DE TVRDO.

SVIS ARTIBVS ELVSVS.

ROMINEM qui technis & commentis, consilijs ve, aut artibus proprijs elusus malè perierit, & uti dicitur, in laqueos quos retenderat, incidit, ostendere qui volunt, Turdum viscatæ implicitum virgulæ pingunt: quandoquidem, ut inquit Plautus, *ipsa sibi auis mortem cecat*: viscum enim non provenit, ait Plinius, nisi maturatum in ventre ac redditum per auium aluum, maximè palumbium & Turdorum. Apud Irenæum legas quid huic rei simile, de iis qui in eligendo sibi malo sunt procliuiiores, & aduersa mox quæ in se ipsi contrahunt, Deo imputant, cum nihil aliud sit, *Indurare cer Pharaonis*, & *Excacare oculos populi apud Deum*, quàm gratiam suam quæ largè volentibus infundit, à prauè & iniquè agentibus auertere. Nam simulac quis Deum dereliquit, quæ bona sunt aspernatus, amissa Spiritus gratia, omnibus inde afficitur incommodis, viam rectam non videt, & contumacem se opponit ad admonitiones, nullo pollet animæ sensu, ut sciat reprobare malum, & eligere bonum. Ita dicimus eum à Deo excæcari, & obdurari, quemadmodum Solem occidentem recessu à nobis noctem facere: cum alioqui nihil à Deo nisi bonum emanet, quemadmodum à Sole semper lumen & calor.

SVRDITAS.

Turdo sur-
dior Zeno-
dorus ex Eu-
buli Dionis-
io.

ALIOQV Turdus surditatis indicium est, cum omnium auium eo plurimum incommodo laborare Turdum, manifestum habeatur. accedit huc, quod proverbium *κίχλης καφότερος*, de loquacibus, qui loquentes alios pari nequant.

A

DE ERYTHACO.
SOLITVDINARIVS.

OLIVDINARIUM hominem qui significant, Erythacum autem pingunt, quæ quidem ita fecessu ac solitudine gaudet, ut raro duas vel in eodem saltu reperire possis. Eam Theodorus modò Syluiam, modò Rubeculam appellat: alterum à sylvarum desertis, alterum à ruboris indicio, quod ex Græca dictione colligitur.

*Quidam sic
hyeme, vo-
cant: astate
verò Phœ-
nicurum, à
cauda ru-
bea.*
ἀπὸ τοῦ ἐρύ-
σσομαι, ἰ. ἂ
rubescendo.

DE CINCLO.
PAUPERRIMVS.

INVENI B A M extremæ paupertatis hominem per Cinclum autem pictam significari. Causam Ælianus affatim explicauit, qui Cinclum autem esse dicit imbecillam, inuadîdamque adeo, ut nidum sibi ipsa parare non possit, alieniâs itedê nidis ouiscrare. Est et apud Suidam aliqua de Cinclio mentio, cui nomen à caudæ motatione fit *σινκλιον*. Ea nimirum Iynx est, de qua nunc agebamus. Hanc sanè vulgus plerisque locis, Græcum vocabulum exprimendo, *Codaquæssulam* dicit. Interpretes Theocriti hoc ipsum agnoscunt, et *κρυκλίζαν*, *lumbos motare*, dicunt, quod Latini *fluctuante lumbis* reddidêre.

B

C I N G A N I.

CVM itaque Cinclus inops aded sit, neque certo vsquam lare vtatur, nonnulli erroneos illos qui nunc totum terrarum orbem mendicabundi cum chiromanticis vxoribus, & liberis peragrant, nusquam certas domos habentes, quos vulgo Cinganos vocamus, Cinclos ab auis huius similitudine appellatos arbitrantur.

Cingani
Galli Boe-
mios vocāt.

A D V E N A.

QUAMQVAM in vniuersum omne genus auium quod aruspices pro peregrinis , aduenis & conuenis accipitur: vt ostenti eius declaratione patuit. quod Alexandro oblatum est, dum condendæ vrbis Alexandrinæ in Ægypto modulum ab architectis deposcebat, fortèque euenisset vt neque gypsus, neque alba terra vsquam inueniretur, quo situm & magnitudinem cupido Regi describerent, architecti ad farinæ opem se contulerunt, & eaque disseminata quaquà vrbis mœnia ducenda erant, accidit vt aues ad eam depascendam auidius aduolarent: quo quidem ostento territus est Alexander: sed aruspices respondere, prospera vrbis ex hoc portendi, quod futura esset omnium & nutrix & alumna, solique vbertatem esset alienis quoque gentibus largissimè communicatura.

✱

C

Y 4

PIERIVS VALERIANVS AD MAGNIFICVM PETRVM MELINVM ROM. SENATVS CANCEL-

LARIVM, DE IIS QVÆ PER APEM,
& id genus cætera signifi-
ficantur,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER VIGESIMVSSEXTVS.

VOLATILIVM significationes, quas in aliquot digessimus commentaria, legisse te scribis, Petre Meline Romanorum ingeniorum presens decus & ornamentum, in quibus & Apem habere voluisses, quæ, quod mellifica est, ad domus tue gentile nomen cognationem quandam habere videatur. Proinde, si quam, ut superiori anno fecisti, adium tuarum partem picturis ornare pares, habiturum te speras tui generis argumentum, quo literatorum oculis possis non inaniter oblectare. Feci non inuitus, quot tibi fore gratum intellexeram. Sed quod a melle te maiorum tuorum nuncupatione vocari putas, dixerim ego te id nominis a morum potius tuorum firmitate comparasse, siue id summa humanitas meretur tua, siue affabilitas incundissima, cuius lepore omnes ad te rris tibi que deuincis, ut de te verè dici possit, suum mellis in ore tuo sedem posuisse: siue perelegans ille scribendi tenor tuus, ubi solutæ orationem aut carmen facis, amœnissima quadam dulcedine legentem afficiunt, euenit ut undecumque iterum mel & sis, & habearis. At plenus rimarum sum, neque me cohibere possum quin epigramma illud canis nostris sodalitis olim decantatum erumpat. Quid enim prohibet apud ingenium Poëtice studiosissimum, aliquando Poëtam agere?

Romulei certant lepido certamine vates,
Nominis eequa viget congrua causa tui.
Nam qui ex te norunt manare poëtica mella,
Mellinum à merito nomen id esse volunt.
Atque alij malunt correpta parte Melinum
Dicere, Pegaseum quodd melos ore canis.
Sis quodcumque velis, nullo discrimine amandus,
Seu mihi Mellinus, siue Melinus eris:
Omnia congruerint, tanta dulcedine carmen
Pangis, & oranti spargis ab ore melos.

Id quod cò tibi gloriosius accidit, quod horum infelicitas temporum pauca admodum nunc ostendunt ingenia, quæ bonarum artium amore eruditionisue felicitate capiuntur: eoque alieniores plerique à doctrine studiis euadunt, quod sunt magis natalium splendore aliquo illustrati. Tu verò, cum ex ea sis domo ortus, in qua summi plerique viri gentiles, tui & veteri & recenti etiam memoria ad patria ornamentum geniti, insignia rerum à se gestarum monumenta reliquerunt, Cardinalia decora, primos in Vrbe honores, titulosque foris, arma pro salute patriæ victricia, diuitias honestissimæ artibus comparatas, nihil rerum harum amplitudine contentus, a teipso splendorem excitare quæsumisti: ut clarissima ea familia dignus euaderes, patrique in primis tuo Senatore semper optimo, apud quem tanta humanitatis sanctitate. Accessere mox bonæ artes, & egregia disciplina, Latinæq. & Græcæ literæ, quas eo conatu successuque afsecutus es, ut paucissimi omnino sint inter Romanam hanc nobilitatem, qui parem tecum gradum hodie conferre possint. Sed quoniam non de literis tantum, sed de totius vitæ tue integritate, atque animi magnitudine, si quis de te loqui cæperit, sermo faciendus esset, parentumque tuorum benignitas omnis explicanda, qui me omnibus humanitatis officii profectui, quam in filios exercere par est, benevolentiam, charitatem, & studium in me omne præstiterunt, his in commodius tempus dilatis, quod nunc agendum instat, Apem ipsam, quam tibi meritò debere indicauimus, exhibendam curauimus. Ecce verò tibi eam, in cuius comitatu, ne Fucus etiam, bellus ille satis impudens, & molestissimus Culex & Vespa sese intruderent, repellere nunquam potui, ac ne ullus & molestus & importunitati finis esset, Atysca etiam, Cicada & Araneus se his admiscuere. Tu quidem strenuè nimirum & ex prudentia tua feceris, si, ne ab eorum aliquo ladare, caueris. Verum age, quid Apes sibi velint videamus.

POPVLVS REGI SVO OBSEQVENS.

POPVLVM Ægyptij sacerdotes obsequentiſſimum Regi ſuo ſignificare ſi vellent, Apem faciebant illam vtique breuem, variam, & in rotunditatem compaſtilem, quæ ſola ex animalibus Regem, more hominum, habet, quem vniuerſum Apum agmen conſectatur, æquæ atque homines Regi obtemperantes. Rex verò vel aculeo caret, vel ad offenſionem minimè exerit, quæ quidem præcipua eſt in Rege virtus, qui in obeundis vitæ officiis, non magis iuſtitiz aculeum, quàm dulcem mellis clementiam oſtentare debeat. Ac de populo quidem agnoſcit hoc idem Plotinus libro *De ſuo cuiuſque genio*, qui ciuilem hominem, popularibus vtique ſtudiis deditum, ſed qui perfectam virtutem conſequi minimè poterit, ab obitu in Apem regenerari fabulatur: qui verò ciuilem virtutem ad amiſſum aſſectus fuerit, eundem iterum hominem fieri contendit, & ad eadem munera rediturum.

Apis ſola ex animalibus Regē habet. Plin. l. ii. c. 5.

R E X.

MERITO itaque Regem, qui populos vnanimi beneuolentia ſibi deuinxerit, oſtendere qui vel lent, examen Apum proponere conſueverunt: ſiquidem is foras non præcedit, niſi migraturo examine, cùmque procedit, torum examen circa eum conglobatur, cingit, protegit, cerni non patitur reliquo tempore. Cùm populus in labore eſt, ipſe, inquit Plinius, opera intus circuit ſimilis exhortanti, ſolus immunis: circa eum ſatellites quidam liſtoresque aſſidua cuſtodientes auctoritate. Cùm proceſſere, ſe quæq; proximam illi cupit eſſe, & in officio conſpici gaudet. Vbi cunq; conſedit, ibi cunctarum caſtra ſunt. Miſſam facio miram earum circa Regem obedientiam, vt feſſum humeris ſubleuant, validius fatigatum ex toto portant, multaq; huiuſmodi, in quibus enarrandis tanta vtrius ſuauiſſime Plinius, vt caſ ipſas Apes in eius ore mellificare dicas, vnde Lepor ille tam dulcis eloquentiæ demanarit. Adamantius ait, Apes hæc nullo animi conceptu facere, vt plerique contendunt, ſed naturæ ipſius diuinæ beneficio, quæ vel bruta conſueque prouexerit, vt plerique in rebus ratione præditos imitentur. Nos verò vult admonitos, vt vbi Apum mores cognouerimus, ducibus parere non recuſemus, negotiaque ad Reipublicæ ciuitatūque ſalutem opportuna alacri animo ſuſcipiamus. Non enim amat id genus hominum Adamantius, qui ſub pietatis ſpecie ſuam obregunt ignauiam, ſuoque tantum otio & commodis conſulentes, negotia ſubſugitant, & veluti genus humanum oderint, humanas etiam conſuetudines auerſantur. Aded verò eſt Apes, vt Muſonius obſeruat, conuerſationis & vitæ focie amatrix, vt ſi ſola relinquatur, deſiderio tabeſcat & moriatur: quod ad popularis hominis naturam & ſimilitudinem reſſeri poteſt. Atque huc ſpectat Plutarchi illud ſuper exilio dictum, *Nos quaſi Formica, vel Apes ſi ex vna vel cauerna vel alueario exciderimus: hoſpites externique eſſe videmur*. Hoc ipſum examinis ſignificatum in aruſpicina etiam reperitur, cuiuſmodi ſignum Dionyſio, paulo antè quàm regnare cœpit oblatum eſt, qui cùm Equum eſt voraginibus, in quas demerſus erat, nulla prorfus contentione extrahere potuiſſet, diſceſſerat, vt Philoſtus ait: ægrè ferens: cùm autem aliquantulum progreſſus eſſet, ſubitò exaudiuit hinnitum, ad quem conuerſus Equum alacrem latus aſpexit, cuius in iuba examen Apum conſederat, imperij quod occupauit indicium. Nam Equum ſubiugationi ſæpè aptum eſſe, ſuo diximus commentario.

Regis Apū, ſimul & hominū ſympathia.

C R E G N V M.

AC ne ab Sicilia tam ſubitò diſcedamus, Hieroni quoque iam iuſſu patris expoſito, propterea quod ex ancillarum eſſet, ne nobilitati paternæ dedecori foret, tamen ita humanæ opis indigenti Apes in os mella congeſſere: quo oſtento pater ab aruſpicibus admonitus, filium recolligendum duxit, moribus & diſciplinis iis erudiendum curauit, per quas poſtmodum ad præmonſtratam Regni maiestatem facile peruenit. Ita verò nomini regio fauorabiles ſunt Apes, vt in cauſa fuerint, ne Oneſili Regis Cyprij caput, quod in ludibrium Amathuſij ſupra portam vrbis ſuſpenderant, inſepultum diutius maneret: in id enim iam exanimatum examen Apum mella contulerunt, fauiſque reſeruerunt. Hinc loci incolæ oraui ſuper hoc reſquiſiti, reſponſo moniti, caput honorificè ſepelierunt, Oneſilōque quottannis, vt Heroi, ſacra inſtituerunt.

Nā & Apibus eſt principatus Plin. lib. ii. cap. 5.

GRATA ELOQVENTIA.

ADDVNT nonnulli, ſuaue eloquentiam per hieroglyphicum Apis ſignificari. Quanquam Diogenes ſux morem geſturus mordacitatem, orationem blandam, vt pote ad fallendum vel ad gratiam parandam, mellitum laqueum vocitabat. Irridebat is Platonem perlibenter, cui paruulo in cunis dormienti Apes in labellis conſediſſent: ex quo reſponſum eſt, ſingulari illū ſuauiſſime orationis futurum.

Plin. lib. ii. cap. 17.

futurum. Ita præuisa eloquentia est in infante per Apem. Et huiusmodi tale D. Ambrosio è nostris contigisse, memoriæ præditum est. Idem & Pindaro Poëta accidisse Pausanias tradit, cum is puer adhuc Thebis digressus æstiuo tempore Thelcias proficisceretur, calore exuperante aliquantulum à via declinauit, & sub vmbra nonnihil acquieuit, cui in somnum soluto Apes in os mel congestère. Et ita demùm quemcunque veteres ab eloquentiæ suauitate commendarent, cum ab Apibus nutritum dicitabant. Sic & Theocritus Comatam beatissimum ait, cui huiusmodi nutritio contigisset. Apud Hesiodum, Theogonia, Musæ amicorum linguis rorem instillant, in castigatis enim exemplaribus, non ἀοιδῶν, sed ἐέροισιν legitur:

Et Homerus Iliad. a. de Nestoris eloquentia γλωσσῆς μέλιτος γλυκίων γένει, ab eius lingua fluere mel, ait.

Τὸ μὲν δὲ πρὸς γλωσσῇ γλυκίων ἐέροισιν.

vbi interpretes ἐέροισιν ὄρεσον interpretantur, ac perinde mel intelligi debere, inde verò eloquentiæ suauitatem. Sanè Pindarus amabile mel Isthmiis posuit, ἐν δ' ἐρεταινῇ μέλιτι, pro felici successu, quem Iupiter propinat, vbi commentatores gaudium intelligi volunt, quod ex commendatione & laudibus percipitur, si præferunt illa ab eloquenti & erudito viro optime prædicentur: qua quidem voce, teste Themistocle, nulla suauior exaudiri potest.

POETICÆ AMOENITAS.

O MNIVM autem cōsensu receptum est, per Apis hieroglyphicum Poëticam intelligere amœnitatem, vt apud Horatium: *Fidis enim manare Poëticam mella: & vt ait doctissimus vndeque Varro, Apes causa Musarum esse dicuntur volucres: quòd si quando displicat sunt, cymbalis & plausibus & numeris reducuntur in vnum locum.* Pindarus hymnorum suauitatem & elegantiam, per mel candido lacte commixtum intelligendum dedit, vbi Nemeis dicit: ἐγὼ τὸ δὲ τοι πέμπτω μεμυγμένον μέλι, λελυκὼ σὺν γάλακτι. Lac ponit Pindarus, quod à natura est, ac perinde genium & venam indicat. Mel verò, propterea quòd magno Apum labore conficitur, artem & diligentiam significat. Hinc clamat Horatius:

Pin. Nem. Ode 3. Ego tibi hoc mixtum alio cum lacte.

Vas ò Quintilius sanguis carmen reprehendite, quòd non Multa dies & multa litura cōcreuit, & quòd Perfectum decies nunc castigauit ad vnguem.

Et ipse de se, quantum pertinet ad laborem & diligentiam, quam scribundis versibus adhiberet, ait:

Ego Apis Matine more modòque.

Non enim temerè vsque ad assurgit Pindaro tam honorificè, cuius hymnum agnoscat & vena diuite copiosum, & magno studio & arte simul elaboratum. Quin & suam fert super hoc loco sententiam:

Ibidem.

Natura feret laudabile carmen an arte,
Quæstum est. Ego quid studium sine diuite vena,
Nec rude quod possit video ingenium: alterius sic
Aaltera possit opem res, & coniurat amicè.

FVTVRI SECVLI BEATITVDO.

Q VÆSIERIT hîc sanè aliquis, cur polliceatur Dominus ducturum se populum suum in terram lacte ac melle fluentem: passim enim hieroglyphicum aliquid sapit diuinarum literarum sermo. Igitur Theologi nostri, referente Hefychio, hoc ad futuri seculi delicias beatitudinemque transferunt: quòd ex cibis, quibus hîc vtimur, nihil his suauius neque dulcius inuenitur: cum quia sine labore comparantur, & nulla indigent præparatione. Nam bona illa absque vlla sollicitudine, sine dolore, studio nullo, apparatu nullo, condituræ nullius egentia, tanquam effuso cop æ cornu fugeruntur.

Mellus suauitas.

Ideo Græci quicquid suauis & amabile est, μέλιτος vocant.

A PEs autem quia dulcia tantùm gustant, si pascentes pingantur, hominem hieroglyphicè significat, qui dulcibus tantùm rebus delectetur, dulciæque omni cura studiòque perquirat. Horatius cum dulcedinem & suauitatem, quòdque maximè placeret, exprimere veller, *Si iuuat & melli est*, inquit Plutarchus libello De coniugalibus præceptis, *Mulier*, ait, *que viri primo congressu territa coniugalem inde copulam subsugitat, similis est iis qui Apicularum aculeis patienter se offerunt, mella ipsa reformidant.* Ad eandem respiciens iucunditatem Catullus, suum illum Passerem, *Lesbie sue delicias*, cum maximè lepidum indicare velit, *mellium* fuisse dicit. Denique Virgilianus Damocles cum Pollionis amicis optat mella fluere, nihil aliud sibi vult, nisi vt copiosissima rerum omnium, quæ suauissimè iudicentur, vbertate ditentur. Egregiè verò Pindaricum est, mel pro suauis, tranquillo, & maximè experendo, amabiliq; bono ponere, quare de Olympiis victoribus ait, ὁ νικῶν ἢ λοιπὸν ἀμφιβόστον ἔχμελίστο, quod exponunt interpretes, *Victores vita reliquum agere in terra melliflua*, hoc est, tranquilla deinceps suauique perfrui quiete. Idem cum κέρων ἐχέμελιν dixit, *mel etiam satietatem habet*, nihil aliud voluit exprimere, nisi supremam quandam suauitatem atque dulcedinem inesse melli, quæ tamen si supremè delectabilis est, satietatem tamen affertat, quam sententiam παρὰ δόξαν, protulit.

Paulò

A Paulò feciùs Horatius sensum eundem attigit, vbi dixit, *Dulcia se inbilem vertunt*: quod tamen ex Physica disciplina est ab eo sumptum: aiunt enim Medici, cibaria dulcia confestim in bilem abire.

Hinc Plautus dulce amarum copulat in pseudolo, & Truculentus.

DIVTVRNÆ VALETVDINIS PROSPERITAS.

I NVENIO vitæ prosperitatem ac inoffensam valetudinem in longa ævi spatia productam, per hieroglyphicum Apum in fecundo oleæ ramo confidentium significari: id quod mihi Democriti responsum in memoriam adducit, qui olim interrogatus, qua ratione quis longiorem vitam assequi posset: interiora, respondit, melle irriganda, exteriora verò oleo perungenda: quod hieroglyphicè acceptum ostendit, animum quantacumque fieri potest suauitate permulcendum, hilaritatēque vndecunque captandam, omni prorsus amaritudine atque acerbitate procul ablegata, neque quicquam quod exulceret, intromittendum, corpus verò exercitio consolidandum, quod quidem in otio torpescere necesse sit. Nam vt commentario suo dictum, oleum inter alia significata, exercitium quoque denotat. Sedenim Aristoxenus Pythagricos plurimam melle vsos tradit. Neque tantum calidi panis fuffitu Democritus vitam dies aliquot in amicorum obsequium produxisse fertur, verum & vapore mellis naribus admoto, Omnino autem ferunt, quibus mellis vsus frequentior fuerit, vitam diutius producere. Contrà verò, qui cibis acidis delectentur, breuioris esse vitæ. Sanè Cynios populos, qui scilicet Corficam insulam incolebāt, longæuos vixisse tradit Athenæus, quod assidue mellis vterentur cibo. Nam & Diophanes, qui de rustica libros conscripsit, longæuos euadere dicit, qui mellis esitatione delectati fuerint. Præstat verò in senectâ ipsa plurimum pane & melle pasci: neque enim solum, vt is asserit, viuacitatem adiuuat, sed & sensus omnes sanos & integros custodit. Quamuis, quod ad Athenæum spectat, nostri mel Corficum dicant habere aliquid in se, quod amaritudinem sapiat, vnde dixerit Ouidius de nefasta exitiali cera;

Cynii populi legunt.

E
*Ite hinc difficles funebria ligna tabellæ,
 Tuq; negaturis cera referta notis,
 Quam puto de longæ collectam flore cicute
 Melle sub infami Corsica misit Apis.*

Et Maro prius dixerat,

Sic tua Cynceas fugiant examina taxos,

Infansiosum mel apud Macronas memorat Xenophon, quod qui copiosius edissent, & vomere & excernere cogebantur, neque quidem omnino stare poterant.

Heraclius in poto mel constatur, quod quidē ab alienatur. Dioscorides lib. 2. cap. 75.

M E R E T R I X.

S ED quoniam trahente rerum fluxu impegimus in mellis vitia, minimè dissimulandum quod squadragesimis Hebræorum castris Hieronymus putat Ionathan contra detestationem patris gustasse mel intellectu mystico, quod scilicet destillat à labiis mulieris, & forte deprehensum. vix populi precibus liberatum. Porro mel non offertur in sacrificiis Dei, & cera quæ dulcia continet, non lucebat in tabernaculo, sed oleum purissimum, quod de oliuarum exprimitur amaritudine. Quod verò sit verisimilis Hieronymi coniectura super Ionatha. Aristoteles tum milites plerisque omnes mulierosos esse, tum scriptores rerum qui recenscent Hebræorum mores gentem eam esse ponunt salacissimam. Sed Ionathan pro innocentia sua dicentem mihi videor audire: *Cur igitur ego conquestus palam sum, satis imprudenter fecisse patrem meum qui populum tam longæ addiderit esuritioni, innocētia vt vel modico cibo, quem sors obtulisset, suorum vires vetuerit instaurari? Quorsum vlla hic impudicitia? Nam sua verba.* quomodo ego, qui à sole exoriente hostes vno tantum comitatus famulo, cum per inaccessas crepidines ad eos irrepissem, quotquot obuiam habui aggressus cecidi, & in fugam verti, & mox acitris meis, ad vesperam vsque perferantissima occisione persecutus sum: quo pacto deliciis & genio vacare potuissem, qui pro summo Dei nostri honore, populique totius incolumitate, ad extremam vsque delassationem consecutus eram? quare illa obscuro adulterina, conficta, subditiua, nequaquam à tam probro, tam pio, tam acri veritatis propugnaculo, tam immerito de me nunquam cogitata credideritis.

Ionatha pro innocētia

EXOTICÆ DISCIPLINÆ.

V T verò nos mellis dāna prosequamur, id etiam addemus, quod Hierosolymitanus Hefychius non Poeticam tantum, verum omnem Gentium doctrinam per mellis Apūmve hieroglyphicum significari tradit, quod in suauitate verborum & eloquij dulcedine tota consistit, rerum autem inanis est. Eoque trahunt Salomonis illud ex Prouerbiis: *Non respicias ad mulierem meretricem, fauus enim diffillans labia meretricis, & nitidius oleo guttur eius, nouissima autem illius amara quasi absinthium.* Quo minus miremur, si, qui longo post tempore successit, Plato quoque Musas sui temporis meretriculas appellauit. Præceptum verò, vt paulò antè dicebamus in Diuinis literis, ne quicquam mellis in sacrificium Domino adoleatur, sed in munus primitiæ eius offerri possint. Præcipit enim ex parte, illius sapientiæ primitias offerri non autem plenius ea vt: quippe vt fides nostra non in sapientia hominum consistere videatur, sed in virtute Dei, vt Paul. in priore ad Corin. epist. Ea verò de causa mel, vt ait Eucherius, in sacrificiis offerri prohibebatur quia resoluti blandimentis deliciarum, aut

Prouerb. cap. 5. In sacrificiis cur mel prohibuit.

dulcedine

dulcedine voluptatum, non possunt mysteriorum Dei esse participes. Hinc Pascha Domini comedi D cum amaritudine iubetur, quia sit semper austeria districtio veritatis.

DE VITÆ DVLCEDINE AMARITIES,

AT TINGEMVS ea quoque, quæ complexurum possint in orationem absolutam coalescere: vt si quis amaritudinem aliquam, aut infortunium, quod antea vitæ suauissimum orium & tranquillitatem exasperet, per huius generis hieroglyphica explicare voluerit: non alia congruentius pictura signove vetur, quam figurato mellis fauo, de summo cuius absinthium pulluler, herba nimirum amarissima, quod quidem Lucretianum illud sapere videtur, quod in nostræ vitæ conditione frequenter occurrit.

Sic Plato
in Philebo
περισσὸν γλυ-
κὺν μετὰ γλυ-
κὸν αὐτὸ ἀμα-
ροῦς ὁ δὲ
γλυκὺς πικ-
ρὸν δὲ
ἀμαρὸν, αὐ-
τὸ δὲ
Cic. Ad Al-
cio. epistol.
lib. 5.

-- Medio de fonte lepōrum

Surgit amari aliquid, quod in ipsis faucibus angat.

POPVLARIS FVGA.

COMMENTI sunt nonnulli popularem fugam per examen Apum, & subiectum fumum indicare: quandoquidem Apes nulla re magis consternantur, in fugamque vertantur, quam fumo supposito. Atque hac similitudine vitur Apollonius Argonautis, in describenda Bebryciorum fuga, simulatque inter emptum Amycum conspexere.

OBORTVS IN MOESTITIA LEPOS.

SED longe suauius illud est quod per Apes ex cadauerosi Leonis ore prodeunt innuitur. Pingit potest hoc, vbi quis aut à detractoribus malè habitus, insigniorem fuerit existimationem assecutus, aut inimicorum contumeliis affectus clarior euaserit, aut ex illatis iniuriis creuerit. Mordacissimus est enim Leo violentus, & ferrox. Apes verò in eius faucibus mellificantes, prospera & suauia quæ subsequuntur indicant. Verùm historia vetus anam hic hieroglyphicò subministravit, quippe Samson Dauidanus tribulis, cum in ferocissimi Leonis occursum illapsus esset, vltro belluam adortus eam strangulauit, peremptamque ex publica via in syluam proximam pertraxit, eamque ibi in abscondito reliquit. Paucis verò post diebus proiectæ belluæ cādauer inuisurus eò rediit, vbi mira res oculis obiecta est: nam frequens Apum examen intrabidis eius faucibus fauos fabricare ocepserant. Vnde illi postea quæstionis argumentum fuit, quam Palæstina iuuentuti dissoluendam proposuit, *Qui fieri posset, vt triculenta immanisq; res eademque voracissima, suauissimum ex ore cibum erogaret.* Cuius quidem quæstionis historiam solius vxoris silentio crederat, eius fidem & taciturnitatem exploraturus. Hinc illa mox medio conuiuio, ob rem ab vxore proditam, exclamatio Samsonis plena acerbis exaudita, *Nihil esse femina fallacius,*

PROPHETARVM ORACVLA.

Propheta
Apis dicti.

MINIME verò prætereunda sunt etiam alia, quæ sacris nostrorum literis traduntur: *Quam dulcia faucibus nostris eloquia tua super mel & fauum ori meo.* Et alibi: *Iudicia Dei dulciora super mel & fauum.* Omnis enim Prophetia suauis cœlestis doctrinæ fauos, & dulcia diuini eloquij mella componit. Et Debbora libro Iudicum Prophetiæ particeps facta, Apis interpretatur, vt ait A. lamantius. Et omnes denique Prophetiæ sub Apis nomine comprehenduntur, eorumque faui ea sunt oracula quæ literis mandauere. Atque hoc est bonum illud mel, quod comesse iubemur. Quicumque enim oracula ea diuina meditatione complectitur, scriptis vatum nostrorum sermonibus alitur & recreatur, is mandatum illud diuinum exequitur, quo præceptum est, *Comede mel fili,* bonumque id esse re ipsa protinus expetitur. Quod autem de A. ssertore nostro prædictum est, *Mel comedet,* mel hic Adamantius nostra de virtute colloquia significare proficitur. Quotiescūque enim de abstinendo à voluptatibus, de domitanda nequitia, de iustitia, de prudentia ex animo disserimus, sermonis istiusmodi suauitatem libentissimè paciscitur Deus, hōsque liquores assidue sitibundus inquirat, cui si nequitia, si pusillanimitatis si scelerum & stultitiæ propinauerimus, gustum vt offensum refugit, & vt fel odiosum auerfatur.

CONCORDIA.

ET quia amoris erat infantes à lauacro susceptos lactis & mellis gustu primùm imbuere, nonnulli hoc ad concordia significationem factum autumant, Tertulliano ita dicente: *Indi suscepti lactis & mellis concordiam prestantur.* D. etiam Hieronymus aduersus Luciferarios de hac ipsa re in hunc modum: *Nam & multa alia quæ per traditionem in Ecclesijs obseruantur, auctoritatem sibi scripte legis & supraponunt, ut in lauacro ter caput mergitare, deinde egressos lactis & mellis preguustare concordiam.* Id tamen faciunt iam adulti,

A iam adulti, quandam tamen infantiae significationem præ se ferunt. Fuit verò aliquibus mos, ut loco mellis, vinum cum lacte propinaretur. Nam apud Occidentis populos diu obseruatum est, ut tinctis sacro lauacro ad eiusmodi innocentiae, quæ præcipua est in parua ea ætate, similitudinem quandam, vinum & lac tribueretur. Eoq; Tertullianus Esaia dictum trahit: *Venite, emite absque argento, & absque commutatione, vinum & lac.* *Esaia c. 55.*

CASTITAS.

INCORRUPTAM adhuc virginitatem, & castum animi propositum, per Apem significari id argumentum est, quòd ipsæ homines à cotuolidos acriter oderunt, & ut Plutarchus Coniugalibus præceptis ait, Apes eos male accipiunt, qui recentes à muliebri copula superueniant, sed mulieres, quæ Veneri operam dederint acrius inuadunt, quique vel vinum potum, vel vnguenta oleant. Nam & Maro eas ignorare Venerem his versibus attestatur:

*Illum adeò placuisse Apibus mirabere morem,
Quòd nec concubitu indulgent, nec corpora legnes
In venerem soluunt, aut factus nixibus edunt,
Verum ipse solus natos, & suauibus herbis
Ore legunt.*

Apes Veneris inimice.

Georg. li. 4.

Hinc Pythiis ait Pindarus, *οὐδ' ἐν τῶν λόγων χρημὸς ὀρθάσσε μελίσσους*, quo loco interpretes subiecit: *Proprie quidem Apes sacras Cereris ministras appellauit, improprie verò omnes alias, propter animalis puritatem.* Nam & alibi sacris eam Apibus delectari dicit. Alij Nymphas sacrificiorum præsidēs appellari tradiderunt. In Diuinis quoque literis Apem virginitatis imaginem esse dicit Eucherius, nulla tamen causa reddita, quia scilicet eam satis ex Marone cognitam arbitaretur.

ADVLATOR.

VERVM aliud ex Ape hieroglyphicum idem ponit Eucherius, nempe simulachrum eam esse adulatoris: utpote quæ mel in ore habeat, in occulto caudæ spiculum, atque ita homines qui lingua blandiuntur, latenter verò feriunt, significare: loquendo enim mellis dulcedinem proponunt, re verò ipsa, vulnus inferunt.

Vi melle litus gladius, obiecit? D. Augustino, à D. Hieronymo.

VLTIO.

NEQVE defuerunt veteres Theologi, qui Apem ultionis & iracundiæ signum in Diuinis literis esse dicerent, citatis ex Propheta locis: *Et Apis quæ est in Assur.* Et, *Circumdederunt me sicut Apes.*

Plin. lib. 11. ca. 10. Apes cessant nertia morant, castigant mox, & puniunt morte. Ibidem Plin.

ARTIFICIVM.

NAM illud quod Salomon ait: *Vade ad Apem, & discè ab ea quàm laboriosa sit operatrix*, vnique manifestum est artificij sedulitatisque illam esse hieroglyphicum, Virgilio præsertim naturam eius tam luculenter explicante, ut versus eos & decies & centies memoria repetisse neminem vnum penitere possit:

*Namque alia victu inuigilant, & sedere pacto
Exercentur agris, pars intra septa domorum
Narcissi lacrymam, & lentum de cortice gluten
Prima fauis ponunt fundamina, deinde tenaces
Suspendunt ceras: alia spem gentis adultos
Educent fetus, alia purissima mella
Stipant, & liquido descendunt nectare cellas.
Sunt quibus ad portas cecidit custodia sorti,
Inq; vicem speculantur aquas & nubila celi,
Aut onera accipiunt venientum, aut agmine facto,
Ignavum fucos pecus à præsepibus arcent.
Fernet ipus, redolentq; thymo fragrantia mella.*

Demeeritis tamen dicacitate (ut idem identidem repetam) libertatēque illa fretus sua, diligentiam hanc & assiduam in re facienda curam improbarurus, parcos aiebat Apibus esse similes: quæ uti semper victuræ laborarent. In quam sententiā Virgilianum illud potius detorquerem:

Sic vos non vobis mellificatis Apes.

SOLSTITIVM.

EST & solstitij æstiu hieroglyphicum Apes, quòd suo ad labores egressu, ut apud Aristotelem habetur, solstitium id denunciat: eo quippe tempore, quasi ferias quasdam celebrent quiescentes. Sed iam tempus est, ut & nos quoque tandem aliquando quiescamus ab intentā adeò Apum harum inquisitione: si modò vnum quod haudquaquam prætercundum est, subiunxerimus, quod ab Mnasea Patarae de Apib; scriptum tradunt: eas humanū genus ab esu carniū, ad arborū fructus &

Hæc plenè à Natali Com. lib. 5. cap. 11.

Apes dicte
Melissæ.

hortensia olim auocasse, condimento scilicet subministrato, per quod vniuscuiusque cibi, subacidi D etiam & amari, sapor commendaretur: cuius etiam inuentionis huiusmodi recitat historiam. Peloponnesi, ait ille, Melissa quædam cum fauum Apum inuenisset, prima omnium gustauit, mox & aqua dilutum bibit, remque aliis indicauit, animaliaque ipsa de se Melissas appellari, & ab hominibus summa cura & diligentia curari obseruarique mandauit.

DE CVLICE.

DE suauitate dulcedineque hætenus locuti, Melissæ temperamentum secuti, quod ipsa non insulse, oppositis iuxta se simulque positis, excogitauit, de acore iam dicere aggrediemur, cuius hieroglyphicum est Culex.

ACORIS AVIDVS.

Genera culicum ac-
cessens natura
gignit Plin.
lib. 11. c. 35.

Nepotes
duo aucto-
ris diuerse
omnino na-
tura.

Huc forsitan
spectat quod
supra lib. 19.

ca. de Prin-
cipe sibi tan-
tum studentes,
ait de Ha-
driano. Pör.

Max. & Io-
nius in hi-
storia.

EA verò de causa ceptum est, proposito Culice, hominem acidis illectum indicare: quod Culices obseruassent non admodum cupide appetere dulcia, sed acida quàm auidissimè. Leuia hæc fortè videantur, si quis simpliciter acceperit. Sedenim veluri per mel omnem rerum iucunditatem intelligebamus, ita per acorem quicquid est amoenitatis contrarium, nobis fuerit proponendum. Esse enim homines, qui iucunditatem omnem auersentur, verissimum est, & ne longius exempla quaramus: erat mihi nepos natura aded tristi, vt si quem hilarius ridentem audiuisset, vltro stomacharetur & excandesceret, in reliquis vitæ muneribus quantiuis pretij, & bonus & prudens. Erat & alter ita risui hilaritatiq; deditus, vt ad obnunciatas quorumcumque hominum calamitates risu dissuiceret: quincitiam ad patris & matris incommoda vel ærumnas, etiam suas effusissimè cachinaretur. Præterea qui Principum vitas scribunt, hæc etiam quamuis humilia confectantur, vt indifferentem in visu Iulium Cæsarem, & qui conditum oleum pro viridi appositum minimè fuerit aspernatus: aut Octavianum Augustum minimi fuisse cibi, atque ferè vulgaris, secundario pane, pisciculis minutis, casco bubulo manu presso delectatum, atque alios huiusmodi aliis. Quod verò ad rem quæ præmanibus est, pertinet, Tacitum Augustum Vopiscus tradit amariores cibos appetiuisse: quare minimè mirum, si Virgiliani carminis dulcedine, & Ciceronianæ orationis suauitate, ad insectationem vsque offensus est.

ANIMI AFFLICTIO.

Amaritudo.

SEDENIM cadit & in sacra nonnulla ciborum amaritudo, vbi iubet Deus Azymis vesci amarulentis, quæ scilicet ~~azyma~~ sit immixta: quippe animam affligendam: nullamque illi coporis dulcedinem per certos dies indulgendam. Festum enim illud nihil remissum, nihil voluptuosum, nihil luxuriosum, nihil lautum sibi deposcit, sed sola animi afflictatione, & amaritudine, atque humilitate celebratur. Huiusmodi est propitiationis dies: cum enim afflicta fuerit anima, & humiliata in conspectu Domini, tunc ei condonat errata repropitiatus Deus.

DIALECTICA.

EST genus Culicum minutum admodum in volatilium insectorum genere, quod animal in aëre suspensum, oculi visum inter volitandum fallit, nisi aciem intenderis validissimam, corpus tamen cum infederit, acutissimo maximèque tenui stimulo terebrat: ita quem volitantem cernere nequeras, læsus stimulantem sentias. Puto cum esse, quem Eucherius in Culicum genere aculeis permolestum ait in Diuinis literis, Cyniphem appellatum, cuiusmodi atrocitatis illud est, quam Serapicam vulgò Romæ vocant. Per hoc animal Ægyptiorum plagis adnumeratum, Dialecticam artem intelligi putat Adamantius, quæ minutis & subtilibus verborum stimulis animos terebrat, & tanta calliditate circumuenit, vt deceptus nec videat, nec intelligat vnde decipiatur. Ab hoc autem pun- F gendi munere Hieronymus quoque doctrinæ Aristotelicæ spineta attribuit, contra Heluidium.

DE COSSIS.

AGMEN.

De Cossis
Plin. l. 17.

Exercitus,
quantumlibet
amicus, ad-
nos.

INQRVENTEM quidem Culicum multitudinem Ægyptij significare si vellent, Cossos vermiculos si non pingebant, certè loquendo nominabant. Hieroglyphicè enim modò loquimur, modò scribimus. Idque ea de causa, quod ex huiusmodi vermiculis Culices generantur. Sed ex Culicum multitudine insectum aliquod agmè intelligebant. Vti enim Culices quaquà feruntur sunt incolis omnibus molestissimi, ita exercitus quantumlibet amicus, quaquà iter fecerit, & molestus & damnosus est. Quod si vilo vnquam tempore experimento comperit fuit, infelicitissima hac arte nostra tor continuos annos magna cum totius Italix clade perspeximus. Longè enim grauiora damna nunc ab armatis amicis inferuntur, quàm olim ab hostibus, qui vi rerum potire essent: cuius mali causa est militum improbitas, summam disciplinæ militaris gloriam, in sola rapacitate reponentium.

A

DE FVCO.

DIYNGENDVS fuerat Api Fucus, vt pore, qui non digrediatnr ab alueariis, quibus semper insidiatur: sed quoniam dulcedinis anticheton ad Calicem traxit, nunc ad Fucum conuertemur.

ALIENI LABORIS FRVCTVS.

HOMI NEM ex alienis laboribus vtilitatem, delicias, gloriam sibi comparantem significare, si vellent, Fucum pingebant. Sunt hi grandissimi inter Apes. Sedenim Fucos Furcsque apud nostros confundi video. Plinius Fures inter illas grandissimos esse dicit. Aristoteles Fures maiores, quidem Apibus, sed minores Fucis agnosce. Vt cumque, mellificandi nullam Fucus habet curam, sed otiosus intus desidet, vel cum exit effert sese fusum in sublime, gyrósque volitat cum eiusdem generis animalibus, qui exercitum quasi faciunt, quod vbi satis iam fecerint, quasi se velut in campo exercuerint, redeunt domum, & epulis perfruuntur labore partis alieno. Contra illos Apes accerrime dimicant, & vt Virgilius ait.

Ignantum Fucos genus à presepibus arcent.

*De fucis
Plin. lib. 11. c.
11. eadem.*

DE VESPA.

B

PVD Horum legas Vespam ex corrupto Crocodili sanguine, vel ex eius cadauere procreari. Nostri ex Equino eam caduere nasci volunt.

PERNICIES SVMOTA.

VT CVMQVE, Vespà cum apud Egyptios corruptum ostenderet Crocodilum, eadem ratione perniciem summam, extingamque significabat: quando, vt in suo commentario dictum est ex Diodoro, Crocodilus & mala & ærumnosa mortalibus illata commonstrat.

PVGNA CITA S.

CÆTERTM Philosophi vetustiores pugnacitatem per hanc innuere videbantur. Nam & Equus, ex cuius corrupto sanguine Vespà oritur, belli est indicium, vt in suo commentario probatum. Et quod ad hanc facit pugnacitatem, Demosthenes, vt apud Stobæum dicitur, Antisthenem ait aliquando à Diogene correptum, vt qui exili admodum voce homines castigaret, respondisse: *Vespas itidem sonum haud magnum, alis excitare, aculeum tamen acerrimum habere.* Quare apud Æneam philosophum Platonium, Euxitheus dum Theophrasti dicta diluit, siquæ ille opinabatur vera essent. *Vespe*, inquit, *itè Hæctor colligabitur*, ambo enim caput varia galea redimiri sunt, ac perinde pugnacissimi. De galea ad id alludit quod Homerus Hæctora subinde καλεσθαι vocat. Et mulierum chorus apud Aristophanem, Lysistrate, queiturum se dicit, nisi accesserit aliquis, qui tanquam Vespam ex ameno fodicare se, vel irritare aggrediatur. Atque hæc omnia nostra fuit. Sapientia enim habemus: *Missi antecessores exercitus tui Vespas, vt illos paulatim exterminarent.* Importunum forte cuiuspiam videatur, si κατὰ τὰ πρῶτα remedium subiccerit contra hanc Vespam pugnacitatem, sed enim quod vtile vel commodum plerisque futurum est, nunquam ego iudicauerim importunum. Bellicoso mollis opponitur. Malua oleris genus, à mollitie, vt plerique tradunt, dicta, Vespis aduersatur, præcipue syluestris: cuius succo, vt Demageron & Pexamus scribunt, qui sese illeuerit, à Vespis non impetitur neque pungitur. Quinetiam si quis punctus iam fuerit, eius herba succo, aut conuulsis & impositis foliis sanatur, aperitissimo nobis documento, vt cum res nobis cum furioso fuerit, lenitatem amplectamur, quoque acerbioribus ille verbis exauduerit, nos mitioribus responsis ignem extinguere procuremus, illius dicti memores, μέμνηται ἐν ὀφθαλμοῖς φάρμακον δὲ.

*De Vespis
Plin. lib. 11.
cap. 21.*

*Agitatoꝝ
galea Iliad.
lib. 3. versu-
culo 314.*

Malua vespis aduersa.

Sermo maximus est furoris antidotum & remedium.

IMPERFECTI MORES CIVILES.

PLATO Rhedone, eos qui popularem civilemque virtutem, quam temperantiam aut iustitiam nuncupant, exercuissent: non eam quidem ex doctrina Philosophorum, atque ex eorum sententia descriptam, sed ex consuetudine quadam exercitationeq; ad aliorum exemplum acquisitam, post obitum in Vespam, Apumve, aut Formicarum genus migrare contendit: his enim omnino aliquid natura dedit, quod civilis gubernationis similitudinem quandam præ se ferat: nam & ipsæ collegia celebrant, tribusque & centuria distinguunt, habitationesque sibi construunt magnificentissimas, in quibus cellæ fauorum in morem sexangulæ omnes. Sed Apum, texta metarum, quasdam propemodum formas imitantur, Vespam castra potius sunt, & Mausolea, orbiculari ambitu, tabularis super altera alteris aggestis. Huiusmodi fabrica mirifice constructa, cum Belluni essent, ad me allata est ex cuiusdam sylvarum solitudine. Septem sunt concauerationum orbes, alter super alterum duorum

Vespam habitationes mirifice constructas.

digitorum intervallo impositi, pilarum columellarumque interstitio, distincti, vt vnicuique commodum sit spatium ad eundem & redeundum ad domos suas. Diameter orbium ad quintum vsque duodecim circiter digitorum, à quinto reliqui fastigiatim coarctantur, vti vltimus ad quinos senosve digitos porrigatur. Maior orbis, primum quidem tabulatum, antiquæ arboris ramo appensus erat, erusta superne ad omnes ventorum & pluuiarum iniurias contemendas solidata munitaque. Infra hexagonales cellæ confertissimæ, ita reliqua tabulata eadem crusta, cellisq; eisdem fabrefacta, suisque columellis singula sustentata. E superioribus verò stationibus bestiolæ omnes abuolauerant, medias concamerationes innumerabilis multitudo compleuerat, folliculo quodam tenuissimo, pro tegumento vniuscuiusque loculi superinducto, quorum aliquot cum sustulisset, animaduerti Vespas capitibus imum adactis, domos eas omnes compleuisse. Quæ verò in inferioribus erant tabulatis, tanquam embrya videbantur vermiculorum instar imperfecta: ipsa quoque eo tegumento, tanquam hybernæ cochleæ, sed admodum tenui præmunita, in benigniorem verni temporis horam asseruabantur: quæ tamen omnes, siquidem grauis hyems fuit, ibidem extinctæ sunt, neque tamen computruit, quicquam, & tot jam annos eadem forma statuq; spectantur. Expectabam quidem veris temperiem, vt quid acturæ essent exploratum haberem, sed nihil vltcrius processit. Fabrica apud me rem anfit, non sine magna omnium, qui eam conspiciunt, admiratione, tantum artis & ingenij, tantumque in construendo ædificio tam operoso, perseuerantiæ bestiolis his inesse obstupescientium. Sed quoniam in aculeata hæc incidimus, libet obiter Plinij locum perpendere, vbi lib. xi. cap. 8. supra vigesimum, *Aculeus*, inquit, *in ore vt Asilo, siue Tabanum dici placet*. Vercor ne illud, SIVE TABANVM DICI PLACET, adulterinum sit & subdititium, vt pleraque adhuc alia apud authorem eundem addita; quæ nisi peritorum hominum diligentia verentur, indiligentiæ illi nomen inurant. Asilus enim diuersus à Tabano est, Græcè, *οἰσπῆ*, vel Marone interprete,

Tabani & Asini diffinitione,

Georg. lib. 3.

Cui nomen Asila Romanum est, æstrum Graij dixere vocantes.

Tabanus vero musca est lenta; cineritia, quæ Græcè *μύια* dicitur. Rarus præterea est Asilus, Tabanus numerosissimus. Asilum, inquit Aristoteles, latiusculis quibusdam bestiolis, quæ in fluuiis supernant, nasci quamobrem magna Asilorum copia circa aquas, vbi id genus bestiolarum, quæ Tabanos verò ex ligno. Item Soltratus de animalibus quarto, æstrum est fluuiali materia nasci tradit, *μύια* verò ex lignis. Idem Aristoteles alibi sanguinea dicit animalia Tabanos & Asilos, & passim demùm de singulis separatim meminit.

PERTVRBATOR.

Hinc pro-
uerbiū oritur
παράλυσος,
Oestro per-
cussus; hoc ad
dito Iuno
ferunt vac-
uam Io in
furorē e-
gisse,
lib. 3. Georg.
Asili de feri-
prio ex Vir-
gilio,

PERVULGATVM verò illud est, vt per hieroglyphicum Asili significetur is, qui aliorum otia per-
turbat, quietisque rebus tumultum aut molestiam affert: est enim is, vt Maro cecinit,

*Asper, acerbæ sonans, quo tota exterrita syluæ
Diffugiunt armenta, furit mugitibus æther
Concussus, syluæq; & seci ripa Tanagri,
Hoc quodam monstro horribiles exercuit iras
Inachia Iuno pestem meditata iuuenca,*

Maronianus autem versus de Asilo Romana voce dicto nimirum, ostendit verba illa apud Tranquil-
lunt ab Othone Galbæ manibus deturbato, idē tēdem obmurmurata in damno esse, si, vt vulgata ha-
bent exemplaria, legamus, *τὶ γὰρ μοι ἐμὰ ποῖς ἀσίδος* quare castior omnino lectio substituenda. Nam
illud quoque quod magna eruditione viri commenti sunt de longis tibiis, adhuc non liquet.

DE MVSCA.

De musca
pertinacia,
extant ver-
sus Homeri
Iliad. 1.

NS TAT demùm, nobisque negotium facessit importunissima bestiola, quæ licet ab omni-
bus solita sit abigi, pertinacia tamen sua peruenit, vt de se multi multa scribere cogentur:
nos ea tantum quæ ad hieroglyphica faciunt, memorabimus.

IMPORTVNITAS AC IMPVDENTIA.

IMPORTVNITATEM sanè atque impudentiam Ægyptij sacerdotes notare si vellent, Muscam
haud indecenter faciebant: eam enim vt sepius & assidue expellas, & à te summovere contendas,
tanta tamen impudentia prædita est, vt identidem redire, infestare te minimè vereatur, nullam
eorum commodorum rationem habeat, siue loquere, siue dormire, siue bibas, siue cibum capias,
siue legas, scribas, parata semper adstat, vt in faciem insiliat tuam, infesta, importuna, incommoda,
nulli rei nisi fastidio de se concitando idonea. Hinc apud Ciceronem secundo de Oratore, ridiculè
dictum de molestissimo iuvene, *Abige Musca puer*. Hinc Platonius vir Æneas summæ Philosophus
integritatis, dum Euxitheum introducit Theophrasti commenta deludentem, qui dicitabat animas
relictò humano corpore id genus bruta sectari, eisq; inharere, quorum opera visæ fuerint imitari, vt
Hyperbolum quendam impudentiæ notaret, inquit: *Musca item Hyperbolum trahet*: quippe par fuit
vtriusque impudentia.

Æneæ Phi-
losophi di-
ctum,

A

PERTINACIA.

EA tamen improbitas pertinacissima, qua nunquam rebus quietem esse finit, tanti fuit, ut inter praelia deorum grauissimæque res Poëtarum principem Homerum illexerit ad eius pertinaciæ perseuerantiam memoriæ demandandam, hieroglyphicumque proponendum, quo ferox hostis insultat hosti, neque moram neque requiem dat vllam, donec vulnus inflixerit, & audaciæ confidentissimæ munus executus fuerit. Ita enim apud eum legitur:

Καὶ οἰμυῖης θάρσ' ἐνὶ στήθεσιν ἔθηκεν,
Ἥτα δ' ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρὲς μένοιο
Ἰφάνδα δ' ἔκευεν.

Vnde etiam Hebræis Beelzebub dæmonis nomen, quem aliorum longè principem prædicant, cuius Musca est hieroglyphicum, quod D. Hieronymus agnoscit: nunquam enim cessat ille humanum genus modis omnibus infestare, & modò hos, modò illos ad perniciem laqueos tendere, ac omnes, quibus nos perdat, vias intrentare. Obseruauerat, etiam Eucherius, Muscam in Diuinis literis modò pro cacodæmone, modò pro impuro atque malefico homine, modò pro idololatricæ spurcitia poni, eo Salomonis citato loco: *Musca mortura exterminant olei suauitatem*: hoc est, adeò malignum est Muscarum genus, ac perinde Beelzebub, ut vel si moriendum sit, dum aliqua noceat, quippe vel bonos aliqui mores corruptat, vel virtutem aliquam infringat, se quoque simul perdi pro nihilo habeat.

Iliad li. 14.

Idest, Atq;
illi muscæ
viri intra
precordia
misi. Que
quamuis de
pelle viri se
sepe repul-
sa, Assaultat
miserata-
men.
Musca Beel-
zebub hiero-
glyphicū.

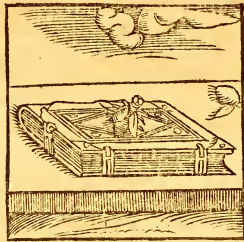
RES GESTA COMINVS.

MVSCA etiam aliquando in Laconum clypeis insigne fuit, quam cum quidam non omninò vera maiorem in parma figurasset, obicienci quòd latitandi causa id fecisset: Imò, respondit, *signum est, me tam proximè ad hostes accedere, ut Musca ab eis interuosci possit.*

Plutar. in
apophet. la-
conicis.

INDOCILITAS.

QVINETIAM indocilitatis hieroglyphicum est musca: nullum siquidem omnium animatum minus docile existimatur, neque minoris intellectus. In qua sententia est Plutarchus Symposiacòn octaua decade, duo tantum domestica animalia esse dicens, quæ nunquam humano conuictu mansuefiant, neque tactum admittant, neque consuetudinem, neque vllius rei aut disciplinæ communionem: quippe Hirundinem & Muscam, quam semper & indocilem, & feram perinannere, uti omnibus patet, asseuerat. Videre etiam est in hominibus, eos egregie temerarios & impudentes esse, omniæque audere, qui nulla elegantiori doctrina præditi sunt: contra alios quo peritiores fuerint, eò modestiores verecundioresque esse. Hinc apud Horatium hominem notari videas, qui cum Athenis per annos aliquot libris infenuisset, Romam reuersus statua taciturnior ingrederetur: quippe id contra vulgus sentiens: nam sensus ille ex imperiti vulgi opinione desumptus, cum nimirum intelligat Horatius, probum doctumque virum, esse male eruditum, quam videri popularémque auram illam protinus aspernari. Denique verum illud est quod Plinius Nepos ait Epistolis, recta ingenia debilitari verecundia, peruerfa confirmari audacia: atque ita quòd quis imperitior, eò impudentior atque iactantior euadit, quod Græco etiam axiomate confirmatur, *ἀμαθία μὴ θάρσ' ἐν λογισμῷ δ' ἔκονεν Φέρει*: Imperitia quidem audaciam, eruditum verò verum examen timiditatem offert. Merito itaque viro forti odiosa Musca, & sapienti temeritas. Ideòque Hercules eas suo de sacello abegisse dicitur, Myodem quem vocabant earum deum imprecatus. In Olympiæ sacro fortium carmine, Tauro, deo eidem, ut aiunt, immolato, nubes earum toto eo agro abire cogebatur. Hunc superiùs Beelzebuben diximus ex Hieronymo.

Animalia
duo indoci-
lia.

Myodes
Deus mu-
scarum.

CYNICI.

IN sacris nostrorum literis habetur Cynomyiæ mentio non contemnenda: quippe inter Ægypti flagella enumerata. Muscam eam caninam plerique dicunt, adiecta scilicet ad importunitatem canis etiam impudentia. Cynicorum sectam animali huic persimilem dicit Adamantius, qui ad reliquas improbitatis suæ deceptiones, voluptatem etiam & libidinem inter bona summa comemorabant. Nam quòd molesti essent contra ciuiles omnes mores, omnia deridendo, multorum est testimonio manifestum: quòd verò & impudentes, vel vnus Diogenis improbum facinus indicat, qui vel medio in foro spectante populo, hominem, ut ipse iactabat, plantare non crubescibat. Ita plerique hodie, dum leuia quædam publicè reprehendunt, grauissima quæque ipsi sibi permittunt. Apud Eucherium locus animaduertendus est de Cyconia, quæ non Musca canina, ut quidam putant, Psalmo sit accipienda, sed Musca potius omnimoda: quòd si admittatur, non per y Græcam litteram scribi debet prima syllaba, sed per æ diphthongum: atque ita dicendum esset pro Cœnomyia, Muscarum genus omne.

Cynici
Muscis si-
miles.

D E E P H E M E R O .

D

P V D Cimmerium Bosphorum Hypani fluuio, veluti folliculos acinis maiores ferente, gignitur Ephemerus, animal quadrupes volatilis, quod nos Diarum appellare possumus.

V N I V S D I E I V I T A .

Musca & Papilionis vitabreuis fima. Hec à Columella lib. 10. de Apibus.

PER hieroglyphicum eius infantem aliquem, qui non vltra vnus diei spatium vitam produxerit, nonnulli significandum censent. Id enim animalis genus vt eruperit è folliculo, in pomeridianum vsque diei tempus viuut, & volat, mox descendente sole macrescit & languet: deinde occidente moritur, vita non vltra diem vnum prorogata. Eiusdem imbecillitatis est papilio, in grandissimæ Muscæ speciem, colore albedo, qui ex folliculo bombycis intra suam araneam conditi transformatique erumpit, candidoque exceptus velo, oua, haud ita multò post Papauerum feminibus paulò maiora, edit plura numero: mox intra paucissimarum horarum spatium ab ouis editis emoritur: ex quo formari posset hieroglyphicum, quod indicaret, re bene gesta vitam exhalatam, vt Epaminondam Thebanum, & Leonidam Spartanum fecisse legimus. Ac ne quis commentitium ac fabulosum censeat, quod super Ephemerio auctores tradunt, vt Bombycem prætereamus, quem tota iam Italia domi vnusquisque conteri potest, in Britannii fluuius est vel, vt nonnulli tradunt, Euripus potius, qui totam fermè insulam diuidit, vtrunque in ripæ marginibus arbores sunt, quæ folliculos; ad qui anserini magnitudinem ferunt: hi certo anni tempore in subiectam aquam decedentes, simulac mollii fuerint, aperiuntur, deque singulis singulæ exclusæ aues abuolant, Pipionibus paulò minores, candore insigni, alisque adeò plumatis, vt altè statim auferantur, neque quò migrent vlli adhuc compertum aiunt.

E

D E C I C A D A .

Trochopis apud Arhe. lib. 11. τέρλι καδάς, cicada's strides

T verò bestioliis his finem imponamus, admonet Cicada, quæ continuati soni raucitate molesta, nos omnino videtur edocere, vt eius exemplo tædio esse caueamus, tam multa congerentes. Eius igitur hieroglyphica profecuti, aues iam & volatilia reliqua valere iubebimus.

I N I T I A T V S S A C R I S .

Sæpe litera vt Cicada.

ÆGYPTII sacerdotes hominem sacris initiatum, & mysticæ disciplinæ peritiam affecutum, per Cicadam significabant, in eam scilicet admirationem adducti quòd animal tam exiguum nullo oris commodo, non faucibus, non lingua præditum, tam argutè caneret tamen, tamque altum infonaret. Esse huius instar doctrinam mysticam, & suas præsertim literas, quæ nullo syllabarum complexu, nulla partium orationis textura constructæ, sed sola animalis cuiuspiam, vel alterius rei representatione, absoluta significationis orationem facere videantur, quæ sese longè diuerso ab aliis literis modo legendam exhibeat. Putabant verò Ægyptij Cicadam, vt apud Horum legere est, per aculeum, emodulari, quòd motu suo firidorem ciceret, veluti plectrum quo citharæ pulsantur: ore quippe cæter Cicada, eademque caeca est, prolixum tamen quiddam, compactum indiuisumque gerit, simile ei quod linguæ speciem refert in iis, quibus aculeus in ore est, eoque ipso rorem haurit, quod vnum illi & peculiare est alimentum. Vnde apud Maronem:

F

Dum cytiso pascentur Apes, dum rore Cicada.

Cæterum de sono diuersa est aliorum sententia: quippe qui attritus sit interioris spiritus. Quinetiam experimento compertum est, Cicadam non canere per oris aculeum, sed colliso, attrito agitatoque frequenter cauo vtero, quod pueri digitorum stimulatione non semel explorauimus.

D I C A C I T A T I S C A S T I G A T I O .

Item & illud, τέρλι καδάς Cicadam alare corripuisse, Lucianus in pseudo-logia.

C V M verò sonus ipsius animalis argutus quidam stridor potius sit, quàm cantus vllus, & strepitus aures offendat natum inde proverbiū, Cicade vterum ne scabio: quotiens reprimenda est cuiuspiam dicacitas aut petulantia, vt si pergat dicere quod vult, scurrilique aut maledico morfu impatientiorem aliquem tetigerit, ipse postea repercussus, quæ noller audiens erubescat. Et quod in hæc sententiam ait Hesiodus:

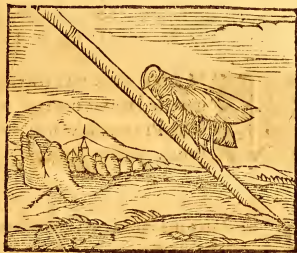
Εὐδανόντι ἄποιος, τάχα καὶ τὸς μέζον ἀνέσταις.

Et huiusmodi apud Sophoclem, Euripidem & Plutarchum plura. Proclus Diadochus putat Cicadæ cantum ex alarum, qualescunque sunt, attritu prouenire: ait enim, ὁ τέρλις ἀδὲν τὸ τὰς ἀλὰς, ὡς ἔστιν αὐτῶν, ὡς ἔστιν αὐτῶν, Cicada canit alarum freta mimisterio, semetipsam applodens, & strepitum ita ciens. Quod & Hesiodus agnoscit, τὸν καὶ τὸν τέρλιον.

V A N A G A R R V L I T A S .

C V R autè nonnulli vanam & inanem garrulitatem per Cicadam significari dixerint, ex Aristotele, quem non intellexerunt, desumptum crediderim, qui Platonis ideas à materia separatas, prioribus

A prioribus analytidis *τερεῖσματα* esse dixerit: quippe, ut nonnulli aiunt interpretes, nihil nisi inanem cantilenæ cuiusdam garrulitatem præ se ferentes. Quem Cicadarum cantum ut importunum & impudentem, ita Demetrius Philosophus notat, cum à Domitiano pulsus Italia cum Apollonio quæreretur: *Cicadis inquit, impune licet obstrepere, nobis ne quidem mutire fas est.* Apud Aristophanem *veselans* quæ iustus sermo commendauerat: iniustus ait Cicadarum plena esse. Sedenim quantum ad Aristotelis *τερεῖσματα* pertinet, piè magis fecerimus, si dixerimus discipulum longè honestiùs, quàm alij putent, de præceptore suo loqui, sanctiusque sentire super ideis, quàm interpretes, nostri præsertim temporis opinentur: quippe cum Aristoteles de iis tractaret quæ facerent ad demonstrationem per ea, quæ ipse constituit artis elementa, non obiciendas huc, ait, ideas Platonis: quia *τερεῖσματα* sunt, hoc est, mysticum quiddam sapiunt, atque ideo nihil ad demonstrationem quæ denos hîc agimus, conferunt: ingenij illud, atque animi supra sensum elati negotium est; hoc quod præ manibus est nobis, vni applicitum est sensui. Vocabulum enim *τερεῖσματα*, inter alia significata Mysterium etiam significat, & superius Cicadam mystici hominis hieroglyphicum Ægyptiis esse cõmonstrauimus. Sanè verò Propertius in garrulitatis significatū Acanthidem lenam vocat, sermonis radio & loquacitate, auriumque offensione: nam acanthidis Cicadæ epitheton est: quin & Cicadæ species Hesychio. Aiunt porro, ex eo animalium genere fœminas semper taciturnas esse: quod nonnulli ad frigiditatem referunt, quæ sint egregiè prædita.

τερεῖσματα, quid.

Hinc illud τέρλος ευρωτοπος. Cicada vocalis.

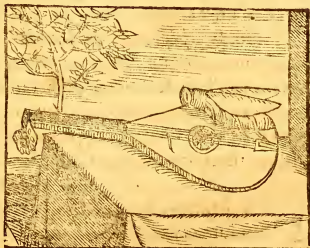
NOBILITAS GENERIS.

ILLUD minimè prætereundum, Cicadam apud Athenienses generis nobilitatem significasse: quod apud Thucydidem in liminari pagina comperies, qui *τερλυσός*, hoc est, Cicadigeros eos appellat, quòd apud Athenienses institutum erat, Cicadas ex auro capitis ornamento gestare, quæ indigenæ & ingenuos, ab aduenis & seruis distinguere. Causam nonnulli comminiscuntur, quòd Cicadæ maxime omnium animalium indigenæ videantur: in ea siquidem regione qua genitæ, viuunt moriuntque, cum reliqua ferè omnia animalia aliquo migrent, neque sedem vllam firmam habere perseverent. In vnaquaque verò ciuitate & municipio eos nobiliores dicimus, quorum maiores pluribus antè annis in patria sua clauerint, obiectatùmque idèd Ciceroni totiens in opprobrium, quòd vir nouus esset: quia plurimum odiosa solet esse nouorum hominum ambitio, cum Rempub. in quam recens adsciti fuerint, administrare contendunt.

Cicade omnium animalium indigena.

M V S I C A.

Q VAMVIS autem alij aliter Cicadarum cantum acceperint, plures illi fuere qui Musicem hinc intelligi censuerint: idèdque Cicada in citharædi statua citharæ insidens, hieroglyphicum dedicabatur, quem morem Strabo latius interpretatur: quanquam nusquam defunt Græcorum fabulæ, Eumonicitharædi statuum celebrantem cum cithara, cui Cicada insideret, propter eam quòd is cū Aristone Rhegino, Pythiis, musico certamine destitutus est, chorda vna fracta: verum aiunt Cicadam adfuisse superuolantē, quæ suppluerit vocis illius vicem. Et apud Theocritum pastor, qui Thyrsin commendare vult à carminis suauitate, melius cum canere quàm Cicadas, rustica & pastoralis simplicitate, dixit. Dèque hac Plotinus mihi videtur intellexisse potissimum, cum homines musicis modulis affectos ac delinios, in animalia musica renasci dixerit. Quin & fabella recitatur à Platone, fuisse olim quosdam musicos homines cui cantu adèd allicerentur, ut præ modulatione cibumque potumque negligerent, eòque demum macilentia redactos, ut in Cicadas abierint, qui famem adhuc nullo alio cibo quàm cantu leuēt. Videre verò est homines eos qui sermocinationibus & loquacitati prolixius æquo dediti sunt, corpore esse maiori ex parte graciliori: corpora enim extenuari sermone nimio, Philosophi profitentur, quorum è numero Lucretius noster ita Philosophatur:

In Daphni. desic tēlly- yōtēwē tū- ye dīp tēpōs adēs. Canis melius quacunque Cicada.

*Ne res fallat item quid corporis auferat, & quid
Detrahat ex hominum neruis, ac viribus ipsis
Perpetuus sermo, nigra noctis ad umbram
Aurora productus ab exoriente nitore,
Præsertim si cum summo est clamore profusus.*

Sed satis iam obstrepere cum Cicada visi sumus: quare sit iam nugandi modus.

D E A R A N E O.

IMPORTVNVM fortè videatur insectis his, atque iisdem volatilibus Araneum aggredere: sed traxit me bestiolæ leuitas propemodum volatilis, vt inter hæc locum ei cōstituerem. Præterea, veluti nullus est illi angulus imperuius, haudquaquam vlla erit inuidia, si huius quoque commentarij angulum occuparit.

I N I A N E O P V S.

Huc spectat illud Africanus apud Festum, Tam ne arcula tua est plena araneorum.

EX carmine quidem Catulliano, per Araneum inane opus, nulliusque pretij aut momenti rem significari didicimus, vbi de se ipse iocatus ait:

— Nam tui Catulli

Plenus sacculus est Araneorum.

Quod sibi desumpsit Lucianus in Pseudologista, & p̄t̄ q̄ x̄ d̄e q̄ x̄ iōv̄ m̄e z̄ a, carie & araneis op̄leta. Verum & ex historiæ sacræ scriptoribus, significatum idem Præfulibus nostris non improbatum accipimus. Eo siquidem tempore atque hora, qua Gregorius Patriarcha Constantinopolitanus, & Macarius, & Pyrrhus & socij qui vnam in Domino nostro IESV Christo naturam & voluntatem asserabant, centum & quinquaginta Præfulum sententia damnati sunt, plurimæ Araneorum telæ, maxima omnium admiratione, in medium populum cecidit: ex quo significatum est, eas hæreticorum fordes Araneorum instar inanes fuisse, cōque conuentu solenni iudicio dissectas esse. Nonagesimo sanè Psalmo de infirmitate huiusmodi legas: *Anni nostri quasi Aranea reputantur*: nam ea magna cura & ingenti labore contextitur, ob tenuitatem verò minimo quolibet occurso dissipatur. Alio

Mystica Aranearū explicatio.

Psalmo 90.

Psalmo 38.

Psalmo *Tabescere fecisti velut araneam animam meam*, super eadem imbecillitate humana dictum volunt. Et earum telæ, vt Eucherus, concupiscentiæ nostræ opera sunt, quæ nulla densantur soliditate, venti cuiuslibet humani iniuriæ exposita. Apud alios ita interpretatum inuenias: *Exile admodum animal est Araña, & anima flagellis & amaritudine conscientie percussa macerataque, attenuari videtur*: contra, cum genio dat operam, *Pinguescere* dicitur, & *opipare saginari*. Sunt qui ex Hebraico non Araneam, sed Tineam hic ponant.

P L V V I A.

Pronolant si dies mitis sit futurus, prædiuinat enim ventos imbresque, Plin. lib. 11. cap. 10.

Hoc ab Anacharside, vel a Solone Valer. li. 7. cap. 2. Diogenes Laër. libro cap. 3.

Plut. in A. pophr. Opinio Aristonis de Dialectica.

ALIOQVI tela huiusmodi futuræ indicium est pluuiæ: quod animal id sereno texere quodammodo vereatur, non ignarum ferenatibus tenuem magis ac perflatibus obnoxium esse aërem, quibus ambobus opera sua dissipari contingit: nubilum verò, vt pote crassiorē glutinosiorēque, eius operis tenuitati commodiorem experitur.

L E G V M I N Æ Q V A L I T A S.

VVLEVS verò non ineptè per Araneorum telas & retia, apto admodum hieroglyphico legum notat inæqualitatem: propterea quod veluti Muscæ & volatilia alia pusilla si in eas inciderint, capiuntur & pereunt, fortiora verò animalia perrupto texto faciliè quoque liberit elabuntur: ita leges imbecillam & tenuem plebeculam cohibent atque castigant, potentioribus verò nihil aduersantur, qui eas ex arbitrio tollunt, scindunt, abrogant, & resungunt. At non ita Antiochus tertius, qui ciuitatibus sibi subditis scripserat, vt si quid vnquam per literas mandasset quod legibus aduersaretur, ne curarent, tanquam illud esset se nesciente scriptum.

D I A L E C T I C A.

PER Araneas Ariston Chius Dialecticorum sermones intelligebat, quæ quidem artificiosè admodum elaboratæ essent, nulli verò inferuirent vsui. Eandem idem disciplinam ceno in viis iacenti assimilabat, nulli quippe vtilitati esse, ingredientibus autem & impedimento & molestiæ. Idem eos qui disciplinæ huic operam curiosius darent, iis qui Cancros largè vescerentur similes esse distabat: exigui enim cibi causa circa magnum testarum cumulum occupari. Dialecticam verò omnem Zeno Philosophus iustis quidem mensuris comparabat, quibus tamen eius artis periti non triticum aut vile quidpiam metirentur, sed paleas, aut quifquillas alias id genus.

D E T I P P V L A.

VERM ecce tibi Tippulam, mihi nihil tale cogitanti neque sentienti, ex improviso huc irrupisse, quare quid ea quoque sibi velit, videamus: etiamsi nihil ab Ægyptiis quod meminerim, super ea traditum habeatur.

L E V I T A S.

En. li. 10.

SVNT qui summam leuitatem, vtputa quam Maro de Camilla canit, per Tippulam aptè significari posse dicant. Bestiolæ quippe genus id sex pedibus præditum, sed tantæ leuitatis, vt super aquam currens non desideat. Hinc Plautus: *Neque Tippula leuius est pondus, quam fides lenonia.*

PIERIVS

PIERIVS VALERIANVS

AD NOBILISS. MAXIMEQVE

REVERENDVM IOANNEM GRIMANVM

PATRIARCHAM AQVILEGIENSEM, DE IIS

quæ per Delphinum & Polypum
significantur,

*

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER VIGESIMVSSEPTIMVS.

L VSTRICIS diebus, qui proximè praterierunt, cum, pietissime Praesul, purificationis ergo pulvinaria septem te secuti inuississimus, essentque unà tecum eruditissimi viri Angelus Colotius, Baptista Casalius, Pimpinelus, Antonius Mareficanus, & Petrus Alexander, quibus candidius nil terra tulit, quorum commendatione tuam ego amicitiam recens indeptus eram, multâque inter equitandum de ambitiosissimo monumentorum studio, quod veteribus illis adeo placuisset, vltro citroque dicerentur: suggererant enim argumentum tot disceditorum passim adificiorum moles tam immanes, qua tota gestatione nostra occurrerant, magnâque dicendi materiam summiniffrabat arcana illa pingendi calandique ratio, qua apud eos fuisse, qui mutâ quandam orationem per rerum imagines mente concipiendam, non vlllo vocis sono, literarumve complexu enuntiandam excogitassent, authoribus dubio procul Ægypti sacerdotibus, quos vniuersæ mox nationes, ubi vlla rerum disciplina vigeat, tacito consensu cunctis in operibus imitari studuissent. Sub hoc sermone Quirinalem prateruecti, ad alta semisæ latus deflexeramus, in hortos tuos, ubi antiquissimi operis templum olim fuit, in quo ruinis obruto signa etiamnû pleraque vetustissima sub ruderibus subterranei eius templi reperta à vobis fuerant, ad quæ spectanda magna ingenuorum multitudo confluxerat. Inter ea autem opera, precipuum erat Veneris simulachrum qua Cupidinem manu regebat, ipse verò Delphinum cauda apprehensum surrigebat, ille Polypum iuxta Cupidinis pedes hærentem solo mordicus apprehenderat. Hic tu, qui veterum operibus adeo delectaris, quarebas, quid id sibi vellet argumentum. Neque aberant ex loci curatoribus qui vistantinum opinioniones exceperant innumeras, plurimum verò qui rem temerè factam arbitrabantur, animaliaque illa ad ornatum tantum appposita putarent: vel si quod in ea te consilium fuisset, certe non vllum aliud, nisi vt statue penè nude aliquo firmarentur iâcimento, facile lapsura nisi adminiculis huiusmodi veluti adglutinata præsepit, sustinerentur, neque alterius cuiuspiam rei significationem præ se ferre, nisi forè quis diceret, venerem mari ortam, maternisque pecoribus Cupidinem adblandiri. Tûque mi Domine, ad me conuersus, quid super hoc mihi videretur postulasti. Ego autem argumentum id omne ad Ægyptiorum traxi disciplinam, iûque, Vir amplissime, libenter anscula, re me visus es, meamque dictionem amici reliqui non improbarunt. Proinde rogasti me, vt quæ super Delphino & Polypo huiusmodi disserissem, ea scriptis explicata tibi darem, velle te per otium rem diligentius examinare. Feci quod petieras, idque libenter admodum, quod magnopere gaudebam datam mihi occasionem, qua possem tibi tam studioso, tam pio, tam planè probo Principi in ea re morem gerere, in qua per dies aliquot induriam ego meam, quantulacunque esse poterat, exercuissim. Mi si igitur ad te pisces eos duos quos poposceras, atque ea simul omnia, qua illis capiendis in verriculo deprehensa sunt. Nam multa Delphinus dum mare cauda verrit in sigenam immisit: & Polypus cirris, & quibus exasperatur cotyledonibus fretus, plurima secum attraxit, nullo discrimine congesta. Ea vtiliane essent, an inutilia, nolui meum esse iudicium, sed ipsum re se prout eductum erat, cum tota prada protinus afferendum ad te curavi. Tuum erit, quæ usus fore videbuntur, verriculo in secum attracto, seligere: qua minus ad rem facient, ejcere. Sed antea quam ad complexum figurarum, quas explicaturus sumus, aggrediamur, necessarium esse visum alterutrius simplicia significata percurrere: vt habita singulorum cognitione, facilius coagmentationem ipsam conficere possumus.

DE DELPHINO.

INCOLUMITAS.

*Est enim
præcipue
λαογραφος,
quælium
αἰνι, παρὰ
γεωγ.*

INCIPIENTES igitur à Delphino, id in primis referre libet, quod totiens in humani generis beneficium cecidit: quippe plerisque mortalium extremo vitæ periculo laborantibus ab animali hoc sponte auxiliū allatum. Neque enim temetè fratnatus Delphinus pictus, incolumitatis indicium fuit, quod dubio procul ob multos ab vndis eius opera seruatos factum opinamur. In Neptuni siquidem templo, quod apud Isthmon erat, viscebatur Palæmon puer super Delphine & auro & ebore confectus, quē Herodes Atheniensis dicauerat. Nam & Palæmoni nauatæ pro incolumi nauigatione vota faciunt. Idem enim & Melicerta & Portunus est, cui, vt apud Virgilium habetur, *seruati votum solunt in litore nauatæ, vt Glauco, & Panopeæ.*

Georg. lib. 1.

T A R A S.

QUOD verò signum in argenteo numo Delphino vehitur, T A R A S is est, vt etiam indicat inscriptio, de quo Aristoteles meminit Tarentinorum politia, apud quos numisma Numum dicit appellari, in quo Taras Herculis Delphino vectus. Quamquam apud Asiaticos quoque puerum Delphino insidentem fuisse innumis, tradit Strabo. Sed Phalantū Lacedæmonē memorat Pausanias, qui Tarentum coloniam duxit, priusquā Italiam attingeret naufragium in Crisæo mari fecisse, cui Delphinus opem tulerit, sublatumque dorso in litus incolumem exposuerit. Stesichorus historiam huic similem Crithei testimonio recenset, Telemachum Vlyssis filium cum adhuc puer in alto maris litore lusitaret, in subiectas aquas corruisse, mox Delphinorum beneficio receptum, qui puerum surrexerint, & exposuerint: idcirco patrem Delphinorum insignis postmodum studiosius adamassæ, cāmque sculpturam & in ense, & scutis habuisse, & in annulo vsum pro sigilo. Quare apud Lycophronem cum *Δελφινόσημον* appellari comperias, quod ea etiam de causa fortè dictum existimes, quod Philostratus eum subsumum fuisse dicit. Delphini verò & simo admodum rostro sunt, vnde animal Repanditrostrum, Pacuuius. Et Simonis nomine gaudent appellari, quasi vocem intelligant. Vt verò interim omitteramus Arionem Delphini opera & vocatione, de latronum nauatarum manibus liberatum: cuius rei testimonium diutissimè in Tanaro habitum donarium, ex ære Delphinus cum insidente Arione, quod argumentum in numis etiam cūsum vidi, eum quippe nudum Delphino vectum, dexterā victoriam prætereāque Hesiōdi Poëtæ per errorem in templo Nemezi Iouis ab incolis trucidati cadauer, quod in mare fuerat à percussoribus abiectum, à Delphino inter Locridem & Eubœam expositum: & Melicertæ corpus, quod in Isthmo Delphinus exposuerat inuentum à Syssipho. Virginem quandam Lesbiam vetusti authores tradidere cum amatore suo demersos in aquam, Delphinorum auxilio incolumes euasisse. Veteres denique Delphinum tanta veneratione prosequébantur, vt eum neque venarentur, neque vlllo pacto ledere fas iudicaret: quæ interdum religio in ætatem, vsque nostram propagata est, cum multos reperias, qui Delphinum vel interficere, vel vesci ea de causa scelus putent: quod quidam illi cum humano genere commercia, promptuariumque sit nauigantibus auxilium.

*Delphinus
Δελφινόση-
μον dictum.*

B A C C H Y S.

QUOD verò Delphinum Baccho adpingunt, non solum ad fabulam spectat, sed etiam ad historiam: quod vinum marina aqua mixtum facilius conseruatur, vt Columella scribit se ab agricola patrio didicisse. Et Dionysius hac de causa ad mare fugisse fingitur, quod apud Athenæum habemus. Cur vero aqua maris adeo vino conferat, rationem & Plinius & Dioscorides & alij tradidere.

APOLLO DELPHICVS.

Quia Neptunus Delphinum inter sidera retulit.

*Higinis in fabulis & Aratus in Astronomi-
cis.*

An quia Delphinus fecit ex Melantho.

ATqui, non Neptuno & Baccho solum, verum etiam Apollini Delphines dedicantur, multasque eius aras apud Græcos Delphinis insculptas fuisse, Plutarchus attestatur. Ad hæc nonnulli addunt, Apollinem Delphini specie adhasse ad Delphos, apud quos præcipue colitur, quamquam & Delphi antea fuerant Neptuno sacri, vti Calauria Træzeniorum insula Apollini, quæ loca mox diij ipsi inuicem permutarint, vt apud Pausaniam est. De Calauria tamen nescio quid diuersum tradit Stephanus, cuius opus *De gentibus*, Hermolaus Byzantius in compendium redegit. Quantum verò pertinet ad Apollinē in Delphinum transmutatum, Creticum commentū alunt: illi enim Apollinem totius salutis authorem celebrabant, neque quemquam vllum euadere infortunium arbitrabantur, nisi Apollinis ope sospitaretur: ad quod fortè facitè respexit Horatius, Scernonibus, vbi se garruli cuiusdam importunitatem, qui hominem necabat, euasisse gauisus ait, *Sic me seruauit Apollo:* quamuis de foro loquatur, quod nugator ille in ius tractus fuerat: ibi enim erat Apollinis templum.

Cretes

A Cretes denique ab vnoquoque malo liberationem Apollini ferebant acceptam. Nam & quòd fabulae fabulantur homines in Delphinos transmutatos, ea de causa confectum aiunt, quòd Delphinis ducibus nauae seruati fuerint.

PERICVLORVM FVGA.

APVD nostros etiam vulgò Delphini sunt tuti receptus indicia: quippe qui quotiens futuram tempestatem praesentunt, in portus accurrere, deque vndis exilire cernuntur, quasi velint reliquos inuitare, vt in stationes propere se recipiant, neque nauigia alto credant. D. etiam Thomas Delphinum ait futuræ tempestatis prognosticum esse minimè contemnendum, vbi visus fuerit in maris superficie frequentius se vibrare, aut plures quodammodo lasciuiare inter se colludentes. Causam philosophi deprehendere, quòd hyemali procella ingruente, consurgunt exhalationes ab imo mari, quæ hyemis fomenta suggerunt, calorque tunc in Delphinis excitatur: caloris verò cum propria sit agitatio, euenit vt idem animal sæpius emergat, seque frequentius ostenderit. Vnde illud apud Plinium, *Delphinos tranquillo mari lasciuiantes, statim ex qua veniunt parte praesagire.*

Prognosticum tempestatis Delphinus.

IMPERIVM MARIS.

ITA verò Delphinus maris regem significat, vt pro aqua marique ipso passim in numis excudatur. Præcipuè autem Sunij Neptunus sub Delphinis imagine colebatur. Nepruno verò aquarum domino nullo non in signo eius adsculpebatur. Pulcherrimus extat numus, cuius inscriptio est, NERO CLAVDIVS CESAR AVG. GER. P. M. TRI. P. IMP. PP. vbi Neptunum ipsum videas in portu sedentem, id enim quietis indicium: dexterà temonem terræ adprimentem, quod signum nauigationis est in portum fossilem: laeuà verò Delphinum amplectentem, quod maris blanditias & tranquillitatem ostendit, iramque & commotionem fluctuum omnem ibi demolitam. Ibidem celebrissima illius adificij forma est, cum inscriptione, P. O. S. T. In qua quidem portus illius effigie naues diuersi generis minutissima figura elaboratas, non sine magna artificis commendatione conspicias. Atque vt hinc hieroglyphicum, quo de agitur, interpretari aggrediamur, epigramma Græcum extat, cur Cupidinis signum vna manu Delphinum, altera flores contineat, in hunc modum interpretatione, facta:

An quia velocissimum omnium animalium, ocior volucre ac telo. Pli. lib. 9. cap. 8. Veronis Agrippæ & Q. Nasidij nuntii.

*οὐδὲ μάτρω παλάμῃς κατέχῃ Δελφίνα καὶ ἄνθος,
τῇ δὲ μὲν γαίαν, τῇ δὲ θάλασσαν ἐχῃ.*

Non temerè quippe illum vna manu Delphinum, alteras flores continere: vt pote qui sit hinc terræ dominus, inde maris. Est & in numo M. Agrippæ L. F. COS. IIII Neptuno reduci signum s. c. eusum, in quo Neptunus laeuà tridentem altè innititur, dexterà verò Delphinum exporrigit. In Q. Nasidij numo naus est cum stella & velo pleno, ab altera parte caput, tridente ab occipito posito, infra Delphinus est: inscriptio, NEPTVNI: quod tutam Q. Nasidij nauigationem Neptuni beneficium peractam indicat. Tam igitur ex iis quæ dicta sunt, Delphinum ante omnia maritima Neptuno sacrum intelleximus, quàm reliquarum etià aquarum symbolum, ex celebri Corinthiorum signo, apud quos fons fuit, in quo Neptunus æneus situs erat, sub cuius pedibus Delphinus aquam effundebat. Sedenim cum hæc multa sint, hæc de Neptuno dicta sufficiant: si modo id addidero, quòd per Neptunum vice versa, vnusquisque etiam piscis accipitur, vt apud Næuium: *Cogit edit Neptunum, Venerem, Cererem:* hoc est, pisces, olera, panem: vbi aduertendum Venerem hōris præfici.

VELOCITAS.

EST & illud præcipuum ex Delphino significatum, vt sit velocitatis indicium aut miracæ agilitatis. Constat enim vniqueque maris accolar, quanta se velocitate Delphini iaculentur: quæ cum refertur, incredibilis habetur iis qui non spectarint. Est autem dubio procul velocissimum omnium animalium tum aquatiliu tum terrestriu: quippe qui malos etiam nauigiorum maiorum superfiliant, perinde ac sagitta pernice, vt apud Aristotelem habetur, *πάντων δυνάμει ἐναι ζώων τάχυστον καὶ τῶν εὐδρόνων ἢ τῶν χειρῶν, ἐὶ ψάλλον* πολλοὶν μεγάλων ἰσχύς. De agilitate verò, qua maximè præditus est, proverbum emanauit, *Delphinum nare doces*, si quis imperitus periculosissimum instituere aggreditor: perinde ac illud, *Sus Mineruam*: quod, crudissime Præsul, in me forsitan non immeritò rectoreris, qui de iis ad te scribere ceptarim, quæ tu longè me plenius & melius alios docere possis. Nam & illud nosti, Nemeis, Milesiam saltu perniciosissimum Delphino assimilatum à Pindaro.

Pli. ubi supra.

*Δελφίνα νη-
χέσαι δι-
δάσκουσιν.*

CITA NAVIGATIO.

IN nauigatione autem cum celeritas in primis expetatur, non incongruè Delphinus est nauigan- di signum: siue quòd ipsi naues obuiam factas comitantur, & quodam gratulationis affectu cho- reas circumducant. Ab ea verò sulcandi maris facilitate qua Tyrrheni plurimùm olim clauere, qui piraticam exercentes vniuerso ferè orbi terrori erant, Delphinatorum cognomentum in Græcorum fabulis adepti sunt, cum præsertim Pelasgi referente Mirilo, Crotone occupata Tyrrhenam etiam regionem inuasisent, in qua diutius cohabitantes nauticam didicere. Habiti verò inter piratas etiam

Augusti
monus &
Tui.

etiam Belasgi, vnde nationibus reliquis inuidiæ plenum erat eorum nomen, idque apud Maronem D
semper ad contumeliam ponitur.

M A T V R I T A S.

P E R V I L G A T V M verò illud est, quod maturè agendum significat, si Delphinus anchoræ vel alligetur, vel, vt veteres fecerunt obuoluatur, vno contationem, altero celeritatem significante quæ simul iuncta, inuicemque temperata, maturitatem faciunt: & quod Horatius ait, *Et properare & cessare* indicant, id Græci *ἁρμονία* & *ἁρμονία* enunciarunt. Sunt qui hieroglyphici huius inuictum Augusto tribuant, quod & adagium & signum huiusmodi solitus sit identidem repetere. Habetur ea species, qua Delphinus anchoræ se circumuoluit, in Tiri Vespasiani numis. Sed fortè non displiceat in huiusmodi significatum trahere, quod in numo quodam æreo apud Massæos inspexi Romæ, Bouem humana facie personatum, supra quem Delphinus imminet: per hunc enim celeritatem, per Bouem tarditatem intelligimus, quæ illius animalis propria est. Actionem verò ex humana facie colligimus quod hominum proprium imprimis sit res gerere: quamquam de Boue laruato alibi.

AMOR IN SIMPLICIOREM ÆTATEM.

Plin. ibidè
lib. 9. cap. 8.

I N V E N I O etiam ex Delphini simulachro amorem in simpliciorem ætatem significari, quem puerilis ætatis amasium non vno exploratum est exemplo, qualia ab vtroque Plinio referuntur: vt non immeritò tot in numis Delphinum cernere sit ab alaro Cupidine frænatum. Et Veneris statuas plerasque vidimus, quibus adsculptus est Cupido, qui vel Delphino insideat, vel alio quoquo modo regat eum apprehensum.

G R A T V S A N I M V S.

lib. 9. cap. 8.
hæc omnia.

N E Q V E tamen ea pro fabulis habenda quæ recitat Pausanias, qui grati animi signum in hoc animali se vidisse in Porofelene Ionix vrbe testatur: inclamatus enim à puero, properare ad eum solebat, subiectoque dorso ei, si adhibuisset, ad vecturam sese accommodabat: propterea quod ab eo redemptus piscatorum manus euaserat, curato etiam vulnere quod illi fecerant. Ab Egese proditum ait Plinius, in Ialyo Rhodiorum vrbe Hermiam puerum Delphino longa consuetudine vectari solitum per fluctus. sed subita mox procella superueniente demersum. Idemque Naupacti etiam accidisse, à Theophrasto est literarum monumentis traditum. Admiratur Plutarchus tantam animalis istius humanitatem, siquidem non educatione, veluti Canes & Equi, non vlla alia necessitate, velut Elephantum Pantheræque & Leones ab hominibus liberati, sed genuino quodam affectu sponte sint humani generis amatores: idèoque Crocodilorum hostes infensissimi, propterea quod Crocodilus humano semper generi insidiatur, atque ita ipsa naturæ repugnancia inimicitias generat,

N E Q V I T I A.

P H Y S I O G N O M I C I sanè lasciuos & petulantes eos in primis indicant, qui simum, vt Delphini, nasum habeant: proptereaque Socrati nequitia, quam ex ipsa facie præ se ferret, vitio data est, quod ita se natura affectum inficias non iuit: cæterum se naturam continentia domuisse, id quod etiam Plato in Sympolij sine multis argumentis testatum facere est aggressus.

A D V L A T O R V M I N F I D E L I T A S.

Adulatoris
natura.

N O N præteribo hic, quod Socion Philosophus ait Delphinum adulatorem esse, qui ciborum reliquiis, quæ à nauigantibus affatim in mare proiciuntur, allesti comitèrque accepti saturatione, natantes quandiu affatim vnda subest ac suppetit officiosè comitatur: in siccum verò litus nunquam excedunt. Sic adultores, quandiu tranquillitas affulget, permanent; amicos in hoc vitæ cursu dum plana faciliæque & prospera omnia sunt, adeunt, deducunt, colunt: cum verò scrupea difficultatiæque acciderint, statim abscedunt, de quibus Horatius noster:

*At vulgus insidum & meretrix retro
Cum face siccatis amici
Periura cedit, diffugiunt cadia
Ferre ingum pariter dolosi.*

G I B B E R O S I.

Gibba futurorum
indicium.
Et repandi
rositæ Sueton.
Domitiano ca 23.
Horat. de
arte poetica.

V V L C O verò vsurpatum, vt gibberosos Delphini cognomento notemus. Et antiquissimus auctor Pacuuius, animalia hæc Incuruicercum pecus appellauit. Sed & gibba suum habet significatum: vt pote quæ fucorum indicium sit, vt apud Tranquillum aruspices Domitiani gibbam per somnium sibi accessisse visam interpretati sunt. Et quoniam pars est prudentiæ, futura præuidere, gibberosos aiunt omnes astutos esse, multaque pollere sagacitate.

I M P V R I A M O R I S S A T I E T A S.

M A X I M E verò mihi natura ipsa per Delphinum philosophari videtur, quem terra procul, ad eò violentum, pernitem atque agilem esse iussit, eundem autem simulatque terram at-

tigerit.

A tingerit, vix in arenam exceptum confestim emori: vnde dixerit Horatius de re maximè absurda, contraria, & sibi valde repugnant, *Pingit Delphinum in sfluis*. Ita impatiens est animal hoc terreni soli. Adagium verò est in eos qui magnum aliquid polliciti, minimum præstiterint, *δελφίνον ἐν χερσὶν βία*. Quæ quidem eò spectant, vt cum amore ex Delphino significari ostenderimus, catenus amorem omnia virtutis experientia præstare admoneamus, quatenus terra procul in alto sese exercet, & in sublime sæpius sese cælum versus, marinæ vnde purificatione expiatur, ac fereni tantùm atq; affectator ei aculatur. Terra autem & animalia terræ addicta, vti Serpentes, Sues, & alia quædam, voluntariæ mollitudinis indicia sunt, tum ipsam rei veneræ spurcitiem innuunt, quò simulatque Delphinus accesserit, statim expirat. Huiusmodi enim est impuri amoris conditio, vt cum quis id, quod longo temporis intervallo appetierit, studiosiusque ambiuerit, affectus est, in amando deinceps flaccescere ac refrigerari videatur: plerumque etiam vel fastidio, vel odio succedente, tam alienus ab amata re fiat, vt nihil magis auerfetur. Hinc illæ deceptorum querelæ:

Horat. de arte poëtic. Vti Delphinus in terra.

Cui mea virginitas auibis libata sinistris?

Hinc apud Maronem exclamat Dido.

*Te propter Lybicae gentes Nomadumq; tyranni
Odere, insens! Tyrrite propter eundem
Extinctus pudor, & qua sola sidera adibam
Fama prior, cui me moribundam deseris hospes?*

Hinc illud Demosthenis de Laide, talis pœnitere non emo, libr. 4. *Æneid.*

Quare Lysias apud Platonem amantes ait, cum primùm libidinem expleuerint, collati beneficij pœnitere, id quod in eo accidit amore, qui turpitudini sit emancipatus. In eo verò quem neque Plato, neque alius quispiam pro dignitate satis vnquam laudauit, longè aliter euenire manifestum est.

B

DE POLYPO.

Numeratis quæ apud authores, quos legere licuit, habentur, Delphini significationibus, ad Polypum res ipsa, quæ præ manibus est traducit, vt demùm quid sibi velit Delphinus, qui Polypum mordicis apprehenderit, conicere valeamus.

REI FAMILIARIS ACCVMVLATOR.

AEGYPTII sacerdotes hominem qui rem familiarem ex quibuscumque rebus, vtilibus simul ac inutilibus, nullo discrimine, nulliusque rei ratione habita, congereret auerètque, significare si vellent, Polypum pingere soliti sunt. Ille enim cum prodigè admodum multa deuoret, prudens tamen rei familiaris omnia temerè colligit & conuenatur, & in cubili suo recondit, selectisque vtilibus atque consumptis, inutilia mox, quippe testas, & Cancrorum crustas, & putamina conchularum, & spinas pisciculorum abigit. Eos Ælianus vehementes ait esse ad vorandum quæcumque oblata fuerint, effèque adeò impotentes, vt ne pastu quidem mutuo abstinere deprehendantur: quique in rebus minores inclusi fuerint, maiorum escam esse.

Hinc forsitan spectas πολυπόδου νότον ἵκη. Polypus mitem obine. Vide Pl. lib. 9. c. 29.

OMNIVM ABLIGVRITOR.

CVIN etiam cum qui aliena abligurierit, & sua mox absumat, notare cum vellent, Polypum flagella curtum & detruncatum effingebant. Afferunt enim authores Ægyptij, Polypum ita famis impatientem esse, vt si alius cibus non suggeratur quem deuoret, propriis flagellis vescatur. Vnde dixerit Alcæus *ἔδω δὲ ἑμαυτὸν ὡς πολύπους* (quem versum citat Athenæus:) *Ipsum me comedo vt Polypus*. Hesiodus quoque *ἐν ἐργοῖς* cum Ægyptiis sentiens de Polypo ait, *ὁ τ' ἀνὸς τε* ὅν ποδά τένηδ, *quiq; suo exoibis pede vescitur*. Præterea Oppianus Halieuticus, *ἀλλ' γλαφυρήσιν, ἀνέξοιδοι θαλάμησι πῆξαντες δ' αὐτῶν*) *ἐὺς πῶδας ἵπτε σάρκας ἀλλοθρίας*. Idipsum Ælianus asserit, venatione deficiente suis cum vesci cirris, aliis mox pro iis qui absumpti fuerint succreantibus. Heledonem autem *πλεονασμῷ τῶ λ, δὲ πὸ ἰαυτὴν ἔδεν*, quòd semetipsam edat, appellatam, Polypi speciem etymologici Grammatici, cōtendunt. Nam & Pherecratem summæ authoritatis virum, hæc eadem de Polypo sensisse tradunt. Quin & Carneadem id ipsum agnouisse manifestum, cum Dialecticam Polypi similem esse dīctaret, qui præ fame suamet flagella pasceretur. Eos verò aucta iam doctrina peritiores factos, in suafmet opinionones mox grassari, easque destruire: quæ quidem curiosiūs à me conquirenda fuerunt, quia Plinius Aristotelem secutus id fieri negat, quiq; reperti sint corrofa habere brachia, id eis à murænis vel congris euenisse asserit, cum quibus assiduum certamen habet. Plutarchus tamen in Aristotelis sententiam super hoc nonnunquam illabatur, cum Ægyptiis tamen hoc idem tradit, qui tam præstantium authorum scripta arguere mendacij vereatur: quasi verò non & alia sint animalia, quæ suamet membra in cibum absumant, cum Cercopithecos videamus totas interdum sibi membra caudas abrodere, quare cautio est, ne qui animalibus huiusmodi delectantur carnes eos attingere permittant, quia simulatque carnibus affuerit fuerint, eius facti auidiore, morsus in semetipsos vltro conuertunt. Id ego cum hæc scriberem, apud Mediceos procures domi fieri à quodam effecioris naturæ Cynocéphalo quotidie conspiciebam.

Negat Pl. 9. cap. 29.

HOMINE MVICTORIA potitum, vti tamen victoria nescientem, intelligere cum vellent, sacerdotes iidem Congrum & subiectum Polypum pingebant. Qua specie poruisset Annibal figurari, cum strage ea Romanorum ad Cannas edita, Romam oppugnatum ire neglexisset. Aiunt verò, quotiens Polypum cum Congris certamen ineunt, à Congris facile superari: ceterum nullam esse Congris facultatem, vt Polypus depascere valeant, quòd ij laeuore atque lubricitate corporis, qua sunt egregiè præditi, morsus hostium effugiant, & mutilatis tantum aliquando flagellis elabantur.

Plin. ibid.

TYRANNVS.

QUOD si hominem Ægyptij municipij sui longè principem, sed tyrannica in ciues dominatione vtentem, notare vellent, Polypum & Locustam adpingebant: Locusta siquidem dominationem videntur in Polypos exercere, primasque inter eas obtinere partes, vt apud Horum legitur. Ceterum Aristoteles priores Polypo tribuit, tantòque eum terrori formidiniq; esse scribit, vt si Locusta Polypum in iisdem retibus esse senserit, præ metu exanimetur quamprimum extincta. Habet hæc Gammari fluuiialis similitudinem, longè tamen maior atque vastior est, & albicantior, cum Gammari subnigricent: quamquam & nigricantes admodum Locustas in Ligustico mari esse conspexit. Pedes huic vtroque ex latere quini, iis adnumeratis qui in forcipem exeunt denticulatum, octoni verò Gammari. Sed est suus de Locusta locus in crustaceorum commentario.

MORIBVS ALIORVM ACCOMMODATVS.

PERVVLGATVM verò illud est, vt homo, qui se variis hominum moribus accommodet, sitque omnium, vt Latini dicunt, horarum, per Polypum faxis adherentem exprimat, quem maximè omnium colorem mutare constat, iisque similem reddere quibus appropinquauerit faxis. Huic autem similes esse homines dicimus, qui pro loco & tempore viuendi rationem aucupantur, scque corum, apud quos degunt, voluntati atque sententiis in omne obsequium proni dedunt, omni posthabita ingenuitate. Causam demutationis istiusmodi multi reddere conati sunt, eamque alij voluntariam, alij naturalem, alij coactam tradidèrunt. Voluntariam, quòd id astu quodam faciat. Naturalem, quòd translucidum sit eius corpus. Necessariam, quòd præ metu ita transmutetur, vt homo etiam pro varia cordis concitatione, hoc vel illo colore genas perfunditur. Voluntariam sanè reprehendit Diuus Ambrosius, propterea quòd Polypus dolo malo hoc faciat, vt incautos ad se pisces trahat, eosque deuoret. Theophrastus id in genuinam quandam animalis ignauiam reiecit, quòd vbi consternatus sit, tumultu aliquo colorem mutet, vt hominem facere dicebamus, vnde prouerbium illud emanarit, τὸ κακὸν χεῖρ ἔχων, *mutatur color ignaui*. Formidolosi enim omnino sunt Polypi, propterea quòd admodum frigidi, eaque cum primis demutationis causa perhibetur: id quòd apertius Phocylides damnat: quòd si ea sit mutationis causa, reprehensioni omnino obnoxius videatur. Sedenim plerique veterum ingenium huiusmodi vsque adeò approbauerunt, vt etiam proponerent ad imitandum, ea de causa potissimum Vlysssem esse habitum sapientem asseuerantes, quòd versuto esset ingenio præditus, vnde ei apud Homerum πολυτρόπων cognomentum, & suauidicus ita suadet Pindarus:

παιδὸς
παύσης, ἃ
Νακίαν
ζῆτο.

Plutarchus
in causis na-
turalib. pro-
blematis, cur
Polypus co-
lore mutet,
ex Homero
Iliad. v.

Ποντὶς Ἰφρὸς χροῖτι
μάλιστα νόον ποσὶ φέρων
Πόσαις ποσίοσι σμιλεῖ.

quam sententiam ita ex commodo transulimus:

Ἀγέ ἀγέ colori Polypi
Mentem apparatus optimè
In vrbe qua velis mane.

Suader hoc ipsum Theognis, cuius sententia eadem cum Pindarica:

Mentem habeas quam multicolor dum cantibus heret

Polypus,

Est enim vbi Theognidianus versus ita legitur:

Πελαπὸδ' ὁ νόον ἔχει πολυχρόν' ὅς ποσὶ πέσῃ
τὴν ποσὶ σμιλεῖται, τί' ἰδὲν ἰφάνη.

Sedenim improbat hoc Basilus Magnus, adulatorémque vocat Polypum libro *De gentiliu lectione*: quòd veluti ille colorem ad subiecti soli speciem demutat, ita parasitus ad audientium voluptatem sententiam studeat variare. Sed quòd Pindarus & Theognis tradunt, eò spectat, vt studium omne in calliditate dexterareq; viuendi reponamus, vt simulare, neque non dissimulare, pro loco, pro re, pro tempore, quòd obfuturum videatur, apud eos quibus adheimus, euitare sciamus: quòd si virtute incolum fiat, neque animi integritatem flagellauerimus, euenire omnino necesse est, vt faciliorem & minus inuidiosam vitam peragamus, Libet verò demutationis istius causas altius repetere, atque ipsam rei naturam, quantum ad hoc pertinet, oculis scribendo subicere, tam probabilia mihi videntur, quæ super hoc veteres ex Empedoclis opinione tradiderunt. Porositates quippe exhalabiles inesse rebus

Id est, men-
tem habeas
vafri Poly-
pi, qui pro-
tinus illa
Se quibus
admonui, fa-
xa colore
refert.
Nempe τὴν
ἀγορὰν χρῆ-
σθαι, vti so-
ro.
Causa mu-
tationis co-
loris in Po-
lypo.

A rebus omnibus, quas vel cernere, vel attrectare liceat: neque enim animalibus, neque plantis, neque terræ & mari tantum, verum etiam lapidibus manifestè insunt spiramenta quamplurima, quint etiam in ære & ferro, omnia enim spontè vitiantur, cum aliud exhalet assidue, parique ratione diffletur, atque interteratur: per porositates enim exiliunt & excluduntur particule illæ interclusæ, quæ ad elementi sui purissimi simplicitatem redire festinant, sæxque corpori adhærescit, quæ rubigo est in iis quæ rubigini sunt obnoxia: putredo in iis quæ putrefieri apra sunt, atque hinc omnia tendunt ad interniciem. Eam porositatem exhalationumque naturam nonnulli arbitrio suo *ἐμπροχὰς* dixere *πυλὸς* alij, alij verò *ὡς αὖτις τινὰς καὶ πνευμάτων*. Maximè verò maritimis in petris, quæ falsuginosa maris aspergine alluuntur refrigeranturque par est partes has, & meatus huiusmodi deprehendi, cum hæ tenuissimo quodam halitu corrumpantur, licet id in solidioribus oculata fide minimè possis explorare, propter materiæ densitatem & pororum configurationem. Ceterum si Polypi carnem intucare, sine vlla prorsus contatione porosissimam, & transmeatibus aptissimam iudicabis: exossis enim ea est, vt Hesiodi dictum vsurpem, & mira quadam raritate perspicua. Cum itaque pauore aliquo perturbatur, tota ferè visibili sese colligente, quemadmodum in homine gelidus in formidine circa cor sanguis coit, corpus reliquum præ se quidem satis translucentum, tum maximè rarefit, & transmeabile apparet: vnde veluti vitrum nitidum, colorem quemuis, albo excepto, propter aliquam omnino crassitiem, quæ suppositum inumbrat corpus, facillimè contrahere potest, atque ita transmutari.

DE CHAMÆLEONTE.

B **N**VITAT rei similitudo, priusquam reliqua Polypi significata recensamus, loco hoc de Chamæleonte, deque Taranda dicere: quorum alter colores corporis, vt Polypus pro corporis cui adhæserit, ratione, muta: alter vicinarum rerum colores nullo attractu, sed sola tantum attrahit exhalatione.

VERSIPELLIS.

PER Chamæleonta Versipellem hominem significari volunt, sed quod nonnunquam Polypo virtuti datur, in Chamæleonte vitiosum semper autumant; quod mutationem huiusmodi non nisi in timore faciat, quamquam in eo & diuerso vitæ tempore colores mutari tradit Aristot. Sanè Chamæleon paucas in corde tantum sanguinis habet guttas, quæque sanguine sunt exiguo animalia, omnia frigidiora sunt: quæ frigida identidem & timida. Vt cumque verò accipiat Chamæleontis natura, siue id ingenua vigoris debilitate faciat, siue quòd corpus, vt apud Leon. X.P.M. Romæ vidimus, vitreum propemodum atque translucentum habeat, vno omnium consensu versipellis, putà Vlysses quispiam, aut Lyfander, aut Alcibiades, per Chamæleontem figurari potest. Hunc, vt Tertulianus ait, pellicula ambit, corporis, nullus inest succus, pectus vix à terra suspendit, gradum magis demonstrat, quam explicat, ieiunus semper & defectus, oscitans vscitur, follicans ruminat, de vento cibis. Hoc foli Chamæleonti datum, quòd vulgò dictum est, de corio suo ludere. Quod verò apud Plinium legitur de portentosa eius magnitudine, quæ par sit Crocodilo, viderint alij: nam quem nos apud Leonem X. vidimus, vix palmum excedebat.

*χαμαλέον-
τος ὑμετα-
λάττες.
Chamaleōte
mutabilior.
Arist. lib. 2.
de Natura
anim.*

Pl. li. 8. c. 33.

DE TARANDA.

SEDENIM si Taranda innostrasset Egyptiis, inde potius quam ex Polypo aut Chamæleonte versutiæ huiusmodi significatum desumpssissent. Fera ea est apud Sarmatas inuentura rara, caprique difficilis, de qua Aristoteles Philosophus eo libello, quem de admiranda historia conscripsit hæc memoriæ prodidit, vt ex Nicolao Leonico, dum is Patavij Aristotelem ipsum nobis ea qua scripsit lingua interpretaretur, audiui: illam quippe apud Gelonos Scythiæ populos reperiri, Bouis magnitudine, capite Ceruino, admirandæ admodum & singularis naturæ, siquidem ad omnes locorum & fruticum apparentias, setarum colores, quibus totum corpus hirtum conuestitumque habet, illicò permutare. Quòd si super hoc philosophari liceat animali nondum nobis viso, dixerim ego, quemadmodum in Polypo *τὸ διάφανον*, quo corpus eius translucentum est, & in Chamæleonte etiam transmeabile dicebamus, ita setas Tarandæ pari modo perspicuas esse, vt faciliè coloris cuiuslibet aura in eas transiliat, diffluentisque ad se ita colores representet.

*Descriptio
Tarandæ ex
Nicolao
Leonico.*

Transparens.

MENTIS ATTONITÆ CONSTERNATIO.

HOMINE adhæc, vt ad Polypum reuertamur, subito aliquo pauore ita consternatum attonitumque, vt neque periculum neque damnum quod vrgeat sentire videatur, per Polypum signi-

*Polypi cap-
tura quo-
modo fiat.*

ficare mos erat: siquidem is ita meticulous est, quod Athenæus attestatur, ut vel strepitu audito, vel piscatore viso, minimè cedat, aut fuga sibi consulat, ut reliqui faciūt pisces: sed aut saxis quæ in promptu fuerint sese applicat, aut captantis manum apprehendit; curi būs sese alligat, neque alia ferè est eorum captura.

Ad Plin. lib. 9. ca. 29.

P O E S I S.

Πολύποδες καὶ αἰῶν.
Hæc a Plutarcho in li. Quomodo sint adolescentibus, a diendi potest, qui sic refert.

ADDUNT & hoc hieroglyphicum inueniri, ut si sacerdotes iidem Ægyptij pœsin exoticam significare vellent (nam de sua sanctiūs sentiebant) Polypi caput figurarent, quod quidem esculentis appositum suauissimi saporis, ganæque iucundissimum esse perhibetur: cæterum horrida prodigiosaque somnia parere deprehensum est. Quocirca si quis futura de insomniis consulturus esset, ab esu Polypi abstinere præmonebatur, perinde ac etiam ne fabas ederet. Persimilem autem huic esse pœticen dictitabant, quæ fabulas amatoriasque illecebras sectaretur, ipso quidem dicendi lepore delectabiles, sed bonis moribus & honestiori disciplinæ maximè perniciosas: cuiusmodi genus Meretriculas appellauit Plato, & ab inculpabili ciuitate sua iussit exulare. Nolim tamen in hoc albo diuinam illam poni, quæ sanctioribus est moribus accomodata, quam nonnihil habere diuinitatis non inficiatur Aristoteles, quam cœlitus afflari cōfirmat Plato, quæ apud omnes gentes nationesq; omnes in summo semper cultu habita, ipso etiam sanctitatis nomine celebratur.

DISCESSIO SVBITA.

Polypi escis adductissimi

ÆGYPTII ad hæc, si quem ita pertinaci animo amantem, ut amata relinquere minimè posse videatur subito tamen euentu aliquo abalienatum significare si vellent, Polypum & publicariam herbam adpungebant. Polypi enim ita escis adhærescunt, vel auelli inde non possint, & quamcumque rem apprehenderint, tam firmiter tenent, ut adglutinati videantur: quod ab Homero sumptum Ouidius ita luculenter expressit, Metamorphos. quarto:

*Vix sub æquoribus deprensus Polypus hostem
Continet, ex omni demissis parte flagellis.*

Eos enim potius detrunces, quàm possis vilo conatu petris, aut quicquid apprehenderint, auellere, & ut Nazianzenus ait, si quis eum de cubilibus trahere per vim velit, aut è petris aliquid euellat, aut certè è carne ipsius petris affixum aliquid relinquet. Admota tamen cunila herba resiliere protinus dicuntur, quod odorem eius ferre non possint. Quæ verò sit cunila siue pulcaria, quàmque variis nominibus ab authoribus appelleretur, suo commentario inter sagminea significata differuimus. Aiunt & aquam dulcem superinfusam eadem pollere vi, quod natura ipsa Polypus dulcia omnia auerfetur, & omni gaudeat amaritudine: eaque de causa nō inueniri Polypus in Ponto: quia mare id multis aquarum dulcium corruuiis supra aliorum marium saporem dulcescere quodammodo videatur. Alij mare id à Polypo vitari putant: quia sit animal ob imbecillitatem suam frigoris impatiens, mare verò illud ad Boream quippe vergens, assiduus penè frigoribus obnoxium esse, manifestum.

A MORIS FIRMITAS.

*Polypimor-
su Delphini
detenti.*

VT verò demùm ad eam Veneris statuam deueniamus, quæ causa fuit ut tam multa super Delphino & Polypo conquireremus, superfluum quidem est super Delphino dubitare, cur Cupidini adiciatur, cum amoris in eo signa tot deprehenderimus. Quod autem pertinet ad Polypum, erant qui amoris firmitatem ex Polypo ita Delphini morsu detento intelligendum contenderant, id quod ex ipsa sese applicandi pertinacia, qua insignis est Polypus, coniciebant. Ego verò tres a gumenti huius interpretationes excogitavi. Vel enim pauore & ignauiam, quæ vitia Theophrastus in Polypo præcipua deprehendit, deuoranda esse amatori homini dicendum, Delphini in eorum locū promptitudine atque agilitate adfumpta: quandoquidem, ut ait Ouidius, *Ingenij est experientis amor*, atque ubi multa in hanc sententiam disputauit, concludit demùm, ut

Qui non vult fieri desidiosus, amet.

Plin. lib. 9. cap. 29.

Vel, quoniam diligentissimus est rerum cumulator Polypus, intelligi posse arbitror, faculrates omni quantunlibet cura & diligentia congestas, citò, ubi amore capri fuerimus, prodigi, inutiliterque dissipari. Quàm exemplò enim, ait Lyfiteles Plautinus, sauis sagittis percutsus est, illicè res foras labitur, liquitur, & quæ sequuntur. Vel qui Delphinum amoris indicium esse ostendimus, Polypum veritatis, dicere possemus, admoneri nos eo signo versutiam amanti cumprimis apprehendendam, & quod fieri solere Plato dicit, in amata rei mores transigrādum: uti quippe Polypus in colorum mutationibus, prout vnicuique rei adhæserit, facit. Sedenim ea potius de causa Veneri Polypum adsculpi existimandum, quod inter pisces sit omnium salacissimus, adeoque libidini deditus, ut nimio Veneris vtu omnibus defectus viribus debilitetur, neque iam ad cibum sibi conquirendum idoneus effectus, minimo negotio ab aliis capiatur, & à paruulis quibusque pisciculis, Cancellis & Cancris exedatur, obseruatum ab Æliano. Quinetiam aiunt eos ob huiusmodi nequitiam non amplius anno viuere: id quod eadem de causa Passeribus etiam accidere tradit Aristoteles. Quin & Polypos etiam feminas, propter crebos partus, ocysimè deficere. Quanquam aliquando repertus sit Polypus acetacei generis

A generis magnitudinem excreuisse, qualem illum Græci prædicant, qui Puteolis per subterraneum cauum ingressus, noctu apothecam falsamentorum plenam depopulabatur (eius enim amaritudinis audivissimos eos esse paulò antè ostendimus) donec re demùm patefacta, vix à magno hominum numero confectus est.

HYEMALE SOLSTITIVM.

A DDEMVS & illud in manuscriptis Hori codicibus legi, δύο πολυπόδες συνηγερόνι καὶ βεβηκό-
τες δρόμον ἤλυσ τὸν ἐν ταῖς χειμερίαις περπαῖς σημάανσι. quod est, *duos Polypos vinculis coërcitos, & pro-*
gredientes tamen, cursum Solis quem in brumali conuersione peragit, significare. Quanquam impressorum co-
dicum lectio, quæ est δύο πόδες, nequaquam displicet: sed si progressum exprimere volueris, viden-
dum est, si pedes illigatos pinxeris, qua id ratione tuearis. At de hyemali conuersione sermo est, quæ,
vt spheræ consideratione manifestè licet inspicere, progressum Solis omninò contatiorem ostendere
videtur: in vltimis enim Sagittarij & primis Capricorni gradibus: Sol ad horizontem vix loco di-
moueri, aut quàm lentissimè diurnos parallelos conficere videtur. Ad cuius rei tarditatem accedit &
eorundem parallelorum iisdem fermè diebus repetitio, dum conuersio peragitur, vt stare loco po-
tius Sol, quàm quoquam motu suo progredi videatur. Quare siue pedes, siue Polypos colligatos acci-
pere malueris, non sum admodùm laboraturus: mihi satis fuerit, & codicum super hoc varietatem,
& ipsam rei, quæ significatur, historiam declarasse. Tu verò, quanquam cogitationes has no-
stras sublimi illa doctrina tua longè inferiores intelligas, pro summa tamen humanita-
te, qua præcipuè commendaris, despicere haudquaquam velis. Nihil enim in re-
rum natura temerè à Deo factum: quique Deo, vt tu facis, propinquiùs
adhærescunt, nihil quicquam aspernari debent, quod eòdem,
vnde originem traxerit, periodo quodam suo
redire animaduertent.

***

Aa 3

PIERIVS VALERIANVS AD AMPLISSIM. PATREM LIVIVM PODOCATHARVM CYPRI

ARCHIEPISCOPVM, DE IIS QVÆ PER

Testudinem, Cochleam, Cancrum &
id genus testacea signi-
ficantur,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER VIGESIMVS OCTAVVS.

PROXIMIS hisce diebus, Amplissime pater, cum mihi agalmatum tuorum suppellectilem aperires, antiquissimisq; operis, ex ære, auro, argento ducta, & marmore calata signa numismataq; plurima veterum illa ingeniorum atque artium monumenta minime contemnenda delectabili spectaculo mihi proposuisses, habere te opera hæc in deliciis, ea plurimum de causa dicebas, quod à summa claritatis viro Ludonico Podocatharo Cardinali Capitaquensi patruo tuo comparata congestaq; fuissent. Quem virum generosis natalibus insignè, Medicinæ celebrem, Philosophia clarum, vitæ integritate laudatissimū, virtutes ipse in omni vitæ colore eximia, ad amplitudinem eam extulerūt. Proinde quidvis esset apud te quid illius memoriam renouaret, siue vestis siue vas, siue libri, siue quæ tam multa extant doctrine eius commentaria, tanquā sacra omnia à te custodiri, & in honore etiam haberi: dignum quidem eius hominis institutum, qui optima quæque sibi ad imitandum proposuerit. Quæ quidem cum tibi acciderent incundissima, eo quoque non parum delectari videbaris, quod ego multa in veterum monumentis illis & mystica, & in doctrine alicuius recessu delitescens inter spectandum explicabam, interpretabarg; cuiusmodi illud fuisse memini, quid sibi vellet Testudo Veneris subiecta pedi: quid altera ex ære cuprævæ Damasceni operis in vsum, ut coniectura erat, bullæ facta, cauda quippe replicata, qualorum aut licinæ transmitti posset, atque ita gestari: quid in numis aliquot Testudo alia. Quæ tibi cum exposuisses, postulasti ea tibi scripto credita exhiberi, quod quidem libentissimè feci, cum id semper studuerim, ut quacunque possem ratione meum erga te animum aperire, id sedulo facerem, quod incomparabilis probitas tua, benignissimaq; comitas, & egregia quædam mentis tuæ sinceritas exigere videbantur. Accedebant & beneficia in me promptissima vultus alacritate collata, & quod literatos omnes quacunque posses occasione ostenderi, semper appetiisti. Sed quoniam parum me tibi prestuisse videbar, si Testudinis tantum significata conscripisssem, addidi ad eam quædam alia ex eodem testaceorum genere, quæ non minoris mihi visa sunt eruditionis, quàm quæ Testudine super efferebantur. Multa enim hieroglyphica Ægyptij sacerdotes ex Cancro, Locusta, Pinnis & huiusmodi aliis desumpsere, quæ omnia quantum memorie succurrerunt, vno commentario enarrata conscriptaq; tibi dedican. Tu quotiens ea in agalmatis illis tuis vel cula, vel culpta incijæque videris, aut mensis illata conspexeris, Pierij tui memineris velim, qui te summo cultu, summaque semper est obseruantia prosecutus.

DE TESTVDINE.

TESTUDO igitur inter crustacea primum occupabit locum, quoniam ipsa narrationis istius argumentum præbuit, & pictura eius in hoc symbolorum genere est admodum speciosa.

IN POTENTIORIS DITIONEM REDACTVS.

Plin. lib.
9. ca. 10. hæc
omnia.

HOMINEM in potentioris cuiusquam potestatem adeo redactum, ut nullum iam speret effugium, ostendere qui volunt, Testudinem solari percussam radio, ac supernatantem in aquæ summo pingunt. Ipsa enim vehementioribus Solis radiis impetita ira exsiccatur, ut in gurgitem deferri nequeat, idque præcipue mari Indico, ubi & multa & magnæ sunt, & Solis vis acrior, unde fit ut vel facillimè capiatur, vel cum in prædam mergi non possit, inedia extinguitur.

FORTVNARVM CONTEMPTVS.

FVERUNT ætate nostra ingenia perelegantia, quæ cum variis fortunæ ictibus impeterentur, quos contrà mira adniterentur alacritate, fortunæ aduersæ contemptos impetus, per hominem naufr

A naufragium in Testudinis huiusmodi agitata fluctibus tergus insilientem, effingerent, solari addito radio, cuius beneficio nō abforberentur accideret.

VIRGINVM CVSTODIA.

CVR verò Phidias cū Veneris simulachrum Eleis ex auro & ebore conficeret, Testudinem altero eius pede pressam apposuerit, multi quæsiuere: præsertim cū Pausanias rei significatum aliis relinquat interpretandum. Sedenim illud potissimum ex interpretatione prudentum fertur, Phidiam innuere voluisse, virgines custodiendas esse, cōiugatas verò domus curam gerere, ac taciturnas esse debere: vtranque enim id primum omnium decere, quod Plutarchus in Coniugalibus præceptis exponit, qui oportere ait mulieres à Luna diuersas esse, quæ cū iam à Sole abscessit, lucida claræque cernitur: eadem cū Soli successit, euanescit, contrā verò debet vxor modesta præsentē tantū viro à cæteris conspici: eodem verò absente, domi agitare ac sese occultare. Nam & Salomon septimo cap. Sapientiæ, inter reliqua meretriciæ procacitatis signa id etiam notat, quòd domi se cohibere non possit, sed publica loca, fora, plateæque celebret. Et Paulus ad Timotheum viduas damnat adolescentiores, quæ otiosæ discūt alienas domos perambulare. Consuessse verò mulieres testudineas secum imagines gestare, quas Veneri dedicarent, ex eo manifestum, quòd Thessalæ matronæ Laida meretricem illam inclytam ligneis Testudinibus zelotypia concitata interemerunt in templo Veneris, magno populi conuentu: ob quod facinus erexere postea templum Veneris profanata, quæ nefandam eadem in templo admiserant, vt confessione sceleris veniam petentes deam sibi placarent. Et id gestaminis fuisse Testudinem tuam facit crediderim, cū ita cōcinnata sit, vt licio suspēdi possit. Apud Ægyptios autem tanta erat pudoris cura, vt mulieribus interdictum esset calceorum vsu, quò prodire palam verecundarentur, ac veluti Testudines inuā sua se testa cohiberent. Hinc Antisthenes anam nactus eludendi Atheniensium vanitatem, se nūquam solo in quo nati essent excessisse gloriantium: *Commune hoc, inquit, habetis cum Testudine & Cochlea.*

Veneris simulachrum à Phidia factum quomodo. Sumpsum à Plutar. libr. de præceptis coniugalibus.

D. Laërtius in eius vita.

M V N I M E N T V M.

ALII per Testudinis corticem munimētum intellēxere, quòd ita eam natura munierit, vt contra tela possit ipsa per se sufficere, & iniurias propulsare. Hic itaque receptus, & ad omnes incurfus oppositum propugnaculum, anam dedit adagio, vt quotiens aliquid valdè tutum velimus innuere, in primis securum esse dicamus, ὅσον μέλις τῇ χελώνῃ μύων, quantum Muscarum sollicita est Testudo. Cuius ominis felicitatem secuta Cæsariana familia, domesticum eum morem habuit, vt paruuli domus eius in testudineos alueos excepti lauarentur. Quapropter Ceionius Posthumius nato iam Albino filio, cū ingentem Testudinem à piscatore muneri accepisset, vir literatus iam inde magnam spem concepit de futura filij nobilitate, curari itaque Testudinem iussit, & infantuli ministeris dici. Exemplaria Hori quæ impressa circumferuntur, in huiusmodi significatum ὅρυς & ὀρέων habent, interpretēsque Coturnicis os reddidēre. Sed in manuscriptis codicibus ὀρυς & ὀρέων legi, quod facit ad hanc sententiam: testudines enim Orygas appellatas, ὀρυγὰς τὸ ὀρύσσειν, quod fodere est, vel excavare, apud Vitruuium legas, à quarum similitudine bellica etiam machina ad fodiendos, excavandōsque muros comparata, Testudinis nomen habet: nam & Horus significati istiusmodi causam redditurus ait, ὁστί, διαπαθείς ἐστὶ τὸ τῆ ζωῆς ὄρεον, propterea quòd os animalis huiusmodi difficulter admodum frangi dissoluere potest, quod in munimenti significato quid sibi velit Coturnicis os, haudquaquam video.

Auctor Suidas.

Idque à similitudine reptilis, quod caput nūc exerat, nunc reducat, quæ salix dicta.

Vnde testudineum incessum dicimus.

MORS DIFFICILIS.

HOMINEM lethali bus vulneribus quantumuis altè acceptis difficillimè morientem, per Testudinis abscissum caput aptè pinxeris: quandoquidem tanta inest eius carni viuacitas, vt earum caput præsertimque marinarum, auulsum busto, conniuentes aliquandiu oculos ostentet, connitēntque ad admotam manum: quinetiam si ad os eam admoucas, mordere etiam adnitatur.

S E G N I T I E S.

ALIAS pigrum segnemque hominem, aut rei cuiuspiam tarditatem atque contationem significare qui vellent, Testudinem gradientem pingere consueverunt, quam Pacuuius feliciter Tardigradā appellauit: lento enim ad eò gradu mouetur, vt in prouerbiū emanarit in segnes & pigros. Hinc Plautinus Ægio, Testudineum hunc tibi grandibō gradum, inquit, si system sumpsero. Et apud Ammianum lepidissimum distichon legas de Testudinis tarditate:

ὄαλλον ἐν λαικῆς κόρυμβας, πινάστε χελώνας

διρεν, ἢ δοκιμὸν ἔρηρα καπαδόκην.

Promptius esse albos Cornos, volucresque Chelonas,

Quān quenquam esse probum rhetora Cappadocem.

Quinetiam asserunt animal hoc contagiosa ad eò pollere segnitie, vt si pes eius dexter inferatur naugio, id ire tardius credatur: quod obseruauerunt Magi.

Hinc referri potest Adagium Diogeniani, Πρότερον χελώναν παρά-δραμύται, Δραμύταια, Prius testudine cursu leporem praeterierit.

MORDACITAS.

D

SUNT qui mordacissimum hominem atque egregiè maledicum, per Testudineum caput exerts dentibus intelligi velint: nam Testudo ore est omnium robustissimo, quippe quæ quicquid dentibus apprehenderit, vel lapidem etiam, perfringit ac deuorat.

PELOPONNESII.

IN Peloponnesium numis Testudo eudebatur: vnde, vt legere est apud Pollucem diæterium illud *εμμανιτ, αν αρεταν μη την σοφιαν νικαντι χελωναι*, quod in adolescentiæ nostræ præludis nescio quibus ita transtulimus:

Quando Chelonis vincitur sapientia,

Atque ipsa virtus, Atticum vt prouerbum est.

Vnde obolum Eupolis *καλως χελωνον* dixit. Ad id verò quod Peloponnesiaca erat moneta, lepidè T. Quintius cum Achæi expeditionem aduersus Zacynthios meditentur, eos admonuit, vt cauerent ne more Testudinum caput extra Peloponnesum proferentes, in periculum aliquod inciderent.

*A T. Livi'o
de bello Ma
ced. libr. 6.
Meminit
& Plutar.
in vita T.
Flamini,*

DE CANCRO.

EST VDO in numis obseruata, alterius numi reminisci facit, in quo Paguri forma cusa est: quare hinc ad eius generis significata tranſimus.

COEI.

CANCER in numis, compactile scilicet genus id quod corpore est obrotundiore, cuiusmodi **E** plerique cœlestis signum figurant in Zodiaco, Chiorum indicat Rempub. Tradunt id & Pollux, & alij: sed enim nisi quispiam author esset, numus argenteus id satis indicaret, in quo Pagurus is est cum inscriptione supernæ Κ Ω Ι Ω Ν, infernè Λ Ε Τ Κ Ι Π Π Ο Σ.

SPEI FRVSTRATOR.

PLERIQUE hominem à pulchris inceptis desistentem, & spem omnium ignauiter frustratē intelligi cum vellent, Gammarum nostrum fluuialem pingere soliti sunt, manu ad os eius iniecta: nam is, cum à te capi facillimè posse putes, retrouersum velocissimo sese cursu ei aciatur: vnde vulgò etiam in aliqua re falsis, quam se nactos arbitrantur, Grammarorum venationem obijcimus. Hac verò recessus obliuatio ad eò Cancris propria est, vt Aristoph. Pace, dixerit, *εποτε νικησας τον καρχιον ορθα βαδιζων, Rectum iter vt carpat Cancer non viceris vnquam*. Atque fortè non deerunt qui diæterio huiusmodi mihi sape negotiorum facessant, si vnum aut alterum nostri huius argumenti interpretamentum meo probabilius, quod facillè poterit euenire, compererint. Neque mihi profuerit, rem Latinis ingenijs haftenus intactam, excogitasse, primùmque in lucem efferre, me scilicet omnia non vidisse clamitent, eorum quæ ex paucis didicerint obliiti: cum tamen omnia ea quæ ad hoc negotium accommodari possunt, non vna hominum vita, sed neque multa etiam secula sint indagini suffectura.

*Alias συν-
ois, id est,
effices.*

INCONSTANTIA.

SCITE' admodum Ioannes ille cognomento Scholasticus, scalarum anacephalæosi, hominem qui modò risui indulgeat, modò luctui, modò austeritati atque temperantiæ se red. tar. modò delictis diffuatur, & voluptatibus implicetur, Cancro æquiparauit, nunc antè, nunc retrò, nunc in tranſuersum gradienti, miræque vitam suam inconstantia traducendi: virque is sapientissimus, de ingenij eiusmodi profectu nihil sibi quicquam pollicetur, quod ad vllam sit vnquam frugem peruen-
F turum.

*Idj, semper
obliquo cor-
pore, & in
omnem par-
tem mouens
gressum.
Huic καρ-
χιον, quasi
καρχιδωρα
mouedo ca-
pite.
Aristonis de
dialectica
opinio.*

SOPHISTA.

EIVSDEM subterfugij causa sophistas significare qui volunt, Cancrum pingunt: eos enim huic animali persimiles Plato dicit, Euthydemo, quos vbi validiori aliqua ratione deuictos comprehensosque putes, tunc retro fugaci cursu elapsi per diuerticula atque subterfugia, maiorem priore tibi labore intendant, si vilem ac inanem proſus curam eos confectandi susceperis. Sedenim non in sophistas tantum, sed in ipsam etiam Dialecticam obortum est à Cancro cauillum. Nam Ariston Philosophus, vt eam eluderet, dicere solebat, eos qui Dialecticam enixiori conatu sectarentur, iis assimilari qui Cancris vescerentur: cibi enim admodum exigui gratia, circa ossa tam multa numero, tantum laboris infumi.

SOPHISTARVM OPPRESSIO.

SPECIES demum illa picturæ, qua Hercules tot immanium monstrorum domitor, in opprimendo etiam Cancellò laborasse porticibus penè omnibus ostentatur, nihil aliud sibi vult, vt veteres

A veteres interpretantur, quàm sophisticas eas nugas huius obtritas disciplina. Fabulosè verò iocatur Plato, cum Herculem aduersus Cancrum defudasse dicit. Quòd verò Cancer sit inter sydera collocatus, nonnulli ea de causa confictum volunt, quia conuersione regressuque tam peculiari eo in animali animaduerso, per eius imaginem ostendere voluerint Solis cursum: qui cum eò progressus fuerit, retrorsum auferri, ac tantumdem aufugere videatur. Veluti Caper opposita ratione confictus, quia Sol ab eo signo, toto poli nostri tractu, altiora petere contendat: Caper enim dum pascitur, accliuora editoraque loca perquirat. Huiusmodi verò commentum non ex orbis totius conditione, sed ex cœli nostri situ spheræque ipsa ad arcticum obliquata excogitatum est: nam ad æquinoctialem circulum appropinquantibus Cancer deprimi videretur, æquinoctij signa attolli: ad id tamen faceret, quòd Solis progressus & regressus omninò à Capricorno ad Cancrum, mox à Cancro ad Capricornum, secto duobus locis æquinoctiali consideratur.

*Cur inter
sydera col-
locati Can-
cer, & Ca-
per.*

ARCANA REVELATA.

SI quid verò abditum & arcanum luci proditum ac reuelatum ostendere quis veller, Pagurum & eius generis pisces, qui latebris gaudent, face apposita figurabant: constar enim eos nocturno tempore, ad motum lumine, de penitissimis etiam cauernis euocari. Ea verò de causa Cancri ad nocturnum luminis splendorem accurrunt, quòd id omne genus testacea noctu plurimum pasci solent: compertumque est plenilunio ea magis pinguescere, propterea quòd liceat his tota tunc nocte pabulari, copiosioribusque tunc escis enutriti, vnde pinguiores fiant: vt ij existimant qui plenilunio nullam inesse vim cœlitus hæc in crustaceis efficiendi, remque ita ad commodiorem naturæ rationem deducunt, quamuis vnà cum Basilio Magno, magna Philosophorum pars sentiat.

*Qui pisces
face euocā-
tur.*

INQVILINVS.

INQVILINVM autem hominem ostendere qui vellent, Cancellum illum qui vulgò Gammarus dicitur, pingebant: is enim semper est concharum hospes, perq; vacuas conchulas modò has, modò illas, pro vt excrefcit, mutat domicilia, atque ita semper ædes alienas inhabitat.

MAGNA INCOEPTA IRRITA.

RIDICVLVM fortè illud videatur, quòd commenti sunt nonnulli Elephantum cum Gammarum cauda pingere, si magna incoepta frustra & inaniter cessisse notare vellent, non secus ac illud Horatianum est, ex montium fœtura murem ridiculum enasci. Sedenim cum res ipsa det ridendi materiam, non ineptè mihi videntur excogitasse huiusmodi speciem, quæ non tam significato, quam pictura ipsa risum posset excitare.

*Parturiunt
montes na-
scetur ridi-
culus mus.
De Art.
poet.*

DE PINNA.

PINNA commercia cum Cancellis habent, deponere videntur vt eas Cancro subiungamus. Nam vt Theophrastus ait, vita fortasse conchis seruari non posset, nisi ope Cancri. Pinnae autem in concharam genere sunt.

ALIENÆ OPIS INDIGVS.

VIRVM qui se atque sua negligenter curet, neque sine alterius ope consiliove possit consulere rebus suis ostendere si vellent Aegyptij sacerdotes, Pinnam & Cancellum paruum pingere conserunt: nam is in Pinna conditus in vtriusque satagit vsum: conchula enim præ fame patefacta, pisciculi veluti ad escam alliciuntur, quos vbi Cancellus inherentes animaduertit, Pinna statim labra morsu vellicat, illa eo signo admonita concham occludit, atque ita esculentis potitur: eo verò custode priuata, breui, vt Aristoteles asserit, tempore deficit. Hoc idem habemus apud Ciceronem, cuius verba repetere non fuerit importunum. Pinna duabus grandibus patula conchis cum parua squilla societatem coit comparandi cibi: itaque cum pisciculi parui in concham innatauerint, tum admonitu squille Pinna morsu comprimit conchas, sic dissimilibus bestiis communitur cibus queritur. Cancellum verò huiusmodi, tum à venatione, tum à custodia, Græci Pinnotherem & Pinnophyllaca nuncupauerunt. Est hæc squilla parua admodum, quàm nonnulli Parasitum piscem vocant: vtpote qui sit dapis affectator: colore albedo est, corpore perpusillo, cauda ferè semper subter vterum, vbi coactus fuerit, incuruata.

*Pinna &
Cancellus si-
mul pecti,
quid.*

AB INEVNTE ÆTATE LIBIDINOSVS.

EVM verò qui ab ineunte ætate cœperit in petulantiam lasciuire, & munera Veneris exercere, per Pinnam fœtus ostentantem suos intelligebant: conchulæ enim huiusmodi in concha genitæ, antequam excludantur, inter se quamprimùm coire dicuntur, vt non immeritò concha ipsa sit Veneri dedicata, atque eam ex concha genitam veteres fabulenter. Concha itidem Cyprum deuectam canunt, quod nonnulli ad salacitatem referunt, quæ concitetur ex earum cibo: non secus enim ac ostrea, libidinosæ esse perhibentur.

*Cur concha
Veneri di-
cata.*

DE OSTREIS.

LLA enim Hellepontico ludibrio, ne Deo dicam, ita dedicantur, vti concha Veneri putarim ob earum copiam, quæ Lampfaceno littore, totòque Helleponto ingens est: vnde Ithyphallico veteris Poëtæ ipsi Priapo dicto, ita legitur:

Nam te præcipue in tuis urbibus colit ora

Hellepontia, cæteris ostreosior oris.

qui versus apud Terentianum reperiuntur.

HVMANVM GENVS.

*Ostreorum
mystica ex-
plication.
Pulcherri-
ma paren-
sis.*

*Nam sicut
nos à testa
testudinem,
sic Græci
ὄστρεον ὡς
τὸν ὄστρα-
κον, id est
ostreas à tes-
tis dicunt.*

PER ea verò picta sculptæve humanum genus significari, Philosophorum antiquissimi tradiderunt: Hinc diuinus Plato humanum genus Ostreorum simile esse dixit: nulla enim potuit similitudine nostræ imbecillitatis naturam significantius explicare, cum Ostrea indicium esse dixit animi in corporis carcerem & tenebras coniectis: ita enim Deus corpori animam adglutinavit, vt necessarium sit hominem corporis affectibus tangi, vel inuitum. Quid verò aliud illa vel diuinæ, vel stellaris essentia scintilla hic patitur, nisi quòd dum corpori adhærescit, & vinctus se coerceri sentit, & in quodam obscuritatis carcere detineri? vnde fit, vt suæ plerumque immemor originis, modò sensui se, modò appetentiæ subiiciat, & alieni facta iuris, cum materia, cui adglutinata est, rapiatur in præceptis. Piscatore igitur Petro opus est, qui nos aut scopolis auulsos, aut de imo maris fundo erutos, Asfectori nostro littora reuisenti, penitentia prunis asfos in escam apponat: vt ita absumpti in ipsius Diuinitatis amplexu, ad sublimioris vitæ consortia transeamus. Quòd verò testam Ostrea pro pelle habent, quæ sine eorum interitu auferri non potest, eorum sunt hieroglyphicum, qui nec squamas ignorantia deponere possunt diuinis admonitionibus quantumlibet instituti, nec cultrum spiritus suscipere patiuntur: qui quidem, vt Hierosolymitanus Hefychius ait, etsi in mari Baptismatis inueniuntur, etsi in fluminibus Penitentia: abominabiles tamen sunt, cumque vitam sortiti sint in sacri lauacri tinctura, vocationem tamen regenerationemque corrumpunt, dum neque pinnulas, neque squamas induere procurarunt, sublimem videlicet vitam, cognitionemque diuinorum, quæ cælestis est: sed obcæcato corde in ignorantia voraginibus detinètur, & propterea in his qui squamas habent nequaquam adnumerantur. Quare Paulus fornicatorem, avarum, idolis seruientem, maledicum, ebriosum detractorem, legum bonorumque morum corruptorem à fratrum commercio submouet: Ostrea enim hæc sunt, & id genus reliqua, quæ sine squamis & pinnulis esse deprehenduntur.

DE LOCUSTA.

*Piscis, in-
quam, ex ge-
nere crusta-
ceorum.*

LOCUSTA quid iuncta Polypo significaret, eo loco declaratum, vbi Polypi significata recensuimus. Quid verò ipsa per se significet, nunc dicendum.

SEDITIONOSVS.

*Sic etiam
Hesiodus.*

*-- ἡλὸς δ'
τε γείτονα
γίγτον, αὐ-
τὸν ἐστὶν
ἐνὶ κρη-
νῇ.*

*Vt Suidas,
& quidam
alii.*

POPULARIS seditionis studiosum hominem significare qui volunt, Locustas duas marinas se se inuicem incurstantes pingunt: videre enim est sæpe vniuersas, tanquam gregis collegium celebrare, dimicare interim inter se cornibus Arietum modo, ac mutua flagellatione inuicem sœuere, & genninum est ciuibz, inquit Pindarus, inuicem inuidere.

TEMPERANTIA.

QUONIAM verò incidium in Locustam, nominis adducti similitudine, quid per terrestrem etiam significaretur, explicabimus. Ophiomachum, quem alij Stellionem interpretantur, nos terrestrem Locustam esse comperimus. Per hanc Aegyptij modestiam, temperatiam atque continentiam intelligebant: quippe quæ nequitia virtutes opposita sunt ea siquidem Serpentem oppugnat, voluptatem quippe terræ prorèptentem allidit. Ipsa autem crura habet, quæ corpusculum altè tollant humo à terræque interim eorum innixu resiliat, & feratur in sublime, collisq; Serpentis capite intellectui proximior fiat, qui quidem terrenis obrepere nescius, ab iis disungi abalienarique assidue meditur. Non dissimulabo hic sacra lectionis locum, de Præcursoris victu quem constans fama est Locustis vesci solitum, ὅστις δὲ ἀκριδῶν ὁ πρόδρομος, καὶ μέλι ἀγρίον. Sunt qui ab Locustarum campestrium intellectu abhorreat, cauliculòque herbarum nescio quos, quòd eodem illi nomine nuncupentur, pro animali comminiscuntur, quibus noster ille veritatis Præcursor vesceretur. Atqui Diodorus, & alij authores grauissimi, populos in Æthiopia quosdam agnoscunt, qui non alio quoquam cibo vtantur, quàm Locustis, ob id Acridophagos appellatos. In India quoque gentem quibus Mandrorum nomen Clytarchus & Megasthenes dederunt, Locustis, ali Agatharchides, & alij prodiderunt, trecentòsque eorum vicos annumerant. Est autem hæc viridis, & prioribus pedibus longissima, iisque admodum gracilibus, quos motat assidue. Manifestissimè verò in hoc Præcursoris cibo Locustam

A itam animal agnoscit Adamantius, dum vndecima in Lucam homilia dicit: *Non habuit domesticum mel, & humana diligentia percolatum, sed sylvestre, minus quippe incundi saporis: utpote qui eo ad vitæ tantum usum & necessitatem, non ad delicias uteretur, ex alitibus verò non grande præparare vel vllum, quo se liberius inuitare posset: non æriolam, quæ cibum præberet delictiorem: sed exiguum admodum volucre, quod vix à terra esurgeret, saltitaretque potius quàm volaret. Quid plura quæritamus? constanter asseritur, Locustas eius fuisse cibum, paruulum animal, & illi satis mundum.*

F A M E S.

S V N T qui per huiusmodi Locustam, famem intelligant: propterea quòd magnam fati inferunt calamitatem, cum agminatim innumerabili aliquando multitudine congregatæ segetes inuascent, magna clade radices abrodentes: quare Diuinatrix apud Theocritum dicitur. Cùm enim apparuerit, famis est prænuncia. Multa Locustæ huius significata ponit Eucherius, sed quoniam nullam super illis causam adducit, in quo nos præcipue versamur, ea prætermittenda iudicavi: vnum illud tantum tangam, quòd per comparisonem Resurrectionis Dominicæ similitudo quædam sit, cùm assultum Philo dicat per Locustam significari: nullum enim è terrestribus animal tanta se pernicitate proripit in saltum, si corpusculi rationem habeamus. Sed hæc alij viderint.

Theoc. in Messoribus, Martis xapayala dicitur, id est, locusta stipularis diuinatrix.

P E D E S.

I N V E N I E S in Diuinis literis aliud Locustæ huius hieroglyphicum, vt apud Salomonem Ecclesiaste, pro Pedibus poni, eò quòd animal id pedum longitudine pro corporis modulo omnia excedit animantia. Scriptum igitur: *Florabit amygdalum, & impinguabitur Locusta:* hoc est, superueniet canis, & pedum accedet tumor, podagra scilicet, quæ plurimum ætatem grandiores infestat, quod nos à sexto supra quinquagesimum quatuor iam annis non sine cruciabili dolore, acerbissimæque studiorum iactura cogimur experiri, hæreditate hac ab auunculo relicta, & vnà cum accepto ab eo sacerdotio miserabiliter alita. Alibi tamen Salomonis verba ex Hebraico codice diligentius examinamus, quòd super his varia est multorum interpretatio.

Eccle. ca. 21.

D E C O C H L E A.

A D D E T V R his Cochlea, inter esculenta piscium vice pauperibus accepta: quæ tamen olim altius effecta, illatæque mensis, Romanas delicias auxit.

T E R R E N I S A D D I C T V S.

P E R eam Diuinæ lectionis interpretes ferè omnes animum terrenis affectibus mancipatum intelligunt, inde similitudine libenter sumpta, si quem sensui deditum, vt voluptatibus brutorum instar inhæstantem ostendere voluerunt. Hesiodus eam felici compositione *Φερσέων* appellauit, quæ domiportam dicere possemus, quòd ita sit domui suæ applicata, vt eam secum assidue portet.

Ad hoc forsitan facit Plutarchum lib. de amore diuitiarum. Κοκλῆς βίος, Cochlea vita.

D E S E P I A.

S E P I A M quidem inter crustacea recensere minimè congruum videbatur: quia tamen dorso osculo illo integumento instar clypei munitum habet, huc ipsa etiam transferretur.

P V L C H R A I N C O E P T A T V R P I T E R C E D E N T I A.

I D verò præcipuum super Sepia significatum apud Ægyptios sacerdotes erat, vt per eam significarent hominem, qui multa, pulchra & magna pollicetur, daturus omninò speciosa virtutis exempla videbatur, & per summam inde ignominiam fedè lapsus, omnium sefellere expectationem: ea enim cùm spectandam se venatoribus præbuerit, simulatque in se aciem instrui conspexerit, & clasticum cani, atramentum in aquas euomit, quibus infectis, demptæque ita venatoribus congregiendi copia, elabitur. Quòd si inter fugiendum acciderit, vt aperto iterum campo deprehendatur, statim in effusam atramenti nubem se recipit, atque ita sapius ac identidem frustratur venatoris spem, nulla sui facta copia vt deprehendi possit, idque non in congressu tantum facit, sed plerumque etiam ludendi studio quodam, atque etiam insidiandi Effundunt verò suum id atramentum & Polypus & Lolligo, quam vulgo pisces Atramentarium vocant: verum ij non nisi metu percussi, Sepia verò nò modò cùm meruit, verum, vti dicebamus animi interdum gratia. Ei verò atramento tanta vis inest fuliginis, vt si in lucernam addatur, summos reliquis luminibus, adstantes omnes fedo liuore coloratos ostendet, vt Æthiopes videantur.

Hæc Plin. lib. 9. ca. 29.

Hinc Horat. in Ser. Hic nigre succus lolliginis, Natalis Comes & Mythol. lib. 8. ca. 2. ex Zen. histor. Ab Chil. 2.

T H E T I S, E T S I M V L A T I O N V M I N V O L V C R I S O B T E C T V S.

H V I V S M O D I verò occultationis causa confictum à Græcis crediderim, Thetim in Sepiam commutari solitam, dum vel cluderet, vel ferio fugitaret Pelca illam insequentem. Nam &

pro

promontorio cuidam in Iolco Sepiadi nomen inditum, vbi factum hoc perhibent. Ita denique hominem qui multis simulationum inuolucris tegeretur efflētque occultæ multiplicisq̃ue naturæ, per pitam Sepiam notabant.

M E N D A C I V M.

ALII mendacium ex hoc figmento intelligi volunt: propterea quod, vt Grammaticus Tryphon ait, ἐν τοῖς ἰογάρις μόρεσι μελάνεται καὶ ἀμαυρεῖται, in extremis quippe partibus nigrescit, & obscuratur. Callidi enim impostores, mendaciorumque confectores, solent semper aliqua præiicere, quæ vera, clara & aperta videantur, quibus inspectandis dum oculi sunt intentiores, astutē mox mendacij nubem offundunt. Quoniam verò atramentum id, quo sese occultit effuso, in cauda est, ea de causa Melanuros appellatur. Atque hoc Pythagoram intellexisse volunt cūm præcipit, μὴ γὰρ ὁδὸς τῶν μελανέων, de iis quæ nigra sunt cauda gustandum non esse. In hanc verò sententiam præclare Cicero ad Q. fratrem: Multis enim simulationum inuolucris tegitur, & quasi velis quibusdam obtenditur vniuscuiusque natura, frons, oculi, vultus persepe mentiuntur, oratio vero sapissimē.

I M P R O B I T A S.

QUOD tamen symbolum Plutarchus libro *De liberis educandis*, ita interpretatur, vt subostendere dicat, commercium cum improbis non habendum eos scilicet qui à virtute ad turpitudinē se recipiant, fugiendos. Nam & apud Romanos, nigrum vel atrum pro moribus infamibus & perniciosis accipitur. Hinc illud diuulgatum: *Hic niger est, hunc tu Romane caueo*. Porro dies atri, qui sunt infausti, inauspicati, lugubres, & infelices appellantur: quamuis nostri vulgò dies atros intelligant, qui ieiuniis destinati sunt, quibus quidem & corpus macerandum, & à carniū deliciis præcipitur abstinendum.

L I T E R Æ.

AEgyptiī sanè cūm literas significare vellent, iuncum, cribrum, & Sepiam ponebant, de quibus sigillatim disputare alterius loci est: nam eorum omnium, quæ literas & disciplinas indicarent, certum conscripsimus commentarium. Quod verò ad Sepiam atinet, quæ pro Theca atramentaria poni solita sit, ac perinde literas scripturamque ipsam significet, non apud Ægyptios tantum habetur, verum & apud nostros, vti Persianum illud ostendit:

Contra ad-
xlvj. ἡμίανον
δ' αἰγῶν, αἷον
album diem
agere. Plut.
In Pericle.

Tum queritur, crassus calamo quod pendeat humor,
Nigra quod infusa vaneſcat Sepia lymphæ.

Atramentum sanè Græci σπηρότιον appellant, Tholos verò est Aristoteli, qui Sepiæ inest. Hefychius ex eo vocabulo turbamentum interpretatur: id enim τεταραγμένον ostendit.

VIRI AMOR IN MVLIEREM INFIDAM.

SVNT qui amorem cōiugalem in viro firmum, in fœmina lubricum, significare si velint, Sepiam tridente confossam, pro istiusmodi rei hieroglyphico faciant: propterea quod in eo genere, si fœmina percussa fuerit, accurrit mas opem allaturus, fœminæque quacūque potest ope auxiliari contendit: quod si mas ictus fuerit, fœmina sui tantum sollicita, quamprimum fuga sibi salutem querit.

T E M P E S T A S.

SVNT & tempestatis argumentum Sepiæ: nam pictæ, ita vt in aquæ summum exiliant, magnas sprocellas paulò post erupturas indicant. Causam reddit Plutarchus: quia cūm molia omnia frigus impendiò caueant, hæc vna præcipuè cūm sit ea carnis nuditate mollitiæque, neque testa, neque pelle, neque squamis munita, sed vnum tantum tegumentum osseum in dolo sortita, tempestatem facillimè præsentit: igitur veluti frigus euasura, neque non agitationes, quæ in imo mari fiunt, exilire, & incommodum illud videtur euitare. Quare Polypus etiam pari propemodum mollitie præditus, ad terram properat, sêque petris alligat, ventorum iamiam aduentantium portentum.

D E P V R P V R A.

Longitudi-
ne digitali.

N hunc gregem veniet & Purpura, suis & ipsa significationibus insignis, de animali quidem, non de colore, qui loco alio tractandus est, præsens erit examinatio.

M A L E D I C V S.

Athe. libr.
Dipnos. lxx.
vnta. τῶν
πορφυρῶν.
Plin. li. 9. c.
36.

MALEDICVM hominem probos improbōsque æquè carpentem significare qui volunt, Purpuram exerta pingunt lingua, quæ quidem illi tam acuta & valida est, vt ea & conchulas, & quascūque sui generis testas perforare possit: quæ cūm ita sint: omniuoræ, frequens illud in edaces dictum emanauit, *Purpura voracior*: de quo apud Athenæum plura comperies.

DE GVLA MVLTATVS.

A TQVE inde fortè proverbium, quòd Purpuræ plurimùm per linguam escas inquirentem capiuntur. Et qui hominem qui de ganea penas dederit, significare volunt, conchylium huiusmodi nassæ per linguam applicitum pingunt: siquidem eius capcra in hunc sapius efficitur modum: parvæ densæq; admodùm nassæ Strombus piscis includitur, hunc avidissimè captat Purpura, quem simulac illic oclusum offecerit, inserta per nassæ iuncos lingua eum assequi contendit, dùmque ille volutatione luctatur, ea magis ac magis linguam protendit: accidit verò vt in eo conatu tumefiat, vt nulla eam extrahendi copia relinquitur, atque ita detecta per linguam captiua fiat. Verùm hoc picturæ genus in huiusmodi significatum aliter etiã figuratur, conchulam quippe pingunt, quæ Purpuræ linguam morfu comprehenderit. Piscatores siquidem cùm Purpuram norint concharum pastionem avidius appetere, has in nassas magno numero coniectas in mare demittunt, oblongo fune ad nassas alligato: sentiunt operatam escam Purpuræ, porrectisque intra nassarum iuncos linguis, eas infestant, at illæ aculeo extimulatæ incolumitati suæ consulturæ contrahunt sese, corticibusque clausis morfu perquam acri linguam infestam comprimunt, pertinacissimèque detentam haudquaquàm amittunt, atque ita pèndentes sua captæ aviditate Purpuræ tolluntur.

Quomodo
capiatur
Purpura.

VNO EXANIMATVS ICTV.

HOMINEM verò interemptum vno ictu ostenderè qui volunt, Purpuram saxo elisam pingunt: siquidem infectores aiunt, quas Purpuras in artis suæ usum parant, saxo vno ictu collidendas, vnde subitarius ille sanguis ad tinctum optimus emanat: quòd si ictu fefellerit, neque Purpura statim exanimata fuerit, frustra repeti, quia præ dolore sanguis in vniuersum corpus diffusus evanescat. Hinc aiunt Homerum toriès deiis qui valido aliquo vulnere perempti fuerint, Purpurea eos morte sublato dicere: quem imitatus Maro, nunc *Purpuream vomit ille animam*, nunc quid huiusmodi sape protulerit. Quamuis ad sanguinem, in quo anima sedem habeat, Seruius hoc referri putat, de quo satis in Accipitris commentario dictum.

Purpurea
mors cur di-
cta.

Aene. li. 9.

SECESSVS.

SVNT qui secessum per Purpuram ostendant: propterea quòd Purpura non nisi in imo reperiatur pelago, vnde verbum apud Apollonium Argonauticòn primo, *περὶ Φύσεσιν*, quod purpurascere dicere possumus, vbi profundum esse interpretes exponit, ea quam memorauimus Purpuræ natura repetita Hinc mare purpureum, pro profundum, Poëtæ sapius posuere.

Virgilius 4.
Georg.

In mare pur-
pureū vio-
lentior in-
sistit amnis,
& Cicero
mare pur-
purascere
ait, 2. Aca.

DE ECHINO.

MARINVS huc Echinus obuoluitur, lenticulari propemodùm figura, cochleari crusta, scabritie varia: crebris lineamentis rectilineis, quatenus in sphaerica figura fieri potest, picturata, isdem quibus terrestris armatus spinis, verùm iis micantioribus, & nunc cocco, nunc purpura, nunc puniceo colore splendentibus, qua parte rostrum à medio ventre exerit, reductior, à tergo gibbosior: atque is est de quo Martialis ait,
Cortice deposito mollis Echinus erit.

DIFFICILIS ATQVE MOROSVS.

ATQVE vt ad eius significata iã aggrediamur, hominem quicum difficulter, vel nulla vnquam ratione consuetudinem inire possis, ex hieroglyphico eius monstrabát: quippe quem quaquà tractare volueris, asperitate renitentiaque, horridum experire, atque itidem ex hoc asperitatem eam, quam Horatius damnat, agrestem, inconcinnam, atque grauem, per hoc animal notabant: nam & nomen illi *ἐχίνος τὸ ἔχει κατ' ἀντιφρασιν*, plerique impositum asseuerant, quia scilicet haberi non possit propter spinas, quasi Latine velis intractabilem dicere: quamuis sunt qui de nomine id sentiant, vt Echinum dictum velint, *κατ' ἔχοντα αὐτὸν ἀφ' οὗ τὸν ἀγκυλὸν ἔσται*, quòd scilicet ita sese cohibeat, vt nulla carniū appareant vestigia neque signa.

Unde Pro-
uerbiū ἐχί-
νον τραχύ-
τερος Ἐχί-
νου ἀσπίον.

Vel quia
Græci ἐχί-
νον, hirtum
vocant.

IVDICIORVM SEVERITAS.

ERANT autem apud veteres vasa Echini nomine nuncupata, quæ scilicet animalis istius imaginem referebant, quorum in iudiciis vsus erat. Sanè iudices, de quibus Pollux meminit vbi de dixeretis & dicastis agit, Echinum aheneum, aut opere fictili factum habere consueverunt, in quem testium dicta, scriptaque iudicia conicerentur: ex quo significabatur, non licere cuiquam impunè illis manus admouere, neque inuerrere, aut immutare quicquam, sine graui supplicio.

NAVIGATIO TVTA.

SVNT etiam qui per Echinum tutam navigationem intelligant, ille siquidem imminente tempestate, quam non secus ac terrestris ventos præsentit, arti actis lapillis sese munit, arenaq; nauium

A Plin. lib.
9 cap. 31.

*Echinus au-
guriū in-
terpres, præ-
serum nauis,*

uium instar saburrat, ne vi fluctuum vlla versari iactarive possit: id enim maximè cauere ne aculeis ex-
armetur. Basilius Magnus audisse se proficitur à quodam rerum maritimarum peritissimo, qui dice-
ret, habere se pro comperto, Echinum cum ventorum perturbationem seuitiamque maris præsensis-
set, calculum correptum haud exiguum subiisse, seque sub ipso tanquam anchora stabiluisse. Sanè
quidem nauræ simulacra eos id factitare conspiciunt, futuram hoc indicio ventorum agitatione tem-
pestatemque præfagiunt, nauigiæque continuò pluribus anchoris infrænant. Admiratur Ambrosius
in Hexamero, quo ingenio is ista collegerit, quo doctore perceperit, quis ei fuerit auguriorum inter-
pres. Falli sæpe homines aëre perturbato, quod plerumque res sine tempestate succedat, non falli E-
chinum, & homini rationis participi documento esse. Vnde animali tam exiguo tāta scientia, ut non
modò quod futurum est infortunium antè præuideat, verum etiam qua ratione impendenti pericu-
lo sit obuiam eundum, non verbis, non sophismatis, non ambagibus oratoris, sed re ipsa com-
monstret.

M A C I L E N T I A .

AD HÆC macilentissimum hominem per idem animal intelligebant, cui quidem sit hoc pecu-
liare, ut nullam intus carnem contineat, foris & spinulas & crustam, uti dictum, cocleariam
tantum habeat: inueniuntur in eo tamen nigra quædam vice carnis, quæ utcumque sint, à ganeoni-
bus tamen experuntur. Quod verò ad macilentiam facit, eum ad annum integrum aiunt abstinere
cibo. Non relinquam intactum quod apud Eustathium legi, interna ventris Echinum appellata, unde
Callimachus,

ὄντε μάλιστα βοῶν ποθέειν ἐχίνον.

De Boue quæta cupidè magis affectantur echinum.

Idque ea de causa, quod intra se cibum contineat, quod præcipuum est ventris munus.

I N S T A V R A T I O .

*Echini mi-
ra restau-
ratio.*

EXERCITIVM, aut quid huiusmodi ex dissipatis reliquiis instauratum, si quis pingendo signifi-
care voluerit, non imperitè Echini marini dilanationem quandam figurabit: ille enim in frustra
discerptus, si proiciatur in mare, confluentibus spontè in vnum partibus, iterum committitur, & ef-
ficacissimè solidescit.

D E C O N C H Y L I O .

ONCCHYLIVM quoque aliquid habet quod *ἰερογλυφικῶς* accipi potest: tamen si animal ipsum
huc non admittatur, sed quos generat vniones.

L A C H R Y M Æ .

SVNT qui gemmas omnes in ornatu Veneri deberi putent: quod scilicet eam maximè comptam
esse deceat, & deliciis omnibus affluentem. Gemmæ tamen aliquot sua quædam habent signifi-
cata, veluti Vniones, quos lacrymarum symbolum esse plerique prodidèrunt: sumptum scilicet à con-
iectoris, qui lacrymarum profluvium per visas in somnis margaritas ostendi tradunt: nam & apud
Suidam legas, *μαργαρίται θηλύσι δακρύων ῥόον.*

PIERIVS

A

PIERIVS VALERIANVS

AD ERVDITIS. VIRVM

MATTHÆVM MACINGVM VENETVM

DE IIS QVÆ PER CROCODILVM

& aliquot Amphibia signi-
ficantur,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER VIGESIMVS NONVS.

B

POTERIT, & merito quidem, eruditissime Macinge, aliquis, qui non aequo fortè erga nos animo fuerit, utrumque nostrum ad Christianæ pietatis vindices deservire, qui sanctissimum amicitie tam mutue, tam antiquæ numen tanto sub silentio, Ægyptiorum quodammodo secuti religionem, coluerimus. Ægyptiaca enim prorsus est hæc superstitio, Deum sub silentio colere. Sedenim qui de pietate aliter quàm Evangelia doceant, & sacri canones imperent, vel sentit, vel sibi sequendum credendumve proposuerit, is dubio procul impietatis crimine condemnandus, acriterque puniendus est. Manifestum autem est, Ægyptios olim Crocodilum adorasse, quod nos non modo abhorremus, sed & Poëtæ veteres, qui mores hominum facile tolerant, modo satyricè derident, dum eorum aliquis dicit eos porienta colere, modo ut rem magis exacerbent, addunt, Crocodilum adorant. Causam tamen eam Ægyptij allegare soliti sunt, quod Crocodilus silentij sit hieroglyphicum, quandoquidem animal id lingua careat, & ita silentij significatum præ se ferat, quod uterque nostrum per tot annos nimium superstitiosè coluimus. Ne igitur cauillandi cuipiam ansam demus, existimaui silentio huic nuncium remittendum, atque ita in viam redeundum, id quod ut tu quoque facias adhortor. Misi itaque ad te sequestrem Crocodilum ipsum, qui quoniam Ægyptiacè loquitur, quippe per rerum figuras & signa, causam omnem tibi liquidius explicabit. Quoniam verò Crocodilus hic ab intima usque Venetias traducendus fuit, exenterare eum oportuit, & accuratissimè salire, loco verò fecis exempta, infarciuimus in utrum eius eadem diligentia fluuialem Equum, Phocam, Murænam, Anguillam, & Ægyptiacam quandam Ranam. Animalia inquam hæc utcumque adduci potuerint, ad te missi, ruptos, ita silentio me piorum consortio aggregavi. Tu, si qua in ijs quæ ad rem tuam faciant inueneris, arbitrio utaris tuo, reliqua, quæ nullius apud te momenti videbuntur, is xæxxas, ut dicitur, proijcias licet.

C

DE CROCODILO.

QUONIAM à Poëtis nostris, atque etiam à plerisque aliis Ægypto ea est obiecta infamia, quod & monstra colerent, & Crocodilum præcipuè adorarent, cur hoc animal inter reliqua apud ipsam nationem sacra, locum haberet, differendum: ita fiet, ut quid imperiti colerent, quid sapientes intelligerent, manifestum fiat, atque inde minus eorum succenseamus Philosophiæ.

DEVS.

COLEBANT siquidem Ægyptij Deum sub Crocodili, quod nō inficiamur, imagine, propterea quod solus inter animalia elinguis esse deprehensus est, quod Diuinitatis munus esse perhibent. Nam & in Pythagoræ symbolis habetur, linguam in primis esse coercendam, ut Deum imitemur. Proximè accedit ad hanc sententiam sapiens ille neque illiteratus vir, qui opusculum, *De moribus*, carminibus scriptum edidit, dum eum Deo proximum esse ait, qui ubi ratio postulat tacere norit: Deus enim sub alto profundoque silentio mortalium facta omnia diligenter examinat, omniumque merita inspicit, præque re, loco & tempore singula moderatur. Quod verò de diis silentium apud eos esset, vel Harpocrate indicarit, cuius effigiem pressio obignatōque ore idèd dedicarunt, quod ceremonias ritusque suos qua ratione instituti essent, in vulgus propalari nolebāt, atque ita sacra inuolui silentio procurabant. Quin & Mercurium illum suum, quem Nilo progenatum patre prædicabant, tanto silentij cultu prosequerantur, ut ne nominare quidem eum fas arbitrabantur. Nam quem

Silentium
ad Deum
maximè spe
ciat, & qua-
re.

Hinc illud
Γλώσσης πρέβ
τον άλλων
κατάλειδοις
επιμένους.
Linguā an-
te omnia
coercere,
Dei imitātis.
Nempe in
sacris Isidis
& Serapi-
dis.

9. ad appellabant, qui Platoni Theu; Propertio nostro Theutates est, alium fuisse dicunt, qui scilicet D Argum interfecit quique leges illis atque literas tradidit, a quo Septembrem mensem eo nomine vocitarunt. Et Cabalista Dei ministros aiunt propitios nobis fieri, vel si tantum nominis eorum meminerimus, aut eorum notas prae oculis habuerimus, signatafve gestauerimus, etiam si ore nunquam enunciemus, praeicipueque T E T R A G R A M M A T O N diuinitus datum nomen ineffabile, nostrae cum Deo reconciliationis signum: propterea quod literarum quibus notatur, satis est reminisci. Merito itaque Helias sacerdotes Baalis ridet 3 Reg. 18. dum eos adhortatur maiore vi voce, quod eorum Deus in Diuersorio forsitan esset, aut in itinere, aut certe obdormisceret, ita fieri posse vt excitaretur. Sed quid nos tot Gentilium fabulas euoluimus, cum sacrae institutionis nostrae literae in templis quotidie canant: *Te decet silentium Deus in Sion?* Aequum est quippe vt tacito verecundoque silentio trepidationem, quam ex tantae maiestatis consideratione concepimus, profiteamur. Et, *Sileat omnis terra Deo.* In quam sententiam Petrus apud Clementem, *Quae summo sunt silentio honoranda. Deus enim, vt Cypria ait, non vocis, sed cordis auditor est.* Nam & Anna Samuëlis mater, quae typum Ecclesiae prae se tulit, ante conceptum, cum sterilitatem deploraret, Dominum non clamosa petitione, sed tacite & modestè intra ipsas pectoris larebras precabatur. Loquebatur quidem ea prece occulta, sed manifesta fide: loquebatur non voce, sed corde, quia sic sciebat Deum audire, idcircoque quod petebat efficaciter impetrauit, quia fideliter postulauit. Et Publicanus quem Dominus probat, non crectis impudenter ad caelum oculis: neque sublati indecenter manibus pectus suum tundens, & peccata sua contestans, diuinam misericordiae auxilium implorabat. Habet insuper Crocodilus eam cum Deo similitudinem, quod eius solius oculi pellicula tenui translucidaque fronte demissa obteguntur, atque ita cernat, cum aliis ita minus cernere videatur. Ita oculum Dei perlustrare, intuerique omnia res ipsa indicat, cum nos eum nequaquam cernere, aut nostratia haec explorare, plurimum opinemur. Sed quantum pertinet ad sermonem, nostra in primis est pietas defendenda, apud quos toriens legitur, HÆC Dicit Dominus, cum simplex sit Dei substantia, neque membris vllis, neque compagibus composita: nõ igitur os neque linguam habet Deus qui loqui possit. Id verò sic accipiendum, vt tunc Deus loqui videatur, cum aliquid inspirat in sanctorum fatidicorumque vatum corda, vel etiam vocis sonum afflatu suo facit ad eorum aures peruenire. Nam si vox humana aër ictus dicitur, potest & vox Dei dici aër ictus vel vi, vel voluntate diuina. Itaque illuminata mens per Dei Spiritum formatur in verba, vnde locutus Deus homini dicitur: quoniam humana fragilitas aliter audire de Deo non potest. Præterea, vt Adamantius inquit, veteres Deo sermonem attribuere, quia cum norint homines hoc ministerio voluntatem alterius alteri innotescere, agnoscant ea quae sibi per Prophetas deferuntur, Diuinæ indicia esse voluntatis. Mortales enim haudquaquam intelligerent in hac vel illa rei Dei contineri voluntatem, nisi ea locutus diceretur: cum eorum sensus nequaquam percipere possit, voluntatem cuiuspiam per silentium inter homines indicare posse.

O R T V S.

O R T V M ad hæc pingere si voluissent geminos Crocodili oculos faciebant, quos habet instar Suis, verum ex toto ferè corpore prominentes, & emissitios. Atque ita pars ea, quae lucis conceptaculum tam insigniter extet, exortui videtur assimilari. Est tamen & alia ratio istius significati, quod animal hoc suapte vi nullo parentum incubitu fomentove, formam & lucem acquirit, veluti Sol per semetipsum exoritur. Crocodili enim tā fluuiales quàm terrestres cum in siccò partum ediderint, ova sua terræ committunt gremio, quibus tamen semper assident, dum catuli animentur, & excludantur. Locum verò eligunt, ad què summo actu eo anno eggressurus sit Nilus, quasi diuinatione quadà ova transferentes. In numis verò aliquot simulachrum Orientis radiato fingitur capite, dextera in altum sublata, eaque passa: quod in Gallieni plerisque numis habetur, inscriptione addita, O R I E N S A V G. quam quidem manum patefactam, & radios ipsos, Maro non vno loco videtur explicasse:

Vbi primos crastinus ortus

Extulerit Titan, radiisque retexerit orbem.

O C C A S V S.

Q V O D si Occasum identidem pingere procurassent, Crocodilum humi toto profusum corpore deliniabant: quippe quidam incubantis speciei, sponte enim ad ima quæque ferri gaudent, immersi quæ fluuiis humi libèter obrepunt, soloque adhærescunt, Delphinoꝝ & alioꝝ hostium metu, quod norunt quam molli tenuique cute in ventre sint. Dies præterea maxima ex parte agunt in terra, noctes in aqua, temporis vtrumque ratione: noctem enim tepidiorem aquam experiantur. Ita Solem imitari videntur, qui nobis emergere matutino tempore, vespertino immergi videtur. Adhæc Crocodilo visus in aqua hebes, extrâ acerrimus: ita illi præcipue accidit, Solis occasu obscura omnia, exortu clara atque perspicua redduntur.

T E N E B R Æ F V N E S T V M V E.

T E N E B R A S autem (quo vocabulo tam funus, atratrumque pompæ apparatus, quàm mortem ipsam, quæ lumina claudat decedentium, intelligebant) significare cum adhibuisset, Cro-

codili.

Hæc spectat, Ovis alius quoniam Ovis. Oculi Dei fortissimus. xii. dicitur, ut an Hesiodus operum lib. 1. & omnia lustrans.

Quomodo Deus loqui dicitur.

Hæc ad verbum, Plin. li. 8. cap. 25. Gallienus.

Plin. ibid.

A codili caudam faciebant; enim simulac animal aliquod ceperit, caudæ opera utitur ad examinandum: ea enim captiuum vincit, ac mox plectendo conficit. Vis siquidem omnis, ac omne Crocodili robur, in cauda situm. Id verò commodè figurabitur, si abditus in specu, sola exporrecta cauda pictus fuerit: nam & illi proprium est spelæa subire, in quibus quatuor interdum menses hyemis media pertinaci delitescit, unde fortè tenebrarum deductum est significatum. Sedenim hæc etiam ad eam facere opinionem possunt: quòd idè Crocodilum colerent, quia hinc etiam diuinæ quædam specularentur. Nam quòd Dei ipsius & caput & substantia imperscrutabilia sint, cùm Crocodilo faciunt in specu latitante: quare Seraphin faciem atque pedes Dei velare ad arcam Domini dicuntur, quòd diuinæ maiestatis principium atque finem verbis nemo valeat explicare, neque picturatione vlla declarare, definite verò nulla prorsus circumscriptione quispiam aggrediatur. Quam verò de Deo cognitionem profitemur, eam ex operibus perpendimus, quod à posterioribus diceret Aristoteles. Quare Genres admonebat I E S V S Deus nolter: *Si nolitis mihi credere, credite operibus quæ ego facio*. Ita igitur sapientes illi Crocodilum imaginati sunt in specu, cauda tantum exerta absconditum. Nam Psaletiam 17. dicitur Deus posuisse tenebras latibulum suum, ut planè significetur, obscura multis & incognita esse, quæ de Deo piis tantum innotuerunt: utpote quæ Deus ipse occultat in tenebris, & ut Origenes Adamátius ait, manifestum est rarò admodum peruenisse ad homines Dei cognitionem, idque paucissimis contigisse: siue quòd ob mentis hebetudinem ad eius micantissimæ lucis radios cæcutiimus, siue quòd inquinata mens eius non recipit puritatem, siue quòd humanum hoc corpus adeo exculentum animum etiam obturat, ne possit spiritum eius admittere, siue quòd intellectus nostri virtus sit adeò imbecilla, ut immensitatem eam nulla capere possit coniectura. Nam & de Moyse legimus, eum, ubi Deus esset, caliginem subiisse, Deique iudicia Prophetæ Abyssum vocare consueverunt.

Plin. ibid.

Dei cognitio ex operibus.

B Quin & I E S V S ipse: *Nemo, inquit, cognovit Filium nisi Pater, nec Patrem nisi Filius, & cui Filius reuelauit, & in hanc sententiam passim à nostris plurima. Eaque de causa, Ioannes Filium lucem ponit, quia is & seipsum illuminat, & Patrem in conspicuo ponit, qui adhuc latèret in tenebris, nisi per Filij manifestationem innotesceret. Nobis verò nisi lux illa orta esset, adhuc in vmbrosa mortis regione federeamus, diceret Esaias. Vnde autem, nisi diuino dispensante Spiritu, imaginatus est Orpheus dicere, Nox quæ lucem emittit? Quod & Psalmographus: Emitte lucem tuam & veritatem tuam. Tabernacula enim Dei tenebræ & latibulum, uti Diuinæ literæ passim memorant. Sed plura super hoc dicturi sumus in ignis commentario, ubi faces.*

Dei iudicia Abyssi.

P E R N I C I E S.

I N vniuersum autem per id animal sculptum, malum, damnũve aut perniciæ aliis illata, si Diodoro credimus, apud Ægyptios significabatur, omninoque inexplēbilis rapacitatis hieroglyphicum habebatur: animal enim est multa rapinæ, vnguibus ad discerpendum promptissimū, morsu aspero terroreque, ut quod dentibus lacerat, nunquam sanetur. Impune vero inter eos enarat, qui se adipe eius fieri perunxerit. Quod factitasse Firmum Ægypti tyrannum, qui oppressus est ab Aureliano, testimonio Aurelij Festiui, Vopiscus tradit.

S A L A C I T A S.

C E R A T & salacitatis indicium, ut ipsi dicunt Ægyptij: propter quòd abundantia fœtura prolici sunt Crocodili, libidinisque vsque adeò contagiosa, ut è dextera eorum maxilla dentes lacerto dextero alligati, nequitiam credantur stimulare. Terrestris porrò Crocodili, quem Scincum, ut alij, Scingum appellant, rostrum & pedes in albo vino poti, lasciuix cupiditates accendere apud magis scriptores legas, & huiusmodi quædam apud Dioscoridem & Plinium.

De Chince ibid. Plin. & Diosc. lib. 2. cap. 9. qui scincum nominat cilyxov, & ibi Mattheolus.

F V R O R.

F V R O R E M ad hæc Ægyptij, & quæ inde calamitas aut clades accepta esset, per Crocodilum semetipsum verberantem indicabant: propter quòd is irrita prædæ cuiuspiam spe frustratus, in semetipsum furit, supra modum indignabundus.

L A T R O C I N I V M.

N E G O T I O R V M impedimenta, insidiæque & latrocinia, quæ contra viatores exercentur, per idem animal etiam ostentabant. Et Typhonem, quem *Beelzaioua* dicunt, in Crocodilum abiisse asseuerabant: tamen nonnulli Typhonis comitem ponant. Crocodilus autem assidue negotiatoribus insidiatur, quo genere latrocinij Typhonem infamem tradunt. Quapropter cùm illi honores omnino decreti essent, ex mansuetis animalibus Asinum illi nutriebant, ex feris verò Crocodilum & fluuialem Equum. Institutum enim erat apud eos, quibusdam Diis, ne nocerent tantum sacra facere: atque ita quò magis illis sibi conciliarent, animala eiusdem ingenij, quo illos fuisse peruersum habebant, colere consueverant. In Apollinis verò ciuitate, quò iniurias à Typhone Osiridi illatas vlciscerentur, de Crocodilo vefci lege iunguli tenebantur. Certo igitur die conuenari solebant: & quotquot caperent, interfectos eos ante templum, rei à se bene geitæ monumentum testimoniumque prosternebant.

Typhon in Crocodilū.

Crocodylus
voracissimus.
Plin. Ibid.

IDEM sacerdotes helluonem significantes Crocodilum hianti ore pingeant: is enim cibo satur, quem immodicè sumit, somno sopitus in littore se prostermit esculento semper ore, ad quem aucula trochili, quæ Senatores & Reguli dicuntur, pabuli se gratia conferunt, inuclantésque dentes depurgant, atque ita magis & magis ad potentiorum hiatum scabendi dulcedine prouocant, quod Ichneumon perpetuus eius hostis, si quando fuerit conspicatus, saltu se in guttur eius immittit, intróque progressus, donec feri cor morfu lancinet, moribundam mox feram derelinquens abit incolumis. Alij crapulam idèò significari per Crocodilum tradunt: propterea quòd is meatu careat, per quem ciborum excrementa deiici solent, quare eadem mox digesta & indigesta per os reieciare necesse habet, quæ mox aues aduolantes depascuntur: perinde ac qui præter satietatem nimio fariuntur cibo, cum digerere ipsi non possunt, euomere coguntur. Qui verò cultui habiti à sacerdotibus nutriebantur, tanta erant mansuetudine, vt non modò vocem accersentium agnoscerent, & attrectari paterentur, verum etiam fauces adapertas porrigerent, dentesque manibus depurgari, abstergiq; linteo permitterent.

AB IGNOBILI GENERE AD CLARITATEM

E V E C T V S.

Plin. eadem
eod. libr. 28,
cap. 8.

COMMENTI sunt nonnulli, hominem qui nulla sanguinis claritate, minimisq; principiis ad campissimas, celeberrimasq; dignitates, ad opes, ad honores euectus esset, per Crocodilum, & ouum eius pingere. Illud enim de Crocodilo fertur, nullum animal à tam paruis initiis, in tantam excrescere magnitudinem. Ouum enim non multò maius edit quàm Anseris, & fetus inde exclusus proportionem est: attamen ad cubita usque quindecim, vel etiam sexdecim crescendo porrigitur. Sunt qui eos tandiu augeri asserant, quandiu viuunt. Facit ad hoc Æsopica fabella non illepida de Crocodilo, generis nobilitatem, & sua & antiquorum præclara facinora apud Vulpem extollente: cui argutè illa respondit, ex cute vetus eius ac diuturnum exercitium, vel eo tacente, prodi.

I N V I C T V S.

Plin. ibid.

ADDUNT nonnulli, laceffitum iniuriis hominem, neque tamen succumbentem aut victum, per Crocodili tergus significari: propterea quòd illi supernè succosum adeò sit, vt contra omnem istum, inuictum habeatur. De vigore verò eius clangescente, si quis eum penna Ibis demulceat mitigetque, in Ibis commentario dictum est loco suo. Apud Horum inuenias Vespam superuolantem Crocodilo indicium esse, vel ipsius animalis sanguinem corruptum, vel Crocodilum mortuum: Vespæ enim ex putrefactis oritur cadaueribus. Verum id quoque mysticè, cum mala ea quæ per Crocodilum significatur, indicare vellent, facta iam mitiora vel omnino sublata: aliter frigida, & inanis ea esset interpretatio.

Æ G Y P T V S.

CROCODILVS catena religatus ad palmam, in arcis plerisq; numis habetur, cum inscriptione, COL. ÆG. Colonia Ægyptus. Ab altera facie duo sunt humana capita, quorum alterum ad Orientem spectat nauali corona insigne: literæ supernè sunt, I M P. vbi nimirum per Crocodilum ipsa significatur Ægyptus. Quòd verò sit religatus ad palmam, Augusti omninò victoriam ostendit, quam etiam in obelisco campi Martij notari iussit, Ægypto in ditionem redacta. Duo illa capita, Augusti vnum, alterum Agrippæ esse crediderim, de quo Virgil.

Tempora nauali fulgent rostrata corona.

Æneid. li. 9.
Augusti
numus, &
Commodi.

In alio Augusti numo argenteo Crocodilus est, supra quem scriptum, ÆGYPTO infrà CAPTA ab altera facie Augusti caput, cum circumductis literis, CÆSAR DIVI F. COS. VI. Et pictor Neales, cuius meminit Plinius, cum prælium nauale Ægyptiorum & Persarum pinxisset, quod in Nilo, cuius aqua est mari similis, factum volebat intelligi, hieroglyphico apertissimo hoc declarauit, quod arte non poterat: Asellum enim in littore bibentem, κατὰ πάρεγγον pinxit, & Crocodilum insidiantem. Est & numus L. ÆL AVREL COMMOD. vbi Commodus ipse sub Herculis imagine pede dextero Crocodilum calcit, leuâ clauam sustentat, dexterâ Ægypto sistrum prætendenti spicas porrigit. Inscriptio rem declarat, INDVLGENTIA AVG. Atque hæc de Crocodilo dicta sufficiant.

D E F L V V I A L I E Q V O.

PLERVMQ; verò secum affert impietatis improbus ingratusque Hippopotami animus: qui nulla genitorem reuerentia prosequitur, & alienis bonis diripiendis natura promptissimus existit.

I M P I E T A S.

MERITO enim Ægyptij sacerdotes cum impium, cum ingratum, cum iniustum quempiam notare vellent, Hippopotamum proponebant. Admonituri verò mortales omnes vitia ca

omnino

A omnino esse declinanda, totaque animi fortitudine suppressenda, duas eius animalis vngulas deorsum inuersas facere consueuerunt: siquidem is ab ineunte statim adoleſcentia patri incipit infestus esse, tentatque, si possit cum decertando superare, quem sæpe in pugnam prouocat: quòd si acciderit vt victor euadat, motris coitum affectat, vita patri condonata: sin victus aut cohibitus à patre fuerit, neque tam scelerati voti compos fieri poterit, perdurante tamen prauitate tantisper conatum differt, donec adoleſcat, factusq; iam robustior atque validior deteriorem ætate factum patrem inuadit, foedissimæque necatum petulantissimè dilaniat. Inuersas igitur vngulas eas idè statuebant: vt qui rem spectarent, quid illæ sibi vellent commonefacti, propensiores fierent ad pietatem.

*Equi flumina
lis impietas.*

PIETAS IMPIETATI PRÆFERENDA.

ID quod tãtæ apud eos curæ fuit, vt Principum scepra & huiusmodi pleræque insignia, atque gestamina & monumenta, armæque aliquot quorum quotidianus esset vsus, ita insignirent, vt in summa portiorisq; parte Ciconiam præfigerent ex ære, vel ex auro argentove factam: invernè verò vngulam Hippopotami subiicerent, quòd impietati præferendam esse pietatem indicaret. Species verò vngularum iis est, quales Bubus, licet dorsum, iuba, & hinnitus Equi sit, vnde illi nomen. Inest præterea talus bisulcorum modo, dentes vt aporum exerciti, leuiter tamen rostrum refimur, apri cauda etiam, magnitudo & interiora Asini, tergoris crassitudo tanta, vt ex eo venabula fiant, & scuta galeæque impenetrabiles, nisi humore madeant, munire possit.

B

IMPROBITAS EDMITA.

CELEBRATISSIMA verò est species illa, quæ viscebatur olim Hermopolis: ea scilicet pictura, vt Hippopotamus esset, supra quæ sculpsit erat Accipiter cum Serpente dimicans. Cuius argumenti significatum id esse tradunt Ægyptiarum literarum periti, vt Typhonem ab Osiride vi domitum, cum de principatu certamen conseruissent, intelligendum autem: per fluuialem Equum, Typhonem ab Osiride vi domitum: per Anguem, principatum interpretantes, atque ita improbitatem potiores sibi partes asserere conantem, virtuti demum cedere subinuant. Eadem de causa cum sacra faceret eo die, quo Iſidis aduentus è Phœnicia celebratur, fluuialem Equum religatum libris inceslere per ludibrium consueant. Non dissimularim hic Aureoli tyranni tumulum ad pontem Aureolum Insubria: superesse, à Claudio Cæsare sex eiegorum versuum Epitaphio nobilitatum, in cuius conditorij parte prima Hippopotamus sit incisus, quem serpens cauda mordicus apprehensa complectitur. Id puto significare tyrannidem tandem temporis spatio domitam. De Aureolo enim, qui Gallieni tempore cum plerisque aliis tyrannidem arripuit, plura legas apud Trebellium Pollionem, & Iulium Capitolinum. Epigramma tumulo inscriptum à Claudio Imp. ita fertur:

Κλαύδιον Ἀυρεολῶν μὲν δῆλον Αἰρεὰ καὶ σαρ
τὰ κτερεὰ θνητῶν ὡς θεῖμυς ἐνδιδοῖ.
τῷ γὰρ καὶ ζῶντι, ἀλλ' οὐκ ἐβέλγησε Φοῖβη μα
πᾶσιν ὀπιηθῆναι & σερπὲς αὐτίκῃ.
Καὶ τὸ δὲ οἰκτιρῶν καὶ σώματι & ἔσχατ' ὀπίζων
Αἰρεόλῃ, γέφυραν εἰσατὲ τήνδε τάφην.

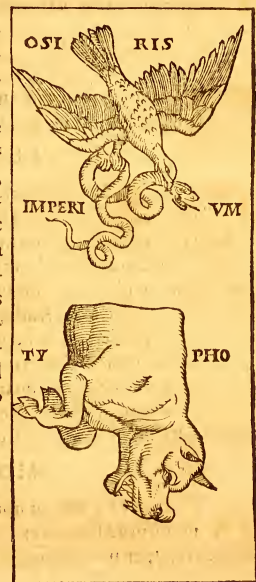
H O R Æ.

HO R A S etiam Ægyptij sacerdotes per fluuialem Equum significare soliti sunt: qua verò de causa id facerent, neque Horus scripsit, neque nos apud quempiam traditum inuenimus: si quid tamen ariolari liceat, dixerim ego, quia depascit segetes, destinatione, vt ferunt, antè determinatas in diem: non enim vt Boues & pecora reliqua, hac illac errabundi modò hic modò illic aliquid carpūt, sed tanquam messorum ad opus certum conducti, suā vnoquoque die partem pabulantur. Horæ verò nomen plerumque pro tempore cuiuscumque maturitatis accipitur, cuius apud Græcos apertissimum est significatum. Cum verò ita pabulatū prodit, ea vitur astutia: vt velut ex agro ferentibus vestigiis progrediatur auertus, ne quæ reuertenti insidie cõparentur. Vel ea fortè de causa horas indicare dictus, quòd diem & noctem duplici natura dimittitur: siquidem interdum in imis aquis latet, noctu in terram egreditur. Apud Ægyptios autem nox cū die pari propemodum horarū numero assidue dissipitur.

*Plin. eadem
li. 8. c. 25. &
26. & Arif.
lib. 2. de hi-
sto. ani. 6. 7.*

VIRTUTI CEDIT IMPROBITAS.

*Aureoli ty-
ranni tumu-
lus, & Epi-
taphium.*

*Horarū hic
roglyphicū
Equus flu-
uiialis.*

*Hac à Mat-
thæolo in
'Dioſc. li. 2.
'ca. 22.
Vnde Græci
omnes fru-
ctus æſtines
Horæos di-
cunt, & tẽpus
maturitatis
per excellen-
tiam horæ.*

D E P H O C A.

D

V'el à mugitu quæ edit, Plin. lib. 9. cap. 23.

RHOCAS Annualis addetur Equo, cui similiter vita in aqua & in terra communis: eam nos Vitulum marinum, à specie tergoris instar Boum villosi, nuncupamus.

S O M N I C V L O S V S.

Quod si dicit spiritus & dormiunt in terra, & penna eiusdem soporifera dicta, Plin. lib. 9. ca. 23.

SVPERFLVVM verò esse videtur rationem afferre, cur somniculosus homo per simulachrum eius exprimeretur, cum de profundo eius somno diuturnaque veternositate tam multa passim à Græcis Latinisque authoribus memorie prodita reperiantur: quo scilicet pacto *sternunt se somno diuerso in litore Phocæ.*

I N F O R T V N I I M A G N I T V T E L A.

ID potius referam, quòd hominem ita res suas procurantem, & aduersus pericula auxilia disponentem, vt à quocunque vel maximo infortunio tutus habeatur, significare qui volunt, cum Phocæ corium indurum pingunt. Vitulum siquidem marinum ex aquatilibus fulmine non ici obseruatum est, tantæque mortalium id persuasione receptum, vt vulgò cingula ex eiusmodi corio comparantur, quæ infortuniorum istiusmodi amuletum esse creduntur. Veteres autem calamitates à potentioribus illatas, fulminum iactibus æquiparare soliti sunt. Et fulminare dicuntur Reges, cum quid in alicuius perditionem moliuntur. Sic, *Cæsar ad altum fulminat Euphratem*, apud Maronem legas: apud Ouidium verò, se totiens Augusti fulmine petitur.

V R I N A T O R.

E

VRINATOREM etiam hominem per animal huiusmodi significare mos fuit, quando in sicco genitum nullum hoc magis vndis ex disciplina soleat assuefieri. Pariunt enim incontinenti Phocæ, pauloque post catulos educunt, vt mari assuefiant, & euestigò reducunt: idque sapius faciunt, vsquequò paulatim consuefiant maris contubernium non aspernari.

D E M V R Æ N A.

MV R Æ N A quoque in siccum exit, & terrestrium commercio delectatur. Quid verò hinc significetur, videamus.

A L I E N I G E N A R V M P R O C V S.

Plin. lib. 32. cap. 2. hæc omnia.

PER hanc pictam Ægyptij sacerdotes hominem alienigenarum concubitus appetentem, extrinsece matrimonio copulatum intelligebant: siquidem hæc vt Lucinius Macer tradit, fœminei tantum sexus est, idedque de mari egressa Serpentibus copulatur, atque inde concipit, ob id sibilo à piscatoribus tanquam Serpentibus euocari & capi. Aristoteles tamen, vtpote qui Murû marem agnoscebat, vti suus in plerisque huiusmodi mos est, hoc negat, tamen si in terram prodire, atque ibi sæpe capi, non inficiatur, quamuis Andream Physicum, qui Nicædro glossematam quædam subiecit, totum id mendacium esse profiteretur, & neque Murænas in continentem prodire, neque Viperis per littora commisceri contendit. Attamen cum Ægyptiis Archelaus id asserit pro comperto, neque dissimulat Nicander, qui piscatores ait, quamprimum Murænas in continentem exire conspexerint, metu perculosos in mare statim se demergere, quòd se ab Viperarum ictu tueantur. Hoc idem D. Ambrosius in Hexamero, Basilium Magnum secutus, affirmat.

M O R E S C O N I V G I S F E R E N D I.

A Plinio l. 23. cap. 2.

AVIPERIS enim ait sibilo Murænas euocari, idque perinde ac si hieroglyphicum esset interpretatur: id scilicet ex hoc innui, vt mulieres admoncantur, ferendos esse mariti mores, sit licet fallax, vix, asper, inconditus, temulentus, lubricus, multaque in hanc sententiam.

A D V L T E R I V M.

BASILIVS ex hoc congressu Anguis & Muræne adulteriû interpretari videtur: admonet enim eos qui nuptiis insidiantur alienis, discant cuiusmodi fœræ, cui reptili sunt similes, cum naturæ quoddam adulterium Viperæ Muræneque coniunctio videatur: atque huc potius respicit Ægyptiorum hieroglyphicum. Quare minime mirum si Crassus, vir satis impurus, Murænam miræ docilitatis exanimatam luctu profecutus est, qui vxores tres absque luctu sepelierat, quod illi à Domitio obiectatum legimus.

S Æ V I T I A O C C V L T A.

NEQUE incongruum erit hieroglyphicum, si occultam quandam seuitiam significaturi, sanguinariam quippe crudelitatem in molli alioqui atque effeminato homine, per irritatam Murænam

A ranam expresseimus, immani Romanorum procerum exemplo, qui seruitia olim Muranis exponebant excarnificanda: cum ea aliqui bestia exedentula sit, ut diceret Tertullianus, atque etiam exanguis, & excornis.

Nempe Veldy Pollionis Equitis Romani, ex Plinio li. 9. ca. 23.

DE ANGVILLA.

NVITARE videtur similitudo quædam, ut Anguillam Muranæ subiungamus: non quod hæc inter amphibia sit, sed quod erratica, quadamque cognatione Muranæ attingat: quippe cum hæc fluuiialis illa maritima sit Anguilla. Nam quæ in mari reperiuntur Anguillæ, à fluminibus omnes inferuntur, suntque ibi omnes peregrinæ, in alienam tamen adscitæ patriam, alienos etiam mores imitantur, & labem magna ex parte eluunt, quam ex terrena fæce secum attulerunt. Eius verò significata rara admodum apud Ægyptios fuerunt. Nostri multa hieroglyphicis Ægyptiorum similia, quæ per eius imaginem intelligenda essent, excogitarunt.

Muranæ & Anguillæ similitudo.

SIBI SOLI NATVS.

VNUM enim id tantum super Anguillæ nota traditum ab Ægyptiis inueni, ut hominem omnes alios auersantem, & seorsum ab aliorum consortio sibi viventem, per simulachrum eius significarent: propterea quod eam nunquam cum ullo alio piscium versari, neque quidem coniugali inter se usu misceri deprehendissent. Sunt qui velint eas sponte in luto humescentem humo provenire. Sunt qui eas scopulis se artere dicant, ea strigmenta viuere, neque aliam earum esse generationem. Basilii Anguillas non alio ullo modo, nisi ex fæculenta materia limoque procreari tradit, quarum neque ouum, neque vllum alium ad successionem modum constare compertum est. Aristoteles porro neque marem neque feminam in illis esse testatur, neque prolem ex se aliquam creare posse: cum neque ouum, neque semen sortitæ sint. Ouum in nulla vnquam Anguillæ visum, neque fortum in vtero deprehensum, ut in iis quæ animal gignunt, capillamentis tamen & lumbricis quædam similia in ventriculo reperiri: non tamen ea vnquam animascere, neque eo loco gigni aut immorari, quæ sunt in fortum euasura, quia non secus ac cibis concoquerentur. Quod verò alij dicant meliores esse feminas, quas à capitis forma fecerunt, quippe repandioris his, maribus verò oblongiore, atque ita eas quæ à cæteris discreparent, feminas appellarint: Philosophus idem non maris aut feminæ, sed generis differentiam agnoscit.

Anguillarum oris. Plin. libr. 9. cap. 51.

MEMORIA POST OBITVM EXTINCTA.

COMMENTI sunt alij hominē, de quo nulla post obitum memoria superfit, per Anguillam mortuam significari: illa siquidem mortua non superfluit, nec sursum fertur, ut maxima ex parte pisces ceteri faciunt: sed pessum in profundum rapta, in eodem quo genita est limo putrefcit. Id ea de causa fit, quod vetere sunt admodum exiguo, atque ideo minus inanes. Totum verò corpus cum ferè solidum sit, neque ferè quicquam aeris admittat, & caro ipsa glutinosa admodum, nec quid peruium relinquat, fit ut simulatque expirant, suomet pondere grauata pessum ferantur.

Plin. libr. 9. cap. 21.

PROFANVS.

CUM Diuinis Hebræorum litteris eadem profanæ sensu mystico dicuntur: neque enim squamosæ sunt; quique huiusmodi sunt pisces, in aquæ profundum immerfari, & in cæno libenter volutari conspiciuntur. Ad horum similitudinem, animi qui terrena tantum sapiunt, idonei non sunt ut ad sacra proponantur.

IMPATIENS ALIENI COELI.

ADHÆC, hominem in alieno cælo difficulter habentem intelligentes, Anguillam in hydriis duabus pingebant, capite scilicet in vnam, cauda in alteram demersis. Anguilla siquidem nullam vehementem tolerat mutationem, & si æstate de lacu in piscinam transferatur, viuere nequit, etiam si frigida aqua fuerit.

FUGIENTIA SINE SPE SEQVI.

HOMINEM insuper qui fugitiuam rem aliquam nulla consequendi spe sectaretur, indicare si vellent, Anguillam pingebant, quæ manus à cauda prehenderet: tanta enim est lubricitate prædita, ut de prensantium manibus elabatur quàm facillimè, difficulterque contineri possit. Subterfugij istiusmodi similitudinem sibi desumpsit Athanasius, ubi epistola ad Ægypti Episcopos dicit: *Tametsi elabi millies tanquam Anguilla conentur.*

SPES CERTA RE SVPER AMBIGVA.

QUOD si certam esse spem de ambigua re quapiam ostendere voluissent, obuolutam eam fuculneo folio pinxissent: quod scabritie sua prensanti sit adminiculo nequaquam irritum. Vnde proverbium τὸ πῦρ ἐν τῷ ὕδατι.

Id est, folio fuculneo anguillæ, subterfuges.

*Piscatorium
industria in
capiendis
Anguillis.
Hinc illud,
anguillas ca-
pitare, εγγί-
λεις θηρά-
σθαι.
Aristopha-
nes in Equi-
tibus.*

HOMINEM verò ex ciuilibus seditionibus & tumultuosis discordiis crescentem, réque au-
ctum significantes, eum in Anguillarum venatione occupatum effingebant. Aqua siquidem
quieta limpidaque, earum captura nulla propemodum: magna verò si perturbetur. Quare piscato-
res tempestates obseruant, lacuumve aut fluminum turbationes, vnde aqua limosa fiat, magnas in-
de capturas paruo negotio consequentes. Rem tradit Aristoteles & plerique alij, tum Aristopha-
nes Equitibus, historiam luculenter admodum explicat, Allantopola dicente: *Eadem quidem tu fe-
cisti, quæ venatores Anguillarum faciunt.* Sed cur non Aristophanem ipsum sua lingua loquentem au-
diamus?

*Ὅπερ ὅδ' οἱ ἴσας ἐγγέλεις θηράμενοι, σέποντες,
Ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν ἕδεν,
ἐὰν δ' ἄνωγε καὶ κάτω τ' βόρβορον κυκῶσιν
ἀέρουσι, καὶ σὺ λαμβάνεις, ἦν τ' πόλιν ἑρπάτῃς.*

Fecisti vt is qui capiat Anguillas facit.

Quieta cum sunt stagna venatur nihil:

Sed cœnum vbi omne illac & hac subuerterit,

Captura magna est. Tu quoque, vbi perturbaueris

Hinc ciuitatem & inde, plurimum capis.

*In eundem
sensum pro-
uerbii Gal-
licum.*

Quam sententiam Cicero sibi desumpsit, oratione in Catilinam secunda: *Honores quos quieta Republica
desperant, turbata consequi se posse arbitrantur.*

DE RANA.

RANA verò ita in hoc album admittenda est, vt hieroglyphica tota videatur: nam antea-
quam facta sit, in huiusmodi materiam dare incipit argumentum.

IMPERFECTVS.

*Perfectum
nihil in hu-
mano opere.*

MULTA esse in humanis operibus imperfecta, indignè, vt mihi videtur, plurimi conquerun-
tur. Quis enim vndecumque perfectum opus vllum præstare possit, si mortalium nemo omni-
bus absolutus numeris reperitur? Quia ipsa rerum natura multa nobis ostendit, quæ inchoata reli-
querit, neque tamen ob hoc eius quisquam indiligentiam reprehendat: id quod spectare est in Rana
præcipuè, per cuius effigiem non immeritò sacerdotes Ægyptij rei cuiuspiam imperfectionem in-
telligebant. Videre siquidem est plerunque huius generis animalia in limo, vbi procreantur, altera
parte Ranam, altera verò terram ipsam indistinctam, viuenticque portiuncula applicitam. Sæpe enim
flumine, aut lacuna, lamæve aliqua, vel sponte, vel deriuatione aliqua decedente animal id imperfe-
ctum destituitur, quod tum primùm informari cœperat & coalescere. Omnibus his fidem Nili facit
inundatio, quæ rerum istiusmodi miracula omnia prorsus excedit: eo quippe deturgente, Musculi &
varij generis animalia reperiuntur, inchoato opere, quæ terræque in parte corporis viuente, nouissima
effigie etiamnum terrena. In Ranis verò qualibet maturitate genitis, natura semper imperfecta, quod
in ipsa præcipuè lingua exploratum est, quam applicitam & coherentem habent, cum tenax sit ea-
rum materia, neque distincta satis compositione: prima verò cohaeret, intima absoluta à gutture: vnde
genus illud viulatus intra aquas reddunt, quam *ὀλολίγονα φωνήν* vocant, quæ, vti Plutarchus ait, ama-
toria & coniugalis est.

*Sonum in-
genitū eu-
lantem.
Oculi sub-
sanguinei.*

INVERECVNDVS.

IDEM ipsi sacerdotes si hominem inuerecundum notare voluissent, Ranam describebant: ferunt
enim eam sanguinem non nisi in oculis habere: qui verò sublinguinosos habent oculos, ex Aristoteli
& Adamantij physiognomici sententia, inuerecundi audacesque sunt: iracundiam, vbi sicci: vbi
humidi, ebriositatem: subrubescentes si latè pateant, intemperantis oris hominem, mulierosum, stollidum,
& aleonem indicant. In grandioribus rubor, neque libidini, neque gulæ modum poni vllum o-
stendit. Quod si lauci sanguineque fuerint, hinc calliditatem, inde vesania proximiorē audaciam
coarguent. Quia verò Canes plurimùm oculos sanguine suffusos habent, hinc apud Homerum Achil-
les caninos oculos ab impudentiam obicit Agamemnoni: de quo satis in Cane.

*Nempe
κυνόζωον.*

CVRIOSITAS.

PARIT impudentia curiositatem: vnde alterum elicitur hieroglyphicum. Nam hominem in alie-
nis negotiis explorandis plus æquo sollicitum, quicquid dicta factaque singulorum assidue percõtetur,
& impudenter arcanorum omnium spectator esse concupiscat, per Ranam identidem significabant:
oculi

A oculi enim animali huic prominentes sunt & enistij, vt facile spectandi contuendique omnia curiositatem præ se ferant. Et qui homines eiusmodi sunt oculis præditi, dolosi, stolidi, ineptique simul & importuni plurimum reperiuntur. Hoc tamen significatum in Rana non ab oculorum specie tantum, verum ab occultiore doctrina quadam desumptum videri potest. Tradunt enim Magi, Ranae oculos cum Lufcinia carnibus in ceruino loro alligatos, præstare vigilantiam, somnolentia fugata. Vnde spectandi promptitudo non indecenter excogitata. Sanè vulgatum id tum apud Græcos, tum apud Latinos, inesse oculis pudorem, quibus tamen nisi modus imponatur, procliuius eosdem in oppositum huic virtuti vitium prolabi. Alioqui Rana tanta prædita est verecundia, tamque pudoris ingenui studiosa, vt in propatulo nunquam admisceatur: sedenim cum in aqua coire nequeat, noctu exeunt, atque ita noctem, quam longa est complexu mutuo cohærent.

Oculi prominentes quid denotent.

Huc spectat illud Aristotel. lib. 2. Rhetor. & Athenæi li. 13. ex quo dicitur, quod si ad nos, in oculis pudor.

LONGO POST TEMPORE PROGREDIENS.

A PVD Horum legas, hominem qui diuturniori tempore pedes æger sese mouere nequiverit, si tamen aliquando ingrediendi beneficium consecutus, per Ranam posticos tantum pedes habentem significare: ea enim posteaquam nata & informata est, sine pedibus aliquandiu viuit, adolecentique posticos primum pedes profert.

S O P H I S T A.

E ST & in sacris nostrorum literis mystica de Ranis Ægyptiacis mentio perquam frequens, quæ iugiter in Ægypto pluerint. Sophistarum nugæ, & Dialecticorum garrulitatem, per eas doctores quidam intelligunt: siue ob nullius significantiæ vocem tam argutam, tamque pertinacem: siue quod in luto voluptuosa sit earum habitatio, quorum vtrumque Sophistis attribuitur. Ab excellentia autem Sophistam Ægyptium vno doctorum omnium consensu dicere mos est, quod ad Protea nonnulli referunt, qui se omnia in rerum miracula transformaret. Sunt qui Ranae hieroglyphico hæreticos notent, qui, vt Eucherius ait, in cœno vilissimorum sensuum commorantes, vana tantum garrulitate oblatrare non desinunt. Æneas vir Platonius, Theophrasto, Ranae vitur exemplo, dū Cleonra garrulitate nobilem taxat: *Neceffarium, si vera sit opinio Theophrasti, quod anime post obitum brutis applicarentur, quorum vitam viuere videri, vt Rana, & Cleo una semper futuri essent.* A vocis autem asperitate Ranae nomen apud Græcos βαρεῖα, quasi βαρεῖον dicas, quod apud interpretes Theocritianos Thaliffis inuenias, βαρεῖον verò, si nobis dicere liceat, Asperifonum possumus interpretari. Vnde de maxime dissimilibus dicitur, Rana cum Grillo: id enim locustarum genus valde musicum, & ob acutum molliter stridorem conciliando somno à delicatis hominibus expetitur.

Hoc à Scholiaste Theocriti in Thalyssis.

D Æ M O N E S.

Q V I N E T I A M in Diuinis literis Ranae simulachra sunt cacodæmonum: quod libro Apocalypseo luculenter scriptum est: *Et vidi de ore Draconis spiritus tres immundos in Ranarum similitudinem.*

Apoc. c. 16.

P O Æ T Æ.

A D A M A N T I V S tamen aspera quadam seueritate commotus, per Pharaonicæ plagæ Ranas, mystico sensu Poëtarum carmina significari putat: quod inani quadam & inflata modulatione, cuiusmodi est Ranarum sonus, siue ille cantus sit, mortale genus omne in fabularum ineptias illerit. Nulli enim rei animal id idoneum aut vile, inquit ille, comperitur, nisi quod improbis & importunis clamoribus ad negotiosorum atque otiosorum simul fastidium vsque obstrepat. Miror verò tantæ eruditionis virum hæc de Poëtis sentisse: cum præsertim vbique sit interioris, vt ipse dicere solet, literæ asperioris: neque animaduertit, dum Poëtas carpit, Moyfi, Hieremiæ, Esaia, & plerisque omnibus Prophetis aliis se conuicia facere, qui vaticinia illa de diuinis humanisque rebus cuncta luculentis carminum numeris conscripta elaborataque libris demandauere. Quod si quos reprobare volebat, diceret, saltem quæ carmina: quippe Ithyphallicæ an Fescenina, an titrochaica Bacchi, quos Poëtas intelligeret, ne ob huius vel illius impuritatem sanctissimum hoc omnibus nomen profanaret, ipsumque totius mundi conditorem Deum, qui apud Græciæ totius Christianos Poëtæ nomine sanctæ colitur, incesse videretur. Nam quem nos factorem cæli & terræ dicimus, Græci dicunt παντὶν ὁ θεὸς, καὶ τῆς γῆς.

Pharaonicae plagæ per Ranas, explicatio.

S I L E N T I V M.

C O N T R A verò, vt vnde discessimus reuertamur, inuenias silentium significari etiam per Rubetam, Ranam illam grandissimam, quæ geminis veluti cornibus insignita est: propterea quod obseruauit magi, si ea in multitudinem vociferationibus obstrepentem inferatur, silentium fieri. Eoque spectare nonnulli putant Ranam illam Mæcenatis celebratissimam, qua is literas & tabellas obfignare solitus erat: utpote qui ea quæ literis crederet, silentio inuoluenda esse commonerit. Sedenim cum Rana, non Rubeta, in omnium sermone, ego eò potius rem spectare dixerim, quasi

Rana Mæcenatis quid indicet.

Mæcenatis

Mecœnas id in Augusti gratiam facit, de quo etiamnum infantulo illud fertur; quod in auito D suburbano obstreperentes fortè Ranas silere iusserit: cui quidem commento adeò fauit vetustas illa, vt ex eo negentur ibi Ranæ coaxare, quasi etiam adhuc tanti Principis imperio obsequantur. Voluisse igitur Mecœnatem hieroglyphico eo schemate taciturnitatē polliceri, in iis quæ Augustus eius fidei credidisset, non secus ac Ranæ ipsæ morosa adeò garrulitate insignes, illi adhuc infantulo parvère. Nam Sextus Aurelius & Eutropius, scribunt Mecœnatem præcipuum amicorum Augusto fuisse, ob taciturnitatem, quam tamen in eo nonnunquam desideratam ab Augusto Tranquillus ait. De Ranis id fertur, quod in frigidiore coniectæ fontes, obmutescant, translata in tepidiorem paludem, vocales fiant.

R V S T I C I T A S.

QUÆ verò Rana in paruulo numo quodam Romæ apud Massæos habetur, cum ab altera numi illius facie Dianæ pharetrata simulachrum dubio procul inspiciamus, facile in eam coniecturam ferimur, vt fabulam eam commonstret, qua rustici & maligni homines aduersus eius matrem Latonam vsi sunt: atque idè diuæ illius imprecationibus omnes in Ranas commutati. Vel cum dea sit humoris domina, animal illi maxime omnium aquaticum dedicetur: nam & adagium est, *Aquam Ranæ*, cum quid cuiquam quod maxime placeat, & voluptati sit, donatur. Sunt verò Ranæ conuitatrices, & agrestem illam asperitatem egregie præ se ferunt, tamque olim importuna, vt inito cum muribus fœdere, Abderitarum regionem incolis inde expulsis desolarint: in quorum ingentem multitudinem, quæ cladem huiusmodi fugiebat, Cassander Antipatri cum incidisset, eos in socios recepit, agrumque illis in Mæcedoniæ finibus assignauit.

* *

PIERIVS

F

*Batæx
Dap. Ex
Theocriti
Ergastis.
Sic in Gal-
lia ciuitatē
abranis pul-
sam memo-
rat Plin. li.
3. cap. 29.*

PIERIVS VALERIANVS AD PAVLVM IOVIVM

NVCERINORVM EPISCOPVM, DE IIS

QVÆ PER ALIQVOT PISCIVM

GENERA SIGNIFICANTVR.

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER TRIGESIMVS.

B

RAM omnino commentarius hoc de piscicorum aliquot significationibus, Paule Ioni do-
etissime deservitur, quod multa in ea piscium genera continebantur, ex quibus neminem atate
nostra frugem ullam colligere posse suspicabar: ita que fuerant olim piscium nomina, vñgò
hodie desiderantur. Metuebam vñgò labores in horum significationibus meos minime gratos
ideo futuros: quia in nonnullis non satis mihi constabat, qua ratione vel exemplo possent eorum
imagines describi, quarum bona pars esset mortalibus ignota. Naturas quidem & signifi-
catura, prout apud veteres auctores inueneram, facile poteram explicare, sed quorundam nomina tam

Græca quàm Latina, non videbar ita posse reddere, vt in foro cetario quis posset huius vel illius piscis speciem depre-
hendere. Quòd si ea de causis hieroglyphica hæc conscripta sunt, vt eorum quis vti posset imaginibus, irritus hic ple-
rumque futurus conatus videbatur: quoniam hoc præstare me posse minime confidebam. Videbam ad hæc, multos qui
provinciam hanc suscepissent, in tam multis hallucinari, fallique, eamque controuersiam de plerisque piscibus tot ab
hinc annis agitatam, eruditiorum penè omnium defatigatis ingenii, adhuc sub indice pendere, neque liquere prorsus,
per varias non incuriosorum hominum opiniones, eorum multa que vel quotidie in mensam apponuntur, quo fuerint
apud Latinos aut Græcos nomine nuncupata. Postea verò quàm eam te suscepisse provinciam intellexi, vt multa pi-
scium genera, quo nomine apud veteres vocarentur, edoceres, in eam sum erectus spes, vt tu, qua insignis es doctrina,
solicitudine atque diligentia, neque non alij in tanta atatis nostra eruditione, quanta non alias vñquam millesimo ab
hinc anno floruit, facile consequamini, vt vniuscuiusque piscis nomen ex vñgò redimere possimus, & oblitteratà penè
huiusce rei scientiam per vos restitutam intueamur. Quare quod perdere destinaueram commentarium adseruavi, te
vno fretus, qui bonam eorum partem tam accuratè cæperis indicare, id que tibi dedicandum duxi: vt si quid in eo ef-
set, quo quis vti vellet, te potius quàm me piscium magistrum agnosceret, & qua quisque pictura faciendus esset edo-
ceretur, atque ita laboris huius particeps fieres, dum piscem ego interiore, tu exteriori condire procurares. Sed iam,
si quid ab historiarum, quas tanto cum lepore, tanta cum fide scribis, occupationibus atq; tibi superest, nassam hanc no-
stram inspiciamus.

DE TORPEDINE.

AXIMAM omnibus admirationem in primis afferre videtur magica propemodùm vis in
Torpedine considerata, sed nos ea super quid Ægyptij senserint, enarremus.

MVLTORVM ASSERTOR.

EVm qui multos seruasset, Ægyptij sacerdotes per Torpedinè pictam significari instituerant: Pl. li. 9. c. 31.
siue quòd opem ferat pisciculis natandi & emergendi adhuc imperitis, eos ad se recipiens, quod Auctor
præcipuè obseruatum est in fœtu proprio, quem & emittit, & intra se recipit, vñaque interdum Tor-
pedo est grandis, quæ fœtus intra se octoginta haberet: siue, vt ipsi Ægyptij tradidèrè, quòd vñ
cum piscibus aliis in verriculum deprehensa, omnes plerumque sospitet, cum ne vis quidem homi-
num innumera possit verriculum educere, manibus & pedibus penitus obtorpescitibus: quia vene-
num quod effundit, per retia dilapsum in funes omnes quantumuis longos ad manus vsque piscan-
tium irrepit, & vniuersum mox occupat corpus. Quin auctores sunt qui pro comperto tradant, Tor-
pedinè hamo captam malum illud suum in lineam trāsmittere, inde per arundinem, moxq; in pesca-
toris brachiū diffundi, quo protinus obstupefacto, venatio in irritū cedat. Si quando tamen piscibus

Cc

Autlor
Matthæolus
in 'Disce. li.
2. c. 15. a Ga-
len lib. 6. de
locis affectis
& Pl. li. 31.
6. 1. & li. 9. c.
42. & Avic.
li. 9. c. 38. de
Nat. anim.

*Torpedinis
vires quan-
tum.*

aliis obuolutæ contrahuntur è mari, torporem experti sunt multi quam primùm piscem virga tange-
re voluerint. Quare in Anconitano mari maximè cauent, ne rete in altum iaciant, piscatoribus ea in-
commoda sæpe subeuntibus. Quæ quidem vis torporem infundendi, cum non in appropinquantium
tantum corpora, cominùsve eam attingentium, verum è longinquo, vel si hasta, vel arundine tence-
tur, lacertos quantumlibet validos cogat obtorpescere, pedes ad cursum velocissimos alliget, & ob-
stupefaciat, argumentum dedit, ut hominem ignavia egregiè præditum. per hieroglyphicum eius in-
dicari commodissimè posse plerique dicerent: quòdque magis mirum est, pisces etiam quos attigerit,
eodem torpore afficit, idque nō in pisces tantum, sed in vnumquodque animal præstare affirmat, Pla-
to, ita de Torpedine in Menone loquens: καὶ ἢ αὐτῇ τῇ αἰνῇ παλησιάζουσα. ἔσπιδον ναυκῆν ποιεῖ. Vchemēs
enim virus illud insuperabili frigore præditum, ubi duriores aliquam materiam nactum fuerit, quip-
pe vel vimen, vel funem, illi pertinaciū & copiosius adhærescit, circumfusumque aëra facilius con-
taminat, atque ita perperit: non fecus ac flamma ipsa per incensum filum vehementius transmeat,
quàm si cum torre iactetur. Sic & aqua fluuiialis capite vno in eam declinato sensim ascēdit, & totum
denique madefacit: quod tamen in crassiori elemento sensim atque contanter fit, in aërio quam ocyf-
simè fieri contingit.

DE REMORA.

ADMIRABILIS est & Echeneis, qua nonnulli, ut indicat Aristoteles, vtuntur ad iudiciorum
causas & amatoria veneficia, & quæ non ut Testudinis pes nauigiis importatus tarditatem
nauigationis inferre dicitur, sed naues ipsas tactu solo sistere, ac veluti anchora infrænare: **E**
vnde moræ alicuius iniectæ nascitur hieroglyphicum.

IMPEDIMENTVM.

*Hoc à Tre-
bio Nigro
Plin. libr. 9.
cap. 25.*

*Hæc omnia
quæ sequun-
tur sumpta
sunt à Plin-
io libr. 9. c.
25.*

*Echeneis ἀπὸ
τῆ ἔχου, ἡ ἁ-
βου: vel ἔχο-
μου ἡ ναῦς,
quod hæcat
nauis.*

Ibid. Plin.

NAM ea de causa impedimentum & obiectam tardationem per eam significari prodiderunt,
quod pisciculus is, non maioris ferè quàm pedalis magnitudinis, Limacis magnæ similis, navi-
gia stare cogit, nullo suo labore, non retinendo, neque alio modo quàm adherendo: infra enim cari-
næ applicitus pinnis, quas etiam tenues admodum habet, in transversum dilataris, tanti roboris est, ut
ruant venti licet, diceret Plinius, & sæuiant procellæ, imperet furori, ac vires tantas compescat, quos-
que non vlla interdum vincula, non anchoræ pondere irreuocabili factæ præstare queant, quantum-
libet magnos ipse paruulus ad eò infrænet impetus, & mundi rabiem domet. Echeneidi nomen à re-
tendis nauibus inditum: vnde etiam Epigrammatarij quidam veteres anchoram Echeneida vocita-
runt, Latini Remoram dixerunt. Huius habita impedimenti ratione Plautus ait: *Quam quid ille me tam
diutius remorantur remeligenes?* eo enim nomine Remoram appellat. Locum citat Festus ex Patina, Co-
mœdia.

SALVS.

MVTIANVS Muricem appellat, qui nauem à Periædro
Gnidum missam cum mandatis, ut pueri nobiles ca-
strarentur, tādīu in medio mari retardarit, donec prin-
cipem sceleris penituisset, ac alia quæ decretum ab-
rogarent mandata præuenissent, remque eo probari testimonio,
quòd eius piscis conchulæ Veneri Gnidia dicata, facti memo-
ria diutissimè propagarint.

PARIVNDI FACILITAS.

*Partus do-
lores soluit,
siue leuans.*

*Conciliatio
Plinij cum
Aristotele.*

SVNT qui ex pisciculo hoc pariundi facilitatem significari di-
scant: quòd exemptus aquis, salēq; duratus, in eum vsum asser-
uetur, ut grauidis alligatus partus facilitate iuuet, vnde ὠδονόλον-
τα, quasi ὠδον λύνοντα eum appellauēre Græci. Non abs re verò me facturum existimo, si calumniam
obiectam Plinio, quòd Aristotelem arguerit imperitiæ, sustulero; simulq; præstares hos autores quos
librariorum imperitia commisit, conciliauero. Locus est apud Plinium de Remora: *Pedes eum habere*
arbitratur Aristoteles, ita postea pinnarum similitudine. Sedenim apud Aristotelem, vnde locus hic de histo-
ria animalium lib. 2. cap. 14. desumptus est, non ita habetur, quin eorum is errorem arguit, qui pedes
eum habere prodiderunt, quibus omninò caret, sed quoniam pinnae habet pedibus similes, hinc
fit ut pedibus instare videatur. Sed cur non ipsa Aristotelis verba ponamus? ἐστὶ δὲ ἰχθύδιον τὸ τῶν πε-
ραίων ὁ καλεῖται σὶ τινες ἔχοντες ἰχθυῖδα. Paulò autem infra: ἔστι δὲ ἐν αἰσὶ φασὶ ἔχειν ποδάς, αἷς ἔχον, ἀλλὰ φάνεται διὰ
τὸ τὰς πτέρυγας ὁμοίας ἔχειν ποσὶ. Sed quoniam impium propemodum esset credere Plinium Aristotelis
verba ad verbum penè transferentem, quod præ omnium oculis erat, inficiatum esse, aut auctorem
immerito vellicasse, crediderim ego dictionem Aristotelis subditiā & adulterinam esse: fuisse
tamen in alicuius codicis margine notatam à quopiam, qui Pliniana verba Aristotelisq; eadem
agnoscebat, ut ita lectores admoneret, Plinium ex Aristotele illa decerpisse: postea verò librariorum
imperitia

F

A imperitia intertextam eam locutionem, ut pleraque id genus alia toto opere deprehenduntur. Legamus igitur cum Aristotele Plinium concilians: *Pedes eum habere nonnulli arbitrantur, cum minime habeat, sed ita videri propter pinnas, quæ sunt pedibus similes.* Cui sententiæ meæ, spero, vnumquemque peritum virum procliuiter accessurum.

DE ANTHIA.

PLVTARCHVS eo libello quo differit, vtrum aquatica, an terrestria animalia magis prudentia præstet, quem piscem Homerus *ἱερὸν*, id est, Sacrum appellauit, Anthiam esse videtur opinari. Eustathius tamen *ἱερὸν*, magnum interpretatur, ut *ἱερὸν ῥοδίου*, & *ἱερὸν ἀνθίου*, cui Anthiam etiam accedit. Alij *ἱερὸν* *καὶ ἱερὸν*, hoc est, emeritum exponunt, veluti Sacrum Bouem dicimus, qui sit à iugo in posterum dimissus. Cæterum Homerus eo versu qui legitur, *ἰλ. ω.*

Magnanimiti & magnum morbum comitalem.

ὡς ὅτε τις Φῶς

Πέτρη θηή προσδλήντι κάθ' ἰδρύθ' ἱερὸν ἰχθύω

Ἐκ πόντου θύραζε λίαν καὶ ὀνόσι χαλκῶ.

In procurrente ut quisquam

Cautè sedens falso sacrum de gurgite piscem

Extrahit eratis hamis, sinòque prehensum:

sacrum idè piscem appellasse videtur, quod maritima omnia fuerint antiquitus sacra & piscari religiofum esset: veluti Vlyssis socij non nisi magna fame coacti ad piscationem confugiunt: ita enim Homerus:

B merus:

Ἀλλ' ὅτε δ' ἡγήσας ἱερέφθιτο ἦια πάντα

καὶ δ' ἄρ' ἔλεγε ἐφέπεσκον ἀλητοῦντες ἀνάγκη

ἰχθύς ὀρνιθῶς τε φίλας, ὅτι χῆρας ἵκοιτο

Γναμπόις ἀγκίστροισιν, ἔταρε ἧ γαστέρι λίμνῃ.

Sed postquam in ratibus penus est exhausta, marino

Quærere venatu victum coguntur iniquum.

Piscēsque, volucrēsque, manus quò intendere possent

Incuruis captant hamis, vis namque adigebat

Imperio safamis.

Huc & Theocritum citant Berenice, Leucum piscem appellasse Sacrum. Eratosthenes putat Chrysohrin potiùs Sacrum appellari, & hoc aiunt sentire Galatea Callimachum. Theocritianus piscator aureum, quem cepisse somniauerat, piscem Neptuno charissimū esse religiosissimè veretur. Sed multi Elopem, nonnulli Pompilum dicunt. Et Delphinum etiam Sacrum volunt. Plinius Planos omnes sacros existimari autumat. Vt cunque tamen auctores alijs atque alijs faueant, bona eorum pars in Anthiam consentiunt, rarum inuentu piscem, frequentiore tamen circa Pamphiliam, de quo habita raritatis ratione dixerit Martialis Epigrammatarius:

Ad palatinas acipensera mittite mensas,

Ambrosias ornent munera rara dapes.

Et in Chelidonis insulis, Pl. li. 9. cap. 59.

Quem sanè inter selectiores cibos ponit M. Tullius Cusculanis, neque non libro: *De finibus bonorum & malorum.* Neque sum nefcius, qui reperitur in Arethusa fonte, alium forma esse, & alia de causa sacrum. Cur verò tam multa super Anthia quaesierimus, ea fuit causa, quod hieroglyphicum eius significatum posaturi, nolimus quempiam à nobis contendere, piscis eius formam & nomen nostro seculo cognitas, cum omnis anteacti temporis curiositas in re peruestiganda defessa, nihil adhuc certi protulerit.

SECVRITAS PERICVLIS LIBERA.

ID autem nostri fuerit instituti, dicere quemadmodum per Anthiæ piscis figuram securitas à periculis omnium timore libera proponitur. Hieroglyphici causam asserunt, quod quo is in loco sit, nullam ibi belluam reperiri confessum est: eum siquidem non aliter vitant belluæ, quàm Suem Elephanti, Gallum Leones: quo iam indicio securi spongiiatores vrinantur. Quod verò diximus Planos omnes Plinio sacros esse, certissimam ait ille securitatem vidisse Planos pisces: quia nunquam sint vbi maleficæ bestiae, qua de causa vrinantes Sacros eos appellant.

SECVRITAS OTIOSA.

QVONIAM verò perdifficile est certam piscis huiusmodi formam adinuenire, cum ætate nostra vel ignotus mutato nomine inter alios obrepit, vel indignatus alios sibi præferri sponte solum verterit, neque maria nostra inuisere ampliùs dignetur: non abs re me facturum existimaui, si, quandoquidem in securitatis hieroglyphicum incidimus, neque satis de pisce constat, alias quasdam eius species, quæ vti cuiuspiam fortè futuræ sint, ex numis veterum substituissem. In numo enim Neronis dea est sella sedens, dextera manu ad aurem appressa, sinistra trophæum in virgula tenens,

Hinc illud Plutarchi Sympos. 4. c. 4. in parci, qui caparis vilissimis vesciebatur, cum posset Anthia plenidius vivere.

το πέντα
θίδεν.
Ανδ' καλλί
αρά τ' αὐτό
μας, σὺ βλά
ντος πεδίοις
requi-fo.
In Henri-
ton.
M. Aul. Phi-
lippi.
Antonini
Pij.
Lucille Au-
gusta. &
M. Orbo.
Cef. numi.

crure sinistro, quàm longum est, exporrecto, cuius inscriptio est, SECVRITAS. Et quantum pertinet ad dexteram eo modo sitam. Plinius Epistola quadam ad Romanum ait: *Nihil quod in dexteram aures fiduciam mei dormias.* Quod verò ad exporrectum crus pertinet, Lucianus libello *De iis qui salario conducti degunt.* *Et illud quod in votis omnium est, extensis pedibus tandem acubare possis.* Tale quiddam apud Aristophanem, Pluto. In altero Neronis eiusdem dea sedens, ara antè posita, radium laeva tenet, dextera caput ab occipito sustentat: de quo gestu Terentius, *Faciám in utramvis autem otiosus ut dormias.* Bassilius & Menander id de otioso dici volunt, turpique qui sit desidix deditus. Inscriptio verò numi, SECVRITAS, vt in superiori. In numo verò Imp. M. Iul. Philippi Aug. dea sedet, dexterâque sagittam tenet, laeuam supra caput tollit innixam sellæ. Hieroglyphici inscriptio, SECVRIT. ORBIS. In numo Antonini Pij Aug. Brit. dea sedens cum radio in laeva, dextera capiti & sellæ innititur: Inscriptio, SECVRITATI PERPETVÆ. In numo Lucillæ augustæ nutrix est sedens, tribus infantibus appositis, quorum vnus lactens in gremio est, duo ante pedes vnâ colludunt: inscriptio, SECVRITAS. In numo, circa quem literæ, IMP. M. OTHO CÆSAR AVG. TR. P. à laeva dea stans, quæ laeuâ scipionem tenet, dexterâ aquilam: literæ, SECVRITAS P. R. Sedenim partim hæc in Sellæ commentario, atque vbi de Aquila saxum gestante differuimus, neque non in Anchora, reperuntur.

DE CEPHALO.

IEIUNVS.

 VNT qui ieiunum hominem ostendere volentes, Cephalum ex Mugilum genere translitteratum pingant: is enim non nisi mucore vescitur suo, quamobrem ipse semper ieiunus, atque hinc illa interfini ganea adeò expetita suauitas. *νεσπεδος* à Græcis appellatur, à nonnullis Plotēs. Atque insuper adagium circumfertur, *νεσπεδος νεσποδός*, de ieiunis. Tantique stuporis esse fertur, vt in metu occultato capite, delitescere corpus reliquum arbitretur, eoque nonnulli non illepidè proverbium trahunt.

VITANDI PERICVLI SOLERTIA.

Cestren ieiunat, siue
νεσπεδος, siue
me oscitat.
Meminit
Athenæus
lib 7. Diph.

PER eundem Cestrea qui modò stuporem præ se ferebat, vitandi periculi solertiam significari comperio: siquidem is, vt luculentissimè scripsit Oppianus, cum se retibus circumuentum senserit, in sublime sese alacri iaculatur saltu, totoque virium conatu in summam vndam affectat emicare, ac plerumque accidit vt subera transiliat, quibus retia suspendantur, atque ita capturam euadat. Secus tamen accidit in stagnis Venetis; noctu enim eos potissimum capiunt, incensa igne fornacula, quam in cymbulæ prora statuunt. Eam duæ, vel interdum plures cymbæ à dextera laeuâque adherentes, leui tacitoque lapsu comitantur. Cephalus tum siue metu percussus vibrantibus in aquarum ima radiis, siue candicandi eo splendore allecti (nam cura est vt illustri admodum flamma succendantur) pernici saltu Delphinorum in morem extra vndas sese quæ flamma micat ei aculantur, atque ita sponte in paratas ad id cymbas decidunt: captura ingenti ad satietatem plerumque exuperante, spectaculo autem maximè delectabili.

DE SCARO.

PRVDENS CAPTIVITATIS DECLINATOR.

A Plin. lib.
32. cap. 2.

A magna est prudentia Scarus, per quem callidum captiuitatis declinator. m significari tradunt. Is enim, inquit Ouidius eo volumine quod Haliuticon inscribitur (quod opus olim à Nigidio elucubratur aiunt) si nassus inculsus fuerit, non fronte erumpit, nec infestis viminibus caput inserit. Apud Elianum legas, eum simulac caudam extra nassam protulerit, à sociis mordicis apprensa cauda foras extrahi: si verò protulerit caput, adesse qui cauda sua porrecta ansam effugiendi præbeat.

INGLVVIVOSVS.

Idè & Plinius
lib. 9.
cap. 17.

HOMINEM voracem & ingluuiosum, lamia quippe laborantem ait Horus, per Scarum pictum intelligebant, tam quia solus in genere ruminet, quàm etiam, quia obuios quosque pisciculos depascitur. Aristoteles quoque solum hunc inter pisces quadrupedum ritu ruminare creditum autumat, diuersâ que omnino alij specie ventri esse, cuius intestinum simplex etiam se replicat, & in vnum continuûmque resoluitur. Assimilatur is Auratis specie squamarum, sed colore atque sapore præstat, vt qui Sapphiri gemmæ radiolos imitetur, tantæ apud veteres existimationi, vt Ennius eum Iouis cerebrum appellaret. Eum autem idèò ruminare aiunt, quòd dentes neque serratos, neque vtrinque confertos habeat, sed altera tantum oris parte planos. Nam & animalia reliqua quæ ruminant, parte altera dentium carent: pronissimumque à natura, vt quod malè mansum est, ea repetitione ne conteratur, atque ita confici possit.

A

DE MVLLLO.
DIANA LVCINA.

Mullum
vulgò bar-
bonè dicitur,
à barba ge-
mina.
Ideoque pi-
scatoribus
præerat no-
mine Trigla
iuxta Apol-
lonida.

ET Diana illa syluicultrix marino culta simulachro est: nam ea per Mullum piscem, quæ Græcis omninò Trigla est, exprimebatur, alienissimo, vt multis videtur, hieroglyphico. Causâ ponit Eustathius, quòd piscis huiusmodi ter, vt Poëta Cilix ait, anno pariat. Dianam verò leuandis partibus inuocari, Lucinæ nomen indicat: ea siquidem, vt apud Catullum, Lucina dolentibus, Iuno dicta puerperis. Meritò itaque cui sit ter anno soluendi partus facultas data, Dianæ gratum, & cum primis familiare animal existimatur. Nam quod tria sint virginis ora Dianæ, quid sibi velit, alibi declaratum. Athenæus Triglam Dianæ dicari propter venationem putat: illæ enim marinos lepores hominibus lethales, perinde ac terrestres hos venatici Canes insectantur, neque ab eorum viru mali quicquam patiuntur, vel ob impediendæ Veneris vim, quam ferunt inesse vino, in quo suffocata fuerit, quod Therpsicles apud Athenæum ait epotum vino Veneris vsum adimere, mulieri concipiendi facultatem inuidere.

DE SARGO.
ALIENI LABORIS FRVCTVS.

B **M**OMINEM ex aliorum laboribus sibi fructum & gloriam vsurpantem, & alienam, vt ita dicam, messem demetentem, significare qui volunt, Sargum & Mullum pingunt: sequitur enim Sargi reliquias Mullus, atque vbi ille luto excitato abierit (fodere enim potest) Mullus descendit, & pascitur. Nascitur Sargus in Ægyptio mari ferè, vnde Lucilius:

Plin. libr. 9.
cap. 17.

Quem præclarus Elops, quem Ægypto Sargus mouebit.

Sedenim Brundisium maxime commendat Ennius.

DE PASTINACA.
PARRICIDÆ SVPPLICIVM.

EVM qui parricidij pœnas dederit, significare si vellent Ægyptij, piscatorium hamum Pastinacam piscem attrahentem pingebant: ea siquidem venatu detenta, spina quam in cauda gestat, niraptorem eiacularur, ictu maxime lethali, nisi coagulo Leporis vel Hædi vel Agni drachmæ pondere ex vino succurratur, quod & huiusmodi, & aliorum marinorum ictibus præsentaneo est remedio. Hoc verò κατὰ πάρεργον dictum ea de causa opportunum fuerit, quòd cuiuscumque incommodi remedia, passa sunt, vt vulgus ait, palma vbique proferenda. Est verò Pastinaca, quem Græci ῥεγγόνα vocant. Eam aculeo vim inesse tradit Aelianus, vt si quis eo frondentem arborem pupugerit, haud ita post folia omnia decidant, arbôrque veluti magnis solis ardoribus exsiccata prorsus exarescat.

Plin. Idem
lib. 9. c. a. 48.
O. cap. 42.
Exiant a-
lia remedia
apud Mat-
theolum In
Dioscoridē
lib. 6. ca. 45.

DE NEBRIADE.
VORACITAS INSATIABILIS.

C **M**OMINEM cibum immodicè sumptum euomentem, ac nihilo secius insatiabiliter mox crapulantem significaturi, marinam Mustelam pingebant, quæ Nebrias est nonnullis: ea enim ore, vt Ægyptius interpres Horus ait, parit, innatanque mox quæ pepererat conuenatur, atque despascitur. Sepias itidem ac lolligines ore parere sunt qui velint, id redarguit Aristoteles, partus foueri ore dicens, & emitti, propterea que putari eas ore parere.

DE FVCA.
REI DOMESTICÆ STVDIOSVS.

DOMESTICÆ rei studiosum hominem qui significarent, Fucam pisciculum, his similem quas vulgò Tincas appellamus, sed colore subuiridi, pingebant: ea enim sola ex marinis piscibus nidum sibi construit, & in stragula parit.

DE RAI A.
CAPTATOR.

CAPTATOREM hominem notare si vellent, Raiam pingebant: gestat enim illa ante oculos suos gemina fila, in capilli speciem, extrema quorum rotundis quibusdam præpiliantur quasi esca causa additis his ea, vbi locis arenosis aut feculentis obturbato solo se absconderit, piscatur, attollens fila illa sibi præpendentia. Dum enim pisciculi occur-

runt, & capita machinamenti pensilis pulsant, ipsa sensum fila subducens eos allicit, donec ad os ad-
moueat, atque ita repente corripit. Sepia quoque hoc eodem vitur machinamento, in Cancris
alliciendis, quorum audissimae est.

DE SCOLOPENDRA.

ANIMVS A' VITIIS DEPVRGATVS.

*Tereftres
quidem, at
nonmarinae,
ex Plin. Ea-
dem Plin.
lib. 9. cap.*

OMINEM qui animum suum à vitiis affectibusve cruciabilibus depurger, quæque se læ-
dant, eximat & expellat, significare si vellent, Solopendram effigiabant: eam nonnulli Cen-
tipedam vocant. Ea autem ubi hamo deprehensa fuerit, quam longissimè potest sese ex-
porrigens, hami lineam abrodit, quo deuorato, interiora sua foras euomit, donec hamum
eiiciat, dein recipit intrò ac valet ea qua prius salubritate.

DE PHOLI.

PARTO FRVENS.

OMINEM iis quæ sudore proprio comparatit fruentem indicaturi, Pholim piscem pinge-
bant. Ea enim mucorem quem ipsa emittit ad altam crassitiem sibi obducit, vt tota vi-
sco delibuta videatur: ita vt in eo quasi cubili conquefcat, vnde illi nomen: *Φολος* enim
nidificare est. Videndum verò, an hæc sit Aufoniana Tinca ita passim hodie nuncupata, quam na-
tura ipsa videtur in vulgi pauperisque plebeculæ solatium protulisse.

E

DE SQUATINA.

FABER LIGNARIVS.

Squatina meruit inter huiusmodi significata recenferi, per quam fabrum lignarium
intelligi volebant. Est enim piscis tam asperæ, scabræque ac validæ cutis, vt ebur ea, neq;
non ligna quantumlibet dura, poliantur. Nam ex mari fabriles quoque vsus veniunt, vt
omittamus fabrilis instrumenta omnia in huius piscis capite deprehensa. Quin & ser-
ram conficere didicimus ex huius piscis osse ita crebrò mucronato, qualis longa annorum serie su-
spensa fuit tholo ante D.D. Petri & Pauli conditorium, priusquàm à Iulio II. illa venerandæ anti-
quitatis monumenta solo æquarentur, iactis mox tam ingentis machinæ fundamentis, quam neque

Nati natorum, nec qui nascuntur ab ipsis,

vllo vnquam tempore conspecturi sunt.

DE CLYPEA.

LVNARE CORPVS.

N Arari Gallix fluuiio piscis est quem vocant Clupeam, Veneti Chieppam, Romani Lac-
ciam. Sed quantum Romæ carnis & molitudine & bonitate præstat, tantum apud Ve-
netos vtilior, plebeiisque habetur: vt qui in eiusmodi stagnis minimè pinguescat, spi-
narum verò multitudine atque densitate fastidio sit. Sed utcumque apud nos sit, in eo
Gallix fluuiio ita Lunæ naturam imitatur, vt ea crescente candescat, decrecente verò nigrescat. Acci-
dit verò ei, vt cùm corpus nimium auctum fuerit, spinæ quoque, quæ per vniuersam e-
nem conti-
nuatis quibusdam ordinibus porriguntur, & ipsæ quoque ad crescant, adeoque extendantur, vt ani-
mal id interimant, quod in mirabilibus Italicis tradit Heliodorus. Qui quidem piscis si Ægyptiis
innotuisset, nimirum Lunæ cum hieroglyphicum posuissent. Aiunt etiam in eius capite lapidem
grano salis similem, qui faciat ad quartanas.

F

DE APVA.

*Serra ex
Squatina,
Pl. li. 31. c. 8.
Pluere.*

ST pisciculorum genus quod ex sola pluuiâ procreatur, Apuam Latini vocant, aspiratio-
ne Græci vocabuli repudiata: ἀψύρ enim illi *ἀψύρ* id est *ὕδωρ* eam dicunt. Ligustica Tyrthe-
næque omnis ora, cùm plurimum, p, literam in ch, vertat, vulgò Anchuiam vocitat, n,
etiam litera ad incitatoriẽ primæ syllabæ sonum adiecta. Sunt qui has in halechularum
genere connumerent.

FESTINANTIA.

ERAT is pisciculus festinantix signum: nam ubi vel minimùm concaluerit, coctus est, vnde
adagium, *Adigem Apua*, cùm quid celerrimè factum; vel ipso temporis momento significa-
mus, de quo in Augusto apud Tranquillum. Et prouerbio dictum *ἔσθ' ὅτι ἀψύρ*, quasi satis sit ad
eius

Acius cocturam spectasse tantum ignem. Hanc Veneri sacram ait Athenæus, quam Stilpon Philosophus Megarenſis Neptuno cum immolaſſet, promeruit ut ea ciuitas magno Apuarum prouentu fuerit à Deo locupletata.

Aphya vidit ignem li 7. Diphu. quia Venus & spuma nata maris.

DE HIRVDINE.

HIRUDO quoque aquaticum animal, cuius plurimus in medendo vsus, significata quædam habet hieroglyphica.

SANGVINARIVS.

CRUDELISSIMUM siquidem hominem, & humani cruoris auidissimum, per eam significari notius est, quam adnotare oporteat. Et Cimeta apud Theocritum, Pharmaceutria, quam Poëta transtulit ex Euphorionis Mimis, non aliter ab amore sibi sanguinem exutum lamentatur, quam si limosa Hirudo corpori suo applicita fuisset:

Hinc sanguisuga dicta, & sanguisuga.

*Αἰεὶ ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τὴν μέλαν ἐν χροὶ ἀίμα
ἐμψύς, ὡς λιμνῶντις ἅπαν ἐνδεδέχθαι ὡπικας.
Heu crudelis amor nostro saturate cruore,
Summa affixa cuti velut hunc suxisſet Hirudo.*

INSATIABILITAS.

BVERVM ea etiam insatiabilitatis est signum, quandoquidem ad suctum admota non prius ab opere desistit, quam tota sit supra modum sanguine tumefacta, quod ita expressit Horatius:
Non missura cutem nisi plena cruoris Hirudo.

In fine de art. poetica.

DE LEPORE MARINO.

MINIMA DE CAUSA EXANIMATVS: VEL,

DAMNA MVTVA.

VI marinum Leporem pingunt humano tactum digito, mihi videntur significare voluisse, vel hominem minima de causa exanimatum: quandoquidem ferunt eum qui non modò digito, verum etiam virga Leporem marinum attingerit, quamprimùm eum exanimascere, & nisi promptuarium sit remediũ, etiam mori. Vel mutua damna ex eadem pictura libet interpretari: nam hieroglyphicum hoc apud veteres non inueni: quia humanus attactus Lepori etiam est exitialis, in Indico præsertim mari, ut à Licinio Macro traditum ait Plin. Ita nusquam non mollis Lepus. Nam & per Ruricolam, molliem quandam effeminatam intelligi suo loco diximus inter quadrupedes, tum ob timiditatem, tum ob pulpamenti copiam, quorum vtrumque feminarum proprium, cum audacia virilis omnino sit. Caro enim pars feminea dicitur. Neque postremi nominis Philosophi sunt, qui ossa à mare, carnem à femina procreari velint, & ad embryi coagmentationem vtriusque concurrere genituram. Facit præterea ad effeminationis significatum, quod Hippon Philosophus ex feminibus tenuibus magis feminas, ex densioribus mares fieri contendit: quod tamen eorum dissertationi relinquimus, qui naturæ secreta altius rimantur. Nam cum sint qui totam hanc fabricam ex mare constare distitent, neque feminam præter fomentum quicquam aliud cõferre de suo, Anaxagoras tamen, Parmenides, Empedocles & Epicurus aliquid etiam ex parte matris ad generationem accedere asseruerunt: præcipuè verò Alcæon, sed, ut Censorinus ait, is non definitè se scire confessus est, ratus neminem posse perspicere.

Plin. lib. 32. cap. 1.

De die nat. cap. 4.

S P O N G I A.

ED cur Spongiã prætereamus, quæ & ipsa inter aquatica enumeratur animalia: utpote quæ refugiat ad tactum, sequè in angustum colligat? Vt cumq; verò, sua hæc habet hieroglyphica.

BIBACISSIMVS.

VVLGATISSIMUM enim est, naturæ bibacioris hominem per Spongiam significari, ea quæ omnibus in promptu est causa, attractu solo tantum humoris exugendi. Quò accedit festium vulgi dicterium in Vespasianum iactari solitum, quod dictitabat eum procuratoribus pro Spongiis uti, quòd quasi siccos madefaceret, & exprimeret humentes. Credebatur enim procuratorem rapacissimum quemque ad ampliora officia ex industria promouere, quò locupletiores mox condemnaret, atque ita ille eorum rapto frueretur. Quòd verò scriptores hic Siccos pro Pauperes ponunt, cum Horatiana facit elocutione, ut in Epistolis:

Suetonius in V. spaf. cap. 16.

*Sin prodesse tuis paulò benignius ipsum
Te tractare voles, accedes siccos ad vinctum.*

quippe, ut palam est, pauper ad locupletem.

Suetonius
in Augusto
cap. 83.

AB Augusti tempore receptum est, vt pro abolitione Spongia capiat, ex quo ille Aiace
suum, quam tragediam penitus aboleuerat, in Spongiam incubuisse respondit, ad ensē allu-
dens, in quem Ajax sponte sua incubuerat.

MOLLITIES.

ALII mollitiem etiam per Spongiā significari voluerunt, de quo Plutarchus opusculo eo, quo
docet, quā ratione internoscere adulatorē ab amico possimus, Comici, cuius non ponit no-
men dictum citat, *ἐν μὴ ποιήσοις ἀσχητὰς μαλακώτερον πρόσωπον*, Nisi corpus Spongia mollius reddidero, de
verberibus loquens, quibus eum cædendum interminabatur.

De Glanis
Plin. lib. 9.
cap. 43.

DE GLANI.

VERVM agè inter minutos hos proceriorem vnum aut alterum inferamus: vt ita pisciculo-
rum, qui præmissi sunt, sordes emundentur.

PATERNAL DILIGENTIA IN FILIIS EDUCANDIS.

Plin. hoc
offic. tribus
Siluro li. 9.
cap. 51.
Glanis deli-
gètia in suis
educandis.

PATERNAM in filiis educandis diligentiam, eamque accuratissimam exprimere si vellent, pi-
scem Glanim pingere instituerant. Oua enim is quæ femina destituerit, perseveranti custodia
tutatur ad quadragesimum & quinquagesimum vsque diem, ab iis denique non abscedit, donec
ira coalescat soboles, vt ab reliquorum piscium iniuria se tueri valeat. Tantumque eius affectum ef-
fugerunt, vt dum ova deferere minimè patitur, à piscatoribus ea trahentibus in vada facillimè ca-
piatur, tam ardenti animo, tamque pertinaci studio apud illa permanere contendit. Hæc Ælianus
qui Glanim etiam Siluri speciem similitudinemque habere dicit.

Plin. lib. 9.
cap. 15.
A Sue.

ST verò Silurus, vt veteres omnes authores tradunt bestia malefica, quæ, vt inquit Plin. &
homines & Equos deuoret. Sed & Glanim Pausanias ait hominum esse deuoratore. Ne-
quaquam verò Sturio esse potest neque Glanis, neque Silurus, cum minimè fera esse possit
Sturionis natura, tam molli delicatoque ora prædita, quæ siue ex porculetis in eam euadat magnitu-
dinem, siue alterum sit genus, *ὅπερ τὸ ὄνομα* pisci nomen *ὕκα* apud Athenarum atque is inter grandiores.
Idem verò author, & Porcos, & Siluros inter Nili pisces enumerat. Et Hispania omnis Sturionem
Sulium vocat, literis transpositis, quasi velint Suilum dicere, hoc est, Hycam. Sunt quidem in Da-
nubio Siluri celebres, sed non minùs Hycæ, quæ de re aliquid dicit Hermolaus, sed hæc alij viderint.

DE THYNNO.

THunno, cuius vsus tam recentis, quàm sale durati, frequentissimus per vniuersum terra-
rum orbem est, cum nullo non in littore capiat, nihil aliud inueni quod hieroglyphicis in-
feri posset, nisi vel strabonem vel limis oculis prospectantem, ex eo significari.

LIMIOCVLI.

Imo dextro
ex Plin. li. 9.
cap. 15.

LÆVO enim ille oculo plus cernit, utroque hebetet: quare Byzantij frequentissima est eorum ca-
ptura, quo tempore transfretant, quia micantissimi lapidis, qui ab imo freti lucet, fulgore per-
cussus, in sinum qui ab læua est, numerosissimo diffugiunt cætu. Apud Æschilum legas, in sinistrum
oculum intorquere Thynni more. Sed hoc pertinet ad prouerbia.

PIERIVS

A

PIERIVS VALERIANVS AD MAXIME REVERENDVM

COSMAM GERIVM DE IIS QVÆ PER

PISCEM IN VNIVERSVM SIGNIFICANTVR

déque mari mox copiosè,

* *

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER TRIGESIMVS PRIMVS.

B VPERIORI anno, cum te & amicos alios Pataniꝝ Philosophantes inuisssem, déque vestris & nostris studiis (si modo mea in illo studiorum genere censerī possunt) multa contulissimus, quibus explicandis scripta ego nescio qua mea vobis legendā proposuissim: animaduerti, Cosma studiosissime, pro tuo erga me amore, magna te affectum latitia, quod cum quem sciebas per longa temporum intervalla multis & inuis occupationibus à literarum studiis auocatum, audentem tamen inspicere de literis aliquid reminisci, proindeq; veluti Entellum aliquem, cui iam gelidus tardante senectū sanguis hebesceret, in certamen accenderes & excitarēs, orare discedentem me cœpisti, ut istiusmodi generis scripta sapius ad te legendā transmitterem. Ego tamen etsi te nostris nihil indigere existimabam, quem vniuscuiusque doctrina præceptis & institutis abundare oportere persuasum habebam, qui apud eruditissimum Romulum Amasæum tota educatus adoleſcētia, nunc Bonamicum, Lampyridium, & alios istuc habeas, à quibus veluti ab oraculo, tuis omnibus satisfieri cogitationibus potest, neque me quicquam tam reconditum, tam rarum de Musarū arcanis afferre posse, quod illis & tibi, qui eos audis, nō longe sit exploratius, quam ego per interrupta totiens literarum studia potuerim obseruare: constitui tamen aliquid ad te mittere, quod meæ in te obseruatia signum & monumentū esset, idq; præcipuè delegi, quod si non doctrina, certè ipsa rerum varietate delectare posset. Nā cum piscium quasdam species ex hieroglyphicis decerptas, & tui & mei amici quidā acceperant, supererat adhuc de piscibus in vniuersum, quid veteres illi sacerdotes Ægyptij sensissent, dicere. Id commentarium adhuc à nemine occupatum veluti τὸ πρῶτον, apud me diligentius asseruabatur, quod tibi dedicandum existimari. Tu quidquid id fuerit, pro tua comitate hilariter suscipias velim. Videbis verò hic quantæ fuerit abominatōnis apud Ægyptios Pisci, quem nos tanto mox honore prosecuti sumus, quantum inter mortales super eo sit vniuscuiusque ferè nationis iudicio variatum. Sed ne tam longa morer epistola, rem ipsam hinc auspicabimur.

C

PROPHANVM.

PROPHANVM in primis atque abominabile per piscem apud Ægyptios sacerdotes significari proditum, quem & pollutum aiebant, & à mensis suis amoueant, in eo scilicet piscium genus damnautes, quod hi plurimū alter alteri grassatur cibi causa: præterea quod nullius sit nutrimenti, tanquam faciliè computrescat, ut cum minimè asseruari possit, prouerbium infordidos emanarit, *Piscis repositus*, & apud Plaurum dicitur vulgatum, *piscis nequam nisi recens*. Quinetiam constat Æthiops illos qui sola piscium alimonia victitant, breuioris omninō vitæ quam nos esse. Denique ut in Phædone est, apud Platonem, nihil nasci in mari loue dignum existimabant. Sanè Zo-roaster vnā cum Magis, inter animalia, quæ bonis malisque genis obnoxia sint, discrimen posuere, ut bonis dedicata opinentur, veluti Canes, & volatilia, & Testudines terrestres: malis verò, aquatica omnia, cumque beatum putant euasurum qui plura enecat.

Αποσπασ-
τος, ci-
tatur à Plu-
tar. in Sym-
pos. decadis
7. cap. 4.
Citatur ab
Ereſmo
cib. 4. cent.
1. prouer. 7. 4.

DVÆ MORTALIVM CONDITIONES.

ILLVD ad hanc vsque diem à Iudæis magna religione seruari manifestum, ut ex Mosaice legis præcepto piscem non attingant, nisi qui pinnatus sit & squamosus: lubricos verò & trucesq; omnes auerſentur, id quod ita interpretatur Adamantius, ut per aquas, mare vitæ huius intelligat, in cuius fluctibus mortales assiduè volutamur: in hoc mari nostro pisces, qui pinnulis iuuantur, & squamis muniantur, ad superiora faciliè sustolluntur, & aëri huic viciniore sunt: veluti qui libertatem spiritus quaerant. Talis est ergo sanctioris vitæ vir quisque, qui intra retia fidei conclusus, bonus piscis ab Asser-

Pinnatorū
& squamo-
sorum pis-
cium hiero-
glyphica.

*Inuolare, a
falsitate
nona dedi-
cationis re-
ph. ab. 10.
xvi. 9. 10.
no.*

tore nostro nominatur, & in vas conseruationis immittitur. Squamosi verò quorū? per hos intel- D
ligit idem author homines qui parati sint vetera indumenta deponere, nouūque hominem induere, & vt Gregorius Nazianzenus diceret, ἐκκαθάσαι. Latini Græcam secuti locutionē. *Encarnare* dixe-
runt, vt ita omni mentis duritia deposita, animum Deo tractabiliorem offeramus. Qui verò neque
pinna, neque squamas habent, ijin imis semper versantur vadis, & in cæno plurimū volutantur,
veluti sunt Anguillæ, Rhombi, & huiusmodi reliqua, quæ nequeunt ad aquæ summam ascendere,
ad superiora quippe peruenire: atque ii sunt qui luto, hoc est, turpitudini & vitiis inhæstantes, ad vita-
les auras superiorēmq; spiritum attollere nequeunt: ad eam carne turgidi & vndecumque oppleti confer-
tique sunt, vt neque deponere facile quicquam possint, neque se attollere, aut ab ea cui affixi sunt sece
subleuare, hoc ita terrestriū affectu grauati, vt nullam cælestium curam sulciant, crapulæ tantū,
libidinibus, cupiditatibusque suis implicati: quibus quidem voraginibus hausti, simulatque cecide-
rint, nihil quicquam conantur emergere, sed ita recumbentes, in eodem quo hæserint luto voluta-
ri delectantur. Eodem inuoluuntur cæno Philosophi, qui naturæ tantū principiis insistant, ad na-
turæ verò ipsius authorem, cuius Spiritus super aquas fertur, nunquam attolluntur. Eodem impli-
cantur Iuriconsulti, qui leges non iustitiæ studio, sed lucri tantū cupiditate proficere. Eodem vo-
luntur sacerdotes, qui cæremoniis ore tenus prosequuntur: quid verò per cæremonias intelligi fie-
riue debeat, aspernantur. Quin etiam Oratores, neque non Poætæ, qui facundiæ tantū vbertatem,
affluentissimōsque verborum fluctus, ingentēque vocum strepitum, canorāsque nugas admirantur:
quæ verò ad integræ vitæ institutionem faciunt, nihili pendunt, vnā cum superioribus in imo huius-
modi fundo, quippe vbi liuidissima maximēque est profunda vorago, supini detinentur. Atque hoc
est illud profanum, quod vetus illa pietas tantoperè auerfabatur. Gentes tamen aliquas inuenies (vt
alienigenarū quoque instituta conquiramus) quibus pisces sacrificare mos fuerit: veluti Bæotij facie- E
bant, qui selectiores quasdam Anguillas ex eo genere quæ Capaides appellantur, præcipuæ commen-
dationis in Eubæa, Diis immolare consueverant. Passim verò piscatores Neptuno Thunnum, qui ma-
ximus esset, sacrificabant spe capturæ. Et Phaselitæ Lucæ populi falsamenta Cylabraci cuidam heroi
offerebant, eius cōdituræ pisces ita puros arbitrati, vt deos etiam alios pisciculis huiusmodi sale
conditis placari opinarentur. Sunt verò qui apud eos id ea de causā institutum scribant: quia regio illa
ab origine prima falsamenti ex pisce factis empta fuerit.

*Piscium sa-
crificium.*

PURIFICATIO.

Q VOD verò Ægyptij mare profanum arbitrabantur, alij longè secus existimarunt. Nam M.
Tullius vbi rationes de patricidæ pena commemorat, oratione pro Sex. Roscio Amerino, ea
potissimū de causā insui reos culeo dicit, ne cū in flumen abiecti delati essēt in mare, ipsum pol-
luent, quo cætera, quæ violata sunt, expiari putantur. Ad hæc Proclus tradit, sulfure & mari aquam
ad purificationem adhiberi. Et Euripides Platonem secutus in Ægyptum, cū morbo quodam im-
plicatus, sacerdotum suāsu mari se expiasset, incolumitati redditus est: eaque de causā versus hunc
ille istius rei memor sui poematibus inseruit, *θάλασσα κλύει πάντα τ' ἀνθρώπων καὶ αἶμα*. Aristophanes
quoque tale aliquid attigit, cū dixit, *πρωτον μὲρ αὐτὸν πᾶσι θάλασσαν ἡγοῦμεν, περὶ ἑλῶμεν*. Neque ritum
ignorauit huiusmodi Catullus, vbi ita canit:

*Quid scis quantum suscipiat sceleris?
Suscepit o Gelli quantum non vltima Thetis,
Nec genitor Nympharum abluit Oceanus.*

*Mare a-
bluit omnia
hominū ma-
la. Refertur
ab Eusta-
chio, Iliad.
x. ex Euri-
pide in Iphi-
genia.
Mich. c. 7.*

Neque temerè Clemens inducit Petrum, antequam cibum sumeret Tripoli lauisse in mari, alibique F
libenter eum in eodem lauare. Et apud Homerum Telemachus Palladi supplicaturus, in æquore ma-
nus lauit, quæ quidem purificatio omnium gentium consensu de mari sumpta, baptismum ab omni-
bus præuisum nationibus indicat, quæ sola vera est purificatio. Diuinæ enim literæ per mare vnitatis
numero baptismum intelligunt, vt Theologi docuerunt. Nā & Michæas Propheta Mare baptismum
appellasse visus, cū dixit: *Tu peccata nostra in profundum mare demerges*. Mare verò lauacrū huiusmodi
ea de causā nuncupatur, vt sentit Euthymius: quod animarum sordes, quæ illic eluuntur, recipit: &
quia purgat: omnia autem quantumlibet lutulenta flumina inuehūt in mare, latèque ab eo admittuntur,
sed tamen nihil intra se continet sordidi, facēsque omnes ad littora, sed eas perpurgatas, con-
tinua reiecit alluione.

DAMNUM ET VTILITAS.

A IUNT verò qui sacerdotum Ægyptiorum commenta curiosius sectantur, Tritonem idē bi-
formem pingi solum, superiori quidem parte hominem, inferiori verò piscem, vt ex humore
nos & vtilitatem & damnum consequi moneremur: cū illi ex humana natura bonū atque profi-
cium, ex pisce non nisi perniciem interpretarentur. Sedenim de Tritone alibi. Quamuis autem apud
Ægyptios perniciem piscis significaret, in ostentis tamen boni ominis habitus est nonnunquam, vt
qui Augusto prædicā quam Siciliensē pugnam classe committeret, in litore deambulanti exiliit ē
mari, & ad pedes procubuit quasi nunciū Neptuni, amicitiam eius sibi conciliantis, tanta fuit eorum
hominum in quos colebant deos vanitas & impudentia.

*Suet. in Au-
gusto c. 96.*

SILENTIVM.

A VNT verò qui Pythagoræ præceptum, quo edixit ipse ἰχθυῶν μὴ φθεῖν, propter ἐχευμένην quam religiose adeò præcipere confueat, factum putant: piscium enim taciturnitate nihil est quietius, proverbio inde desumpto, *Pisces taciturnior*: quapropter visi fuerint pisces Pythagoræ quodammodo contubernales. Et Lucianus Alcione, ἁφωναδὲ δὴ τὰ γέ καὶ ὕδατος διατάρματα, muta, quæ aquam incolunt. Ita Lucretius *Mutas* eos *natantes* appellauit. Ex piscibus autem, vno excepto Boca, cui à boando, id est, vocem emittendo nomen inditum, reliqui omnes dubio procul taciturni sunt. Et quamuis, ut apud Ælianum est, quidam, ut lacerta, chromis, aper, grunnire videantur, sibilare chalcis, & cuculum imitari coccyx: tenuia tamen ita sunt ea vocis indicia, ut inter vocales recenferi minimè mereantur. Nisi verum illud est, quod Paulanias Arcadiæ fluuium memorat, in quo pisces nascantur, quos Pæciliæ vocant, qui turdorum auium voces edant, quòdque similes in Aorno fluuiio Philo stephanus Cyrenæus memorat, quòsque vocales in Clitore fluuiio ponit Mnæscas Patrensis. Taciturnitatis verò huiusmodi quæ sit in piscibus, ita Flaccus meminit:

*O mutis quoque piscibus
Donatura Cygni, si libeat sonum.*

Quàm appositè autem & Claudianus silentium hoc piscibus attribuit: dum Rhadamanthum ait loquacissimos viros, & qui ausi sunt arcana prodere, in pisces indui apud inferos iubere his versibus:

*Qui iusto plus esse loquax, arcanæque suenit
Prodere, piscosus fertur victurus in undas,
Ut nimiam pensent æterna silentia vocem.*

B Atqui Piscibus orientibus genitos, dicacissimos futuros ait Manilius quarto:

*Nëve sit ut primos animo præcedere pisces,
Garrulitas odiosa datur lingua, venenum,
Verba maligna nouas mussantibus semper ad aures,
Crimina per populum populi fert ore bilingui.*

Sed ut ad Pythagoram redeamus, Plutarchus in Sylla, eum ait vesci solitum iis, quæ diis immolata fuissent: cum verò piscium nullus ad sacrificium idoneus haberetur, ea quam profitebatur religione ab eis abstinendum consueuisset. Sed quantum pertinet ad sacrificium, non constare id multis docuimus exemplis. Idem Pythagoras mare Saturni lachrymas esse dicitur, quasi vellet ex hoc eius impuritatem innuere.

HUMANÆ VITÆ CONDITIO.

A EGYPTII sacerdotes igitur, uti propositum est, mare perniciem vocabant, ea præsertim de causa, quòd cum totius alimentum sui beneficia ex Nilo consequerentur, corrumpi eum simulac mari commiscebatur animaduertebant, atque ita mare dicebant quod in humano genere vitale est vitare. Ut verò scripturæ hieroglyphicæ speciem aliquam oculis subiiciamus, in Sai pro vestibulo templi, quod Palladi dedicatum erat huiusmodi visebatur argumentum. Infans, senex, accipiter inde, mox piscis, postremoque omnium fluuialis Equus, quod humanæ fragilitatis conditionem indicat à pueritia vergentis in senium, ac iterum repuerascentis: accipiter verò Deum, ac perinde amorem, quòdque in nobis diuinum est, ac vitam ipsam vitalem ostendebat. Piscis, odium simul atque mortem, propter mare, quod exitium atque perniciem appellabant. Equus verò fluuialis impudentem violentiam notabat, ut qui nec patri quidem parcat suo, verum eum interficit, ut matris ipse conuubio potiatur: atque ita propemodum concors ea discordia, quæ corporum temperaturam constituit, cum dissidere penitus cœperit, atque vnum in alterum violentius grassari, mors inde sequatur necessesse est. Fluuialis enim Equus idè pro dissidio ponitur, quòd in duobus contrariis elementis viuunt, aqua & terra: noctu enim egressus aquis segetes depascitur, & binis est ungulis præditus, uti boues, de quarum quidem vngularum distinctione in Sue satis ex Diuinis literis disputatum.

O D I V M.

O D I V M itaque per piscem interpretabantur, maritimæque demùm omnia tanta religione & horrore prosequabantur, ut ne nautas quidem alloquerentur, rati: vel ex eorum sermone se contaminari: ita eos arbitrabantur à communi omnium aliorum victu & moribus dissentire, cum ex mari, quod Homerus nullius frugis esse dicit, victum hi tamen & necessaria sibi compararent, quæ

*Mare cur
Pernicies di
ctum.*

- A* Nascimur.
- B* Senescimus.
- C* Viuimus.
- D* Morimur.
- E* Nature dissidio.

Theon

Theon Grammaticus apud Plutarchum disputat Symplociacis, cumque elementum id ab humana natura non solum alienissimum, verum etiam illi inimicissimum asseuerarent, nullum cum iis commercium habere voluerunt, quod vel in mari gigneretur aleturve, aut id inhabitaret. Neque tamen ignarus sum Plutarchum de mari perclari sentire, ut eorundem Conuiuiorū habetur decade quarta, sed nos hoc loco Ægyptiorum dictata, quæ interpretanda desumpsimus in primis commemoranda censemus. Nam illi cum tam pertinaciter mare abominarentur, morsque esset in sacrificiis sal adhibere, ne mariuo uterentur, id ex Hammonis fonte deposcebant: afferebatur enim inde sal e palma contextis cistulis, quod purum arbitrabantur, quia ex ipso fonte, non ex mari proueniebat, cuiusmodi salis vis magna in Noricis, Rheticisque iugis atque conuallibus circa fontium margines concretum vulgo repetitur, neque alterius ferè tota Germania salis habetur usus.

DIVINORVM AB HVMANIS SEPARATIO.

Segregationes aquarū ab aquis quid denotent.

FVERVNT ē veteribus, qui segregationes aquarum ab aquis, apud Mosen, ita interpretati sunt, ut animos quosdam spiritu suo vegetos expertesque corporis assererent significari per aquas que supra celos in firmamento longē aliis præstantiores confediscent: infra verò, in ipsis quidem terrenis locis deteriores malignosque moram traxisse, atque etiam pum trahere: idcircoque dicunt, eas aquas quæ supra celos collocatæ sunt, Deum laudare, per aquas autem eas quæ sub celis sunt collocatæ genios interpretantur, quantum spiritu naturæque sua conari possunt, improbißimos, ab ea nimirum altitudine, quæ ad probitatem secundum naturam accommodatur, in ipsum imum prauitatis fundum, vitæque sentinam deturbatos. Eas verò aquas ut turbulentas, ut seditiosas, ut affectuum perturbationumque procellis & turbibibus fluctuantes exactuantesque maria nō iniuria nuncupatas fuisse, propter mutationis facilitatem, & momentorum voluntatis electionisque motuum instabilitatem. Quam quidem interpretationem, ut altē nimis repetitam, & paucissimorum ingeniorum intellectui peruiam, Basilii haudquaquam magnificare videtur. Ægyptiis tamen argumentum placuisse, indicium est, quod cælum rore pluuium venerantur: quod humor huiusmodi à probis illis naturis defluere videretur, quæ propter mentis puritatem dignæ essent, quæ decentem accommodatamque Deo creatori laudem redderent, disciplinamque illam cœlestem in inferiora sparsim diffundere profeminareque viderentur. Minimè igitur mirum est, si Mare sacerdotes illi vique adeo abominabile existimabant, quod cœlestis roris puritatem contaminaret, & amaritudine sua dulcedinem eam omnem peracerbam redderet, cuiusque indignationis ergo tantum in maritima omnia odium, ut etiam insulares uti profanos auerfarentur. Et mox receptum apud scriptores, insulares omnes malos esse, Lenos autem pessimos, quod in Siculos haudquaquam meritò nonnulli detorsere: perinde ac in Leriorum locum Chios alij quidam substituerunt, nulla carminis habita ratione. Nam, ut hoc obiter explicemus, epigramma est vetustum admodum, quod in vulgus prodit vulgatis in exemplaribus:

Hoc quoque Demodoci, Chios malus, haud quidem hic, hic non. Omnes absque Procle, Chios at ipse Procles. Chy nequis fini.

καὶ τὸ δὲ δημοδόκιος χῖος κακοί, ἔχ' ὁ μὲν, ὅς σ' ἔ,
πάντες, πλὴν προκλέα, καὶ προκλέας δὲ χιῶ.

Non sum nescius Chios hominum nequissimos olim habitos, quod ut credatur, satis est Theophrasti iudicium, qui eos ait oratorem quemdā senem ad Lacedæmonios destinasse, qui quod eum puderet senectutis, canitum fucis fouerant: eumque is publicè dicere inceperat, surrexit Archidamus in eatum Reipub. longē princeps, dixitq;: *Quam obscuro sermonis incolumitatem habiturus est hic, qui mendacium non in anima solum, verum etiam in capite circumfert.* Strabo tamen, decimo, carmen hoc Phocylidæ adscripsit, Lerosq; non Chios, ponit, ut legendū sit, λέροι κακοί, & in fine, καὶ προκλέας λέροι, cui lectioni ego magis fauco quo χιῶ, pro χιῶ primam κατὰ συνήθειαν producit. Quidam eruditissimus alioqui vir Patroclum pro Proclea reddidit. Carmen itaque in hunc modum utrobique restituendum:

καὶ τὸ δὲ φροκλίδας, λέροι κακοί, ἔχ' ὁ μὲν, ὅς σ' ἔ,
πάντες, πλὴν προκλέα, καὶ προκλέας λέροι.

Id nos ita Latinum fecimus:

*Hoc quoque Phocylidæ dictum, Lerij mali, at illud
Non ita uti dicas, hic malus, ille minus.
Praui omnes, inquam, Procleam si dempseris unum,
Et tamen ipse etiam unus est Procleas Leriis.*

In quam quidem poetices amenitatem quamuis κατὰ πάρεργον, ideo tamen deflectere collibuit, quia dum hæc commentarer venit in mentem mihi epigrammatis Cornelij Castalij Feltrensis, Iurifconsulti in foro Veneto clarissimi, quod neminem eruditum legisse pœniteat:

*Afrani, & Capito fratres, Neptunia proles,
Quorum iam tota est aurea facta domus:
Ambigitur multum de vobis, peior vter sit:
Nam nemo id dubitat ne sit vterque malus.
Iudice me Capito tu longē es pessimus omnium,
Et tamen est frater te quoque deterior.*

Quod

A Quod quidem scomma desumptum est ex epistola Phalaris ad Adimantum ; quam commodi tui causa libuit adscribere, ἀκούς σέ διὰ Φέρεδ' πρὸς τ' ἀδελφὸν, ὅποτερ' οὐ μὲν ἐπὶ χρεῶν, σὲ μὲρ ἐκείνῳ λέγοντι, ἐκείνῳ δ' ἐπ' ἑμπαλὸν σέ, ἐγὼ δ' ἐπὶ οἰσμοῖ, μάλλον δ' ἐ καλῶς πεπεισμαι, τὸν μὲρ ἄλλῳ ἀπ' αὐτῶν ἐκείνῳ ἐνοῖ κακίῳ, σὲ δ' ἐτε ἐκείνῳ, ἐτε ἄλλῳ ἐπ' αὐτῶν ἐδ' ἐνα. Audio te cum fratre tuo alterari, uter vestrum peior sit, cum tu quidem illum dicas, contra vero ille te ego vero existimo, imo perbelles mihi compertum est, illum utique aliis omnibus, te vero uno, neque aliorum hominum quempiam esse peiorem. Addam illud vnum, si nō satis nugarum est, quod ad Phocylidæ nomen epigrammati Græco insertum pertinet, videndum an eo spectet id falsè dictum à Cicerone epistola ad Atticum libri quarti nona, καὶ τὸ δὲ Φακυλίδης, vbi Pompeium perstringere videtur, qui licet egregiè de Repub. loqueretur, parum tamen aut nihil differret à cæteris. Vnde illud ad eundem Atticum lib. v. i. i. Epist. Dionysius vir optimus, ego quos tu bonos esse dicas non intelligo, ipse nullos novi: id quod probando latissimè profequitur. Sed nos iam satis.

N E Q V I T I A.

Q VONIAM verò mare ipsum in primis salsum est, & sal inde plurimum conficitur, totumque illud elementum si exccari posset, in sal abiturū est: Ægyptij ipsum quoque sal ita auerfabantur, vt ne pane quidem salito vinceretur, quippe cum viuendi, vt sæpe dictum, puritate in primis adamarent, id fixum immotumque animo gerebant, vt omnia nequitia irritamenta summouerent: itaque sal ipsum summo studio reiciebant, quòd meram esse nequitiam intelligebant, cum propter calorem sal irritare libidinem, seminaleque vim expergefaceret & acueret feratur, vnde salacitas petulantia nomen. Exemplo verò sint ostrea & còchylia in hunc vsum à nepotibus summo studio conquisita. Quin etiam mures abroso sale prægnantes fieri tradit Aristoteles, ἀλυσθῆς præterea Venus, illiq; salacitatis ergò sanum ad portum maris aruspices poni apud veteres iuebant. Et marini Dei omnes lasciuiores fecundioresque ponuntur à Poëtis. Nimirum & illa Cæli virilia Saturni falce rescissa, & in mare prolapsa, Venerem gignunt: quippe omnes fructuum vires abscessisse, atque in humores viscereum veluti in mare proiectas, sicut illic Venerem, ita hic libidinem gignūt: Theologi nostri sensu longè seciore sal accipiunt pro doctrina Euangelica, idq; sibi velle quod capite Leuitici secundo dicitur: *Quicquid obtuleris sacrificij sale condies, nec auferes sal fœderis Dei tui de sacrificio tuo: in omni oblatione offeres sal:* quasi dicere velit Legislator, quodcumque docueris, quodcumque correxeris, in quacunque virtute versatus fueris, ad Apostolicam æmulationem atque imitationem tete accommoda: sal enim terræ Apostoli, Domini ipsius testimonio. Nam sicut omnis cibus ad nutrimentū aptus, diceret Hefychius, omnimodo sale conditur, ita omnis sermo utilis ad iuuandum, Apostolica omnimodo sapientia: necessarium habet condimentum. Sed vt ad mare reuertamur, fluxum id atque lubricum, non vti sal, solidum & frugalibus vibus commodum. Minimè prætereundus hic in Diuinis literis locus, vbi legere est Iordanem fluium retrorsum fontem versus cursum suum reflexisse, quod, vt D. Ambrosius opinari videtur, significat mollitudinem animi ad maris lasciuiam profluentem cursum tenuisse, & ad fontem, quippe ad originem, hoc est Deum animi ipsius authorem còuersum esse. Quoniam verò scriptum est partem aquæ Iordanicæ defluxisse in mare, partem verò conuersam subitisse: Adaman- tius, qui per Iordanem baptismum intelligit, sententia priori non absimili figuram hanc esse dicit, vt per subitantes aquas accipiamus eos, qui eo abluti lauacro, in pietatis dulcedine perseverant: per eam verò partem quæ defluit in mare, intelligamus eos, qui licet ad baptismum venerint, in vitiorum tamen amaritudinem dilabuntur, eaq; salugine corrupti, syncera vitæ suauitate careant: cum manifestum sit, in tota hominum vita nihil dulcius innocentia reperiri, peccato verò nihil amarius: etiam si quadam aspectu primo dulcia videantur. Sic apud Salomonem legitur Ecclesiaste: *Nam in nouissimis, inquit, amarius felle inuenies, quod initio dulce videbatur.* Faciunt ad hoc & Græcorum fabulæ. Nam Arrianus in Indiæ descriptione fuisse ait insulam incultam in Erythræo mari, Nofolam nomine (sed Noforam apud Stephanum legere est) centum fermè stadiis à litore distantem, quam indigenæ Soli sacram esse affirmarent, in quam nemo transiret, aut si transisset, non ampliùs appareret: quoniam eam vna Nereidum incoletet obscuro nomine, omnibus viris qui eò nauem appulissent, commiseri solitam, ac eos postea in pisces conuersos in mare demittere: quo scelere iratum ei Solem ex insula migrare iussisse, neque eam renuisse, precatari tamen, vt insita sibi voluptatis appetentia euanesceret, Deumque optatis annuisse, ac omnes, quos illa veneficiis mutarat in pisces, in homines rursus ex piscibus commutasse, vnde Ichthyopharum genus emanarit. Ouidius tamen ait eam in piscem mutatam, còque modo libidinis pruritus extingui potuit, si modò hæc eo loco intelligenda:

Nais, an vt cantu, nimumque potentibus herbis,
Verterat in tacitos iuuenilia corpora pisces,
Donec idem passa est.

III. Metamorph.

Atque alibi apud eundem authorem pisces legas Venerem latuisse: fufus enim fugatusque Veneris ardor, quonam euadat nisi ad frigidam piscium naturam, in quibus nullus alimenti fomes, quo iterum succendi queat? Hinc nostris etiam iciniis piscis apponitur, vt eius cibo lasciuia calor tepescat, atque hinc etiam occasio aliqua castimonie requiratur. Neque obstant quæ superius de maris & maritorum salacitate disseruimus: quia piscium genus, vt nonnulli disputant, tamen si degat in mari,

Sal Aegyptiis odio maximo, & quare.

Quasi dicas Saligenam.

Hinc obscuriorum obsonij dictum. Hinc sal inquit frugalem victum.

ἀνθρώπων tamen ea de causa mare sapius Homero dicitur, quòd fructum nullum gignat, sed fluuiorum & imbrum dulcis humor per antiperistasin arantudinis corruptus, atque in se collectus, veluti calor in aëre frigidiore deprehensus, per frigidioris venti colluctationem in fulmen abit: ita hinc frigida materia quæ nonnihil terreni secum traxerit, intra calidam comprehensâ, varia piscium genera producit, quorum insitum frigus tepore inde maris facile confouetur. Non enim omnia piscium genera progenerant: argumento est, quòd simulac in mare pluuia deciderunt, Solque flagrantius per sudum iradiat, extemplo videas superficiem maris innumerabilibus pisciculorum animalis pullulare in quibus infinitus Apuarum numerus, quæ à Græcis ἀΐουα, quòd ex pluuia generantur, nomen accipere: ostrea tamen ac conchylia, quæ libidinosa diximus, plus aëris admittunt, ac perinde fumosiora sunt, & salugini coalita & applicita: quare minimè mirum si accidat hæc salaciora fieri. Atqui non hic testacea neque crustacea inter pisces assumimus, sed duo illa tantum genera, quæ initio posita sunt, vel lubrica, vel squamosa: in his enim nostra plurimum dictio versata est: quamquam Manilius eos qui Pisces horoscopus habuerit, libidinosos futuros præfagit Astronomicon IIII.

*Scilicet in piscem sese Cytheræa nouauit,
Cum Babyloniacas summersa profugit ad undas,
Anquipedem alatos ungues Typhona ferentem,
Inseruitque suos squamosis piscibus ignes.*

AMICITIÆ FIRMA.

*Hinc illud,
Ἄλῃ ἔργα
ταῖς ὕδασι
παράγειν
non poterit
transgredi
sist. & mens
sum hoc est,
ita amicitia.
Vna anima.*

ALIOQUI sal amicitia symbolum fuit durationis gratia: corpora enim solidiora facit, & diutissime conseruat, vnde hospitibus ante alios cibos apponi solitum, quo amicitia firmitas ac perseverantia significetur: Quare plerique ominosum habent, si sal in mensam profundi contigerit: contrà verò faustum, si vinum atque id merum effusum sit. Vel, quia velut ex aquis sal multis & fustilibus in vnum quoddam & solidum coit, ita ex diuerso conuenientes in vnum animi coalescant, hæcque Platonicum illud, *μία ψυχή*.

A MYSIS ET GRATIIS ALIENVS.

*Sic Plinius
genera piscium
in piscibus
Cæsaris,
ad nomen
nre ait, lib.
II, cap. 701*

SED vt ad piscem reuertamur, cum animalia reliqua tam terrestria quam volatilia, multa dent & ingenij & docilitatis experimenta, soli pisces indociles prorsus & stupidi sunt, præter pauca admodum, quæ vel in Delphino, vel in paucissimis aliquot admiramur, mos apud Ægyptios inoleuerat, vt cognomento Piscis hominem à Musis & Gratiis alienum cauillantes appellarent. Sed qui piscium partes tuerentur, multa etiam in eo animantium genere deprehendunt, quæ mentis aliqua vestigia præ se ferant, sed propter habitationis dissidentiam, ea hominibus minus cognita: terrestria siquidem & aëria domi propemodum, & in nostro ferè omnia municipio contemplamur, quare multa facilius licuit explorare, Ægyptiis verò ea minus innotuisse quam aliis, qui nullum cum piscibus commercium habere voluerint. Nam, vt reliqua huiusmodi multa dissimulem, in Eloro Sicilia fluuio, qui urbem Eloram à se ita nuncupatam præterfluit, cicurum genus piscium fuisse tradit Apollodorus: inelamati enim accedebant, & cibum & porrigentis manu placidissimè capiebant. Citat Stephanus Chronicon primum, vbi hæc ab Apollodoro memoria demandata fuerint. At veterum parsimonia nunquam satis laudari potest: nam apud Homerum non Græcos solum, quo tempore circa Hellepontum militabant, piscibus abstinuisse comperias, sed & Phæacas, Horatij etiam nostri testimonio helluones procosq; ipsos Penelopes sola gena nobiles, quamuis insulares essent, marinū obsonium nullum appetiisse. Vlyssis verò socios videas non nisi extrema necessitate coactos expiscari: quippe cōmeatu omni absumpto, ne Solis boues artingerent, nō obsonij causa, sed vt famis ferociam, quæ ob ingentiam importunitatem Malesuada dicitur à Poëris, aliquo pabulo mitigarent. Videas apud Satyricos piscium esculenta, vt pote quæ tantum ad luxum & ingluuiem spectent, sapius improbari. Neque lautiora alter Romanis, vbi se deliciis dedere ceperunt, conuiuia fuere, quam opiparè piscibus instructa, eo, inquam, tempore, quo illi omni turpitudinis genere lasciuire licentius sibi permittebant, pristina prorsus abolita disciplina, quod Satyricus Poëta carpit:

*Et meini,
& Malesuada fames,
& Turpigestas, lib.
6. & n.*

*Atque ita defecti nostrum mare, dum gula seuit
Retibus aspidis penitus scrutante, macello
Proxima, nec patitur Tyrrhæum crescere piscem.
Instruit ergo focum prouincia.*

Ne verò quæ Seneca in Romanorum luxuriam libro Questionum tertio refert, hic stomachosius repetam, Catonem meritò admirari solitum accepimus, quomodo ciuitas salua esse posset, in qua piscis pluri quam Bos venundaretur, quod in hac quoque temporum miseria passim fieri, manifestum est.

G A N E A.

NEOQUE quidem satis fuit piscibus in cæsarum principatum admitti, verum eò improbitatis & petulantia processere, vt soli sibi Obsonij nomen usurparint: nam veteres ὀβσόνες, hoc est, obsonatores, vt Latini vocabulū à Græcis mutuati dixerunt, eos appellabāt, qui pisces vnde cunq; conquisitos studiosius compararent. Demosthenem aient cum Philocratem cupedaria impudicitia quæ

A criminetur, cum ex auro proditorio & scorta & pisces commercatum accusasse. Quinetiam pro Ctesiphonte, cum quidam in comitiis esse iam comedendi horam clamitaret, *Nullo, inquit, pacto bone vir, nos hodie pisces ad nos reddes*: quasi lurcones & gancones ex vno piscis esu notare vellet. Antagoram Poëtam Antagonus Rex increpuit merito, cum eum deprehendisset in Congro pisce condendo diligentius incertum, quamvis ipse regis curiositatem conuerso cauillo illuserit non infacere: Antagonus enim dixerat, *Putasne, Antagora, Homerum cum illa scriberet, in Congo condendo vinum occupatum fuisse*: cui Antagoras: *Putasne Antigone, Agamemnonem cum illa faceret, quo quis modo Congrum condiret, sollicitum fuisse*: Piscem igitur pro ganea poni non ignarus Horatius, cum Iccium ad frugalitatem hortaretur, cumque commendaret quod tali esset animo præditus, vt neque rerum opulentia moueretur, neque vilioris cibi frugalitatem aspernaretur: quippe qui in medio positorum abstemius herbis viuere, his tamen ita contentus esset, ita sibi rerum omnium opulentiam redundare putaret, ac si cum liquida fortunæ riuus inauraret, id mox adiungit:

Verum seu pisces, seu porrum & capetruoidas.

hoc est, siue lautiore victus, seu parco delectaris: per pisces delicatiores, vt dictum, epulas, per porrum & capete, frugalitatem intelliges. Omnis enim caro, inquit Heraclitus, corpus est, vel corporis pars: maritimum vero vis tanquam anima compacta, gratiam & voluptatem illis comparauit. Sanè Plato, qui nihil ex Ægyptiorum opinione in mari nasci loue dignum dixit, marina ipse corpora Diis amicissima arbitratus est: quare nonnulli asserunt Ægyptios sacerdotes non alia ratione maritimis abstinuisse, nisi vt piè castèque viuerent: veriti forsan, qui delicias omnes auferrentur, ne piscis & cibus esset simul & condimentum. Beatos enim illos tantum iudicabant, qui simplicem ac necessarium cibus delictis quibuscunque præferebant, quod & saluberrimum esse Plinius attestatur. Diodorus tamen primum ex radicibus, secundum ex pisce cibum apud Ægyptios fuisse contendit. Ceterum non de sacerdotibus, non de profanis, loquimur: nam & Horus ipse auctor Ægyptius, alios omnes dicit pisce vesci solitos. Neque nescimus ex lacu à Myride fosso tantam fuisse piscium capturam, vt argenti talentum singulis diebus vectigalis nomine Reginæ persolueretur. Aliarum verò gentium sacerdotes non modò piscem non abhorruerunt, sed & loca quædam Diis sacra esse commenti sunt, vt solis ipsi pisces inde capere liceret: cuiusmodi erat Rhiti in Attica regione iuxta Eleusinorum fines alui quidem ipsi tantum fluminum, cum aqua omnis, quæ illic fluere ac resueret, marina esset: quæ loca Cereri & Proserpinæ sacra dictabant, ac perinde solis sacerdotibus deberi. Quinetiam ætate nostra, fluminum, stagnorum lacuumque plurimorum expiscationes sacerdotum tantum ditioni addicte sunt. Quoniam verò plerisque locis mordet Erasmus Christianismi mores super esu piscium & ieiuniis, dum modò ita dicit: *Cum olim præcipuus gurgitum luxus fuerit in piscibus, mirum est hodie religionis causa vulgus piscibus vesci. Alibi, olim vesci piscibus pro deliciis habebatur, & infami vocabulo dicebantur Ophophagi, nunc carnes magna est sanctimonia*. Alibi his mordaciora comminiscitur, quasi velit ostendere, adactos esse nos legibus, vt ieiuniorum tempore piscibus vesci compellamur. Respondemus ad hæc, ex sanctissimorum Patrum sententia, pisces non ex edicto nobis oggeri, sunt enim multa & frugum & olerum genera, quibus nutrirî valeamus: neque, vt per argutos falsosque iocos ritum perstringit, ad sanctimoniam vllius cuiuspiam opinione spectare: sed cum Christiano homini tum semper, tum in ieiunio maxime lasciuia omnis abstinentia proponatur, cibique in primis affluentia luxuræque corrigatur, pisces tamen ad ieiuniorum consolationem indultos esse, qui quidem delectare aliquantulum, saginare verò: aut obefum corpus reddere minimè possint: nullius enim, vt sæpe diximus, aut parui sunt nutrimenti, idèoque cibus est corporibus, quod non Platonica tantum, sed nostra etiam sibi Philosophia deposcit, debilitandis idoneus. Sed Gregorium ipsum audiamus. Epistola eius est ad Augustinum Britanniarum præfulem, in qua quantum ad ieiunia pertinet, piscium esum ait ita homini Christiano indultum esse, vt hoc ei infirmitatis solatium, non luxuriæ pariat incendium: monèturque insuper, vt qui carnibus sibi abstinendum constituere, sumptuosiora marinarum belluarum conuiuia instruere haudquaquam velint. *Decret. dist. 4. c. denique. C. & post pauca*. Atqui ganeam ex pisce non ea tantum causa significari dicendum, quod auidius à lurconibus expetatur, quam quod ipse quoque piscis natura vorax est, quam quidem Virgilius notat, Ciri, propterea quod Thetis Seyllam Nisi eius opem implorantem in piscem vertere noluerit, verita scilicet ne actutum ab aliis piscibus deuoraretur:

--- Nam miseros mutauit virginis artus
Ceruleo pollens coniux Neptunia regno:
Sed tamen externam squamis vestire puellam,
Infidolique inter teneram committere pisces
Non statuit, nimium est audium pecus Amphitrites.

A N I M A.

NON ignorandum verò pisces eruditionibus animas esse, quod ex puriore quodam cõstent elemento, neque multum concretus aliorum morentur, primiq; animatorum à Deo creati, vt obseruat Philo quodammodo animalia, & non animalia, vel vt ita dicam, mobilia inanimata, quibus ad solam corporis incolumitatem Deus animalem spiritum aslarit: veluti sal carnibus ne putrescant ad-

Antigoni
& Antago-
ra dicta mu-
tua.

Quia nò ad
necessitatē,
sed ad luxuri-
& ganeam
piscis esus.
Ægyptij sa-
cerdotes ma-
ritimis ab-
stinebant.
Pl. li. 12. c. 1.

Præsertim
in colloquiis,
titulo de le-
thiophagia.
Piscium esus
quare tem-
pore iei-
uniorum sit
Christianis
indultus.

liberi solet. Apud Festum Pompeiū legas genus pisciculorū maiorum pro animis humanis Vulcano dari solitū, quotannisque piscatorios ludos trans Tyberim in area Vulcani mense Junio celebratos. In quo illud animaduertendū, vulgatos Festi codices in dāno esse, cū in antiquo manuscripto legerim, quōd id genus pisciculorum viuorum datur ei Deo pro animis humanis, non autem genus pisciculorum maiorum: nam si maiores, quomodo pisciculi? Est & alterum eodem loco mendum, quōd scriptum est eos ludos fieri solere à pop. Rom. cū vetus codex habeat, à pratore Rom.

INNOCENTIA.

NEQVE defunt qui piscem innocentie hieroglyphicum esse contendant, cū omnino sint innocui, neque elementum suum ad insidias aliis inferendas transgrediantur: eoque spectare dicunt Pythagorę præceptum, qui abstinendum esse piscibus edicto cauerit, ne persequeretur insontes.

DÆMONES IMPROBI.

ALII per animalia quæ in aquis degunt, improbos dæmones significari tradiderunt, vt in sacris literis Ionethes Chaldæus interpretatur, & superius vbi segregatas aquas ab aquis exposuimus, aliorum quorundam sententiam idem sententium recitauimus. Sanè Magi dæmones aqueos dicunt, lasciuie libidineque præfectos, & marinos deos vetustas omnis pro hieroglyphico lasciuie posuit. Et pisces maris Eurhymius ait positum pro dæmonibus, qui inter vitæ nostræ fluctuationes versantur, & in amara prauorum falsugine vitam ducunt.

GENTES.

IN Christianæ verò pietatis institutionibus, gentes quæ diuinum cultum nondum suscepissent, per pisces indicabantur. Atqui gentes huiusmodi dæmonum cultui passim deditæ erant, quare piscatoribus hæc à Deo prouincia demandata, vt pisces in sacerdotum imperia redigerentur. Porro Assertor noster in Euangelio pisces assos comest, quod indicat, sacrificium quod offertur Deo, non elixum, sed assum esse debere, fidem quippe veluti igni probatam, & Sancto feruentem Spiritu offerendam. Eodem respicit, Ambrosio teste, Seruatoris eiusdem nostri dictum in Euangelio, simile esse cæli regnum reti misso in mare, quod piscium genus omne congreget, quæque ibidem subsequuntur: vbi nimirum de mortalium animis sermo est, quæ ad sanctioris vitæ institutionem attrahantur. Quin & Propheta cū de piorum congregatione loqueretur, super maria fundatam eam dixit. Apertissimè Esaias: Ecce, inquit, gentes quasi strilla stitula. Septuaginta sic reddidit, Sicut aqua multa, quod idem est.

IGNORANTIA.

QUAMATVM quidem & pinnulatum piscium genus satis expositum est ex Origene, quæ scilicet eius hominis hieroglyphica sint, qui vererem possit hominē exuere: ideoque omne quod habet squamas & pinnulas, tam in mari quam fluminibus & stagnis, electo populo comedere cōcessum est. Illud addendum ex Hesychio, squamas ignorantie hieroglyphicum esse, quæ quidem opera beneficiorumque scientiæ excuti amoueri que possunt. Id in Paulo liquidò demonstratum, qui cū veritatem ignoraret, cæcus factus est, addita verò Christi doctrina, quam Ananias ei prædicauit, ceciderunt utique squamæ ab oculis eius, & mox vidit.

AQVÆ.

ASSYRIORVM verò religio fuit, vt piscibus abstinerent in Rheæ venerationem, quæ quidem ea Isis dea erat, quæ pluuiis potissimum dominatur: p̄s enim fluo est: putabant enim illi ex aqua & aëre naturam rerum præcipuè consistare: proque vnda pisces, pro aëre Columbas venerabantur, de qua suo loco dictum.

FACELITIS.

QUAMVIS alij factum hoc in Facelitis dæ, quæ Veneris fuisse filia perhibetur, cultum asserunt, eamque olim in piscem commutatam, quam Syrii pro dea coluere, atque in eius honorem, Baslio referente, pisces argenteos in templa detulere. Chalon amnem in Syria ponit Xenophon, in quo magni & mansueti pisces, quos Syri veluti sacrosanctos habent, eosque violari, æquè ac Columbas, nefas putant.

DERCETO.

QVIN & Derceto, siue, vt tradunt alij, Atargaten, muliebri effigie, quæ in piscem ab umbilico desineret, summæ venerationis deam in templis apud Ascalonem habuere. Et vt his finem imponamus, Oxyrynchitæ Egypti populi piscem vrbis suæ cognomine summo cultu pro dea coluerunt, hique Canem & macræ & esse soliti sunt, in Cynopolitarum ignominiam & opprobriū, quōd illi piscem Oxyrynchum apud se pro deo habitum, comedere non verecundarentur. Cynopolitarum enim deus Anubis fuit, quem canino, vt suo loco dictum, capite faciebant.

A

Tomus Secundus.

ILLVSTRI AC GENEROSO

HEROI D IOANNI IACOBO FYGGERO.

HIRCHBERGÆ, VVEISSENHORN, ETC. DOMINO,

LITERARVM PRÆSIDI, AC STDYDIOSORVM
OMNIVM MOECENATI.

IOAN. PIERIVS VALERIANVS S. P. D.

B

VM ea munera, quibus humanum genus Deus liberalissimè honestatum voluit, mecum ipse considero, IO. IACOBE FYGGERE Heros ornatussime, in eam opinionem adducor, ut existimem nullum maius reperiri posse, quàm literarum flagrans studium, vel discendi cognoscendive cupiditatem potius, ex quibus & rerum bonarum voluntatem excitari, & rerarum intelligentiam nasci perspicimus: nihilque in rerum natura existere, quod ita tum mores erudiat, tum viam quasi muniat ad summum splendorem consecrandum, quam πῶς δὲ αὖ, humanitatem inquam atque doctrinam. Idem planè te sentire video, qui cum omnem semper

excellentem in societate humana virtutem memorabilem extitisse cognoveris, tum ingenij, doctrinae, sapientia honores praecipuam habuisse erga mortale genus famam ac commendationem non ignoras. Hanc ut veram & expressam, minimèque adumbratam tibi comparares, nihil praetermittendum putauisti, quod ad verum ingenij cultum, animi quoque doctrina informandum pertineret. Lustrandum itaque primò vna cum fratribus Galliam eruditissimis hominibus, & liberalibus studiis affluentem, mox Italiam omnium bonarum disciplinarum altricem, censuisti: ac inde eam sapientia morumque laudem paulo post ad tuos reuerfus vestre Germaniae ostendisti, ut iam omnes cognoscerent te non solum eximiam ad recta vitæ instituta progressionem fecisse, sed eos etiam aditus quasi adaperuisse, quibus letos ubièrè que fructus ad genus humanum redundaturos & sperarent, & iam etiam cernerent: eamque spem & expectationem de praestanti consilio tuo, successus planè confirmavit & auxit. Videmus enim admirabilem illam tuam virtutem non modo elegantissimarum artium institutione, scientia ac iudicio commendari, sed etiam animi magnitudine, clientelis, munificentia, liberalitateque mirum in modum illustrari: ut commoda, quæ ex tantata fortuna & amplitudine omnino maxima sperabamus, longè maiora nos iam consecutos fateamur. Quamobrem ut multa

C praetermittam, egregia quadam ac planè inuicta animi celsitudine te praeditum declarasti, cum maximas opes profunderes, ut bibliothecam magna librorum Latinorum, Graecorum, Hebraicorum, aliarumque linguarum multitudine ex Italia, exterisque provinciis comportata construeres & exornares, ut quàm multorum hominum studia laudatissimo exemplo ad dignitatem, ad rectiorum disciplinarum cultum excitares. Tua enim semper laus erit, tibi quoque acceptum referre debebunt studiosi, quod multis commodis fruuntur, & quod animum optimarum artium scientia disciplinarumque studiis excolere possint. Verum hi in omnes collatis beneficiis, quæ maxima sunt, acquiescendum tibi minimè iudicasti, quin potius maiora moliris, ac alteram illam planè regiæ benignitatem adhibendam, dum affectus recreas, iacentibus dexteram istam tuam pietate praestantem porrigis, de bonorum commodis & ornamentis cogitas, dum omnes denique liberalitate immortalibusque beneficiis tibi deuincis. Siquidem existimasti pro tua fortuna posse, pro acerrimo singularique iudicio debere, ut curares tenuiores, felicioribus tamen auspicijs natos adolentes, tuis sumptibus in Germania, Italia, & Gallia benignè tantisper fouendos & suscipiendos, dum eos in omnium bonarum artium genere progressus fecissent, ut docendi alios munus iam suscipere ac obire possint. Quo quidem instituto nullum illustrius, nullum ad commemorationem nominis tui cum omni posteritate adæquandam aptius esse iudicamus: hac enim ratione declaras te maximo semper honore dignum, teque perstudiosè ea sequi, ex quibus vera, non adumbrata laus nascitur, & nomen tuum tot etiam & tam preclaris testimonijs virtutisque monumentis ad omnem memoriam commendatum celebrabitur. Nam quæcumque accuratius nunc scripta & expolita Germanorum opera sunt, ea sortè omnia ad te missa, & tue felicitati credita leguntur: etsi non auctorum commendatione, vel tuo saltem nomine sunt in manibus. Tibi debetur (de aliis eruditissimorum virorum lucubrationibus, quæ satis multæ sunt, nihil dico) quod Demosthenem, Aeschinem, Socratem, Pausaniam, ad nostrorum hominum cognitionem translatis habemus dum eruditione praestantem virum Hieronymum Valsium in clientelam suscipis, ac precijs ornas. Hæc cum sermone omnium ad nos perferuntur, cum in editis libris videmus & legimus, felices eos iudicamus, quibus

Dei beneficio datum, vel usu familiaritatis, vel officij aliquibus tibi coniungi, qui à tantis ornamentis commendationem ducis. Quapropter ego primis fortassis eorum, qui ne de facie quidem te norint, accurate operam dedi, ut aliqua in re animum tibi atque obseruantiam probarem meam. Nam Hieroglyphicorum meorum commentariorum alterum Tomum ad te mittendum censiui, ut unicuique studioforum ornatores, cunctarumq. artium bonarum preside: adductus non solum humanitate ac benignitate tua, plurimis quidem & amplissimis officijs perspecta studiosis omnibus, verum etiam, ut iam dixi, opinione que apud me est, de egyptia tua erga literas promouendas voluntate. Cui quasi aptius ac conuenientius huiusmodi scripta mitti possunt, quam ei qui ita illa semper amauit & excoluit, ut in his ipsis vel tractandis, vel iudicandis longe omnibus prestat, ac maximè insignis habeatur? Accessit huc & similitudo quadam, quam te habere video cum ornatissimo Florentinorum principe Cosmo, qui cum familia Medicea ortus sit, hoc est, sapientie stirpe, auita quadam benignitate solus hoc tempore in Italia inuentus, literarum, vniuersitatis, elegantia, atque adeo virtutum omnium vindex. Quamobrem cum singulos fere Commètiarios amicis varijs inscripsissem, priorum Tomum in vniuersum huic optimo Principi tuendum conseruandumq. permisi: pari ratione satis feliciter agi cum hoc altero Tomo iam existimaui, si eum in tuam clientelam de me absente, deditissimo certè, tanquam presente susceperis: quod te facturum pro singulari tua humanitate minimè dubito, cum iam Fuggerana domus in ipsa Germania non solum singulos ac vniuersos debitis officijs complectatur, sed virtutis ipsius quasi seminarium existat. Preterea si requirendus erat literarum patronus, qui hoc tempore citius comparandus, apud quem tanquam portum, ipse contra barbariem opem & patrocinium inueniant? Equidem, quod ad me attinet, quotiescumque ad ingenium, studia, & instituta, tua inquam & Cosmi Medicei consideranda animum consero, non possum non confiteri, me maximo cumulari gaudio, cum propter multa que & sapienter facitis, & optimè ratione temporum habita statuitis: tum quod in tanta bonorum Principum orbitate, tantique beneficorum & liberalium hominum inopia, qua hodie passim in orbe Christiano (quod pudet dicere) laboramus, pro humanitate, sapientia, liberalitate proluxa, alia libentissimè ea largimini, que magnis laboribus, ac singulari industria consecuti estis, quodque omnes intelligunt vos in beatis & omni copiarum genere florentibus ciuitatibus principem locum tenere, in summa tamen vestra fortuna, virtutis laudem magis enitescere, quam fortune gratiam. Que iam tua iEgyptum adferimus, explicationem continent eorum que sacerdotes Aegyptij ιερογλυφικως circa corporis humani fabricam commenti sunt, ascripti à capite longè nobilissima parte: ne quis existimet hos ipsos Aegyptios ita brutorum cultui deditos, ut non etiam hominem qua meretur veneratione susceptum reliquis omnibus presulerint: ac maxime quos agnouerint. Nam si multa eruditi viri admirati, que illi in eo animantium genere quod nos rationis experts ducimus, obseruassent: longè ea plura sunt, que solo ex homine sacrarum apud eos literarum materiam ad sua illa hieroglyphica suppeditarint, quippe cuius membra singula in huiusmodi mysteria receperunt. Hæc meas lucubrationes separavi eo nomine tibi deberi intelligebam, quo studiosi & boni omnes communiter ingenij sui monumenta tibi deberi profitentur.

Et certè si iusti rerum aestimatores esse volumus, literati, optimisque studiis dediti, nulla alia ratione maiorem suorum laborum commendationem sperare possunt, quam si in eius principis nomine illas apparere fecerint, in cuius auctoritate & iudicio praecepta proborum doctorumque pars acquiescit, & qui animi magnitudinem diligentia, integritate & consilio sustinet, atque tum literarum gloria, tum etiam sapientia laude fruitur.

Vale.

IO.

F

S I G N I F I C A N T V R,

B

ἰχθὺς ἐκ τῆς
 κεφαλῆς.
 ὁ εἶν' ἀρχε.
Aperit Virgil. En. 10.
Olatij, caput horum
& causa malorum.
Capitis in Divinis ex
plicatio.

C

Unà cum
quinque sen-
sibus intec-
rioribus, &
quatuor ex-
terioribus.
Caput pro
mente.

ET quamuis per se caput principatus indicium sit, longe tamen significantius hieroglyphicè que magis id ostendit, si fascia redimatur, siue ea Corona, siue, vt apud Græcos Diadema vocetur. Nam & coniectores eo redimiculo caput insignitum per somnium visum, dominij signum autumāt. Sedenim diademati suus est locus inter vestimenta, vbi reliqua tractamus insignia, nunc de capite simpliciter verba facimus.

MVNDI MOLES.

SERAPIDIS simulachrum apud veteres auctores celeberrimum, cælum habere caput dicebatur, Vnde Eustatius eruditè i. Iliad. veteres ait cælum pro capite accepisse, atque ita Pallas de cælo descendit, incitationem Achillis iram compreflura. Sed quoniam multa super eo toto opere dicenda sunt, quòd id sibi numen Ægyptij pro rerum natura confinxere, non importunum fuerit loco hoc totam hieroglyphicam eius effigiem, per quam mundi totius moles indicatur, semel eo modo describere, quo exhibita est ab oraculo, quod vt fertur, ipse de seipso in Nicocreontis Cyprij regis gratiam his carminibus enuntiavit:

ἐμὶ θεὸς κύριος δέμασι σὸν καὶ γὰρ ἔπα,
ἐράνῃ κοσμοῦ κεφαλῇ, γὰρ ἡ θάλασσα,
Γαῖα δέ μοι πόδες εἰσὶ, τὰ δὲ ἄνδρ' ἐν αἰθέρι κείται,
ὅμμα δὲ τηλαυγὲς λαμπρὸν φάσος ἡλίου.

Sed quoniam in Macrobianis aliquot codicibus pro lectione quæ est, κύριος δέμασι, legere est castigatiorē versu *ῥίος δέμασθῖν*, si cui ea magis arrideat, dicamus:

Sum Deus, vt discas, talis, qualem ipse docebo,
Cælestis mundus caput est, mare venter opacum,
Terra pedes, aures versantur in æthere summo,
Lux, oculi, quam solis habet splendentis imago.

Vbi animaduertendum, ventrem pro mari, & vice versa, mare pro ventre etiam apud alios accipi, præsertimque apud coniectores. Nam Hippocrates Caus horum sententiam secutus, cum ægrotum qui per nocturnam imaginem mare perturbatum viderit, morbo ventris tentari coniecit, idque minimè contemptui habendum iudicat, qui adhibitis remediis, quo nutritu est curandus sit, statim docet. Quin apud nos etiam in sacris literis aliquid in hanc sententiam de Deo legere est. Nam, vt Cyprianus ait, mali demones ita per fabulas ea deprauabant, quæ manifestissimis passim verbis in Diuinis literis explicantur, vt illud in hanc sententiam apud Esaiam 66. *Quam mihi sedem edificabit? aut quis locus ad requiem mihi? thronum est, terra autem scabellum pedum meorum.* quod, quo fit intellectu accipiendum, videris apud Adamantium super Genesim, homilia prima. Apud Hieremiam 22. *Nonne cælum & terram ego impleo?* Et Prouerb. 15. *In omni loco oculi Dei speculantur bonos & malos.* Hinc Cyprianus idem, in abditis & secretis vel semotis locis, in cubiculis etiam ipsis, orandum monet, idque magis fidei conuenire, vt sciamus Deum vbique esse præsentem, audire omnes & videre, & maiestatis suæ plenitudine in abditis quaque & occultis penetrare. Cùm itaque veteres per Serapin vniuersam mûdi molem, & ipsa rerum principia intelligerent, certatim cum templis magnificentissimis honestarunt, cuiusmodi ea fuerunt quæ in Memphi & in Alexandria celebrabantur. Pausanias Athenis etiamnum templum Serapidis fuisse narrat Ptolemæi in gratiam structum. Inuaserat autem Ptolemæum Lagi supersticitio ex dæmonis apparitione, qui iusserat, vt apud Eustathium est, mitti nauem, quæ appulit Phocidi, & accepto inde oraculo Sino pen accessit, indeque Iouis Serapidis simulachrum transtulit, quod quidem cuiusnam esset materiæ discerni non poterat: nempe vt chaos ipsum cuius symbolum erat, præ se ferret. Et quod illi simulachrum in templo Alexandræ ita vastum erectum est, vt dexterâ vnum parietem, alterum læuâ perfringeret, ex omnibus metallorum lignorumque generibus compositum ferebatur, vt nihil non complecteretur quod terra vel proferat, vel intra viscera abditum occultarit.

LOCUPLETATIO.

EA autem potissimum de causa Serapis in cultu erat, quòd persuasum mortalibus fuit, inde locupletiores diuitias obuenire. Ait enim Pfellus, dæmonas nobis sæpè diuitias polliceri. Porphyrius magnorum dæmonum principes Serapin & Proserpinam agnoscit. Nam omnino qui apud Ægyptios Serapis, apud Græcos Pluto est. Pluto idem qui Diuitiarum Deus. Hinc auarissima meretrice apud Catullum sollicita est, vt ad Serapin deferatur, cui preces alleget, diuitias & opes peritura; quòd is dæmonum princeps locupletandis supplicibus dare operam, eius superstitionis errore crederetur, atque ideo gestare calathum, de quo paulò post plura, vnde bona hæc liberalissimè depromerentur, nunc pauca hæc pro te sufficiat attingisse.

LVCRVM.

EST & lucri signum caput, verum id apud coniectores alii enim capitis magnitudinem insolitam, per nocturnam imaginem oblatam, diuitiarum accessionem significare tradunt; propterea quòd vulgò numi, vt apud Artemidorum est, Capita vocantur.

τὸ κατὰ-
λκων τῆς τυ-
ραννίδος, κα-
τὰ τὴν πρὶν
καὶ τὴν μετα-
κατὰ τὴν τυ-
ραννίδα. Luc-
cian. in Ty-
rannicida.
Artem. lib.
i. cap. 18.

Quintianum
tres in Deo
vero perso-
nas, iuxta
oraculum
quod perhi-
beatur Thu-
lidi Ægy-
ptiorū Regi
renunciari.
Sed hoc su-
perstitiosum
commentis
deprauauit.
Vt & apud
Spartanos,
Messenios,
Beotios.

Plato in
Cratyllo. τὸ
δὲ πλεῖστον
τοῦτο κατὰ
τὴν τῶν πλε-
στον δόξαν.
Platonis ve-
rò nomen, ob
diuitiarum
largitionē.
Idem Lucianus
in Timone.
Artem. lib.
i. cap. 18.
Suetonius
in Galba.
cap. 1.

A

S A L V S.

RECEPTVM etiam est apud omnes, vt caput pro salutis hieroglyphico ponatur, idque in extremo discrimine commendare, id adiutare, id deuouere. Hinc totiens apud Homerum ea loquendi figura, *ἔπει' ἰδουμένη καὶ ἐπ' ἐπεισο καὶ ἔπεισο καὶ ἔπεισο*. Hinc Tib. Gracchus cum salutem suam populo commendaret, manu capiti superposita ire perrexit in Capitolium, quod illi male vertit, interpretantibus inimicis, eum eo signo diadema sibi deposcere. Tale aliquid apud Aristophanem Acharnanibus legas, dicente Diczopoli: *Et si non iusta profatus fuero manu supra caput imposita, queque vniuersus approbet populus*. Sed & portenta huic subscribunt significationi, tacta siquidem de cælo Cæsarum æde, capita omnibus statuis simul deciderunt, quo quidem ostento præmonstratum est Cæsarum progeniem vnâ cum Nerone eius gentis vltimo defecturam.

Portenta
ex manu capi-
pii super-
posita.

DOCTRINA IMPERIOVE PRÆSTANTES.

ANTIQVVM autem fuit institutum eos honore numismatum decorare, qui vel doctrina vel imperio cæteris antecellerent. Quare Mitylenæi Sapphus imaginem numis impressere, Homerum Chij, auctore Strabone. Horum exemplum secuti Mantuani principes, Maronis sui speciem in numis aliquandiu expressere, non immerito sibi alumno eo applaudentes, qui Venetiam vniersam sui nominis celebritate sempiternæ gloriæ commendauit. Plurimum verò Principum imagines posteritati per eiusmodi monumenta innotuere, neque numis tantum, verum etiam gemmis expressæ, vt tot statuarum memoriam, quibus non suam tantum similitudinem humano habitu insignem esse voluerunt, verum etiam facies suas diis adscribi, vtque ipsi eorum nominibus vocitari se iusserint, prætereamus. Longè illud simplicius, quod Octavianus Augustus numum eulit in quo singula ex vtraque facie capita atque ea quidem pulcherrimè elaborata, eorum alterius inscriptio est, **D I V O S I V L I V S**. alterius **AVGVSTVS DIVI F**. quam quidem inscriptionem multis aliis in monumentis vsurpauit, vt in lapidibus qui ruinarum iniuriam effugerunt, passim Romæ legitur; cui vt adblandiretur Maro. *Æneidos* sexto, Diui eum genus appellauit: in Antiquissimis enim Romanæ bibliotheca codicibus habetur, **AVGVSTVS CÆSAR DIVI GENVS**. Idem cum Sphingem repudiasset, quæ tabellas signare solitus erat, non sine multorum conuiciis, qui ænigmata illum militare cauillabantur, Alexandri aliquandiu imaginem signauit, quoad sua demû vt collibit, cum auctoritatis iam valè dissimè corroborata, clarissimûque haberetur. Quin ea signare, qui quoque subsecuti sunt principes, perseuerarunt.

Ut Domi-
tians quise
Deû & do-
minum as-
seres, statuas
aureas ac
argenteas sibi
in Capitolio
poni vole-
bat. Suet. in
eod. cap. 13.
Octavianus
Augusti nu-
mismata.
Suet. in Au-
gusto ca. 50.
Imago Ale-
xandri.

PROSPERITAS.

QUOD verò pertinet ad Alexandri imaginem, persuasum olim fuit, peruulgata inter homines opinione illi prosperè omnia successura, omnesque eius actiones adiuuari, qui Alexandrum vel auro: vel argèto expressum gestitaret, adeo vt Maeriana familia, quam suo tempore nobilissimam Romæ fuisse Trebellius attestatur, Alexandri effigiem confueuerit habere quasi familiarem, apud viros quidem in auro vel argento, apud mulieres in reticulis, & dextrocheriis, & in annulis, & in omni ornamentorum genere. Quin & Antoninus Seueri filius Alexandri studiosissimus fuit, cuius imagines cum passim renouasset mortales, vt huic eius studio adularentur, statuas aliquot erexere, quæ vno corpore facies duas gestarent, Alexandri scilicet & Antonini. Quam quidem superstitionem Chrysostomus acerrima insectatur increpatione: nam & eo tempore abusus huiusmodi circumligandi aurea Alexandri Macedonis numismata capiti vel pedibus, auferri nondum potuerat.

DIVINA PROVIDENTIA.

IN Theodosij & aliorum qui eo seculo fuerunt Imperatorum insignibus, in atrio præsidis Thebaidos nuncupati argumentum hoc pictum spectabatur, cuius exemplum in quodam eius militiæ ordinum, officiorumque canone descriptum Romæ apud Massæos inspexi. Tabula est libris quodam ordine dispositis onusta, quorum nonnulli syllabariis quibusdam notis inscripti sunt, quibus per compendium contentæ in eis rationes indicantur: alij nihil præscriptum habent. Supra tabulam fastigium attollitur, in media cuius facie genij duo latum sustentant orbem, in quo caput instar humani, cuius gita inscriptio est, **DIVINA PROVIDENTIA**. In angulis verò tabulæ quæ descriptos, vt diximus, libros continet, singulis capita singula sunt apposita, quorum superius à dextera inscriptionem circumductam ostendit, **VIRTVS**, alterum à leua, **SCIENTIA**. inferius à dextera, **AUTHORITAS**. quartum à leua, **FELICITAS**. Quod quidem, vt puto, innuit rerum omnium gerendarum summam à Deo primùm emanare: eumque conciliandum in primis, vt nostra omnia fortuntur. Mox necessariam esse virtutem, quippe animosum, aptum, & idoneum esse debere hominem qui præclara sit facinora aggressurus. Verum virtutem solam parum prodesse, nisi accesserit & disciplina, cuius scientia cruditi, & tempora & occasiones internoscamus. Sedenim & hæc, & illa vix sufficient, nisi & auctoritas adiuncta fuerit, quæ milites populique sub imperio cõtineantur, iustaque non contanter exequantur. Vnde legas de Vespasiano, cum esset iam à militibus salutatns Imperator auctoritatem & quati

& quasi maiestatem quandam inopinato scilicet, & adhuc nouo principi defuisse, quæ non prius accesserit, quàm è plebe quidam luminibus orbatus, item alius debili crure, sedentem pro tribunali pariter adissent, orantes, vt Tranquillus ait, opem valetudinis demonstratam à Serapide per quietem, restitutum oculis, si inspuisset: confirmaturum crus, si dignaretur calce contingere: cumque vix fides esset rem villo modo successuram, idcòq; ne experiri quidem auderet, extremò hortantibus amicis palàm pro concione vtrunque tentauit, nec euētus defuit, atque ita, quod primùm desiderabatur, auctoritatem indeptus est. Sed & quarta necessaria est, felicitas quippe: licet enim animis valeas, experientia sis eruditus, auctoritatèque communitus, nisi tibi res feliciter cedat, ruere plerumque omnia, & elabi in irritum experieris. Addita hinc & altera tabula cum eisdem libris & librorum notis, & geminis in fastigio orbem cum capite sustollentibus, sed angulares circuli affixi adscripta habent nomina singula singuli, VER, ÆSTAS, AUTVMNVS, HYEMS: vt scilicet admoneamur, diligenter nos animaduertere debere, vt suo quæque tempore agantur, procurenturque.

M V S A.

NVDVM autem mulieris caput, quale Nympharum fingunt, nullis gestu minibus appositis, quæ hieroglyphici notitiam afferre solent, sed quod comam habeat nonnunquam ab occipitio nodo comprehensam, nonnunquam in humeros negligenter diffusam, Diodorus Musæ hieroglyphicum esse contendit: cuius dicto standum, cum in huiusmodi rebus indagandis nō incuriosus fuerit, tametsi nonnunquam sententiam ex vulgo mutiatur.

T E R R O R.

MVLIBRE simulachrum horridica specie fabrefactum apud Corinthios, imago terroris erat; de quo Pausanias lib. ii. Atque huc nonnulli trahunt Medusæ caput, quam Domitianus propectore gestare gauisus est, vt sui admirationem apud omnes incuteret. Quamuis non desint, qui factum id ab eo in gratiam Palladis, quam vnice coleret, interpretantur. Sedenim de Medusa plenius in Augium commentario.

A D V E R S A R I V S.

APVD Mathematicos faciem inuenias collo, ore, oculis, & toto capitis gestu tortuosam, idque cōtradicentem aduersarium significare: cuiusmodi simulachrum in decimum Scorpij gradum intulere, eoque supra horizontem ascendente in lucem editum, ceruicis fore indomitæ, opinionisque destinatæ, futurum esse præfagiunt.

R O M A.

MVLERIS verò caput galeatum in plerisque numis Romanam ostendit, non tantum quia Romani nihil non armis arrogarint, aut quia suam ad Martem originē referre voluerint, quàm vt arcanum illud suum de Romæ nomine publicari vetito, peritis quidem rerum patefacerent, vulgo verò tenebrosius obscurarent, re ad interpretationē aliam distrahta. Gergithius enim author minimè contemnendus, antiquum Romæ nomen Cephalon fuisse tradit, quæ quidem, tantum alias inter caput elatura esset,

Quantum lenta solent inter viburna cupressi.

Roma nomen Cephalon.

Vir. i. Eegl.

Vide annotationum.

Sed nos quid solliciti sumus, quibus rationibus Roma sit caput, cum Dominus Deus noster Christus Petro prædixerit, nomen illi Cephas conuenire: quem scilicet Romæ principatui destinasset. Aliàs verò cum eum Petrum nominat, ad Capitolijs immobile saxum alludit, ac perinde omnium, non Romanorum tantum, sed quaquam tota terra habitabilis extenderetur, caput futurus esset, quod dictum volui, vt Oecolampadij conuersio diligentius expenderetur, qui cum Theophylactum Latinum faceret, verba illa, *πᾶσις τῆς οἰκουμένης*, videtur prætermisisse.

D E B I C I P I T I O.

C V S T O D I A.

DVO verò humana capita, quorum alterum maris, quod intrò aspiceret, alterum semina, quod extrà prospiceret, custodiam significare Ægyptij tradiderunt: propterea quod hieroglyphici huiusmodi beneficio sese à nullo daemonum infestari posse persuasum habebant: &, vt Horus ait, figura hæc satis superq; ad tutelam sufficere credebatur, nullis vel literis, vel imprecationibus appositis, quæ infortunium amolirentur.

D I M A N E S.

INVENIAS plerumque in veterum monumentis capita duo, duabus additis infernè literis D. I. M. quod DIS MANIBVS, hoc est, defunctorum tutelaribus sacrum vel commendatum intel-

A ligas. Caterum, uti dicebamus, Ægyptij id ipsum innuere volentes, & tutelam significantes, nullas addebant iteras. Manes verò & superòs & inferos, augures dicebant, inuocabantque eos ita nuncupatos: quod per omnia æthera terrenaque manare arbitrabantur.

ANIMADVERSI O SEVERA.

TENEDIUM numum memorat Pollux, ab vna cuius parte duo essent capita, ab altera securis, causa. Seuerissimæ hoc animaduersionis signum, ut in Armis alibi diximus, habebatur, quæ Tenediorum Rex filium percuti iussit adulterij conuictum, lata prius ab eo lege, ut in adulterio deprehensas & scemina eodem supplicio securi subiicerentur. Quo iudicio cum neque filio peperisset, rem eo monumento iussit insigniri. Meminit huius legis etiam Aristoteles in Tenediorum republica. Et prouerbum in acerbos iudices inde factum, *Tenedia securis*. *In politicis.*

PRUDENTIA.

QUOD verò bicipitium Iani apud Romanos celeberrimum fuit, sunt qui prudentiam solertiã-mque Regis præ se ferre autument: prudentis enim hominis est præterita noscere, futura verò multò antè præuidere. Hinc illa apud Persum exclamatio, cum hominis nescio cuius prudentiam desideraret. *Macro. Saturn. lib. 1. c. 7.*

O Iane, à tergo quem nulla Ciconia pinxit.

Eodem fermè significato Anteuorta Postuortaque, Diuinitatis assumptitiæ comites colebantur.

Indidem ex Macro.

ANNVS INIENS.

NEQVE tamen desunt, qui bicipitium hoc ad munus occulendendi aperiendique anni referant: nam & Cyprianus bifrontem eum exprimi scribit, quòd in medio cõstitutus, annum incipientem pariter & recedentem spectare videatur. Quæ verò super hoc Ouidius latè describit, apud cum videnda prætereo. Imberbe Iani bicipitium in numo quodam est, ab cuius altera parte quadrigæ sunt, cum Ioue fulminante: inscriptio literis fossilibus ROMA, quod nimirum ipsius Reip sigillum fuerit. Geminus verò Ianus vtraque facie barbatus in argenteo numo est, in quo literæ, L. F. M. F. O. V. R. I. Ab altera parte trophæum est cum flagello & scepro, cuius apex serpentinus, Roma iuxta, quæ coronam ciuicam trophæo superimponit. *Ouid. lib. 1. Fastor.*

SATVRNI BENEFICIA.

IANICOLOS plerosque numos videas capitibus geminis vna ceruice contentis, vna parte signatos, altera naui. Sunt qui ex hieroglyphicis huiusmodi Saturni beneficia significari tradunt, Ianumque eo monumento Saturno gratiam relata[m] voluisse, qui naui ex Ægypto in Italiam vectus agriculturam monstrar[e]t: nam à satù illi nomen apud Latinos fuit. De ratico verò huiusmodi numo ita Ouidius: *Lib. 1. Fast.*

Et bona posteritas puppim signauit in ære,

Hospitiæ aduentum testificata Dei.

Hunc verò fuisse primum numum csum, & à Iano ipso signandi aris morem inuentum, plerique memoriam prodidit. Sed & Cecropis effigies biceps facta, quòd linguas duas calleret, Græcam & Ægyptiacam. Porro fama est Atheniensis Ægyptiorum colonos fuisse è Saceni ciuitate duce Cecrope deductos, ut Nazianzenus in Monodia Basilij.

INCONSTANTIA.

ALIOQVI Mathematici bicipitium inconstantia hieroglyphicum posuere. Nam tertio supra vigesimum Leonis gradu bicipitis hominis simulachrum oriri confinxere, quòd eo ascendente gradu natum, inconstantis ac leuiter mutabilis voluntatis atque sententia fore præfatiunt.

BENE CONSVLTORVM STABILITAS.

CONTRA verò quos Ianos huiusmodi bicipitio insignes plerisque locis videas, sed sine manibus ac sine pedibus, quadrangularem quodam scapo ita præciso, ut ab humeris vbi in quadrum abire incipit deorsum versus magis ac magis angustetur, per hieroglyphicum hoc sunt qui firmitudinem & stabilitatem eorum denotari dicant, quæ sapienter & maturo consilio gerantur. Quòd verò manibus & pedibus careant, vim diuinam ostendit, cui nihil horum opus ut quod facere destinarit efficiat: Deus enim simul &

Inmut, & totum nutu remeſcit Olympum.

Et alter.

Diſſo citius tunda equora placat.

Virg. Æn. lib. 10.

Idem Æn. lib. 1.

Illà præterea dilatio quæ sit à basi sursum versus ascendendo, ostendit humana omnia, quò Diuinitati propius accedunt, eo angustiora amplioraque fieri. Vnde apud Maronem Diſſo apothecosin sibi, ob res à se præclare gestas pollicita, dicit:

Et nunc magna mihi sub terras ibit imago.

de quo alibi latius.

Virg. lib. 4.

DE TRICIPITIO.
G E R Y O N E S.*Geryones
quid.*

RER tricipitium verò Geryonem in primis significari passim inuenias. Quid autem sibi Geryones velit, & vtrum historicum an fabulosum fuerit commentum, vt adhuc in ambiguo sit scriptorum varietas efficit: vulgatiore tamen est ea opinio, tres in Hispania fratres vnanimi concordia imperium obtinuissè, quos Hercules oppresserit. Græci, vt ingenio sunt ad comminiscendum noua promptissimo, alia atque super Geryone tradiderunt, sed inter eos Hecateus Geryonem affirmat loca circa Ambraciam & Amphilochos tenuissè, indeque abactas boues, quæ speciem mira reperiuntur in ea regione valde herbida, & pascuis latissima. Alij in Euxino ponto vrbein *αμαρυνίαν* memorant, cuius principem Geryonem Hercules sustulerit, cùmque boues speciosissimas eius abigeret, interroganti cuius illa fuissent, responsum, Geryonæ Tricareni, quod tricipitis sonat, inde datum locum fabulæ.

*Nempe tri-
nici coloris
Tricipitem.*

H I S P A N I A.

*Imp. Ha-
driani nu-
mus.*

SANE vt Hispania, quæ tripartitò diuisa est, per hieroglyphicum Geryonis intelligatur, tum authores plerique, tum Imp. Hadriani tertium Consulis numus ostendit: in quo simulachrum triceps hastæ innixum, quod dubio procul factum, ob Hispaniam peragratam, siue vt originationem suam ostenderet, quòd Gaditana esset matre genitus, vt apud Spartianum est.

L V N A M E N S I S V E.

*Tricipitem
Geryonem.*

INTERPRETES Hesiodi *τρίκεφαλον γερουῖα*, Lunam significari contendunt: alij tempus præsens, præteritum & futurum, alij triplicem mensis diuisionem, quæ ternis apud Græcos denariis dispertitur, apud Latinos in Nonas, Idus, & Calendas diuiditur. Græcorum nuncupationes sunt, *ἰσημερινός, ἡμέρη, φθινόβοι*, quarum nuncupationum vltima, dierum numeri Romano more retrocedunt.

A V X I L I A R E S.

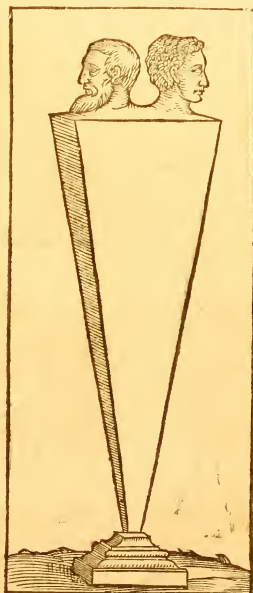
*Quare mul-
tis manibus
& pedibus
præditus Ge-
ryon.
Virgil, in
Phar'nacem
tristis.*

NEQVE me præterit Plutarchum, in libro *De ciuilibus institutionibus ad Traianum*, asserere Geryonē multis oculis, multis manibus & pedibus præditum ea de causâ vulgò dictitatum: quòd in negotiis obeundis consilio vno, multorum opera vti consueuerit, quod in principe vel alio quopiam, cui Reipub. summa credita sit, commendabile plurimùm habetur. Non enim omnia possumus intelligerè, adiutorem sibi sociumque muneris Epaminondam cooptauit. Sic Nicias cùm ad labores tolerandos imbecillo admodum corpore & inexperto esset, Lamachus sibi & robustum & industrium socium accepit. Quòd verò ait Plutarchus Geryonem pluribus oculis manibusque præditum, eundem & Quadricipitem legas apud Aristophanem, vbi de Lamacho loquitur, *βέλει διγάχεος ἱερουῖν τετραπίλου*.

S O L.

*Ad verbi
ex Macro-
bio in Sat.
lib. 1. cap. 20.*

TRICEPS quoque Seraphidis imago in numismatis quid sibi velit, in brutorum commentariis sparsim attingimus: sed id nunc locupletius explicandum est. Tricipitium est ex tribus animalibus, quorum in medio est Leonis caput vultum admodum, dextera parte Canis applaudibundi blandientisquæ, læuâ Lupi, superne calathus infideæ: quæ species vniuersa, Anguis ambitu complexa est Qui Solem hinc interpretatur, ex capite Leonis tempus præsens indicari volunt: quòd eius conditio inter præteritum futurumquæ actû præsentis valida seruensquæ sit. Præteritum ex Lupi capite coniciunt, quòd animal est admodum obliuiofum, obliuio autem de præterito est. Futurum ex ablandientis Cane effigie, quod est indicium spei, quæ nobis semper ablanditur: spes verò semper de futuro est. Competit verò Soli temporis consideratio. Quid verò sibi velit Serpens, vt Deus sit, vt temporis author alio commentario satis explicatum est: alibi quæ ostendimus huiusmodi tricipitium prudentiæ conuenire. Calathum verò loco hoc aiunt altitudinem sideris monstrare, vimque refertissimam ac opulentissimam: quia in eum omnia terrena redeunt, dum immisso calore rapiuntur.

A

I V P I T E R Æ Q V V S.

Q V A M V I S qui Serapin Iouem esse dicunt, modium eius capiti superpositum ea de causa figurari autumnant, quod omnia sint aquis distributionibus ab ipso rerum omnium arbitro moderata. Nam, ut optime Maro, *Rex Iupiter esse omnibus idem.*

D I A N A.

E T Dianæ simulachrum tribus in signe capitibus celebratur, quorum vnum Equinum, Caninum alterum, tertium humanum, sed facie admodum rusticana. Vnde Maro,

Tergeminamque Hecaten, tria virginis ora Diana,
dixit. Apud Æginetas tamen vna tantum facie & vnico corpore fingi Hecaten, talémque apud eos statuâ se obseruasse Pausanias tradit, Alcamenémque primum tria illa simulachra inuicem connexa excogitasse. Quid verò sibi velit Equus, Canis & rusticana illa facies in eo simulachro, alibi docuimus.

Vel, ut alij maluerunt, apri, aut suisagrestis, ex Orphæo in Argon.

Q V A D R I F R O N S.

Q V A T V O R A N N I Q V A L I T A T E S.

V R verò Ianus quadrifrons plerisque locis informari solitus sit, ea fuit causa, quod illi rerum omnium principia sinēque, introitus exitusque dedicati essent: quin & quæ illi templa erigebantur, quadrata specie fiebant. Et mercatorum stationes trapezitarumque mensæ, in eiusmodi Ianis habebantur, de quibus apud Horatium:

--- Hæc Ianus summus ab imo Perdoctet.

Ad id etiam spectabat ea effigies, ut quatuor anni qualitates indicaret, quas Græci Latinique Horas vtitatissimo vocabulo appellarunt. Horatius de Ioue: *Variisq; mundum temperat horis.* Et quoniam in horas incidimus, erat apud Megareses Iouis simulachrum, supra cuius caput & Parcæ & Horæ statutæ erant, ea de causa, inquit Pausanias, quod fata in Iouis omnino potestate consistant: Horas verò, quippe quæ nos Anni tempora dicimus, arbitrio suo disponat. Cæterum quod ad Parcas attinet, Æschylus Iouem quoque ipsum fato subiectum esse dicit, ita super eo locutus, *καὶ ἂν ἐκ φύσεως τῶν περὶ αὐτὸν.* Atque hinc fortè Parcæ illi supra caput insident.

I A N I F I L I Æ I I I I.

C R I T O L A V S tertio τῶν Περωνιδίων, Iani simulachrum ideo quadrifrontem figurari dicit, quod filiz eius quatuor laqueo gulâ fregerint, Iani patris desiderio, quem agricolæ lapidibus obruissent: vbi de Iano illo loqui videtur, qui Saturni filius perhibetur, qui vino finitimis agricolis communicato, cum ij suauitate illecti plus æquo hausissent, in somnūque prolapsi diu iacuisent, experrecti demum, venenūque sibi propinatum arbitrati, consurrexerunt in Ianum, eumque lapidibus oppresserunt. Hæc eadem à Plutarcho referuntur.

Q V I N C V C E P S M A N A S S E S.

Q V I N I S verò frontibus neminem præter Manassē formatum legi, qui Rex Hebræorum posteaquàm Prophetam Esaiam sustulit, quincuplici facie statuam sibi posuit, ut longè plura se perspicere indicaret, quàm Prophetæ, qui *Videntes* appellabantur.

S E P T I C E P S.

M A T H E M A T I C I, si Petri Aponensis inuenta sumus admiffuri, quæ vnde desumpta sint, quàmque antiquum sit argumentum illud, alibi declarauimus, hieroglyphicum septem capitibus in signe, quintodecimo Geminorum gradu statuere: inde significantes, sub eo gradu numero in lucem editum Multiscium fore: quippe nullum doctrinæ genus, artem nullam, nullam denique linguam esse celebrem, quam is non sit optime consecutus, eundem tam publicis quàm priuatis rebus agendis aptissimum, & inter mortales admirabilem omnino fore pollicentes.

Præsertim forsan in septē artibus liberalib.

D E C O M A.

A P I L L I verò cum ad caput pertineant, hieroglyphicis eius postulant adscribi, qui nimirum in Diuinis literis cogitationes, quibus ornatur anima, mēsq; contegitur, significare feruntur à venerandæ antiquitatis Theologis: anima enim ipsa cogitationes generat, perinde

Mat. c. 10.

Ec

Capillorum
in Sacris
hierogly-
phicum.

ac caput sibi capillos profert, quibus ornetur & obtegatur. Hinc illud, *Capillos capitis nostri numeratos esse*: D cogitatus quippe nostros omnes Deo patefcere. Tondere autem superfluas & inutiles cogitationes, summouere significat: quæ nisi tondentur, vel obcæcant, vel aliquod aliud afferunt impedimen- tum. Eucherius pilos veterum cogitationum indices esse dicit, ideòque imperatum à Moysè, vt Leui- tæ abradant omnes corporis sui pilos. In Nazaræis autem non tondere, neque quidem pati vt eorum caput à nouacula tangatur, indicium est, eos cogitatus suos, atque omnem vitæ rationem, ita Deo dedicasse, vt nihil in eis superfluum appareat. Nam & qui sacerdotibus mandauerunt, vt barbam nutrent, quod in Nazaræorum quandam similitudinem olim Concilia pleraque statuerunt: fieri hoc intellexerunt, vt hi dum barbam capillòsve vel viderent vel attrèarent suos, sui identidem officij recordarentur, cogitatus quippe suos in Deum dirigendos, totum esse sanctum debere sacerdotem, bono semper vti consilio, & in se nihil admittere, quod vel mutare vel summouere sit opus. Quis est hic, dicit aliquis, vt laudem Deo demus? Esto vel nullus, vel quàm rarissimus, admonitio tamen hæc sub oculis assiduè obuerfata proficere aliquid potest, veluti reliqua quoque sacerdotis ornamenta gestaminaque aliquid præ se ferunt singula, quæ per hieroglyphicum quæque suum, hominem inte- gritatis admoncant. At decies in die vel iustum cadere clamitabunt, ideòque tòdendum identidem, vt auellendarum cogitationum prauarum memores identidem simus: seducere enim seipsum hominem, qui se sine peccato esse professus fuerit. Atqui sanctius est longèque laudabilius, in eo men- tem cogitationemque omnem collocare, ne potiùs peccemus: quàm quotidie peccare, vt emenda- tionis admoncamur. Sedenim quantum ad comam attinet, modum his moribus Gregorius sapien- tissimè præscripsit, qui quarta & vigesima libri primi epistola, capillos ipse quoque in capite ait exte- riores cogitationes indicare, & præsentis vitæ curas exprimere: quæ quidem ex negligentia atque tor- pefcente sensu coortæ, quia minùs opportunè prodeunt, nobis quasi non sentientibus pullulant. Igi- tur aliis qui præficitur sacerdos, neque prorsus debet sollicitudines exteriores à se proicere, neque il- lis multùm inhærere Coma itaque nequaquam deglabretur, sed ne immoderatiùs excrescat, diligen- ter attondeatur. Quòd verò de non abradenda in rotundum, facie capillorum, lege prohibitum est, vel, vt Septuaginta reddidère *σφόδρα*, facere more barbarico, quod nonnulli densioris capilli tædio fa- cilitant, ob Paganorum instituta nonnulli vetitum putant, apud quos voueri comas, & puerorum ca- pita demonibus offerre mos fuit.

Leuit. c. 19.

S E R V I T V S.

Serui Agrip-
pe Posthu-
mi factum.

CÆTERVM rasitatio capitis apud Græcos pariter & Latinos diu seruitutis indicium fuit. Ideòque Agrippæ Posthumi seruus nomine Clemens magna ausurus, vt pro Agrippa iam necato, cui nonnihil omnino similis erat, sese ferret, & res nouas in repub. concitaret, furatus domini cineres, Coram Hetrurix promontorium veſtus ignotis sese abdidit locis, donec (inquit Tacitus) erinem barbamque promitteret: nam serui caput rasitabant. Apud Aristoph. Aibus, Pistotherus admiratur Poetam, qui se Musarum seruum dixerat, comatum esse. Et apud Latinum Comicum, tanquam mirum de se futurum dicit Amphitryone seruus Sosia,

Vt hodie abraſo capite caluus accipiam pileum.

L I B E R T A S.

Ariem. li. 1.
cap. 22.
Lacedæmo-
niorum mos
in bello.

ONIROCRITÆ frontem capillis glabram imaginari, indicium esse autumant liberationis à moleſtibus & impedimentis. Quin & caluitium ipſum, accerſitis in iudicium, aut ſupplicium timentibus, effugium offendit. Idcirco verò Lacedæmonij frontes abradi, capillum à tergo demitteri iuſſerunt, vt longè turores in bello eſſent, adimereturque hoſti facultas in pugna capillum apprehen- dendi. Nam & barbam etiam ea de cauſa, præter Græcorum aliorum morem, raſitare conſue- runt. Quòd ſi fugam meditarentur, inſtabat à tergo vinculum atque anſa, quo capi poſſent, atque ita præ capturæ metu deſtinatore animo conſiſtebant, aduerſuſque dimicabant. Pollux Euboicos opithoco- mas vocatos ait, & Hectorẽ Timæus ea per terga fuſa coma inſignem deſcribit, id quod Abantes primos omnium excogitaſſe Homerus tradit. Idem Homerus *κορυμβοῦντας* Græcos ea de cauſa vocat, vt antiqui eius interpretes tradunt, quòd moris eſſet apud Græcos comas nutrire, in ſignum fortitu- dinis: Theſeæque primum aiunt anteriorem capitis comam Apollini Deliaeo dediſſe.

M O L L E S.

ALIOQVI coma tã apud Græcos, quàm apud Latinos, mollitiei ſemper ſignum fuit: comatum enim puerum Græci probri cauſa dicunt. Et Cicero paſſim, capillum nunc compoſitum & de- libutum, nunc comptum & madentem, nunc calamitra- tam in vnguentato Conſule comam inceſ- ſit. Vituperat & Maro madentem crinem Mæonia ſuffultum mitra.

Æn. lib. 4.

DE SEMICRINITO CAPITE.

SIRIS non semel dicendus est nobis, tot & tanta fuerunt ea quæ super hominis celebritate veteres memoriarum prodiderunt, dum commentum alij, historiam alij consecantur: veluti de semicrinio eius capite varia traduntur.

OSIRIDIS PEREGRINATIO.

NAM eam effigiem in Osiridis memoriam fieri author est Xenophon quisquis ille fuit qui scripsit Æquivoca, quo nonnulli peregrinationem eius ostendere interpretantur. Ita verò habebat simulachrum huiusmodi, ut qua parte crines & barba promittebantur, ita prolixi sinerentur, ut alteram oris partem omnino cooperirent. Causam hanc afferunt: quòd toto expeditionis tempore, quo Gigantas bello persecutus est, id decennium in Italia fuisse ferit capillum & barbam nutrierit, quam mox in Ægyptum reuersus deposuerit. Vnde mos inoleuit apud Ægyptios, ut peregrinantes barbam & comam nutrierent. Superioribus annis facies huiusmodi dextera parte capitis crinita, læua abrafas, Viterbij antiquo lapide viscebatur, egoque apud Petrum Melinum virum Rom. nobilitate & literarum peritia insignem, marmoreum capitulum vidi à sinistra parte capillatum, à dimidia altera glabellum.

Osiridis simulachrum

MARIVM INTERITVS.

CONIECTORES (nam libenter hos in comitatum accipimus, quòd eorum dictata magnam cum Ægyptiacis hieroglyphicis similitudinem habent) rem aliter interpretantur. Nam dexteram capitis partem capillis denudatam imaginari, ostendere aiunt mares consanguineos extinguere debere, quòd si nullos habuerit, damnum nihilo fecius aliquod extimescendum.

Artem. lib. 1. ca. 22.

Artem. ibi.

FOEMINARVM INTERITVS.

SI verò læua capitis pars sine capillis esse visa fuerit, cui hoc acciderit, feminas, si quas habet consanguinitate iunctas, interituras ostendit. Si non habeat, alicudè damnum omnino obuenturum: cognatorum enim hi significationum caput constituunt. Dexteras verò partes mates, sinistras feminas, in Tauri commentario non ex coniectorum tantum opinione, sed & Medicorum & Philosophorum & Astronomorum etiam traditionibus indicauimus.

Artem. lib. 1. cap. 18.

SOLIS VIÆ.

QUI demum Osiridis rem curiosius interpretantur, Solem aiunt apud Ægyptios Osiridis nomine acceptum, & manifesto naturæ ipsius argumento læuas partes abrafas ostentare, dexteras verò hispidas. Nam quo tempore dexteris, hoc est, Septentrionalibus mundi partes inambulat, virent omnia, herbis, fruticibus, arboribusque tum pubescentia, tum hispida: quo in læuam vertente, abradi omnia videntur.

SENECTVS MISERA.

OCUPITIVM verò caluum, ut iidem Coniectores opinantur, senectutem indicat inopem & infelicem.

Ibidem.

IACTVRA.

QUOD si toto capite caluitium esse visum fuerit, amissionem eorum quæ ad vitæ ornamenta pertinent, præmonstrari tradunt. Quin & abradi caput, nisi sacerdotes sint, aut scurræ, aut quòd id facere consuerint, malum protendit, bona quippe eorum via auferenda, nauigantibus naufragium, morbo affectis periculum extremum, citra mortem tamen: quòd moris sit naufragio factò capillum deponere, neque non à morbo conualescentibus.

Ibidem, ad verbum.

SVPERFLVA SVMMOTA.

QUOD verò sacerdotes Ægyptij quotidie rasabant, neque vllum capillorum vestigium toto capite cerni patiebantur, hieroglyphicè significare volebant superflua omnia summoenda: cuiusmodi significatum habetur xxxi Deuteronomij: vbi si mulierem quis ex hostico viderit approbaueritque, ita ut eam uxorem ducere concupiscat, iubetur inter alia caput eius detondere, vnguè que præcidere: hoc est (ut Cyrillus interpretatur) si quid in profanis disciplinis deprehēderimus, quod approbemus, idque in vsum nostrum transferre cupiamus, dandam operam, ut ex his, quæ superflua fuerint, amputentur.

VIRTVTIS DECOR.

IN diuinis denique literis multa leguntur de Samsonis coma, quam studiosissimè nutriuerit: propterea quòd dum ea capiti esset applicita, quò diffusior erat, eò ipse viribus valentior, & ad iniecta

Coma Samsonis quid significet, & Dalide a mor.

quælibet vincula distumpenda robustior efficiebatur: ea verò detonsa, deficiebat viribus, & toto robore destituebatur. Intelligitur verò Samson Nazareus, vir aliquis Deo dicatus: comam enim is ordo religiosissimè, vti dictum, nutriebat, per quam amplissima virtutis ornamentum accipimus, quæ caput, hoc est, intellectum nostrum decorat: quæ quò magis excrescit, eò fortiores aduersarios motus efficimur. Per alienigenas, qui vincula contendunt iniicere, humanos affectus & concupiscentiæ vim intelligimus: id enim innunt preces sacræ, dum parci nobis ab alienis supplicamus. Quòd si eueniat, vt humana victi fragilitate mulieris Dalidæ, hoc est, corrupti sensus amore corripimur, declinamus in somnum, & in eius gremium obdormiscimus, oblit scilicet eorum quæ rationis lumine irradiati vigilantes operabamur, iam facti desides ignauique, bona opera intermitimus: ita mulieris dolo tondemur, hoc est, voluptatis insidiis illecti spiritus fortitudinem amittimus, & in hostium ita potestatem incidimus, qui nos vexent, exagitent, & ludibrio habeant. Nulla enim re magis cruciatur homo, quàm rerum humanarum cura: aut enim simulac huic deditus fuerit, auaritia, aut amore, aut odio, aut inuidia, aut alia quapiam lue molestationeque malè affectus, assidue laborat. Vbi verò resistat (id enim est vbi expergefactus fuerit) errorem agnoscit suum, pœnitentiæque adductus amissam studet comam reparare, paulatimque vires ita resumere, donec pristino recuperato robore, peccato iam moriturus, cum vniuerso inimicorum conuentu extialem in se ruinam trahat, extinctaque omni cupiditatum & vitiorum manu mundo etiam ipse moriatur.

DE CANITIE. SENECTVS.

Hac à Suetonio in Galba cap. 10.

PERVACVVM videtur, per canos senectutem locorum vbique significatam dicere, sed illud commemoratione non iniucundum fuerit, quod in hanc sententiam ostenta olim præmonstrauere. Galba siquidem, cum is prouinciam Hispaniam Tarraconensem ingressus sacrificaret intra ædem publicam, accidit vt puero è ministris acerram tenenti capillus repente toto capite canesceret, quod rerum mutationem significare Aruspices respondere, successurumque iuueni senem. Nam is Neroni Claudio successit, qui alterum & xxx. natus annum sublatus est, ipse tertio & septuagesimo ætatis anno Imperium adeptus. Sedenim Coniectores ominosum habent, si vel puer vel adolescens in senem mutari sibi visus fuerit: mortis enim propediem affuturæ signæ naturæ similitudinem transferentes, ideò fieri autumant, vt dicrum antiquitas inde subinnuatur: Deo enim nihil antiquius. Quod ea de causa libentius adnotaui, quia scio esse plerosque, etiam quantius pretij viros, qui Deum patrem ea canitie insignem pingi nequaquam approbent.

Adverbium ex Artemidoro libr. 1. cap. 16.

αἰὶς δὲ ὁποτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡγεθόνται.

DEVS PATER.

Quare Deo canitie pingatur.

INVENIES in Diuinis literis Deum visenda canitie figuratū, vt apud Daniele: *Capilli capitis eius quasi lana mundæ*. Angelos hinc Eucherius, & aliorum multitudinem significari tradit. Alij ad humanæ naturæ similitudinem transferentes, ideò fieri autumant, vt dicrum antiquitas inde subinnuatur: Deo enim nihil antiquius. Quod ea de causa libentius adnotaui, quia scio esse plerosque, etiam quantius pretij viros, qui Deum patrem ea canitie insignem pingi nequaquam approbent.

DE BARBA.

DE barba verò aliis atque aliis temporibus, apud alias & alias gentes varia semper fuit institutio, neque constans vnquam vsus. Verùm de ritibus nunc dicere supersedebimus: quòd materiam huiusmodi perpetua nuper declamatione percurrimus, vbi rationes explicuimus, cur sacerdotibus comam nutrire vetitum sit, barbam verò abraderi non concedatur. Verùm hîc significata tantum profecturi sumus.

VIR.

D. Laërtius in Diogene.

VNUM ergo atque id præcipuum est barbæ hieroglyphicum, vt virilitatis indicium sit. Nam et si alia sunt signa quæ marem à femina secernunt, quia tamen plerique viri dicuntur effeminas cere, mulierisque identidem virum inducere: barba viri illius signum apud veteres habitum, qui non sexu, sed virtute ipsa longè aliùs à femina reperitur. Nam & mulieres si quæ virtutem hanc consecutæ sint, viriliter agere dicuntur. Vnde Horatius de Cleopatrar animis ait: *Nec muliebriter expanit enses*. Quòd verò virum barba significet, multa Sapientum dicta testantur. Nam barbam se ideò gestare Diogenes respondebat, vt se virum esse subinde recordaretur. Haliabas & plerique philosophi admodum clari, barbam dixere viris à natura ornamentis dignitatique causa contributam. Inde Artemidorus, filiòs tantum ornamentis patribus asserre dicit, quibus ori barba decoris addit. Cynicus apud Lucianum, tam deforme putat esse ornatum barbæ auferre viris, quàm Leoni iubas attondere.

Arte. libr. 1. c. 32.

Theſea

A Theſea perhibent tondere barbam nunquam voluiſſe, vt virtutem ipſe ſuam eo proſiteretur indicio, qui tamen omnium primus anteriorem capitis comam Apollini Deliaeo dedicauit. Sed hæc tã multa ſunt, vt ſi omnia complecti velim, nunquam habitura ſint finem. Ad noſtra igitur reuertamur. *Sed nec radetis barbam, inquit, qui Dominus eſt: vel, vt Septuaginta. Non corruptetis barbaſ faciem, quia perfectionis noſtra ſignum eſt barba.* Hieroſolymitanus ait Heſychius. Neque enim eſt congruum, virtutes, quarum barba ſymbolum gerit, corrumpere, agentes nõs non ſub vero, ſed ſub falſo & ficto habitu, Theologi vteret, quos imitatur Eucherius, eo loco Regum, vbi Hanno Ammonita nuntii Dauidici, qui de patris obitu Regem conſolaturi adueniant, barbas abſtulit adignominiam, hiſtoriam ad myſticum ſenſum deducentes: Hannonem iniurioſum diabolum eſſe dicunt, qui ſubinde bene facere volentibus harbam abradit, hoc eſt: fortitudinem adimit. Ita apud eos barba erat fortitudinis hieroglyphicum: quia ſcilicet virum indicat. Atque vbi Dominus xxxi. Leuitici cap. repetit ad ſacerdotes filios Aaron: *Non radent caput, neque barbam: Caput & barba, ait Heſychius, ſapientia eſt, & perfectionis noſtra ſignum.*

Leuit. ca. 9.

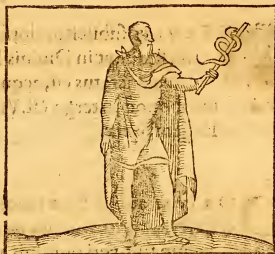
2. Samuel ca. 10. ver. 4.

ORTA SENEſCERE.

C V R vero inſonſa ſemper barba ſit Æſculapio, cum tamen pater eius Apollo impubis paſſim oſtenteretur; capillo eius tantummodo luxuriante, hieroglyphicum Philoſophi ſic explicauerit. Nimirum ille: rerum author viridi ſemper fruitur iuuentu, verum omnia quæcunque generantur, in ſenium ocyus aut ſerius vergut. Sed quamuis ita paſſim barbarus Æſculapius figuraretur, apud Sicyonios tamen ſimulachrum eius imberbe ex auro & ebore conſectum fuiſſe, Paulania tradit.

IMPERITIA.

B F A CERE mihi videtur ad inſtitutum negotium? (vt id etiam addamus) quod ſacerdotes illi imperitum hominem, eumque præſertim, qui vniuerſum vitæ tempus domi ſeſſitavit; nec aliorum mores hominum peregrinaſſe vrbes inſpexerit, vt ita rerum ignarus ſit, ne rei cuiuſpiam rationem noſcit, non amici tiam, non hoſpitalitatis iura ſuſceperit, ipſe quis ſit, vtrum ſit, an non ſit, id quoque neſciat, per aſinum caput humano appoſitum trunco ſignificabant. Aſinum enim, eſſe imperitiæ hieroglyphicum, ſuo ſatis commentario declaratum eſt. Solitos vero Ægyptios humana corpora brutorum capitibus inſignire, prout hoc vel illud animal alia atque alia præ ſe ferebat ſignificata, teſtimonio ea multa ſunt, quæ in gemmis, in marmoribus, in æs, ad hanc uſque diem monumenta ſuperauerunt, quorum intellectus ad ſimplicium ſignificationes referendus eſt. Hæc enim hoc loco persequi, inſinitus laboris eſſet, & reliquis commentariis de animalium ſignificationibus deriperet argumentum.

Paul. in Go rinthiacis ait hoc ſimulachrum fuiſſe apud Philaſios.

DE CERVICE.

C D I V N C T A capiti ceruix eſt, ita vt caput raro ſine ceruice proponatur. Ea autem, vt ſola aliquod habet hieroglyphicum. Nos igitur & naturam & hominum mores ſecuti, aliquid etiã ſuper ea referemus. Neque enim fruſtrà illa modò mollis atque ſummiſſa, modò rigida creſtaque, ſed veluti ex habitu geſtūque aliquid præ ſe fert quod omnibus manifeſtum videatur, ita non indiligenter veteres ſua inde ſignificata deſumpſere.

Hoc eſt, poſterior colli pars, nam anterior gula dicitur.

SUPERBIA.

I N Diuinis ſanè literis pro arrogantia atque ſuperbia ceruix accipitur, quare Pſalmo trigefimo ſupra centefimum, *imporum conſciſas ceruices* legas, pro edomita ſuperbia: Quamuis eo loco non deſunt qui *Funes*, hoc eſt, *Vincula* legendum aſſeuerant: quæ ſcilicet iniecturos ſe minitabantur Pro elati vero ſigno: *Filii Sion ambulauerunt extento collo.*

FEROCITAS.

N O S T R I ferocitatem per ceruicis hieroglyphicum exprimere maluerunt: vnde Horatius in Epitolis:

-- At vos Seu calidus ſanguis, ſeu rerum inſcitia vexat. Indomita ceruice feros.

Etelata rigidaque ceruicis homines phyſiognomici ſuperbos eſſe dicunt. Et apud Eſaiam cap. xv. contumax huiuſmodi vitula, ſternax, & indomita, pro ingenij noſtri documento notatur Et Pſalmo 28. ſupra centefimum: *Dominus inſtus concidet ceruices peccatorum.*

PRO audacia, multa apud Ciceronem, vt illud in Verrem: *Tamen si qui erunt tantis cernicibus recuperatores, qui audeant in prouincia, cum Prætor adfit contra voluntatem eius iudicare, & huiusmodi ple-
raque.*

S V M M I S S I O.

CONTRA verò summissum animum, apposito iugo significat, estque hieroglyphici huiusmodi metaphora apud scriptores vtitissima. Cicero in Ant. *Dande cernices erunt crudelitati nefarie: legiones ad urbem adducere, & eas in cernicibus nostris collocare cogitat.* Et de natura Deorum: *Itaque imposuistis in cernicibus nostris sempiternum dominium.* Absque iugi verò signo in obsequij significatum vitula est Osee 10. quæ trituram amare docta, supra Ephraemei colli pulchritudinem transitura sit.

D E D O R S O.

ER VICI subiicitur dorsum. In dorso gibber esse solet. Gibberosus homo hieroglyphicum eius est, qui, vt in Diuinis literis habetur, reicitur à sacris, eumque significat, qui flagitiorum sarcina oneratus est, neque tamen errorum aut delictum intelligat suum: vt pote qui non videat manticæ quod in tergo est. Vide verò illud, *Quid operatur gibberosus quasi rectus?* ab Rege Israël dictum in Regem Syriæ.

F V G A.

DORSUM autem fugæ manifestum est hieroglyphicum. Vnde 1. Regum, vbi de Dagonis idoli casu scribitur: *Arca Domini iuxta locata, noctu fractum dissilisse, maneg, dorsum eius tantum inuentum,* quod indicium fuit, veri numinis aduentu falsum eiectum, & in fugam actum. Nam qui fugiunt, persequentibus dorsum dant. Eadem sententia in Psalmo scriptum: *Quoniam pones eos dorsum, hoc est, coges eos arrepta fuga dorsum obvertere.* Id nostri dixere: *Terga dare.*

D E H V M E R I S.

V I R E S.

VMERI dubio procul vires & fortitudinem, vt Eucher. ait, in Sacris literis indicant. Vnde Propheta, cum magni arcani onus crucem ipsam gestandam prædiuinaret: *Potestas, inquit, super humerum eius.* Cicero de Senectute: *Cum humeris Bouem sustineret vinum.* Et Orat. pro Flacco: *Res publica quam vos vniuersam in hoc iudicio vestris humeris, vestris, inquam, humeris, Iudices, sustinetis, & ita sapius.*

PIERIVS

PIERIVS VALERIANVS
AD VRBANVM BOLZA-
NIVM PATRVVM DE IIS QVÆ PER
OCVLOS, AVRES, NASVM, OS, ET IN
EO PARTES, SIGNIFICANTVR,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER TRIGESIMVSTERTIVS.

A **AGILE** meminisse potes, honoratiss. Patru, quarto ab hinc mense cum Venetijs essem, teque viri illi clarissimi, Daniel Ranerius, Nicolaus Leonicens, & Leonicus Thomaus adijissent, Græcas adhuc literas atate tam confecta docentem inspecturi: quenam illa fuerint, quæ superoculis ex totius antiquitatis eruditione repetisti, quæq; illi ad propositum argumentum addidere: quid super auribus, quid super ore & eius partibus examinerint. Nam eum tu diem, ob eorum amicorum conuentum, & tam variam rerum eruditionem inspectam, quæ hinc inde emicuit, inter totius vitæ tuæ incundissimos recensuisti. Comperimus verò te in honestissimo studioforum catu Pindari oracula interpretantem, fortèque locum illum explicabas, Nemeis, Di-nia, *μασδὸν δὲ τὴν τῶν ἄστρον πῆλιν*. hic tu horum aduentu plurimum exhilaratus, opportunè de letitia, quæ statuerit in oculis fidem, disserruisti. Gestit enim, interpretaberis voluptas ex oculis fidem facere: letitiam scilicet oculi patentioris figura hieroglyphicè apud Ægyptios significari, in ijsq; incunditatis precipuam esse sedem, quia gaudium se primum ab oculis prodatur. Eorum enim tum intentione, tum remissione, tum coniectu, tum hilaritate, motus animorum explicari, atque, ut nostri aiunt, eos nimis argutos: quemadmodum animo affecti simus, loqui. Polemonis dictum haberi, oculos esse tanquam fores animi: per oculos quidem animum emicare, indidemque animum introspecti: ex quo nonnulli oculum verum cordis nuncium dictitarunt. Usque ad eò verò totam corporis vim in oculis incumbere, ut Zamolxis & Abarris Philosophi, totius corporis curatione opus esse dixerint, si quis oculis mederi vellet: quòd si corpus curare quis affectaret, animum in primis depurgandum. Subiecisti mox: Essent autem multa ex Ægyptiorum doctrina in oculorum hieroglyphicis: sed ne vos κατὰ πᾶσιν importune demorer, reliqua Pindarica prosequar. Imò, respondit Ranerius, per opportunè, Urbane pater, in hunc sermonem incidisti, ut de literis Ægyptiacis loquere-re. Nam per totum hesternum atque hodiernum diem hospites hosce meos Leonicenum atque Leonicum fatigavi, su-per huiusmodi generis doctrina eos percontatus, qui quidem multa eruditissimè, tanquam sacra Cereris aperuerunt. Sed quod ad singulorum partes faceret, herere se aqua in plerisque ingenue professi sunt. Causa autem huius inquisi-tionis erat, quòd tabule cuiusdam ob antiquitatem admirabilis exemplum ad me Roma misit Bembus meus, obelisco-rum etiam plurimas notas, quæ illic reperiuntur: quas quia ex Ægyptio olim aduectas manifestum est, tuq; Ægypti-um peragrasti, ubi magna est inscriptionum huiusmodi copia, & quæ tua semper fuit in antiquitate omni cogno-scenda cura, studium, & diligentia, putas te rerum huiusmodi non ignarum. Ad hæc Horum Ægyptium à Phi-lippo quodam Græcè reàditum accepimus, qui materiam hanc tractavit, sed codicem huiusmodi, quamvis ab Aldo scrip-to publicatam, plurimis locis mutilum & imperfectum inuenimus, non vtiq; Aldi, viri diligentissimi negligentia, sed exemplarium vitio, quæ rarissima reperiuntur, atque ea in damno omnia. Eaque de causa nunc ad te conuenera-mus, si quid horum nosti, à te libenter audiri. Et quoniam oculi iam hieroglyphica commemorare capisti, ea roga-mus (ut etiam pro amicis his meis loquar) ne nobis inuideas. Hic tu: Grauiusimum viri optimi onus cervicibus meis imponitis, cum pauca admodum ea sint, quæ prestare possim, ut vestro respondeam desiderio: siquidem argumentum hoc in tot pyramidum, & inscriptionum antiquorum memorijs, quas non in Ægyptio tantum, verum & Romæ, & plerisque alijs in locis affexi, me quoque diu multumque torsit, cum rerum harum obseruationes apud scriptores dili-gentissimè conquisierim, interpretationes autem, præter leuia quædam, nusquam repererim, easque tantum veluti quodam indicatas, ut asseritis, Niliacique opusculum, in quo talia promittuntur, leuissimè summam quædam attigerit, atque ea qualicumque sint, in manus nostras corruptissima pervenerint: quare, uti dicebam, quid super hac re pollice-ri possum, quòd satis vobis faciat, non habeo, puòdque nò minimus me absterret, de secretionibus literis apud eos loqui,

quos nihil, quod sciri possit, ignorare, compertissimum habeam. Ne enim rusticitatem ullam induisse videar, que paucissima mihi cognita sunt, praestram ea spe, ut à vobis & meliora & reconditoria sim magno meo cum suore recepturus. Et ne tempus in excusationibus quantumvis honestis conteram, quae de oculorum hieroglyphicis recitare possum, quando ita vos iubetis, ut in memoriam venerint, explicabo: quod eo libentius facio, quia dum vos charissimas animas conspicio, succurrit illud Euripidis:

Ὀμματ' ὄνα Φωτὸς βλέπειν γλυκύν.

Suaue est viri beneuoli oculos intueri.

I V S T I T I A .

Varia iustitia
epitheta.
Iustitia oculi.
Hoc à Gel-
lioli. 1. 4. c. 4.

P V D Ægyptios sacerdotes primum omnium Iustitia seruatores per oculi patenti hieroglyphicum significari compertum est, frequensque dictum apud Græcos, quod minime ignoratis, *δίκη ὀφθαλμῶς*. Tum Plato Legum mono, iustitiam Speculatricem atque Vindicem appellat. Chrysippus oculos iustitiæ acres, rectos, atque immitos facit, quod eum, qui recte iudicaturus sit, non oporteat huc aut illuc oculos ab honesto deflectere. Illud etiam nostis ex Diphili Comœdia:

ἔγω δίκη ὀφθαλμῶς ὅς τὰ πάντα ὄρᾷ,

quod Nepos meus ita reddidit:

Est qui tuctur cuncta iustitiæ oculus.

Apud Epigrammaticos, qui temporis iniuriarum pericere, pulcherrimum habemus pentametrum:

Ὀμμα δίκη καθ' ὅρα πάντα τὰ γυγνόμενα.

quod Neposidem;

Cernunt omnia quæ sunt lumina iustitiæ.

Iustitia oculi.

Hinc aliqui in faciendi dictis fide, iustitiæ oculum attestantur. Orphei quoque id de Sole dictum, *Ὀμμα δικαιοσύνης*, cui iustitiam in primis veteres dedicassent. Vnde Bithynni, quod scribit Arrianus, iudicia ex aduerso Solis sedentes exercere consueuerant. Et veteres Theologi iustitiam prodidisse, vt Proclus ait, è medio Solis throno per cuncta propagari, omniæque, veluti Sol ipse omnium moderator est, dirigere.

M O D E R A T O R .

Ad hoc
Macr. in
Som. Scip.
c. 20.
Osiris ety-
mon.

M A R C V S Tullius vester Solem mundi *Mentem & temperationem* appellat, Scipionis somnio: Et vetustissimi illi sacerdotes moderatorem hieroglyphicè significaturi, oculum & sceptrum facere soliti sunt: nunquam in scepro ipso ramusculos complicare, vt in complexum cœntes oculi speciem in medio spectandam informarent, eaque specie Osirin, quasi multoculum dicere vellent, intelligebant. Nam os Ægyptiaca lingua, multum: *IRI* verò oculum significat, cuius interpretationis & Plutarchus lib. de Iside & Osiride, neque non Eusebius meminere.

S O L I S V I S .

Osiris i-
mago.

I M A G I N E M enim Osiridis apud Plutarchum fulgenti admodum amiculo vestitam habemus, ex quo Solis vis intelligebatur. Apud Euseb. *ἔναμι μὲν τὸ ὅτι ἐν πολλοῖς φθαλμοῖς ἐκώτατος.*

Hinc Homericum illud:

ἦ ἐλὶθ' ὅς πάντ' ἐφορᾷ, καὶ πάντ' ἐπακᾷ,

Quem secutus Maro dixerit:

Sol, qui terrarum flammis opera omnia lustras.

En lib. 4.
Natalis Co-
mes libr. 2.
ca. 2.

Illud verò non ignoratis, eundem esse Osirin & Dionysium, vnde Eumolpus:

ἄσποφᾷ δ' ὀνομασθὲν ἐν ἀντίθεσι πυρωτόν.

C V S T O S .

Q V I N E T I A M ab officio in vniuersum corpus præstito, custodè ex oculo hieroglyphicè significari comperimus. Vnde oculos nonnunquam geminos totidem capitibus incumbentes asperimus, quod *DIS MANIBVS* interpretantur. Capita enim Manes apud Ægyptios, oculos verò diuinitatem præ se ferre manifestum est. Maxime verò admirandam esse custodiam, quam oculus pupilla præstat, ex Euthymio didicimus: siquidem Psalmo *xvii*. philosophatur, *Tunica super tunica*: & alia quædam integumenta eam muniunt, quorum alia tenuia & translucida sunt, ne vllam pupillæ, quæ suapte natura humida est, ac perinde mollis, inferant asperitatem: alia verò exterius crassiora, vt palpebrarum tunica, quæ duobus est semicirculis distincta, vt pulueris atque aëris incursum & paruula quæque animalia in oculos inuolare solita, repellat atque summoueat. Quin pilis etiam vallatæ sunt, vt sudorem propè fluentem aliò auertant, neque in oculum influere permittant. Acutum enim & lillum sudorem esse, ac perinde molestem & cruciabilem, si oculum attigerit, futurum.

A

D E V S.

PRÆCLARA autem illa sunt, quæ de Deo ipso per figuram nuncupationemve oculi commo-
strato, intelligebant veluti scilicet in minori mundo oculi sunt articulorum omnium præstan-
tissimi pulcherrimique, ac omnium actuum moderatores, ita Deum illum Opt. Max mundi oculum,
partem luminum à Iacobo nuncupatum, omnia formositate transcendere, omniaq; gubernare, atque,
vt ait Apostolus, nihil eū latere, cuius oculis omnia nuda & aperta sint, atque ita bonos & malos spē-
culetur, & vt quæ pro facie sunt homo videt, ita quæ delitescunt in imo corde prospicit Deus, & per-
scrutatur. Hinc eruditorum opinio est, *videtur, ait, & dicitur quæ dicitur*, quippe quod omnia prospiciat, vt
inquit Eucherius, quique oculi in Diuinis literis Deo attribuuntur, eius sunt signum intelligentiæ,
cui porro nihil occultum sit. Cyrillus lib. ix. Apologia, qua Iuliani Apostatæ maledicta cauillationes-
que in pietatem nostram refellere aggressus est, vbi ille Moscos ænigmata reprehendit, qui verbis, non
occulis rerum inuolucris, humanum genus erudire debuisset, is omnes qui antiquitatis habiti sunt
sapientes, huiusmodi institutionis genere vsos indicat, cūmq; Ægyptios memorat, eos dicit per o-
culum: & adiectum scipionem, vt paulò antè diximus, Deum intelligere voluisse: quippe summam
super omnia naturam, quæ scilicet omnia conspiceret, ac omnium dominaretur. Per Scep-
trum enim passim Regiam intelligi dignitatem. Quinetiam absque oculi pictura plerisque veterum re-
pperimus Deum perstantem baculum figurasse. Cur verò ex humanis membris oculum illi pro Dei
signo desumpserint, eam afferunt rationem: oculum humanum mistura suæ materiæ aliquid lucis
possidere, quod in nonnullis tam efficaciter exploratum est, vt per medias noctis tenebras, oculis re-
pentè patefactis clarè cernant: id quod præcipue Tiberio Imperatori contigisse prædicant. Et atate
nostra Marcum Antonium Sabellicum, dum apud nos Græcè disceret, de se affirmantem audiui,
quotiescumque noctu excitaretur, aliquandiu & libros & instrumentum cubiculi vniuersum liqui-
dissime discernere solitum. Quo constituto, congruum identidem erit, vnicum ac primarium illud
lumen, quod omnem supereminet lucem, cū sit ditione fulgentissimi splendoris potens, cuiusque
omniò dominus, pro luce meritò nominari, eum mundi lucem proficere, ac per oculum, lucis rece-
ptaculum, figurari.

Oculus m-
di Deus quo
modo.

Ad Hebr.
cap. 4.

Macrobius
lib. 1.
cap. 21.

Xiphilinus
de Dione in
Tiberio lib.
57.

B

A N G E L I.

QVATENVS verò noster oculus, licet alicuius sit particeps lucis, alterius tamen luminis indi-
get, si videre velit, cum Diuos, siue Angelos, siue, vt veteres plurimùm dicebant, Genios refer-
re autem: qui quidem sine superioris luminis, hoc est, Dei ipsius irradiatione, obire per se proprium
munus intelligentiæ nequeant: intellectum enim quasi oculum videri, qui non ex se, sed lucis partici-
patione videt. Oculum porro, hoc est ipsum intellectus vigorem, non omniò esse simplicem, aliqui
aduentantis lucis compositionem concretumque minimè pateretur. Hinc communis est authorum
sententia, constare Angelos ex actu & potentia: quod altiori quadam inquisitione elucidari deberet,
nisi solam hieroglyphicorum commentationem mihi demandassetis.

S E R M O.

VTceptum igitur prosequamur argumentum, eundem Oculum inuenimus esse sermonis hic-
rographicum apud Ægyptios, sermonemque ipsum dupliciter considerari. Vno modo, quate-
nus loquendi facultatem à natura consecuti sumus: altero, quo in hoc vel illud idioma linguam infla-
timus, & in proprio artem & elocutionem adhibemus. Simplicem itaque sermonem illum per lin-
guam tantum figurari: sed si cultum & elegantiam accessisse innuere vellent, linguæ oculum subfan-
guineum subiiciendum. Vigorem enim in eo quendam ita ostendebant, aut animæ principatum, cu-
ius in sanguine sedes esse fertur. Sic autem perfectos animæ sermones effinxisse visi, similitudine à no-
bilitate sumpta: quæ vt præcipue oculis inest, ita etiam sermoni congruit: casum quippe multiplici
deficientia, pronuntiationis varietate, accentuum tenore, alio atque alio oris, ac totius demum cor-
poris motu, vel ab arte, vel à natura concurrentibus.

Sermo du-
pliciter con-
sideratur.

C O N T E M P T O R D I V V M.

ALICVBI videmus in solea insculptum oculum, quod iuniores pro animo Deo subiecto, & ad
eius obsequia parato, posuerunt: quod ego aliorum iudicio reliquerim. Scimus nos soleam sim-
pliciter calcandi supprimendique indicium esse, ipso vno, quod satis est, Virgilio dicente:

*Atque metus omnes, strepitumque Acherontis auari
Subiecit pedibus.*

Idèoque diuim contemptorem, impium & perditum hominem intelligi, videri conuenientius.

F A V O R.

NEQUE defunt qui oculum fauoris & beneficentiæ signum dicant, & in sacris verbum *Aspicere, hiero-
glybicum.*
Lib. 1.
re, significare se propitium & benignum ostendere. Videmus enim apud Maronem, vbi Iupiter

Verbi, Aspi-
cere, hiero-
glybicum.

Libia defixit lumina regniâ, Reginam ritè quietum accipere in Theucros animum, mentemque benignam. Contrà verò de Pallade acriter irata, *Dina solo fixos oculos aversa tenebat.* Hunc verò fauorem, qui per oculum indicatur, Theologi nostri Grariam vocat. Vnde quos Deus aspicit, fortunari: quos auerfari videtur, derelinqui, & infelices esse profitemur. Et quoniam nutus plurimum in palpebris consistit, sunt qui palpebras attribuitis Deo locutionis eius, quæ in Diuinis literis habetur, hieroglyphicum esse dicant. Vnde de incomprehensibilibus eius sacramentis atque iudiciis, diceret Eucherius Psalmo, dictum: *palpebre eius interrogant filios hominum.* Hieronymus quoque iisdem verbis, palpebras (ait) incomprehensibilia iudicia Dei esse, eodem citato versu.

CASSVS LVMINE.

Hinc fortasse illud al legorici lib. 2. Reg. ca. 5. Cacus & claudus nò intrabunt templum. Iulianus Apostata.

IN Diuinis literis, vt hoc subiiciamus, obæcatus pro eo ponitur, qui Dei nullam habet cognitionem, neque vllam veritatis lucem intueri potest. Quod verò Assertor noster ait de oculo, qui mentem infestet atque seducat, eruendo: ineptè quidam, imò impiè atque Iudaicè carneum oculum re ipsa effodiendum abiiciendumque intelligunt: vnde nonnulli, nacla hinc calumniandi ansa, in Christiani iugi suauitatem, onerisq; leuitatem, dura nimis præcepta Christi vocauerunt. Cate-rum si tam stupidi sunt, vt Euangelicæ lectionis sensum non intelligant, sciant Chrysostomum, Cyprianum, & Hilarium, doctos probosque alios plerosque omnes de amicis illis declinandis intelligere, quorum nobis perniciosâ sit consuetudo, dum vel exemplo, vel etiam adhortationibus abducere nos à bonis moribus, & à vitæ integritate connituntur. Omnia enim fatemur amico deberi: sed vsque ad aras. Atque hic subiiciuit, mi parue, profatus tantum, ne reliqua prosequerere, honorem habere te auribus grauissimorum hominum, cum lepidè τὸ μαῦς coniectari se professus est, cur tibi tacendum imperasses: addens in explicanda rerum natura, obscurioribusque scriptorum locis in lucem eruendis, sibi, vtpote viro Philosophiæ studiis dedito, nullam esse debere verecundiam. Nam tu, inquit, oculum amoris lasciui etiam esse signum ideò dicere noluisti, ne Venerem ex obscæno carmine lumine esse puto probare cogerem. Atqui poteras Venerum huiusmodi oculum ex Hesiodi Theogonia proferre: hunc enim, vt nosti, Poëta vetustissimus ἐλαλέεφαρον appellat, quasi lasciuiæ amorisq; plenum, & mobilitate lubrica quoquo se facili vertentem, hominisque mentem, in quem inspexerit, tenacissimè complicantem, sumpta Hesiodani vocabuli à clauiculis vitium metaphora, quasi aspicientes laqueis & vinculis deuincent atque constringant. Hic tu, Parue: Scio quid me deceat. Sed ea potiùs de causa finem feci, quòd nuper prælegendo, & nunc dicendo, lassulus mihi videbar: quare nisi vobis graue est, vos reliqua prosequimini, διμῶς φέρτεροι ἐπὶ κρίνεισθαι καὶ λέγειν. Hic Thomæus multa de te honorifice locutus, admittendam lassitudinis excusationem dixit. Vt verò dictionem tuam prosequeretur lepidus senex, multa super amore ex Musæo & Platone disseruit: quemadmodum is ex patris amati corporis oculis in amatis pupillas inuolet, ibique aperta sibi via in medium vsque cor penetret atque transiliat, siue spiritus, siue sanguis sit tenuissimus, qui corpus in alienam tam lubricus illabatur: idcircoque signatè admodum inuerecundi, ac maximè petulantis hominis hieroglyphicum fieri ex oculo subsanguineo, obseruatum ab iis, qui Physiognomiæ scientiam tradidèrunt, quare apud Lucianum de lasciuo & admodum improbo adolescente dictum, habuisse eum ὀφθαλμὸν ἐφ'θαλμῶν. Neque temerè Ouidium inter lasciuiæ signa posuisse, purpureas genas pollice tangendas, cuius hæc sunt carmina:

*Cum tibi succurret Veneris lasciuia nostra,
Purpureas tenero pollice tange genas.*

LIBIDINOSVS.

ITaque si hominem Veneris vsui intemperanter deditum significare quis voluerit, eius aiebat oculos glabris ex toto palpebris effingendos, quarum pili tunc defluere incipiant, cum res Veneria coeperit exerceri: eoque magis decidunt, quòd amplior accidat eius rei vsus.

PRÆSTANTIA.

ADDEBAT denique ad ea quæ de amore aut pulchritudine, aut alia quapiam charitate quæ affectuum excitet, disseruerat, oculum esse vbique hieroglyphicum, rei quæ maximè præster, quæque carissima omnium habeatur: Catullianaque illa tot exempla, quæ toto passim opere comperiuntur, rei locupletissimum facere testimonium. Sed quòd insularum peninsularumque omnium ocellum dicit, ex Pindaro desumptum, qui Agrigentum Siciliæ oculum vocet, Olympiis, ode secunda, σικελίας τ' ἔσαν ἐφ'θαλμῶς. Arque in hanc sententiam Tullius: *Hi duos oculos terra maritimæ effoderunt.*

A

VITA MORSQVE.

PER adaptum autem oculum hieroglyphicè Vitam significari, veluti per eum clausum, Mortem. Hinc apud Homerum rotiens, *Intueri Solem*, pro *Vivere*, hinc *Claudi lumina*, apud eundem, neque non apud nostros vbique, pro *mori*. Oculos enim morientibus operire, rursusque in rogo patefacere, *Quiritum* magno ritu sacrum fuisse legimus: ita more condito, vt neque ab homine supremum eos spectari fas esset, & cælo non ostendi nefas, auctor Plinio.

METEORA.

IAM & monoculos Cyclopes hieroglyphicè confictos ea de causa, quòd eorum officium circa fulgurationes, & fulmina, & huiusmodi alia versari commentum fuit: quæ quidem in aëre fieri manifestum. Aër autem cum in medio sit situs, datus est locus fabulæ, vt oculo vnusquisque vno tantum in media fronte sito, præditus haberetur. Ita interpretes Hesiodi Theogonia commentati sunt.

IOVIS PROVIDENTIA.

STATVAM demùm Iouis in subdiali ara, ad quam Priamum Troia capta incensaque cõfugisse proditum, tribus insignem oculis fuisse ex Pausania cognitum, idq; simulachrum à Schenelo Capanei filio Argos translatum. Hieroglyphicè verò indicasse triplicem eius providentiam, qua cœlestia, maritima, & inferna curat. Æthereum enim eum passim & ab omnibus appellari. Quòd maris imperiũ gerat, & nostri sæpius, & Æschylus atque alij apud Græcos ostenderunt. Quòd infernus etiam sit, Homerus *καταχθονιον* eum vocat. Atque idem de lunone apud Maronem, Iunoni infernæ dictus facer. Atque hic cum Leoneicus & screatu & pituitæ absterfione paulum substitisset, *RANERIVS* excepit. Quantum ex iis quæ hæcenus allata sunt obseruavi, pauca admodum & ieiuna propemodum ea esse conspexi, quæ veterum traditione ad hieroglyphicorum explicationem extare comperimus. Animaduerti verò te, Thomæ, cautè admodum ad Græcorum & Latinorum eruditionem confugisse, vt rem ipsam locupletares, abundantiorémque redderes: quod & Vrbanus egregiè fecerat, cum ad sacras præcipuè literas deflexisset. Nam quamuis rerum effigies pro verbis positæ sint ab Ægyptiis, in iis tamen, vt i video, Philosophorum, Poëtarum, Historiarum, & Diuinarum etiam disciplinarum sententiæ delitescunt, quæque illi angustis oculorum spatiis includere, reliqui ea per larissimos eloquentiæ campos produxere: vnde anfa datur commodissima, rem amplificandi, & quaqua liberit, cum simile nusquã desit argumentum, peruagandi. Rectè quidem Raneri doctissime iudicas, respondit *LEONICENVS*, Ægyptiorum argumentum hoc latissimè diffundi posse. Nam & Hetruscorum doctrinam de prodigiis, & ipsa Onirocritarum commēta, cum Physica magna sui parte sint, ab Ægyptiis emanasse crediderim, qui præsertim videam ipsum Hippocratem nostrum, tantæ claritatis Medicum, decumbentium suorum somnia vsque adeo magnificare, vt ad hanc vel illam imaginem, quæ videri visa fuerit, morborum, quibus affligerentur, naturam explorauerit, seduloque his animaduersis, opportuna remedia singulis adhibuerit, quæ quoniam ab eo diligentissimè descripta sunt, superfluum fuerit commemorare. Tum *RANERIVS*: Habendæ mihi sunt tibi, Leonicene, gratiæ non vulgares, qui coniectores mihi chariores esse facis, dum eos Ægyptiacum quid sapere docueris, quibus sum ab ineunte ætate mirificè delectatus. Dúmque Vrbanus, atque mox Thomæus loquerentur, titillabat me cupiditas quædam, vt ad ea quæ dicebant, de somniis quædam non incongrua subiicerem, sed verebar sermonis tam iucundi cursum inturbare. Atqui, inquit *LEONICENVS*, opportunè, vir clarissime, partem hanc de somniis tractasses, nobisque, si horum ego animos perspectos habeo, rem gratissimam fecisses: quare omnes te obsecramus, vt quæ dicturus eras, iamiam incipias explicare. Subsecutus est *RANERIVS*. Cum oculo, de quo hæcenus multa sunt dicta, cilia componenda mihi videntur, neque non supercilia. De ciliis Leoneicus, dum palpebrarum tangeret nuditatem, optime.

SEVERITAS.

SVPERCILIVM ego pro seueritatis hieroglyphico positum video, cuius vos eam affertis rationem, senibus peculiarem esse seueritatem, eolq; passim ita habitos. His verò supercilium maximè nutriti, & plerunq; ita hirsutum haberi, vt tondendum sit, vnicique manifestum: quod propterea cunctis,

Plin. l. c. 37.

Nempe lineam.

Pausanias in Corinthiacis, & Agathar. li. desin. Asiaticis.

Hom. Iliad. lib. 1. Virg. Æn. lib. 6. Leonici & Raneri Dialogism.

Seueritas Senum propria maxime.

euenit, vt vester tradit Aristoteles, quia supercilia compagini sunt apposita ossium, quæ senescente ætate laxantur, & ita plus humoris transmitti patiuntur, vnde superciliis alimentum affatim impendatur.

H I L A R I T A S.

*Artem. li. i.
cap. 27.*

In superciliis pars animi; his ne grauius annuimus. Pl. li. ii. cap. 37. Aris. libr. i. c. de superciliis. 27.

SED longè secus inuenimus Onirocritas sentire, qui supercilium hilaritatis indicium esse posuerunt, boniq; alicuius aduentantis presagium, si & densum, & bene coloratum apparuerit: maxime verò si mulier ea fuerit, quæ per somnium id se videre imaginata sit: semellis enim id studium accuratius, vt etiam intinguant, ad venustatem augendam. Solere nos præterea & ferenitatem frontis, & animi iucunditatem, ex supercilij relaxatione interpretari.

L V C T V S.

GLABELLVM verò supercilium somniare, luctus esse significationem, iidem Onirocritæ commentum sunt, cuius signi causam afferunt, quòd veterum mos esset supercilium in luctu vellicare.

I V N O.

ID quoque mihi videtur obseruatione dignum, quòd apud Sex. Pompeium habetur. Oculi superius integumentum in tutela Iunonis esse: quòd eo protegatur oculi, per quos luce fruimur, quam ab Iunone tribui putabant: atque inde Lucinam eam dictam. Et partem eam capitis illi dicatam tradit Varro.

N V M E R O S A P R O L E S.

*Artem. ibi.
cap. 28.*

In luctu passis, & ad Caluum.

APVD eosdem coniectores, eum qui tres oculos habere se vel plures imaginatus sit, si ducturus uxorem sit, bene illi euenturum portenditur: filios enim quos quæsierit, breui suscipiendos. Indicium enim filiorum esse oculos, Artemidorus tradit, somniorum oraculis explicandis: propterea quòd & amabiles sunt, & instar oculorum chari, neque non senescentibus duces ministrique agendorum. Quòd enim ad amorem facit, in promptu est dicere nos, ferre in oculis eos, quos charos habemus, & vnice diligimus. Præterea dixisse Ciceronem ad Atticum: *Oderat, nunc fert in oculis.* Et apud Catullum, nil clarius esse oculis: *Ne te plus oculis meis amarem,* & huiusmodi multa.

O R B I T A S.

*Artem. ibi.
cap. 28.*

SI verò quispiam vtroque oculo per nocturnam imaginem obcæcari se visus fuerit, eum aut filios orbandum, aut fratres, aut parentes amissurum aiunt. Fratres quidem: propterea quòd oculi inter se germanitate quadam coniuncti censeantur. Parentes, quoniam lucem præ se ferunt, in quam nos eorum beneficio prodierimus. Quin etiam filios, ea quæ superius allata est causa.

S E C V R I T A S.

CÆTERVM si quis compeditus sit, aut alia quapiam calamitate circumseptus, bene illi euenturum si obcæcari sibi videatur: securitatis enim id esse indicium: propterea quòd mala quæ circumstant, minimè sit inspecurus.

C Æ C I T A S.

*D. lib. i. ca.
28.*

NEQVE dissimulandum id quòd ab eodem Artemidoro traditum est: Oculum in aure situm in somniis videri visum, cæcitatatis indicium esse: quippe quòd ostendit, aurium tantum beneficium percipi, quæ oculis legi consuerunt. Idemque significari, si per singulos manuum digitos oculos quis dispositos inspexerit: propterea quòd cæci tentabundi, manibus oculorum vice vtantur.

Quæ quidem commenta cum mecum, iam à Leoniceo monitis reputare cæpi, Ægyptiorum inuentis tam similia esse conspicio, vt inter hieroglyphica non immerito locum habere posse videantur: quòd & pictura commodè possunt exprimi, & certam rei rationem suscipiunt. Ad hæc THOMÆVS: Vera quidem, & nulli non approbanda sunt hæc, ornatisime Raneri, quæ dicere commentus es, atque ego in ea sum sententia, vt nihil ferè differre putem, vtrum talia quæ recitasti, an vetusta ea hieroglyphica præponi debeant. Sed quoniam in aures incidisti, venit in memoriam mihi, in iis etiam esse multa, quæ doctrinam sapiant Ægyptiacam, qualia quæ sint, si permittant socij, libenter enumerem. At quid (responderunt omnes) acceptius & iucundius sit nobis futurum, hoc præsertim sermone suscepto, polyhistor noster Thomæ Leonice, cum quanta qualisque sit eruditio tua ignoret nemo? Tum ille: Vestræ hoc est benignitatis dictum, nam nostra quàm pedestria sint satis intelligo, sed quæliacunque, dicam tamen.

Æ Q V V M D O M I N I V M.

*Nar. Comes
lib. 2. cap. 1.*

APVD Græcos in Creta simulachrum Iouis absque auribus fuisse fertur: argumēto, vt qui cæteris iura daturus est, neminem vllum priuatim auscultare debeat, sed omnibus publicè cōsulare.

Æaque

A Eaꝓ; de cauſa ſapienter Alexander verè Magnus, alteram præbere aurem accuſatori, alteram reo reſeruare ſolitus erat. Quòd ſi quis eum, aut iudicem aliquem aurem vnam vel auertentem, vel manu appreſſa obturantem effinxerit, ad huiuſmodi ſignificatum non inconcinnum, vt puto, fecerit hieroglyphicum.

S A P I E N T I A.

Q V A T V O R verò aures manùſque totidem, quibus Lacedæmonij ſimulachrū Apollinis præditum eſſe voluerunt, vero nimirum hieroglyphico, nihil aliud ſignificabāt, niſi ſapientiam, cuius Deus ille ſymbolum eſſet. Eam autem & multarum rerum auſcultatione, & operibus identidem agendis comparari. Non enim dignè ſapientem eum dixeris, qui ſe rerum cognitioni tantum emanciparit, niſi & facta, quæ probes, inſpicias, quæque is & diligenter & probè examinari, in vtile aliquid vel ſibi, vel aliis opus promulgarit. Res enim gerere, & captos oſtendere ciuibus hoſtes: attingit folium Iouis, noſter ait Horatius. Neque me fugit alios eſſe qui hieroglyphicum hoc Lacedæmoniorum ſummo Deo attribuit, quia ſumma rerum ſit Pythagorica τεγαυτης: de qua multa dicenda eſſent, ſedenim non ſunt hic ad commemorandum neceſſaria.

Simulacrū Apollinis. Auſtor Ze nodorus ex Ariſtophane Grammatico.

B

D E N A S O.
S A G A C I T A S.

Q V O N I A M verò Naſus eſt inter aures, interque oculos medius, non eſt, hic prætereundus. Eius autem hieroglyphicum præcipuum eſt, ſagacitatem indicare: Naſutiꝓ; vocabulum Feſto ſagacem notat, quòd vniuſcuiusque rei odorem ſtatim explorat, & prius ſcilicet ſentiat quàm inſpexerit. Sic auritum, ab audiendi curioſitate dictum. Sic oculatum, qui ex prompto oculi vtitur beneficio. Sic cordatum, qui corde præſtet. Tu verò, V R B A N E pater, quia ſacræ literæ odoratum ſæpe Deo Opt. Max. attribuunt, quo ſenſu ſit nobis accipiendum, explicare ne graueris precor. Tum tu Patru: De Naſo quidem vnum tantum nunc ſuccurrit, quod ad hanc rem facere videatur. Nares quippe in Deo perſcrutationem eam ſignificare, qua ipſe corda hominum odoratur, còque ſpectare illud ex lib. Regum: *Aſcendit ſumus de naribus eius.* Alibiꝓ; in ſacris literis, odorari, cuius & indicium & inſtrumentum eſt naſus, placere ſignificat. Ita Noè ſacrificante *odoratus eſt Dominus Deus odorem ſuauitatis*, hoc eſt, placuerunt illi ſacra, quæ vir ille probus obtulerat. Idcirco Lex hominem qui vel paruus, vel magno nimis, vel obtorto naſo fuerit ab altari ſancto ſummouet: ne ſcilicet accedat ad miniſterium eius. Tales ſunt quibus vel pauca admodum habentur in Diuinis inſtitutionibus quæ ipſi probent, vel quibus omnia nullo discrimine, tam bona quàm mala placent, vel illi, quibus mala prauaque tantum placent, diceret Heſychius. Deinde ad Ranerium conuerſus: Scio verò coniectores ſuper hac parte multa commentos quæ tu recenſere potes, Raneri, qui partem hanc tibi agendam ſuſcepſiſti. Libentiſſimè, reſpondit R A N E R I V S. Et quando incidimus in naſum, vt ordinem ſequar tuum, apud Onirocritas, Vrbanc pater, cum qui ſe magno naſo per ſomnium viderit, magna in rebus agendis ſagacitate prudentiaque fore promittitur, Hinc etiam emunctæ naris viros dici eos vſitatum, qui acri ſunt iudicio conſpicui.

Odoratus Dei quid. Significat quoque reſciſcere, & cognoscere.

Reg. cap. 2. Artem. li. 1. cap. 29. D. li. 1. cap. 29.

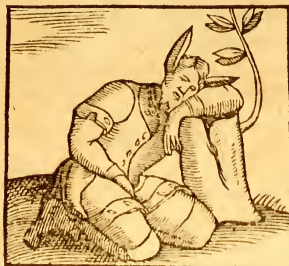
Coniectoriū varia ſuper auribus cõmentia.

M O R S.

S I verò aliquis morbo decumbat, & abſque naſo ſe imaginetur, futuram illi mortem inde præſagunt: quòd ea pars aſtutum abit à cranio.

S E R V I T V S.

V T verò ad aures redeamus, id in primis iocoſum eſt quod apud eoſdem Onirocritas habetur de auribus aſininis, quas qui ſe habere per ſomnium imaginatus fuerit, ſeruitutem ij arque ærumnas ingruere homini præſagunt: niſi fuerit iſ Philoſophus, cui tantum eam ſpeciem proſpera ominari tradunt, ob tardiorem aurium motum, quæ contanter in huiuſmodi animali mouentur, quemadmodum firmam eſſe debere Philoſophorum auſcultationem volunt.

Artemid. l. 1. ca. eodem, ad verbum.

Art. ibidē.

L O N G A S E R V I T V S.

Q V I N E T I A M humanæ aures apud eoſdem Coniectores, ſi ſeruo homini plures acceſſiſſe viſæ fuerint, longæ ſunt ſeruitutis indicium: multa enim oſtendunt extare imperia, quæ ſomniator iſ ſit auditurus.

Indidem.

CONTRA verò, si pater familiæ is fuerit, qui plures habere se aures imaginetur, familiæ huic aîr, campitudinem significari: propterea quòd plures filios & seruos dicto parentes sit habiturus.

L V C R V M.

Indidem.

OPIFICIBVS autem in somnium idem lucrum apportat: audiet enim multorum voces opera locantium. Verùm hæc & huiusmodi pleraque, vt ingenuè fatear quid ego sentiam, ingenij humani argutias potiùs ostendunt, quàm solidiorem vllam sapiant disciplinam. His dictis ad te Patre conuersus addidit: Nunc tu autem, Vrbane pater, si quid sacratius habes super auribus, in mediũ afferre potes: Tum tu nihil contatus.

CONTEMPLATIO.

Nempe cõ-
munem.
Plin. lib. 1.
cap. 37.

DV M de supercilio disputatum est, vnum mihi videtur esse præteritum, per quod homo intelligitur sublimium diuinarumque rerum contemplatione detentus: propterea quòd supercilia eminentiori sunt loco sita, circæque organa quæ sensum contineant, qui mentis agitatione moueatur. Is verò nimirum sedem habet in cerebro. Neque negarim apud profanos supercilium pro fastu poni, fastuososque Superciliofos dici.

OBEDIENTIA.

Hor. prima
Epist.

SED ad aurem potiùs transcamus, quæ iisdem in sacris literis hieroglyphicum est Ob edientia, vbi Spræcipuè Moses secundo immolato ariete, sacrificio quod *Explicationis* LXX. dixerunt, alij, *Consummationis*, vel, vt vulgata habet editio, *In consecratione sacerdotum*. Is aliis ritè factis, insuper de hostiæ huiusmodi sanguine extremum dextera auriculæ tum Aaronis, tum filiorum eius tetigit: quod, vt interpretantur Theologi, ad obedientiam refertur, quam præstare debemus Domino, memores scilicet Adam propter relictam abiectamque obedientiam, paradiso eiecctum, & solum vertere coactum. Agnouere hieroglyphicum hoc nostri etiam Poëtæ, vt Horatius:

*Nemo adcoferus est, vt non mitescere possit,
Si modo cultura patientem accommodet aurem.*

Atque aliud etiam in Sermonibus:

Demitto auriculas, vt iniqua mentis asellus.

CONTVMAX.

CONTRA verò, veluti auris ad aperta obedientia signum est, ita & obturata hieroglyphicum est Contumacia, hominisque mandata detrectantis, idque sibi velle, quod apud Esaïam legimus: *Surdi clamantem audite*. Abscissam eam, sunt qui idem significare asserant: summoto quippe obedientia ministerio.

CALVMNIATOR.

Carpocra-
tis heretici
impietis.

AD HÆC, præter huiusmodi contumaciam Theologi per amputatam aurem accipiunt cum quoque, qui detractionibus & calumniis in alios oggestis delectantur, & turpium, impudicorumque sermonum lasciuia capiuntur: proba verò consilia, & admonitiones de honesta & homine digna ratione viuendi, Cane peius & Angue protinus auersantur. Carpocrates porrò hæreticorũ sceleratissimus, mala & bona omnia, non naturâ mala neque bona, sed opinione hominum ita vocari disputabat, vt quodcumque adlubiisset, id identidem licere persuaderet, merito discipulos summa dextera auris iusta particula præsignabant. Nam eodem modo, sed stigmatè longè grauiori, eorum omnium non aures tantum, sed oculi etiam, & nasus, & os, atque lingua iniuri deberent, qui deliriis huiusmodi audiendis tempus infumunt. Hic, cum aliquantulum incensus esse videreris, LEONICVS commotiunculam eam sedaturus ita sermonem excepit. Dum de extrema auris particula loquereris, Vrbane, venit in mentem mihi recordationis hieroglyphicum, quod per pollicem & indicem ad infusam aurem appressos figuratur. Nam inter agalmata Ferdinandi secundi Neapolitani Regis, numerus erat, in quo auris manu apprehendebatur. Commentum literæ ab altera parte declarabant,

In Bucol.

MNHΣΘH, vltima tamen litera parum conspicua: quod cum Maroniano quadrat carmine,

*Cynthia aurem
Vellit, & admonuit.*

Pli. idem li.
28. cap. 2.
Auris in
gemma in-
cisa.

Consecrata enim auris est memoriæ. Hinc illud apud Plinium: *Est in aure ima memoriæ locus, quem tan-
gentes attestamus. Est post aurem aquæ dextera Nemeſcos, quæ dea Latinum nomen ne in Capitolio quidem inue-
nit, quò referimus tacto ore proximum à minimo digitum, veniam sermonis à Diis exposcentes ne scilicet eius me-
mores nos ulcisci velint*. Obseruavi verò aurem in gemma quadâ incisam, cuius extremam partem exp-
passa manus pollice atque indice tantum leuiter comprehendebat, literis identidem, quæ rei facerent interpre

interpre

A interpretationem, adsculpris, ΜΗΜΟΝΕΥΣΩΝ. Id nonnulli aliis gemmis imitari conari, cū litteras nescirent, E r diphthongi caractères inuertēre. Sed quōd vltima syllaba τδς per M Latinam expresse, scpe in quibusdam numis ea pro Σ positam inspeximus, & τδς vice versa loco M Latinæ. In numis autem multæ aliæ literæ deiectæ conspiciuntur, vt α pro β. ω pro E. & similia, quod ideo dictū volui, ne fallant impostores, qui noua interdum opera, atque ea quidem deprauata, pro veteribus venditare non erubescunt. Vt verò Fuscus frater meus referebat, apud Angelū Colorium Bassum antiquarium Latinè Græcèque eruditissimum, Romæ viderat gemmā eodem sculptam signo, cuius inscriptio erat, ΜΝΗΜΟΝΕΥΕ, vti etiam superior. Ad huius hieroglyphici figmentum respexisse mihi videtur Ouidius eodem loco, quem suprà citauimus:

*Si quid erit de me tacita quod voce loquaris,
Pendeat extrema mollis ab aure manus.*

FVTVRVM OPVS, VEL QVID AGENDVM.

E S T & futuri operis indicium auris ad audiendum intenta, ab eius dubio procul officio, in quo est rei quædam formula. Auscultatio enim initium est & imago quædam operis quōd aggressuri sumus: eoque spectant numismata tot cum inscriptione, ADLOCVTIO, in quibus milites obuensis intentis que adstare auribus conspiciuntur.

*vel arrecta,
ad insonum.*

DOCILITAS.

I L L A verò quæ de figura aurium à Physiognomicis traduntur, docilitatem, benignitatem, mansuetudinem ex auribus extantibus significare, faciunt quidem ad eorum doctrinam, sed ad negotium nostrum parum afferunt vtilitatis.

INDOCILITAS.

P E R I N D E ac etiam pressas aures, & simiarum instar temporibus adhaerescētes, stuporis & imperitiae, quæ doctrinam nullam admittant, signum esse perhibent: quæ si quis in hieroglyphico vsum trahere voluerit, integrum vniciue dicimus, suo iure ludere.

DE LINGVA.

 E D vt ad linguam conuertar, iam res exigit, quandoquidem quod superius Vrbanius de oculo linguæ subiecto ad perfectam sermonis rationem indicandam dixit, alterius ab eo non alieni admonet hieroglyphici. Lingua hæc, est manu prætenta. Nam qui per linguam sermonem articulari voce coagmentatum intelligebant, adiecta manu quæ illam comprehendere, eloquentiam significabant. Sanè quidem Hebræi per Lafon, quæ lingua est, sermonem intelligunt, vt fortè λαλῶν Græcis. A Dico verbo nimirum Latini Dinguam olim appellauēre, inde v litera in L mutata, Æolum more, linguam fecimus: vt etiam Sellam, quæ prius à sedeo, sedda dicebatur. Aiunt tamen Grammatici veteres, Pompeium Magnum Dinguam semper scribere solitum. Esto igitur sermo lingua, verum pronuntiarior manu, hoc est, artificij ope indiget, vt in vsum deducatur, & appareat eloquentia. Nam manum operis esse symbolum vniciue manifestum est. Quicquid verò vel in iudicando, vel in demonstrando, vel in deliberando contingit, nequaquam solo cogitationis termino continetur, sed actione ipsa perficitur. Opus autem facere cū sit proprium manus, & ab ea prærogatiua potestatem etiam indicet: non absurdè linguam manu rectam effinxere, in eloquentiæ significatum, quæ quidem, vt Maro canit, *regat dictis animos, & temperet iras*. Speciem eam in aliquot obeliscis obserues. Priuatim verò manum quæ linguam comprehensam tenet, ex marmore vetustissimo, ex aliqua statua nimirum auulsam, apud Viuem Hispanum Pontificium medicum Romæ Fuscus frater conspexisse fatebatur. Sed vt ea, quæ ad hanc rem pertinent prosequamur, non improprie quorundam inuento excogitatum est, hanc dicendi vim per linguam perforatam, à qua catenulæ quamplurimæ religatæ ad aures subsequētis multitudinis applicarentur, significare. Nam Herculem Gallisenem admodum, corpore tamen præualido, crudo, viridiq; faciebant, Leonis spolio, claua, pharetra, & arcu intento præditum, armatumque eo gestu vt ingredi videretur: faciem tamen in humerum conuersa ad numerosam multitudinem, quæ gressum eius subsecqueretur, ad quorum omnium aures catenæ singulæ aureæ adiunctæ essent, quæ mox in vnum quasi nodum collectæ, in perforatam Herculis linguam immitebantur. Contemplari verò erat in ea pictura vultum Herois, blando mansuetorū gestu hilarem, ipsosque cæteris hominum ita catenis tractos sponte properare, quasi alius alium præuenire concertarent. Quod quidem, siue Gallorum fuit inuentum, siue Lucianus ipse, qui rem conscripsit, qua erat ingenij felicitate, fabulam ex se commentus est, nihil meo iudicio ad eloquentiæ vim exprimendam significantius excogitari potuit, neque magis hieroglyphicum. Nam quod ad Gallicanum figmentum spectat, Cornelius Tacitus Gallos ait duas semper artes studiosius exercuisse, militarem quippe, & discendi rationem. Reliqua ad hanc rem pertinentia, quid singula sibi velint, apud Lucianum ipsum inspicienda sunt. Et quoniam eloquentia

*En lib. 1.
Manus linguam tenens,*

Ibidem tribuitur Mercurio.

Lucianus in Hercule Gallico.

D. I. a. r. li. 1. cap. 9.

ram boni quàm mali causa fuit, estq; quotidie: meritò Anacharsis quid esset in homine pessimum, D quidque optimum, interrogatus, *Lingua*, respondit.

M E R C V R I V S.

*Naturalis Co
me. li. i. c. 10.*

*Sermonis
præf. Mer
curius.*

*Nempe
quod Lato
na forsan ab
obliuione di
cta. Nam
λαλῶν, ὁ
ὄν. το, ἰ. ἑστ,
obliuio.*

*Id est dator
bonorum
Hom. O-
dyss. 8.*

*Et ἐπιούνη.
id est valde
vtilis, ut O-
dyss. 8.*

*Id est, serua-
tor, Hom-
er. Iliad. v.*

LINGVA porrò Mercurio sacra, quam ab eo regi fidere Mathematici tradunt, velut splenem à Saturno, hepar à Ioue, à Marte sanguinem, cerebrum & cor à Sole, à Venere renes & genituram, stomachum à Luna. Sermonis itaque præf. Mercurius: vnde apud Homerum, Deus hic ad fluuij Xanthi ripam, Deorum inter se orto certamine, Latonæ committitur, sermo quidem rerumque memoria aduersus obliuionem. Quid enim magis inter se contrarium, quàm orationis vis, & obliuio: Aiunt verò Ægyptij, Mercurium primum omnium verba in ordinem redegisse, multisq; rebus indidisse nomina, literas, eius inuentum fuisse, Deorumq; cultum instituisse, quæ sine magna vi eloquentiæ mortalium mentibus insinuari minimè potuerint. Apud alias quoque gentes in honorem Mercurij, qui Deorum præco fingitur, lingua in sacris disiecta præconi tradebatur. Facit ad hoc nominis ipsius interpretatio: nam Herimen *ἄπο τῆ ἐρεῖν καὶ μύσαδος*, quod omnino Loqui significat, deductum aiunt. Quicque veterum figmentorum rationem explicant, per Mercurium nihil aliud intelligi volunt, quàm sermonem ipsum, quo solus homo ex terrestribus animalibus honestatus est. Vel Hermes nuncupatus est, *ἄπο τῆ ἑρμῆα εἶναι*, quòd humano generi sermo sit veluti præsidium quoddam & munimentum, vnde *διὰ δὲ τοῦ ἑρμῆος* initio *ἡ γλῶττα* fuerit appellatus: eaque de causa linguas illi dedicarint, quòd ea corporis nostri pars, intelligentiæ nostræ conceptus, apud propinquas animas dedicando explicat. Est etiam illi cognomen *ἐπιδύτης*, quòd magna cuiusdam sit vtilitatis, summæque ope eos adiuvet, penes quos sit illius facultas. Vnde etiam *σῶν* dictus: non enim sermo in perniciem aut detrimentum, damnūve vllum, mortalibus datus, sed vt hominem sospitet atque tucatur. Quocirca salutem, id est, Canis imaginem ad custodiam adhibitam Mercurij si mulachro semper adiciebant, atque illi ædem in foro, vbi eloquentiæ vsus plurimū viget, statui monet Vitruuius, ex aruspicum disciplina.

D I S C I P L I N Æ.

NE QVÆ verò mirum, si omnia Mercurio scripta, inuenta, meditationūque suarum argumenta, Ægyptij soliti sunt inscribere, solūque illumque & sapientiæ eloquentiæ arbitrum iudicant: quando is, auctore Seleuco, tota rerum vniuersalia, siue principia malimus dicere, viginti millibus voluminum (quæ reperimus, quæ accepimus, damus/explicauit: vt verò Manethus asseuerat, triginta millibus, quibus etiam addidit sex millia quingenta, & viginti quinque, in quibus libros de diis empyreis centum, de æthereis totidem, mille de cælestibus elucubrauit: quæ si membranæ tot conuolutæ essent, vix fidem facerent: facit tamen horum mentionem Iamblichus, magnæ vir apud Græcos autoritas.

S O M N V S.

ERAT & lingua in ara posita, quæ somnum significabat, quod Apollonius Argonauticōn primo indicat, vbi dicit:

*τέως ὅπῃ τε γλώσσῃσι χέονται
Αἰθρομήναιες, ὕπνον ᾗ Διὶ κνέφας ἐμνείοντο.*

quæ tuus, Urbane, nepos ita Latine reddidit:

*Interea exustis libamina linguæ
Spargebant, nigra captantes nocte soporem.*

*Mos anti-
quis somnū
captatiuum.
Hom. Iliad.
lib. 3.*

Quoniam, inquit interpret, antiquis mos erat somnum captantibus victimarū linguas adolere Mercurio, propinatisq; crateribus vinum superlibare, idq; ex antiqua Philosophia: quandoquidem sermo esse Mercurius perhibetur, cuius instrumentum est lingua, quæ quidem somno incidente quiescit tacita. Atque hinc repertum est eam adolere Mercurio, quod & Homerus ipse tetigit, *γλώσσας δὲ ἐν πυρὶ βάλλον*, Linguas inponit in ignem. Qui verò fabulas consecretantur, historiam huiusmodi à Dircchida in Megaricis traditam recitare solent. Alcathum Pelopis ob Chryssippi cædem in exilium actū, peregrè profectum, vt alibi verso solo degeret. Accidisse verò vt Leoni fieret obuiam, qui Megara deuastabat, in quem & alij complures à Megarensium Rege missi fuerant: sed Alcathus aggressus feram, eam conficit, linguæque eius in ara posita, Megara euestigio reuerfus est, cumque ij, qui à Rege fuerant, nunciaissent se monstrem debellasse, Alcathus feram elinguent ostendens, mendaciæ eos redarguit. Atque hinc apud Megarenses institutum aiunt, vt sacrificiis quæ fierent in posterum, linguæ aris imponerentur. Philochorus libro de sacrificiis ea de causa linguas Mercurio adolere dicit quoniam in corpore pars optima sit, quæque sibi rerum vendicat principatum.

S I L E N T I V M.

*Hom. Odyss.
lib. 3.*

ADDEMY & illud ex Homero, præcisas linguas indicium esse silentij: ille enim, vt nostris, ait, *αἰὲν ἄνε τεμνεται γλώσσας*, iam dudum incidite linguas, pro, Silentium cape site, vt interpretes exponunt. Quo quidem admisso omine, cum iam satis superque nugatus fuerim, opportunè mihi silentium im-
perabo.

A perabo. Tu verò, mi Patruè, omnis suscepto in co: At noli, respondisti, virum tam probum, tam modestum, tam eruditum, in abscessu linguæ turpissimam ignominiam incidere: siquidem ea præcisa in Diuinis literis, impurum indicat hominem, qui sordidam, nefariam ac profligatissimam vitam viuat: atque ideo repellatur à sacris, ab omni piorum moderatorumque hominum conuentu turpiter & ignominiosè reiectus, de quo David: *Peccatori autem dixit Deus: Quare tu enarras iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu verò odisti disciplinam: & quæ sequuntur.* Quod verò coniectas in ignem linguas apud Homerum citasti, nostras cuperem ego in flammam eam iniiceremus, quam Assertor noster accendit, cum x i i. comites ab eo electi, afflati sunt, igneis linguis ab vniuscuiusque vertice promicantibus. Huiusmodi enim linguæ splendore tanto conspicuæ, omninò significarunt eam orationis vehementiam, ardorem illum, illamque sandi vim cœlitus illis affuturam, vt, quæ à diuino Magistro præcepta acceptarent, per vniuersum mox terrarum orbem persuasibili (penetrat enim ignis) sermone disseminarent, sanctissimisque monitis mortale genus incenderent, aberrantèsque late mentes, & inscitia torpore frigidescentes, pietatis ardore succensas, ad hostia puræ atque immaculatæ sacrum incitarent, esètque eorum fulgurum sonitus in omnem terram exiturus: sonitus, inquam, fulgentium earum linguarum, quas ad incudem fabricatas diceret Pindarus, qui linguam ferream, Pythiis, veritatis iudicium ponit: *ἡ δὲ θεὸς ἀννοὶ χαλκῆς γλώσσος.* Nam dubio procul lingua si fabricata fuerit ad incudem, ferrea erit: si ferrea, solidissimæ firmitatis. Mendacia enim imbecilla sunt, quia tempus veritatem in lucem adducit, atque ita mendacium euanescit. Sanè quidem hodie vt vulgò dicitur Veritatem ad malleum durare, quod idem fectè est, quod Pindarus *Ad incudem* dixit. Possent autem alia multa sermone super hoc examinari, atque hinc ad Apollinis plectra, & multiplices Musarum choros sterni via, si præcipuè dentes ad linguam focij conferantur: sed quoniã ego iam edentulus nullà eis amplius gratiam debeo, cur mihi sit pro eis laborandum nusquam video. Præter hæc, cum reliqua linguæ disputatio de gustu nos appellet, eaq; sit potius Physica quam Historica, ad Leonicenū hæc meo calculo transtulerim. Consensere reliqui, neq; inuitus ille ita loqui cœpit.

Psalm. 149.

Nam veritas temporis est filia, ex A. Gellio li. 12. cap. 12.

D E G V S T V .

NEMPE, vt susceptum prosequar argumentum, si de oculis, de auribus, de naribus, quid præstare queant, disseruimus, gustus quoque his accedit, seque tractari postulat, ne per ignominiam præteritus videatur. Est autem hic duplex apud Ægyptios, quorum sacerdotes si delibatum aliquid leuiter, neque tamen plenius gustatum significare vellent, hieroglyphicum linguæ inter primores dentes nonnihil exporrectæ proponebant. Sed si absolutam gustus plenitudinem ostendere curassent, primores gutturis partes quæ intimæ adhærent linguæ, figurabant. Asserebant enim illi, quod Medici nostri etiam nonnulli prodiderunt, perfectum gustum in linguæ radice consistere: inde enim nervos quosdam, & sentiendi vim illam provenire. Neque tamen sum ignarus, esse multos, qui gustatus prærogatiuum attribunt palato. Sanè Diogenes explorari saporem aiebat, propter fungositatem mollietiq; linguæ, pèrque commissas illi corporis venas, perfundi saporès ad sensum elicitos, non aliter atque spongia exuctos. Huiusmodi verò sensum in anima sedem suam posuisse. Quamuis verò dicat Alcmaeon, humore teporèque, atque adeò mollietie linguæ saporès inter-nosci, Ægyptij nequaquam cognoscendi saporis instrumentum solam linguam esse consenserunt, sed cum multis aliis, palatum præcipuè participem agnouère, & in nonnullis, quæ gutture carent, simile quidpiam linguæ esse: vt in quodam piscium genere qui ventrem habent ori propinquum, inesse intus sentiendi facultatem. Sunt & alij rerum naturalium scriptores, qui linguam aiunt saporès quidem sentire & iudicare, eorum verò suauitatem amaritudinèmq; in descensu, vnde deglutiuntur exploratò sentiri. Quare Philoxenus magis fortè quàm Philosophia, ganex peritus, Gruis guttam, oprabat, vt voluptas illa longius deglutiendo produceretur. Quantum verò ad palatum pertinet, scimus Catonem gustus sedem in eo esse credidisse. Nam cum Lurconi cuidam ambient, vt inter eius familiares reciperetur, negare velle, ei dixit, non posse se cum eo viuere, qui plus palato quàm corde saperet. Aduersus tamen Ægyptiorum, & horum omnium opinionem insurgit Aristoteles, qui linguam in primore sui parte vim perfectius sentiendi saporem, obinere contendit: nam inferiore si tangat, minùs illam sentire, quod in catapotii ex aloè, vel amariore aliquo succo pastillòve deuorandis, manifestius experimur. Nam cum illa intra duorum digitorum summitatem contenta in imas fauces immiserimus, vix tantillum sentimus amaritudinis, quæ si quis lingua vel summa lambat, vix ferre posset. Videtur verò natura ipsa, vt rectè reliqua, ita hoc sapientissimè constituisse, vt hæc sentiendi vis iuxta labia, & in prima consisteret lingua, quò saporès omnes admittendos exigendosve, antequàm ori demandarentur, exploraremus. Quod verò quispiam dicat eò vehementiorem esse saporis gustatum, quò magis cibus ingestus ori opulentiùs & contantiùs mandatur, respòdent periti homines, non ideo maiore gustandi vim in radice linguæ insitè esse, sed propter diuturniorem moram, & affluentiori saporis copiam, vehementius sentiendi. Hæc atque alia multa prisce Philosophi inter se dissidentes prodidèrunt, vt minimè mirum sit eos de rerum principiis, & aliis à sensu remotis dissidere, si re super omnibus tam explorata diuersi abeunt, nec certi quicquam constituere poterunt.

Gustus duplex.

Meminit Aristotele in Ethicis.

Aristotelis de gustu opinio.

DE ORE ET DENTIBVS.

Hoc ab Ar
turo doro li.
1. cap. 33.

SEDENT vt iam ad totius oris fabricam conuertamur, Aristandri Telmefij sententia est, os & eius partes esse quasi hieroglyphicum quoddam domus, dentes cum primis incolas ostendere. Hoc verò dupliciter accipiat: aut enim domesticos esse, aut alienigenas. Itaque superiores dentes domesticorum incolarum signa esse: propterea quod pars illa superior toto ferè capiti adglutinata est, atque cognata. Inferiores verò, alienos ideò commonstrare, quod maxilla ea, quæ illos substat, tota sit mobilis, atque ita aduētitiū nescio quid præ se ferre videatur.

DE TRIMENTVM.

Artemid.
ibidem.
Persius.

SVNT autem qui detrimentum per dentes putent significari, in iis quæ in sermone vel voce consistunt, eiusque famam dilacerari obtestantium calumniis obiectant. Nam & Poëtæ Oratoresque omnes hinc mordere, carpere, roderèque metaphoricè dixerunt, quoties cuiusquam nomen scurriliter traductum, aut hostiliter infamatum innuere volunt. Sed quod planos tantum in huiusmodi significatum Coniectores ponunt, Satyrici nostri ad actiorem vim amplificandam genuinum adhibuere, & alij caninos etiam immiscuerunt.

VERECVNDIA.

In impudē-
tes prouer-
bium.
Hinc illa fi-
gura, quo
ore andebis
patrem adi-
re & os in-
frane.

APVD Philologos hieroglyphicum verecundia os videtur esse, vnde de impudentibus dici solet, eos os non habere. Hinc Cato Maior Lentulo, qui sputum in eius faciem eiacularus fuerat, absterfa tantum facie dicit: *Affirmabo omnibus Lentule, falli eos qui te negant os habere*, arguere vulgatum hominis impudentiam notando, quamuis de sputi copia dicere videretur.

AMOLITIO.

NEQVE nescius sum pro amolitione, vt ita nunc dicam, veteres expuendi gestum vsurpassè, vt Theocritus, ὡς κὺν βασκαντὸν ἡ κρεὶς εἰς ἐμὸν ἐπιπυσα κόλπων: & multa apud alios huiusmodi, quæ recitare superfluum esset. Nam quæ maximè abhorrebant, quæque opprobrio habebant, ea ignominia designabant. Quin & veteribus Christianis mos fuit, estque adhuc, ad immunda verba expuere, quodam veluti expiationis modo. Ita illud apud Tertulianum lib. ad vxorem altero, accipiendum: *Cum aliquid immundum flatu expuis.*

HOROSCOPVS.

Quomodo
horas come-
dere intelli-
gatur homo.

SED vt os tandem comprimam, vno adhuc hieroglyphico illud obturabo, quod apud Horum Nilia cum habetur, vt super cibo aliquid attingamus. Nam illic per hominem qui horas comedit, hieroglyphicum explicari tradunt horoscopus intelligendo: non quia horas comedat homo, quod fieri minimè potest, sed quia ab horis alia atque alia humano generi alimenta subministrantur. Huiusmodi verò horarum pastum commodè fortè exprimere poterimus, si ex vniuscuiusque horæ prouentibus aliquid decerpserimus: puta, rosas, spicam, & pomum aliquod, quæ in vnum fasciculum colligata, ori adapto admoueantur. Horas porro hic intelligendum tres eas anni partitiones, quæ suo quaque tempore singula maturant: ver quippe, æstatem, autumnumque: quæ tempora Ægyptij, quatuor vnumquodque mensibus nostris complexi sunt, ex Hori Regis partitione, à quo his etiam nomen Horis inditum, vt quadrimestris esset vnusquisque eorum annus, de quo diffusus alibi. Quin Persæ atque Assyrij, quos nos Annales, Horas vocitarunt, & Græci Horographos eorum scriptores. Apud Lucianum enim legimus, ὁ μὲν κύριος παλαιὸς τῶν ὥρων βασιλεὺς, ὡς δηλοῖσι οἱ ὥρων καὶ ὥσιον ὕροι. Cum verò Horus ab Ægyptiis Apollo esse prædicetur, nostri vnà cū Græcis nomen idè ad quatuor & viginti horas transulère, quas Solis esse filias Homerus dicit, de quibus, vt hoc κατὰ παράρρηγον ponam, veterem habemus fabulam, Horomazen, cum in mundi fabrica reliqua digessisset, quatuor & viginti deos in ouum inclusisse. Id cum Arimanij gnati ludo perforassent, bona malis immixta prodidisse: atque ita quantacumque frumuar iucunditate, quocumque finis gaudij exhilarati, serus quid vesper vehat, nos nescire. Hic cum finem facere visus esset Leonicens, ad inclinatum iam Solem aspiciens Ranerius: At nos, inquit, quid serus vesper aduexerit probè scimus, qui bonam huius diei partem tam iucundis sermonibus exegerimus. Vinam verò sæpe daretur occasio istiusmodi conuentus celebrandi, & cum dicto, salute dicta surrexit, quod & alij fecere, die prius constituto, quo iterum essent conuenturi: illi domum, ego in nauim abij mox Florentiam, quo fueram, vt scis per Iulij Card. domini mei literas accersitus, atque ibi primo quoque tempore, tam ea quæ ex te audierā, quam quæ viri illi eruditissimi diseruissent, quæque conuenire mihi visa sunt, cōmentaria mea Ægyptiaca transulī, vestra ope fectus, & latius & plenius explicandi multa quæ curta & angusta nimium compererā apud auctores posita: neque verò finit me temporis breuitas quæ quisque disputasset ad amulum dirigere, & ipsa quæ audissem verba representare, quod nonnulli ex amicis a me postulabant: id enim negotiū multum mihi temporis abstulisset, nec meæ occupationes id facere permisissent. Satis igitur a me factū puto, si res ipsæ breuiter, quantum memoria complecti potui recitatae sint. Verum agè benignissime Patruē, Aristarchum induc, atque hunc castigandū laborem minime grauem ducas, quæque me rectè meminisse compereris, asterisco insignias, quæ segnitè & oscitanter excepta, obelo defodices: vt ego hæc aliis communicaturus, iudicio adiutus tuo, audientius id facere confidam. Vale.

PIERIVS VALERIANVS

AD SEBASTIANVM CORRADVM, DE IIS QVÆ PER HVMANVM

COR, ET GENITVRÆ VASCVLÆ

SIGNIFICANTVR,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER TRIGESIMVSQVARTVS.

ECCE tibi Cor meum, Corradè iucundissime, cui etiam addidimus genitura vascula, eaque mundissima pudicissimaque: Cor quidem à meo desumptum, qui summā eruditionem tuam, frugalissimum studium, acutum denique, quo polles indicium, & multum admiror, & plurimum diligo. Genitura verò vascula, causa tua, à quo fruges tot proficiuntur, quibus studiosi omnes avidissime pascuntur: quemque hactenus cibum vel putridum, vel adulterinum sepe mandere coacti sunt, tua nunc cultura, tuo studio diligentiaque valeant iam recenti, matrou, legitimoque frui. Neque fructus huiusmodi ex Ciceronianis tantum hortis electi, sed ex totius Latini nominis possessionibus agrisque decerpti, quorum hactenus arbores vel terebinthibus, vel erucis, vel visco, vel ulceribus, conductorum plurimum negligentia nescio qua, vitiate fuerant, per te nunc perpurgate, cultæ, sarritæ, in pristinam redire viriditatem, uberrimam incolumentumque feracitatem. Sed quod etiam pertinet ad vascula tam in Diuinis nostrorum literis, quam in sacris Ægyptiorum, neque non apud Græcos præterea quæ à corde desumuntur significata, sermonis ipsa quoque indicia sunt. Qui cum igitur ego libentius sermocinarer, quam tecum, qui sponte me in tam vtilium sermonum tuorum partitionem admisisti, qui clarissimo Egnatio collegam consularem me quaesturae tuae cognitione creari procurasti? Quare mihi videbor non sine magna voluptatis sensu loqui tecum, quotiescumque memor ero scriptorum meorum, qualiacumque sunt, aliquid à te legi, non id fortasse ingenio & eruditioni tuae resposurum, ali-quod tamen daturum mei erga te animi testimonium.

DE CORDE.

VIRI PROBI SERMO.

VT verò à corde exordiamur, per id ita concinnatum ut loto catenulave suspensum à gutture propenderet in pectus, probi hominis orationem indicabant, ut qui mentiri aut fallere nesciret: sed, ut vulgò dici, solet, ea ex ore proferret, quæ corde concepisset: ea scilicet loqueretur, quæ ipse sentiret, omni furo mendaciæque procul. Hoc ipsum Cicero, toto pectore, de sinceritate loquens, dicit. In pectore enim sedere habere cor, manifestum: atque illud, *Aperto pectore*, frequentissimo cori vtu, qui citra fucum loqui se profitentur. A quo loquendi cando-re Mercurius fuerit *deus* & *Phœbus* appellatus, candidum enim veres *deus* dicebant. Præterea pectus pro recessu quodam accipitur sapientiæ. Vnde Horatius: *Non tu corpus eras sine pectore.* Et in hanc sententiam accipit Ambrosius, quod Apostolus ille, qui ante alios diuina sapientia donatus est, ad Christi pectus reclinat in corna caput.

Cicero. i. de legibus.
Cicero in libro de amicitia.
Pectora cor dicit sedes.
Hom. Odyss. 6. vers. 49.
Epist. 3. li. 1. ad Tibullum.
Auctore Festo Pœpeio.

CONSILIUM.

ATQVE hæc illa est bulla, quæ puçilis ingenuitatis insigne fuit: de qua multa suo diximus commentario. Quoniam verò cordis erat eius figura, admonitos inde pueros volebat, ut frugalia

semper consilia secuti, corde præstare conantur: Corculum enim veteres pro solerti & acuto dicebant. Et animæ partem rationis participem, Cor appellari solere dicit Adamantius. In huiusmodi significatum accipi locum illum Pauli, epistola ad Romanos: *Quæ ostendunt opus legis scriptum in cordibus suis*. Quis enim putet, quòd dicit, *in cordibus*, in membro corporis quod Cor appellatur, tanquam in membrana aliqua legem scriptam intelligi? unde enim caro tantos prudentiæ sensus concipere vel ostentare posset? aut tanta memoriæ receptacula continere? Nam & quòd diuinæ literæ Cor dei sapientie nominant, intelligendum ex eo arcanum illud Diuinæ sapientiæ, quæ à Patre est: vt Psal. *Eructauit cor meum verbum bonum*, innuens filium meum I E S V M Christum altæ illius sapientiæ mysterio genitum. Ita Eucherius,

V I T A.

IT A verò in consilij significatum accipi cor plerumque solet, vt humanæ etiam vitæ rationem præfereat, quod ex pernicioso auspicio Cæsaris exploratum. Ille enim quo primùm die in sella aurea sedit, & cum purpurea veste processit, valde conseruatus est cum Spurina Aruspice suo, corde in extis Bouis opimi non inuento: aiebat enim ille, vereri se, ne consilium & vita Cæsari deficeret: quorum vtrumque à corde proficiscitur. Nam Philosophorum omnium consensu, nullum animal sanguine præditum, sine corde & iecore inuenitur, qua de re quæstio magna inter eos fuit qui diuinationis præconitionem eiusmodi profitebantur, potuerint hostia sine corde viuere, an ad tempus amiserit? quamquam Cæsar id elusisse fertur, audaciorique animo respondisse latiora quadam, neque pro ostento ducendum, si pecudi cor defuisset: quod quidem non semel, sed bis ei sacrificanti, quod meminit Plinius, accidit vt cor in extis non inueniretur. Neque Cæsari tantum non inuentum in hostiis, peractum vitæ tempus ostendit, sed & Heluius Pertinaci eo die, quo occisus est, sacrificanti, negatur in hostia cor reperitum, & cum id vellet procurare, caput extorum non deprehendit. Et Theologi nostri secuti Prophetarum dictata, consilium in corde residere dicunt, in eoq; agendorum omnium radicem statuunt, docent Domino, *in corde esse*, quod coinquinat hominem: & vbi mundo corde, sacræ literæ habent, synceras intelligunt cogitationes. Quæque ratione consilij symbolum est, eadem pro illa intellectu parte, à qua regimur, figuratur, vt illud: *Quare cogitationes ascendant in corda vestra?* ascendunt, dominantur, primùm ita locum asciscit sibi, vt vestra omnia consilia conculcent. Ita verò facit cor ad animam, quæ vitæ nostræ materia est, vt prisci vates illi animæ receptaculum esse cor significaturi, id hieroglyphicè Animæ ventrem appellarint, atque ita intelligendum esse illud apud Hieremiam: *Ventrem meum: ventrem meum doleo*. Hesychius ait: *Nam quem ventrem?* Ipse subinfert: *Et sensus cordis mei conturbati sunt*, ideòque intestina huiusmodi aqua lota offerre admonemur in holocaustum, hoc est, abditas latentēque cogitationes eluere, & diligenter abstergere.

NILI DILUVIUM.

S A C E R D O T E S Ægyptij cælum & terram diluuium liquefcentes, exundationem quippe Nili, quæ tam à terra, quam à cælo esset, vti alibi disputatum, ostendere cum vellent, cordis simulachrum proponebant, cui lingua esset applicita: ex corde quidem Nilum ipsum intelligentes, qui sua potens vi affluentissimam humoris copiam è terræ visceribus educeret, vt motus omnis à corde principium habet. Sanè illi, cordi totius corpori principatum, præfecturam arbitriumque tribuunt, ac perinde Nilum Ægypti dominum agnoscunt: neque quicquam aliud eam esse, quam Niliaæ alluuiouis viginem profitentur. Per linguam verò confluentes vnde cumque imbrium eluuiis, quas eo quo plurimum inturgescit tempore, in Æthiopia maximas fieri compertissimum habebant, quibus in Nilum collabentibus cataclysmo facto, Ægyptum vniuersam sub aquis versari, veluti lingua humore vnde cumque ad ipsam conflente, semper in vdo est, aliquo semper coriuio irrigatur alluiturque. Quomam verò illis fertilissima rerum omnium vbertas à Nilo est, rerum itidem causas omnium originemque in humorem referebant, omniumque parentem, omni reiecta controuersia, celebrabant. Quorum opinionem Thales Milesius secutus, ex aqua omnia sensus esse, & in aquam vicissim reditura: principium quippe animantium omnium esse genituram, eandemque humidam, ex quo simile esse veri iudicabat, ex humore oriri omnia: quæ ratio fuit vt maritum Græci porionis nomine nuncuparent, *poris* enim vtrumque horum significat. Præterea stirpes omnes humido aluntur, humido ad fruges euadunt, humoris autem penuria interim exarescunt. Solis adhæc ignis siderumque omnium aquarum exhalationibus alitur, quinimò & mundus ipse, vt præstantissimi Philosophorum assuecunt: quod quidem apud Ægyptios tam persuasibiliter receptum erat, vt Solem & Lunam non curru: sed nauigio vti dicerent, ad nutrimentum scilicet & generationem eorum hoc referentes.

Æ G Y P T V S.

PRÆCIPVAM autem Ægypti effigiem ex imagine cordis in ardenti ara thuribulove confidentis, ostendere consuecunt: calida enim ac humida est Ægyptus, in Australibus præsertim locis, quem

Cordis cum
Nilo conue
nientia.

Ἀρχὴ δὲ
τῶν πάντων
ὕδατος. Diag.
ἢ Thalete.

A quemadmodum & cor, idemque in sinistram hominis partem toto declinat turbine. Alibi verò antarcticas regiones, Sinistras ab eis appellari docuimus, in illis autem oriri Nilum, in quo summa eorum religio, & à quo paulò antè omnia proficisci, ex eorundem institutis dicebamus. Quod verò pertinet ad thuribulum, Hippo-Philosophus, vt ex Cratete didicimus, fabula cui titulus *αἰών*, cælum veluti præfurnium esse dixit, homines verò carbonēs. Sed hæc melius ex Homero declarabuntur: ait is, nullius disciplinæ quantumlibet remotæ nescius, Iouem cum reliquis diis, Solem quippe stellæque omnes, ad Æthiopum epulas inuitatos accedere: quasi velit id quòd paulò antè dicebamus, innuere, hauriri ex vdo nutrimenta sideribus. Accumbunt verò apud Æthiopus, quia circa Oceani oram non nisi Æthiopes habitant, quos vicinia Solis, vel diuturna parallelorum mora vsque ad nigri coloris speciem exurit. Oceanum autem quemnam alium hic intelligamus, nisi Nilum, cui antiquissimum id cognomentum fuit: propterea quòd Nilum illi, vt dictum, totius humoris fontem arbitrantur, Ægyptumque ipsam suapte vi tantam aquarum redundantiam euomere? Erit itaque cor Ægypti instar, hoc vt sanguinis, ita hæc primarium totius humoris receptaculum: thuribulum verò conuiuias ipsos, vt pote sacrificulos, indicabit hostiarum super ignem positarum nidore exhilaratos.

Homerus
Iliad. 2.

ARDENS ORATIO.

B SED cur non potius dicamus, cor ita in thuribulo positum significare orationes, præcæse, quæ pro ex corde proferuntur ad Deum? idque esse thus illud mundum, quod sibi Deus offerri mandatur in diuinis literis, ex quo scilicet odorem capiat suauitatis. In Euangelio Matthæi, vbi Dominus perperam agere Phariseos inquit, qui non obligare iuramentum, quod per altare fieret, arbitrabantur, sed quòd per domum altari illatum: Adamantius cor hominis inter alia significata idem & altare intelligit, per votum verò recti alicuius operis deliberationem, quod faciendum simulac infederit animo, oblatum, vti votum, interpretatur. Nam & Latini vota alia *Concepta*, alia *Nuncupata* vocant. Priora illa sunt de quibus hic intelligit Adamantius. Quoniam verò multi palam dona hæc elemosynarum, precum, ieiuniorum, offerunt corde, tamen sunt alieni à Deo, hi Pharisei sunt, cæcorum duces: qui quæ exterius pendunt, quæ verò interius sunt, minimè contemunt: ita per dona iurandum censent, non per altare, à quo donis ipsis accidit sanctitas. Moner igitur Dominus, vt consideremus cuiusmodinam ex corde elemosynæ, vel psalmi, vel preces, vel ieiunia offerantur: atque ita qui testem altare, hoc est, cor & conscientiam appellat, per altare iurat, ac perinde omnia quæ continentur in eo, complectitur.

Cor, thus
mundum.
Matth. ca.
23.

C OE L V M.

PLVTARCHVS hanc cordis effigiem subiecto in foco succensam, cælum indicare contendit, animumque illum, qui propter æternitatem nulli vnquam senecturi obnoxius est. Et Apuleianus Trismegistus ab Hippone non admodum diuersus, Ægyptum cæli agnoscit imaginem, iisque omnibus æquiparari, quæ in cælo gubernantur exercenturque &, si dicendum sit verius, terram eam totius mundi templum esse. Quinetiam inuenias apud nonnullos, vniuersum terrarum orbem in Diuinis literis nonnunquam Ægypti nomine nuncupatum, vt eo Psalmi loco, *Veniens legati ex Ægypto*: propterea quod vniuersam terram eodem, quo Ægyptus, modo coagmentatam imaginentur.

Ægyptus
cæli imago,
& mundi
templum.

CLIBANVS.

CONSCIENTIA IGNE EXAMINATA.

ACIT verò ad hanc cordis significationem Clibanus, in Diuinis literis passim propositus, cui cor hominis aptissima confertur similitudine, de quo tam frequens in Mosais libris, & Prophetarum aliorum oraculis mentio reperitur, siue per similitudinem, siue sit pro instrumento factorum positus, clibanus enim præfurnium est apud Latinos: per eius figuram interpretes cor hominis, vt dictum superius, intelligunt. Nam quædam Deus apud maiores nostros, veteres inquam Prophetas, apponi sibi vult Clibano cocta, hoc est, tacita mentis agitatione examinata: cum scilicet nos erroris pœnitet, conscientia nostra ardore quodam occulto intra se succenditur, vitiumque ipsa suum paulatim exurere contendit.

SACRORVM ARCAN A.

ADAMANTIVS putat ex Clibani forma, quæcumque in Diuinis literis profundiora vel innarrabilia, sunt significari: quippe quæ recondita delitescunt in sensu mentis, neque facile ad imperitum vulgus proferri possunt: sunt enim multa huiusmodi, sicuti de Camelo, & Sue, & altero quidem

Clibani in
sacris literis
hieroglyphica.

quidem ruminante, sed qui pedem integrum habeat, altero verò bifidam præ se ferente vngulam, sed D qui minimè ruminet. Ita etiam de Adamo per Euam astu Serpentis deceptam, in prauaricationem adducto, quarum historiarum mysticum significatum locis suis exposuimus ex Philone. Apud Ezechielem, vt ad Adamantium reuertamur, quæ de Cherubino, vel de Deo media sui parte successio, vel de admirabili illa visione, sunt literis demandata, nisi coquantur in Clibano, neque quidem manduci, neque deuorari, ita vt sunt cruda, poterunt: hoc est, vt cruditatem hanc interpretemur, nisi qui lætet interioris sensus diuini calore ignis molliatur, excoctusque ita cibus fiat, vt manduci possit, & ad nutrimentum assumi, aliquid super occurfabit, asperitate sua difficile, quod ab eorum gustu mortales affectus habet significata, proque sensu mystico figuratur. Minime vero prætereundum videtur, quod Hierosolymitanus Hefychius hieroglyphicè super Clibano philosophatur eo Leuit. loco: *Cum autem obtuleris sacrificium coctum in Clibano de simila.* Nam per Clibanum Mariæ Virginis vterum significari tradit, Clibano enim ignis superponitur, qui supponitur in craticulæ ministerio. Veluti enim Clibanus & ignem & panem coquendum desuper accipit, ita Dei genitrix Spiritum sanctum, & Dei verbum in vtero suo concientiendum maturandumque suscepit, & quæ multa in hanc sententiam prosequitur. Est verò Clibanus, tum furnus, tum sartago, aut testa quadam grandiori, operculo vel ferro, vel ex are præmunita, supra quod ardentes prunæ ingeruntur: vt quod intra positum est, coquantur, condianturque: alicubi totum hoc opere figulino conficitur. Ad huius autem similitudinem formata est pectoris concauitas, per quam spiritus vltro citroque commeat. Columella scrobem Clibano similem fieri monet, vt imus quam summus sit patentior, quo radices latius euagari possint. Ex hac itaque forma nonnulli Prophetarum scripta Clibano similia dicunt, quæ plus habeant in recessu, quam oræ summo polliceantur.

DE SARTAGINE.

Sartago ab hieroglyphicis huiusmodi non absimilis: nam eodem penè significato sacrificium Deo facturi, quædam in sartagine frigare iubemur.

RESIPISCENTIA.

Clibani & Sartaginis differentia.

Ea tamen differentia, quod in Clibano tacitæ conscientiæ stimulus adurit, in sartagine culpam agnoscimus, eamque nosmetipsos inculando ream facimus, quæque mereri nobis videmur poenas, vltro deposcimus & modò hunc, modò illum errorem sollicita repetitione versantes animo, quæ satisfaciendi ratio nobis reliqua sit, agitamus. Alij rem ed tradunt, vt Prophetarum oracula toto mentis ardore versanda submoneant: inde enim fieri, vt repetita sæpius, & inter se conglobata, faciliè intelligi & explicari possint: vt hinc eam saltem quæ ad mores pertinet doctrinam assequamur. Alio verò modo sartago apud Hefychium accipitur pro cruce Christi: siquidem cibus, qui prius ineptus erat ad manducandum, simulatque sartagini fuerit incoctus, manduci potest: ita corpus Christi antequam pateretur, si foret eiui exponendum, vt ipse de se sæpe futurum aiebat, abominabantur humanæ aures, respondebantque omnes, *Durus est hic sermo: quomodo potest hic corpus suum apponere vt manducetur?* post crucem verò patefactum est, id diuino munere dispensationeque fieri posse: nam totum illud mysterium, in Christi passi commemorationem institutum est.

DE CRATICVLA.

CRATICVLA tota prorsus Hebræorum esse videtur: sedeni mCyrillus hic roglyphicum in ea agnoscit Ægyptiacum.

I R A.

IT enim eam subiecto igni, & corde superimposito, furoris & indignationis apud sacerdotes illos indicium fuisse, vt ex eo scilicet cordis bile succensi exandescantiam ostenderent.

POENITENTIA.

Pœnitentia vera indicia.

NOstri hoc sanctius intellexere, qui Craticulam penitentia signum posuere (liceat verò mihi Theologorum dictata sectanti, eorum interdu vocabula vsurpare) non tamen hinc tacitam mentis exulcerationem intelligentes, sed amaritudinem conscientia minimè simulatam, manifestissimis verò conspicuam argumentis: quippe vbi luctu, lacrymis & lamentatione conficimur ob ea, quæ nequiter, improbe atque inique patrauerimus: vnde mox fletus ex intimo cordis fonte prorumpens carnem maceret, ieiunia debilitent, abstinentia comminuat, atque arefaciat. Hæc enim est illa in propatulo posita sui conflictatio, quæ succensos diuini amoris igne carbones omnibus ostendit, exemplumque aliis præbet, quæ se quis ratione possit abnegare. Hinc nonnulli quos ardens inui-

tar ad

A rat ad æthera virtus, non flagrantem modò animum præ se ferunt, verùm & corpus ipsũ tormentis obiectare non dubitat. Talis olim pientissimus Laurentius fuit, qui dum edaci corpus igne torretur, longè magis animo in ipsius Christi amorem accendebatur, sacrificiũque Deo sanctum & immaculatum, interiũs cor, exteriũs corpus, in vera craticula vltulatus offerebat. Neque tamen sũm nescius Adamantium hæc, quæ de craticula dicta sunt, ad Diuinæ lectionis inquisitionem adducere: cùm ea scilicet ardenti studio confectamur, quæ nullo obrecta velamine vniciue sunt intellectui peruaia, cuiusmodi scilicet est sensus, quem Historicum Theologi nominarunt. Quæ verò ratione craticula Christi mortem, & resurrectionem significare possit, apud Hefychium videndum, Leuitic. ii. eo loco: *Si autem in craticula fuerit sacrificium.*

*Diuis Lau-
rentij mar-
tyrium.*

CONDITORIVM.

E X eo autem quòd cor in abscessu pectoris latitat, & intra præcordia se reducit, Diuinæ literæ cor plerumque, non tam pro iis quæ in abdito profundòque mentis recessu conduntur, quàm pro quarumcunque rerum receptaculo, vbi hæc in diuturnum tempus asseruandæ reponuntur in occulto, per cordis effigiem exprimere consueverunt. Vnde in sepulchri etiam significatum cor accipiunt. Christus enim Evangelio manifestè sepulchrum Cor terræ nuncupauit: *Sic erit*, inquit, *Filius hominis in corde terræ tribus diebus & tribus noctibus.*

*Cor terræ
sepulchri.*

CONCORDIA.

N EQVE verò me pigeat iuniorum etiam inuentum antiquis his subtexere, qui commenti sunt in concordia significatum duo corda vinculo colligata figurare, quod à corde vocabulum, non à citharæ chordis deductum existimarunt.

DE SPINA DORSI.

SSA quin etiam & neruus aliquot Ægyptij inter hieroglyphica retulere, cuiusmodi os illud est, quod à summa ceruice multis distinctũ internodijs per vniuersum dorsum excurrit.

TITILLATIO.

P ER eius enim picturam, nequitiam petulciorem, concitatamque titillationem significabant: siquidem humanam genituram à cerebro delabi, perque id ossis defluere, non Ægyptiorum modò, sed multorum etiam aliorum opinio fuit: Alcæonis verò præcipua, quam vnà cum Hippocrate Poëtarum aliquot autoritates confirmauit. Sentire hoc ipsum Plato videtur, dum seminijs vim vertebralis ossis defluuium esse tradit. Hinc Maro:

En. lib. 4.

Exoriare aliquis nostris ex ossibus ultor.

quod ad Anaxagoræ ὁμοιογενείαν nonnulli referunt, cuius opinionem Lucretius acriter incescit, quòd putarat is,

*Ossa videlicet ex paucillis atque minutis
Ossibus, & sic de paucillis atque minutis
Visceribus viscus gigni sanguinemq; creati,
Sanguinis inter se multis coëuntibus guttis.*

C Democritus eam ex totis prodire corporibus præcipuisque eorum partibus velut carnis, fibris, & ossibus, arbitratus est. Cæterum Philosophorum & Medicorum plurium diligentia secus rem inuenit, qui genituram minimè esse ossis vilius medullam, sed sanguinem potiùs asserunt: quibus Pythagoras etiam adstipulatur, dum eam probatissimi sanguinis spumam esse contendit, acimenti nutrimentum. Huiusmodi porrò sanguis, ab hepate ad renes immittitur, per meatus inde ad id aptos flexuoso quodam tramite ad testes dilabitur, quod in dissectionibus apertissimè compertum est. Vnde Anchises apud Matonem, paterna impulsus charitate clamat:

Proice tela manu sanguis meus.

*Genitura
humane ori-
go.
Vide Conso-
rium ca. 4.*

Aen. lib. 6.

Quod ad imitationem Pindari dixisse videtur, qui Nemcis ita, *τιλανγες ἀρεπε Φέρει & οἰανιδὲν αὐτὸθεν ζῶν, τὸν δ' ἄμα.* Quidam Philosophorum rerum venerarum libidines in iccinore contineri arbitrati sunt, quod à Lactantio quoque memoratur lib. de Artificio. Et Mathematici iecur à Venere regi autumant, in eoque amoris sedem Poëta omnes agnoscunt, dum Cupidinem iecur sagittis appetere vlceraque conqueruntur. Atque ita v. i. i. Prouerb. Salomon: *donec transfigat sagitta iecur eius.* Verùm aliud est concupiscere, aliud commoueri ad procacitatem: alterum enim mentis, alterum corporeæ munus est viuacitatis. Quæ verò ad iecur pertinet, in Vulture satis examinata sunt. Sedenim cùm renes ossi, quod supra posuimus, adhærescant, non imperitè figmentum hoc suum Ægyptij commentum: nam & Astronomi renes & genituram in Veneris potestate constituunt. Renes, ait Varro, ita dictos, quasi riui ab his obsecni humoris oriantur. Quod verò & lumbi eidem ossi adiacent, Ægyptij per lumbos Venerem innuebant: hinc apud Comicos & Epigrammaticos Poëtas, vbi quid lasciuus enuntiandum fuerit, frequens adeò de lumbis mentio: dum fluctuantes eos alij, alij exporrecos, alij aliter dicunt. Tangit & Persius hoc, vbi lasciuorum Poëmarum recitationem incellit, dicens: *Chimæ*

*Lumborum
varia signi-
ficata.
carmina*

Psalm. 37. *Carmina lumborum intrant, & inferiūs: Summa delumbe salua.* Habemus & in Sacris concentibus, vsque ad D
 Ad Heb. noctem renes increpauit, & impletos illusionibus lumbos. Et Gen. x. x. x. v. *Reges de lumbis tuis egredien-*
 cap. 7. *tur.* Præterea ubi Paulus de Leui ad Hebræos scribit: *Adhuc enim, ait, in lumbis Patris erat, quando cluius*
ei factus est Melchisedech. Neque tamen inficias ierim, aliquot Diuinarum literarum locis Lumbos poni
 pro Virtute, vt x. i. l. cap. Regum tertij, qui tamen apud Hebræos primus inferibitur, ubi Roboam
 seniorum sperto consilio salutari, adolescentiorum, in quorum adulatione fuerat educatus, animos
 prætulit, qui ferociotes erant: suaserunt enim illi vt rex iuuenis & imperitus rerum, fortem se atque
 terribilem populo ostentaret, & ita loqueretur ad eos: *Minimus digitus meus compaciōr est lumbis patris*
mei. Quo responso auaritudinis pleno factum est, vt statim à tribus decem desertus fuerit, regio
 quod pater auxerat, ad duas tantum tribus imminuto. Quamuis verò Diuinæ literæ lumbis pluri-
 mum tribuant, ubi de genitura mentio sit facienda, non illæ tamen ossa ipsa ex Ægyptiaca disciplina
 reiciunt. Nam ubi Laban accipit hospitio Iacoben sororis suæ filium agnitum, significare volens
 etiam ex patris consanguinitate cum sibi coniunctum esse, Os, ait, *meum es, & caro mea:* quasi ad id res-
 piceret, quod veteres plerique Philosophi tradidit ossa ex virili semine in embryone gigni: ex ma-
 terna verò genitura virili circumfusa, carnem ipsam fieri. Sed quod alicubi *Lumbos*, in vulgatis ha-
 betur editionibus, Symmachus vertit, *Lateræ*, sed eodem vtrumque significato, concupiscibilis ani-
 mæ pars, signatur: iuxta enim latera renes sunt. In lumbis sanè maxima, aiunt interpretes, esse solet
 incitatio ad concupiscentiam, aduersus quam renes nostros & cor nostrum aduri, in sacris adora-
 tionibus suppliciter imploramus: quippe vt & naturali appetitui, & voluntati simul obistere valeamus.
 Hac de causa dicebat Apostolus: *State præcincti Lumbos vestros, vero tamen cingulo,* hoc est, voluptate
 ea, quæ vera sit, quæ scilicet à castitate & continentia oritur, quod dubio procul est à Domino de-
 sumptum, ubi præcinctis nos iubet esse lumbis. Nam & apud Romanos, *Cinctus*, armatū strenuū-
 que significat, vt *Disinctus* contrā imbellem & effeminarum. Iam & hostiæ renes ignibus traditi, du-
 bio procul significant genitalium partium ardores extinctos esse, quique omne quod pingue est de re-
 nibus & omnibus interioribus obtulerit, tunc verè purgatus omni libidinis vitio, pro delicto hostiā
 iugulauerit. Sed quoniam hæc in Diuinis literis & sæpe, & multipliciter habentur, non importunum
 fuerit, quod ad hanc sententiam facit, locum ex Levitico repetere, ubi de pacificorum sacrificijs
 agitur: ubi sanè Legislator iubet duos renes cum adipe quo reguntur ilia & reticulum, siue, vt alij
 edunt, fibras iecoris cum renunculis, adoleri super altare in holocaustum: ex his, vt ait Hierosoly-
 mitanus Hefychius, Legislator vult nuptiarum desiderium offerri Deo, vt prolis causā, non fornica-
 tionis, proueniat, & honorabile sit coniugium, & torus immaculatus. Iungit verò iecur renibus, quia
 delectatio siue concupiscentia in eo sedem habere fertur, hepate verò in renes vim operationis suæ
 ministrante, quod per desiderium quam Græci *ἐπιθυμίαν* vocant, motum fuerat, ad desiderium effec-
 tus concitatur quæ duo simul adolenda sunt: vt scilicet neque praua nobis proponamus, & si quo
 modo suggerantur, abolere festinemus: & vt verbis vtar Hefychij, quia in hepate concupiscentiæ
 requiescere putantur: propterea pinnam, hoc enim ex LXX. defumit, hoc est, summitatem cum
 renibus auferri præcipit, & offerri ad altare, vt ab omni mala delectatione mundemur, scientes quòd
 primitiua cogitationum nostrarum Deo necesse habemus offerre. Denum, vt à gentibus quoque
 arma nobis mutuemur. Poeta venustus in hanc sententiam ait:

*Principijs obsta, serò medicina paratur,
 Cum mala per longas inualuere moras.*

TEMPERANTIA.

NIMIRUM in Sacris nostrorum literis id erat temperantiæ signum, quòd in salutari victima
 lumbos eximi mos erat, tanquam impuros, ait Philo, propter conctandæ libidinis titillatum,
 semine per eos irriquo. Diuino autè præcepto lumbos præcingi iubemur, cum sacra illa solemnia fe-
 rimus, quæ tunc temporis instituta sunt: cum exeuntes ex Ægypti captiuitate, hoc est, ex voluptatum
 & deliciarum illecebris, Agnum, hoc est, puritatem edere admonemur, & in castimonie conuictu dis-
 cumbere. Apud Nilum autem huiusmodi lex de temperantia lata est, qui, vt Ambrosius, Geon est,
 vnus ex quatuor Paradisi fluuijs, qui virtutem hanc significare dicitur: de quo satis in Accipitris com-
 mentario disseruimus. Quod verò de vasculorum perplexitate dicebamus, admittit id etiam Aristote-
 les, qui testes libramenta quædam esse dicit, quorum beneficio semen ad penem commodè labat-
 ur: neque id semel asseruit, dum eorum aduersatur opinioni, qui testes solos genituræ receptaculum
 putant. Innititur verò is exemplo Tauri, qui iam exectus Vaccam impleuerit. Quendam etiam, ait
 Albertus Magnus, euitatum, prolificam in coitu operam nauasse, licet Galenus ab Aristotele diuer-
 sus eat, testēsque omnino feminæ receptacula esse contendat. Quinctiā Auerroës in hoc à suo dissentit
 Aristotele. Quibus responsum fieri posset, si testes in hunc vltim à natura tributū essent, animali-
 bus vique omnibus id officij subministrarent, neque vlla esset absque illis propagatio, secus verò ple-
 rumque reperiuntur vt quæ reitauimus exempla testantur. Cadit igitur causa, qui solis, quos oggerit,
 testibus innituntur. Ab hac spina cauda exit: ea curra, in Diuinis literis ostentat eos, quibus nulla de
 futuris cura, qui diem nouissimum, futurumque Dei iudicium aspernantur, qui subinde dicunt,

Edamus

A Edamus & bibamus, pereat qui crastina curat: cras enim forte moriemur, quia mors aurem vellems. Viuite, ait, venio. Est enim cauda pars corporis extrema.

DE PV DENDIS.

P V DENDORVM significata his adiungere necessarium est. Nam vetustas illa, vt minùs vitiosa fuit, ita simplicius apertiusque de vnaquaque re philosophata est: neque erat tunc temporis in humano corpore quicquam, quod vel visu, vel nuncupatione sua, turpe iudicaretur. Prais verò moribus succrescentibus, multa decernenda fuere tam factu esse, quàm dictu turpia, vt qui rebus suis modum præscribere nescirent, ipsius saltem turpitudinis infamia abstergeretur. De antiquissima igitur disciplina dicturus, quæ ad significationem figuræ illius, quæ tam visu, quàm dictu obscena iudicatur, pertineant, veniam mihi dari postulo, ac in eam hæc accipi partem cupio, propter quam & priùs excogitata à veteribus illis fuerunt, & à me nunc in communem vsum propalata: eo quidem consilio, vt hæc illis scriberentur, qui sanctius instituti, rerum viscera & intimas medullas, non verborum superficiem, examinarent.

MAGNANIMITAS.

B E S T O igitur prima pudendi virilis significatio, quæ tot columnis incisa, tot obeliscis notata, tot aliis veterum monumentis insculpta, magnum & erectum viri fortis animù ostentat. Extant adhuc columnarum frustra aliquot in Sefostreos memoriam erectarum, quæ literis Ægyptiacis incise sunt, in quibus vtriusque sexus naturæ insculptæ conspiciuntur. Sefostrem enim hunc Theopompus libr. III. appellat, quem Sefonchoin aliqui nominarunt: qui scilicet Ægypto regnavit vniuersæ, imperiùmque in Europam protulit, de quo apud Herodotum multa. Vbi igitur in columnis aut obeliscis ab eo positis virilia pudenda conspexeris bellicosos, strenuos, & magnanimos viros armis ab eo superatos intelligas. Nam & coniectores, mulierem, quæ virum & liberos habeat, si commutatam se in marem somniauerit, viduam breui futuram coniuncturam, atque ita viri muneribus functuram: quæ verò liberos non habeat, mares parituram: quæ virgo sit, futurum vt primo quoque tempore matrimonio elocetur. Ita semper ea humani corporis pars aliquid indicat, quod ad negotia virilia pertineat.

Artem. li. i. cap. 47.

Artem. ibi.

Vicis armis strenuus, vicis fama inertes.

FORMIDOLOSUS ET IMBELLIS.

V B I verò in monumentis iisdem muliebria videris incisa, argumentum est, imbelles, molles, & inertes homines ab eo subiugatos, cuius nomen, vel nota superposita fuerit. Ad quod dubio C procul respexit Homerus, cum Theristem Græcorum pusillanimitatem increpantem his verbis inducit, καὶ ἐλέγχεσθαι δὲ καὶ ἀχαιοί. Id quod ad Numantum sese & sua gloriòse iactantem non inuenustè transfudit Maro, dum eum, ò Phrygia (neque enim Phryges) in obseffa Troianorum castra dicentem inducit. A libi virorum negotia præscribit, vt hi bella pacemque gerere deberent. Et Horatius virilem Cleopatraz animum obstupescit, quæ generosius perire quærens, enssem haud quaquàm muliebriter minùs expauerit. Apud eundem Tyræum Poëta non mulieres, sed mares potius animos in Martia bella versibus exacuit. Ouidius quoque in Eunuchum, cum militem virum esse debere assereret, Ista mares tractant, dixit, tu spes depone viriles. Ad hæc Onirocritæ dicunt: si princeps quispiam in feminam se degenerasse per nocturnam sit imaginem arbitratus, futurum, vt loco deiciatur: proptereà quod mulieres plurimùm imperitis virorum subiiciuntur.

Macro. Saturn. li. 5. c. 9. sic citat, ex Hom. Iliad. οἷον ἀπειλῶντες ἀνδρῶν, οὐκ ἀχαιοί. Æneid. li. 9. Horat. li. 2. Epistol.

INNOCENTIA CRIMEN.

N O N est hoc loco prætereundus sacrificij veteris mos, vbi per Masculi vocabulum, insontem, & nulla criminis macula notatum intelligi debere autumant Theologi: per feminam verò, crimen. Cyrillus enim Leuitico, homilia prima, siue ea sit Originis, vbi agitur de Vitulo masculo sine macula offerendo, masculum ait intelligi, qui peccatum ignorat: proptereà quod femina sit peccati symbolum. Labilis enim, mollis, & ad delinquendum procliuus admodum est mulier. Masculum igitur sit munus quod Deo offers, hoc est, muliebre nil habeat concupiscentia vacet, fragilitatem aufugiat, nihil molle, nihil dissolutum meditetur. Et Masculi denique nuncupatio in Diuinis literis virum indicat virtutibus perfectum, qui presenti fortique animo semper est: cum mulier contrà tantæ sit infirmitas, vt Salomon Sapientia dixerit, c. Melior est iniquitas viri, quàm mulier beneficiens. Et mares tan-

Quid per Masculū & Feminā in diuinis signi fectur.

tum stirpis Atone: iubet Dominus vesci sacrificio: quia scilicet non omnium est de Deo disputare, sed eorum tantum qui nihil femineum, nihil fluxum in cogitationibus habcant. Demum, ne de Deo disputare presumamus, quandiu per quasdam declinationes dissuantes, vel domesticas curas, vel inama negotia, à Masculorum dignitate vigoréque exciderimus. Similiter in víctima peccati. Masculus tantum de genere sacerdotali vescetur caribus eius: *ad penitentiam enim forti opus est sensu*, ait Hesychius, & *intentione virili*. Cui Psalmographus ita succinit: *Viriliter age*, vigorémque audacter amplectere, & in quamcunque provinciam te delegauerit Dominus, eam & alacriter suscipe, & non ignauiter administra. Porro Vir, qui testiculos auulsos habeat in Diuinis literis hieroglyphicum est hominis qui vitam prius pie sanctéque institutam habuerit, iuuentutémque omnem bonis operibus exercuerit, ingrauescente verò ætate ad nequitias & inquinamenta declinavit. Nam cum testes, vti superius ostensum est, virtutis indicia sint, euitatio mollitiem dubio procul effæminationémque significat, ipso se vocabulo prodente. Vel, vt Hesychij sententia est, secuisse ille abstulisséque sibi testiculos videtur, cuius impius animus sceleratáque mens timorem Domini, verámque abiecerit pietatem: perinde ac si crudelis manus semetipsum absceiderit, hoc est, sese à Dei coniunctione, quæ sita est in virtutibus, abstulerit, & bonæ frugis prole fecundationéque priuauerit, ipso quippe abiecto signo, per quod vera virilitas in homine cognosci possit.

ERGA PARENTES INGRATI.

ANTIQUORVM autem religione institutum fuit, Gallos, euitatos quippe sacerdotes, Deum Matri ministrare, perpetuæ eius seruituti addictos: quod qui patris, matrisve nomen violauerint, eo supplicio damnandi viderentur, ne possent ipsi vnquam fieri parentes, in qua sententia fuisse Lucretium, hæc eius carmina declarant:

*Gallos attribuunt, quia numen qui violarint
Matris, & ingrati genitoribus iuuenti sunt,
Significare volunt indignos esse putandos,
Vnam progeniem qui in oras luminis edant.*

COELI FOECUNDITAS.

Vnde Ouid.
in Ibin

-- Saturnus
villas
Subscit
partes, unde
creauerat.
Macr. Sa.
lib. 1. cap. 17.

QVÆ verò de Cæli pudendis è Saturno falce abscisis, & in mare deiectis veteres fabulati sunt, sententiam præse ferunt à Diuinis literis non admodum alienam: Deum quippe omnium rerum species conformasse, mōxque præcepisse, vt coniugio quæque suo crescerent, replerentque terras: id quod & plerique Philosophi dixere, rerum semina coelitus delapsa tempore quæque suo coaluisse, inde ad eas propagandas naturam vsum Veneris indicasse. Iam & Osirim Ægyptij suum (de quo sæpe alibi) humana effigie pudendis obsceniùs excitatis faciebant, inde generis nostri causam (Sol enim Osiris) & per quem, capite gestabat calathum, educationis beneficium significaturi,

MERCVRIVS, VEL EFFICAX SERMO.

SERMONIS efficaciam persuadendique vim ostendit veteres si voluissent, Mercurij simulachrum grandiori iam ætate, barbarum, & effæto propemodum corpore, natura tamen obsceniùs excitata, eaque tantum parte valdissimum faciebant: cuiusmodi signum Cyllenis fuisse Pausanias tradit, atque eo sigillum caspæum apud Fabium Calum Rauennatem, Romæ vidi, cui quidem signo, præter hæc vestis erat suffarcinata, in cuius sinum poma, fertur: scilicet indicium, cōdebantur: nempe quoddam sermo, cuius omnino symbolum est Mercurius, in grandiori, prouectiorique ætate vim quandam propemodum generandi, transigendique aliquid habeat, vt quod in consultatione propositum est, deberet, persuadeat, ac omnino conficiat. Artemidorus Onirocrita scribit, se quoque Cyllenis vidisse Mercurij simulachrum, cuius species non alia erat, quàm pudendi virilis effigies: eaque de causa Coniectores super sermone disserunt, quæ quis per eius partis imaginem somniauerit.

Sigillum
Fabij Calij
Rauennatis.

Artem. li. 1.
cap. 47.
Artem. ibi.

INVETERATA NEQVITIA.

ADDI solita est Hermais huiusmodi vestis longo syrmate tracta, quorum quidem similitudinem Theophrastus Erefius in homines nequam & intemperates detorquebat: propterea quoddam syrma, ventrem, pudenda, & barbam tantum habere: ita illi vestem traherent femininarum more, ventri dediti essent, atque libidini, nequitiam in ætatem etiam grandiori producerent, cum vitia quædam, vt Satyricus monet, cum prima sint barba rescanda.

A

SERMO INANIS.

INANEM verò sermonem ostendere volentes, Mercurium eundem iuniori specie ac profus impubi cum effusissent, attracta illi pudenda vel desidentia faciebant: in his enim qui nondum ex ephebis excessissent, infecundam & imperfectam esse orationem animaduernerat: utpote quòd atas illa ad prudentiam nondum esset idonea. Huiusmodi verò signum vidi Neapoli in magnificèssimis Mactalonum ædibus.

PROVENTVS.

IAM & Priapi simulachra in hortis statui ab antiquis solita, ne multum in his immoremur, prouentus qui deposceretur significatum habebant. Ea verò de causa fieri consueſſe, ait Varro, quòd horti omnes in tutela sunt Veneris, quæ torius est generationis Dea.

CONTINENTIA.

FRÆNUM libidinibus atque nequitie impositum & imponendum esse, admonere cum vellent Ægyptij sacerdotes, genitalia viri manu cohibitu atque coërcitum pingeant: quippe hominis continentiam eo gestu describentes. In appendicibus utique ad Virgilianum opus adiectis, cuiuscunque illi fuerint loci, sapienter quidem compedibus Venerem constringendam inuenies, quantumque natis creandis seruiat ad eundem, ut corruptum ibi locum ex Lactantij Firmiani lectione corrigamus: ita enim apud eum legas:

*Vina sitim sedent, natis Venus alma creandis
Seruiat, hos fines transiisse nocet.*

Approbesque interim eorum fortitudinem, qui potius excastrari voluerint, quam illicito coitu contaminari, cuius facti fidem apud Cyprianum, & Origenem querito. Præcipuum autem illud in Christianorum institutis præceptum ponit Eusebius, *γαστρός τε καὶ τῶν ὑπὸ γαστέρι negotίων, ventrem quippe, quæq; sub ventre sunt, coërcenda.* Sane Anacharis Scythia conuiuio acceptus apud Solonem, ita mox decubuit compositus, ut vna manu pudenda, altera verò os obſignaret, palma ad id appressa daturus: quippe per huiusmodi gestum continentie atque silentij monumenta. Eam verò toto vitæ tempore continentiam à deliciis omnibus alienam secutus est Anacharis: quare statui eius inscriptum erat, ΓΑΣΤΡΟΣ, ΓΑΣΤΡΟΣ, ΑΙΔΙΟΝ ΚΡΑΤΕΙΝ: quippe, *linguam, ventrem, mentulam compesce.* Nam ille nimirum ante omnes probus est, qui tribus his egregie sibi temperarit. Neque verò parum huius continentie laudem meruisse videtur Alexander Macedo, cui adhuc iuueni cum puella, noctis bona parte peracta, deducta esset, ut cum eo dormiret, querenti Regi tarditatis causam, respondit illa, expectasse se donec maritus cubitum iret, commotus Alexander ministros acriter obiurgauit, *Reducite*, inquit, *hanc: parum enim absuit quin vestra culpa factus fuerim adulter.* Quin & captiuas Darij puellas quanta integritate seruauerit, ignorat, nemo. Exempla hæc adolescens, ætate feruidus, deliciis affluens, adulatoribus vndique circumseptus, sponte præstitit, ut nos qui monitis dubio procul sanctioribus eruditi sumus, aliquando cogeret erubescere.

VENVS VERECVND A.

NON defuisse verò vnquam qui verecundiam adamarent, tot Veneris simulachra in antrum abdita, de quibus alibi meminimus, indicio esse possunt. Ad hæc, iuxta Mantineam Nigræ Veneris sacellum apud Meliastas fuit: ad verecundiam, quippe, qua præditum esse debet humanum genus, indicandam. Reliqua enim animantia die plurimum & in propatulo, homines verò & clam & plurimum noctu liberis dare operam solent. Simulachri huius meminit Pausanias lib VII.

EXTINCTA LIBIDO.

APVD Ægyptios genitalia à Titanibus desecta, & in fluuium demersa comperias, quòd libidinis ardorem extinctum, aut extinguendum esse, mystico eo sacro intelligendum. Græci Herus & Leandri fabulam commenti sunt, ut extincto lucernæ lumine, calore quippe naturali deficiente, iuuenilis quoque conepifcentie ardorem extinguere significarent: atque ita tam marem, quam feminam gelida senectutis procella exagitatos in aquas immergi, ac denique suffocari. In sacris nostrorum literis sententia huius fabulæ nō abſimilis de flore amygdalæ, de locusta & cappari habetur, quam loco suo satis explicauimus. Neque tamen illud contemnendum, quòd Græci extinctos compressosque nequitie stimulos à viro forti, hoc est, virtute prædito, indicare volentes, Antem illum suum Terræ filium ab Hercule collisum fingunt: nihil enim aliud est Antem à terra procul sublatum enecare, quam à libidinoso tactu manus & mentem procul amouere.

Quin & nominis etymologia indicat Priapum esse semen.

Libidinis frenum.

D. Laërt. in eius vita.

Continentia Anacharisi & Alexandri Magni.

Plutar. in Alexandri vita.

Herus & Leandri fabula sensus.

*De Panos
& Luna
mutuo amo-
re, Virgil.
Georg. lib. 3.
Sumula
chrii Panes*

PANOS vrbis in Ægypto fuit, in qua huius etiam dei colossus viscebatur inguine procaciter extento, qui flagellum in Lunam à dextra eius sitam attolleret. Pana enim illi ad Lunæ simulacrum addere voluerunt: quòd omnia mortalium vsui necessaria putarent à Luna suppeditari. Sed quid hoc sibi vellet argumentum, facilius ex Cabalisticæ disciplinæ significationibus eruemus. Aiunt enim eius mysterij sapientes, omnem siderum vim, quæ rerum procreationi comparata sit, in lunare prius corpus infundi, tanquam in penum aliquam promptuariam: mox illam pro rei vnicuiusque materia formam vnicuique suam fideliter erogare, idque sibi velle videtur in Panos manu flagellum, quasi accepto ea gestu doceat expendere.

S O L.

*Priapi simu-
lachrum, &
explicatio.*

IN Suidæ collectaneis legas Priapi simulachrum, quem Horum Ægyptij esse dicant, læuâ penem lartectum continere, dexterâ sceptrum disco & pennis insignitum, quæ omnia Solis vim ostentent: ex genitali siquidem obscœniûs attrectato significari aiunt, quæ abdita sunt in visceribus terræ semina, vi solis erumpere: per sceptrum verò imperium, quod in cœlestibus & terrestribus gerit, cuiusque opera & terra & mari patefacta, sese mortalibus exhibuere, vsusque & commoditates rerum omnium subministrant. Discus, orbem quo circumfertur indicat: pennæ verò, velocitatem, totius cœli ambitu quatuor & viginti horarum spatio quotidie decurso. Sic illis philosophatum est temporibus, ut rem tam seriam, & omni modestia & verecundia tractandam, ad nequitie turpitudinisque imaginationes traherent. Sic ludæi quoque Beelphegori nonnunquam initiati sunt, ignominie quippe simulachro, quem Priapum Latini vocant, Moabitum de more ferentes sacra, grauissima contra se numinis Omnipotentis iracundia concitata. Sic Athenarum eruditio, arcanæque mysteria vniuersum orbem elusere. Atque huc demum in Eleusinæ Cereris sacris tormentum illud cœmoniarum, ad oclusas portas diuturnior mora, linguæ obsignatio, & tot habituum & ornatuum, quot Apulcius enumerat, varietas tendebat, ut postea quàm per quinquennium anxij anhelabundique magni alicuius oraculi cognitionem expectarant, & rei cuiuspiam diuinæ maiestatem quâdam, diceret Tertullianus, se visuros concepissent, sub naturæ significatione simulachrum virilis membri tot integumentis tandem coopertum, reuelatum tandem intuerentur, quodque: quotidie ad naturæ requisita non semel tangere cogerebantur, vidisse se pictum aut sculptum, sub religiosissimi iusurandi prohibitione profiteri vetarentur. Quodque longè magis ignominiosum est, huc Philosophi, huc Principes, huc ipsi Romanarum rerum domini Augusti, leuitate nescio qua pellecti, perhibentur.

*Num. c. 25.
D. m. ca. 3.
In ridiculâ
veteri im-
pietatem.*

DE VMBILICO.

VONIAM verò vmbilicus quædam communia habet cum genitalibus, exigit locus ipse, ut quæ partis eius significata sunt, explicentur.

P A T R I A.

*Significa-
tiones vmbi-
licis tres.*

VMBILICI significata alij alio modo acceperunt: sunt enim qui Iouem, sunt qui medium, sunt qui finem, per simulachrum eius intelligant. Iouem quidè ex vmbilico significare videas apud Curtium libr. III. cuius effigies smaragdo & gemmis aliis coagmentata erat. Et hoc idem indicat numus, quem apud clariss. patritium Venotum Stephanum Tepolum vidi, cuius inscriptio est, ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΠΕΤΕΡΙΑΣ ΖΕΥΣ. ibi enim quædam huiusmodi species habetur. Medium verò, ut qui dixit Delon orbis vmbilicum. Finem, Martialis, cum scripsit:

*Mart. li. 4.
Epig.*

Itam pervenimus usque ad vmbilicum.

*Ariem. li. 1.
cap. 45.*

*Quia in vte
ro infans ab
vmbilico a-
linorizâ cap-
pi.*

Sed eo loco intelligendus est voluminis terminus, qui cum volumen explicatur, in fine omninò est: cum verò idem obuoluitur in spiram collectum, medium tenet locum. Sedenim Onirocritæ per vmbilicum dubio procul patriam intelligunt, vnde scilicet educationis auspicia suscipiuntur, & per ea quæ vmbilico accident in somniis videri visa, de patria vaticinari solent.

M E D I V M.

*Hominis
mediiquid.*

VIDETVR verò patria vnicuique homini orbis medium esse, cum ab eo loco, vbi quisque lucem auspicatus est, terrarum situm, & mundi spatia metiri incipiat, & quoquo versum iter arripuerit, patriam semper quasi centrum statuatur. Sed apertissimè Cicero vmbilicum pro Medio poni ostendit in Verrem actione VI. Et raptam esse Liberam, quam eandem Proserpinam vocant, ex Ennensium nemore, qui locus, quod in media est insula situs, Vmbilicus Siciliæ nominatur. In homine quoque vmbilicus medio totius corporis loco constituitur, siue circulum circumduxeris lacertis manibusque exporrectis, siue ad quadræ figuram factum eum imaginieris: quamquam de medio hominis diuersa est & Vitruuij & Varronis opinio: hic enim inguen in homine masculino medium agnoscit, vmbilicum ille.

Apud

A Apud Martialem medios lambere comperias, quod ad Varronis sententiam accedit: nam foemina inguen esse medium, idem quoque Vitruuius confitetur.

F I N I S.

CUM autem & finem significet vmbilicus, ostendendum quid vmbilicus in libro sit, de libro enim loquitur Martialis, cum se peruenisse dicit ad vmbilicum usque, vti paulo ante dicebamus. In quo quidem multi hallucinantur, dum alij vmbilicos esse putant, defensorum ea ænea quibus librorum anguli ornantur simul & muniuntur: quandoquidem cornua etiam eodem errore vocari crediderint à Poëtis, præcipue verò bullam in libri medio affixam. Alij signa esse quædam arbitrantur, quibus antiqui librorum fines concludere soliti essent: ideoque Porphyriionem citant, qui ad vmbilicum, ad finem interpretetur, apud Horatium.

*Vmbilicus
in libro quid
sit.*

---Deus deus nam me vetat
Incapitum celeres promissum carmen iambos
Ad vmbilicum ducere.

*In Epodis
Ode 14.*

Alij clausos ad similitudinem bullæ, qui pro ornamento affigi soleant tabulis quibus libri conglutinantur, intelligunt. Alij, vt ex errore vno in alium trahantur, rati se apertè rem indicasse, locum Ciceronis ex tertio de Oratore citant: *Sed tum ita solet narrare Scenola, conchas eos & vmbilicos ad Caietam & Lucrinum legere consueisse*: ibi per *Vmbilicos*, lapillos intelligunt lotos & politos, ita enim scriptis prodidèrè, cum hæ buccinorum quorundam testulæ sint, quæ turbinatim conuoluuntur, in fastigium acuminatæ vmbilici forma, qui ex lapide olim fieri consuevit, ad vmbilici nostri similitudinem. Vt verò & Martialem & Horatium idem dicentes, neque non Carullum & Ouidium etiam intelligamus, qui vmbilicum hunc eodem omnes significato posuère, sciendum libros olim fieri solitos ductu plurimum perpetuo, vna quippe pagina, non vt nos, illis dissectis, & in quaterniones quos dicimus consertis: & quia complicabantur ad instar spiræ conuoluti, inde Volumina dicta sunt à voluendo. In extrema autem pagina firmitudinis ergo paruus admodum bacillus, ex cedro quippe, aut buxo, cupressove, vel ex ebore, vel ex ebore adglutinabatur, ad latitudinis modum, quæ membrana præcisa erat, hunc Vmbilicum appellabant, cuius quidem capita volumine complicato hinc & inde prostarent: solebantque ea ex argento, vel auro, vel etiamnum gemmis ad ornatum præmuniri, atque ea sunt quæ Cornua nonnulli vocitarunt, vt Ouidius ad librum Epistola Tristium prima:

Candida, nec nigra cornua fronte geras.

hoc est, neque ebore, neque argento, aut nitida vlla gemma vmbilici præmuniantur, cuius facies atrata luctum præ se ferat. Martialis x i.

Explicium nobis usque ad sua cornua librum.

Sic apud eundem, vti superius dictum, quod & apud Horatium, vmbilicus pro Fine ponitur: quia principium libri est, vbi à titulo incipit explicari: finis, vbi tota reuoluta pagina peruentum est ad vmbilicum. Huius ego generis volumina multa vidi, eaque vetustissima, alia ex membranis, alia ex Nilotica papyro, alia Græcis, alia Hebraicis, alia etiam Arabicis literis perscripta. Non præteribo papyracea illa monumenta, quæ in arcis Æliæ thesauris Romæ asseruantur, in quibus archetypa est Constantini Imperatoris donatio, papyraceum esse textum, glutine quodam delibutum, mox aut aprina sana, vel C vitro ex æquatam ac perpolitum, vt & scripturæ patiens fuerit, neque vlla calamum asperitate offenderit, miro quippe lætore complanatum.

C A S T I M O N I A E' C O N C V -
P I S C E N T I A.

EXCISVS vmbilicus apud Diuinarum literarum Interpretes castimoniam significat: eo enim modo, quo præcisum præputium Circuncisionis illius est signum, qua libidinem atque nequitiam à corde rescare debemus, ita in fœminis vmbilici amputatio castimoniam indicat: virtus enim eius in vmbilico est. Hinc de profanatis prostitutisque Hierosolymis Ezechiel ita lamentatur, *In qua die nata es, non est excisus vmbilicus tuus, vulua igitur matris adhæsit*: hoc est, nihil quicquam ab origine separatur, sed patriæ coalita est, & applicita mollitudini: vt minimè mox mirum sit eam, quæ omnia subsequuntur, turpia perpetrare. Nam quod ex lobe dicebamus, *virtus eius est in vmbilico*, sub vmbilico ventris legere videtur Eucherius, vt per hoc fœminæ significet genitalia, sicut in viro lumbos dicimus. Nam vmbilicus dubio procul est concupiscentiæ signum.

*Vmbilici
amputatio,
quid in fæ-
minis.*

D E V E N T R E.

N AM Venter quoque sua continet hieroglyphica, eaque ab vmbilico, de quo nunc dicebamus, non admodum aliena: quare nusquam de eo, quam post vmbilicum, possumus commodius meminisse.

ABSOLVTVM perfectumque opus significat, vti diximus, vmbilicus. Contrà venter in sacris præcipuè literis, nunc principij, nunc originis indicium est: cùm scilicet quis vel à natiuitate, vel ab eo quo sapere cepit tempore, factum inceptumve aliquid ostendere voluerit, ex vtero, ventreve dicet. Ita Iobes: *si non ex ventre matris meae dux illis fui*: de misericordia loquens, qua pauperes ab ætatis initio prosequi cepisset.

Iob cap. 4.

M A R E.

IN Serapidis descriptione figuræ, de qua plenius alibi, γαστήρ δ' ἀλάστος legitur, venter quippe mare est: & vti superius notauimus, Hippocrates decumbentem quempiam, qui mare conturbatum in somniis sibi sic videre visus, morbo cum ventris tentari coniicit, similitudine puto à mari sumpta: quod veluti flumina fontēque omnes in se recipit, ita venter omnia consumat.

I N S A T I A B I L I T A S.

VNDE Poëtæ ventrem pro ganea, & insatiabilitate, variationēque parasitica ponunt, vt apud Horatium in Epistolis:

Quicquid quaesierat ventri donabat auaro.

Sed ibi apertius:

Scilicet ut ventres lamna candente nepotum

Diceret vrendos.

Epimenidis in Cretensēs obiurgationem Paulus Apostolus repetit, qui γαστέρας δειγές, ventres quippe **E**

In gulosis
distertia
quedam.
Alij Similia.

Κήνες αὖτε ψόδα, κατὰ κέρεα, γαστέρας δειγέοι.

Semper mendaces Cretes, commercia pessima, ventres ignaui. Iam & *Vinite ventres*, Lucilius dixit. Et quod apud Terentium legitur, *Pugnos in ventremingere*, Donatus de toto parasito ventrem intelligi posse dicit. Apud Suidam, & in alijs prouerbiorum collectaneis parasiti cuiusdam responsum habetur, qui ventris opprobrium obiectum sibi ita refellit, vt probrium id omnium pulcherrimum existimare se dicat: præstare enim eo ventrem alijs rebus, quod plenus, leuis agilisque sit, atque strenuus: inanis verò, grauis, & inuulilis. De adipali sanè lauitia ganeæque verbum apud Græcos γαστήρ ἐσθ'. In Diuinis literis Psalm. xvi. *Impletum ventrem legas*, pro insatiabilitate atque ingluuie. Quique gulæ & nequitiae imperandum præcipit Philosophus, *Ventri*, vti superius dictum, *temperandum*, & *his quæ sub ventre sunt*, inquit. Sanè quidem Ægyptij mortuorum ventres eximere, & in Sole discindere soliti sunt, vt qui scelus omnium causa essent, atque ita vel expiarent, veluti de impulsore penas fumere viderentur. Verum hæc plerique dicti quidem speciosa dicant, non tamen imitanda sibi proponent, lepidumque orationis Catonianæ principium in dissuadenda lege Agraria ita exordientis obiciunt: *Arduum esse ad ventrem verba facere, qui careat auribus*: nam & in hanc sententiam Græcum est prouerbum, γαστήρ οὐκ ἔχει ὄτρα.

Plutarc. &
A. Gellius.
Venter non
habet aures.

H V M A N A D E L I C T A.

SANDE ventres, Leuitico, modò aqua eluendi, modò extra castra exportandi, apto admodum hieroglyphico, reatus, maculas quippe nostras indicant: quia *Fimus* in Diuinis literis pro delictis accipitur: ea verò vel corrigi possunt, atque idcò elui, vel expiabilia sunt, eaque procul deportanda, ne contagione vlla pars, quæ sincera est, contaminetur. Qui verò Deo venter in Diuinis literis attribuitur, secretam substantiæ eius originem indicat: vnde illud in Psalmò, *Ex vtero an' e' lucē genui te*. Significet alibi iudicia eius incomprehensibilia, diceret Eucherius, quæ rimari nulli datum est, de quo Iobes: *De cuius vtero egressa est glacies, & gelu de cælo quis genuit?* Idem Eucherius, quod apud Abacucita legitur, *Venter meus turbatus est in me*, interpretatur, vt per ventrem hieroglyphicè rationis vas & receptaculum intelligat. Apud Hieremiam, vbi, *Ventrem meum dolo*, pro *Mente* accipit. Quòd autem de spiritali, non de corporeo loqueretur, indicium est quod sequitur, *Sensus cordis mei conturbati sunt*. Manifestè autem in Euangelio: *Qui credit in me, flumina de ventre eius fluent aque viue*. Contrà verò de ventriloguis inuenias in iisdem Diuinis literis, nam vbi in Leuit. legitur: *Ne declines ad magos*. Septuaginta reddidit: *Ne sequimini ad ventrilogos*, per hos Theologi falsos Prophetas intelligunt, qui Deum professi à Deo aliena quæque docent, falsasque doctrinas & Prophetias comminiscuntur: cōtra quos dixerit Ezechiel: *Ve Prophetis insipientibus qui spiritum non diuinum, sed suum sequuntur*. Maxima est enim omnino, inquit Hesychius, *diabolici erroris & fraudis species, ventrilogorum inuentum*, & quæ multa super hoc exequitur.

Psalm. 109.

Iob cap. 38.

Abac. ca. 2.

Hiere. ca. 4.

D E P E L L E.

RAHIT ad se venter pellem, quadam propemodum similitudine, qua super in Diuinis literis aliquot inuenias hieroglyphica, cuiusmodi sunt hæc.

A

V E X A T I O .

PELLES hieroglyphicè in sacris literis vexationes sunt, quæ hominem ad mortem usque commacerant, imbecillumque reddunt: distractæ enim illæ in usus varios, in vasa, in opera multa, pariendo probatæ, laudem à Domino consequuntur. *Nam, vt Paulus ait, afflictio patientiam generat, patientia probationem, probatio spem, spes virtutis firmentum, & inconcussam in operibus bonis stabilitatem.*

M O R S .

SVNT qui locum ex Genesi, *Et fecit eis tunicas pelliceas*, eo interpretentur hieroglyphico, vt mortalitate conuestitos esse eos intelligi velint. Nam cutis omnino eos indicat, qui solis exterioribus intenti, interius emarcescunt. Apud Plutarchum libro de Iside & Osiride, tympanum humanam sapit naturam, atque idem mortalitatis hieroglyphicum est. Conficitur verò tympanum ex pelle, plano, latroque circulo circumducta. *Tunica pellicea. Tympanum*

S C O R T A .

INVENIES & pro Meretrice pelles positas Leuit. xv. *Vestem & pellem quam habuerit, lauabit aqua,* quem locum citat Hierosolymitanus Hefychius, sententiæ huius interpres. Iam & apud Romanos meretrices Scorta dicuntur, à scorteis pellicibus, quibus pro strato utebantur. Idem pellem pro Diuitiis poni dicit, & pro cognitione alicubi.

C A S T R A , V E L B E L L I C V S

B

A P P A R A T V S .

ALIO significato pelles pro tentorio & castris ipsis ponitur: propterea quod vetusti moris fuit, tentoria ex consultis pellibus configere. In Abacuntis cantico: *Pro iniquitate vidi tentoria Aethiopie, turbabuntur pelles terre Madian, hoc est, Madianitarum castra verterentur in fugam & dissipabuntur.* *Abac. ca. 3.*

Gg 4

C

PIERIVS VALERIANVS

AD IO. MANARDVM

FERRARIENSEM, DE IIS QVÆ

PER MANVS ET PEDES

SIGNIFICANTVR,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER TRIGESIMVSQVINTVS.

V M M A quidem ingenij amœnitas tui, raraq; admodum eruditio, iudicijq; in omni disciplinarum genere exactissimū acerrimūq; quibus te præditum superioribus diebus animaduerti, cum apud Celiū Calcagninum cenaremus, effecere, vt doctissima illius cœna nūquam inimemorisim euasurus. Sed quoniam parum est gratum animi affectum in corde tacitum fouere, nisi ubi facultas datur, eum palam feceris, & in propatulum exposueris: cum nihil mihi commodius nunc ad meum ergatē amorem explicandum occurrat, quā earum rerum commentarium, de quibus plurimas ea cœna sermo fuit, id quā primum, ad te curauī transmittendum: ibi enim tu per abditissima Philoſophorum arcana, Aledicorūq; sapientiam ingressus, nihil obscurum reliquisti, quod super pulsu, venis & arterijs quari posset, quāmq; necessarius eset, Aledici non modō cor, verum etiam manus ipsas eruditae esse, manifestissimē docuisti: frustra enim esse mentis disciplinam, & scientiam, nisi eam manus opere factō comprobarent. Cūq; medicamina plurima, quæ manibus tuis ipsemet conseceras recensuisses, opportunē Vincentius Caprilis coniuua noster lepidissimū acclamauit. Manardum te denique esse à manuum ardore diuinitus appellatum: itaque tunc manum Celiū, & alijs, qui accumbebant omnes, suis quisque laudationibus in cælum extulere. Ego verò aliam ingressus semitam, nihil à re, quæ præ manibus erat, abscedens, eadem hæc, quæ nunc descripta ad te legenda misi, ad verbum propemodum manu super declamaui: quæ quidem si legenti tantum placuerint, quantum audienti probari videbantur, minimē putabo me oleum & operam perdidisse, sperans scilicet inde aliquid futurum, quod inuicem apud posteros faciat testatissimam. Neque tu illa suppressis, si rectē diligentiam tuam perpendi, quæ ad humani generis utilitatem paucissimā ante cognita reſerasti. Facit hoc idem Celiū noster, qui quotidie aliquid de Musarum penetralibus eruit, & in promiscuum vsū exponit, inde perpetuam sibi laudem, & amicis nomen comparaturus. Nostra verò hæc qualiūcūq; sint, si non utilia, vtī vestratia, certē aliqua ex parte spero fore delectabilia. Tu igitur quod auribus libenter haurire visus es, oculis nunc & mente perfrue.

DE MANV.

V Æ fuerint super manu hieroglyphica apud Ægyptios significata, quique honos ei habitus ab eius nationis sacerdotibus, Manarde mi, dicebamus, ea nunc in hunc modum, vtī dicta fuerant, repetemus.

O P V S.

In prototypis.

Artem. li. i.

cap. 44.

Plurime manus acceptiones, cum in Diuinis, tum in profanis. Artem. ibi. Manus & cor, similia sunt.

M A N V S apud Ægyptios sacerdotes operis in primis hieroglyphicum fuit, eaque picta, sculptaue, hominē ædificationis studioſum significabat: quippe qua in operibus faciendis plurimū vtimur, cuiusq; beneficio rerum artificia constant, & conceptæ in animo excogitationum imagines oculis subiiciuntur. Vt verò ait Hippocrates, in vnaquaque arte manus vnusquisque ad opus, quod facere destinari, accommodat: Natura enim, vt ait Cicero, dedit homini manus multarum artium ministras. Artemidorus coniecit artes ex manu significari ea de causa dicit, quod earum opera artes exerceantur. Iam & oblata in somniis manus si pulchræ formosæque sint, felicem rerum agendam successum indicant, & iis præcipue qui manibus opus faciunt, vt idem tradit Artemidorus. Et Pindaricum illud Olympiis celebratur Ode iiii. χερσες ἔργα ἔργιστον, vbi per manus opera, per cor audaciam intelli;

A intelligendam interpretes Triclinius obseruat. In sacris quoque nostræ pietatis libris manus operis hieroglyphicum habentur, eo præsertim loco vbi Deus Moyſi mandat, vt Serpentis caudam apprehendat manu. Actionem hîc per manum significari tradit Philo: siquidem nullo fieri modo potest, vt voluptates, quas per Serpentem significari alio commentario diximus, coerceri, opprimere valeant, nisi prius manus, hoc est, sinceris animi affectus, vt pote rectorum operum ministros expediamus, & in omne pietatis ministerium promptissimas habeamus, atque ita demum arreptos intrepidè Serpens virga fiat, hoc est, voluptas in disciplinam, quæ per virgam figuratur, vt in Caduceo declaratum est, quamprimum habeat, atque ita absolutam veritatis cognitionem partim intelligendo, partim experiundo, consequatur. Apertius verò manus opus est eo loco, Exodi xiiii. *Et viderunt Aegyptios mortuos super litus maris, & manum magnam, quam exercuerat Dominus contra eos.* Huiusmodi significationem etiam Græci veteres admisere. Nam Lacedæmonij sic inuocandos deos existimabant, vt manum etiam admoueremus, nostram scilicet operam addentes, neque enim eos aliter exaudire. In quam sententiam Salustianus Cato: *Non votis, neque supplicijs muliebribus auxilia Deorum parantur, vigilando, agendo, bene consulendo, prosperè omnia cedunt: vbi societas te & ignauia tradideris, ne quicquam Deos implores, irati infestique sunt.* Sed vt ad nostram redeamus Psal. lxxviii. *Deum exquisiui manibus meis nocte coram eo,* quamuis apud eos qui Hebræos sequuntur, nulla hîc de manibus mentio. Verùm alij exponunt, manibus, id est, bonis operibus, quæ tamen nocte, hoc est, occultè, & in Dei tantum conspectu fierent. Nam & Assefort: *Nesciat, inquit, leua quid dextera agat tua. Dum attollit Moyses manus suas, vincitur Amaleches,* hoc est, vt interpretatur Adamantius, opera & actus sustollit ad Deum, non humi iacens, obrepensque reptilium instar terræ applicitus, sed ad Deum porrectos, inque cælum surrectos. Quodque Leuitico præcipitur: *Manus eius offerant hostiam Domino.* Theologi per manus opera interpretantur, *καὶ ἐργον* verò quandam, manus Dei pro ipso accipitur Filio, per quem facta sunt omnia, vt Eucherius & alij plerique interpretantur illud Esaia: *Omnia hec manus mea fecit.* Sed longè manifestius alibi vates idem clamat: *Brachium Domini cui reuelatum est: vbi Theologi, vt apud Hefychium est, Filium dubio procul intelligi debere profitentur, Patri scilicet ὁμοῖον, quod ne cui ambiguum relinqueretur, labores eius pro nobis susceptos statim subiicit, vir extra omnium aleam diuinissimus, ait enim: Labores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portauit, ipse autem vulneratus, ne propter iniquitates nostras, afflictusque est propter scelera nostra. Disciplina pacis nostra super eum, & liuore eius sanati sumus.* Psalmo sanè lxx. *Donec annunciem brachium tuum generationi omni, quæ ventura est.* Theologi subiectam antiquitatis interpretationem huic versus memorant, potentiam tuam & iustitiam tuam, id esse brachium: Vbi verò hostiæ salutaris brachium dextrum separari, darique muneri Sacerdoti præceptum est, Cyrillus, vel Adamantius potius, per huiusmodi brachium à vulgo separatum significari ait, Pontificem debere dextera quæque, hoc est, proba & honesta facere, vt qui tanquam lampas illucescit in atrio, exemplo reliquis esse possit, non opinione tantum, verùm etiam operibus, quam quisque viam ad virtutem & pietatem ingreditur: contrà verò sinistra, hoc est, praua & turpia non attingat, vitæque sit omninò integra & inculpabili.

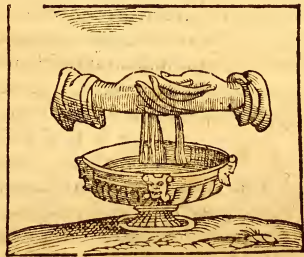
Vnde illud τὴν χειρὰ ἐπιβάλλειν, manum admo-
nuere.

Mat. ca. 6.

Leui. ca. 19.

INNOCENTIA.

C VTHYMVS, vbi de manuum puritate sermo fit in Diuinis literis, per manus actiones operationesque inquit significari: eo quòd per eas opera fieri soleant. Earum autem puritas dubio procul infontem ostendit: vnde etiam abluendarum manuum gestus innocentie signum est, quasi illas non contaminatas habere profiteamur. Antiqui enim quando contestari volebant se alicuius innoxios esse sceleris, neque impuris se facinoribus immiscuisse, assensumve præbuisse, in multitudinis conspectu manus abluabant, vt scilicet ex illa manuum munditia animæ identidem puritatem indicarent. Inde Deut. cap. xxi. vbi cadauer in agro cæsum quis repererit, ignorato cædis auctore, seniores ciuitatis quæ loco ita polluto proxima fuerit, accessitri iubentur, & in deserta sterili que conualle vitula facere, super quam lauent manus: vt ita expientur & ipsi & ciuitas, populûsque omnis absoluat. Sic circumdaturum se altare Domini Psalmographus vates proficetur, cum vnâ cum innocentibus manus suas abluerit. Et Pilatus, cum iniquæ sententiæ crimen in Hebræos reiticeret, innocentiam suam attestaturus, manus publicè lauit. Datas autem homini manus ideò ait Athanasius, vt ad rerum necessarium vsum inseruiant, & ad preces Deo porrigendas attollantur: atque, vti palàm est, manus est quæ cibum & alimenta omnia legit, condit, instruit, & ori admouet: manus est, quæ præclara facinora in pugna vel discriminum conflictu facit, ab ea est scribendi commoditas & elegantia, quam Propheta honestauit, de Deo dicens: *Calamus scribe velociter scribens,* quo scilicet diuinæ vocis oracula exprimunt. Manus sacra infert altaribus, & pietatis omne munus peragit, sacramenta celestia nobis subministrat, & mysteria reliqua ritè perficit & operatur: eam dignatus est Dei filius commendare, cum dixit: *Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltauit me.* Manus denique est, quæ omnia confecit, omnipotentis Dei testimonio, per Prophetam dicentis:

Sic prouer-
bium. Αὐτὸς
τοῖς χειρὶν
Μωϋσέως, à pu-
ritate vete-
rum sacro-
rum, traditū
est, ex He-
siodo in ope-
re.

Mos anti-
quus pro-
fendi inno-
centiam.
Hinc Alcia
tia embl. 30.

Manus sunt
Etiones.

Nonne manus mea fecit hæc? Manus est totius corporis propugnaculum, quæ dum illud totum oberrat, D totum defendit, totum comit, totum vestit, totum ornat, vniuersæ eius molis dominam se re ipsa proficitur.

A V T H O R I T A S.

*Sueton. in
Vesp. ca. 3.
Cur aqua
terra longè
altius dicat-
ur.*

HINC manus autoritatēque & potestatem signatissimè indicat, vt in sacris pietatis nostræ ca-
nimus, in manu Dei esse omnium potestate, & iura regnorum omnium, quo significato dictum
a Psalmographo, *Exaltetur manus tua*, vt Theologi sunt interpretati. Iam apud Hieremiam: *Sicut lutum
in manu figuli, sic vos in manu mea domus Israel*, de summa Dei potētia. Et illud minimè dissimulandum,
quod Poëta Cæcilius ait: *Deum quis non summum putet, cui in manu sit quem esse dementem vellet, quem sape-
re, quem in saure, quem in morbum iucique contra amari, quem auersari, quem expetiri* Sic ad Terentiam Cice-
ro: *Verum hæc non sunt in nostra manu*. Et Aruspices, nulla quamuis sanctiore imbuti disciplina, cum
prædenti Vespasiano humana manus triclino illata fuisset, & subter mensam subiecta, præfagium
fuisse respondere, rerum potestatem ad Vespasianum aliquando peruenturam. In Dei verò manu esse
omnes fines terræ, sacra piorum vatium oracula testantur: qui fieri posset admirantium, vt aqua longè
altior terra, ita suspenderetur, ne continentem omnem obrueret, quoquò versum circumfusa. Ta-
meti non defuerunt antiquorum ingenia, quæ natura fieri hoc commentarentur. Ptolemæus quippe
Almagesto, triginta se nescio quas stellas Arctico polo affixas deprendisse proficitur, quæ cum sicca
frigidaque nature sint, vi sua repellant aquas: terram autem ea parte, qua illæ micant, vt sibi natura
similem, & temperatura quadam à Saturni sidere copulatam exerant, & suspensam teneant. Alij Ma-
gneti hoc attribuunt, quo lapide tota illa pars, quæ ad Arcticum versa est, incurstata quodammodo
comperitur, tantamque illi vim, dum se ad polum erigit, esse dicunt, vt vniuersum terræ corpus eo-
dem trahat, atque ita bonam eius partem vndis extare faciat. Alij alias atque alias super hoc rationes
comminiscuntur, concauitates subterraneas, oualem figuram, protuberationes, & commenta alia
ingeniosè magis quàm verè excogitata: quæ omnia si suscepti operis ratio pateretur, facillè refelli pos-
sent, vt potè quæ tam validissimis naturæ rationibus, quàm hodiernæ navigationis exploracione,
falsa deprehenduntur. Sed hæc illi viderint. Basilus Magnus totum hoc ad Architecti summi
Dei sapientiam refert, admirationēque omnem dirigere nos ad eius prouidentiam adhortatur.
*Nam & apud Hieremiam Prophetam ipse rerum opifex clamat: Vos igitur non timebitis me, qui posui are-
nam terminum maris?* quasi nulla alia in re magis, potentiam virēque suas ostentaret. Ille enim cum
abyssos circumvallaret, legem imposuit aquis, ne datos transiliant fines, signatisque terminis coër-
ceantur.

Hier. ca. 5.

I G N A V I A.

*Fabius lib.
12. Languē
otio manum
habere sub
pallio ait.
D. Lærtius
in eiu vita.
Et tenacis
auarig, ex
Theocritoin
Chariibus.*

EXPEDITA autem manus, & in proparulū prolata, ita opus,
authoritatem, atque potestatem indicabat: contrā verò, nihili
hominem, ignauum & otio desidūque torpescētem significare si
vellent, manus eius in sinum cōfertas effingebant: qui porrò sta-
tus ignauissimi nebulonis est, cum præsertim Anaxagoras idē sa-
pientissimum omnium animātium videri hominem dixerit, quia
manibus instructus foret. Quod dictum Plutarchus in Morali-
bus repetit, neque dissimulat Aristoteles.

F V R A C I T A S.

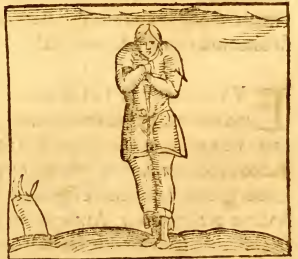
APUD autores aliquot inuenias leuam manum pro Fura-
citate positam. Nam Plautus, Persa, vbi Sophoclidica lena
Pechnij pueri manum deposceret, atque ille dexteram porrexisset,
respondit ea: *Vbi illa altera est furcifica lena?* Ita & Catullianum
illud intelligitur de Marrucino, qui manu sinistra non bene ute-
batur, sed in ioco atque vino tollebat lintea negligentiorum.

P L A V S V S.

PLAVSVM autem, lætitiæque & gratulationis signum, ma-
nibus in eum gestum figuratis vt sese complodere videren-
tur, significare, theatra Romana, & Poëtarum pulpita sapius o-
stenderunt. Id autem in Sardanapali statua, quæ Tharsi erat, expri-
mebatur, cum inscriptione, quæ modis omnibus lasciuicūdum esse
commoneret.

I M P E D I M E N T V M.

COMPLICATAS verò manus digitis peccinatim insertis, adēd verus illa religio impedimenti
signum esse credidit, vt parturientium nixibus obstare, ne partum edere possent, quandiu ma-
nus eo gestu tenerentur, perdita admodū superstitione persuasum habuerit.

A

LIBERTAS.

QUÆMADMODVM verò per manus ita complexas impedimentum significabant, sic per eas explicatas libertatem innuebant. Numus est Tib. Claudij Cæs. in quo videre est sigillum, quod dextera pileum tenet, læuam quàm latè potest discapedinatam exporrigit, cum inscriptione, LIBERTAS AVG. Quamuis verò pileus per se sit libertatis signum manus ea tamen ita passa significatum adauget. Sedenim, vt de parturientium fascinatione per implexas manus dicebamus, ita contrarium est in numo Iulie Piæ, vbi parus felicitas explicatur, in quo Venus læua hastæ innititur, dexteram expansam ostendit, cum inscriptione, VENVS GENETRIX. Romani enim genus à Venere, propter Æneam eius filium, se ducere asseuerabant, maximè verò gens Iulia.

Tib. Claudij & Iulie Piæ numus.

VENVS GENETRIX.

QUÆ quidem condente & dicante Iulio Cæsare, templum crexit Veneri Genetrici, cuius Plinius, Tranquillus & alij meminere. Legimus & Cæsaris tesseram fuisse, *Venus Genetrix*: vt Syllæ, *Apollo Delphicus*: Marij *Lardus*. Obseruandum autem, in numo scriptum esse GENETRIX per e media syllaba, prout veteres Grammatici scribendum monent, cum tamen genitor per i notandum agnoscant.

Manus remittere, quid. Extat apud Sueon. in Augusto ca. 71.

LIBERALITAS.

BEST & illud frequentissimo Latinitatis vsu dictitatum: *Manus remittere*, liberalitatis & donationis significatio, quo loquendi modo lutores præcipue vtuntur: nam *Remittere manus*, est Condonare Collisori iactum, quæ sua ipse manu damnosum fecisset, debueritque ob id numos exsoluere. Hinc legere est in epistola Octauiani Augusti ad Tiberium: *Ego perdidici viginti millia numum, sed cum effusse in lusu liberalis fuisssem, ut soleo plerumque: nam si quas manus remissem, cuique exegissem, aut retinuissem, quod cuique donauim, viciissem vel quinquaginta millia: sed hoc malo, benignitas enim mea me ad celestem gloriam effert.* Præcipue verò dextram liberalitatis & erogationis indicium esse voluerunt: vt pote quæ, vti prompta est, & ad capiendum expeditissima, ita & ad porrigendum erogandumque vrsatissima. Vnde Græci δαρεῖν, illud suum mensuræ de manu sumptæ vocabulum, de quo alibi locus suus, deductum volunt, quodd scilicet inde dona porrigantur. Sed quoniam tam liberalitatis quàm libertatis significatum in dextera ponunt, huiusmodi disciplina longè melius sacræ nostrorum literæ prodiderunt: veteres enim Theologi, qui diuinorum nominum significata perscrutantur, eam inesse vim in Dei dextera intellexere, vnde pulchra, grata, lætæque omnia prouenirent, proprioque nomine Michaëlem vocari. At Græcorum Theologia Michaëlis vim in Deo eam esse dicunt, quam Mathematici Veneri dedicarunt. Psalm. decimo supra centesimum iubetur Christus sedere à dextera Dei patris, vbi Theologi per Sessum, Requiem & fruitionem diuini imperij, & patri & filio propriam, & honore parem intelligunt: per Dei verò dexteram, effusissimam eius benignitatem interpretantur. Læuam demum Aramei eam in Deo vim esse dicunt, vnde fortia, dura, & castigantia procedant, idque numinis Gabrielem appellatum, quod Astronomi ex Græcorum Theologia Martem esse dixerunt.

Hebraicè, fortitudo Dei.

VER, HYEMS, SOL.

APVD Græcos Latinosq; Poëtas plerumque reperimus centimanum Briareum, centimanumq; Gygem: quin & Homerus Solem εκατόρχειρ nuncupauit, quorum significata cum hieroglyphicôn instar interpretentur, non importunum fuerit hic explicasse. Interpretes Hesiodi, per Briareum vernum tempus dici tradunt, ob herbarum, florum, & frondium copiam, quam affluenter adeo sumministrat. Per Gygem verò, hyemè, & ipsum cõtimanum, ob ea multa, quæ iam dudum collecta congestæque in varios mox vsus distribuit, & negotiis quæque suis accommodat. Quodd verò & Sol centimanus Homero sit, multa & innumerabilia eius officia, quæ magis aperta cognitaque sunt, quàm recensere oporteat, effecerunt.

Hes. Eli. a. 402. Virgil. Aen. 6. Ho. ra. 2. Carm. Centimanus.

OFFICIA MUTVA.

CESSIT & in prouerbium mutui beneficij officiique ab officio prouocati, *Manus manum scabit*, Cex Epicharmi Comici versiculo, quem in ore fuisse semper Prodico Sophistæ, Socrates apud Platonem memorat, Axiocho. Erat verò huiusmodi

Vitru eo Se
neca in libel
lo de morte
Cæsaris.

ἡ δὲ χεὶρ τὴν χεῖρα κινεῖ,
δός τι, καὶ λάβεις τι.
Ne manus manum fricabit,
Da quid, auferes quid.

Sedenim illud vulgatum magis:

χερ χεῖρα πτερὶ δακτύλοι ὃ δακτύλος.

sic enim manuscripti codices habent, quod alij suo fieri ingenio corrigere voluerunt, quæ trimetri ef-
ficer ratio minùs animaduertentes:

Manus manum, digiti interim digitos lauant:

O P E M F E R R E.

E ADEM dextera, quæ Pullaria Plauto dicitur, passis digitis opis ferendæ fuit hieroglyphicum: cu-
iusmodi species in Opis dex simulachro aliquot in numis obseruatur, quasi ea opem omnibus
velle se ferre polliceatur. Quin etiam & nunc vulgò, & apud veteres vsurpatum illud τὴν χεῖρα ἐπιβάλλ-
ων, *manum admouere*, quatenus opem nostram alicui negotio adiutricem adiicimus. Hinc apud Ma-
ronem Palinurus ad Æneam clamar:

Æn. lib. 6.

Da dextram misero, & tecum me tolle per vndas.

Sanè illud sumptum à sacris, in quibus quispiam adueniens admotæ victimæ manu, fiat & ipse parti-
ceps sacrificij, Sed hoc frequentiùs apud nostros, cùm infantes ab originali labe per sanctas aquas ex-
pianant, lustricusque eorum dies celebratur: quicunque enim manus admouerint ad infantem, dum
sacrum id peragitur, paternis sese obligant officiis, & arctissima pietatis necessitudine & nato, & pa-
rentibus coniunguntur, propemodumq; affines sunt. Quod verò de manibus sacrificio admotis di-
cebamus, quod Theologi nostri interpretantur eo Levitici loco, *Quicunque illa atigerit, sanctificabitur*,
id dicunt ostendere, quòd in disputationibus, quæ de Deo sunt, Theologicisq; mysterijs, sufficit no-
bis tantummodò tangere, quemadmodum qui vult igne calefieri: nam si interiùs manum immittit,
pro eo quod poterat & satis erat calefieri, comburitur: sic qui profundius, vel altiùs de Deo dispu-
tare præsumit, pro eo quòd gloriosius aliquid ostentare affectat, in blasphemiam cadit, dum diuino-
rum dogmatum nequit sublimitatem assequi. Ea de causa populus Israëliticus non ascendebat in
montem Domini, sed iuxta radices corona ducta desidebat, quod vtinam superioris seculi tempora
animaduertissent: non enim sanctissima hæc doctrina tot ineptorum hominum, ne ignauorum di-
cam, nugis atque cæno implicata esset & contaminata. Sed Deo Optim. Maxim. gratia, qui nostra
demum ætate tot authorum veterum thesauros aperuit, vt in vnaquaque disciplina proficere volen-
tibus, veram, facilem, breuèmq; viam patefacere dignatus est. Quod verò ad hanc rem facit, monet
Paulus, haud faciliè cuiquam manum imponendam, de ordinibus nimirum communicadis, quorum
vis & ratio in Spiritus Sancti contributione consistit, iuxta ritum, quo impositis supra caput manibus
sacerdos dicit, *Accipe Spiritum Sanctum*. Id verò diligentius examinadum imperat Paulus, ne indigno,
vel improbo, vel imperito talia conferantur.

Leuit. ca. 6.

F L A G E L L V M.

Soph. cap. 1.
Manus in
malam par-
tem.
Iob cap. 19.

S I G N I F I C A T etiam flagellum manus in Diuinis literis, vt apud Sophoniam: *Extendam manum
meam super Iudam, & super habitantes Israël, & disperdam de loco hoc reliquias Baalis*. Et beatus Iobes de
calamitatibus, plagis, & infortuniis suis loquens, *Manus Domini*, inquit, *retigit me*. Et illud, *Tradetur
in manum gladij*, castigabuntur gladio significat, vt pote qui occisione occidendi sint. Iam quod ali-
bi legitur, *Firmasti super me manum tuam*, de castigatione intelligendum est.

P I E T A S.

Antonini,
Aely Cæsa-
ris, & Gori-
diani nu-
mismata,
Virg. lib. 4.
Æneid.

I N Antonini numo pietas ipsa dexteram exporrigit expansam, laeuâ donarium in subiectam aram
porrigit. In L. Ælij Cæsaris numo aureo, dextera sigilli eodem est gestu, laeuâ donum tenet, cum in-
scriptione, **P I E T A S**. Quod verò dictum est in Cynocephalo, passas in cælum manus adorationem
significare, videas id in Gordiani Pij numo, in quo sigillum est, passas hinc inde manus ad cælum at-
tollens, cuius inscriptio est, **P I E T A S A V G V S T**. Et Iarbas apud Maronem dicitur.

Multi touem manibus supplex orasse supinis.

Iam & Salomon Trecentis, non ignobilis sacra Scripturæ com-
mentator, sacerdotes, inquit, cùm Sactum **B E N E D I C T V M** pro-
nunciant, nomen inquam id Sactum **X I I** literarum, extendunt
manus suas.

S V P P L E X.

Reiecta in
dorsum ma-
nus.

A P V D nationes aliquot inuenias, reiectas post tergum ma-
nus, eas connexas, supplicem hominem significare. Eam
formam in huiusmodi significato peculiare apud Assyrios fuisse
tradit Ammianus, vbi lib. x v i i i. Antonius ab Vrsicino agnitus
in hostili acie, obiurgatorio sono vocis increpitus; Proditor &

A appellatus, sublata tiara, quam capiti summo ferebat honoris insigne, desiliit Equo, curuatique membris humam vultu penè contingens, cum salutavit, Patronum appellans & dominum, manum post tergum connectens, *Ignosce mihi*, inquit : & quæ pro criminis depulsione subsequuntur.

CAPTIVITAS.

SED ENIM apud Romanos huiusmodi species manuum post terga reuinctarum, captivitatibus nimirum indicia sunt, quod & Virgiliano confirmatur carmine:

*Ecce manus iuvenem interea post terga reuinctum
Pastores magno ad regem clamore trahebant.*

& multis vbique terrarum monumentis, ex ære & marmore dedicatis, passim intueri licet. Ita libr. de Amicitia Cic. de eo qui litigare se simulans blandiatur, atque ad extremum dat manus, vincique se patitur, ut is qui illusus sit, plus vicisse videatur. Talem Astronomi figurare solent, vbi ostendere volunt eum ab inimicis superandum, & in eorum potestatem redigendum, qui x i i t. Sagittarij gradum lucem auspicatus fuerit.

PACIFICATOR.

QUÆ verò species in M. Catonis Propratoris numo cernitur, vbi victoria est sedens, manu ex-
porrecta, pollice summisso, quod puto victoriam consilio partam significare, ut illud, quod ali-
bi explicatur est, Romanos sedendo vicisse, huic accommodetur. Ille porro gestus in manibus res com-
positas ostendit, qui habitus in statuis pacificatorum exprimi solet, ut in equestri colossæ ex ære M.
Aurelij, in area Lateranensis basilicæ visitur, de qua in Digitis.

*M. Catonis
Propratoris
numus.*

RESTITUTOR.

IN alio IMP. SEV. ALEXANDRI AVG. numo simulachrum est læuâ hastâ innixum, dexteram
porrigens, vola & digitis demissis, pollice pendente, in quo literas eas tantum inspexi quæ RE-
STITUTOR dicerent, reliquas discernere non potui. Verum apertius in Gratiano numo porrigitur
manus mulieri altero genu flexa genu, cum inscriptione, REPARATIO REIPVB.

*Alexandri
Imp. numus
& Grati-
ani.*

SALVTATIO.

ERAT & salutationis indicium, dextera iuncta dextræ, quod apud Varronem, atque etiam apud
Callimachum Ætici habetur. Vnde Virgilius in eandem sententiam Æneam inducit cum patre
in Elysijs loquentem ita queri : *Cur dextra innigere dextram non datur*. In hunc sanè diem mos hîc perdu-
rat, ut hospites & peregrinos, & quoscuque notos peregrè venientes, dexterarum coniunctione sa-
lutemus.

Æne. lib. 1.

ADORATIO.

NEQVE verò tantum porrectis in cælum manibus adoratio fieri solita, sed & auersa manus ad
osculum exposita, adorationis indicium est. Hinc illud apud Plinium, quandam esse in dextera
religionem, quæ osculis auersa appetitur. *Qui adorant*, inquit Hieronymus in Rustinum, *solent manum
deosculari*. Vnde Hebræi deosculatiōem pro Veneratione vsurpant, cuiusmodi que loquendi forma per
totam iam Italiam, ex quo Hispanos in dominationem admissimus, inoleuit, cum prius id honoris non
nisi Pontificibus deberetur. Et nonnulli Catuli somnium de Augusto referunt, quasi Iupiter complu-
ribus pretextatis tutorum à se poscentibus, vnum ex eis demonstrasset, ad quem omnia desideria sua
referrent, eiusque osculum delibatum digitis ad os suum retulisset. Alioqui, ut in Cynocephalo di-
ctum, sublata in cælum manus adorationis indicium sunt. Apud Ciceronem Quæstionibus Aca-
demici admirationis id signum est, vbi dicitur : *Hortensius autem vehementer admirans, quod quidem perpetuo
Lucullo loquente fecerat, ut etiam manus sepe tolleret, nec mirum, nam nunquam arbitror contra Academiam di-
ctum esse subtilius*. Peruulgatum verò est Catullianum illud in hanc sententiam : *Admirans, ait, hæc ma-
nusque tollens, Dy boni*, & quæ sequuntur.

*Deosculatio
pro Venera-
tione, eaque
ab Hispanis
vulgo intro-
ducta.
Suet. in Au-
gusto. ca. 91.*

CONSENSVS.

IN militaribus verò allocutionibus sublata manus, consensus & approbationis hieroglyphicum
est. Vnde totiens apud Xenophontem, si quod propositum esset ; scitum facere se profiterentur,
manus tollere iubebantur. Sedenim, hoc ritu Hebræorum prius institutum fuit, quod plerisque lo-
cis habetur, & Aaron Leuitico, tollens manum, populo bene precatus est. Ita nobis quoque faciun-
dum imperauit Paulus : *Orate*, inquit, *in omni loco attollentes puras manus*. Et Tertullianus, vbi de ora-
tione pro salute Imperatoris agit : *Illuc suspicientes* (ait) *Christiani, manibus expansis, quia innocens capite
mundo, quia non erubescimus ; denique sine monitore, quia de pectore oramus*, & quæ sequuntur in hanc sen-
tentiam.

*Sublata ma-
nus, quid.*

*Manus ad
amicos por-
rectio, &
de solatio.
Relatum à
Dio. Lucr.
tu, x Apol-
lodoro, in So-
lene,*

SED neque Pythagoricum illud prætereundum, *μη παντὶ ἐπελάδαν δεξιάν*, non unicuique dexteram porrigendam, quippe non temerè esse quempiam in amicitia familiaritatisque fœdus admittendum. Citat hoc symbolum in hanc sententiam Plutarchus eo commentario, quod de multorum amicitia conscripsit, & Solonis dictum illud in primis fertur, *Φίλος μὴ ταχὺ πῶς, ἐς δὲ ἀν κτήνη μὴ δοῖν*, *Amices me cito compares, quos autem acqussieris, ne rejicias, contemnāsve*. Mos verò adhuc est nostris Præfulibus, in admitendis in clientelam amicis manum porrigere excolandā, quòd firmum quasi fœderis & conciliationis signum habetur. Obserues etiam apud Ammianum, rerum gestarum libr. I. supra xx. Nebridium, qui contra Constantium vnus omnium iurare noluerat, metu militum, qui ferrum in hominem strinxerant, ad Iulianum profugisse, suppliciterque orasse, vt timoris leuandi causā ei dexteram porrigeret. Cui Iulianus: *Ecquid, ait, præcipuum amicis seruabitur, situ dexteram attingeris meam?* Plutarchus in Catone Vticenſi morem tangit osculandi manus Imperatoris apud Romanos, neque id quidem omnibus, sed paucis admodum honoris gratia concessum. Vnde etiam in Diuinis literis legitur: *Tua dextera me suscepit*, quod ita interpretantur Theologi: *Mos eorum est qui opem alicui sint allaturi: dexteram porrigere, in qua & vis, & aptitudo, agilitasque magis promptuaria, quam in leua*. Et Psal. LXIII. *Tenuisti manum dexteram meam*: id est, *optimi Assertoris instar manum meam apprehendisti, meq; de terra & seruitute Babylonica eduxisti*. Alij sic exponunt, vt per dexteram manum à Deo tentam, meliora ac laudabiliora opera intelligantur, quæ benigno Deus animo suscepit. In sacrificiis demum manuum impositio nunc benedictionem ministrabat, nunc peccatorum remissionem, nunc Sancti Spiritus aduentum, nunc expiationes, quas solo percipimus intellectus, ait Hefychius.

*Manuum
impositionis
effectus.*

F I D E S.

QUÆ verò fides in fœderibus primùm expetitur, Numa Romanorum Rex cōstituit, vt manus ex quæ fidei sacra facerent, ad digitos vsque inuoluerentur, quod fidei turandæ indicium esset, cuius præcipuè sedem in dextera esse docuit: vel, vt arcana in abdito habeantur. Porro fidem in manibus Arabes ad eò colebant, vt fœdus nunquam facerent, nisi sanguine ex vola iuxta maiores digitos eorum qui fœdus inirent, lapide quodam eliso, intinētōque inde flocco ac lapidibus septem, qui fœderent in hunc vsum comparati, illiris, suis interim Orata & Alilat numinibus vnici inuocatis. Agnosceit & Maro fidem per dexteram significari, quare Dido apud eum exclamat:

Aene. li. 4.

*-- En dextra, fidesque
Quem secum patrios aiunt portare Penates.*

Aene. li. 3.

Atque hoc est quod Achemenidi Anchises

Dat dextram, atque animum presenti pignore firmat.

*Fides cur ca-
na, dicta sit.*

Velamen verò illud, quo fidei simulachrum, vel manus ipsæ obtegerentur, album fuisse constat. Vnde Maro *Canam fidem* appellauit, vt nonnullorum est opinio, quamuis & literatissimi viri sunt, qui canam id eò fidem à Virgilio dictam putant, quòd primum omnium templum Fidei fuerit à Roma Aeneas filia conditum, vt in fragmentis Pompeij, diuino illo numine rerum opifice iam tum Romanæ originis initio, quod futurum olim erat, præmonstrante: vt quod imperium ibi sine fine permanfurum parabatur, fundamentum pietatis in fide iecisse tot antè seculis cōstaret. Horatius tamen velaminis albi mentionem facit, vbi dicit: *Et albo Rara fides colit velata panno*. Id enim ad sinceritatem, quæ requiritur in fide, indicandam excogitatum: à fide enim fucus omnis abesse debet, neque vilo subterfugij colore, candor eius violari. Quapropter iustè magnanimitérque Romani fidem hostibus etiam seruandam rati, Cannensi clade accepta, cum Hannibal, quibusdam captiuis redimendi se potestatem fecisset, fidē ab eis accepta redeundi, nisi res confici posset, ea quam proposuerat conditione, dolosè illi vnus diei iter progressi, simulato negotio, in castra hostica redierunt: inde quasi sacramento soluti, tanquam liberi essent, securi confidentesque Romam se contulerunt. Indignatus Hannibal, dum eos sibi dedi postularet, ipse etiam S. P. Q. R. factum ægerimè tulerunt, neque vllis ciuium suorum precibus aut lachrymis vinci potuerint, quin publicè ad Hannibalem remitterentur. Sed quid vetustiorum malè prauèque facta conquirimus, si recentioribus seculis dolosa huiusmodi fide deceptum Adelbertum Bauemburgi Regulum legimus, turpi nostrorum principum ignominia, quem Atto Maguntiz Archiepiscopus blanditiis plectum, ad Ludouicum Regem capitalem eius hostem attraxit, iuramento pollicitus se procuraturum, vt quemadmodum eum saluum de munitissimo, vbi erat, loco educeret, incoleum identidem reduceret: Cum itaque paulum extra portas prodisset, Atto coniectis in Solem oculis, iter longum & horam iam tardam causatus, satius fore dixit redire, commodum vt corpus aliquo cibo curarent, itineris lassitudinem ita leuaturi. Cui Adelbertus, nihil suspicatus mali, non difficulter assensit. Reuersi igitur, sumptroque ientaculo, dant se iterum in viam, ac simulatque in Ludouici conspectu consistere, Adelbertus in manus Regis deditur: quo prodicionis Attonem audacter inculcans, iuramento, inquit Atto, tunc plane satis factum, cum te impransum eductum, intrò vt pranderes reduxi. Sed hæc improba baiari hominis facta prætereamus, & ad fidem reuersi, haberi eam dicamus in Hadriani numo quodam,

*Hadriani
numus.*

A Iacuatuentem orbem planum, id nonnulli speculum esse contendunt: nam id quoque significatum habet fidei, additaque est erecta columella, ob fidei quippe tum rectitudinem, tum firmitatem. Multò verò manifestius duæ manus iunctæ, fidei sunt hieroglyphicum: quod in plerisque numis antiquorum obserues, inscriptionibus etiam additis, modò FIDES EXERCITVVM, modò FIDES ROMANO- RVM. Sed huiusmodi manus iunctæ ad alia etiam extenduntur significata.

FELICITAS.

QVANDO QVIDEM alicubi simulachra duo dexterarum iungentia felicitatis hieroglyphica sunt, caduceo præsertim appposito: rebus enim pacificè compositis, congruum est publicam priuatamque subsequi tranquillitatem. In Hadriani numo tenet ipsa dea caduceum manu vna, altera Imperatorem apprehendit: inscriptio est, FELICIT. AVGVSTI. Vbi verò idem Imp. genibus quendam procumbentè subleuare videtur, quid sibi velint iunctæ dexterae declarat inscriptio, RESTITVTO- RI GALLIÆ. Quod verò superius dexteram salutationis signum esse diximus, in numo qui TRAIA- NVS HADRIANVS inscribitur: Imperatorem ipsum videas dexteram Dei sedentis dexterae iungen- tem, cum inscriptione sub basi posita, ADVENTVS AVG.

Traiani A-
driani nu-
mus.

IVD EX.

B SED & abscessæ manus ipsæ hieroglyphicum suum habuere, quod minimè fuit prætereundum. Spectari enim solitas Thebis iudicum statuas absque manibus, Plutarchus ait: & eam quæ Prin- cipem referret aueris esse oculis, ut iustitiam & à donis alienam esse debere, & nulla mulceri facidia oportere significarent. Nam Stratoclem & Dromoclidem quis inique animo non ferat, quorum sermo omnis cum de Reipublicæ negotio aliquo capeffendo, de quæ tribunalibus colloquerentur, erat, ut se inuicem ad auream messem inuitarent?

Iudiciũ &
Principum
statue.

DEI VIS.

SANE Ianum, de quo plura alibi, veteres bicipitem, sed absque manibus & pedibus effingebant, quadrato lapide ab exili basi in latum exurgente. Indicabat id Dei vim, cui neque pedibus, neque manibus opus est, ad ea quæ iusserit efficienda: utpote qui nutu solo totum potest mundum tremefacere, & ut apud Poëtam, dicto citius tumida æquora placare. De statua verò Iani, quæ numerum CCC LX V. dierum digitorum gestu indicaret, suo loco dicetur.

PROVENTVS.

QVAMVIS verò ita veteres iustitiam informarint, apud Coniectores tamen reperias virum agendis causis nobilem, iudiciæque & leges fama optima consecrantem, qui plures se habere manus somniauerit, prospera expectare, quod id portendat & clientum, & amicorum, atque etiam pecuniarum prouentum exuberantem.

Artem. li. i.
ca. 45.

VINCULA.

C IMPERITIS tamè, maleficis & sceleratis hominibus, id fo- nij vincula minitatur, multas scilicet manus ad eorum coercitionem expediti. Sed quoniam incidimus in prouentum, succurrit id Psalmo CXVII. *Labores manuum tuarum comedes*; apud Græcos τῶν καρπῶν scriptum esse, quare bene periti quidam, *Fructuum* potius, quàm *Manuum* reddidère: καρπός enim, tametsi non quidem manum, non palmam, sed iuncturam palmæ cum brachio signi- ficat, ut apud Homerum legas Venerem à Diomede vulneratam *ἡ καρπῶ*, vbi non pars pro toto, sed locus lethalis, & conuulsioni obuius de industria designatur, ad criminis atrocitatem augen- dam: pro *Fructu* tamen passim ponitur, & multa inde in huiusmodi significatum vocabula. Erit itaque sensus, fructibus suis vescetur is, qui timet Dominum, nec, Impius hæc tam culta noualia miles habebit.

Artem. ibi

Hom. li. ii.

Nempe in-
stura ma-
nuum cum
cubito ex
Arist. lib. i.
de partib.
animal.
Virg. in Bu-
co. Æg. i.

SPES IRRITA.

INVENIAS & operum inefficaciam per præcisas manus significari, quæ vanas nonnunquam irri- tasque cogitationes, spēsque hominum inanes indicant: quod ita scilicet opus ad finem qui fuerat institutus, perducì minimè possit. Et Mathematici, nullius vtilitatis & haudquaquam frugi homi- nem in lucem edi sub XVII. Geminorum gradu ostendere cum vellent, hominem eo loco vtraque manu mutilum pingunt, atque cum ignauiter consistentem.

MINISTERIVM.

SED longè alia de causa Mycerinus Ægyptiorum Rex, viginti colossos ancillarum circa filia ca- dauer circumstantium, truncis manibus, iisque humi ante pedes iacētibus crexeratis enim vxor

*Dagoni: ma-
nus abscis-
s. Summ. c. 5.*

Leuit. c. 22.

manus absciderat, quòd adulterij tam nefarij ministræ fuissent: ut scilicet pater sceleratissimo exem-
plo complexu filiz abuteretur. Quòd verò in Diuinis literis primo Regum habetur, ubi Arcam Do-
mini Palaestini pradam abduxerant, & in Dagonis idoli sui templo posuerant, manè repertus Da-
gon prolapsus contractusque, abscissis manibus: interpretes loco hoc, abscissis manibus, intelligunt,
fore tunc præmonstratum, ut cum Domini nostri doctrina ad gentes peruenisset, idolorum manus
absciderentur, hoc est, præstigiæ quibus mortales omnes eludebant, delitæ essent, neque vlla vltè-
rius decipiendi potestas dæmonibus relinqueretur. In huiusmodi ferè significatum Leuitico legas,
ubi de victimis agitur: *Si non poterit manus eius inuenire*, hoc est, *si propter egestatem emere non poterit,*
si pretium erogare nequiverit. Alioqui, sideratæ, attritæ, vel etiam abscissæ manus neque non pedes, actio-
nes indicant deprauatas: studiosum quippe hominem, eorum tantum, quæ vel ab auaritiæ, vel super-
biæ spiritu fugeruntur. Quare David ita deprecatur: *Non veniat mihi pes superbia, & manus peccatoris*
non moueat me, diripientis scilicet aut violentis: superbi enim hoc est, avari illud. Eodem & bra-
chia significato accipiuntur. Nam ubi Psalm. x x v i. delinquentis hominis brachium contineri le-
gitur, impurorum hominum brachia debilitata significari ait Origenes: quandoquidem ad nullum
misericordiz, aut beneficentiæ opus exercentur. Nam manus & brachium, inquit is, operis est in-
dicium. Sed eo loco Euthymius adimi perperam agendi auctoritatem, virèsq; confringi interpre-
tatur.

A V A R I T I A.

*Artem. li. i.
cap. 45.*

*Aristophan-
is iocia.*

S V N T tamen qui hoc ad auaritiam pertinere censeant, interpretamentumq; huiusmodi ex Theo-
critiano carmine mutuentur, *νενικησεν ὑπὸ κερδῶν, πᾶς δὲ ὑπὸ κολπῇ χεῖρας ἔχων*, & quæ sequuntur **E**
in hanc sententiam. Neque desunt qui manum tantum sinistram digitis compressis pro tenacitate &
auaritia pingant: nam & coniectores læuam lucri, & augendæ rei signum ponunt, quippe quæ ad cu-
stodiendum, magis idonea sit, ut pote segnior, & tenacitati accommodatior. Ad hoc facit quod Dio-
genes, ut nonnulli tradunt, dicere solebat, non esse tradendas amicis manus complicatas: quod inter-
pretantur, benignitatem addendam comitati. Auaritiam & ille gestus in manu significat, cum expor-
recta capedunculam assimilat, quo gestu Philemonis Romæ signum vidi, cum in altera volumen com-
plicatum haberet, idque tenaciter restrictum, ut qui pretium sibi deposceret, non nisi eo numerato li-
brum exhibiturus. Ferunt enim cum Comædiarum scriptorem, ære graui solitum lubricationes suas
venundare. Inscriptio sanè erat **ΦΙΛΗΜΩΝ**. Apud Aristophanem iocus & Concionatricibus, ubi
Phidolus deos exemplo ponit, quibus cum supplicamus boni alij cuius gratia, stare eos supinam ma-
nus porrigentes, non ut quid dent, sed aliquid accipiant. Hinc quoque Atheniensium in aucupan-
dis lucris auiditas dicterio carpitur, *ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τῶν χεῖρας καὶ ἀποθνήσκων*, manum etiam dum moritur Athe-
nienſis porrigit.

S E R M O.

*Artem. li. i.
ca. 45.*

*Hermes si-
gna.*

P O R R ò autem orationem vnamquamque tradunt ex manu
significari, quamvis alio loco preſam manu linguam id face-
re dixerimus. Ea tamen differentia habetur: quòd species illa non
orationem tantum, sed eloquẽtiam indicabit. Manus verò vnum-
quemque sermonem per se ipsa significat, quòd vnà cum sermone
manuum etiam motum expetimus, ut ait Artemidorus: hystiones
enim vel celebres inuenias solæcisni redargutos, quòd gestu ma-
nuum aliquando peccassent, de quo alibi. Contrà verò erant Her-
mea signa quadrata sine manibus & brachiis, solo quippe insignita
capite, eaque præcipuè apud Athenienses, sed in quorum medio
virilia etiam adſculpebatur. Sermonis hæc erant indicia, ut in Pu-
dendis etiam ostensum, Mercurij quippe ipsius vim ostendebant. Nam is & Cyllenius idèd vocatur,
quòd *κόλλας* Græci vocant eos, qui sine manibus sunt. Ostendit verò hoc, sermonem suapte vi pollere,
& sine manibus omnia conficere. Cur verò signa illa quadrata fierent, in quadra iugeris dictum.
Sedenim cum Aristoteles duplicem sermonis ponat intellectum, vnum scilicet primæ intentionis, al-
terum secundæ, ut nostri interpretantur, sermonem illum qui per Hermea figuratur virilibus arreſtis,
primæ dixerim intentionis quasi mente conceptum: secundæ verò, qui per manus significatur: is enim
per vocis instrumenta expressus, opus quodammodo conficere videtur. Hic verò sermo plurimum
apud eruditos aut per Dialecticam in angustias intruditur, aut per Eloquentiam in latiores campos
explicatur: unde Zeno Stoicæ disciplinæ princeps commentus est, per manum vtrumque diuerſo ge-
stu porrectam significare, quod quidem inuentum cum manifestum sit hieroglyphicum, minimè
fuerat dissimulandum.

D I A L E C T I C A.

D I A L E C T I C A enim ostendere cum vellet, manum pingere solitus est digitis in pugnum
compressis, angustias hinc scilicet & argumentorum breuitatem quibus illa cohibetur, osten-
dens

A dens, quod simplex vniuscuiusque rei qualitas tribus plurimum propositionibus comprehendatur, axioma, assumpto, & illatione, vel partibus his etiam breuioribus.

E L O Q V E N T I A.

E L O Q V E N T I A verò, latè diffusa patenti decurrens planitie, quaque liberit peruagata, per ductos digitos dilataramque manum ab eodem exponebatur. Reprehendit sanè Quintilianus eos, qui orantes vlla in causa manum sub pallio continent, quasi res ignauiter agatur, nostri tamen instituti est, cum apud Pontifices inter sacra sermonem habemus, manus intra pallium cohibere, frugaliq; tantum pronuntiatione vti. Quoniam verò Theologi finiunt aliud orare esse, aliud adorare, status ad cultum, manus ita surrectæ ad adorationem facere videbuntur.

Libr. 12. Gestsu con-
tionatorum
Pontificio-
rum.

P R E C E S.

I N Hetruscis quoque institutis hoc gestu manuum ad preces utebantur, neque non in deuocendis ciuitatibus, euocandisque diis: cumque Iouem dicebant, manus ad cælum sustollebāt, vt eo etiam loco apud Virgilium est:

Multa Iouem manibus supplex orasse supinis.

En. lib. 4.

Sanè, quod ad hanc rem facit, Poltemonem sophistam legimus in Olympicis ludis, qui Smyrnæ olim celebrabantur, inepti cuiusdam actoris solæcismum manu factum reprehendisse, cum in exclamatio- ne, *ὦ γῆ*, manus ad terram protendisset. Cum verò *ὦ γὰρ* pronunciaret, faciem ad cælum erexisset. Sed quantum ad Iouem pertinet, eundem morem vetustissimo ritu apud nostræ pietatis Pontifices obseruari videmus, quotiens enim vel *DEVM*, vel *DOMINVM* enunciant, gentem sanctam bonis verbis expiaturi, prosperaq; & felicia mortalibus precaturi, manus sub eam locutionem supinas in cælum tollunt. Quinetiam *ἐγγιάζω*, quod sacrificare est, etymologi Grammatici nonnulli dictū putant, quod qui sacrificant, precanturve Deos, *ἐγγύσσει τὸ χεῖρ*, manus quippe protendunt. In numo Gordiani Pij simulachrum est, quod passas hinc inde manus ad cælum tollit, cum inscriptione ad rem accommodata, *PIETAS AVGVSTI*. Illud addam, antiquum precandi modum noctu sub dio Pindarum posuisse, Olympiis, ode secunda, apud quem, *πυλὸς ὑπὸ δαίμονι*, ob hanc causam inscribitur.

Gordiani
numus.

D E P E D I B V S.

Æc quidem manu super memini, Manarde, tibi differruisse, sed quoniam Caprilis velle se de pedibus audire similia dictitabat, quæ super his à me tunc dicta fuerunt, visum est subiungere.

I R R I T V M.

F I E R I minimè posse aliquid, aut inconstans irritumve futurum, quod cœptum actumve fuisset, ostendere si vellent Ægyptij sacerdotes, pedes in aquæ superficie inambulantes pro hieroglyphico faciebant. Nemo enim est qui nesciat, nulla id humana ope ingenioue fieri posse: nihil enim magis irritum cedit, quàm si qui plantas super aquæ superficiem firmare sibi peruaferit. Ad hoc respexit Cicero, cum libro Officiorum tertio, fluxas, labiles & inconstantes Epicuri rationes esse differeret, quippe quæ minus in solido consistent, quod aqua hærent, vt aiunt. Sunt qui elocutionem hanc, *In hac causa mihi aqua heret*, rem nondum peractam significare contendant, dubiumque aliquod superesse, quod nondum fuerit explicatum, aut sibi re super adhuc dicendum esse, sumpto à clepsydri, in quibus aqua, temporis dati index, per tot horas stillatura statuebatur argumento. Et hoc esse quod ad Q. Fr. Cicero ita scribit alterius libri epistola v. *Quod idibus & postridie fuerat dictum de agro Campano, non est actum, in hac causa mihi aqua heret*. Vbi tamen damnat Epicurum, cum Ægyptiorum hieroglyphico videtur conuenire: vt pote qui argumentorum eius infirmitatem omnino redarguit. Nam ingredienti vnicoique anima: vt palam est, solo opus est, diceret Aristoteles, cui fmittere innitatur: id autem homini, vt pote grauiori animali, neque in aëre, neque in aqua conceditur, & ea de causa pedes suam habent nuncupationem, quod τὸ πῖδον, id est, solum sibi deposcunt.

Hæc, & sequens sum-
pta ab E-
ras. Chil. 1.
cent. 5. pron.
100. Aqua ha-
vere, quid.
Nempe se-
cundū.

V A C I L L A T I O.

C V M Ægyptiaco consentit hieroglyphico quod Psalmo LXXIII. legitur, *Mei penè moti sunt pedes* Græca lectio habet *ἐσαλδθησαν*, quippe *vacillarunt*, siue potius *fluctuarunt*: maris enim turbatio, fluctuumque commotio, *σαλδ*. Hic verò *Pedes* pro *Cogitatione* ponuntur, quæ scilicet animi nostri pietatem pedum instar regit, & sustinet. Penè igitur, inquit, cogitatione peruersus, ac penè lapsus sum, vt crederem Deo nullam inesse, prouidentiam, incertoque casu mortalia defluere, aut quid huiusmodi. Ita ibi legitur Psal. xxxviii. *ἐν τῷ σαλδθῆναι πόδας μου*, vbi si verbi maritimi & fluctuantis ratio est habenda, Latine dicemus, *Cum fluctuare cepissent pedes mei*.

CONTRA verò pedes in solido constituti, iactum ostendunt fundamentum. Hinc apud Iunif-
consullos legas, *Ponere pedem, pro Fundamentum iacere*. Hinc illud apud Tullium De Finibus iur.
Quid enim? sapientia ubi pedem poneret non habebat, sublati officii omnibus. Alibi, *Pedem ponere*, significat
Occipere. In Deo autem pedes virtutis eius firmitatem ostendunt, & solidi fundamenti stabilitatem,
Esaia dicente: *Caelum mihi sedes est, terra autem scabellum pedum meorum*. Alibi pedes Dei, hieroglyphicè
accepti, humanitas Christi est: nam sicut caput Pater, ita pedes Filius, qui eò quòd terreno mixtus est,
diuinitate ipsa inferior est. Quod verò scriptum est Deuteronomio, *Qui appropinquant pedibus eius, de
doctrina illius aliquid assequuntur*, sunt qui ex mysticis hisce pedibus abeundos intelligant sanctos inter-
pretes, & qui diuinam prædicant sapientiam. At quod Psalm. stantes pedes hieroglyphicè ponuntur,
mentis atque fidei stabilitatem significant. Nam contrà de malefidis Propheta: *Cur claudicatis utroque
pede?* Et Psalmographus Psal. x v i i. *Claudicauerunt aberrantes à semita*. Porro vitiatu pes, aut mutilus,
aut intortus, in Diuinis literis hominem significat, qui à recta diuinæ institutionis semita declinat:
quandoquidem *Pedes* pro Actionum, vt dictum est, progressu saepe ponuntur, Theologique omnes
hunc vitæ nostræ cursum viam appellare consueuerunt, de qua David Psalm. i i 9. *Beati immaculati in
via, qui ambulant in lege Domini*, hoc est, qui dum hanc viuunt vitam, ea faciunt quæ lex Domini præ-
cipit atque mandat.

P V R I F I C A T O R.

Fullonis of-
ficium.

SI verò pedes altius in aquam merfos effinxissent, purificatorem significabant. Nam & alibi aqua
& ignis in defecationis significatum accipiuntur, quòd rebus his labes omnis eluatur & exima-
tur. Hic verò de iis sermo est, quæ leui sint macula contaminata, quibus vnda satis superq; sit ad depu-
randum. Apud Horum legas fullonem hic significari, quod tantundem est: nam id est fullonis offi-
cium, vt res depurget, & munditiem vestibus inducat. Alij commenti sunt *ῥαψία* pro *ῥαψία* apud
Horum legere, vt scribam ex hac pictura commentarentur: propterea quòd hoc à Mercurij simili-
tudine descriptum apud Horum vulgatum legerant: sed non animaduertenter eo loco non *ῥαψία*, sed
ῥαψία legi, quod exponi debet, ab operæ videlicet similitudine, vt scilicet gestus ille describeretur, fi-
gurareturque, qui fullonis est vestimenta pedibus in aqua pressantis.

D I V E S A V A R V S.

Tantalus in
aquam dem-
ersus.
Eius sen-
tentia Ho-
rat li. i. Ser-
mo, notat a-
uarij quen-
dam.

TANTALI verò species in aquam demersi, ramis fructiferis
ad frontem vsque, & ob oculos dependentibus, quos frustra
carpere, & hanc haurire irritò caueretur euentu, quānam meliori
patescat interpretatione, quā luculentis his Petronij versibus:

Nec bibit inter aquas, nec poma patentia carpit

Tantalus, infelix quem sua vota premunt.

Diuitis hec magni facies erit, omnia latè

Qui tenet, & siccò concoquit ore famem.

S E R V I T V S.

Artem, li. i.
ca. 50.

APV D Onirocritas pedes seruatorum indicia sunt: vt pote qui
totius corporis pondus sustineant, vt opera domi rurique
facienda seruis incumbunt, & quæ perperam egerint, compedium supplicio puniuntur.

T R I V M P H A T O R.

QVONTIAM verò Regum triumphantium mos erat captiuorum corpora pedibus conculcare,
subiectionis signum, triumphabundum hominem per ita positum pedem Romana pleraque
signa significant, eoque spectat verticulus ex Psal. l x v i. *Imposuisti homines supra capita nostra*, hoc est, de
nobis triumphum aliis concessisti.

V I A.

Et in profan-
is, hinc il-
lud tan-
ti capta-
ti, pedum
visæ est via.

AB officio quoque pedes in Diuinis literis vitæ perfectionisque significatum habent. Vnde ple-
rumq; videas vetustis in imaginibus, Deum pingi pedibus intra nubes absconditis, quod fati-
dici vates nostri volentes carnis à Deo assumptæ viam (eam Theologi nostri aduentum dicunt) arca-
nam, obscuram & incognitam fore significare, eam præferebant speciem. Hinc Dauides usus ad
diuinis pedes caliginem canit Psalm. i 8. Sed quòd idem alibi canit: *Pes meus stetit in via recta*, dictum vo-
lant veteres Theologi: propterea quòd non solum manus, sed etiam pedes pro actione, progressuque
negotiorum accipiuntur Et Leuitico, vbi sacrificium fertur pro sacerdotum consecratione, pollices
manuum & dexterorum pedum, hostiæ sanguine oblinuntur: dexteræ quidem partes obundas po-
nunt, quia bonorum hæ sunt operum indices, eum sinistrae pro prauis accipiuntur. Nam & Maro, *dex-
tera ait esse iter ad Elysium, at leua malorum exercet penas, & ad impietatem iura mittit*. Quòd verò vnctionis
mentio facta est, ea sanè vigoris, conseruationis, & salutis assecutionem significat. Vnde etiam apud

En. lib. 6.

A Gentes athletæ non nisi oleo delibuti certamen inibant. Non vngi verò, in Diuinis iisdem literis desolationem, ruinam, & perditionem indicat. Sic in Ægypto sublati sunt vna nocte omnes quotquot limina postelsque intinctos Agni sanguine non habuere, vt Hesychius ait.

SOLSTITIVM HYEMALE.

SOLIS cursum in hyemali solstitio significare si vellent Ægyptij sacerdotes, pedes duos compedibus implicitos, atque ita progredientes (nisi codex impressus mendosus est) effingebant, quòd Sol tunc lentius, & quasi pedicis coercitus ingredi videatur. Sedenim huius rei longè aliam picturam esse diximus in commentario Polypi, vbi manuscriptos Hori codices, duos Polypos inuicem colligatos, non pedes duos, habere monuimus.

VOLVPTARIJ AFFECTVS.

PHILOSOPHI antiquiores, quique doctrinam eorum secuti sunt, pedes pro contemptissima parte ponunt, esseque in anima pedes aiunt voluptarios affectus, Veneræ molliitudini mancipatos. Quicque Achillis figmentum interpretantur, fuisse illum inuiolabilem præter talos, qui Stygis aqua illini nequiverint, quòd ea parte manu matris tentus fuerit, cum ab ea est fatalibus vndis immerfus; ea autem parte saucium periisse, id sibi velle fabulam dicunt, quòd fortis aliqui homo aduersis casibus omnibus animosus, nullaque fortunæ iniuria deiectus, libidini tamen ita interdum succumbere deprehendatur, vt inde sibimet exitium parat. Nam & Orpheus principem libidinis locum talum ait, sed idem mysticè, vt suus est mos. In cœna Domini discipulorum lauantur pedes, vt scilicet ablutis animorum sordibus, ad Eucharistiæ donum mundi nitidique procederent. In Iacobis & Elæus partu philosophatur Philon firmissimæque mētis, quippe optimi luctatoris esse opus ait tenere calcaneum: nam id animum indicat, qui vitio dominetur. Calcaneum enim, vt alibi sæpe, infirmæ vitiosæque naturæ indicium est.

*Inuiolabilis
Achilles
præter talos.*

*Sic An-
tois nodis
ævaſiueſcit,
illoſui pedi-
bus ingredi,
proſante, ir-
reuerenter.*

F I N I S.

EST etiam pes absoluti operis indicium: ad calcem enim dicimus, cum ad finem peruentum esse vel operis, vel negotij, volumus indicare. Et Adamantius, vt alibi dictum nouissimè in Deo nobis incognitum esse, apud Eſaiam ostendo argumento dicit, quòd Seraphin duo alis inferioribus Dei pedes obtegebant.

*Vſus est Ci-
cero in libel-
lis de Ami-
cicia, & de
Senectute.*

I N I Q V I T A S.

ANGVINEOS alibi diximus Gigantum pedes effingi, cruræque obtorta, & quodammodo deluxata, propterea quòd tota aberrant via, qui cælo bellum inferre parant. Pedes igitur ita male affecti, iniquorum operum indicia sunt. Nam vt recti pedes quatuor animalium in Diuinis literis apud Ezechielem memorantur, ob eorum quæ in Euangelij habentur veritatem, ita retorti pedes de prauis dicitur ingentiis atque maleficis: non enim rectè pedes dirigunt, diceret Ambrosius, qui posteaquam semel in viam rediere, ad scelera mox & iniquitatem reuertuntur, & tanquam Sus lota primo quoque tempore repetunt luti volutabrum, & vt Lucretius ait,

Infatiabiliter toti voluuntur ibidem.

C Sanè apud Psalmographum, impiorum ambulationes obtortas esse, ambagibusque circumactas, inuenies.

*Idem Ma-
cro. lib. 1 ca-
pit. 20.
Recti pedes
& retorti.*

A G G R E S S I O.

IN statuis verò pes læus antè porrectus, aggressionis indicium est, quo ita firmato, gestum aiunt ad inuadendum aptum: quòd dexteri pedis agilitas ictum, quoquocumque quis incubuerit, inuenit. Sinister enim sua quadam peculiari tarditate, totius est veluti corporis firmamentum, ac quasi cætrum, circa quod alterius pedis alacritas & promptitudo verſetur exerceaturque, & quasi rotæ cutuatura axi per radios innixa circumagatur, parti vnicuique laboranti opem allatura: quod non ignorauit Maro noster, vbi lib. x. Lucagus Æneam ferire parat: proiecto nam pede læuo aptas se pugnae. Hoc etiam in numis, vbi Martis vltoris inscriptio est, sæpe comperias: nam & Philosophi consentiunt, motum à dexteri partibus oriri. Atque ego Romæ in Medicis a dibus pulcherrimi operis statuam obseruauit, quæ speciem hanc in aliquem inuadendi, læuo proiecto pede, præ se ferebat. Militaris præterea disciplinæ Magistri commonent, si missilibus agatur, sinistros pedes antè haberi à pedibus: ita enim vibrandis spiculis vehementiorem esse ictum. At si res, inquit, agatur gladio, dexter pes proferendus, vt propinquior dextera sit ad vulnus inferendum. Sed utcumque illi, apud Maronem tamen eodem ipso congressu, quem paulò antè dicebamus, strictum rotat, acer Lucagus ensem.

*Militaria
doctrina.*

R E G R E S S V S.

NON ierim tamen inficias, regressum dextero porrecto pede figurari, quia qui locum moueat necesse habeat à dextero pede motum auspicari. Ita figurari videatur numos FORTVNÆ RE-

CI cufos.

Pes s. pra
pedo, quid.

ET quoniam gestus ab histrionibus in primis obseruabatur, inde factum, ut hieroglyphica nonnulla inde delumpta sint. quale illud pro otio & desidat, pedem supra pedem statuere, qui gestus in aliquot sepulchrorum imaginibus, sed pro quiete haberetur. Sanè Aristophanes cum otiantem meditabundumque Euripidem describeret Acharnanibus, famulus eius interrogante Dicepoli an intus esset Euripides, respondit. *Ipsè intus pede supra pedem posito tragædiam meditatatur.* Et Pluto, Mercurius: *Nunc autem esuriens pedes supra pedem posito aliam requiesco.*

DE CALCNEO.

CALCANEVM, quamuis sit pedis pars, à pede tamen, quantum ad hieroglyphica pertinet, separatur.

SENTENTIA PRÆPOSTERA.

Genes. ca. 3.

Calcaneum
quid in spi
ritualibus.

CALCANEVM quidam hieroglyphicè accipere videntur pro infirma, falsa, atque præpostera illa ratione, qua nos vitia nostra excusamus, & nimium plus æquo nosmetipsi nobis indulgemus. Vnde Deus Genesi ad Serpentem, qui voluptatis est signum: *Homo ipse tuum obseruabit caput, & tu illius calcaneum*, imbecillitate scilicet mentis, quæ facile seducatur, & quicquid adhibuerit sibi permittat. Siue, ut alibi diximus ex Philone, calcaneum ea pars animæ est, quæ terrenæ adhærescit nature, in sensum, voluptatēque prona & labilis. Idcoque Assessor noster discipulorum pedes lauissè dicitur, ut signum esset, diluam esse maledictum illud calcanei, quod ab ipso rerum primordio Serpentis moribus patebat aditus Nam alibi dictum inuenias. *Ecce dedi vobis potestatem calcandi super Serpentes & Scorpiones*, in hanc sententiam.

T E R M I N V S.

INTERDVm accipitur pro Actionis termino, sumpro à saltatorum more, in quorum saltu extrema pars vestigij, quam calcaneum proferret, figuratur. hinc Plauto: *Ipsi calcaneum meum obseruabunt*, quod proxime accedit ad id, quod inquit Ouidius:

--- Sed scilicet ultima semper

Expectanda dies homini est, dicig, beatus

Ante obitum nemo, supremæque funera debet.

Ac prome
ta, & fine, ut
sup. a, & à
colle ad car
ceres, & ex
tra calceam,
ex transma
no. l. h. 12.
--- Alterius
sic Altera,
etc Hora,
a. A. te.
Poplites. l.
xonis genu
basum, osi.

Latinus quoque sermo Calcem accipit pro Termino. Sic videt Cicero calcem, ad quem deorsum est: & ad calcem peruenire, & similia passim habentur.

DE GENIBVS.

GENIVS & Genua, sine quorum auxilio parum aut nihil agerent pedes, alterius sic altera possunt opem res, & coniurat amicè.

I M P E D I M E N T V M.

EST in his quoque significatum impedimèti, si poplites alternis genibus impositi figurarentur, qui quidem gestus nullo magico susurro simpliciter inter veneficia recensetur: eo enim parvus detineri, & omnem actum impediri maiorem religio, decretis etiam inhibitorijs, ut perhibet Plinius, castata est.

M I S E R I C O R D I A.

CÆTERVM genu misericordie sedem esse, antiqua omnis superstitione cõfiteatur, ut memorie auris, in rationis natus haberetur: quamuis Thebanus Crates religionem eam, ut reliqua facere solebat, elaserit. Nam cum pro quodam Gymnasij principem supplicaret, procumbens coxam illius pro genibus attigit, principēque præ factu indignante. *Quid, inquit, annon hac tua sunt, ac genua?* Apud Ciceronem legas oratione post reditum, ubi L. Pisonem acerbissime compellat: *Tu meum generum, propinquum tuum, in affinem tuam, filiam meam superbo, & crudelissimis verbis à genibus tuis repulisti.* Iam verò illa, *Ad pedes iacere*, & *accidere ad pedes*, eodem significato notissima sunt.

Iocur The
bani Crate
tis
Mominis
D. Laet, in
dum vita.

H V M I L I T A S.

DEPOSITVM genu humilitatis & superiorem agnoscantis indicium esse, nulli non innotuit. Hinc apud Horatium:

Ius, imperiūque Phraotes

A *Cæſaris accepit genibus minor.*

In Diuinis literis: *Reliqua mihi ſunt ſeptem millia virorum, qui ante Baalem genua non curuauerunt. & alibi: Flecto genua cordis mei, & huiusmodi pleraq; id vno verbo dicitur procidere: atque ita etiam noſtri Pſalmo Septuaginta reddidère: Coram illo procident Aethiopes. Multò verò plus Procumbere, & Terram lingere, vt ibidem: Inimici eius terram lingent.*

PROCLIVIS AD VITIA.

NEQVE negarim alicubi flectere genua eſſe hieroglyphicum ad terram, hoc eſt, ad vitia declinantium, & humanæ cedentium fragilitati, impuriſque affectibus inferuentium: aduerſus quos niſi ſtererimus, nullam ex hoſte victoriam ſperare poſſumus.

LEVATI PARIENTIVM LABORES.

VISEBANTVR olim in Capitolio ante Mineræ cellam ſigna tria Nixidia nuncupata, quæ genibus nitebantur: ſed ea de cauſa ita diſta quòd parientium nixibus præſiderent, quod eò libentiùs retulimus, quòd vulgata exemplaria Feſti corrupta ſunt, in quibus ſcilicet pro Nixidia, Noxij diſcriptum inuenias, Sunt qui ſigna hæc Antiocho Rege Syriæ ſuperato, à M. Artilio ſubtracta prodiderint, ab eoque Romam apportata: alij capta Corintho adueſta, quæ ibi menſæ ſubieſta fuerint. Sed iam de manu, deque pedibus & genu, hæc diſta ſufficiant. Videor enim mihi nullam, neque tui, neque publici commodi rationem habuiſſe: tui, quia Philoſophum ſcio nolle deſidibus & ſuperuacaneis lectionibus detineri, eaque tantum leſtitare, quæ ad ſanam doctrinam facere videantur.

Nixidia ſigna in Capitolio, quid

In publica verò commoda me peccaſſe vereor: quia dum te his detinui nugis boni aliquid ad alicuius ægroti ſalutem excogitaſſes. Quicquid tamen in hoc erratum eſt, totum id tua culpa factum, qui Cicadæ, vt dicitur, vterum ſcabere non dubitaſti.

PIERIVS

C

PIERIVS VALERIANVS ERV DIT. VIRO FRANCISCO ROBORTELLO, IN ACADEMIA

PATAVINA BONARVM LITERARVM

publico Professori, de Digitis
& Mensuris,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER TRIGESIMVS SEXTVS.

GV M nuper scripta tua omnifaria doctrina plenissima, & vtriusque lingua ornatisima, summa cum voluptate legerem; incidissemq; in observationes eas quas doctissimo viro Ioanni Sico inscripseras: duplici sum dolore affectus, ob amici memoriam, qui tam miserabiliter nobis ereptus est, noctu in habitatione sua clam trucidatus, deinde commentario eo amisso, quod amicitie nostrae pignus paulo ante illi recognoscendum dederam, sed adhuc absque titulo: ita duplici hac iactura & amici, & libelli facta, summo opere dolere cogor, quod potuisses doni eius haeres esse. Ne verò amplius hoc accideret, capi ante omnia commentarijs omnibus titulum inscribere, & cum magni nominis Philosopho Bernardino Tomitano de digitorum numeris libellum inscripsissem, superesse vidi alterum de digitorum mensuris, eumque ne amicos nimium obtunderem, tibi, Franciscus Robortelle doctissime, commendavi: quamvis partem hanc praeiteritus eram, quod ea parum suavis videbatur, verebaturque ne imago ferè eadem toties repetita, satiare potius quam oblectaret. Partem tamen hanc omni iure tuam non modo legendam, verum etiam examinandam tibi commendabo, quod id in animum induxi meum, euenturum, ut quemadmodum ego doctrinam tuam mihi laudi fore persuadeo, tu quoque pro animi tui candore putes ad rem tuam facere, ut quicquid ego scribere sim aggressus, id tum tua, tum aliorum amicorum opera politius fiat. Vera enim necessitudinis ea lex est, ut amicorum existimationem non secus ac si eadē nobiscum inuehatur navi, nobiscum identidem & seruari, & omne periculum adire iudicemus.

De digito
communiter.

DEBVERANT quidem digiti in Manuum commentarium inscribi, sed quoniam tam varia tamque multiplex est eorum materia quam comprehenderunt, ut iidem ipsi vno nequiverint commentario coartari: necesse fuit eorum argumenta dividere, quorum alter liber circa numeros versaretur, cumque numeri quoque ipsi sua gerant hieroglyphica, separatim de numeris per digitorum gesticationem significatis, & quorundam etiam numerorum intellectu mystico, disserendum fuit. Alter hic de digito communiter, ad mera pertinet hieroglyphica. Demum, quia digitus idem dimensionem praecipue significat, eamque creat, addēda erunt diuensionum & species & significata, cum quae peculiariter quisque sibi digitus comparauerit, ad calculum examinauerimus.

ALMVS SPIRITVS.

VT verò rem auspicius exordiamur, ad alium conuersi Spiritum, qui nos afflet, cum dicimus in Diuinis literis per digiti hieroglyphicum & intelligi, & nominari. Euangelio autem, omni sumnota dubitatione, ut cum Assertor dicit: *Si in digito Dei eijcio demonia, profecto venit in vos regnum Dei.* Quo loco D. Gregorius ex eo manifestum esse ait *Digitum* pro Sancto Spiritu accipi: quod cum Marcus posuerit, *Si in digito Dei*, alius Euangelista dixerit, *Si ego in Spiritu Dei.* Porro in precibus, quas certo anni tempore almo huius Spiritui allegamus, *Dextera Dei digitum* eum appellamus. Præterea D. Hieronymus eo opusculo, cui de Diuinitatis essentia titulus est, *digitum* vnitate numero, pro almo eo diuinoque Spiritu accipi debere proficitur, quo lex in duabus tabulis in monte Sina scripta fuerit: ipse enim, ut idem ait, scripsit, qui & dictauit.

PROPHETÆ.

Explicatio
mystica co-
lorum.
Psal. 8.

NV MERO verò multitudinis digiti sunt Prophetæ, per quos Spiritus idē almus libros Legis afflatu suo conscripsit: vnde Dauides: *Videbo calos tuos, opera digitorum tuorum*, ubi per caelos ipsam Prophe

A Prophetarum incitationem accipiunt, qua correpti, admiranda tot oracula de diuinis humanisque rebus in posteros consparsere. Sunt qui Plalmographum dicant ad historicum sensum simpliciter respexisse, per digitum tamen virtutem Dei exponant. Vnde Magi Pharaonis cum Moseos miraculis cedent, digitus Dei est, dicebant: vbi pars pro toto, digitus pro manu: nam omnino manus, vt loco suo dictum, confecti operis hieroglyphicum est. In mundi verò totius fabrica, nihil cælo ipso admirabilius.

MEDITATIO VEL VLTIO.

QUOD si hominem digitos aut ungues suos commordentem pictum sculptumve inspexeris, scias eo gestu, aliàs quidein meditationem, profundumq; ad ecstasim vsque cogitarum intelligendum: aliàs verò penitentiam facti, vlciscendive minas. Illud significarū apud Persum & Horatium habes, quorum alter dicit:

Nec pluteum cedit, nec demorsas sapit ungues:
alter & in versu faciendo:

Sæpe caput scaberet, viuas & roderet ungues.
vltimum apud Propertium habes:

Vngue meam morsio sæpe querere fidem.
sed hæc omnibus notissima præterimus.

Digitos commordens, quid.

Horat. lib. 1. Satyra. 10.

LASCIVA MOLLITIES.

B **A**SPICIES fortè statuum saltatorio gestu positam, ritu barbarico adornatam, digitis supra caput veluti argutum aliquid crepantibus, ea hieroglyphicè lasciuas mollities, & enervatæ nequitia: delicias indicat. Et vno digito caput scalpere, delicatæ admodum mollitiei signum est, quod Cn Pompeio vitio datum, vsque ad inimicorum publicum cauillum; ait Plutarchus: quo super gestu Iuuenalis etiam mordaciter iocatus, cum dixit: *Qui digito scalpunt vno caput.* Pluribus verò modis hæc in digitis mollities notata gestificatione, munditia nimia, ornatu gemmarum annulorumque sumptuoso, motuque ad mimicū propius accedente. Quare Chilonis Lacedæmonij dictum est, inter loquendum manum moueri non debere. Et Hebraico prouerbio dicitur, *Stultum digito loqui.*

Plut. in vita Pompeij dictum nimium à Calpo poetâ. Iuue. Sat. 9. Iuuenalis, Chilonis & Hebraeorum dictoria.

SOCIETAS.

C **L**ICET in duabus confertis manibus fidei fœderumque hieroglyphicum locupletius habeatur, non est tamen illud dissimulandum, quod de pollicibus est à Cornelio Tacito traditum: inorem quippe fuisse Regibus quorundam barbarorum, quotiens in societatem coirent, applicare dexteras, pollicisque inter se vincire, nodoque perstringere, & vbi mox sanguis in artus extremos peruenisset, leui vulnere cruorem elicebant, atque inuicem lambebant: idque fœdus arcanū, quasi mutuo cruore sacratum haberi solitum.

Fœderis per cuiusmodi mos antiquum.

FVRIÆ ORESTEÆ.

QVI verò digitus lapideus paruo olim tumulo superpositus erat, inter Megapolim & Messeniam, in regione Mania nuncupata, à quo quidem digito tumulo nomen fuit, non alia de causa erectus fertur, aurore Pausania, nisi quia Orestes furis agitur vnum ipsemet sibi à manu digitum abroserit, remque eo monumento norare voluerit.

PACIFICATIO.

SED quoniam ad pollicem reuerſi sumus, qui aliorum dux est & dominator, super eo quædam, quæ hieroglyphicum sapiunt, apponemus. Hic inter alia significata compositæ pacis hieroglyphicum apud Romanos habitus: eo quippe gestu, vt manui porrectæ subiceretur. Rem tangit Quintilianus Rhetor, vbi ait: *Qui gestus in statu pacificatorum esse solet, qui inclinato in humerum dextrum capite, brachio ab aure prætenso, manum inflexo pollice extendit*, quod perperam in codicibus aliquot impressis legitur, *inflexo pollice*, quod nihil est. Atque hinc locus apud Papinium Sylua prima intelligitur, *Dextra vetat pugnas*, vbi de gestu hoc dubio procul accipiendum: de quo quia multa alij, rem ego breuiter sublinximus? Hunc gestum periti antiquitatem agnoscunt in Marci Aurelij statua, quæ nunc ante Lateranas ædes, ex ære, magnitudine colossæa, equo insidens visitur: dexteram enim porrigit resupinam, & aliquantulum inclinatam, digitis disiunctis, pollice deorsum verso.

FAVOR.

Mos attol-
lends polli-
ces, varia
denotat.

FAVOR autem assensusque alienæ victoriæ præstitus, aut, cum aliquem strenuè facientem lau-
dare vellent, per sublatum pollicem, exprimebatur. Hinc illud apud Horatium:

Favore utroque tuum laudabit pollice ludum.

hoc est, *maximè tibi fauebit*. Quippe si pollicem alter satis est ad favorem indicandum, uterque in eum gestum adhibitus quàm maxime favere profitebitur. Nam & qui certabant, cum succumbere se, & hosti victoriam cedere fatebantur, pollicem sustollebant. Vnde illa in victos apud Græcos imperitatio, *καπε δακτυλον*, quod alio de more nostri *Herbam dare* dicere maluerunt. Nostro verò tempore cum vniuersa Italia, & tota etiam Europa alterutri ex duabus factionibus damnata sit, moris est, his pollicem, illis indicem attollere, si cui fauere factioni, attestari voluerint, idque vti nam studio non tam perditio fieret, non enim Italia omnis sibi met adversaria, omnium hinc præda exposita, tot clades, direptiones, incendia, desolationesque suarum iam omnium urbium, tam continenti per tot annos bello pateretur, sècque mox ob solam suorum pertinaciam, implacabileque diffidium, ruituram miserabiliter deploraret.

TRVCVLENTIA.

Versus pol-
lex, quid.

QUEM verò versum pollicem apud Iuvenalem, & aliquot alios legas, nihil habentem cum fa-
uore simile sciendum est id tyrannorum quorundam signum fuisse temporarium, ut eo scilicet tempore sicarij percussorésque in eadem trucidationemque populi debacchari inciperent, cum signum id versu pollicis ab Imperatore datum obseruassent. Quæ de re, scholis omnibus nota, & nihil ad hieroglyphica pertinente, plura dicere non puto necessarium.

R O B V R.

Pollicis ety-
mologica ra-
tio.

Quo de pro
manus sit
fuit manus
vires.

ID potiùs referemus, robur validasque vires per pollicem significari, si frugatur, quatuor reliquis ad
volam appressis. Nam ea de causa *αὐτίχας*, à Græcis dicitur, quòd pari cum reliqua tota manu ro-
bore contendat, alteriusque manus vice fungatur, ut Galenus interpretatur. Apud Latinos autem,
quòd præcipuè polleat, nomen habet: is enim dominatur in manu, nec in sinistra cessat, quamvis ea, to-
ta sit ignaua, neque minùs quàm tota manus semper in officio est. Quin & veteres hunc præstare alijs
intelligentes, Hallum eum appellabant, quòd in reliquorum dorso vnus omnium insiliret: aspiratio-
nem enim loco S, litteræ positam nonnunquam ab antiquis inuenias, & vice versa, S pro H. Sed longè
simplicius est hallum ab *αἶλλω* vel *ἀλλεμα* deducere, id enim salire est.

INVILIS BELLO.

Abscissio pol-
lices.

Galli bellica
fores Italici,
ex Marcellino.

HOMINEM bello inutilem ostendere qui volunt, manum abscisso pollice faciant: digitus enim
hic summotus, hominem actionibus & præsertim bello inutilem reddit. Eaque de causa legas
grauiter animaduersum in nonnullos, qui bellum detrectandi causa spontè sibi pollices amputassent,
ut à Senatu in C. Voctienum, vel ut alibi legitur, Voctienum: à Cæsare etiam Augusto in quendam e-
quentem Rom. qui duobus filiis adolescentibus, causa detrectandi sacramenti pollices amputauerat.
Marcellinus cum Gallos militia semper obuio & expositos ostendere conetur, nostram verò igna-
uiam: quod Græcanici vir ingenij libenter admodum facit incescere, reprehensionique obiecare, ne-
minem vnquam apud eos ait, quod in Italia plerumque accidit, munus Martium pertimescentem
pollicem sibi præcidere. Sanè verò Athenienses, crudeli admodum atque immiani exemplo, Ægine-
tarum iuuentuti pollices præciderunt, ne populus qui classe valebat, descendere secum posset in vi-
rium maritimarum certamen.

DE INDICE.

POLLI CI proximus est Index, ita dictus, quòd eum porrigere solemus indicando. Sunt qui eum
Saluatorium etiam appellent, sunt qui Medicum, neque desunt qui Lichanum esse velint: sed
horum prosequi controuerfias, nostri non est instituti, qui ad hieroglyphica festinamus. Satis igitur
fuerit eum Indicem Romano nomine nuncupare.

SILENTIVM.

PRÆCIPVVM igitur digiti huius hieroglyphicum est, silentium indicare, si ori appressus figure-
tur, quo gestu Titi Livi Patavini imago supra fores prætorij in eius vrbe patria dicata: nempe
quòd is scribendo adeò multa complexus, scriptoribus alijs silentium indixisse videatur. Hinc apud
Apuleium libro 1. Metamorph. legas: *At ille digitum à pollice proximum ori suo admouens, & in stuporem at-
tonitus, Tace, tace, inquit.* Et Pontianus Pontifex epistola quadam: *Si est tibi intellectus, responde proximo: sin
autem hesitas, sit manus tua super os tuum.* Ita & Eutyechianus, quæ verba sunt ex Salomonis dictis. Et Da-
masus epistola de Coëpiscopis, *Digitum ori impone, hoc est, nihil ulterius loquimini.* Ita & apud Iobem:
Principes cessabant loqui, & ori suo digitum superponebant. In omnibus verò templis, ubi colebatur Isis &
Sera

A & Scrapis, simulachrum erat digito labris impresso, quod multi interpretantur, tacendum esse: illos idem mortales fuisse. Sed quæ fuerit Harpocratis effigies apud Ægyptios, literariis ludis omnibus innouit. Figmētum hoc porro totum Ægyptiacum fuit, quod digito labiis impresso, silentium significaret de diis immortalibus habendum, in quos ne licentiosi loquendo sumus, à Platone etiam monemur, Legibus. Alias Harpocratis sigillum in anulis gestari solitum à veteribus ea de causâ tradit Plinius, ut silentium de agendis rebus indicarent. Angeronæ autem effigies obligato obsignatōq; ore fuit apud Romanos, ut silentio prætereundum innueret, in cuius tutela numinis vrbs Roma esset, quodque proprium illi nomē, ob eam scilicet superstitionem, ne tutelares dii sacris quibusdam auocarentur, deuouerentur. Hinc Valerium Soranum neci traditum constat, quod arcanū hoc propagare ausus esset. Eaque de causâ Plinius de Roma loquens ait: *Cuius nomen alterum dicere arcanis ceremoniarum nefas habetur.* Quod verò ad obsignatum os facit, Alexander Macedo cum matris epistolam accusationis in Antipatrum plenam vnā cum Hephæstione legisset, detractum ē digito signatorium anulum ori illius appressit, silentij monumentum.

De Angerone Macrob. Sat. li. 1. cap. 10. Effigies Angerone.

EX PATIENTIA VOLVPTAS.

S E D nihil ferè tam eruditè traditum à quopiam est, ut non ingenia inuenta sint, quæ aliorum commentationes euertere conarentur. Inuentus est siquidem scriptor Masurius nomine, qui Angeronæ simulachrum, quod Romæ in sacello Volupix obligato, vti superius, obsignatōque ore visebatur, propterea confictum ait: quod qui suos dolores anxietatēque dissimulat, patientiæ beneficio ad maximam perueniat voluptatem. Nam & Verrius Flaccus Angeronam dici ait, quod angres ac animorum sollicitudines propitiata depellat. Sed quamuis alia atque alia etiā super Harpocrate commentati sint ingeniosi viri, illud ego minimè dissimularem, quod summa eruditionis auctoritas approbasse videntur, summum Deum ex eo figmento silentio coli debere, quod & in Crocodilo, & alibi ex Iamblichi monitis aperuimus. Et in pietatis Christianæ sacris preces pleræque sunt, quas ad Optimum Maximūque Deum nulla emissā voce dirigere iubemur. Super Harpocrate demum Plutarchus multa, quæ quoniam multorum commentariis vulgata sunt, ea non existimavi hic ad commemorandum necessaria. Illud vnum minimè præteribo, traditum ab Ægyptiis Oron & Harpocratem digito ad labia appresso coalitōque in lucem editos, eodēque modo & Heraiscum, magnæ apud eos celebritatis viros. Iam apud Romanos silentij nota fuit S, prima eius nominis litera, quæ triclinis, & diætarum foribus superponi cōsueuerat, ut inde silentium conuiuiis indiceretur, quando multa inter bibendum dici foleant licentiū atque liberiū, quæ palam esse re nefas. Vnde Flaccus Torquato ad cenam inuitato caturum se pollicetur, ne fidos inter amicos sit, qui dicta foras eliminet. Et conuiuias memores odio habendos esse, Græco, quod Martialis ponit, adagio monemur, *μυστήριον συμποσίου* Procille. Vino enim libertas, vnde Lyxi nomen, attributa apud Comicos nonnunquam inuenias ad S literam, T quoque adiectam, ut Phormione Terentius, S T.

Hoc à Macrob. Sat. li. 1. cap. 10. Ratio simulachri Angeronæ, & Harpocratis.

Odi memorem compositorem.

DE MEDIO.

M E D I V S à situ ipso nomen accepit, ab officio Medicus, à loquendi vsu Infamis & impudicus. Sunt qui hunc non Hallum, sed Lichanon velint, *ἡ δὲ τὸ λέγειν*, quod nos Lambere dicimus, ut ita exploratis vniuersiūque rei saporibus quid ad stomachum faciat, quidve ab eo repudietur, intelligamus. Apud Procopium legimus, summo quid digito gustatum, cum tamen in digito nullo gustandi vis esse possit: intellexerit tamen ille, sublitera digiti extremitate ori aliquid admotum.

Hinc galli cum lecher. Procopium nimirum Sophistan in epistolis.

STOMACHVS.

S A N E quidem Ægyptij sacerdotes, ut apud Horum habetur, ex digiti pictura stomachum hieroglyphicè intelligebant: sed neque certus illic digitus, neque cur id fecerint, explicatur. Dici fortè posset ab officio, quia solent qui grauantur ex crapula, auxilium alleuationēque ab eo plurimum deposcere, quo scilicet in summum gutturis immisso, incitata nausea euomere compellantur, atque ita sibi incommodi eius remedium comparant. Vel quia Medici stomachum totius corporis Regem appellant: quippe qui omnibus portiones suas certa quadam dimensione impartiri videatur. Digiti verò præcipuum hieroglyphicum est, mensuram præ se ferre, de qua multa paulò post loco suo. Ea verò à medio potiùs, quàm ab alio quopiam defumitur, utpote perfectiore. Primum enim is ab internodio medio ad extremum vnguis, & ad radicem suam, æqua dimensione diuisus, alterutra pollicem & auricularem æquat, circino ad interiores cutis angulos appresso: mox frontem, nasum, aures, & pleræque alias humani corporis partes dimeritur, cuius quidem rei studium ad pictores, & statuarios delegabo. Neque me latet, esse qui Lichani nuncupationem in anularem transferant, sed ipsi sententiam suam pro bent. Quem nos Medium & medicum dicimus, hic nimirum est, qui etiam impudicus.

Cur digitus præsertim medius stomachum significet.

INFAMIA.

E X P O R R E C T V S enim medius, reliquis in pugnum attractis, virilis pudendi species quædam ostenditur, eoque gestu infamiæ est hieroglyphicum, de quo Satyricus:

— Cum fortuna ipse minaci

Mandaret laqueum, mediumq; ostenderet vnguem,

De Diogene dictum.

Pejus in foris.

D. Laert in eius vita.

A Martiale.

de Diogene dictum, qui hospitibus quibusdam Demosthenem videre, cognoscereque anxie quarantibus cum ostendit, medio digito, pro indice, porrecto, ut scilicet illum impudicitia aut ignominia cuiuspiam notaret. Mitto illa nota nimis: *Et impudicum ostendis digitum.*

DE ANVLARI.

ANVLARI, qui minimo proximus est, nomen dubio procul inditum ab anulo: quo digitus insigniri solitus. Cur id institutum, varie sunt authorum opiniones, ex quibus nos, pluribus aliis omittis, quas in Gemmarum commentario recensuimus, eas quæ potiores videbuntur afferemus.

C O R.

Aegyptiorum in suis sacris.

ILVD autem primum omnium manifestum est, anularem digitum cordis esse hieroglyphicum: eaque de causa institutum ab Aegyptiis, ut is anulo tanquam corona honestaretur. Eundem sacerdotes cum circa decorum suorum aras operabantur, confectis odoribus illinebant, eiusmodique honores illi ea de causa haberi solitos aiunt: quod dissectionum periti neruulum quandam à corde natum, per dorsum ad cor tendere, & in eo desinere compertum habuere. Sanè solebant in eiusmodi anulis eorum etiam imagines fieri, quorum memoriam colerent atque obseruarent, ij qui eas gerebāt, ita nos sibi præcipue esse cordi, cum quadam etiam ambitione, omnibus ostentantes. Vnde Cicero libro De finibus, Epicuri studiosos memorans, *Epicuri imaginem, inquit, non modò in tabulis, sed etiam in poculis & in anellis habebant.*

CONIVGIUM.

Vincula iugalia. Aen. lib. 4.

HIC porro digitus anulo insignis, coniugij est hieroglyphicum, eaque de causa sunt qui cum Pronubum appellant. Hinc Maro, vincla iugalia, posuit pro connubio. Et in Diuinis literis inditum sponsalitiis anulum, arrhabonis indicium, nuptiarum causa legimus, eumque morem & institutum omnes Christianorum conuentus semper obtinuerunt. Vnde Septimius Florens digitum hunc & pronubum appellauit, & anulum quoque pronubum, eo loco: *Nam & mulieres, parissima patrum sobrietate aurum minime nouerant, vno excepto digito quem anulo pronubo sponsus oppignerasset.*

VINCVLUM.

Hoc à Luciano in dialo-
gis Deorum.
Iouis indignatio vnde
orta.

IVGALIA illa vincla monent, ut qua de causa anulus inter alia significata, vinculi etiam fuerit hieroglyphicum, aperiamus. Ea sic fertur: *Promethea olim Saturni lege perpetuis vinculis ab Ioue damnatum, ea mox conditione liberatum, ut inde anulum lapide & ferro compactum gestaret, ne omnino exolutus pena videretur: indeque anulorum usum propagatum.* Indignationem autem Iouis inde ortam aiunt, quod Prometheus Parcarum sortem de Thetidis filio, qui patre maior & clarior futurus esset, patefecisset, atque ita Iouem ab eius congressu deterrouisset, ne se praestantior filius nasceretur. Sedenim, cum eiusmodi legis silentium in Iouis perniciem euasurum esset, fabulatorum desiderio prudentiam, qui velint Iouem pro imperio & autoritate sibi conseruata, Promethea ita malè multare voluisse.

SERVITVS.

Anuli etymon.

QUOD verò anulus sit seruitutis hieroglyphicum, tam maritale signum attestatur, quod additam esse viro sponfam indicat, quàm Pythagoræ symbolum exponit, dum nos arcum anulum gestare vetat: quod ex diui Hieronymi interpretatione, non esse anxie viuendum admonet: quippe cauendum, ne nos in eam seruitutem coniciamus, quæ dura sit, & incommoda. Habet verò secum vinculi significatum anulus, quod tota eius nominis originitio, quantum ad etymon attinet, ab AN particula desumitur, quæ Circum significat, atque ideo vinculum, aut compedum manicarumve oppressionem. Essent verò super anulo plura commentanda, sed hic de anulari digito, non gestamine vel ornamento, scribere institutum est meum: quare longè plura in commentarium id reiciimus, quo insignia pleraque ordine locoque suo interpretati sumus.

VENIA.

PETITAM à diis sermonis veniam, cum obsecratione, ne nostri memores delicti, vlscisci cogitent, eo exprimebant hieroglyphico, ut proximum à minimo digitum ad aurem dexteram referrent, quod tacto prius ore fieri institutum. Est enim locus ille Nemescos, quam gestu hoc, ut in ore ostensum conciliari crediderunt.

DE AVRICVLARI.

Chiromantica obseruatio fallax.

SUPER auriculari nullum hætenus hieroglyphicum inueni, id tantum apud Chiromanticos deprehendi, cum qui breuiorem hunc habeat quàm legitima mensura deponat, id est, ad tertium anularis nodum non perueniat, indicium esse eum illegitimo concubitu susceptum: sed quoniam ex diuina

A diuinatricibus, coniecturalibusque disciplinis, si modò disciplina est talia profiteri, nulla est hac magis fallax, his omisiss, ne digitus prætereat indictus, ad ea me conuertam, quæ de numero cuius is præcipuum est hieroglyphicum, superius fuerant examinanda, nisi præ voluminis magnitudine morositate notam declinare visum esset. Is igitur cùm, vti sequenti commentario explicabitur, & vnitatem & quaternarium alio atque alio gestu præ se ferat, septenarium, quàm fieri potest, in extremam volam ex porrectus ostentat. Numeri autem huius hieroglyphicum est, vt, præter ea quæ loco suo commemorata sunt, multipliciter, aut frequentem significet iterationem.

FREQVENS ITERATIO.

H EBRÆI autem in primis, vt Ægyptiacæ linguæ discipuli, SEPTEM de re pluries repetita ponere consueuerunt. Vnde argentum septies purgatum, pro Sæpius, Psalmo vndecimo dictum, hoc est, vt Euthymius explicat, donec quicquid in eo terreni fuerat igne abstersum, exhalaret. Et Psalmo nono supra septuagesimum, *Redde vicinis nostris septuplum*, interpretes aiunt, septuplum Hebræorum more positum pro multiplici quemadmodum & septem, sæpe pro multis. Nam & Regum primo Theologi ponunt illud, *Sterilis septem peperit*, itidem & Ecclesias septem, pro multitudine. Iam Chrysostomus actione in Iudæos quinta, septenarium numerum ait in Diuinis literis infinitæ multitudinis signum habere. Et ita fortè Virgilianum illud accipiendum:

*Septem illum totos perhibent ex ordine menses
Rupe sub æria deserti ad Strimonis vndam
Fluuisse. & alibi,
-- Immania septem Terga Bonum.*

Septem, vocabulum quid apud Hebræos.

Georg. li. 4.

Æn. lib. 5.

B & eodem modo pleraque.

SANCTVS SPIRITVS.

E ST & sancti Spiritus prærogatiua septenarius, de quo, vt infinita alia prætereamus, Esaias: *Et requiescet super eo Spiritus Domini.* dein dona eius V. II. enumerat, spiritus sapientiæ & intellectus, spiritus consilij & fortitudinis, spiritus scientiæ & pietatis: *Et replebit eum Spiritus timoris Domini.*

PERFECTIO.

Q VÆ verò plurima & Philon, & Hierocles, & alij super septenarij perfectione disputant, nunc missa faciemus, illud quod nostri temporis inuentum est minimè dissimulabo, multarum rerù, ne de argento solo dictum hoc existimemus, quæ per ignis iterationem depurgatur, perfectionem in septima decoctione consistere: veluti quotidie cernere est in saccharo purgando: nam vbi septies igne id examinaueris percoxerisq; nihil quicquam vltius proficit, sed lapidescit penitus, ne vltius eliquari possit. Vnde prouerbum vulgò vsurpatum de re, quæ summam adepta sit perfectionem, *Septimæ decoctionis saccharum*, vbi sagacissimum quempiam atque vasserimum hominem designamus.

HVMANÆ VITÆ CVRSVS.

A DDEMVS & illud, septenarium numerum totius humanæ vitæ cursum significare, vt Theologi declarant eo Leuitici loco: *Septem diebus comedetis azyma.* de quo Paulus: *Epulemur non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ, & nequitiæ, sed in azymis sinceritatis & veritatis: & non ad tempus, sed omni nostra vita ab huiusmodi prauitatis fermento mundi esse debemus.* Nam si septem diebus holocaustata, vt LXX. reddunt, offerre debemus, necesse est diebus septem nos puros permanere: quia non debent qui sacra ferunt celebrantque, criminis cuiuspiam sibi esse conscij.

Leuit. c. 23.

DIMENSIO.

N ON eram autem super digito quicquam vltius philosophaturus, nisi mihi venisset in mentem, in mensuris quoque multa delitescere hieroglyphica, & que plurimum de Diuinis. Mensuram verò ipsam digitorum esse filiam. Nam Ægypt j mensuram ex digito posito ideo significabāt, quòd tota metiendi ratio à digito principium capiat. Mensura enim, vt apud Aristotelem, à minimis oriri debet, atqui digiti sunt omnium membrorum minimi. Neque me præterit, nouissimos quosdam mensuræ principium, perinde ac etiam ponderû, à grano tritici desumpsisse: vt scilicet coharerentia grano quatuor, digiti spatium expleant, cuius ratione reliqua mox ad mensuram veniant. Cæterum cùm veteres ab humanis membris mensurâ inchoarint, satis constat ex eorum traditione, digitorum omnium mensurarum esse minimā. Ita apud M. Iunium Nylum legas, qui de limicibus agrorum luculentum reliquit opus, cuius de digito verba hæc sunt, *Minima pars e aru mensurarum est digitus*, quod & Iulij Frontini sententiæ consonat: si quid enim infra digitorum metiamur, partibus respondemus, vt dimidium aut tertiā partem digiti. Hinc illud omnes vsurpatissimum, *Latum vnguem, aut transversum digitum nō secedere*, cùm minimum quodque spatium intelligi volunt, & illud, *Leonē ex vnguibz aestimare*, cùm ex minimo quoque vel indicio, vel argumento, vel causa, rei totius summam intelligimus. Id inde sumptum, quod memoratæ prodromus est, Phasiam ex vno Leonis vngui, totam terræ faciem magnitudinemque,

Mensura digitorum filia, & eius origo.

Auctor Lucianus in heresebus. Plutarchus tamē refert ad Alcæon. De defectu oraculis.

magna artis suæ commendatione representasse. Quæ verò ratione certa digiti dimensio nationibus omnibus præscribi possit, adhuc incertum est mihi. Nam apud authores digitus, & quæ inde mensuræ defumuntur, proportionis potius regulam, modumve quandam, quam certum vllum mensuræ terminum ostendere videntur. Quæque Romæ atque alibi, vel in æs, vel in antiquis marmoribus mensurarum exemplaria signata reperiuntur, nationibus omnibus non inferuiunt. Ad hæc, hominum facies pro locorum & regionum situ, perinde ac aliorum etiam animalium corpore, tum exilitate, tum proceritate, tum crassitudine diuersa dissimiliâque nasci manifestum est: id quod Basilii Magnus à veteribus traditum, à se verò diligenter obseruatum asseuerat. Tritici quoque, si mensuram inde quis maluerit extoriri, & pondere & magnitudine, non prouinciæ tantum, sed regiones singulæ, & vel modico inter se distantes intervallo, ac plerunque etiam contigui agri variant. Perque ætates, & secula singula, corpora nostra imminui, Homerus, & ab eo Virgilius & Horatius vnâ cum Philosophis tradidere: id quod & maiorum nostrorum ossa passim eruta testatissimum relinquunt. Rari enim, qualia nunc hominum producit corpora tellus, ut apud Poëtam est, vel Plinij testimonio, patribus proceriores sunt, confumens vbertatem seminum exustione, in cuius vices nunc vergat æuum. Quare certa exactaque digiti dimensio, quæ pari sit apud omnes mensura, nusquam potest reperiri. Quoniam tamen veteres in eam conueniunt sententiam, ut digitus sit mensuræ principium, quæ inde mox distribuantur mensurarum nomina loco hoc recensere libet, argumentum quidem ab Ægyptiorum sacerdotum inuentis non alienum: siquidem in mensuris etiam hieroglyphica quædam inueniuntur, quæ suo se loco prodent. Mensuræ autem his præcipuè capitibus discernuntur, ut loco primo sit digitus, secundo vncia, mox sextans, inde palmus, doron, dochme, spithama, pes, cubitus, gradus, passus, orgyia, vlna, hexapus, decempeda, plethrum, actus, iugerum, stadium, hexaplethron, diaulus, hippicum, milliarius, dolichus, parasanga, schœnus, funiculus, stathmus, quorum omnium rationes afferre perdifficile fuerit in multa scriptorum disensione. Ne tamen Chrysippi Medeam penitus exscribam, ea tantum colligam, quæ à probatoribus tradita videbuntur.

D I G I T V S

Digitus mensura.

EST igitur digitus, vel ex granis tritici quatuor coherentibus spatium collectum, vel mensura omnium minima, vnde Rerum publicarum, decreto reliquas astruere necesse sit. Quæ verò super eo sint hieroglyphica, longa iam narratione suprâ differuimus.

V N C I A.

Vncia mensura.

CERTO autem dato spatiolo, quod digito attribuitur, vncia sesquidigito constat, ea verò octaua palmi portio: ita tamen ut palmum hic accipiamus pro mensura ea, quæ *σπιθαμή* Græcè dicitur. Sedenim ex dimensione Nyphi, vncia supra digitum nihil plus occupat, quàm tertiam alterius digiti partem, dum palmum ait quatuor constare digitis, easque esse vncias treis, & ita Frontinus etiam tradit: quare vncia pars erit pedis duodecima, ut rectè mensores ponunt. Quod si vncia sesquidigito fieret, pes in digitos decem & octo produceretur. De quo verò palmo & hic & illic intelligendum, paulò inferiùs explicabimus.

S E X T A N S.

SEXTANS sexta pars assis omnino est, vnciæ quippe duæ, ut pondera ad mensuras accommodantur, quæ quidem vnciæ, uti propositum ex nonnullorum traditione, in trium digitorum spatium porriguntur: quamquam, uti dicebamus, Nyphi nonnihil variet mensura. Nimirum verò loco hoc assis pro pede, ut inferiùs patebit, intelligendum.

P A L M V S.

Sexta seu Dodrans.

PALMVS ex Vitruuij descriptione quatuor constat digitis, ex aliorum verò sententia digitos continet XII. Nyphus hunc mensuræ modum Sextam appellat, & dodrantem etiam vocitari asserit, quæ scilicet, palmos treis contineat, vncias quippe nouem, qui sunt digiti XII. Causam verò cur ita diuersi authores ierint in assignanda palmi dimensione, eam esse crediderim: quod Latini appellatione Palmi tria dimensionum genera complectuntur, quæ suis apud Græcos nominibus discernuntur. Ea sunt, *δωρον, δοχμή, σπιθαμή*.

Δ Ο Ρ Ο Ν.

EST verò *δωρον*, siue *δωρα* f. em. gen. (vtrunque enim dicitur) mensura, quam alio nomine *παλαστήνη* appellant, ut interpretes Hesiodi versu illo enarrant:

πρῶτον δὲ τῶν τετραμνῶν δεκάδ' ὀργ' ἀραιέξῃ.

Inde apsin currum decadoro cede tri palmum.

Hesiodi loci explicatur.

Sedenim hoc Hesiodi loco quædam oboritur difficultas, quam antequam vltius progrediamur, ne quod nobis negotium facesset, fortè non importunum fuerit explicasse. Quatuor apsidibus currulis rota conficitur. Ad huius verò rotæ diametrum Hesiodus pro modulo decadorum currum vocat, ut

A vnaquæque apsis trium sit spithamarum : atque ita necesse est vniuscuiusque rotæ circumferentiam, siue curuaturam dicere malimus, duodecim esse spithamarum. Hæ verò doræ sunt xxxvi : spithama enim doras, quippe palæstas tres continet : & palæsta, vti dictum, quatuor est digitorum : si ergo, vt ostensum est, circumferentia circuli, qui rotam ambit, x x x v i. doris constat, & diametrum vnumquodque tertia pars est circumferentiæ, cur non dodecadorum diametrum posuit potius, quàm dodecadorum ? ne Geometriæ terminos excederet, veritatique ipsi videretur aduersari. Cui difficultati responderetur, decem illas diametri doras ab interiore circuli parte desumendas, de quibus hîc intelligit. Duæ verò doræ computantur ab interiore parte rotæ, vsque ad circumferentiam exteriorē : vna quippe dora ab vtraque rotæ parte. Alij ita soluunt, vt digitos octo, qui doræ sunt duæ, expansos intelligant in ea, quæ Ligularia dicuntur, siue Compages dicere velimus, quibus vnaquæque apsis inuicem adacta conferatur, hoc modo :

Præcipuè verò *παλαιστήν* mensuram esse quatuor digitorum, inde colligimus, vbi Nicander basilisci corporaturam describit : quem enim Plinius duodecim non excedere digitos affirmat, Nicader eo super *πείρα δώδεκα, φέρων μύνη τε ἔξ ἑβήν*. Interpres eius, *πείρα δώδεκα*, inquit, *ἑβήν, παλαιστὰς, δώρον τῆς παλαιστής*. Tria itaque dora duodecim explebunt digitos, & Plinij basiliscum.

VITÆ BREVITAS.

IN Diuinis literis, vt multorum Theologorum est interpretatio, *παλαιστή* vitæ brevis est quasi hieroglyphicum. Nam Psalmo nono supra trigessimum, qui apud aliquos trigessimus octauus est, in Græco canitur, *ιδὴ παλαιστὰς ἔβη τὰς ἡμέρας μὲν*. Traductione, quam Rufinus citat, scriptum est : *Ecce videres posuisti dies meos*. Illi enim qui ita reddiderunt, visi mihi sunt, aduerbij *παλαις*, quod antiquitatis apud Latinos est, significatum ex vocis similitudine sequi. Ita & Romanorum exemplar habet, quod & Cassiodorus agnoscit, & in ea locutione plurimum immoratur. Qui Hebræos sequuntur, alij breues, alij positos à Deo dies in mensura digitorum *י י י י*. aiunt : alij palmi longitudine constitutos dies, alij pugilares dies datos, atque ij minimæ etiam mensuræ mentionem faciunt. Paraphrastici : *velut in digitis numeratos habere paucissimos dies meos*. Sed illud, *velut in digitis numeratos*, nihil ad rem : de mensura enim hîc est sermo. Quare vulgata traductio, commensurabiles habet, sed sensum non exprimit integrum & *παλαιστής* : quare id fortè melius quod ex Adamantio coniciere possumus, si legamus, *Ecce quam breues admodum posuisti dies meos*, quippe cùm quatuor digitorum mensura brevis admodum sit, ac perinde vitæ nostræ breuitatem significet. Hinc clamat Iobes : *Nihil enim sunt dies mei*. Vt missum faciamus Hippocratem, vitam quidem breuem, artem verò longam esse conquerentem, & quæ multa in hanc sententiam dici possent. Euthymius quoque palæstam quatuor digitorum coniunctione fieri, spithamæque tertiam esse partem dicit, ac perinde minimam omnino mensuram, eoque nomine paucitatem dierum, quos viuimus, intelligi. Sed quoniam id nomen *ὑπὸ τῆς πάλης* deduci possit, interpretari etiam posse dici Contentiosos, seu laboriosos dies, hoc est, luctæ pugnaque plenos : in lucta enim labore ac contentione multa vitiumur. Ideò verò Dori nomine mensuram eam appellari dicunt, quòd eorum plurima quæ donantur (id enim est vocabuli significatum) ab eodem digitorum loco amittantur, quo *παλαιστή* constat, à quatuor quippe digitis. Plinius antiquos ait Græcos vocasse *δῶρον*, quem nos palmum. Vitruuius quoque, quem nos palmum *δῶρον* ait à Græcis dici, quòd munusculum datio Græcè *δῶρον*, appellatur. Id autem semper per manus geri.

Explicatio loci Daniid ex Græco.

Sic Ophidia *δῶρον* palma porculi, & interstitium inter palmam porculi & extremitatem digiti medij.

Δ Ο Χ Μ Η.

ΔΟΧΜΕ dimensio est decem digitorum. Sunt tamen qui *δοχμήν* mensuram eandem esse putant cum Doro : quatuor quippe digitorum in exposita manu coherentium, ita vt *δοχμαὶ* tres *σπιθαμῶν* efficiant. Atqui apud aliquos inuenias *σπιθαμῶν δοχμήν* etiam appellari, atque id apud Hesiodi commentatores.

Σ Π Ι Θ Α Μ Η.

Σπιθαμή omnino duodecim est digitorum : quippe quòd à digiti auricularis vngue ad extremum vsque pollicem occupamus. Plinius libro vii. cap. altero, vbi de Pygmarum statura loquitur, ternas eos spithamias longitudine, hoc est, ternos dodrantes non excedere dicit. Dodrantem posuit Plinius ratione pedis habita, ex quo si dematur quadrans, reliqui erunt digiti duodecim, eaq; pars quæ tribus constat quadrantibus, Dodrans nimirum appellatur, Frontinus spithamam etiam Sextantem dici scribit, habereque palmos tres, vncias nouem, digitos duodecim.

Quibus cōstet spithama, & hieroglyphica. Hinc illud Diogeniani Σπιθαμή τῆς βίβης, spithama vitæ.

D E V S.

ADDUCIT hæcerum series in memoriam id, quod Prophetæ, plurimum hieroglyphico, si non caractere, idiomate certè hieroglyphicis perquam simili vtuntur, Deū appellatione Spithamæ vocitarunt, penes quem scilicet sit rerum omnium facultas, supremæque authoritas : manu passa propemodum occupata, quæ singula ordine tenoræque certo temperat ac moderatur, neque

non fines aquis terminis distributos, demensionēque omnibus, quæ in vniuerso mundo sunt, rebus lege sua dipartitur. Moris enim est oblatarum rerum magnitudinem spithamis, quæ nobis promptuarum est mensura, dimetiri. Quod verò dictum de omnipotentia Dei, sufficiat vnus ex quadagesimo cap. Esaiæ locus: *Qui mensus est pugillo aquas, & calum palmo ponderauit?* & quæ sequuntur. Vbi Hieronymus: *Quod autem pugillum vocat & palmum, humane consuetudinis verbis vtitur, atque mensuris, ut Dei potentiam per nostra verba discamus.* Et paulò post *αὐθαρέν* autem; hoc est, palmus, extensam significat manum à pollice vsque ad extremum digitum. Quæ verò ibidem posita sunt de lichano gustatore, vt idem interpretatur: digito, ac perinde minimo, alij viderint.

VITA BREVIS.

IN Spithama autem, vt superius dictum, vitæ brevis hieroglyphicum habetur, quod à Græcis authoribus positum est, vt minimum vitæ spatiolum mensuræ eiusmodi paruitate significaretur, vsurpatūque plurimū ad vniuscuiusque rei breuitatem indicandam, præsertim vbi in puminliones cauillum vertitur, vt de Pygmæis dictum, quos in derisum Trispithamos scurræ vocant.

P E S.

PES nemine discrepante digitis constat sexdecim, quare qui scribunt eum palmis quatuor confici, palmum accipiunt, vt Vitruuius τὸ δάρον. Diuiditur verò huiusmodi dimensio in vncias duodecim: & est sexta pars altitudinis in humano corpore. Frontinus pedem ita describit vt eum dicat habere palmos quatuor, vncias duodecim, digitos sedecim.

C V B I T V S.

*Quibus cō-
stet cubitus.
Pollux ta-
men mediū
manus digi-
tum κατὰ
πυγωνα νο-
εῖται.*

CVBITI quoque ratio idēd varia est, quia palmus variè accipitur. Nam qui duobus eum constare palmis dicunt, digitos omnino quatuor & viginti commemorant, dum cubiti spatium id esse dicunt, quod ab extremis vnguibus in medium brachij angulum protēditur. Id nimirum sesquipedale est, & Græcis Pygon dicitur, vnde Pygmæi Eustathio. Ita palmi illi duo pro totidem dodrantibus accipiuntur. Neque diuersus erit à Nypso & alijs Vitruuius, qui cubitum senis, more suo, palmis dimetitur, cum dubio procul palmos quatuor quemque digitis porrexerit. Cubitum pictores quartam corporis nostri partem esse volunt. Apud Herodotum cubitum inuenias viginti digitorum tantum, differreque ab eo qui dicitur *πηνύς*: de quo videris apud Suidam. Est etiam cubitus regius, qui maior est communi tribus digitis, de quo idem Herodotus primo. Est & cubitus geometricus, qui dimensione vna sex cubitos è nostris æquat, vt Origenes & Augustinus retulerunt.

T E M P E R A N T I A.

HIEROGLYPHICVM verò cubiti vna cum fræno manu prætento, temperantiam præ se fert, vnde Nemescos simulachrum insignibus his conspicuum habebant, cuius hæc erat inscriptio:

Ἡ νέμεσις πρὸς τὴν τῆς χειρὸς χαλινῶν,

μήτ' ἀμετροντία ποιεῖν, μήτ' ἀρχαλινὰ λέγειν.

Vna manus cubitum ostendat, gerit altera frænum:

Ille, modum seruare hæc admonet, os cohibet.

D E L I C I O S V S.

*Ezech. c. 3.
Mystica cu-
biti signifi-
catio.*

SVNT qui deliciosum molliculūque hominem, ne hieroglyphica hæc elabantur, ex cubito cervicali innixio notent. Signum inquit Adamantius, mihi videtur voluptatis carnex sub cubito manuum cervical assutum sumptum id ex Ezechiele, qui dicit: *Va iis qui assuunt cervicalia sub omni cubito manuum*: nimirum eos intelligens, qui propter animi corporisque mollietiem à virili recedunt fortitudine, & nequiter effeminantur. Forsitan autem, addit Adamantius, sermo diuinus per huiusmodi figuram & argumentum eos culpât magistros, qui per vaniloquentiam, & falsæ beatitudinis promissiones (quod nostro, quippe corrupto tempore, supra modum inualuit) multitudinem audientium libidini, vitis voluptatūque submitunt. Addit etiam Propheta, de capitis velamine quædam, quæ quoniam his præcipuè temporibus valdè suspecta sunt, consultò præteribimus: quæ si quis curiosius appetierit, eiusdem Origenis homiliam legat in Ezechielem tertiam, de quæ temporum nostrorum proceribus dicta omnia interpretabitur.

G R A D V S.

GRADVS, quem alij Gressum dicere malunt, & Græci τὸ βῆμα appellant, vno constat cubito & pede: quod spatium tantundem est ac pedes duo & semis, vel digiti quadraginta.

A P A S S V S.

PA S S V S à passis manibus dici videtur. Alij passum quinis tantum pedibus constare putant, quo spatio gressus duo recenseantur, suntque digiti octoginta. Nam spatium quod passis manibus occupamus, in sex & nonaginta digitos exporrigitur, quæ integra est quadrati corporis proceritas.

Vel spatium quod in spatio pedum.

O R G Y I A.

OR G Y I A Herodoto sex pedum est. Mensura eadem à pedum numero Hexapus dicitur. Orgyie spatium Suidas inter expansas manus capit, quæ quidem mensura cum par sit proceritati humani corporis, nulli dubium & Suidam & Herodorum idem sentire. Lib. Pandect. x. tit. Fin. reg. cap. vlt. fodienti puteum passum à vicino limite abesse oportere, interpretes Latini posuit. Lex ea Solonis à Caio recitata, Græcè scripta est in Codice Pisano, qui Florentiæ asseruatur, & ὀργύια hic habet, quæ quidem mensura vna plus pede crescit, & aliàs, vti ostensum, ἐξάπυς vocatur. Theodorus ex Aristotele interdum Passum vertit. Sed cum Orgyia, vti dictum, vno plus pede supra passum porrigatur, non satis rectè videtur expositum, vt passus à passis manibus dicatur: id autem si admittitur, rectè Theodorus. Sedenim omnino variat ipsa passuum mensura, pro regionum ritu & institutis.

Herod. li. 2.

Solonis lex.

Vel quod patet in spatio pedum.

V L N A.

VL N A M Seruius, & plerique alij eadem cum ea quam memorauimus Orgyia videtur interpretari, neque tamen inficiatur, longè minori spatio ab aliis describi. Sunt verò qui vnam Orgyie dimidium esse velint, noménque id, atque ea ferè trium pedum mensura in plerisque Italiæ locis permansère. Quare quod apud Plinium legitur lib. x. v. l. cap. xli. de Abiete, cuius crassitudo quatuor hominum vlnas complectètur implebat, hominibus quatuor admotis, arboris ambitum vlnis octo complexum intelligendum. Si verò vlnas altero modo maluerit quis intelligere, nihil laborauerim. Sanè huiusmodi amplitudo mihi non est miraculo, qui & abietes & larices & arbores alias vastitatis incredibilis inspexerim in Noricis Alpibus enatas.

In Sucodici. Eccl. 4.

Nempe, spatium in quantum vltra, extenditur manum.

D E C E M P E D A.

DE C E M P E D A, quæ Græcè δεκάπυς, suo se prodit nomine. Ea verò & Acæna est, Thessalorum quidem inuentum, vt apud interpretem Apollonij Argononauticis legitimus. Porrigitur nimirum ea in digitos centum sexaginta, qui duo passus essent, non tamen Orgyie. Eo dimensionis nomine sæpè vtitur Cicero, & decempedatorem, Metatorem appellat. Eo ferè spatio à vicino abesse lege x. l. tabularum iubetur is, qui ficum aut oleam in agro plantauerit: nam si quid aliud seuerit, satis est quinque abesse pedes. Quamquam super huiusmodi limitatione lib. Pandect. x. tit. Fin. reg. Solonis lex à Caio recitata, non satis ex fide Latinis reddita. Nam quod interpretes reddidit: *Oliuam autem aut ficum nomem pedes ab extrema regione plantet, alia autem ligna quinque pedes*, in Pandectis quæ tanta veneratione Florètiæ custodiuntur, ita Græcè scriptum reperi, ἐλαιὰν ἢ σικκὴν ἐνέμει πόδας ὅσοι τὴν ἀκρότητα. *Quod dicitur* τὰ δὲ ἄλλα δύο πόδας. Ex puiibus verbis manifestum, oliuam quidem vel ficum pedes nomem procul ab alieno solo plantandas, cæteras autem arbores duos tantum pedes abesse posse. Sunt & alia eadem lege, quæ aliter habent in Pisano codice ipso, quàm passum in impressis voluminibus præstitum, de quibus alibi differendum: nunc nostrum sequamur institutum.

Solonis lex.

A C T V S.

AC T V S pedibus constat centum & viginti, qui passus essent quatuor & viginti.

I V G E R V M.

IV G E R V M, vt Varro finit, constat ex actibus duobus quadratis. Vnde Quintilianus ducentos & quadraginta pedes ponit in longitudinem, dimidium in latitudinem, quod vno iugo Boum in die arari potest: de quo, quia pleni sunt omnes Grammaticorum libri, non est vt plura inculcem.

Varro lib. 1 & Pl. li. 18 cap. 3.

S T A D I V M.

ST A D I V M dupliciter consideratur, alibi pro spatio cursoribus in agone destinato, alibi certum est mensuræ genus limitibus agrorum metandis comparatum. Atque hoc plurimum centum vigintiquinque passibus nostris terminatur, qui pedes essent D C X X V. Ea summa octies computata mille, facit, quæ dimensio proximè accedit ad eam, quam ponit Herodotus II. lvi. de labyrintho, ὅτι ἕκατον ὀργύια δύνανται εἶναι στάδιον ἐξάπυς, *Orgyie centum iusta stadium faciunt hexapletum*. Quod verò ad agones pertinet, Græci stadium suum ducentis pedibus metiuntur. Sed Herculem ducentis quantumlibet pedibus dimensum ab Hercule aliis omnino maius. Vnde Mathematicum periti herois staturam ex eo stadio, quod ipse suis pedibus meritis est, prodidère. Italicum porò pedes continet C X X V. auctore Censorino. Erat & stadium Pythiicum, quod pedibus mille constituisse tradunt: at Olympiacum, quadringentis tantum. Sic colligimus ex his, stadium non fuisse certæ mensuræ spatium, sed partis illius, quæ alicubi breuior, alicubi longior fuerit, agonibus destinata.

Theophilus lib. 2. Institutionum.

Autor. A. Gell. li. 1. cap. 1. Conf. ca. 13.

P L E T H R V M.

Plutar-
chus & Sui-
dam.

PLETHRUM verò mensura est centum pedum, sexta quippe stadij pars, vt apud authores Græcos passim habetur, *πλῆθρον ἐστὶν ἑκατοσίων ποδῶν ποιεῖσι*. Tantundem verò est, centum id constare orgyis dicere, cum, vt superius dictum, orgyia sex occupet pedes.

D I A V L V S.

D. Hieron.
1200. cōstare
ait.

DI AVLVS mensura est duorum stadiorum. Cæterum varietas stadiorum effecit, vt diaulum nonnulli ducentis constare cubitis tradiderint. Quin & cubitus ipse, vt suo loco dictum, plurimum habet varietatis.

H I P P I C V M.

HIPPICUM, quo scilicet Equi ad cursum admittebantur, duplo maius diaulo fuit: nam quatuor id stadia comprehendisse, Plutarchus author est.

M I L L I A R I V M.

Vel 1000.
passus vnde
ei nomen.

MILLIARIVM, vt Iunius Nypsius, octo stadiis constat: vt Vitruuius, pedibus quinquies mille, atque ita stadium id assumitur, quod c x x v. passibus nostris terminatur, quos pedes esse diximus sexcentos quinque & viginti, quinis vnique passui pedibus adnumeratis.

D O L I C H V S.

*Δολιχός, ut
de longitu-
dine tempo-
ris, via &
spatij, &
mensura di-
citur, à cur-
su & δολι-
χέως, doli-
chū curro.*

DOLICHVS, vt nonnulli ponunt, stadia continet duodecim, vnum quippe milliariū & semis. Qui verò quatuor & viginti aut vno minus ponunt, quæ tria essent milliaria, recursus rationem habuisse mihi videntur: erat enim locus, vbi Equi sunt cursu exerceri soliti, cursu septies iterato: quare à flexu locus ita nuncupatus. Apud Pindarum inuenies, & octies & duodecies iterationem eiusmodi fieri solitam, pro Equorum, qui iungebantur, modo: de quo in commentario de Metis diximus. Ita patet illud apud Chrysostomū in epistola ad Philippenfes homilia prima: *Etenim qui postquam decem dolichos cucurrit, si post deficiat, omnem amisit laudem*: dictum, quia scilicet duo adhuc dolichi erant decurrendi.

P A R A S A N G A.

*Persæ quo-
que schæ-
nos & pa-
rasangas,
alijs alia me-
sura determi-
nant.*
Plin. lib. 6,
cap. 26.
Leuagagal
lice, siue.

PARASANGA, mensura Persica, in stadia triginta porrigitur. Herodoto ea essent tria milliaria & semis, qua dimensione in itineribus Transalpinæ nationes plurimum vtuntur, vulgò Leuagam appellant: quanquam & Leugæ spatium, pro locorum regionumque situ plurimum variet, quippe quæ inter Alpes, breuiiores, in Germaniæ verò arque Galliarum campis, longius protrahuntur. Denique eam mihi videntur rationem habuisse, vt quantum itineris vna hora obequitando confici posset, id ea nuncupatione appellarent: idè quæ cum difficilior ac perinde tardior sit ingressus per Alpes, Leugas identidem breuiiores constituerunt.

S C H O E N V S.

Herod. li. 2.
Plin. lib. 12,
cap. 14.

SCHOENVS duas occupat parasangas, quæ septem essent milliaria. Hæc inter Ægyptiacas mensuras adnumerantur ab Herodoto. Nonnulli stadia ea quinquaginta continere tradunt Plinius ex Eratosthenis rationes quadraginta tantum, qui passus essent quinquies millia, Aliqui stadia xxii. singulis schænis attribuere. Atque ita mensurarum huiusmodi inconstantiam diuersitas authorum fecit, siue loca, siue tempora rationem hanc omnem variarint, quemadmodum in ponderibus tanta scriptorum dissensione omnia conturbata.

HÆREDITARIA PORTIO, SORS VE.

Exod. 6. 32.

INVITAT verò me nominis similitudo, vt quid Schæni vocabulo sibi velint Diuinæ literæ, aperiamus. Apud Hebræos enim mensuræ genus erat sub funiculi nomine nuncupata, per quem portionem eam indicabant, quæ in agrorum diuisione huic & illi obuenisset, transibâtque vocabulum ad hereditates & patrimonia. Vnde Moscos cantico, Deuter *Funiculus hereditatis sue Israël.* & Psalm. 77. *Et sorte diuisit eis terram in funiculo distributionis.* Et 47. Ezechielis: *Israhel duplicem funiculum habet.* & passim multa huiusmodi. Ægyptiis porrò mos, ait Prodicus, vt apud Max. Tyrium est, terram metiri funibus: quod & Hieronymus agnoscit tertio Ioselis cap. vbi Septuaginta ait transulisse, *χρυσάβρον τῶν χοινῶν*, quod alij trinentem spinarum fecerant, funiculum ait χοινῶν, aut iuxta Ægyptios mensuram certi itineris. Vnde in Psalmis: *Semitam meam & funiculum meum inuestigasti.* In *Xilo* enim, subiicit, flumine, siue in rinis eius solent naues funibus trahere, certa habentes spatia, quæ appellant *Funiculos*, vt labori defessorum recentia trahentium colla succedant.

*Ma trace
& mō giste,
auenationis
metaphora.
Psalm. 128.*

VITÆ PROGRESSVS.

QUIA verò versiculum obiter ex tricesimo nono supra centesimum Psalmo citauimus, *τὴν ὁδὸν μου & τὴν χοινὸν μου σὺ ἐξεχνήσας*, *Semitam meam & funiculum meum inuestigasti*, transulerunt quidam

A quidam, *Examinasti*, à vestigio tamen est *ἐξ ἡχνιάζω*: quamuis qui Hebraicam sequuntur lectionem, gr̃batum ex iunco factum, non funiculum, intelligere videantur, dum τὴν ἡχνίον μὲς ἐξ ἡχνιάσας, *accubitus meum euentilasti*, reddunt. Quinetiam Chaldaea Arabicaeque lectionis traductio in hanc ipsam sententiam habet. Sed &, quando ambulauero in via, aut quando accubuo ad studendum, legi. Sed quoniam Graeca lectio iam recepta est, quam, vt plerisque locis apud Hieronymum video, eam esse arbitror quam septuaginta translulere, eam secuti, quid in ea hieroglyphici contineretur, exposuimus. Quam verò schœni funiculive, mensuram apud Aegyptios & Persas esse Euthymius tradit, eandem ait, nostri propemodum stadij longitudinem æquare.

Septuaginta fortasse pro σχοῖνον, funiculum, καὶ τον, cubile verterunt.

S T A T H M V S.

Censorinus tamen, de die natali. cap. 13. assignat spatium 126000. stadiorum à terra ad Lunam, secundum Pythagoram.

S T A T H M V S, quod itineris diurni spatium est, produci fertur stadiis cētum & quinquaginta, quae millitaria essent vndeuginti, quadrante minus. Nam & Iurisconsultorum tabulae viginti millitaria diurnis itineribus concesserunt. Locosē verò Lucianus ὑπὲρ νεφέλῳ ludit, ἐκ τῶν περὶ γῆς καὶ ἡσάν δ' ἀπὸ γῆς εἰς τοὺς πύλους τὴν σελήνην, ὁ πρῶτος ἡμῶν σταθμὸς: *Nunquid tria millia stadiorum sunt à terra, ad Lunam usque, qui primus nobis stathmus*, id est, *quod itineris spatium uno die peregimus*? Sed vt fabulas omittamus, satius fuerit, tot decursis spatiis commodum quiescere: quamuis adhuc digiti quoquouersum accepti quaedam habent dimensiones, quarum norma modòque reliquum totius humani corporis dimetimur, mensura in hoc vel illo membro nunc parte pari, nunc geminata, in pluribus triplici: quippe pollex expeditus, vt supra inuimus, eiusdem mensurae est cum infamis dimidio, aure, cum naso, cum fronte & ore, cum infima brachij latitudine, & partibus plerisque aliis, Verum cum

B hæc ad pingendi sculpendique artem potius, quàm ad suscepi operis negotium pertineant, eam artificibus operam relinquentes, imaginum significata, non artem pingendi, exponere prosequemur.

PIERIVS

C

PIERIVS VALERIANVS CLARISS. BERNARDINO

TOMITANO, PVBLICO BONARVM

ARTIVM IN ACADEMIA PATAVINA

Professori, de Digitum nume-
ris & significatis,

***

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER TRIGESIMVS SEPTIMVS.

MICARE tecum digitis libet, TOMITANE honoratissime. Micare mecum? inquires. Nempe, quantacunque sis gravitate præditus, micare tamen libet. Quid enim aliud is, qui per digitorum motus varios, numerorum significationes explicare aggressus fuerit, facere videatur, quam ridiculus propemodum articularum omnium gesticulationibus, modo eos porrigendo, modo contrahendo, colluderene dicam, an pueriliter ineptire? & tamen ipsa rei cognitio aliquid habet, quod eruditi quantumlibet viri minimè sint aspernaturi. Quare ausim dicere, aliquid omnino in digitis meis vel ipso Tomitano non indignum, quòdque forsitan emundèssimam eius narem ad libri totius lectionem posui allucere. Multa enim ex eo tempore sunt, quæ temporibus illis beatoribus quibus industria & ingenium in pretio fuerunt, minimè contemnenda videbantur. Sedenim ut quid de huiusmodi argumentum sentiam, ingenue fatear, habet omnino aliquam rerum copiam, & varietatem. Sed exactissimam diligentiam illam, omnia perquirendi quæ in huiusmodi sententiam dici possunt, neque me præstiturum polliceor, cui plenior esse, per otium, & tam frequenter insula podagram, minime licerit. Neque tu, qui omnem meæ ratiorem optime nosti, id ab occupationibus meis efflagitabis, eo uno contentus, quòd hoc, qualecunque sit, mei erga te amoris & observantia argumentum esse voluerim. Cognosco autem ingenium Philosophi, qui tam multa quæ minimè oculis conspicua sunt, ita spectare videatur, ac si rerum suarum imaginibus conformata, suisque coloribus picta proponerentur. Animam nemo vidit, quam Philosophus ita intuetur, & ad amussim factam agnoscit, siac colesius ingens aliquis aut fabrica quævis admirabili membrorum artificio elaborata esset.

DE DIGITIS.

Digitum
divisum, &
munus cu-
iusque pro-
prima.

RATIONI consentaneum videtur digitos primum dividere, & quod illi munus singuli suscipiant explicare, ut ita mox quæ in illis significata reperiuntur aperiamus. Illi enim alio atque alio gestu dispositis, nunc contracti, nunc porrecti, uti profati sumus, modò hac, modò illa manu varias habent significationes, ac omnem ferè numerorum rationem explent: cuiusmodi plurima in antiquorum statuis reperiuntur, & apud scriptores passim offeruntur quæ non parvam inferant hæsitacionem, nisi aliqua eorum ratio, quod facere proposuimus, expendatur. Tota igitur supputationis ratio in tres partes divisa est, quarum prima digitus, articulus altera, tertia compositus numerus appellatur. Digitus, est quicumque numerus sub denario profertur, & huiusmodi puncta usque novem, prærogativa quadam, etiam sub numeri nomine singula continentur. Articulus, qui nullo redundante dividitur in decadas, è quorum utroque compositus numerus resultat, quotiescumque scilicet articuli, siue denarij numerum aut hunc aut illum sibi assumunt. Numeri sedem in inferioribus tribus digitis habent. Articuli cõiunctim in indice, pollicèque. Compositi & hos & illos, prout usus venit, aut explicant, aut inflectum socialiter. His ita constitutis, operapretium est, quos quisque digitus, quos cuiusque digiti gestus, numeros ostendat, aperire. Primum autem omnium illud constet, lævam manum omnia indicare puncta ab unitate, usque novem & nonaginta: dexteram verò à centenario, ut ita dicam, usque ad noningenta. Sed quibus digitis millenarum à centenario distinguatur, magna est inter eruditos controversia, dum alij Bedam, virum quidem non ineuridum, sequuntur, alij probabiliorum quandam rationem amplectuntur. Beda enim, si modò ille ita scripsit, centenarium à læva in dexteram ita transferri tradit, ut quo gestu, quibusque digitis decem in læva numeravimus, eo centum in dextera designemus: inde ad millena

Beda in li-
bro de tem-
poribus &
Naturare-
rum.

A millenaria descendamus, & quibus gesticulacionibus in læua numeros vsque nouem ostenderimus, *isidem* in dextera totidem millenaria proferamus. Alij naturæ ordinē secuti, vt minores numeri maioribus subiiciuntur in læua, ita minores sūmas maioribus in dexteris subditas agnoscūt: caenim proportio est numerorum ad decadas, quæ centenariorum ad chiliadas. Congruum igitur est eorum quoque hieroglyphicorum figuras ad eorum regulam accommodari. Quaro perplexitate, quæ in iis quæ Bedæ attribuuntur mentes implicat & obtrubat, cuitata, ita manus statuenda; vt veluti in læua cœptum est ab auriculari pro vnitatem & fociis: ita in dextera ab eodem digito centenarium exordiamur, vsque ad nonaginta. Millenaria verò per pollicem & indicem exprimamus. Atque vt in læua à numeris per inferiores tres digitos ascensum est ad articulos, ita in dextera per eosdem inferiores à centenariis surrigamur ad millenaria, quo scilicet gestu quibusque digitis in læua decem ostendimus, per eosdem in dextera millenaria explicare incipiamus, quæ circa pollicem & indicem longè commodius & conuenientiùs hospitantur. Cuius rei testem appello summæ multiplicisque doctrinæ virum Irenæum Theologum ex antiquioribus, qui aliquot artatibus ante Bedam clauit, apertè enim hic scribit: *V N I V S numerum, quo gestu significabantur in sinistra, translatum in dexteram centena conficere. Sed ponam eius verba super hoc gestu, in Valent. libro primo, capite x i i l. A numero nonagesimo nono, qui fuit in læua per V N I V S significationem, transferri in dexteram, & ibi centena constitui.* Huius sententiam Græci, & vniuersus recentiorum vsus admisit, quos inter egregiè princeps Lucas Minoritanus, qui Arithmeticam & partes eius absolutissimè consummauit, cuiusque opus vno omnium ore probatissimum, multis ab hinc annis venit in manus hominum, & habetur in primis. Fuerunt & alij, qui manibus ad hanc seriem, quam ponit Irenæus figuratis, libellos ad mortalium institutionem edidère. Præterea tota huius hieroglyphici ratio cum Chaldeis ad amussim congruit, mirificè quoque respondet. Illi enim totam hanc computandi diligentiam per lineas expressere, ita inter se distinctas, vt apicibus solum quibusdam additis situ, tantum numerorum varietatem indicarent: quaternæ tamen ita positæ, vt prima digitos, secunda articulos, tertia centena, quarta millenaria commonstrarent, eo quidem ordine, vt qui apex surrectus læuorsum vnitatem ostenderat, dextrorsum versus centena præ se ferret: iidem, sed infernè vergentes, læuorsum decem; dextrorsum mille signarent, in eum, quem sequenti vides pagina, modum.

B

C	1.	100.	10.	1000.
	2.	200.	20.	2000.
	3.	300.	30.	3000.
	4.	400.	40.	4000.
	5.	500.	50.	5000.
	6.	600.	60.	6000.
	7.	700.	70.	7000.
	8.	800.	80.	8000.
	9.	900.	90.	9000.

Ad

Sic ergo
hunc pie-
sentem an-
num for-
mibus.
1681.

Ad Chaldaeorum igitur normam, manuum digitorumque supputationes accommodabimus, earum D
volis altera alterius e regione passis, vt vnitates centenariis, decades millenariis, ad superiorum hieroglyphicorum instar, opponantur.

Orontis di-
ctum.
Plutarc. in
Aproph. Re-
gum.
Olim digi-
ti subduco-
batur ra-
tio, vt nunc
calculus.

Quod verò Orontes Regis Artaxerxis gener, qui ob eius indignationem quandam & honoribus
amotus, & ad ignominiam redactus esset, dixerit: *Quemadmodum supputatorum digiti nunc myriadas, nunc
vnitates præ se ferunt, ita Regum amici nunc plurimum, nunc minimum præstare possunt*, non est vt quispiam
hoc ad Bedæ rationes trahat, quasi Orontes intellexerit de dextera læuæ quæ auricularibus, in quibus
hinc vnitates, inde millenaria constitui debeant: insulsa enim est imaginatio, cum Orontes my-
riadas hic confusim ad amplificationem oratorio more dixerit: non quod myriadum hieroglyphi-
ca vnitati sigillatim opponere cogitarit, sed in vniuersum hinc læuæ digitos, illuc dextera designa-
uit. Obstat Chaldaeis & Persis, Irenæo & aliis, Quintilianus, quem nonnulli ex libro vndecimo
citant, eo loco: *Gestus, poculum poscentis, aut verbera minantis, aut numerum quingentorum pollice flexo ef-
ficientis*. Quæ sunt à quibusdam scriptoribus notata, ne in rusticis quidem vidi. Sed iidem ipsi, qui
quingentorum positum volunt, inficiari non possunt, quin eo loco eruditi plerique viri quinquage-
narium potius agnoscant. Non sum verò nescius nonnullos esse, qui lectionem apud Bedam defen-
dere aggrediantur: quippe quæ in læua denaria sunt, iisdem digitis in dextera centena significare,
atque ita per eosdem pollicem & indicem per decadem aggregationem ad noningenta vsque proce-
dendum: mox cum millenaria fuerint indicanda, ad eiusdem dexterae inferiores digitos descendamus,
quod vel natura ipsa videtur abhorrere. Sanè Hieronymus verba sunt: *Porro centesimus numerus
(diligenter quæso Lector attende) si de sinistra transfertur ad dexteram, & iisdem quidem digitis, sed non
eadem manu, quibus in læua nuptæ significantur & viduæ, circum faciens exprimit virginis coronam*. Ego, ni
fallor, ex his verbis Hieronymum puto eadem tradere: quæ docuit Irenæus, dummodo loco suo sen-
tentia commatis additis distinguatur. Sententia quidem Hieronymi est, diligenter attendendum.
Quid attendamus? Centesimum numerum de sinistra transferri ad dexteram, & iisdem quidem digi-
tis, non eadem manu circum facientem exprimere virginis coronam. At explicauit se aptius,
inquiunt, dicens: *quibus in læua nuptæ significantur & viduæ*. Scimus quidem in læua vnguem indicis, qua-
si ad osculum molliiter applicatum, maritalis coniunctionis hieroglyphicum ab eo viro doctissimo
positum: quod loco suo plenius commentari sumus. Viduas autem per sexagesimum ostendit, qui
numerus per indicem eiusdem læuæ, qui extremum pollicis articulum arctè complectatur, exprimi-
tur. Idem fatentur omnes. Sed Hieronymus ne fallamur, admonet, transferri numerum centesimum
ab læua in dexteram, per digitum & gestum scilicet, qui vnitatem in læua constituit, in dextera cen-
tena conficiat, atque ita de cæteris. Atque hoc est quod ait, *Sed non eadem manu*. quam manum? eam
intelligit qua non vtimur in centenis, cuius scilicet digitis nuptæ significantur & viduæ, quarum ma-
num

Explicatio
loci citati
ex Hieron.

A num hieroglyphica superius & explicauerat, & ingeniosè interpretatus erat. Sed quo modo corona hæc dicit aliquis, circumflectetur in auriculari? Respondemus: si digitum cum ita inflexeris, ut digiti eius unguis mediæ palmæ tuberculum appetere videatur: id ita coronæ plexum imitabitur, ac si arboris cuiusvis ramulum ita flexeris, ut cacumen eius ad locū, vnde germinare cœperat, inflexeris. Nam gestus hic (ut quod necesse est identidem repetamus) in læua vnum significat, centum in dextera, ut singula copiosius suis quæque locis enarrabuntur. Nunc quoniam lectorem aspera & morosa forsitan disceptatione lassauimus, libet in huius gesticationis sententiam lepido Nicarchi epigrammate aures animūque aliquantulum delinire. Iocatur enim is in Coryttarin annosam vetulam, quæ præcano cum esset capite multatque dicacitatis, ac Nestori comparata, nondum eum ita grandævum esse sineret, quæ Ceruus annis superasset, ea ætatem suam leta manu veram dissimulans inciperet numerare, tamen & viuere, & luminis beneficio frueretur, & firmis ingrederetur pedibus, æquè ac si esset adolescentula. Quare maximè verendum ne Plutoni sinistri aliquid acciderit. Sed Nicarchum ipsum audiamus, quem falsò quidam Nicandrum vocant:

Nicarchi
iocus in Co-
ryttarin.

Ἡ πολὺ κροτάφοισι κοτυθάρης ἡ πολὺ μὲν
χρῆμα, δι' ἣν Νέστωρ οὐκ ἐτι πρεσβύτατος.
ἡ φάτος ἀδρῆσας ἐλάφῳ πλέων, ἡ χερεὶ λατῇ
γῆρας ἀεθμείδῃ δ' ἄλλοτερον δόξα μὲν,
ζῆ δ' ἡ καὶ λίσσασα καὶ δέ τ' ἵπ' οἶατε Νόμφῳ
ὥς τέ με διαζέων κῆτι πέπονθ' αἰδῆς.

Quod si quis Epigramma ipsum Latine sibi cani postularit, id huius est sententia:

B Multum garrula anus, caput omne Coryttaris alba,
Propter quam Nestor non sit adhuc senior:
Que Ceruus annis superavit, quæq; sinistra
Vite iterum capiet connumerare dies:
Vixit adhuc, cernit, pede firma est, virginis instar,
Plutonem ut dubitem passum aliquid grauius.

Et quoniam in Nestoris ætatem incidimus, synecchia postulat, ut quatuor etiam Iuuenalis carmina subiungamus:

Rex Pylus, magno si quicquam credis Homero,
Exemplum vite fuit à Cornice secunda.
Felix nimirum, cui tot per secula vitam
Distulit, atque suos iam dextera computat annos.

V N I T A S.

SED iam strato itinere, sopitisque controuersis, ad ea quæ liquida manifestaque sunt procedamus, digitosq; ipsos erumpere gestientes è carceribus emitramus: primique spatia corripiant auriculares, alter & alter, quorum qui in læua est vno omnium consensu vnitatis indicium est, si unguculum ad medium volæ tuberculum aduertat, quasi coronam quandam flectere medietur. Itaque si fasces à dextera alicuius statux fuerint, læuà verò eo gestu prætendatur, primi Consulatus hieroglyphicum apparebit, vel si alia fuerint insignia alicuius honoris indices, primum eo positum ostendet, atque ita de reliquis.

In quo ex-
plicatio bal-
lucinat
credidit Do-
mit. Calde-
rinus.

C E N T V M.

AB hoc læuæ digito ad eundem dexteræ conuersi, eodem gestu quo illo vnum, hic centum, ut iam constare potest, significari profitemur. Neque id prætereundum, quod centenarius numerus Virginalis, ut sacrarum literarum interpretes tradunt, appellatur: de quo apud Mattheum habetur cap. x. i. i. Quandoquidem iis qui vitam rectè, piè, sanctèque instituerunt, tria sunt proposita præmia, vel fructuum prouentus: aliis trienarius, aliis sexagenarius, aliis centenarius. Tricepararius quidem iis, qui maritalem secuti vitam, eam coniugio minimè contaminato peregrè: nam numerus ille, ut loco suo dicetur, aptus nuptiis. Sexagenarius iis, qui viduitatem aut cœlibatum incorruptè atque integrè custodierunt. Et sexagenarium annorum numerum viduitatis esse identidem ostendimus. Centenarius demùm iis, qui virginitatem intaminatam incolumemque ad vltimum vsque vitæ terminum seruauere. Eucherus centenarium hoc præmium non tantum ad virginum merita, verum etiam ad martyrum mercedes præmiæque proposita contendit. Hierosolymitanus Hefychius, perfectissimum, ait, centesimum ideò concipimus, quia quinquagesimus, quæ spiritus sunt, amplectitur: vnde Pentecoste Spiritui sacra. Bonorum verò operum fructus, qui mensem omnem excellit, in Euangelica lectione ad centesimum vsque cumulatur. Adamantius quoque numerum hunc plenum in omnibus atque perfectum autumat: atque totius rationabilis creaturæ sacramentum intra se continere,

Virginalis
numerus.

Maritalis
numerus.
Viduitatis
aut cœliba-
tus nume-
rus.

AD læuam autem, vnde digressi sumus, reuertentes, si vti de vnitate dicebamus, aut Consul, aut Imperator, aut Dictator, vel quid huiusmodi fuerit, qui dignitatem eandem sibi accessisse indicare voluerit, non insulset statum ponet, in cuius manu læua annularis digitus eodem inflectatur modo, atque eodem loco cum ipso minimo applicetur. Duo enim, vel bis, vel iterum, eo gestu exprimi manifestum.

CORPVS, VEL IMMUNDITIA.

*Dualis numeri mystici
cui sensus.*

IPSE verò dualis numerus mystico significato corpoream indicat naturam, & pro immundis accipitur in sacris; quòd is numerus faciendis generandisque corporibus aptari solet, de quo videndus Adamantius lib. III. in Epistolam Pauli ad Romanos, vbi de propitiatorio loquitur. Sumonet D. Hieronymus in hanc sententiam aduersus Iouinianum, animaduertendum esse iuxta Hebraicam veritatem, in primo, & tertio, & quarto, & quinto, & sexto die, expletis operibus singulorum subiectum esse: *Et vidit Deus quòd esset bonum*, in secundo verò die hoc omnino subtractum, vt admoneremur non esse bonum duplicem numerum, quòd ab vnione diuidat: nam vnitas tota Dei est, dualitas verò significet hieroglyphicè fœdera nuptiarum, quibus vbique Hieronymus paulò se infensio-rem ostentat.

*Sed & mo-
tus, multi-
dinis & opi-
nionis sym-
bolum.*

D V C E N T A.

EODEM verò ipso gestu quo in sinistra DVO, in dextera digitus, idem DVCENTA significat.

I I I.

MEDIVS autem, quem nonnulli Medicum, plures Infamem & impudicum appellant, ita penes duos inferiores adcuruatus, ac si citharæ cuiuspiam filo vna serie gestuque apprimendi essent, ternarium effingunt numerum. Quòdque superius de titulis & honoribus attigimus, vbi tergemini cuiusquam notandi essent, hoc assumi potest hieroglyphicum.

A N I M A, D E V S V E.

*Ternarius
numerus.*

SED ipse etiam numerus suum habet significatum: quippe qui incorporeæ naturæ consecratus, nunc animæ, nunc Dei simulachrum, hieroglyphicumque est, de quo multa Pythagorici, multa etiam veteres Theologi disputarunt, quæ breuitatis causa sunt prætereunda. Illud tamen non omit- tam, Propitiatorium in diuinis institutionib. lōgitudine duorum cubitorum & semis fieri demanda- tum, vt id Christum hominem significaret, quod & apud Paulum epistola ad Romanos habetur: qui quidem licet verus esset homo, quem proposuit Deus propitiatorium per fidem in sanguine eius, ali- quid tamen habuit quod humanam excederet naturam, tria tamen non exæquaret: nam pater eo maior est. Sed si quis hæc apertius declarari sibi voluerit, ad eius epistolæ interpretes accedat. Quòd verò paulò antè binarium malum esse dicebamus: sacerdos Heb. cap. III. Regum, dualem numerum pessimi spiritus esse suspicatur, vti Dei ternarium. Nā cū Angelus Domini Samuelem bis vocasset, tertiam vocationem expectandam duxit, vt vocem diuinam esse cognoscere.

C C C.

*Virg. Æn.
lib. 4.*

EODEM gestu digitoque quo tria in sinistra, CCC. in dextera significantur. Sed & vocabulum ipsum suas habet significationes. Trecenta siquidem pro magno admodum numero ponuntur, vt apud Catullum: *Expecta endecasyllos trecentos, quos simul complexa tenet trecentos*, & multa huiusmo- di, etiam apud alios: *Et trecentenas erroribus impleat vrbes. Trecentum nives tondent dumenta iuueni. Trecentum sonat ore deos*. Sanè cū superius centenarium plenum atque perfectum numerum esse ostenderimus ex Adamantio, eundem triplicarum, supremum quid significare nulli dubium relinquitur. Sed trecenti in Arce longitudine cubiti, ostendunt hominem qui sit à centenario lapsus, hoc est, qui à tota rationis summa pro ignorantiam deciderit, facillè posse per Patris, & Filij, sanctique Spi- ritus cognitionem in trecenta restitui. Hic autem animaduertendum est, posse nos gestuum confor- mationibus illud coniectari quod ait Plinius libro XXXIII. cap. VII. Ianum à Numa rege dicatum digitis ita figuratis, vt CCCXV. dierum nota, per significationem anni, temporis, & xui se Deum indicaret.

C C C L X V.

*Pliniani lo-
ci explica-
tio.*

CVM itaque Plinius dicat, *digitis ita figuratis*, verisimile non est, quod nonnulli putant, in dextera insculptam fuisse literam T, quæ apud Græcos trecenta significat, in læua verò Z & E, quæ sexa- gintaquinque supputant. Dicamus igitur eius statux dexteram eo gestu figuratam, vt ea exporrecta tres inferiores digitos graduum in morem incuruatos haberet, qui gestus, vti dictum, trecenta si- gnat: læuam autem, vt paulò inferius patebit, ita conformatam, vt index pollicis vngui circumductus, arctissima

Arcitissima eum circulatione complecteretur, infamis verò mediam palmam versus adcuruaretur, duobus reliquis extantibus quantulumcumque porrigi poruerit: ita enim quinque & sexaginta describit: annum enim ad huiusmodi dierum numerum intelligi debere ciuilliter Pandeſt. vltimo Paulus ait. Et intercalarem, quo ſcilicet bis ſexto calendas Martias dicimus, quatuor quoque anno nihilo ſecius eodem dierum numero ſupputari, manifeſtum: quia duo illi dies vnius vice habentur, nec intereſſe ait Celfus, vtrum priore an poſteriore die quid actum ſit.

I I I I.

TRIVM igitur numerorum geſtibus ita poſitis, inſequentium aliorum trium ridicula propemodum ſeſe offert geſticulatio. Nam quatuor exprimere cum volumus, minimum ſuſtollimus reliquis in incuruatione ſua permanentibus Ita *quartum Cos. Imp. Diſt. & reliqua.*

C C C C.

EADEM ratione modoque in dextera iidem compoſiti digiti, CCCC. conſtituunt. Nec ſuper hoc aliud ad negotium.

V.

QVINQUE autem, aut quinquies oſtendere qui volunt, annularem & minimum exporrigunt, impudicum palmam verſus incuruant, vti in Iani ſtatua dicebamus. Neque quidem hoc tantum ſigno quinarium ſignificabant. Egyptij, verum etiam per ſculptæ Stellæ hieroglyphicum, propterea quodd, vt Horus ait, ex innumerabili ſtellarum multitudine quinque tantum ſunt ea prærogativa prædita, vt mundi, quod illi aiebant, curam gererent, humanis rebus omnibus conſulerent, nihilque apud mortales fieret, quod ab earum arbitrio non penderet. Ego, ſi mihi dicere liceat, deſumptum puto à radiorum numero, quo Stella piſcis inſignita eſt, quod & Naturalis hiſtorie ſcriptores tradunt, & ego in Anconitanum litus ciectas magno numero conſpexi, & manibus meis attrētaui. Sedenim de hac plura loco ſuo in Cœleſtibus enarrabuntur.

*Quinary
hieroglyphi
cum.*

S E N S V S.

SED & ipſe quinarium numerus quomodocumque deſcriptus figuratſue, ſuam habet hieroglyphicam in ſacris ſignificationem: pro quinque enim ſenſibus accipitur. Vnde illud Ambroſij per uulgatum de quinque virginibus prudentibus, & totidem fatuis. In antiquioribus verò Moſaice legis præceptis, qui peccaſſet in ſanctis, tantundem reddere iubebatur, & ad illud quintas adicere, quod in exemplaribus Græcis *Πεντακισ* legitur, vt ſcilicet ita intelligamus: *Si quis de ſacris vel oblationibus vel muneribus in uſum pauperum erogatis, aut pro templi ædificatione, alteriusve voti operis designatione datis, quinque interuertiffet, oportere eum quinque ſarta tecta reddere: mox peccati veniam imploraturum Πεντακισ adicere, hoc eſt, & altera quinque & aliquid in ſuper auctarij. Quam ſententiam Cyrillus examinans ita meditatur: Si quis, inquiens, quinque ſenſum opus peruerterit, & debito honeſtòque vnumquemque officio defraudauerit, oportere eum ſynceros illos, & integros Deo reſtituere, mox alios quinque interiores adicere, & horum omnium denique ſummam & ſolidationem quandam ſuperaddere, firmum ſcilicet bene agendi propoſitum, ſi Deo ſatis ex aſſe facere voluerit. Eodem facere videtur, quod ab vno menſe ad quintum uſque annū didrachmæ quinque, hoc eſt, vt Hieroſolymitanus Heſychius interpretatur, quinque ſenſuum perfectio, ſic oblatio: quæ ideo per geminarum numerum exprimitur, vt intelligamus, ea quæ puer ſenſibiliter audit, audit, guſtat, odoratur, & tangit, ea etiam con duplicet, dum ad intellectum ea accommodare fue-
inſtitutus.*

*Quinary
numeri my-
ſticum ſen-
ſum.*

Q V I N G E N T A.

IDEM geſtus ex iſſdem digitis in manu dextera, quingenta ſupputat.

V I.

ANVLARIS verò in læua ſolus incuruatus, auriculari & aliis exporrectis, ſenarium oſtendet, de quo multa apud Macrobiū libro ſexto.

*Capite 13.
& Cenſori-
um ca. 12.*

S E X C E N T A.

IN dextera verò eodem deſcriptus modo ſexcenta colligit, qui numerus apud Latinos pro maxime ingenti copia, numeroſiſſimæque multitudine, ac propemodum infinita, hieroglyphicè proferri ſolet. Ad Atticum Cicero: *Venio ad epistoſas tuas, quas ego ſexcentas vno tempore accepi.* Ad eundem idem: *In quo multa moleſta, diſceſſus noſter, belli periculum, militum improbitas, ſexcenta præterea alia.* Lepidèque Plautus, Captiuiſ, *Sexcentoplago* nomen fecit illi, cui plaga innumera nunciabantur. Sed ne ſexcenta cuiusmodi proferam, ad reliqua enarranda progrediar.

VII. D C C.

BIs iam trium digitorum ſpatiis decurſis, tertium iterabimus, quod palmam moueat. Facta igitur ad auricularem repetitione, cum dicimus, quantulumcumque porrigi poteſt, ad inum uſque

palmæ tuberculum appressum, septenarij numeri signum esse. Et in dextera, septies centeni. Eo verò D
gōstu componendo medius quoque adflecti, cogitur, ac veluti gnomō horarius supra anularem pro-
minere, vt ea sit eius digiti figura, quam trapezitæ nunc in septenario notando declinant, in hoc sci-
licet signum 7.

CENTVRI O.

Nota 7. Cē.
inuenis si-
gnum.

AC, ne leue quid attigisse videatur, eadem trapezitarum nota in plerisque veterū monumen-
tis adsculpta, centurionis signum habebatur. Ostendit mihi Romæ vetustum admodum mo-
numentum ex marmore Thomas Petrosanctius, vir antiquitatum huiusmodi studiosissimus: in quo
& signum id incisum erat, & verba rem interpretantia, in hunc modum addita.

SIGNVM CENTVRIONIS, 7.

ET Bononiæ inscriptionem vidimus ad D. Petronij ædem, in qua signum idem eodem significato
incisum spectatur. Romæ etiam apud Paulum Cæsium Cardinalem inscriptionem vidi eius no-
tæ, quæ sic incipit:

M. POMPEIO. M. F. ANI ASPRO 7. LEG. XV.

APOLLINAR. 7. COH. III.

& quæ multa ibidem insculpta sunt militaria, de quibus in Armorum commentario abundè memi-
nimus.

DEVS.

E

Septenarij
numeripra-
rogatiua.

NON erat autem otiosum Septenarij nomen, quod hieroglyphicum esse Dei Philolaus assecue-
rat: quippe quoddam ea sit eius numeri prærogatiua, vt ipse sibi similis, alter ab alijs sit, veluti Deus,
dux & princeps, vniuersorum solus semper singularis & immobilis. Inter enim ea quæ intellectu per-
cipiuntur, septenarius sine motu est, neque quicquam patitur. Nam alij numeri partim generant non
geniti, partim generantur, cum minimè generent: alij vtrunque obeunt munus, solus verò septena-
rius vtriusque conditionis immunis. Vnitas quippe à nullo prorsus genita, numeros omnes quotquot
habentur, generat. Octo verò generantur à bis quatuor, nullum autem generant. Nam numeri hic
infra denarium intelliguntur. At quaternarius eorundem, & parentum & liberorum ius obtinet, octo-
narius quippe gignit, à bis duobus ipse genitus.

PALLAS.

QVORVM cum nihil accadat septenario, quoddam sine matre sit, quoddamque virgo Palladi assimila-
tur, & quorundam symbolico hoc vtentium idiomate mos fuit summi Dei sapientiam voca-
bulo ignoqque Palladis interpretari: quanquam vbi figuras mathematicas aliquot hoc commen-
tandi genere declarauimus, ternarium & quæ septenarius significata habeat in Diuinis literis, dicenda
sunt hic satis fuerit pauca hæc attigisse.

OCTO. OCTINGENTA.

MEDVS itaque auriculari adiectus, ita vt vnà cum eo extremam volæ partem apprimat, octo- F
narij numeri hieroglyphicum erit in læua: in dextera octies centena recensita indicabit.

IX. CM.

MEDVS demum ad extremam palmæ volam vnà cum duobus inferioribus applicatus, ita vt
totam ob tegant, nouem in sinistra constituit, in dextera nouies centena.

MVLTVDO.

Nonena-
rii nume-
ri.

EST etiam nouenarius ipse numerus hieroglyphicus: quippe qui se non intra cutem contineat,
sed effusus plurimos significet, quod Theon obseruat in Arati carmine, ἐνεαγενεα κορώνη, ποτ
quoddam nouem, inquit, ætates vinar, sed quoddam perquandiu, vt Tibullus.

Viuere Cornices multos dicuntur in annos.

Apud Nicandrum ἐνεακέντηρον leges, pro, aliquot præditum aculeis. Idem ἐνεαδέσμιος σφοδρόδους in Scorpij
cauda ponit, cum septem tantum in ea compages enumerentur. Pro multis igitur nouem posita
interpretes agnoscunt, de quo satis in Scorpij commentario. Quin & Alcaeus Hydram ἐνεακέ-
φαλον eadem ratione dixit, cum Simonides eam πεντηκοντακέφαλον tradat. Quem imitatus Maro,
ita super ea:

Quinquaginta atris immanis hiatibus hydra.

Ad hoc etiam facit, quoddam Hesiodus nouem inquit noctes Iouem cum Mnemosyne iacuisse, vnde
Musarum prolem suscepit. Oportere enim, aiunt interprete, cum diu studiis incumbere, qui sit mox
aliquot ingenij atque doctrinæ memorabile testimonium relicturus.

A

- Nam decem Bos luca per annos

Parturit, ingentem prolem paritura, nitensq,

Dentis ebur, decora ampla virum, decora ampla Deorum.

D E N A.

P O S T Q U A M igitur digiti tres inferiores triplici decursu ludi sui partes peregrere, athletas nunc spectabimus: pollices quippe, indici vnumquemque suo commissos, varia quorum colluctatio à læua theatri parte per decadam campum, altera verò ad dexteram lucta per numerosissimas chiliadum arenas exercebatur. Erit igitur confectus primus læua index in primam pollicis sui fustiginem vnguem affigens, quem attractus pollex ita vrgeat, vt colluctatorem strangulatione quadam clidere videatur. Hieroglyphicum hoc denarium, alterum verò ad dexteram millenarium recensebit. De denario locus patet apud Apulcium Apologia: *Si triginta annos pro decem dixisses, pesses videri pro computationis gestu errasse, quos circulate debueras digitos aperuisse.* Quò verò pacto digiti tricenario aperiantur, loco suo dicemus. Apud Horum Nilicum inuenias lineam vnā surrectā cum alia superne deiecta, vel incumbente, decem linearum quæ in plano ducendæ essent, hieroglyphicum esse. Puto ego hunc exprimere voluisse denarium numerum: cuius scilicet denæ vnitates per lineas totidem significari, tanquam per puncta, solitæ essent, quæ apud Ægyptios eiusmodi tantum figura comprehendenderentur: compendiosam enim rationem aliquam in numerorum notis nationes omnes, quæque suam, excogitarunt. Omnino enim codices quos inspexi, omnes eo loco mendosi sunt præsertim impressi, qui sic habent, *γραμμὴ ὅρῃ μιὰ ἄρα γραμμὴ διπλοκαμμένη διὰ γραμμὰς δέκα ἑστῶτας σημαίνει.* Sed & in manuscriptis aliquid desideratur, quorum minus corrupti ita habent, *γραμμὴ ὅρῃ μιὰ ἄρα γραμμὴ διπλοκαμμένη* (hic vacuum relictum) *ἢ διὰ γραμμὰς δέκα ἑστῶτας σημαίνει,* quorum hæc est sententia: *Linea vna recta, vnā cum altera superne sibi adscita linea vel (hic vacuum) vel decem lineas planas significant.* Puto autē lineas illas ita ducendas. *T.* Nam aliquid simile apud nos est cū linea plana superne ducta; cui puncta numeralia subiiciuntur, quæ singula vnitates ostendunt, duplicatum numeri tantumdem significat, quot sunt signa, quæ planæ illi lineæ subdita conspiciuntur, vt *II I I* VIR. aut *I I I I I* VIR pro Sex. vir, & Decemvir. In Ægyptiaco verò signo, superior illa linea producta ostendere videtur, licet vnā tantum signata sit, x. tamē sibi vnitates adsciscere. Quod verò de duplicandis punctis dicebamus, multis potest veterum inscriptionibus confirmari, sed vnā tantum exempli loco ponam, quā Venetiis apud clarissimum virum Danielē Ranerium Senatoris antiquo lapidem ita notatā inspexi, *I I I I* VIR. quod tantumdem est, ac si *DECEMVIR* scriptum esset. Intelligendum enim est puncta illa quatuor, linea illa superne ducta, duplicari. Quod verò ad Horum attinet, id ideo apposui, vt castigatiorē codicem querendum admonerem. Nec me later Probum de notis antiquorū, eius lineæ superne ductæ signum ad millenarium vsque prouehere: sed in eo libro multa sunt multorum arbitrio, atque etiam errore, inculcata, neque rei cuiuspiam ita intelligentia magis nostro tempore desideratur, quam inscriptionum eiusmodi vera cognitio. Ad id verò quod supra læuæ pollicem indici, quippe decadas chiliadibus, respondere asserabamus, Romani quoque ad Ægyptiorum, Chaldaeorum, Persarūque imitationem, cū decem significarent, per x. duplicem literam suam, quodd, decussatio, qua insignis est, locutionem denarij saperet, mille facturi, litera eadem in suo iure conservata, capite tantum à dextera læuāque oppositis semicirculis, cuiusmodi alij apostrophos, alij, vt Victorinus, Sicilicos appellauerunt (est enim sicilicus ponderis certi mensura, quæ signo hoc *Ω* figuratur) coniungere: ac ita ex X. litera, vt dictum est, sua, *∞* millenarium hieroglyphicū formauere, vt quò gestu læuæ digiti decem ostendunt, eodem dextera mille proferunt. Quamuis Priscianus, qui nihil non arrogat Græcitari, id secundum Atticos, quibus *χίλια* mille sunt, factum velit: atque ideo veluti illi ad hunc numerum prima tantum nominis litera vsi sunt, quippe x. ita nos m. pro mille posuerimus. Sed hoc nunc vincit, quin notam eam, quam supra posuimus, à sua potius litera, quam à græcanica Romani desumpserint. Non est autem hic prætereundus Ciceronis locus, epistola ad Tironem, qua incipit: *Quid igitur non sic oportet? vbi in vulgatis codicibus scriptum, Helio nequissimus sestertia c. dabat, nullo aprico hortu, nullo emissario, nulla maceria, nulla cassa.* In venerandæ antiquitatis codice bibliotheca Medioeacensis Florentiæ scriptum obseruaui: *Helico nequissimus H-S. ∞ dabat, id, sestertia mille dabat, indicat.* Idem hieroglyphicum in multis antiquorum memoriis animaduerti, notumque est Rauennæ marmor vetus ita inscriptum: *OB MEMORIAM PATRIS SVI DEC. VII. COLLEGII FABR. M. R. H-S. ∞ N. LIBERALITATE DONAVIT & quæ sequitur: hoc est, Decurionibus septim collegij fabrum municipij Rauennatis sestertia mille numm.* Hæc verò etiam apud antiquarum inscriptionum impressores ineptissimè corruptissimèque edita sunt. Idem in antiquis inscriptionibus indicant *Ω* & *Ψ*. de quibus loco suo, vbi quinquagenarij numeri hieroglyphicè prosequemur. Sūt quæ millenarium numerum, per miliaris spicæ hieroglyphicum indicent, neque quidem authores ab sunt, qui genus id segetis nomen à maximo granorum numero, mille scilicet, accepisse tradant, v in spica dictum.

*X, nota a-
pud Roma-
nos acceptio*

Quinimo
potius miliū
à mille di-
elū propter
multitudi-
nem acino-
rum.

*Indenari
duodenari
vi hierogly-
phicum.*

XI. XII. & reliqua.

H Is igitur eo gestu constitutus, ubi accidisset vt denarii reliqui etiam numeri infra x. adiungendi essent trium illi, vt ostenduntur inferiorum digitorum flexionibus correctionibusve

significabantur: Vndenarius quippe, indice ac pollice pro decem circulatis, auriculari mox eo loco, vbi vnum significat, adflexo: Duodenarius, firma denarii circulatione permanente, annulari ad auricularem adiecto. Ita reliqui numeri vsque ad vnum de viginti, prout per inferiores digitos ostendit, satis explicatum.

X V I.

QUONIAM verò sextodecimus numerus inter hos collocatus, eiusque significatio magni apud Ægyptios momenti fuit, & iam constat numerum cum per medium molliter inflexum, & indicem & pollicem circulatos significari: nunc quid ipse sibi velit numerus, videamus.

VOLVPTAS.

SANE quidem Ægyptij sacerdotes per eiusmodi numerum eo, vti verisimile est, gestu signatum, voluptatem præcipue Venerem indicabant. Ab eo siquidem annorum numero adolescentuli ad muliebres consuetudines, & oblectamenta nequitia inceptant animum applicare, licet ad ter septimum vsque annum semen infœcundum esse dicit Aristoteles. Quod si prolificum sit, vel exigua, vel imperfecta generari autumat. A bis septimo autem anno pruritu Veneris incitari vult, à quo etiam tempore pubescere plimum incipit, stupresque imitari, vt Almazon Crotoniata ait, quæ semen larum florescunt prius. Atque hic ille est ætatis flos, de quo sæpius apud auctores, vt apud Terentium: *Anni? sedecim, ætatis flos ipse.* Et Ouid. Philosophia istiusmodi non ignarus, cum Narcissum ostendere vellet eius esse iam ætatem, vt amoribus dare operam posset, ait:

*In Eunucho
Ouid. Me-
tam.*

*Ad verbum
ex Censori-
no ap. 4.
Hucorum
more coitus
appetere.
Conformis
ibidem
Pueri, vel
pubem, &
puerem.
De artis
poetica.*

Iamq, ter ad quinos vnum Cephisus annum

Addiderat.

Indicium autem incepti coitus est vox crassior & inæquabilis, quæ secunda ferè omnibus hebdomade, vel saltim incipiente tertia, euenit, & subalaris odor. Aristoteles id *παυλίζω* appellat. Antiqui nostri, vt Censorius ait, Hirquitallire dixerunt, & quibus corpus olere incipiat, Hirquitallus. Nam annorum quatuordecim vel *πένδε*, vel *ῥήεν* appellabant, ad sexdecim verò *ῥήεν*, vt Terentianum illud obiter interpretemur, *Postquam is excussit ex ephelis.* quâquam *ῥήεν* quoque vnica locutione Græcis dicitur de grandiore iam adulescentia. Adstipulantur huic Ægyptiorum commento Astro- nomorum traditiones super ætatum affectibus: illi enim Lunam ad quintum vsque annum infantem temporemodum ducere dicunt: decennium inde Mercurio adscribunt: vnde illud eius ætatis studium rerum plurimum, & mutabilitas, & inconstantia, vt modò hoc, modò illud appetant, hinc gestiunt paribus colludere, temereque iras colligunt atque ponunt, & vt Horatius ait, *mutantur in horas.* Mox hominem sextodecimo ætatis anno in Veneris ditionem deuenire asserunt. Ad hunc vsque annorum numerum & Seruius Tul. & Terentius Varro pueritiam protraxerunt. Nam Rex in Institutionibus suis pueros ad sextum decimum vsque ætatis annum appellauit, ad quintumdecimum Varro. Iuniores ille à sextodecimo, ad sextum & quadragesimum vsque dicit, adolescentes hic ad trigésimum vsque. Quod reliquum est ætatis apud illum seniores habentur. Apud Varronem à tricesimo ad quintum & quadragesimum, iuniores, inde seniores, ac demum senes appellantur. Diuersa hæc aliquantulum ætatis descriptio apud Pythagoram, qui vitam hominis quatuor ætatibus dispe- scit, viginti vnique annos impertiens: pueritiæ quippe, adolescentiæ, iuuentuti quam Latini virilitatem potius appellant, ac senectæ demum: quas totidem anni temporibus æquiparauit, vt suo loco singula tractauimus.

EXCESSVS.

*Sedecim pe-
dibus super-
rare benedi-
cēdo orato-
res.*

PRÆTEREA sciendum est, hunc quoque numerum ex eorum esse classe, qui multitudinem, excessumve significant. Cum enim dicimus sedecim pedibus superare, intelligimus maximo excedere intervallo. Vsurpatum ab Aristide, qui Periclem dixit *ἐκκαίδεκα ποδῶν ὑπερῖν τῶ ἐπταετῶς ἐν τοῖς λόγῳ.* Ab Eupoli, vt Bruto ostendit Tullius.

X X.

*Signū nu-
meri xx. &
xxiii.*

CVM verò xx significare vellent, pollicarem vnguem infimæ indicis suffragini (vt hoc pro re vtar vocabulo) adprimebant: vbi scilicet index ab infami incipit separari. Beda verò, cuius codicem in damno esse suspicor, non enim adduci possum virum tam eruditum ita scripisse, vt infamem hieroglyphico eiusmodi admisceret, quippe qui apud eum scriptum legerim, impudici summitatem inter nodos indicis & pollicis arte figendam esse: quod si quis facere meditetur, id subse- quetur incommodum, vt neque quo pacto possis tria & viginti comonstrare, neque vnum de tri- ginta representare, & alia multa eiusmodi: cum in *xxiii.* ostendendis tres illi inferiores digiti artius contracti, lineæ, quæ palmæ eiusdem flexu media sit, ita applicandi sint, vt trium graduum spe- ciem præ se ferant. In nouem verò & viginti notandis, iidem digiti quantum exporrigi possunt, ad palmæ vsque radicem apprimantur. Quare necesse est decadas omnes, indicis & pollicis tantum ge- sticulationibus explicari, nullo eorum in societatem admisso digiro, qui partem eam quæ Numerus vocatur, indicent. Ac ne quis autoritate cuiuspiam decipiatur, Erasmus ille multis, qui in Hiero

A in Hieronymum ad Iovinianum, ubi de virginitatis agitur hieroglyphico per coronam expresso, inepta quædam somniauerat, quæ nemo unquam eruditorum cogitasset: cum errore mox recognouisset, dum cognitora, ut ipse dicit, traditurum se profitetur, loco hoc impegit in Bedam, imò in vitium Bedæ codicem Eandem iacturam fecit in quinquagenarij nota, cum apud Bedam scriptum sit corruptissimè de ρ Græcæ literæ similitudine, quod loco suo, suæ dabitur luci.

*Erasmus
sua emendat.*

V O T. X X.

C V RÆ pretium mihi videtur, antequam vicena hæc amittam, quid sibi velint notæ V O T. X X. in numis & aris, vel, ut vulgus ait, triumphalibus arcubus, explicemus. Dicimus itaque fieri solitum id in salutis augurium, cum scilicet S. P. Q. R. vouebat hæc vel illa sacrificia se laturos, ludoscve celebraturos, aut ædes dedicaturos, si præscripto annorum spatio Respub. in eodem statu permanisset, quo tunc florebat cum vota suscipiebant. Hinc apud Cornelium Tacitum legas, salutis augurium quinque & viginti annis omissum repeti, ac deinde continuari placuisse Claudio Imperatori. Fuisse verò salutis augurium in hunc modum, ait Dion, ut si Deus permittat, salutem populo poscerent, quasi ne salutem quidem à diis petere fas sit, nisi prius hoc ipsum dii concesserint. Obseruabatur autem quotannis dies vna, in qua nullus ad bellum exercitus proficerebatur, nemo contra hostem se pararet, nemo pugnaret, quod in bellis ciuilibus haudquaquam obseruari poterat: hoc salutis augurium, cum aliis cæremoniis iam abolitis, restituit & Augustus Cæsar. Apud Lium sæpe reperias vota eiusmodi facta. In ara siue arcu Constantini Romæ V O T. X X. scriptum, aspicias. In numo Maximiani Pœni V O T. X X. in media laurea positum. Ita plerisque aliis locis & numis, V O T. X. alibi, V O T. X X. votis quippe decennialibus, votis vicenalis, tricenalis: reatum scilicet voti solum, quod ita postea posteritati commendabant, factis aut ex ære aut marmore monumentis.

*Maximiani
Pani numus.*

M V L T I T V D O.

I L V D autem scitu non indignum, quod vicenalis numerus multitudinis significatum habet de quo Theocritum legas:

Ἰδ' ἐκ τῶν ἐκείνων ὁ γενάρης ἐν ἑκατὶ πένδεσσιν.

Viginti natorum Hecuba neque maximus Hecfor.

Vbi Poëtam numero abusus aiunt interpretes, pro multorum: propterea quod sit numerus multitudini maximè congruus, quod etiam apud Simonidem obseruarunt. Homerus in eiusmodi significatum Vnde viginti posuit, quod Latini vno minus viginti dicere consueverunt.

D V O M I L L I A.

V I G E N A superius eo gestu figurari ostendimus, cum pollicis læui vnguem in eum indicis & infamæ infimum locum, ubi digiti illi duo diuaticari incipiunt, affixerimus. Idem gestus iisdem digitis in dextera, duorum millium est hieroglyphicum. Neque ultra repetemus, quæ super hoc gestu perperam à quibusdam aliis excogitata sunt. Sed ad calcem festinantes, triginta iam & ter millia proferemus.

C X X X.

T R I G I N T A, ut ex Apuleio dicebamus, in denario indicabantur, indice & pollice adaperitis: ita tamen, ut vtriusque vngues ad osculum quodammodo coirent blando, inquit, amplexu Beda. Hieronymus eorum digitorum coniunctione molli.

N V P T I A.

E S T verò numerus tricenarius nuptiarum hieroglyphicum, ut sacri Euangeliorum interpretes super Matthæo, affirmant, quod non multum abest ab eo numero per quem Ægyptij maritalem copulam, siue, ut apud Horum est, maris & femine congressum significabant: gemine quippe voluptatis interuentu. Nam cum numerus, ut paulò antè dictum est, x x i. voluptatis signum haberetur, illi mox duo atque triginta nuptiarum hieroglyphicum esse constituerunt. Nuptiæ verò coniugalisque coniunctio eodem hinc significato accipiuntur. Qui quidem congressus vtrique voluptuosus, cum, ut Ouidius diceret, *utrinque resoluat*, geminari identidem poscit ipsum voluptatis signum. Atque hoc illud est in Diuinis quoque literis, quod trigessimus annorum numerus pro maritali copula ponitur. Vnde fructus ille trigessimus, qui offertur Deo, cum coniugalis vita castè puritèrque, & nulla alterutrius partis iniuria cum fide peragitur. Commodè verò fecerimus, si rem huiusmodi sculpturi, eam non ex duplicatis x v i. vel ex integro x x x i i. fecerimus, ac manum ipsam ea specie composuerimus, ut x x x i i. repræsentet, vnguibus, ut dictum est, læuæ manus duobus illis ad osculum coeuntibus, anularique & auriculari in flexum palmæ appressis, ut duo significant addita tricenis.

*Tricenarius
numeri in
sacris accep-
tione.*

IDEM gestus in dextera, qui x x x. in laua commonstrat, tria millia significat. Quæ fuerint verò apud Romanos millenariorum notæ, quæ paucissimis ætate nostra patuerunt, quæ earum ratio, in quinquagena & quingenteno numero copiosius explicabimus.

X L.

*Nota signū
q. quadra-
genarij nu-
meri.*

QUOD si pollicis eiusdem suffragio lateri vel dorso in laua eiusdem indicis superinducta sit, ita ut signo + facto digiti ambo quantum fieri potest extendantur, indice tanquam horologij cuiuspiam gnomone prominente, quadraginta significabantur. Atque hoc illud est quod apud Apuleium habetur: *Cum verò x l. que facilius ceteris porrecta palma significantur, ea x l. tu dimidio auges, non potes digitorum de gestu errasse, nisi forte triginta annorum Pudentillam ratus, binos cuiusque anni Consules numerasti.* Hæc ille disputat oratione secunda pro seipso, ubi Pudentillam quadagesimum annum non excedere contendit, quam Æmilianus iam sexagenariam deposuerat, idcirco nefas esset eam ad nuptias sollicitare, quando, ut sacri etiam interpretes aiunt, sexagenarius numerus viduitati sacer est, ut paulò infra loco suo plenius. Facit & ad virum hic annorum numerus. Nam Philon problemate propositio, *Quare Isaac quadragenarius Rebeccam duxit?* tempus id congruum maritali copulæ ait sapienti viro, idque fieri boni omnis causa: quia semen in vulua reconditur quadagenis diebus in masculum figuratur. Easus quoque quadragenarius Iudithen vxorem accepit.

I G N O M I N I A.

*Mythi e
quadra-
genarij nume-
ri significa-
tiones.*

APUD Hebræos verò in flagris quadragenarium numerum vel vno excedere infame habitum, & pro ignominia nota accipiebatur. Vnde illa in Actis v. *Illi autem ibant gaudentes à conspectu Concilij, quod digni habiti essent, qui pro nomine Iesu contumeliam paterentur.* Verbum autem Græcum illud *ἀτιμωτός*, habet in se aliquid, quod infamia notatum indicet, sed & intestabilis sit, & ad honores nō amplius idoneus haberi possit. Apud Hebræos enim lege cautum erat, ut si quis vel vnā plagam supra quadragenas accepisset, ad honores & dignitates consequendos non amplius idoneus haberetur. Hinc locus ille cap. xi. secundæ ad Corinthios epistolæ patefcit: *Αἰνέας quinquies, quadragenas vnā minus, accepi.* Cur, *vnā minus*, querit Theophylactus, atque ea citata lege iussisse ait Iudæos tot numero plagas, vnā minus, infligi, ne illi cederet ad ignominiam, si fortè percussor vltra constitutum numerum prouectus esset: quod si errore, vel casu aliquo accidisset, eam esse voluerant quadragenam: cupiebant enim eum per eiusmodi castigationes ad se trahere: quod si facere potuissent, par erat, ut hominis doctrina, ingenium, & fandi vis, honores sibi deposcerent, quos nequaquam deferre recusassent. Cauebant verò ne ad repulsam locus esse posset ignominia. Sunt qui simpliciter rem accipiant: quia Iudæi literæ tantum addidit, habebant in lege, non excedendum in flagris numerum quadragenæ. Sed non illud, *vnā minus*, pensitamus. Neque nescimus Moysem illum plagarum numerum idcirco non excedendum instituisse, ne fortè qui castigandus tantum esset, nimia flagrorum repetitione exanimaretur. Cuius verba sunt Deuteron. xxv. *Sin autem eum qui peccauit dignum viderint plagis, prosternent eum, & coram se facient verberari.* Pro mensura peccati erit & plagarum modus, ita duntaxat ut quadragenarium numerum non excedat, ne fœdè laceratus ante oculos tuos obeat frater tuus.

R E D E M P T I O.

EST & ea quadragenarij numeri consideratio in Diuinis literis, quodd à v. anno v. quæ ad vigesimum, qui se Deo vouerit, redimere sese potest fructu quadragenario, siclis quippe x x. x. x. ut Septuaginta reddidit, didrachmis Siclis enim, ut sæpe dictum, duabus æstimatur drachmis. Illæ igitur drachmæ sunt x l. Cuiuscæ rei hieroglyphicum significatum est, ut præter sensuum castigationem, possit ea ætas ieiuniis interim & orationibus vacare, donec eò perueniat, ut opulentioris doctrinæ fiat idonea. Ad operis cuius quandam similitudinem Moyse per x l. dies ieiunus orationi operam dedit.

QVATERNAM MILLIA.

*Millenarij numeri
& aliorum
nota.*

AC ne idem sæpius repetendo morosus fiam, qui gestus, quæve digitorum collocatio in laua fuit, cum uti. notarem, eadem figura statimque idem in dextera quatuor millia computabit. Quia verò polliciti sumus loco hoc rationem reddere, cur Romani millia hæc per rectam lineolam, & siclicos (ea est certi ponderis nota, ad apostrophos, quo nunc plurimum vtimur, similitudinem) hinc inde adalligatos figurarint, ostendendum est. Manifestum est millenarij numeri notam, quæ tam antiquis in marmoribus inspicitur, hæc fuisse figuram. duo millia verò siclicis ad rectam lineolam duplicatis tria millia, triplicatis quaternam millia, quadruplicatis Præteribo millenarij, quodd id signum & à Prisciano & aliis agnitum plerisque locis in conspectu est. Duo millia, Mediolani videas in hortis qui olim Zichi Simonetæ fuerunt, porta Comensi, ea inscriptione, cuius initium est, C. VALERIVS C. F. O. V. F. & quæ sequuntur. Cai fil. ob votum fecit. Denique **HS.** ARBITRATV
VALERIE

A VALERIE C. F. SORORIS. & Rauennæ apud Petrinum Suesanum, MONUMENTVM HS. EX TESTAMENTO. Sed impressores nonnulli signum vitiarunt, utpote qui H. S. C. T. D. D. imperitissime fecerunt. Terna verò millia hac ratione signata conspiciuntur in antiquissimo codice Mediceæ bibliothecæ Florentiæ, nunc ad D. Laurentij dicatæ per Clementem VII. P. M. epistola ad Caninum Sallustium, quæ libro II. incipit : *Literas à te mihi Stator*, eo loco. *Quod scribis ad me de drachmis CCCLIII. notatum est.* De drachmis , quod computat tribus millibus. Ac ne in quatuor millibus similiter signandis immorer, scilicet , hæc vt semel dicam, demum erit regula, vt quotiescunque siue apud Plinium, siue Liuium, & alios, præcipue verò in Verrinis, L. vnum inueneris duobus CC. præpositis, totidem verò II. subiectis, CCLII. interdum etiam hoc modo per X. denariam notam, CCLXX. tu, , facio, nulla dubitatione impeditus. Vbi CCCLIII. vel CCCLXXX. tu, . Vbi CCCLIIII. vel CCCLXXX. tu, . & millena tot similiter credas.

QUINQVAGINTA.

QUINQVAGINTA verò hieroglyphicè per digitos indicandis, læuæ pollicem, palma tota passâ, deorsum inflectes, & r. tertiæ apud Græcos literæ similitudinem effinges : non autem, vt Erasmus ex deprauato Bedæ codice scripsit, cum quinquaginta pollicem exteriori arcu instar Græcæ literæ ξ incuruatum ad palmam inclinabis. Sed iam ad huius numeri hieroglyphica veniamus.

REMISSIO VEL INDVLGENTIA.

B ERAT autem hic numerus remissioni & indulgentiæ consecratus. In veteri enim lege quinquagesimo anno cuiusque obligationis remissio condonabatur : quippe si quis possessionem distraxisset, recipiebat, si liber in seruitutem incidisset, libertatem assequabatur, indulgentiam debitor accipiebat, exul in patriam redibat. Quinquagesimus annus.

EFFOETVS.

PER eos qui alterum à quinquagesimo vitæ annum excessissent, cur nonnulli effæto iam corpore, mentis quoque & ingenij debilitatem significari dixerint, non fat scio : nisi Aristotelis dicto freti sint, qui in Politicis ait, post annos LII. ingenij vigorem euanescere. Vnde etiam Euripides Bæchis dixerit :

τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσοράω, νῦν δὲ οὐκ ἔχει.

Cerno, senecta vestra mentem non habet.

Atque alius non minus dicax, ait :

πολλὰ χρόνῳ μῆνυσσι, ἢ Φρονήσεως.

Canis indicant ætatem, haud prudentiam.

Sedenim ad hæc amplissimus erit alibi respondendi locus.

PLVRIMI.

ET hic quoque numerus, multitudinem significat, quo libenter vititur Maro :

---- *Quinquaginta intus famule.*

Quinquaginta atris immanis hiatibus Hydra.

C Quam tamen & Simonides πεντηκοντακίφαλον appellauit, cum Alcæus ἐνεακίφαλον dixerit, vt superiorius meminimus. Vt cumque autem quinquagenarius numerus describatur, spiritalis vitæ hieroglyphicum est : & animi eius qui diuinis intentus, sublimia quæque mente concipiat & contempletur : perinde ac duplicatus in centenarium, negotiosam significat. Quinquagesimo enim post resurrectionem die sancti Spiritus afflatus aduenit. Et operum nostrorum fructus vberrimi atque pinguisissimi, ad centenarium vsque numerum cumulantur, eorum, inquam, qui vitæ integri, scelerumque puri pergrinationis nostræ cursum pie sanctæque peregerunt. Hic verò numerus centenarius non sine mysterio per quinquaginta potius didrachmas, quam per drachmas centum exprimitur in significato huiusmodi : sed quinquaginta bis idèd complectitur, quia nullum bonum integrum & perfectum opus esse potest, absque ipsius sancti Spiritus ope auxiliòque. Ad similitudinem autem quandam gestus eiusmodi, qui quinquaginta præ se fert, factum putarim, vt Latini eius numeri notam L esse voluerint : quanquā non desint ingenia, quæ re super ea sic philosophentur, aut ratiocinètur potius. Numeri à punctis prius originem traxerunt : sed quia erant adeò exilia, puncta ipsa aliquantulum producere ceperunt ad instar vocalis, medix, ... I. II. III. IIII. Sed si ita processissent, vt vsque ad nouem lineolis totidem vnumquemque numerum notarent, molestum & inconcinnum rationem fore suspicari sunt, ad compendia igitur animum vterunt, & pro quinario, ne quinquæ lineas facerent, vna signata, reliquas quatuor, per obliquam vnam à tergo ductam, , fecerunt. Mox vsui placuit, vt expeditior esset scribendi ratio, pro nota ea V vocalem quintam statueretur, & vsque ad nouem vnitates eas addere, prout numerus quisque postulabat. Ad denarium cum venissent, quinque duplicarunt : ita tamen vt secundum inuicerent, & subiicerent priori, vnamque facerent notam

Æne. lib. I.

Æn. lib. 6.

Quinquaginta capita

habentem.

Novem capita

habentem.

tem.

tem.

tem.

tem.

tem.

tem.

tem.

tem.

tem.

tem.

tem.

tem.

tem.

tem.

tem.

tem.

tem.

tem.

tem.

tem.

tem.

tem.

tem.

notam per decussationem. Tribus his notis processum est vsque ad quadraginta & nouem. Visum est D inde facere ad commoditatem, quam ex compendio aucupabantur, quinquaginta notandis, signum illud ex vna obliqua linea pro quatuor rectis, & quinta adalligata surrigere, vt staret quæ pendebat in latus, quæ stabat in planum deiiceretur. Ita ex L. notata sunt quinquaginta. Ventum mox ad centena, quæ per primam eius nominis literam intelligi voluere. Ad quingenta cum venissent rectam lineolam quæ iacebat in quinquaginta, in semicirculum adcuruatam surrèxere in hunc modum U. quam notam imperiti superiori capiti coniunxere, quartam Alphabeti literam arbitrari. Atque hoc illud Sicilicum est, de quo facta mentio in millenariis, quod à tergo quingentorum A ita applicitum, V, mille facit: & ita reliqua, vti supra dictum.

QVINA MILLIA.

QVINA verò millia, quo gestu L. in læua, eodem in dextera composito figurantur.

SEXAGINTA.

SI verò pollicem eo gestu inclinatum, quo quinquaginta per se significat, toto indice circumducto diligenter à fronte præcingamus, sexaginta constituemus. Hinc errore fieri non potuisse dicit Apuleius, vt Æmilianus, contra cuius accusationem causam suam agit, sexaginta pro quadraginta protulerit: quia longè diuersus est vtriusque numeri gestus.

VIDVITA S.

Actas viduatis quæ.

PER numerum sanè sexagenarium, vt dicebamus, viduitatem veteres significabant: quòd mulier id ætatis nata haudquaquam ampliùs idonea est ad cõceptum, propterea quòd ab eo annorum numero claudi vuluam Philosophi naturæ contemplatores tradunt, ideoq; vltèrius illi nubere non licebat: cui legi plurimùm nitor Æmilianus contra L. Apuleium. Si qua verò, quod aliquando accidisse ferunt, natu tam grandis concepisset, ostenti loco habitum. Quare Helisaberthis conceptus grandæua ea ætate pro miraculo adducitur à diuino nuncio, vt virgini Deiparæ fidem faceret, posse Deum, quæcunque naturæ vim excedunt efficere. Sara etiam cùm à summo Numine sibi iam nonagenariæ promitti conceptum audisset, risit, vtpote quæ id naturæ lege fieri minimè posse cognoscebat. Paulus quoque, qui sexagenarium numerum viduitati dicatum agnoscebat, illi, inquam viduitati, quæ casta, sincera & intaminata in solitudine perseuerat, vbi probatam mulierem eligi mandat, quæ iunioribus præsit, Vidua, inquit, eligatur non minor L. X. annorum: ad eum vsque numerum scilicet, perfectionem in muliere designans, & quia est viro infirmior, non nisi sexagesimum fructum colligit in Diuinis literis. Ideò, si se redemptura sit mulier, Leuitico, didrachmas x x x. offert, id est, fructum sexagenarium. Eruditèque admodum D. Hieronymus causam, cur sexagenarius numerus ad viduas referatur, explicare volens, ad numeri ipsius hieroglyphicum se confert: in quo scilicet pollex à superiore digito deprimatur, arcetque cinctus ab eo, in quantis affligatur angustis ipsa viduitas, ostentet, quæ ita sit vndeque cohibita. Mox illud addit ad consolationem: *Quanto scilicet maior est difficultas expertæ quondam voluptatis illecebris abstinere, tanto maius propositum esse premium.*

Leuit. c. 27.

LXX. ET SEPTENA MILLIA.

VT verò & reliquis tres decadas attingamus, septuaginta exprimebantur, vt Beda tradit, indice vt supra circumducto, pollice verò ita exporrecto, vt in medium indicis artum affigatur. Neque aliud super hoc numero mysticum adinueni. Idem gestus in dextera, sed non ex Bedæ sententia, septena millia computabat.

OCTOGINTA, ET OCTONA MILLIA.

INDE x identidem circumflexus, pollexq; protentus, ita tamen vt eius vnguis extra medium indicis articulum prominens appareat, octogenarij numeri est hieroglyphicum in læua, in dextera octona millia signat.

ADORATIO.

QUI quidem gestus ad os admotus ad orationis hieroglyphicū est: de quo Apuleius I I I. Metamorph. Et ad mouentes oribus suis dexteram, priore digito in erectum pollicem residente, vt ipsam prorsus deam Venerem religiosis adorationibus venerabantur.

NONAGINTA, ET NOVEM MILLIA.

PER ipse flexus autem læuæ indicem, ita vt eius vnguis ad radicem pollicis applicetur, pollex li. ber extet, qui superiore numero, toto extremo articulo oppressus erat ab indice, nonagenarius exprimitur. In dextera gestus idem, millia nouem. Ita cùm ad nouem & nonaginta peruentum est, manus omnis ita clauditur, vt pugnum faciat, pollice superextante, & ad mediam infamis dorsum exporrecto. Qui si pugno ita includatur, vt cum vngue suo totus occultetur articulus, sexaginta nouem attenuet.

TACI

A

TACITURNITAS.

SUPERESSET de myriadibus dicere, quæ per manum variis gestibus modò ad pectus, modò ad femur applicatam indicantur, de quo apud Pautum:

Pectus digitis pulsat, cor credo euocaturus foras.

Ecce autem auortit nixus laua in fœmore habet manum,

Dextera digitis rationem computat feriens femur.

Sed quoniam intentio nostra fuit hieroglyphica conquirere, non artem omnè numerandi tradere, & argumentum id non indiligerent à Beda explicatum, & iam in omnium manibus versatur: finem huic dictioni facturus, quo numero taciturnitatem Ægyptij soliti sint indicare, non est animus præterire. Erat is vtique M X C V. mille scilicet & nonaginta quinque: qui partim dexterâ, partim lauâ designabatur. Mille, vti superius ostensum est, dexteræ manus indice, ad primam sui pollicis suffraginem appresso, summoque eiusdem articulo super indicis vngue inclinato. Quinque verò & nonaginta, in laua tribus inferioribus digitis, inflexo infami, anulati & auriculari porrectis, indicis autem vngue ad infimam pollicis suffraginem affixo. Causam verò cur eo numero taciturnitatem Ægyptij significarent, eam afferunt: quod compertum est eo dierum numero, qui annos tres completitur, nisi cœperit puer effari, linguam eius præpeditam esse, neque vllam superesse spem vt ampliùs loquatur. Sunt qui Pythagoram triennale silentiù dicant hinc instituisse, vt naturæ species exprimeretur in discipulis: quos, vt tunc primùm natos, alendos educandósque animi cibo susceperisset.

Sed nos in taciturnitatis mentionem illapsi, eius demùm memores, ne hominem grauioribus occupatum studiis & disciplinis, in leues adeò nugas auocare

videamur, dicti illius sapientissimi, MANVM TABULA, non

frustrà vulgati, memores, nihil vlteriùs super digito loquemur.

***

*Numeri
M X C V.
hieroglyphi
cum.*

*Apellis nobiliss. pictoris auctor
Pli. lib. 35.
cap. 10.*

PIERIVS

C

PIERIVS. VALERIANVS AD ILLVST. AC REVEREND.

DN. HERCVLEM GONZAGAM CARDI-

NALEM MANTVANVM, QVA RATIONE

litera & disciplina hieroglyphicè
significantur,

***

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER TRIGESIMVS OCTAVVS.

LVRNIUS tuus, Antistes illustrissime, vir planè probus, & disciplinis optimis pereruditus, cuius tu opera non solum ad doctrinam, sed ad rerum tuarum etiam administrationem, vteris, proximis hisce diebus cum Romam aduenisset negotia tua curaturus impendio me rogauit, Leonem meum illum Ægyptiacum, quem olim Ampliudini tue dedicare cogitasset, sibi videndum traderè. Respondi fuisse quidem olim id consilij, sed pro re nata captum: quia scilicet clarissimus adolescens discipulus meus, Hippolytus Medices, quo tempore Florentia in honore erat, leana fectum qui expectabatur in dies, ad illustris. Principè Fridericum fratrem germanū tuum mittere decreuerat, mare & faminam orituros. Id enim frater ipse tuus propagandi semini causa, maximè cupiebat. Ita volebam ego, dum leunculorū illud par splendidissimo fratri tuo oblatum in propatulo spectaretur, haberes & tu Leonem alterum interiorem, quem vnā cum eruditissimis, quos domi aliā, amicis attrēctares: multa enim insunt Leoni, quæ studiosorum omnium ingenia semper exercuerunt. Verum accidit, ut spem falleret leana: quia vtramque faminam edidit, quare sublata mihi quoque est mittendi Leonem meum occasio: quia neque futura illa iam erat transmittenda, sine qua si meus venisset Leo importunè accedere visus esset. Cuperem tamen cogitare, nunquid aliud inuenire possem, quod ad ingenij tui sublimitatem videretur accommodatius, cum opportune de studijs tuis ex ipso eodem Furnio, quæ mihi mirifice placuerunt, intellexi. Atebat enim, te Philosophia & diuinarum literarum lectionibus incumbere, maximè verò pietatis nostræ ignibus incensum, cogitationes omnes tuas ad eiusmodi disciplinam conuertisse, qui quidem nuncius mihi accidit inuicissimus: quandoquidem, si quid ego huiusmodi scribere instituissem, quod ad hoc ipsum, quod tibi adeo cordi est, argumentum facere videretur, sperabam me tibi rem longè iucundiores effecturum. Erat verò mihi tunc præ manibus, de literis & disciplinis commentarium, quod ad explicanda Ægyptiorum, atque adeo maiorum etiam nostrorum quædam super his mysteria consiciebam: quibus scilicet imaginibus per hieroglyphica sacerdotes Ægyptij, per mysticæ, mox verba veteres Hebræorum patres, literas essent indicare soliti, quibus disciplinas, quibus denique sapientiam ipsam figurassent. Interrogavi Furnium, an commentarium hoc, pro Leone missum, vllati esset in parte placiturum. Legit, & vt animo egrege candido, approbavit, suasitq; vt omni sumnota contentione libellum omnino mitterem. Cuius ego iudicio fretus, nam eum palati tui optimè callentem arbitrabar, quamprimum per occupationes licuit commentarium absolui, tibiq; statim, quicquid id esset, dedicaui. Videbis igitur, Antistes honoratiss, quæ de literarum studijs, & de quæ humana diuinæque disciplina vetustas illa sub rerum verborumque quorundam inuolucris occultauerat, quod peritissimi quique inter se hoc velut enigmatum genere vti consueuerunt. Et nisi me suscepti operis fallit amor, spero te consensum hunc multorum eruditorum, qui per huiusmodi sculpturas Ægyptiorum inuenta secuti sunt, aliqua cum voluptate suscepturum, tuumque tibi institutum tunc longè magis placiturum, cum ex ijs, quæ sumus allaturi, nationum penè omnium sententiam, in eam quam sequeris studiorum rationem conuenire perspexeris. Sed atrequid ad illam deueniamus, de literis quædam simpliciter prius dicere necessarium est.

Apud Ægyptios sacerdotes librorum bibliothecarumve facies inuicem fasciculo, cui appensæ esset sepia cribrum, quæ illi subditum, hieroglyphicè signabantur. Et iteratorum hominum memoria, vel marmore, vel ære conspiciæ, his isdem figuris insculpebatur, & quicquid ad eruditionis monumentum faceret, hoc elaboratum erat ornamento.

LITERÆ ÆGYPTIACÆ.

EA verò species literas, præsertim Ægyptiacas, vt apud Horum est, significabat: propterea quodd & iunco illi, & atramento huiusmodi de sepia exemplo scriptitabant, neque ad hunc vsum alio utebantur instrumento. Quod autem ad sepiam attinet, quæ pro theca atramentaria

A raria poni solita sit, ac perinde literas significet, non apud Ægyptios tantum, verum & apud nostros quoque habetur. Persius,

*Tum queritur crassus calamo quod pendeat humor,
Nigra quod infusa vaneſcat ſepia lympha.*

Attramentum sanè Græci *σημῶν* appellant. Sunt & alia pleraque ſepiæ significata, ſed ea inter piſces conuenientiiori loco memorauimus. Cribrum verò ſub ſepia ponere ideò commenti ſunt: quia ea prima ſuit arma, quibus in pane conficiundo vtitur, atque id apud Ægyptios ex iunco contexti ſolitum: nam *ὀλός* *ω*, quem Soloiuncum appellare poſſumus, vtiliſſimus ad naſſas marinas, viti-
liumque nexus elegantium. In Ægypto verò, vti Plinius tradit, cribrorum longitudinem implet. Admonebar autem ea cribri calatura, ita iunco & ſepiæ ſubiecta, cum qui victui neceſſaria compa-
raſſet, literis dare operam poſſe. Cui verò deſit prouiſæ frugis in annum copia alijs deditur arti, aliam-
ve ſequatur induſtriam neceſſe eſſe. In hanc Ægyptiorum ſententiam Simonides interrogatus, vtrum diuitiæ, an ſapientia prius optari deberet, neſcire ſe reſpondit: id verò exploratum omnibus eſſe, ſa-
pientes diuitum fores frequentare. Opinionem tamen hanc interpretatione callida eluſit Ariſtippus,
qui à Dionyſio illo ſuo interrogatus, vnde fieret, quòd Philoſophi diuitum limina tererent, non illi
Philoſophorum: reſpondit: *Quia Philoſophi norunt quibus egeant, illi autem miniùs*. Sed vt ad Ægypti
mores reuertamur, illud conſtat, anteaquam pollutionum contagio contaminarentur, & à priſtina
caderent diſciplina, primariam apud eos nobilitatem, dignationemque eorum fuiſſe, qui literas cal-
lerent, cum literis non niſi locupletes operam darent. Nam & Athenienſes morem hunc ab Ægyptiis
acceperunt aliquandiu ſeruauère, vt is primas in Republica partes obtineret, qui & eruditione & ſa-
pientia maximè præſtaret. Et quantum ad inſtitutionem atinet, Romani artes honeſtiores omnes,
& quæ literarum ope comparantur, Liberales appellauerunt, quòd earum doctrina ad ingenuos ſpe-
ctaret. Hinc illud apud Terentium: *Fac periculum in literis, fac in palæſtra, in muſicis. Que liberum ſcire
æquum eſt, ſolertem dabo.*

A ſepia.

*Simonides
& Ariſtip-
pi dictum
egregium.
D. Lærtius
in vita A-
riſtippi.*

INSTITVTIO.

S ANE apud Ægyptios inſtitutio, ſi quos habuimus codices, in damno non ſunt, ſuo nuncupa-
batur: cuius interpretationem plerique ponunt, victus opulentus, vel ad neceſſitatem idoneus:
id ſcilicet inuenies, literarum ſtudia rem paratam ſibi depoſcere. *Qua* in ſententia fuiſſe etiam Ari-
ſtotelem ex eo manifeſtum eſt, quòd eum nullius rei egenum eſſe cupit, qui Philoſophiæ ſit operam
daturus. Et Zachariæ Chimioſ inter Hebræos nominatiſſimi dictum circumfertur: *Si farinam habue-
ris, legem capeſſere poteris, ſi legem aſſecutus fueris, farina non egebis*. Legis enim appellatione, literas intelli-
gunt Hebræi, & farinam pro frumento annonæque omni ponunt. Quod quidem cum eo quadrat,
quòd Iſidem ſiue Cererem malis dicere, legum inuentricem fuiſſe memorant, cum eadem fruges
etiã humano generi commonſtrarit: de qua loco ſuo plenius. Ad huiusmodi rem Ariſtotelis ſomma
eſt quo reprehendere ſolitus eſt Athenienſes, qui iam à priſtinis moribus & ſtudijs deciderent, cum
tamen ſe frumenti perinde ac legum inuentores fuiſſe gloriarentur: frumento quidem plurimum, le-
gibus verò minimum vterentur. Sedenim magis facere ad Ægyptiorum ſapientiam videtur, ſi quæ
alijs de corporis cibo, deque rerum opulentia intellexerunt, ad animi paſtum, & doctrinæ exercitita-
tem referamus, cum dubio procul illi per cribri ſignum *ιερογλυφικῶς* inſtitutionem interpretarentur.
Nam & azymorum calathus, qui Leuitico ab Arone & filiis eius offerendus erat linguam, hoc eſt,
ſermonem, vel eloquentiam potiùs diuini numinis ſignificaffe fertur. Sicut enim panis nutrimentum
eſt corporis, ſic & lex, & doctrina Dei, nutrimentum eſt animi. Cum verò ſæpe cibus pro doctrina
poſitus ſit non apud Ægyptios ſolum, ſed apud nationes omnes, quæ literis & diſciplinis claræ ha-
bentur, cuiuſnam ſermo vel eloquentia pleniorẽ perfectiorẽve doctrinam induxit, quàm is qui
copiæ totius & perfectionis author eſt? Ille cibus animi verus, ille paſtus ſuauiſſimus, ille ferculum
& lautiſſima doctrinæ totius menſa ſuper mel & fauẽ optatiſſima. Et huiusmodi ſenſu panes illi duo
primitiarum dicti, ex duabus decimis ſimilæ fermentatæ, quos x x i i. Leuit. offerri ſibi iubet Domi-
nus, nouo ſacrificio legem & euangelium indicant. Panes enim hi ſunt fidelium animarum cibus.
Quòd verò ex duabus ſimilæ decimis conficiatur, admonet hæc geminata perfecti numeri designa-
tio, condi eos ex doctrina, quæ perfectam in Chriſto diuinitatem, perfectamque humanitatem tradi-
t: nec aliter coqui, niſi per huiusmodi doctrinam poſſunt. Sed ipſe demum Dominus Aſſertor no-
ſter, hieroglyphicum hoc explicauit, cum aſtuto dæmoni reſpondit, hominem non ali pane ſolo,
verum etiam quocumque verbo, quod ex diuini Numinis ore procederet. Arcimaduertendum verò
in Diuinis literis per cibum ipſum modò pecuniam, modò rem domeſticam, modò annonæ genus
omne intelligi, atque oranes has locutiones identidè accipi pro doctrina: vt cū præcipit Deus ſimulac-
rum in terram Canaam ingreſſi fuerimus, eaque & expiata, & ritè perpurcata fuerit, ne veteres incolæ ex-
pellamus, ſed cohabitare nobiſcum permittamus, quin & pecunia noſtra eos ſubleuemus. Hieroſo-
lymitanus Heſychius pecuniam hic hieroglyphicè pro doctrina noſtra poſitam intelligit: Scptuaginta
hic cibos ponunt, quod idem eſt cum fructibus & nona. Nam cum aliquem à ſceleribus ad virtu-
tem & bonos mores, ab impietate ad Dei cultum atque timorem adductum, & in ditionem noſtram

*Zacharia
dictum.*

*Cibus ve-
rus quis.*

redactum inspexerimus: eum, quia perditus fuerit, nequaquam abominabimur, sed doctrina suble-
 uabimus, & honesti commercij, laudabilisque consuetudinis exemplo pascere, educare, confirma-
 reque pernitemus. Missum facio fermentum in farinae fata tria absconditum, vbi Eucherius Farinam
 pro Scientia positam tradit. Quinetiam missos facio non modò panes, verum & totam messem, &
 patentes campos, in Diuinis literis pro sacra doctrinae hieroglyphico positos, de quibus idem Eu-
 cherius dictum ait: *Et campi tui replebuntur vberitate*, atque de pascuis idem. Vnum illud minimè præ-
 terierim, quod vtili admodum documento apud Maximum Tyrium habetur, sermones similitudi-
 nem ciborum gerere, sicuti concentus odorum, cum ea sit ciborum natura plurimum, vt fecundif-
 simè nutriant; odor aër sit vaporatus, vt sonus aër ictus, quorum vtique cum in re tenuissima con-
 sistat, aut nullam, aut minimam habeant pascendi vim. Appetendas itaque monet epulas nutritres,
 sermones quippe de virtute, atque adeò diuina in primis Philosophia: prauique idè faciendam elo-
 quentiam, eam, inquam, quæ præter aurium oblectamentum, nullam aliam afferat vtilitatem: ser-
 monesque illos esse potiores, qui animum rebus optimis, cibi instar, enutrient. Apud Abacuncta Pro-
 phetâ legas boues non adfistere ad præsepia. Boues, Euthymius ludæos intelligit hieroglyphicè posi-
 tos, qui olim virtutis cultores fuerint: per præsepia, sacros & diuinos libros, qui pabuli nihil eis in po-
 sterum allaturi essent. Et Psalmo LXIII. *Super oues pascue tue*. Interpretes per pascuæ vocabulum sa-
 cram intelligunt lectionem, qua illi animum opparè nutrire sibi videntur, qui ex diuina lege vi-
 uunt. Ita nonnulli Psalmo LXXIX. *Fiat mensa eorum in laqueum*. Mensam esse volunt diuinæ inspirati-
 onis scripta, quæ Iudæis implicationem mentis afferunt, non doctrinam. Idque sibi velle laqueum,
 in quem Propheta mensam huiusmodi transmutari poscit. Mox & tormentum addit, & multam, qua
 castigati sunt ob delinationem suam: inde scandalum, propter pristini status diuisionem, totiusq;
 gentis dissipationem. Denique, vt à mensa demùm saturi recedamus, Simandius Ægypti Rex biblio-
 thecam inscripsit: ANIMI ALIMENTVM, cum id, quod cibis corpori, studium literarum animo
 subministrat. Et noster Tullius, Tusculanis, vbi de Archimede loquitur: *Eius mensa, ait, rationibus agitan-*
dis exquirendissq;, alatur, tam oblectatione solertia, qui est vnus suauissimus pastus animorum. Idè pasci se Fausti
 bibliotheca alibi dicit. Alibi contemplatione, *Animi pabulum* vocat. Alibi se vorare literas profitetur.

S A C E R S C R I B A.

VT verò cribrum etiam expediamus, ex eius hieroglyphico Ægyptij sacrum etiam scribam in-
 telligi volebant: ea enim nuncupatione eos, qui futura præfagirent, appellabant, vti Prophe-
 tam Hebræi, *Videntem*. Nam veluti cribrum vtilia ab inutilibus disiungit, ita per signa quædam sa-
 cerdotes illi, mortem à vita discernebant. Et τὸ ἀπὸ νοστήσω dici solitum de iis, quæ vera compertaque
 viderentur. Sanè librum Horus apud Ægyptios fuisse tradit, qui Ambres nuncupabantur diuina-
 tionum plenus, ex quo præcipuè decumbentem ægrotum, vtrum victurus necne, an moriturus esset
 augurabantur: idque ex ægrotantis decubitu præcognoscebant. Nam & alij plura id genus obserua-
 runt, vti fimbriarum in lodice complicationes, aduenientes molestè ferre, eorum conspectum auer-
 sari, obtutus solito toruiore: & alia, non tamen cum arcanis illis conferenda. In antiquis Hebræo-
 rum scriptis mentionem inuenias de libro quodam arcano, in quo scripta designatæque essent om-
 nia, quæ vniuerso mortalium generi euentura sunt: adduntque eum & Adamo diuinitus ostensum,
 atque etiam Moysi: sed hæc illi supremi Numinis aspiratione accidisse crediderim, oraculūque hu-
 iusmodi ob quamdam docendi similitudinem, Librum appellatum. Hinc sapientissimi viri Maronem F
 volunt, ad huius quasi libri formulam dixisse illa super posteritatis Æneæ futuro successu:

*At pater Anchises penitus conuale virenti
 Inclusas animas, superumque ad lumen ituras
 Lustrabat, studio recoleens, omnemque suorum
 Fortè recenscebat numerum, charosque nepotes,
 Fatæque, fortunæque virum, moreisque, manusque.*

Nam & Romani, dum à fando fatum dicunt, edita decretaq; huiusmodi, veluti relata in deorum
 acta, intelligere visi sunt.

P E R F E C T Æ V I R S A P I E N T I Æ.

ALII dicunt per cribrum consummatum virum significari, sapientem quippe, qui de diuinis
 humanisque rebus sciat appositè disputare, quod veluti eius instrumenti munus est apludas à
 frumento secernere: ita doctrina, rerumque vsus & experientia faciat, vt bonum à malo, rectum à
 curuo discernamus, vt meritò à Marone dictum sit, Mystica vannus Iacchi. Huc nonnulli trahunt
 Antisthenis dictionem, Absurdum esse lolium à critico non repurgare, hoc est, inutiles ciues non se-
 cernere ab vtilibus, milites ignauos à strenuis, quod dictum alibi latius interpretati sumus. Apud Ga-
 lenum prouerbum est, *Stulti ad cribrum*, cum illi notantur, qui rem, aut negotium, quod vires exu-
 perat, aggrediuntur: non enim Stultorum est naturæ secreta inuestigare. Quamuis alij putant id idè
 dictum: quia si Thesalli velit errores omnes corrigere, vel dictione prosequi, numero superatus in
 scomma prouerbij decidat, quod est, Stulti ad cribrum, hoc est Stultorum conatum esse velle singula
 totius

Abac. c. 3.
 Metapho-
 rica locutio-
 nes perue-
 nisse.

Koz'rov dū
 significat
 cribrum: ad
 cribrum dicitur
 Ambres.

Aeneid. lib.

Georg. lib. 1.
 Antisthe-
 nis dictionem.

Prouerb. &
 eius inter-
 pretatio.

A totius cribri foramina obturare. Apud nostros D. Ioannes Præcursor, doctrinam cœlestem summam sapientiam in Christo præmonstraturus, in hanc sententiam clamat: *Ventilabrum in eius est manu* (sunt qui cribrum, eadem omninò sententia transtulerunt) *aream itaque suam purgabit, ut quæ nullius sunt fructus, à fructuoso discernat, triticumq; in horreum condet, paleas verò igni exuret inextinguibili.* Cuius mysterij significatum, ne nos morosi simus, latè explicatur ab Adamantio, cap. in Lucam I I I. homilia. xxv I.

TERMINVS, META V E.

P E R idem, quod superius posuimus hieroglyphicum, terminum etiam metamve significari pro-
ditum, propterea quòd is qui strenuè decurso spatio profecerit in literis, ad tranquillum iam vitæ portum applicauerit, eumque scias posse demùm habere suæ vitæ modum, neque hallucinari amplius in iis, quæ mortalium generi accidunt malis. Ita is omnium quæ sunt, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur, cognitionem assecutus est, ut vnde cumque prudentissimus effectus, neque secūdis intumescat insolenter, neque aduersis perturbetur: in vtramque verò fortunam ita se comparat, ut æquum & insuperabilem ad omnes casus animum præ se ferat.

HUMANÆ DISCIPLINÆ.

A C R I B R O ad panificia deuenire, non admodum importunum fuerit. In panificiis autem fermentum non vltimum habet locum. Id in sacris literis multa significat, sed nos id quod ad rem, quæ præ manibus est, facit, interim desumemus. Aiunt verò fermentum inter alia symbola humanas etiam disciplinas indicare. Scientiarum siquidem, ut plerique diuidunt, nonnullæ humanæ, nonnullæ diuinæ perhibentur. Humanæ sunt, quæ sermonis variatione subiiciuntur, vnde vulgò etiam humanitatis studia dicuntur. Diuinæ, quæ perpetuo constantique tenore quodam perseverant, eodémque semper habent modo, atque parte hac ipsam referunt diuinitatem. Quod enim semel in-
stitutum est (de perfecto loquor) semper iustum est. Qui semel calefacit ignis, calefacere nunquam desinit, dum ignis est. Neque diuina deficit prouidentia, neque perpetua mundi gubernatio. Ita Moralis, Physica, & Theologia, cum diuinitate consensunt. Humanas autem disciplinas appellabant, Grammaticam, Rhetoricam, & Dialecticam. Atque hoc illud est (ut sentit Origenes) quòd fermentum in sacrificia non admittitur. Per fermentum enim, ut dicebamus, Theologi humanas has intelligunt disciplinas, quarum quidem vis & materia in locutionibus ipsis omninò consistit. Accedunt tamen ad ministerium, quia sermo purus, quem docet Grammatica, eloquentiæ splendor, vis atque copia, quam per Rhetoricam assequimur, & disputandi ratio, quam indicat Dialectica, ministri sunt omnium scientiarum.

Scientiarum
diuisio.

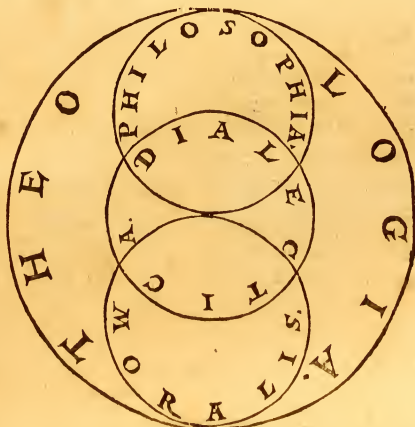
DIVINÆ DISCIPLINÆ.

Q V O igitur hieroglyphico humaniora studia significantur, expositum est: superest de diuinis, quibus ea signis hieroglyphicis figurarentur, explicare. Diuina verò quod primum sibi signum poscant, nisi quod ipsam indicat diuinitatem? cuius circulus est hieroglyphicum, ut latius in figurarum Mathematicarum commentario disseruimus: nempe quòd in ea figura neque principiū, neque finem inuenire sit, quod æternitatis est proprium. Huiusce rei ratione habita, Aegyptij Deum ex circuli figura intelligebant. Persæ verò cum Iouem cœli circulum dicerent, sacrificia illi se facere putabant, vbi celsissimam speculam conscendissent, Iouemque cœli circulum nuncupassent: & quæ multa eo loco tractauimus, hic ad repetendum minimè necessaria.

Vbi etiam
id figurare
notatur.

ENCYCLOPEDIA.

N O N temerè igitur Aegypti sapiētes, Græciq; antiquiores, qui priusquam sophismata mortalium mentes implicuissent, simpliciùs ac fortè meliùs philosophabantur, quarundam disciplinarum cōplexum Encyclopediam vocauerunt: nempe quòd per circulorum quorūdam colligationem inter se copulatæ, ab ampliori quodā circulo complecterentur, cuius nomen est Theologia, intra quæ tres alij circuli centris & circumferentiis ad eodē inuicem compliciti designabantur, ut vnus centrum alterius principium & circumferentia esset, in hunc scilicet modum. Per illos quidem interiùs ductos, alia quædam ratione, quam superius dictum sit ex Origene, humanas disciplinas indicantes, quæ moribus, ratione rerum, quæ naturæ vi instituta, considerata, examinatæque, mortalium mentibus insedere: per illum verò qui latiori ambitu expatiatus, reliquorum centra & circumferentias in semetipsum amplectitur, diuinam ostendebant. Verùm eadem

hæc Leuitico intelliguntur ex ornatu Pontificio, qui totus est hieroglyphicus: ibi enim Pontifex humeros primùm præcingi iubetur, hoc est, moribus optimis atque catharissimis ornari, praua scilicet opera cohibendo, mox logium assumere, quod dubio procul rationis intelligentiam lûscipiendam indicat, inde quam vocant Manifestationem, quæ quidem rerum est disciplina, videlicet Philosophia, per quam naturæ secreta omnia peruestigamus, & veluti cerberum quædam ex imis penetralibus extractum in lucem exponimus: quarto loco veritatem, quæ dubio procul ipsa est Theologia. Obseruat verò Cyrillus ordinem in ornamentis his assignandis, quoniam non prius de ratione verborum disputare debemus, quàm mores composuerimus, ne nos male imbuti animi prauitas à recto diuertat, & vero cognoscendo minus idoneos reddat, neque rerum cognitionem prius aggrediendam, quàm sermonum rationem prius intellexerimus, neque Deum & cælestia contemplari posse nos manifestum, priusquàm per inores, per rationem, per rerum cognitionem quosdam veluti gradus, per quos ad veritatem in sublimi consistentem erigi possimus, nobis præparauerimus. Vt verò alij rem copiosius tradidère, moralem in primis discere debemus, quæ in humanæ degendæ vitæ ratione modòque occupata est: effrænis quippe excursionibus iræ, animisque contundendis, sordibusque omnibus excutendis, quando memorabile illud in Diuinis literis dictum, in malignum non intrare spiritum sapientiæ. Neque enim polluti, qui scilicet morali disciplina minùs instituti essent in tabernaculum admittebantur apud Mosem, sed cum plebe sub dio habitabant, sese interim expiantes. Præcipuè verò hoc præstare possunt oratoria & poetica facultates, cum Oratoris sit proprium, bonum esse virum, & Poëtica, omnis laus & exemplar virtutis habeatur, vt Magnus Basilus inquit. Sed hæc dicimus ad eos, qui sunt adeò imbecilli, vt diuinorum voluminum pondera sustinere nequeant, idèoque validiorem cibum omnem auersantur: quare modò per fabulas, modò per historiarum exempla deducendi sūt. Quòd si eueniant, vt tādem ablactati firmitatem à Deo, & à fide consequantur, tunc hordeacei quinque panes, quinque scilicet Mosaiæ, diceret Cyrillus, institutionibus libri gustu asperiores, & pisces duo pro pulmentario, hoc est Euangelica & Apostolica disciplina, pabuli longè suauioris, satis superque futuri sunt ad omne bene instituti animi robur confirmandum. Quamuis non desint, vt varia sunt moralium ingenia, qui partem hanc de moribus (hoc κατὰ πάρεργον asseremus) è disciplinarum choro summoveant: tum quòd mores ad cuiusque populi libitum componantur, exemplòque potius & vsu ipso, quàm ratione vigescant: tum quòd non eadem apud omnes iustitia, neque fortitudo, neque vllum ferè virtutis genus, quod non alibi virtus existimetur, constareque prorsus id in opinionibus incolarum. Nam quòd apud Athenienses iustissima omnium est lex Pelargica, de parentum se-necta renutrienda, qua etiam apud Lacedæmonios nihil sanctius, apud Chios honestissimum atque sanctissimum habitum est, eos, qui sexagesimum ætatis annum implessent, trucidandos inter se publice committere: quod moris in Iulidæ Co insulæ vrbe Menander fuisse notat, vt apud Stephanum, de quo plenius in Ciconiæ commentario. Quòdque in huiusmodi dissimilitudinis sententiam in Institutis Theophili Græcè legi, Athenienses aduenas & hospites omni officij genere prosequabantur, apud se permanere adhortabantur, ciuitate donabant ad honores & Reipublicæ participatū cooptabant. Lacedæmonij contra, aduenas non admittebant, hospites vnus tantum noctis mora receptos, vrbe mox eiciebant. Vnde quod Paulus Iurisconsultus ait de candelabro argenteo in argento relatum, idèoque pro argento, non autem pro supellectili habitum, indicat nihil aliud esse quàm humanum placitum, totamque Iurisprudentiam in sola denique hominum voluntate consistere, robo-

Moralis in
primis di-
scenda.

Hinc dicitur
πελαργίον.
Ac apud
Romanos ex
Flipiano tit.
de agnoscen-
dis vel pa-
rent. 25.

Iurispru-
dencia arbitra-
ria.

D I A L E C T I C A.

Munus
proprium Dia-
lectices.

SEd rem nos nostram prosequamur. Addiscenda statim à morali postmodum est ationalis disciplina, quam ipsam Dialecticem, hoc est, fermocinatricem vocant: quæ rationis turbas inter orationis pugnacitates captionèsque anxie tumultuantes pacificè componat, & clara nitidaque syllogismi serenitate tranquillet. Nam etsi mores Mosaiici composuerant, essentque in sanctuarium recepti, sacra tamen nondum attrahabant, nisi prius dialectico famulatu seduli Leuitæ sacris ministrarent.

N A T V R A L I S P H I L O S O P H I A.

Philosophia
naturalis
munus.

NATVRALEM inde Philosophiam aggrediebantur, quæ de mundo, aut de iis quæ sunt in mundo, quærit. Hæc autem disciplina opinionones, lites & dissidia, quæ iniquum hinc inde animum vexant, distrahunt, lacerantque, molliter sopit atque componit, vt ita demùm ad sacra admissi, nunc superioris regis multicolore, id est, siderum aureum ornatum, nunc cæleste candelabrum septem luminibus distinctum, nunc pellicea elementa in Philosophiæ sacerdotio contem-plemur.

T H E O L O G I A.

Effectus
Theologiæ.

POSTremo Theologia est amplectenda, quæ, vt dictum est, omnes amplectitur disciplinas, cuius munus est solidam præstare pacem, quam neque mores humanæ fragilitatis sanctissimè quantumlibet

A quantumlibet instituti, neque colloquiorum curiosa cognitio, neque naturæ totius peruestigatio præstare potuerunt. Tunc verò pax hæc firmissimo nobiscum est fœdere sancita: cum motus omnino nullus aduersus rationis imperium discessionem vllam meditatur: cum omnia cogitationum nostrarum dissidia composita sunt, sopiti sensuum impetus, discussa oppressaque penitus cupiditatum cōiuratio. Hæc illa est Pythagoræorum amicitia, quam totius Philosophiæ finem autumant. Hæc nos in templi adyta & adducit & recipit, vbi nullo imaginis intercedente velo, diuinitatis gloria perfruamur. Per scalarum itaque gradus philosophantes, à centro ad centrum omnia peruadentes, & quæcunque sunt in vnum contrahentes, nunc vnum quasi Osirin, admirandus diceret Picus, in frustra plurima vi Titanica discipulantes, ire pergamus, donec in sinu patris, qui supra scalas est, tandem quiescentes, Theologica felicitate consummemur, indiuiduæque mox copula complexiue non modò Deo conciliemur, sed admirabili quodammodo vnum penitus euadamus. Vt verò quædam à Pici sententia non aliena subiungamus, à quatuor his doctrinæ partibus circumdari Deum, Maximus Tyrius mihi videtur intelligere. Circundatur autem is, qui coram, retrò, ad dexteram, atque ad sinistram, aliquos habet circumfusus. Eorum verò qui Deum circundare videantur, illi retrò esse dicuntur, qui per virtutem illam, quæ ad actiones pertinet, Deum sequi persistunt. Ea verò plurimum in moribus sita est. Dedit autem is exemplum nobis, vt quæ ipse egerit imitemur. Ad sinistram illi constitui videntur, qui naturalem secuti Philosophiam, vsum eius in spiritualem dirigunt intellectum, pèrque inferiorem indaginem, ad superiorum cognitionem peruenire connituntur. Ad dexteram illi esse intelliguntur, qui sublimium, & à materia separatarum, humanumque visum excedentium, rerum scientiam perferuntur. Coram denique Deo eos esse dicimus, qui ob immensum diuinæ pulchritudinis amorem digni effecti sunt, vt Dei ipsius conspectu perpetuò perfruantur, faciè quodammodo in faciè intenti, veræ felicitatis participes facti, dii quoque & ipsi fieri mereantur. Ea enim perfecti retrade, vt Pythagoræ vocabulum interim vsurpem, rurèque instituti, animam vndeunque puram, sanctam & immaculatam Deo videntur asserere: atque ita mente optima, manifestissima scientia, opinione firmissima, sensuque absolutissimo præditi, soli hominum super hominem euecti, tæque quatuor beati efficiuntur.

Quibus
Deus circū
datur, &
quomodo.

T R I A S.

Q V A T V O R itaque circulis huiusmodi describitur institutio, in quatuor ipsa diuisa partes. Sedenim Salomon, qui diuino afflante Spiritu disciplinarum ordinem primus excogitauit, quem plerique Græcorum sapientes, qui eius inuenta sibi vendicant, non temerè secuti sunt, tres tantummodò totius disciplinx partes agnoscit, moralem, naturalem, & contemplatiuam, quas per tria identidem volumina pertractauit, Proverbia, Ecclesiastem, & Canticorum canticum: mores vtique per Proverbiorum præcepta docens, naturam rerum per Ecclesiastem, per Canticum autem speculationem. Neque etiam Logicem distinctam ad his portionem arbitratus est, quæ in vnaquaque disciplina per se ipsa confertur, & instar staminis ad firmitatem contexta, cuiuscunque subregiminis laborem admittit, siue pexum, siue plumatile, siue beluatum opus intexere volueris. Nam cum institutio omnis per sermonem fiat, quomodo quispiam probabilem sermonem suum efficiat, nisi ira loquatur, vt ipsius rei quæ in promptu est ratio, verisimilitudo, ipsa denique veritas deponere videatur? Vnumquenque igitur sermonem dirigit Dialectica. His similia videntur quæ de Deo Abraham, Deo Isaac, & Deo Iacob habentur in sacris literis. Nam quod Abraham vbique locorum se morigerum & obsequentem Deo præbuerit, moralem innuit. Isaac, dum scientiæ puteos fodit, profundæque & abdita quæque rimatur, naturæ indicat Philosophiam. Contemplationis verò munus Iacob ostendit, tum ex ipso nomine: quòd Israël ob diuinorum contemplationem appellatus fuit: nam mentem quæ Deum intueatur, nomen id significat: tum ob inspecta cæli castra, Dei sedes, & Angelorum vias, scalas quippe à terris in cælum vsque surrectas, de quibus in hanc omnes sententiam tam Hebræi, quàm Græci, Latinique Theologi plurima disputarunt. Quinetiam ipsa elementorum natura, quandam istiusmodi institutionis figuram ostendere videtur, terra scilicet vna cum aqua, inde aër & æther, quorum mutus complexus certos in disciplinis gradus constitutere perhibetur: terra quippe, & illi applicitus humor, magistrum morum historiam, in his enim mundi partibus res gestæ continentur, atque illa vel priuata, vel publica, vnde œconomia, atque politica, ex eorum qui sapientiores habiti sunt, exemplo describuntur. Facit verò historia hæc ad institutionem, quoniam exempla ipsa per euentus varios aut hortantur ad imitandum, si præclara sint, aut absterrent à perperam factis, si malè tractata malè ceciderint. Hoc verò amplius, aquæ variis ventorum flatibus agitata, mores in humana natura varios & inconstantes indicant. Quo igitur pacto cogitationum procellis, & consiliorum tempestatibus obuiam ituri simus, per orationis fluxum institutio moralis edocebit, atque pars hæc illa est, quam Ethicem Græci dicunt, quam vnusquisque hominum debet secum diligenter examinare, inde sibi, & suis, & patriæ, & vniuerso demùm mortalium generi profuturus. Terra pariter atque humori vnde quaque circumfusus est aër, atque vna cum duabus quæ simul adhærescunt partibus, nascentium omnium atque morientium naturas amplectitur: atque ita aër naturalis indicium est scientiæ. Extra hæc omnia quæ variationi sunt obnoxia,

Disciplina-
rum diuisio
facta à Sa-
lomone.

Per qua-
tuor elemē-
torū natu-
ræ scientia
figurata.

æthereus ille ardor igneus est, in empyreum vsque cælum, vt multorum sapientium est opinio, diffusus, quæ quidem est naturæ diuinæ contemplatio, quam Græci Theologiam nominant, vltra quam nullus procedit intellectus. In qua quidem diuisione, Dialectica non immerito præterita est, cum ea minimè particularis scientia esse videatur, sed tanquam spiritus harum vnicuique partium insita, coalitæ: per eam enim historiam scribimus verisimilem, per eam morum rationes varias edocemus, per eam naturæ vim perferutur, per eam demum ipsam diuinarum rerum imaginem intelligimus. Quare, vt superius dictum, etiam illi qui disciplinas ad elementorum similitudines diuiserunt, Dialecticam, vt pote quæ cuiuslibet institutionis ministra sit, in partem non admiscere.

DE IIS QVÆ PER COELVM RORE PLVIVM ET

ALIQVOT AQVAVM GENERA SIGNIFICANTVR.

AEGYPTII quidem de disciplinis hoc modo in vniuersum differere consueuerunt. Quatuor verò illas, Arithmeticam per surrectos digitos: Geometriam per arundinem, Musicam, per dentes IIII lingua percussos: Astrologiam, per maculosam hinnulii pellem, & figuras alias indicatas, nunc omittimus, quòd aliis ea commentariis sunt à nobis explicata. Atque vt susceptum semel negotium peragamus, quamuis alia nunc circūacti via eandem tamen metam contingere procurabimus. Theologi siquidem nostri cum antiqua Agyptiorum dictata conspexissent, qui cælum imbre rorulento liquidum, in doctrinæ significatum pingere instituisent, Mosémque ex ea quam adolescens in Aegypto didicerat lingua, figuris huiusmodi passim vsu animaduertenter, ea multa quæ de pluuiis, de fontibus, de fluminibus, de mari, deque aquis reliquis passim in Diuinis literis reperiuntur, ad huiusmodi vetustatis exemplum interpretati sunt: quorum ego commentationes prosequutus, aquarum de doctrina significationes, post Aegyptiacas illas explicare congruum existimaui.

I N S T I T V T I O.

Roris & di-
sciplinarii
similitudo.

VT igitur profati sumus, cælum Aegyptij rore pluuium cum pinxissent, disciplinam institutionisque laborem & operam intelligebant: mira etenim est vtriusque rei similitudo. Nam veluti ros in herbas, frutices, plantasque omnes decidens, ea omnia quæcunque molliori apta sunt, humectat, pascit & liberaliter educat: contrà verò in iis quæ natura proprietateque sua obturata, dura, solida atque repugnantia fuerint, proficere nihil quicquam potest: ita in hominibus erudiendis instituendisque euenit, quorum ij qui prompto, acuto, & docili sunt ingenio, minimo negotio erudiuntur: contrà verò si plumbeum & obtusum, atque honestis artibus & disciplinis auersum, instituire aggrediaris, nihil profus efficias: inuita siquidem Minerua nihil rectè fieri, dicere potest, vt apud Horatium. Ita demum disciplina contumacem nacta naturam, frustra omnino laborabit, sed idonei fundi compos, lætissima frugis opulentia lætabitur. Sanè Pindarus eius rei, quæ plurimum ad fecunditatem faciat, ratione habita, irrigationi similem esse laudationem dixit. Nam quemadmodum illa plantarum vim auget, & vt lætius proueniant efficit, ita virtus dignis Poëtarum scriptis commendata mirificum suscipit incrementum: laudatam enim virtutem gliscere, vulgò etiam dictitarum: contrà vero, loca quæ aquarum beneficia non suscipiunt, plurimum infecunda sunt. Et Diuinæ literæ ubi agri cuiuspiam sterilitatem, desertaque & inhospita tesqua notare volunt, inaquosum dicunt, vt Psalmo LXXVI. *Exacerbauerunt altissimum in inaquoso*: eodemque modo sæpius. Quod verò facit ad doctrinæ sapientiæ ve significatum, in isdem literis, cum Psalmographus desituri in Aduentu Christi promptuarium illud vaticinationis donum præiuderet, neque diuinationem ipsam quicquam ampliùs producturam, Psalm. CVI. terram frugiferam in falguginem vertendam oraculo haudquaquam vano præfagiuit. Marina autem aqua ἀργυρῆς Homero dicitur, quòd nullum ex ea fructum possis decerpere, propterea quòd adeò est falguginosa.

Infrugifera
nam τρυγῶν
fructum sig-
nificat.

D O C T R I N A G E N T I V M.

EIVSDEM falsedinis atque amaritudinis causa, marina aqua doctrinam gentium significabat: propterea quòd sine fructu esset, propter rerum quæ sacris eiusmodi adhibebantur amaritudinem, intractabilis, dum neque quidem humanis hostiis abstinebant, & alia dicta fœda faciebant, sceleraque ac turpitudinem omnem diis etiam suis adscribebant: quorum exemplo lasciuire, & molliora quæ sectarii morales sibi permitterent. Tor præterea deorum marinorum lusus nihil aliud sunt, quam mera lasciuia, profanis quippe & impuris ea dulcis & delectabilis, piis, verò syncerisque inuisa & amarissima. Fortè autem Herculis columnæ inhabitabilis terræ finibus erectæ, virtuti documento sunt, non esse à duris terræ laboribus ad vndarum molliem atque lasciuia dilabendum. In hac autem aquas Abacüs Propheta armentum à Deo inducendum canit: accessurum quippe cultum, & polituram, hoc est, Apostolos per omnem terrarum orbem profecturos, qui omnia committigarent, mansuefacerent, & habitabilia frugiferæque redderent, amaritudine omni dulcium aquarum corruio delinita.

Herculis co-
lumna.

A

DOCTRINÆ COELESTIS.

PINDARVS plerisque locis hieroglyphico vtitur hoc dicendi genere, vt cū canit, καὶ τὴν ἀρόδον τι καὶ λίσσι δρόσῳ, hoc est, optimo pulcherrimōve Gratiarum rore irrigant, id quod odorum luculenta lepiditate dictum interpretes exponunt, vt denique per rorē eloquentiæ lepōrem intelligamus. Sed quid egemus Pindaro, cū Mosē audimus cælum ad audienda quæ loquitur, ac terram etiā ipsam inuitantem, doctrināque suā vti pluuiam concrefcere augurantem, eloquium vti rorem pluerē meditantem, esseq; quāsi imbrem & stillicidia super herbam & gramina, quæ manifesta sunt doctrinæ cœlestis symbola? Quin & Angelici chori Aquæ vocabulo designantur, vt Psalmo: *Et aquæ quæ super cælos sunt laudent nomen Domini.* Vnusquisque autem Prophetarum simulac os adaperuit, terram irrigat vniuersam, hoc est, vt interpretatur Adamantius, disciplinā in aures & in corda hominum infundit. Dauides autem noster per lignum propter aquarum fluentia plantatum, fœtiferum & opportuno prouentu latum reddi, hominem intelligit, qui diuinæ præcepta suscepit, quibus ingenia non aliter quā plantæ aquis irrigantur. Sapē Moysi diuinitus ab aqua nomen inditum facillē crediderim, qui vberima diuinarum humanarūque rerum omnium doctrina mortale genus in æterna esset secula instituitur. Moys enim Ægyptiis aqua dicitur, quamuis eūētus nomini causam dederit, quod à Thamura Pharaonis filia exprofuente, in quem à parentibus acerbissimū edicti regij metu proiecētus erat, diuinæ ita prouidentie commendatus, in cistula iacens exemptus esset. Antiquitas demū tota disciplinam aquis comparauit: hinc Pegaseus, hinc Castalius fons, hinc vndæ Cepheides, hinc Permessus, Ilissus, Termessusque fluuij, totæque, vt semel dicam, Aonia aquis irrigua: vnde, vt fit in fabulis, non tamen inanibz,

Symbola cœlestis doctrinae.
Psalmo 1.

Moses enim aquarum, vel assumptum de aqua sonat.

Vatum Pieriis ora rigantur aquis.

B Apud Virgilium cū Damœtas & Menalcas ingenij, & artis doctrinæq; suæ periculum alternis cantando fecissent, Palæmon vtriusque virtute commendata, demū ait:

Claudite iam riuos pueri, sat prata biberunt.

Musica porro Pindari commentatoris, ex aqua fieri autumant. Et Varro tres Musas ponit, vnam quæ mera tantum voce consistat: alteram, quā aëris icti sonus efficit: tertiam, quæ ex aquæ motu nascitur. Hinc percussa iuuant fluctu littora, hinc dulces etiam petra riuus qui stillat ab alta, vt Theocritianum illud imitemur: ἀδὼν ὃ ποιεῖν τὸ τέδν μέλος, ἢ τὸ κατὰ ἄλλος τὴν διὰ τὰς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ. Cū verò tam nostri quā Ægyptij pluuias plurimū in doctrinæ cœlestis significatum acceperint, causa ea esse videtur, quod imbres longē fecundiores aquis aliis esse, magisque nutrire, & celerius confici experimento compertum est. Hinc Hesiodus Theogonia, secundum cælum dixit: propterea quod, vt interpretes eius aiunt, & Virgilius affirmat, *Plurimus vt cælo descendit suppetit imbrī, omnia terra nascencia fecundantur.* Hinc Menander:

ἔγῳ ἰδὼν ὅμῳρον γαῖαν,

Amore tellus imbrium perurit.

Quare plurima pro doctrina celestī accipitur.

Eodem modo doctrina ea, quæ cœlitus instillatur, longē fecundior est, quā quæ ab hominum opinionibus emanauit. Huiusmodi autem imbribus affluenter omnes alluimur, quicunque Christianam sequimur institutionem, ex quo tempore super Hebræos decidere olim desiē: quod non temere præmonstratum libro Iudicum eo loco legimus, vbi Gedeon Ephraimita, qui & Hierobaal, Madianitarum Amalechitarūque & Arabum viribus Isrælitas omnes opprimentibus, signum petiit à cœlesti numine, quo se populūque adhortaretur ad virile aliquod facinus aggrediendum, & se suosque de mōtū solitudine liberaret, in quibus, patriis expulsi finibus, extorrem vitam rerum omnium inopia laborantes, agitabant: excitatus itaque Gedeon oraculo minimē contemnendo, cui tamen haud facillē fidem adhibuerat, ob ita accifas res, vt facillē esset omnia desperare: *Sequitur te: inquit, sanctissime, tuæ erga nos propense voluntatis signum id affectus. si ros scilicet ceciderit super lanæ vellus in area stratum, & terra circum arida perstitit: id quod vt petierat, factum est.* Subiecit mox Gedeon attestatum: *Si ros, inquit, super terram deciderit, cæque tantum aspersa, stratum vellus minimē madfecerit: cui petitioni Deus, cū iterum annuisset, plenus animis negotium aggressus, victoriam est felicissimam consecutus.* Hic, vt interpretantur sapientes, vellus lanæ populū indicat Isræliticum, terra verò Gentes reliquias eius eo tempore pietatis ignaras. Qui verò ros cœlitus decedit, Dei doctrinam ostendit, quæ prius Isrælitis diuinitus indulta est: hos enim solos ros Diuinæ legis prius irrigabat: reliquis autem terrarum orbis nulla istiusmodi humoris gutta madefactus, arida proflus siccitate laborabat. Postea verò quā secūndum accidit postulatam, aruit vellus, terra irrorata est: Hebræis quippē adempta est Prophetarum pluuiā, nobis verò per Christi doctrinam diuini eloquij fontes adaperiti. Tale aliquid tangit Chrysostomus Psalmo LX XI. sed rem copiosē tradit Adamantius. Eodem modo Tertullianus etiā interpretatur locum illum, *Et mandatum est nubibus ne pluerent imbrem super vineam Soreth,* hoc est, cœlestibus beneficiis ne proueniret in Isrælis domum: subtrahitis enim charismatum roribus, lex & Prophætæ cessauerunt, neque vltra Ioannem processerunt. Quod verò ad Gentes facit, assentitur huic sententiæ Cyprianus, qui prænucciāse Deum per Prophetam ait, apud Gentes, in locis quæ iniqua prius fuissent, flumina postmodū redundatura: & Christus ait, vt doceret, ostenderetque futurum: vt populus Gentium succederet, & in locum quem Iudæi perdidissent, merito fidei

*Aqua vino
mixta quid
in sacris li-
teris.*

perueniret, de aqua vinum fecisse, vt ad Christi quippe & Ecclesiæ nuptias Iudæis, qui fuerant inui-
tati, venire cessantibus, euenturum ostenderet, qualiter non remerere, neque constanter plebs Gentium
è plateis & truiuis, vt se quisque obtulerat, conuocata conflueret & conueniret: vinea enim Domini
fabaoth domus erat Israel. In eandem significationem aquam vino instillare institutum sacrificio
nostro, quæ modico temporis momento vinum fiat, vt receptos ad nos populos sentire & facere no-
bitum inrelligamus. Quamuis longe sublimiore significato, preces quæ huiusmodi mysterio adhi-
bentur, humanam naturam indicent aggregari ad diuinam, vti diuina humanam ad se traxit. Hinc
Irenæus de Ebionitis loquens, qui vnionem Dei & hominis non recipiebant: *Reprobant, inquit, hî cõ-
missionem vini caelestis, & sola aqua secularis esse volunt.* Alio tamen modo sententiæque longè seciore aquam
vino mixtam aiunt ab Esaia, *Caupones tui miscent vinum aqua,* vt id scilicet innueret, quòd austero ama-
riorique Dei præcepto, iam tum Iudæi illi seniores aquæ dilutionem immiscere cõpississent, multaque
laxare, & in commodum suum indulgere sibi, legem adulterantes, cùm alioquin legem obseruare sin-
gerent, & quæ minimi momenti essent, religiosissimè custodirent, quod eis pluribus obiectum est à Do-
mino: vt de menthæ decimatione, & Cameli deuoratu, tum illud apertissimè: *Quare vos transgredi-
mini præceptum Dei propter traditionem vestram?* Nam, vt inquit Irenæus, *non solum per peruicacitatem fru-
strati sunt legem Dei, miscentes vinum aqua, sed & suam legem contrariam statuerunt, quæ Pharisaica vocabatur, in
qua quedam quidem auferrebant, quedam verò addebant, & ex libidine sua interpretabantur: & vt ait Esaïas, &
Psalmodigraphus subscribit, labijs Deum honorabant, cor autem eorum à Deo procul aberat, eumque frustra colebant,
cùm doctrinæ & præcepta hominum edocerent.*

A Q V Æ R E L I Q V Æ.

*Aquarũ di-
finitio.*

QUONIAM verò varia admodum est aquarum consideratio, operæpretium videtur, priusquàm
huic commẽtario finem imponamus, aquas distinguere, singularumque mox specierum signi-
ficata pertractare. Primæ autem omnium videntur esse pluuiæ, de quibus abundè est à nobis disputa-
tum. His nubes necessarîo cõiunguntur, harum igitur significationes statim subiiciemus. Subsequen-
tur inde fontes, mox fluiuij, in quos naturæ ipsius impulsu torrentes inferentur, dein construenda erit
cataracta. Hinc se offeret mare vastum & magnum, cuius pars nobis erit persulcanda, iisque demum
quæ in conspicuo sunt enumeratis, descensus erit in abditam puteorum profunditatem. In vniuersum
autem aquæ singulæ, vel limpida, tranquillæque reperientur, vel turbida, atque procellosæ, quo con-
stituto, singularum hieroglyphica commodius exsequemur.

N V B E S. P R O P H E T Æ.

*Nubiũ hier-
oglyphica.
Esaï. cap. 5.*

Psal. 7.

NV B E S in Diuinis literis Prophetarum significato passim positæ, in quas scilicet Dei veritas
extenditur, atque hæc dicuntur mandatum Domini audire, & quo tempore quòve loco pluuiæ
sint effundendæ, cognoscere, & à quibus etiam eas suspendere ipsa res exigit. De quibus, vti supe-
rius habetur, Esaïas, *Et mandabo nubibus meis ne pluant super eam imbrem.* Domum enim Israel Vineam
appellat Vates diuinissimus, mandatumque ait nubibus ne super eam pluerent, hoc est, ne Prophe-
tæ oracula sua vltèrius in Israëliticum populum conspergerent. Quod autem ad nubem facit, mani-
festum est eam fuisse multa obscuritatis caligine circumfusam, arcanumque illud de Christo myste-
rium, vnde nostra omnis doctrina defluxit, per tenebrosas aquas, densissimus quippe nubibus colle-
ctas, Psalm. xvi. i. indicari Theologi monuerunt. Nam vbi, *Et nebula puluis pedum eius,* Eucherius nebu-
las pro mysteriorum velamento hieroglyphicè positas ait. Nam & caligo in id accipitur significa-
tum: vtpote quæ diuinorum secretorum operimentum intelligatur, vt Psalm. *Caligo sub pedibus eius:* at-
que alibi: *Posuit tenebras latibulum suum.* Est & vbi significant perperam admissorum abolitionem, vt
apud Esaïam: *Deleui vt nubem iniquitatem tuam, & quasi nebulam peccata tua.* Eucherius idem, vbi legitur,
Velut nubes pertransiit salus mea, iniquorum ait tempora significari. Quinetiam propter eandem Prophe-
tæ duritiem atque difficultatem, doctrinamque solido velut quodam corpore concretam, ac mi-
nimè dissulentem, ex grandinis metaphora signatam Psalm. vii. i. i. diuina mente præditi tradi-
dè. Alioqui nix, glacies, & grando in Diuinis literis plurimum ponuntur pro duritia atque rigo-
re delinquentium. Et quod ait Dominus, *Orate ne fuga vestra fiat Hyeme vel Sabbato:* sunt qui per Hye-
mem, sordidum quippe & ignauum tempus, intelligant hieroglyphicè humanam vitam in pec-
catorum immunditiis occupatam, scelerumque voraginibus immersam atque decentam: per Sab-
batum autem, cessationis diem innui verè dicant, cauendum identidem ne cùm dies illa ingruerit,
desides & à bonis operibus cessantes deprehendamus. Non enim sufficit non peccare, nisi bona
etiam opera faciamus: quia tam rebellis est verita consecrati, quàm contumacis facienda relin-
quere. Ac de niue, & omni glacie, sentit idem Eucherius: de pruina verò secus, quippe quam absti-
nentia symbolum esse tradit, propter eam quod ea sit in causa, vt calor corporis ad salubritatem refrig-
escat, & aque de causa distum, *Factus sum sicut vter in pruina.* Et quoniam huc incidimus, lxv. i. i.
Psalm. vbi legitur, *Et virtus eius in nubibus,* Theologi Apostolos identidem per nubes interpretan-
tur, veluti procul extantes, & supra terrena omnia negotia in altum euectos, diuinique insuper Spi-
ritus aqua plenos, qua mox arua, campos, & vniuersam terram inundarent, vnde fecundissimos
bonorum

*Pruina ab-
stinẽtia sym-
bolum, quæ-
re.*

A bonorum fructuum prouentus obueniret. Huiusmodi enim pluuiam decidere, & rorulentum imbrem terram irrigare, nostra pictas per preces poscere consuevit.

F O N T E S. L I B R I.

SE Q V N T V R fontes, de quibus Psalmo sexagesimo septimo legimus, *Ex fontibus Israël Dei laudes* *in Ecclesiis emanare*: quod ita Theologi accipiunt, vt intelligamus, ex Legis & Prophetarum libris, veluti ex quibusdam fontibus perennibus, Israëlítico olim populo Dei doctrinam atq; cognitionem affluxisse: ex quibus fontibus viii illi sanctissimi ac Deo pleni multa haurientes, hymnos in Dei laudem componebant. Apostolos etiam, primos Christianæ pietatis doctores à Christo electos, per aquarum fontes qui repente apparuerint, interpretes plerique designarunt, vbi Euthymius vnanimem veterum sententiam securus, sapenúmero ait per Aquam, Euangelicæ prædicationis doctrinam significari. Iam quod Dauid ait, *Inter montes transibunt aque, potabunt eas omnes bestie agri*, ostendere voluit, nulla tam alpestra, tamque inacessibilia loca fore, in quæ doctrina Diuinæ legis non sit penetratura: nam per bestias plerisque sacræ Scripturæ locis impij ponuntur, & qui nullam adhuc rerum diuinarum doctrinam audierunt. Et quoddam Leuitico legislator vasa omnia pollui dicit, in quæ pollutorum morticinum incidit, exceptis, inquit, fontibus aquarum, per fontes quippe & cisternas, & castella, & collectiones aquarum, doctrinam intelligens, & Magistros, qui quoddam prauis nonnunquam moribus polluti sunt, non tamen prorsus abominandi: de quibus scilicet Matthæus, *Omnia quæcunque dicunt vobis, facite & custodite, secundum autem opera eorum nolite facere*. Ad hæc sextis Hebræorum castris per x i i. aquæ dulcis fontes ad Elim repertos, Hieronymus Apostolos x i i. interpretatur, de quorum fontibus deriuatæ aquæ totius terrarum orbis siccitatem rigant. Communi verò scriptorum omnium consensu, dulcedo aquis præcipuè fontanis attribuitur, quamuis in optima aqua neque sapor neque odor vllus à Physicis requiratur. Quia tamen sitientibus, cum scilicet sicco spuit ore viator, aqua potus suauissimus accidit, factum vt Poëtæ *Dulcis aqua saliente sitim restinguere riuo*, inter oblectamenta ingenia posuerint. Ita illud Deuteronomij cantico expressit, mel de petra dictum super Mose, hoc est, tam suauem tamque dulcem & amabilem aquam, vt melli similis esse videretur. Chrysostomus quoque aquæ suauitatem pro melle ex petra proficiente intelligit, cum nusquam legatur mel à Mose de petra vnquam eductum. Apud Dauidem verò Psalmo l x x x. *Educto de petra melle saturauit eos*, interpretes ita dicunt: *Pauit Christus i i i i. millia hominum septem panibus*, quia potauit eos mellita doctrina sua usque ad saturitatem. Res enim omnes ab eo gestæ, præter historiam, mysticum etiam sensum secum trahunt. *Quam dulcia canit pietas faucibus meis eloquia tua, super mel ori meo*. Petra igitur illa vnde fluebat aqua, vt Apostolus ait, erat Christus. Atque hic fons ille ferrus de quo cecinerit Dauid: *Sititit anima mea ad Deum fontem viuum*, Esaias, patentem fontem dixerit apparitum. Hieremias, fontem aquæ viux derelinquendum conqueratur.

Fontiū mystica significationes.

Tsalm. 103.

Vr. Aeg. 5.
Dent. c. 31.

F L V V I I. C H R I S T V S.

SE D E N I M in fluuiorum metaphoris longè frequentius est in Diuini literis Christi significatum, vt eo loco, *Fluminis impetus latificat ciuitatem quam incolit Deus*, vbi nostri Theologi flumen Christum esse dicunt, propter dulcissima eius fluentia, de quibus Psalmo primo multa disseruere. Hinc apud Prophetas legas: *Ecco ego ad eos delabor quasi tranquillum flumen*. Et Ecclesiastici 24. *Ego sapientia effudi flumina: ego quasi trames aque immense de fluuiio: ego quasi fluuius Doris*, & sicut aqua ductus exini de Paradiso: & quæ sequuntur in hanc sententiam. Quinetiam ait Dominus, *flumina aque vine de ventre eius quicrediderit emanatura*, quo sapientiam & facundiam intelligi voluit, Ambrosio interprete, quam assecuti erant ij, qui diuino afflati Spiritu meruissent. Itaque Apostolorum doctrinam & institutionem præuisam à Psalmographo, Theologi eo loco volunt, vbi, *Extulerunt flumina Domine, extulerunt flumina voces suas*, habetur. Et per amnes qui per eisdem alueos decursuri erant, subsecutos Doctores accipiunt. Non negarim verò quod tradit Eucherius, flumina nonnunquam pro populo accipi, qui nondum in fidelem receptus esset, in quam sententiam corruat ille *flumina Babylonis*. Iam & Apocal. 17. *Aque quas vidisti, super quas meretrix illa sedet, populi & turbe & gentes sunt, & lingua*. Eodè tendit Esaiæ dictum, cum *Beatos appellauit eos, qui super omnes aquas seminarent*. Apud Abacunta Prophetam legas, *Fluminum terra scindetur*, quod de Hierosolymis dictum Græci tradunt, quæ scilicet fuerit Prophetarum patria, qui fluminum instar eam irrigabant, sed ad I e s v Christi aduentum hiatura esset, & rimis aperienda, omnisque humor alueo ita fatiscente defluxurus, penitusque defecturus, futurum scilicet vt pristina exarefeceret vaticinatio, quod euentus comprobauit. Quod verò sexto supra centesimo Psalmo legitur, *Deserta reddidit flumina, & aquarum fluxus in sitim transmutauit*, flumina scilicet exiccauit, & quæ terra prius erat irrigua vlginosaque, ita desertam reddidit, vt prorsus sterileficeret; & aquarum venas abundantes ita obturauit, ne vlla inde potio, sed sitis potius profiliaret. Euthymius Græcus ipse ad Græcos Philosophos referri dicit, qui scilicet cū eloquentiæ quasi fluminibus & disciplinarum varietate & copia redundarent, omni demum sapientia destitui visi sunt, cum illiterati ac piscatores homines eos repræsentant.

Metaphorice fluuiorum in Diuinis acceptiones

Eloquentia
descriptio.

ACCEDIT huc torrens, cuius significatum ita refertur ad eloquentiam, vt torrens facundia vererum scriptorum sententia dicta sit ea dicendi vis, quæ magno dictionis impetu decurrit, quam in Pindari commendationem ita describit Horatius:

Monte decurrens velut amnis, imbres

Quem super notas aluere ripas,

Feruet, immensusque ruit profundo

Pindarus ore.

In Diuinis verò literis mentio fit de quodam delictiarum torrente, Psalm. supra xxx. quinto, pro quo plenissima Christianæ doctrinæ fluente intelliguntur. Torrentem autem dixit Psalmographus, ob tempestatiuam doctrinam, quæ à Christi ore loco, & tempore disfluebat, propterque eius in suadendo & arguendo vehementiam, affluentissimamque vim. Quin & propterea ea multa, quæ de prophetis sermonibus collecta in vnum adducebat: fuit enim ad tempus torrens, & vehemens est ac violentus, & ex multiplici aquarum concursu corruatur, vnde ait Eucherius, per torrentes insignium prædicatorum eloquentiam significari. Alioqui torrens in iisdem Diuinis literis pro concupiscentiæ stimulo ponitur, quæ vel difficulter superetur, vel in profundum trahat, de quo plura inferius. Nam hic præterite non est animus locum in Psalm. *Sicut torrens in Austro*, quam exultantis esse vocem, inquit Eucherius, & ex vitiorum vinculis ad libertatem, conuersionemque redeuntis, qua postulat vt diuinæ aspirationis auxilio atque ope, ex peccatorum captiuitate soluatur, sicut constricti glacie torrentes, Austri tepore soluantur.

Psalm. 125.

{ C A T A R A C T A .

E

EST & Diuinarum literarum proprium, vehementiam vel in sermone, vel in opere, aut alia quapiam vi, per cataractam significare: atque hæc ea est cataractarum vox, cuius mentio habetur Psalm. lxi. Est verò cataracta, aquatici cuiusdam aluci coarctatio, vbi aqua in angustum vel natura, vel arte collecta, aut sponte, aut artificis arbitrio, magno inde impetu atque etiam fragore prorumpit. Sedenim quæ à natura est cataracta, nihil aliud quam strepitum & impetum præ se fert, eaque est naturalis eloquentia sermonisve copia, nullo studio, sponte profluens. Quæ verò arte construitur, & vim & efficacem operum vtilitatem suggerit: atque huiusmodi est dicendi facultas, arte, labore, diligentia, iudicio atque exercitatione comparata.

Cataracta
descriptio.

Nam Græcis

καταρὰ

πόσις, &

καταρὰ

Id est, impetuose

impetuose riuo,

& erumpo.

& disfluo.

Herod. li. 3.

M A R E .

QUEMADMODVM autem fontèsque fluuijque omnes in mare decurrunt, ita nos dictionis ordo deuexit in pelagus. Vt verò loco hoc ea prætereamus, quæ multa super mari ex Aegyptiorum doctrina in Pisce disseruimus: contenti nunc erimus aliquot locis, quos ex Diuinis literis erucimus.

P E R D I T I O .

ID verò cum primis proprium est maris significatum, vt perditionis indicium sit, ob ipsam quippe profunditatem: vt pote quæ idonea admodum sit ad suffocandum. Quamquam alia de causa Mare apud Aegyptios pro perniciæ ponebatur, vt suo loco docuimus. Quod ad perditionem attinet, eo significato Theologi Prophetam aiunt Psalm. xvii. canere, se de aquis multis eductum. Passim verò interpretes, *Exundantes fluctus* pro *Calamitatum excessu* accipiunt: & per turbulentas aquas suprema quadam doloris ostenditur vehementia, quæ omnem respirandi facultatem exuperat, v. Psalm. lxxviii. affixum se clamat in profundo luto, vnde nulla se vi possit expedire, rapidissimis demùm vortibus deuoratum, in imam maris sedem deiectum esse: in quem vsque locum tempestas etiam accedat, quæ arenas omnes æstu commisceat atque perturbet, qua quidem nulla maior describi potest inquietudo: primò enim aquarum, in quas deciderit, ponit altitudinem, mox limum cui affixus inhærescat, inde maris amaritudinem, & immensas vndas, postremò eas sæuis tempestatibus agitaras: meritò itaque paulò post se de profundo huiusmodi liberari supplicat, ne tanta rerum vexatus perturbatione deficiat.

Sic Plautus in Asinaria, lena & scortum mare vocat.

Sic de his qui emer-

runt è periculo, ex

tra lutum

pedes habes.

Sic illud De

moïtheside

corona. Ω-

ωρεγ χα-

μύδες,

tanquàm tor-

rens.

H O S T I L I S I M P E T V S .

APVD eundem hostilis impetus, & subitaria quadam oppressio, per aquam indicatur, Psalm. cxiii. *Cum exacerbatus eorum furor in nos debaccharetur, sanè aqua demersisset nos.* quod vt magis exasperaret, addidit: *Torrentem petranfuit anima nostra*, vbi impetuosos inexpectatòsque hostium insultus incurfu repentino proruentes, torrenti turgido comparauit, quem tamen auxilio Dei fretus tutò petranfuerit: & quasi parum adhuc dixisset, superaddidit: *Sanè petranfuit anima nostra aquam intolerabilem*, ingentes quippe rerum difficultates atque pericula. Tale aliquid apud Maronem legas:

En. lib. 7.

Diluuio ex illo tot vasta per æquora vecti.

Idemque

A Idemque alibi nubem belli dixit, utrunque defumptum ex Pindaro. In Isthmiis enim ἐν πολυφθόρῳ σαλαμίδος ὄμιλῳ & alibi: ὅστις ἐν ταῦτα νεφέλα. Apud oratores historicosque & turbines procellas sæpe pro bello positas inuenias. Causa verò cur aqua vehementiores indicet arumnas, ea est, quòd pericula casusque reliqui corpus soleant ex vna aliqua parte labefactare: aqua verò vniuerso flatim corpori circumfusa, omnibus euestigiò membris impedimento est, atque vndique oggerit difficultatem atque molestiam.

Æ R V M N Æ.

H INC Psalm. LXXXV. I. vbi legitur, *Omnes fluctus tuos induxisti super me*, interpretes per fluctus, Perturbationes & arumnas omnes intelligunt, quæcunque affligere possunt humanum genus, quibus omnibus Christi esset humanitas obnoxia: in eius enim persona dictum id autumant. *Fluctuare autem verbum sæpe pro Perturbari ponitur.* Sedenim aliquando pro timore posita fluctuatio, vt Psalm. LXXI. *Ecce enim ipse Deus meus, & adiutor meus est, quare non amplius fluctuabo*: id est, nihil est quod vltèrù pertimescam.

Metaphora ducta à iactatione fluctu, sic fluctuans anima.

D I L V V I V M.

A CCEDIT huc diluuium, de quo Psalm. XXV. I. *Dominus diluuium inhabitare facit*, siue vt alij reddidèrè, *Diluuium sedat*, vel, *Tempore diluuij regnum obtinuit.* Vt cunque significatum ad humanam pertinet salutem, quoniam hic gentes intelliguntur, quæ suarum inundatione cupiditatum, in vitiòrum pelago, & humanorum affectuum voraginibus demersæ detinebantur, quæ mox à Domino exemptæ seruataque sint. Alio verò loco, Psalm. quippe XXXI. habetur, *Diluuium aquarum multarum proximè ad eum non accedit*: per huiusmodi aquas supra modum exundantes, tùm scilicet ex crescentia ripas flumina prætereunt, vel mare turgidum per littora spatiatur, quas supra memorauimus calamitates intelligi volunt. Ita Euthymius, & plerique alij sentiunt.

Abyssus abyssus inuocat quid. Vel potius malorum abyssus, κακῶν βάθος, & ἀβυσσος.

A B Y S S V S.

E ODEM modo, vbi fit de abyssò mentio, vastum calamitatis pelagus figuratur, vt Psalm. XLI. *Abyssus abyssum inuocat*: quod ita accipiunt, profunda atque vasta calamitas vastiorem aliam semper vocat calamitatem, quod alij dixerunt *Malorum hydrant*, cùm scilicet aduersæ res cladisque continenter ingruunt, ac velut vnda superuenit vndæ, aliæ post aliam succedunt. Sunt qui dictum ita interpretatur, vt vniuscuiuspiam rei magnitudo alterius inuocet magnitudinem: vt pote, peccatorum cumulo necessarium esse ingentem cumulum misericordiæ. Alij per abyssos hos nouam & veterem diuinarum institutionum doctrinam intelligunt: profundissima enim vtraque est, & altera alterius indiget auxilio: ita enim Eucherius, Psalmi dictum huiusmodi citans, profunde inquit scripturarum inde colligi. Neque illud non probat, vt vetus Testamentum qui noui egeat auxilio, & veteris nouum. Quin & humanam mentem vnicuique abyssum esse dicit, quia nequeat semetipsam ipsa comprehendere, nisi superioris abyssi ope subleuetur: vnde scilicet affulgeat lumen quo alti profundi tenebras discutiatur.

L A C V N A F O S S A Q V E.

C A B abyssò haud multum dissimilis est alia aquarum species lacunosa, eaque plurimùm turbida, cœnosa atque sæculenta, quæ nimirum pro cladibus & arumnis accipi solet. Ita dictum Ezechielis interpretantur, vbi Dominus ad Hebræos: *Aperiam sepulchras vestras, & educam vos de Babylone.* Frequenter enim in Diuinis literis pro vna eademque re ponuntur, sepultura, vorago, infernum, abyssus, fossa, lacus, & similia. Psalm. XXVII. *Similis descendentibus in lacum*, nonnulli profundissimas fossarum altitudines intelligunt, vnde non detur emerfus: nonnulli sepulchra foueis excavata. Sed enim Psalm. XXI. *Seruasti me ne deciderem in lacum*, quod foueam alij, alij puteum vertèrè: Euthymius in euitabile periculum exponit, quippe voraginem, in quam qui fortè incidit, suis ipsè viribus nequaquam possit euadere. Alibi exauditum se ait Propheta, vt de lacu profundissimo sordidissimoque extraheretur, quod maxima vitæ discrimina, quæ diuinitus euaserat, declarat. Et quod ibidem dicitur de luto limi, liuidissimam loci putredinem ostendit: ea verò est, quæ animas nostras cò demersas tenaci veluti ceno implicatas detinet. Hinc Dauides orat se de luto eripi, ne affixus in palude putoreque illo periret recumbere adigatur: atque hæc de turbidis.

Sic Cicero 4 Verri. Lacunam rei familiaris pro pernicie & arumna.

L I M P I D Æ.

A QVÆ verò limpide perspicuæque omnes, dubio procul pro doctrinæ symbolo, vt ostensum est, accipiuntur. Doctrina autem omnis vel in conspicuo est, in ore quippe ipso, vel in mentis recessu. Hinc ea quæ manifestè parent, perspicuis & nitidis, neque admodum altis profluentibus comparamus: quæ verò in arcanis habetur, aut solo concipiuntur intellectu, ea vel nubium, vt superius, dētitati, vel puteis, vel altioribus vndis similia sunt. Transfertur autē commodissimè hæc aquæ claritudo atque obsecritas ad humanū animum, eaq; metaphora, quod syncerum, apertū, manifestūque & perspicuum est Can

Claritudo & obsecritas aquæ quid.

est Candidum appellamus: propterea quod huiusmodi propemodum est aquæ puræ conditio, ut su-
perficiem habeat claram atque perspicuam. Hinc Pindarus Pythiis, Arcesilao candida præcordia di-
xit, *ἀδελύκας πύθιονας φρεσίν*. Contrà verò quæ abdita, incognita, & in intima mentis penetralia recon-
dita ab eiusdem aquæ similitudine, obscura, nigra, vel alta nūcupamus: ut quæque enim in aquis pro-
fundiora sunt, eo videntur obscuriora. Ita Homerus nigra inquit præcordia, *φρένας* quippe *μέλαινας* ob-
raciturnitatem, & consiliorum occultationem. Et Virgilianus Æneas premit altum corde dolorem,
quem nullo scilicet signo manifestabat.

Ænei. li. 1.

P V T E I.

ET in huiusmodi significatum Diuinæ literę Puteos plurimū pone consueuerunt. Hinc Isaac
puteos tot fodit, tot purgare aggreditur, tot nouo labore aperit, quæ omnia mystico sensu vitæ,
quam sequi debemus, doctrinam indicant. Nam & Philo eo loco, *Quæ foderant pueri patris eius, ingesto
rudere obscurunt Palæstini*, fossuras puteorum auspicia esse disciplinarum ait. Eæ verò in pacatissimo
contemplatiuæ Philosophiæ recessu commorantur, vbi tranquillæ, placidæ, lenitèrque fluentes aquæ
castissimè lasciuunt. Non negarim autem puteum in Diuinis literis esse etiam vxoris hieroglyphi-
cum: nam eò Theologi nostri trahūt Salomonis præceptum, *Bibe aquam de vasis tuis, & de puteorum tuo-
rum fontibus*. Iam Bersabæ nomen *Septimus puteus* interpretatur, quæ septima fuerit Dauidis vxor. Pro-
pter aquas educatum se Dauides plurimū gloriatur, sed perspicuas, viuas, dulces, & placidè prola-
bentes aquas, quæ nobis quoque sunt identidem adeundæ, si modò illos adeamus puteos in quos
Palæstini terram non ingesserint, in quos scilicet, ut hoc obiter interpretemur, inuida, ac periniqua
Hæreticorum factio suæ turpitudinis cœnum non admiscuerunt, quicunque enim suam vberimis
his limpidissimisque vndis sitim expleuerit, aut cœlestem exceperit rorem, fontes melle fluentes hau-
serit, nubium harum imbrem collegerit inque auctos iisdem imbribus fluuiis demersus lauet & vo-
luretur: ætuosos is cupiditarum ardores extinguet membris morbos, qui sensum obstupefaciunt,
expellet, animique podagram, bonorum quippe operum impedimentum, elidet, omnique
demum labe perpuratus, nulla corporis fæce fordidos, situ obsitus nullo, nulla
denique labe contaminatus, ipsam æthereæ puritatis claritatem induet,
& superis par effectus, immortalitatis etiam conditio-
nem diuinæ decreto liberalita-
tis assequetur.

*Puteum pro
uxore.*

PIERIVS

F

A

PIERIVS VALERIANVS

AD M. ANT. PASSEREM.

PATAVINVM PHILOSOPHV M

PROBATISS. DE IIS QVÆ PER ISIDEM,
& iugris quadram & picturas aliquot
alias significantur.

* *
* *

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

B

LIEER TRIGESIMVS NONVS.

NOLIM putes, eruditissime M. Antoni, dedicationem hanc meam de Iside, deę, yis quæ similitudine quadam ad Isidis argumentum in comitatum sese adiungere, ideo tibi factam, ut sperarem te aliqua hinc obligatione mihi deuiucire: cum mihi potius persuaserim, multum me acquisitum tibi plurimum debiturum, si commentationes has meas, qualescumque sint, suscipere dignatus fueris. Nam quid ego vel meditari, vel continua lectione consequi unquam poterim, quod eruditionis cuiuspiam nomine venditari mereatur tibi, cui totus sit calathus ille domi, vade omnia possis largissime depromere? Non enim te solis Medicinæ Philosophięq; terminis cohibuisti, sed longè ulterius progressus, variarum insuper rerum minimè protritarum doctrinam ita tibi comparasti, ut de quacumque re proposita, & eruditè loquaris, & eruditionem ipsam mira sermonis incunditate noueris conestire. Quin Poetas, Historicos, Polyhistorasque omnes ita familiares effecisti, ut nihil tota in encyclopædia sit, quod te lateat, quod non in promptu habetas, proque loco & tempore utaris quàm felicissime. Quare nihil, aut parum legendis nostris profecturus es, nisi quantum amici virtutibus tuis deditissimi nugas amas, & qui amant, Ovidianum illud obiectare solent:

In facie nœuus causa decoris erat.

Sit utcumque, non debui ego, quantumcumque prestare potui, quin ad te mitterem hesitare, aut propemodum expauescere, qui scirem quantum inde lucri facturus essem, qui rem quidem imbecillam admodum & infirmam offerrem: sed quæ apud tam peritum, tam prudentem, tam probum, eundemque humanissimum amicum ita accipi possit, ut vigorem firmasque vires sit consecutura.

C

DE ISIDE.

ISIS dea quæ fuerit, quantòq; cultu à veteribus veræ pietatis nesciis, sed rerum humanarum peritissimis, suscepta, quot superstitionibus celebrata, ià omnibus innotuit: quare nos circa hieroglyphica eius tantum immorabimur.

QVADRIENNIV M.

PER eius effigiem inter alia significata Ægyptij annum suum, qui scilicet quatuor annis solaribus constabat, indicabant. Erat verò muliebri simulachrum patrio paludamento vestitum, ut paulò post dicitur, quod & anni, & ipsius Dei signum habebatur. Isis in cælestibus astrum est, Sothis Ægypti lingua nuncupatum, ἀστὴρ νοῦτος Græca, quasi Astrocanem dicas, corruptam eam dictionem multis in locis inuenimus. Is idem apud nos Sirius est, eadēque Canicula, quæ stella sub mento Canis est, ut Aratus obseruauit, quamuis alibi ex Eusebij obseruatione diximus, Solem & Sirium eundem accipi. Simpliciter verò stellam hanc in Isidis honorem Ægyptij colebant: quòd ortu suo ingentes apud ipsos pluias concitare solet, quibus Nilus crescat, vnde sibi victui necessaria comparabant, qualem honorem & Leonis habitum eadem de causa, ipso Leonis commentario declarauimus. Cur verò annum ex hieroglyphico huiusmodi intelligerent, causa est, quòd Ægyptij annum ab istius fidei ortu auspicabantur. Oriri verò in Ægypto solitus x i. circiter Calend. Augusti. Sed hoc de vertente, de proprio inferius.

Isis varia significata.

Hinc Suidas ait οὗτος ἡ νοῦτος ἔστι τὸ καὶ τὸν ἡλιον. Sirium canem quidem solem. Apud nos circa 8. Kal. Iulian.

PLVTARCHVS verò & Eusebius, qui veluti Solem Osirin, ita Isiden Lunam ex Ægyptiorum di-
ctatis esse contendunt, eam hoc hieroglyphico describunt, vt cornua taurina, veluti nouæ Lu-
næ speciem gesser, nigræque amicta palla, per latebras & obscura loca Solem appetere atque vnũ
ipsum concupiscere videatur. Vnde factum est, ait Plutarchus, vt in amatoris, vt in amatoriis, quemadmodum apud
Theocritum est, Lunam inuocarent. Eudoxus enim Isin rebus amatoris opitulari dicit. Hinc apud
Ouidium, in Arte amandi, legas:

Multas illa facit quod fuit ipsa Iouis.

*Admirix
Amatorum
Luna.*

Porro Luna cum sit noctis domina, nõxque voluptatis illecebris & Veneri sacra, quæ, vt alibi dictum,
latebris & spelæis gaudet, hieroglyphicè plurimum cum iis quæ Veneri attribuuntur, congruit. Ama-
tores enim apud Maronem,

Secreti celant calles, & myrtea circum

Sylua tegit.

Æne. l. 6.

Hinc legas apud Eusebium, voluptates, atque eas quæ fortè omnium maximè censeantur, si aspexeri-
mus, aut quod risu dignum, aut visu turpissimum est, aduertimus, quocirca vel erubescimus, vel oc-
cultare properamus. Id autem impendiõ cauemus, vt hæc omnia nocti concedamus. Celari enim, vt
elegans poëta dixit, vult sua furta Venus.

M A T E R I A F O R M A Q V E.

*Hinc Ovi.
l. 2. de Ar-
tibus, viro
virtutis Pe-
rus, sic gra-
tis puella.*

CVM verò Isis materiam etiam mysticè significet, Sol verò formam, vel agentem vim, Lunæque
Solem ita suum obseruet, eiusque semper radios excipere quærat, quibus illustretur, videor Pla-
tonis illud intueri de sponsa, quæ veluti prostituta sponsum expectat audissimam, vnde rerum species, E
atque nonatus concipiat, & loco reddat: vti Luna lumen acceptum mutuo, quo potest studio resti-
tuit. Atque hæc ita obscura hieroglyphicum est materiæ, quæ nullam adhuc formam susceperit. Fig-
uræ autem variatio in Lunari globo materiã apertè satis commonstrat, quæ veluti cera mollis, nunc
hanc, nunc illam impressionem ex quocumque sigillo suscipere apta sit. Hinc tæniæ variæ multico-
loræque Isidi dicatæ, non septem tantum eas Lunæ facies, quas Græci *Φάσεις* dicunt, ab Heliodoro
ita nuncupatas, *σύνθετον, ὑβρίαν, ἀνταλιν, μινωί, διχότρομον, ἀμφίμορπον καὶ παντοειχρον*, sed etiam vim eius quæ
circa materiam versatur, indicant: quæ scilicet gignit omnia, & omnia concipit, lucem quippe, tene-
bras, diem, noctem, vitam, mortem, principium, finem. Quis enim assiduam in Lunari facie varia-
tatem non admiretur, dum ea nunc euanescentem, vt Heliodori sententiam interpretemur, nunc cor-
niculatam, nunc diuiduam, nunc protumidam, nunc plenam contemplatur? Ignium denique facie va-
ria, quantò longius facessit à Sole, tanto largius collustrari, parte luminis compotem, parte altera cas-
sum, proque oris circumuersione fulgoris speciem variare: siue id alieno irradiata lumine faciat, siue
proprio præpetique candore, vt Chaldæi arbitrantur. Cleomedes enim libro de cælestium orbium
contemplatione scribit, inter Berosi placita contineri, corpus Lunæ pilam esse dimidia parte candi-
dam, altera cæruleam, partemque illam candidam proprietate quadam *ἢ συμπαθείας* ad Solem sem-
per conuerti: vnde quò magis illi succedit, luminosam illam partem à nobis auerti magis: quò verò
longius abscesserit, eò magis oculum nostrum in amborum medio sisti, partemque candidam nobis
aduersam fieri, ac perinde sese exhibere conspicuam. Tangit idem Apuleius in Deo Socratis.

*Septē Luna
facies, ca-
lumnique no-
mine.*

*Adrianus Co-
sorus.*

P R I N C I P I V M.

F

OSIRIDIS verò tæniæ nulla fucabantur umbra, sed vndecumque micantissimæ splendorem
nitidum præ se ferebant. Nam cum illæ principij symbolum essent, idque virtute sua purum niti-
dumque sit, neque vllius rei admistione labefactetur, nihil præter candorem ostentare par erat. Sa-
cerdotes autem illi cum has semel in manus suscepissent, eas cuestigiò recondabant, non amplius vi-
dendas attrēctandasve, Isiacis verò sæpius vtebantur. Tæniæ autem Græcæ vocem sic interpreta-
tur Verrius, vt dicat ornamentum esse laneum capitis honorati. Hinc Ennius Alexandro:

Volans de caelo cum corona & tænijs.

Tæniæ quid.

*Albi colo-
ris commē-
datio.*

Sed vt rei Philosophiam in albis hisce tæniis explicemus: manifestum est rerum omnium principium
ab omnibus sanæ mentis hominibus ad Deum referri. Album autem est prima veluti materia quæ-
dam, in quam colores, quotquot volueris, perinde ac in vniuersam illam possis omnes species indu-
cere. Hinc ad Dei cultum alba plurimum indumenta omnium penè nationum consensu adhiberi
solent, semperque albus color sacris accommodatus. Atque idè ait Persius: *Quamuis albata ro-*
quid indigemus Persio, si Alectoris nostri indumenta, cum gloriam suam vellet discipulis patre face-
re, alba sicut nix apparuere? Apud Ciceronem 11. de Legibus: *Color albus præcipuè decorus Deo est tum in*
cæteris, tum maxime in textilibus. Et nostra pietas canit, vt linteas, easque purissimas induti tunicas, sacra Deo
caneremus. Sed quoniam præcipua annorum, mensium, & dierum hieroglyphica tam significata
quàm significantia, desumuntur à vario cæli motu, præteritis multis, quæ per figuras varias indica-
bantur, nec vulgo tamen sed solis sacerdotibus Ægyptiis innotescabant, ad cælorum perindèque cir-
culorum considerationem progressi, reliqua quæ de temporibus significantur, per horum figuras ex-
plicabimus.

A

DE CIRCULO.

CIRCVLI significata non apud Ægyptios tantum in vsu fuere, sed & apud nationes alias multifariam accepta: quare separatim suum, hoc est, hunc locum sibi deponere visi sunt.

ÆTERNVM PERPETVVM QVE.

NAM quod modò in Osiridis taniis dicebamus, has vt pote albas principiũ indicare, vnus quippe circulus descriptus, aut simpliciter, aut alteri cuiuspiam picturæ signòve circumductus: nunc semper, nunc perpetuũ & æternũ, nunc omnia, quippe τὸ πᾶν significabat: nempe quòd in ea figura neque principium, neque finem inuenire sit, quod æternitatis est proprium, & quia omnium est figurarum capax, vniuersitatem ipsam intra se complecti videtur. Ab huiusmodi autem circulari ambitu exactè peractò, videlicet cùm Sol à matutino horizonte digressus, eòdem redierit, vnde ferri cœperat, diuinæ literæ *Tota die*, pro perpetuò posuerunt, vt Psalmo L x l. *Vt cantem gloriam tuam tota die, perpetuo.* vbi Symmachus, pro lectione, quæ est, *Tota die*, perpetuò reddidit.

DEVS.

CVIVS etiam principij finisque nusquam apparentis ratione habita, Ægyptij Deum ex hieroglyphico circuli intelligebant. Persæ verò (quod non absurdum est repetere) cùm Iouem cœli dominum dicerent, sacrificia illi se facere putabant, vbi cellissimam speculam conscendissent, Iouemque cœli circumulum nũcupassent. Transiit idem mos ad Turcas. Hinc ab alta quaque turri matutinales illæ acclamationes, quarum sensus est, Deum fuisse semper, futurumque semper, neque quicquam aliud, nisi quòd suum etiam salutant Mahometum. Sarraceni quoque, & peræque aliæ nationes Deum, Circulum appellabant, atque hinc sempiternum exprimi contendebant.

ADORATIO.

EA de causa Pythagoras circumactu corporis adorandum iubet his verbis, *περὸς κέντρον περὶ Φερόμενον* quod Plutarchus ad imitationem cœli perpetua vertigine circumacti fieri putat, quam nonnulli dictum ad rerum humanarum varietatem, assiduamque mutationem, in quibus nihil stabile, perpetuũque sit, arbitrantur. Sedenim quod ad corporis conuersionem pertinet, multarum is gentium mos fuit, idque quod Propertiani loci aperit intellectum, libro I.

*Ante tuos quotiens verti me persida posset,
Debitaque occultis vota tui manibus?*

Adorandũ circumactũ corporis.

QUOD dubio procul adorationem ritè factam innuat. Tale aliquid apud Suetonium inuenias, vbi Lucio ait, de Vitellij progenitoribus loquens: *Idem miri in adulando ingenij, primus Caium Cæsarem adorari vt Deum instituit, cùm reuersus ex Syria non aliter adire ausus esset, quàm capite velato, circumuertensq; se, deinde procumbens.* Fuit verò Numæ institutum, vt adorantes Deos, in orbem sese verterent, deinde verò federent. Præterea conuersio illa, & totius corporis circumactio, nobis documento est, nihil ex humanis rebus firmum esse & stabile, & vtrumque vertat Deus, reuoluatque vitam nostram, id iucundè ac libenter admitti oportere. De fessu autem in Cynocephali commentario dictum, situm huiusmodi ad diuina pertinere. Id verò minime prætereundum, fieri solitam eam corporis conuersionem à sinistra in dexteram, ad ipsius mundi imitationem, cuius ortus, vt & Plinius, & nonnulli alij tradidèrè, ab læua parte est in dexterà præcept. Quare iocatur Plautus Gurgulione, dicente Phaedro: *Quò me vertam nescio.* subiungit Palinurus seruus: *Si Deos salutas, dextrouersum censeo.* De Camillo memorix proditum est, cùm se ad dexteram conuertisset, vt mos erat Romanis adorantibus, subito eum lapsu cecidisse, quod omen ad damnationem, qua postea oppressus est, pertinuisse creditum, omnia eo populo supersticiosius æquo pendente. Quòdque ad huiusmodi circuitum in adoratione pertinet, notum ex historiis est, quam prudenter Marcus Cellus ad Capidium Cispalinæ Gallie vicum se gesserit. Nam cùm impetum in Gallos faceret retroactus ab Equo ob hostium clamorem perterrefacto, circuitum eum adorato Sole, vt Romanis in pugna principio facere mos erat, de industria fecisse simulauit, ne apud suos mali ominis religionem excitaret. E contrariò Galli sinistrorsum, & in læuam partem religiosius fieri ab adorantibus conuersionem corporis arbitrabantur, de quo ita Plinius: *In adorando dexteram ad osculum referimus, totumque corpus circumagimus, quod in læuam fecisse Gallie religiosius credunt.*

Sueton. in vitavittellij, cap. 2.

Numæ institutum in adorandis Diis.

Nāτελειος, idest perfectus, & ἀπὸ τῆς τελείας ποιεῖται virtus Arist. lib. Eth. I. cap. 13.

Aureus circulus in Simandij sepulchro, & Cambyfes mandij sepulchro.

PERFECTIO.

DENIQUE apud veteres obseruabatur, vt factò sacrificio, circulum in ara illineret ex hostiarum sanguine, quem phiala religiosissimè collegissent. Idque erat sacrum illud verbum τελέειν, quod perfectionis indicium esse dicebant: quòd figurarum ea sit vndecumque perfecta.

ANNVS.

QVI verò per circuli designationem annum intelligi volunt, vt manifestiora prætereamus, eius, potissimum aurei circuli ratione inniti videntur, quam de Simandij sepulchro & Cambyfes

& Persæ sustulerunt: erat enim ille trecentorum & sexaginta quinque cubitorū ambitu, cubiti vnus latitudine, singulis anni diebus in singulis cubitis exsculptis, per altorum ortus occasusque, quidque ea secundum Astrologos obseruata significarent: cuiusce rei quædam propemodum vmbra habetur Patauij in Palatini palatij aula, vbi corona supernè circumcirca ducta, Zodiaci primū totius figuris insignis, mox gradibus suis distincta, quorum vniciuique adpictæ sunt certæ rerum imagines, quæ pueri gradus eius emerfu nati, modò ingenium, modò sortem indicent: quatum ego testimoniis sæpe vti soleo hieroglyphicis meis fide facienda: nam Ægyptium quid omninò sapere videtur.

POEMATIS GENVS.

*Hinc forsã
veteris Gal-
lei Poesos
nomen, kō-
deau.*

*Circulares
Psalmi qui.*

A D anni autem similitudinem Poëmatís etiã genus Circulus appellatur, cuius Aristoteles Analyticis meminit. Id alijs alio exposuerunt modo. Sed nimirum Poëma illud Circulus appellatur, cuius finis idem est cum principio, cuiusmodi est Catullianum epigramma in annales Volusij, & alterum in Nonium Strumam, & vnum etiam in Mamurram & Cæsarem. Euthymius sanè Circularis eos Psalmo vocat, qui eodem finiunt versu quo ceperant, cuiusmodi est 18. suprà centesimum: *Consitemini Domino quoniam bonus, quoniam sempiterna est eius misericordia.* Fieri que solet, vbi sententiam aliquam insigniorem quærimus in audientis animo quasi aculeum quandam è repetitione productū affigere, vt que tenaciùs memoriæ inhærescat, affixum ita relinquere.

CONTRARIETAS.

*Mathema-
tica obser-
uatio.*

M O T V S verò, qui est in circulis, natura considerata, in causa fuit, vt periti Mathematicarum, contrarietatem hieroglyphicè significare volentes, duos iuxta se vt contingentes circulos describerent, quales in quibusdam machinis fieri videmus, propter vnus incurvationem aduerso motu alterum circumagi: atque ita manifestam discordiam apparere, quam in adolescentiæ nostræ delictis, amore in indignationem conuerso, ita ex Aristotele descripsimus:

*Non aliter motus concurrere ad oscula vidi,
Hinc atque hinc gemina si cōire rota,
Quæ simulac primis sese tetigere labellis,
Pars ea quamprimum, quæ veniebat, abit.
Fitq; ex concursu facies contraria prima,
Machina versa meo qualis in igne fuit.*

SVMPTVS PVBLICI PRIVATI QVE.

*Orbiculari
numismatū
speciem præ-
se ferentes.*

O R B I C V L I quidam numismatum speciem referentes, quos in aliquot pyramidibus & obeliscis excisos videas, pecuniam indicant in opere construendo erogatam: qui si fuerint in orbem dispositi, sumptum eius operis significare aiunt publicum fuisse, sin parallelari quodam ordine sculpti, priuatam impensam significare contendunt, quæ tamen interpretamenta iuniorum quorūdam esse non inficior: nam apud veteres nihil tale interpretatum inueni. Exigeret hic locus, vt de circulis quibusdam mutua complicatione coniunctis, qui disciplinarum hieroglyphicum constitunt, rationem subiungerem, sed quoniam argumentum illud ad commentario, quod Illustrissimo reuerendissimoque Herculi Mant. inscripsimus, latè satis explicatum est, ad sphæram nunc, & figuras aliquot illius cogitationis conuertemur.

DE SPHÆRICA FIGVRA.

*Et Esayæ
cap. 1.
Audite ca-
li.*

P E R circulum superiùs Deum à nonnullis intelligi docuimus. Cæterum si qua Deo forma similitudine adscribi possit, longè conuenientius sphærica illi figura accommodabitur. Merito itaque Xenophanes mundum illum archetypum sphæram appellauit, veteresque plerique veræ Theologiae scientiam nondum affecuti, nihil esse aliud Deum, nisi cælum ipsum, & cœlestia ista arbitrabantur. Sed & Salomon ad Deum conuersus: *Exaudi ô cælum*, dixit. Deos tamen, vt nostrorum interim oracula missa faciamus, neque mensura, neque forma vlla comprehendi posse dicit Iamblichus, & omnes qui aliquo veræ doctrinæ lumine irradiati fuerunt.

Æ T E R N I T A S.

*Faustina
numus.
In princi-
pio.*

I T A Q V E rectè cum per hieroglyphicum sphæræ Deum intelligerent, æternitatem quoque eadem figura descriperunt. In numo enim Faustinae, quam retulerant inter diuos suos, sigillum est cum sceptris super sphæram sedens, dexterâ exporrectâ, cum inscriptione, *Æ T E R N I T A S.* Eadem inscriptio in numo altero, vbi dea summis læuæ digitis palam tollit, dextera spherulam portigit. Cū verò mundi ipsius figura in orbem conglobata perhibeatur, plerique veterum eo signo credidère, mundum identidem principio caruisse, quodque in diuinis Græci reddiderunt *ἐκ δευτέρου*, ab æterno hi sunt interpretati. Quibus Magnus Basilus egregiè respondet, atque inter alia, figuræ huiusmodi principium, quod incompertum illi putat, & scholis omnibus declamât, à centro is esse demonstrat. Apud

Romanos

A Romanos quoque perpetuitas est per sphaeram indicata, ut in sphaera illa, quæ cum caduceo & pharetra transuerfis, virgaque cui palliolium appensum est, dexteratq; cõserta, in numo quem Cæsari curat L. Buca, in cuius altera facie inscriptio est his literis, CÆSAR DICT. PERPETVO. Sanè perpetuitas ex sphaera, authoritas verò Dictatoria, quæ illi consensu atque concordia ciuium demandata fuerat, per insignia reliqua significantur, de quibus sigillatim dicere non est hîc locus.

C O E L V M.

E ADEM pila Solis & Lunæ signis conspicua, cœlum significabat. Alij per huiusmodi speciem, cuncta, veluti etiam in circulo, interpretabantur: siquidem circumflexu cœli, quem alio nomine Mundum appellamus, cuncta regi comprehendiq; manifestum est: quippe qui totus in toto sit, imò vero ipse totum, extra intraq; in se cuncta complexus. Quin non modò pila, sed simplex rotæ curuatura cœlum apud Ægyptios indicabat. Ita enim apud Cyrillum legas libro nono contra Iulianum, quod præcipiti quidam ingenio pro Apide Aspidem transulerunt. Huius picturæ eam Ægyptij tradebant causam, quòd cœlum in circuitum assidue feratur.

F O R T V N A.

V L G A T I S S I M V M illud inter hieroglyphica, Fortunam nunc rotulæ, ut vulgus, nunc sphaeræ alicui, ut Cebes, insistentem pingere: siue ut eam rerum dominam ostentent, qua etiam de causa Apelles eam in sedem collocauit: siue ut eius instabilitatem inde coarguant. Quin à volubilitate nomen etiam illi: nam quæ prius Vortuna à vorto dicebatur, digammi mox mutatione in F affînè literam, quòd in plerisque factum est locutionibus, in Fortunam abiit. Cuius præcipuum opus est ima summis, & summa imis commiscere, rerumque omnium vicissitudinem inducere, cuius quidem vertiginis ergò *Φερεπλόκου τύχη* Pindaro nuncupata. Nam si fortuna proprium hoc habet ut vicissitudinum author sit, quos modò claros effecerat, mox obscurer, fouereque desinat: quos verò premebat, iam erigat, & illustres efficiat: quæque antiquissimus Hesiodus super his de Ioue dixit, iure ipsa suo propemodum administret, quid in rerum natura mutabilitati huic & apertissimæ rerum vicissitudini magis simile reperiat, quàm circuli, rotæve motus? constant, enim hæc primum, simulac sunt, ex re ipsa, contrariis simul manentibus, & integris, curuo scilicet & concauo, ex stante & moto, centro scilicet & circumferentia: ac simulac impelli ceperint, vna eademque linea, uti superius dicebamus, abijt & redit, ascendit atque descendit, eodémque motu, quod primum erat, vltimum, quod vltimum, primum euadit, ut nihil denique in vna re quapiam variantius excogitare possis. Vnde meritò dixerit Aristoteles, circulum miraculorum omnium esse principium. Id verò minimè prætereundum, Ægytenses eiusdem mutabilitatis ergò Amorem atque Fortunam eodem in delubro venerari consueuisse. Constat igitur pilam atque rotam volubilitatis hieroglyphicum esse, & luculento apud Græcos epigrammate Posidippi de Ocasione, quæ idem ferè cum Fortuna officium exercet. Ea enim cur rotulæ insistas interrogata, *Stare loco nequeo*, respondet. Auguralis autem disciplinæ obseruatione proditum est, sphaeram æream de Cæsaris Maximini statua, quæ in vestibulo Regiæ locata erat Antiochiæ, excussam repente Iouiano Imperatore urbem eam ingrediente, turbarum quæ subsecuta sunt in eius perniciem, portentum habitam, quod Aruspices rerum volubilitatem id significare assueuerant. Et Constantius Imp. paulò antequàm moreretur, imaginari per quietem visus est, cernere se patris effigiem quæ pulchrum infantem offerebat, quem ubi gremio suscepisset, proiecit is longiùs sphaeram de manu ipsius Imperatoris excussam: quod temporum permutationem portendere, euentu minimè irritò ab Aruspibus responsum est. Quod vero dicebamus, Fortunam sphaeræ insistentem pingi solitam, apud plerosque variat huius argumenti species, ut in numo P. Septimij Getæ Cæs. sigillum ab altera parte est cum radio in laeva, cum sphaerula in dextera, quam exporrigit, uti colossica quædam manus athenæa, in Capitolio habetur. Vidi etiam Fortunæ simulacrum pile insistens cum nouacula, cum nauali clauo, & cornu copiæ, in qua, nouacula felicitatis indicat amputationem: pila facilem eius volubilitatem, ut passim: clauus, vitæ nostræ sub eius ditione cursum, cornu copiæ, bonorum largitionem. Sanè Plutarchus commentario de Fortuna Romanorum, Fortunam ait traiecto Tybri, positis alijs, exutis talaribus, abiecta instabili & vestigia fallente pila, ita Romam ingressam, quod indicium esset eam ibi constanter permansuram, neque aliò in posterum aboulaturam, illud scilicet Maronianum secutus, quod de Romanis ait:

*His ego nec metas rerum, nec tempora ponam,
Imperium sine fine dedi.*

T E R R A R V M O R B I S.

Q V O pacto autem terrarum orbem pila descripta significant, rudi etiam innotuit plebecula. Orbem enim linea quadam, veluti finitore circulo dissectum, alterum quoque ex hemisphaerijs, quippe superiorem quasi meridiano circulo producto diuidunt, à meridiano autem quasi coluri partem ad occidentem Solem vertunt, atque inde Asiam, hinc Africam & Europam intelligunt, cum tamen Poëtæ terram *ἀπέραντος* dicant. Cuius vocabuli si vim simpliciter interpretemur, infinitam

*Fortuna
figura, &
numus pra-
cipuum.*

*Polum ferēs
fortuna.
Idē Homē-
rus Iliad.
lib. vltimo,
tribus Ioue
dolia duo,
in quibus
sūt bona &
mala, que
pro arbitrio
dispensat.*

*Ab Auso-
nio in Epi-
grammatis.*

*P. Septimij
Getæ nu-
mus.*

*Æneid.
lib. i.*

exponemus. At Ioan. Grammaticus Aristotelis interpres accuratissimus, *σφαιραειδής* mauult interpretari, omnino enim neque sphaera, neque circulus finem principiumve vllum præ se ferunt. De figura verò terra quàm varia aliis atque aliis credatur, videndum apud Plutarchum libro de Philosophorum placitis altero. Sed nos in hoc antiquis feliciores sumus, quòd non vnus cuiusquam testimonio, sed iam innumerabilium de visu referentium, vniuersum hunc orbis globum terra marique & habitabilem & permeabilem accepimus, & quotidiana in hanc & illam partem suprà & infra nauigatione, manifestior fit in dies. Sed quòd ad orbem nostrum attinet, videre est in Faustinae numo quodam sphaeram pro terrarum orbe positam: ibi enim Cybele Leoninae insidet sellæ, sphaeramque inter manum atque genu continet, inscriptio, quæ ad hanc rem facit, est, *M A T R I M A G N Æ*. In numo Germanici Imp. Caesaris Aug. Victoria sphaeram mouere videtur, in qua literæ, *S. P. Q. R.* quasi terrarum orbem Senatui populòque Romano adiudicatum iam esse, significare velit. Sanè autem Imp. Neruæ Cæs. Aug. sphaera S. C. adensa est, cum adiecto temone, quòd orbis gubernationem dubio procul indicat. Et eodem significato Imperatori Vespasiano Aug. *P. M. P. P. P. COS. VI.* Vtrunque numo æreo signum idem dedicatum. Grati verò Imperatores qui diis acceptum referrent, quòd regnarèt, id deorum prouidentia adscribentes, rem numismatum monumentis testati sunt. Nam in M. Antonini Pij numo simulachrum muliebre videas, quòd stas læuâ contum tenet, dextrâ radium, quo præiacentem pilam verset. Inscriptio, *P R O V I D E N T I Æ D E O R V M*. In altero eiusdem simulachrum idem læua manu baculo innititur, cuius apex in lituum flectitur, læuâ pilam radio attingit, quasi eam versaturo, aut leges illi consistendi præscripturo. Inscriptio, *P R O V I D E N T I A*. Eadem pila in manu dextera exporrecta in numo L. Veri Aug. cum inscriptione, *P R O V. D E O R. T R. P. I I I. COS.* At in Maximini, simulachrum cum cornu copiæ, radiòque in eius manu dextera pilam à pedibus versante, cum inscriptione, *P R O V I D E N T I A A V G*. In Antonini verò Pij namo sphaera cum cornu copiæ, *F E L I C I T A T I S* adscriptionem habet. Dicata etiam est cum iaculo, Philippi filio. Inscriptio, *P R I N C I P I V V E N T V T I S*.

Faustinae & quorundam Imperatorum numismata.

M V T A B I L I T A S.

Græcè τρέχων, & Hebraicè Galgar. Vbi quomodo trechus torquetur à pueris.

QUOD autem ad rerum mutabilitatem facit, non pila tantum, verum etiam rota in huiusmodi accipitur significatum. Psal. enim *LXXXIII* legitur: *Deus meus, pone eos ut rotam*, hoc est, tam facilem felitem eorum statum conuerte, quàm volubiler rota ipsa conuertitur. Ita Euthymius, Eucherius, & alij.

D E R O T A.

RT quoniam res ipsa nos ad rotam iterum reduxit, cum aliquot adhuc super ea reliqua sint significata, quæ distinctio sit in rotis primum enarrabimus, mox quæ ad significatum attinent, exequemur.

D E O R V M R O T Æ.

SCIENTIVM enim rotas plurifariam à radiorum numero distinctas esse. Nam quæ diis attribuitur, octo radiis insignes figurantur: propterea quòd rerum celestium motus in octauam vsque sphaeram, quantum humani oculi vis porrigi potest, obseruantur.

H V M A N Æ R O T Æ.

HO MINVM verò rotæ sex tantum radiis compingi debent: tot enim sunt humanæ naturæ motus, in anticam, in posticam ingredi, vel retrocedere, in dexteram aut in læuam ferri, sursum aut deorsum ascendere, vel descendere.

I N F E R O R V M R O T Æ.

QVÆ verò Ixionis rota fertur, quatuor tantum radiis compacta fingitur, vnde Pindarus dixerit, *τετράρακρον ἔον ἑλιδρον*. In ea verò ita districtus fingitur Ixion, ut manus singulæ singulis radiis artixæ essent, totidemque aliis pedes singuli. Qua de re apud Pindarum legas Pythiis, Ode ad Hieronem altera. Neruæ Traiani numus est, à cuius vna parte ipso pro suggestu populum alloquitur, togatus verò populus sublati in celum dextris applaudit, inde in extremo margine meta est: iuxta cuius basim Nympha iacet humi fusa, sinistro brachio supra rotam exporrecto. Sunt qui ex hoc Circum instauratum à Traiano interpretentur: quia rota circumagi videntur.

Neruæ Traiani numi.

A Q V A T R A I A N A.

SVNT qui, ut mihi videtur, longè rationabilibus aquam Traianam intelligant. Nympha enim humorem, humi præsertim fusa, dubio procul indicat: innixa verò rotæ, aquæ cursum nō incongruè significare possit. Alibi vidi Nympham ipsam in eiusdem Traiani numis cum rota supernè sita, & in inscriptione, *V I A T R A I A N A*, quorum vtrunque maximeque propriè figuratum. Nam in

A via rota supernè voluitur, in aqua cursus ab imo est. Alius item numus eiusdem Traiani, in quo signum idem penè humi prosternitur, lauram frondibus vestitum, dexterà curulem rotam iuxta genu tenens, sub basi cuius literæ sunt, VIA TRAIANA. S. C. circuncirca verò, S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. In alio, in quo eadem literæ circumductæ, aquæ ductus habetur in semi circulum fornicatus, idemque simulachrum humi fufum cum arundine infrà, & literis in hunc modum dispositis.

VITÆ NOSTRÆ PROGRESSVS.

S EDENIM VIA etiam sua habet significata in Diuinis literis: quippe quæ vitam hanc quam viuimus indicat, vnde omnes à die natiuitatis ad extremum vsque viatores, hospites, & peregrini dicimur: vt pote qui solum hoc extra patriam incolimus, vbi nulla consistendi firmitas, perpetua verò semper agitatio animi, vbi demùm rerum, aut sententiæ confidendum sit examinantis. Distinguunt insuper Theologi viam à semita, per viam mandata ea peragenda intelligentes, quæ vniuerso mortaliū generi data sunt: per semitam verò, quæ huic vel illi personæ ordini, collegio, nationiue præcipiuntur.

Via & semita discriminē.

T H E O L O G I A.

B VNT qui per rotam curulem in Diuinis literis Theologicæ doctrinæ hieroglyphicū intelligāt: propterea quòd rota ea terram ima tantum attingat superficie, reliquum in sublimē tollatur, & aurigam animum semper terra procul furrigat. Idem præterea est officium rotæ, quod & Theologi, vt scilicet à terrenis imiisque rebus ad sublimium celestiumq; naturarum speculationem attollatur: inde mox à Diuinis ad humana descendat, quoque inter se vinculo colligenter ostendat, qui quidem est rotæ motus. Sed quoniam proprio commentario multa de vniuerso curru diximus ex Diuinis literis, deque mysticis eius rotis, tunc cum terrestri iter eamus, Traiana procedemus via.

Rotæ idem ac Theologi officium.

I M P E R I T O R V M P R Æ C I P I T I V M.

S ED cur id dissimulem, quod in Diuinis literis imperitorum præcipitantiam per Rotam significari comperimus: & in hanc sententiam à Psalmographo dictum citamus: *Deus meus, pone illos vt rotam.* Rota quippe posteriore parte attollitur, anteriore cadit. Posteriora sunt bona fortunæ, quæ quia nostra non sunt, ea nobiscum transportare non possumus, ideòque à tergo relinquuntur. Anteriora sunt æterna, & quæ nos assidue comitantur, imò nos præcedunt, scilicet duces, quò progrediendum sit, exhibent. Impurus igitur & imperitus rerum, cum fortunæ bonis augetur, auersus retrò faciem quæ æterna sunt obliuiscitur, atque ita fit, vt anteriore parte neglecta, præceps eat: nam posterioris, quæ attolli videtur, admiratione captus, in quam rapiatur voraginem animaduertere nequaquam potest, atque ita præcipitatur.

Anteriora & posteriora rotæ quid.

D E Q V A D R A T O.

C A egregiè mobili figura ad maximè stabilem transire quodam veluti antipathix loco visum est: quippe vt vario eo delassatus motu, firmitatis istius occasione quietem aliquam aucuparet. De quadrangulari igitur figura disseremus, quæ multipliciter descripta, multas identidè præ se fert significaciones.

A N N V S S O L A R I S.

Q V A R V M prima illa est, quam initio commentarij super Iside tetigimus, Ægyptios quippe duas anni rationes habuisse, vnam qua vetentem, CCC LX v. diebus, & horis lenis, agnoscebant: alteram, qua Sortheos ortum quarto quoque anno quadrantibus illis diei quatuor in vnum cōtractis, obseruabant supputationi huiusmodi respondere. Cum verò iugerum centum cubitis dimetirentur, quartam iugeris, quæ scilicet cubitis x x v. clauderetur, pro sex horis quæ vnoquoque anno superabant, accipere consueverunt, ac perinde vertentem annū intelligebant, cui quarta illa diei pars addita, quarto quoque absoluto, dies etiam vnus intercalaris ex quartis illis adauctus adiciebatur. Sed quoniam hæc & alia multa superius super anni ratione disseruimus, ea repetere superuacaneum esset & importunum.

Anni veteris, & Sortheos.

S A P I E N T I A.

V ELVTI verò Fortunam rotundo lapidi insidentem pingere veteres instituerunt, ita Sapientiam in quadrato statuebant, ex hoc hieroglyphico volubilem illam, vt paulò antè diximus, huius verò, sedem firmam & inconcussam indicantes. Et nostri quadrata ligna quæ ad arcæ Noës fabricam parari diuinum iussit numen, Doctores & magistros in Ecclesia significare dicunt, quorum sapientia inclusi intus populi conseruantur, & ab incurstantibus hæreticorum procillis muniuntur. Ex quadratis enim lignis construere debere nos Bibliotheca admonet Adamantium, nō ex agreftibus,

Ligna quadrata in arca Noës quid.

rudibus & impolitis: quippe ex Prophetis & Apostolicis voluminibus, in quibus solis vera continetur sapientia, utpote qui vitiis omnibus resectis excisisque, quadratum vitæ iustioris tenorem, & ex omni parte libratum præ se ferant.

MERCURIUS.

Sed & Mercurius quadrato statu figurabatur. Macr. Saturn. libr. i. c. 19.

CV MOVE apud veteres Mercurius sapientiæ Deus haberetur, Hermæ illa apud Athenienses fieri solita, quadrati quippe lapides, quos tum in priuatarum, tum in sacrarum ædium vestibulis ponere cōsueverant: ut significaretur, rationem & veritatem perinde ut forma quadrata rectam semper stare. Nam rationis & veritatis Deus, Mercurius antiquis erat.

IUPITER.

Æquæ stabilitimentum, à iupō, id est, necto.

APUD Arcadas non Mercurij tantum, sed & Iouis & aliorum deorum simulachra quadrantaliter fieri solita, Pausanias auctor est: nempe ut eorum inde stabilitas significaretur. *Iupiter enim ipse manens stabilis, dat cuncta moueri, ut veteres Poetæ canunt.* Nam & Hermæis à firmitudine nomen, quod herma fundamentum sit.

VIR PROBUS.

Sumptum ab Aristot. Ethic. lib. i. Quadratus vir quid. Vere bonus, & quadrangulus, sine vicio. Vbi usurpat hoc nomen, tanquam metaphoricè.

QVANTVM verò pertinet ad virtutes, quadrata forma virum ea de causa probum dicimus, quod cubicæ figuræ species quoque versum iacta versatæque fuerit, recta semper consistit, quatuor lineis, & totidem angulis semper insignis. Hinc illud, *ἀγαθὸς ἀνθρώπος καὶ τετραγώνος, ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος*. Quadrangulus reuera probus, nullique obnoxius vituperationi, quod tangit Aristotel. Ethic. primo. Et ad Theodectem 111 quadratum simpliciter virum per translationem dictum autumant, & perfectum significare. Sanè quidem cum tres in corporibus staturæ considerentur, rotunda, quadrata, terces, humanum corpus quod à pictoribus & statuariis commendatur, sex & sexaginta digitos excedere non debet: quippe quod quatuor cubitorum altitudinem æquat, & quatuor & viginti digitos cubito adscribi, suo commentario probatum est. A quatuor igitur cubitis quadratum corpus denominatum, quod laudatissimæ staturæ sit. Infra horum digitorum numerum, quos fortè ab vniuscuiusque corporis proportionem accipimus, quò quis magis contrahi, ac propemodum desiderè videtur, eò magis ad rotundam speciem accedit, & corpus illud Rotundum appellari potest, quod digitis aliquot est quadrato breuius, vel cuius altitudo extremos brachiorum quàm maximè porrectorum digitos non exæquat. Teres verò, cuius proceritas supra sex & nonaginta digitos ascendit, altiorve sit eo mensuræ modo, quem, ut dictum, ex porrecta brachia designant. Staturam hanc alij Oblongam, alij Gracilem appellauere, & rotundiorum illam obefam dixere. Cornelius Celsus corpus illud habilitissimum dicit, quod quadratum est, neque gracile scilicet, neque obefum. Nam longa statura, ut in iuuenta decora est, sic maturiore conficitur senectute: solere enim homines huiusmodi supra modum mox incuruari, tam Philosophorum rationes, quàm Historiarum exempla ostendunt, si quæ quotidie oculis offeruntur minus animaduertimus. Et Antoninum Pium eiusmodi fuisse tradit Iulius Capitolinus, vsumque eum ad emendandum vitium tabellis ex tiliis, quibus pectus ad sustinendum pondus adstrictum fasciis obligaret.

CLARI VIRI.

Proceriores statua quibus erigebantur, & quare.

QUOD tamen de certa hominis altitudine dictum est, nō negarim proceriores statuas iis erigi solitas, qui vel victoria aliqua, vel præclaris aliis facinoribus supra reliquorum mortalium gloriam euecti sunt, ut Diagoras Rhodio Olympionicæ statua decreta est quinque supra quaternam cubiti digitis. At Damageto eius filio paterna minor vno, cæteris maior digitis quatuor. Sunt qui habitam in his rationem putent, ut recta proportio oculis repræsentaretur: quoniam eiusmodi staturæ in columnas sublatae, dum suspiciuntur, nisi naturæ longitudinem excedant, in monstruosam quandam obefitatis speciem declinare videantur, spatio fallente oculum. Sed ut hoc nō negarim, ita etiam plures statuarum ordines fuisse, non ignorandum dixerim: pariles quippe, magnas, maiores, atque maximas, alias, benemeritis & sapientibus viris, alias Regibus, Imperatoribusque, alias heroibus, diis alias fieri solitas. Sed in iisdem ipsis statuis non ea mensuræ consideratio, qua de nōs agimus, perpenditur, cum in illis sua cuique proportio adiudicata esset, qua opus perfectissimum redderetur. In ratione verò nostra cum obefum, quadratum, aut procerum corpus dicimus, rationem eam inspicimus, quæ ad digitorum & numerum & proportionem quadret, ut hæc ab illa distinguatur. Hinc illud apud Tranquillum intelligi potest de Flauio Vespasiani habitudine quadrata, & quod apud Palladium est, *Simi bonos nouelli, quadratis & grandibus membris.*

MVLIEBRIS STATURA.

Item, de eodem cap. 20. Statuæ fuit quadrata, copactis firmisque membris.

QVONIAM verò decet muliebrem habitudinem graciliorem esse, atque ea de causa matronales virginalesque columnæ, quarum ratio ad humani corporis similitudinem primum excogitata fuit, proceriores quàm Doricæ, quæ viriles nuncupantur. Hinc fit, ut quæ virum decet quadrata facies & habitudo, dedecet mulierem, & qui virum probum Quadratum dicimus mulierem Quadrantem,

A drantem, & quadrantariam. Alia tamen ratione propositam intelligimus, de quo apud Plutarchum in M. Tullij vita, & apud Tullium oratione pro M. Caelio, quod non à corporis dimensione desumptum, sed ab exigua ea stipe, qua parabilis habetur. Sedenim Siculi ad hæc vsque tempora meretrices vulgò Quadratas dicunt, easdem Itali reliqui, vel ab obsequio, vel ironicè, Bonas foeminas appellitare confueverunt.

De Clodia loquens Metelli uxore. Nèpe quadrante.

ROMA VETVS.

ET Roma olim quadrata, eaque specie primùm ædificata, diùque permanfit, vt quadrata Roma diceretur, præcipuè locus in palatio ante templum Apollinis, vbi reposita erant quæ boni omnis causa in vrbe condenda adhiberi solita. Saxo autem munitus erat in speciem quadratam. Eius loci meminit Ennius eo versu,

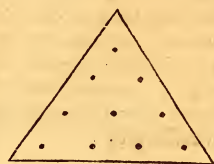
Est nunc, & quis erat Roma regnare quadrata.

D E M E T A.

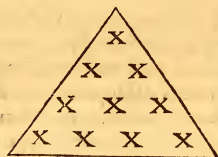
M A M metam pyramidumque ratio nos appellat, quarum significata referamus: & quoniam & quadrangulares & triangulares metæ reperiuntur, de quadrangularibus priùs dicere incipimus, argumento eo, quod præ manibus erat, inuitati.

F I N I S.

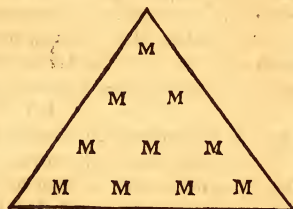
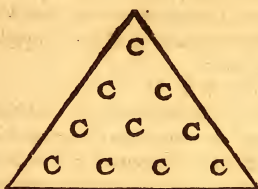
F I N E M hæc aut operis consummatione, absolutumque modum ostendit: liquidem myrias, qui decem millium numerus est, metam astituit. Numerus verò is ab vnitate multiplicatus, & maximus, & perfectissimus est, adeò vt sumpto ab vnitate principio, sit in myriadem finis. Pyramidis enim basis, vt apud Philonem est, longitudine pedum centum, ac totidem latitudine constituitur, quibus iuxta quadrati naturam multiplicis, in quem diximus numerum resultat: quem quia perfectissimum esse dictum est, finè itidem & exactum opus meta, & ter multiplicato denario cõstituta, significare dicitur. Decadis autem vis est quaternarius numerus: secundum enim compositione à monade ad quaternarium punctis in vnum cõtractis ac supputatis, decas fit. Decies autem decem, centum: decies centum, mille: millia decies, summa perfectissima. Ad stipulatur huic perfectioni architectorum etiã commensus, qui perfectionem in denario, quem antiqui τέλειον appellant collocauerunt. Et Romulus, non ille quidem inter pastores, vt putat vulgus, educatus, sed Stabii oppido non incelebri literis institutus, & vt Plutarchus attestatur, liberalibus artibus & disciplinis eruditus, ad eam quæ subsecuta est felicitatem ausu minimè temerario via sibi ad aperta, confirmatis iam rebus regnoque iam constituto, quæcunque fecit & instituit, denario finiuir numero, vt putà Senatores in x. decurias, vrbe in curias xxx. in totidem decurias equites. Principes hastatos & pilanos denario finiuir. Annũque demum in menses x. terminauit, quod ad nostram vsque diem tributo militibus erogando perdurauit. Addunt nonnulli, non temerè esse denarium numerum tam pedum quàm manu digitis attributum, & os capitis à mento ad frontem summam, & manus palmam ad medij vsque digiti summum, mensura decies repetita, perfectam cuiusque hominis altitudinem dimetiri. Quod verò Mathematici, qui altiùs philosophantur, numeri perfectionem alij in senario, alij in septenario posuerunt, alterius est considerationis, quam in Digtorum commentario delibauimus, sed ad hos numeros illa nihil attinent. Huiusce perfectionis ergò Ægyptij, reges suos, qui mortales reliquos gloria præcessissent, honorare metis & pyramidibus, quæ sepulchris eorum superponerentur, confueverunt: de quibus, cum pleni sint historicorum libri, neque plura super Ægypti rebus miracula celebrètur, quàm molium huiusmodi amplitudines, aliquot etiã ad hanc vsque diem perdurantibus, rem adeò notam verbosius prosequi superfluum existimaui, si vnum illud addidero, Nazianzenum minimè respicere eorum opinionem, qui pyramides eas in Ægypto celebriores ab Iosippo Hebræo exædificatas putant, vt frumenti conditora essent, & nomen rei consentire dicit, quod πυρεν triticum vocant. Nam & apud Stephanum, in his quæ Hermolaus Byzantinus compilauit, legas didas eas *ἑστὸ τῶν πυρῶν*. Sed fabulam subiungit, *ὅς ἐκείναι συναγωγῶν ὁ βασιλῆος, ἐν δὲ καὶ ἐπιείκει σίτῃ, κατὰ τὴν ἀρχαίαν, à τριτῷ scilicet quod vndique congestum Rex eò contulerit, penuriãque Ægyptum affecerit, cum Iosippo consilium salutare fuerit, ne mortales fame, quæ per tot annos futura erat absumerentur. Illas porò vulgus adhuc Granaria Pharaonis vocat.*

Hinc Æneid. i. His ego nec metas, i. fines.

De denario numero.

Nempe ob auaritiã ducum.

Pyramidũ origo & etymus.

D E T R I N O .

D

INTER hieroglyphicas has imagines, & trinum, triangularēque pyramidem nonnulli adnumerant, cuiusmodi obelisci bases aliquot Romæ vidi, quod mysterium enodare, et si profundioris ingenij, altiorisque disciplinæ opus esse non ignoro, in quo omnia, ad hoc vsque tempus ingenia præstantissima defatigata sunt: non absurdè tamen me facturum existimo, si modicum quid umbræ ad commentum huius rationem ex Philosophorum, Theologorumque vetustiorum dictatis, pro re nata breuiter tetigero.

T R I N I T A S R E R V M .

*Vnitates in
rebus tres,
& quæ.*

TRES aiunt hi in rebus vnitates considerari, ita tamen mutuò connexas, vt ab vnitatis simplicitate minimè discedant. Est enim primum ea in rebus vnitas, qua vnumquodque sibi est vnum, sibi que constat atque cohaeret, cui quidam ex veteribus adeò fauere visi sunt, vt numerum ex naturæ rerum amouere cogitarint. Est ea secundò, per quam altera alteri res vnitur, & per quam demùm omnes mundi partes vnus sunt mundus. Tertia atque omnium princeps est, qua totum vniuersum cum suo opifice, quasi exercitus cum suo duce, est vnum. Adest tripartitò considerata vnio hæc vnicuique rei per suam vnam simplicem vnitatem, deriuatam ab vno illo, quod & primum vnum, & trinum simul, atque vnum est, à Patre inquam, Filio, & almo Spiritu. Nam & Patris potestas, omnia producens, suam omnibus largitur vnitatem. Et sapientia Filij ritè omnia disponens, omnia inuicè vnit & copulat. Mox Spiritus amoris sui vinculo ad Deum omnia conuertens, totum opus opifici, nexu charitatis adiungit. Hinc illud Deo inditum amoris cognomentum, quo mortales affecti, primò Deum ipsum supra nos, suprâque omnia diligere debemus, secundo loco nos ipsos, tertio proximum, sicut nos ipsos.

C V B V S .

*Observatio
Mathematica
de cubo*

ACCEDIT huc Cubus ex trigonalibus figuris, quatuor compactus triangulis, cuius hieroglyphicum est **S V P R E M V M N Y M E N**. Nam cum in Mathematicorum datis punctum referatur ad monadem, linea ad dyadem: vt pote quæ ab aliquo tēdat ad aliquid, superficies verò sit ternarius, qui figuras inter rectilineas principium habetur, ac quoddam veluti elementum, inde si corpus solidum conficiatur, cubus erit, triangulis quippe quatuor rectilineis in corpus vnū coagmentatis atque compactis: ita prima pyramis inter solida emicat, cuius basis, tres ostentat angulos. Quartus in ipsius figuræ summitate positus, vt numinis formam, ita & nomen apud Pythagoricos accepit. Addunt Magi, simplex quoque triangulum æquilaterum Diuinitatis indicium esse, siue rerum cœlestium effigiem: vt pote quod sit tibi equale, difficulter moueatur, & ad malum declinare non possit.

I V S T I T I A .

VT verò trinj prosequamur significata, ternarij veteres, vt alibi etiam ostendimus, iustitiæ dedicauerunt, vt de Pythagoricis disciplinis Plutarchus ait. Iniuria siquidem afficere, neque non affici, cum extrema sint, & idcirco vitiosa, iustum æqualiter vtrique reductum in medio residet. Sanè Pythagorici non numeros tantum, verum etiam figuras deorum nominibus dedicarunt, quippe qui triangulum æquilaterum Mineruam appellabant, Verticigenam & Tritogeniam: propterea quòd tribus perpendicularibus lineis ab angulis tribus dissecetur.

M I N E R V A .

*Cur trigemina
Minerva dica-
sit.*

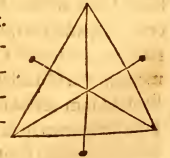
QUOD verò pertinet ad Mineruam, trigeminam eam nonnulli faciunt, propter anni tempora, quæ, vt sæpe dictum, apud Ægyptios tria tantum fuere: quippe, Ver, æstas, & hyems. Huic etiam tertium vniuersiusque mensis diem dedicarunt, cum à Luna coitu mensē auspicarent vt Sthenis author est. Pallas enim, vt in eorum est Theologia, die tertia orta est. Et eandem & Pallada & Lunam plerique interpretantur. Hæc verò non prius quàm tertio à coitu die se videndam exhibet. Quamquam non desunt qui Tritogeniam ea de causa dictam asserant, quòd è Iouis capite orta prædicetur. Tritò enim Bætoriorum lingua caput appellatur. Sanè Diodorus Pallada ærē esse dicit, cumque incorruptibilem, eaque de causa & virginem deam, & Iouis è vertice editam, confictum esse. Ad hoc facit Horatianum illud:

Proximos illi tamen occupant

Pallas honores.

Nam cum ær tertium ex elementis locū obtineat, Æthra, quæ pro Ioue accipitur, omninò proxima est, & ternarius illi numerus rectè datur. Missa facio quæ multa & varia de palude Tritone Græci fabulantur. Sed illud minimè dissimularim, quod Democritus dixisse fertur, Pallada Tritoniam ea de causa nuncupatam, quòd præcepta tria ad humanam vitam bene beatæque degendam necessaria proposuerit, bene quidem consulendum, rectè iudicandum, iuste denique agendum. In quem terminum

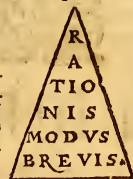
omnis

A omnis disciplinæ sanctioris finis dirigitur. Merito igitur ternarius, & triangularis figura ea, quæ lineis æqualibus describitur, & Palladi est, & iustitiæ dicata.

HUMANITAS.

SVNT & alia figurarum triangularium significata, quæ Pfellus libello De dæmonibus interpretatur. Ea libenter apponam, quia cæteris hieroglyphicis videntur minimè dissimilia. Æquicrurum enim humanitatis symbolum aiunt, quod quidem vna breviori linea descriptum, indicat rationis modulum cōtractiorem esse, ac perinde multa effugere, quæ percipi non possint.

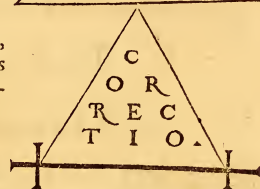
MORVM DISSOLVTIO.

VEL si vna sit linea latiore productiorēque, aberrare significat ab institutis, & à recta via, & plus æquo indulgeri quædam cupiditatibus.

CORRECTIO.

QVÆ tamen lineæ si notentur contractæ ad aliarum normam, ostendit, ex perperam actorum poenitentia vitæque solutioris correctione, fieri non posse longè meliores, quàm antea vita fuerimus.

DÆMONIACA NATVRA.

Sex dæmonū genera.

BSCALENVS autem dæmonum, & malarum potestatum figura dicitur, vsque adeò inæqualis est, & à bono æquo remotus. Componitur autem ex senario numero, sed imperfecto, qui corporeis, & mundi huius inferioris rebus obnoxius est, quòd in eo circumscriptiones corporeæ sitæ sunt, per eumque mundus hic inferior compositus esse imperito eo seculo putabatur. Ideoque aiunt sex genera dæmonum infra lunarem globum inueniri, quorum primum per sublimiorem aëra vagari tradunt, **LELIVRON** appellatum, quasi velint igneum significare. Secundum aëreum, quòd in crassiori nebulosâque regione sedem habeat. Tertium terrenum. Quartum aquatile vel marinum, à locis & regionibus in quibus oberrant, & quarum curam gerunt. Quintum verò subterraneum, quod vel noctu, vel in puteis, & antris, & huiusmodi locis frequenter apparet, ne antrum Nurfæ fabulosum esse credamus, aut quem Diui Patricij puteum in Hybernia memorant. Nam & Cumis & aliis plerisque locis responsa in antris dari solita, totius antiquitatis testimonio persuasum est. Sextum & vltimum est lucifugum, imperscrutabile ac tenebricosum penitus, algorique perpetuo damnatum. Id verò dæmonum genus modis omnibus mortales infestare creditur, Stygiôsq; latices hausitos spargere, vnde calamitates, pestes & fames consequantur. Adduntque huiusmodi rerum periti nomina, **Aetæum**, **Megalefium**, **Ormenon**, **Lycū**, **Nicon**, **Mimona**, **Alastoras** alios, Alios **Palamæos** appellatos, à quibus omnia in homines incommoda congerantur. Sed hæc fortè plus nimio homini sublimium rerum cupidissimo, cum *πάρεργα* futura sint omnia quæ de dæmonibus loco hoc afferre voluerimus. Multiplices tamen eorum figuras & apparitiones, variis rerum & animalium imaginibus conspicuas, toto opere, vbi hieroglyphicum tale aliquid deponcat, minimè dissimulauimus.

PIERIVS

PIERIVS VALERIANVS AD IANVM VITALEM

PANORMITANVM DE IIS QVÆ
PER VESTES ALIQVOT
SIGNIFICANTVR.

(669)

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER QVADRAGESIMVS.

NON parua quidem de causis, Iane mi iucundissime, Leo X. Pont. Max. quam primum tuum de Trinitate poemalegit, ingenio & eruditione tua delectatus, pietateq; in primis commendata, preclara tibi munera dari iussit, in quibus fuit & Palatine vestis ornatu, ut inter amicos admissum esse te, virtutis & optimarum artium ergo, omnibus innotesceret, tūque ad disciplinarum studia in dies magis incitarere. Quæ mihi tam iucunda acciderant, ac si omnia & ijs longè maiora in me collata essent, qui tot annos amorem erga me tuum habuerim exploratissimum, quicunque ego semper ob summum ingenium, suauissimos mores, singularem animi tui integritatem, fratris loco dilexerim. Itaque cum ex remuneratione huiusmodi, quæ tibi obtigisset, magnam ego letitiam concepissem, incensus ego quoque sum tanti Principis emulatione, ut ipse quoque grato erga te animo essem, pro voluptate ea, qua me tuo de commodo, addam etiam honore, affectu sentio. Qualescunque igitur essent opes meæ, ex ijs aliquid ad te mittere decreui. Atque ubi horrea aperuissem, vestes aliquot hinc tibi deprompsi, non eas quidem Luculliano sumptu magnificentiaque comparatas, neque Muleti textas, neque ut Pontificia illa vestes erant, Tyria purpura saturatas, sed quales ex Ægyptio me attulisse non ignoras, in quibus scilicet mira cōspicitur parsimonia. Sunt enim vestes labore omnino curaque aliqua contextæ, sed materia admodum parca, innoce quippe omnes papyraceo, ut facile contemni possint ab ijs qui nostri temporis luxum deliciasque consecantur, quibus nil facere videtur ad cultum, nisi quod carissimè venerit. Vicunque tamen, habent tibi sunt qualescunque fuerint: quas si foris in conspectu uti verecundabere, cerè, quæ tua est moderatio, domi tibi usui esse poterunt. Non enim puto te ita repenti superbum euasisse, ut quamvis Pontificia in purpura tibi merito placeas, si quid tamen manibus meis elaboratum acceperis, id sis aspernaturus. Sed iam quid hoc sit suppellectilis, explicemus.

DE PILEO.

VEMADMODVM in vnaquaque re nihil est capite prius, ita vestium aliquot significationes dicturi, à pileo, quod præcipuum est capitis integumentum, conuenienter incipiemus.

NOBILITAS.

*Hinc forsã
mos ut qui
Magistri
doctorisq;
tyulo hono-
rantur, pi-
leum acci-
piant.*

NIMIRVM verò is apud Græcos nobilitatis indicium fuit, hi-que ea de causa Vlyssis caput pileatū fieri solitum autumāt, quod magna scilicet ab utroque parente nobilitas illi obtigisset. Nam apud Ouidium eam ita in Aiace[m] oggerit:

*Nam genus & proavos, & quæ non fecimus ipsi,
Vix ea nostra voco: sed enim quia retulit Ajax,
Esse Iouis pronepos, nostri quoque sanguinis author
Iupiter est, totidemq; gradus distamus ab illo.
Nam mihi Læertes pater est, Acrisius illi,
Iupiter huic: neque in his quisquam damnatus & excul.
Est quoque per matrem Cyllenus addita nobis
Altera nobilitas: Deus est in utroque pater.*

Quod verò Castorum quoque capita pileata pingerentur, nil aliud sibi velle tradunt, nisi ut indi-

A cio esset, eos fuisse Lacones. Hos verò pileatos pugnare mos fuit, quò indomitum animum aduersus barbaros Reges & tyrannos significatione libertatis ostentarent. Quique aliquot ab hinc annis Venerias confugerunt Græci, extorres à Turca facti, nobilitatem suam & ingenuam libertatem vnanimiter pilei illius sui gestatione profitentur.

LIBERTAS.

PASSIM enim in numis videas pileum ipsum cum inscriptione LIBERTATIS, vt in numo TIB. CLAVDII, in quo simulachrum est dexterà pileum gestans, læuam expansam habēs, cuius inscriptio est, LIBERTAS AVGVSTA. In Antonini item numo pileus à manu dextera pender, læua hastam tenet, inscriptio, LIBERTAS COS. IIII. Sed in Caracallæ numo libertas ipsa præter virgam & pileum, stellam etiam habet antè sitam. Aliter Libertatis argumentum figurabant per sigilla quatuor, expeditis pedibus gradientia, quorum secundum & quartum fasces & secures alligatas gestarent, cum inscriptione, BRVTVS. Vnde apud Virgilium legas,

----- Animamque superbam
Vltoris Bruti fascesque videre receptos.

Ab altera parte fœmineum caput est, cum inscriptione, LIBERTAS. Sed hoc nimirum in historiæ memoriâ, quod exactis Regibus, partaque libertate, Consulâris magistratus annuus auctore præcipue Bruto sit constitutus.

LIBERATORES PATRIÆ.

QVOD verò in alterius Bruti numismatis cernere est pugiones duos adiecto pileo, Dion ex hoc Brutorum & Cassium patriæ liberatores indicari dicit. Nam pugio eadem patrâtem omnino significat, pileus verò libertatem. In numo quodam argenteo venerandæ antiquitatis obseruavi fœminea capita ab vtroque latere singula, simplici quodam modo capillos collecta, in quo nihil aliud scriptum quàm LIBERTAS. In numo Ser. Galbæ simulachrum est cum iaculo & pileo, cuius inscriptio est, LIBERTAS PVBLICA. Eadem in Neruæ numis aliquot habentur. Apud historicos legas seruos nonnunquam ad pileum vocatos, vt apud Liuium XXI. I. Postero die serui ad pileum vocati, hoc est, promissa concessâve seruis libertas.

SERVILIS IMPROBITAS.

SECVS verò intelligendum de seruo pileato. Nam cum imposito pileo venundabantur, nequam & improbum esse seruum innuebant: significabat enim veditorem dominum nihil super eo polliceri velle, quod postmodum ad præstandum cogi posse, exoluebâtque ita se ab omni vinculo, quod posset ad redhibitionem trahere, de quo vide apud Cælium Sabinum, & alios.

THEODOSIANI.

C SPECTANDVM etiam erat trium ordinum Theodosianorum insigne, sub militum Præsentiali merentium, qui dimidium quique simulachrum humanum in clypeo gestabant, idque manibus ab vtraque parte porrectis, quorum dextera vinculum, sinistra pileum prætendebat: quasi vellēt innuere contumacibus se vincula iniecturos, obsequiosis libertatem donaturos. Sedenim de primis in Vulpis commentario diximus.

SECVNDI THEODOSIANI.

I N eodem Canone, quæ apud insignes Massæos Romæ vidi, gestamen erat, luteus taurus ad viridantis monticuli radices pictus, in summo verò collis vertice dimidius Æthiops dextera manu lorum, læua pileum prætendebat, passis hinc & inde manibus: id ipsi quoque indicantes, in sua esse manu captiuos facere, & libertatem indulgere. Gestabant insigne hoc secundi Theodosiani. Ipsa verò parmæ facies hyacinthina, quasi cæli colorem præ se ferebat.

TERTII THEODOSIANI.

ERANT & tertij eiusdem nominis, eiusdemque ductoris, quorum parma in hunc modum facta præferebatur. Margo hyacinthini coloris circulo aliquantulum lato circumductus, sub quo alter contiguus angustior spatij: inde facies media rubra, ab ima cuius parte albus erigebatur cippus in angustum supernè definens, qui Lunæ speciem, cornibus sursum versis sustentabat. In medio parma insidebat Lunæ albus identidem circulus, cuius centrum latè fufum nigri coloris erat Supra circumlum hunc album ostentabatur à medio sursum Æthiops eodem modo quo superior manibus exporrectis, eadem dextera loro, sinistra pileo munitis. Illud addam, eos Imperatores triumphantis currum pileatos sequi solitos, qui fuerant e seruitute manumissi.

Mos pugna
di Laconii.
Nā pileus
libertatis
symbolū &
ad pileū vo-
care. i. ad
libertatem.

Tib. Claudij
Antonini,
Caracalla
numi.

Encli. li. 6.

Dion li. 47.

Ser. Galbæ
& Neruæ
numi.

Serui ad pi-
leū vocati.

Et apud
Sueroniam
in Tiberio.

Hæc ab A.
Gellio li. 7.
cap. 4.

Vt Scipionē
L. Terentius
& T. Quin-
tius Romani
liberati. T.
Lutius lib.
4. de bello
Macedo-
nico.

ANIMADVERTENDVS apud Aufonium locus, eo versu,

Triplex libertas, capitisque minutio triplex:

quod nonnulli legendum arbitrantur, *Capitis minutio triplex*, pro tribus pilei speciebus, vel triplici eorum conditione, qui pileum assequerentur. Sedenim minutio, vt inferius ostendemus, longe castior est lectio. Quod verò attinet ad libertates, tres manumittendi rationes erant. Prima, qua maiorem & iustam libertatem consequerantur, ita vt etiam ciues Romani fierent. Altera, qua Latini fiebant, ex lege Iulia Norbana. Postrema, qua in ordinem ditiorum ex lege Ælia Santia adscribebatur. Tres has manumittendi species tangit Boëtius primo Topicorum commentario. Apud Tacitum duas tantum institutas reperias. Quas verò Boëtius enumerat, sunt, census, vindicta, testamentum, de quibus apud Iurifconsultos copiosius, de his Plautus, Cassina: *Tribus, inquit, conducì non possunt libertatibus, quin ego hodie illis comparem magnum malum.*

Tres manumittendi rationes.

FLAMINES.

Flamines unde dicti.

SANEPileus apud Romanos sacerdotij symbolum semper fuit. Nam Flamines à Numa constituti, quasi pilcamines dicti, quanuis nonnulli arbitrentur à Flammeo, quod est capitis tegumentum, appellatos. Nam & insula, & mitra, & amictus alij atque alij sacrificulis attributi: sedenim vt in sacerdotio pileum præstare fateamur, Fabij Pictoris autoritas facit, qui Flaminem ait non posse esse sub dio sine pileo, sub tecto autem, vt libebat: quem quidem morem in sacerdotio etiam nostro seruari nemo non videt. Domo enim prouchi præfulem sine pileo, nefas habetur.

E

HIPPOCRATES.

Pileata Hippocratis imago quid.

ANTE alias autem antiquorum statuas Hippocratis imago pileata celebratur, eoque habitu multis locis erecta. Ex eo nonnulli hieroglyphicè interpretati sunt partem eam custodiendam, in qua, tanquam in domicilio, princeps animus resideret totaque intelligèdi vis collocata esset. Alij ex Græcis solam hominis nobilitatem inde intelligi volunt: vt pote qui cognationem ab Apolline & ab Hercule traheret. Nam eum ab Æsculapio oriundum senatus Athenienis testatus est publicis etiam monumentis. Id verò si ad libertatem referamus, cui potius Liberatoris nomen accommodare debeamus, quàm illi, qui tot mortalium corpora morbis tot obnoxia liberauit, & bonæ restituit valetudini, sique humanæ incolumitatis author appellandus, si merito eum titulo honestare vluerimus? Non defuere tamen qui rem malignè admodum interpretarentur, & quod illi honoris causa datum erat, modò caluitium, modò imbecillitatem capitis, modò quid iis inanius tradiderint inde significari. Quod quidem de Pericle memoriæ proditum est, qui ea de causa pileo vti consueuerit, quia capite esset supra modum acutior, vnde ab ætulis *ῥοκνέειν* *ῥα* appellabatur. Hinc etiam, vt alibi diximus, statua eius cum casside posita. Formam tamen hanc, quæ de decoro nonnullis adscribitur, Genueses honorificam, & adeò ingenuam ducunt, vt obstetrices statim nato puero nihil diligentius corent, quàm infantuli caput tenerum, palmis, digitorum complexu complicatis, adstrictum producere, & fasciis colligatum, donec solidius fiat, conseruare.

Caput insarunciatum. Genuesium obstetricum mos.

FORMA PILEI.

F

ANTIQUA verò forma pilei est, quam Lucianus in Dipsade describit, dimidium quippe corticis alicuius oui. Nam apud Garamantas ex struthiorum ouis singulis in æquas partes dissectis, bini sunt pilei. Tanta ibi est eius oui magnitudo, eoque capitis tegumento populi illi sibi plurimum applaudunt. Ea porro pilei figura est in numo, quem Imp. Gordianus Pius Fel. Aug. cussit, cum signo ab altera parte, cuius læua hasta toto cubito surrecto innititur, dextera pileum ea qua dictum est forma prætendit, inscriptio, *LIBERTAS AVG.* Non negarim tamen in altera quoque monumentis, vbi signa maiora sunt, extremum pilei marginem paululum sursum versus inflecti, vt in statuis aliquot obseruauimus, præsertim Mercurij. Sed & numismata pleraque eam penè speciem ostendunt. Variatum autem apud has & illas nationes, vt alij marginem dilatarint, tam pluuiis amolendis, quàm ferendò vmbris captandis: alij cauam partem præserint, alij altè sustulerint, eamque acuminatam alij produxerint, alij planam esse maluerint. Neque tamen nescius sum pilea apud Romanos ex lacernis exsis consui solita, quod & apud Papinium & Martialem habetur, quem morem longo antiquatum tempore, nostra æras reuocauit, pileaque elegantissima ex consutis panni frustulis quatuor, tam ad ornatum capitis, quàm etiam ad vmbellæ vsum fecit, non ea tamen oui singula dimidij speciem referentia, sed quatuor veluti costis ad quatuor instar mundi cardinum assurgentibus diuisa, ita tamen vt quarta desideret in plicam, quasi polum describat, quem

Gordianus Pius.

Vi Hispani. Vi Galli.

Georg. lib. 1.

Sub pedibus Styx atra videt manèsq̃e profundi:

argumento, non cæli semper memores esse debere, cuius figura quadam capita contegamus. Sacerdotes verò hoc plurimum vtuntur capitis tegumento.

D E I N D V M E N T I S.

QUANTUM VERO ad reliqua pertinet indumenta, cum multi materiam eam pertractarint, nobis non est consilium singula recensere, sed pauca admodum quæ vel remotiora, vel ab aliis diuersa videbantur, & aliquid sapiant hieroglyphicum.

R O M A N V S.

MISSAM itaque faciemus togam, cuius figuram Quintilianus satis explicauit, cum nulli non innotuerit per eam ita Romanum ciuem indicari, quemadmodum per palliū in Græcum hominem. Vnde Latinæ Comædia, in quas scilicet Latinæ personæ inducuntur, *Togate* vocitantur, Palliatæ verò, quæ per Græcas personæ aguntur. Sed hoc Virgilius explicauit, cum dixit:

Romanos rerum dominos, gentemq; togatam.

Togate & Palliatæ Comædiae. Aeneid. li. 1.

C I V I L I S.

ATCUM quidem Romanum per togam intelligebant, qui ciuilia negotia tractaret, siue, vt diceret Horatius *ciuilibus vndis mergeretur*. Vnde Martialis: *Toga rara, mens quæta*. Nam Marcellus vestimentum eam esse tradit, quo amicicuri in foro negotiaturi. Cæterum toga non solum viri, sed etiam fœminæ utebantur. Varro de vita populi Romani, vt apud eundem citatur, de togis loquens: *Ante enim olim fuit commune vestimentum, & diurnum, & nocturnum, & muliebre, & virile*. Hinc apud Propertium legas:

Epistola 1.

Sine togis illam fulgentem incedere Cons.

Tertullianus cum notaretur, quod indumenta Romana fastidiret, palliōque potius vir tantus uteretur homo minime ambitiosus, causam tuetur suam, euitareque se eo habitu & impensam & incommodum responderet, cum toga vestis sit admodum onerosa, ait enim: *Conficientiam denique tuam perrogabo, quid te prius in toga sentias indutum, anne onustum? habere vestem, an baularæ?*

Tertulliani dictum memorandum.

P A U C A.

QUONIAM VERO ea quæ domi fieret Reipublicæ administratio, vel ciuilis vitæ negotiatio, longè diuersa videretur à bellicis negotiis: inde factum vt pro pace nonnunquam toga acciperetur, quippe cum de ea vitæ ratione dicatur, quæ pertinet ad forensia.

In toga, dignitatis principatus est datum. Cic. 1. offic.

B E L L V M.

SED sagum cum militare omnino sit indumentum, cuius scilicet vsus expeditiorem ad itinera & negotia hominem reddit, pro bello poni solitum. Ita arma togæ opponuntur, de quo celebre illud Ciceronis dictum: *Cedant arma togæ*. Nam ad hunc vsque diem nationes pleræque, præsertim Galli, viros militiæ deditos brevis indumenti vocabulo designant, cum sacerdotēs, legum professores, ac negotiis ciuilibus deditos, longæ vestis nuncupatione describant, ita duplex hominum genus distinguentes, quemadmodum veteres per togam & sagum varia hominum studia significabant. Facit ad hoc Tullianum illud ad Cæsarem iuniorem lib. Epistolarum 1. *Prid. Nonas Feb. cum ad te literas manè dedissem, descendi ad forum togatus, cum reliqui consulares sagati vellet descendere*. In Canone autem illo, vt hoc *ἡγάγετον*, non importunè tamen inseramus, qui apud Massenos Romæ habetur, de Militum Romanorum ordinibus, nuncupationibus, vexillis, & gestaminibus, ad Theodosium & Valentinianum inscripto, lata de Thoracomacho indumento lanco Lybicis pellibus cooperto mentio est. Sed vsitatissimus semper fuit corij vsus in militariibus tegumentis. Hinc apud Maronem nonnulli:

Per togam & sagum hominum distinctio. Hinc Cicero in Philippicis ad sagare, pro, ad arma procurrare. 6. 7. 8. & 13. hic sagati armati.

--- Lupi de pelle galeros

Tegmen habent capiti, vestigia nuda sinistri

Instituere pedis, crudus tegit altera pero.

Aeneid. li. 7.

P L E B E C V L A.

TVNICA autem, plebeculæ signum erat, eaque etiam serui utebantur. Vulgarissimum enim est Tunicatum, aliquem ex Romana plebe significari. Vnde Horatius:

Vilia vendentem tunicato scruta popello.

Vulgo imperitum & tunicatum populus transcurans nomine vocat. Corn. Tacit. in lib. de Oratore.

Quæ verò esset tunica species, Nonius explicauit, cum sine manicis eam esse dixit, & plurimum talem sine manicis esse ostendit, indumentum aptum de opera facienda, eaque gens otij propemodum nescia erat. Hinc Virgilius vulgò gratulaturus, manicatos irridet, vt pote minus idoneos qui bella, negotiaue, aut artes vllas tractent. Numanum enim Latinum hominem sui generis strenuitatem iactantem, & imbelliam Phrygibus obiectantem, ita loquentem inducit:

Et tunica manicis, & habent redimicula mitra.

Aeneid. li. 7.

*Hypodyti
Poticis in-
dumentum.*

SED vt antiquiora repetamus, Atheniensium institutum fuisse Pausanias tradit, vt Ilithyia simulacra ad inos vsque pedes congererentur. In Diuinis verò literis cum tunica, tum color eius hieroglyphicè consideratur. Pontifex enim præter interiorem tunicam, quæ sit ex lino, materia quippe terrestri, Podere etiam vel hypodyti dicamus hyacinthino induebatur. Cælestis enim color, dubio procul est hyacinthinus, monumentoque est cælestis demùm meditando, cælestia tractanda, cælestia discutenda, totamque mentis agitationem circa ea quæ cæli sunt excercendam. Sunt verò interpretes qui non Hypodytin, sed Epandytin edidère, quod indumentum signat quod superinducitur, nimirum enim hypodytis interior est tunica, quæ primam nostram indicabat generationem, vnde Hierosolymitanum Hefychium. Alij exponunt, quia hominem ostendit interiorem, alij tunicam huiusmodi lustrum interpretantur.

D E P O D E R E.

Apudib.

Exod. c. 28.

EST autem poderes, vt Eucherius, sacerdotalis lintea corpori penitus adstricta, eademque talaris, *ἡ ποδὶς ἡ ποδὶς* appellata *ποδὶς*, quæ & subucula dicitur. Per hanc igitur, quippe quæ vestimentis alijs subiiciebatur, doctrinam faciatorem intelligi veteres Theologi tradiderunt. Exodo: *Et fecerunt vestimentum poderum sub umbone, opus textile, totum hyacinthinum.*

P V D I C I T I A.

*Sabina A-
driani Au-
gust & He-
rennia nu-
mi.*

QUOD verò in numis & monumentis alijs antiquis velata nonnunquam facies obseruantur cū inscriptione PVDICITIAE, non tam ob flammeum, quo nouæ nuptæ faciem obnubere solitæ sunt, cum ad virum traducerentur, vnde illis nuptarum nomen, quàm ob historiam institutum crediderim, vt ita fieret. Ab Icario enim Penelopes patre simulachrum eiusmodi dedicatum Pudori ferunt, Græcique historiam super hac re huiusmodi conscripsere. Cum Icarus ab Vlisse frustra contendisset, vt Lacedæmone habitare mallet, id demum filia persuadere conatus est, cūque acrius instaret, ne se desereret, Vlisses iussit vt ea sponte sequeretur, aut cum patre si grauaretur, Lacedæmona rediret: Penelope obtecta facie, nihil quicquam respondebat, quare pater intellecta filia sententia, eam dimisit, & in facti monumentum, eo loco pudoris simulachrum erexit, quod in Laconia spectabatur. In numo, cuius inscriptio est, SABINA AVGVSTA HADRIANI AVG. ab altera parte dea sedens velo faciem cooperta, digito dexterae indice ad iugulum admoto conspicitur, cuius inscriptio est, PVDICITIA. In alio Herennia muliebres sigillum sedens cum conto in læuam vnam iacente, dextera velum ante faciem obducit, inscriptio est, PVDICITIA AVG. In eo quoque, cuius literæ ab vna parte sunt, MARCIA OTACIL SEVERA AVG. ad altera sigillum est, quod velum in faciem prætendit, cum simili inscriptione, PVDICITIA AVG. In altero eiusdem Otacillæ cum eadem inscriptione & specie, quæ velum eodem modo prætendit, læua radium tenet, sed nomen ita scriptum est, MARTIA OTACIL SEVER. AVG. cū in altero MARCIA per c literam in ordine quarta, habeatur, quod quidem ostendit, eo quoque tempore eandem fuisse pronuntiationem literæ τ, quæ nunc est, cū post i vocalis altera subsequitur. Quamuis ætate nostra fuerint publici non postremo nominis professores, qui lōgè aliter sentirent, bleditatemque eam in τ litera suapte vi sonora, peruiaciter abhorruerint. Sedenim puto ego variatum in numis, quia alij Marcia nomen à Marco, alij à Marte deductum existimarint. Sed vt ad Flammeum redeamus: quo noua nupta olim cooperta ducebatur ad virum, crocei coloris id plurimum fuisse comperio, vt apud Maronem, Cyri:

*Flammeus
nouæ nupta-
rum.*

*Æneid. li. i.
Ibidem.*

Vt tibi Corycio glomeratæ flammea luto.

Idem alibi pro maximo negotio habet, venerabile matronalis ornatus donum celebrare:

*Circumtextum (quippe) croceo velamen acantho,
Ornatus Argivæ Helena, quos illa Lycenis
Pergama cum peteret, inaccessosque hymenæos
Exulterat, matris Lede venerabile donum.*

Neque satis semel hoc dixisse, sed paulò post mirari Tyrios ait:

Pallamq; & pictum croceo velamen acantho.

*Sed & cul-
tus co-
ces-
sit atque
magnificus
adast homi-
nibus auro-
ritatem. Fa-
bium libr. 8.
Instit. ora-
tor.*

Hoc illud est quod Cyprianus ait, continentiam & pudicitiam non in sola carnis integritate consistere, sed etiam in cultus & ornatus honore, pariter & pudore. Solicitus admodum in hac re Tertullianus, mihi videtur, qui non solum velamen huiusmodi *Armaturam pudoris vocat, verecundia val-
lum, sexus femineæ murum, qui nec suos emittat oculos, nec admittat alienos*, verum etiam modum præscribit, ad quem velaminis istius forma produci debeat: *Quantum, inquit, resoluti crines occupare possunt, tanta est velaminis regio, vt ceruices quoque ambiantur. Ipse enim sunt quas subiectas esse oportet, propter quas potestas supra caput haberi debet. Velamen iugum illarum est. Denique bonum esse, ait, vt mulier vsque ad lumbos à capite veteletur. Indicabunt nos, addit, Arabis femine Ethnice, quæ non caput, sed faciem quoque ita totam tegit, vt vno oculo liberato contentæ sint dimidiâ frui lucem, quàm totam faciem prostituere: mauiit enim femina videre quàm videri. Nam & qui Flammeum describunt, vestem alij, tegmen alij esse dicunt, quo matrona capita tegebant,*

A tegebāt, diſcūmque volunt à Flaminica, quę vxor Flaminis erat, boni omnis cauſa, quippe cui vſque-
adē iniuncta erat pudicitia, vt vni illi diuortium facere non liceret. Sanctiſſimūque præceptum eſt
apud Chriſtianos fœminis, ait Adamantius ex Paulo, vt cū orant, habeant velamen ſuprà caput,
propter Angelos, qui ſanctis aſſiſtunt, & in Eccleſiis verſari delectantur: quos quidem nos, qui ſumus
peccatorum ſordibus inquinati, videre nequaquam poſſumus.

A L B A T Æ.

I P S I verò colores etiam hieroglyphicum quid ſapere videntur. Nam flamen, vt Varro tradit, cū
Ioui ſacra ferebat, totus albus erat, & pileum etiam geſtabat album. Magi ſanè in Perſide dice-
bant, Deum ipſum non delectari niſi in albis veſtibus, quod ego ex Salomone deſumptum credide-
rim, qui dum morum candorem, & animi puritatem perſuadere intendit: *In omni tempore, inquit, can-*
dida ſint veſtimenta tua, vt pote qui ætatem nullam, officium nullum, nullum orium & negotium toto
vitę tempore ſinceritate & innocentia vacuum eſſe debere præcipiat: ita enim ſacra litera veſtimēta
accipere conſueſcunt, ita veterem hominem exuere admonemur, ita qui nuptiali veſte non ornatus,
coniuiuio nuptiali Regis diſcumbere auſus erat, ad cruciatum in vincula coniciitur.

*Alba veſtes
quid noſcūt.
Sic Cicero.
2. lib. de le-
gibus, Color
albus præci-
pue deco-
rus Deo.
Et ſpecta-
ta veſtra
purpure in-
ſtar rubue-
rūt ad mo-
dum nini
dealbabo.
Eſaye ca. 1.*

V E S T A L E S V I R G I N E S.

Q V Æ verò Suffibulo amiſcē ſacrificabant, virgines Veſtales erant. Fuit verò ſuffibulum veſti-
mentum album, prætextum, quadrangulum, oblongum, quod illæ in capite ſacrificantes habe-
bant, idq; ſub mento fibula comprehendere ſolebat, vnde nomen. Eadem penè ſpecie qua ſuffibulum
erat, Romanę matronę nunc vtuntur, cū domo exeunt, pudicitia ſimul & pietatis, quę duo in illis
egregiè vigent, indicia & vera & manifeſta.

L I B E R T A S.

L I B E R T O S manuſſione accepta, alba veſte decorari ſolitos id oſtendit, quod apud Tertulia-
num legitur de famulo libertate donato. Atqui & veſtis albæ nitore, & aurei anuli honore, &
patroni nomine ac tribu menſaque honoratur: & alibi talia, vt aduerſus Marcionem libro quinto: *Et*
ſacra tincturę candidatiſ mos fuit albam veſtem induere, de quibus eleganter Pontius Paulinus:

Inde parens ſacro ducit de fonte ſacerdos

Infantes niueos corpore, corde, habitu.

Neque minùs luculenter Fortunatus:

Candidus egreditur nitidis exercitus vndis,

Atque vetus vitium purgat in amne nouo.

Fulgentes animas veſtus quoque candida ſignat,

Et grege de niueo gaudia paſtor habet.

Et quoniam per hebdomadam Paſchatis vnà tingi plures conſueſcunt, ea de cauſa feria illa, quę ad
hoc omnes inſtitutę ſunt, & quę ſubſequitur hebdomada *In albis* adhuc appellatur. Erat verò ſignum
quoddam manuſſionis, de quo ſuprà dictum.

M O D E S T I A.

C E R A T & modetię ſignum alba veſtis, animique qui præſentibus æquus, nihil vltius tētare vi-
deatur: vt purpura ambitionis, animique ſublimis & vaſti, amplitudinis, magiſtratūſque ſum-
mi. Sanè cū apud Alexandrum quidam Antipatri parſimoniam atque modeſtiam commendaret:
Foris, inquit Alexander, *albo vitur pallio, intus verò totus eſt purpureus*: fictam notans, in homine ambi-
tioſiſſimo, qui maxima quęque appeteret, parſimoniam.

*Hinc Can-
didati cultu
integritati,
præ ſe fere-
bāt, in Ma-
giſtratus
petitione.*

L E G E S, V E T V S E T N O V A.

S E D vt ad noſtra redeamus, Canticorum cantico legitur, *Fratruelis meus albus & rubicundus*, quo
loco Diuinarum literarum interpretes, per colorem album legem veterem intelligunt, per ru-
bicundum, prædicationem Euangelij, vtrumque autem in Chriſto: ipſius eſt enim lex, ipſius Euan-
gelium. Sanè vbi Leuitico de cicatricibus agitur, *albam*, aiunt, *cicatricem* Legis tranſgreſſionem ſigni-
ficare. Ita illi omnia hieroglyphicè ſunt intelligenda.

Cant. cap. 5.

D E S T O L A.

S T O L A M apud veteres inuenias matronalis pudicitia ſignū, de qua Tertullianus plura. Ouidius
Amoris & impudicitia præcepta daturus, quò ſe tamen verecundum aſſimularet, ait:

Eſte procul vitæ tenues, inſigne pudoris,

Quęq; tegis medios inſtituta longa pedes.

*Hinc Tibul-
lus, Impe-
diat crimes
nec ſtola tō-
ga rtiōs.*

B A P T I S M V S.

E V A N G E L I I verò locum, *Cito proſerte ſtolam primam*, pro iuvene perſo, qui redierat in viam,
veteres aliquot Theologi accipiunt pro baptiſmo, vt apud Eucherium. Suprà verò exeuntibus
à baptiſmatis tinctura, veſtem albam parari oſtendimus.

DE ATRATIS.

SACERDOTES ÆGYPTII.

CONTRA verò nostrorum mores, sacerdotes Ægyptij, cum supplicabant, nigris utebantur vestibus, neque alias quam nigras vestes cum decere arbitrabantur, qui diis preces allegaret: quippe ut terram ipsam supplicare significarent, ex qua mortales conformati sumus. Ea verò apud ipsos nigra figurabatur.

CERES ET FALACRALIS FLAMEN.

*Etiānum
vivilis ho-
die.*

ET Cereri nigra vestis apud Arcadas induebatur. Et Falacralis flamen nigro utebatur pileo: erat enim Plutonis, cui cum immolabant, vestibus utebantur nigris, quem colorem aiunt inferis diis dedicatum. Et lugentium vestis maximè nigra erat, vnde eas Varro Anthracinas vocat, quasi carbonarias velit dicere: ἀνθρακας enim Græcè, Latine carbones appellantur.

Æ R V M N. O S V S.

*Saccus seu
Saccum
quid He-
brais.*

APUD Hebræos luctus supremæque mœstitiæ indicium vestis erat saccus, & Saccium appellata, humilis illa quidem, abiectæ vilitatis, & informis, quæ quidem induta calamitatem, qua quis oppressus esset, indicabat, conscissa verò latitiam. Genesi, ὁ δὲ Ιακώβ σακκίον ἐξ αβύδου καὶ τῆ λυπῆ βαρὺς ἐκατέρετο, Iacob autem saccium indutus, magnitudinèque mœroris oppressus, humi assedit. Sunt qui cilicium interpretentur. Sed & Græci Sacci vocabulum vsurpant. Ut cumque, vellem huiusmodi induere consueverant, cum in ærumnas, quæ omnem superarent consolationem, incidissent, qua demum leuati saccum discindebant. Vnde Psalmo xxxv. legas: *Ego autem cum mihi molesti essent induerem sacco, & macerabam ieiunio animam meam.* Eodem autem significato color niger luctum, & quam Theologi nostri facti penitentiam vocant, indicare plerisque locis manifestum. Nam atratas in luctu vestire, à rerum primordio ab hoc vsque tempus vnanimi omnium consensu factum. Tum illud Levitico celebratur, *Si non capillus niger fuerit*, quod exponunt: si nullum penitentiae signum per lachrymas dederit, aut aliquem omnino mœrorem præ se tulerit.

M A P P A.

*Mappa
vivilis.*

ET mappa veli genus, quod mensis infernimus, quoque abstergendis manibus utimur, hieroglyphicum suum adepta est, si quidem ea signum erat in ludis, quo Equi de carceribus excitati cursum arripiebant: mittebat enim Prætor eam cum signum daret, quod nunc clangore tubarum significatur, de quo apud Martialem habes:

Cret. tam Prætor cum vellet mittere mappam.

Nero libertos suos id facere voluit, quod tanto apud veteres honori ducebatur. Nam apud Liuium legas **V**III. ab Vrbe cond. L. Plautio Prætoræ graui morbo detento. Dictatorem creatum fuisse, qui ludis Romanis signum daret quadrigis emittendis: qui eo ministerio functus, Dictatura se abdicauit. Hodie quoque, mi sane, Romæ munus id ad ornatissimos viros deferretur, Nam, ut non ignoras, Angelus Cælius Aduocatorum faciliè princeps, & Cardinalis pater, & nobilissimus vir Petrus Menus, tam eruditione, quam domestica celebritate insignis, duo s. p. q. Romani Cancellarij (is enim titulus apud omnes Europæ Principes inter honoratiores hodie celebratur) inter alia præfecturæ tam præclaræ munera, cursorum in stadio emittendorum etiam negotio præficiuntur.

PALVDAMENTVM

*Sed & Li-
tore auctore
Liuius.*

TRIBVNVM, vel Præfectum, aut Præsidentem aliquem ex habitu significare qui volebant, imaginem eius paludamento insignem faciebant. Erat enim paludamentum vestis militaris, quo Duces, Tribuniq., & Præfecti ad id munus electi, cum in provinciam proficiscebantur, uti consueverunt, indeque Paludati dicebantur, quemadmodum milites præcincti. Paludamentum Nonius chlamydem mox appellatam dicit, sed id quoque antiquum nomen. Sedenim, omnia militaria ornamenta, paludamenta dicebantur. Vnde Verrius libris auguralibus: Paludati, armati ornatique sunt.

R V B I C V N D A.

Æneid. li. i.

RV B I C V N D A vestis, tunica vel pallium deprompta, pugnae acie uel committenda hieroglyphicum apud Romanos habebatur, de quo in Marcello, & in Pompeio, & in M. Bruto, Plutarchus.

L Æ N A.

ET lena vestimentum militare, quod supra omnia vestimenta inducebatur, de qua Maro: *Tyriog, ardebat murice lena:* Id vocabuli à Græcis dubio procul mutuò sumptum, qui genus id indumenti χλαίνα, dicunt.

A

VERSCOLORIS.

VERSICOLORIS vestis adolescentiæ hieroglyphicum est. Eaq; de causa veteres Comici adolescentis personam versicolori veste indutam, in scenam inducebant: vt scilicet ingenij volubilitatem, cupiditatumque varietatem, in ea ætate præcipuam monstrarent. In Iosippo verò puero per versicolorem vestem doctrinarum & virtutum copiam, quæ iam ex eius indole concipiebatur, intelligit A damantius. Quod verò lex nostra præcipit, vestem ex duobus textis non induendam, eò respicit, quod minimè debeas Christum adorare simul & dæmonas: id enim est abominabile vestimentum. Non vult enim hominem semel Deo dictum, diabolicis sese immiscere negotiis, neque simul orationibus incantationibusque vacare, & huiusmodi alia quæ in spiritus contumeliâ quotidie fiunt. Neque vetat hoc lex in textis tantum, verum etiam diuersi generis animalia commisceri prohibet, circuncisionem quippe, atque baptismum, vt ait Hefychius, non esse commiscendos.

Et lasciuia etiam, id est, que feminis prohibita. *Linus libr. 34. ex lege Oppia. Vestem ex duobus textis induere vetitum, & quare.*

L I N T E A.

LI N T E A vestis alba supra cæteras vestes inducta, puellaris ætatis indicium fuit, quod eo genere amicali apud veteres puellæ ante duodecimum annum vtebantur. Hinc illud apud Afranium citatur: *Puella non sum, suppario si induta sum.* Vult verò Nonius supparum linteam esse femorale, vsque ad talos pendens, dictum quod subtus appareat. Sunt etiam puellares vestes ex Varronis iussu, chlamydes encobomata, ac parniades, quas iubet vt puellæ habeant, potius quàm togas. Vt cunque, longa vestis omnino feminea est, aut cirharectica: de qua Maro,

Supparum Nonij.

Æneid. li. 6.

B

*Necnon Thraicius longa cum veste sacerdos
Obloquitur numeris septem discrimina vocum.*

Ita Propertius libro II.

Pythius in longa carmina veste sonat.

F I D E S L V B R I C A.

NO N I A N V M verò supparum adducit in memoriam mihi linteam alterum, quo mulieres hominibus vtuntur domi. Id infra thoracem accingitur, & ad pedes vsque propendit, anterioresque tantum partes velat, vulgò non impropiè gremialia vocantur. Habet hoc vestimenti genus hieroglyphicum suum. Nam & prouerbum est, *Nec mulieri, nec gremio credi oportere*, quod & illa incerti & levis animi sit, & in gremio posita plerunque cum in obliuionem veniè, illis temerè, surgentibus, procidant.

Ad verbum ab Erasmo, Chil. 4. cent. 4. prouerbio 89.

F I D E I C R E D I T V M.

SI N V M hunc Latini mihi videntur appellasse, quamuis eius locutionis latè patet vsus, præsertimque vbi potestatem aut quid fidei creditum significat, vt altero & vigesimo Pandect. libr. Tit. III. Scæuola: *Titio C. do, lego, que mihi pertulit: que idè ei non cani, quod omnes fortunas, & substantiam, si quam à matre susceperat, in sinu meo habui, sine ulla cautione.*

Scæuola lib. Pandect. 22. Titulo de probationibus.

P R Æ T E X T A.

CP R Æ T E X T A M nonnulli putant togam fuisse, quæ ad talos vsque produceretur, dictam quod in ea purpura prætexeretur. Per eam honorem intelligebant, qui esset cuiuspiam habitus: honestorum enim prætexta erat, ait Pædianus, toga viliorum. Alij nomine hoc purpuream quandam fasciam valde latam intelligunt, quæ tamen multipliciter plicata in angustum contraheretur, atque ita supra alia vestimenta nunc ab humeris, nunc à pectore in fasciæ modum circumduceretur, nunc eius capita vtrinque ab humeris in pectus demitterentur: cuius generis amacula Romæ plerisque antiquorum statuis inducta conspicias. Et in Veneta nobilitate qui togati incedunt: eo omnes amicali genere vtuntur, eo excepto, quod purpurea apud eos in vsu non est, sed ex nigro panno plurimum. Purpura enim non nisi magistratibus conceditur, hisque insignioribus. Nuptialibus quoque, & cum primi honores, quos procuratorios vocant, alicui deferuntur (sunt verò hi sacrum largitionum præfecti) tunc consanguineis & cognatis & affinis licet per aliquot dies vt purpura in lætitiæ gratulationisque significatum. Sed admonet me color purpureæ, vt quid in Diuinis literis manus eocino præligata sibi velit, exponam: Zaræ manus inquam Iudæ filij, quæ se de matris vtero porrexit: nulli enim dubium esse id hieroglyphicum, per quod Theologi, vt apud Irenæum est, Iudæi cum populum simplicibus legis operibus & circuncisionis sanguine insignem, qui prius apparuerit, seque mox retraxerit, loco alteri fratri, qui & ipse in vtero matris erat, dato interpretantur, & per Phareæ Christianos, qui secundo loco cogniti hæreditatis primigeniæ messem abstulerint. Sed vt Romanam repetamus, antiquissimum apud Rom. quod fuit, vt magistratus prætexta vterentur. Nonius quoque ait, prætextam insignem Romanum esse, quod supra tunicas honorati quique fumeret. Et prætextatæ fabulæ dicebantur, vt apud Festum legas, quæ res gestas Romanorum continebant, in quibus scilicet Imperatorum negotia agebantur, Regesque Romani vel Duces inducebantur.

Apud Venetios prætextata in vsu.

Idem Macrobius libr. 1. Saturn. ca. 6. Prætexta Nonij, & prætextatæ fabulæ.

IOVIS quoque imago toga prætecta insignis dedicabatur, cui & palmatam tunicam, & togam pictam aduiciebant: quo habitu triumphales etiam viri, conspiciui incedebant, ut apud Liuium legitur est lib. x. Et apud luvenalem triumphantem vides in tunica Iouis superbire.

P V D O R.

*Actus prætextata.
Macrobii
Ibidem.*

QUANTUM verò pertinet ad pueros, præcipuum prætextæ significatum fuit, ut pudorem indicaret, quem scilicet atas ea, quæ Prætextata dicebatur, sibi proponere deberet, cuiusque rei indicium esse purpureum colorem, unde admonerentur verecundiam in dictis factisque omnibus amandam. Quod si nuptialibus, de quibus apud Catullum, ad aliqua petulantius dicenda adhiberentur, quod id facere liceret prætextæ iure minimè violatam, eam in id tempus abiiciebant. Hinc pro lasciuio sermone atque licentioso, aliqui prætextatum dixere. Sunt verò hæc quæ tangit Seneca, Medea:

Festa dicax fundat comilia Fesceninus.

Ita Catullus:

Nec diu tacet procax Fescenina locutio.

Ea verò qualis sit, ad multos qui subsequuntur versus explicatur.

M A N I P V L A R I S.

*Suetonius
in Augusto
cap. 25.*

*Ordo manipularis.
Manipulus*

CALIGA quoque suum habuit hieroglyphicum, ut scilicet eius ordinis militem indicaret, qui manipularibus præfectus esset: eo enim calciamenti genere utebantur. Subiecti hi Centurionibus, & Caligati dicebantur, unde apud Tranquillum legas de Augusti facilitate, qui vallares muralisque coronas sæpe etiam Caligatis tribuerit. Inter hos infimæ notæ milites quia & enutritus, & allidus veritatis erat C. Cæsar, qui Tiberio successit in Imperio, ab eo calciamenti genere Caligula vocatus est. Qui verò esset manipularis ordo, & quo militum numero constaret, quodque signo turma huiusmodi cognosceretur, minimè dissimulandum. Apud Liuium enim numerus xxx. militum sub manipulo cogeatur, vno quippe vexillo. Manipulus verò præcipue dicitur fasciculus alicuius rei, quia manu capitur. Romulum quippe aiunt manipulos scæni pro vexillis habuisse, quod repentino tumultu excitatus, id signi genus prætulit, reque bene gesta, boni inde ominis causa manipulos instituisse.

P E N V L A.

*Imperij omne
penula amissa.*

PENVULA militaris vestis, quam cælo pluuio gestare consueverant, quam Horatius solstitio nihil prodesse dicit, Tribunitiæ potestatis insigne fuit. Hadriano autem Tribuno facto, Imperij omen fuisse penulas amissas, quas Tribuni gestare soliti pluuie tempore, Imperatores verò nunquam, ait Spartianus. Potestas verò Tribunitia, quia sacrosancta erat ab Imperatoribus usurpari solita, ut quæ maxima esset pars Regalis imperij, ut apud Vopiscum est.

Z O N A.

*Sed & Ma
gistratus ex
Atheniensibus
Iustitiani
Imp.
Paisex zona
præcincti.*

VIRGINITATEM per zonam significare tam Græcorum & Latinorum est, quàm etiam Hebræorum. Træceniorum autem virgines zonam Palladi Apaturiæ ante nuptias dedicabant, sicuti crines Hippolyto, cui Diomedes templum excitarat, quod Aurigam in cælo positum. Hippolytum crederent. Author Pausanias. Sed nos ad zonam. Denique plerisque locis Diuinæ literæ zonam pro fortitudinis hieroglyphico ponunt, eaque Pontificem sacra facturum præcingi iubent. Sed quod variari cum opere plumatili præcipitur, non rectè nonnulli pro Plumatili Topiario substituendum putant: multa enim huius antiquitatis vestigia extant, ab extremis præcipue noui orbis nuper inuentis partibus allata, ubi tam indumenta, quàm gestamina, scuta etiamnum, & diuersi generis vasa pleræque omnia, plittacorum, & phœnicopterum, & aliarum pictarum auium plumulis intextuntur, opere tam venuste variato, ut nihil delectabilius possit oculis offerri. Nam quod superius dicebamus, hæc pro fortitudine poni, cinctus ipse apud Romanos strenuum significat, uti discinctus imbellem, & ignauum, ac nihili hominem notat. Tertulliano zona tormentum est. Hilario, efficax in omne opus bonum apparatus, ut ad omne ministerium Christi voluntatis cingulo simus accincti.

V I N C V L A I V G A L I A.

Noua nuptia cinguli.

Soluere virginalē zonam.

IVGALIA verò vincula quæ sunt, apud Poetas omnes vulgata sunt. Noua sanè nupta cingulo præcingebatur ex lana ouilla facta, quod vir prima nocte, in Deca virginis honorem, sponsæ accubans in lecto soluebat. Vnde Homerus, *ἡνὲρ παρθενῶν ζώνην*. Et apud Ouidium,

Cæstique sullati Zona recincta manu.

Eoque spectat Catullianum illud.

Qui zonam soluit diu ligatam.

Indicabat verò hieroglyphici hoc, ut sicut illa in glomos sublata cōiuncta inter se est, sic vir suus secū cinctus iunctusque esset. Cingulumque hoc Herculeo nodo vinctum, vir omnis gratia soluebat, ut sic & ipse

A & ipse in liberis suscipiendis felix esset, quemadmodum Hercules fuit, qui liberos septuaginta reliquisse fertur.

P V E R P E R I V M.

Q V I N etiam zonæ solutio puerperij fuit hieroglyphicum : olim siquidem *Solvere zonam* dicebatur, quæ primò pariebant, eaque de causa leuata partu mulieres, zonam Dianæ dicabant. Vnde sanum Soluizoniæ Dianæ Athenis fuit, de quo apud Apollonium Argonauticus.

T E M P E R A N T I A.

H A B E N T & Diuinæ literæ hieroglyphicum quod per zonam cingulūve significant, præcipue verò temperantiam, & moderationem, quæ fluxu animorum cupiditates coercerent, luxuriantia compefcerent, & modus denique imponitur rebus, ut quinto supra quadragesimum Psalmo legas, *Regis filium in cingulis aureis conspuam*, quod alij in fimbriis transtulere. Apostolus tamen præcincti circa lumbos zonis auris dixit, quod pro cordis munditia nonnulli interpretantur, alij vestem auro contextam simpliciter accepere. Verum Euthymius zonam agnoscit, & pro temperantia atque modestia, quæ concupiscibilem animæ partem coercet, interpretatur : non hoc dicturus, si vestem simpliciter agnouisset. Quamquam & fimbriarum non respuit ornatum, & virtutum inde multipliciter non auerfatur.

*Zona in D
minis signi-
ficatio.*

B

D E P E R A.

O S I T A zona, visum est κατὰ πάρεργον & Peram apponere : nam & zona ipsa sæpe pera est, ut apud Horatium:

Ibit cō quonvis qui zonam perdidit.

Hæc tam apud Græcos quam apud Hebræos hieroglyphicum habet id, quod pro cura & sollicitudine vultus accipitur, unde Theologi trāsferunt ad impedimenta humanæ vitæ, quæ animum alioqui paratum ad disciplinas inturbant. Græci super hoc dicunt, *Diogenes cui pera penus*, cui scilicet minima harum rerum cura. Euangelium quoque, *Non peram in via*, cum nec quidem sollicitos esse de castitino imperauerit Dominus. Eodem facit & sacculus, quem habere non licet, hoc est, in hac peregrinatione minime thesaurizandum esse. Quod ibi apertius: *Facite vobis sacculos qui non veterascunt*.

*Hor. in epi-
stolis.*

*Hinc τὰς
τῶν πηχῶν
ἰσχυρῶν, ὑλ-
τρα peram
sapere &
esse sollicitū.
Lucianus in
Timone.*

H I E R E M I Æ C I N G V L V M.

E I V S M O D I est & cinguli significatum, quod ex lino factum, eoque cingere se iussus est Hieremias. Quod quidem ut manifestius intelligatur, exigit locus ut de lino quædam altius reperamus. Linum enim ex terra nascitur, factumque prius in gramen pullulat, mox ut flore lasciuiuerit, velutur aqua immersum maceratur, exiccatum mox frangitur, & quoquo versum perdomatur, inde petitur, atque netur, neque tamen prius, quam feruenti mordacique subinde lixiuo perpurgatum sit, effectumque candidum, textitur, ut vestes inde confuantur, quas induiti ante faciem Domini preces allegemus. Hæc omnia nobis diligenter inspicienda sunt, huiusmodique segetis herbæ cura ante oculos proponenda: quippe quæ probatoris, castigatiorisque vitæ scenam quædam pingere videatur.

C Siquidem nos è terra geniti, luxuriare ineptiis statim incipimus, magistra igitur disciplina auellendi à terra sumus, & lachrymarum aqua macerandi, ad sacerdotalem Solem mox exponendi, laboribus inde & perperam factorum penitentia domandi, inde per omnes conscientie scrupulos quàm diligentissimè peccandi, ut ita sordes excutiantur omnes, nihilque relinquatur, quod in filo vitæ producendo possit officere: quod quidem filum longa bonorum operum continuatione nendum est, mordacique subinde lixiuo dealbandum, ut eluto ita tetro illo colore, quem à terrena contraxeramus origine, candidissimum nobis amiculum puta cingulum contextamus: quod tamen ad Euphratem minime defodiamus, ne ibi computrescat, inutileque reddatur, hoc est, Assyriorum & Babyloniorum moribus corrumparamur, sed eo & integro & nitido custodito, clericos, qui verè sint per fortem electi, profiteamur. Atque hæc est super sacerdotum amictu ratio nulla non hora repetenda. In vniuersum autem linteas vestes sacerdotibus attributam habilitatem significare veteres plerique Theologi dixerunt. Inde lintea tunica iustitiam, femoralia identidem lintea castitatem ostendunt: nempe id innuentes, quod veluti linum res est admodum parabilis, ita, virtutes, modò eas appetierimus, minimo negotio comparantur.

*Lini & ho-
minis com-
paratio.*

P V R I T A S.

H E R O D O T V S, ut Gentes quoque nobiscum in puritate vitæ sentire commonstremus, nefas ait apud Ægyptios laneas vestes in ædes sacras inferre proindeque linteas vfos, de quib⁹ ita Martialis, *Linigeri fugiunt calui, sistratæque turbæ, Inter adorantes cum stetit Hermogenes.*

Vnde apud Tertullianū de Christo, cum linteo circūstringitur, propria Osiridis veste. At Plutarchus

libro

*Sacerdotii
vestes cur
lincea.*

libro de Iside & Osiride, cur eorum sacerdotes linteis tantum vestibus vterentur, unicam eam esse causam existimat, quod immortalibus diis omnia pura mundaque conueniant: non enim esse fas, Platone teste, pura deorum numina impuris & contaminatis rebus coli: quare cum linum iis quas superius recitauimus causis maxime purum fiat, sitque ad eluendum expeditissimum, sacrificiis Deum cultoribus ante omnia congruere censuerunt. De nigris vero vestibus, quas tunc induerent cum Deos precibus placare instituisent, superius dictum est.

F A T V M.

ADDEMVS & illud, receptissimum apud Poetas esse Lina pro Fato ponere, quod nescio quid sapit hieroglyphicum. Nam vt Parcarum stamina pratercamus, quæque super his alibi dicenda sunt, cur linum pro fato Poetæ ponant, causam afferunt interpretes Theocriti: quia scilicet terra ferus est linum, quemadmodum etiam mortales: idque abruptum, significat hominem rursum ad terram redire.

C A S T I M O N I A.

SED vt ad vitæ redeamus integritatem, morisque castos, nihil aliud sibi diuina nostrorum monimenta volunt, dum sacerdotalia memorant indumenta, quibus Campestre adnumerat, quod alij Femoralia dixerunt, nisi vt hinc castitatem etiam nos assumere commonerent: indumentum quippe quo pudenda cooperiamus, & renes etiam constringamus: eo enim sacerdos præcingi iubetur, in holocausti faciendi lege, hoc est, vt Cyrillus interpretatur, fluxæ libidinis luxuriam castitatis cingulo coercere. Sacerdos enim qui sacris assistit altaribus, id præcipue curare debet, vt castus & intaminatus operetur.

P R O F E C T V S O R A T I O N I S.

*Campes-
tria
quid:*

TA M E T S I Origenes sublimiore quadam contemplatione raptus, cum octo ponantur Exodo sacerdotis indumenta, cur Leuitico septem tantum recenseantur, inquit, hoc scilicet Campestri posthabito, eoque rem deducit, vt veluti de Mercurio nationes reliquæ veteres intelligebant, per Genitale nos quoque Sermonem accipiamus, qui quidem tunc exerceri debet, cum spes profectus aliqua visa fuerit affulgere, feturamque minime irritam futuram. Cum vero nos nulla profectus spes inuitarit, sed auersa a bono aures, auersa hominum ingenia prospexerimus, Campestria subliganda, orationi quippe nihil quicquam profuturæ fraxum imponendum. Sunt verò Campestria, perizomata, vt Eucherius, quibus iuuenes qui nudi exercebantur, in campo, vti consueverunt, pudendis cooperiendis. Iam & illud continentiae significatum est maxime proprium, & admodum hieroglyphicum, nisi oculos verecundiorum offenderet, quo pudendum fibula cohibicum ostentatur. Viratissimum autem apud veteres fibulam apponere, præcipue his, quos ad Musicam educarent, ne scilicet Veneri operam dantes raucedinem contraherent. Vnde & fibulare, & eius contrarium, refibulare, verba

*Huius rei
ratione red-
dit. Cor. Cel
sus lib. 7.*

R E R V M P R O G R E S S V S P E R
C A L C E V M.

*Calceus in
Diuinis
quid.
Et pro de-
missione cõ-
ditionis ex
testimonio
D. Ioan.
Baptista.*

SED neque calceus est inter indumenta contemnendus, qui progressionis indicium est: pro viatoribus enim excogitata sunt calceamenta, proque expeditionum auspiciis in Diuinis literis calceamentum ponitur. Inde Psalmo LX. dictum volunt: *In Idumæam extendi calceamentum meum*: hoc est, in Idumæam progressus, eam mihi subiiciam. Sanè veteres Theologi, vt Eucherius tradit, veluti per pedes humanitatem Christi significari dicunt, ita eum aduenisse, & corpus nostrum induisse, per calceamentum ita porrectum interpretantur, & quodd posuit esse, in Idumæam, in plebem gentilium hanc manifestatum iri pollicentur. Quod quidem dictum, Iane mi, Ægidius noster cum temporibus, quibus hæc futura sint, dinumerasset, rem multis diuinorum varum oraculis comprobauit. Reliquum est, vt quæ futura ille magnus omnino vir prædixit, nos assidue precibus, ab Optimo Maximo factorum Rege deprecemur, vt tu argumentum habecas ingenio tuo dignum, quod scriptis illustrare aggrediaris.

PIERIVS

A

PIERIVS VALERIANVS AD ORNATISS. PATRITIVM VENETVM IO. CORNELIVM FANTINI

CLARISSIMI F. DE IIS QVÆ PER BVLLAM,

anulum, insigniores aliquot gemmas,

& gestamina quædam li-
gnificantur.

*

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

B

LIBER QVADRAGESIMVSPRIMVS.

CVM primùm intellexi, Magnificentissime Ioannes, se præstantissimi viri Aloisij Corneli generum effectum, clarissima quippe Clara eius filia in uxorem accepta, statim Venetias aduolauit, de tam felici matrimonio tibi coram gratulaturus. Inueni vero domum totam exultantem gaudio, & auspiciatissimis nuptiis bona commodaque omnia ominantem, te verò cum institutoribus agere de muliebri mundo, de bulla aliqua perelegant, aureoque torque, & anulo pronubo, in quo non splendorè tantùm, sed & pulcherrimùm aliquod signum, quod antiquitatem saperet, querit abas: idèoque aduētū meo letatus, super his multa interrogare capisti, quod circa rerum huiusmodi cognitionem me diu versatū noras, de quibus cum multa dicta fuissent, longèque plurima dictanda essent, rogasti me, ut per otium ea scripta tibi traderem, ut hæc quietius examinares. Bullam autem præcipue petebas, anulumque cum gemma aliqua insigniori, præclaræque antiquiorum operæ, quæ non temerè olim & magistratibus, & ijs qui fortiter aut sapienter se gesserint, honori fuerint cõdonata. Hæc igitur ego quoque per otium in unū tibi congesti commentarium. Quid enim ego antiquissimæ domus tue cliens negare potuissẽ, quod tu tam honestè posceres, quòdque ad ingenij tui elegantiam facere mihi videretur? Antiquissima enim est imaginum disciplina, & gentibus omnibus quæ ingenijs & eruditione clariorẽ, in primo semper honore habita. Idem de Regijs, de Romanorum fascibus, de sella, de quæ ornamentis alijs dici posset, cuius potissimum rei ratio ab Ægyptijs primùm desumpta, reliquis mox nationibus communicata. Volui itaque, ut pars hæc meum erga te studium, amorem, obseruantiamque declararet: eo enim consilio scripsi, ut hæc qualiacunque sint, istiusmodi mei erga te cultus testimonium essent manifestum. Ingrati siquidem animi esset, non assidue esse memorem beneficiorum, quæ in me domumque meam uniuersam, clarissimus patritius Fantinus pater tuus, summæ vir integritatis assidue contulit, quæ quidem è memoria vitæque meæ nunquam euellentur. Accedit ad hæc, quod tu quoque iure quodam hereditario eadem benignitate patrocinium erga nos idem suscepisti, meque præcipue vel à teneris utriusque nostrum vnguiculis in amicitiam tuam acceptumne dicam, an in domo tua compertum fouere, ac omni officiorum genere prosequi nunquã destitisti, disciplinam liberalitatemque eam, quam à patre sapientissimo atque optimo viro acceperas, egregie consecutus. Auscerunt autem tot merita summum ingenium tuum, suauissimique mores, probitas dubio procal singularis, quæ ut te semper mirabiliter & amarem & colerem, effecerunt: nam & tu aliquid dignum maiorum tuorum gloria cogitas: futurumque est, ut inde virtutis etiam tue lumen elucescat. Sed quoniam tam clare sunt laudes tue, ut meo non indigant testimonio, eæque, suaspe ut omnibus innotescunt, ijs nunc dimissis ad negotium quod explicari queris, accingamur.

DE BVLLA.

BVLLAM apud Romanos cordis effigiem habuisse, multi profrentur. Hetruscorum sane gestamen illud ab Lucumone Hetrusco duce, quem Romulus tam condendæ quam institundæ vrbs socium, habuit, acceptum. Eum verò Pythagoricum fuisse Aufonius ostendit, ubi Samij Lucumonis acumẽ celebrat. Sedenim Pythagoram Tyrthenum fuisse, Aristoxenus, Aristarchus & Theopompus asseuerant, quos Theodoritus id ipsum sentiens auctores habet, quamuis vnus Neanthes eum Tyrium fuisse suspicetur. Multa verò huiusmodi excogitata sunt à Pythagora: quia non solum originatione motus, quòd multæ olim in Hetruria ciuitates ab Ægy-

Bulla commendatio.
Hæc à D.
Laërtio in eiuslẽ vita.

priis

ptis fundatae consuetudine dicuntur, sed quod ipsos etiam Ægyptios adierit, à quibus sacri sermonis rationem, obscuritatem in loquendo symbolicam, & disciplinas alias reportauit. Cur verò Samium nonnulli cum fuisse dixerint, alibi disputatum.

CORDE PRÆSTANDVM.

Idem Asa-
vol. libr. 1.
Satur. cap. 6.

ERAT verò apud Romanos gestaminis huius hieroglyphicum significatum, vt ingenui pueri figuram huiusmodi de collo suspensam ante pectus insipientes, se tum demum homines futuros cogitarent, si corde præstarent. Ideoque Tarquinij Prisci filium, quatuordecim non amplius annos natum, virili edito facinore, hoste quippe in acie caso, Bulla primū omnium ea ætate donatum aiunt, quamuis & Hersilia filium adhuc infantulum, quod primus ex raptis coniugibus ortus esset, eo gestamine decoratum, proditum sit: puerumque Papyrium ob tacendi simulandique peritiam, qua in eludenda matris importunitate, quæ Senatus ab eo secreta perscrutabatur, vsus est, maxime nobilitatum. Sunt autem qui vocis secuti significatum, *ῥοδὸν βελῆς* id est, à consilio Bullam dici voluerint, ideoque datam pueris facendam: quod ætas ea alterius sit consilio regenda. Puerile enim omnino gestamen fuisse, Persiani ad Cornutum versus ostendunt;

Bulla etymon.

Cum primū pauido custos mihi purpura cecidit,

Bullique succinctis laribus donata pendit,

Aperitiū verò Tullius, Verrinis; *Bulla in toga prætexta erat ornamentum puritiae, indicium atque insigne fortune.*

CONSILIUM.

Id quod
Bulla vel βού-
λομα sit
bulla affine.

ALII significare voluisse dicunt, consilium à pectore proficisci, ideoque Bullæ hieroglyphicum in eam partem residere. De consilio verò per figuram cordis à gutture pendentis expresso, in Cordis ipsius Commentario satis disputatum.

VERITAS.

Ezech. c. 16.
Iustitia se-
des in pectore.

AEGYPTII sanè cum veritatem ex humano corde gutturi appenso *ἱερογλυφικῆς*, indicari dicunt, Bullam hanc intelligunt, insignemque sanè hoc gestamine prædicant iudicem illum, quem in Simandij monumentis fuisse tradunt, cuius à collo suspensa veritas penderet, oculisque esset in sinum deiectis, octo legum libris circumstantibus, quod nos admonere dicunt, Iudices integros esse debere, & solam inspicere veritatem. Quod verò esset compendiosum veritatis hieroglyphicum nulum corde ipso commodius inuenimus. Adamantius vbi Ezechielis dictum illud interpretatur, *Et catena circa collum tuum*: Si me, inquit, posteaquam iustitia opus adimpleuero, intellectus ornauerit veritatis, tunc mihi ornamentum nuptiale, tunc catena collo decora circumdatur. Nam & Platonici, qui iustitiam volunt actionem esse quandam animæ propriam, ei locū etiam circa pectus attribuunt. Nos verò cum veritatem esse quid ingenuum, & mendacium seruile quiddam addidicerimus, *ἡ ἀνδρὶς ὅς ἀνδρὸς τὴν ἀληθείαν λέγει*, *Ingenui opus viri est vt vera proferat*, eamque Bullam ingenuos tantum **F** gestare solitos, quid illud fuerit gestaminis, quod veritatis indicium à collo penderet, præterquam Bullam hanc, suspicari nequimus. Sanè Diodorus signum id variis ornatu gemmis fuisse profectur. Leuitico etiam, vbi de Pontificis ornatu agitur, veritatis signum inuenias in pectus incubuisse, de quo alibi suo loco diximus. Sed & Salomonis dictionis cap. iiii. veritatem gutturi circumdare commo- nemur.

INVIDIÆ AMVLETVM.

Bulla triū-
phantii ges-
tamen.

Quæ natio
gestaminis
torquæ ab-
rici.

ERAT & triumphantium gestamen Bulla, quam in triūphis præ se gestabant, inclusis in eam remediis, quæ aduersus inuidiam pollere credebantur. Illud adnotandum ex Asconio, Bullam suspendi in collo infantibus, ingenuis auream, inuenio etiam apud alios argenteam, libertinis verò scorteam, esse solitum, vt illud apud Iuuenalem aperiat, *Signum de paupere loro*. Sanè nostræ etiam ætatis mos est, vt si quis torquem aureum, catellamve gestare voluerit, neque tamen equestri vel, vt aiunt, militari, aut alia quapiam dignitate, cui gestamen illud competat sit insignitus, ligulam ex loro gestamini cuiusmodi alligare compellatur.

GLORIOSVS.

NEQVE tamen vbique Bullæ nomen pro gestamine accipiendum, sed & pro baltheorum, & fortium, & aliarum plurimarum rerum ornamentis, vnde pars hæc pro gloria fastique ponitur, vbi

A vbi quis non aliter gloria turgescere videatur, quàm Bullæ ipsæ inturgescerentis cuiusdam figuræ speciem præ se ferunt. Vnde dixit Persius:

Non equidem hoc studio bullatis ut mihi magis

Pagina turgescat.

*Sumpta
Metaphora
παρὸν τὸν
πομπολύ-
γων.*

Id quod alia metaphora alibi dixit, *Ad populum phaleras*. Bullæ autem in zonarum ornamentis tanquam clavi affixæ, baltheis dedere nomen, quasi Bullatæ vocitentur. Et clauorum capita tumentiora, qualia templorum, & priuatarum aliquot ædium valuis ornamenti causa affigi solent, Bullæ nuncupantur: quas Cicero ait, Verrem, quæcunque aureæ essent, omnes auferre non dubitasse. Et apud Plautum in Aſinaria, Leonida seruus in Atriani Sauriæ persona, *Inſin*, inquit, *in splendorem dari Bullas has foribus nostris*. Idq; nominis est similitudine inde sumpta, quod perquam similia sunt bullis, quas aqua in aquam decidua fuscitat.

HUMANAFRAGILITAS.

Q VONIAM verò tumorculi illi perexigui, qui stillicidiis in aqua fiunt, citò prætereunt, ad humanæ vitæ fragilitatem ostendendam hieroglyphicum factum est prouerbium, *Homo bulla*, cuius meminit Varro libro de re rustica primo: quamuis nonnulli de iis tantum dictum volunt qui iam saturi annis propè casuri sunt, & morituri.

Πομπολύς ὁ ἀνθρώπος.

DEANULO.

FIDES.

B RÆCIPVVM anuli significatum hieroglyphicumque verum est, ingenti hominis fidem indicare: quandoquidem anulum veteres non ornatus, sed signandi causa circumferabant, nec plus habere quàm vnum licebat: quamuis laudatissimum eiusmodi morè, fucrescente postmodum luxu, & diuitiarum ostentatione, deliciosi populi labe violarit. Scimus enim inuidiosum Sergio cuidam, nobili alioqui viro, cognomen additum, vt Orata diceretur, propterea quòd duobus anulis aureis & grandibus vteretur: vulgus enim aurum, orum, vt nunc passim dicitur, enunciabat. Sed erat hoc ad gemmarum etiam ostentationem, quarum mox lux creuit in immensum. Nam signum in vno tantum habere permittebatur, nec cuiquam nisi libero, quos solos fides decerneret, quæ signaculo contineretur. In Diuinis quoque literis anulus est fidei signum, quò spectare Euangelicum illud Theologi aiunt, *Date anulum in manum eius*, & quod Psalm. legitur: *Signatum est super nos lumen vultus tui Domine*. Nam & Paulus vltimo Digestorum, anulum huiusmodi signatorium inter ornamenta recenseret negat. De hoc Cic. ad Q. Fratrem, *Sit*, inquit, *anulus tuus non minister alienæ voluntatis, sed testis tue*. Sanè apud veteres testamentorum tabulæ, septem testium signis anularibus munebantur, quæ facti testamenti fidem facerent. Quòd verò seruis atque libertis ius anulorum negaretur, quo tamen impetrato, ingenuitas simul impetrata intelligeretur, x l. Digestorum lib. Papinianus, Neratius, Paulus, & Vlpianus ostendèrunt. Hic verò quæsiuisti à me, quid sibi veller in scenis anuli aurei legatus vsus, quo non alibi, quàm in scena liceret vi. Respondi, locum eum ex Pandectis desumptum esse, sed fœdissimè vitiarum eorum imperitia qui literas nunquam attigerunt. Nam quòd vulgata habent exemplaria, *Proinde etsi scenicæ vestis vsus fructus legetur, aut anuli aurei, vel alterius apparatus, alibi, quàm in scena non vteretur*, legendum ex antiquissimo Pisano codice qui Florentiæ custoditur: *Proinde si scenicæ vestis vsus fructus legetur, vel aulæ, vel alterius apparatus, alibi quàm in scena non vteretur*. Habes enim vestem scenicam, habes aulæ, habes reliquum apparatus. Ac de aulæ huiusmodi apud Horatium legas, *Auditoris egent aulæa manentis*, in huiusmodi ornatus scenici significatum.

*Anuli vsus
apud veteres.*

*Cōtra tamē
Macrobi.
Saturn. lib. 3.
cap. 15. à pi-
ſce Olata.*

COR.

S ED hæc vtrunque habeant, illud manifestum est digito qui minimo læuæ proximus est, anuli gestandi munus demandatum, &que de causa nomen illi inditum Anulari: erat enim is cordis indicium, ideoque institutum ab Ægyptiis, vt anulo tanquam corona honestaretur. Eundem sacerdotes ad deorum aras operantes confectis odoribus illinebant, idque propterea fieri solitum aiunt, quòd dissectionum periti neruulum quendam à corde natum per dorsum ad eum tendere, & in co desinere compererint. Sanè solebant in huiusmodi anulis eorum etiam imagines fieri, quorum memoriam colerent & obseruarent, quod eos sibi præcipuè cordi esse, qui eas gerebant, cum quadam, etiam ambitione omnibus ostentarent. Vnde Cicero lib. de Finibus, Epicuri studiosos memorans: *Epicuri imaginem*, inquit, *non modo in tabulis, sed etiam in poculis & in anellis habebant*.

Hec à Macrobio lib. 1. Saturnal. 7. cap. 13. Digitus aulæ cur anulo honestatur.

IGNAVIAHONORATA.

A LIJ putant anulum in hunc digitū immissum, ne aurum iam facillè liberaretur. Ignauissimū enim esse eū inter omnes digitos, manifestum est, ideoque ad auri & gemmarū incolumitatē aptior videtur. Nō enim exporrigi sine aliorū comitatu potest, vnq; minùs attritus obnoxius est. Itaque non desunt qui per eum digitum anulo honestatū, honores ignaui cuius habitos interpretari velint.

*Idem ferè
Macrobi.
Ibidem.*

Sed quantum pertinet ad locum, subsecuta ætas nihil interesse iudicauit, quo gestaretur articulo, sed ut quisque veller, quacunq[ue] manu, quòve libèret digito, ferre permillum est.

NOBILITAS.

*Nimirum
equestris.*

SED vtcunque illi philosophentur, apud Romanos annulus omninò signum nobilitatis fuit: nam ut apud Liuium libro secundi belli Punici tertio, Mago, qui Canensis victoriæ nuncius Carthaginem missus erat, post rerum gestarum seriem enarratam, ad rerum tam letarum fidem effundi iussit in vestibulo Curix ingentem illum anulorum aureorum acervum: deinde verbis adiecit, quò maioris cladis indicium esset, neminem nisi Equitem, atque ipsorum primores, insigne id gestare. Et in calce noni ab Vrbe condita: *Tantum, inquit, Flauij comitia indignitatis habuere, ut plerique nobilium anulos aureos & phaleras deponerent.* Et vbi Cicero oratione quarta obiicit Verri, quod indignissimos in concione anulis aureis donasset, *Honori, ait Alconius, & lucro sunt, ut hæste, vexilla, phalera, corona ciuica, item anuli aurei ingenuitatis signa.*

DE DIADEMATI.

*Ut quod à
diademate r-
cumligo.*

B anulis & gemmis, casu nescio quo, ad diadema progressum est, quo in sermone, quòd fasciam esse diadema dicerem, & in numis aliquot eam gemmatam ostenderem, admirari videbàre, cuius rei fidem afferebam, Ægyptios sacerdotes, si principem hominem ostendere voluissent, hieroglyphicè Canem solitos facere fascia velatum, de quo ad Florium loco suo plura.

REGIA POTESTAS.

*Idem apud
Plutarchu
in Pompeio.*

Lib. 6. ca. 2.

*Nonisimè
quoque in p.
Geci co-
thurnus pro
diademate
habuere.*

*Diadema-
ris descri-
ptio.*

*Antigoni
dictum, &
factu My-
rilli in Ca-
sarem.*

*Sueton. in
Iul. Casare,
cap. 79.*

IDEM Regiæ potestatis significatum à fasciâ etiam apud Romanos acceptum, exemplis tibi plu-
rimis confirmaui. Apud Ammianum enim Pompeio legimus obiectum ab obrectatoribus, quòd
esset rerum nouarum cupidus, & Regiæ maiestatis affectaret insignia, quia crus fasciola candida
obligatum, tegendi vlceris causa, gestauerit aliquandiu: nihil enim interesse, iactabant illi, quam
quis partem corporis redimeret Regiæ maiestatis insigni. Nam & Fauonius ait, dicere
solebat, nihil referre, quia in parte corporis sit diadema, cum ita Pompeium eundem carperet. Eoque
Senecæ sententia nimirum spectat, vbi dicit: *Fasciam solue, multum enim mali sub illa latet.* Libro de
Alexandri virtute Plutarchus ait, Tigranem Armenium candidam fasciam, quod insigne regni est,
ad Pompeij pedes abieciisse, regnumque fœdissimè depositum in prædam concessisse. Cuiusmodi
verò esset ornamentum hoc in numis vidimus, in quibus eius Regis caput impressum est, cum in-
scriptione, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΙΓΡΑΝΟΥ. ab cuius altera parte hostem ipse prostratum calcat, pal-
mâmq[ue] dextera prætendens, hosti sceptrum sustollere videtur. Ibi verò diadema ita figuratum est,
ut præalta fasciâ opere Phrygio, floribus & alitibus superadditis, elaborata, à fronte ad occipitum
circundatur, duâq[ue] à temporibus hinc inde tæniæ, ipse quoque à medio dorsum scissè in humeros
vsq[ue] dependeat, gemmis per omnem marginem bacchantibus. Et Cidarin Regis Persarum insigne,
quod Darius capite gestabat, carulea fasciâ albo distinctâ circumibat. Ad diadema verò facere fasci-
am, Antigoni dictum indicat, vsurpatum à Seneca. Ille enim vetulæ cuidam felicitatem eius
admiranti respondit, *Si nosses, ô mater, quanta quòrue mala panni frustum hoc obtegat, diadema monstrans,
illud quidem vel è simo tollere minime dignareris.* Sanè cum Cæsaris imagini quidam ex adulatorum nu-
mero, ut Appiani more loquar, coronam lauream candida fasciâ præligatam imposuisset, Tribuni
Epidius Myrillus Cæsetiusq[ue] Flauius, ut apud Tranquillum est, coronæ fasciam detrahi iusserunt,
hominemq[ue] qui id fecerat, duci in vincula mandarunt, simulantes & in hoc Cæsari rem gratam
facere, qui ad Regni mentionem subiraçci consueuerat, atque iis, qui aliquando eum circa portas
regem salutassent, cum populum vocem eam indignè ferreatque ingemiscere animaduertisset, res-
ponderit, se Cæsarem esse, non Regem, quasi illi ad nomen eius aberrassent: cum tamen Myrilli fas-
ciatum ad eò ægrè tulerit, ut in Senatu grauiter conquestus insidias sibi strui per Myrillum, qui calum-
niam affectatæ ab se tyrannidis astutè commentus esset, cum eum morte dignum censeret, id demùm
obtinueit, ut magistratu priuaretur, senatûq[ue] summoueretur. Quòd si quis adhuc dubitet diadema
fasciam fuisse, qua principatus insigni Reges vti soliti sunt, si quæ retulimus ambiguum quidpiam
habent, illud apertè dilucidèq[ue] declararit, quod super Alexandro Macedone fertur olim eum dia-
dema sibi dempsisse, causa vulneris alligandi, quo Lytimachus in fronte vulneratus fuerat, quod au-
spicium Regalis potestatis Lytimacho fuisse rerum scriptores prodidèrunt. Tradunt verò Græci, fasciâ
huiusmodi candidam pro insigni Regum esse, & à Libero patre fuisse primùm institutam.

VICTORIA.

*Corinna
puellæ fa-
sera data.*

EAD E M fasciâ in victoriæ significatum nonnunquam adhibita, ut quæ Corinnæ puellæ poeti-
cis studiis clarissimæ, data capiti fasciâ traditur quòd Pindarum Thebis melico certamine su-
perauerit: eius enim picturam capite tæniâ victo, hieroglyphicum dubio procul huiusmodi victoriæ
argumentum,

A argumentum, in Tanagrorum gymnasio fuisse Pausanias author est. In quo tamen, ut illi victoriam, ita nos principatum interpretari possumus. Nimirum fuit hæc Corinna illa, de qua Propertius noster,

Et suæcum antiquæ committit scripta Corinnæ.

Et in vulgatis à Io. Lascari antiquorum epigrammatis:

ἡγήσεται κόρινθα

ἡγήσεται ἀθροῦντος ἀσπίδα μετὰ σαρδύβη.

Vnde nos in nugis nostris puerilibus: *Inclita, quæ Minervæ clypeum canit Corinna.* Quod verò gestaminis huius inuentum Libero patri, Græci adscribere voluerunt, manifestum est Ægyptios eo multò antè vfos, neque in Cane tantum, sed in aliis quoque simulachris, ut in Isidis tæniis, alio Commentario latius declarauimus.

DE TITULO.

R A T & aneuli siue redimiculi species, cui nomen Tutulo prius, mox Titulo fecerunt: ornamentum quippe capitis in subline surgens, purpurea vitra redimitum, instar conii, galericve rosarum.

SACERDOS.

B E O sacerdotium hieroglyphicè significabant. Quin & vxores & ministræ Flaminis, eo erant gestamine insignes. Petronius ait Titulum à Numa Rege factum, fuisseque palliolum ex lino, quo sacerdotes in sacris vterentur. Alij per Titulum mitras siue fascias accipiunt, quorum vsus esset sacerdotibus ad ornamentum, non illæ tamen otiosæ, neque temerè appositæ, cum sua præ se ferant significata. *Kidæw* Eucherius pileum sacerdotalem ait ex bisso, quem Græci & nostri Tiaram dicunt, quidam etiam Mitram vocant, eamque incorruptam dicit Apollonius, cum integram & incolumem intelligit pudicitiam, propter fascias scilicet quibus id gestaminis præligatur. Ut cunque, ornamentum hoc capitis, ut Hierosolymitanus Hesychius interpretatur, sapientiæ signum est: propterea quod in capite cerebrum sapientiæ organum habetur. Sed antiquioris illius Tituli species hodie quoque in vsu est sub Regni nomine, quo quidem Pont. maximi caput, maximis quibusque sacrorum solennitatibus insignitur, & ut summa eius potestas eo gestamine significetur, triplici fascia auro, gemisque ditissima, ornamentum illud redimitum conspicitur. Sed apud Hebræos nullum venerabilis gestamen erat, quàm Petalum, aurea lamina in fronte Pontificis, quæ Dei nomen illud, quod nulla lingua mortali enūciari potest, quatuor Hebræis literis scriptum præferebat, quod Tetragrammaton adhuc appellant.

Mitra.

Petalus Hebræorum.

REGIA CLARITAS.

C I Nantiqussimis Ægyptiorum monumentis cernere est mulierem quandam tribus regiis, caput insignitam. Significare aiunt id, eam regis filiam, regis vxorem, ac regis matrem fuisse. Ea verò Simandij clarissimi Regis mater fuit, de qua scriptores rerum plurima: quorum si nos diligentiam sequeremur, tale aliquid in Blancam Philippi Magni Mediolanensem Ducis filiam diceremus, quæ Francisco Duci nupsit, quæ Galeatium Ducem genuit, de qua cultissimum extat Epitaphium à doctissimo eius temporis viro Bartholomæo Lâpydio, Lyrici nostri clarissimi patruo editum. Id est huiusmodi:

Tres Italos proceres terris ego Blanca Latinis

Esse duces vidi, filia, nupta, parens.

In aliis Ægyptiorum Regiis varias gestaminum formas inspicias, quæ Regum capitibus imponerentur. Leonis quippe, aut Tauri, aut Lupi, aut alterius cuiusque feræ priores partes, Draconum etiam capita, insignia principatus, pro virtutis aut operum conditione, quo quisque in argumento clarum aliquod facinus edidisset, quòve rerum studio teneretur, quorum quidem significata de simplicibus eorum Commentariis, quæ conscripsimus, requirenda sunt. Neque verò sum nescius, coria Serpentum plerisque populis tegumentorum bellicorum vsum præstitisse, quibus plurimum Amazones in Lybia uti solitæ, vnde quod nonnulli tradunt, Medusæ figmentum emanarit.

PALLAS.

S A N E Phidias Draconem Palladi apposuisse perhibetur, quod cum optimè calleret Maro, Dracones illos geminos à Tenedo in terram elapsos, post facinus in Laocoonta & eius liberos perpetratum, ad summa Palladi delubra confugisse dicit, sub pedibusque dæx, clypeique sub orbe locum turce sibi delegisse. Quod ut manifestius intelligatur, operæ pretiū est, quæ Pausanias de simulachro Palladis tradidit, explicare. Ait enim simulachrū Mineræ Athenis fuisse talari veste, Medusæ capite

Spurian tamen.

Varia tituli forma.

Causa Pieris superius dicitur lib. 15. ibi Rex inclavis.

Æneid. lib. 1.

Palladis simulachrum.

eburno pectus obregente, cum victoria, cubitorum quatuor, & hasta in manu, ad pedes verò clypeus D appositus erat, iuxta hastam Draco obuolutus cernebatur, quem ipse Erichthionium suspicabatur esse. In basi, quæ statuum sustentabat, Pandoræ historia sculpta erat, quæ mulierum omnium prima fuisse traditur ab Hesiodo, & in ultionem surrepti ignis, in humani generis perditionem emissâ.

P R O T E V S.

I N T E R insignia reliqua spectare est nonnunquam arborem, nonnunquam ignem flammulis promicantem, quandoque flores, quandoque plumas in varias cristarum species dispositas, quæ modò ad decorem, modò ad stuporem comparabantur. Quibus cum Proteus Ægyptij Rex nominatissimus variè vteretur, datus est fabulæ locus, ut in tot se vultus commutaret. Quamvis non sum nescius Protei figmentum in longè feciorem intellectum ab antiquis interpretibus acceptum.

V E R I T A S.

Hinc Proteo mutabilior, pronerbum, hunc ramentum Platonis ait Ægyptiū Sophistam. Protei symbolum.

Q U I P E qui per eiusmodi fabulam, si quis hieroglyphici locutionem abhorreat, difficultatem eam ostendi dicant, quam in assequenda veritate rerum experimur: tot sunt quæ nos eludunt species, sophistarum decipulæ, atque subterfugia Dialecticorum posita, quæ veritatis speciem præ se ferant, Oratorum inductiones atque foritæ multis argumentorum acervis in immensum cōgestæ, ut multum diūque laborandum sit, antequam Proteus ipse humana, hoc est, vera se facie spectandum exhibeat.

I N S I G N I V M C A V S Æ.

A I V N T verò nonnulli, insignia hæc ideò priùs olim excogitata, ut Principis & ductoris sui ordinem milites in bello seruarēt: quibus verò res prosperè successerat, animal consecrasse, cuius auspiciis victor euasisset: cum animalia singula singulis geniis & cælorum virtutibus credita, persuasum haberent, quos omni cultu sibi propitios reddere, & seruare curabant, cuius aliquando numen voti composites explorassent. Quam opinionem magnus etiam Iamblichus ac plerique alij Platonice factionis proceres enixissimè fouere contendunt: esse quandam in rebus inferioribus congruentiam, ut nunc ita dicam, cum superis asserentes, ideòque ad sacrificiorum efficacitatem conferre. Neque animata tantum id præstare, verum etiam inanima, colores, figuras, numeros: veluti hexagonarius numerus cum Sole congruit, in Crocodilo, in Cane rursus, & canicipite Simia. Quædam à natura perfectæ rationes, & vires, pari cum Luna temperatura deprehenduntur, ita demum colores, figuras, formæque omnes, cuiuspiam superiorum conuenire, vel animalium membra singula, ut Galli cor ad solares genios conciliandos efficacissimum.

A N I M A L I V M C V R A N D O R V M C A V S A.

A N I M A L I A verò apud Ægyptios ideò, dicit Iamblichus, alebantur, quia dum conseruarentur tenerenturque, familiarem proprietatem ad deos auferent, vimque communionis inter homines deosque conseruarent. Quare Mathematici super hoc multa tradiderunt, ac nostris quoque temporibus plerique non postremæ eruditionis viri, certis quibusdam siderum momentis imaginulas huiusmodi signant afflatu captato, ut astri genitiue illius tutela, quibus se vel à genesi, vel à professione, vel etiam ab euentu aliquo commendatos credunt, fortunatiores simul ac beatiores fiant. F Sedenim omnia hæc irrita fiunt: ac penitus summouentur, cum sanctissimum Christi nomen in omnes huiusmodi delusiones opponitur: inde enim omnè bonum, inde felicitas vera, & incafura beatitudo. Sed ut susceptum prosequamur negotium: in honore plantæ etiam fuerunt, ne legumina tantum, ex iis quæ terra nascerentur, cultu suscepta existimemus. Phœnices enim plantas diuinis honoribus coluere, ut apud Eusebium, & casu aliquo auulsas terra, aut alio quopiam euentu intermortuas, miseratione, luctu & deploratione, ex patrio factorum ritu prosecuti sunt. Ad horum ferè imitationem non arborum tantum, verum herbarum atque florum obseruationes alias alia de causa excogitauit terra Græcia, ut lauream pro triumphantis, & iis qui immortalitate dignum aliquid perpétrassent: quernam pro iis qui ciuem seruassent, oleaginam & alia quædam pro Gymnicis, de quibus multa passim Græci tradidère. Namque hi Pandoræ primum caput ponunt coronatum à Charitibus. Saturnum Pherecydes ante omnes coronatum ait. Iouem Diodorus post euictos Titanas. Idem Priapo tæniæ dat, & Ariadnæ fœtum. Iunoni vitem Callimachus, de quo alibi ex Tertulliano. Hercules nunc populum, nunc oleastrum, nunc apium capite præfert. Suam Apollo lauream, post Delphicum Draconem intersectum, de quo Pindarus, atque Callimachus. Liber heredam, cuius rei causam loco suo, ex Harpocrate recitauimus, quamuis idem India triumphatæ lauream tulit: namque is ut Saturninus, triumphorum Deus habitus. Milites idem ait etiam myrto, quæ propria Veneris est, coronari solitos, quamquam & olea, quæ Mineræ debetur in primis, redimiri aliquando processere. Præterea castrenses, murales, & nauales ex auro dari solitas, & quæ latè habentur apud Gellium, Suetoniū, & alios, & quæ vulgarissima sunt de insignioribus Græciæ certaminibus, Olympiis, Isthmicis, Argiuis, & Pythiis, quorum præmia oleaster, pinus, apium & malū erant.

Vnde

An propter alimonia suauitatem, domos, vestes, focum, eblicos & sapores.
Ad hoc Pli. lib. 23. ca. 8.
A Gellius lib. 5. cap. 6.
Propter oleo fœtulentum membrum.

Legedi Geniales dies Alexan. ab Alexadræ.

A Vnde illud apud Max. Tyrium : *Minimè fas est oleastro malòve coronari, qui secum ipse deceret : ut victor* *Quia cre-*
premio declareris, opus est. enulo. Sed ne videamur immemores Ægyptiorum, his prima repertas spicas *ditæ Ceres.*
 capite circumtulit, quod Leo scriptor Ægyptius tradit. Et ut nostrarum quoque literarum monu-
 menta prosequamur, Eua omnium prima, diceret Tertullianus, pudenda sua foliis coronauit. Sed
 qui plura his petierit, Claudij Saturnini librum quem de coronis edidit, inquirat, qui Tertulliano
 recte, & origines, & causas, & species, & solennitates earum ita differuit, ut nullam gratiam floribus, nul-
 lam lætitiâ frondis, nullum cespitem aut palmitem non alicui capiti inuenias consecratum.

L E G E S.

A D coronarum demùm hieroglyphica reuerſi, coronâ dicimus legum indicium eſſe, propterea
 quòd ceris eſt vinculis complicata, quibus vita noſtra veluti religata cœreſcet. Atque hæc
 D. Hieronymi ſententia eſt qui *ἡ φανερὴ καὶ ἀπὸ τοῦ* Pythagoræ ſymbolum interpretatur leges non eſſe
 dilacerandas, ſed in vigore & incolumitate ſua conſeruandas. Et quoniam ſepes complicatione qua-
 dam ambituque certo coronis quodammodo ſimiles habentur, eadem ratione factum, ut in Diuinis
 literis ipſæ quoque ſepes ſint legum hieroglyphicum.

Coronamne
 cauſeris.

H I L A R I T A S.

R O S E A M tamen & florulentam præterire noluimus, quæ quidem corona hilaritatis erat indi-
 cium: veteres ſiquidem conuiuia celebrantes, ornare ſe coronis conſueuerunt, cuius rei princi-
 pium à diademate ſimplici fuit: ſcilicet frontem fascia conſtringerent quod inſtitutum eſt ſalubri-
 tatîs cauſa, ut tradit Athenæus, propterea quod conuiuiorum mos ſit, ſeſe ab bibendum liberius
 inuitare. Ne igitur vinum æquo largiûs ſumptum moleſtos ad caput vapores attolleret, experimento
 compererunt plurimum prodeſſe frontem ita colligare. Poſteritas verò ſalubri huic inuento decus &
 ornamentum adiecit, atque idèò fascias illas floribus perueſtire cœperunt, quæ res procliuiter ad-
 modum in effuſiſſimum mox luxum euagata eſt.

C O R N V A.

Q V Æ verò corona Regium eſt geſtamen, eam à cornu dictam volunt, paſſimq; in Diuinis lite-
 ris cornu pro Rege poſitum inuenias, conueniuntque ſimilitudine quadam inter ſe Cornu,
 radius & corona. Vnde Moſes cornuta pingitur facie, quæ radiata eſſe deberet. Diuini enim Solis
 afflata lumine, radiis quibuſdam, igneis promicare videbatur, quem ſplendorem cùm Iſræliticus po-
 pulus ferre non poſſet, precibus ab eo contendit, ut velata ad eos facie loqueretur. Coronæ porrò Re-
 giæ ex inſtituto veteri, radiorum referunt ſimilitudinem, ut non temerè olim inſtitutum ſit eas in
 Apollineo cap. xii preciſis lapillis conſici, qui ſplendore ſuo fulgentes caput vniuerſum radiis illu-
 ſtrarent: atque, ut in Ceruo rem hanc totam latiùs explicauimus, vetuſti numi, marmorea æhenæque
 Regum ſtatue pleraque duodecim conſpiciæ radiis oſtenduntur. Hinc apud Virgilium Latinus rex
 fœdera inter Æneam & Turnum ſancturus:

*Quadrijugo vehitur curru, cui tempor. circum
 Aurati bis ſex radij ſulgentia cingunt,
 Solis anſi ſpecimen.*

*Alj à Gre-
 ca voce no-
 mîn: quam-
 quam etiam
 κορνία. i.
 cornua vel
 ceruicē ef-
 ſero.
 Moſes cor-
 nuta facie
 depiſtus.
 En. li. 12.*

C

M V R I.

E T frequentiſſimus authorum vſus coronam pro muris vrbium vſurpauit. Pindarus Alcimedoti
 Olympiis, *ἐν τῇ φανερῇ τῷ ἔργῳ* metaphorice aiunt interpretes mœnia: muri enim vrbium tanquam
 coronæ ſunt. Hinc Anacreon:

*Νῦν δ' ἀπὸ πόλεως τῇ φανερῇ ἔλθω.
 Nunc diſſipate ſunt coronæ ab oppido. Vel,
 Vrbis at iam imp̃erij corona.*

Quòd verò coronas Regias non eſſe diſcerpendas. Pythagoram admonuiſſe dicebamus, ſunt qui
 eodem argumento dictum exiſtimant, quòd ignem non eſſe gladio fodicandum edixit: quippe non
 eſſe ut quiſquam principibus negotium faceſſeret. Quod verò de regno dicebamus, per Cornu ſigni-
 ficari, cùm id paſſim in Diuinis literis habeatur, ſuperfluû eſt iis diutiùs immorari, ut: *Exaltauit cornu
 Chriſti fui,* & quæ huiusmodi dicta ſunt in Cerui commentario. Illud hieroglyphicum ante omnia vi-
 detur, quod apud Ezechielem Cherubim humano primùm capite pingitur, eoq; quatuor cornibus
 bubulis inſigni, humeris inde alatis, & pectore leonino, qua in ſpecie Theologi noſtri, ut apud Hiero-
 ſolymitanum Heſychium legere eſt, inſigniores virtutes quatuor, per totidem vituli cornua intelli-
 gunt. Humana quippe facies ſapientiam indicat, quam Philoſophi aliquot Prudentiam dixerunt,
 ſed ſublimiſſimam atque diuinam quid in Sapientia nomine, Leoninam nimirum fortitudinem. Per par-
 tem eam quæ vitulum exſcribit, iuſtitiam interpretantur, de qua nonnulla in Bouis commentario. A-
 quila ſpecies caſtitem præ ſe fert, quæ ſublimi volatu in cœlum ſeſe erigit: nam Ioânes, qui omnino

*Cherubim
 in Ezechie-
 le.*

A

ARMILLÆ.

ARMILLÆ non humeris tantum decus afferebant, verum & brachia decorabant. Eas vero ita dictas volunt veteres etymologici, quod antiqui humeros cum brachiis armos vocabant, inde arma, quæcumque ab illis dependent, vel iis alligata sustinentur. De armillarum donis habetur apud Liviū x ab Vrbe cond. post victoriam è Samnitibus ad Aquiloniam à Papyrio quippe Sp. Nautium, Sp. Papyrium fratris F. & quatuor centuriones manipulumque hastatorum armillis aureisque coronis donatos. Idem ibi centuriones, militesque atque equites, corniculis armillisque argenteis donat. Et Decius Tribunus observatum ex obsidione præsidium Romanum, dissipatæque Samnitium castra, aurea corona ab A. Cornelio Cossio donatus. Aurea verò corona erat quæ castrensis, ex auro quippe in valli speciem fabrefacto, quæ dabatur ei qui hostium castra pugnando primus introisset.

Unde Priscianus ea brachialia vocat. Armillarum eymon. & aona.

DE ADAMANTE.

IN c sermonem transulimus ad Adamantem, quo super multa vltro citroque dicta sunt, dum tu ea quæ passim prædicantur, quæque lectione laboreque tuis super acquisieras, commemorares. Verum ea quæ tu meministi, quæque tu opte studio consecutus es, hic repetere superfluum iudicavi, quare ea tantum, quæ paucissima illis ego addideram, recenscebo.

B

FORTITUDO.

NON temerè scilicet Adamantem pro fortitudine proponi, cui robur indomitum visque insuperabilis, nomen merito fecisset: quippe qui limæ, scalpro, & malleo duritia inenarrabili resistat, quodque omnium maximè admirandum est, contra etiam ignis violentiam incolumis lapillus euadat, neque calore quidem admissio: unde Græci ex ipso nomine à re imposito, gemmam indomitam intelligi volere. Per hanc verò ea fortitudinis virtus ostentatur, qua quis ea quæ aduersa acciderint ferendo peruincat, secundis nihil quicquam immutetur, atque ut apud Horatium est, rebus angustis animosus atque fortis appareat, idemque vento secundissimo turgentia vela contrahere sapientia duce didicerit. Quinetiam id insitum diuinitus habere fertur Adamas, ut mentem animumque gestantis vano metu liberet, ut superbx etiam fortunæ responfare suadeat.

Nempe ex à particula priuatiua, & aqua, domo, q. od indomitus. Ab Horatii i. epistola. Sic Hieremias ca. 17. peccatiū Inida scriptū est filo ferro, in ungue ad mārīna. Virg. 6. Æneid. Cur Adamas dictus Plinio.

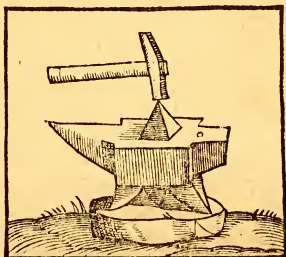
INEXPUGNABILIS.

TRANSIT & in comunè locum significatum huiusmodi, ut tam de animi fortitudine, quæ virtus sit, hoc est, honesti iusti que causa concepta, quam etiam de obturata aliqua mentis destinatione, quæ nulla queat ratione loco dimoueri, possit intelligi, eaque de causa Ditis pectora Adamantina fingi, & apud inferos solido ex Adamante portas & columnas esse, atque ita demum omnia dura & implacabilia, eius lapilli elogio significari. Adamanta quidem Plutonium Theocritus manifestè nūcupauit Pharamaceutria:

C

Τὸ δὲ ἄγρεται καὶ τὸ ἐν ἀδᾷ Κνήσαν; ὃ ἀδάμαντα.

Propterea enim dictum hoc nomine aiunt interpretes, quod durus sit & inexorabilis: aiunt enim hoc ex particulam intentionis esse, atque ita Plutonium mirum in hunc modum inexorabilem exponunt. Sed ut ad eam partem quæ virtutis est, redeamus, qua scilicet quis munitus ærumnolissima quæque patientissimè perferat, nullique calamitatum generi succumbat: Adamantius vbi causam querit, cur corpus etiam Iobis viri iusti prique, Deus in potestatem dæmoni concesserit affligendum, comparisonem ab eo desumit, qui boni Adamantis dominus, cum cuius periculis omnibus concedat explorandum, dicatque: Tolle, proba, experire tormentisque omnibus examina, sic omnium Cognitor atque præcius, qui optimè nosset Iobem Adamantem inuiolabilem, poscenti diabolo eum dedit in potestatem, sibi quidem satis conscius Iobem verum Adamantem esse. Mox illa de Christo subiecit: Sic namque & singularis ille & diuinus, celestis atque incorruptibilis Adamas, unigenitus Deus à Patre ad terras missus, de quo dicit Deus Pater: Ecce ego ponam Adamantem in medio populi mei, quem neque ignis tentationum in deserto comminuet, quem ictus, verbera plagæque impiorum in cruce non atterent comminuentque, quem neque sepultura, neque descensus ad inferos vel minimum violare poterunt, sed enim omnia superabit: sequè diuinum & incorruptibilem probabit Adamantem. Et ne quis fabulosa putet quæ de hircino sanguine, cui rerum vni cedat Adamas, memoratæ produntur, memoratu digna

Lege Plin. in procemio libri 20. Chrysostomus Adamas.

sunt quæ super hoc D. Cyprian. lib. de duplici martyrio disserit, cum efferas nationes, quas Romani nunquam frangere vel domare potuerint, Christi sanguine indicat emollitas. *Qui nature causas scrutantur, ait, narrant Adam autem nulli chalybis duritiei cedentem, hircino sanguine maceratum, ictu max malleorum dissilire. Nullus autem Adamas corde saevo peccatorum durior. Hoc igitur cor ferreum, cor saevum, cor plusquam Adamantinum emollit sanguis Christi.*

L I T A T I O.

*Pectorale
summi Sa-
cerdotis, in
quo medius
Adamus.*

IN Hebræorum sacris Adamas litationis signum habebatur, quia quæ foret summi numinis de mortalium rebus sententia, manifestabat. Gestabat enim eorum Pōtifex ornamentum quoddam ante pectus opere pulcherrimo elaboratum ex auro, non vltra palmi magnitudinem, in cuius medio veluti stella quædam aurea, elucescebat, duo vtrinque Smaragdi, quorum vnus tribubus sex, totidem alter ex xii. Israëlitis insigniti erant. Inter Smaragdos medius Adamas erat. Sacerdos igitur Deum de re quapiam consulturus precibus ritè prolatis, supinis in cælum manibus porrectis, oculos in id operis coniciebat, de quæ proposita re Deum interrogabat: qui si prospera secundaquæ polliceretur, Adamas ardentissimo splendore promicabat, radiisque fulgentissimis coruscare quodammodo videbatur. Sin autem ex voto nihil promittebatur, lapillus nihil quicquam immutatus, sua se specie continebat. At si Deus populum cædi destinasset, sanguineus apparebat. Si mors cuiquam impendebat, nigro obfufcari conspiciebatur, idque gestaminis **E P H V D** illi appellabant, de quo tota sacra historia plurima Sedenim & genus vestis sacerdotalis erat Ephud, quæ aliter Superindumentum, vel Superhumeralis appellatur, cuius vestimenti duo erant genera: vnum lineum & simplex, quod sacerdotibus habebant, alterum diuersis coloribus, ex auro, purpura, & bysso hyacintho gemmisque suprapositis ornatum, quo soli Pontifices utebantur. Logium quoque inter ornamenta Pontificia celebre, nostri Rationale appellitarunt, de cuius significato alio commentario diximus contenti hic formam eius ex Eucherio prodere. Erat verò pannus exiguus, ex gemmis & auro coloribusque variis, qui superhumerali contra pectus Pontificis adnectebatur.

S A P P H I R V S.

I M P E R I V M A V T S V M M V M

S A C E R D O T I V M.

*A Ioue re-
gnū, à Sa-
turno sacer-
dotium.*

SA P P H I R V S & apud veteres & apud iuniores, omni ætate, magna semper in celebritate fuit: siquidem per eum imperium, aut summum sacerdotium significari manifestum est. Causam nonnulli eam comminiscuntur: quòd lapillus is cœlitus à Ioue & à Saturno vim quandam contrahat, vt ad eiusmodi euenta viam præparet, & faciliora hæc affectantibus omnia reddat: ita ab Ioue regnum, ab Saturno sacerdotium impetrari. Sedenim pietas nostra sanctiora patrum documenta prosequens, Sapphirum in similitudinem Throni figuratum apud Ezechielem agnoscit, id quæ Dei Opt. Max. sedem significare contendit. Eucherius hinc cœlestes formas, ipsosque Angelos intelligit, ita per ferenum cælum electorum conuentus ostendi dicit. Neque dissimilia Hesychius super tunica coloris hyacinthini.

C O E L V M D E C I M V M.

*Thronus
Sapphiri.*

SP E C I E S tamen ea Sapphiri throni, vt ab Isaache Philosopho explicatur, decimum cœlorum. Sorbem designat, Empyreum ab aliis vocitatum: ex colore siquidem sapphiri nitorem intelligunt, illius lucis, quæ omnem supereminet lucem. Throni verò similitudo immobilitatē eius indicat, siquidem orbis ille fixus manens, & quietus esse perhibetur. In Diuinis sanè literis legere est, *Intuebuntur p̄j quæ sub pedibus Dei sunt, quasi opus lapidis sapphiri.* Quinetiam profanæ religionis authores Iouem in throno stabuebant, quod firmæ apud eum perennitatis indicium esset, *Qui stabilis cum permaneat, dat cuncta moueri.*

S M A R A G D V S.

V I R G I N I T A S.

VN T qui perpetuo claroque Smaragdi virore considerato, signum id esse virginitatis velint, id quæ in super argumento addunt, in paranda re Venerea, quod experimento compertum est, si quis lapidem attingat, eum spōtè frangi. Ceterum Astronomi Smaragdu Veneri cœlesti dedicarunt, & ad impetrandum eius numinis afflatum perquam idoneum esse profitentur. Nihil autem cœlitus non vndeunque purum, honestum, & candidum, mortalium animis, si Platoni & veritati credimus, inspiratur.

A

I A S P I S.

G R A T I A.

ASPIDEM pro gratia poni authores tradunt. Sumptum ab eius vi, quòd mortalibus per-
suasum est gemmam eam hominum gratiam conciliare erga gestantem. Vnde non otio-
sè dictum à Virgilio volunt,

Illi stellatus Iaspide fulua

Ensis erat:

Aenei. li. 4

quo præcipuè tempore Didus gratia expecebatur, cuius amore detentus,
Carthaginis fundabat arces, ac tecta nouabat.

Aene. lib. 1.

V E N V S T A S.

SUNT qui gemmas omnes in ornatu Veneri deberi putent, quòd scilicet eam maximè comptam
esse deceat, & deliciis omnibus affluentem. Operæpretium verò est apud Tertullianum legere,
quæ de morosa gemmarum cura differit, dum nostras miseratur ineptias, qui tam anxie in re tam in-
ani occupemur. *Tardè (ait) terentur ut niteant, subdole substruuntur ut floreat, anxie forantur ut pendcant, &*

Gemma omnes Veneri debentur.

alia in hanc sententiam. Vniones tamen cum ad ornatum præcipuè comparentur, venustatis signifi-
catu sibi ante alias vsurparunt: lapilli enim reliqui non de pulchritudine tantum, sed de dotibus etiam
aliis censentur: in vnione nitor & læuor tantum expetitur. Quòd verò fuerint qui eos etiam deuo-
rare magnificum existimant, id improbitati potius, quàm vlli sit liberalitatis splendori tribuendum.
Diuinæ literæ per hieroglyphicum margariti, præmium ostentant quod rectè facientibus offertur.

Et Cleopatra vnio li-quesfactus.

B Euangelista: Inuenio autem vno pretioso margarito abiit, & vendidit omnia quæ habuit, ut id emeret.

V N I O N E S.

L A C H R Y M Æ.

LVDO magis receptum, vnionem esse lachrymarum indicium, sumptum quidem à Conie-
ctoribus, qui visos in somnis vniones lachrymarum profluium portendere tradiderunt: aiunt
enim, *ἄλυσον μαργαρίτου δακρύων πόον*, ut apud Suidam est, Artemidorum, & alios: cuiusmodi
somnia cum nobis aliquando contigisset, resque postmodum subsecuta esset, ita cecinimus:

*Visus eram niueos manibus tractare lapillos,
Vnio in his, lætis gemma inimica viris.*

A M E T H Y S T V S.

S O B R I E T A S.

EQVE defunt qui Amethystum pro sobrietate poni dicant, quòd eiusmodi lapidem contra
ebrietatem stare compertum est: non enim vino tentari potest, qui eum gesserit, in quo præ-
ter nomen, quod eius est significationis, nihil certi habeo, plerisque tamen, quaecunque sit,
commentum placet.

*Quid vos, ab à particu-
la priuati-
ua & usque
ebrietas, vel
quod ad co-
lorem vini
accedat.*

D E P E C T I N E.

C

RAM hic finem facturus, cum tu ut prosequeretur ita hortatus es: *Mulierem nobilem gemmis ali-
quot ornaui, sed ea nisi caput comperit parum profecerimus: addamus igitur & pectinem, & speculum,
ut si qua eo uti velit, non aliunde questum eat.* Subieci ego.

V E N V S.

VENERI quidem præcipuè sacer est pecten, eiusque Deæ statua cum pectine aliquando Romæ
dicata est: soluto quippe voto, quod mulieres Romanæ vouerant, comis propter insuperabilem
pruritiginis ardorem abrasis: quo quidem incommodo atque cruciatu liberatæ, statuam huiusmodi
Veneri erexere, quæ comas restitueret. Eandem etiam barbatam statuerunt, quòd utroque sexu præ-
dita sit Venus, quam è lumbis ad superiora, marem, ad inferiora, ferminam esse distabant. Atque
huc spectat Maronianum illud; *Discedo ac ducente Deo*, quamuis non contemnendi authores verun-
que sexum diis attribuant. Sed super hoc alibi. Sanè quod ad pectinem attinet, Naso cum Cytheria-
cum dixit:

Sæpe Cytheriaco deducit pectine crines.

Metamorph. vbi de Salmaci. Ea enim propria est muliebris curæ vanitas, ut in comendo ornan-
dòque capillo, studium omne suum exercent. Quare in numismatis videas Faustine caput multis
& diuersis capillorum concinnitatibus sæpe variatum. Sanè Seleucus meritorè duodecim eos versus
sustulit, quibus Hesiodus inducit Palladem Theogonia Pandore fatigentem, comendo eam & or-
nando: indignum ratus sapientiæ deam tanto studio circa muliebris ornatus curam occupari. Versus
illi XII. hi sunt:

*Proprium mu-
liebris curæ
vanitas,
que.
Hinc Te-
rent. in Eu-
nuc. Dii co-
muntur an-
nus est.
Aene. li. 2.*

τῶς δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἄργυφει ἐσθῆτι, κατὰ κρήθεν δὲ καλύπτειν
 δαιδαλέην χεῖρεσσι· κατέχευε δαῖμα ἰδέσθ·
 ἄμφι δὲ οἱ σέφάνεες νεοθηλέας ἀνθεσι ποίης
 ἱμερτῆς παρέθηκε καρήατι παλλὰς Ἀθήνη·
 ἄμφι δὲ οἱ σέφάνην χευσθῆν κεφαλῇφιν ἔθηκε,
 τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸν ἄμφιγυῆος
 ἀσκήσας παλάμῃσι χαλκίζοντι πατρὶ,
 τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τέτθ' ἔχατο θάυμα ἰδέσθ·
 κνώδαλα ὅσ' ἤπειρ' ἔρεφ', ἥ δ' ἐθάλασσα.
 τῶν ὅγε πολλὰ ἐνέθηκε, χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλὴ
 θαυμασίη, ζῶσιν ἐοικότα φωνέουσιν.

DE SPECULO.
EXPLORATIO.

Unde spec-
ulari pro
explorare.

SUNT autem qui speculum explorationis signum esse velint : propterea quod & navi & ru-
ga, & vniuscuiusque color, & alia quæ forent incognita, indice speculo deprehen-
duntur.

FALSUM.

E

SED ENIM, sapientius illi rem expendisse mihi videntur, qui falsum ex speculo significari tradi-
derunt, in quo scilicet quamvis similitudo quædam appareat, eo tamen falsa est, quod in speculo
quæ læua sunt, dextera: quæ dextera, læua referantur, atque ita veritati fucus fiat.

HYMNVS.

ALIOQUI speculum Pindaro est hymnus, in quo scilicet res præclare gestas, virtutisque cu-
iuspiam celebres possumus intueri.

PIERIVS

F

A

PIERIVS VALERIANVS AD ILLVSTRISS. PRINCIPEM

D. NICOLAVM RODIVILLVM OLICÆ ET

NESVESII DVCEM, PALATINVM VILENENSEM, AC

magni Ducatus Lituanie summum Marefcalcum & Archi-

cancellarium, Bresfensem, Saitenfem Borisso-

uientemque Capitaneum, de iis quæ

per arma significantur.

* * *

B

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER QVADRAGESIMVSSECVNDVS.

CVM iam varios commentarios diuersis misissem amicis, dedissemque operam, ut argumenti ratio unicuique non inconueniens esset, diligenter dispiciendum mihi putari, cui nam hanc nostram de Armis elucubratiunculam inscriberem. Verum cum arma acri mittenda viro non ignorarem: tu certe Nicolæ Rodinille magnanime Princeps, animo statim obuersare meo, teque vnum è multis delegi, in cuius patrocinio ac tutela, noster qualis is cumque esset in hac re insumptus labor, conquiescere deberet. Nam cum multe sese offerrent causæ quæ quæuis ad te vel amandum, vel suscipiendum allicere possint, ut animi tui celsitudo cum summa cuncta clementia & moderatione, ingenium facile & apertum, nulla malevolentia suffusum, nullaque auaritia inquinatum, bellicæ laudis militarisque gloriæ flagrans studium, tum illa in primis Caroli V. Imp. Sigismundi, Sarmatiæ regis (quos maiestatis causa nomino) de insigni tua virtute testimonia tot tantique fuere, ut alter te Ducem renuntiaret, ab altero multis maximisque Lituanie imperiis & administrationibus ornatus longè clarissimus esses, dignisque habitus qui in fortium bellicosorumque populorum vel flore, vel robore summam potestatem haberes: & in quo omnes rebus secundis animi æqualitatem & religionis propagationem agnoscerent, aduersis inuictum robur cernerent, & disciplinam militarem prudentiamque in administrandis disponendisque singulis sequerentur, & auctoritatem amplissimam libenter retinerent. Hæc cum in te sint dona, conerisque tam pulchro laudabilique exemplo ad eorundem lucem alios multos adducere, & quasi normam boni gubernatoris dirigere, merito te omnes strenuulum istic hominum florem, ditionum istarum firmamentum, bonique Principis ornamentum existimant: merito quoque nos tuæ Excellentie hosce nostros de Armis commentarios nuncupamus & consecramus. Arma certe huiusmodi mittimus ad bellum ita delectabilia, ut eadem vel domi sedens, in alto contrectare possis otio, cum in iis ipsis & disciplinarum cultum, & variæ eruditionis totiusque antiquitatis imaginem honoratissimam sis agniturus. Hæc qualiacunque à me conscripta, meæ in te perpetuæ obseruantie testes, probata ad alios venire patieris: equidem nec dubito, quin tuo patrocinio defensa, gratiora omnibus futura sint. Faxit Deus Opt. Max. ut potestas & voluntas quos tibi dedit, eos exitus habeat, qui & illi maxime gloriæ sint, & Christianis utilitati, & tibi dignitati. Vale.

I V S . I N   A R M I S .

DEORVM, ut hinc exordiamur, simulachra armis ornata, anthoritatem, vimque armorum indicant. Nam Græci præcipuè deos omnes in vniuersum ferro accinctos fingere consueverunt: ex eo scilicet innuere volentes, armis omnia parere, in armis ius esse, cum tamen Phœnices, vtpote mercatores, & assiduis dediti negotiationibus deos cum loculis & crumenis bene pecuniosos omnes effingerent: nempè, quòd rerum omnium vim penes aurum & diuitias esse arbitrantur.

M V L I E B R I S   V I R T V S .

QUOD verò Lacedæmonij Veneris armatæ simulachrum dedicarint, virtutis id hieroglyphicum, quæ prænituit in mulieribus. Nā cum Lacedæmonij bello cum Messeniis cōgressi eorum impetum

Hinc, Ius in manu, & dicitur & τῆς χειρὸς. apud Lucianum, i. in armis, Mulierum Lacedæmoniarum vir

impetum sustinere non possent, pedesque sensim retroferrent, vxores eorum hoc animaduerso, repente arma corripunt, impetūque in hostes facto non tantum lapsum maritorum aciem restituere, verum & Messenios ipsos fugauerunt. Eas inde amplexi Lacedæmonij, prout erant armati, cum armatis promiscue, vt Lactantius ait, concubuerunt. Atque ita mox armatam Venerem colere cœperunt. Neque tamen Venerē tantum, quam *μορφή* vocitabant, sed deos, deasque omnes cum lancea figurabant, vt eas ita redderent honestiores. Nihil enim apud eos ignauia turpius, nihil bellica virtute præstātius habebatur. Alia verò ratione armatæ virginis in sacrificiis adhibentur: eas enim in numis aliquot, atque etiam in lapideis signis atque memoriis videas lacinia toga in humerum reiecta, figuratas. Hæ sunt virginis quæ Armatæ dicebantur, quod in armum ita vestes coniungere sacrificij ritus deposceret. Vnde etiam poma ex alieno in armum legere, legibus prohibemur, tanto scilicet numero asportare, quantum humerorum onus sit. Hoc quidem *κατὰ πάρεργον* fatemur, sed hoc loco necessarium.

MARS VLTOR.

VIDERE autem est plerisque locis, atque etiam in numis, signa Martis Vltoris cum scuto & hasta, quæ nimirum belli indicia sunt, cum omnis eius ornatus in eo versetur, vt arceat à se cladem, & hostibus inferat calamitatem. Hinc prouerbiū illud emanauit, *οὐδὲν ἔστιν ἀντιδιδόναι*, cum quid omni conatu aggredientum inuimus. Huiusmodi verò statuam sibi Sesostris erigi curauit supra quatuor cubitorum magnitudinem, vt ita mortales reliquos superasse gestarum rerum gloria testaretur. Nam eorum quæ præclara gesserit Rex hic Ægypti, pleni sunt omnes antiquitatis libri.

Cum hasta
& scuto.
Sumptū ab
Aristophane
in pace.

BELLVM INDICTVM.

APUD Romanos indicti belli signum erat hasta ferrata præutraq; facialis manu prætenta, quam ubi primum in hostium fines emisisset, tribus puberibus præsentibus, causa prius exposita, bellum iustum indictum, fierique cœptum intelligebatur. Hinc apud Maronem Turnus primus,

Æneid. li. 9.

---Iaculum intorquens emitit in auras
Principium pugne.

ARCVS ET SAGITTÆ.

TVMVLTVS.

ÆGYPTII sanè sacerdotes tumultū, aut belli principium esse factum, significare cum vellent, armatum hominem figurabant, qui telum arcu contenderet, & ad feriendum paratus videretur. In Diuinis tamen literis per arcum & sagittas ab improbis hominibus paratas, interpretes totum belli apparatus accipiunt, & huiusmodi significatione Psalm. LIX. *Dedisti meruentibus refugium, vt declinare valeant arcum*, quamuis in Hebraicis codicibus longè alia lectio reperiatur. Ita tamen legit Euthymius, & hic arcum recipit Ecclesia.

SOLARES RADII.

INAPOLLINIS verò Dianæque simulachris, arcus & sagittæ vibratilem radiorum vim ostendunt. Vnde Lucretius hieroglyphicè ita eos expressit:

Non radij Solis, neque lucida tela dei.

Gallieni numus.

Eadem in Sagittario cœlesti signo, vim eius à remotissimis etiam locis in plantas & herbas permeare, quæ quidem vbiubi sunt, solari omnino vi viuunt, & incolumes conferuantur. In Gallieni sanè numis Sagittarij signum est, quale cœleste illud fingitur, cum inscriptione, APOLLINI CONS. AVG.

DE PHARETRA.

MINIME verò prætermittendus est locus in carminibus diuinis Psalm. x. *Siquidem impij arcum sapienter intenderunt, promptuarijs sagittis pharetram implerunt, quas in quempiam probi cordis hominem immitterent.* Nonnulli Paraphrastæ, dum nouitati forsan plus æquo student, pro eo quod apud Græcos est, *ἡρτίμασαν βέλη εἰς Φαρέτραν*, Sagittas ad neruum accommodarunt, ponere maluerunt: nempe quod ita id exponendum codex Hebraicus admonet.

COR, CONSILIVMQVE.

ADAMANTIUS tamen Græcam secutus lectionem, ita pharetram agnoscit, vt quid habeant hieroglyphici, etiam interpretetur: per eam enim cor intelligit, per sagittas, consilia, & cogitationes,

A tiones per arcū, os & labia. Nā & alibi dicitur, *Cor impij repletum est veluti pharetra sagittis venenatis*. Cōsilia enim cogitationesque pessimæ impiorū sagittæ sunt: arcus verò, os & labia: quo discento, quippe adaperto, virulenti cordis spicula depromuntur ad vulnera. Quòd verò dictum est è latebris, non otiosè appositum: si quidem hi cū lucem odio prosequuntur, in tenebris delitescunt, & in cæca malignitatis atque ignorantie latibula sese abdunt. Iam verò apud Lucianum legas, *ὅτι τὸ πρῶτον σκωδῶν* stare aliquem in insidiis incognitū, qui arcu semper intento speculetur, qua latus exeras, vt ea te quamprimū parte conficiat. Vbi nimirum delatorum intelligas malignitatem, qui dicta factaque explorant tua, ac simul aliquid exciderit imprudenti, collectum statim ad dominum deferunt, vt aliquid inde tibi detrimentum accedat. Olympiis quoque Ode secunda, tela pro verbis, pharetram pro sententiis à Pindaro positas inuenias, in hunc modū, *πρὸς δὲ μοι ὡς ἀγχιὼν ὅτι ἀνέκα βέλῃ ἐν τῷ ἐντὶ Παρθέρας Φωνῆς σκωδῶν*, Multa mihi tela velocia sub cubito in pharetra sonantia exaudiuntur, propter orationis acumen, & laudationum opportunitatem, inquirunt interpretes. Præclara enim esse debent, neque ab obtuso ignauoque ingenio prolata, quæ dicuntur, sed ea opportuno etiam loco disposita. Alibi diximus, mysticæ Philosophiæ interpretes, Plutonis cor ab Hercule a sagitta vulneratum, hieroglyphicè significare velle nullum esse tam abditum in rerum natura locum, quò non peruenierit Philosophia: eius enim scientiæ latebras multi memorant. Nam & Nazianzenus ait Basilium Philosophiæ latebras omnes penetrasse.

Sic telum pro consilio, via, ratione, vt sape Linus. Huic rei aliud inuenietur telum. Et Eras. Chyl. 2. cent. 3. pro. 40. Cor Plutonis ab Hercule a sagitta petitus. Amoris sagitta. Ex aspectu enim nascitur amor.

V V L N E R A A M O R I S.

A M O R I verò arcus in primis dedicatur, propter eā quòd eo vulnere faucij, semper minus feriuntur, veluti sagitta quadam ab amatis oculis emissa, & in amantium oculos recepta. Sunt verò illi, vt Philosophatur Plato, radij quidam tenuissimi, qui ex intimo cordis expirant, vbi vitalis sanguis dulcissimus calidissimūque sedem habet, viāque sibi, vt Musæus ait, per oculos patefacta, per amantis identidem oculos illapsi, ad intimum eius cor penetrant: accensōque interim magis ac magis sanguine, bilis etiam inflammatur, vnde illi sequitur dolor, quem affixum esse cordi amantes omnes profitentur, quicumque illos euentus, aut durus, aut facilis sequatur. Hinc etiam adiectæ ad amorem faces, de quibus alio loco differuimus.

A M O R.

A P V D Coniectores sanè, si quis ætate florida vir aut femina pectus sibi transfixum imaginatus fuerit, amorem significat. Non æquè id in grandæuo, siquidem huic id fomnij triste aliquid, & illerabile nuncium affert.

Ad verbū ab Artemidoro lib. 1. cap. 43. sub finem.

P O E N I T E R E.

I N Diuinis verò literis sagittæ sæpissimè ponuntur pro doloribus, qui ex rerum properam actarum conscientia cor stimulant, compungunt, exulcerantque. Ita Psalmo octauo supra xxx. *Quoniam sagittæ tue infixæ sunt mihi. Attingunt me.* transulit Symmachus.

C O E L V M.

C S E D E N I M Philosophi cū amoris cognomento cælum intelligant, non otiosè commenti sunt & alas & sagittas velocitatis indicia figurare, simulque faces, vtputa ignem, quo cælum ipsum maximè spectabile est, ac puerum denique, cū senium auferant à cælo. Amorem insuper primum omnium genitum autumant, & cælum initio creatum à Deo sacræ testantur literæ.

V E L O C I T A S.

E S T O igitur sagitta velocitatis etiam hieroglyphicum, cuius ergo Virgilius iuuenibus cursu pedum certaturis cū Equum primò præmium proposuisset, alteri Amazoniam pharetram, plenamque sagittis pollicetur. Et Armenij sagittam Tigrin vocant, vnde & velocissimum animal Tigris, & fluuius rapidissimus, qui ex Armenia in Mesopotamiam labitur. Ibi enim sagitta Tigris dicitur. Et Psal. septimo, quòd minatur Propheta futurum vt Deus gladium suum expediat, & arcum intendar, interpretes per gladium acerbitem, per arcum celeritatem mortis indicari tradunt. Ab hac sagittarum velocitate vulgus totius Italiæ hodie cū quid properandum esse innuit, vocabulum formauit Affrezzare, ex quo sagittam Frezam vocant. Sanè Abarin genere Hyperboreum apud Seythas tantæ velocitatis hominem fuisse tradit Nazianzenus, vt cū sagittam, veluti fabulantur, accepisset ab Apolline, emissam eam pari cursu pernicitate consequeretur, quo signo populos circumiens responsa dabat: inde sibi fidem acquirens, quòd conatus ille longè supra humanas vires esse putabatur. Sed non fabulosè apud nos dictum, *Sicut sagittæ in manu potentis, ita filij excussorum*: per quas Eucherius Apostolos hieroglyphicè significari tradit, qui orbē terrę volatu perniciosis peragranter, doctrina sua mortalium, qui nondum Deum norant, corda penetrantur. *Filij vero excussorum*, quia de prius excussis telis, hoc est, Prophetis, Apostoli geniti sunt. De iis Psalmographus ait: *Misit sagittas suas, & alios delegauit*. Plerisque enim locis sagittæ verba diuina sūt, quæ penetrabili celeritate corda

Æneid. l. 5. Et Medi.

Abarin re velocitatis homo. Hinc de verbis locis Nazianzenus, ad Basilium A.C. 2. 1. doc. vides, Abarinus sagittas. Psalmo 126.

nostra configunt. Hic arcus ille erat, quem tenerat, paratūque ad feriendum asseruabat, quam-
uis hoc nonnulli ad minas referant, quod arcus inter alia significata, minarum etiam signum sit. Vnde

De Arte
poetica. Horatius:

Nec semper feriet quodcunque minabitur arcus.

CONTRARIETAS.

Vbi tamen sagittæ duæ parallelari positu iacentes animaduersæ fuerint, quarum cuspides altera
ad alterius pinnas vicissim conuertantur, præsentantiæ contrarietatis signum esse volunt.

FRACTA BELLI FEROCIA.

Regis Atti-
le mortis
augurium.

QUÆMADMODVM verò arcus intentus belli signum est, ita fractus sublatam belli ferociam
ostendit. Et in ostentis eodem accipitur significatio: veluti quod in recentiorum historiis le-
gitur, ea nocte qua Rex Attila sanguinis eruptione, quæ profluvio effusissimo de naribus emissa est,
fussocatus & extinctus est, supremum numen Martiano Imperatori apud Constantinopolim agenti
apparuit in somniis, arcūque Regis defuncti relaxatum, vt alij fractum, ostentare visus est, quod de
bellica eius ferocia iam extincta signum fuit. Et in Diuinis literis scriptum est, Deum eorum conte-
rere arcum, & arma confringere, qui pietate posthabita spem omnem in ferocitate sua posuere.

P E R S Æ.

Darij &
Artaxerxis
numi.
Agefilai di-
ctum.

ABeo verò armorum genere, quo Persæ plurimū vtuntur, sagittas numis Darius impressit: siue
ita gentem suam significare voluerit, siue potentiam suam latè diffusam indicare. Nam & in
Artaxerxis numo sagittarius miles cufus erat, eaque de causa numi illi Sagittarij vocitabantur, vt
Plutarchus in Apophtegmatibus. Vnde non infacere dixerit Agefilaus, triginta se millibus Sagittario-
rum Asia pulsum, cum ea summa Rex corruptis per Timocratem Atheniensibus effecisset, vt bello
aduersus Lacedæmonios concitato is provincia decederet. Quod quidem dictum proximè acce-
dit ad Gylippi Noctuas, de quibus loco suo.

P E S T I L E N T I A.

SAGITTAS autem Apollinis in Græcos immittas, pestilen-
tiam manifestissimè significasse nulli dubium, de quibus latè
apud Homerum. Hæ verò hieroglyphicæ solares radios indicant
corrupto cæli tractu contagem illam dispergentes. Et Christiana
pietas è diuorum numero Sebastianum sagittis impetitur, dum
Christo fidei testimonium præstat, aduersus pestilentiam sibi tu-
telarem proposuit.

D. Sebastia-
nus tutela-
ris pestilen-
tiæ.

DAMNATIO.

SVNT qui telum in sagittæ cuspidem ita ← figuratum,
damnationis signum se autument, aut explodendum sum-
mouendumve aliquod ineptè dictum in scriptis: id quod Aristar-
chi summi Grammatici iudicio inter hieroglyphica receptum est, quod eo ille signo vsus sit in adul-
terinis apud Homerum carminibus summouendis.

DE HASTA.

S A P I E N T I Æ V I S.

Vò d Palladem armatam vbique conspiciamus, indicat, arma parum proficere, nisi quæ
per sapientiam administrantur: nam stulto præcipitque ingenio Imperatores, quot &
quantas & sibi & Reipublicæ calamitates attraxerint, vt alia dissimulè, clades ille insignes
ad Trebiam, ad Thrasimenum, ad Cannas acceptæ, facillè ostenderunt. Porro autem hasta
in manu Palladis, ingenij vim atque promptitudinem ostendit. Vnde apud Martianum legas:

Hasta etiam vibrans penetrabile monstrat acumen.

F A M A.

Alexandri
statua.

AD HÆ clancæ in quacunque videatur imagine, præter militiam ipsam famæ etiam celebra-
tem indicat. Quare Lysippus, vt Plutarchus ait, eam in Alexandri manu posuit, fulmen quod
alij fecerant, aspernatus, vt pote qui celebrem eum vna vix ætate existimaret, dummodò quis verita-
tis studiosus, ea tantum quæ re vera gesta fuissent ab Alexandro collegisset. Quod verò ad extensio-
nem in longinquum facit, Telum appellant quicquid à manu iacitur, quod τῆλος & τῆλοθι, procul
apud nos sonat. Quanquam apud Caium Iurisconsultum telum vulgò appellaretur, quod ab arcu
tantum mitteretur.

A

HOSTIS INFENSISIMVS.

INFESTITISSIMVM hostem, qui omnes, quòd maximè lædat, vias exploret, nonnulli significare *A verbum à Plinio li. 38. cap. 4. Salina iellu aggrauat.*
cùm volunt, iaculum terræ appressum cuspide in eius læua statuunt, dexteram verò ori obiciunt, eo gestu, vt in eam inspuat: nempe quòd persuasum sit ictus aggrauari salina in manum ante conatum ingesta. Id verò ea de causa fit, quia manus ita magis solidescit, & maior in vibrando vis accedit: non autem quòd ea quædam sit fascinatio, vt Magi putant.

OFFENSIONIS ILLATÆ POENITENTIA.

NAM illud forsan pertineat ad Magiam, quòd à iactu, si quem inferendæ iam iniuriæ poenituerit, in mediam expuendo manum, qua vibrauerit, leuari percussum à pœna prodiderunt. Alio qui pleraque alia expuere, cõtra omnes fascinationes & periculum amuletum esse creditur. Vnde apud Theocritum *της εις εμεν εχθιστα κελπον, ter in sinum meum inspu.* Meminere huius rei & Plinius, & auctores alij plerique.

SVM MV S HONOR.

SEDEMINE Lysippum adeò malignum aut inuidum in Regem suum, vt paulò antè dictum, fuisse suspicemur, sciendum hasta gestamen haudquaquam inter vulgares honores habitum, tantæque apud veteres venerationis fuisse, vt loco diadematis pro insigni Regio haberetur. Neque temerè Virgilianus Æneas, *Haste gestamen honorarium. Aenei. li. 12.*

Bina manu lato crispans hastilia ferro, Ingreditur.

B Et Regis filius Pallas apud eundem, telo raptò volat obuius ipse Ænæ: Neque quidem ea solùm donari solitos tradunt qui fortiter in bello fecissent, verùm & Iunonem Curitum ab ea nuncupauerunt: Curis enim hasta Sabinis erat, quod iam apud omnes peruulgatum est.

STRENVVS.

EORVM qui fortiter fecissent insignia, more quodam hieroglyphico apud veteres fuisse reperio Plinio referentia, hastis puris duodeuiginti donatum. Hastas verò puras, Donatus & Seruius interpretantur, sine ferro, eo præsertim Maroniano versu: *Plin. lib. 7. cap. 28. Hasta pura. Aenei. li. 7.*

Ille, vides, pura inuenis qui nititur hasta.

Qui quidem futurus erat Rex, multorumque Regum parens.

BELLVM.

APVD Carthagenenses, genus intractabile bello, belli hasta erat indicium. Hinc cùm bellum velle se cum Romanis professuri essent, Romam ad eos hastam suæ voluntatis signum miserunt. Sedenim apud Macrones, dare accipereque lanceam, fœdicii fœderis signum fuit, cuius rei meminuit Xenophøn De reductu Græcorum IIII.

SVMMA IMPERII.

CE A verò de causa viros fortes hasta donari putat Festus Pompeius, quòd hasta summa armorum & Imperij esset, captiuòsque sub ea vendi morem fuisse, proindeque rei fortiter gesta signum erat. Et sub iugum mittere, qui superati essent, quique per vim sub Imperium deuenissent, apud historicos frequentissimum. Constabat verò iugum ex hastis tribus, duabus quidem fixis, & aliæ in transversum ad eas alligata: sub his enim discinctos transire cogebant, inquit Festus, vbi discinctos intelligendum armis spoliatos. Hinc etiam mos apud Romanos fuit, vt nuptarum capita cœlibari hasta comerentur, propter quòd quæ nuberet, imperio viri subiiceretur. Cœlibarem autem hastam vocabant, quæ in corpore gladiatoris abiecti occisique steterat.

Iugum mittere.

Hasta cœlibaria.

CONIVNCTIO MARITALIS.

AIUNT verò nonnulli coniunctionem maritalem hieroglyphicam id significasse, vt quem admodum hasta ipsa in corpore gladiatoris hæsisset, coniunctaque fuisset, ita debere sponfam viro coniungi, vt quod nostræ monent Diuinæ literæ, *duos sint in carne vna.* Alij boni tantum ominis causa factum autumant, vt vota hinc ostenderentur, fore vt viros fortes genitura essent. *De hasta qua homo occisus sit, mira Plin. li. 28. ca. 4.*

DI I.

PRÆTEREA vt Iustinus ex Trogo memorat, ab origine rerum pro diis immortalibus veteres hastas coluere, ob cuius religionis memoriã hasta adhuc, ait ille, deorum simulacris adderetur.

De delubris Quin etiam simplex baculus surrectus apud Ægyptios diuinitatis hieroglyphicum fuit. Atque hoc **D**
Macro. lib. illud est, quod Pædianus ait in Diuinationum commentario, non placere sibi eorum opinionem,
Sat. 3. ca. 3. qui delubra existimant ligna delibata, id est, decorata, pro simulachris deorum more veterum posita. Id fieri solum à veteribus Cyrillus inquit, quod natura diuina nullo modo neque deiici, neque habefactari potest, sed inconcussa firmaque suo robore communiatur, sustineréque omnia & omnium fundamentum esse perhibetur. Sed vt ea etiam que ad ineptias vsq; facta sunt in hoc genere cōmemoremus: Alexander Phereus hastam, qua Polyphranem auunculum interemerat, consecrauit, additis etiam corollis, eiq; tanquam Deo rem diuinam fecit. Tantum verò hastæ à veteribus tributum est, vt sceptrum illud Agamemnonis, multorum Regum successione apud Homerum celebre, Charonci Bæotici populi diuinos illi honores meditati, quo cultus eius fieret angustior, Hastam appellarent. Colebant verò illud vti numen, singulis diebus hostiis à sacrorum antistite immolatis. Cui etiam (tanta fuit hominum vefania) mensa variis instructa carnibus parabatur, omniformiumque placentiarum libis referta semper adstabat. Iam & Ceneæ illum, quem ex femina in virum à Neptuno commutatum Græci fabulantur, primum omnium aiunt comites suos iussisse per hastam suam iurare. Vnde mox præuerbium, *Hasta Cenei*, de quo apud interpretem Apollonij, & alios Argonauticis, plura reperias.

Hasta à veteribus multum tributum.
Ouid. Metam. lib. 12.

ad nauis dñu.

D I I P E N A T E S.

ET Penates, qui apud Romanos tanta religione colebatur, armatos, hastatos quippe fuisse, memorie proditum est. Dionysius enim duos ait adolēcentes fuisse militari habitu, & vetusto opere, qui sederent, & peila in manibus tenerēt, cuius rei testimonium titulus subesset, D I I P E N A T E S. Eos Nigidius putat esse Apollinem & Neptunum, quod in Apolline calor & aritudo, in Neptuno humor & frigus intelligatur, quæ nostræ compositionis principia perhibetur. Et quoniam Penatibus magnorum deorum cognōmentum attributum est, vnde Maronianum illud:

Cum socijs natōque Penatibus & magnis dñs,

eruditores particulam, Et, ad expositionem positam volunt. Alij eos Iouem & Iunonem esse voluerunt, horum enim præcipuum esse munus, iuuare mortales, atque inde vtrique nomen. Alij Castorem & Pollucem Deos magnos vocari persuasum habuere. Sed quoniam in nullo deorum magis, quàm in dis Penatibus & Poëtæ & Historici occupantur, tum ipsa vetus Romanorum religio tam multa, tam sæpe de his in medium protulit, haudquaquam ab instituto negotio alienum fecero, si super his aliquid ex remotiore vetustate repetiero. Pallās filiam legimus, cum Dardano in Arcadia nuberet, dotis nomine munera Palladis attulisse, scutum quippe breue cælo lapsum, quod Palladium appellarunt, cumque huiusmodi scuto magnorum deorum simulachra. Orta autem seditione in Peloponneso, Dardanum inde cum vxore & magna Arcadam manu vertisse solum, atque in Samothraciam nauigasse, vbi dotalibus muneribus templum erexit, quibus occultas instituit caeremonias, vt sacra ea separaret à vulgi cognitione. Simulachra itaque in subterraneo specu condidit, quæ mox cum inde in Asiam transmigraret, secum aduexit, & in Dardania à se nuncupata collocauit. Illos cum Ilion ædificasset, eò deos ipsos transtulit Æneas ex incendio Troiano ablatis in Italiam vexit, eosque Lauinij posuit. Ancianus in suam Albam traduxit, pulcherrimo illis templo ædificato. Verum aiunt sequenti nocte Penates, nullo ferente, Lauinium rediisse, ostia clausa inuenta, parietes integros, & tectum nulla in parte violatum: quo miraculo motum Ancianū, aiunt, sexcentos curatores Lauinium misisse, qui sacra custodirent, præfectumque his antistitē Egestum nomine. Iidem demum Romam translati cum urbem approbassent, nequaquā abierunt. Cumque eos Romani in vrbis Imperijque sui custodes admisissent, ne per vim aut dolum auferri possent, eos in subterraneo, vt Dardanus fecerat, specu, templo ibi dedicato, posuerunt. In quo quidem templo id præcipuè religionis obseruabatur, vt spere nefas esset. Ad hoc specu, & pristinum Dardani institutum, Virgilius alludit, cum scripsit:

Aeternumque adytis esset penetralibus ignem.

Nam sacra Penatibus sine Vesta nequam fieri solita, sed vnā cum Vesta semper illi colebantur. Quid verò Vesta foret, declarat Naso:

Nectū aliud Vēstā, quā vinā intellige flammā.

Et Sinon apud Virgilium, vbi se Penatum offensam vereri simulat, si patriæ secreta hostibus prodar, cuius cura Penatibus credita:

Vos æterni ignes, & non violabile vēstrum

Tēstor numen ait.

Sed quoniam de Vestali igne, & diis Penatibus alibi etiam differuimus, hæc pro loco commemorasse sufficiat.

A Macrobio lib. 3. cap. 3. Saturnal. Anci. lib. 8.

A Macrobio Indidē.

Deorum Penatū origo & institutio.

Is. 7.

Anci. li. 2.

A

DII TUTELARES.

ID verò tutelares eos esse ostendebat, quòd federent, quòd peila gestarent, quòd adolescentes essent. Nam sessio hieroglyphicæ firmitatis & constitutæ rei consiliiue signum habetur. Peila propulsionem malorum, incommodorùmque significant. Adolescentia incrementum, quod Imperio esset in die accessurum. Quod verò genus teli peilum sit, à Vegetio ita describitur: *Missilia pedestris exercitus peila vocabantur, ferro subtili præfixa trigono nouem unciarum, siue pedali, quæ scutis infixa non possent abscindi & loricae facile percurrerent.* *Hinc Plautus in mostellaria, Nimio plus sapio sedes. Peila quid.*

D E F R A M E A.

RA M E Æ vocabulum, & id genus teli, Germanicum est, de quo Cornelius Tacitus in Germanorum moribus in hunc modum scribit: *Hastæ, vel ipsorum vocabulo Frameæ, gerunt, angustæ & breui ferro: sed ita acri, & ad usum habili, ut eodem telo, pro ut ratio poscit, vel cominus vel eminus pugnent.* Ita Eques scuto frameaque contentus est.

M O R S.

IN Diuinis literis framea, ut & alia telorum genera mortis hieroglyphicum habetur. Ita Theologi eo Psalmi loco: *Erue à framea Deus, animam meam.*

D E S C V T I S.

OCVS, exigit ut hastis scuta etiam adiciantur, quorum varia sunt hieroglyphica, quia variae sunt eorum species, varij etiam vsus, neque facile est omnium rationes exquirere in tam varia tamque frequenti armorum penè omnium mutatione, quæ vnaquaque ætate facta est: eas tamen non formas amplectemur, quas in numis, aut veterum monumentis figuratas obseruauimus.

S T R E N V V S I I.

PA R I honore cum hasta scutum fuit, quo inter præmia reliqua militaria donari soliti sunt qui strenuè fecissent, cuius rei exempla passim apud historicos. Et apud Virgilium Æneas clypeum efferri iussit, quo iuuenem egregium Nisum præstanti munere donaret. Præcipuum verò honorificum apud Argiuos fuit scutum Enhippi, puero, qui tale aliquid meruisset, gestandum tradere, eoque inserto pompam ducere. Argiui porro primi omnium scutis ligneis vsi, eo prælio quod inter Prætum & Acresum fratrem gestum est, pro tyrannide occupanda. Sedenim de bonobus inferius.

Scuto donati. Aenei. li. 9.

C

S A L V S.

CV M Palladium superius cælo lapsum, scutum fuisse diceremus, significatum eius ad Imperij tutelam spectare interpretati sumus. At identidem obseruatum est Peltæ quoque significatum salutis esse, quod interpretatione Numæ desumptum est: is enim delapsam cælo peltam salutem Vrbi immisissam interpretatus est, cum octauo eius anno pestilentia per vniuersam Italiam debacchata, Romam quoque urbem inuasisset. Vtrum verò grauis alioquin author peltam propriè necne dixerit, quod scutum Numæ tempore cælo delapsum fertur, & lapsa ancilia cælo Maro dixerat, alij videntur. Legi tamen de Saliorum ornatu, consueisse illos capite gestare pileum instar coni, non obrutundum, ut vulgò: thoraca aheneum induere, dextera manu ancile, læua peltam aheneam circumtulisse: quamuis, ut dictum, & læua ancile gerebat, legamus.

Pelta cælo delapsa.

Aenei. li. 9.

P E L T Æ F O R M A.

QV O N I A M verò pelta Maroni lunata dicitur, operæpretium me facturum crediderim, si figuram eius ex antiquis monumentis describero. Nam ea Romæ multis locis aspicitur, nusquam tamen speciosius quàm in marmoreo quodam conditorio, quod nunc in hortis Pontificio Palatio subiectis pro aquæ temporariæ alueo ab Leoniana porticu spectatur. Ibi pugna quædā Amazonum incisa mira quadam arte, siue ea Troiana sit, siue, quod potius reor, quæ ab id genus erraticis in Scythia commissa est. Ita viri mulieribus parcere, inuitiq; obuias fauciarum videntur, cuperèque eas potius captiuas facere, quàm lædere. Omnes illæ peltis armatæ sunt, quarum species in hunc modum describi potest: ut scilicet circulus descriptus linea diametrali dissecetur, pars altera quantum cubiti

Aenei. li. 1.

manusque ministerio inferuiat, relinquatur, altera duobus à lateribus excavetur, ita vt in eorum medio spatium sit insertando brachio, cuius hoc sit propugnaculum. Extrema ad scuti marginem luentur in cornua. Orbes illi duo hinc inde exempti, insertandæ si opus sit hasta alter commodus, alter ad inspectandum inferuiat.

PRIMA ARMENICA.

VARIABAT verò peltarum forma qua parte manus erat inferenda: vt in prima Armenica, incisura erat rectangularis.

SECUNDA ARMENICA.

QVÆ in secunda, orbicularis fieri consuevit. Tum etiam coloribus, cum pelta primæ cæruleo colore est, in alba parma: secundæ verò, purpurea in parma ipsa cærulea: in vtraque verò pelta aureus umbilicus.

MENAPII.

MENAPIORVM autem pelta rubra erat in alba parma, sed infrà in eo albo sub pelta canis lutei coloris, pedibus ad cursum quarum fieri possit, exporrectis, vtero ad peltam verso, dorso parmæ superficiem spectante.

VESONTES.

VESONTES, qui sub illustri viro Magistro peditum militabant, parmam habebant peltis quatuor cæruleis insignem, quadrangularem situ intra parmæ marginem & centrum dispositis: centrum autem in partes quatuor decussatum, quarum duæ albæ, cæruleæ duæ. Circa centrum coloris rubri circulus, & in parmæ ambitu alter icidem ruber conspicitur.

ANCILIA.

Antonini
Pij numif-
ma.

EIVSDEM omnino significati Ancile est, cuius figura, vt ex veterum numis habetur, ovalis est, ductu quidem oblongiore: quod, ne cui dubium relinquamus, ex Antonini Pij numo didicimus, ab cuius altera facie scuta tria vna serie disposita, ea qua diximus figura conspiciuntur, quibus inscriptio subiecta est, ANCILIA. In altero Antonini eiusdem numo scuta sex habentur anciliorum specie, vt paria duo, vno super alterum sublato, partem anteriorem ostentent, qua scilicet brachium insertatur: mox singula vtrique pari appensa, quæ vmbonem spectandum obiciant, in eum quem vides modum. Literæ nonnullæ in eo quem attrectavi numo detrictæ sunt, vna excepta locutione, SYPERATO. vbi etiam duo prima elementa ita curta sunt, vt vix discerni ab oculatissimo quoque possint.

SAPIENTIA.

EA plurimum forma scuta sunt quæ Palladi dedicantur:

quamvis non negarim orbiculari etiam specie nonnunquam facta, cuiusmodi est Argolicus clypeus, quem Maro cum Phœbea confert lampade. Hieroglyphicum verò id esse plerique volunt, vt orbem indicare videatur qui sub clypei specie regatur à sapientia. Quare Martianus Capella, qualisqualis auctor est ita de Pallade ait:

Hinc tibi dat clypeum sapientia, quod regat orbem.

PAVITATIO.

DE Medusa verò, quæ sit in vmbone medio figurata, idem sentit, quod in Serpentis commentario diximus, vbi de Domitiano loqueremur, qui Medusæ signum gestare solitus est ad stuporem, quem affectabat de se inter mortales concitari. Martiani versus de Medusa:

Quod pavidum stupet sapiens solertia vulgus.

DEFENSIO.

ITA verò scutum pro defensione ponitur, vt milites eos ignominiosè notari passim videas, qui plus salutis & spei in scuto, quam in gladio

posuissent,

Quoniam
Medusæ ca-
pit inspi-
cientes in sa-
xa verten-
tur.

A posuissent, Scipionis præcipue dictorio notum, cum militi, qui clypeum elegantius ornauerat, dixit: *Scipionis dictum.*
Non miror quod clypeum tanta ornaris cura, in quo plus presidij statuas: quam in gladio. Scuto verò nos coronatos ait Psalmographus pro tuto circumseptos munimine: monitiones enim plurimum in orbem circumduci consueverunt.

DEDITIO.

EST & deditiois signum clypeus, si caput ei summittatur, quod apud Appianum legas, ubi Afranij & Petreij turmæ quædam à Cæsare circumuentæ, capita clypeis subiecere deditiois indicio. Alibi scuta supra caput sublata, & huiusmodi iunctis vmbonibus progressus oppugnationem ostendit: qualia Romæ passim in columnis & triumphalibus arcubus, aris, clypeisque conspiciuntur.

INITIVM PVGNÆ.

SCVTA verò hastis illis pugnae initium significabant: siquidem moris erat cumprimùm hostes collaris signis in propinquum ita processissent, ut iamiam pugna esset ineunda, ad concitandos militum animos, vno eodémque tempore sub datum signum scuta percutere hastis, strepitu quàm maximo possent excitato: quem morem apud Marcellinum inuenias. Eundem morem hunc à Græcis obseruatum tradit Xenophon, sed ad Equos incitandos fieri solitum. Apud Philostratum etiam, ubi de expiationibus ad Achillis tumulum agitur, legere est, milites qui ad tumulum succederent, post hymnum, quem cecinissent, scuta hastis solitos incutere, quemadmodum in bello fieri solet, cuius sunt hæc verba: *Μοῦσας ἀνιπνεύοντες τὴν μάχην, ὡς αἱ πολεμικαὶ θεοὶ δαπάνουσι.* *Mos antiquus pugnae ineunda.*

PLAVSVS.

QVOD verò milites initio pugnae facere consueverunt, rogati, fabula vel concione, quam spectatum, vel auditum venissent, absoluta, scabellorum crepitum faciebant, eo scilicet plausu actoribus gratulati. Hinc apud M. Tullium oratione pro Cælio legas: *Deinde scabella concrepant, ancum tollitur.* Dictumque illud de Caligula apud Suetonium: *Et quondam tres consulares secunda vigilia in palatium accitis, multaque & extrema metuentes super pulpitem collocant: deinde repente magno tibiæ & scabellorum crepitum, cum palla tunicæque talari profiliit, & decantato cantico abiit.* *Scabellorum crepitum.*

HONORES.

CLYPEIS vnde nomen, incidi describere facta pulchra moris fuit, vnde qui nihil adhuc strenuè in bello gessissent, alba utebantur parma, de quo Virgilius: *Parmaque inglorius alba.* Donabantur ab Imperatoribus honori militibus, atque etiam diis, quare sæpius apud Liuium legas, argentea clypea templis illata, ac diis dicata. Hic nonnulli vocabulum à sculptura factum voluere, quod in his omnino imagines haberentur, in qua quidem sententia Plinius est: *scutis enim ait ille, qualibus apud Troiam pugnatum est, continebantur imagines, vnde & nomen habuerunt clypeorum, non, ut peruersa Grammaticorum subtilitas voluit, à cluendo deduci.* Sed quoniam in Grammaticis incidimus, inter clipeum per i, & clipeum per v, differentiam ponit Cornelius Fronto, clipeumque per v, quæ omnino v pñlon Græca est, imaginis esse dicit, per i verò armorum. Apud Virgilium tamen, *Mutemus clypeos* legas, ubi de armis dubio procul intelligendum. Sed & in iis imagines fuisse, Seruius attestatur, qui Græcorum in clypeis Neptunum, in Troianorum Mineruam pictam fuisse dicit. Sed nihil sit horum, quomodo se pro Troianis venditassent, nisi Troianorum insignia in clypeis apparuissent: Sedenim alij sunt, qui genus, non descriptionem, differentiam facere putarint: ait enim Labienus, clypeum neutro genere Imaginè significare, virili verò inter arma poni. A quo diuersus est Pomponius dubij sermonis libro secundo, ubi Clypeus & Clipeum indistincto genere dici ait, sed litera differre, ut pugnatorium per i, Clipeum dicamus, imaginem verò per v, Clipeum, ut etiam ex Cornelio dicebamus. Eam verò differentiam improbat Charisius, qui clipeus per i, & clipeus per v, non alia ratione dici assueverat, quam Maxumus & Maximus, Optimus & Optumus, propter communem i & v literarum. Sanè clypeum utroque genere pro scuto Virgilium posuisse, agnoscit Nonius Marcellus, non malus author: *Arduentes quippe clypeos*, & ita alibi, & nono: *Clypeum superintonat ingens.* Clypeum ingens recto casu indubitatè legit Nonius, cui Seruius assentitur, dum per hoc expressum ait illud Homericum *δρεχονε ἢ τριχ' ἐν αὐτοῖς*, quod etiam alibi Virgil. expressit: *Sonitum super arma dedere.* Sed ut has Grammaticorum alterationes omittamus, quamuis hæc tibi doctissime Nicolæ, nunquam displicuere, de significato rei potius agamus. Dedicabatur sanè Clypeus iis, qui graue aliquod periculum à Repub. propulsassent, fustulissentque penitus, propugnationis defensionisq; memoriam: iisque rem gestam imaginibus explicabat. Denique hoc non tantum de militaris clypei, forma intelligendum est, quantum de quacumque dedicatione in alicuius præclari viri memoriam posita, & vel sculpta, vel inscripta ad posterorum

memoriam: cuiusmodi marmoreæ æneæque tabulæ & Rômæ & alibi adhuc superant, quæ omnia D clypei cognomentum vsurparunt. Trahit verò me gestæ rei tam præclaræ magnitudo, vt *κατὰ πάρεργον*, sed forsitan non importunè dicam, quâliam essent, quæ clypeos huiusmodi mererentur. In longa sanè tempora spectatus est clypeus aureus in Romana Curia collocatus, qui senatus totius iudicio, in D. Claudij honorem affixus erat, quòd ille vt primum Imperator salutat^{us} est, tricena x. millia Barbarorum, qui aduersus Imperium Romanum arma sumpserant, nauimque, si Pollioni credimus, duo millia felicissimo successu deleuit, adeoque attriuit, vt paucos ad solum patrium redire permiserit. Extat adhuc exemplum eius epistola, quæ ita scribitur: *Claudius Brocho, Deleuimus trecenta xx. millia: duo millia nauium mersimus*, & quæ sequuntur. Adducit hoc in memoriam quod duodecimo de bello Macedonico apud Liuium legitur, clypea arata ab ÆD D. C V R. P. Claudio, & P. Sulpitio Galba posita. In codicibus vetustis manuscriptis clypea aurata legi. Quod verò ad arma pertinet, Pœni quoque clypeos ex auro facitaurere, sculptis imaginibus, & secum in castris tulere.

L A C O N E S.

*In clypeis
picta, vel
incisa.*

ET litteræ nonnunquam singulæ, hieroglyphicorum munus expleuere. Apud Romanos id frequentissimum, in omnibus ferè familiis appellandis. Sedenim de his dicere, tam longum quam superfluum esset. Id vnum, quod ad arma pertinet, dicam, A litteram in Lacedæmoniorum scutis notatam, populum eum significasse.

M E S S E N I I.

AT in Messeniorum clypeis, qui & ipsi clarissimi olim extitère, τὸ M descriptum erat, sui & ipsum **E** populi significatione.

M O R O S I T A S.

*Dionysij di
ctum.*

Prouerb.

QUOD ideò non sum referre grauatus, quia arrepta hinc occasio est in argutū Dionysij dictum illabendi. Erat in antiquorum fortibus M. litera morositatis & stoliditatis signum, vnde prouerbiū, *ἐλαχες τὸ Μ, obuenit tibi Μ*, obiectumque aliquando Dionysio cauilli vice, cui fors obuenerat *Μ. μορολογεῖς Διόνυσσε*, cui tamen & vafre, & vero de se præfagio respondit ille, *μοναρχήσεσθαι ἐν*. Quamquam ex eo quòd res optimè successit Dionysio, prouerbiū illud, *Sortitus es Μ*, de callidis, & longè maiora quam in hominum spe, aut opinione fuerint attentantibus, diei mox cœptum.

D E Σ, E T Κ.

ADDEMVS illud Σ, signum in Equos impressum apud Græcos curiosiores, indicasse eius generis Equos, qui Samphoræ vocabantur. Imò quia Σ, illis inustum fuerat, eo sunt nomine nuncupati, vocabulo ipso notæ huiusmodi signū præ se ferente, vti Koppatiæ, quibus Κ, generis erat signum. Fuerunt enim ait Eustathius, qui *καππα* literam *κοππα* nominarēt, vti nunc Theutones pleriq; omnes Papa scribunt, & Popa enunciant. Ita Dorienses *Σιγμα*, *σας* dicebant, vt apud Athenæum. Samphora igitur à ferendo *Σιγμα*.

N E F A S T V S.

*N. L. quid.
N. D. quid.*

ET ne singulas literarum notas alieno loco commemorem, subsequentis in ordine literæ M, si-
Fgnificatum in Pontificum libris tantum liceat addidisse: per eam siquidem nefasti dies notabantur. Notum illud, N. L. pro non liquere, positum in iudiciis. Et N. D. neci datum interpretari, quod mihi non satis constat. Verum illud nō importunè addiderim, Neci datum intelligi, sine vulnere mortuum, vtputa veneno, aut fame, sed hæc tamen authores confudere.

S A L I I.

DE Saliis, quorum insigne esset thorax aheneus, & Ancile in dextera manu, in leua verò Pelta, cum historia sit scholis omnibus notissima, superuacaneum iudicauim plura repetere.

D E G L A D I O.

POST arcum & sagittas, iacula, peilæque & scuta demum, Gladius locum habeat, cuius plurimus ex omnibus armis vsus.

C R V D E L I T A S.

*Ochi Regis
crudelitas.*

ID verò præcipuum eius erat hieroglyphicum, vt pro crudelitate poneretur, cuiusmodi nuncupatione Ægyptij Ochum appellare soliti sunt, qui quidem Persarum Rex omnium crudelissimus, ac maximè formidabilis, cæde omnia fœdauit, quacumque per Ægyptum progredederetur, quòdque apud eos inexpiabile facinus habebatur, Apin ipsum iugulauit, & amicis epulandum apposuit, atque ita vniersam Ægyptum vnus animalis cæde luctuosam fecit, tanto in odio gentem eam persecutus est.

SCELV S.

A

PRÆSECTVM gladio sinciput, scelestum indicabat facinus: ita enim ἀνοσιότης interpretabimur ex Hori Niliaci dictatis.

OCVS PERSARVM REX.

QVARE apud Ægyptios macharæ nomen imago, in Regū nomenclatura pro nomine Ochi hieroglyphicè exponebatur, atque ita recensebatur, ab instrumento eo tam lethali sumpta similitudine. In Afino sanè dictum, quoniam argumento Persarum Magi crudelitatem in eo ab initio Regni principio præfaguerint: quia scilicet Artaxerxe patre defuncto, in ingressu regni lautiori, ut fit, mensa ex pluribus eduliorum condimentis apposita, Ochum animaduertent manus primum ad cultrum iniecit, mox ad panem, & carnes, quas avidè & immoderatè comedit.

V E R B A.

DI OGENES verba gladio comparavit, cum adolescentem formosum admodum turpia quædam fabulans audivisset: *Non te, inquit, pudet ex eburnea vagina plumbeum gladium exercere?* Inuenies verò passim de maledicis, verbis proscindere, & eloquentiam ipsam esse gladium, & gladium in ore alicum gestare, qui, ut ait Horatius, sit

Quælibet in quemvis opprobria fingere sauis.

Et sacra nostrorum literæ linguam gladio sæpe comparant, ut Psal. LVIII. *Lingua eorum gladius acutus* & subsequenti: *Exacerunt ut gladios linguas suas.* ubi quidem de calumniis & inidiis sermo est, quæ ab hostibus parabantur. Aliter apud Paulum, cum ait, *vinum esse Dei sermonem, & efficacem, & omni gladio*

B

QUOD verò declinandum subterfugio acutum gladium Pythagoras monuerit, dicens *οὐρανὸν ἀπαγγέλλει*, perique symbolicum sensum secuti, à periculosis negotiis abstinendum interpretantur.

P E R I C V L O S V S.

I V S T I T I A.

I VNIORVM autem inuentum est iustitiæ severitatem atque rigorem, per exertum ensẽ manu virginæ prætentum significare, cui ad æquitatis iudicium, trutinam etiã addidit. Sedenim apud veteres aliter traditum inueni, qui iustitiam cum libris omninò lancibus in læva figurabãt, sed in dextera non ensẽ, sed fasces cum adalligata securi statuebant, merita æquæque ex huiusmodi hieroglyphico premia meritis impendi, atque distribui, hinc scelus conuictis castigationem impendere significantes. Sedenim species hæc duas secum mulieres captivas trahit, vnam quæ fractum ensẽ manu prætendit, alteram quæ cõto innititur, duo ex hoc figmento vitia domita indicantes, ut ex vtriusq; medio virtutem ipsam adstrueret, per fractum scilicet ensẽ severitatem nimiam retulam cohiberãmve intelligentes: per contum, lenitudinem ad ferulam reuocatam, qua iudicia plus æquo producebantur. Inde enim contatio, quæ retardationem significat. Lenti verò sunt, qui nullo atroci quantumlibet scelere concitantur, neque publicis neque priuatis iniuriis commouentur. Sunt tamen & alia iustitiæ hieroglyphica, quæ locis suis, prout res exigat, exponuntur. Apostolus tamen ait, iudicem esse Dei ministrum, idèoque non sine causa portare gladium: vindex enim in iram ei, qui malè operatur. Et quoniam satis constat gladium severitatis animaduersionisq; iudicium esse, prætereundum non est quòd in Diuinis literis sæpe mentio fit ancipitis gladij, cuius hieroglyphicum est, quòd in iudicio corpus atque animam punire simul potest, vel quòd & supplicio præsentis pænæ, & futuræ metu puniat. Ita accipi ancipites gladios in Sanctorum manibus. Nam ut & Eucherus ait, qui mundi peripsmata, qui quilibet creduntur, de nationibus ac Regibus iudicabunt.

C

I R R I T A T I O.

I G N E M verò gladio dissecare, quid sibi velit apud Pythagoram, non facile fuerit augurari, cum in eiusmodi symboli enarratione diuersi abeant præclari admodum viri. Nam D. Hieronymus, atque etiam Cyrillus, impudentem, ac ira percitum animum asperitate verborum (is enim gladius est) non esse lacescendum exponunt. Diogenes, potentiorum iracundiam non incitandam interpretatur, cui sententiæ subscribit etiam Plutarchus. Et Flaccus Horatius cum in Sermonibus dixit, atque ignem gladio secare, nihil aliud prorsus sibi voluit, nisi admonere nos, ne magnorum hominum indignationem aduersus nos prouocaremus, lacesceremusve.

N V L L I V S F R V G I S O P V S.

R E M, quæ neque vsui, neque efficaciæ respondere possit, non sollicitandam attendendamve, Lucianus, Basilus, & Plato, hinc significari arbitrati sunt, quorum si qua est autoritas, aptè admodum, qui studium in nullius frugis opere insumptum significari voluerit, hominem pinget flammam gladio dissecantem. Cui simile dictum illud, *Aquam in mortario tundere*: neque non, *Lutem laurare*.

CÆSAR.

Crudeliu
præfagia.

Diogenis
dictum.
Huc specta-
re potest il-
lud D. Hie-
ronymi ad
D. Augu-
stinu, Mel-
le lius gla-
dius.

Ad verbu
ab Erasmo
Chil. i. cent.
i. pro. i.
Gladium a-
cutu aucto-
ritas.

Quales for-
san gladij
Delphici.
Hup oidiu
mã suad-
etv. Ignem
gladio ne
fodito.

Satira 3.
His adde
crui
Atque ign-
nem gladio
seruare.
Τὸ δὲ οὐ τί-
γω πᾶν τὸν
Lucianus in
scitis.
Apud Te-
rentium in
phormione.

A Tenediorum enim Rex cum legem eam tulisset, ut in adulterio deprehensi mas & femina eodem supplicio secuti subicerentur, neque filio pepercisset suo, rem eo monumento iussit insigniri, quo Tenedius numus signatus est: de quo Aristoteles in Tenediorum Rep. vna quippe parte securus est cusa, altera capita duo.

Tenedius numus.
Hinc Tenedius dicitur pro inexorabili & retrico viro.
Plut. in collettaneis A dag.
Prouerbiū.

DVRATVRA MEMORIA.

IN antiquorum memoriis plerisque securim & asciam, sed hanc frequentius, videas adsculptam, addito etiam elogio, *Sub asciam dedi vetuit*, quotiens defunctus non obliterandam de sepulchro memoriam cauere, auerisq; ideo scalpitur ferri acies. Sed in Diuinis literis, per asciam simpliciter prauorum hominum in insectandis abolendisq; proborum operibus studium, & conatum intelligimus, ut Psalmo: *In securi & ascia deiecerunt eam.*

DE FALCE.

FALX præcipue in Saturni manu, temporis, quod vniuscuiusque rei maturitatem attulerit, hieroglyphicum est, quod & nomen ipsum *δρεπαν* præ se fert. Nam apud Græcos *δρεπαν* vindemiare est, atque metere. Tempus autem edax rerum, omnia demetit.

AGRICVLTVRA.

Vt verò Cyprianus sentit, rei rusticæ, quam Saturnus docuisse fertur, signum fuit. Nam finis eius industriæ est, metere, fructusque colligere.

CASTIGATIO.

QUAM verò falcem in custodis hortorum manu veteres posuerunt, ad fures arcendos, auersusque ne fructus laderet deterrendas, antiquum inuentum est, castigationis quippe hieroglyphicum. Apud Zachariam Prophetam siquidem legas capit. III. *Falce quam videre visus est longitudinis cubitorum viginti, latitudinis decem, contra fures eam, & contra periuros exacutam, inferrique eam in domum furis atque perituri.*

Quia falcis inuictor, quæ etiam Celo patri abscondit virilia.
Apollonius li. 2. Argon.

DE SERRA.

INTER instrumenta secandi & Serra est, eadem militare vocabulum. Ea sanè in Ægyptiorum obeliscis frequens habetur: cæterum apud eorum authores, quos viderim, quid ea sibi velit, traditum non inueni.

MALEDICENTIA.

PLACIADES maledicentiam, siue ut ipse scribit, maliloquium, per Serram significari obseruauit, siue id ob dentium seriem, quæ mordacitatem innuere videatur: siue ob inuisum stridorem, maximèque auribus infensum, quem in nodos præsertim illapsa reddit, acerbis, ut inquit Lucretius, horrore concitato.

Hinc illud Esaiæ ca. 10. Serra gloriatur contra trahentem.

ANCEPS PVGNA.

ANCIPITEM verò pugnam, victoriam alternatim modò in hanc, modò in illam partem, vicissitudine sæpius variata, inclinantem, significare qui volunt, *Serra pugnare* dicunt, aut præliari. Id esse tunc, Festus ait, cum frequens est confectæ pugnæ vicissitudo, cumque assidue acceditur & receditur, neque vllò consistitur tempore, quod quidem ab secandi gestu desumitur: serra quippe modò in hanc, modò in illam partem assidue tracta.

SVBSIDIVM.

IN militari disciplina Serra subsidium significat, de qua apud Fl. Vegetium: *Si ducenda sit serra, ex abundantibus ducendam esse, propterea quòd si de loco suo ordinatum militem transferre cœperis, vniuersa turbabit.* Serra enim à strenuis directæ, ante frontem hostibus opponitur, ut turbata acies reparetur, sitque ad similitudinem A, literæ, vel libellæ fabrilis. Fuit etiam Germanici numi nota, de quo apud Tacitum legas, eaque de causa Seratus dictus.

DE GALEA.

VONIAM de armis ad offensionem comparatis est dictum satis, nunc de galea & thorace, quæ ad defensionem accipiuntur, dicendum aliquid.

PRINCIPIA OCCVLTA.

GALEA, qua Plutonis caput in primis tegitur, significat occulta esse principia generationis Plutonem autem Solem interpretantur, eo tempore quo per hyemem remotas à nobis mundi partes

partes circuit: vnde etiam Proserpinam rapuisse confinxere, de cuius rei significato passim habetur. D
Illud addam, sceptrum illi & breue & aduncum figurari, quod inferioris regni indicium habetur.

R O M A.

*Sic Graeci
ἐρωμην το-
ναιρ δίκουν.*

R O M A quoque caput galeatum in numis passim, & aliis veterum monumentis. Id quanam alia
de causa fieri dixerimus, nisi ut fuisse eam omnino Martiam intelligamus?

T H E L E S I L L A.

E T Thelesilla Argiux poeticiis studiis clara statuam se vidisse
Pausanias affirmat, quæ vna manu galeam, altera velitarum
hastam teneret, libris circa pedes appositis: ob præclarum scilicet
facinus, quod illa cæsis acie ad vnum Argiuis à Cleomenè Spar-
tano, senes & pueros armatos moenia tueri iusserit, ipsa cum vali-
da mulierum manu hostē ab vrbs direptionem incurfantem ex-
ceperit, fuderit, fugaueritque.

P E R I C L E S.

C V R verò Periclis statuæ casside tegerentur, si quæsierit quis,
sciendum id à sculptoribus ea de causa excogitatum, vt eo
remedio capitis vitium emendaretur: capite enim is fuisse tradi-
tur oblongiore, nec cæteris partibus respondente, quod deformiorem hominem reddebat. Constat
eum ab obrectatoribus ea de causa *χρονικέφαλον* appellatum, utpote qui caput iunci instar acutum
notarent. Quo vocabulo nonnulli decepti, *κωκικέφαλον* apud Plutarchum legi credidēre, commenti E
commenti etiam causam, sed ineptam & importunam, id ei nominis datum, ob agendi fandi que li-
bertatem, quam is, vt iidem aiunt, ad impudentiam vsque vendicasset.

*Pericles eury-
χρονικέφα-
λος dictus.
Vnde statuam
Propugnat
pectora tho-
racæ.*

D E T H O R A C E.

*Quin & pro
sepiois vi-
talia conti-
nente.*

H O R A X porro munimenti signum ponebatur: vitalia enim defendit vniuerso pectori cir-
cumfusus. Deque hoc Antisthenes Philosophus dicere solebat, *ὡναφάρετον ὄπλον ἔναι τὸ δρε-
τὸν*, virtutem, quod auferri minimè posset, munimentum esse. Nam & ensis & clypeus excuti amitti-
que possunt: sapientiæ arma, quæ quis accinctus fuerit, firma sunt & stabilia. In pectore autē ita habere
sedem sapientiam, vt pro sapientia pectus ipsum aliquando ponatur, ostendit Horatius, vbi dicit in
Epistolis:

Epistola 4.

Non tu corpus eras sine pectore.

P V G I O N E S.

V A S I E R I T aliquis, quid in numis Bruti pugiones duo significant, adiecto pileo. Sed quo-
niam inter vestimenta vbi de pileo agitur explicatum est ex Dione, pugiones eadem, pileum
verò libertatem significare, proindeque ex numo illo, Brurum & Cassium per eadem patta-
ram patriæ liberatores indicari, non esse hæc duximus vterius repetenda.

F

D E C A S T R I S.

N T E R castrensia ornamenta honorésque, inuenias plerisque locis non tantum signa, verum
etiam & arcas pullarias, & castrorum ipsorum modulos, & signorum tum loculos & coronas,
quæ quoniam obseruatione digna sunt, & eruditis iucunda, minimè grauatus sum quædam
subtexere: qualia vno marmore apud Paulum Cardinalem Cærium animaduerti.

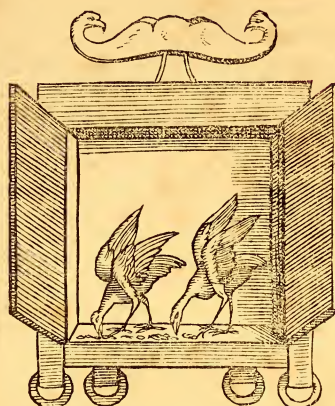
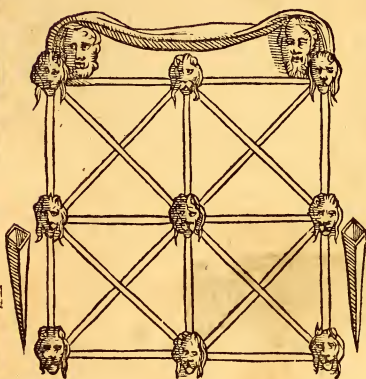
*Castrorum
descriptio
antiqua.*

Castra quidem huiusmodi quam adpinximus contignatione fabricata erant, tignis octo pro parte
qualibet ita compactis, vt tribus quæque locis in transuersum conferta, clauis siue fibulis leonina ca-
pita præ se ferentibus coniungerentur: quorum quidem clauorum hieroglyphicum in primis erat, vt
in Leone suo loco dictum: *Vigilandum esse*. Supra huiusmodi castrorum speciem capita duo adsculpa
erant, velo quodam à dextro vsque in laeuum protento, & superinsidente. Supra vtrunque caput sin-
gulæ laureæ. A castrorum angulis, inferiore parte, loculi duo, vnus hinc, inde alter, qui quadrata for-
ma, intus vacui, in acutam cuspidem desinebant. Hi terræ impingebantur pro theca, mox signi pars
ima in eum inferebatur. Ibidem erat & pullaria cauea cum duobus pullis pascensibus: inter quam
& castra signum Aquilæ conto præfixum. Idque manifestè ostendit, qua ratione fieret, cum exemptus
loculo contus suspensus videatur, loculo vacuo apparente. A lateribus longissimi conti duo, signis,
præmiis, & gestaminibus militaribus instructi, in quorum summo cuspis ad loculorum formam, ima
pars ferro præmunita, capulisque prædita, vt commodè sisti & auelli possent. Sed iam & inscriptionem
harum rerum indicem, & faciem ipsam marmoris representemus.

M. POMPEIO. M. F. ANI ASPRO
LEG. XV. APOLLINAR. 5 COH. III.
PR. PRIMOP. LEG. III. CYREN. PRÆF.
CASTR. LEG. XX. VICTR.

ATIMETVS LIB. PVLLARIVS
FECIT ET SIBI ET

M. POMPEIO. M. F. ET CINCIÆ
COL. ASPRO SATVRNINÆ
FILIO SVO ET VXORI SVÆ
M. POMPEIO. M. F. COL.
ASPRO FIL. MINORI.

Apud Dionem leges de loculo
paruo, in quo Aquila aurea col-
locaretur, cum longissimo con-
to præfixum in exercitu à signi-
feris gestari, qui, vt facilius im-
pingi terræ posset, in acutam cu-

spidem defineret. De quo vi-
dendus etiam Cornelius Taci-
tus, in expeditione Germanici,
vbi de hoc loculo, siue de
sistendis signis lo-
quitur.

Sed quoniam superioris marmoris inscriptio quædam habet quæ interpretatione indigeant, vt D
 Centurionis signum apud veteres vñtatissimum, & alia in dictionibus concisa, operæpretium vñ-
 sum est, ne quid à quoquam desideretur, totam eam explicare.

MARCO POMPEIO, MARCI FILIO, ANISIO ASPRO CENTV-
 RIONI LEGIONIS DECIMÆ QVINTÆ APOLLINARIS CENTV-
 RIONI COHORTIS TERTIÆ PRÆTORIÆ PRIMOPILARI LE-
 GIONIS TERTIÆ CYRENENSIS, PRÆFECTO CASTRORVM

LEGIONIS VIGESIMÆ

VICTRICIS,

ATIMETVS LIBERTVS PVLLARIVS FECIT

ET SIBI ET

MARCO POMPEIO MARCI FILIO, ET CINCIÆ

COLLIBERTÆ, ASPRO SATVRNINÆ FILIO SVO

ET VXORI SVÆ MARCO POMPEIO MARCI

FILIO COLLIBERTO ASPRO FI-

LIO MINORI.

PIERIVS

E

F

PIERIVS VALERIANVS AD REVERENDISS. PATREM NICOLAVM SCOMBERGV M CARD.

CAMPANVM, DE IIS QVÆ PER SELLAM,
currum, & fulmen signi-
ficantur.

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER QUADRAGESIMVSTERTIVS.

B **M**AXIME vereor, sapientissime Pater, ne aliquando me tacito cogitationis convicio verberaris, quod tua erga me beneficentia tibi conscius, totque insuper meritorum, quæ a te summa semper alacritate profecta sunt, nullum adhuc grati animi signum in me conspexeris elucere. Scias tamen accidisse, non negligentia, non rusticitate, non ulla tuorum erga me meritorum oblivione, sed ob eximiam commodorum, quæ abs te sum assidue consecutus, magnitudinem. Ea quippe vel singula, pro quibus immortales tibi agere gratias debuissim, ingenti ita meum obruere videbantur, ne potuerim ulla vquam meditatione parem verborum copiam excogitare, aut ulla mihi in parte satisfacere. Dicendum enim erat, quanta me semper humanitate vir tantus amplecti perseveraveris, ut mearum omnium rerum patronus extiteris officiosissimus, ut vite dignitatisque meæ ratione omnem favore presidioque tuo tuendam, iuvandam, sustentandam, ornandamque etiam regendum, instituentumque mandari procuraveris, me tandem egere vetueris: unde factum, ut aliquando mihi asserere, & intermissa per tot annos studia repetere licuerit, quodque parturiebam opus absolvere demum sperem: quod omnium meritorum maximum semper appellabo. Nam etsi alia perivunda sepe mihi fuerant, nullum tamen hoc neque opportunius accidit, neque commodius. Cuius quidem consilij mei maiorem in dies singulos fructum voluptatemque percipio. Hinc enim evenit, ut multa in amicis, quos mihi paria literarum commercia conciliauerant, non obsecra forsitan extarent officia, dareturque interim occasio, ut meum summum erga te studium inciperem omnino patefacere, quod omnium maxime cupiebam. Parum enim existimabam talia mecum cogitasse, quæ menti semper firmiter inhaerant, nisi res ipsa aliquo, vix fieri poterat, sereno ceteris omnibus innotesceret. Visum itaque est unum e commentarijs, quæ per datum à te mihi otium conscripsi, de mysticis Ægyptiorum literis tibi, si quid hoc ad rem facit, dedicare. In eo continentur Currus, Sella, & Fulmen. **C** Sella, ut quies demum aliqua laboribus detur tuis, quos ut Rempubl. Christianam plerisque locis convulsam firmares, bonam orbis partem ambiendo, quæque ubique labefacta cernebas, prudentia consilioque tuo resarciendo, tolerasti. Currus, in quo doctrine sapientieque tue sublimitas proueatur. Fulmen, quod tue sit indicium claritatis & famæ. Dicent aliqui, impudenter à me factum, qui de picturis, de signis, de artificum operibus instituerim cum eo fabulari, quem consiliarium, quem socium, ubi ardua quæque res inciderint deliberande, maximi quique principes sibi adscribere comendant: agnosco quidem hanc culpam, & ineptie fecisse profiteor, qui te nugis his ebundare cogitavi: sed malui & à te, & ab alijs desiderari prudentiam meam, quam nisi hoc qualecunque est, fecissem, memoriam, fidem, amorem, cultum & observantiam, officium denique ipsum forsitan exquiri.

DE SEDE.

SVMORVM Principum ornamenta, insigniaque & multa & varia fuisse, alibi recensuimus, sed nullum vquam sella sublimius, neque augustius, neque venerabilius habitum. Reliqua enim ad humanæ tantum amplitudinis decus facere videntur, hoc ad diuinæ propemodum maiestatis honores proximum accedit. Quare minime arbitror me operam elusurum, si multa, quæ de sella dignitate tradita sunt à Veteribus, in commentarium hoc collecta. si quis huiusmodi rerum cognitione delectetur, in promiscuo usu fecero, measque super his lucubrationes studiosis omnibus communicauero.

PERENNITAS.

PROO perennitatis, æternæque quietis hieroglyphicum esse sellam, plerisque locis toto opere disputatum est ex Ægyptiorum sacerdotum institutis, eoque præsertim loco, ubi sedentis Cyno-

A scriptione, L V D. S. A. C. Aedes verò iuxta sita est, & in tribunalis facie literæ appositæ sunt. S. V. F. P. D. quarum sententiam ita reperi à nonnullis interpretatam: *Sedem vovit firmam primo decennali.*

Æ D I T V M V S.

A E D I T V M V M quoque significaturi sacerdotes iidem Ægyptij, hominem pro templi foribus in sede stantebant, eo amictum indumento, illic gestaminibus ornatum, quæ latè Eusebius lib. II. de præp. Euang. recenset, ubi templum Serapidis describit, & custodes hos ipsos pastophoros enumerat, à sacerdotali scilicet habitu sic cognominatos, à Latinis aliàs ædituros, quasi ædium in-
tumos, aliàs ædituos, à tuendis ædibus appellatos, ut apud Charisium est. Prævidit David principes sacerdotes, qui aduersus Christum insurgentes, cum dixit: *Aduersum me loqueban-
tur qui sedebant in porta.* Nam & idem mos pro templo sessitandi, apud Hebræos etiam fuit. Sed cur ab Ægyptiis, à gentibusve aliis exempla quarimus, cum Diuinæ ubique literæ de throno Dei tam multa prorulerint? Vidit enim Michæas *Deum Israël sedentem in sede sua,* & Elaias, *Dominum sedentem super thronum excelsum atque sublimem,* & apud Hierem. *thronus gloriæ, exaltatus ab initio locus, sanctificatio nostra sustentatio Israël:* quæ quidem omnia firmum & stabile Dei significant imperium: & ut inquit Adamantius, siue de Christo volueris ista intelligere, non peccabis: siue de Patre, non impiè senseris: est enim thronus gloriæ excelsus, & à principio, Assertor noster: propterea regnum eius & sanctificatio nostra Christus est: quia & ille sanctificans, & nos sanctificari ex vno omnes sumus. Idcirco verò cum *sedere dicimus,* ait Euthymius, *quod hinc Regiam eius dignitatem, stabilitatemque, & venerabilem iudicis auctoritatem imaginamur.* Ita sedere super sedem suam dicitur Deus, qui latè Dominus super omnes gentes regnat.

Thronus glo-
ria quid.

B Quin & malignus cum Scythas, Turcas, & plerosque alios à Septentrione barbaros, alios impios, alios hæreticos sibi addicendis prælagisset: *Ponam,* inquit, *thronum meum ad Aquilonem:* inde enim mali genus omne, per tot ætates, per tot sæcula, in quietioris vitæ provincias continenter effluxit. Cum verò super Cherubim sedere ponitur Deus, intelligitur de summa scientiæ plenitudine, quæ tum Angelis, tum viris insigni pietate præditis superafflatur, de qua Salomon Prouerbiis: *Anima eius sedes sapientiæ.* At scabellum à scamno sedè diminutum, humilitatis & subiectionis, inquit Eucherius, indicium est, ut in Psalmo: *Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.* Accipitur & pro Christi humanitate, ut: *Adorate scabellum pedum eius.* Nam & pedes pro Filio ponuntur in Diuinis, sicut pater, de quo loco suo.

Non filio-
lis, ut pater
ferret ut im-
pij.
Psal. 110.

D O C T R I N A.

P E R I S Q V E verò hieroglyphicis cathedra doctrinæ, significatum habet, atque ita D. Hieronymus, & perique omnes interpretantur locum Evangelicum: *Super cathedram Moysi sederunt Scribæ & Pharisei.* Ita illud Psal. I. *Et in cathedra pestilentie non sedit,* quod pro doctrina non sana interpretatur Euthymius, Hæreticorum ait Eucherius: beati quæ porro illi habentur, qui pro sceleralis non steterint, & cum impiis atque peruersis minimè sederint. Quamuis pro pestilentia nonnulli accipiant, derisores, & pro cathedra, societatem ponant: ut sit, neque commercium habuit cum iis quorum ingenium & doctrina omnis eludendis decipiendisque mortalium animis exercetur. Quod verò Paraphrasta nonnulli scripserint, neque socius fuit eorum qui studio faciunt malè, multò minùs edè dementiæ pertinet, ut impostorum illi vita placuerit. Latinum est omnino: *Asidere cuiusdam,* pro socium esse, vel similem, vel imitatore. Hinc Horatius in Epistolis:

Per cathe-
dram quid.

*Pareus ob heredis curam, nimumque seuerus
Asidet infano.*

Nam sedē-
do & quies-
cendo sit a-
nima prou-
dēs, ait Phi-
losophus.

hoc est, par, vel socius, aut similis est infano. Sunt qui cum superiore significato consentientes, per cathedram hoc loco perseverantiam, & firmitatem in malis operibus significare velint. Nam desiderē, unde desēs & desidia, contationem indicat huiusmodi.

C O N S V L T A T I O.

Q V I N & consultationem per sessum ex Ægyptiaca doctrina significari manifestum. Vulgarum, quæ apud nos illud de Romanis. Sedendo eos vicisse, quod ea consilia referunt eruditi, ut apud Plautum is, qui nimio plus sapere se sedentem asserit, & quod apud Maronem: *Turmus sacra valle sede-
bat,* legitur, exponit Seruius, sedere, est consilium capere. Multaque apud alios etiam in hanc sententiam. Non otiosè positum est in sacris concentibus, Psal. 49. *Sedens aduersum fratrem tuum obloqueris,* id enim *aduersus* indicat. Sedens, hoc est, consultò, non subita ira aliqua pereitus, non dolore concitatus, non repentina aliqua re commotus, sed animo conquiescente, & spontè de calumniis agitante, vel aliquod quod obesse possit, excogitante.

Encli. li. 9.
Apud Var-
ronem lib. 1.
cap. 2. de re
rust. Virg. 6.
Encli.

Vel potius
quod ad ar-
tes, quod ad
ad vires.
Et cum vo-
luptate.
Ac pro cū-
stari, & se-
pigre gere-
re, ut Cice-
ro in Pisto-
nem.

C E S S A T I O.

N E Q V E desunt, qui sedere pro cessare ponunt. Horatium secuti, qui de pusillanimo dixit:
Sedet qui timuit, ne me succederet.

Vti stare, ad expeditionem paratum esse interpretantur. Ita Maro:

Æneid. li. 2.

-- *Stat ferri acies mucrone corusco, stricta parata neci.*

Ita pro deinde sedentem, vel qui nihil attinet, intelligunt.

OPIS IMPLORATIO.

ILVD non omiserim, implorantium opem fuisse morem apud hospites, quos adiissent, in foro scsitare, quod apud Alcinoum fecisse Vlyssæm Homerus scribit, neque dissimulauit Apollonius. Et Martium Coriellanum patriâ profugum, Actij Tullij Volsorum Principis supplicem factum ad forum sedentem scribit Dionysius Halicarnassæus. De Themistocle quoque in exilium abacto, talia inuenies apud Græcos historicos.

ÆDILIS CURVLIS.

ERAT verò sella eburnea proprium Ædilium Curulum hieroglyphicum, quod quidem quoniam aliis aliquot Magistratibus debebatur, animaduertendum apud Plutarchum in Mario, duos apud Romanos Ædilium ordines fuisse, quorum alter sella, quæ curuos pedes haberet, utebatur, in qua sedentes ius dicebant: huicque honori aderat Magistratus nomen. Inferiorem alterum Popularem vocabant. Quod si quis à maiori honore decidisset, rursus ad alterius petitionem accedere consuevit. Pauloque infra: Marius cum ad Herennium responderet, huiusmodi sellam ἀγκυροπόδα memorat, quæ cuiusmodi esset, in numismatis intueri licet: duæ enim huiusmodi causæ habentur super tribunali, in M. Platorij Æd. Cur. numo, ut omnino inde qua fieri specie solerent sella illæ, conspicuum sit. Magna autem ambitio Romanis fuit eburneis huiusmodi sellis ad clarissimos quoque Reges, quorum amicitiam sibi conciliassent, dono missitandis. Inter ampla quippe dona, quæ Masinissæ Numidarum Regi missa sunt, sella etiam Curulis fuit. Ad Syphacem quoque cum donis aliis sella missa, cum is se Carthaginensibus inimicum, Romanis amicum per legatos professus esset. Et Ptolemæo Ægypti Regi, cum legati ad commemorandam renouandamque amicitiam missi sunt, tulere dona, togam & tunicam purpuream, cum sella eburnea. Et Consules, cum Magistratum inibant, in sella eburnea sedere solebant. Vnde apud Ouid. in Fastis:

*M. Platorij
numus.*

Et noua conspicuum pondera sentit ebur.

Sed hæc missa faciamus, quæ omnium sunt historiis peruulgata, in currumque protinus à sella ipsa insiliamus.

DE CURRU.

ROXIMVS ad sedem accedit currus, multis & ipse hieroglyphicis insignis, quæ commemorare infiniti propemodum operis labor esset: sed enim ea tantum recenscimus, quæ vel in numis, vel auctorum de vetustate libris comperiuntur, & si qua facient ad pietatem, ea nequaquam dissimulabimus.

TRIUMPHVS.

SANE constat, apud Romanos & gentes alias currum Triumphi significatum habuisse, cuiusmodi victoriarum monumenta passim in numis, in aris, in arcubus conspiciuntur. Iis autem qui triumphassent, statuarum in curribus ponebantur, quæ ob id Triumphales appellatæ sunt. Earum verò statuarum ornamenta erant, quæ Liuius enumerat. Corona aurea, sella Curulis eburnea, eburneus Scipio, rota picta, & palinata tunica. Sellam autem Curulem ea de causa dictam volunt, quod curru honoris gratia soliti erant in Curiam vehi Senatores, qui Curulem magistratum, hoc est, maiorem honorem gessissent, in quo curru sella esset, supra quam considerent.

*Statua trium
phales.*

AMPLIATOR IMPERII.

TRIVMPHALIS autem effigies Romæ iis omnibus decreta est, qui fines Imperij ampliassent. Augustus verò memoriæ Ducum, qui populi Romani Imperium, ex minimo maximum reddidissent, proximum à Diis immortalibus honorem præstitit: itaque & opera cuiusque manentibus titulis restituit, & statuas omnium Triumphali effigie in vtraque fori porticu dedicauit, professus edicto, commentum id se, ut illorum veluti exemplar, & ipse dum viveret, & insequentium ætatum Principes exigerent à ciuibus.

MARITIMA VICTORIA.

IN numo M. AGRIPPÆ COS. III. ab altera facie Neptunus est, Equos agens flagello sublato, ipse curru cymbæ speciem præ se ferenti insitens. Cymba inter vtrumque Equum sita. In puppi eius nauigij auis est alis surrectis, quæ Aquilæ speciem refert. Literæ, HIC OMNIPOTENS ÆCORIS. Vnde apud Horatium illud: *Suspendisse potenti vestimenta maris Deo*, ubi animaduertendum est C, literam apud nos ordine tertiam, pro Q, positam more maiorum, qui Q, literam olim exclusere, ut Velius Longus attestatur, neque Nigidio Figulo in Commentariis suis vniquam positam esse, teste Victorino Numi verò huius species nimirum victoriam ab Agrippa contra Sex. Pompeium partam ostendit, quam Maro etiam celebrauit in Scuto:

*M. Agrippæ
numus.*

*C. pro Q. li-
tera vsur-
pata.*

Æneid. lib. 8.

A

*Parte alia ventis & Dijs Agrippa secundis
Arduus agmen agens, cui belli insigne superbum
Tempora nauali fulgent rostrata corona.*

Sunt etiam numi alij in victoriæ huius memoriam cusi, in quibus triremes tridentibus rostris præditæ conspiciuntur, ut tandem aliquando Virgilianum illud incolumitati suæ restitueretur, *Rostrisque tridentibus*, de quo in iis quæ circa Virgilianæ lectionis castigationem olim elucubrauimus, plerique dubitant.

Ibid lib. 9.

I M P E R I V M.

IMPERIVM autem, aut summam rerum, speciosioresque magistratus, aruspicina quoque per currum significauit. Nam Tarquinius, cognomento Superbus, cum adhuc Romæ regnaret, & Iouis Capitolini templum penè absoluisset, currum quandam fictilem Thufcis quibusdam ex Veiorum gente fingendum locauerat, quem cum iam confectum figuli in fornacem intulissent, non ut reliqua fictilia humore expresso exilior euasit, quàm impositus esset: sed fermentati panis instar intumuit, eoque magnitudinis concepto robore duritiæque increuit, ut vix sublato fornacis culmine, parietibusque disiectis, educi potuerit. Consulti super hoc aruspices, responderunt, apud quos eiusmodi currus asseruaretur, felicitatem & imperium iis portendi.

N V P T I Æ.

EIVSDEM boni ominis causa, & aucupanda felicitatis affectatione institutū apud veteres erat, ut noua nupta curru vecta traduceretur: quod Hesiodus, siue is Aristophanes Grammaticus fuit, Scuto Herculis ita describit:

B

*Τοι μὲν γὰρ ὁ Πάριος ἐπ' ἀπηνής ἵππον
τ' ἀνδρὶ γυναικα, πόλιν δ' ὑβρῶν ἐβλάψεν.
Hi curru inuectam geniali virginem amanti*

Traduxere viro, passimque Hymen Hymeneus Excitus cantu.

Et ligneum sponsæ simulachrum Cithæronis consilio fabrefactum, pro Asopi filia suppositum, & in currum constitutum ab Ioue reperias: quò lunonem, quæ diuortium fecerat, illuderet. Eo verò nuptiali curru tres tantum vectari solitos, Sponsam, quæ sederet in medio, Sponsum, & Parochum, Pausanias tradit. Parochum eum nimirum intelligens, quem nos hodie anuli maritalis Compatrie appellamus: *παροχὸς γὰρ ὁ ἀρχαῖος ὁ ἀνδρὶ πομπῇ, & οἱ συμπορευόντες τῇ νύμφῃ ὄντι & ὁ δὲ γυνὴ καὶ ὁ ἀνδρὶ συμφοί.*

T E R R A.

QUO verò Cybelem curru inuehi finxerunt, cum eadem & tellus sit, terræ ipsius libramentum in aëre pendens indicare Lucretius putat:

*Hanc veteres Graiū docti cecinere Poetae,
Sedibus in curru biyugos agitare Leones,
Aeris in spatio magnam pendere docentes* Tellurem.

Illud addam, ex iis quas rerum natura partes habet, vni illi veteres maternæ venerationis meritò cognomen indidisse, quando ita hominum illa mater, ut cœlum Deorum, habita est. Hæc nos nascentes excipit, natos alit, semelque editos sustinet semper, nouissimè complexa gremio, iam à reliqua natura abdicatos, tum maximè ut mater operiens. Quòd si quis causam quaesierit, cur turrato capite conspicua sit, eam Lucretius rationem in hunc modum expressit:

*Muralique caput summum cinxere corona,
Eximys munita locis, quòd sustinet vrbes,
Quo nunc insignis per magnas prædita terras
Horrificæ feritur diuinæ matris imago.*

In editis enim & excelsis locis vrbes ponere antiquis mos erat, non tam alterius diluuij metu, qui diu mortalium mentibus infedit, quàm ut difficilior hostibus accessus foret.

B A T T I N A V I G A T I O.

ERAT Delphis Batti effigies in curru, quem Cyrenenses dedicarunt, posteaquàm is nauibus in Libyam traiecit. Auriga erat Cyrene: Libyæ verò capiti coronam imponebat. De Batto autem qui Thera insula pulsus, Apollinis oraculo in Libyam profectus, Cyrenaicis rebus originem auspicatissimè dederit, alio loco diximus copiosissimè.

C I R C E N S E S.

LVDO S Circæses per bigas & quadrigas, quæ tot numis signatæ sunt, significari, satis omnibus innotuit, vniuersa Græcia cum Romanis eo spectaculorum genere per multa secula detentis. Id autem honoris habitum aurigarum factionibus, ut in victoriarum eorum memoriam numi ipsi & bigati, & quadrigati cuderentur: de quibus in vita Veri apud Iulium Capitolinum legas, postulatam interdum à populo Prasinianorum aureorum modium propter Equi ex factione Prasina, cui Verus impotenter fauit. Vbi cauendum ne, ut aliquot habent codices, Parsinianorum legas, aut quid hac locutione corruptius: sed veluti Capitolinus à Veneto, Venetianum fecit, ita Prasinianum à Prasino deduxit.

A Plinio lib. 7.

*Tum quòd
Κύβηλον ἴδ
εία παρὰ
τὰ κύβητα
ἔσθ', Cybele
Rhea a mò-
tibus Cybe-
lis dicta.*

IN COELO quoque Aurigæ species ostenditur, de quo ita Theon in Commentariis Arati: *Fabularum scriptores*, inquit, *Aurigam cum, qui celo adscriptus est, esse imaginem esse dicunt Bellerophontis, vel Trochili, qui Callistea filius fuit: solenniæque huius rei sacra in Argis primum instituta, quod primus iunxerit, currum.* Sunt tamen qui putent Myrtili, sunt qui Cillantii, qui Pelopis auriga fuit, sunt qui Ocnomai figuram esse contendunt. Atque ita Græcia demum est in vnaquaque re contentiosa.

DIVINA MAIESTAS.

SED ENIM CUR nos mortalium fabulas æquo curiosius prosequamur, cum Deus Opt. Max. sua se conspicuum autoritate nobis exhibeat? cuius summa maiestas, qualis que videri cæli colis & quanta solet inuehitur curru, non eo inquam Platónico, in quo *ὁ πρῶτος μέγας ἡγεμὼν ἐν ἐξαπλῇ ζῶσι περὶ αὐτὸν ἄγων ἄρμα πορδῆς*, sed de curru loquor quem Hetruscorum monumenta obseruanda nobis vetustate ostendere, quem ex Aramæorum arcanis profundissimæ doctrinæ vir Ægidius Virebientis, in Circum ætate nostra primus induxit. Verum super hoc quædam altius repetenda sunt. Aramæi vnum eundemque librum duas esse leges dixerunt: alteram scriptam, alteram à Deo Moyse traditam: illam populis, hæc sapientibus: illam prouerbij rerum humanarum, hanc lucis rerum diuinarum formam gerentem: in illa historiam orbis conditi atque administrandi, in hac formam adumbratæ atque ad effigiem expressæ diuinitatis ostendi. Duo itidem Plato regna commemorat, Iouis & Saturni, regnumque Saturni regno Iouis tanquam felicius anteponit: si quidem sub Ioue, actio vitæque humana, sub Saturno, verò contemplatio diuinorum significatur. De quorum temporum felicitate Platonicam ita sententiam Maro mihi videtur expressisse, ut cum Platone currum agiter ad palmam. Ait enim:

*Ante Iouem nulli subigebant arua coloni,
Nec signare quidem aut partiri limite campum
Eas erat in medium quærebant, ipsaque tellus
Omnia libèrius nullo poscente ferebat. Mox de Ioue:
Ille malum virus serpentibus addidit atris,
Predariq; lupos insit, pontumque moueri,
Mellaque decussit folijs, ignemque remouit:
Et passim riuus currentia vina repressit,
Vt varias usus meditando extunderet artes
Paulatim, & sulcis frumenti quæreret herbam:
Et silicis venis abstrusus excuderet ignem,
Tunc alnos fluuij.* & quæ plurima de humanis ferè omnibus negotiis subsequuntur

Hunc imitatus Naso, vtriusque regnum ita describit:

*Aurea prima sata est ætas, quæ vindicæ nullo,
Sponte sua, sine lege fidem, rectumque colebat:
Pæna, metusque aberant, nec verba minantia fixo
Aere ligabantur, nec supplex turbatimebat
Iudicis ora sui, sed erant sine indice tuti.* & quæ multa prosequitur.

Sed ut ad rem nostram conuertamur, vtrumque duobus nominibus appellat Hebræus, illud opus **BERESIT**, ac creationis hoc opus **CVRVS**, & arcanae intellectionis. Legis igitur secundæ huius quæ arcana est, per Messiam & suos aperienda, per speciem Currus apud eos describitur, *יערוגלי פיקוס*. Currum hunc Ezechiel quatuor ex imaginibus excogitauit: vidit enim in diuina luce, inquam ideas quatuor, atque iis veluti gemmis ac sigillis, formati à Deo sunt Angeli quatuor, omnium celestium mentium & Duces & Principes. A dextera Dei gemma ea prima est, vnde pulchra, grata lætæque omnia proueniunt: eamque vim Michaëlem vocant. A læua gemma altera est, vnde fortia, dura castigatæque manant, ea Gabriel nuncupata. Mixtum ex iis medicina & temperamentum Raphael. Quarto denique loco Uriel terræ proximus horum trium veluti dispensator. Ita Michael, & Gabriel pro duabus rotis, Raphaël pro sella, quæ sit media inter rotas posita. Quarta Uriel pro axe, circa quem fabricæ huius est totius fundamentum. Duo illa priora nonnulli Brachia vocant: tertium & pectus & zonam: quartum tanquam vel pedes, vel pedum scabellum. Idcirco dictum aiunt de Imperio Romano Hierosolimæ euerfore: *Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.* Græca Theologia Michaëlis vim in Deo vocat Venerem, Gabrielem Martem, Raphaëlem Iouem, cui sella propriè dicata est: & Solem quartum, feminæ marisque vim habentem, omnis planè generationis initium, & Uriel nominat & Adonin Hebræus. Orpheus ea quatuor vno refert versu, quod mas, quod femina, quod rerum genitura, quod Adonis:

Κῆρην ἡ γένεσις οὐ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἐν ἄδαν.

Ve non ita commentitia esse videatur ea quæ Plutarchus de Bacchi cultu apud Iudæos obseruauit, & in Symposiis Iarè disputauit. Eorū enim scenopegia in Bacchi celebritatē fieri putat, Adonimq; & Bacchum eundem esse. Rotis quatuor, siue currus ipsius partes, aut membra libeat appellare,

Currus Platonius.

Aramæi.

Georg. lib. 1.

Currus Ezechielis.

A appellare, quinto adiciunt loco Nuriem tanquam tonemem, cui alligatus trahitur currus. Atque quinque hæc diuini currus nomina alto mysterio vna locutione scribuntur in Cabticis eam nostri ascensum purpureum interpretati sunt. Salomon scribit currum hoc modo: ARGAMAN. Prima littera sit Uriel, per A, enim illi scribunt. Sequenti R, Raphaël. Tertia G, Gabriel. Quarta M, Michaël. Quinta N, Nuriel. Neque sum nescius, Hebræorum quorundam iuniorum super Angelis, Planetisque & signis, quibus imperitent, commentationes longè diuersas esse, aliterque tradi in diurnis illis supplicationibus, quæ secundum doctrinam Cabalisticam institutæ dicuntur: cæterum Astrologos hi potius quàm Theologos secuti mihi videntur, qui Michaëlis in Deo vim ita interpretantur, vt nomen incomparabile significare dicant. Vnde illud in Psal. citant: *Deus quis est similis tibi?* Mercurium è Planetis huic ministrum esse, fandi & agendi potentem, diuinæque & humanæ naturæ totius interpreterem: cuius lætiores receptus sunt, siue (vt Græci dicunt) *οὐρανῶν τε καὶ γῆς*, è cælestibus signis Genimi atque Virgo: huiusmodique genio die quarta preces allegandas. Et nostri Michaëli munus illud attribuant, quod Mercurio Græci veteres: qui scilicet animas cælo inferat, atque alias sub tristitia tartara mittat. Ad hæc trutinam in manu eius statuunt virgæ loco, vt pote, qui merita inquirat, bona malaque compenset, proindeque vtut quisque apud superos vixerit, aut pœnis, aut præmiis afficiatur. Sed antequàm à Michaële discedamus, quamuis cuipiam *κατὰ πάρεργον* dictum videatur, præterire nolo id quod Rabi Tedacus Leui lib. de duodecim numerationibus ait, Michaëlem Occidentali vento præpositum, vt magna mihi de causa institutum à Gallorum pietate videatur, quod ad nostra tempora magno cultu perdurat, honoratissimum, ordinem cohortis Regiæ D. Michaëli dictum esse. Sed vt reuertamur, Gabriele isti Deum fortem interpretantur, minoris tamen cuiusdam fortitudinis esse. Lunam è Planetis huic ministrare, cuius gratissimum hospitium Cancer esse perhibetur, secundaque illi die supplicandum. Ex Raphaëlis nomine atque vi, rerum aiunt omnium medicinam emanare. Esse hunc Solem ipsum, qui & Phœbus. Nam is apud Ouidium dicit: *Inuentum medicina meum est.* Leonis vnus domicilio gaudere: prima illi die vota concipienda, nuncupandaque. Ac, ne Apollinis & Æsculapij fabulas irrideamus, Iouis filius Apollo censetur, huius verò Æsculapius: ipsa nimirum Theoretice, quæ intellectum illuminat, Apollo est, Æsculapius ars ipsa. Vnde Maro:

*Tum pater omnipotens aliquem indignatus ab umbris
Mortalem infernis ad lumina surgere vita,
Ipse repertorem medicinae talis & artis
Fulmine Phœbigenam Stygias detrusit ad vndas.*

Aras igitur Æsculapio attribuitur, per quam bona comparatur valetudo: vt pote quæ in curatione ipsa versetur. Est & Zamaël, cuius munus vlciscendi, venenæque dispergendi esse perhibent, vberimæ illi bonorum omnium largitioni semper oppositus. Martem hunc esse Græci volunt, Arieti & Scorpio præfectum: tertia illi die preces faciendas. Nanaëlem mox enumerant, in nomineque id esse significatum autumat, vt Deum benignè nobis omnia respondere, ac omnia ipso horreo mortalius elargiri interpretentur. Esse hunc Venerem, qui Tauro Libraque delectetur: sexta illa die supplicandum. Zacheilem inde deprehendere, qui Dei iustitiam, & quintæ diei sacrificia, precæque procuraret: vnde nonnulli quinarium iustitiæ dedicarint. Esse hunc Iouem, nam vt Maro: *Rex Iupiter omnibus idem.* Isque, vt illi commenti sunt, Sagittario atque Piscibus præficatur. Caphzielem demum septimæ lucis curam gerere, quæ mortaliū preces sibi deprecare. Ad eo vim frigidam emanare, qua scilicet singula in inferiori mundo concreta condensentur. Nam vt calidi est dissoluere atque rarefacere, ita frigoris est solidare coagulareque. Saturnum hunc nostri vocant, qui Capricornum & Aquarium sedes habet. Sedenim vt in curru satis expatiatur, metâque ipsam ritè circumuecti, eodem, vnde cursum auspiciati sumus, reuertamur, id aliqua egere videtur elocutione, quod à Platone regna duo posita diximus. Is siquidem multò antè tempore præfagisse videtur, quæ nunc demum speramus euentura. Mundi circuitum is ab Oriente ad Occidentem Iouis esse, ac perinde Fatalem dici. Appariturum verò olim alterum sub Saturno huic oppositum, ab Occidente scilicet Orientem versùs, in quo sponte nascantur homines, & à senio in iuuentutem regrediantur. Id ita Platonici interpretantur, vt Iouem mundi animam intelligi velint, cuius lege fatali manifestus hic manifesti mundi ordo disponatur. Præterea animorum vitam in corporibus concretis ab Ioue esse, sensibûsque & rerum agendarum studio dedicam. Saturnum verò supremum inter Angelos intellectum, cuius radiis animi etiam vltra Angelos illustrentur, accendanturque & ad intellectum pollentem vitam continuè pro viribus erigantur. Quæ quoties ad vitam huiusmodi conuertuntur, sub regno Saturni agere creduntur. Sub Ioue verò, cum rerum humanarum negotiis implicantur. Plotinûsque regnare nos ait sub hoc vel illo, prout secundum hunc vel illum egerimus. In hac autem vita spontè regenerari dicimur, rursumque iuuenescere, ac in dies magis efflorescere, cum sana bene institutæ mentis optione ad meliora contendimus: de quo Paulus Apost. *Homini interior renouatur in dies.* Atque passim in diuinis literis de iuuentute nostra, quæ sit vt Aquilæ renouanda Quod si illo vnquam tempore spes affulsit vt mortales hæc essent consecuturi, nunc sperandum maximè, cum eorum omnium ingenia, quæ aliquem veræ lucis fulgorem consecuta sunt, maiorum nostrorum

Michaël.

Torquatus
ordo Gallorum
D. Michaelis.
Raphael.

Ænei. li. 7.

Zamaël.

Nanaël.

Zacheiel.

Caphziele.

Platonis
regna duo.

errores, qui tot annos vni tantum sensui adhærere, deprendere iam inceperant, omnemque studiorum suorum conatum ad veritatem ipsam conuercere, sanctiorisque disciplinas adamare. A diuuant insuper hanc proborum hominum voluntatem, sanctissimorum auctorum scripta, lucubratiōnesque & documenta, quæ de vetustatis eruta voraginibus quotidie prodeunt in lucem. Et iam ille minimè censetur eruditus, quantumlibet Græcè, Latinèque sciat, qui Iouem scrutaturus cœlestem non insiliat in currum, qui sacra non attingit, qui diuina non est imbutus disciplina, qui Christū atque adeo Christianæ institutionis volumina non assecratur, quid mysteria sibi velint, nō exquisierit, quæque ratione Deo animum asserere possit, inspicere neglexerit. Verum ille omnium optimè peritus, qui lotosas, faccæque conglutinatās alas in profluente puriter abluerit, perpurgaueritque, à terræque sublatus cœlestium Circēsiū pompam comitatus eò peruenierit, vbi sparsas manu veri Iouis fruges, donariæque percipiat, opiparæque & ipse & iugales excepti, amœnissimi laurissimique diuersorij otio perfruantur: quod qui fecerit, dubio procul intelliget reliquas doctrinas omnes, studiæque omnium reliqua, nihil aliud nisi summam esse vānitatem.

DE FVLMIN E.

OVEM igitur in alta sede conspicuum alato inuecti curru consecuti sumus. Quò verò eum esse Iouem agnosceremus, nullum manifestius signum fuit quàm fulmen eius manu prætentum: quare cū id gestaminis ad Iouem præcipue pertineat, non secus ac sella, de fulmine dicere, minimè alienum est ab instituto negotio futurum.

I V P I T E R.

Ioui cur datum fulmē.

OMNIBVS utique vulgatum est hieroglyphicum illud: *Fulmen supremi Iouis gestamen esse.* Sed ut nunc fabulas dissimulemus, veram figmenti causam afferamus: si quidem hoc ipsius fulminis naturam exprimere videtur, quod quidem ita fit. Calor interdum per refrigeratum à ventis aëra cōspersus, vbi contrariæ naturæ viribus sollicitari cœpit, sese in globum colligit, & aduersus algorem validissimè reluctatur: vrget algor ventis ingruentibus, ille sese magis ac magis adstringit, quòque angustius premitur, eò validior euadit, ac simulac extremam intentari sibi vim intelligit, totis erūpic viribus, crassiorque aëre, qui circumfusus est, disrumpit, viam sibi cum strepitu & incendio patefacit. Suprema verò illa pars elementorum, vnde calor emanat, cū Ioui sit attributa, idè illum vetustas fulgura & fulmina ciere confinxit. Signaque Iouis passim cum fulmine fieri consueverunt, cum vno quidem frequentissimè: sed & cum duobus fulminibus aliquando Ioui statua posita est: vt apud Eolidem Olympiæ Iouis Horcij nuncupata: ea quidem seuera minacique effigie, vtraque intenta manu fulmina tenebat, iuxta quam pugiles in certamen descensuri super mactati Porci exta iurabant, nihil se dolo malo facturos, aut secus quam Olympiæ leges paterebantur ausuros.

FAMA LONCE LATEQUE PROPAGATA.

Varia fulminis significata.

ILLVD verò præcipuum fulminis significatum est, vt vocem procul auditam, hoc est, famam rerum gestarum longè lateque per immensa terrarum spatia diffusam, expatiatamque præ se ferat. Transiit & illultrem præclari facinoris memoriam, in longam annorum seriem propagatam. Aegyptij enim sacerdotes huiusmodi gloriæ amplitudinem ostendere si vellent, Vocem, vt ipsi dicunt, aëris quippe tonitrum, host est ipsius fulminis imaginem describebant. Nihil enim magis, nihil validius nec terribilius tonitru sonare constat. Eaque de causa Apelles pictor, (vti in Armorum commentario diximus) cū Alexandri effigiem pingeret, fulmen in eius manu posuit, quo nominis eius amplitudinem ex rebus ab eo gestis longè lateque propagatam, & memoria nunquam intermoritura celebrem indicaret. Posita ea tabula (vt Plin. ait) in templo Dianæ Ephesiæ, 20. talentis auri picta. Eo verò artificio fuit, vt digiti eminere viderentur, & fulmen extra tabulam esse. Sedenim Lysippus statuarius factum vt adulationis plenum improbauit, quare hastam ipse in manu Regis posuit: qui quidem, si vera quis de Alexandro, non fabulas conscripserit, famam eius ne vna quidem ætate superfuturam iudicaret, necdum id assequi meritus sit, vt diuini honores ei decernerentur, datis ad Græciæ ciuitates literis, vt se decreto publico Deum instituerunt. Ea res cū matrem Olympiam etiam offendisset, magnæ integritatis feminam, Rex ipse vt inceperat excusaret, & institutum suum approbaret, insignè volumen ad matrem suam conscripsit, vt apud Cyprianum legi: quo rationes multas ostendit, Regibus suis Apotheosin decernere, atque hinc maiorum Regum memoriam seruari, indèque colendi & sacrificandi ritum inoleuisse. Sanè quidem Athenienses ipsi, qui doctrina & sapientia semper insignes habiti sunt, cū XII. tantum Deos antea colerent, Alexandrum tertium decimum appellauere, honorisque illi adhuc viuienti instituire, qui tamen vulneribus sæpè confossus, moribique tentatus: ac postremò vita functus, & mortalem ostendit, qui Deorum interim cōcilio adiectus erat. Quare Lacedæmonij literis acceptis, argutè libereque admodum more suo responderunt, *ἔτι δὲ Ἀλέξανδρος θεὸς ἐστίν, ὅς τις ἐστὶν θεός.* Quandoquidem Alexander vult esse Deus, ideo Deus, quo decreto id declaratum voluere, nullam aliam fuisse causam, neque meriti aliud cur Deificatio esset.

Alexandro

*Nimirum
Damis.
Plut. in
Alex.*

IN Augurali disciplina fulmen tam in publica quàm in priuata opera vibratum, atque etiam per nocturnam imaginem in somniis visum, celebritatem nominis, & magnarum rerum auspicia facit. Nam Olympiæ Alexandri fulmen per somnium oblatum, futuræ in filio claritatis indicium fuit. Illa enim priori nocte, qua se viro adiunxit, existimauit facto tonitru in vterum sibi fulmen illabi, ex cuius ictu magno excitato incendio, in flammam inde latè diffusam abire visum. Quid verò hic memorem Iuliæ filiæ Cæsaris monumentum ictum fulmine? Quid Euripidis Poëtæ Tragicæ, atque Lycurgi sepulchrâ de cælo tactâ? Quid Venerum murum? Quid Eutimi Piætæ, aut Horatij Coclitis, aut Probi Imperatoris, aut Taciti & Floriani statuas eodem modo afflatas? quæque huiusmodi exempla plurima declamatione, quam olim de fulminum significationibus edidimus, explicata sunt: quorum significata in hanc nominis amplitudinem accepta, tam Aruspicum responsis, quàm euentis postea comprobata reperiuntur.

ELOQUENTIÆ VIS.

QUOD verò de claris Eloquentia viris dictum, vt de Pericle & aliis reperimus apud antiquos, eos ciere tonitrus, & fulgura dispergere solitos, cum orarent, tanta erat animorum percussio & in dicentium sententia motus, tanta verborum authoritas, de sacra dubio procull lectione metaphoram sumpsere. Psalmo enim 100. suprà quartum & trigessimum canitur: *Educit nubes ab extrema terra, fulgura vertit in pluuiam.* Vbi per nubes viri sancti intelliguntur, per fulgura verò persuadendi vis, per pluuiam eloquentia: de quo plura alibi. Et quod alibi Dauid: *Vox, ait, tonitru tui in rota,* eo hieroglyphico significat Euangelij voces, quæ de cælo diuinitus intonaturæ essent, & vniuersum terrarum orbem (id enim rota est) commoturæ attonitumque reddituræ. Eodem modo per fulgura verba Christi signari tradit Eucherius, eoque spectare Psalmi dictum: *Et fulgura multiplicauit & conturbauit eos,* de Iudæorum confusione, qui ei nulla in re vnquam resistere potuerunt. Et Hieronymus primis Hebræorum castris, *Ramesen*, tonitru gaudium interpretatus, diuina verba, & quæ voces sunt in sacris literis, per tonitrum accipi docet, quod cælis editæ excipiatur. Fulminis verò radij descripti, quæ ipsæ coruscationes sunt, ad eiusdem Euangelij pertinent claritatem & famam, de quibus Psalmo: *Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terrarum.*

CLEMENTIA.

Iulij Medice Clementis Septimi Pæt. Max.

IN Antonini Pij, atque etiam in aliquot Neruæ numis cernere est fulmen in toto collocatum, quod manifestum & pulchrum admodum est clementiæ signum: arguit enim offendendi potestatem penes ipsum Imperatorem esse, verum ob eius clementiam quiescere: quod perinde est atque illud, quod Apum regem aiunt aculeo quidem præditum esse, verum eum in vulnus nunquam exeri. Primâ verò huius virtutis laudem ætate nostra tulit Iulius Medices Princeps noster, qui simul ac bonorum in eum studiis inclinatis Pont. Max. electus atque salutat⁹ est, omnium statim, & earum quidem atrocissimarum iniuriarum oblitus, iis omnibus euestigid⁹ pepercit, quod aduersarios habuerat iniquissimos, quos hostes totius vitæ cursu perpeffus erat infensissimos, quique non bonis tantum & fortunis eius, sed & vitæ modis omnibus insidiari sæpius fuerant. Quare Clementis nomen, vt tantæ mansuetudinis pignus, perpetuumque monumentum, assumpsit ita summa totius vitæ moderatione conseruauit, rēque probauit, vt Christianū demum Pontificem mortales intueri se profiterentur. Sed enim cum nobis de tanti Principis laudibus loqui non liceat, qui eius auspiciis annos aliquot in hominum luce versati sumus, negotium aliis relinquemus, eam fuisse nostri Principis clementiam profefsi, vt vel hostes ad eam æternis literarum monumentis celebrandam impulsura sit.

*

PIERIVS VALERIANVS

AD IOAN. BAPTISTAM

MONTANVM. DE IIS QVÆ PER

SOLEM, LVNAM ET STELLAS

SIGNIFICANTVR.

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER QVADRAGESIMVS QVARTVS.

SCRIBIS, Clarissime vir, vidisse te lemmata quædam mea in breue admodum compendium redacta, de Hieroglyphicis: quæ per Stellâs apud Ægyptios sacerdotes, in doctrinarum suarum arcanis habentur: quod ut ad se mitterem Reuerendissimus Cardinalis vtriusque nostrum alumnus Hippolytus Medices, tantopere flagitauerat. Addis insuper, cognouisse te rei istiusmodi argumentum non in ea tantum schedula contineri, sed à me longè copiosius conscriptum. Rôgas itaque, ut rei totius Commentarium ad te mittam. Nam quicquid erat, ad figurarum tantummodo formam spectabat, quibus pictor videretur in Iulio illo fidere adornando, cuius celebritatem Hippolytus ipse tanto studio fouet. Nimirum video te, Montane eruditissime, Leonem ex vnguibz estimare voluisse: at in re mea non Leo, sed Musculus continetur, qui se olim apud Mythologos pro Leone ausus est venditare. Quantulumcumque tamen id sit, quod ego prestare poterim, officij mei fuit, omni posthabita cunctatione, obsequi viro, tum à primis studiorum nostrorum annis amico, tum etatis totius demum cursu mihi semper admirando, tam in Philosophie, quam artis Medice peritia, quam etiam in cultioris eruditionis elegantia, seu Græca, seu Latina quis possit, politissimo. Accipies igitur Stellarum hieroglyphica, prout à me fuerunt interpretata. Sed nostri Stellâs sine Luna desolatas quodammodo videri. Nam quò illa rerum quæque suarum semina conspergant, nisi in Lunaris orbis paratissimum, ut ita dicam, horreum condantur, quæ postmodum illa quasi sequestra terris demum indulgeat, aut potius vberimè largiatur? Sed neque Luna neque stella sine Sole sui còpotes esse possunt: quare Sol quoque his adnumerandus, imò anteponendus. Ridebis, scio, non erubescere me, quod ausus sim de Sole, de Luna, de Stellâs apud talem tantumque virum totius Encyclopediæ decus & ornamentum verba facere: sed id me consolatur, quòd tu, ut hæc ad te darem, iusseris: quare si quid hæc attulerint tedij vel molestiæ, uni tibi qui crabrones irritaris imputat. Vicumque, si leges hæc quæ sunt per nos in omnem veluti corpus hinc inde collecta, opto non ea tantum quæ me longè accuratius legeris, in memoriam tibi reducant, verum etiam te Pierij tibi deditisimam memorem asidue faciant.

DE SOLE.

CELESTIVM corporum quæ die nocteque micat, significationes dicturi, rationi consentaneum esse duximus à Solè ipso dictionem auspicari: quando nisi Sol esset, neque Luna, neque Stellæ ullæ conspicuæ essent, ut doctrina est Astronomorum, & res ipsa indicat. Cùm itaque Sol reliqua huiusmodi corpora lumine illustret suo, nostrisquæ videnda oculis offerat, ab eo, utpote lucis arbitro, initium meritò faciemus.

DEVS OPTIMVS MAXIMVS.

THEOLOGI tam vetustæ Religionis, quam nostræ pietatis interpretes, Deum Opt. Max. & vnum & lumen, & bonum appellauerunt. Eaque ratione Sol cùm sit vnus, vnde illi nomen, quippe à solitudine: sit lumen, ut sensu manifestum est: sit bonus, ut quotidiano cernitur experimento. Dei ipsius hieroglyphicum, nullo alio signo addito, perhibetur. E profano verò cultu ante omnes Persæ, reliqua Deorum omnium, quam gentes ipsæ venerabatur, cetera reiecta, Solem Deum esse vnicum arbitrabantur, ita ut nullâ Diis templa condenda esse crederent, ea indigiti ratione, quòd vni Soli, quem colerent, vix mundus ipse sufficeret. Pythagoras tanta eum veneratione profecurus est, ut aduersus eum nefas esse dixerit lorium effundere: utpote quem omni cultu dignum arbitraretur. Et Hesiodus præceptum hoc summa religione obseruandum adhortatur. Ominino autem Gregorius Theologus id

R r

Macrob.
li. i. ca. 2. in
Som. Scip.
Sic omnes
Deos referri
ad Solem
probat Macro.
Sat. li. i. cap. 17.
Πρὸς τὸ ἡλίον
τετραμένον
μὴ θυγέειν,
Aduersus
Solē ne me-
ijō.

esse Deum dicit inter intellectuales creaturas (his enim locutionibus vtuntur qui diuina tractant) D quod Sol inter sensibiles. Quæ verò de Solis similitudine cum Deo referuntur à Ioanne, à Paulo, ab Hierotheo, absolutissimè verò à Dionysio, qui horum documenta literarum monumentis quàm diligentissimè commendauit, cum ea quotidie per templa scholâsque omnes commemorata recitentur, ea hic ego duxi prætereunda, Phœnicum interim & Ægyptiorum inuentis gratularus, qui primi omnium, vt Eusebius memoriæ proditum ait, Solem & Lunam & Stellas ita esse Deos intellexere, vt eos tantùm gignendarum abolendarumque rerum omnium causam affirmarent, quod iis congruit, quæ Plato Legum xii. de Parcis philosophatur. Nam & Anaxagoras Solem *μὲν δὲν* esse, hoc est. ferrum candefactum, arbitratus est, atque ita omnia ex eo igni conformarique affirmabat. Ferrum enim ita dispositum, in quod volueris opus informabis. Magnificentius Euripides Anaxagoræ discipulus, cum eodem sentiens, Solem Auream glebam appellauit. At Socrates apud eruditissimum optimûmque Xenophontem eos reprehendit, qui Solem Deum posuere, luménque eius & formam ad Deum Opt. Max. refert, quòd omnis eius potestas & magnitudo à Deo sit, à quo vnà cum Luna fuerit creatus. Eaque ratione reprehendit & Homerum & cæteros omnes, qui Solem vnicum esse Deum crediderunt.

*Ἰσὸς μὲν
δὲν οὐρανὸν
& τὰ πύρρην
Solem candens
ferrum esse ac penitus
ignitum
D. Lucr. in
eius vita.
Socratis pia
opinio.*

V N I T A S.

S Iquid autem est in rebus, quæ nostris obiciuntur oculis, quod vnitatem significare possit, nempe Sol is est: id quod, vt dicebamus locutionis etiam etymon attestatur, à solitudine deductum, siue potius à Sole ipso fiat solitudo. Sapienter itaque Alexander Macedo Dario amicitiam perenti respondit, nec mundum duobus Solibus posse regi, nec duo summa regna saluo statu terrarum haberi posse, quam sententiam ex Aristotelis Ethicis sibi desumpserat, qui discipulo adulatorus, tum E hæc, tum illam præcipuò Homeri sententiam prætexerat:

*Διὸς Ἀλε-
ξανδρί Μα-
κεδονίς.*

*Non est bonum
plures
authoritatē
habere, sit
unicus prin-
ceps ac Rex.*

Οὐκ ἀγαθὸν πολὺ κτερεῖν, ἥ τις κύρην. ἔστω, εἰς ἑσπλῆδς.

Quòd verò Solem in rebus egregiè vnum esse dicebamus, extra res Deus quoque vnus, & τὰ εἰς cognomento ab Orpheo, à Platone, & à nostris agnoscitur.

V E R I T A S.

E T qua ratione Sol vnus est, eadem est veritatis hieroglyphicum, duplicia enim & multiplicia sunt veritati contraria. Simplex igitur sit, necesse est, quod verum censeri debeat. Hinc nudum effingitur ipsius veritatis signum: & quia omnia habet in conspectu, ex eo præcipuè veritas est. Hinc Pythagoras πᾶσι τῶν ἡλίου τέλει καὶ μὲν, quempiam loqui non debere monuit, facie scilicet contra Solem versa, quod non esse manifestis repugnandū significare contendunt, neque hominē loqui ferē posse, quòd vnde cūque verum, sit cum omnem hominem diuinæ literæ mendacem esse dicant. Sanè de iis quæ liquidò patent, apertamque in se continent veritatem, dici solet: *Meridiana esse luce clariora.*

*Et Veritas
munda ab Ho-
ratio libr. i.
Carm.
Aduersus
Solem.*

C H R I S T V S.

A T sacre passim literæ C H R I S T V M per Solem imaginari tradunt, vt illud: *In Sole posuit tabernaculum suum.* & *Exijt de tribu Iuda cuius signum est Leo Solare animal.* Plato in Repub. vt solet mysterijs suis inhaerescens, & Prophetarum, quos adiit, & audiuit, oracula depromens, Solem visibilem Dei filium appellat: quippe qui Deum ipsum exscribere non audeat, & à quoquam fieri posse diffidat. Atque identidem intelligendum, quòd vbique Christus ipse profiteretur hominem imaginem esse inuisibilis filij, qui si lux est vera, quæ mentem omnem illustrat, expressissimum habet simulachrum hunc Solem, qui est lux imaginaria illuminans omne corpus. Hinc patiente Christo aduersa Luna deficiens, consensum nobis lux naturæ perspicuè commostrauit, nōsque iure optimo diem, qui Soli à Mathematicis ascribitur, eū Domini vocitamus, & eius cuius sacrum dedicamus, vel hinc ostendentes: non esse cur amplias corporeum Solem, vt olim Gentes, colamus, quasi Regem cæli, & dominum, atque mōderatorem, posteaquàm Sol inuisibilis, coæternus Patri, & coæqualis, per quem & cælum & terra condita sunt, sitos in vmbra mortis homines illuminauit, estque, vt cum Simeone absoluiam, lumen, quod è gentium oculis tenebras discutiat, & electo populo gloriam afferat, nullo vnquam tempore defuturam. In aliquot antiquorum numis cernere est humanum caput radiis circumquaque diffusis, cuius inscriptio est, O R I E N S. Siue igitur pro Sole, siue pro regione, vnde Sol oritur, imago ea recipiatur, vtroque hieroglyphico Christum referre videbitur, de quo Zachar. Propheta: *Ecce vir, O R I E N S nomen eius, qui dominaturus esset super solio suo.* Alter quoque Zachar. antiquum hoc dictum attestatur: *In quibus nos visitauit, ait, Oriens ex alto, vt eos qui sedent in tenebris & in vmbra mortis illuminaret.* Ideoque istam vox, quàm imago Orientis, Assertorem nostrum significat, ait Eucherius. Exorientis autē Solis imago altera erat apud Ægyptios sacerdotes, Lotos quippe arbor aquatica, vbi infans in ea conidentem figurasset. Hinc vtrique vapores illos matutinos, qui à Sole mouentur, strictiori quadam aura refrigerantes potius quàm adurentes intelligi volebant. Cæterum ego significatum hoc, vt exortum lotos indicet, inde sumptum crediderim, quòd ea ante Solis emersum implicata folia habeat, quæ quidē ita sensim exsnuantur aperiunturque, vt magis ac magis tollitur

Dies Domini.

*Mayheo-
lus in Dio-
scoridæ cap.
109. lib. 4.*

A tollitur iubar Solis. Maximè verò panduntur, vbi medium is iter emensus est. Eodem vero decedente, folia ipsa vicissim contrahuntur, complicarique incipiunt ac insinuari, veluti nulli patère velint præterquam nūmīni quod venerantur, atque ita quibus liceat modis, eo abeunte, sese intra claustra cohibeant. Quod, vt Proclus a it, obseruatū à Magis, vt sacram omninò eam Apollinī crederent, effecit.

RESIPISCENS.

HABET & Aurora suum hieroglyphicum, quod aperire non pìgeat. Per eam siquidem vir ostēditur, qui de voraginibus emergens, prauorum operum, & erroris cæcitatem derelinquat, & ad iustitiam & lucis puritatem euehatur, quæ sententia eiusdem est quem suprà citauimus, Euehctij.

Hinc Hierarchia & Monarchia à Canonicis duobus Luminariis coparatur.

CLARITAS.

ASOLIS verò claritate, viros omnes insignes, qui vel rebus præclarè gestis patriam illustrarunt, siue sublimiori aliqua doctrina mortale genus (quod egregiè tu facis, inquit) erunt, aut vitæ sanctioris exemplo reliquis fuere documento, quò veram possent assequi beatitudinem, LUMINA nuncupare mos est. D. Ambrosius Luminaria, sanctos inquam homines, inter mortales versatos ait. Illi enim veræ participes lucis, eas animas quas erudiebant ab ignorationis tenebris educētes, luminaria non iniuria nuncupati sunt. Ita gentes reliquæ viros, qui præclari nominis essent, nomine Luminis appellarunt, vt Latinus Rex apud Maronem queritur, *Lumina tot cecidisse Ducum.*

Æne. li. ii.

IMPERII MAIESTAS SVMMA.

B PVD eodem Persas, quos paulò antè nominauimus, quorum quidem disciplina recentior omninò fuit, deducta ad res humanas similitudine, Sol cum penes quem summa esset Imperij maiestas, indicabat, Solémque in eius sublimitatis homines signa dare persuasum habebant. Vnde etiam apud Maronem:

Ille etiam extincto miseratus Cæsare Romam

Tunc caput obscura nitidum ferrugine texit.

Georg. lib. i.

Et vltimo Domitiani tempore corona quædam Iridi similis Solem circundedit, quæ lumen eius ac radios obscurabat: quod portendebat, vt Arioli interpretabantur, fore vt is Imperator à Stephano iugularetur.

HVMANA VITA.

TANTVS verò est Soli cum humana vita consensus, vt is claritate sua insignis, vitæ identidem nostræ tranquillitatem: obscurus autem obnubilatusq; rerum nostrarum perturbationem ostēter. Hinc apud coniectores inuenias, quod etiam vester Hippocrates Medicis non otiosè obseruandum præcipit: *Si visus Sol in somnijs obscurari, occultare vè, aut nusquam apparere, periculum instare vt agrotus vitam amittat. Si verò vim alicuius insequentis ipse Sol aufugiat, decumbentem in furorem agi præcipitem.* Mentis enim lumē eo signo labefactari, inquietari, ac loco exturbari suo. Quæ cum quis imaginatus fuerit, sollicitus admodum est Hippocrates, vt agrotò certa victus ratione obuiam eatur. Tantam verò Sol prærogatiuam in iis, quæ ad nutriendi rationem spectant, habet, vt Physici omnes ex calore & humore nostrum constare incrementum asserant. Nam & Heliodorus posteaquàm fluuiorum quorundam nomenclaturam absoluit, subiecit mox: hos esse qui mortale genus enutrient, vnà cum Sole. Interpretes addit: *Aque enim & Sol nutriendi vim habent, eorūque beneficio res aluntur & crescunt.* Inde Catullus de flore quodam viuido:

Dum mulcent aures, firmat Sol educat imber.

Ariem li. i. cap. 36.

ANNVS.

APVD Aruspices Sol annorum significatur habet, quorum ipse Dominus est. Quòdque ad hanc rem facit, Cyri somnium memoratur, qui scilicet imaginatus per quietem sit Solem ter manibus apprehendere frustra appetiisse: siquidem conuolebat se Sol, & elapsus abire videbatur: hinc Magi dixerunt, cum triginta annos regnaturum, quo scilicet tempore Saturnus Solem eodem assequitur puncto, vnde sinuul deserti cœperat. Id vtrumque interpretatum fuerit tamen ipsis commentum placuit.

GRÆCI.

ÆGYPTII vates per Solis imaginē Græcos in prodigijs intelligi tradidēre, cuiusmodi rei nota est historia. Cum Alexander Macedo Tigrin fluuium superasset, paulò post Luna prima vigilia defecit, deinde sanguinis colore suffuso, lumen omne fœdare visa est: quod Macedones laborum pertacti diuini arbitrabantur, rēq; ad omnium desperationem processisset, nisi vates Ægyptij quorū doctrina omnis per rerum imagines explicabatur, affirmassent, bene sperandum esse, quòd Sol Græcorum, Luna Persarum indicium esset: idēoque ruīnā stragēque eo ostento illis gentibus portēdi, quorum signum laborare visum esset: quod effectus postmodum cōprobauit. Interferere autem hieroglyphicis prodigia, somnia & ostenta licet, quia manifesta inter se congruunt germanitate.

Genesis
cap. 37.

SED vt ad hieroglyphica nostra redeamus, cum Sol generationis arbiter existat, Luna veluti lac humorem sufficiat ad nutrimentum, liberi vitæ lumen à patre sortiantur, non temerè apud Hebræos Iosippus puer imaginatus est sopore oppressus se à Sole Lunâque & stellis vndecim adorari: nam quod Patrem simul & matrem, ac fratres toridem in olim facturos, tunc ostensum, euentu postea comprobatur, cum illi annonæ Præfecto, & maxima quæque negotia Regis in Ægypto administranti, cum nondum eum agnoscerent, procubuerunt.

P R Æ G N A N T I A.

SED quod ad partus attinet, manifestissimo hieroglyphico id Ægyptij figurare consuevit, apud quos bipartitus Solis orbis, in media cuius scissura Stella imposita esset, humanum fœtum in prægnantis mulieris vtero significabat: non ea tantum de causa, quod vterum in corpore medio situm solari corpori ob rotunditatem æquipararent, sed quia Sol conceptus omnes irradiationis suæ viuificat: à quo vitalis virtus præcipue demanat, quod quidem Aristoteles Physicæ Aufcultationis secundo affirmat: gigni hominem ex homine & Sole professus. Veluti verò Stella lumen à Sole mutuatur, ita fœtus in vtero alimentum à matre consequitur. Neque huius eruditionis imperitus Lucretius, cum Epicurum illum suum mortalibus vitæ tranquillæ initia dedisse conaretur ostendere, mortales reliquos Stellas dixit, Epicurum verò Solem appellauit, his versibus:

Ipsè Epicurus obit dæturso lumine vitæ,

Qui genus humanum ingenio superauit, & omnes

Restinxit Stellas, exortus vti aëris Sol.

Cur Solis
ortu Stelle
extingui
videantur.

At dicet aliquis: Si Sol exortu suo Stellas omnes extinguit, quomodo illis lumen mutuatur? Quibus responsum facio, accidere id ex oculi nostri imbecillitate, qui luce illa omnium maxima perstricti, minora nequeant lumina conspici.

D E L V N A.

TQVÆ hæc de Sole dicta sufficiant, non enim omnia prosequi volui, quæ super eo dici potuissent ab instituto hoc non aliena: sed occupationum tuarum ratio mihi habenda fuit, publicæ quippe professionis, lucubrationem tuarum peculiarium sollicitudinis quam pro laborantibus, quotquot opem implorant tuam, benignissimè suscipis atque accuratissimè, à quibus si longiore sermone auertere te voluissim, in alicuius omnino commodum peccassem. Ad Lunam igitur breuiter examinandam aggrediamur.

N A T V R A H V M A N A.

Luna ac ho-
minis cõ-
nẽntia.

Diog. La-
ërtius in es-
sã.

SOLE pro sublimioris naturæ imagine constituto, fuere qui per Lunæ hieroglyphicum naturam humanam exprimi dislicerent. Nam quod hæc è limo terræ constet, terra etiam lunaris globus esse perhibetur. Pythagoras enim Lunam modò Terram cœlestem, modò terrestre cœlum appellabat: ac terræ similem eam dicit Aristoteles. Varia est præterea Lunæ facies, diebusque singulis, immutata conspicitur, neque variantiæ quicquam magis obnoxium, quàm rerum humanarum conditio. Quinetiam si vniuscuiusque hominis vultum intueamur, nunquam aut rarissimè hæc & illa vice eundem esse conspiciemus, modo enim irarum, modò lenem, modò tristem, modò hilarem, modò hoc, modò illo affectu perturbatum comperiemus, ac prout diuersæ rerum imagines animû perculerint, ita variæ in vultu figuras conformabunt. Hinc inter magna naturæ miracula de Socrate fertur, eum eodem semper vultu conspectum. Ad hæc, vt quæ tam manifesta sunt, missa faciamus, cupida lucis Luna, cupidum intelligendi (ea enim lux est) mortale genus. Eam modò Soli suo adiunctam, modò abeuntem, modò redeuntem aspicias. Animus quoque noster nunc ipsius veritatis lumini copulatur, nunc longè recedit, nunc ad veræ rationis intellectum facta repetitione reuertitur. *Aberare enim hominum est, & septies in die vel iustus cadit.* Luna ea semper parte clara, conspicua, & illustris est, quæ Solem aspicit: obscura verò, caua & inanis parte ea, quæ diuertit à Sole. Homo qua se parte conuertit ad Solem suum, micantissimis radiis velut alter Moses illustratur: ab eo verò auersus aliò, turbulentissimis omnium errorû tenebris offuscatur. Hinc dies à Deo dictus Neomeniæ, nouæ quippe Lunæ, quem festum celebrare debeamus. Quod eò spectat, vt intelligit Adamantius, quando lex vetus vmbra futurorum est, quod Apostolus Paulus ait, eandem ipsam memorâs Neomeniam, vt intelligamus iustitiæ Solem Christum esse, Lunam verò Ecclesiam, quæ lumine ipsius repletur, ac cum Soli suo iuncta fuerit, eique penitus adhæserit, tum festum diem agit Neomeniæ.

P I O R V M C O E T V S.

IGITUR Theologi, qui Christum Soli æquiparant, in quo sit sensibilis humanitas, & diuinj luminis imago, iidem per Lunam piorum, vt dictum, vniuersitatẽ intelligunt: cum nulla sit gens, nulla natio,

A natio, nulla sectæ cuiuslibet congregatio illustrata lumine, nisi quæ, vt in Sole Luna, Christi radio verberatur. Eucherius quoque Lunam Ecclesiæ dicit hieroglyphicum, nempe quod in hac mundi nocte resplendeat. Et quoniam defectibus mensuris imminuitur, & faciem quotidie variat, nostræ sit etiam symbolum imbecillitatis, de qua superius.

Æ T E R N I T A S.

A P V D Gentes præcipuum erat Lunæ significatum, æternitatis hieroglyphicum haberi: propter eà quod, cum defecisse videtur, noua iterum fit, sapiusque anno toto iuuenescit. Quare scitè admodum Horatius, cum breuem & imbecillam humanæ vitæ conditionem lamentatur, ait:

Damna tamen celeres reparant cælestia Luna.

In Faustinae numis aliquot simulachrum est, quod læua pallam sustinet, dextera auiculam cum Luna supersidente porrigit: inscriptio, Æ T E R N I T A S. Alibi enim diximus eam in Marci adulationem relatum inter diuos à Senatù. In numis etiam aliquot Seueri Alexandri Aug. simulachrum videre est, quod dextera nouam Lunam attollit in sublime, inscriptione addita, P E R P E T V I T A T I A V G. Ægyptius auror Horus ad huius hieroglyphici supplementum & Solem adiecit. Et Catullus noster, quæ de Luna dixit Horatius ipse de Sole dixit:

*Soles occidere & redire possunt,
Nobis cum semel occidit brevis lux,
Nox est perpetua una dormienda.*

B Causa verò cur per hieroglyphicum Solis & Lunæ Ægyptij sacerdotes perpetuitatem significarent, ea perhibetur, quod eos perpetua esse rerum elementa arbitrabantur: quippe quæ virtute propria inferiora omnia generarent, conseruarent, & perennare facerent. Huius ergo perpetuitatis, quæ semper fuit, est, & futura est in Christo, Psalmographus memor, futurum scripsit, vt Christum populi omnes reuerentur per generationes omnes, quandiu Sol & Luna circuitu se conuoluerint. Et Cabalistæ vigesimam illam intelligentiam agnoscunt à perpetuitate desumptam, quæ per meatum Solis & Lunæ quotidie continuatur. Vita porro nostra (vt id identidem repetamus) eorum regimine ducitur, cuius cum duæ præcipuè partes sint, exque maximè propriæ, sentire, & crescere, quorum alterum Græci *αἰσθάνεσθαι*, alterum *φύσσειν* dixere, sentiendi vim à Sole, crescendi à Lunari globo sortimur: atque ita vtriusque luminis beneficio hæc nobis constat vita, qua fruimur. Denique humore vnus, & alterius calore sustentatæ rerum species progignantur, æternæque sunt. Ad hoc faciunt plerique Cornelii Saloninae Augustæ numi, cuius caput ex noua Luna prodire videtur, à quorum tergo modò F O E C V N D I T A S, ob id quod modò dicebamus: modò I V N O, quod eadem Lucina est: modò P V D I C I T I A, quod Iuno, Luna, Diana, & idem Proserpina numen inscriptum apparet. Horum omnium summam Catullus ita breuiter colligit.

*Tu Lucina dolentibus
Iuno dicta puerperis,
Tu potens Trivia & notho
Dicta lumine Luna.*

*Tu cursu Dea menstruo
Metuens iter annum,
Rustica agricola bonis
Testa frugibus exples.*

Quod verò ad huiusmodi fecunditatem facit, plerique cælum omnium terra nascentium patrem arbitrati sunt, terram verò matrem. Ipsum autem æthera propterea patrem, quod aquarum lapsus inde cadentium seminis vicem præbeant: terramque matrem, quod matris vice has excipiat, & inde pariat. Eadem de causa Lunam, quippe quæ totius humoris domina perhibetur quasi virilem operam in eo sumministrando præstet, à multis Lunum virili genere vocitatum reperias, quod professus est etiam Tertullianus. Et Cornelius Seuerus, quem Charistius citat, Phæben epitheto generis masculini adiecto dixit:

Ignem iam cælo lucebant sidera, Phæbe

Fraternis successor Equis.

Quamuis non desint Grammatici, qui eruditionis fortè istius ignari, putent S V C C E S S O R æminino etiam sexu dictum ab antiquis: vt, *Autorego audendi*, de Iunone. Verum illud probabilius est, quod aliquam sapit eruditionem. Sanè inueteratum esse constat apud Carrenos Mesopotamiæ populos, eum qui Lunam muliebri nomine ac sexu nuncupadam putasset, eo supplicij genere damnatù iri à Natura rerum omnium arbitro, vt is mulieribus addictus, eis semper seruire cogeretur. Qui verò marem eam esse credidisset, futurum vt vxori semper suæ dominaretur, neque vllas vnquam mulieres insidias pateretur. In Hebræorum arcanis, quæ Cabalistica vocant, omnes siderum idearumque cælestium virtutes Lunari corpore suscipiuntur, à quo postea, vt diximus, in inferiorem materiam vt genitale semen immittuntur rerum species, fructus, animantia, nouatúsque omnes per elementa singula progeneraturæ. Alibi simulachrum Panis, quod Panopoli viscebatur, attingimus, eo gestu factum, vt Lunam à dextera sitam flagello verberare videretur: quippe vt quæ apud eam quasi in penum vt quandam reposita essent, rerum semina loco & tempore depromi flagitaret.

M E N S I S.

Q V D si Lunam Ægyptij deiectis infra cornibus pinxissent, hieroglyphico eo mensē significari prædicabant, cum palam sit eam in ortu cornua surrigere sursum versus, eo præcipue

*Faustinae
Seueri A-
lex. numus.*

*Per Solē &
Lunam cur
perpetuitas
significatur.*

*Lunæ mor-
taliū cor-
porum au-
torem &
conditricem
vocat Ma-
cro in Som-
Scip. libr. i.
ca. ii.*

*Vt Aspinj,
Solē Adad
nomine, tā-
quam Deū
potentissimū
venerantes,
& terram
romine A-
tagartimibis
duobus om-
nia tribuē-
tes.*

*Luna ma-
sculino ge-
nere.
Carenū mos
notandus.
Mensis Lu-
ne annus
est, nam &
à Luna mē-
sis dicitur.*

*Macro. in
Som. Scip.
libr. 2. ca. ii.*

tempore, quo signa Zodiaci vel recedunt, vel oriuntur, quod pars inferior tantum, eaque oculis nostris minima, propinquo occidente Sole, conspicua sit Ad coitum verò properantem, sub septimū & vicesimum itineris decursi diem planè manè cōspectam, deorsum cornua dimittere: duobus enī relinquit, quos in assequēdo Sole, eoque mox prateriundo consumit, omninò lateat, tertio sese incipit ostentare. Hoc eodem significato Poetæ quoque, Mensem intelligunt, vt illud: *Luna quater latuit: atque eodem modo apud alios passim.*

Æ G Y P T V S.

Antonini
Augusti. Pij
nummi.

INT. Antonini Aug. Pij pp. numo, qua parte inscriptio est, ALEXANDRIA, videre est humanæ figuræ signum, quod ambabus manibus Lunam affectet apprehendere : siue sit is adorationis gestus. Ea autem cornibus infrà deicētis sita est, tribus in conuexo cornu culis, duobus infernè, quæ veluti guttulæ pendentes sunt. A pedibus postica parte, spicæ tres fructu prægrauidæ conspiciuntur: ab antica : Crocodilus humi repit, capite in simulachrum id reflexo. Quæ omnia, vt hæ partes alibi declaratæ sunt suis quæquæ locis, Ægyptum ipsam significare, etiam si non adesset inscriptio, Alexandria, nulli dubium relinquitur.

S O P H I S T Æ.

VARIETAS autem Lunæ, mutatis quotidie faciebus, adeò conspicua, ansam dedit, vt nonnulli sophistas per Lunæ hieroglyphicum intellexerint : & Ægyptij Sophistæ quando Luna Ægypti symbolum est, cuius provincie Isis domina perhibetur, toto opere notantur. Alia tamen ratione Clitomachus, vt apud Stobæum legere est, Dialecticam Lunæ æquiparauit, quæ nunquam eadem facie sese mortalibus ostendet, nunc accretione, nunc diminutione luminis assidue variante, nunquam interquiescat.

I N S I P I E N T I A.

Hinc forsâ
insipientes
quin & in-
sani lunati-
ci, quod nati
inter lunio.
Iul. Firmic⁹
lib. 4. Mat.

NOSTRI huiusmodi varietatis ergò insipientiam per Lunæ simulachrum indicarunt: quippe cum propter vniformitatis effigiem, veritatem, propter lumen in Solis corpore, ratione firma præditum intellectum innuerent. Contrà per Lunæ varietatem, & nothum lumen, inconstantiam mentis accipiebant. Vnde Salomō Sapientia: *Sapienter sicut Sol permanet, insipiens autem sicut Luna mutatur.* Et Matthæi locus de iuvene lunatico, qui nonnunquam in ignem, nonnunquam in aquam cadere confueuerat. Quod si irahas ad spiritum, animaduertas in talibus impetus quosdam quasi bonorum operum surrepentes, ita vt laudandi videantur, ab iis tamen qui dilucida in eis interualla non agnouerunt: rursus enim eos minui videas, quodque videbatur in eis lumen, non est diurnum, sed nocturnum lumen, quod quidem vsque adeò imminuitur, vt iam penitus deficiat. Atque ij nonnunquam in ignem cadunt, id est, in ardorem concupiscentiæ, in veteres excarescentias, in vlciscendi cupiditatem, in pecuniarum amorem, & vitia reliqua. Nonnunquam in aquam, hoc est, in lubricas mortalium curas, in perseuerandi desperationem, in ambitionis fluctus, ciuilesq; vndas perpetua instabilitate exagitaras. Humana enim vita, vt alibi ostensū, marinæ instabilitati plurimum assimilatur.

P E R S Æ.

QUOD verò Luna Persarum hieroglyphicum esset, superius ex ostento dictum, & quid super eo senserint Ægyptiorum Magi.

N O B I L I T A S.

Προφ' αὐτοῖς:
Sed hæc o-
stentatio illis
probò fuit.
Nam & Βασιλεῖς
Βασιλεῖς
τοῦ διχῆ.
Ἀρκαδίου
γε-
στamen.
Idem obser-
uatum ἀνο-
μισμῆς μα-
γιστράτις
Constitū-
πολιτῆς.
Nicta au-
tore.

PERVULGATVM & illud est, Lunæ gestamen apud Arcadas nobilitatis hieroglyphicum fuisse: qui quidem Profelenes ea de causa nuncupati sunt, quod ab Deucalioneo diluuii primi ipsi Lunam inspexisse nascentem se credidēre: quodque putarent vniuersum humanū genus aquis obrutum perisse, & se rursus originem propagationis emanasse. Erat verò gestamē id, quo vti soliti Arcades, fibula in Lunæ cornua porrigentis speciem, qua calceamenta connectebantur: de qua scommaticum Herodis dictum fertur in Bradeam vxoris fratrem, qui cūm generis sui nobilitatem æquo verbosius apud Romanos ostentaret. *Natu*, inquit Herodes, *generis tui nobilitatem in astragalis gestitas.* Quin & Romanis, qui nobilitate præstarent, gestandi lunulas morem fuisse Plutarchus tradit, nisi satis sit Martialis dictum, lunatam pellem appellantis calceum in hanc sententiam. Et de Quintiliano Rhetore apud Iuvenalem habetur:

-- & nobilis, & generosus

Appositam nigra Lunam subtexit alute.

Sunt qui causam huius gestaminis eam commenti sunt, vt sic admonerentur considerandam esse rerum vicissitudinē, quæ præsertim in Luna spectabilis est, ne solo nobilitatis nomine nimium turgescerent.

A

DE STELLA.

ED iam locus exigit, vt Stellas tuas aggrediamur, quarum significata recēscere, rationē- que reddere, nostrā potius fuerit indaginis, quā alterius cuiuspiam inuentum: cum prae- fertim in restituendo contextu paucissimorum admodū verborum, quae Stella super apud Horum Aegyptium tradita inueniuntur, cura laborque non defuerit. Sed est omni- nō in damno libellus ille, tam in vulgatis Aldina impressione, quā etiam in manuscriptis exampla- ribus, quorum nobis copia fuerit. Sed iam ad rem ipsam.

VNIVERSI DEVS.

B

APVD Horum igitur legas Stellam hieroglyphicū esse Dei, neque ferē quid ampliū: quare neceffe est rem ipsam paucis his inclusam verbis, manifestius & latius aperire. Etenim cū Aegyptij luctamen & concertationem, quam Deus Opt. Max. in cōlestibus orbibus, aduerso motu atque eo etiam vario concitatis, instituit, contemplantur, neque id alia quāpiam ratione deprehen- discent, quā Stellarum motu, earūque praeipue, quas vices assidue variare manifestum, rapique vniuersam mundi superioris machinam ab exortu occasum versus, vertigine supra mentis captum citatissima, ac nisi res ipsa quoti die fidem faceret, prorsus incredibili: obniti verō contrā, ab occasu exortum versus sphaera octo ex iis, quae nobis innotescere potuerunt, easque prout magis minūse à centro distant, pro ratione sua eō fegnius aut velocius ad metum properare, nimirum feri hae absque Deo minime posse crediderunt. Quis enim tantarum molium rector constitueretur, qui certo tem- porum spatio omnia gubernaret, nisi mens suprema omnium arbitri haberetur? Cū igitur per Stel- las potissimum in Dei ipsius cognitionem peruenissent, ipsius vniuersi Deum, per signū idem ipsū, quo rem deprehenderant, significare instituerunt. Ideoque stellae hieroglyphicū pro mundi totius Deo ponere voluerunt. Sententiam verō hanc Romanis etiam placuisse, possum ex eo conicere, quod in Pertinacis numo simulachrum est, manibus versus ingentem Stellam ad cælum sublatis, cum inscriptione: PROVID. DEOR. COS. II. Itaque illi Diis gratias agere professus, quorum pro- videntia rerum potitus esset.

Nam Aegyptij primi planetis & stellis fixas deprehen- dere. Macro- b. libr. 1. cap. 20. in Som. Scip.

Pertinacis numus.

PANA.

C

ATQVE ea potissimum ratio est, cur Pana Deum ex hieroglyphico Stellarum intelligi conten- debant: quin & pectus eius variis insigne Stellis effingebant, cū omnino per Pana totam re- rum naturam interpretarentur: qua de causa & fistulam septem calamis compactam, propter erro- num totidem concentum, ori eius apprimebant, de quo apud Orpheum plura. Probo autem idem & Pan & Iupiter est, quod p̄ omne, vniuersam quippe, vt dictum est, naturam significet. Propterea verō & hinulex pellis varietate tegi solitum aiunt, vt ex maculis referri Stellae videantur, de quo in Serpentis commētatio plura, quod quidem isti forsan de sacris nostrorum literis desumpsere, in qui- bus legitur: *Extendit cælum vt pellem*, quamuis Adamantius dictum de sapienti anima interpretatur. Nimirum illa extensio in modum pellis, tanquam literis inscriptae luminaribus & Stellis, dicitur *Ra- tia*, & *ῥαδις*, Graecis corium est. Nos verō tentorium illud: Firmamentum appellamus, & aulæa pictu- rata vulgus etiam vbique hodie Racia nuncupat. Porro Caelum propter micantes Stellas à cœlatura appellatum Probus idem putat, vnde scilicet Luna bigis ferri incipit in superiorem vsque cœlestium orbium partem, quaecumque continentur, ea Graecè ab ornatu κόσμος, à puritia Latine Mundus vocatur, ait Varro.

Hinc Orpheus. Πᾶνα καλὸν κρᾶτι- ποῦν ἅ τ' ἰδὲ, κί ποιο τὸ σῶμα πᾶν. Pana voco magnū, qui totum cōi- net orbem.

Et scribunt Pannum à Gallis satini dictum. Caelum à cœlatura.

CELEBRITAS.

NON temerē itaque in somniis, vt apud Philistum legere est, Sathyrisus est celebritatis hierogly- phicum. Nam Dionysij mater, eius qui Syracusanorum tyrannus fuit, cū pragnās eum ipsū aluo contineret, per nocturnam imaginem visa sibi est Sathyrisum peperisse. Ex quo galeatæ Siculi coniectores interpretati sunt, eum quem illa peperisset, clarissimum Graeciae fidus, ac diuturnum cum Fortuna fore. Hinc Naso etiam sidus pro nobili claritate generis posuit, vbi Maximum, ad quem de Ponto scribit, *sidus Fabie gentis* appellat. In Diuinis quoque literis, Doctorum & pietate insignium vi- rorum lumina per stellas significantur, vt apud Danielem, *Docti tanquam stellae fulgebunt*. Et quae prog- nies Abrahæ promissa diuinitus est, tanquam Stellae, non tam ad numerum innumerabilem refertur, quā etiam ad rerum, quibus posteri eius illustrandi essent, claritatem. Praecipue verō Hyades in huiusmodi celebritatis hieroglyphicum electae, vt admonet Eucherius: siquidem ortu suo solent pluuiam inducere, atque ideo per id sidus sacrae disciplinae Doctores interpretantur. Cur verō pluuiā diuinā sit institutionis hieroglyphicum, suo commentario est abunde disputatum.

PROSPERITAS.

ARVSPICVM autem obseruationes Stellam afferunt prosperitatis, ac læti alicuius euenti si- gnum esse, ab Atteio Capitone traditum, quod (vt Festus ait) acceperat à P. Scruilio augure.

Hinc locis inaugurandis Stella ex lamella ærea, quæ specie reliquæ spectantur in cælo Stellæ, præfigebatur, Disciplinam hanc secutus Virgilius, felicissimum Troianæ posteritatis successum Anchisæ ita præmonstratum ait:

Æne. li. 2.

--subitòque fragore

Intonuit lænum, & de cælo lapsa per umbras

Stella facem ducens multa cum luce cucurrit

Suet. in Iul.

Cæs. ca. 88.

Æglo. 4.

Iulij Cæsaris

numi,

Carm. lib. 1.

de laudib.

Deo, & ho-

m. n.

Neque immeritò Cæsar Augustus crinitam Stellam visendæ magnitudinis, quæ Iulio Cæsare sublato statim apparuit, cum paucis admodum sententiam suam professus, felicitatis, quæ se deposceret, ostentum interpretatus est; quamvis palam Iulij Cæsaris animam in eam Stellam commigraffe dictitare solitus esset, remque testatus sit numismatum monumentis, Stella scilicet impressa in conum, cuius inscriptio est: CÆSAR AVGVSTVS. Ab altera verò facie, DIVVS IVLIVS: Adiectum etiam est id insigne capiti statuae eius in foro positæ. Et alij plerique numi Cæsaris caput stella supra frontem præfixa conspicuum ostendunt. Et Dionei Cæsaris astrum Virgilius hac de causa celebrauit. Veluti etiam Horatius micare dixit Iulium sidus, *velut inter ignes Lunamiores*. In numis verò quos Metius Macer in honorem Cæsaris cussit, Cometa ab occipitio Cæsariani capitis appositæ est, ut ab eius obitu signum id subsequutum innuat. Fuerunt autem ex iunioribus nonnulli, qui per Stellam tantum Iulium Cæsarem intelligi voluerint, picturis publicatis. Verum hæc significat, non autem simpliciter significat.

F A T V M.

*Quomodo
per Stellam
sui indicatur.*

ADIECERE sacerdotes Egyptij, Fatum per Stellam significari, quoniam id ex siderali dispositione consistere vulgata Doctorum opinione creditur. Per motum enim Stellarum negotia tranfiguntur, ut Hesiodi interpres ait super Asterie. Nam & Parcæ illæ, Clotho, Lachesis & Atropos, ut abiecit xxi. Legum Platonis ostendimus, nihil aliud sibi volunt, quam tardum in primis Saturni motum, quo singula maturantur, & multitudinem virtutum, quæ in firmamento sunt per quas tanta rerum varietas in inferioribus generatur, ac reliquorum denique errorum motum quo suo quæque tempore perficiuntur. Quamvis enim à Solis & Lunæ beneficio vita constet, qua fruimur, nostra tamen negotiatio tam ad ipsa duo lumina, quam ad quinque vagas Stellas refertur, ut vulgus Astrologorum putat. Quinetiam nullum in cælo sidus, lumen nullum otiosum volunt. Et Cabalistarum nullum esse herbam, plantamve in orbe hoc dicunt, quæ non ab aliqua firmamenti Stella irradietur, foueatur, & ad incrementum adiuvetur. Errorum verò variis coniunctionibus & aspectibus, ut vocant, ea rerum vicissitudo in humanis rebus esse perhibetur, quæ Fati cognomento à plerisque nuncupatur. Tamen clarissimi ætate nostra fuere viri, qui acriter in Mathematicis inuerti, huiusmodi veterum commentationes plurimas euertere conati sunt. Cæterum, ut Diuos August. & Ambros. ac plerisque è nostris alios missos faciam, qui lapidem hunc voluere, Plotinus è veteribus nihil vi & potestate fiderum hominibus euenire contendit, sed ea quæ decreti necessitas quam nostri Prædestinationem vocant in singulos sancit, ita per horum septem transitum, stationem, recessumve, monstrari: ut Aues seu præteruolando, seu stando, futura pennis vel voce significare dicebantur, ipsæ tamen rerum indociles, ac quid agant prorsus ignaræ: quarum volatus, aut status, aut garritus, prout fausta infaustaue, commoda vel incommoda portendere existimabantur, ita salutare aut terribile habitus, cum à se ipsæ neque salutem, neque terrorem vllum afferant.

D E S I R I O.

*Stella sirij
consulatio*

QUAM tamen præ se fert Stella Sirius præfagituram, non leui de causa, sed ex grauissimis Philosophorum observationibus adinuenta est. Aiunt enim Ætæos ortum Caniculæ diligenter quotannis obseruare solitos, coniecturamque inde capere, salubrisne, an pestilens annus futurus esset. Ea enim Stella si obscurior ac caliginosa propemodum extitisset, pingue, ac concretum esse cælum, ac perinde afflatum eius grauem & pestilentem futurum abominabantur: sin illustrius atque pellucida apparuisset, cælum identidem tenue purumque coniiciebant, futuramque inde salubritatem præfagebant.

C O E L E S T E S S P I R I T V S.

CÆTERVM nos, cum piè simus instituti, cur non etiam piè loquamur? Sanè constat apud Theologos, & Dionysium præcipuè, tres Angelorum esse Hierarchias, quibus in Firmamento sedes præcipuè constituta. Harum suprema soli cõtemplationi vacat, Deumque perenni sono, cõtinuâque assiduitate nullo ynquam tempore defutura, collaudat. Medius autem ordo, cum sit cœlestibus officiis atque muneribus delegatus, per Firmamentum, quod ab excellētia cælum appellant, significatur. Postrema verò Hierarchia, etsi natura supra omne corpus est, supraque cælum, curat tamen ea quæ sub cælo sunt. Et eum diuidatur in Principatus, Archangelos & Angelos omnium horum munus circa ea tantum versatur, quæ sub Luna sunt. Principatum cura circa Respub. Principes, ac Reges, ut ex Dauide cognoscimus. Archangelorum, circa mysteria, & sacras cæremonias. Angeli priuatis student.

rebus,

Al rebus, & singuli singulis hominibus adhibentur. Euthymius porò Iudaorum fuisse custodem Michaelem nominat, ubi verba citat ex oratione Azariae, libro Danielis: *Angelus autem Domini descendit simul cum Azaria & sociis in fornacem*: cum tamen Archangelus sit. Sed enim sapè admodum in quotidiano sermone omnes ordines Angeli nuncupationem vsurpant. Cum igitur tertius ordo huiusmodi res humanas tueatur, & ad incorruptibile superioris dominij decretum dirigat, cuiam potius quàm huic ordini Fati cognomentum dabimus? Qui demum cum octauæ sphæræ, hoc est, stellato insideat orbi, à soli eius excellentia Stellæ significatum Fato congruere meritò videtur. Neque ramen absurdum est Angelos per Stellas intelligi, qui Stellarum præsidēs habeantur: veluti cum apud Salomonem pro cælo Deum intelligimus. Scriptum est enim historia Regum, *Exaudi, ô Cælum*: ubi non cælum tamen, sed cæli, & terræ Rectorem ac Dominum, ex Theologorū interpretatione, Deum appellat. In Moses etiam traditionibus, vsūsum viri locum interpretantur, per Stellas Angeli significantur. Demùm Angelorum munera cum sint, purgare, illuminare, perfectum reddere: si Parcīs hæc, vt fortè non incongruum videatur, adscribere voluerimus, ne penitiora hæc documenta sublimius æquo perferetetur, Fatum id omnino esse constabit. Cui quidem opinioni subscribit Chrysippus (hos enim auctores citare compellor, propter nostrorum quorundam liceratorū peruicaciam, qui profanas auctoribus maiorem adhibent fidem, quàm Christos, & à Christo patrèque eius omnipotente Deo illuminatis.) Igitur si Græcis Philosophis magis quàm Paulo vel Apostolis aliis credūt, Chrysippum præcipuum ex antiquioribus audiant ita dicentem, *Fatum esse potentiam spiritalem, certa quadam ratione vniuersi constituitur*. Atque alibi: *Fatum, inquit, est mundi ratio: vel, lex eorum quæ in mundo prouidentia constituntur*. aut, *ratio ad quam omnia quæ fiere, facta sunt*. Quin & Possidonius, dum Deum Iouem primum appellat, secundum Naturam, tertium Fatum, si quæ de Angelis retulimus, & alia Theologorum scripta considerare voluerimus, idem hoc, aut non multum dissimilia sentire deprehenderetur.

Per Stellas Angeli significantur.

Itaque vim fati vel Parcū Gracī prouidet vel cæci dixerē.

Fatū quid.

T E M P V S.

AD hæc Stella temporis etiam est hieroglyphicum, quia nihil in mundo toto statam temporis legem magis obseruat, quàm celestia corpora, quæ sua quadam lege iterum ac sapius mora, eodem semper temporis interuallo, certisque periodis cō redeunt, vnde ferri cœperant.

E X P L O R A T I O.

STELLA eadem apud Ægyptios circuitionis indicium habetur: quod siue ad orbicularem motum, siue ad cæli ipsius figuram, siue ad ea, quæ de temporum repetitionibus modò dicebamus, quis retulerit, omnia quadrabunt. Sedenim quam hi circuitionem ponunt, Explorationem potius ego dixerim: propterea quòd Stellæ peruigiles facta consiliaque nostra omnia videntur explorare. Vnde apud Catullum legas:

*Aut quam sidera multa cū tacet nox,
Furtiuos hominum vident amores.*

Apertissimè verò apud Plautum exploratores per Stellas intelliguntur, si cui nō satis est Christi ipsius testimonium dicentis, *vel puerulorum Angelos facta eorum omnia referre coram Patre suo*. Nam Stellas paulò antè Angelorum hieroglyphicum agnoscebamus. Apud Plautum igitur Arcturo Stella in scenam

Cintroducitur, hæc, Rudente, recitantur:

*Qui est Imperator diuinū atque hominum Iupiter,
Is nos per gentes alios alia disparat,
Qui facta hominum, mores, pietatem, & fidem
Noscamus, vt quemque adiunct opulentia:
Qui falsas lites falsis testimoniis
Petunt, quique in iure abiurant pecuniam,
Eorum referimus nomina exscripta ad Iouem,
Quotidie ille scit quia hic querat malum.*

Romani enim veteres hæc de Stellis opinabantur, quæ nos officia Angelis attributa noscimus: cum animi illi, olim iam electi ad pietatem, & religionem, cultūque Dei, in rerum diuinarum curam, quam poterant, ante omnes propensi essent: quare hi de Stellis, quæ nos superiūs de Angelis ex sapientissimorum hominum sententia retulimus, intelligebant. Huiusmodi autem explorationis ergò C. Camē ligula nouum quod excogitauit coronarum genus, Solis & Lunæ, siderūque specie distinxit, easque coronas, nouo etiam nomine exploratorias appellauit: vt pote qui per Solem diurnos, per Lunam & Stellas nocturnos exploratores intelligeret. Cur verò noctem sacerdotes iidem ex stella picta significarent manifestius est, quàm reddi causam vllam oporteat.

Corona exploratoria Caligulæ.

C V S T O D I A.

VIDERE est in numo quodā cuius inscriptio est, **V R B S R O M A**, specum in arcum productum, cum Lupa & geminis infantibus circum vbera in medio sitis. Ab vtroque autem specus latere assur

asturgunt pueri duo colludentes: supernè stellæ toridem, siue pro genii illæ sint, quorum auspiciis infantes qui fuerant in fluvium abiecti, sospitati sint, mox famelicam lupæ rabiem non effugerint modò, sed ab ea perhumaniter etiam fuerint educati, atque ita argumentum hoc omne, C V S T O D I Æ sit hieroglyphicum, quæ diuinus fuerit infantibus preparata. Nam & apud nos certæ sunt preces, quibus Angelus nobis custodem dari deprecimur. Siue celebritatis, neque nò apotheseos, quæ subsequetur sunt, Stellæ illæ signa sint. Siquidem Romulus fratris nomen etiam post mortem eius publicis actis adscribebat. Vnde Virgilius dixit: *Cum fratre Quirinus iura dabant*, commentus quidem id Romulus, ut Remi fratris manes placaret, quibus terrificis imaginibus sæpius infestabatur.

A N I M A.

E S T etiam id apud Ægyptios stellæ significatum, ut defuncti iam hominis animam ostendat, quod in manuscriptis codicibus habetur: quod dubio procul animæ immortalitatem indicabat: quæ scilicet deficiente corpore, vim atque vigorem suum efficacissimè conseruaret. Atqui vim luminis manifestam anima ipsa videtur obtinuisse, quam scintillam massæ stellaris Heraclitus Physicus asseruerat. Timæus verò Locrus unicuique animæ collegam esse, siue conseruatam Stellarum aliquam tradidit, quod non dissimile est à genio sospitali atque custode, quo de superius differebamus.

M O R B V S G R A V I S.

H I P P O C R A T E S Medicus obseruauit Stellas per somnium in mare, vel in terram cadere, atque euanesce visas, graues indicare morbos ei apparatus qui sibi videre id visus fuerit: cum cōtrà, claræ, & exortum versus currentes, sanitis affuturæ indicia sint.

C R E P V S C V L V M.

A D D V N T Ægyptij sacerdotes (quod in impressis codicibus non habetur) crepusculum ex micantissimæ Stellæ simulachro significari, propter Hesperii, Phosphoriciq; notabilem fulgorem, ut puto: quæ quidem eadem Veneris Stella est, nonnunquam Solem præcedens, nonnunquam subsequens: itaque per aliquot dies ante Solis exortum Stellarum omnium maximè splendet, aliàs occidente eo, luce sua aliis præmonstrata, atque his quasi valere iussis, ipsum mox Solem subsequitur. Vel quia tota stellarum ratio inter vtrumque crepusculum, vespertinum scilicet & matutinum, munus peragit suum. Vespertino siquidem excitatæ crepusculo, simul ac matutinum aduenit, suo quasi perfunctæ excubiarum munere, Soli sua data vice, Stellæ recedunt omnes. Et ut tandem Stellarum commentationem cum vtroque crepusculo absoluamus, earumque principium & finis terminetur, pauca quædam subiungam ex Diuinis literis, in quibus Nox suum habet hieroglyphicum, cum præsentis vitæ tenebras, & hallucinationem significet: matutinum verò tempus pro futuro seculo ponatur: de quo Paulus, *Nox præcessit, dies autem appropinquabit*. Eoque spectare dicit Hefychius Hierosolymitanus præceptum illud Leuitici, *Ne de carnibus sacrificij salutaris quicquam in matutinum relinquatur*: quippe ne vitam nostram deprehendi sinamus imperfectam, quo scilicet tempore intercipiatur agendi facultas: quippe vbi misericordiæ opus nullum cuiuspiam alterius virtutis aggredi poteris, vel exercere. Quare quinque illæ virgines parum prudentes, ante oculos nobis proponendæ sunt, quæ dum lampadum suarum oleum comparaturæ retrocedunt, aduentu interim sponsi clausa ianuâ excluduntur, non amplius admittendæ. Idem admonemur ex Prouerbiis à Salomone: *Ne dicas amico tuo, Vade, & reuertere, nam crastino tibi dabo, cum statim possis dare: nescis enim quid parat superuentura dies*. Ad hoc ita Hefychius: *Festina, neque quicquam differas, ne fortè in eas coarctetur angustias, unde expedire ne queas, eoque difficultatis adigaris, ut euestigio rerum omnium, quas tractaueris, rationes addere cogaris*. Epicurus, qui plerisque in aliis, res agere deprehenditur, in eo versu prudentissimè se gessit, cum dixit:

Ἐκας ὁ ἡμῶν ἀρχολέλυθ' ἀποθνήσκει.

Nemo hominum est, qui non inter agendum obeat.

Quod si quis ætate nostra, præter bonorum omnium spem oppressus, inter agendum obiit, quis vnam maiore totius Romæ luctu desideratus quam noster Hippolytus? qui parata ære suo priuata triremi, fortisque militum manu ad Carolum Imperatorem, qui Libyam debellabat, Christoque assebat, priusquam instructam nauem, explicatæque vexilla illa Iulij sideris videre posset, medio itineris veneno lethali, quo perditissimus minister ferculum infecerat, nobis tam iuuenis, tam Cæsari charus, tam eius gloriæ cupidus, miserabiliter interceptus est. Paucisque post mensibus, nepos eius Alexander Florentiæ Dux, Imperatoris ipsius gener, à consanguineo sibi coniunctissimo, non minori scelere mucrone crudelissimè, dum dormiret trucidatus. Sed nolo vulnera tam atrocia refricare, potiusque tibi hæmiam, qua infelicissimum vtriusque casum, iacturamque & luctum nostrum deploraui, pro libelli huius Coronide subiungam.

A

HIPPOLYTI MEDICEI CARD.

ET NEPOTIS EIVS ALEXANDRI FLORENTIAE

DVCIS, MISERABILES EXITVS

DEPLORANTVR.

669

*T*um potenti deciderit Iouis
Dextrâ, superbae insigne latus domus,
Et strage & ingenti fragore
Corda hominum attonita obstupefunt,

Mox, dum misertum est pulvere grandia

Cementa solui, parte alia latens

Erumpat improuisa flamma

Vis, reliquumque operis ruina

Inuoluat oppressum, cinis omnia

Puluisque fiant praeercentium

Honore & admiratione

B *Tecta prius celebrata, puncto*

Vno auferantur temporis, omnium

Mortalium per corda pavor meat,

Considerantum quam caduca

Sint ea quae asserimus beata:

Sic duplicato concidimus malo,

Quicumque claras Mediceae domus

Stellas colebamus, fideli

Obsequio, officisque chari.

Nam vix cicatrix illa coierat

In altum adacti vulneris, intima

Per ossa lapsi, cum peremptum

Eximium Hippolytum abstulit mors.

Qui dum cohortes cogeret impigras,

Arma & trivires ere parans suo,

Hanc ultro opem allaturus ore

Cesari opes Lybicae prementi,

Roma profectus Partenopeum

Naualē iturus, de media via

Improuide interceptus atro

C *Fraude dato opprimitur veneno.*

Hinc mille & illinc mille per auiā

Sparsi locorum, sine domi in situ

Fletūque lugebamus, egra

Pectora per lachrymis profusis.

Cum fœda clades huic superaddita

Oppressit incurfu subito omnium

Mentes, & vnda vnda niuosis

Alpibus incubuit refusa.

Maiores aperto vulnere vulnera

Nunc facta sunt, consanguinea vt manu

Consoffum Alexandrum in cubili

Fama tulit, mediūque noctis.

Sic heu misella hac vita hominum omnibus

Iniuriarum obiecta periculis,

Quous dieque horatū nostrō

Afsiduē capiti ingruentum.

Mens nulla prudens est adeo, vt queat

Obitare satis, vel petulantias

Itis, que fortuna canere,

Aut varios subitoque casus.

Sed magna Regum o progenies Ducem

Quae Petrum Athenis magnanimum inclytū

Olum dedisti, totque honorum

Muneribus titulisque fulges:

Quam clari eratis, quam prius improba

Turca tyrannis & Scythicum genus

In Graciam inuassisset, alta

Vi superum imperio potita.

Fato Quiritum scilicet Ilium

Euersa, Romanum Imperium extulsi

Gens vestra Athenis pulsa, vt orbis

Consuleret statui vniuersi.

Atque hinc duorum Pontificum decus,

Amplum Leonis, mox venerabile

Clementis: idque yisdem tiaris

Continuis propē colligatum.

At non potentes dicere Cosmidas,

Laurentiumque & nobilium virum

Prouentum honoratum, Camenis

Lugubribus licet, atque maestis,

Sed flere ademptorum miserabiles

Vices, in ipso limite gloriae,

Primo rudimento inuidendi

Nominis, egregiaq. laudis.

Heu quod iuuentus, & validus vigor,

Et promptitudo mentis, & ingeni

Atque indoles illa educata

Auspicijs sapientum aurore.

Quo purpuratus Hippolyto decor

Splendorque rerum, seu patruo comes

Puer senem adiunaret, ingens

Pondus & Imperij subiret.

Quem Caesar alto in puluere Pannonum

Vidit paratum cernere Principem,

Contra barbararum catervas,

Gentium: & horribiles phalangas,

Cum Turca nunquam pluribus antea

Instructus armis, crederet Italas

Vires Iberorumque robur

Et Tamesin domitare, & Albin,

Quem tota circū vis Asiatica

Niliūque latē gens vaga turgidi,

Et Grecia totius arma

Atque Scythæ, atque Arabes obibant.

Verum explicatos vidit vt ordines

Nostrorum ita acri praelia spiritus

Poscentium, aufugit, reductis

Retrō Equitum Peditūque turmis.

At qui virum se praestiterat foris,

Haudquaquam inerti pectore erat domi,

Quem multo abundantem Senatus

Consilio iuuenem probabat.

Qui

Qui sapè Romam seditionibus
 Tumultuantem, irâsq; Quiritium
 Passisset irumpens in arma
 Fronte hilato, eloquioq; dulci.
 Qui splendas tot diuitias, opes
 Tantas, amicis atque clientibus
 Veller paratas, se exhiberet
 Ditem aliis, sibi pauper uni.
 Sine apparatu Regifico penum
 Elaboratum apponeret omnibus
 Aequaliter, parcissimo ipse,
 Et tenui & facili uteretur.
 Sed quis modum vitæ omnîs, & integram
 Sinceritatem narret? Hic omnibus
 In posterum exemplo futurus,
 Tam viridi excipitur iuuenta.
 Immitis aufert Parca eadem Ducem
 Illustrem Alexandrum, iuvenem inclytum,
 Florentia, Hetrusciq; regni
 Omne decus, columénq; summum,
 Quo iustum & æquum Principe floruit,
 Seruata morum est integritas, fides
 Intaminata: at vis scelestâ
 Pulsa procul, pudor ipse tutus.

Hic gloriosi Caroli erat gener
 Selectus omni de grege. Filio
 Hic Regio Henrico sororem
 Coniugio celebri elocarat.
 Hec obsuerunt, perniciem hac bonis
 Traxere: vestra nomina gloria
 Vos abstulerunt. Hec amarum
 Inuidia stimulum incitarunt.
 Laboriosum scilicet est opus,
 Tutum esse Regem, qui violentiæ
 Obstet suorum, ullumque fraudi
 Esse locum veteri, & rapinis.
 Sic Pertinacis mens bona: Seruij
 Sic victa virius cade nefaria:
 Sic multa ubique exempla, quorum
 Iam numerum hoc etiam obtinebit.
 At vos mecum vnum presidium ac decus,
 Si quid clientis Musa erit, ibitis
 Nunquam vel ignotis, vel vllis
 Illacrymabilibus recensî.
 Non vos ego inquam perpetiar mori,
 Dum vis mihi adsit perpetuum quibus
 Debetur excessa in columna
 Nomen, honos, statuæ, æq; fusu.

NÆNIÆ FINIS.

A

PIERIVS VALERIANVS AD REVERENDISSIMVM

D. THOMAM CAMPEGIVM EPISCO-

PVM FELTRENSEM, DE IIS QUÆ PER

Nauem, & aliquot eius partes
significantur,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER QVADRAGESIMVS QVINTVS.

B

VNQVAM putassem, Colendissime Præsul, accidere posse, ut mihi de Iure tecum disserendum esset, quod nunc casus tulit, & necessitas poscere visa est. Nam cum mecum cogitarem aliquod tibi Commentarium de significatis Ægyptiorum, pro meo erga te cultu & observantia, dedicare (non enim vir tantus pratercundus eras, qui etatem omnem & Iure publicè proficundo sententiis Romæ dicendis, sacrosancto Consilio presidendo, & in Principum negotiis procurandis, insumpseris) argumentum querebam quod ad huiusmodi Personæ nomen accomodari posset, opportunèque piscium meorum hieroglyphica commentaria præ manibus habebam, quæ Præsulibus quibusdam, quos præcipuè colo, honoratissime Antistes, caperem distribuere: atque cum non tam ipsi pisces, quàm etiam instrumenta quædam nautica interferenda essent, Anchora tibi deberi visa est, quæ quod firmata Christianæ Reip. præsidio aliquando fuerit, antiquè clarissimeq. nobilitatis Campegie domui pro insignibus argentea hinc & inde gesture concessum est iam ex illo, quo Vgolinus ipse Campegius Pisanae classis Imp. maris Imperium ab impiis infidelibus inquinatum, pacificum reddidit. Sed priusquam de Anchora dicere incipiamus, ex re me facturum puto, si animæ advertendum dixerò locum libro Pandectarum xliij. titulo, de Exercentia actione, capite statim primo, altero mox paragrapho, perperam interpositum esse Anchoræ locutionem Accursium hallucinari puto, quia corruptum sit codicem nactus: ibi enim Ulpiani ex libro ad edictum verba ita notata sunt: Magistrum navis accipere debemus eum, cui totius navis anchora mandata est, scilicet à domino. Nusquam verò legi ego Anchoram pro gubernatione poni, quod quidem munus pertinet ad clauum: visitatissimamque omnium authorum metaphoram, remonem aut clauum aut gubernaculum regiminis loco poni passim observavi. Sed enim in Ulpiani verbis nulla erit ambiguitas, si veluti in Pisano habetur codice antiquissimo illo qui Florentiæ assernatur, ita legerimus, Cui totius navis cura mandata est. Castigatissimamque lectionem hanc & in meo peruenire, & in aliquot codicibus manuscriptis, in quos nemo manus iniecerit deprehendi. Elegi itaque te iudicem, ut quæ aliena essent, legitimos agnoscerent possessores, resque omnis nauticæ legitimè tractaretur. Tu quod Iuris est videris: nos anchora iam ablegata, quando hic standum minimè necessum fuerit, ad iter institutum peragendum, navim iam ipsam ascendamus.

C

DE NAVI.

AVIS, atque eius partes aliquot, armamentaque ipsa multis locis in veterum monumentis sculpta, & in numis cusa non leue cogitationis argumentum spectantibus exhibuere, dum quid hæc sibi velint plerique omnes inuestigant, quorum bonam explicationi partem, à numo omnium antiquissimo exordicndum duximus. Quid igitur tibi Iani numus velit examinemus.

ADVENTVS, VEL MIGRATIO.

ROSTRVM navis, aliàs autem puppis, vel interdum integrum nauigium in æs signatum, Iani navigationem in Italiam ostendit: ex altera enim numi parte Ianus geminus, ex altera rostrum navis, inquit Plinius, & nos inspeximus. Ovidius ita etiam interpretatur:

At bona posteritas puppim signavit in ære,

Hospitis aduentum testificata Dei.

Quinetiam Qnirocitè obseruat, quotiescunque quis vel nauem vel ratem imaginatus fuerit se videre

*Iani numus
Ouid. lib. i.
Fasto.*

*Artem li. i.
cap. 7.*

Galli crucē
vel plam,
proprie op
posita.

Auctore
Se uo Rege
Rom. re. e
Pun lib. 18.

cap. 3. Hinc
nomen pe-
cunia, &
Theſeum A-
thenienſium
notariſis
ſignauit re-
ſta ſtit. in
problema.

Hadriani
numus &
Auguſti.

per quietem, nuncium ex longinquo peregrè conſeſtim aſſuturum. Antiquiſſima verò eſt illa numi D
ſpecies, quadrans ſcilicet. Raticus nomine, in quo ratis Moſque inde durauit, vt pueri in alex luſum
denarios in ſublime iactantes exclamarent, aut capita, aut nauim: quorum altero poſt firmatum nu-
mum conſpicio, eius eſſet victoria, qui diuinaffer, luſu teſte vetuſtatis. Quauquam & altero uſi ſunt
numo, Quem Bouēque inſculptos habente, quod numi genus documento erat, veteres gregibus &
amentis abundaſſe, quippe quorum omnis res in Ouibz & Bubus collocata erat, vt author eſt Plu-
tarchus in Problematis.

FELICITAS.

AD HÆC nauis in aliquot veterum monumentis felicitatis hieroglyphicum eſt, vt in Hadriani
numo. quæ remigio veſta, pulcherrimèque elaborata viſitur, cum inſcriptione: FELICITATI
A V G. Sub naui verò S. C. C O S. I I I. P. P. In numo etiam Auguſti cernere eſt nauim longam cum
remigio, cuius eadem inſcriptio: FELICITATI A V G.

SALVS.

QVÆ verò nauis apud Athenienſes erat SALVTIS indi-
cium, in Theſei memoriam coli conſueuerat, ſinguliſq; an-
nis Delon mittebatur Apollini cultum allatura, ſuſcepto olim à
Theſeo voto huiusmodi, ſi ciuibz ſuis vnà ſecum ſaluſ reuerſus
eſſet. Eoque interim tempore, quo ſacerdos Apollinis nauis eius
puppim coronauerat, & Delon ea proſecta eſſet, pelagòque remen-
ſo in patriam rediſſet, cautum erat, Athenienſium lege, ne quen-
quam publicè interficerent. Eaque de cauſa, ſcribit Plato in Pha-
done, longum temporis interuallum interiectum eſſe inter iudi-
cium Socratis, & mortem eius: quòd ſententia pridie quàm ſpecta-
culi auſpiciu fieret, lata erat.

CHRISTIANÆ PIETATIS SVCCESVS.

HABET & Chriſtiana pietas feliciffimi ſucceſſus ſui ſignum, nauem cum piſcatore Petro, tam in
familiari ſummi Pontificis anulo, quàm in aureis Apoſtolicis fiſci numis expreſſam, maniſeſtiſ-
ſima eius quæ ſubſecuta eſt felicitatis indicia, tot annis antè præmonſtrata. Nam quod Ouidius di-
xit: *Hoſpitis aduentum teſtifiata Dei*, ſumptum omninò eſt ex altiori diſciplina, qua priſci Romani diui-
nicus admoniti eſſent, hoſpitem aduenturum, qui verum Dei cultum afferret, ſiue Noam nauigio ere-
ptum vndis, ſiue lanum ſalutaria tor præcepta Italiæ daturum, naui ad nos veſtum, ac naui mox in-
ſignem in numis, ſiue ipſum noſtræ pietatis authorem fluctuantî nauiculæ affuiſſe meminerimus.
Hoc verum ac vnicum eſt aduerſus ſauientis maris rabiem hoſpitamentum: hic vnicus ſalutis no-
ſtræ portus, quem cuiusmodi nauis auxilio occupare ſeſtinauerimus. Sapientiſſimè Ioan. Scholaſticus
vigefimoſexto ſcalarum ſuarum gradu pericula recenſet, in quæ per mare hoc magnum & ſpacio-
ſum nauigantes incidimus, ſcopulos, vertigines, inundationes, piratas, belluas, ſiphones, procellas
ventis fluctibusque commiſſas, ſingulorūque adiciit interpretationes: vt per ſcopulos, ſeram præ-
cipitèmq; iracundiam intelligamus. Per vertiginem, res eas, quæ præter ſpem oblatæ mentem cir-
cuſiſtunt, deliriòque agitant, & in deſperationis profundum rapidè deuoratos trahunt. Per inun-
dationum tumores, ignorantiam, quæ boni ſpecie decipit. Malus enim & egregiè ſuperbus eſt, ſibi-
que omnia arrogat, quicumque eſt imperitus. Per piratas, gloriarum ſatellites, qui noſtras opes
omnibus vitæ incommodis partas, interuentu ſubito diripiunt. Per belluas, noſtrum hoc corpus gra-
ue, brutum, & efferatum, ac perdifficile cicuratu: vtpote quod ventri tantummodò deditum, ſo-
lam ſibi finem conſtituit voluptatem. Per ſiphones, elationis noſtræ imperus, per quos ad cælum
uſque ſuſtollimur, vnde mox deturbati, in profundiffimam tartari voraginem præcipitamus. Hu-
ius, inquam, pelagi cauſa nauis illa tot olim numis cuſa, diuinis aduenturam miſeris mortalibus
ſalutem indicauit. Ac ne de præſagio dubitemus, in ipſius lani numis, tam gemino capite barbato,
quàm etiam imberbi, vti habetur in argenteo, in quo etiam nauis cum rectore, literæ ſupernè C.
F O N T. neque non inaliis videre paſſim eſt inſcriptionem, R O M A. Romæ enim pietatis noſtræ
principatum, & in togata præcipuè gente conſtituendum, vt Euangelicam interim veritatem præ-
tereamus, vel Maro ipſe ſupremæ intelligentiæ actus ſpiritu, diuinauit, dum Iouem inducit aſſe-
rentem:

Romanos rerum dominos, gentemque togatam.

Cui quidem imperium ſine fine conceſſiſſet: quippe quòd eorum inſtitutiones eſſent in omnem ter-
rarum orbem, vt Theophylaſti verbis vtat, exituræ, neque vllò vnquam tempore deſuturæ. Neque
verò mirum in Marone homine diuini muneris experite, & qui verum pietatis ritum adhuc abditum
ignoraret, diuinationis lumen illuſiſſe: quia veriſſimile eſt eum in huiusmodi varicinio, ex veterum
arcanis aut Marci, aut Sibyllæ, aut Hetruſcorum, prædictionem illam excerptiſſe. Vel quoniam ſum-
mus

Nā ſūt qui
eundē Noa-
chū & Ia-
num vocāt.

Pe iculorū
maris enu-
meratio, vi-
de epistolam
Gueuata
Hiſpani.

E

F

A mus ille spiritus nullum hominum genus, nullam vnquam nationem aspernari compertus est: quare Balaana legimus hominem & alienigenam, & piorum hostem, præclara tor super Israëlitarum successu diuinasse.

SOSPITAMENTVM.

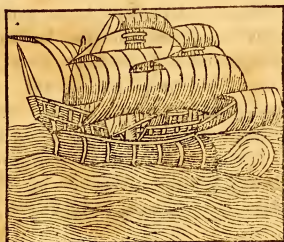
IN Q. Nasidij numo naus est cum velo, & stella in antenna, & ab altero latere caput cum tridentate, & inscriptione, NEPTVNI, subaudiendum, ope vel auxilio seruatos. Hoc enim Stella significat in antenna sita, de qua locq suo inter cœlestia.

MANIFESTA OPPVGNATIO.

Q VONIAM verò obiter in velum incidimus, minimè prætereundum videtur, quod dici solet: *Velificatione plena in quempiam ferri, quod est, aperto Marte, inimicitis minimè dissimulatis, rem aggredi, hostem quela cessere.*

OCCVLTATA OPPVGNATIO.

H V I C contrarium est. *Conto, remulco ve navigare, cum tacitè quispiam insidiatur, atque, vt vulgò etiam dici solet, Subaquanea vti opera.* Locum hunc ad hanc propemodum sententiam interpretatur Ammianus rerum gestarum libro xvi. dicens: Non conto neque remulco, vt aiunt, id est, non flexiloquis ambagibus, vel ob-

Versatur etia pro periculo, vt in eadè nauis, à Cice. li. 2. Epist. ad Curiat. Q. Nasidij numisma. Nò dissimile plenis velis navigare, à Cicero pro Do-

B scuris, sed velificatione plena in Rempublicam ferebatur, quamuis aliter expositum sit in collectancis Suidæ, Proverbio *νόστιμον εἶναι*, quod quisquis ille fuerit, exponit, *Conto nauigare.*

LVNÆ VECTATIO.

Q V O D nauigium in Ididis honorem Ægyptij coluerint, sunt qui rapram eam ab Ioue naui, cuius insigne Vacca esset, arbitrentur: sed commentitium hoc mihi videtur. Magis autem ad Ægyptiorum eruditionem quadrat quod Plutarchus ait, Lunam apud eos nauigio vehi fictam. Hanc Ididis naum Apuleius multis donariis ornat. Diodorus fabricatam à Sesostris nauim ex cedro octuaginta cubitorum ait longitudine, deauratam exteriùs, interiùs verò deargentatam, quam dono obtulit Deo, qui Thebis ab Ægyptiis colebatur. Is Isis erat.

Ididis nauis.

NAVIGATIONIS AVTHORES.

I N Tyriorum numo naus est cusa, nimirum ea de causa, quòd ipsi Tyrii commentum placet, nauigationis primæ se authores haberi. In huiusmodi eorum numo legitur ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΥΡΙΩΝ. Est & alius cum eadem naui longa numus, in cuius altera facie caput est cum corona irradiata, inscriptio: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΣΙΔΩΝΙΩΝ. Ita demum Phœnices inuentæ nauigationis laudem asiscunt sibi.

Tyriorum numus.

VICTORIA NAVALIS.

C I N Agrippæ numis naus illa tridentali rostro insignis, qualem scilicet Maro sæpe describit, dum non vno loco ait, *rostrissq, tridentibus*, partam ab eo victoriam indicat maritimo prælio, quod aduersus Sex. Pompeium commisit, id quod Maro in Augusti gratiam ita immortalitati commendauit.

Agrippæ numus. Ane. li. 6.

*Parte alia ventis, & Djs Agrippæ secundis
Arduus agmen agens, cui belli insigne superbum
Tempora nauali fulgent rostrata corona.*

Aliquot in monumentis videas & Varronis insignia naualia, qui Proprætore sub Pompeio Piratico bello militauit, à quo, ob res bene gestas nauali corona donatus est.

DE ANCHORA.

HEROGLYPHICVM anchoræ non Ægyptiorum tantum est, sed à Græcis & Romanis Principibus vsurpatum, vt minimè importunum sit rem à plerisq; tractatam repetere: vt quæ sectamur significata, loco suo manifestentur.

M A T V R A N D V M.

C I R C V M V O L V T V S anchoræ Delphinus, quod signum in aliquot Titi Vespasiani numis obseruauimus, maturandum, vt Latini vna locutione dixerunt, omnino significat. Sed quoniam rei causam in Delphino satis explicuimus, & res iam tuo nostro lippis & tonforibus innotuit, plura super eo dicere superfedebimus. Id pro pietura animaduertendum est, anchoram quæ in numo Titi habetur extrema dentium in vomeris speciem dilatare, cuiusmodi figuram Aldus noster imitatus est

Vi & Off. Augusti ex A. Gellio lib. 10, ca. 11. Noc. Att.

in omnibus quos impressit libris. Alia verò forma esse, dentibus quippe in acutum recto ductu mucronatis, quam in numo veteri apud eruditissimum virum Romulum Amaſeum vidimus.

D

T V T E L A, R E F V G I V M Q V E.

HOMINEM, qui rebus suis tutelam præsidiumve parauerit opportunitum, per nauem & anchoram significabant. Quòd si sola anchora manu prætenta figuraretur, refugium indicabat, quasi vellet innuere pictura hæc si aduersa ingruerit tempestas, resque nostræ fluctuare cœperint, paratū esse profugium, ut possimus ita seruari. Estq; diſterium apud Græcos in hanc sententiā celebre, quo Demosthenes vtitur oratione pro Ctesiphonte. Et Propertius eruditionis elegiacæ columen ad hoc innuens ait: *Anchora iacta mihi. Idem sermo apud Paulum rei nullius ignarum, epistola ad Hebræos, cap. 6. Qui confugimus, ut spem propositam teneamus, quam veluti anchoram habemus animæ cum tutam, tum firmam. Et Chrylostomus, de supremo firmoque profugio, concione in Lazarum IIII. hæc ait: Sunt diuine sapientie opera, hæc maxima illius prudentie sunt argumenta. Conscientiæ increpato sacra est anchora, quæ nos nequam sinit in peccatorum profundum absorberi.*

*Nimirum
Οὐκ τὸς αὐ-
τὸς ὁμοῖς
τοῖς πολλοῖς.
ὅθι Σειδὼς
subaudit an-
choram, ut
sit sensus,
Nō eadem
anchora vi-
tur quauul-
gum.*

S T A B I L I M E N T V M.

E

QUOD si firmitatem, ac immobile stabilimentum rei cuiuspiam significare vellent, anchoras duas appingebant: similitudine sumpra à nauibus, quæ tunc *Ventorum temnunt rabiem fluctusque sonantes,* cum duabus anchoris innituntur. Qua similitudine vtitur Aristides Panathenæicis. Sedenim Pindarus duabus innixum anchoris dicit, qui duas habet patrias: vnde prouerbiū, *οἰκὸν ἔχει καὶ οἶκαδε, Domo domum,* de commodè peregrinantibus: quippe de iis qui arrepto itinere quotidie apud amicos aut necessarios diuertunt. Nam pro firmitate Pindarus idem vna etiam vtitur anchora, Isthmiis, *ἡ δὲ πρὸς ἔλθε βάλλει ἀγκυραν, Iam anchoram ad felicitatem iccit:* hoc est, firmitatem iam ad vitæ tranquillitatem assecutus est. Vitæ porro nostræ tumultus, perturbationes, cladisque omnes, marinis fluctibus, tempestatibus, vorticosisque æstibus solemus æquiparare, quemadmodum Archilochus facit, qui cum in Thracenſes calamitates incidisset, bellum marinis fluctibus ita comparauit:

*Γλαῦχ' ὄρε, βαθυὺς γ' ὄρη
Κύμασι ταρασσεται πόντος,
Ἀμφὶ δ' ἄνερα γυρεὸν ὄρηξ
ἰστανται σωμα χαρμῶν
Κιχάρη δ' ἐξ ἀελλῆος φοβεῖται.*

Myrsilus quoque Mitylenæorum infortunia tyrannicisque procellas ita describit:

*Τὸ δ' εὖ σε κύμα τῷ πρὸς τῷ νῆμι σίχεται
Παρεξείδ' ἄρμι πόντον πολλὸν ἀντλῆν.*

*Ἰερὰν ἀγού-
ραν εἰσὶν.
Sacram an-
chorā quod
aiunt.*

Atque iis vrgentibus infortuniis ad sacram, vt aiunt, anchoram confugiendum. Sapientes enim ferè omnes hieroglyphicò vtuntur anchoræ, tam scribendo quàm loquendo: vt Pythagoras, quem Phocion ait super humana vita ita disserere solitū, *ὅτι γὰρ βίον αἰρεῖται ἀρεσκον,* quæ si primū amaritudine aliqua prædita videatur, suauem ipsam redditura sit consuetudo. Diuitiæ si optentur, sciendum eas infirmam admodum esse anchoram. Gloriam, etiamnum in firmiore. Quæ corporis sunt eiusdem esse tenoris. Principatus, honores, omnia hæc imbecilla, & nullo robore suffulta. Quæ firmæ igitur anchoræ? prudentia, magnanimitas, fortitudo, quas nulla procella discutiat. Nam diuina lex est, virtutem solam atque vnicam habere robur, reliqua omnia nugas esse.

I N T E R P R E S.

F

*Anchora
Indis pro ca-
caduceo.*

APUD nationes aliquot anchora fuit interpretationis signum, quo scilicet caduceatores, & internuncij pro gestamine vterentur. Præcipuè verò Indi anchoram pro caduceo habuere: propterea, inquit Philostratus, quòd omnia teneret, ac percutigeret. Eaque de causa cum Apollonius ad locum, quem Indi sapientes incolebant, appulſisset, seque cum comitibus intra stadium cohibuisset, adoleſcens eum adit à sapientibus missus qui auream anchoram pro caduceo manu gestabat, pèrque eum in colloquium adductus est.

F R Æ N V M.

AD HEC anchora moderandi compescendique signum est, frænumque indicat, quòd quidem ex Pindaro desumitur. Ille enim *πανθίων, Ode quæ inscribitur, Αρκεσίλαω κυρηνάω ἀρμαστῇ, frænum* Argus naus dixit, vbi interpret ait, Anchoram *ὡπὸ μὲλ' ἀφορᾷς τ' ἵππων διὰ τὸ ἐπέχειν τὰς ναυὶς διχνη χαλι-
νῶ,* sumpta ab Equis translatione, quòd ea naues compescat fræni instar.

SELEVCII GENVS.

EX TANT Seleuci numi anchora signati, propterea quod is anchora signatum femur habuit ab ipsa origine filiique & nepotes eius eodem insigniti modo anchoram in femore veluti notam generis naturalem habuere. Et ut Græci sunt ad signenta promptissimi, fabulam etiā adiciunt: Laodiceu Antiochi nuptam, Apollinis congressum per quietem pati visam; qui anulum ei quandam veluti concubitus premium donauit, iusseritque ut mox filium eundem redonaret, futurum cum aliquādo felicissimi euētus auspiciu: repertumq; prima luce anulum in lecto, cuius signum anchora erat, admirationi fuisse: Seleucūq; mox natu grandem, tradito anulo à matre, de origine sua, deque futura felicitate edoctum, cum mortuo iam Alexandro, quem in Persicam militiam secutus fuerat, regnum ipse Orientis occupasset, geminæ istiusmodi memoriam consecrasset. Nam & cum urbem Antiochiam patris nomine condidisset, campos vicinos vrbi Apollini, uti originis auctori dicauit. Hæc Trogus Appianus indignum ratus fabulas historiis admiscere, rem aliter tradit in Syro: Apollinem quippe Laodiceæ per somnium mandasse, ut quem anulum aliquando reperisset, filio statim gestandum daret: fore nanque ut quibus in orbis locis Seleucus anulum cum amisisset, eam ipse postmodum regionem Imperio suo subiiceret. Is igitur cum Alexandrum sequeretur, anulum iuxta Euphratem fluuium amisit, factūque eius Prouinciæ Præfectus in diuisione regni post Alexandri mortem, moxque inde deturbatus ab Antigono, Ptolemæi, cui Ægyptus obuenerat, auxilio in regnum restituitur.

P O S S E S S I O.

BEST & obrinendæ possessionis signum anchora, cuiusmodi eiusdem Seleuci fuit interpretatio, re-
 fertur, quem iam amiserat, anulo, in quem anchora incisa fuerat. Cuius quidem rei huiusmodi
 fertur historia, quæ ad futurum augurium ab Apolline promissum facit. Seleucus cum cinctus Baby-
 lone, Ptolemæi mox copii adiutus, posset quidem uti vi, ex amisso tamen anulo in spem regni omni-
 nem erectus, omnia prius quàm armis experiri constituit, ne populum, quem per benignitatem sibi al-
 lelexerat, belli metu exacerbaret. Internunciis ad rem vsus, ciuium comperit studia erga se propensissi-
 ma: itaque festinatione opus esse admonitur, paucis admodum, sed iis impigris & fidelissimis electis,
 Babylona versus quanta potest celeritate proficiscitur. Accidit verò, ut inter gradiendum pede lapi-
 dem offenderet, euelleretque, ex cuius impulsu tanto dolore affectus sit, ut ibidem euestigio subsiste-
 re, ac humi residere cogeretur. Ecce verò ibi amicis pedem demulcentibus, & euulsum lapidem in-
 spectantibus, anulus ille affulsit, qui sublatu8 attrectatùque, magnæ inter focios mœstitiæ argumen-
 tum fuit. Id quid rei esset cum Seleucus sciscitaretur, signatam illi anchoram anulo reperto mœsti-
 tiæ causam dedisse responderunt, ex qua captiuitatem portendi interpretabantur. Tum Seleucus:
*Bono, inquit, animo es iste omnes: nam quam terram calcamus, & retenturi sumus, & firmiter possessuri: & cum di-
 cto doloris immemor profilit, itérque arripit alacriter.* Cui paululùm progressò adfuere obuiam qui
 tuta, & pacata omnia nunciarent, exceptùque ita omnium studiis, dignitatem pristinam & regnum
 illud obtinuit. Mox Indiam & Asiam omnem subiugauit. Anuli verò memor, urbem in Oriente con-
 didit, & gemmam originis memoriam consecrauit.

C

DE TEMONE.

In nauī autem primas omninò partes tenet temo, de quo multa sunt apud veteres significata, quæ tamen omnia in vnum, coeunt intellectum.

P E G I M E N

R E G I M E N.

NA M regimen per figuram eius significari manifestum:& cuius arbitrio res aguntur, is gubernare, & gubernaculum temo ipse dicitur. Hinc Iuuenalis, *Aur de temone Britanno decider Aru-
gus*, dixit, cum Domitianum Britannia potiturum praefagit adulator ille Vciento, expulso inde Aru-
rigo, qui totius insulae imperium obtinebat. Nam ad ea tempora Britannia nondum venerat in ditio-
nem Romanorum, tentata bello saepius, licet cum eorum aliquot Imperatoribus foedera iunxisset,
quae nostri plus aequo forsitan extulerunt. Contra vero Nero, paucos ante dies quam moreretur, vi-
dit per quietem sibi nauem regenti extortum gubernaculum, trahique se ab Octavia in arctissimas
tenebras: quod aruspices respondere, eum administratione deiectum mortem infelicissimam mo-
riturum.

Suet. in Ne
rone, ca. 46.

F O R T V N A.

QUAPROPTER veteres cum Fortunæ plurimum tribuerent, eamque negotiorum penè omnium quæcumque morales gererent, arbitrum opinarentur, simulachrū eius dexterā clauum, finistrā cornu copiæ tenere fixerunt, quod bona & commoda ab eadem omnia proficisci crediderunt: vnde diuitias & opulentiam, fortunas appellauēre, vni illi regendi clargiendique facultatem concessam arbitrati.

Extat hac
imago apud
Galenum in
oratione pa-
renetica ad
bonas artes.

INCONSTANTIA.

D

Nerue Tra-
iani numus.

VT vero inconstantiam eius uotarent, utpote quæ, ut Horatius ait, possit imo tollere de gradu mortale genus, vel superbos vertere funeribus Triumphos, & valet ima summis mutare, sedentem eam in pila sculpebant, quod tum in marmoreis monumentis, tum in numismatis antiquis obseruauimus. Talis eius species est in numo Nerue Traiani, cum inscriptione, FORT. RED. S. C. ubi etiam legas, SENATVS POPVLVSQVE ROMANVS, literis omnibus expressis, quod raro inuenitur.

FORTVNA REDVX.

Hadriani
Septimij Ge-
re, Domi-
tiani, &
Antonini
Pij numi.

EIVSDEM Fortunæ Reducis simulachrum est in altero eiusdem Imperatoris numo, ubi Dea ipsa sede sedens temonem manu regit, qui à pedibus surrigitur: inscriptio est, FORTVNÆ REDVCI. Atque hac eadem specie & inscriptione literisque habetur in Hadriani numo, ubi temo insidet pilæ, in nonnullis abest pila. Eadem verò sedens cum temone & cornu copiæ est in numo Septimij Getæ, cum inscriptione, FORT. RED. Sed illud obseruatione dignum, quòd eadem species cum temone, & cornu copiæ in Domitiani numo, quem apud Bembum vidimus, FORTVNA AVGVSTI scriptum est, prima syllaba per v vocalem vltimam, quæ passim in ea locutione per o vocalem quartam enunciari solet. Eadem penè inscriptio speciei quæ cornu copiæ & temonis pilæ insistentis in manu Fortunæ stantis habetur in numo Antonini Pij. De pila verò atque rotula alibi erit locus suus, ubi Fortunæ ipsius ornamenta copiosius explicabimus.

DE RETIBVS.

E

ET RVM in naui superius inspeximus, sed habebat idem retia quæ tractaret. Huius rei memoria nos quoque traxit ad sagenam, ad hamos & tridentes: quare priusquam exiliamus è naui, an possimus aliquid expiscari, videamus.

SILENTIVM.

Magis mu-
tus ipsis pi-
scibus in
Odissæ.
Prouerbiū.

PER retia silentium significari tradunt, ea quidem ratione, quod præcipuum est præceptum piscatoribus, ut dum gregem circundant, silentio quàm maximo nauigent. Pisces præterea altissimo silentio præditos esse compertissimum est, paucissimis exceptis, ac præcipuè Cane marino, vnde etiam Prouerbiū emanarit, ἀφ' ὀνότος τοῦ ἰχθύος. Sic eruditus Horatius eos *Mutos* vocat: Sic Lucretius, *Murus natantes* appellauit.

PERSVASIO.

IN Diuinis autem literis retia sunt persuasionis hieroglyphicum, qua scilicet homines in veritatis cognitionem inducuntur, atque ita capi videntur. Ad hoc facere Euangelicum illud ait Eucherius, *Mittite retia in capturam.*

INSIDIÆ.

Ludus Pit-
taci.

ANTIQUISSIMUM esse reperio, insidias per rete significari, neque ea tantum de causa, quòd eius opus omne ad insidias comparatur, quantum etiam ex historia desumptum est. Nam Pittacum memorat, vnum ex septem Sapientibus, aduersus Phrynonem Atheniensium ducem validissimi corporis hominem, Pancratiasten scilicet & Olympicam, de finium controuersia, quæ inter Atticos & Mytilenæos erat singulari certamine dimicaturum, rete secum in occulto sub clypeo additum tulisse, quo cum tempus visum est, iacto Phrynonem impederit. Historia est apud Verrium, in iis quæ Festus de florauit: neque ea tamen in vulgatis codicibus, sed antiquo manuscripto, cuius partem vltimam Romæ comperi. Hinc sanè ludus à Pittaco institutus, quo Retiarius Mirmillonem in certamen prouocabat, cui adcantabatur, *Pisces peto, non te peto, quid me fugis Galla?* Erat autem eodem authore Festo, Mirmillonium genus armaturæ Gallicum, ipsique Mirmillonæ antea Galli appellabantur, in quorum galeis piscis erat effigies.

DESOLATIO.

Euerricu-
latis.

EST & desolationis signum retis genus, quod verriculum appellatur, ad multa siquidem id spatia in mare demissum, restibusque longissimis hinc atque inde attractum, quantumcumque spatij complexum fuerit, totum abuerit, neque vlli piscium exitum patere permittit. Transitque miserabile genus hoc venationis in vrbium & agrorum desolationes. Accidit enim plerumque, ut edicto vniuersali oppressorum exitio agri sint euerriculati. Fiebat autem euerriculatio in hunc modum. Viri manus sibi mutuo tenentes, quasi restem vnam texunt, occupatisque terræ, quam desolatam volunt extremis finibus, ita late extensi progrediuntur, latenteque passim incolas venando excipiunt, nihilque reliqui faciunt, quoque uersum peragrantes. Quod olim exemplum à Darianis militibus editum in Chio, Lesbo, Tenedoque insulis vi captis, atque euerriculatis. Ectrienenses quoque legas à militibus Xexis eadem euerriculatio omnes abducos.

A

DE HAMO.

ABET Hamus cum Anchora similitudinem quandam, si figuram inspectes. Sed quantum est in anchora officij, tantum in hamo malignitatis atque perfidia: quæ cuiusmodi sit, hinc apparebit.

Hinc inscere pro decipere. Tendentius in Adelpis.

D E C E P T I O.

SUNT qui non imperitæ, neque improprie, deceptionem per hamum pictum significari tradant: siquidem decipere, est vnum ostentare, & aliud præter opinionem inferre. Ita hamus escam esurienti offerre porrigereque videtur, saturitatēque polliceri, mox apprehendit, alligatque, & captivum facit cum qui escam illam appetierit. Hoc habemus apud Horatium de cænipeta:

In Epistola.

---Hic ubi sape Occultum visus decurrere piscem ad hamum.

Et hunc secutus Lucianus eo opusculo quod in Romanorum invidiam de Aulicorum vita conscripsit, in hac plurimum similitudine immoratur, dum spes illas clientium, qui admissi ad Principum amicitias montes statim aureos sibi pollicentur, hami istiusmodi vorationi similes esse contendit. Et de lenone in fraudem prolabente, *Mens est, hamum vorat*, apud Plautum. Longè verò aliter in Divinis literis hamum accipi videas, per quem sanctissimum Christi corpus significatur, de quo apud Ezechielem Theologi dictum aiunt, *Et extraham te in hamo meo, & extendam te super terram, campos implebis, & à volucris omnibus impetris, perindeque omnes terræ bestias tuo pasto saturabo.* Sicuti enim si hamum escam

Christi corpus per hamum.

coopertum piscis rapiat, non solum escam ab hamo non sustollit, sed ipse de profundo escam aliis futurus educitur: ita mundi Princeps, penes quem erat mortis imperium, rapuit quidem in mortem corpus Adamiaci IESU, cum sub eo hamum divinitatis inclusum minimè sentiret, quo deuorato hæsit ipse continuò, deque profundo tractus, eductus est ut escam fieret iis, quibus calcandi super Serpentes & Scorpiones potestas à Deo data fuerat. Idem apud Iobem 40. capite reperias: *Aut adduces Draconem in hamo, aut capistrum circa nares eius appones.*

In Bacchidibus. Ezec. cap. 32.

DE TRIDENTE.

TRIDENS inter piscationis arma connumeratur, sed cum hamo parum congruit.

A P E R T A V I S.

HAMVS enim per fallaciam quicquid acquirit aucupatur, sed tridens aperto Marte, medio veluti campo aduenientem hostem excipiens, cum aggreditur, solaque fretus agilitate, conficit. Sed quid is in Neptuni manu, quid in Troezeniorum numis, & in Mantineensium scutis sibi veller, alio Commentario docuimus. Hæc verò plus quàm satis esse, quæ ad occupatissimum virum, & otij nescium mitterentur, existimaui. Vale.

Infra li. 47.

S s 4

C

PIERIVS VALERIANVS BOLZANIVS AD MAGNIFI-

CVM VIRVM BENED. AGNELLVM,

DE VRNIS NILI, LVCERNA ET FACI-
bus, Turibulo, & phiala, demum
igne & aquis.

*

LIBER QVADRAGESIMVSSEXTVS.

ANTONIVS AGNELLVS Patruus tuus, Vir magnifice, cum esset olim Venetijs apud clarissimum, eruditissimumque Io. Lascarin, ea tunc in ciuitate Ludouici Galliarum Regis Oratorem, tanta mihi familiaritate deuinctus erat, ut amicitia nulla coniunctior esse posset, quam ea, quam communia studia inter nos conciliauerant. Incumbebam ego tunc in prima literarum tyrocinia, audiebamque in arte dicendi Prunulum in Eloquentia Sabellicum, in variarum eruditione Georgium Vallam, sed rarissimum Lascarin obseruabam in primis, in quo magna optimarum artium scientia, summa vetustatis inuestigatio, reconditarumque rerum studium atque cognitio non vulgaris, atque, ut semel dicam, vir erat omni liberali doctrina politissimus. Hunc itaque frequens inuisebam, probatissima eius consuetudine melior in dies euasurus. Quod si Lascarin occupationes distinebant, aderat illic Patruus tuus, qui diem sine linea preterire minimè permittebat: semper enim noui aliquid de Musarum penu depromebat, nunc Epigrammatum, que faciebat, argutias, nunc Hendecasyllaborum amantitates, nunc huius vel illius numeri Poëmata, in quibus multum inerat leporis & elegantia. Ita eo vero precipue conueniebam, quod ille numismatum antiquorum signis mirificè delectabatur, quorum festiuam copiam habebat à Lascari, ad quem quicquid in huiusmodi rebus venerandam saperet antiquitatem, id à nobilitate illa sponte conferebatur. Idem propemodum studium ab Urbano patruo meo erat mihi quodammodo hereditarium, qui cum magnam orbis partem pererrasset, multorumque nosset hominum mores, de peregrinationibus suis, Aegyptijs, Arabicis, Palaestinis, semper habebat noui aliquid quod citu dignum & utile comunicaret mecum. Quotidie igitur cum simul esse dabatur Agnellus aliquid habebat: quod super numismatis alius gestaminibus aut titulis disputaret. Ego, si quid diceret quod ad Aegyptiaca faceret hieroglyphica, in eo summo opere delectabar. Quodam vero die tuus hic Patruus imagunculam quandam ex orichalco protulit, cuius gestus erat, ut corpore reliquo decumbente, caput manu dextera sustineret, cubito ad basim appresso: manu altera aqua ex tribus urnis una tantum ansa coniunctis effunderet: ad hac pueruli minutissimi operis numero sexdecim circumfusi, pueriliter hac & illac per uniuersum corpus lustrare videbantur. Super hoc Agnellus, qui argumentum huiusmodi haudquaquam temere factum arbitrabatur, quod hic sibi uellet curiosissime percontabatur. Respondi ego, imagunculam esse Nilum amnem: tres urnas, causas itidem tres incrementi: puerulos XV. I. totidem cubitos, quibus cresceret ad fertilitatem. Vix hac summam dixeram, & horum omnium ratione reddere parabam, cum affuit tabellarius à Gallis, quo cum literis ad Lascarin ingresso, Agnellus quoque accersitus est euestigio. Ego eo digresso domi redi, ac triduo post Patruum à Patruo missus, ubi Leonicum audire: neque ex eo amplius Agnellum videndi facultas fuit, qui Principum negotijs addictus, statim ipse quoque aliud migravit. Tantum id, non multo post tempore, eum diem suum obisse renunciatum est. Postea vero quam calamitosissimus totius Venetiae temporibus Romam me recepi, ubi locupletior mihi copia facta est huiusmodi rerum, quas alibi difficulter inueniebam: ibi verò tum publice tum priuati toto calathò suggeriebantur, incubui alacrius in idem studium, quo me semper oblectaueram, & ἱερογλυφικῶν plura ad amicos Commētaria conscripsi: cumque in Roma media uidissem effodi marmorē Nilī Colossū cum XV. I. illis puerulis circum laciuentibus, de quibus in imaguncula Patruī tui meminimus, subiit statim Agnellī memoria, praesq. hominis mihi suauissimi desiderio lacrymas cohibere nō potui, quod ereptam mihi videbam occasionem, ne huiusmodi rerum Commētarium ei dedicare possem: qui si fuisset in humanis, nihil illi optatius accidere potuisset, neque ego quicquam labentius fecissem. Venit autem in mentem mihi, posse me saltem renouare memoriam eius, quem vnicè adhuc colerem, si rem omnem ad te conuerterem, qui nepos eius esses, in quo praesentim non alienam ab ipsius Patruī genio vigere mentem animaduertissem, videremque, si memoriam eius apud te suscitarem, id iucundum mihi, tibi verò gratissimum fore, cum hoc à me deposcere viderentur integritas, humanitasque tua dubio procul singularis, & reliquae virtutes tuae, quibus apud omnes clarus es & insignis, & quāvis ergo coluerim ego te semper, & obseruam. Habe igitur & antiquae amicitiae meae cum Patruo tuo monumentum, & mea erga te obseruantia signum, ut ipsemet spero conscriberis, manifestum.

Nili hiero-
glyphicum.

huiusmodi pueri propemodum garrientes, quorum alij humeris insident, alij de cruribus pendent implicati, in vltis alij cubitant, lulant circa pectus alij ipse verò pater flores sua uolentēque herbas de sinu depromit, & in eos spargit: ex iis alij coronas contextunt, alij sese illis obuolunt, stratique per flores somnum captant: sicut quatiunt alij, alij subiticiētes alteri cuiquam humeros, scalarum vicem officiosè subministrant, alterique alteris catena veluti iuncta sustolluntur: neque abfunt qui plausum sonitumque ab aquis excitent, applois manibus. Crocodili verò & fluuiales Equi procul hinc summo, imo se condunt fluuio, ne puerulos perterrefaciant, & nominis sui lulum inturbent. Hanc speciem Philostratus, & agriculturæ fœderitatem, & rei nauticæ lucrum, & communicatam longinquis regionibus & prouinciis opulentiam significare testatur. Sexdecim verò ponuntur cubiti: quia si infra xv. subsederit auctus, bona Ægypti pars non irrigatur, ac perinde redditur ad ferendum inutilis. Si supra sexdecim attollatur, quantò altius inturgefcit, eò magis fames expectatur: quia diutius aquis immotantibus, ferendi præterit tempus, neque fata possunt ad frugem maturitatē uē peruenire. Auctu demum intra xv. & xvi. consistente, omnia ex voto succedunt, seminibus latè iactis, & opportuno tempore maturatis.

N I L V S.

I L L V D etiam adnotatu dignum, quòd simulachra fluminibus reliquis ex lapide candido fieri solita, vt vndarum nitorem exprimerent, Nilo verò ex nigro, vt Pausanias ait: propterea quòd ex Æthiopia delabitur:

Virg. lib. 4.
Geor.
Quasi vias
indur, nouum
trahentem
limum, quo
oblinit
Ægyptiū.
Seruus.

Uscue coloratis amnis deuēctus ab Indis,

ait Poëta.

Et ipse fluuius à nigrore Melonis olim cognomentum habuit. Vnde Catullus eum ait æquora colorare, latè enim longèque inficit mare, quia limosus est, & vnda turbidiore: quare in mare delapsus aquam nactus nitidiorem, per longa spacia colorem seruans expariatur. Qui tamen Nili colossus antiquis Romæ à Leone X. in Citriorum specula dicatus, ex Pario marmore factus est.

D E L V C E R N A.

S E D vt reliqua prætereamus, quæ plurima Nilo super dici possent, ad ignaria iam deuenimus, quæ quidem hieroglyphica multa secum trahunt, quæ tam à lumine, quàm ab ignis ipsius natura desumuntur: ea quæ & qualia sint, explicare iam cura fuerit, proindeque lucernam, fidam studiorum vigiliarumque nostrarum comitem, seligamus.

V I T A, A N I M V S Q V E.

Verba sunt
Polixena in
Iphigenia
Euripidis.
Salus char-
rum lumen,
aut vale.

P R I M V M quidem lucernæ significatum est, vt pro vita figuretur, cui oleum ad luminis viuacitatem infusum, vitalem eum humorem ostendit, quo pacitur calor, vt corpus viuifcet: quo deficiente, & calorem simul & corpus extinguī necesse est. Inde apud Euripidem plerisque fabulis vitam relicti dicunt, *χαίρετε φίλον πάρος*. Quam opinionem Plutarchus sequitur, dum lucernam corpori, animæ quippe receptaculo, similem dicit, lumen verò animo. Nam & sacerdotes in captandis auguriis lumine minimè cooperto clausōve idèd vti soliti, summæque aëris tranquillitate frui, quòd animum, qui certi aliquid conicere velit tranquillum ab omni ventorum turbine, hoc est, ab impuris affectibus liberum esse deceat: ne veluti aues aëriæ transuersæ plerumque vi ventorum aguntur, ita internæ mundi nostri aues, quippe mentis agitatio solertiæque, & huiusmodi pleraque, errore perplexo disturbentur.

ANIMAM SPONTE NON EXTURBANDAM.

Veterum su-
per igne re-
ligio.
Pius omni-
bus detinē-
dus est ani-
mus in cu-
stodia cor-
poris, Scip.
in Som. Ci-
ceronis.

H I N C illa apud veteres super igne religio, vt eum porro extinguere nefas esset, quem potius per sese languentem deficere sinebant. Tale quid in nobis, veluti per hieroglyphicum indicantes, ne vi animam exturbaremus, nobismetipsis mortem consciscētes: animam enim, inquit Plato, nobis custodiæ creditam tandiu obseruare debemus, quo ad à Principe repetatur, ne si fractis ergastulis, perfossisque carceribus effugerimus, diuinas leges quotquot sunt, in nos, nullo relicto defensionis loco conuertamur.

LIBERORVM PROPAGATIO.

L O N G E verò apertius sexto de Legibus animam lumini comparauit, vbi ciues ait oportere liberis generandis atque educandis operam dare, vt vitam quam ipsi à maioribus accepissent, vicissim, quasi tædas ardentes, posteris tradant. Hunc secutus Lucretius, vbi de animantibus agit quæ successione propagantur, vita per vices aliis in alia transfusa, huiusmodi hieroglyphico rem oculis subicere visus est:

Et quasi cursores vitat lampada tradant.

De ludo verò lampadam, quem dicunt à Prometheo institutum, legendum apud interpretes Aristophanis, Ranis: apud Platonem lib. I. de Repub. apud Pausaniam, Atticis: apud Herodotum, Vrania: & in Rhetoricis ad Herennium.

Lampadū
ludus, qui
dicebatur
lāpadopho-
rium.

A

H O M O.

EODEM argumento Hercules humanas victimas in lumina totidem Saturnaliis sacris commutauit, impietate oraculi per hunc modum perhumaniter emendata: nam Pelasgos tradit Varro post longos errores peruenisse in Italiam, ibique ex oraculi Dodonei monitis decumatos homines Diti atque Saturno sacrificasse. Oraculum fuit, vt L. Manius se uidisse dicit super tripode quodam in templo Iouis prisca characteribus:

ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΣ ΑΪΔΕΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΠΑΤΡΙ ΠΕΜΠΕΤΕ ΦΩΤΑ,
quod ita Latinum fiet:

Plutoni capita, est hominem sacra mittite patri.

Sedenim Hercules ex Hispania rediens, rei non sacra, sed execrabilis immanitate offensus, cum Deos hos lumina, non homines sibi deposcere docuisset, quod *Φως*, commune utriusque nomen, & lumen & hominem significaret, oraculumque ita interpretandum:

Hæc Macrobio lib. 1. cap. 7. ad verbum.

Plutoni capita, at genitorum lumina dentur.

obtinuit vt Diti oscilla, & Saturno lampades dedicarentur, atque ita Saturnalia instituta, in quibus præter sigillaria mos fuit cereos etiam misitare. Sanè humanas hostias Saturno immolare multarum gentium mos fuit, sed immanius apud nullas, quàm apud Carthagenenses, qui vt Diodorus tradit, præstantiores ex filiis suis sacrificare consueverant. Cæterum cum aliquando exuta feritate humanitatem demùm induissent, aliorum filios aut clam surreptos, aut emptos, pro suis educare, sacrificioque

Saturnaliorum institutio.

B

supponere cœperunt. Euenit verò vt ab Agathocle Sicilia tyranno post Alexandri Magni interitum grauissima obidione premeretur, atque vri mos est in calamitatibus, aut ad Deos, aut ad pietatem, nonnunquam etiam ad superstitionem confugere, suspicari cœperunt, Saturnum iratum, quod honore sacrificij, quod fuisset à patribus institutum, fraudaretur, tot in eos clades immisisse, cumque res palam facta esset, multique inuenti essent, qui pro nobilibus & ingenuis sacrificabant, antiquum ritum instaurandum censuerunt, quòque Deos placarent, ducentos ex nobilissimis adolescentibus publicè sacrificarunt: quamuis, vt in Porco scripsimus, apud Diodorum, & aliquot alios variatur hic sacrificatorum numerus adusque ccc. Sed hoc parui refert, historia reliqua concorde. Plutarchus lib. de Superstitione, vbi de huiusmodi religione meminit, eos ait qui sine liberis forent, pueros à pauperibus in hunc usum emptitasse. Id genus sacrificij tangit Plautus, cum dicit: *Faxo vt bubulis corijs onustus sis Saturni hostia*. Q. Curtius id à Tyriis vsque ad vrbis excidium seruatum tradit. D. Augustinus iuuenes Saturno sacrificari etiam apud Gallos morem fuisse dicit. Carthagenenses tamen Gelon Sicilia tyrannus legibus adscribere cœgit, vt ab infanticidio desisterent, cum eos apud Himeram debellasset, autor Plutarchus in Apophthegmatis, quòdque alij tradidèrè immanem hunc morem, Cambyfes rex Persarum abolere aggressus, mox & Alexàder Macedo, nihil quicquam profecerunt: sed Hadrianus demùm sustulit.

Xiphilinus in Adriano.

VITA DIVINA.

AT Vestalis ignis ille, quem tanta diligentia Romanæ virgines nutriebant, sublimiorem diuiniorémque vitam præ se ferre videbatur: hunc itaque & custodia, & nutrimento adiuuabant, quòd superioris illius vitæ symbolum æternum videretur. Atque inter portenta, vt & Dionysius & alij referunt, vrbis peritura prælagium habeatur, si casu aliquo accidisset cum extingui. Hinc Camillus ad Quirites ait: *Quid de æternis Vestæ ignibus, signoque quod Imperij pignus custodia eius templi tenetur, loquar?* & Maro:

Ignis Vestæ lulum summa religio.

Æne. li. 2.

Æternumque adytis effert penetralibus ignem.

Cernere est nonnunquam lucernam in basi alicuius simulachri: id æternitatem significare, nonnulli interpretantur.

INSIGNE AVGVSTALE.

OBTINEBAT sanè primas ignis inter insignia augustalia, vt ex Herodiana cõici potest, ita in Cõmodo scribente: quòd consilium suam ad Marciam retulit, vnàm è suis concubinis cui scilicet plurimum deferbat, ac propè vxoris eam loco habebat, sic vt præter ignem omnem honores illi velut Augustæ tribuerentur. Exant quædam Theodosianæ militiæ, & eorum qui Theodosium aliquot ante annis præcesserunt, monumenta, Prouinciarumque, & Præfectorum, & Ordinum, & Manipulorum omnium, qui tunc Romano Imperatori parebant, quondam veluti rationario nomina & insignia descripta. In his videas Præfectorum abacos passim cum candelabris superimpositis figuratos, in plerisque etiam ara est in magni procerique tripodis speciem ex ære fabrefacta: quod nimirum ad huiusmodi dignitatis participationem referri debet.

DOCTORES.

IN Diuinis literis sæpe inuenias disciplinarum professores, mysteriorumque interpretes, morumque moderatores, per lucernam intelligi, quam Aflertor noster hieroglyphicè monet super candelabrum statuendum, vt domesticis omnibus illucescat, diseuissisque tenebris ad obeunda munera cuique

Matthæi lib. 5.

cuique sua lumen subministrat. Addit & alibi, non occultandam esse lucem hanc, sed in frequenti quouis hominum cœtu proferendam. Quicumque igitur lucem de se daturus est, debet prius omnium vitiis sordes perpurpare: neque enim vnquam charum præstabit lumen faculenta materia. Quod si lux veretur in tenebras, vt rectè Climace sua Scholasticus, tenebræ ipsæ, hoc est, homines ij, qui sacris initiati non sunt, in quantum tenebrarum profunditatem coniecti cæcutient, atque hallucinabuntur?

S P L E N D O R N O M I N I S.

AN TIQVI omnes lumen pro homine, qui vel ingenij vel corporis viribus fretus præclara facinora edidisset, hieroglyphicè ponere consueuerunt. Vnde Maro, *lumina tot cecidisse virum* dolet. Et eadem synecia: *Geminos terrarum lumina Reges*, vir, quem citare minimè pigeat, eloquentissimus Pontanus posuit. Sed nostra potiùs afferamus. *Parauit lucernam Christo meo*, legas Psal. 132. ibi interpretes per lucernam, gloriam exponunt, hoc est, splendorem nominis, præclaramque famam, & victurâ in illustri luce posteritatis suæ celebritatem. Alij tamen per lucernam Euangelium intelligunt, alij Ioannem Baptistam, qui etiam *Lucerna ardens* dictus est. Lucernæ quippe erant & alij Prophætæ, sed illos propemodùm, quia ænigmatice ferè omnes loquebantur. At Ioannes manifestissima declaratione Christum ipsum intento digito commôstrauit. Eucherius plerumque bona opera per lucernam in Diuinis literis accipi tradit, vnde dictum sit Euangelio: *Sic luceat lumen vestrum, vt videant bona opera vestra.*

M O R T E S D V Æ.

CV M verò in hominibus duæ sint occumbendi rationes, vna quæ vi fit, altera quæ natura ipsa contingit: extinctum identidem ignem, vi violentam mortem significare dicebant, cum scilicet quis, vt superius dicebamus, manus sibi inferret. Quantum verò pertinet ad mortis rationem, quæ natura feret, esse huius simulachrum volebat ignem, quem ita spontè deficere permisissent: caurum enim erat lege, ne cui prorsus ignem extinguere liceret, neque quidem alimenta adiciebant, ne frustrâ nutrireretur: extinctum porro nulli ex mulieribus licebat intueri. Sed qui veterum instituta eludunt, non alia de causâ cultum apud Romanos ignem asserunt, quàm apud Ægyptios vel Canis, vel Crocodilus, vel Lupus enutrireretur.

P I E T A S.

PL E R I Q V E verò monumentis ignis est pietatis hieroglyphicum. Quod si inferiora hæc vlla nos superioribus conciliare possunt, nihil est quod maiore sit cum animo similitudine cum lumine polleat, & illustret omnia, ac perinde genios ac Deû ipsum nobis representare videatur. Adde quòd, nihil aliud viuenti magis congruit animali: animal & ipse à nonnullis existimatus: non ea tantùm de causâ, quòd vt animalia cætera nutriatur, imò etiam omnivorus sit & insatiabilis, sed quòd etiam sensu pollere videatur, quod tunc præcipuè cum extinguitur apparet: quippe qui veluti principij vitalis expers minimè sit, inclamat, excauescit, vlcisci studet, reluctabundûque resistit, veluti reliqua faciunt animantia, quæ violenta morte perimuntur.

P E R D I T I O.

IG N E M alioqui belluam animatum esse Ægyptij ferebant, quæ quidem omnia absumeret, omnia depasceretur. Hinc apud aliquos videas ignem symbolum esse perditionis, cum ita omnia cõsumat. Animal verò esse indicio est, mori eum deficiente pabulo: quare, vt alibi dictum, cadauera apud illos cremare nefas: vt potè quæ ita belluis deuoranda trãdi viderentur, idèque in ignominiam combustum Amasios cadauer à Cambyse.

B E L L V M.

VS I T A T I S S I M V M etiam est ignem pro bellorum significato ponere. Hinc Hieremias ollam succensam videt ad Aquilonem: vnde scilicet tot in vniuersum terrarum orbem bellorum essent incendia moribus assiduis effundenda. Hinc *tanti incendia belli*, legas apud Maronem: & *Italiam ardere bello*, apud Ciceronem. Hecuba verò facè prægnans, ignes enixa iugales est, in futuri belli, quo patria caperetur concremareturque, significatûm. Aruspices enim ignem in huiusmodi sæpe portentum accipere. Cuius non ignarus disciplinæ Virgilius, de Lavinia, cuius causâ bellum adeò funestum excitandum erat, ita cecinit:

*Præterea castis adolet dum altaria flammis,
Et iuxta genitorem adstat Lavinia virgo,
Visa (nesas!) longis comprehendere crimbus ignem,
Atque omnem ornatum flamma crepitante cremari,
Regalisque accensa comas, accensa coronam
Insignem gemmis, tum sumida lumine fuluo*

A

Inuolui, ac toris Vulcanum spargere testis:
Id verò horrendum, ac visu mirabile ferri:
Namque fore illustrem fama, satisque canebant
Ipsam, sed populo magnum portendere bellum.

Postremi
duo versus
arguunt glo-
riam una
cum armis.

SIGNA MILITARIA.

APUD Romanos inter alia militaria signa nonnunquam & flammulas rufas inuenio gestari so-
litas, fuisseque flammam prosperi euentus signum vbique legas: veluti pugna quam Romani
cum Sabinis ad Heretum commiserunt, ubi ferunt militares Romanorum hastas ad altam noctem per-
tinaciter ardere visas, nec, cum omnia consumat flamma, ex iis quicquam esse detritum: quo facti au-
dientiores, veluti Deorum aliquis victoriam pollicitus esset, ubi primum illuxit in Sabinos illati, qui
multitudine longè præstabant, insigne eos victoria profligarunt.

Sic Galli
vexillū Au-
ris flammeū
quondam in
preliis cele-
stis demissū
preserebāt.

V M B R Æ.

HINC etiam superstitibus animis vmbrarum nomen, quia fumus adhuc vel torri, vel carboni-
bus pertinaciter inhærescens, diutius vaporat, nutrimento adhuc residuo. Vulgò enim creditur
eorum diutius errare animas, qui ante diem violenter occubuerint. Quare ita Dido Maronana mi-
nitatur.

Aene. li. 4.

--Sequitur atris ignibus absens,

Et cum frigida mors anima seduxerit artus,
Omnibus umbra locis adest.

B

MVLIERIS AMOR.

APUD Onirocritas legere est lucernam ardentem esse mulieris signum, quæ sit amore capta, pro-
pterea quòd levis, inconstans, & infirmus admodum sit earum amor, qui lucernæ instar, mini-
mi flatus impulsu extingui potest.

Amor in-
constans.

LVCVB RATIO.

VLGATISSIMUM verò est lucernam pro lucubrationibus ponere, vnde Demosthenis illæ,
ac Aristophanis Grammatici, & Cleanthis lucernæ celebratissimæ, atque illa Epiæteti tam fre-
quentè à nostris & à Græcis autoribus decantata, vt nulla apud omnes celebrior, nulla pretiosior ha-
beat. Sanè quidem à Pythea obiectum Demostheni quòd eius enthymemata lucernam olerent:
quippe quòd is nihil ex tempore diceret, sed meditatione & vigiliis singula elucubraret: neque segnis
in respondendo Demosthenes, qui non eodem pretio sibi & illi constare lucernam subiecerit, no-
cturna scilicet illi conuiuia exprobrans, quibus ille plus indulgeret, quàm Demosthenes studio. Æs-
chines quoque nimiam hanc hominis diligentiā incessans, λογιστὴν eum appellat, siue quòd sem-
per, vt dictum, ex scripto diceret: siue quòd, vt nonnulli aiunt, in vtriusque partis fauorem aliquan-
do scriptitaret. Vnde iocus ille apud Aristoph. Erine, de lucernarum fabro, & quòd omnia iam con-
silia sint ad lucernam consultaturi. Sed vt ad lucernam redeamus, Plato cum summi boni, quæ pote-
rat, cognitionem peruestigaret, id minimè explicare posse contendit, sed ex diutino contubernio,
tanquam ex igne statim prosiliente, succensum ait lumen animam irrepere. Sed longè ante Platonem
magnus dixerat Propheta: *Lucerna pedibus meis lex tua, & lumen semitis meis.* Et, *Signatum est super nos lu-
men vultus tui Domine.* Et, *In lumine tuo videbimus lumen.* Hinc illa Esaiæ celebris adhortatio: *Illuminare,
illuminare Hierusalem, quia venit lumen tuum,* & pleraque huiusmodi de aduentu IESV, qui verum &
vnicum est lumen. Passim verò apud hos ignis fidei symbolum est, lucerna scientiæ, quas in mani-
bus habendas diuina institutione commonemur. Et Psalmo 18. illuminandam à Deo lucernam præ-
dicitur, ubi nonnulli interpretes per lucernam, intellectum, per tenebras corpus exponunt. Cedunt
verò tenebræ, ubi veræ scientiæ lumen effulserit. Quòd verò pro lucubratione lucerna accipitur, in
causa sunt nocturnæ vigiliæ, quæ meditationi maximè commodæ sunt, & ad excogitandum propter
silentium aptissimæ. Vnde illud, plus olei, quàm vini quosdam absumpsisse, qua de causa Poëtæ no-
ctem *ἰσοπνύον*, à meditationis promptitudine vocitant. Epicharmi dictum est, si quid scitu dignum
queras, nocte meditandum: & vt semel dicam, nihil ad studia nocte commodius. Quare non incon-
gruum lucubrationis symbolum est lucerna, cum præcipuè frequens Ægyptiorum mos fuerit, per in-
strumenta sapiens eorum vsum significare.

Meminit
Varro lib. 1.
de ling. Lat.
Hinc τὸ λῦχ
non ὁ λῦχ, Lu-
cerna oler.

C

Ignis fidei
symbolum.
Demosthe-
nes scilicet,
tum quid de
scripto dice-
ret, tum quòd
ἰσοπνύον
& abste-
nius.

Vel etiam à
benè sapien-
do. Plut. in
Symposia-
cis. Depide.
7. Addit ad
hæc apud
Lacedæmo-
nios fuisse
νυκτερινὸν
σάλλορον,
nocturnum
conuentum
grauissimo-
rum.

D E F A C I B V S.

ADEMVS lucernæ faces, vt pote quæ in eundem cum lucerna veniant vsum: nam & Cicero
aliquid se ad ligneum lychnum non sine delectatione scripsisse proficitur.

Et Maro
Georg. 3.
Vtique vi-
dendo se-
mina.
Æneid. 4.
Ibidem.
Amor cum
facibus &
alis cur.

AEGYPTII sacerdotes, qui odium per aquas intelligebant, sub hoc tamen nomine mare ipsum accipientes, per ignem amorem exprimi voluerunt, idèoque faces passim Cupidini dedicarunt: notum enim illud de amore captis, vri eos intimis medullis. Et apud Maronem: *Regina cæco carpitur igni*. Alibi: *Est mollis flamma medullas*. Atque eadem, *Vritur infelix Dido*: *Ardet amans Dido*. Cyrus apud Xenophontem, ignem ait vrere homines qui eum tangant: amorem verò non præsentem tantum, verum etiam longè absentes inflammare. Meritoque Porcius Licinius dixit hominem ob amorem non esse ignitum, sed ipsum ignem, cum ait: *Queritis ignem, ite huc: queritis ignis homo est*. Vulgatum & Isidori dictum authoris Græci de amore loquentis, ea de causa cum facibus & alis amorem pingi solitum, quòd nonnunquam cupiditate impatientius exurat, nonnunquam verò præ fatietate abuolet. Nam & Propertius alas illi in huiusmodi vsum traditas arbitrat, ut eius ostendat instabilitatem, dicen:

*Idem non frustra ventosas addidit alas,
Fecit & humano corde volare Deum.
Scilicet alterna quoniam iactamur in vnda,
Nostraque non vllis permanet aura locis.*

Sed cum amorem firmissimam in se vno tantum posuisse sedem indicare velit, ita subiungit:

*Sed certe pennas perdidit ille suas.
Euolat is nostro quoniam de pectore nusquam,
Assiduisque meo sanguine bella gerit.*

In Opere.

Sed quod ad faces pertinet, Hesiodus cum terram, aquam & aërem genitos posuisset, quarto loco amorem genitum subiecit, per quem interpretes hieroglyphicè igneum elementum intelligunt.

E

A M O R M V T V S.

Odyss. libr. 1.
vers. 70.

DVÆ faces vinculo constrictæ diuariatæque, nimirum indicia sunt amoris mutui, quæ Græci ἀντέφατæ dixerunt, vti ἀντίθεον πολύφημων Homerus. Pinguntur verò hæ accensa parte sursum versus erecta.

A M A T O R E S M O R T V I.

QVÆ si pingantur inuersæ, amatorum funera indicant, vt in Elegia, qua Tibulli mortem deslet Naso legere est.

*Ecce puer Veneris fert euersamque pharetram,
Et fractos arcus, & sine luce faces.*

Sed rem Ægyptiacam, qua ratione quis euasisse de amoris ergastulis indicare possit, in Erycinæ Veneris templo sculptam idem admonuit I. de Amoris remedio:

*Est prope Collinam templum venerabile portam,
Imposuit templo nomina celsus Eryx.
Est illic lethæus amor, qui pectora sanat,
Inq. suas gelidam lampadas addit aquam.
Illic & iuuenes votis obliuia poscunt,
Et si qua est duro capta puella viro.*

F

Erycinæ verò Veneris templum non tantum loco hoc ad Erycis filij memoriam respicere videtur, quam verum tacitè innuit Græci nominis significatum, hoc est, assertricis, quippe ab ἐρύκω τὸ ἐρύσσειν, assero, libero, defendo: vnde ἐρύμα, munio, propugnaculum. Inde etiam Eryci epithetò celsus, quòd editioribus locis arces olim fieri solitæ.

N V P T I Æ.

Romanorū
mos in nu-
ptiis.

ERAT & nuptiarum index fax illa, quam prætextatus puer apud Romanos patrum matrumque præferebat, duobus aliis eiusdem ordinis & conditionis nuptam deducenribus. Noctu autem, prima aut secunda hora ducere mos erat, ominis causa: quod ita optima ac secundissima euentura sibi proponebant: quod nonnulli tradunt in honorem Cereris institutum. In hoc autem sacro ea superstitione accesserat, vt fax ea ab vtriusque amicis raperetur, perfuncto munere, quòd ea incescerat religio, ne aut vxor eam sub læcto viro ea nocte poneret, aut vir in sepulchro comburendam curaret: siquidem vtroque mors propinqua alterutrius captari purabatur. Addemus, tametsi παρ' ἑργον, institutum apud Romanos fuisse vt virgo, cum ad virum tradebatur, de matris gremio, aut alterius, quæ proxima necessitudine esset, rapi simularetur: eo scilicet omine, quòd ea res feliciter Romulo cessisset. Hinc illa apud Catullum:

*Hesperæ qui cælo lucet crudelior ignis,
Qui natam possis complexu auellere matris,
Complexu matris retinentem auellere natam,*

Et iuueni

A

*Et inueni ardenti castram donare puellam:**Quid faciunt hostes capta crudelius vrbe?*

Sed vt ad facem reuertamur, apud Græcos ad id ministerij ancillæ adhibebantur, vti cernere est in Herculis Scuto apud Hesiodum: opus enim id antiqui illius esse Apollonius & Stesichorus agnoscunt. Ibi nouam nuptam plauistro vectam videas:

*Τῆλε δ' ἄν' αἰδομένη δαΐδων σέλας ἔρρυπαζε**χερσὶν ἐν δμῶν.**Ardentes late spargebant lumina tede,**Quas manibus famule gestabant.*

Quanquam moris etiam inuenio apud Græcos fuisse, vt mater nuptiales eas faces prætenderet, vnde apud Euripidem:

*ἐγὼ γ' ἔτε σοὶ πῦρος αἰνέφα Φῶς**Νόμιμον ἐν γάμοις ὡς περὶ μέγα μακάρια.**Atqui nec ignis prætuli lumen tibi,**Nempe vt beatam in nuptiis leges monent**Decere matrem.*

Aeneas apud Virgilium cum se maritali coniugio deuinctum abnegaret, ait:

Nec coniugis unquam Præcendi tectas.

C E R E S.

EST etiam Cereris gestamen fax, in eius enim manu alicubi cernitur, quam aiunt ab ea incensam in Ætna, cum filiam perquirere instituisset.

B

I L I T H Y I A.

QVINETIAM Ilithyæ hieroglyphicum est, cum face in vna manu, altera passâ & exporrectâ, à capite ad pedes tenuissimo panno contextum, prout apud Æginenses fuisse Pausanias meminit. Fax verò illa, vel partum, ob dolorem, ignis violentiæ assimilari ostendit: vel lucis illius quam nascentes indispicimus, indicium est. Exporrectâ disca pedinataque manus eo significato ponitur, quod solui grauidam partu dicimus. Amicus per se pater.

D E T H V R I B V L O E T P H I A L A.

VONIAM verò multa super Vrna prius & Phiala dicta fuerunt, contrariæque his addita Lucerna, & Faces, consentaneum est visum, vt quid vtrumque simul iunctum significet, videamus. Proposita autem sunt pro hieroglyphico Thuribulum & Phiala.

D I S C O R D I A.

SVNT enim qui thuribulum, aut aliquod aliud vas igniarium cum aquario pictum, vnde scilicet signem & aquam inesse perspiceretur, quippe si ex vno ignis promicaret, in altero aqua desideret, discordiæ signum esse tradant: quod ea naturæ sint maximè contrariæ. Vnde *Ignem aquæ permiscere dictum de iis, qui se ea præstituros pollicentur, quæ fieri nequaquam possint.*

P V R I T A S.

CEDENIM Egyptij sacerdotes per ignem & aquam, quippe thuribulum & phialam, labes maculasque deterfas elutasque optimè significari volebant: quin etiam ignoracionem hallucinationemque doctrinæ opussumotam, vbi præsertim ita illæ officerent, ne quis discernere aut internoscere potis esset, vbi veritas latitaret: quod per huiusmodi elementa rerum omnium defecatio peragatur, ac puritati suæ restitatur, vt qualis sit appareat: aqua enim maculas eluit, quæ verò aqua efficere non potest, ignis exequitur. Hinc illa apud veteres aliarum quoque gètiū appellata *Suffitio*, quotiens qui funus persecuti fuerant, quod polluti habebantur, ignem aqua sparsi superiugredi confuerunt, purgacionem scilicet hinc fieri persuasum habentes, & quauis pollutione infectos ita liberari. Vnde nonnulli per aquas quæ super cælos sunt, purificatorias virtutes, vt ait Ambrosius interpretati sunt. Aquas verò super orbis ætheris esse, idem die fecunda validissime contendit. Doctè autem Catullus, cum in aqua puritatem hanc intelligeret, dixit: *Aut quilibet qui puriter lauit demes*, hoc est, aqua sola lauit, vnam eam allutionibus aptam non ignarus, humores verò reliquos aut inficere, aut medicamentum esse. Ignis autem, vt nostri veteres tradidère, purgat, aqua expiat, lustratque. Hinc ille Plautinus iocus Aulularia:

*Quid impurate, quamquam Volcano stundes,**Cæne ne causa, aut mercedis gratia**Nos nostras ædes postulas comburere?*

Et apud Lycophronem legas Thetim indignatam se Deam mortali Pelco in matrimonium collocaram, filios quotquot oriebantur in ignem exurendos conicere solitam: quod ita rebatur mortalitatem exuri, & quod immortale esset perpurgatum conseruari, veluti aurum ære confusum ignis opurgatur, posteaquam quicquid admixtum erat æris, in fumum & scoriā verterit. Atque ita sex iam

Græcorum
mos in nup-
titiis.

Euripides
in Troadi-
bus id tri-
bui Vulcan-
no.

Hæc est de-
scriptio mæ-
dis γάμοις ἑο-
ρῶν. In nu-
ptiis mor-
talium Vul-
canus sers
faces.

Æneid. li. 4.

πῦρ ὁδῶν
μυρῖνας.
Nimirum
ad uictoria.
Prouerbiū.

Suffitio.

Thetis
quæso.

Atque ab eo tempore dictus Pyri-fous tamquam ab igne seruatus, & Achilles quod exustio lumbro careret. Deus ignis consumens.

Aromatum hieroglyphica. Vt Dioscorides lib. 1. ca. 70. Ibiq. Mat. hebr. Galenus etiam lib. 7. simplic. Aescam.

filios absumperat, donec ad Achillem ventum, quem pater superueniens ab igne exemit, Chironique curandum commendauit Sacra verò litera apud nos Deum esse ignem consumentem asserunt, igneosque fluuios hunc præcedere: quin & eundem ipsum instar ignis omnia constantis incendere: in quo nimirum nequitia intelligitur, quæ à Deo consumatur, cum omnis ab eo sit purificatio: nempe vnumquodque opus quale sit probat ignis. Referta autem est natura humana tum plumbo, quo animi nostri pergrauati ad tertam inclinantur: tum aliis impuriorebus metallis, quæ rubiginem inducunt, vel auri & argenti naturam adulterant, vt ait Adamantius: quare diuino illo igne opus est, vt quæ vndequeque immixta est animi nequitia deleatur. In quam sententiam peccanti populo dictum in sacris literis: *Habes carbonem ignis, quibus infideas, hierunt tibi in auxilium.* Sed nusquam apertius quàm in Esaie visione purgatio hæc ostenditur, vbi vnus de Seraphin à Deo mittitur, qui pruna de altari incenso forcipe apprehensa, Esaie labra terigit dicens: *Ecce abstuli iniquitates tuas, & peccata tua circum-purganti:* labia enim immunda se habere profatus erat, & in medio populi labia immunda habentis habitare. Transfertur nimirum ignis ad thuribulum, per quod in Diuinis literis linguam Dominicam intelligunt, lingua vero ignis, in quo Spiritus. Vnde Dauid, *Carbones succensi sunt à Deo*, qui scilicet nos calefaciant ad pietatem, impellantque mentis nostræ impetum ad doctrinam Dei, vt oratio nostra in conspectu eius tanquam thymiamatis odor ascendat. Aromata enim super ignem imposita, hieroglyphicè orationem spiritalis doctrinæ significant, vt traditum à Theologis ostendit Hierosolymitanus Hefychius. Præcipue verò thus gratiarum actiones & oblationem significat, non solum quia dicatur esse Deo, sed quia, vt Medici dicunt, multas oculorum sanat ægritudines. Quod verò thus, idque lucidissimum, super xii. propositionis panibus x x i i i l. Leuitici poni iubetur, l x x. Sal reddiderunt, quod Apostolorum doctrinam significaret: illi enim Sal terræ. Hebraicatumen lectio *Lebane* habet, hoc est: thus. In iisdem Diuinis literis mentio fit de carbonibus desolatoris: eos esse dicit Eucherius, qui peccata dissoluunt: huiusmodique fuisse illum, qui ab labia Esaie Prophetæ appressus est, vt quæ sit contraxerat vitia, perpuraret. Ponuntur etiam pro igne charitatis, aut exemplorum, aut penitentia: quamquam de carbonibus his aliter in Iunipero traditum. Facit ad hunc locum id etiam quod apud Ezechielem legimus, Deum vti corpus visum à cuius lumbis vsque ad pedes membra omnia igne conflagrant, à lumbis verò vsque ad caput electri species erat, quo nihil magis est hieroglyphicum. Nimirum indicat, hoc, renes lumbosque, & quæ partes ad terram tendunt exurendas esse: accebras quippe, nequitiam, & voluptarios affectus omnes perpurgandos: ita enim quæ à renibus supernè existunt, supràque mollitudinis & nequitia opera attoiluntur, in purissimam electri materiam euadere: electrum enim auro pretiosius esse continent. Si nostrum igitur corpus, Dei corpus esse volumus, vitia eius igne percrememus: eo quippe quem Deus immitit, vt ita sordibus exuti, loti, perpurati que, electri speciem, per ea quæ ad sapientiam pertinent, exhibeamus.

V E S T A.

DVPLEX verò apud veteres erat ignis cōsideratio, quippe qui marterialem hunc nostrum longè diuersum à superiore illo distabant. Eum sanè in sublimi positum, Vulcanum appellantes, quasi Volcanum dicere voluissent. Vestam verò aiebant domesticum hunc nostrum esse, vt alibi dictum, auctore Varrone: quamuis Ægyptij translucidum & purum illum ignem Palladem esse volebant, hunc verò qui materiaz applicitus est, Vulcanum intelligebant. Sed huius argumenti cōsideratio examinatur in Vulture locupletius. Quantum autem pertinet ad Vestam, simulachrum eius strongilari figura, obrotunda quidem, & in acutum prominente, quæ circa medios humeros resideret, cuiusmodi est coagmentatæ figura terræ. Eadem & sedentis habitu statuebatur, & apud Græcos *ἱστία* & *ῥοῖα* & *ῥοῖα*, & *ῥοῖα* & *ῥοῖα*, quod sedes ponere significat, appellatur aiunt. Sessum verò ad diuinitatis perpetuitatem spectare, alibi commodius disserendum est. Quod verò *ῥοῖα* & *ῥοῖα* dicebamus, qui vulgi dicta consecretantur, ab ea tradunt ædificationis principium esse. Scriptores enim rerum affirmant artes nullas à mortalibus inuentas, priusquàm ignis repertus esset, quo deprehenso, eiusque vsu cognito, reliquæ omnes artes inde in dies magis ac magis proficere, cum vnusquisque ignis commoditate adiutus noui aliquid semper excogitarit, & modò hoc, modò illud opus mortaliū vsui proposuerit.

NUPTIALIA, VEL PURITAS MARITALIS.

QUOD verò purificatione super dicebamus, nonnulli aiunt inde sacris nuptialibus ignem & aquam præferri solitam: nam & huiusmodi donaria nouæ nuptiæ apponebantur, quæ scilicet uxorem puram & castam permanere oportere docerent. Qui verò instituti huiusmodi rationem altius rimantur, naturæ vicem hinc intelligi interpretantur. Ignem siquidem aiunt actionis vim obtinere, & agendi elementum esse: aquam verò patiendi. Hinc Philosophi non defuere, qui rerum formam ex aqua, per admixtionem ignis, produci existimant, atque ita auspiciasimè ignis & aquæ sacramento nuptiarum fœdera sanciri. Apponebantur verò hæc in limine domus, quæ sponsus & sponsa intraturi essent, vt ea oblata species, memores eos redderet quorsum essent huiusmodi sacris initiati.

Ex aqua & igni rerum forma.

A

Æ R V M N Æ.

S E D E N I M Græcus Poëta quidam acerbè nimium rem huiusmodi interpretatus est, cùm dixit: *Θάλασσα καὶ πῦρ, ἔ γινῃ, κακὰ ῥεία,* tria quippe accidere mortalibus ærumnosa, mare, ignem, & sceminam. Et Theologi nostri ignem in Diuinis literis pro ærumnis & calamitatibus quæ probent hominis fortitudinē, poni dicunt, in cāmque sententiam dictum autumant Psal. 65. *Ignem nos examinasti, sicut examinatur argentum*, quodque ibidem est: *Transiuius per ignem & aquam*, calamitates quaquauerum ingruētes, omnēque genus ærumnarum vno impetu effusum intelligi volunt, quasi nihil iam atrocius, neque miserabilius esse possit, in vilo malorum genere, quod exantlatum non esset: alterum enim horum atrocissimo cruciatu conficit, alterum inimicissimo animæ mortis genere suffocat: quippe quæ cùm ignea sit, nihil indignius pati se posse putat, quàm per aduersarij sui violentiam exturbari. Ita & illud in Euangelio: *Frequenter cum & in ignem & in aquam misit, ut cum perderet*, quod pro periculosis euentis positum ait Eucherius.

Dudum à
M. Cato-
ne Censorio
usurpatum.
Sic & D.
Petr⁹ episc.

N E C E S S I T A S.

S E D vt ad nuptias reuertamur, longè honestiùs Metellus, qui de vxore ducēda sententiam interrogatus, vxorem esse malum haudquaquam inficiatus est, malum tamen id esse necessarium: igitur per ignem & aquam necessitatem interpretabimur, quæ ducere vxores iubet, non tantum ob sobolem, quæ præcipua causa est, verum etiam vt sit, quæ domus & familiæ totius curam suscipiat, & quodam veluti gubernaculo administret ac regat.

ἀναγκάων
καὶ ὕδωρ.

V I T A.

B V T C V M Q V E verò senserint alij, scimus ignem & aquam vitæ priùs auspicia dedisse, vitamque quandiu vitales auras carpinus, conseruare. Quis verò ignorat, sine maritali copula breui periturum esse humnum genus omne, cæterorūque animalium species defuturas: Quare exules, qui vita censebant indigni, aqua & igni priuabantur. Sanè Poëtæ quæ fingunt Saturnum amputasse genitalia patri Cælo, eaque in mare abieciisse, indeque natam Venerem, id significare volunt, igneum semen admixtum cum humore, generationis fuisse principium.

Coniugij ne-
cessitas.
Quia hu-
mido & ca-
lido constat
humana na-
tura & vi-
ta.

C O N I V G I I C O M M O D A.

N O N absurdè etiam voluptatem, & vsum, quæ soleant ex vxoria consuetudine, vnanimique concordia percipi, qualem Homerus mirificè commendat: per huiusmodi ignis & aquæ fercula interpretabimur, cùm nihil ferè sit in rerum natura igne iucundius, nihil vtilius aqua, quæ sola ex rebus omnibus necessitatibus innumerus opem affert, quare aquam Pindarus *Optimam*, Aristotele etiam comprobante, nuncupauit, igneum etiam ardorem auri pari elogio profecutus.

M A I O R I S L V M I N I S V I O L E N T I A.

E T ne longiùs à Pindaro recedamus, argumentum is pulcherrimo hieroglyphico subministravit, ode Olympiorum prima, vbi fulgorem ignis celebraturus inquit, *ἀστροὶ δὲ πῦρ ἄτε διαπέτρεν νύκτι*: non ignarus scilicet, ignem soli expositum amittere omnem splendoris gratiam, quæ noctu suam habet commendationem. Elegantia igitur ingenia virtutem cuiuspiam præstatoris alicuius interuentu obnubilatam, labefactatamve, significare cùm vellent, ignem Soli expositū, pingere cogitarunt: siquidem ignis splendor, vt palam est, Soli expositus, vim amittit suam, noctu verò præualeat, & vt in suo regno, peruigescit. Atque hoc est quod Pindarus ait, *διαπέτρεν νύκτι*.

N V M E N.

C V M tot igitur sint ex igne vtilitates, tótque magnarum & admirabilium rerum similitudines habeat, non immeritò à Persis in primis, & Sacer, & Æternus vocabatur, quem quacumque rex exercitum duceret, magni numinis instar argenteis altaribus impositum præferebant. Super hoc Maximus Tyrius: *Persæ diarium ignem adorant, nimirum diuinitatis signum: insatiabilem, voracem*. Huic cùm sacrificant, illi alimentum præbentes his verbis vtuntur: *Ede ignis domine*. Neque Perfarum tantum est ignem colere, vt idem Tyrius refert, sed Lyciorum etiam, apud quos Olympus ignem emittit, hunc sacrum habent Ferunt autem ignis, quo Zoroaster conflagrauit, reliquias, tanquam ignis diuini à cælo delapsi, à quodam susceptas, ad Persas, vt perpetuis excubiis seruaretur, esse delatas: atque hinc apud eos ignis cultum habuisse principium. Fuit verò Zoroaster is, vt à veteribus accepimus, Chamis filius Mezraim nomine, qui Magia per manus à patre accepta, signa quædam, veluti Stellarum scintillas de cælo deducere, & alia huiusmodi ostentare solitus, diuinitatis sibi nomen assererebat donec fulmine tandem ictus interiret: mortalium tamen imperitia, qui tunc erant, ita raptum cum fulmine & cælo illarum credidit, mutatōque nomine Zoroastrum, quasi viuum astrum appellauit, subsecutāque deinde ætas omnia quæ fulmine tacta essent sacra exilimaui. Sanè Orpheus, à quo noctem alibi diximus Luminis parentem appellatam, æthera *ἀέρας* vocat, quippe igneum spiraculum. Euripides autem: *Vides excelsum, qui illum infinitum ætherem, & terram vndequeque circūplectitur*

Perfarum
super igne
religio, &
Lyciorum.

Zoroastes
quis.

Maier, Sa-
tur. lib. 1.6.

15.

Romaniqui
de Lucienū
a luce, salij
videlicet.

Diſſipare,
quasi diei

parere, ut

et Creten-

ſes ſia. ſua

ſuipar Ma-

crob. Ibid.

Adverbium

a Plutar-

cho, in libe-

lo cui titu-

lum ſecit

πῆλ πρῶτον

αυγῆς.

Iuramentū

in Luonia

obſervatū.

humantibus vltis, hunc crede Iouem, hunc arbitrare Deum. Quem secutus Ennius: *Aspicce, inquit, hoc sublime* **D**
candens, quem inuocant omnes Iouem, Veteres hunc Dieſpitem, & Lucetium dixere Græci *Ζῆνα*, à *Ζῆν*,
quod viuere est. Vnde Ioan. *Vna erat*. Plato Cratylō *ſia* dum vocat, transfert ad prapositionis vim, vt
Ioannes idem: *Per quem omnia facta sunt*. De splendore verò: *Et erat facies eius sicut Sol*, vt apud Mala-
chiam: *Orietur vobis timentibus Sol iustitie*. Sed quæ plurima pertinent ad Solis hieroglyphicum, cum ea
commodiore loco plenius dicta sint, in celestium corporum commentario, breuiter hæc tacta suf-
ficiat. Quam verò artonita propemodum veneratione apud Persas coleretur ignis, ex eo manifestum
est, quod grauissimus apud eos mos supplicandi fuit, cum quis igne in manus accepto supplex inter-
minabatur, eum se in aquam iniecerum, si voto excidisset: non esse illi fas ducebant eum reicere,
qui sic preces allegasset. Sedenim vt impudentia nonnullorum modus imponeretur, neque vlli vio-
landi ignis occasio permitteretur, lege inde sanxerunt, vt qui eo supplicandi genere vsus esset, suppli-
cio multaretur. Author Plutarchus.

TENTAMENTVM.

F VIT & apud quosdam è nostris populos, iuramenti atque iudicij species super ferro candenti,
superstitiosè potiùs quàm piè per æditumos templi, in Liuonia præsertim obseruata. Nam sceles
auctius accusati, ad ferri candentis iudicium vocabantur, & id subire nonnunquam vel inuiti
compellebantur. Id erat eiusmodi, vt criminis reus ferrum cādens, è mediis prunis exemptum, in manus
caperet, accusatoribusque & iudicibus ostentaret, siq; aduersione nulla subsecuta illæsus esset, ab-
solueretur: si autem vim eam pati non posset, obiecti criminis ita conuictus, damnaretur. Purgabant
verò se priùs ieiuniis, confessione, & Eucharistia: mox ad horrificum illud experimentum accedebant:
id, quia periculosum erat, & insontes aliquando ex eo condemnabantur, præcipuè verò contra Chri- **E**
stianæ pietatis mores erat, Deusque tentari videbatur, Honorius III. fieri per grauissimum edictum
vetuit, vt Decretalium lib. 5. tit. 36. de *Iniurijs*, cap. 3. habetur.

DE F V M O.

C, ne fumum etiam prætereamus, postquàm super igne multa diximus, quod fumi significa-
tum esset, iam aperiemus.

I G N I S.

O R T V S à terra fumus, & in cælum sese attollens, ignem, ait Horus, significare perhibetur. Por-
rò ignis Aristoteli nihil aliud est, quàm fumus incensus, & apud Homerum totiens fumus ex-
petitur, vnde ignem ac mox habitabilem esse regionem conicere detur. Eò verò hieroglyphicum fu-
mi tendere videtur, vt suspitionem aliquam non temerè abortam esse intelligamus. Nam cum rumor
aliquis in vulgus emanat, dici solet, *Abſque igne fumum nullum oboriri*. Et Petrus apud Clementem: *Fieri*
minimè potest, inquit, *vt conjurgat fumus, vbi non sit ignis*. Quinetiam vbi Pindarus, Nemeis, inquit, *ὁ δὲ*
καπνὸς φέρεν αἶψαν, certet aquam apposuisse fumo: fumum, ait interpres, pro igne posuit, ex sequela sci-
licet signum quod præcedit indicans. Et Psalmo 17. legas, *fumum ascendisse in ira Dei*, & cuestigio
ignem exruisse, vbi quidam aiunt interpretes, inuectum quidem primò in Dæmonis peruicacia com-
primenda, mox ad vitia reliqua extirpanda aggressum. Alij fumum hoc loco initia futuræ compun- **F**
ctionis intelligi volunt, & ita sentit Eucherius, quod ad Ægyptiacum accedit hieroglyphicū: quam-
quam & Dei comminationes significare posse non inficiatur. Nam, vt etiam apud Plautum, *flamma*
fumo est proxima. Quæ omnia nostri multò antè literarum monumentis mandauere. Sic Ecclesiastici
22. legas: *Vaporem fumūque emanare in altum ante ignem*, ita & contumelias & minas sanguinis esse
præuias.

P E R D I T I O.

P ERDITIONEM multi per fumum intellexere, & mos est, opes diuitiasq; magnas, Regna, & vnam-
quamque rerum amplitudinem *In fumum abijſſe* dictitare, cum ita consumpta fuerint, aut ita col-
lapſa defecerint, vt ne vestigium quidem pristinae maiestatis relinquatur. Iocatur in hanc sententiam
Horatius, vbi Mennium paternorum maternorumque bonorum abliguritorem omnia in fumum ac
cinerem vertisse dicit. Ad hoc succurrit Demonaſtis Philosophorum omnium festiuissimi dictum,
qui à quodam interrogatus eludendi causa, vt plerique literatos ita tentare solent, quor fumi minæ ex
mille lignorum minis combustis educi possent: *Cineres expendendos esse*, respondit, *reliquum in fumum*
abijſſe, quod ea ratione supputatur, qua Archimedes detractum fraude aurum à Redemptore ex vori-
ua Hieronis corona deprehendit, de qua latè apud Vitruuium. Quod verò ait Hesiod.

ἀνταὶ ἐπὶ ἀλίου πῦρ ἐπὶ καπνὸς κατὰ θεῶν.

Quamprimum fumo properes clauum imposuisse.

præclari admodum interpretes: Posteaquàm combusseris, exponunt: vt pote qui nolit fratrem vltius rei
maritima dare operam, sed solam exercere agricoltationem.

Plau. in Cur-
culione.

Nempe
Galls.

Idem pollet

illud Plau-

tinum à Ci-

cerone in L.

Pisinem, &

vinummo,

Argentum

decolū ſi-

xtæu.

A

SOLICITVDINES.

SVNT tamen qui loco hoc Hesiodiano philosophari malint, & pro Fumo, vitæ nostræ solitudines accipiant, quæ intellectum ac rationem ipsam obtenebrant. Difficulter enim posse nos pura sensuum claritate, hoc est, tranquillitate frui, vbi illa ingruerint quæ mentis oculos lancinent & excutire faciant.

BONA VOLVNTAS PER ERROREM OFFVSCATA.

SVNT qui per fumum bonam proficiendi voluntatem, quæ tamen sit erroris tenebris offuscata, interpretentur: cui si fomes adhibeatur, hoc est, si recta accedat institutio, statimque verborum adiuuetur, ignem promicaturum, hoc est rectorum operum effigiem apparituram. Hinc Esaias, lignum, à quo vel tenuis admodum fumus exhalet, minimè extingui debere præcipit: vbi fumus, tantillæ illius pietatis quæ sit in delizioso diuite signum esse videtur: quam sententiam acutissimus etiam Scotus claro fretus lumine cognouit.

IMPERITIA.

SANE' fumus etiam imperitiæ symbolum, cum lumen sit doctrinæ signum, cuius contrarium est caligo ipsa: vnde caligare errantes dicimus: fumus verò est, qui caliginem inducit. Tranfertur & ad vitia, vt Alexandrinus Clemens: *Vitia*, ait, *veluti fumum immensum esse*, qui vniuersam

*Vitia fumus
immensus.*

B

mundi huius domum repluerit, atque hæc institutionem malam, sodalitates pessimas, consuetudinem improbam, colloquia praua, opinioniones haudquam re-
ctas inuexisse: vnde primum error, inde contemptus, tum infidelitas, atque malitia, paratæque semper ad nocendum
versutia, auaritia, vana iactantia, atque
alia huiusmodi exoriantur.

Tt 4

C

PIERIVS VALERIANVS AD MARCVM MANTOVVM

IVRISCONS. PRÆSTANTISS. DE

IIS QUÆ PER LYRAM, ET ARMA

quædam alia musica signi-
ficantur.

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER QUADRAGESIMVSSEPTIMVS.

Scribonij
Libonis nu-
misma.

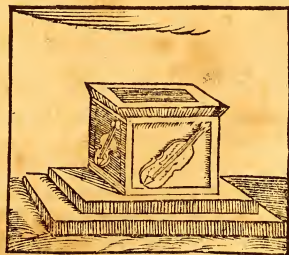
SCRIBONIVS Libo, magne olim apud Romanos celebritatis, inter opera multa quæ magnifica & præclara posteris reliquit, numum cum argenteum signavit, in quo putealis, quod pro foro iudiciali fecerat, exemplum expressit, victurum operis à se instituti monumentum. In eo vero multi non incuriosè queritare solent, quid sibi velint lyra, ad singulos putealis angulos adsculptæ. Quorsum enim aiunt, lyra ad lugubria dissidia, discordiæque contentiones? aut quid putealis aquæ silentium & quies, ad villam facit harmoniam, aut clamorè strepitum fori? Quibus ego respondere soleo, sapienter à Libone ornamentum illud eo loco excogitatum: utpote qui ob oculos ea posuerit, quæ his, qui locum cum frequentarent, & utilia & salutaria viderentur. Litigantibus quidem, ut concordie memores, ad pulcherrimum suavisimumque eius fructum oculos intenderent, quo quidem nihil humano generi accidere possit utilius, neque commodius. Causi dicis, si clientibus consultum vellent, congruentia susceptæ materiæ dicerent: ab his quæ incongrua & discrepantia essent, abstinere. Qui autem iudicari consedissem, rationum & argumentorum, quæ allata essent, consensum, veritatem, aut non leuem saltem verisimilitudinem acriter inspicere. In cuiusmodi sermonem cum proximis diebus apud communes amicos incidissem, cecinit ut iucundissima tui recordatio de re nata surreperet, quod antea diu multumque cogitaueram aliquod ex hieroglyphicis meis commentarium tibi (Marce præstantissime) deberi, quando te potissimum impulsore labor hic omnis susceptus est & exaltatus. Ipsa autem Lyra magis conueniens visa est, quam res alia quæpiam, quæ tibi donaretur, quam tu scilicet suauiter adeo, seu linguam canis acuas, seu ciuica iura respondere paras, concentu tam mirifico resonare facis, ut omnium mentes, tanquàm Amphion alter, quoquo velis trahas: neque saxa tantum moneas, sed vel adamantina destinatorum hominum corda, quotiens adluerit, arbitrio verses tuo, siue disertissime discutiendo de cathedra intones, siue in foro agendo fulmines, siue mare terrasque publica vel priuata tempestate perturbatas, clarissima ingenij tui serenitate tranquilles. Sed quoniam multi longè quam ego sum facundiores in laudes incumbunt tuas, ego ne decus tuum culpa deteram ingenij, ab aliorum me prouincia cohibeo, & quod tibi destinavi commentario procurrabo.

Ab Hora-
tio, epistola
ad Iulium
Florum 3.

Liboniani
numi hiero-
glyphica in
interpretatio.

CONCORDIA.

IGI TUR, ut palàm est, Romani veteres per Lyrae hieroglyphicum concordiam figurarunt, cuius tamen alia quoque sunt significata, eaque multis antiquorum tum Poëtarum, tum Philosophorum præconiis celebrata: sed nos ea tantum seligemus, quæ ad hieroglyphicum institutum facere videbuntur: tamen, uti meus est mos, si res exigere videatur, numum, quo de meminimus, diligentius examinabimus. Eius inscriptio est, PAVLLVS LEPIDVS CONCORDIA cuius altera parte legitur, PVTEAL SCRIBON. LIBO. Ibi figuram Putealis videas, de quo scriptores plerique meminere. Huic autem à singulis angulis Lyrae appensæ sunt, corymbis & fertis medio intervallo dependentibus. Aiunt verò Libonem primum tribunal & subsellia prope Arcum Fabianum collocasse. Hinc Horatius: *Forum putealeque Libonis mandabo siccis*: quia scilicet forensia negotia præcipuè sibi depofcunt sobrietatem. Et Ouid de remedio:

Qui putat iamque timet celerisque calendæ:

hoc est, qui se rapi timet in ius, & qui alienum pascit æs, quod scilicet calendis singulis efflagitur. Neque illud dissimulandum fuerit, in numi ipsius inscriptione duo esse obseruatione non indigna in Scribonij nomine & literam iacentem atque supinata m, & PAVLLVS gemino LL, notatum ex Terentij Scauri sententia atque præcepto, neque non ex antiquorum vsu, quod in plerisque monumentis obseruauit: neque proprium tantum nomen, verum & aduerbiū PAVLLVM eadem lege scribendum Grammatici veteres censuere, vt illud Romæ: HOSPES QVOD DEICO PAVLLVM EST ASTA ET PELLIGE. & huiusmodi pleraque.

IVDICIVM COMPOSITVM

ATQVE illud in Lyra præcipuum, quod hominem compositi iudicij, quique aures eruditas haberet, significabat: ea siquidem diuersas componit voces, & concord omnes tono temperat: quod munus in diuersæ rationis affectibus componendis videtur homo præstare, vt non immerito Diogenes Cynicus carpere sit solitus Musicos, qui cum Lyra chordas congruenter temperarent, animi mores inconcinnos haberent. Eadem mordacitate Isidorus Cynicus Neronem transeuntem in publico clara voce corripuit, quod Nauplij mala bene cantaret, sua bona male disponderet, neque vllum in vitæ tenore temperamentum adhiberet.

INÆQUALIVM CONCORDIA.

STATVEBATVR & in Mercurij manibus Lyra, idque hieroglyphicum ostendebat, concentum omnem ex vocum inæqualitate constare: concentus verò hominum est, cum variz voluntates in consensum vnum contrahuntur. In singulis verò mortalium concentus ille est, quo quis beatitudinē assequitur, vbi scilicet res & congruenter temperauit, & ad amissum explorauit. Plato animam in Timæo concentum & concordiam vocat. Aristoxenus & Dicaearchus harmoniam dixerūt. Lyra igitur merito dominus Mercurius,

--- Qui animas nunc euocat Orco

Pallentes, alias sub tristitia Tartara mittat, vt Maro.

Ar' æque
Sæpev tñs
Lyxus tā
Sæp D. La-
ert. in D.
Cynico.
Sueton. in
Nerone ca.
39.
Pausanias
in Eliacis
prioribus.
Mercurius
cum Lyra
quid.

Æne. li. 6.

BONA DISCIPLINA.

EST & Musarum insigne Lyra. Musas Eusebius à μῦσος dictas arbitrat, quod significat honesta bonæque disciplina instituere: easque Orpheus & Proclus in hymnis religionem hominibus monstrasse dicunt, quemadmodum & Orpheo id attribuit, vt suauifonæ testudinis concentu, hoc est, placidis & apte compositis verbis fera hominum corda mitigarit, agrestes mores expolierit, & dispersos vagosque mortales in cætum vnum congregarit. Apud Aristophanem legas, per citharæ callentem, hominem sapientem, & Gratiis omnibus ornatū, à veteribus iudicatū.

Hinc Ho-
merus can-
torem mo-
rum corre-
ctorem ap-
pellauit O-
dyss. 3.
Sic Plato
animi har-
monia no-
mine appe-
lauit.

Diuinæ quoque literæ citharam pro morali virtute acceperunt, vt potius in actione consistat. Et in huiusmodi significatum Theologi dictum volunt Psal. xlii. In cithara tibi confitebor.

RATIO.

ATHANASIVS in iis quæ contra gentiles scripsit, rationem Lyra comparauit, vbi de anima, mente & sensu differit: quippe id Lyra haud dissimile videri ait, quæ recte temperata sit, & Musico, qui eam resonare faciat, non imperito. Est enim in Lyra nervis suis cuique sonus, grauis, acutus, medius, argutus, atque alius aliis. Conceptus autem nullus discerni aut internosci potest, nisi fidicinii ars accedat. Tunc verò modulatio & varia soni suauitas ostenditur, cum qui Lyram tenet, nervis increpuit, singulosque apte percurret. Eodem modo, cum sensus in corpore sint tanquam Lyra compositi, si docta mens illis imperauerit, discernet animus, quid absonum, quid concinnum sit, quale sit vnique rei temperamentum adhibendum, vt nihil denique facere, aut meditari aggrediatur, quod modulis & tonis non respondeat, vnde concors concentus exaudiat. Et nonnulli concordiam inde dici putant, quod chordæ variz in vnam conveniant harmoniam: tamen alij concordiam à corde deductam malunt, qui Tullio inuitantur Tusculanarum primo dicenti: Alijs cor ipsum animus videtur, ex quo excordes, recordes, concordæque dicuntur, vt in Cordis commentario disputatum: eamque afferunt rationem, quod id locutionis in monumentis antiquis aspiratione careat. Qui chordis insunt, concordem à Græcis οὐρανὸν dici opponunt, consuetudineque aiunt veteres de locutionibus plerisque in Latinitati, vsum receptis, adiectam consonantibus aspirationem summo- uere, quæ totum admissis, quæ Scaurus enumerat.

Concordia
unde.

MATRIMONIUM CONCORDS.

SED nos vt ad concordie significata redeamus, illud ex Onirocritarum disciplina deprompsimus, vt si quis nuptiarum tempore Lyram per somnium videre imaginatus fuerit, concordiam, id inter maritum & vxorem futuram significare.

M V S I C A.

Neronis
numisma.
Idque adeo,
ut citharā à
iudicibus ad
se delatam
adorauerit.

*Suet.in Ne
rone cap.12.*

Pomponij
Musæ nu-
misina.

QUÆ verò Lyra est in Neronis numo, studium eius in arte Musica, & victoriam ex certamine eo partam significare crediderim. Fidibus enim cum oblectatū ad infaniam vsque, & in theatris Musica decertasse, non sine maiestatis Imperatoricæ dedecore atque ignominia, Scriptores eorum temporum omnes prodiderunt. Nam is præter numos ea nota percussos, statuas etiam sibi citharæ dico habitu posuit.

POMPONIUS MVS A.

ES τ & Pomponij Mufæ numus: à cuius altera parte muliebre signum est cum Lyra & Plectro: Id quid sibi aliud velit, quàm eius cognomentum, non video: siue is Pomponius Poëta fuerit, de quo apud Plinium, siue qui in bello Mithridatico captus, cum multis vulneribus saucius ad Mithridatum adductus, interrogatus ab eo esset, an amicus futurus esset, si opera iussu regio daretur, vt curaretur: respondens, *Situ*, inquit, *populo Romano amicus fueris, aliter me quoque semper inimicum habebis.*

A M O R.

Unde illud
ἐμοὶς τῆς φι-
λότιτος μὴ
της. Sim li-
tuo 0: mater
amoris. A-
rist, libr. 8.
Moral.

Encl. li. 1.

Cytherea
unde dicta.

Hinc de
Art. poetic.
Dictus &
Amphion,
&c. Saxa
mouere sono
testudinis.
Lib. 1. histo-
riarum.

Q VONIAM verò voluntatum, studiorumque consensus atque similitudo amorem parit, celebratur ab Platone Lyra inter amatoriam monumenta libro de Anima. Proclusque ubi Venerem Cytheream ab Homero & Hesiodo appellatam exponit, aduersatur Hesiodo, neque dictam ὡς θεογένετον κυθηρῶν, ὡς δὲ τὸ κυθηρῶν, καὶ θεοδότης ἢ καὶ θεοδότην ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ πάσης τῆς ὀρχήστρας φύσεως. Non assentitur, inquam, Proclus, ut Cytherea dicta sit à Cytheris, ubi illi templum, aræque tot frequentissimo mortalium conuentu colebantur, quia, inquit, κυθηρῶν vocantur insulae illae, & alta Cythera etià apud Maronem, cuius scilicet vocabuli syllaba media per h vocalem longam perferibatur. Dictam verò Cytheream ait, quòd vniuersè consuetudinis amatoriae vi intra se occultat. Nam & alij Cytheream ab occultanda turpitudine dictam voluere, & illi in abdito templum fuisse alibi diximus. Lyra autem cum omnem in se suauitatem complectatur, quandam cum Amore, cum Venere, cum Gratiis similitudinem præ se ferre videtur, parique cum iis illecebra homines illectat. Demumque hæc illa videtur Amphionis Lyra, cui spontè saxa etiam paruissè perhibentur: cuius rei mentionem facit Apollonius Argonauticis, & Antimenidas primò, donatamque Amphioni Lyræ cum dicit à Musis, quamuis Dioscorides ab Apolline, à Musis tamen etiam Pherecydes Hist. lib. 10.

S E D A T V S   A N I M V S.

SEDATVS ANIMVS

RINDICVLVM fortē nostris videatur, si quis non vnum hominē tantum armis instructum quippe Achillem cithara canentem pinxerit, verum & vniuersum exercitum in aciem descendentem, ad citharę modulos progredientem fecerit, quoniam neque citharę quicquam commune cum armis habere iudicantur, neque milites, ferocesque homines vllam hodie liberalium artium disciplinam assequi dignantur. Verum si Lacedæmoniorum disciplinam & infusitā respiciamus, iuueniemus eos ad Lyram citharęque sonum acies instruxisse, reiectisque tubis, & clasticis aliis, ad eiusmodi modulationis sonum pugnam inire solitos, id quod indicat illos sedatori quodam animo prelium modumque confuisse. Nam & Homerus strepitum & tumultum in cōgressu primo barbaris dedit, cum Græcos fensit & taciturnos progredi dixerit. Hanc tamen in Pompeio contumeliam reprehendit Cæsar, cum in Pharsalia victor euassisset.

H V M A N A V I T A

Obloquitur
numēris se-
ptem disci-
mina vocū.
Aen. lib. 6.
Tenor hu-
mana vita.

QUod verò per Lyram humanæ vitæ rationem exprimi dixerunt, tam eorum, quæ superius de sensibus, atque anima, deque mortalium institutis attulimus, rationem habuisse mihi videtur, quam etiam de naturæ nostræ conditione rem ipsam perpensis. Nam cum in Lyra septem discrimina vocum celebrari compersissent, humanæ vitæ tenorem eadem assidue agitari varietate animaduertunt: septima enim hebdomada mas in vtero fabricatus existit: septima post partum hora manifestum aut vitæ aut mortis argumentum affert: septimo post die vmbilicus attingitur, ac solidescit: post bis septem manifestum est luminis indicium: post septies septem obtutus firmitas, atque cognitio. Videmus mox à mense septimo dentes pullulare: post bis septem scissionem esse tutam, post ter septem verborum articulationem, post quater septem incessum: post quinques septem lactis horrorem suboriri, post annos decem in septem primoribus dentibus expulsi, validiores enasci, ac perinde vocis sonum integrum fieri: secundo verò septenario pubescentiam, ac emittenda genitura.

A turæ facultatem, roburque iam ad virilitatem spectare: tertio lanuginem, & crescenti finem: quarto robur, & membrorum plenitudinem. Quinta verò hebdomade, cum virium augmentum, quantum unicuique esse datur, absolutum sit, congruum nuptiarum tempus à Platone conscribi, quod septimo Legum habetur. Sexta autem, partes collectasque vires incolumes seruat, ac prudentiæ vigorem affatim subministrat. Septima, diminutionem quippe virium, sed perfectum intellectus & rationis incrementum habet: quare soliti sunt milites ea ætate rude donari, & consiliis rebusque publicis adhiberi. Atque hac de ratione Horatius ad Mecenatem scribit, se iam donatum rude: nam qui vendens Decembres quater iam, vt ipse de se dicit, expleuerat, per septimam hebdomadam deferri iam ocepserat. Octauo mox septenario perfectionem & in intellectu, & in ratione videre est, qualis maior in vnoquoque iam sperari debeat. Nonus humanitatem ac mansuetudinem adducit. Decimus vitam finiendi plerumque desiderium: quæ omnia versibus elegiacis Solò luculentissime complexus est, Lyræque suam ita temperauit, vt humanæ vitæ concentum, sonoræque vocalitatem anno septuagesimo terminaret, quem vbi mortales excesserint, desipere iam, & chorda modò hac, modò illa subinde videntur aberrare. Neque multum ab huiusmodi consideratione, quòd Magnus Basilii per citharam corpus interpretatur: nam & alij Theologi Psalmo 57. *Exurge psalterium & cithara*: per psalterium animam, per citharam corpus intelligi volunt, quod ita pluribus esse locis acceptum Euthymius obseruauit.

Epistola prima.

Idè David psalmo. 40.

L Y R Æ F O R M A.

B S I quis verò Lyræ, qua fuerit apud antiquos specie, intueri velit, non ignoret constare illam ex binis cornibus, iugo, testudineque testa: talem enim, vt in Amphione Philostrati est, Mercurius excogitauit, compegitque: qua posteaquam, vt aiunt, Apollinem & Musas honestauit, Amphionem etiam, vt dictum superius, donauit. Cornua verò illa sublimipetæ Capræ fuisse volunt, quibus Musici, antequam ligni vsus ad hoc commodus haberetur, ad Lyras conficiendas vterentur. Ex lignis verò quæ Lyræ apta censentur, buxum maximè laudant, vt pote quæ solida sit materia, & ad polituram aptissima. Potentiores huc eburnum adhibuerunt. Rhæti atque Norici acere arborum egregiè crispam exhibuere: vt pote quæ mirificè colorum varietate delectet, quæque fissa non fallat, neque excauata difiliat. *Elephas*, ait Philostratus, *nihil ad Lyræ*, quocirca sciti viri neque animal ipsum magni quicquam faciunt, neque cornibus eius vtuntur, quamquam nostri, *pectine pulsat eburno*, libentissime dixerint. Videtur vt natura ipsa opera perquam diligentissime dedita, testudinis testam, vt huic inferuieret vsui, fabricasse, ita illam excauauit, & vas veluti quoddam vocum percussioni collectionique præparauit: vacua quædam foramina hinc inde fecit, in quæ vmbilici inferi possent, atque alter alteri apprimi: chordæ enim ex vna parte, quippe in imo, quadræ suæ applicantur, ex altera vmbilicis obuoluuntur. Atque hæc in illis ratio potissima consideratur, vt rectè in Lyræ ductæ æquis inter se distent intervallis, & parallelis binæ quæque efficiat: quæ quidem species in hodiernis adhuc quodammodò refertur, quamuis cornua non in vacuum, vt olim, sed in ipsum Lyræ corpus inflectantur. Atque hæc ea quidem species, de qua Græci scriptores, & Romani Græcos secuti, inuentionis laudem partim in Mercurium, partim in alios conferunt. Sed Hebræorum literæ Tubalem appellant, qui primus omnium & huiusmodi instrumenti, & Musicæ inuentor fuit. Sedenim quam Lyræ à Mercurio inuentam tradunt, trium tantum chordarum fuisse dicunt: voces enim ab eo tres

Testudinis testa forma. Aene. li. 6.

Mercurij Lyræ.

C trium instar temporum inuentas aiunt, acutam quippe, grauem & mediam, prout tria tantum apud Ægyptios fuere tempora, æstas hyems, & ver, singula quadrimestria. Sic æstati acutus sonus attributus, hyemi grauis, veri medius. Thebarum tamen portas ea ratione septem institutas Græci dicunt, vt totidem in Lyræ tonos repræsentarent. Et memorabile illud Emersepis Lacedæmonij factum celebratur, qui cum Ephorus esset, cuius scilicet magistratus censuræ Græcia vniuersa olim acquiescebat, Phrynidi Musico duas è nouem cordas bipenni excidit, dicens, *Musicam ne depranes*: de quo nono Symposiæon apud Plutarchum. Adhæc ipsa hominis constitutio cum sit quatuor ex elementis, & anima, & quaternarius numerus multis de causis corpori competat, ternarius verò animæ de quo alibi copiosius: iuncta hæc, & in concentum excitata omnem reddunt harmoniam, quæ tam ex operibus, quam ex cogitationibus nostris percipitur: vt non immeritò humanam vitam tot septenariis variari paulò antè disputauerimus.

Ab Amphione. Quin Eras. citat Plut. in Apophtegmatibus Chil. 4. ceter. 3. Mū ναύβυγαι τὴν μὲν σὺν.

D E F I S T V L A.

F A C I T ad hoc & fistula, vt chordis Lyræ septem, ipsa quoque septem compacta cicutis: cuius forma conspicua est passim in Panos & Satyrorum manibus.

R E S I P I S C E N T I A.

H O M I N E M Ægyptij diu quidem mente captum, postea verò quasi somno excitatum, ad intellectus officia redeuntem, & vitæ suæ iam modum imponentem significare si vellent, fistulam, inquit Horus, pingere consueuerunt: huius enim munus, animam ab odiosis & grauibz atque etiam impuris cogitationibus auertere, & curarum obliuionem, vt diceret Hesiodus, inducere, &

Fistule munus.

vt

vt exemplo Pythagoræ comprobatur est, impotentiores etiam lasciuientis animi sedare motus dū D
composita soni suauitate animum arbitrio suo versat & moderatur. Facit hoc ad illud Antiphanis,
siue, vt alij, Bionis, qui Bucolica scripsit, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τεχνῶνδ' σιέχῃα, πείλιδε τοὶ δῖμαρες ἔργον, Tu tibi
fistulam ames cœra coniungere, quando non labor aut opus hoc magnum.

A D V L A T I O.

E A D E M verò, vt alibi dictum, cum Ceruo picta, perniciosam indicat adulationem, ob historiam
scilicet quæ super ea & Ceruo fertur, animal id eius suauitate modulique mulceri, & ad stuporē
vsque de lectari: vnde accidat, vt dum Ceruus intentior in eam incumbit, incauto illi abalienatōque
mors inferatur.

D E T V B A.

A Virgilio
Æneid. 9.

SED iam altius insonemus, neque semper in molli Lyra aut fistulis immoremur, sed & Tu-
bam strepitu procul ære canoro exauditam, ad musica instrumenta reliqua adiciamus.

C E L E B R I T A S.

Tritonum
tubicines
quid.

SIGNIFICAT tuba famam & celebritatem, vnde Romani in Saturniæ ædis fastigio Tritonas tu-
bicipes inponebant, caudis abditis & absconditis: id scilicet eo hieroglyphico significātes, quòd
historia gestarum rerum ab Saturni commemoratione ad nostram vsque ætatem in obliteranda ce-
lebritate, nota, clara, & quasi vocalis esset: quæ verò ante Saturnum gesta fuerint, obscura & incognita E
in tenebris delitescere: idque sibi velle Tritonum caudas ad humum inclinatas, absconditāsque. Erāt
verò Tubæ Marti dicatæ, vti etiam nunc sunt: in acie enim mos est.

Ære ciere viros, Martemque accendere cantu.

Nume c. 9.
Esai. ca. 58.
& Osee ca.
8. & passim
in Psal.

E R I G E N D Æ M E N T I S S I G N V M.

IN sacris verò literis tuba suum habet intellectum. Nam quæ memoria tubarum celebranda man-
datur à Deo prima septimi mensis die, nihil aliud sibi vult, vt interpretantur Theologi, nisi de-
bere nos Prophetarum oracula memoria repetere, Euangelicas voces omnino recogitare Apostolorū
prædicationes celestium tubarum instar, quarum sonus in omnes terræ fines exire destinatum erat,
remissici, & ita initio mensis tuba canamus, & in Psalmis Deo iubilemus.

D E T I B I I S.

SED tibiæ Veneri sacræ ferebantur, eaque de causa in ouatione tibiis & myrto Romanos vtī
solitos Plutarchus ait in Marcello.

S E N S V S.

E A D E M Pani, perinde ac etiam fistula, attributa, quippe quæ
sensilis mundi rectorem intelligebant: sonus enim non nisi
sensu percipitur. Atqui Apollinem etiam aiunt à Pallade doctum
libēt tibiis cecinisse: & in altera simulachri eius, quod Deli erat,
manu, tres insidebant Gratix, quarum vna Lynam, alia tibiās, ter-
tia fistulam, quæ inter has media erat, gestabat: & dona legas ab
Hyperboreis Delum missa, Cithara, tibiis & fistula comitantibus.

S A C R O R V M T E M P V S.

TI B I A sanè rei sacræ signum erat, precationumque faciendā
tempus indicabat, quasi adesse iam Deum per eam ad-
monerentur, qui sacris assisteant. Nos quoque cum in sanctis
ædibus sacra facimus, æris tinnuli sono diuini libum mysterij adorandum innuimus. Sed quod ad ti-
biam spectat, minimè recens, neque imperitæ plebeculæ diſterium est de cessantibus tubicinem expe-
ctare, sed antiquum & nobile, quippe quo Scipio minor vsus est in Pompeium, qui tubicinis filius
credebatur. Pompeius enim C. Lælio Consulatum ambiente, cui Scipio maximè fauebat negauerat
Scipioni se petiturum, adfuturum verò Lælio, cumque deducturum: quem dum expectarent, au-
ditum est eum iam candidatum prehensare obuios. Tum Scipio ridens: Ne, inquit, nos egregie stulti
sumus, qui perinde ac Deos, non homines precaturi simus, tempus terimus tubicines expectantes. Hinc ansam arri-
puit Cornelius Tacitus, vbi libro. 14. de Oſtauiā Messalinā filia loquens: An quia, ait, veram pro-
geniem penatibus Cæsarium daturā, sit malle populum Romanum tubicinis Aegyptij sobolem imperatorio fastigio
induci? Nempe propter Pompeium, qui, vt dicebamus, Tibicen à Scipione vocatus est. Oſtauiā verò
à Scribonia Augusti vxore descendebat.

F

Apolliniū
Delo sinu-
lachram.

Quin &
qui a cœnis
Pontificali-
bus aderant
utique im-
munes vi-
uebant, in
eos dictum
Tibicinis vi-
tam vnus,
ἀλλὰ τῶν
ῥῆς.

A

DE TYMPANO.

TYMPANO etiam & choro laudari gaudet Deus. Per tympanum Gregorius libr. Epist. sexto ad Anastasium, abstinentiæ tenuitatem *ἡσυχαστικὴς* interpretatur, à materia scilicet ipsa, qua constat tympanum: nam id dubio procul corium est ex pelle iam arefacta, quæ tamen prius diu fuerit macerata: ita vir ieiunio confectus, ab omni luxu alienus, parcè & duriter viuens, qui laudes Deo canat.

Laudate Dominum in tympano & choro, psal. 149. vers. 4.

DE TINTINNABULO.

CIERE ad se nos videtur etiã tintinnabulum, quod Mosaiticus Sacerdos, de quo 28. Exodi, ornatu Pontificis gestare iubebatur: ad imas enim tunicæ fimbrias aurea tintinnabula, malaque punica alterna appendebantur, vt eorum sonitus, quotiescumque Pontifex ingrederetur, egredereturve Sanctuarium, exaudiri posset. Significabat id, oportere sacerdotem, vt etiam in Cane dictum, assidue vocalem esse, nunc docendo, nunc arguendo, nunc exhortando, sæpissimè verò consolando, quod nostra sibi fragilitas deposcit, opportuna remedia conquirendo. Itaque tintinnabulum prædicationis est & institutionis hieroglyphicum, de quo plura Gregorius idem lib. primo, Epist. xxxiii. Tintinnabula huiusmodi antiqui operis domi habemus: sunt autem ex orichalco, melpili caui forma cum sùbula superne ad appensum apta. Intra concavum ærea immissa pilula est, quæ motata, sonum impulsu reddit argutum, atque admodum suauem.

Tintinnabuli forma. Nimirum Tin tin.

B

DE LITERIS SEPTEM.

ATQVE vt ad Musicam redeamus, aliis quoque signis ea pingi solita est, non iis tantum, quæ propria sunt illius instrumenta: quare superest vt quid Ægyptij per vocales numero VII. significarent: afferamus, & ita Musicos hos numeros abfoluamus.

M V S A.

ILLI siquidem digitos duos literis septem insignitos præferentes, Musam, vt Horus ait, significabant. In quo aduertendum, vulgatos Hori codices fœdè deprauatos circumferri, qui *ἡπτάμυα*, septem non *ἡπτάμυα*, habent. Cur verò nos Vaticanæ bibliothecæ codicem, in quo *ἡπτάμυα* est, non *ἡπτάμυα*, scriptum est, castiorem iudicauerimus, ea in causa sunt, quæ apud veteres tradita reperimus super septem vocalium significato, quibus Musica omnis exprimi solita. Nam Demetrius Phaleræus in Commentariis *ἡπτάμυα*, Ægyptiorum fuisse morem ait, septem vocalium modulata enunciatione Deos collaudare. Septem porro vocales Plutarchus Mulicæ totidem vocibus accomodat. Et Phurnutus ex veterum dictatis obseruat, septem esse diuersos tonos, quibus olim tota modulatio constaret. Vox verò ipsa septem patitur qualitates, acutam, grauem, circumflexam, densam, tenuem, longam, breuem. Ac veluti est apud Philonem, septenarii numeri proportio est valde Musica, quippe qui sex ad vnum sexcuplarem habeat: sexcuplaris verò ratio maximum in re propolita interuallum facit, quo quidem acutissimum à grauissimo separatur. Cæterum & quinque ad duo vim plurimam in harmonia demonstrant, ipsi *ἡπτάμυα* ferè amulam. Et vt semel dicam, hebdomada cum ex ternario quaternarioque constet, harmoniam omnem amplexatur, quippe *ἡπτάμυα*, *ἡπέντε*, & *ἡπτάμυα*. Omnes quoque proportionales, Arithmeticam, Geometricam, & Musicam. Quod verò diximus ex Plutarcho, vocales eas fuisse literas quibus fortè vterentur Ægyptij, ne qui Græcè nesciunt dictum mirentur, sciendum apud Latinos vocales duas, E, scilicet & O, figura vnamquaque eadem, vi tamen & tempore & enunciatione diuersas esse: quarum vnaquæque apud Græcos suo insignis est caractere, atque ita septem omnino esse, ad humanæ ipsius vocis conditionem excogitatas. Ex his notum est A, sedem habere in ore barathro pectoris, quam enunciamur palma ad pectus admodum ibidem trepidare sentimus. E, in faucibus, qua manu itidem deprehendimus, atque illa duplex, acuta, & grauis. Grauis enim (nam eam sono E, Latinæ literæ veteres enunciasse, paulò pòst in B, litera ostendimus) vocalis hæc tunc exauditur, cum spiritus aliquantò inferius contrahi videtur, & suppressio quodammodò sono enunciat. Acuta verò sub signo ε apud Græcos, E vele apud Latinos, cum ad aperta vsque labra porrigitur, & vocaliore sono se prodit. I, tanquam columna quedã, ad cuius imaginem figuratur, palatum medium inhabitat, idque sustentare quodammodò videtur. O, item duplex, acuta, & grauis. Acuta, cum emissum ab imo pectore spiritum circa dentes sistit, & expedito cum ore resonare facit. Grauis, cum vsque ad dentes emissum interius reuocat, & aliquantulum remoratur, quod ex ipsa etiam figura quodammodò replicata, ω vel Ω Græci constare voluerunt. V, dubio procul in labiis tota conquiscescit. Vocalis ea apud Græcos non habetur, sed eius soni vice diphthongum ponunt, quam Latini, cum vno caractere & sæpè scribi obseruassent, contracta in acutum parte inferiori, V, suam fecere, per quam suum illum vsitatissimum peculiarémque sonum exprimerent.

Sic Boëtius lib. de Musica, tradit antiquius harmonicã rationẽ heptachordo tantum consistisse, hoc est sùbibus septem quatuor imã vnam, summa vna.

Vocalium sedes.

Ratio figura o longi, vel magni, Græcorum. Ratio figura vocalis quinque Latini.

Verum multa etiam quæ Græci per uerscriptant, ipsi per vocalem hanc suam signare instituerunt, ut D
δύο, duo: *πύρρον*, Purus (ita veteres scribebant, ut antiquæ indicant inscriptiones aliquot) nos ad Græcos redimus, & Pyrrhus facimus. Quod ne dictu leue adeo videatur, Verrius Flaccus ita commentatur. Quod illi dicunt *κρυμνον*, nos cuminum: quam illi *κρυμνός*, nos cupressum: quem illi *κρυβερήν*, nos gubernatorem. Neque negarim cum Scauro, Græcæ nomina plurima in nostrum sermone admissa *τὸ ὑλάειν* sonû & figuram cõseruisse, ut hymnus, hyacinthus, de quo plura Victorinus. Sed ut argumentum susceptum prosequamur, ex literis mutæ nouem (tot enim Græci ponunt) eodem auctore Plutarcho, Musis totidem dicat. Octo inde semiuocales, voces musicas reliquas absoluunt unâ cum vocalibus septem, quas natura ipsa commodè variare potest, ad quintumdecimum vsque gradum ascendendo. Neque verò hic Sophistas audio, neque superflitiosum multorum conamina in hoc albo repositurum, qui ad vniû & vigesimum vsque gradum ascensum dari disputant, qui quidem stridor potius est, quàm humanæ vocis sonus. Verum ego satis habiturus sum, si cum Iusquino Musico ætate nostra clarissimo fenerim, qui materiam hanc in Theoreticis lucubrationibus ab Ægyptiis, à Plutarcho, & Marone minime diuersas, accuratissimè pertractauit.

MVSÆ CVM APOLLINE.

VERVM hæc alij viderint, nos ad Musarum hieroglyphica reuertamur, quorû illud præcipuum, ut si lingua dentes quatuor è regione oppositos inueniat, eo gestu Musæ cum Apolline significantur, dentes enim Musarum instar sunt: per linguam verò, quæ illos pulset, Apollinem vti plectrum aliquod intelligimus. Nam & Romani linguam similem plectri, dentes chordarum dicere solebant, ut lib. de Natura deorum Cicero. Et Ambros. in Hexam. linguam veluti plectrum esse dicit. Tranquillus de Claudio: *Plectra lingue titubantia*. Sedenim cur quatuor tantum Musæ positæ sint, altior inquisitio est, cum semper multiplices habitæ sint apud eruditos. Cur autem eas nonnulli nouem posuerint, non lingua tantum, aut dentes quatuor, sed tota oris facies discutienda: quia sic ea per totidem oris instrumenta representari tradidère, quæ sunt dentes, quos nominauimus, quatuor labia mox duo, quæ cymbalorum vsum ad augendum sonitum præbent: inde palatus, in cuius concavitate sonus inturgescit: gutturis fistula, quæ spiritum immittit: pulmo denique, qui veluti æternus folliis spiritum concipit, & pro vsu rei temperatissimè remittit: denique in veluti residens Phæbus omnia complectatur. Singula hæc contarentur, nihilque proficerent, ignauia veluti quadam torpescencia, nisi sedulæ linguæ plectra excitarentur, & ad sollicitam operis properationem accenderentur: quorum omnium rationem Anaximander Lampiscenus, Leophantes Heracliopolita, Pisander Phisicus, & Euximenes latius explicauerunt. Neque tamen desunt qui nonarium numerum pro pluralitate positum contendant, ut apud Nicandrum, vbi de Scorpion cauda *σφόνδυλο ἐννέα δάκτυλοι*, quasi cauda eius nouem esset spondylis compacta, quæ nodis septem tantum insignis est. Quinetiam Nicander idem *ἐννέα δάκτυλον* dixit de eo, qui duos tantum aculeos haberet obseruatum ab Apollodoro. Sic apud Maronem, *Nouies Styx interfusa, & porrecta nouem per ingera corpus*: & quod obseruat Theon in Arati carmine *ἐννέα δάκτυλοι*, non quod nouem, inquit, ætates viuat, sed perquam diu. Et apud Alcaum hydra *ἐννέα κεφαλῶν*, quæ *πενήκοντα κεφαλῶν* est apud Simonidem, quem imitatur Maro:

Quinquaginta atris immanis biatibus hydra.

Itaque qui Musarum numerum supra nouem augent, eo nituntur argumento, quod scientiæ plurimæ sunt, non autem nouem tantum: vnicuique enim scientiæ suam esse Musam præsidem oportere. Ex eorum verò numero qui tres tantum Musas ponunt, est Eumilus Corinthius, qui etiam earum nomina hæc prodidit, Cephiona, Apollonida, & Eurysthenida, quas Apollinis fuisse filias fabulatur. Aratus quinto de astris quatuor enumerat, Argen, Melcream, Thelyonem, Aarten. Qui has quinque posuère, nomina his à quinque sensibus indidère. Epicharmus in Hubes nuptiis septem ait, & filias Pieri Pimpleidòsque Nymphæ, quarum nomina, Nilus Tritone, Asopus, Heptoporra, Achelois, Tioptlus, & Rhodia. Apud Hesiodum in Theogonia nouem sunt, hæcque Latinis iam celebres, quarum inuenta sunt toni tres, *ἀδρυς, μέσος, ἰσχυρὸς*, plenus, medius, tenuis. Accentus totidem, acutus, grauis, circumflexus. Tempora itidem tria, præsens, præteritum, & futurum, quæ si ad Musicam referantur, præteritum longi temporis instar erit, quod ab eo quotidie longius abscedamus: futurum pro breui accipietur, quod illi quotidie propinquiores efficitur: præsens verò communis, quam Græci *μέσος* vocant, instar erit syllabæ: instantis enim temporis natura est, vno eodemque momento prætereuntia venientibus coniungere. Alij hunc Musarum numerum alio atque alio modo interpretantur: atque ex his qui quatuor statuunt, nonnulli linguarum quatuor differentiam excogitarunt: utpote quod Musarum inuentum fuerit, Ionicam, Atticam, Doricam, & Æolicam linguam à communi distinguere, & pleraque insuper quaterna ad ostentationem vsque dinumerant. Qui quinarium earum numerum recensent, quinque, vt dicebamus, sensus ab eis animadueros, distinctæque cognitioni traditos prædicant. Qui septem, septichordem lyram, septemque compactam cicutis fistulam, chimara septem & Planetas totidem, vocalis quæ, vt initio commemorauimus, memorant. Qui nouem esse contendunt, historiam Chiûs inuentum aiunt, plantandi rationem Thalix, coniugalia & saltationem Euterpes, agricul

*In ciuilem
vita, ca. 30.
Musæ qua-
tuor, nouem,
plures, &
quæ.*

Geor. lib. 4.

*Ænci. lib. 6.
Nouem ca-
pitum.*

*Quinqua-
ginta capi-
tum.*

*Et Cicero
libr. 3. de
Nat. Deor.
quarum tres
colendas ait
Pausanias
in Beoticis.*

*Quaterna-
rius.*

Quinarium.

Septenarium.

*Nonena-
rius.*

A agriculturam Polymnia, Astrologiam Vrania, Calliopes Poëticam, atque ita demum vnicuique inuentum, quod ad mortalium vsus faceret, sua est cuique Musa excogitata: vnde necesse est infinitum earum numerum constituitur. Sed hæc nullo apud Græcos sine disputantur. Apud Ægyptios, vti palam fecimus, compendiosius colliguntur, ambagibusque cuitatis, rectè per planissima toto constrato itinere traducuntur.

A.

C VIVSMODI verò essent literarum caractères apud Ægyptios, si quæsierit quispiam, putarim ego partim instrumentorum aliquot, plurimum verò animalium effigies fuisse. Illud enim ex Plutarcho constat, Mercurium, qui primus literas Ægyptiis communicauit, ibin primam esse literam voluisse. Refert quidem ea in ingressu triangularem effigiem, cruribus ita dispositis, vt loco suo dictum, & quæ prima apud nos & Græcos litera est, ad isoscelis trianguli faciem accommodatur. Atque ita conicere possumus, reliquas quoque literas, vel 15, vel quotquot fuerint, alicuius animalis effigie, membròve figuratas, quæ tam longa inde annorum serie sint abolitæ, atque ab eo præsertim tempore quo Ptolemæi Græcas literas in Ægyptum deduxere: Ægyptiacorum porro characterum formæ, vna hac excepta, ferè omnes obsoleuere.

B.

Q VOD si eiusmodi exemplis insistendum esset, fortè B, per pictam pecudem figurari possit, aut membrum statumque eius aliquem qui Onem saperet, quod proprium est illi literam eiusmodi articulo proferre sono. Agnoscunt hoc interpretes etymologici, Cratinumque citant διένυσσας ἀνδρῶν, eo versu:

B ὁ δ' ἡλίδι βῶσας προέβαιον, βῆ ἔν λεγων βαδίζῃ.
Stolidus tanquam pecus, Be be dicens ambulat.

Atque ita nonnulli, vti paulò antè monuimus, tertiam apud Græcos vocalis sonum per E grauè pronunciant, quod Latini receperunt, Penelope, Anchises, Aristoteles, naturæ quidem in Oue sonum imitati.

Γ.

Q VINETIAM aliquid habet quod hieroglyphicè notari possit: siquidem authores Græci literæ huiusmodi etymon *ἐξ τὸ ἀμύν*, quod metere est, deduci volunt, & simulachrum eius falcem ponunt.

Δ.

D ELTA dubio procul per stellâs tres æqui distantes ferè, easque in trigonum sitas notant: & ea de causa signum cœleste inter æstiuum & æquinoctialem circulum supra caput Arietis δέλτατον vocant: & Ægyptum Græci à triangulari forma nuncuparunt. Verùm hæc curiosioribus relinquemus: id vnum dicam, signum id æquis esse lateribus duobus, vno breuiore, sed propè reliquis æquali.

DE PENTALPHA.

C VONIAM verò incidimus in literarum notas & cunctarum rationes reddere difficillimum, & in exhausti laboris opus est, & quod fortasse fastidium potius quàm delectationem vllam sit allaturum, *πεντάλφα* inter has minimè præteribimus, ex qua præter delectationem, vsum etiam & vtilitatem aliquam percepturi sumus. Signum id ex alpha quinque numero complicitum: lineis enim à pentagoni recti punctis alternatim ductis ea profilit figura, de qua multa scitu digna minimè sunt dissimulanda. Antiochum ferunt cognomèto Soterem, antiquum illum à quo reliqui Syriæ Reges Antiochi mox dicti, cum aduersus Galatas acie decertaturus esset, per nocturnam imaginem videre visum additisse sibi Alexandrum, qui mandaret vt militibus tessera daret *ἐν πένταλφῳ*, cuius dicti hieroglyphicum olim iam adinuētum erat triplex triangulus inter se complicitus, ex quinque paribus lineis sese inuicem in puncto contingentibus: quo non cunctatèr à se facto, pentagrammòque huiusmodi tum in vexillis imposito, tum à Galatis victoriam consecutus. Antiochi porò numus argenteus passim habetur, istius rei memoria sempiterna, in quo nota ea impressa est, additis singulis per angulorum interualla literis *ΤΕΙΛΑ*, in eum quem hic vides modum. In militia verò Imperatorum, qui præcipuè Byzanti claruerunt, ordo qui sub illustri viro Magistro peditum merebat propugnatores nomine, cæruleam præferebant parmam, cuius margo purpureus erat: viridis autem vmbilicus intra *πεντάλφα* huiusmodi cōtentus, quicquid autem erat spatij reliquum inter vmbilicum & lineas quæ pentalpha illud describebāt, purpureo erat colore illitum. Meritò autem propugnatorum iis nomen datum, quorum opera salus exercitui comparabatur. Sed quoniam hæc pa-

Sic Lucianus *πένταγον* salutis symbolizauit, Vbi agit de quodam qui lapsus erat inter saluandum. Idè Agrippa de occulta Philosophia libr. 1. & infra lib. 60.

Antiochi Soteris numus. Id est, sanitas.

rum fortè suauia videantur, multa huiusmodi præterire consilium fuit: tum etiam, quia non æquum erat virum grauioribus deditum rebus, exilibus his legendis occupare. Sed illud minimè dissimulare possum, posse nos in verè salutis significatum accipere quinque CHRISTI vulnera, pectoris vnum, manuum duo, totidem pedum, quæ in propatulo posita pentalpha ipsum commodè constituunt: patrefactis enim manibus, quæ deorsum à lateribus porrigantur pedibusque ipsis modicum diuaticatis, puncta æquidistantia quatuor assignantur, quintum verò in ipso pectore costas inter: à quibus punctis lineæ quinque numero æquales omnes, quæ altera alterius punctis se contingant, πεντάγραμμον faciunt, duæ quippe à pectore ad vtrumque pedem, duæ alteræ in chiasmi ferè modum decussatæ à dextera manu ad pedem laeuum, atque à læua ad dexterum, quinta ab alterutra manu ad alteram. Neque πάρεργον id fuerit, si quæ de salutatione Lucianus collegit, saluti subiecerimus, χαίρειν ait ille, hoc est, Gaudere, antiquam fuisse salutationem, cuius exempla complura ponit. Platoni demum visum esse amicabilem hanc compellationem in Ὠσαίην, quod bene agere est, conuertere: vnde noster Horatius vtrumque complexus morem, epistolam ad Celsum ita exorditur:

Hor. Epist.

Celso gaudere, & bene rem gerere Albinouano,
Musa rogata refer.

Verùm Archytas Pythagoram secutus, vnà cum plerisque eiusdem sectæ χαίρειν atque Ὠσαίην repudiatis, Ὠσαίην induxere, quod mox alter alteri scribentes vsurparunt. Latini horum sententiam approbantes, SALUTEM, vt apud Tullium & alios frequentissimum, perscripsere. Existimant verò sapientissimi viri, compellationem huiusmodi & animæ & corpori esse maximè congruentem, & simul omnia intra se mortalium bona complecti. Quineriam Epicurum ferunt, qui voluptatem maximè omnium adamauit, in quibusdam doctis admodum epistolis non χαίρειν, sed Ὠσαίην, præferuisse.

INFINITVM.

SEd vt iam ad priores illas vocales redeamus, earundum literarum numerus infinitum significat, si quem sequimur codicem fidelis est, quod alij vulgata exemplaria secuti. Rudem, alij Inexpertum traduxere, quod ἀπειρον apud Horum habetur. Neque sum nescius ἀπειρον dici posse ὡς τὸ μὴ ἔχειν πέρας: verùm iisdem authoribus etymologicis dicitur etiam ὡς τὸ μὴ ἔχειν πέρας, quod finem exitum, eoque significato Sophoclem in Polyxena dixisse:

χρὴ τὸν δ' ἀπείρα ἐνδυτὴν κακῶν.

Multorum amictus tunicate exitu carens,

subintelligendum, perdet. Et apud Euripidem in Oreste:

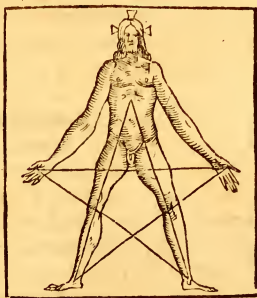
Ἡ πόσις ἀπείρα πεισάδης ὑψόθεν,

Texto maritum impermeabili induens.

Est & alia ratio cur hic infinitum significare locutionem eam contendamus, quam ex ipsius numeratione desumimus, quem Pythagoras immobilem dixit, suæque firmitate solidum, adeoque plenum, vt quod infinitum in rebus est, ipse comprehendat. Sedenim super hoc loco suo in numerorum hieroglyphicis locupletius.

PRINCIPIVM ET FINIS.

ET ne ab infinitate hac discedamus, quæ germana est æternitati, minimè prætereundum videtur quod hieroglyphicum primæ huius apud omnes literæ significatum, quod in Diuinis habetur literis, principium exprimit, veluti α apud Græcos vltima, finis est indicium: vnde illud iam omnibus cognitum: Ego sum α & ω. Apostolus autem Epistola quam ad Ephesios scribit, Deum proposuisse dicit in semetipso, ad dispensationem ad completionis temporum, ad caput, id est, ad initium reciprocare vniuersa in Christo quæ sunt super cælos, & super terras in ipso. Et duas Græcæ literas, primam scilicet & vltimam, sibi induit Dominus, initij & finis concurrentium in se figuras, vti quemadmodum α ad ω replicatur, ita offendet in se esse, & initij decursum ad finem, & finis recursum ad initium, vt omnis dispositio in ω desinens, per quem cæpta sunt, per verbum scilicet Dei, quia caro factum est: proinde desinat quemadmodum & cæpit, & à Deo in Christo omnia reuocarentur ad initium. Reperuntur hæc à Tertulliano lib. de Monogamia, vbi secundas impugnat nuptias. Apud Hebræos, quorum tam multa cum Egyptijs communia sunt, magna est significationum sylua, singulis in literarum characteribus: sedenim hæc quia latissimè apud Cabalistas explicantur, ne actum agerem, præterire consilium fuit: ea siquidem nos tractanda desumpsimus, quæ per rerum figuras, non per literas scribi consueverunt.

Nulla habere experientia. Nā περὶ α hoc est, experior, tenio. Πέρας, πτος, si us, & περὶ αω, finis, termino.

ἐν ὧ ἐμὶ τὸ α & ω. Α. poccl. cap. i. ἀρχὴ & τέλος, principium & finis.

A

F A T V M.

ADDUNT & Fatum, siue Patcas, per eandem vocalium designationem intelligi: non tam ob Planetas septem, qui Fatorum ministri sunt, ut latius in Stella differuimus, quam ob id quod imago Dei habetur Septenarius, dux idem & princeps vniuersorum, immobilis, indomitus, omnium victor, gubernator omnium de quo plura eo loco habentur, ubi de numerorum significationibus ordine suo disputatum est.

DE LIBRO.

LITERIS ad librum transire ipsa rei natura compellit: literæ siquidem locutiones adstruunt, locutiones orationem, librum oratio.

ANTIQUITAS.

DEScripta folia, codicilli vel liber quomodo cumque compaginatus obsignatusve antiquitatis hieroglyphicum esse perhibetur. In manuscriptis enim Hori codicibus *παλαιὸν ἔργον*, legitur, non *παλαιὸν γράμμα*. Folia quidem codicillique propterea quod antiquorum mos fuit in foliis, & quarundam arborum corticibus scribere, unde & Codicis & Libri cognomenta permansere. Et apud Maronem Æneas orat, ne Sibylla foliis mander nomina:

Ænei. li. 6.

Ne turbata volent rapidis ludibria ventis.

Ideo verò obsignatus liber, ut superius, quod in eo vel veteres sapientum disciplinæ, vel res gestæ, longæ posteritatis memoriæ commendentur, atque ita liber, ut diceret Horat. *Longum scriptori prorgat æuum.* Stesichori Poetæ statuam senilem, incuruam, cum libro, temporibus suis fuisse in Sicilia tradit Tullius in Verrinis. Et nos Romæ apud Raphaëlem Vrbinate marmoream Philemonis statuam validæ senectutis vidimus, qui vna manu volumen replicatum continebat, alteram ad mercedem operis passam porrigebat: de cuius auaritia in scriptis suis vñundandis alibi meminimus. Sed quoniam de literis sermo fuit, quæ Mûsicam significant, Musica verò tam animi quàm morum concordiam & concinnitatem ostendit, ut in Lira commonstrauimus, succurrit mihi quàm memorabile sit commentum illud Athenodori Philosophi, qui Augustum Octavianum docuit Philosophiam. Nam cum videret hunc ad iracundiam facili commoueri ne asperum aliquid statueret, ex quo postea penitentia subsequenda esset; eum monuit, ut ubi irasci cœpisset, quatuor & viginti illas Græcæ literas memoria recenseret, ut illa concitatio, quæ momentanea est ac brevis (ut Horatius ait) furor, aliò ducta parui temporis interiectu languesceret: quod & alij Augustum imitati non sine fruge factitarunt. Saluete igitur literæ verè sacræ, verè cœleste donum beneficio summo mortalibus elargitum: siue vos Musicam, siue concordiam, siue animi concitatoris impetum componatis.

*Liber obsignatus.
De Arte poetica.*

Athenodori commentum.

Epistola ad Max. Lolium, 2. Ira furor brevis est.

At quanta mox in dictionibus, quanta in orationibus virtus, si pura ipsa, nuda, simplicia, & inania propemodum elementa tantum habent virium, ut soni, quem singulæ reddunt, commemoratione saltem, à perperam factis inceptisque abstinere compellant?

Vv 3

PIERIVS VALERIANVS AD ERVDITISS. ARNOLDVM

ARLENIVM, DE IIS QUÆ PER INCV-

DEM, MALLEVM, ARATRVM, FLAGELLVM,

Frænum, Laqueum, Catenas, Iuga

& Vncum, signifi-
cantur.

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER QVADRAGESIMVS OCTAVVS.

NON sum nescius, Arnolde eruditissime, ubi commentarij huius tibi dedicati titulum inspe-
xeris, animo te concitatore ac subirato forsitan dicturum esse, quorsum mihi incudes has &
malleos, aratra, flagella, fræna, laqueos, catenas, iuga, & odiosum ubique nomen Vncum, id
genus proposueris: an ego veluti Vulcanus alter, fabrillem facere iubeor? an alia quæris vincula
mihi superinijcere, quam quibus opprimor, tot Ægyptiorum nugis, ut recta & castigata pro-
tire possint, procurandis? Tolle, tolle ista, & exquire aliquid & excude quod me deceat, vel
unde optatissimum mihi posim otium comparare. Respondurus sum, Bona verba, queso Ar-
nolde mihi, nullum h. n. tibi bellum intentatur, nullum paratur incommodum: mea hac instrumenta sunt eius generis,
ut vel scdens, vel stratus, nullo labore singulis possis attrectare: quod si quid in his laboris desumendum fuerat, id à
me iam exhaustum tibi persuadeas. Memineris tantum Pierium tui memorem esse, nihilque cogitasse, quod tibi vel
molestum, vel iniucundum accideret, aut minime liberale: voluisse vero in hac commentariorum suorum diuisione,
te sibi unanimi amicitia necessarium, in adoptionem ad rerum suarum participationem admittere, herciscunda fami-
liæ iure. Quod vero instrumenti tibi euenisset, ne vlla heredum cauillatione auferri posset, donationis etiam nomine
censeri: sed quæ simplex donatio sit, nulla eius Homeriaci carminis additione facta,

ὅτι τὸτε μοι χοίρειντι πέγει πῆος δ' ἰσχυρὰ.

Sed hoc plus nimio, cum amicitia nostræ simplicitas omnia boni consulere debeat, nullaque indigeat ratiocinatione
quicquid dictum factumque sit. Quid vero sibi velint instrumenta tot, facile discis ex eorum unoquoque, quod in
manum sumptis.

DE INCVDE.

INTER instrumenta primùm non iniuriâ locum occupant Incus & Malleus, quorum qui-
dem opera ea sunt instrumenta quæ faciundis reliquis ministerium præbent. Ab incude
igitur prius exordiamur.

DVRANDVM.

IVNIORVM inuentum esse putaram olim, ut ad casuum damna ferendo vindicanda, Incudem
quis proponeret, sed posteaquàm in Græcum distichon incidi, luculentum quidem, sed incerti
authoris, signentum hoc antiquum quid sapere perspexi. Est id huiusmodi:

ἄγχι μὲν μέγας ὁ σφοδραὶ τὸς ἰόφως,

ἔως ἐξέφρων πῶς αὖν ἐλκεσται βίαν,

Streptus nec incus maxima horrescit, neque

Mens firma quaque traxeris violentiam.

Incus igitur hieroglyphicum fortissimi ponatur animi, siue pro præcepto, quo in aduersis durandum
admoneamur, neque vllis procellarum saucientium tempestatibus moueamur, sed contra Fortunæ
quantumlibet iniuriarum ictus enitumur, ne vllus labefactandi locus illi relinquatur. Neque asperna-
tus est Cicero hieroglyphicam huiusmodi similitudinem lib. de Orat. secundo, ubi dicit, *Aspidus uno*
opere eandem incudem diem noctemque tundentibus, de iis qui perstante, ut Lucretius ait, labore, vincunt, quod
designarunt facere.

TERRA

A

TERRA ET AQUA.

SED quæſierit hic fortè aliquis, quid ſibi voluerit Homerus per incudes duas, quas Iupiter ſe Iunonis pedibus appendiſſe dicit, quam priùs auro funiculo ſuſpenderat. Atqui fabularum vbique aërem per Iunonem intelligimus, Funiculus autè aureus æthram ſtellarum globis conſpicuam oſtendit. Incudes verò duæ terram & aquam, inter quæ Iuno ipſa ſuſpenſa conſingitur. Hinc Fulgentius ex autoritate Theopompi in Cyprico carmine, & ex Hellanico ἐν τῇ ᾧ διὸς φιλολογία, Iunonem ait ab Ioue vinctam catenis aureis, & incudibus ferreis deſtrauatam, quamvis prauè quidam Deprauatam legunt: ſed longè ſædiùs interpretantur, dum exponunt Deuirginatam: & quòd magis rideas (animaduerte hominis phraſim, & impudentiam) depudicatam, imminutam, incudibus, veluti ſtragulis & lecto geniali præpoſitis, ob nimij tendoris & libidinis impatientiam (ſic ille ſtolidus infant, & enormia longè magis ſibi conſingit ſuper Angelis.) Nec tamen me præterit, alicubi legi Angelos quoſdam deprauari, & compediſus coërceri: ſed ibi deprauari non ſignificat depudicari, vt ſtupor iſte putat, ſed gratia luminèque Dei priuari. Homeri autem carmina, vnde hæc à Theopompo & Hellanico deſumpta ſunt, habentur Iliad. o.

Includendæ Iunonis pedibus appenſa, quid. Vide Macrobi. in ſom. Scip. lib. 1. 4. & infra li. 59.

B

ἡ ἐ μέμνη' ὅτι κρέμω ὑψόθεν ἐν ᾧ ποδοῖον
ἀκμονας ἡμὰ δύο, περὶ χερσὶν ᾧ δεξιῶν ἡλθα,
χρύσειον ἀρρόκτον, σὺ δ' ἐν αἰθέρι ἐν φέλῃσι
ἐκ κρέμω ἡλᾶσεν ᾧ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλύμπον,
Νοῦν μεμνῶς ἐς τὴν τε τοῦ ὕψους πεντακτὸν Ὀλυμποῦ
Demif, vtq; pedes geminas graue pondus ad imos
Appendi incudes, manibùsque tenacia vincula
Ex auro inieci: aëris tu in nubibus altè
Pendeſbas, fremuere Dei per abenea cali
Templa indignantes, neque te diſſoluere quiſquam

λύσαι δ' οὐκ ἐδύνατο.

Eualuit.

DE MALLEO.

IN CVDI Malleus, vt diximus, non indecenter adiungitur: de quo quidem apud Ægyptios nihil habetur, apud Diuinarum literarum autores multa reperiuntur.

MALORVM IRRITAMENTVM.

VIDETVR verò Malleus pro malorum irritamento accipi, arma ſiquidem, pugiones, culpidēs, & cultros malleus excudit, vnde mala tot in mortales oboriuntur. Eo etiam ſiunt tubæ ductiles, per quarum clangorem animemur in bellum. Eo franguntur opera, & quæ ſolida ſunt conteruntur. Quare nonnulli Diuinarum literarum interpretes Zabulum per mallei figuram intelligunt, à quo malæ omnes procedunt cogitationes, prauæque conſilia, & bonorum operum perturbationes. Hunc malleum ἱερογλυφικῶς vniuerſæ terræ conſractum contritumque intelligit Hieremias aduentu Chriſti, ſubindèque conſringi quotieſcunque prauis poſthabitis opèribus, ad rectam viuendi rationem conuertimur. Vnde ait Apoſtolus: Deus autem cōterat Satanam ſub pedibus veſtris quàm ocyſſimè. Sed ſuper hoc plura legas homilia tercia in Hieremiam apud Adamantium. Zabuli verò nomen, quo Theologi veteres plurimùm vtuntur, idem eſt quod Diabolus, vt Zacynthus per reſolutionem Diacynthus. Theocritus, καλὰ πόδας ἀδιάκυνθον, quod & nos notauimus.

Hic potuit adici illud Origenis, Theologi in Hieremias, Inter malleum & incudem, de iis, ait ille, qui anxietatib' & angustib' malis premuntur. Malleus figura Zabuli.

DE SISTRO.

SISTRVM in Cleopatraz manu Virgilius ſtatuit. Idem in Iſidis ſacerdotumque & Regum aliorum manibus ſpectatur, myſticum quidem inſtrumentum, ſed quo crepitum admodum ſonorum prociebant, de quo apud Maronem legas:

Regina in medys patrio vocat agmina ſiſtro.

Interpres quidem ſitulum & ſiſtrum Niliaci acceſſus & reſceſſus hièroglyphica fuiſſe dicunt. Sed enim neceſſe eſt hoc altius atque diſſuſius explicare.

Æne. li. 8

*El gaster
eius ioma,
erat autem
misti in-
strumentum,
cornu recur-
uum, qui
Agypti in
Istius sacris
vbi, argui
et Sonori,
dum percu-
titur.
Sistrifor-
ma ex Plu-
tarcho.*

SISTRVM itaque, cuius vsus totus erat in motu, eam rerum vicissitudinem, quam iuniores Al-
terationem vocat, continuūque formandi deformandique morum indicabat: nam eius quas-
tatio assiduū rerum morum ostendebat. Caterum quia quæri solitū à plerisque, sistrī species quānā
esset: pro re fecerim, si priusquā partium eius significata tractare aggrediamur, formam instrumēti
eius à Plutarcho traditam descripsero. Erat sistrī species orbicularis, & æquē caua, in cuius circum-
ferentia mobilia quatuor veluti tintinnabula appendebantur. Portio siquidem ea, quæ generationi
corruptionique obnoxia est, lunari subiicitur globo, infra quem omnia commutantur, alternantque
vices variabilis æui: quippe quæ sint ex elementis quatuor, igne, terra, aqua & aëre conflata, & in
hanc vel illam speciem conformata. In apside verò, summo verticis loco, selem effingebant, quæ
faciem humanam haberet: infra verò sub mortalibus illis orbiculis, hinc Iſidis, inde Nephthys
effigiem: quibus quidem figuris ortum & obitum indicabant, cuiusmodi sunt elementorum quas
vocant alterationes & motus. Quid verò sibi felis vellet, suo commentario dictum, ut scilicet Lunæ
symbolum esset: quod animal id temperaturam cum Luna perquā similem habeat, siue coloris va-
rietatem, siue astum, siue nocturnam potius quā diurnam exercitationem, siue procacem admo-
dum salacitatem consideremus. Quid verò illud quod aiunt selem vnum primo partu x x v i i i i.
edere, secundo duos, ac singulis ita vicibus vsque ad septenos vnum addere, ut tot de-
nique tota vita pariat natos, quot in Luna dies connumerantur? Iam verò pupillarum
incrementa decremētāque pari cum Luna consensu omnibus innotescent. Humana
verò facies nihil aliud sibi volebat, ait Plutarchus, nisi ut intelligeremus animal id pe-
ritiam & rationem mutationum, quæ lunari globo accidunt, habere, quando vni ho-
mini per rationem intelligere datum est.

DE TRIDENTE.

Tristri figura igitur elementarem omnem plagam intelligimus: ex incude, terram & mare.
verò quis mare tantū hieroglyphicē signare voluerit, habebit ex numis vnde figuram
sibi defumat.

M A R E.

*Sed & pro
triplici eius-
dem pote-
state, aut
triplici a-
guarū gustu
Nat. Com.
in Neptu-
no.*

IN promptu siquidem est tridens, qui in Neptuni manu positus, symbolum, uti Plutarchus ait,
erat tertiæ regionis ab igne: qua de causa ita & Amphitriten & Tritonas appellant. In numis sa-
pē passim pro symbolo Maris ponitur, ut multis est locis cernere.

T R O E Z E N I I.

ALIOVOT verò numi tridentis nota signati, Træzeniorum indicant rempublicam. Siquidem
cū illi Neptunum religiosissimē colerent, hieroglyphicum tridentis in numis cultus sui tes-
timonium imprimabant, auctor Plutarchus idem. Et ποσειδωνίας aliquando Træzen ipsa dicta, hoc,
est, Neptunia, ut apud Stephanum habetur: tamen si ea sit olim aliis atq; se aliis nominibus appellata,
quippe nunc Aphrodisias, nunc Soronia, nunc Apollonias, & Anthanis Peloponnesiacam autem
hic intelligo: nam alia est omnino Træzen iuxta Massiliam, quæ pertinet ad Italiam à qua pro-
vincia etiam ipsa Træzenis olim nuncupata. Sed, ut ad priorem reuertamur, Pausanias Palladem &
Neptunum de regione ea certamen iniisse tradit: pugnam Iouis sententia diremptam, qui regionem
communem utrique eorum esse sanxerit: eaque de causa Palladem apud ipsos ποσειδάωνος δυνάστης
nuncupatam, Neptunum verò *Εσπίδα*, esseque in eorum numis vna parte tridentem, in altera autem
Palladis ipsius caput.

M A N T I N E A.

IN Mantineensium etiam scutis tridens signatus erat, quare eius vrbis ciuis per gestamen id co-
gnoscebatur, ut est apud Pindarum.

LEGIO VIGESIMA.

SPECTARE est Brixie antiquo in monumento tridentem in insignium quorundam militarium
medio positum, in candelabii quodammodo speciem figuratum, supra quem literæ sunt. L E G.
xx. Inscriptio est, quæ Lucium Antonium Fa. Quadratum in torquibus & armillis à Tito Cæsare bis
donatum indicet.

A

DE ARATRO.

ANTA fuit olim agriculturæ reuerentia, tantusq; honos illi semper habitus, vt veteres sceptræ Regia in Aratri formam effigarent, quo & ipsi quoque sacerdotes perinde ac Reges utebantur.

DEMOLITIO.

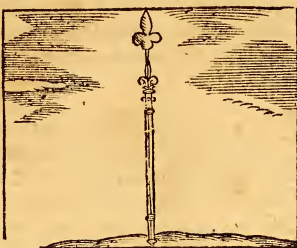
CIRCVDVCENDI verò aratri observatio non in cœndis tantum vrbibus reperitur, verum etiam in euerendis delendisque. Quare illud apud Modestianam Digestis lib. VII. tit. *Quibus modis, &c.* observandum, *Aratro in ciuitatem, inducto, ciuitas esse desinit*, vt passa est Carthago. Eoque spectat Horatianum illud primo Carminum:

Imprimeque muris

Hostile aratrum exercitis insolens.

Et secunda Philippica M. Tullius: *Vt vexillum videres, & aratrum circumduceres, cuius quidem vomere portam Capuæ penè perstrinxisti.*

SCEPTRVM REGIVM.

AGRICVLTURA.

NIMIRVM etiam est aratrum agriculturæ frumentariique proventus, signum, vt in numo argenteo cernere est, cuius inscriptio est ab occipitio, *SCIPIO IMP.* cuius caput Elephantino est insigne capite, quod dubio procul Africanum signat: infernè aratrum pulcherrimè factum. Ante faciem spica, inde literæ, *Q. METELLVS.* Ab altera facie sigillum nudum, cuius dextera innititur femori, læuâ supra magnam spicam toto brachio exporrigitur: literæ hinc, *REG. F. C.* inde, *EPIVS.* De frumentaria verò Africæ feracitate alibi sæpe dictum. Quod verò Prophetæ olim dixerunt, *Ex Sion procedet lex, & verbum Domini de Hierusalem, corrigetque vim magnam populorum, vt concidant gladios suos in aratra, frameas suas in falces.* Irenæus lib. in Valentinum quarto, pacificum Christi dogma præmonstrasse tradit. Christiana igitur institutio ad pacem, ad cōcordiam, ad vnanimitatem comparata est. At quò nos decidimus? quæ nobis tempora destinata sunt? quibus quæ plurima tam publicè quàm priuatim Christianis accidunt mala, non aliunde sunt, quàm ipsis Christianis.

*Scipionis
Africani
numus.
Pacis omni-
ne enim
Christus sa-
lutar suos,
nihil illis
præter pacē
donat & re-
linquit: eam
Christo na-
to canunt
Angeli.
Aratrum in
sacris quid.*

DE FLAGELLO.

AVGVSTVS MENSIS.

VNIORVM inuentum est, per flagella duo frumentario in transuersum alterius alterum posita, Augustum mensẽ indicare, quòd eo potissimum tempore tritura peragatur, inter messẽ scilicet & vindemiam, nisi hoc fiat, agricolis vix quòd agant, habentibus. Sed enim cum non eadem sit regionibus omnibus tritुरandi ratio, hieroglyphicum hoc iis tantum inueniet, quibus id instrumenti vsui est.

C

IMPERIVM.

ID receptius apud veteres est, vt per flagellum imperium significetur, quod in sæpe in Cōsularibus numis cufum obserues. Quin etiam in coniecturali disciplina nihil ab hoc diuersum notat, quod vel ipsius M. Tullij Ciceronis somnio satis innotuit, cum is C. Cæsarem in Capitolium profecutus, Augusto viso affirmavit ipsum esse, cuius imago sibi secundum quietem obseruata, cœlitus aurea catena demissa, cui Iupiter flagellum obtulisset.

*Plutarchus
in Cicer. vi-
ta, & Suet.
in Augusto
cap. 94.*

TOLERANTIA.

EST & tolerantie symbolum per se manifestum satis flagellum ipsum, quo vno signo Laconum patientia verberibus tolerandis assueta, clara & illustis habebatur. De qua Tertullianus: *Certè Laconum flagella, sub oculis etiam hortantium propinquorum acerbata, tantum honorem tolerantie domui conferunt, quantum sanguinis fuderint.*

DE FRÆNO.

R E X.

B officio verò gubernandi regendique, habent quoque in Regis significatum veniunt. Hinc frænũ nonnulli in fortunæ manu statuunt. Hinc plerisque locis eadem clauum tenet nauigij gubernaculum. Sed habenas tenere, pro regere, passim apud autores vsurpatum. Quia verò

*Si laxare
habenas, pro
fistile vim
dominandi,
& Mā Dūdis
hūior pau-
dite dā equis
dū imperi
non trahet
habenas, id
est regimen.
Aen. lib. 5.
Hinc Philo-
lostr. in An-
teo ἐμὸν ἄν-
τι τῆς ἡνίας
τῷ θυμῷ,
frænum in-
iecit, pro
moderatus
est iram.
Cannus &
frænum.
Psalmo 31.*

verò funem ex corio primùm fuisse constat, vt naues apud Homerum *ἐρμητοῖσι βόας* ligantur, funes D
interdum habenas vocitari comperias. Et nostri Bellunenſes, toto agro, validissimos funes ex crudo
corio in ligulas longas secto, intricatque mox arte complicato conficiunt, quos etiam rusticorum
vulgus funes appellat. *Quin. & Virgi. vetustatis amator dixit, clausique immitit habenas*, cum funes
intelligeret velo regendo aptos, vt Cælius Vrbanus antiquus Grammaticus interpretatur. Quamquā
eruditissimi nostro tempore sint, qui eo loco habenas metaphoricè pro clauo positas arbitrentur.

TEMPERANTIA.

EAD E M porro ratione qua clauus in naui moderationem significat, frænum tum moderationē,
tum quam Theologi nostri temperantiam appellant, significare dicunt. Nam quod temonau-
bus, id Equis frænum est. locatur in hanc sententiam Plautus, Rudente, nauem pro Equo intelligens,
vbi sacerdos ad puellas eiectas ait: *Nempe Equo ligneo per undas ceruleas estis vectæ.* Camus & frænum
idem sunt, quamuis camus ad inflectendam ceruicem comparatur, frænum ad oris, ac perinde to-
tius corporis regimen. Horum significatum est, malarum incitationum coërcitio, vt exponunt
Theologi eo loco, *In camo & fræno maxillas eorum constringe, qui non approximant ad te.* Dicitur autem
καμῶ ab inflexione *καμῶ* τὸ καμπῶ, quod domare est. Huiusmodi enim fræni genere defultores vtū-
tur ad pullorum ceruices intactas edomandas. Nemeseos porro signum ab antiquis celebratum, in-
signe cubiti mensura manu prætenta, neque non fræno, in hunc scilicet modum:

*Ἦ Νέμεσις περὶ τῆς τῶ πέχαι, τῆς τε χαλινῶ,
μήτ' ἀμετρεῖν τι ποιεῖν, μή τ' ἀχαλινῶ λέγειν,*

De qua ita nos:

*Vna manus cubitum ostentat, gerit altera frænum:
Illa, modum serua, hæc admonet, os cohibe.*

DE TURBINE PVERILI.

HABENARVM mentio turbinem in memoriam attraxit, quia turbinis concitatio ab habena
est. De hoc autem Græci Latinique potius quam Ægyptij, quantum inuestigare potui, me-
minerunt. Quoniam verò clari admodum viri similitudinem à rhombo, qui turben est, desumpsē-
re, quid in eo lateat hieroglyphicum, exponere visum est operæpretium.

VEHEMENS MENTIS AGITATIO.

*Rhombus
quid.
Galline pi-
ruetæ, vne
trompe.*

ES T autem rhombus, vt hinc exordiamur, lignum buxæum, vel ex solidiore aliqua arbore tor-
natum, plana latæque primùm basi, cono sensim in angustum abeunte, cuius apex clauo arma-
tur ferreo. Vfus eius in puerilibus ludis cum antiquissimus fuerit, Florentini, apud quos plurimùm
exercetur, eum vulgò *Palaon* appellant, vocabulo ipso vetustatem indicante. Implicatur is à cuspide
præ longo loro, atque ita ludo puerili, quanta vi fieri potest excussus, basi superne cuspide inferne
versâ solo alliditur: dum verò ab intorto se loro explicat, in rapidissimam concitatur vertiginē, atque
ita volubiler roratus, spatiis ampliter curuatis hac illac fertur: pueri superinstares flagello illum exa-
gitant, acriq; intorta plaga impetum vehementiorem adiciunt: Turben hic à Tibullo, à Marone au-
tem turbo, vt Sospiter Charisius obseruauit, dicitur. Ob eam igitur concitatissimam vertiginem agi-
tationemque, Poëtæ mentis volubilitatem, quæ nullo possit loco consistere, ratione separari, quod F
plurimùm in furore accidit, expressere. Atque ita Tibulus amatorio furore exagitatus, de se dicit:

Namque agor vt per plana citus sole verberare turbo,

Quem celer assueta versat ab arte puer.

Ludum hunc Maro dilucidius pinxit, vbi correptam furiis Amatam Reginam nusquam consistere
posse, ita luculenter ostendit, vt versus hi, vel decies repetiti, nullius vnquam tædio recitentur:

Ceu quondam torto volitans sub verberare turbo,

Quem pueri magno in gyro vacua atria circum

Intenti ludo exercent: ille ætius habena

Curuatis fertur spatijs, super in scia turba

Impubesq; manus mirata volubile buxum

Dant animos plage. Non cursu segnior illo

Per medias urbes agitur populosq; feroces.

Quoniam verò inter furoris species quinque à Platone memoratas, amatorius locum obtinet, rhom-
bum Magi alliciendis amatoribus aptum beneficiis adhibuere: de quo apud Theocritum, Phar-
maceutria.

DE COLV ET FVSO.

NO V E quidem in mystico hoc scribendi genere contemnendæ sunt colus & fusus, cum ex
his antiquissima quædam res erantur significata.

A

F A T V M.

PER colum autem & fufum significari fatum, longè manifestius est, quàm vlla debeat commentatione vltèrius explicari: plena siquidem sunt Poëtarum volumina, fatum ipsum per stamina, per fufum, per colum, per fila vbique significantium. Tres verò Parcas illas negotij arbitras, qua de causa vetustas finxerit, Platonem latissimè interpretatum alibi diximus. Tres autem illas esse, quarum vna colum sustineat, altera neat, tertia adactis in fila forficibus modò hæc, modò illa occer: ita rebus quotquot in mundo sunt, ortum, auctum, interitum esse proprium, ignorare neminem crediderim. Si verò tabulæ huius seriem quis delineari sibi cupierit, ita picturam digeramus, vt Clotho vestem induta versicolore, cum corona septem stellis insignita colum teneat ingentem admodum. Lachesis veste passim stellata insignis, manibus in pendentium magno numero fusorum fila immisiss, modò hunc, modò illum torquere videatur, vtraque palma ad torturam composita. Atropos atrata insultet filis forfice detruncandis. Fusi solo passim iaceant, alij modico, alij plurimo obuoluti stamine. Fila variis sint picta coloribus. Minimè verò dissimulanda sunt, quæ filo super ex Diuinis literis tradit Hefychius: subtegmen quidem mortalium intentionem indicare, stamen verò Dei nutum, vtpote firmius, eaque gratia quæ stabilis atque incommutabilis in nobis permanet, quæ nostræ intentionis subtegmen admittit, vt boni operis indumentum contextatur.

Plato li. 12.
de Republ.
Parcarum
pictura.
Vulgatus est
hic versus.
Clotho tenet
stamen, La-
chesis tra-
hit, Atro-
pos occer.

N V P T I Æ.

B QVOD verò colus & fufus nouam nuptam indicet, aliquis fortè dubitarit. Sciendum autem id inde sumptum boni ominis causa, quòd C. Cæciliæ, quæ alio nomine Tanaquil Tarquinij Prisci vxor fuit, lana cum colo & fuso in templo M. Anci diutissimè adseruata perduravit, cuius rei mentionem facit Varro. Et quoniam res Tanaquil feliciter cessit, institutum vt nubentes virgines comitaretur colus compta, & fufus cum stamine. Hinc gratulari libet antiquitati patriæ mæ: vbi toto territorio adhuc huiusmodi obseruatur, vt postero die quo noua nupta traducta fuerit, manè præstò sint domesticæ coniunctiores sponso, cum colo & fuso, quos nouæ nuptæ offerant, armaq; alia quibus opus aliquod domesticum fieri soleat: quamquam vulgus interpretatur id ea de causa fieri, quasi subinnuere velint, hesternū quidem diem & genialem & festum fuisse, postero autè ad officia muliebria redeundum. Nam & alibi de olla meminimus, quam noua nupta postero à nuptiis die iubebarur à socru petere, quam illa peracerbè conuiciis etiam superadditis abnegaret. Sedenim tam peruulgatus de colo fusòque mos antiquitatem illam sapere mihi videtur.

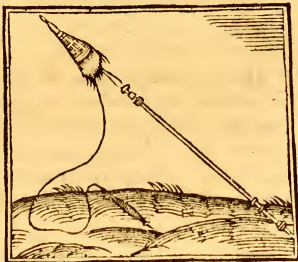
Colus & fu-
sus nouæ nu-
ptis dantur,
& quare.
Bellunenſi
mos in solè-
niū noua-
rum nuptia-
rum.

PAVLATIM QUID EFFECTVM.

C SPARATIM autem per fufum glomo obuolutum, sunt qui paulatim quid effectum intelligāt, quod apud veteres nusquam inueni. Nam fila ipsa dum nentur, paulatim coeunt, sensimq; torquentur, & ex molli vellere linòve per patientissimam contationem in eam soliditatem ac firmitudinem, quæ operibus faciendis apta fit & idonea, coalescunt.

M O R S.

AT colus atque pensa tantum, staminibus abruptis, mortis habere significationem tradunt, vulgata quam citauimus Parcarum fabula, quarū munus esse diximus, suum vnicuique rei finem præscribere: inde etiam ficto nomine, quòd, vbi fatalis aduenerit dies, nemini parcant. De vi autem earum, quā ἀνεταρσέφω esse dicit Plato, nos inconuertibilem dicere possumus, quòque pacto nō circa stabilem corporis sanitatem tantum, verum etiam ad animos in legum cultum & obseruantiam inducendos munus exerceant suum, quin legibus & sanctionibus firmam præstent incolumitatem, duodecimo Legum libro circa finem Plato disse-rit, ibidémque interpretes de fixarum stellarum orbe multa. Lachesis quippe firmamentum esse (vt superiorem fabulam apertius interpretemur) in cuius stellis vires sortisque inferiorum omnium contineantur. Clotho verò Planetarum cæctum, in euoluendis rerum sortibus firmamento subministrat. Atropen denique Saturnum, qui stabilitate sua eductas in effectum sortes immutabiliter confirmet: quæ quoniam latè apud eos disputantur, à me nunc prætereuntur.

An quòd
Iouis & The-
midis filia
perhibetur.
ἡ ἀνὰ δὲ μοι,
sortior, quia
omniū sor-
tes modera-
tur: Atro-
pos qui mu-
ti aut ver-
ti nequitur
Clotho,
quòd omnia
coordinet.
κλωτά, neo,
glomero, si-
lum felicit
μύθος.

DE

FORTITVDO ATQVE TEM-
PERANTIA.

QUANTVM alij eruditionis hieroglyphicæ non ignari, dicunt pedes colligatos id significare, quòd fortissimus is athleta nullius viribus ex eo loco, vbi semel constitisset, dimoueri posset. Malum manu comprehensum, digitorum eius fortitudinem indicare, quòd idẽdem nullius conatu auelli posset. Porrectionem verò digitorum eodem roboris argumento significasse, quantum illi virum inesset, quòd à quoquam vel robustissimo, neque inflecti, neque dimoueri potuerint. Per vitam verò temperantiam hominis aiunt indicari: athletæ enim vires suas ea potissimum ratione custodiebant, quòd ab iis, quæ corpus enervant, libidinibus, studiosè admodum abstinebant.

MINERVA ARCADICA.

NEQVE quidem Dianæ tantum simulachrum obligatum erat apud Arcadas, verum etiam Minervæ signum obligato crure ostendebatur. Significabat id vulnus, quod ipsa à Teuthi Arcadum duce acceperat, dum illi suadere, & ob stare conatur, ne Græcorum societatem desereret, quam ipse ob simultatẽ in Agamemnonem repudiauerat. Teuthis autem apud Arcadas colebatur, & certamen id cum Minerva illi laudi adscribebatur. De stupore verò & imperitia Arcadum, qui nihil cum Minerva commune aut sociale habuerint, in Quercu, atque etiam in Asino, satis dictum.

Minerva
obligata
quid.

SEMEN IN VTERO.

SATVRNVM Apollodorus alligari ait per annum laneo vinculo, & solui ante diem sibi festum mense Decembri: atque inde prouerbiũ, *Deos habere pedes laneos*. Hinc verò significari semen in vtero animatum (nam à satũ Saturno nomen) in vitam grandescere, ac donec erumpat in lucem, quòd decimo fieri mense, & Virgilij & aliorum testimonio, iis quæ rectè ferunt, comprobatur, molli- bus interim naturæ vinculis detineri. Sunt verò qui referant id ad tempora, quæ certa naturæ lege connexa sunt: vel quòd fruges omnes vinculis nodisque quibusdam alternentur: vel quòd in Tartara coniectus, propter loci, in quo versatur, profunditatem, quasi quibusdam ibi vinculis detineatur, vt deportatus. Alij fictum volunt ob motus tarditatem, de quo alibi.

ARTIFICIOSVM OPVS.

QVÆ verò vincula statuis, quas Dædalus elaborasset, iniici solita sunt, id sibi volunt artificiosũ adẽdũ fuisse fabrefactas, vt abire viderentur: quocirca vinculis compescendæ essent. Meminit huius rei Plato in Menone, *Dædali signa*, iniqui, *ni religata fuerint, abire & fugam arripere, vbi verò reuincta sunt, consistere*. Proinde si quis aliquid eius habeat, & solum esse sinat, incertam eam esse possessionem, perinde ac si quis feruum habeat fugitiuum, & i. Politicorum Aristoteles Dædali statuas memorat, quas vulgus spontè moueri: & opus facere distitasset. Neque defunt qui ligneam Venerem à Dædalo fabricatam audent, quæ argento viuo infuso moueretur. Hinc quotiens opera huiusmodi & pulcherrima & absolutissima esse ostendere vluerimus, si Platonis sententiam approbemus, eorum pedibus, aut quæ opportuniore fuerit parti aliquid adalligabimus.

NEQVITIA.

IVNIORVM inceptum esse volunt nonnulli quantiuis pretij viri, amorem obligatis oculis pingi: neque id antiquam sapere eruditionem, cum eum ipsi dicant oculatissimum. Plerique tamen veterum, vt Theocritus, Menander, Archilochus, & è nostris præcipuè Virgilius, amori cæcitatem attribuerunt, eum scilicet amorem intelligentes, cui assidua est comes nequitia. Affectum enim in turpitudinem cæcum esse, nemo non dixerit. Appetentia enim quæ ab oculorum sensu est, intellectum concitat ad voluptatem: ea verò tali orta principio, quæ putat in conspectu esse bona, ea tantum concupiscit, additque sensui à contemplatione auertitur, neque sui compos est, vt possit eligere. Impetu igitur raptatur & in furorem fertur. Furor dubio procul intellectum obcæcat: qui quæ ita affectus est, is cæco carpitur igni. Qui verò electionis est compos, auream colit Venerem, nihilque prius curat, quam cæci stimulos auertere amoris: cæci, quia dubio procul affectus ille à sensu rectus, aut exoculatus est, aut ita oculos habet obligatos, vt nec quæ attingunt ad rem, nec sumptos videat. Quòd verò sint qui, cæco carpitur igni, exponant, cæco, validiore, quia dixerit Ouidius, *Quoque magis tegitur, tanto magis aestuat ignis*, cur non dixere potiùs, cæco, intellectus & rationis lumine priuato: id tamen adhiuè, quia non videbat omninò Dido quòd rueret, quòd raperetur, in quantam ærumnarum tragediam se precipitaret. Amat Scyllam Glaucus: Scylla lupis est canibusque succincta, quod meretriciam proteruitatem & impudentiam ostendit. Glaucus idem vel cæcus, vel, vt significantiùs loquamur, luscitiosus, & glaucoma cæcitas Latinis est. Sed cur non ea etiam de causa laqueum amoris iniigne dixerimus,

Notatur quoque à Luciano, in Astrologia, ab Aibeneo, libr. 14. & Aristoph. in anibus.

Saturnus alligatus. Ad verbum

à Macrobio lib. 1. capit. 5. Satur.

Hinc artificiosa & ingenua Dædala Homer. & Pin-darus in O-lympiis, dixere, & Virgil. Dædala circum

Ænei. li. 7.

Nimirum Aristoteles lib. 1. de Anima, resel-lens opinio-nem Demo-criti.

Amor cæ-cus quid.

Ænei. li. 1.

Si sapi-s amerte di-cas non Le-Elor amant-tem.

quod ubi quis perditē insanire cœperit, extremo sibi aufugio, & miseriarum liberationi laqueum ag- D
noscat: vt elegantissimus ille monet senariolus:

ἔρῳ ἅπαντες ἡμῶς: εἰ δὲ μὴ, χροῖται
εἰνδεῖ καὶ δὲ ταῦτα τὴν φλογὸς σέβει,
ἰσοκρίαι σοὶ τὸ λοιπὸν ἡγήσεται βροχῶ.

Quod ita Latine reddere possumus:

Fames amorem sedat: hec si non potest,
Non grande saltem tempus efficit: nisi
Præstare tempus hoc queat, reliqua salus
Est laqueus, aptes quem tibi.

Passim verò Poëtæ amoris retia decantant, quæ statim declinare studeamus. Nam, vt sapientissimè
admonet Lucretius:

--- Vitare plagas in amoris ne iaciamur,
Non ita difficile est, quàm captum retibus ipsis
Exire, & validos Veneris perrumpere nodos.

V E N A T O R.

Arma ve-
nantium
præcipua.

S E D E N I M cùm venationis præses Diana fingatur, iure illi & laquei & retia sunt attributa, vt po-
te præcipua venatorum arma. Vnde Psal. 90. scriptum: *Libera me de laqueo venantium.* Et 125. cani-
tur: *Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium.* Vbi animaduertendum est apud Græcos
quidem Ἰνγδοσίω legi, quam literam nostri secuti sunt, sed apud Hebræos vocabulū esse, quod aiunt
significare Sidonios, populum Iudæis semper infestissimum: venatores enim Sidonij, inquit Ada-
mantius. Neque ignorauit hoc Maro noster, apud quem Venus mater Æneæ filio: E

Ænei. i. 1.

--- Media sese fert obuia sylua,
Virginis os habitumque gerens & virginis arma *Spartana.*
Namque humeris de moreabilem suspenderat arcum
Venatrix, dederatque comam diffundere ventis,
Nuda genu, nodoque sinus collecta fluenti.

Curque hoc venatricis habitu incederet, causam mox infert:

Virginibus Tyrijs mos est gestare pharetram,
Purpureoque aliæ furas vincire cothurno.

A N N O N A.

Venationis
hierogly-
phicum.

Q V I N E T I A M ipsa venationis locutio aliquid præ se fert hieroglyphicum: siquidem venatio
tum victum, tum annonam, & quicquid in humanæ vitæ vsum comparatur, significare dici-
tur. Venatui enim primæ ciborum delicia comparatæ. Quare videas locum Psalmographi: *Vidua*
eius præcipue benedicam, quod in atiquis Græcorum exemplaribus Ἰνγεα, non χηρεα, legitur, quod ve-
nationem significaret: ex qua locutione Theologi omne ciborum genus quod ad pulpamenta com-
paratur, accipiendum dicunt. Nam & qui Hebraicam lectionem sequuntur: aliquid simile depre-
hendere, cùm pro, *Vidua eius benedicens benedicam, annonam illius*: alij, *præcipue benedicam*: alij, *ampli-* F
ficabo, copiosissimamque faciam, reddiderunt.

D O L I O C C V L T I.

Hinc in la-
queum in-
ducere, &
illud Plato-
nis in So-
phista, haud
facile esse
omnes la-
queos effu-
gere. i. om-
nes dolos.
Τὰς ἀπάσας
παίδων εννοῖ
διαφύγειν.

S E D Vt ad laqueū reuertamur, id instrumenti occultos dolos & calliditatem, insidiarumque indi-
cat cogitationes. In occulto enim tendi solent insidiæ, quemadmodum & laquei, & in eiusmodi
sententia à fatidico vate Dauide positum inuenias. Idem alibi mortis laqueum memorat, pro morte
per insidias intentata. Nam quod laquei venatoribus aduersus feras, id insidiæ in hostes præstant. Du-
bio procul enim ubi in Psalmo legitur, *Laqueum parauerunt*, dolos omninò significat Eucherius. Atque
alibi in iussu sacris literis de meretrice legas, vinculum in manibus eius de vitiiis: *Dirumpamus vin-
cula eorum, & projiciamus à nobis iugum ipsorum, vt contrito laqueo liberemur.* Nam hæc quandiu rupit
Sampson, inimicos viciit.

D E C A T E N A.

A P E R T A V I S.

A T E N A verò vim apertam significat, quia victis palàm catenæ iniiciuntur, neque vllam
exigunt occultationem.

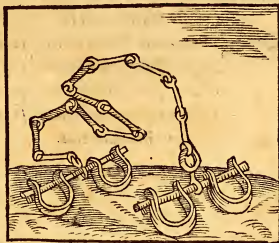
V I T I A.

T H E O L O G I nostri veteres, catenas vitia significare contendunt: quod vitia se inuicem giga-
nere, atque arctissimè complecti consuevere. Nam qui de moribus disputant, necesse aiunt
multa

A multa illi inesse vitia, in quo vel vnum tantum fuerit in conspicuo: vsque adeo peccatum esse transire lineam, finiure. Sic à manibus Petri Apostolorum principis catenæ ceciderunt: sic illi soluendi ius diuinitus attributum. Hoc tamen significato iuniores laqueos libentius dixerunt.

CONIVGIUM.

SUNT tamen & maritalis vitæ indicia, propriæque similitudines catenæ, quæ pedibus, quæq; manibus iniiciuntur. Nam pedicæ vitæ liberioris progressum impediunt, hominemque intra certæ rationis ergastula cohibent, neque licentius euagari permittunt. Manicæ verò sunt negotiorum impedimenta, quibus implitari necesse est familiæ patrem, si rem, liberos, domumque suam rectè administratam, institutam, conseruatamque velit.

Hinc Seneca in dialogo affectus & rationis, copedes aureas, uxorem formosâ vocat, & Horatius amicam formosam, gratâ compedem. *χρυσῶν τι-
σαι.*

DE IUGO.

INTER vinculorum genera & iugum est, cuius varia omnino sunt significata. Sed quoniam de maritali vinculo quid cœpimus, eidem hoc adiciemus.

PAR COPULA.

PRO vita coniugali, vel ipso nomine rem indicante honestiori argumento iugum accipi. Ea siquidem est coniugatio & copula maximè maritalis, vnde coniugium & vincula iugalicia, & parem denique cõnatum, curam, amorẽque, & studium in consortiis esse debere indicat, atque hoc est quod apud eruditos dictum inuenias, *Pari iugo.*

Coniux, & coniugium.

SVBIVGATIO.

APUD Horatium iugum ahenum, pro violenta subiugatione positum reperias, vt eo loco: *Sic visum Veneri, cui placet impares
Formas atque animos sub iuga ahenæ
Seco mittere cum ioco.*

Theocritus in Aita de amore multo *ἀνδρῶς δ' ἐπιδόσαν ἰσὺν ἑσφῶν*, parique iugosecūm amabant. *Iugum militare.*

Nam & subiugare, militare verbum, & sub iugum mittere, passim apud historiarum scriptores inuenias. Erat verò huiusmodi iugi species, vt in Armorum commentario diximus, ad similitudinem π, Græcæ literæ, duabus scilicet hastis in terra defixis, tertiâque ad summum earum deligata, sub qua victi hostes omnibus armis exuti subeuntes, transire per ignominiam iuebantur.

SERVITVS.

INVENIAS & pro seruitute iugum poni, ac perinde pro fatigatione: vnde *subdere colla iugo*, pro trahi in seruitutẽ & labores, passim apud Poetas, à Bobus nimirum sumpta metaphora, qui ad hoc iunguntur, vt laboribus exerceantur. Hoc significato Aflertor noster, qui calicis amaritudinẽ suis pollicetur, de promptæ voluntatis alacritate loquens, *suaue esse iugum suum, & onus leue* proficitur.

LEGES.

SUNT qui per eiusmodi dictum leges intelligi putent, quod appellatione iugi legum onus fuerit etiam à Dauide nuncupatum. Omnino verò leges pro subiugatione & imperio vicissim à Marone dictum: *Legesque viris & mania ponet.* Nam qui legibus parent, similitudine quadam colla iugo subdere videntur: & qui potentiorum arbitrio subiiciuntur, subire iugum identidem.

Iugum Domini suaue.

Alias mores. *Æneid. li. i.*

PATIENTIA.

SUNT qui iugum significato patientiæ præferant, quo plurimum insigni gauisus est LEO X. P. M. Cum enim ab ineunte ætate Virgilianum illud admirari cœpisset, quod solitus sit ille, vt aiant, dicere, nullam homini virtutem patientiâ commodiorem esse, eam sententiam ita carmini mox inseruit:

Superanda omnis fortuna ferendo est.

Nullum vnquam is opus neque publicum, etiam cum ad Pontificatum euectus esset, faciundum locauit, cui iugorum insignia non apposuerit, cum inscriptione, *SV AVE*, vt scilicet ad virtutis eius fructum percipiendum alacrem esse necessariam voluntatem innueret, iugumque id suaue futurum, quod libenti animo toleraretur. At contra nihil tam facile, quin difficile appareat, quod inuitus facias. Postea verò, cum is rerum potitus esset, ad insigne id ea accommodata est interpretatio, quæ orta est ex re ipsa, eo scilicet principe iustam & clementem atque adeo fauorem humani generi seruitutem obtigisse.

Leonis X. P. M. patientia testifera familiaris.

I V P I T E R.

D

SED quid illud, quod ipsius Iouis symbolum est, iugum? Iugare siquidem Iouis inuentum esse veteres tradiderunt, & à Iouis nomine Græci ζυγῶν deduxerunt. Ipsum autem aiunt primum iumenta iunxisse, ut ea in frugum satum frugalem nobis operam præstarent. Nam

*Georg. lib. 1.
Ouid. lib. 1.
Metamorph.*

Ante Iouem nulli subigebant arua coloni.

Nec ignorauit hoc Naso, cum scripsit de Ioue ipso:

*Semina tum primum longis Cerealia sulcis
Obruta sunt, pressisque iugo gemuere Iueneri,
Postquam Saturno tenebrosa in Tartara misso,
Sub Ioue mundus erat.*

D E C L A V O.

*Sic Horatius,
Figit adamantinos
summis verticibus
dira necessitas
Clauos.
Clauus hieroglyphicus,
Hor. lib. 1.
Carm. Ode
35.*

ABET quid simile cum iugo, cumque laqueo, clauus, quantum pertinet ad colligationem, applicationem, unionem: quare locus exigit, ut super eo quoque aliquid differamus.

S I S T E R E.

CLAVVS utique sistendi firmandique signum habitus apud antiquos. Et Dea ipsa Necessitas adamantino clauo insignis fingeatur, quæ ubi quid faciundum decreuisset, non licere vel Diis ipsis intercedere, Homerus ait. Hinc apud Horatium Fortunam ipsam, quæ rerum humanarum domina fingitur, semper anteit *seu Necessitas, siue*, quod in antiquissimis codicibus obseruavi, *seu Necessitas*.

Clauos trabales & cuneos manu

Gestans abena, nec seuerus

Vncus abest, liquidumque plumbum.

Eodem utitur hieroglyphico Tullius in Verrinis, ubi ait: *Et ut hoc beneficium, quemadmodum dicitur, trabali clauo figeret, cum consilio causam Mamertinorum cognoscat, & de consilij sententia Mamertinis se frumentum non imperasse pronunciat.*

S O S P I T A M E N T V M.

QUI verò clauus aheneus, nonnunquam & ferreus in postico pariete templi, quod Mineræ dicatum erat, in Capitolio visebatur, presentanei remedij ad mala quæ impendere viderentur signum habebatur, atque amuletum erat præcipue contra pestilentiam, eoque vim morbi sisti persuasum fuit. Figebar cum Consul solenni sacro. Et aliquando Dictator solus figendi clauus causa creatus est: quo in albo Cincius Manlius, Cn. Quintilius, & alij nomen habent apud rerum scriptores. Cuiusmodi rei adhuc Romæ extat monumentum hoc:

M. HORATIVS CONSVL EX LEGE
TEMPLVM IOVIS OPT. MAX. DEDI-
CAVIT ANNO POST REGES EXACTOS.

A CONSVLIBVS POSTEA AD
DICTATORES, QVIA MAIVS IMPE-
RIVM ERAT, SOLENNE CLAVI
FIGENDI TRANSLATVM EST.

A N N V S.

Clauus annalis.

ERAT & alterius generis clauus, qui Septembribus Idibus figebatur per annos singulos in sacrum ædium parietibus, ad annorum numerum colligendum, qui paruus tunc erat literarum vsus: isque clauus annalis appellabatur.

D E C V N E O.

CONTRA verò Cuneus, quæ vel natura sunt solida, vel arte compacta, conglutinata & applicita sunt, discutit atque dissoluit, discissaque separat, & à clauo totus diuersus abit. Ideoque inter instrumenta necessitatis, quæ fortunæ operam suam subministrat, appingitur. Super eo est igitur differendum.

D I S S O L V T I O.

POSITO siquidem firmandi signo, quod per clauum indicatur, ubi scilicet fortuna quippiam stabilivisse videatur, cum & eiusdem munus sit, ea quæ firmissima iudicentur in humanarum rerum

A rerum ludibrium dissoluere, loco dimouere, discutere: atque discicere, additus est ad necessitatis insignia cuneus, qui nimirum, vti dictum, dissoluendi, discindendi, atque separandi symbolum est. Et veluti per clauum firmatum aliquid ostendimus, ita per cuneum, infirmatum aut loco dimotum indicamus. Additum & ahenea hæc gestari manu, vt vicissitudinis huius perpetuitas nunquam defutura commonstretur: siquidem, vt sæpe alibi docuimus, perpetuitatem indicat æs: propterea quòd rubigine non absumitur: idèoque Vegetius probat æreos clauos configendis nauibus, quos ferreis anteponit, quòd eos tempore & humore celeriter rubigo consumat: illos etiam in fluctibus permanere incolumes manifestum sit.

Hinc Horat. libr. 3. Car. ode 31. Exegi monumentum Ære perennius.

DE VNCO.

VÆ verò de Vnco & Plumbo subsequuntur apud Horatium, ad eandem faciunt sententiam: siquidem vnco trahi, quo loco deieci fuerint, læx præferim maiestatis rei solitum, apud rerum scriptores sæpè legimus: quare congruit vnus cuneo.

Quinetiam sursum rapacitati, hinc Pythag. Gen. 4. v. 2. Quæ sunt vnguibz vncis ne nuntias.

DE PLVMBO.

PLVMBVM verò clauo perquam simile est, propterea quòd eo infuso, & statux, & aliæ operum edificiorumque moles coherescunt, & firmitate stabiliuntur: & suapte natura est est adeò ponderosum, vt etiam si non ad operis adhibeatur firmitatem: quàm difficulter loco dimoucas, per se valeat significare.

HEBETVDO.

ALIOQVI plumbum hebetudinis indicium est. Nam cum velocissima esse debeat mentis agitatio in eo qui acutioris ingenij laude commendandus sit, vbi quem tardiorum ad ea excogitanda, consulenda, constituenda, ad eunda, peragendaue, quæ vsu veniunt, inspexerimus, à contatione ipsa, vel ab immobilitate, plumbeum ingenium per cauillum exprobramus. Vnde in Tusculanis Cicero: *Nisi sanè in Physicis plumbei sumus.* Et pro inefficaci, & inutili, atque inani sermone, plumbeum gladium, aut pugionem plumbeum, apud eundem Tullium inuenias.

Plumbeum ingenium.

Cicero in Epistolis ad Atticum. Lib. 4. de finib. bonor. & D. August. libr. 3. contra Iulianum.

INIQUITAS.

ILVÐ etiam in Diuinis literis obseruatur, quòd iniquitas per plumbum intelligitur. *Iniquitas enim, secundum Zachariæ Prophetæ visum, super plumbi talentum sedet.* Vetus enim ponderis modus est talentum. Idèoque Pharaonis exercitus, vtpote qui in iniquitate permansit, tanquam plumbum in imas aquas pestum iit, ibique supinus in cauo profundo alueo recubuit, vt ait Adamantius.

DE VECTE.

VID pòds significaret indicauimus: sed reliquum est instrumentum ponere, quo magna quantumlibet pondera facillè moueantur.

ARS NATVRÆ VICTRIX.

IS vectis est, per quem, artem humana industria comparatam, quæ naturam longè vincat, indicamus, negotiæve perdifficilia minimo conatu cõfecta. De vecte sanè, de quæ aliis machinis Antipho Poëta senariolo eo, quem citat Aristoteles in Mechanicis, arte nos ea superare docet, quibus rei natura ipsa repugnare videbatur. Magnas enim rerum moles loco dimouemus adactò vecte, hypomochio, quem nostri Suppressam vulgò vocant, centri loco summissò, pondera supra omnium, qui rem non inspexere, fidem tollimus: & eorum qui inspexere, sed causam non intellexere, admiratione, huc illuc arbitrio nostro promouemus. Atque hoc est quòd in primis admirabile dicit Philosophus, quod quispiam pondus virium imbecillitate loco mouere non potest, id ipsum facillè cõmouere, & hac illacque ducere, adiunctò vectis pondere tam exiguo, si reliquæ molis motæ magnitudinem contempleris.

Vectis usus.

DE CLAVI.

RÆSTAT vtrunque clauis, quòd & cuneus & clauus: eadem enim aperit & claudit, hoc est, ligat & soluit, & in manu lanì præcipuè statuebatur.

DE qua quidem multa Poëta nostri. Sed vt figmenta, vbi agitur serio, prætereamus: Fabij Pictoris, si modò legitimum est id opusculi, interpretationem afferemus, qui Ianum dicit ad pudorem & sanctimoniam, domorum primùm valuas, feras & clauēs excogitasse, ab eoque ianuas appellatas: vnde clauēs in simula-chris, in beneficij huius memoriam gesser.

SECVRITAS.

ALII dicunt securitatis eius signum esse, quæ passim eò regnare fuit: domos enim omnium religione ac sanctitate munitas fuisse prædicant. Alij à cludendi aperiendique anni officio, quòd munus eius esse Dei putabant, clauēs additas arbitrantur: eaque de causa Clusium & Patulium appellatum. Ad huius instar Apollo cognomento κυρῆος, co-

Ianna vn-
de.

Quin &
clauis ad
linguam si-
lentium no-
tat. Hinc

Æschylus
citatus à D.

Clemente
siem. 5.

Αλλ' ἐστὶ κἀ-
μοικλῆς

γλωσσῇ γύ-
λας.

Et nostra

præfert lin-
gua custo-

dem clauem
loquens.

Apollo κυ-
ρῆος.

PORTVNVS.

NEQVE tamen Ianus tantum cum clauibus, verum & Portunus cum clauī figurabatur in manu: nam & portarum Deus esse putabatur.

PARTVS.

ERAT etiam olim ritus, vt nuptialibus inter alia clauis quoque mulieribus traderetur. Id aiunt boni ominis causa fieri solitum, ad partus scilicet facilitatem illis comprecandam. Et hoc signi-
ficato in sacris literis sæpe inuenies, *Vuluam aperire.*

PIERIVS

PIERIVS VALERIANVS AD MAGNIFICENTIS. VIRVM

ALOISIVM CORNELIVM, DE IIS QVÆ

PER LAPIDEM ET ALIQVOT

adificiorum partes, signi-
ficantur.

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER QVADRAGESIMVS NONVS.

B

Cum mecum reputo, Vir magnificentiſſime, nulla verò non hora reputo, quantus ſit tuus erga me amor, quæ beneficentia ſemper extiterit, ſuffundi me verecundia nec eſſe eſt, quòd tibi nunquam alia ratione reſpondere cogitarim, quam redamando, beneficentia verò hæcenus immemor mihi fuiſſe videar. Nam quòd ad amorem attinet, commune id eſt cum plurimis, cum tu innumeros alios, imò quotquot ſemel allocutus fueris, ad te amandum, colendumque trabas, & incundiſſimo ſuauiſſimæ naturæ tuæ blandimento novos quotidie amicos pares: adde ſingularis eſt integritas illa tua dubio procul incomparabilis. Sedenim quamvis hoc maximi faciendum ſit, longè maioris ponderis apud me eſt benignitas, qua me ſemper es tam liberaliter proſecutus: cui ſi parem referre gratiam non poteram, ſaltem eius prædicatione liberarem me à diſſimulationis ſuſpicionem: quæ merito ſubſeriri poterat, niſi aliquando eam confeſſus eſſem. Nunc igitur cum labores meos Ægyptiorum hieroglyphica, qualiacunque ſint, publicare conſtituerim, pro amicorum moribus & ingeniis conuenientis materia commentaria in hunc & illum diſtribuire conſilium fuit: atque ita hoc de Lapide & fabricis nonnullis, tibi debere exiſtimavi, quando hodie nemo privatorum hominum fabrica rationem pulchritudinem & elegantiam te vno melius intellexit, intelletumq; in uſum & artem euexit. Quòd ſi digna magnanimitatis tuæ ſors fato aliquo tibi obtigifſet, ætas noſtra nulli veterum in rei tam præclare amplificatione cedere iudicaretur. Accipies igitur, Lapides meos primam adificiorum omnium materiam eoſque ita tractabiles, ut vel in aëre manſurum opus edificare poſſis, quod contraſulmini caſus incolume reſiſtat, nullam fluuiorum illuuiem pertimeſcat, terremotus, hiatus eruat: onẽſque omnes aſpernetur: quæ ſi tibi aliqua parte arriſerint, magno ego beneficio affectus mihi videbor, qui multis olim à te commodis acceptis, per nugarum mearum diſtributionem obligationis illius meæ partem aliquam tibi deſenſam exiſtimaueris.

C

DE LAPIDE.

ANTequam ad ædificia aggrediamur, de Lapide priùs dicere conſentaneum eſt: non enim quiſpiam niſi materia priùs comparata, fabricare incipit. Sedenim & rudis lapis ſua apud antiquitatem omnia habuit ſignificata. Neque forſè Romani temerè Iouem lapidem iurabant, apud quos futurum erat, ut verè pietatis fundamentum ex petra ſolida iaceretur. Petra enim erat Chriſtus, de quo paulò inferiùs dicturi ſumus: nunc enim à Gentibus incipere viſum eſt. Multipliciter ſiquidem apud hos & illos lapis in cultu fuit: ut apud Thraces colebatur ſaxum, in quo veſtigium Herculis impreſſum eſſe perſuaſum habuere. Et Arabes, ut legere eſt apud Maximum Tyrium, tetragonum colebant lapidem. Apud Romanos lapis alter extra portam Capenam erat, qui cum ſiccitas temporis frugibus officeret, intra urbem ſolenni pompa ferebatur, & ſtatim pluuiæ, ut memoria prodigii eſt, cadebat: proptereaque Manalis appellabatur, quòd eius beneficio impetraretur, ut aqua à cælo manarent.

Lapidis in-
ramẽti præ-
ſagium.

Petra ma-
nalis.

PERPETVITAS.

APud eòſdem lapideus Terminus in Capitolio Diuinis eſt honoribus celebratus: autores quæ ſunt, ſaxum illud fuiſſe, quòd Saturnus deuorare non potuerit propter magnitudinem, cum Iouem deglutire ſe crederet. Nam vetuſta illa ſuperſtitio omnis comminſcendis fabulis implicabatur. Caſſiodorus, ut quæ recepta ſunt ponam, meminit aruſpicem interrogatum, quando imperium

Saxum Ca-
pitoli.

Romanum casurum esset: respondisse, quando saxum Capitolij cadet: addi diffèque insuper si eueniret, vt vnquam caderet, futurum vt post xxx annorum milia iterum resurgeret: tanta eius artis fuit impudentia: nisi aruspex is per tantæ multitudinis numerum perpetuitatem intellexerit, quam apertius explicuit Maro:

*Hic ego nec metas rerum, nec tempora pono,
Imperium sine fine dedi.*

Æncl. li. 9.

Atque alibi:

Capitoli immobile saxum.

*Iliad. lib. 2.
Serpens in
lapidē versus.*

*Cuius gloria
numquam perit.
Vt apud Arabes, ex
Herodoto lib. 3.*

*Quibus modis firma-
bantur fœdera anti-
quius.*

*Hinc iuramentum per
lapidē apud
Cicer. Episto-
la ad Trebatium li. 7.
Et Apul. 8.
lib. de Deo
Socratis.*

*Quid igitur
iurabo per
Iouem lapi-
dem, Roma-
no vetustis-
simo riuu.*

Nam & Serpens apud Homerum post nouem Passeres deuoratos in lapidem mutatus, significasse dicitur, captæ euerfæque Troiæ gloriam nullo vnquam tempore perituram, vt scilicet Calchas attestat us erat ἔκλιε· ἔπειτ' ὀλέσται: quamquam super hoc aliter alibi.

FIRMITAS FOEDERVM.

SE D vt significationes, quod nostrum est institutum, prosequamur, illud omnibus cōstat, lapidē fœderū firmitatis hieroglyphicū fuisse, quòd teste lapide apud veteres fœdera sint firmari solita: quæ vt homines rata scirent fore, Fœcialis Agnum læua manu, dextera silicē retinens, si falleret, Iouem cæterorūq; precatus Deos, ita se mactaret, quem admodum ipse Agnum: & secūdum imprecationem faxo caput pecudis elidebat: quæ latius explicata sunt apud Polybium libro tertio in fœdere cum Carthaginensibus primū icto, quod æneis tabulis inscriptum in æde Capitolini Iouis diutissimē permansit. Et tale aliquid viz. Epistolarum, quas vulgus Familiares vocat, apud Tullium, epistola eius libri prima, vbi de hystorione Æsopo loquitur. Erat & iuramenti species per lapidem simpliciter, vt Athenienses iurare soliti, quod Aristoteles & Philocorus subinuunt: & Demosthenes contra Cononem, τῶν τε παρόντων καὶ ἐν αἰῶνι ὑπάρχοντων τῶν ἀγόνων, καὶ ἐξ ὁρμηθέντων. Id quod sacratissimum intra se continet verē diuinitatis arcanum: nam apud Hebræos, A B, pater: B E N, filius: A B E N, lapis. Hic verò lapis ille est, si mysticum sensum introspectas, quem non temerē Prophetā memorat, & Petrus principibus populi & senioribus obiectat, quod eum reprobauerint ædificantes, atque mox constitutus fuerit in anguli caput.

FIRMA PROSPERITAS.

NON præteribo illud, lapidem de cælo lapsum felicissimi, constantisque successus in gerendis rebus aliquando fuisse signum: vt qui ad Ægos flumen visendæ magnitudinis de cælo delatus traditur paulò antequam Lyander angustissimo tēporis spatio, tam magna, tam continua felicitate, tam gloriōse faceret aduersus Athenienses. Quamuis perniciosum augurium Aristoteli Ælienium tyranno præstitit saxum de sublimi loco ab Aquila demissum in eam tecti partem, sub qua tyrannus cum vxore eternam, quæ instruebatur, opperiebantur: nam paulò post ab Hellanico, & aliis ciuibus fœditissimē trucidatus est.

PIETATIS NOSTRÆ STABILITAS.

SE D quod ad saxum ab ea volucre demissum facit, in Aquilæ Commentario statutam firmiter sedem per Lapidem in nido ab ea alite positum significari docuimus: quique & cuiusmodi ille lapis esset, quæque ex eo utilitates haberentur, antiquorum secuti opinioniones, commemorauimus. Vt verò nunc Ægyptiorum commentum magis approbemus, quidnam aliud Petra quàm firmamentum & stabilitatem affert? Vnde Psalmo xxx. qui apud Hebræos xxxi. est habetur: *Quia petra mea & munus meum*, quippe veluti arx in rupe sita, & turribus munita. In vulgatis, *robur* legitur interpretes alij, *fortitudo mea*: Romanus *firmamentum* habet. Nam cum nos passim Christum Assertorem nostrum petre nomine accipi legamus, per petram nimirum pietatis nostræ stabilimentum intelligimus, super qua Ecclesiam ipse suam ædificauerit, quòd verē sit diuinitus decantatum passim, *Capitoli immobile saxum*. Romano enim Pontifici hæc promissa sunt, quippe Petró, qui Romæ (nemo hoc inficiari, nisi imperitus, ausit) sedem fixit: cui, vt Evangelia testantur, potestas data est in orbem vniuersum: quem locum etiam Theophylactus diligenter examinans, *Non vnus, inquit, Ecclesia, non vnus provincie imperium est Petro & Successoribus eius demandatum, sed vniuersus, sed vniuersi, ait, terrarum orbis*. Ad hanc sententiam facit Nabuchodonosoris somnium, quem *Βασιλεὺς τῶν βασιλέων* appellat Strabo, qui per quietem imaginatus est, se statuum cernere visendæ magnitudinis, cuius caput aureum esset, humeri & brachia argentea, ex ære venter, & femora: crura & pedes ferrei; luto ferruminati: ac saxum mox ingens, impulsore nullo, repente iugo montis auulsum in statuum procubuisse, eamque incursum eius prostratam & attritam in puluerem abiisse, qui ventorum mox flatu dissipatus est: saxum mox adeò creuisse, vt totam suam magnitudine terram occuparet. Cuius quidem ita conspectu statum significatum Daniel, qui & Azarias, Prophetæ potius quam coniectores, ita explicauit, vt per caput aureum diceret Assyrium regnum demonstrari. Brachia & humeros argenteos, duos esse Reges, qui Imperium

Æncl. lib. 9.

Daniel. 2.

Somnij Nabuchodonosoris explicatio.

A Imperium illud euerfuri efflent, atque horum alterum æramento similem, moturum ab Occidente in huiusmodi regni perniciem & euerfionem: Mox rerum summam ferreum excepturum, latæque omnia obtenturum. Alij post rem gestam faciliore coniectura, imò animaduersione potiùs oblata, ex subsecuto rerum euentu ita statuat rationem accèpere, vt dicerent aureum illud caput Assyrium quidem regnum significasse, quod primum omnium fuit in terris constitutum. Sed per argentea brachia, hinc Arbaceum Medium, illinc Cyrum intelligunt, quorum alter, Assyrio sublato Imperio, regnum Medicum, alter Persicum constituerit. Per ventrem & femora athenæa, Alexandrum Macedonem, qui rubicundo colore fuit, significari, qui ab Occasu profectus Orientem subegit: cuius regnum post eius mortem à successoribus, quos per femora possis intelligere, scissum est. Per ferreos pedes Romanos interpretantur, qui magis adhuc Occidui quàm Macedones fuere, Macedonumque opibus euerfis, latè sunt terris omnibus dominari: Hæc quidem illi tam verè, quàm etiam ingeniosè, omnibus dubio procul approbanda protulèrè.

CHRISTVS.

Sed quod ad saxum pertinet, neque hi exequuntur, neque Iosephus explicare voluit, consultò se interpretamentum illud prætereire silentio professus: quoniam ex historica lege, præterita scriberet, non futura. Quod quidem homo Iudæus idè mihi videtur exhibuisse, ne quæ de Christo subsecutura manifestè conspiciere poterat, prodere cogeretur. Cui enim dubium sit, per saxū illud, quod vniuersam statuam, atque adè totum vniuersamque statuæ cultum sustulit atque dissipauit, Christianam intelligi pietatem, cuius sonus, peruulgata quippe doctrina, in omnem terram esset exiturus, Pontificemque summum Petrum, & successores, non vni tantum prouinciæ imperatorum, sed, vt Theophylacti verba repetamus, vniuerso terrarum orbi leges, & salutifera præcepta præscripturum? quod etiam tradit Cyprianus lib. contra Iudæos altero, c. 15. 16. 17. Quod verò dictum est à Daniele, lapidem sine vilius manibus impulsū, id porro eò spectare ait Helychius Hierosolymitanus, quod sine congressu viri & mulieris conceptus eius processit, & partus. Ita alibi: *Quod si ultare lapidem feceris mihi, non excitabis illud de scissis lapidibus: si enim cultum admoneris ei, polletur: neque enim scissa, neque dolata est Christi caro ab vlla hominis manu.* Apud Esaïam quoque celebre est, Christū hieroglyphicè per lapidem intelligi, vt eo loco, *Ecce ego mitto in fundamenta Sion lapidem pretiosum, electum, summum angularem, honorificum*: quæ omnia agnoscit & Petrus epistola prima, additò, *futurum vt qui crediderit in eum, minime sit aberraturus.* Ipsa ad Esaïa verba ait Irenæus, vt nō ex voluntate viri, sed ex volūate Dei aduentum eius, qui secundum hominem est, intelligamus. Nam & quod Daniel lapidem sine manibus excisum ait, hoc idem significat: id enim sine manibus est, quod non operantibus humanis manibus, hoc est, virorum illorum, qui solēt lapides cedere, nulla scilicet viri opera eius in hunc mundum aduentus futurus erat: hic enim lapis à terra ex virtute & arte constat Dei. Et apud Hebræos Psal. 27. primo statim versu: *Clamo ad te Domine, qui petra, arx, & presidium meum es*, quod scilicet hostes nunquā accedere poterunt. De petra hac Tertullianus, vbi circumcisionem vtramque comparat: *Circumcisis, ait, nobis petrina acie, id est, Christi præceptis: petra enim Christi, multis modis & figuris prædicatus est.*

*Amplior
sonus Na-
buchodonos-
oris, & sa-
cra exposi-
tio.*

*Christi Ad-
uentus.*

PRAVARVM COGITATIONVM EXCVSSIO.

QVONIAM verò, vt Theologi consentiunt, petra Christus est, animaduertendum in Psalmis, vbi de paruulorum allusione ad petram sermo est, id nobis omnibus ita faciendum, vt scilicet cogitationes, affectuū prauorum plenas pueriles & fatuas, priusquàm adolefcent, firmitatēque consequantur, deliberationēque adhærescant, esse quamprimū ad Christi petram allidēdas, ita sentit Euthymius, idēque prius dixerat Adamantius. Hic ille omninò lapis est, vt sæpe dictum, qui ad anguli statuitur caput, quem ij reprobauerunt, qui vsum eius non agnouerunt. Repudiabant enim eum inter Iudæos sacerdotum principes, & vt Samaritanum explodebant, seductoremque, & nouarum rerum autorem criminabantur: cum ecce in ædificij angulum à Deo translatus est, ibique positus, & firmiter stabilitus, duos coniunxit parietes. Iudeorum vnum, eorum, inquam, qui pietatem hanc fecuti sunt, & Gentium alterum, qui Baptisum suscepere.

Psal. 137.

*Mat. c. 18.
Psal. 118.
Mat. 21.
Esa. 28.*

Hinc dictū

Aristipide

erudito in

theano spe-

rantie, vbi

nō sedet la-

pis super la-

pidem &

Plantus in

Meratore

flupidif-

simus. la-

pidem na-

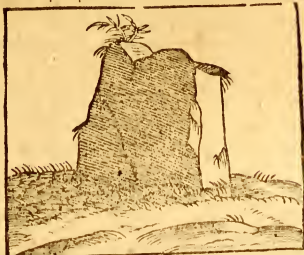
cinum vo-

cat.

Mat. ca. 3.

SENSVVM EXPERS.

PLERVMQVE autem per lapidem expertem sensus hominem intelligimus, vnde illud apud Comicum, *Quid sitas lapis?* Et Amarylīs à Theocritiano pastore tota lapis dicitur, quod nullis amicali, vt idem ait, precibus moueatur. In hanc verò sententiam vir sanctitate ante alios mortales omnes insignis, vatēque summus, clamat in deserto, solitariōque secessu, *Potest Deus à lapidibus istis suscitare filios Abrahamo*: quippe de stupidis, penèque brutis hominibus, qui nihil adhuc diuinum sapiunt, proptereaq;

tanquam

tanquam lapides sine sensu sunt. Nam qui lapides adorabant, lapidibus similes, vt in Psalmo est, eua-
debant. In Exodi Cantico scribitur, *Vertantur in lapides, donec perit: sciat populus tuus Domine: quem lo-*
cum ita interpretatur Adamantius, vt intelligat de gentibus dictum, quas tantisper lapidescere sup-
plicetur, donec pertranseat populus Iudæorum, cum illud subsecuturum esset vt deleteris illis, & à Deo
recentibus, gentes lapidem exuturæ essent, proque duro & stupido corde, viuentem, sensusque &
intelligentiæ participem rationem, per Christum susceputuræ. Nam & Cyprianus, epistola libri se-
cundi tertia: Euangelium illud, ex lapidibus excitari filios Abrahæ de gentibus colligi ex Ioannis
ipsius verbis interpretatur. Græcis quidem, qui lapides totiens in populos mutari fabulantur, ansam
dedit vocabulorum vicinitas & similitudo, quibus *λάας, λάα,* & *λάα*, lapis est, *λάος* verò populus,
cum fortè existimarent tam facilem esse mutationem ex lapidibus in populos, quam paruo momēto
λάος paroxylonus in *λάον* oxytonum transire potest. Sed ioci satis. Sanè apud Esaiâ primo supra quin-
quagesimum capite in huiusmodi similitudinem legas, *Attendite ad petram vnde excissi estis*, quod paulò
post explicat, *Attendite ad Abraham patrem vestrum*. Vt verò ad Euangelium redeamus, Eucherius
secutus Origenem, ipse quoque de insipientibus dictum intelligit, cum præsertim alibi dicant Di-
uini literæ, *Auferam cor lapideum de carne vestra*. Irenæus ita suscitari filios Abrahæ ex lapidibus, cum
nos à lapidum religione remouit, à durisque & infructuosis cogitationibus transtulit ad potiora, &
fidem Abrahæ similem in nobis constituit atque firmavit.

*Locum perue-
nissim Gra-
corum.*

DE MOLA.

ET Mola lapis est, vnde molaes lapides, pro ingenti massa & pondere. Ipsa verò in Diuinis
litteris hieroglyphicum habet suum minimè contemnendum.

HVMANÆ VITÆ COMMERCIA

*Amicitia
hierogly-
phicum.
Hinc illud,
Amicus ma-
gis necessa-
rius quam
ignis & a-
qua, Plur.
in li. de Di-
scrimine a-
mici & adu-
satoris.
Rectè enim
Zenodorus,
Eis ἀνὴρ ὁ-
δὸς ἀνὴρ, V-
nim vir, nul-
lus vir.*

SUNT enim qui per molam humanæ vitæ commercia significari velint: propterea quòd molæ
nostræ necessitudines appellantur, quòd vniciuique necesse sit habere amicum, cum quo sua consilia
conferat, qui se mutuò adiuuent, & alter alterius officiis subleuetur. Vnde rectè, *Te soli*, dictum. Eu-
cherius locum Euangelij, *Due molentes in mola* eò trahit, vt per molas vtrumque intelligatur testamēt-
um (vtar enim eius verbis quæ per annorum millia in disciplinæ nostræ traditione receptissima sunt,
& maximè propria) quarum scilicet molarum opera, labore quippe differentium, veteris Testamēti
triticum in farinam, quippe pastum Euangelij, conuertatur.

DE ARIS, ÆDIBVSQVE ET IANIS.

SED ENIM ædificationem iam incepturi, nihil priùs quàm aras excitare videmur admoneri, vt
quod auspiciatum esse cupimus, à diuùm immortalium cultu principium assumat.

DEI SAPIENTIA.

SITamen priùs id explicauerimus, cur in Diuinis Hebræorum litteris aquæ de petra profiliunt:
Petra, inquit, Philo, *firma Deisapientiam demonstrat*, vnde firma identidem exhauritur doctrina.
Nam aquæ passim in Diuinis litteris, vt suo docuimus Commentario, ita pro disciplina accipiuntur,
vt apud Ægyptios ros pluuius, id quod etiam de mana pluuiio in solitudine affatim red indante: pos-
sumus interpretari. Sed hæc alibi, nos ad Aram.

PIETAS.

*Ene. li. 12.
Non enim
sola lita-
bat oratio,
nisi oras a-
ram manu
apprehēde-
ret. Macr.
Saturn. lib. 3.
ca. 2.
Ignis inter-
nuncius ho-
minum &
celestium.*

EA verò præcipua est aræ significatio, vt nostræ erga Deum pietatis indicium sit, præcelsæque no-
stras igne, vt veteres opinabantur, internuncio ad Deum deferat. Vnde apud Maronem, *Tango*
aras, mediosq; ignes, dictum, quòd inter humanam naturam & celestem, ignis medium ita obtineat, vt
meritò dici possit internuncius. Materie autem adhærescit, & in sublime semper fertur, tanquam re-
rum omnium nostrarum conficius inferiora hæc cœlicolis manifestare videatur. Hinc sacrificiorum
ritus eo tempore quò naturæ tantum leges obseruabantur, non temerè instituti sunt: & posteaquàm
clarior illuxit veritas, ignis ita sacris nostris adhibitus, vt si absque igne Deo preces allegemus,
vix litare posse nos persuasum habeamus. Quòd si, vt alibi latiùs differuimus, inferiora hæc vlla
nos superioribus conciliare possunt, nihil est quod maiore sit cum animo similitudine, vtpote qui &
lumine pollet & illustrat omnia, ac perinde genios, ac Deum ipsum nobis representare videatur. Quà-
uis impia inprobæque perditorum Anabaptistarum factio tempore hoc, nos ignes modò ritulque sa-
eros omnes in pietatis nostræ signum exhibitos, extinguere, perdereq; conentur, sed & etiam bonos
mores, ipsumq; Dei cultum profanare aggrediantur. Dedicata verò nimirum ara sacrificiis faciendis,
& precibus allegadis, quibus diuùm animi nobis cōciliantur. Qui tamen esset apud veteres probatus
sacrificandi

A sacrificandi ritus, pauci admodum prodidère. Deo siquidem Decorum omnium supremo, mente & intellectu solo, sine sermone, sine sono sacrificabant (Vnde Crocodilus, quoddam elinguis est Diuini silentij ratione habita, cultus apud Ægyptios) Spiritibus & beatorum animis laudes adhibebant. Caelestibus materia constantia, quae scilicet similitudine aliqua ad eos facere viderentur, ut ignem Solis, & huiusmodi pleraque toto hoc hieroglyphicò opere perquisita, malis verò dæmonibus, ne nocerent, vel ut eorum impuritas arceretur, quibus hostiæ de more mactari debebant. Quamquam illaudato Burisidis exemplo, homines postea immolari octeptum, cum is apud proxima Nilo loca tyrannidè occupasset. Sed quod ad aras & pietatem attinet, in numis T. Ælij Cæsaris Antonini simulachrum est utraque manu passâ, ara apposita, cum inscriptione, **PIETAS**. Manus porro passæ, ut in Cynoccephali Commentario docuimus, adorationem significant. In Hadriani Aug. idem simulachrum eodem habitu, ab cuius vno latere Ciconia adsit, de qua loco suo: ab altero ara est corymbis ornata, inscriptio, **PIETAS AVG.** In numo Diuæ Augustæ Faustinae simulachrum est, quod leuâ pallam sustentat, alterâ in ignem, qui de pulcherrimè facta ara promicat, libamina porrigit, cum inscriptione, **PIETAS**. Est & ara posita ante signum, in cuius manu patera est libationi parata in numo Lucilla: inscriptio, **PIETAS**. Eadem inscriptione pietas ipsa in Antonini numo dexteram exporrigit passam, leuâ in subiectam aram libat. Illa porro passâ dextera, adorationis, ut alibi loco suo declarauimus, indicium est. Supplicationes porro fieri solite, aut cum vota facimus, aut cum damnati votis gratias agimus. Hinc aliae atque aliae inscriptiones in numis inueniuntur, omnes tamen ad pietatem ipsam referuntur: siue diuini numinis auxilium imploremus, siue vota persoluamus. In Iuliae Pie Felicis Aug. numo signum est leuâ pallam in vlnam sustollens, dextera in aram porriciens: inscriptio, **VOTA PVBLICA**. At in Hadriani numo cernere est duo simulachra, quorum stat vnum ipsius Imperatoris effigie, alterum leuâ palmæ furculum tenet, dextera pateram offert Principi: inscriptio, **ADVENTV AVG.** Est & Domitianinus cum ara & igne super accenso, cuius inscriptio est, **PRINCEPS IUVVENTVTIS**. Pulcherrima verò omnium quas viderim ara est in ipsius Cæsaris Domitiani numis, in quo ansas illas, vnde aræ nomen nonnulli volunt, apertissimè licet intueri.

Adverbium à Macrobio lib. Saturni. 1. cap. 7.

Ara in numis plurimum.

Nimirum Varro Divinarum lib. 5.

Et clarius li. 3. de nat. Deo. Quod vos cum facere non potestis, tanquam in aram confugitis ad Deum.

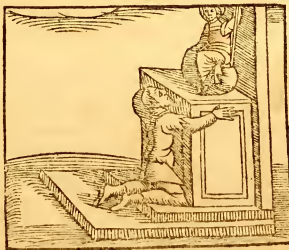
PROFVGIVM.

FVISSE verò aras apud veteres, uti etiam nunc sunt sanctioris asyli loco, nulli non exploratum est. Hinc apud Maronem Priamus, omni alia salutis spe abiecta, ad aram confugit, cui dixerat vxor, *Hec ara tuebitur omnis*. Et M. Tullij dictum pro Roscio Comædo: *Sicut in aram confugit ad huius domum*. Et apud Terentium: *Nemo te accusat Syre, ne tu aram tibi, aut deprecatores paravis*. Et Ouidius de Tristibus:

Vnica fortunæ ara reperta meis.

MISERATIO.

APVD Athenienses ara peculiaris fuit miserationi sacra, de qua Papinius Poëta, & Laërtius Grammaticus, neque nõ Apfinis in Rhetoricis, meminere: & Plutarchus lib. de Superstitione, *ἡ δὲ θυμὸν ἑωμένη* eam appellat. In profugij sanè significato Vestam pro ara poni apud Xenophontem inuenias rerum Græcarum libro secundo: *ἀνέστας αὐτὰ ὁ θεοῦ πόλις, ἀντιήδυσεν ὅτι τὴν ἱστίαν*, Hæc cum Theramenes audisset, ad Vestam sibi profugium parauit. Et sacrificialis ara Vesta est Polluci, præcipue verò quæ in Prytaneo fuit, vbi inextinctus ignis asseruabatur. Et triginta curiarum Vesta collocata apud Dionysium Halicarnassensem antiquitatum secundo. Tale quiddam & apud Tranquillum in Tiberio.

Βοῦδος θυμὸν ἑωμένην Vesta ara, acerra, Vesta. Nat. Comes, &c. lib. 8. capit. 19.

XII. IANI COLONIE.

QUOD verò aræ XII. Iani simulachro adsculpi solite sint, sunt qui ob id factum putent, quoddan Ianus pomeria & aras duodecim Hetruriæ coloniis sacrasset. Alij aras illas XII. ad mensium numerum dedicatas aiunt, quoddan Ianus pro anni tempore sit Romanorum religione pingi solitus. Nam de CCC LX diebus, quos gestu manuum referre, alibi disseruimus.

TERRA.

ROTVNDAM ædem Vestæ Numa Pompilius Romanorum Rex consecrasse fertur: quoddan eandem esse terram, qua vita hominum sustentaretur, crediderit. Eam ad pile formam esse, ut sui simili templo Dea coleretur. Pro eorum verò sententia, qui per Vestam nil aliud quàm puram flammam intelligebant, de strogilari lapide, qui Deam figuræ similitudine referret, alibi diximus.

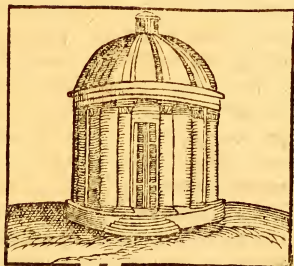
MYNDVS

A Plutarcho Deca 8. probl. Sympos. additque, mensis antiquiorum rotundas, Vestas dictas.

Volcanalia.

ET mundo ædem veteres ea qua conspicitur forma posuerunt, mundumque eam appellauere, ab eo mundo, inquit Cato in commentariis Iuris ciuilibus, quem Festus citat, qui supra & infra nos est. Eius inferiorem partem veluti Diis manibus consecratâ, clausam omni tempore custodiebant, neque nisi ter in anno, patefaciebant, vt ait Arceus Capito, quippe diebus his, posttridie tertium Non. Octobris: quos dies, ait Festus, etiam religiosos iudicauerunt: propterea quod eo tempore, quæ occulta & abdita religionis deorum Manium essent, veluti in lucem adducerentur, & nihil eo tempore in Repub. geri voluere. Itaque per eos dies non cum hoste manus conferebant, non exercitus scribebatur, non comitia habebantur, non aliud quicquam in Republica nisi quod vltima necessitas admittebat, administrabatur. Volcanalia autem antiqua monumenta in Circo Flaminio x. Cal. Sep. celebrare solita comperimus. In aliis, Fer. Volca. n. x. Calend. Iunias. Ibiq; n. litera diem nefastum notat, apud Ouidium. Tubilustria Volcano xiii. Calend. Iun.

D I I O M N E S.

Pantheon
Romæ tem-
plum hodie
la Kionda.

OMNIBVS verò Diis, Agrippa templum rotundo ambitu Romæ dedicauit, eaque de causa Pætheon appellauit: in quod quidem minùs quàm in alia veterum monumenta sœuit ipsa verustatis iniuria: idq; nunc Virgini Deiparæ dedicatum, magno mortalium concursu inuisit, & ab ea qua factum est forma nomen habet. Sanè Augustus Cæsar, qui templum id excitauit, licet Agrippæ inferibi dedicatione ipsa voluerit, nulla commodiori forma deos omnes complecti poterat, quàm orbiculari: de qua quoniam alibi dicturi sumus, vltius nunc de figura huiusmodi loqui super sedebimus: si tamen id dixerò, Aristotelis dictum esse, veteres gauisos diis templa rotunda specie dedicare, cuiusmodi sanè multa Romæ supereffe adhuc, vel magna ex parte diruta, vel nostræ pietatis diis instaurata conspeximus.

I A N V S.

IANUS contrà, templa quadrata specie dedicari solita, quatuor quippe pilis, quæ totidem fornicibus iungerentur, peruiosque à frontibus quatuor aditis patefacerent, qui tamen in primario Iani templo solenni sacro pacis tempore claudebantur.

M E N S A R I I.

ERANT autem & alij Iani, in quibus trapezitarum mensæ, vbi mercatorum conuentus, & omnium quæ ad rem pecuniariam pertinent negotia tractabantur: de quibus Horatius:

*O cines ciues, quærenda pecunia primum est
Virtus post nummos: hæc Ianus summus ab imo
Perdocet: hæc recinunt iuuenes dictata, senesque,
Leno suspensæ loculos, tabulâque lacerto.*

Huiusmodi generis ædificia plurima Romæ erant: nunc vnum minus dirutum, in velabro perdurauit iuxta ædem quæ D. Georgio dedicata est.

P A X, B E L L V M.

QUOD verò Iani templum in numis habetur, quadrata & ipsum specie, sed clathris, repagulis, & foribus præmunitum, ipsi tantum Deo dedicabatur. Clausum hoc, pacem indicare: adaperit, belli tempus, non tam ex Virgilij carmine cantatissimo, quàm etiam ex numis passim in conspicuo est. Sed illud præcipuum numisma tum opere tum etiam inscriptione spectabile, in quo legitur, PACE P. R. TERRA MARIQVE PARTA IANVM CLVSIT. Fuit verò is, vt ex altera numi parte habetur, IMP. NERO CLAVD. CÆSAR AVG. GERM. TR. P. P. P.

P R O V I D E N T I A.

ALIA etiam atque alia templorum exempla multifariam in numis habentur, quæ prosequi ad fastidium potius, quàm ad delectationem inclinaret. Illud dicam, in numo cuius inscriptio est, DIVVS AVGVSTVS PATER, ab altera parte legi PROVIDENT. Idem templum est in Imperatoris Constantij numo, cuius inscriptio est, PROVIDENTIA AVG.

S A L V S. I V N O. D I V V S.

IN Domitiani numis templum est SALVTI AVGVSTI inscriptum. In Volusiani, Dea in delubro sedens cum inscriptione, IVNONI MARTIALI, de quibus dicere hic nullum est operæpretium. Neque verò veteribus tantum Dis, sed & iis quos apothetosi consecrabant, templum etiam dicare mos erat: vt videre est in Antonini numo, in quo templum est cum inscriptione, DIVO PIO.

Huius rei
causâ tra-
dit Mac-
lib. i. ca. 9.
Dira, &c.
clauduntur
belli porte.
Æneid. li. ii.
Templa in
numis ha-
bita.

A

SVBDIALES QVIBVS.

TOTA verò ædium sacrarum forma antiquitùs pro conditione numinis ædificari solita: quare
 Tex ipsa statim ædis facie numinis qualitas intelligebatur. Ioui siquidem, fulguri, cælo, Soli, &
 Lunæ subdiales, vt Vitruuius monet, ædes, quæ Græcè *πρυτανεία* dicuntur, ædificabantur, quorum nu-
 mina, potestates, vimque ac effectus omnes sub dio spectamus.

DORICÆ QVIBVS.

MINERVÆ autem, Marti & Herculi numinibus, vt idem ait, virtute ipsa memorandis, ædes
 Mopere Dorico erigebantur: nullis quippe deliciis, neque lasciuioribus florum ac foliorum or-
 namentis, neque denticularis coronis, ac gutturalis metopis, sed rudi ac hispido potius aspectu: qua-
 lis dignitas in viris exoptatur, a peregrino omni cultu aliena.

CORINTHIAGÆ QVIBVS.

AT Veneri, Floræ, Proserpinæ, & fontanilibus Nymphis, numinibus quippe delicatioribus, ob
 molliorem atque nequitiam Corinthiagæ constituebantur: genus quidem ædificij tum graci-
 litate, operis, tum florum ac foliorum lasciuiæ, volutarumque multiplici perplexitate, triglyphorum,
 ac aliorum ornamentorum varietate visu admodum delectabile.

IONICÆ QVIBVS.

IVNONI verò, Dianæ, ac Libero Patri, cæterisque eiusdem ordinis numinibus Ionicum adhibe-
 bant opus, medio quodam inter Doricum & Corinthium temperamēto: quippe quod neque horre-
 orem & austeritatem ipsa operis simplicitate præ se ferat, neque quidem eneruatam illam molliem
 ex tot ornamentorum luxuria commoneat.

DE COLUMNIS.

NEQUE quidem templa tantum, verum etiam columnæ non sine mystico aliquo intellectu
 fieri consueverunt, quarum & rationes retulisse non incongruum videatur: siquidem hæc
 haudquaquam sunt ab Ægyptiacis intentis dissimilia, dum aliæ firmitudinis, aliæ rei præ-
 claræ gestæ, famæque supra mortalium conditionem ad vsque cælum attollendæ, aliæ captiuitatis,
 aliæ profligationis, aliæ opprobrij sint indicia.

TERMINVS.

CÆTERVM antiquissimum fuit per columnam terminum significare, quòd columellas in ter-
 minis ponere mos fuit. Hinc regionum multarum fines terminosque columnas appellamus,
 vt in Hispania Hercules: eò enim vsque & imperium & labores ille suos extendisse fertur. Eodem
 modo in Africa sub Atlante monte, & Asia ad Euphratem fluiuium, & supra Armeniam terminos
 Romani Imperij columnas dixerunt, & eo significato Attides Protei Menelaus ad vsque columnas
 exulat, apud Virgilium legas, quod pro Ægypti finibus positum notat Seruius.

GLORIÆ SVBLIMITAS.

IN sepulchris verò, neque non monumentis reliquis colum-
 narum ratio fuit, vt cuius nomini dicata essent, gloria supra
 ceteros mortales attolleretur. Hinc illa Ennij de Scipione verba:

Quantam statnam faciet populus Romanus, quantam columnam, que res

tuas gestas loquatur: Hinc in argenteo numo videas columnam, cui

mediæ ancile affixum est, vrna in summo superposita, duabus hinc

& inde laureis appensis, quam senatus Diuo Augusto Vespasiano

decreuit. Sed vt reliquas præteream: duræ adhuc Romæ visuntur,

quæ Romanæ potentis atque splendoris testimoniū faciunt, Trai-
 ano vna, altera Hadriano erecta, ad summam quarum altitudinē,

quæ admodum excelsa est, per interiores gradus coelitis in mo-
 dum circumductos commodissimus est ascensus: non enim in retā omnibus obuia nobis immoran-

dum est. Decretæ autem in columnis statuæ a Senatu plerisque fuerunt, quos enumerare nostri non

est institui: rerū enim quæ tractandæ sunt multiplicitas breues nos esse cogit. Illud admonuero, quod

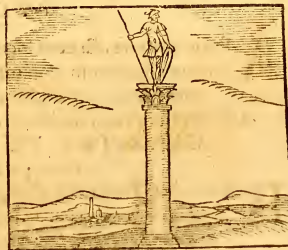
apud Plinium legitur, Senatum Galbæ vt primum licitum fuit statuum decreuisse rostratæ columnæ

superstantem, placere nonnullis vt striatæ legatur. Antiquam autem esse celebritatem statuarum in

columnis, ex eo manifestum, quòd C. Menenio supra columnam statua dicata est, qui Latinos piscofos

deiecerat vnā cum Camillo collega, quæ res, inquit Linius, rara illa ætate fuit. Et illa adeò celebris

Traiani columna colossium habuit superimpositum, cuius rei fidem faciunt eius numi.

Hinc Pin-
 darus in O-
 lympis, He-
 lorem in-
 expugnabi-
 lem & im-
 mobilem co-
 lumnā vo-
 cat.
 Traiani &
 Hadriani
 columna.

Orientem
 Solem exci-
 piendo, ac
 liber esset
 prospectus.
 Plu. in Nu-
 ma.
 M. Vitru-
 nius li. 4. c.
 1. & in eun-
 dē Gul. Phi-
 lander.
 De his tri-
 bus colum-
 nis Pl. lib.
 36. c. 23. &
 Vitruuius
 lib. 4. cap. 1.

DE OBELISCIS.

D

Nep̃e Sui-
aus aut̃or
Erat. Chri.
1. c. 1. ut. 18.
prote. 14
Euphrano-
ris pictoris
statua.

ORVM loco Egyptij sub̃s erexerunt obeliscos: & Græci ὀβελίσκον dixerunt, cui maxi-
mi quique honores deberentur. Nō ineptum autem fuerit animaduvertere Egyptiorum sta-
tuas, quæ antiquitatem sapiunt, graciliores esse, & truncis oblongis propemodum similes:
quod quidem non est artificum vel stuporū vel imperitiæ imputandum, sed eorū potiùs diligentia
studiumque considerandum, quippe qui ita facerent, vt diuinitatem minimè corporatam esse ostē-
derent. Quare Euphranor pictor, idēque fisor nominatissimus, quem in omni specie admirandū
pethibent, non ita fortè reprehensionī obnoxius: propter eā quod in vniuersitate corporum exilior
fuerit, in capitibus articulique grandior, cū is præsertim primus dignitates, ac heroum insignia di-
catur expressisse.

HEROES.

1271 119 111

Malebant
enim videri
& esse ma-
ximi, quam
optimi, hunc
euossi.
Iocus Cice-
ronis in sta-
tuā fratris,
& Eneidi. 4.
Ibiacm.

SED quoniam in Heroas incidimus, id minimè dissimulabo, quod Romani Græcos potiùs quàm
Egyptios imitati, Heroum statuas, & eorū qui bene de Repub. meriti essent, eò maiores facie-
bant, prout eos maiori honore dignos arbitrabantur, de quo apud Macrobiū. Hinc iocofum illud
M. Tullyi dictum in fratris statuam: nam cū in Protiincia, quam ille rexerat, clypeatam eius imagi-
nem conspexisset ingentibus lineæ mentis vsque ad pectus de more pictam, erat autem Quintus statu-
ræ patuæ, *Frater, ait, meus dimidijs maior est, quàm totus.* Apud Virgiliū verò Dido cū voluntariam
mortem excusat, quali ea omnia absoluisset officia quæ à se exigī potuerint, nihilque à se vterius ex-
pectari posse, quod ad apotheoscos gloriam pertineret, ita secum ratiocinatur:

*Vixi, & quem dederat cursum fortuna, peregi,
Et nunc magna mei sub terras ibit imago.*

Cur verò magnam speret, enumerat merita:
*Vrbem præclaram statui, mea mœnia vidi,
Vltæ virum, pœnas inimico à fratre recepi.*

Lib. 2. Epi-
sod.

Oppida autem condere, inter ingentia ea facta recensetur, propter quæ

Romulus & Liber pater, & cum Castore Pollux,

Deorum in templa recipi meruerunt, vt est apud Horatiū. Cū itaq; maiores iusto statuæ vita fun-
ctis fieri solitæ essent, Onirocritæ, qui, vt sæpius ostendimus, hieroglyphicis adhærescunt, vbi quis su-
pra humani modi statui fieri se magnum conspexerit per quietem mortē illi præfagiunt affuturam:
& qui filium paruulum ad virilem magnitudinem imaginatus fuerit excreuisse, eius identidem mortem
expectandam. Hinc Virgiliū illud super oblata visui defuncti corporis anima, *Et nota maior
imago:* nempe quod corporeis claustris veluti prælis exoluta anima post mortem latius dilatari videat-
ur. Sedenim illa de honoribus opinio & verior est, & probabilior.

Eneidi li. 2.

CHRISTI VICTORIA.

ILLVD minimè prætereundum, sextidecimi Psalmi inscriptionem apud Græcos esse ἡννοραφία:
Ialibi aureum insigne Davidis, vbi interpretes antiquorum repetunt morem, qui columnas, ima-
gines, aut statuas iis qui strenuè feliciterque militiam exercuissent, erigere consueuerant. Id verò lau-
dis victori Christo attributum, eo Psalmo declarari.

F

PRO PATRIA OCCISI.

Vbi sepe-
liebatur pro
patria occisi
operibus
Praxitelis
nobilitati.

APVD autores Græcos locum Athenis fuisse legas, Cera-
micum appellatum, columnis vndecumque frequentem,
quæ in eorū memoriam erectæ erant qui pro patria pugnando
cecidissent, inscriptione adiecta quo quis prælio oppetisset.

CLARITAS EX POETARVM

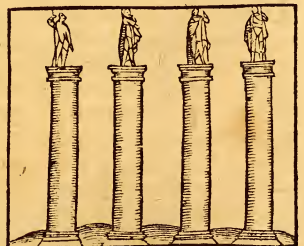
SCRIPTIS.

PINDARVS Timarcho Æginetæ Nemeis:

τάλανθ' ἔμειν παρὶς λήθ' ἡδ' ὀκρίεσθ'.

Ponatur aliè structa saxo candidior pario columna.

vbi interpretes per columnam Poëma intelligunt. Nam statim
subdit ipsemet Poëta: quantum claritatis addant Poëmata in
præstantis alicuius viri laudem elucubrata.

TELESILLA.

Statua Te-
lesilla.

TELESILLÆ Argiuæ poëtica facultate celebri, galeata statua erecta est in columna, libris circa
pedes adiectis, vt alibi diximus. quod inaribus Argiuorum, qui prodierant ad bellum, ad vnum
eius, feminas aamarit, & contra hostes eduxerit, eoque vrbis diripiendæ spe profectos retrocedere
coegerit Exemplum muliebris virtutis inter paucissima sæpè commemorandum.

ISOCRA

A

ISOCRATES.

ISOCRATI verò Eloquentiæ magistro, statua in columna decreta est ab Atheniensibus: quod octo iam & nonaginta natus annos, ab institutione nunquam cessauisset.

APOLLO AGYIEVS.

CONSPICVÆ fuerant apud Græcos columnæ quædam in conii formam desinentes, quas ante fores erigebant Apollini sacras, vt verò quidam dicunt, Baccho, vt plerique alij, vtrique: nam idem vtriusque numen esse, ostensum alibi. Hinc Apollinem Horatius Agyieum nuncupauit. Eas nonnulli aras vocauerunt: sed columnarum omninò habere speciem non inficiantur. De his apud Sophoclem:

*Ignibus odoris aræ Agyienæ nitent,
Suffitu halantes myrrhæ lachrymas barbareo.*

Sed cur non Græcos potius versus apponimus?

*λάμπε δ' ἄγυιός βασιλεὺς ἀτμίζων αὐτοῖ
συμφορῆς παλαμῆς καρπὸν ἀνδρῶν ὀνομαίας.*

Ea verò de causa Agyieus dicebatur, quod huiusmodi columnæ in compitalibus vicaneisq; viis erigi consueverunt: ἀγυῖαι enim viæ quæ ab vtraque parte exitus habent.

*Αγυῖος,
cornu ante
fores stans in
summa par-
te acuta.*

B

VICTORIA DE PERSIS.

EXCOGITATÆ etiam sunt columnæ trophæorum vice, quæ victoriam ostenderent, cuiusmodi porticus cognomento Persica Lacedæmone visebatur, victoriæ illius index, quam Pausanias Agesipolidos filius consecutus est in Platæo prælio, vbi parua manu ingentes hostium copias profligauit: in cuius præclari facinoris memoriam statuas habitu Persico pro columnis porticu subiecere.

CARYATARVM OPPROBRIVM.

SIMILE in Caryatas Peloponnesi populos exemplum editum, quorum mulieres matronali habitu, stola quippe ad pedes vsque demissa, in captiuitatem abductæ sunt, viris prius ad vnum cæsis, totius Græciæ in eos conspiratione facta, quod Persicas partes aduersus Græciam secuti essent. Historiam in exemplo posuit Virgilius.

*Persica por-
ticus.*

*Caryatidū
nomine in-
telligit sta-
tuas mulie-
bres in co-
lumnis: me-
minis Plin.
lib. 36. ca. 5.
Columna
bellica.*

BELLVM.

ALIQVÆ etiam columna belli significatum habuit, vt quæ Romæ olim erat antè Bellonæ templum, super quam quotiescumque bellum cuiuspiam indiceretur, hastam iaciebant, eius scilicet ominis causa, quod spes esset per huiusmodi susceptum bellum, aut hostes à finibus summouedi, aut vltra præscriptos fines imperium proferendi. Ea autem columna Bellica dicebatur.

SECVRITAS.

INVENIRE est in numis aliquot columnam ad securitatem additam, vt in eo quem IMP. CÆS. VAL. HOS. MES. QVINTVS AVGVSTVS cufit. Ibi enim muliebri signum molli & enervato habitu stans, læuâ collumellæ innititur, dexterâ palmæ surculum tener supra verticem exporrectum: inscriptio est, SECVR. AVGV. Quæ quidem species cum fortè antiquitus fieri solet, facile credendum purpureos Tyrannos hinc ab Horatio dictos:

*Mecuerè Fortunam
Iniurioso ne pede proruat,
Stantem columnam,
Atque ita sublimi deiciantur loco.*

Lib. 3. Cap.

FIRMITAS.

NAM vetustissimum omninò columnarum inuentum ad firmitatem fuit, quæ præsertim Viriles appellatæ sunt, quas alio mox vocabulo, vti superius dictum, Doricas vocauerunt. Nam cum Græci olim in colonias missi per Asiæ loca Caribus finitima regionibus quibusdam occupatis ædem Apollini Panionio ædificare statuisent, nullæque adhuc esset symmetriæ proportio, nulla dimensio-

*Columna
Dorica.*

nis norma, commentum tamen sunt à pedis mensura, quæ sexta pars est virilis corporis, columnas di-
micti, rati sic firmitatem ædificiis duraturam apposuisse: easque columnas nudas, sine vilo prorsus
ornatu, vt virilem omnino speciem præ se ferrent, erexere. Auctor Vitruuius. Sedenim & in Diuinis
litteris columna pro firmitate accepta est, vbi de Prophetico ore dicit Dominus, *Ego confirmavi colum-
nas eius*, de terra loquens, non vti quædam columnis subnixam esse diceret, sed virtutem, quæ
terram in medio rerum omnium sitam suffulcit, sustinetque, per eam loquendi figuram symbolicam,
seu dicere maus, hieroglyphicam, nobis indicauit, eam vti quæ firmitatem columnas appellari Ba-
silius etiam interpretatur, & aliis sæpe locis Testamenti veteris eodem significato columnæ acci-
piuntur.

vt 20 Indi-
cium, & E-
xod. 13.

MVLIEBRES COLUMNÆ.

CVM verò Dianæ etiam ædem construere vellent, gracilitatem in columnis, ad muliebris cor-
poris effigiem, commentum sunt, easque octaua parte crassitudinis produxere, spira etiam pro
calceo supposita, capitulo volutisque vti capillamento conscripsit, atque aliis muliebrem mundum
referentibus ornamentis additis.

VIRGINALES COLUMNÆ.

ADDITÆ his Virginales etiam nunc columnæ, quæ Corinthiæ nuncupatæ sunt, & gracilitate
& ornatu, propter ætatis teneritatem, & hilariorem, & venustiores. Puellæ siquidem & sumptuo-
sius, & magnificentius ornari solent, quàm matronæ, quas cum vittis stola satis deceat ad honesta-
tem. Neque negarim succrescente indies hominum diligentia, aliis atque aliis dimensionibus co-
lumnas excidi cæptas.

CALATHVS CERERIS.

OBSERVATIO calathi, qui locorum vbique Cereris capiti superponitur, de quo multa in alio
commentario, cur id facere consueissent Ægyptij, disseruimus, effecit itidem, vt capitula in ca-
lathiscorum effigiem columnis præsertim Corinthiacis superaddi placuerit: quamuis Græci omnia
suis inuentis habent adscribunt, & Callimachum quandam cognomento Catatechnon prædicant,
qui genus id capituli primus excogitauerit, verisimili etiam fabula, vt ad confingendum felicissimi
sunt adiuuenta. Mulierem quippe Corinthiam quandam, amissa filia corpus sepulture mandasse, ac
super tumulum calathum rebus iis opplerum, quibus maximè nata dum viueret, oblectabatur, sta-
tuisse, atque demum testa superimposita coopertum reliquisse: accidisse verò vt calathus ille casu su-
per achanti radice ibi nata insideret, quare verno adueniente tempore gramen id pullularet, & cala-
thum foliis primum amicuierit, mox & floribus ornaret cumque cauliculi procreuerent, obstaculo
superstrata testa concuati, capreolos in volutarum speciem complicarunt: quo quidem obserua-
to ingeniosus faber vniuersam eam capitulorum speciem meditatus sit omnium applausu conforma-
re. Commentum quidem hoc eo fauore legentium exceptum est, vt architecturæ magistri sine vlla
protus contatione illi assensisse videantur.

Hæc à Vi-
tr uoli. 4.
cap. 1.

Itali &
Galli hanc
brancham
vrsinā vo-
cant.

DE MUTILIS.

BSERVARE etiam est in omnibus ferè veterum ædificiis imagunculas quasdam nunc vi-
rili, nunc Bouilla, nunc alterius animalis facie, quæ vel mutilos, vel coronas sustentant. Id ab
Ægyptiacis inuentis non omnino alienum suo legitur significato.

ATLAS.

NAM quantum ad humanam pertinet effigiem, Atlantem, totius quippe ponderis patientem,
id significare dicunt, & huiusmodi sustentacula nimirum à Græcis Atlantis nomine nuncu-
pantur, quæ cur à Latinis telamonas vocari nonnulli dicunt, & antiquis architectoribus & nobis in-
compertum est: si cui tamen aniolari licet, *τελαμώνας* scimus esse lora, quibus sustinetur clypeus, qui-
busque brachium insertatur, atque etiam vinculum, quo ensis vel appenditur, vel manui nonnun-
quam, ne vehementiori aliquo excutiatu istu, adalligatur: quare crediderim à sustentando desum-
ptum nomen: *τελαμών* enim, *τομήσας καὶ τλῆναι* est, quod pati, & tolerari Latini dicunt. Illud super At-
lante vulgatum, gestare cum humeris vniuersam mundi machinam, de quo Macro:
--- Vbi califer Atlas Axem humero torquet stellis ardentibus aptum.

Æne. li. 6.

Auctor Ze-
schijster,
li. 1. Chilia-
de. 5.

Inde scilicet fabula conficta, quod is omnium primus Solis & Lunæ cursus, syderumque omnium mo-
tus, ortus & occasus, certa quadam moueri lege deprehendisse creditur, eaque diligenter obseruata
mortalium vsui promulgasse. Quod verò pro Atlantibus Bouilla etiam capita fieri solita dicebamus,
vidimus id apud Melinos Romæ habere enim Petrus compater meus Bouillum caput aheneum, qua-
tuor circiter vnciarum magnitudine, pulcherrimè fabrefactum, eo gestu, vt aliquid omnino susten-
tasse videatur, de quo tamen alibi diximus.

A

DE PERPENDICVLO.

VANDO verò in hac ædificiorum opera prouecti sumus, quid sibi velit etiam Perpendiculum, explicemus.

ÆDIFICATIO, VEL POSITVM.

AEDIFICATIONEM, vel positum aut constructum opus, per id appensum linea, libratumque, denotabant. Nullo enim pacto erigi possent ædificia, nisi facierum angulorumque rectitudo per perpendiculorum indaginem exploraretur: eaque præcipua est obseruatio in ædificiis moliendis, vt structuræ omnes perpendiculo respondeant, neque proclinationes, vt vocabulo vtat Vitruuiano, in partem vllam habeant.

Perpendiculari formam docet 6. Philader in Vitruuii lib. 6. ca. 11. & lib. 7. cap. 3.

RECTVS TENOR.

TRANSIT & ad res alias id significatum, & ad perpendiculum amussim adiiiciunt, cum quid vndecumque & quoquò versum delibratum directumve significare voluerint: vtriusque enim numus est, vt iustus tenor, ipsaque rectitudo adinueniatur. Sed perpendiculum in iis deseruit, quæ surrigenda sunt: amussis, & planis, & obliquis, & omnibus denique vniuscuiusque corporis lateribus, per quæ recta linea fuerit deducenda.

Ad amussim, id est rectè, perpendiculari, ex alio absolute, & ad directum.

B

DE CARDINE.

AD fabricam omninò pertinet cardo: quare si quid super eo dicendum sit, hoc potissimum loco differendum.

AVTHORITAS VEL REI SVMMA.

HABET verò significatum ab eo munere, quod in valuis, ostiisque sustinendis præstat, ita vt nunc dignationem, nunc auctoritatem, nunc rei summam significet, ex arbitrio scilicet aut ministerio cuius res vnaquæq; pendeat, cuique rerum pondera innitantur. Hinc in litibus & causis tale aliquid appellatur cardo, à quo scilicet tota persuadendi ratio pendere videatur, quòve omnia congeruntur argumenta: sitq; status is, circa quem tam rei quàm accusatoris conatus omnis vndecumque exerceatur.

Cardinis significata. Hinc allusit Virg. Flaud tanto cessabit cardine eorum. Enei. li. 1.

CARDINALES SACERDOTES.

HABET & pietas nostra dignationis gradum à cardine nuncupatum. Nam veluti cardines in ostiis admittendi excludendique arbitri videntur, ita illi admittendorum exigendorumque operum, quæ ad Christianam faciant pietatem, concessamque summo Pontifici auctoritatem potestatemque tuendam, authores honorificentissimi perhibentur. Fratres hos appellat Pontifex

M. decretæque omnia, legesque in comitiis istius ordinis perlata, de consultatione eorum, tamen si omnia per se possit, sancire se profitetur. Is enim ho-

C

nos eis habetur, vt huiusmodi sententiarum rogationes in acta summa cum fide referantur.

Y y 3

PIERIVS VALERIANVS AD HIERONYMV M FRA-

CASTORIV M. DE IIS QV Æ
PER PALMAM, ET LAVRVM

SIGNIFICANTVR.

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER QVINQVAGESIMVS.

QUAMVIS parua admodum inter nos consuetudo fuerit, eoque secessu Oluetano Veronenſis agri, quo mihi per continuum triennium ſui temporum eorum permſit quies, dum tu Verona tuis, ego ibi meis tum ſtudiis tum negotiis incumbēbamus, vix ter facultas data, vt eſſe vnā poſſemus: neque antea te Patauij, quō me ad Philoſophiæ ſtudia contuleram, videre licuerat, quōd inde paulo ante diſceſſeras, quā me ego adueniſſem: tua tamen te vtiſ ita mihi ex eo tempore conciliauerat, vt quem ob ſummum ingenium, ſummāque doctrinā plus te vno diligere, certe neminem haberem: omnium enim voce commendationēque poliſſimis literis, & liberalium omnium artium ſtudiis florebas, clarūſque & celebris habere: vnde meus erga te, quem adhuc ex facie non agnoſcebam, cepit cultus, qui mox cum etate accreuit ſimul, maioribus ſcilicet in dies ad virtutem profeſtūque tuum additis incrementis. Ab eo verō tempore quo bella illa calamitoſiſſima, tam aſpera, tam continua, me non modo ex tranquillo eo ſeceſſu exturbauerunt, verum tota etiam patria expulerunt, quando foris proſugus, errabundus, inops vixi, tui ſemper memor, atque ſolicitus fui, quōd vicem etiam tuam, & bonorum omnium ingemiſcebam, & vbiunque locorum ciues tuos diſperſos etiam ipſos comperiſſem, nunc per Ali-geros fratres Petrum & Ludouicum, nunc per Alitheum, Zauariſium, Turranos, nunc per alios amicos tuos quos doctrine nomine veneror, curabam vt meus erga te amor tibi fieret perſpectiſſimus: idque officiū ab aliquibus ex his mihi non indiligenter præſtitum conſido. Sed quoniam vel hiſ teſtibus tam locupletibus mihi nondum ſatiſfaciebam, decreui tandem quaua ratione poſſem, aliquod huiusmodi mei erga te animi ſignum maniſeſtus exhibere. Igitur cum labores meos in Ægyptiorum hieroglyphica explicanda reſenſerem, plerāque id genus commentaria in amicos diſtribuerem, tūque non in poſtremis eſſes, plantas duas inſigniores elegi, Palmam & Laurum, eaſque à noſtratibus longē diuerſas, ex Ægyptiorum quippe lucis à me primum in Italiam tranſlatas, quas tibi dono mitterem. Palmam quidem, ob ſublime illud ingenium tuum, quod ad excelsa quæque proſpero euentu ſeſe attollere contendit, cuius euectus pennis toto primum cælo Epicyclos ſummoſuiſti, tōque priorum Aſtologorum machinas demolitus, facilem & permeabilem Planetis viam complanaſti. Laurum autem, quia tu, re optimē in cælo geſtiſ, ad inſima mox terra loca deſcendiſti, tanquam Hercules alter triumphabundus: ſed qui in ſuperiorem orbem non vt ille, de viſceribus terra Cerberum traxeris, qui aconitum ad mortaliū perniciem euemeret, ſed ab Antipodibus Siphylum illam tuam admirandi vigoris plantam aſportares, quæ morbis omnibus, tam cognitis, quā incognitis, præſentanea remedia, & inſoluitatem efficacissiē conferret. Quod verō ad plantas attinet, ſpero eas à te benigne ſuſcipiendas, de quæ earum ſurculis amicitia noſtra firmitatem colligari poſſe, quam diuturnam perpetuāque fore mihi perſuadeo: quia meus erga te amor, cultus, & obſeruantia, talia mihi pollicentur: tūque vt amaris ab omnibus, ingenij, doctrine, tue monumenta, vno Doctōrum omnium ore celebrata depoſcunt: quorum quidem operum, ſtudioſiorumque tuorum omnium felicitatem agnoſcimus, & omnium poſteritati celebrem & illuſtrem fore plurimum & ex animo gratulamur.

DE PALMA.

PALMÆ ſignificata plurima traduntur, quorum præcipuē quatuor ex grauiffimis authoribus ſeligere viſum eſt: quippe annum, menſem, iuſtitiā ſiue æqualitatem, atque victoriam: quorum ſignificatum cauſæ diligentiūſ examinandæ ſunt. Reliqua, vt pote maniſeſtore, ſpontē, nulla ſolicitata cura prouenient.

ANNVS

A

ANNVS MENSISQVE.

CAVSÆ verò cur annum Palma significaret, tres esse perhibentur, eaque omnium prima: quòd sola omnium arborum per ortus Lunæ singulos, ramos singulos generat. Atque ita etiam significatum mensis observauerunt, ut per singulos Palmæ furculos, menses totidem adnumerarent. Par itaque ut si annus exprimi debeat, Palma duodecim ramis prædita figeretur. Sedenim, etiam si hæc non adfuert curiositas, annum omnino significabit, vel quantum ad mensem attinet, quòd in osculis eius ea maximè figura expeteretur quæ lunata esset, quam contra fascinationes pollere plurimum arbitrabantur. Lunam autem maximè cavam, qualis est cum octo & viginti dierum numerum explevit, cornibus, scilicet infernè deiectis, mensis indicium esse in cælestibus loco suo dictum. Dianaque ipsa apud Homerum Apollinis hymno, mensis & anni arbitros paritura, Palmam amplexata describitur. Altera causa est, quòd Palma, uti Babylonij tradunt, referente Plutarcho, trecentas & sexaginta utilitates mortalibus elargitur, ideòque anni simulachrum & insigne: tot enim diebus annus constat, intercalariis quinque, de quibus in Vulture, subductis. Alia ratio est, quòd palmæ satus quatuor ex lignis, siue Osa ea maluerimus appellare, quæ, uti paulò antè dictum, in eius fructibus insunt, fieri solet, quæ bina iuxta composita subter, binæque supernè colligantur, pronæque omnia feruntur, quorum inde radices amplexu mutuo connectuntur, atque ita primi ortus promiscui coalescunt, & vnus ex cunctis caudex conficitur.

Cur annum
& mensem
Palma signifi-
ciet.

Plin. idem
lib. 13. ca. 4.

Annus quoque solaris quatuor qualitatibus constat, quæ tamen ita mutuo connecti videntur, ut fallente de die in diem qualitatibus ipsius mutatione, vnus quasi caudex fieri videatur.

B

TEMPORIS DIUTURNITAS.

NON dissimulabo quasi *κατὰ πρόβλεπον*, quod Quintius Græcus author asperum quendam locum, & admodum editum, superatque perdifficilem ponit, in cuius vertice Palma confurgat, cuius in cacumine infidat virtus: ex montis utique asperitate labores varios, ex Palma temporis, ut Hesiodi interpretes ait, diuturnitatem innuens. Non enim putabat quempiam ad perfectam aliquam virtutem pervenire posse, nisi per labores, quos diu tolerasset. Temporis autem diuturnitas quo convenientius signo figeretur, quàm per id, quod anni & mensis habetur hieroglyphicum adeò manifestum? Sententiam hanc ita sibi desumpsit Quintilianus: *Desinit in adversa niti qui pervenit ad summum scandenti circa ima labor est.* Quod nos in adolescentia ita retulimus:

Virtutis lo-
cum, & se-
des.

Incipit oppositum pedibus qui reperere molem,

Exinio superat grande labore iugum.

Vt tenet ærei placidissima culmina montis,

Languida felici membra quiete leuat.

Pastus amarititem rigida radices acerbam,

Molliculi glutit dulcia mella saui.

Hoc sœpiæ asperioris iter Superante pergas,

Dummodo post fellia pocula nectur habes.

Exstat in
Epigram-
mibus Pierij.

ÆQUALITAS.

ÆQUALITATEM verò ea de causa significabat, quod cum initio Soli dicata fuerit ante Laurum, gravissimi authores asserunt, & Phœbum & victores hac, non alia quapiam arbore coronari solitos. Quæ cum æquale esset victorum omnium præmium, æqualitatis inde symbolum affecta est. Sanè Plutarchus & Pausanias authores sunt, Palmæ pretium, qua multis in certaminibus victores æquè coronarentur, à Theseo primum institutum, cum à Creta reuersus in Delum applicuisset, & Apollini ludos edidisset. Siue ea de causa sit excogitatū, quòd arbor ea foliis sit maximè æqualibus, ideòque victoribus conveniret, quòd æqua eorum laus atque præmium esset.

Pausan. in
Archadicis
& Plutar.
in Conui-
vialibus,
& c. lib. 8.

IUSTITIA.

FRUCTVM præterea reddit pari cum foliis æquilibrio, atque hinc iustitiam significari voluerūt. Præter hæc incorrupta est Palmæ materies, ac propemodum senij nescia, perinde ac decet incorruptos esse, neque vnquam temerè flecti aliorum quorumquam arbitrio, Iustitiæ administratores. Folia nemum, nisi vi tollantur, nunquam amittit, quare illam congruenti epitheto *ἀειφύλλον*, atque etiam *ἰμπεδόνφυλλον* appellauerunt, cum & Laurus, & Oliua, & Myrtus, ac alia quædam, quibus est perennis foliorum viror, succrescentibus aliis priora decutiant. Eadèque immobilitas expetit in Iustitia. Quòd verò ponderibus resistat, & in aduersum incurretur, facere idem Iudices debent, atque reluctabūdi, seductores, pellacesq; omnes detrectare, neque mulieribus, neque violentiæ cedere. In hanc sententiam Leuitico celebrandis feriis xv. mensis septimi, Palmarum furculos, quos Græci spathalas à gladij forma vocāt, Legislator fumendos præcipit. Theologi per eos iuuentiscentia Iustitiæ germina interpretantur. *Iustus enim*, ait Psalmographus, *sicut Palma germinabit*: propterea

Palma pro-
prietates va-
ria.

Semper fo-
lia habens
& æquid-
alia, foliorū
perpetuitas,
Cui sua fo-
lia firmiter
manent, &
folia non a-
mittens.
Psalm. 91.
ver. 13.

quòd nihil est in vniuersa Palma, quod respui debeat, ita tota ab intima medulla ad extremum vsque folium humanæ necessitatis vsibus est commoda, idque multipliciter, perinde ac in iis, qui iuste viuunt, nihil reperias, quod non vndeunque vile sit ac commendabile.

S O L.

NEQVE quidem ea de causa tantum Palma Solis hieroglyphicum est, quòd anni vicissitudines referat, quantum quòd figuram solarium radiorum imitari quodammodo videatur. Vnde sacerdotij veteris auctores, qui (vt Proclus ait) à rebus apparentibus superiorum virium cultum adinuenerunt, ab hac similitudine solare quid in Palma esse arbitrati sunt. Et apud L. Apuleium legas, mystico eo sacro quo initiabantur Isidi, caput, ad solarium radiorum similitudinem ostendendam, Palmæ candidæ foliis in modum radiorum profitentibus redimitum.

V I C T O R I A.

VICTORIÆ demum in Palma significatum, ex numis, picturis, sculpturisque omnibus vniuersæ iam plebeculæ manifestum est. Eaque elocutio toties usurpata Ciceroni: *Docto Oratori Palma danda est. In quadrigis qui Palmam primus acceperit. Quam Palmam vinam dij immortales tibi, Scipio, reseruent.* & similia. Et causam multi prodidère, præcipue verò Plutarchus Symposiacôn octauo, quæ etiam posuerat Aristor. nempe si super arboris eius lignum, magnum quantumlibet pondus imponas, Palma minimè deorsum cedit, nec infrà flectitur, sed aduersus pondus refurgit, & sursum mititur in contrarium fornicata. Eaque de causa in certaminibus Palmam signum esse placuit victoriæ, quoniam, vt dictum est, ingenium eiusmodi ligno est, vt vrgentibus prementibusque non cedat. **E** Videre verò est Palmam caudicibus sursum versus collectis in numo Neroniano, vbi idem ipse Aprù imperit veru, victoriæ nimirum, quam de confecta fera consecutus esset, hieroglyphicum. Et felicitis augurij causa Augustus Palmam inter iuncturas lapidum enatum ante domum suam, in compluuium deorum Penatium transtulit, vtque coalesceret magno opere curauit, Cæsaris factum secutus, qui castris locum capiens, inter sylvas, quas cædebat, repertam Palmam conseruari vt omen victoriæ iussit. Adhæc Cæsarinæ victoriæ aduersus Pompeium in Pharsalia prælio commissio Trallibus Palma ostentum dedit, exorta repente eodem ferme tempore, quo hæc gesta sunt, penes Cæsarianæ statuæ basin, quæ in templo Victoriæ dicata erat: quanuis omnis circa statuam locus natura solidus, & durissimò lapide instratus esset: atque huius generis ostenta multa apud veteres memorantur. Minimè verò prætereundus est numus æreus cum ingenti Palma, eaque dactilis fœcunda, cuius inscriptio est, A L A E. quæ dubio procul victoriam Alexandriæ Ægyptiacæ significat: quod vt magis explicetur, ab altera facie spica est cum inscriptione, K A I Σ A P O E.

I V D Æ A.

DESVMVNTVR hieroglyphica plerunque à rebus quas egregiè aliqua regio ferat: vt Cyrenaica per Silphium, quod in Batti numis cufum videas. A palmarum verò feracitate Iudæa eius arboris pictura significatur. Sanè in Titi numis passim videre est eius prouinciæ simulachrum arbori Palmæ adalligatum, cum inscriptione, I V D. C A P. Vbi verò inscriptio est Cæsaris Vespasiani, atque ibidem I V D Æ A C A P T A, mœsta sedet ipsa manu quasi faciem complodens, adstat ipse iuxta Palmam. In alio cum eadem inscriptione signum est, quod dexterâ altè innititur pilo, læuâ sceptrum gestat, læuūque pedem iacenti galeæ superponit.

I A C T V R A.

Palma ænea Atheniensium.

CONTRA verò, vel deiecta, vel casu aliquo vitiata, iacturæ imminens prodigium habebatur: veluti ænea illa quam Athenienses in Delphici Apollinis templo dedicarant, rei aduersus Medos feliciter gestæ monumentum. Paulò antè quàm aduersus Syracusanos mouerent, inaususta signū expeditionis fuit: quòd eius fructus, qui ex auro constabant, Corui, alites inauspicatæ pluribus diebus impetierunt, eosque partim deuorant, partim deiecerunt.

N V P T I Æ.

Palma, maris & famine amor.

SED cur nuptiarum etiam significatum in palma dissimulemus? qui picturam huiusce rei tam elegantem legerimus apud Philostratum, Imaginibus: qui paludibus & fluiuis hoc superaddit ornamentum, Palmarum quippe veluti fornicibus ductum, pontem fluuij superintectum. Nam cum Palmarum alia mas, alia femina sit, inuicemque maritali quadam copula coniugentur, marisque attrahant ad sese feminas, neque illæ congressum, quantumeunque adniti possunt, aufugiant, sed vltro ramis ab vtraque vicissim contrà ad osculum quodammodo exporrectis, manifesta dent mutui desiderij signa, is duas, & huius scilicet & illius sexus Palmas in ripis fluuij oppositas è regione statuit. Hic verò mas amore correptus plurimum incuruatur, atque sese supra fluuium protendit. Femina verò, quantumlibet procul sita sit, neque apprehendi possit, inclinat se tamen, & obsequij quoddam & ipsa studium præ se fert. Aquam itaque quoddam veluti ponte coniungunt, difficili tamen & inaccessio

A inaccessu transitu, propter foliorum asperitatem. Hanc utique speciem ex Philostrato qui pinxerit, nuptiarum & conjugalis amoris hieroglyphicum, ex ipsius naturæ gremio desumptum, summa etiã cum venustate descripserit. Quò verò maior huic argumento sit fides, eam palmarij diligentiam adhibent, ut mares eo saltem intervallo à fœminis distent, ut pulvis ventorum flatibus à folijs sublatus in fœminarum folia incidat, quod satis ad fœcunditatem facere compertum est. Sed mirum dictu, quòd si qua procul à mari absterit, ut neque pulvis, neque aura, odóre eius ad eam permeare possit, excogitauerunt coloni funem à mare religatum ad fœminam vsque producere, atque ita quasi maritali vinculo copulatam, masculo viri clanculum per funem irrepenitẽ fecundam fieri, quæ prius in ea sterile fecbat solitudine. Diophanes author Græcus, Florentinum citat, qui suis in Georgicis multa de Palmæ amore conscripsit, contabescere eam maris desiderio, quod nulla dissimulatione profiteatur, modò radices versus eum porrigens, modò verticis in eum proclinatione, fructum ferre pernegando, agricolamque demum cogi amantem huic inuestigare, qui multas Palmas mares manu amplexuque contingat, mox ad amore perditam rediens, eam amplexetur, atque tunc manibus. Flores quoque mari prius impositos tollat, & supra fœminæ verticem imponat. Quæ ne quis fabulosa suspicetur, istiusmodi amoris exemplum atque coniugij nostro dedere tempore. Siquidem vir clariss. Iouianus Pontanus, homo minime futilis, & quem fabulas pro historia, dere maxime suo tempore omnibus conspicua, scribere puduisset, duas celebrat Palmas, marem vnum Brundusij, fœminam alteram Hydruntis, quæ diu steriles permanferint, donec scilicet paulatim succrescentes, nondum alteram altera contueri poterat: vbi verò tantum adoleuere, ut sese inuicem conspiciere potuerint, longo quantu malibet multorum stadiorum tractu dissidentes, forficare cœperint. Sed cur non ipsum

B audiamus?

*Brundusij latè longè virescens ardua terris
Arbor, Idumæis vsque petita locis.
Altera Hydruntinis in saltibus emula Palma,
Illa virum referens, hæc muliebres decus.
Non vno creuere solo, distantibus agris,
Nulla loci facies, nec socialis amor.
Permanfit sine prole diu, sine fructibus arbor
Vtraque, frondosis & sine fruge comis.
At postquam patulos fuderunt brachia ramos,
Cœpere & cælo liberiore frui,
Frondosisq; apices se conspexere, viriq;
Illa sui vultus, coniugis ille sue.
Haurere & blandum venis sitientibus ignem,
Optatos fetus spontè tulere sua.
Ornarunt ramos gemmis (mirabile dictu)
Implere suos melle liquente fauos.*

Est idem amor in pistaciis, ex quibus femina cum panguntur, mas & femina committi debent coniunctis naturis, ita tamen ut mas ad Fauonium dorsum vertat, ut monet Demageron.

C

INNOCENTIA

NE verò nostratia prætereamus, in sacris nostrorum literis eo loco vbi, *Statura tua similis facta est Palma*, legitur, Ambrosius significari ait viriditatem pueritiæ, atque naturalem eius innocentiam, quam à vitæ primordio receperimus, seruandam esse, & ut fructum nullo foliorum defluuio suo tempore maturemus, admoneri. Idque de Assertore nostro piorum conuentus canere, *In istis ut Palma florebit*. Tardè verò proficit Palma, sed diu in viriditate persistit, ait Eucherius: ita Ecclesia sancta per multas per difficultates ad firmum fidei statum venit, auctaque iam & propagata, statura nimium diu.

Quinetiam addit Plinius lib. 13. cap. 4. Adcoque est vneris intellctus, vtrcois etiam excogitat? sit ab homine, ex maribus flore et lanugine, interim verò tantum puluere insperso fœminis.

Psal. 91.

PIORVM VITA.

SIGNIFICAT & piorum vitam Palmæ species: propterea quod sicut interior eius caudex & tenuis est, & corticem scabritie perplexitateq; visu minime iucundus: superior verò pars visenda, tunc trunci tum ramorum amplitudine, amenaq; pulchritudine viriditatis expanditur, ita piorum cõditio prima facie contemptibilis videtur, sed in mirificam demum exit morum virtutumque pulchritudinẽ. Sed cur non ipsa Eucherij sanctissimi doctissimiq; viri verba subtexam, in hanc sententiam? Habet quiddam aliud Palma, quo à cunctis arborum generibus differat. Omnis enim arbor quæ in suo robore iuxta terram vasta subsistit, crescendo superius angustior euadit, & quantum paulisper sublimior, tanto in altum redditur subtilior. Palma verò tenuis ab imo inchoat, & iuxta ramos aut fructus ampliori robore cõturgescit. Quibus itaque alia arbusta nisi terrenis mētibus assimilari possunt, inferius vasta, superius angusta? quia nimirum omnes mortalium in hoc seculo degentium delectationes in terrenis rebus sunt fortes, in cœlestibus debiles. Pro temporali enim gloria, vsque ad mortem appetunt desudare: pro spe verò perpetua, ne parum quidem in labore subsistunt. Pro terrenis lucris

quaslibet

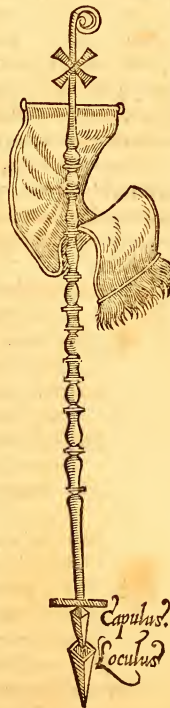

Iusti ex a-
qualitate
Palmarum
designati.
Nempe A-
postolorum
discipulis.
Cant. ca. 7.
ver. 8. Af-
cendam in
palma, &c.
Crucis Chri-
sti hierogly-
phicum.

Apposita
pia paran-
sis.

Lauro pa-
lumbis per-
pluresque a-
liciae, an-
num fusi-
dium pur-
gani. Mat-
theolus in
Diofclib. i.
ca. 90.
Corvus oc-
ciso chama-
leonte fron-
de Lauri de-
durata, vi-
rus exin-
guir. Matt.
sordem.
Laurus vis
medica.
Ad hoc
Aacr. li. 6.
Saur. ca. 4.
Cianus Lu-
culina.

quaeslibet iniurias tolerant, & pro cœlesti mercede vel tenuissimas vnius verbi contumelias ferre nō possunt. Vt terreno iudici totos dies assistant, fortes sunt in oratione verò Coram Domino vel vnius horæ momento lassantur. Sæpe nuditatem, vigiliis, famem pro acquirendis diuitiis & honoribus to- lerant, & multa se abstinentia cruciant: quod bis aut semel in hebdomada pati pro salute animi, gra- uissimum ducunt. At contrā ex æqualitate Palmarum designantur iusti, qui vita proficiunt, qui ne- quaquam in terrenis studiis sunt fortes, & in cœlestibus debiles, sed longius atque distantiùs studiosos se Deo exhibent, quàm seculo fuisse meminerunt. Rectè itaque, qui supra dictū, *Iustus vt palma florebit*, illud addam ex textis Hebræorum castris apud Hieronymū: *Veluti xii. dulcis aquæ fontes ad Elim reperi, ita Palme numero Septuaginta cibum ostenderunt, quem mortales à totidem secundis Apostolis appositum essent ac- cepturi*. Cibus enim doctrina, vt sapientius dictum. Quoniam verò Crux Domini, quæ Palma ea est, in quam ascensurum esse Dominum Prophetæ prædixerant, in transuersumque latè porrecto fuisse fertur, significasse etiam videtur illud antea dictum, *Cum exaltatus fuero, omnia traham ad me*: ipsa enim manuum extensio duos populos, Israëliticū & Gentilem ad Deum trahere, & in vnum congregare videbatur, vt seniores dixisse scribit Irenæus: nō abs re fuerit, vt piis quacunque ratione possumus satisfacere studeamus, signū id & victoriæ & salutis, quo pacto pij veteres figurarint, adscribere. Contus erat prælongus, cuius apex in ρ, Græcæ literæ similitudinē incuruabatur: inde paulò infra χ, Græca identidem litera sua insignis decussatione addita erat, id Christi nomen ostentat. Inde qui Crucis signum faceret bacillus transuersus, cui velum aut mappula solebat appendi vexilli loco. Hæc duo significabant apud Græcos, quorum characteribus signata erant, CHRISTVS PASSVS, aut CRVCIFI- XVS. Inde pro delubro pendamentōque aliquo, vasis alicuius forma, orbiculis, aut onis, aut aliis gestaminibus castrensi more altero super alterum fusi xis sub- iiciebantur, in hunc scilicet modulum. Quod vltimo loco subiecimus forma loculi est, in quem vexilla figebantur, de quo alibi plenius. Agitè verò qui signū hoc sequimini, & in eius imperium iurastis, salutem vobis atque victoriam inde certissimam pollicemini. Non enim tumultuarium hoc, aut temerè concitæ cuiuspiam multitudinis fortuitum est signum, quod elementa porrò omnia, quod humana omnis natura, quod bruta, quā licet, exprimere conantur. Dissca- tur terra punctis quatuor, à quibus ductæ lineæ crucem figurant. Puncta, Oriēs, Occidens, Septentrio, & Meridies. Sanctius in ea animal Homo, brachia cum precat in crucem extendit, vel saltem pectus signat à fronte ad vmbilicum, vt descensum à cœlo in terras nostri numinis indicet, mox ab laua, à corde quip- pe ad dexteram papillam (in dextera enim bonorum operum motus) crucem delineat. Per mare verò quæ volitant nauigia, si opratum cursum arreptura sint, antennas malo in crucis effigiem applicant: quæque cœlum alites secant, passis alis crucem ostentat. Nos igitur faciem & pectus cruce signati, tutiūs & animo- sius vnumquodque virtutis opus aggrediamur, fluxuram cogitationum inundationes transeamus incolumes, præpetique volatu supra cœlum attollamur, adminiculo signōque crucis omnia feliciter executuri, stratibusque & superatis dolosissimi hostis insidiis, eiusque conatibus euerfis, in Domini nostri cruce tantum gloriari, trophæa, more veterum, victoriarumque triumphos ipsa cruce desi- gnata suspendamus.

Capulus?
Loculus?

DE LAVRO.

VLGATVM illud est, Laurum Apollinis insigne perhiberi, eiusque fronde, Palma iam posthabita, eius simulachra coronari. Neque tantum ea de causâ, quòd Laurus in ore pa- lumbi vim medicam indicet, quæ plerisque volucris præsentaneo est remedio, quantū quia sit, vt Eusebius ait, ignea, idēque à dæmonibus maximè odio habetur. Vtā præterea resonat, quòd quandam prædicendi vim habet. Ignispicium enim non tantum splendore, verum etiā crepitu portendit, frequentissimo Poëtarum cōsideratum omnī assensu. Ferunt verò Empedoclem, qui animam esse igneam statuebat, Lauri naturā considerata dicere solitum, si homini sit in animalium quodpiam transmigrandum, optandum maximè vt in Leonem transiret: cōmodissimum enim id animæ quæ hominem incoluisset hospitium futurum. Sin verò arbor esset subeunda, in nullam cōmodiūs quā in Laurum fieri transmigrationem. Pindarus atque Callimachus Apollinem memorat interfecto Delphico Dracone Lauream induisse quasi supplicem: erant enim supplices coronati apud veteres, Aristophtanes dominum & seruum oracula consulturos coronatos inducit, Pluto. Quin & Liber Lauro coronabatur, in qua ex Indis triumphasse fertur, diēsque in illum solennes, magna olim corona dicebantur, vt tradit Tertullianus. Laureæ itaque Apollini & Bacco sacra, illi vt Deo telorum, huic

A vt Deo triumphorum. Quamquam & Myrto milites redimiri soliti: ita Claudius Saturnius, qui librum edidit de coronis. Est & alia ratio cur Laurus Apollini sacra dicatur: legimus enim apud Scapionem Afcalonitam, Lauro ad dormientium caput apposita, vera videri somnia. Idipsum Antiphonem, Philocrum, & Artemonem, qui de somniorum interpretatione scripserunt, asseuerasse comperimus. Neque quidem Eustathij interpretamentum super hoc parui fecerimus, qui Daphnen ideo dictam ait, quòd *δαφνῆς* intensionis particula, & *φανεῖν*, quod loqui & canere est, in compositionem accedant. Apud Hesiodum interpres Theogoniæ, La urum ait *ἐνεργῶν πρὸς τὰς ἐνθεσιασμούς*. Hinc vaticinantes Lauro coronari solitos ait interpres Aristophanis. Et qui bella sequebantur Vates, in summa galea Lauri conum gestabant.

Sic efficax ad assilum præcisi furoris.

VATICINIUM.

QUOCTRICA non imperitè Aphrthonius Laurum vaticinij symbolū esse dicit, quā *μαυρίκον* Φυτόν Dionysius in præceptis de Panegyricis scribendis appellat. Nam quòd Vates *δαφνηφάγος* vocarentur, non ex eo tantum, quòd ille dixerit, *Laurumque momordit*: & Sibylla apud Tibullum, *Sic visque sacras innoxia Lauros vestiar*, desumptum est, verum etiam ex Sophoclis Cassandra dicentis, *δαφνηφάγων ἐδὲν πρὸς τὸ σῶμα*. Eodem modo Lycophron, *δαφνηφάγων φοῖβαλον ἐκ λαμῶν ὄψα*. Porò Daphnem puellam, vt Plutarchus scribit in Agide, Pasiphaës nomine Spartani coluerunt, quæ oracula, vt aiunt, certissima sit dare solita.

Vaticinatrix Planiā. Daemodocus cur dicta Vates.

CVSTODIA.

PRO custodia verò Laurum poni, & incolumitatis esse symbolum ex Proclo didicimus, qui vterque ait Laurum tutelæ consecrassè, & in sacrificiis, & in locis vbiçūque vel sacra, vel affixa fuerit, incolumitatē præbere cuius rei non ignarus Ouidius, tutelæ huius ergò illud de Lauro dixit: *Mediūque tuebere quercum*, quod ita mihi libet interpretari, vt ad ciuicæ coronæ fospitamentum & tutelam statueretur: id quod ex numis quibusdam intellexi, in quibus ciuica posita est, quam duo Laurei rami circumplectuntur, non ipsi in coronam deducti, sed ad osculū quodammodò adcuruari literæ, **OMNIBVS SERVATOS**. Duo huiusmodi sunt apud nie, in quorum vno literæ circumductæ, **C. GALLVS. C. F. L. VPERCVS. III. VIR. AAA. FF.** In altero, **L. NEVVS SVRDINVS. III. VIR. AAA. FF.** Quid verò sibi velint elementa illa, quippe a triplex, & f geminum, si quis quaerit, sciat id significare, Auro, Argento, Aere, Faciundo. Inueniuntur verò & in Augusti numis, & alibi. Eadem verò specie ciuicam eam fuisse crediderim, quam Augusti foribus affixam Ouidius scribit, quamuis nonnulli arbores ipsas sacras putant, quia ita scriptum à Poëta sit:

*Postibus Augustis eadem fidesima custos
Ante fores stabis, mediūque tuebere quercum.*

Numi cum Lauro ciuica.

Idem sibi vult numus argenteus in quo duo Lauri furculi cum radicibus, in quorum medio erecta est columna Ionica, supra cuius capitulum carthesium est, in medio palma affixa, cum literis s. c. Nā ab vtraque columnæ parte in albo singulatim literæ e. x. adscriptæ. Altera inscriptio est, **DI VVS AVGVSTVS VESPASIANVS** quod apothéosin ipsam sapit. Sed ex his satis superque est ostensū, Laurum pro custodia & tutela poni, & eorum quæ perpetuo fospitari, conseruari, ac viuere volumus signum. Accedit & illud ad fospitamentum: quòd eius arboris folia fulmen non icit: eaque de causa

Ideo quæ A-lexandros di-cti.

Suetonius in Tiberio cap. 69.

Suet. in Augusto. ca. 90.

C Tiberius, cū fulmina coruscationesque supra modum expauesceret, cælo turbido Lauream sibi solitus est imponere, non secus ac eadem de causa Augustus ex Vituli marini pelle cingulum gestare.

POETICA VIS.

QUÆ quidem perennitatis aut diuturni temporis vita cū à nullo magis, quàm à Poëtis ipsis expetatur, meritò Laurus vnà cum hedera, cuius circa vetustatem opus omne, Poëtis dedicatæ sunt: aliorum enim scriptorum auctoribus non tam fama quàm vtilitas etiam quaesita, sola Poëtis gloria, & victuri nominis cupiditas insita est, nec, vt eleganter & verè dixit Ouidius, *petitur, facris nisi tantum fama Poëtis*. Quod verò datum sibi Laureum sceptrum à Musis canit Hesiodus, laborè & diligentiam scribentis indicat, propterea quòd veluti sunt amara Lauri folia: ita virtutis sudor, vel ipso eodem teste, laboriosus. Vnde chartas Cornelij laboriosus Catullus pro magna laude celebrat. Nam cū Hesiodus pauperibus fuerit parentibus genitus, verisimile est eum non sine magna difficultate proficere potuisse. Ita enim Zezes, quòd Musæ nouem cum Lauro coronarint, labores & amaritudinem eius in doctrina comparanda commonstrant.

AVTHORITAS IMPERATORIA ET TRIVM-
PHALIS HONOS.

ESSÈ verò Laurum insignè triumphantium, non ex eo tantum quod apud Ouidium, legitur, *Tu ducibus lætis aderis, cū læta triumphum*
Vox canet, & longas visent Capitolia pompas.

quantum

quantum ex multis veterum monumentis innoteſcit. Illud quoque ſatis conſtat, Imperatores triumphantes lauream ad locum Capitolinum ferre ſolitos, atque eam in eius gremio, relinquare. Laureata verò Imperatorum capita in numis paſſim habentur. Acque hic non incongruum fuerit ea, quæ de Laureto, vnde triumphaturi laureas ſibi decerpere conſueverant, memorie prodita ſunt, repetere. Lituiam quippe olim poſt Auguſti ſtatim nuptias Veientanum ſuum reuiſiſſe, ibique tum illi Gallinam albam, quæ ramulum Lauri roſtro tenebat, à præteruolante Aquila, quæ illam rapuerat, in gremium demiffam, cumque nutrice altem, pangique ramulum placuiſſet, tantam pullorum ſobolem proueniſſe, vt Tranquillus ad ſua uſque tempora villam eam, *Ad Gallinas*, vocitatam atteſtatur. Tale verò Lauretum fuit, vt triumphaturi Cæſares inde Laureas boni ominis gratia decerpere. Fuitque moſ triumphantibus, aliàs conſeſſim eodem loco pangere, Adeò verò Laurus triumphantium propriâ fuiſſe videtur, vt obſervatum ſit in huiusmodi Laureto ſub cuiusque obitum arborem ab ipſo inſtitutam elanguiſſe. Ex quo etiam prodigij cauſam intelligas, quòd Iulij Cæſaris eadem præmonſtravit, cum pridie Idus Martias auis Regaliolus cum Lauræo ramulo Pompeianæ Curie ſeſe inferens, à varij generis volucribus ex proximo nemore perſequentibus ibidem diſcerpta eſt. Nouiſſimo verò Neronis anno, in quo Cæſarum progenies deſecit, ſylua illa Veientana radicibus omnis exaruit, & quicquid ibi Gallinarum erat, interiit. Tali portento fuit Alexandro Seuero Laurus alia ingens & antiqua, quæ in palatio cuiuſdam ciuitatis, à qua proſciſcebatur ad bellum quod contra Germanos parauerat, ſubitò collapſa, mortis itidem eius indicium habita. Contra non temerè boni ominis Lauri folia, quæ circa Pompeij faſces illigata fuerant, cum longo itinere per arida & inculta loca iam exaruiſſent, eo tempore quo in vico quodam Galatiæ cum Lucullo ad loquium deſcendit, detracta, & à Lucullianis liſtoribus recentia & viridia, quæ penes eos plurima erant, liberaliter ſuffecta: quòd ſumnam gloriæ rerum à Lucullo geſtarum ad Pompeium tranſiturum interpretatum eſt, vt paulò poſt ſubſecutum. Et Romæ lamentabunda Luculli vox audita, *Pompeius res meas in Aſia geſtas ele-*
manit.

PVRGAMENTVM.

SEXTVS ait laureatos milites currum triumphantis ſequi ſolitos, vt quaſi purgati à cæde humana ſintrarent urbem: proindeque ſuffitionibus omnibus Laurum adhiberi, ſolitam fuiſſe, vel quòd medicamento ſiſſiſſima ſit, vel quod omni tempore vireat, boni ominis cauſâ perpetua Reipublicæ viriditatis hinc optabatur.

VICTORIA.

QVANTVM ad aruſpicinam, pertinet Laurus victoriam aliquando præmonſtravit, vt ea quæ in domo Alexandri Scueri iam infantuli nata iuxta Perſicum arborem, intra vnum annum Perſicum ipſam incremento mirabili ſuperauit: vñne Aruſpices futurum prædixere, vt pueris olim Perſæ euinceret, quod euentu poſtea comprobatum eſt: ſub eo enim primo Perſæ ſerui apud Romanos fuere. Quare apud Virgilium ex ea deſumptum doctrina legas de victore: *Viridique aduelat tempora Lauro.* Notum illud eſt, ſolitos eſſe Imperatores Romanos, re bene geſta Lauris Lauro reuinctis mittere, victoriarum & lætitiæ nuncios, quæ Laureatæ dicebantur, quod in Epistoſis ad Atticum & alibi habetur. Hinc Ouidius:

*Non ego victrices Lauro redimire tabellas,
Nec Veneris media ponere in æde morer.*

Apud Marcellinum, vbi de vanitate Conſtantij loquitur, ſuorum ducum victorias ſibi adſciſcentis, laureatas literas miſſitatas inuenies. Quare Plinius xv Laurus Romanis præcipuè lætitiæ victoriarumque nuncia, additur literis, & militum lanceis, pilisque. Vnde legere eſt in Pompeij geſtis, cum is in Arcadia equeſtre certamen ageret, ludi gratia, adueniſſe tabellarios ex Ponto, geſtantes iaculorū cuſpides Lauro coronatas: ex quo læta nunciare antequam literas redderet cognitum fuit. Mithridatem enim ſibi mortem conſcuiſſe nunciaturi venerant. Victores Delphi Pythiis certaminibus ea peculiariter Lauro coronabantur quæ Delphica nominabatur, cuiusmodi genere & triumphantes Romæ: ea enim longè viridior eſt, maximis baccis, atque ex viridi ruſcentibus: vnde nonnulli commentati ſunt, in quatuor certaminum præmiis, quæ recenſentur ab Archia, per malum grandiores has Pythiæ Laurus baccas intelligi: de quo apud Lucianum videas de pomis in templo Apollinis decerptis.

IURGIOSVS.

QVOD verò iurgioſum notari per Lauri ramum alicuius manu prætentum nonnulli dicunt, Græcorum commentum eſt, non Egyptiorum, idq; deſumptum ex hiſtoria. Nam Bebrycia Laurus erat in Amyci portu, à qua ramum quicumque decerpſiſſet, tandiu fieri iurgia ſolebant, quoad abiceretur: quod traditum eſt ab Apollodoro lib primo de Ponticis Heroibus. Sedenim particularia hæc inter hiſteroglyphica locum non habent, quia neceſſe eſt, quòd rectè ſit exprimendum, id vniuerſo generi competere, vnde ipſa deſumitur ſignificatio.

QUÆ verò de Scipione Laureo memorantur, significare id remedium contra pericula & insidias, quæ à quopiam intendentur, vt apud Suidam legitur, non ea tantum causa est, quòd contra venena pollere Laurus creditur, sed huc faciunt ea omnia, quæ superius recitauimus, vbi tutelam & custodiam per Laurum significari docuimus. Quin & Esculapij caput Laureæ redimitum non alia de causa dicunt, nisi quia ea arbor plurimorum sit remediòrum. De medicina verò diuinitus reuelata, quæ per Laurum, aut folium in Columbæ rostro ostenderetur, in Alitis eius Commentario diximus. Præstant & hordeo condito incolumitatem Lauri folia, si sicca grumis immisceantur aut supernè sternantur, diuquæ à vitio conseruant, vt Demagerontis præcepto admonemur, in iis quæ à Constantino Cæsare selecta sunt. Quin Romani, vt apud eundem Cæsarem, Laurum boni genij plantam sunt appellare soliti: persuasumque habuere, locum, vbi Laurus esset, neque à sacro vilo morbo, neque à demone infestari. Et salutaris omnis gratia folia ipsius à populo Calendis Ianuarij Magistratibus offerebantur, vnà cum caricis.

De virtutibus Lauri
Discoiides lib. cap. 15.
& ibi Mattheolus Gal. li. 6. simp. medica. & Plin. lib. 15.
Foliorum Lauri remedium.

D E C E D R O.

AD Palmam & Laurum pro Poëtis, & Cedrum & Myrtum adiungere gloriosum est, cum de præstantibus insigne dictum illud proferri soleat, *Et Cedro digna locutus.* Ante alias enim arbores Cedrus æternitatis hieroglyphicum est, quia materia eius neque putrescit, neque cariem patitur. Hinc Arca fuderis ex Cedro fabrefacta est. Et Cedro digna loqui dicuntur illi, qui ea scribunt quæ nulla temporis iniuria sit abolitura.

Persius, & Horat. de Arie Poët. Carmina li nenda cedro, ait.
De Cedri virib' Mattheolus in Discoiides lib. 1. ca. 39.
Psalmo 9.

E X C E L L E N S.

ALBI Diuinis in literis excelssioris potentie viros indicat in Psalmo: *Sicut Cedrus Libani multiplicabitur.* Et alibi: *Confringet Dominus Cedros Libani,* hoc est, potentiores. De medulla verò Libani ablata à Rege barbaro, pro nobilitate protrita, dictum in Aquile Commentario. Sed iam ad Myrtum,

D E M Y R T O.
G E N I V S E T V O L V P T A S.

SA TIS quidem exploratè ut omnium ferè Poëtarum lectione, Genium & Voluptatem ex Myrto significari. Arbusculam eam omnium delicatissimam aiunt, perpetuo eam virore spectandam, quàm foliorum specie, suauissimòque odore præstantem, vt non immeritò sit Veneri Dæ omnium delicatissimæ dedicata, vnde meruerit Pelops Hippodamie nuptiis potiri certaminis victor auxilio Veneris, quòd ei simulachrum ex pullulante Myrto fecisset.

Formosa Veneri myrtus gratissima.
Vir. Accgl. 7.

V E N V S.

NA M qui Venerem pingunt, libenter illi myrteam coronam imponunt, qua coronatam eam in iudicio Paridis astitisse, Nicander ait Alexipharmacis, atque ea de causa huiusmodi arbusculam & Iunoni & Palladi odio habitam in posterum. Apud quem animaduertas, Dictynnam Palladem appellari, quamvis glossemata quædam aliter exponant. Neque verò dissimulandum, Myrtum pudendi muliebris habere significatum, vnde apud Aristophanem legas, *ὅδ' ἐπὶ μύρτῳ θύεις ἑώντι, πῶν ἐξ ἑὸς λόγῳ πονηδὸς ποιήσεται πρὸς τὰν ἐλπίδα,* quod ita reddemus: *Neque rem aggredi veneream, priusquam Græciam sedere iunxerimus.* Sed Myrtum Pollux carunculam intra pudendum muliebre ponit lasciuo quodam motu interim subsultantem: quo forsitan spectat Aristophanicus ille iocus, vbi chorus senum Lyssistrate ait: *Ἐν σὲν ποῖθ' ἄγε σέβω in Myrtiramo.* In commentario Serpentis Hecates fabulam recitauimus, quam multis modis Faunus pater sollicitauerit ad stuprum, cum eam paternæ petulantie reluctante modò virga myrtea verberaret, modò vini tormentum adhiberet, mox in Anguem conuersus spiris totam implicuerit, atque ita voti compos euaserit. Ibique virgam myrteam, nequitie imaginationem, vinum mentis hilaritatem, anguem multiplices voluptatis nodos hieroglyphicè significare ostendimus. Nam quod ad Myrtum attinet, apud Maronem:

Pollux lib. 2. Nempe à bacca myrti similitudine.
Hecates fabula.
Æneid. li. 6.

Quos durus amor crudeli tæbe peredit,
Secreti celant calles, & myrtea circum
Sylua tegit.

O V A T I O.

MYRTEA verò corona triumphantium militum capiti gestata, rem bellicæ sine sanguine confectam significabat: vel cum quid bello non indictò per occasionem captum fuerat: tunc enim

ouatio decernebatur, non triumphus, atque ita myrtea utebantur corona, facilitatis indicio, cum in triumpho ob victoriam cum labore partam laurea gestari solita esset, de qua superius.

HILARITAS.

*Symposi-
stis, hinc canere
ad myrtum
Eras. Chil.
2. cc. 6. pro,
21.*

Æneid. li. 3.

ERAT & hilaritatis indicium ramus Myrti, quem veteres inter vina alter alteri porrigebant. Mos enim fuit in conuiuio eo circumlata ramo vnumquemque discumbentium ad cantandum excitare. Singuli enim conuiuiarum accepto in manus Myrti ramo, partes canebant suas: quem morem in Symposiacis Plutarchus latè disputauit. Et Horatius adueniente verno tempore, quo se vndecumque patefacit hilaritas, dum Cytherea choros ducit Venus, decere ait viridi nitidum caput impedire myrto. Atque vbi cumque conuiuiorum læticiam celebrat, coronas è myrto inferri iubet.

ARMA BELLICA.

IN prodigio autem, quod ad Polydori tumulum Æneæ sese obtulit, corneis virgultis, & Myrti densis hastilibus, ad euulsionem sanguinem stillantibus, Tib. Claud. Donatus per id genus virgulta, hostilem illic esse locum significari dicit: quippe quod duo ea genera lignorum hastilibus bellicis apta sint, proindeque pacis auspiciū nullum illic esse potuisse. Ac per hoc sacrificanti in nouæ ciuitatis causa, portendi, id quod accidit, crudele illie hominum genus, & humano infestum sanguini. Sedenim crediderim ego potius Maronem nostrum locum hunc de sepulchrali myrto mutuatum ab Elpenoris tumulo: quandoquidem Theophrastus ait ad Circeum in Italia locum esse eminenti quodam situ, densissimo variarum arborum nemore, sed arborosis præcipuè myrtis densum, vbi paruos visitur locus, quem incolæ Elpenoris tumulum perhiberent. In eo, qui supini hominis mensuram non excederet, myrtos coronarias nasci, minutis quippe foliis, & odoratoribus quàm latifoliae sint neque alibi toto tractu eas, quàm angusto eo spatio reperiri. Sanè Myrtus corona quoque funebri est, de qua Pindarus in Isthmiis, vt in Cupresso diximus:

ἐνθα λαμβάνεις καὶ ἐξ ὑγροῦς ὄσπ' ἀνίγ.

Thebis enim qui vicerant Iolea, Myrto coronabantur, ea de causa, inquit interpret, quia funebri est. Iolam enim heroem. Thebani colunt, ad cuius tumulum Iolea celebrabant.

AMORIS VVLNERA.

*Myrtus fo-
lia habens
perforata.*

EST Myrti genus, quæ folia habet perforata, ea Træzeniis latissimè provenit: per hanc amoris vulnera, mœrorémque ipsum, quo plurimùm amantes ex desiderio conficiuntur, significari tradiderunt celebres doctrina viri. Alij (dicenda enim omnia sunt) fabulantur ab acu, quæ Phædræ capillos coërcerebat, ea foramina processisse: de quo, vt nullam esse fabulam rã ineptam, quæ apud Græcos authore careat, admoneamur, apud Pausaniam libro primo videri dūm.

GANYMEDES.

SVNT qui per myrtum Ganymedem referri putēt, quod persuasum sit eam ibi lætissimè natam, vbi puer is pedum vestigia pressisset. Argumento esse locum in Chalcide Harpagum à re ipsa nuncupatum, quod ibi Ganymedem ab Ioue raptum fabulantur, ibidémque Myrtos pulcherrimas, atque admodum copiosas nasci. Quod ea de causa à Chalcidenſibus confectum aiunt, quod insulares illi impurum genus fuerint, puerilium amorum turpitudini quàm deditissimi, pudore omni posthabito. Id quoque apud Pausaniam.

PAPYRII VICTORIA.

IN numis aliquot aspicere est Papyrij caput myrtea corona redimitum. Significat id Sardos ab eo in campis Myrteis superatos, ob cuius rei memoriam myrtea ipse corona vsus est.

PIERIVS

A

AD ILLVST. HIERONY- MVM ROBOREVM VICI- NOVI DOMINVM, DE IIS QVAE

PER QVERCV, HEDERAM, FERVLM,
Milacem & Amygdalam si-
gnificantur.

Ex sacris Aegyptiorum Literis, Pierius Val.

LIBER QVINQVAGESIMVS PRIMVS.

B

ECCE verò tibi Quercus tua, honoratissime Hieronymè, quam ex Aegypto aduectam tibi dari tantoperè capiebas, neque id immerito, neque temere: nam cum ea arborum validissima vulgo à robore nomen consecuta sit, siue potius vires ipse ab arbore Quercu, quæ robur ipsa est, nomen acquisierint, cui potius dari debuerat, quam illi qui de clarissima Roborea stirpe prognatus, duorum ætate nostra maximorum Pont. Sixti IV. & Iulij II. illustris gloria, clarissimum quæque eorum decorare videatur? Nam Sixtus Saone ortus cum veluti postliminio Taurinum veterem patriam studiis florentem reuississet, maiorum tuorum, quos agnatos habebat, liberalitate adiutus, paratam sibi ad Pontificatum viam inuenit: tantum enim virtute & disciplinis optimis profecit, ut vel ante ætatem primos in congregatione sua titulos sit honorificè consecutus: mox doctrinæ & præstantis ingenij nomine Sacerdos Card. factus, integritate hominis cognita, nullo negotio fuerit ad summum Pontificatum euectus, ac tum ipse, tum Iulius II. qui ei paulo post successit, progeniem, vnde fuerant oriundi, honestissimis titulis & honoribus ornauerunt. Sed ne singula referā quæ & aliās amè dicta sunt, & paucis explicari nō possunt, quid magni illi Gallorum Reges, nōne Robores semper magni fecerunt, & eorum aliquem apud se fouerunt? rēque ad id ipsum sapientissimus Rex Franciscus, ac deinde Henricus eius filius, singulari humanitate sunt amplexi: quibus tu bonarum disciplinarum, studij politionisque eruditionis nomine gratus in primis exististi, eique opinionem, quam omnes de te concepimus, in hac ipsa adolescentia non auarè capisti respondere: vnde ipse etiam Rex Henricus tua ad res gerendas opera atque industria vii in animum induxerit. Itaque non plus tibi familia tua splendoris adiungit, quam abs te illa accipiat, eique indes magis ac magis accessurum esse videtur. Quod autem ad Quercum attinet, Hederam quoque se illi applicuit ad ornamentum, proque septo Myrtus, & Ferula, Milacæque cum Amygdalis accessere, quibus venuste adium tuarum hypetron poteris conuicere, amantioribusque vmbriis festinè admodum opacare Vale.

C

DE QVERCV. CIVIVM SERVATOR.

INTER coronarum genera quæna in primis celebratur, quæ cuius in bello seruati signum magno apud veteres in honore semper habita. Cur verò ciuicæ ex Quercu fieri sit institutum, plures enumerantur causæ. Alij enim dicunt honorem hunc Arcadibus attributum, quos oracula solita sine ob vetustatis honorem Glandiphagos appellare. Alij ea de causa, quod facilem & promptuarium cibum Quercus sit militibus afferre solita. Alij quia Ioui sacra sit, in cuius tutela sunt ciuitates, cōgruēsq; haberi, ut qui ciuem seruasset, ea coronaretur fronte, quæ ciuitatum omnium tutelari Deo dicata esset. Apud Celtas autem, vt Max. Tyrius tradit, altissima Quercus deligebatur, cāque erat Iouis signum. Sunt qui eam tradant primam Plantarum omnium genitam, atque ita populorum altricem fuisse, & primariam oraculorum auctorem. In numero quodam, cuius Dorica inscriptio, ΑΠΕΙΡΟΤΑΝ. Aquila habetur fulmine subter pedes deiecto, & rami duo querni in coronam flexi, quæ dubio procul Epirorum mouera glandes Chaonias, & oracula Dodonæa significat. Quantum verò pertinet ad seruatos ciues, quamuis in Lauro de C. Gallij & L. Næuij Surdini numis rem explicuisse satis esse possit, non importunè tamen loco hoc repetitur quod Ouidius de Quercu ad Laurum dixit, cum in arborem eam Daphne transmutaretur,

Corona ciuica ex Quercu, & quare.

In Dodonæa monte Chaonia Molofores regio- nis.

Mediāque tuerere Quercum. In numis quippe aliquot coronā ciuicā esse positā, quam duo Lau- D
rentium circumspiciuntur, non ipsi in coronā deducti, sed ad osculum quodammodò incuruati:
licet, *OB CIVES SERVATOS*, quorum duo huiusmodi apud me sunt. Quā specie ciuicā eā
fuisse crediderim, quam pro Augusti foribus affixā scripsit Ouidius:

Postibus Augustis eadem fidissima custos

Aute fores stabis, mediāque tuerere Quercum.

Quamuis nonnulli arbores ipsas eo gestu fatas fuisse putant. Libet autem & aliorum quorundam
addere monumenta. In numo C. Caligulae ciuica tantum cum glandibus spectatur, in quo literæ sunt
huiusmodi, S. P. Q. R. PP. OB CIVES SERVATOS. In Sergij verò Galbæ Aug. numo ciuica ead-
em est cum inscriptione, S. P. Q. R. OB C. S. Eadem in Vitellij Germanici, in cuius medio hæc literæ
sunt, S. P. Q. R. OB CIV. SER. In numo etiam quodam aureo, & aliis plerisque obseruauī, ciuicā
hanc Neroni etiam ex S. C. dedicatā: quamuis alia non adit descriptio, idem tamen est signifi-
catum. Eodēque S. C. Antonino numus datus est cum Porca fæta & natis sub vberē, quibus im-
minet quercus, quod animal id dubio procul glande plurimum pascatur, vnde antiqui omnino cibi
admoneamur: quā causā Plutarchus præcipuā putat in ciuicæ coronæ dono quamuis primas
Ioni partes tribuat, cui sacra sit arbor, & in cuius tutela, vt dicebamus, sunt ciuitates. Videas & in nu-
mo quodam Augusti Cætaris, quercus arbores duas cum ingenti patina in medio earum sita, circa
quā literæ sunt ad quadrati positurā ^{Q. P.}. Neque sum nescius ciuicā etiam ex Illice fieri solitam:
nam & ipsa glandifera est, Cæciliumque Comicū Poetā coronā ciuicā ligneā appellasse,
omnino enim lignea primò fuit. Rationem Festus tradit, quod frondem præ se pereunē ferat: postea
verò magis placuit ex esculo Ioui sacra, vbique custodito honore glandis, vt Plinius author est. Nota
sunt quæ & quanta tribui solita sunt iis qui ciuicam meruissent. Ea quippe vt licebat perpetuò in lu-
dis. Induēti assurgi etiam à Senatu moris erat, Senatuque proximus erat locus assignatus. Vacatio
munerum ipsi, patrique & auo paterno dabatur, quod filium adeò publicæ rei vtilem genuissent. Ne
verò temerè daretur, arctiores additæ sunt leges, vt quippe cuius qui seruatus esset, seruatum se esse fa-
teretur, aliter testes in eo negotio nihil proderant, neque si quempiam alium quā Romanum ci-
uem seruasset, quantumuis Regem. Ciceronem ciuica ad donandum L. Gellius censuit, quod eius
opera esset atrocissima Catilinæ coniuratio detecta, vindicataque, atque ita non ciuis vnus, sed vni-
uersa Romana ciuitas seruata, meritoque, vt ait ille:

Roma patrem patriæ Ciceronem libera dixit.

A M V L E T V M.

HECATE quoque quercu coronari solita est, in cuius manū hasta imponebatur, & humeros
multis Draconum spiris implicabatur. Huiusmodiq; Dæ simulachrum ante ianuam dedicari
solutum Æschylus tradit, idq; incantationum amuletum habebatur.

V I R T V S.

*Claua Hercu-
leula.*

HERCULEAM verò clauam illā valido plurimum de robore fieri solitā, virtutis simulachrum
esse, optimi quique authores tradunt. Tum etiam numus Gordiani Pij declarat, in quo Hercu-
les nudus cum claua spectatur, cum inscriptione, V I R T V S A V G V S T I. Nerux autem Traiano ex
S. C. quod in numis apparet, decretum est Leonis caput claua supererecta, cum inscriptione vni illi
maximè attributā, quæ est, O P T I M O P R I N C I P I. Nec præteribo Commodi vanitatem, in cuius
numo vidimus ingentem clauam cum inscriptione, H E R C V L I R O M A N O A V G. S. C. & ad hæc
coronam ciuicā circumductā. In aliis ad adulationem huiusmodi cūis, Hercules est facie ad
ipsius Commodi similitudinem informata, cum spolio & claua in læua, dexterā coronam trophæo
superimponens: literæ, H E R C V L I R O M A N O A V G. Accepit enim is statuas Herculis habitu,
eique immolatum est vt Deo. Harum vnā adhuc integram cum claua & Hyla, Iulius II. restituit
pro foribus aulae superioris palatij Pontificij, vbi nunc porticus Leoniana. Sedenim Leo X. statuas
amoueri iussit, neglectāque in angulum rejici. Neque verò clauam Herculi semper ex Robore fuisse
perhibent, verum & ex Oleastro, cuiusmodi ea fuit quam Mercurio *ποδωγίω* dicauit, quam iterum
pullulasse fama est. Nam Træzenij Oleastrum ex ea claua natum ostentare olim cōsueverunt. Pisan-
der & aheneam Herculi clauam fuisse dicūt.

F O R T I T V D O.

*Sumitur et-
iā pertran-
sitionē pro
animi forti-
tudine, ne-
dū corporis.*

IAM verò fortitudinem validasque vires per Quercum significare mos est multorum, siue nomen
ipsum sequantur, quæ robotis elatio censetur: viribus enim præstantes viri, vt Festus ait, robusti
à robore nuncupantur: robur verò à robo colore rufō, quod ea materia plurimas eius coloris venas
habet, siue insitam illi vim admittentur, quod incorrupta materies, & ad ædium perennitatem facere,
magnis inde acceptis vtilitatibus, comperitur.

A

D I V T V R N I T A S.

E ADEM autem de causa diuturnitatem etiam significat Quercus, quod eiusmodi sit eius vis, vt in seros vsque annos prorogetur, præcipue cum vel defossa, vel aquis macerata per tempus aliquod fuerit. Quare augures non iniuria auo Galbæ fulgur procurant, cum exera de manibus Aquila rapuisset, & in frugiferam Quercum contulisset, summum, sed serum imperium portendi familia responderunt: quod euentus mox comprobauit.

Sueton. in
Galba ca. 4.

I M P E R I V M F I R M V M.

I M P E R I I firmitatem per sceptrum ex querno trunco significatum inuenio. Sceptrum autem cum foliis quernis in columna quadam ex alabastrite Viterbij spectare licet, inferioribus quippe ramis amputatis, superioribus autem ita mutuo complexis, vt oculi speciem reddant. Plutarchus Olirum huiusmodi signo redditum arbitratur, qui, vt nonnulli prodidère, non Ægypti solum, verum & Italix, & totius ferè terrarum orbis imperium obtinuerit. Aiunt verò sceptrum huiusmodi ita pluribus ramis ornari solita, vt plures erant prouinciae, quibus is imperitaret, cuius honori & nomini dicatum esset id monnenti. Quercus enim Rheæ, quæ terra est, sacra, vt A pollodorus 3. de Diis, ait. Quin eos omnes quernis coronari tradit, ob vtilitates quas arbor ea tam in aedificiis, quam in primo victu præbuit.

Quin Rheæ
ara frondibus
quernis
coronatur.
Apollonius lib. 1.
Argon.
Proferi etiã
plurimas a-
lias res quas
receperit Theo
braſtus, lib.
3. ca. 8. & 9.
de Plant.
hisor.

O S I R I S.

B M A C R O B I V S in hac oculi specie, quæ ab incuruatis ad complexum hinc inde ramis, vt in nobilitatis vestra gestaminibus spectare est; cum Osiridis nomen agnoscit, tum Solis id esse signum contendit. Oculi verò similitudinem ideò poni, quia Sol regali potestate cuncta despiciat, vnde illi oculi cognomentum apud antiquos. Sedenim de oculo eo commentario disputatum, quo per singulas humani capitis partes, quæ aliquid significant, decurritur.

P R I N C I P A T V S.

C Æ T E R V M & in Aruspicum disciplina Quercus principatum ostendit, quod multis olim auguriis obseruatum est: ex quibus illud præcipue referendum videtur, quod in suburbano Flauiorum Quercus antiqua, quæ Marti sacrata erat, per tres Vespasie partus singulos repente ramos à frutice dedit, haud dubia signa futuri cuiusque fati. Primum quidem exilem, & haud ita multò post arefactum, ideòque puella nata nò perennauit. Secundum præualidum ac prolixum, & qui magnam portenderet felicitatem. Tertium verò instar arboris: quare patrem Sabinum ferunt aruspicio insuper confirmatum renunciaſſe matri nepotem ei Cæsarem natum. Contrà verò sceptrum nouissimo Neronis anno de Augusti manibus excussum fulmine, imperium Cæsaribus diuinitus abrogatum indicauit.

Maer. li. 1.
Saturn. c. 21.
Ad verbum
à Suetonio
in Vespas. ca
pit. 5.
Flauiorum
Quercus.
Sueton. in
Galba ca. 1.

F E R I T A S.

C V O R V N D A M etiam inuentum fuit animi feritatem ex Quercu significare, quod etiam non ignobiles Poetæ agrestes homines, immites atque saeuos, nullisque humanis moribus expolitos, duro ex robore natos discitabant: de quo interpretes Hesiodi, Veteres, ait filios in quercubus aut petris exponere solitos, vrbium tectorumve commoditate nòdum adinuenta, datamque hinc ansam, vt ex petris aut roboribus geniti viderentur.

Hom. Odyſ.
T. Nānā-
queſaudica
quercus sa-
piens es.

O B S C O E N I T A S.

H A B E T & glàs ipsa suum significatum, idque obsceno satis intellectu, ob eam scilicet quæ prædita est figuram, pudendi virilis mucroni penè similem, atque hinc Arcadum obscenitatem inaccessi reperias, quod *Barauo* φάγοι. essent. Vnde Diogenes eiusmodi notæ adolescentem Arcadem dixit, is cuiusmodi videretur esse interrogatus: intelligebat enim Arcadium infamem esse, vt pote quæ luxu deliciisque barbaricis corrupta esset. Alij referunt ad stuporem, vnde dixerit etiam Iuuen. *Lena in parte mamillæ nihil Arcadico iuueni subsultare*. Sed cum priore sententia facit alterum eiusdem Cynici dictum, apud quem cum mentio fieret de puero quodam qui malè pudicitiam tutabatur, Diogenes cuiusnam is esset interrogatus, Tegeates, respondit, ludens scilicet ex ambiguo: nam Tegea ciuitas est Arcadiæ, Tegos autem interdum pro lupanari ponitur.

D. Laertius
in eius vita.
Quia cellu-
la recti in-
stat.

I R A D E L I N I T A.

I P S A denique arbor Quercus, ea insignis asperitate, quæ omnibus conspicua est, non immeritò insertur vsque adeo inimica oleæ, vt eam iuxta se positam exinguat. Olea verò cum sit pacis, mansuetudinis ac lenitatis indicium, excogitatum est Quercum olea complicare, cum iracundiam atque inexorabilem animi asperitatem sese ad lenitatem dedisse significandum fuerit. Contrà addam *καταδεργον* & ea, quæ beneficium à Quercu consequuntur: scriptores enim naturalium rerum, hederam quercinam, viscum quercinum, & polypodium quercinum optimum dicunt.

Plin. li. 24.
ca. 1.
Videndus
Theophras-
tus, ubi si-
pra.

DE HEDERA.

D

EDERA autem non quercina tantum, sed qualicumque esset, haudquaquam obscuræ celeberratis erat apud Ægyptios: quippe quæ propter continuum virorem vitibus etiam præferebatur in sacris, quod illæ à fructu folia identidem amittant.

BACCHVS.

EA verò in primis quæ corymbos nigros fert, sed & sine dilectu coronamentis accepta Dionysio sacra, quod æquè est ac apud Ægyptios Osiridis, à quo etiam isti nomen: Chenosis enim eorum lingua nominatur, quod Osiridis planta interpretatur. Præterea Dionysius, Nysa vrbe à se posita in extrema ferè India, hederam quam scævit, æternum nominis sui monumentum esse iussit.

NOCVMENTVM ABCCONDITIONVM.

THYRSIS verò, quod telum est ligneum, circumfusa hederæ coopertum vini nocumentum hieroglyphicè indicat sub ipsius suauitate latitare. Hinc Macrobius Liberum Patrem ait ferre per obliquum, circumfusa hederæ latitante mucrone. Neque aliud sibi vult vitis supra caput Hecates prætendi solita, quæ nimirum ostendit Fauni patris insidias, quas in natam vini opera construxit, de quo latius in Serpente.

TENACITAS.

VSQVE ADEO verò adhæsit hederæ tenacitatis nomen, vt illigandi complectendique significatum, vt olim apud nostros flammæ Diali non modò eam tangere ominosum esset, verum etiam nominare, ne inde illigatus aliquo modo, vel re, vel cogitatione deprehenderetur. Eaque de causâ neque anulum quidem ei gestare licebat, libera siquidem omnia esse volebant sacrificulis. Vnde sacrum factura Dido apud Maronem, *vnus exuta pedem vinculis in veste recincta*, legitur. Manifestum autem est hederam vincire quicquid fuerit, ad quod se applicuerit. Hinc Horatius *lasciuus hederis ambitiosior* dixit. Hinc Catullus mitem amore reuincens, *vt tenax hederæ hac & illac arborem implicat errans*. Et Galienus Imperator:

Brachia non hederæ, non vincant oscula conche.

Ea denique siue ab hærendo, siue ab eo quòd edita petat, siue potiùs ab edendo ea, quibus adhæserit nomen habeat. Libero Patri dedicata est, vt initio dictum, quòd ita semper vireat, vt & ille semper iuuenis. Nam, *Solis æterna est Baccho Phæbòque iuuenta*, vel quia mentes hominum ita Liber liget, vt ea quæcumque tetigerit impedit: ebrius enim quamuis solutum cum vel in angusta paupertate dicat Horatius, & Lyæus à soluendo nomen acceperit, irretitam tamen habet mentem, neque sui compos est.

ASSERTOR.

IN numis perisquis caput hederæ redimitum aspicias cum Assertoris inscriptione: vt illud cum cornibus, ab cuius altera parte sigillum est cum racemo in dextera, in læua spoliū gerit: literæque legi possunt, ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΣΕΥΘΡΟΣ. In aliquot aliis caput identidem hederæ redimitum, ab altera verò facie Hercules cum claua & spolio: literæ sunt, ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΣΕΥΘΡΟΣ: infra verò, ΘΑΣΙΩΝ. Sed dicerem ego populcam potiùs esse frondem, nisi flexuosus viticulæ ambitus hederam potiùs referret. Sunt verò Thasij ab insula, quæ Thraciæ adiacet, vnde Herculis progenitores oriundi, quo nomine illi sibi plurimum plaudentes, imaginem eius numis exprimere instituerunt.

BACCHEIA SVPELLEX.

VINARIA verò vascula, quæ Cissibia plurimum appellant, orificium ad hederacij folij speciem informatum habent: *κισσίου* enim hederæ: cuiusmodi vasa quamplurima, quæ longam sapiunt vetustatem, vbique Romæ videas. Et quæ nunc etiam à luto formantur, ad eandem penè formam rediguntur, à foliisque vulgò nomen habent, nam Folietæ nuncupantur. At bona pars Italiæ vasa vinaria quotidiani vsus Boccalia, quasi, vt puto, Bacchalia dicere velint, appellant, quamuis *βαυκάλιον* pro vase vinario sit apud Homerum. Qui *κισσίου* dicta putarunt, quòd vasa olim ex hederæ fieri tolerent, hallucinari mihi videntur: nam neque quidem lignum satis idoneum, neque materia commoda est, cum satis constet, si poculo hederaceo mixtum infundatur, vina transfluere. Neque ego nunc poculorum genera perquiram, quæ copiosè satis ab alijs enumerata fuerunt illud ostendisse satis fuerit, quæ de causâ bonæ eorum pars hederam supremo margine assimilarent, quinetiam in nonnullis iuxta anam impressum hederæ foliū obserues: & apud Maronem *Pastoralibus quibysdam poculis superaddita vitis, Diffusos hederæ vestit pallente corymbos*. Quæ verò specie esset cantharus qui Baccho dedicabatur vt scyphus Herculi, si quaerit quis, picturatione còmodius quàm verbis explicabitur.

Pedem

Tum quòd Baccho iniuncti hederæ coronabantur. Euripides in Bacchis, & Dionysius in Cosmographia. Macr. li. 7. Satur. ca. 1.

Nec vllum omnino nomen in corpore habere, teste fuit. Pomp. Æne. li. 4.

Epistola 4. ad Torquatum.

Nomē etiā poculi Lugdunensis. Legimus tamen, apud Serenū Samonicum. Mollibuxæ hederæ tornantur pocula lignis. legēdus Macrobius lib. 5. ca. 21. super Cynibio & Cissimbio. Cantharus Bacchi. A Plin. lib. 16. ca. 35. Ætolog. 3.

A Pedem enim habet à latiori ambitu in angustum flexuoso interius ductu se contrahentem, ita vt ea pars tota desidentibus incuruis costulis describatur: mox intumescit in calicem, quod nomen nostris in sacrificiis tot iam adhinc annis, specie nihil quicquam immutata, receptum est: hinc iterum angustari incipit, totòque ambitu intro versus incuruari, quo ductu ubi aliquantulum processerit, rursus aperitur, & cratera in summo patefacit. Adduntur hinc atque inde ansæ, quas Aures Græci libentius appellarunt: sed aures ego eas alia quàm ansæ sint forma factas intelligo: vt pote quæ quidem prostant in vno vase, sed minimè ad inferiora flecterentur. In morem autem Delphicorum aliàs ansæ, aliàs angulum figuras, plerumque volutarum in modum fieri solitæ. Sed & vna tantum ansa præditos plerisque locis cantharos in antiquorum monumentis aspicias, cuiusmodi apud Virgilium est Silenianus ille,

Cui grauis attrita pendebat cantharus ansa.

Æclog. 6.

P O E T A.

Q V O D verò Poëtis hedera decerneretur, vt vnà cum Lauro coronam eorum perficeret, non tam perpetuus vtriusque viror, qui diuturna eorum opera significaret, in causa fuit, quàm vt ostenderetur, eos, qui digni hederis euassissent, Laureamque meruissent, & ingenio & arte præcelluisse: per Laurum enim insitam in ingenio vim, ac venæ fecunditatem Apollinis irradiatione locupletem intelligebant: per hederam verò artem & industriam peruigili labore partam. Cuius rei id est indicium, quòd hedera suapte vi admodum imbecilla humi semper reperet, neque se vnquam attolleret: pertinaci tamen labore artificiosòque conatu peruincit, vt vel arboribus vel parietibus adhaerescens, paulatim irreptens supra omnium fastigia victrix euadat, & supremo in vertice dominetur, vtroque enim opus est, si quis velit excellere: nisi verò excelluerit nihil, quicquid profecit, quia *Medioribus esse Poëtis, non homines, non Dij, non concessere columnæ*, quare sapienter ait Horatius:

*--Ego quid studium sine diuite vena,
Ne rude quid possit video ingenium: alterius sic
Altera poscit opem res, & coniurat amice.*

*Hinc Maro, Æg. 7.
Pastores hedera crescentem ornate
poetam.
Hedera cur
Poëtis dicata.*

*Horat. de
Ar. Poët.
Indidem.*

In eandem sententiam apud Pindarum legas, vt in Ape diximus, Poëtæ lacte simul & melle pasci: quorum lac naturam facundiae vbertate affluentem, mel artem laboriosumque proficiendi conatum ostendit. Non enim sine magno labore, industria & artificio comparatur. Apud Athenæum, quod minimè dissimulandum est, legas, ex Seno Eliensi Grāmatico desumptum, Auoreabalos, qui postea Iamborum Poëtæ nuncupati sunt, hederacea corōna vti solitos: Ithyphallos verò talari tunica manicatos, ebriosorum personas ridiculum in morem gestasse. Hinc apud Virgilium:

*--Threicius longa veste sacerdos
Obloquitur numeris septem discrimina vocum.*

Æneid. 6.

Et quod ad manicatos facit, elusum alibi:

Et tunice manicæ, & habent redimicula mitra.

Æneid. 9.

C Sed vt ad Athenæum reuertamur, Phallophoros demum ait (ideæ sunt hæc impudentioris Musicæ, lasciuæque apud veteres ceremoniæ) serpyllo & pæderotæ herbis faciem occultasse, sertaque sibi ex viola & hedera nexuisse.

V E T V S T A S.

P R Æ T E R hæc vetustatis symbolum est hedera, cùm semper circa vel arbores, vel ædificia vetustate consumpta ruinosaque saxa maximè versetur: quin etiam ex eo Baccho sacra, veluti vina etiam de vetustate commendantur. Pindaricum porrò est vinum à vetustate commendare, vt Epharmosto in Olympiis, *ἀνεί η̄ παλαιὸν ἰδὲ οἶνον*. Ita Horatius passim:

O natam mecum consule Manlio testā.

Sic Tibullus, vt corrupta obiter lectio corrigatur, lib. Amorum secundo, Elegia prima:

Nunc mihi fumosi veteres afferte Phalernos

Consulis, & Chio soluite vincla cado.

*Nimirum
quia iacta-
rent perue-
nitam ge-
neris nobili-
tatem, quas
Iuuenalis
veteres ce-
ras dixit.
Hedera cur
vetustatis
symboli sit.
Hinc à Ci-
cerone in Pi-
sonem, Ob-
repsisti com-
mendatione
fumosarum
imaginum.*

Fumosi enim Consulis, non Fumosos Phalernos, vt imperiti nonnulli putant, eadem synecpica apud Iuuenalem habetur:

Fumosos equitum cum Dictatore Magistros.

Notum enim quemadmodum Romani studiosissimè curarint, vt atria sua maiorum illustrium imaginibus complerentur, ad excitandam scilicet posteritatem, vt quod sibi ad imitandum proponerēt, assidue conspicerent. Fumosos igitur, præ vetustate quadam veluti fuligine coloratos. Hedera autem cogere in senium arbores creditur, ipsaque non nisi senescentibus libenter adhærescit. Extant super hoc luculentissima Laberij carmina, quorum ea duo tantum afferam, quæ ad sententiam, qua de

nunc agitur, congruere videntur:

Vt hedera serpens arborum vires necas,

Ita vetustas ambitu annorum necat.

Neque quidem ea tantum de causa, quia vetustas vinum commendet, & hedera sit vetustatis indicium, ea Baccho sacro perhibetur, sed quoniam, ut super eius vi Plutarchus differit, commanducata hedera folia ebrietatis speciem quandam repræsentant, & proclives ad furorem mentes incitant.

FVROR POETICVS.

ATQVE hinc demum existimant eruditissimi viri coronas hederaceas Poëtis attributas, si quidem motus ille diuinitus sit, ut author est Plato, quo Poëtarum mens concita, imagines rerum tot supra naturam concipit, & ea interdum mysteria scriptis mandat, quæ paulò post ipsi abeunte furore vix intelligunt. Vnde non immerito excludit sanos Helicone Poëtas Democritus, còsque tantum admittit:

*Horat. de
Arte Poet.*

---- *Quos cantor Apollo*

Non patitur versare lutum, sed ad aurea cæli

Limina sublimes Iouis omnipotentis in aula

Sistit, & ætherei monstrat commercia cætus,

Aræbrosiâque libens nectârque propinat, & illi

Magna camunt afflante Deo, mortalia ponunt

Nubila, quæq; Deum in penetralibus abdita cernunt.

Adq; ubi iam sese rediere in somnia mente

Attonita repetunt, & qua inspicere reposcunt,

Et plerumque suas non percipere Camænas,

Vsq; adeo humanis præstant cælestia rebus.

*Ue nuper
Torquatus
Tassius Ita-
licus.*

D E S M I L A C E.

*Hedera spec-
ies qua-
mior.*

QUONIAM VERO Milax, ut vocabulo utar Æginetæ, quadam cum hedera foliorum viticifq; similitudine ita congruit, ut ea multi magno cæremoniarum errore pro hedera vti sint, ignorantes funestam esse, & omnibus sacris & coronis infauit, idè visum est in hoc hederae commentario eam dissoluere ambiguitatem. Quatuor enim distinguitur speciebus: arborea vna, quæ nostris taxus est virgulto assimilis: altera, sed aspera & spinosa, furculis, ramis, pediculis, & foliis paliuri instar hamatis, labruscæ propemodum racemis prædita, quam Venetiis in femorioribus Lignipedum hortis in pergula surrectam aspexi. Hederae aliæ duæ propiores, quarum vna Læuis, altera Hortensis appellatur, sed vsque adeò sibi inuicem assimilatæ, ut vtramque perierique vnam tantum speciem existimarint. Siliquis hæ lupinorum tunicas magnitudine adæquantibus fœcundissimæ, in quibus grana ad fæcolorum similitudinem renuncolorum figuram referentia delitescunt, pressiora in aliis, in aliis torosiora. Colorum multa varietas, in aliquibus lutea, in aliquibus purpurea, nigra alia, alia variegata ex nigro & albo, furculo in omnibus iunceo ad admirandam altitudinem excrecente: foliis propemodum hederaceis, nisi quod hederis vniciue singula, his passim trina: hederae tenacia, & perpetua, & laeuore quodam placida, his asperiora debiliâque, & cum vento simul interdum abeuntia, Autumno prorsus decidua.

F V N E S T V M.

*Plin. lib. 16.
cap. 3. hæc
omnia.*

FLOS harum coronis intextis funestum habet hieroglyphicum. Florem verò ferunt violis admodum similem, colore in aliis candido, in aliis punico, in aliis etiam subpallido, ex quibus lugubres coronas fieri Plinius attestatur, infauitòsque esse dicit, omnibus sacris & coronis: causamq; affert, ob crocum in eam herbam amore smilacis conuersum: quam quidem fabulam Naso **I** I I. Transmutationum libro, vnico eo versu tangit:

Et crocon in paruos versum cum smilace flores.

De qua quidem fabula cum nihil aliud extraret, nos olim de cultu eius herbæ viticulive iustum opusculum hexametris cecinimus, fabulæque totius argumentum explicuimus. Idem Plinius ait: *Vulgus ignovendo, hæc q; hedera existimando, festa sua pollueret.* Nam & Poëtis, & Libero Patri, aut Sileno, Smilax iam pro hedera sacrabatur ab iis, qui omnino quibus coronandi essent ignorabant. Legumen hoc diu nostris regionibus ignotum, nunc nuper allatum è Sicilia Romam, multorum hortos tota iam Italia cepit multiplici fruge fœcundare. Oblectat misicè fructus tum lepida colorum varietate, nitoreque gemmarum instar ardentium, tum opere topiario furculus, qui foliorum sylva densissima, in metas erigitur altissimas, & muris applicata paucorum dierum spatio ad celsa quantumlibet ædium fastigia prorepat, turres exuperat, nullius arboris proceritate superatus. Ideoque in spatiosas scenas latissimæque tentoria, quo præcipue anni tempore magis expectantur, mirabili pampinorum feracitate contextitur. Tum cibus leguminis non, ut multi tradunt, abominabilis, sed

*A Diosco-
ride c. 140.
ibique Mat-
thæolus.*

A sed gustu gratus atque suavis : nam & discisulus à tunicis, & cum teneris adhuc siliquis aqua incoctum, lautis etiam cœnis apponitur. Quam verò Medici damnant, fortè trachea illa est, paliuri spinis prædita, quæ racemulos quosdam ad initar labruscæ producit.

DE AMYGDALA.

QUONIAM verò, nobilissime Hieronymè, spem eam quam de præclara ista indole tua optinam omnes conceperant, vel ante tempus explere, tam in bonarum artium studiis, quam in insignium morum elegantia iam dudum occipisti, Amygdalam tuam esse hieroglyphicum animaduerti : ea enim arbos antea alias omnes floribus induta, non suæ tantum spem ostentat opulentiæ, sed & aliarum frugum annum feracem pollicetur. Vnde Maro cum videret eam primam omnium florere, nihil vel Ianuarij rigore deterritam, ex florum eius multitudinem lætè identidem futuræ spem in frumentis concipere nos posse monet, his vestibus.

Georg. lib. 1.

Contemplator item, cum se nux plurima syluis

Induet in florem, & ramos curuabit olentes,

Si superant fetus, pariter frumenta sequentur,

Magnas, cum magno veniet tritura calore.

Quod si spes, vt Speusippus Platonici definit, est expectatio boni, velut à conuerso metus animi concitatio in expectatione mali, sitque floribus inspectis vsum inde fructuum expectare solemus, nulli dubium erit quin flos sit futuri boni prænuncius, & frugem paulò post succrescentem pollicetur : nam & Themistius iucundissimam & floris speciem fructuum prænunciam esse dicit.

I V V E N T V S.

AD hæc flos omnis iuuentutis habetur hieroglyphicum : iuuentus autem omnis semper spei plena, cum senectus contrà omnia desperet : siue hoc accidit iuuenibus ex exiguo rerum vfu, senibus verò ex irrita multorum votorum experientia : siue quia iuuenes natura vegetiore, quæ cupiunt ardentius futura etiam sibi proponunt, spemque impendiò pascunt, senes debilitate confecti, præ timore etiam eum assecuti sunt, diffidere videntur, ideòque bonis minùs gaudent. Alij dicunt æquius ideò sperare iuuenes quàm timere, quia spes est de futuro tempore : in senibus autem multa memoria refidet, ac earum præcipue, quæ spem plurimam elusere, tum autem memoria ipsa spe quodammodò contraria constituitur.

*Iuuenis spei
semper plena.*

*Hinc Virg.
de obitu
Mac. iuue-*

tam floren-

tem, Ovi-

dium 3. A-

*mor, viride
dixere, &
Cherea in
Eunucho,
puellam 15.*

annorū flo-

rem vocat.

Eccl. ca. 21.

S E N E C T V S.

PORRO senectus, quæ sese hic obtulit facit vt ad amygdalam rursum reuertamur, eius siquidem hieroglyphicum in diuinis literis accipitur pro Canitie, quæ manifestum est senectutis indicium. Amygdala autem potiùs quàm alia quæpiam ex plantis, quia, vt etiam ex Maronis descriptione vidimus, arbor nulla densiorem florum vberatem reddit quàm Amygdala. Locus autem est in hanc sententiam apud Salomonem ad calceam Ecclesiastæ : *Florebit amygdalum, & pinguescet locusta, & dissipabitur capparitis, atque hæc incaptabunt, homine iam in domum æternitatis suæ profecturo* : hoc est, vt apud Eucherium, canescet homo, tumebunt pedes : & concupiscentia frigesceat : nam hæc plurimum homini in postremo vitæ tempore accidere consueverunt, vt inde in terram, quasi in æternitatis suæ domum redeat. Proculdubio autem indicium appropinquantis mortis est, cum canis caput albeat capillis. Mitto illud quod D. Hieronymus notat, quosdam interpretari per amygdali florem sacram spinam, quod decrecentibus natiū carnibus spina succrescat, & floreat : nam & hoc & illud senij est.

CONTINENTIÆ FRUCTVS.

APUD Hieremiam primo capite, vbi se is virgam vigilantem videre asserit, Theodotio reddit amygdalinam. Vnde colligitur, amygdalum castioris hieroglyphicum esse temperantiæ : nucem enim eam videmus amarissimum habere putaminis corticem, testaque lignea, eaque durissima cingi, amaritiæ corticis difficultatem indicante, integumentum duritia virtutem ipsam : fieri autem vt cum putamina illa & amara & dura summoueris, fructu fruarer suauis admodum & delicato. Sic continentia castigata cœrentaque custodia, amara primum videtur, perdifficilis, & ab omni delectatione remotissima, sed ex qua fructum colligas dulcissimum suauissimumque : ait enim Heliodorus, virtutis radices amaras esse, fructus verò suauissimos.

DE NVCE IVGLANDE.

NVPTIÆ.

A Pl. li. 15.
cap. 22. hæc.
Eccl. 8.

B amygdalo ad nucem iuglandem transire non incongruum, cuius est hieroglyphicum, ut nuptias præ se ferat. Credidère multi, ait Plinius, quia nuces cadendo tripudium sonumque faciant: qua de causa dictum illud, *Sparge marite nuces*. Sed verisimilior causa est, quam ipse comminiscitur, ob integumentum duplex, puluinari primùm calicis, mox lignei putaminis, quali propemodùm operimento fœtus muniantur.

CAPPARIS.

Capparis
Hebrais
Avon.

Ecclesiastes
cap. 21.

T verò & Capparim absoluamus, super eo multa & varia tam Hebraici interpretes, quam Latini & Græci commenti sunt, dum Hebraicam vocem, quam nos Capparim dicimus, illi AVIONA, modò amorem, modò desiderium, modò concupiscentiam, & his similia elocutionibus suis circumscribunt. Sed qui diebus nostris scripsere Capparim libidinem perfringere, hoc loco, teste eo, decepti videntur, quòd minùs animaduertunt Salomonem id notare voluisse, cessare tunc libidinis ardorem, cum Capparis nulla esse cerperit: id enim apertè signat, *Dissipata fuerit*: perinde ac si Græci per fabulas suas philosophentur, tunc ardorem Leandri gelidis aquarum fluctibus superari, cum primùm Herus lucerna fuerit extincta.

*

PIERIVS

F

PIERIVS VALERIANVS DE FVNESTIS ARBO-

RIBVS, ET CORONIS
ALIQVOT,

Ex sacris Ægyptiorum Literis,

AD LAVRENTIVM GRANAM.

LIBER QVINQVAGESIMVSSECVNDVS.

B

VCTVOSISSIMO illo die, quò Celsi Melini iusta, Academia vniuersa deposcante, percutso maiorum ritu celebrauimus, memini te (sacundissime Grana) dum funeris apparatus instruebatur, multa de me querere super funestiarum arborum significationibus, quòd nonnullam huiusmodi rerum inquisitioni operam dare me non ignorabas. Tunc meminisse debes pauca admodum ea fuisse, quæ mihi tunc, tanti ac talis amici casu cõsternato, memoria succurrisent: tum quòd eò totus conuersus eram, ut quæ multa in præcepti inuenis desiderium à doctissimo quoque conscriberantur, sedulo colligerem, collectique publicarem: tum quòd nolebam eo tempore te nugis meis occupare, studiorum tuorum socium laudare meditatem. Quem quidem tu non laudasse tantum, sed diuturniori, vel æternæ potius viæ visus es mihi restituisse. Dignus quidem Celsus, qui tam eruditum, tamque elegantem funeris sui laudatorem sortiretur: Dignus tu quoque, qui de iuvene tam præstanti, tam docto, tam probò verba faceres, quamuis id lætiori argumento factum omnes maluissimus. De qua quidem oratione tua multa alij prælorè predicant: nos exuperasse te & nostram, & omnium expectationem, qui de te optima quaque conceperamus, verisimè profiteamur. Tibi verò an ego responsurus sim in iis quæ percontatus eras, adhuc ambiguum est mihi: curavi tamen, ut si quid per diligentiam assequi possem, tua me flagitationis memorem fuisse comprobarem. Itaque Cupressum, & Pinum, & Populum, & pro corona Similacem, & quedam alia, quæ funesta sunt, perquisiui, de quorum significatis commentariolum hoc ad te conscripsi. Illa verò meminisse debes, cum de coronis quæreretur, quibus cenotaphium cingeremus, respondisse me, ex Salice, ex Moro, ex Caprisico & Loto demum serâ contexenda. Ex Moro, quoniam senilem prudentiam tam iuuenili ætate præ se ferebat. Ex Caprisico, quia cupiditatibus omnibus, quas innuueras ea ætas asserte solet, ipse iugum imposuerat. Ex Salice, propterea quòd summa erat adolescentis continentia præditus. Ex Loto, ad diuinum eius ingenium, & omnifaria doctrinæ studium: quorū quoque omnium rationes poteris ex hoc libello nostro cognoscere. Sedenim in his nihil fortè nouum tibi gratam tamen futurâ spero industriam, quæcumque esse potuit, meam, quòd non contanter satis amico facere procurarim. Esto igitur apud te nostri hoc amoris qualecumque monumentum: neque id horrore sit, quòd feralia donamus: utpote qui Philosophus non minus rerum fines, quam ortus progressusq; sis contemplari solitus. Sed iam quid hæc sibi lignorum strues velit, inspiciamus.

DE CVPRESSO.

V PRESSI significata apud Horum nulla sunt, apud Latinos & Græcos pleraque memorantur.

POLLVTVS MORTE LOCVS.

ATQVE illud in primis, quòd pollutionis, aut incestati de alicuius morte loci, aut funeris signū fuit, feralique illi apud omnes cognomentum: quia cum minimè recidiua sit, humanæ conditionis sortem referre videatur. Quamquam Herodotus vnâ solâque Pinum ex arboribus recisam minimè repullulare tradit, esseque, ut ipse ait, *παυρότερον*. Nimirum animaduertat homo multæ diligentia, recisam Cupressum in Creta beatiore insula repullulare, quod de Pinu nusquam obseruaret.

C R E T A.

QVONIAM verò Cretæ id præcipuè concessum, ut renascentes, quæ præfectæ fuerint, Cupressos videat, nonnulli Cretam per eiusmodi arborem significari tradiderunt, non aliter, quam Palmam

Quia Diti sacra, idè-
que pro signo
funeris ad
domos posi-
ta.
Plin. lib. 16.
ca. 33.

Palma pro
Iudæa cur.

Palmas pro Iudæa poni in Vespasianorum numis observatum: Palmas siquidem & lætiùs & frequen-
 tius in Iudæa proveniunt, quàm vsquam alibi. Cupressara porro Gnosiorum celebrat Plato in quibus
 astygio die de legibus commentatum à Megillo & locis tradit. Non immerito autem magno habitu
 ostendit, cum auctor Cupressi altitudine conspicua in Vespasiani agro auito sine vlla vi tempestatis
 evulsa radicitus repente procidit, ac insequenti die viridior atque firmior eodem vestigio resurrexit,
 grande, ut inquit Tacitus, prosperumque, assensu aruspicum & summa claritas iuveni admodum
 Vespasiano promissa. Apud Plinium legas, ubi de prodigijs arboribus disserit, arbores multas, sine
 tempestate, vllave causa alia, quàm prodigij, cecidisse, ac sua mox sponte surrexisse, quæ fuerint
 fausti omnis & ostenti. Sedenim ne nostra negligamus, vetustis rebus nimium applaudentes, in Me-
 diceis edibus quæ thermis Alexandrinis dirutis incumbunt, hoc Romæ vidimus, quod huc inseruisse
 minime fuerit importunum. Paucis admodum ante diebus quàm Leo X. Pont. Max. moteretur,
 Medicam arborem, proceræ admodum magnitudinis, sed magna sui parte in latitudinem ramos ad
 parietem affixam, ut perpetuo virore aulæa, quæ dicuntur, facere viderentur, casu nescio quo, no-
 ctu solutis pergule compagibus ita concidisse, ut cacumine terram attingeret, & à porticu in xylum
 prodeuntibus præaltæ curvaturæ arcum exhiberet Subsecuta mox clarissimi Principis mors. Negle-
 cta arbor, omni tunc familia alijs negotijs occupata. Creatur interim Hadrianus vi. Pont. Max. ab
 extremis vsque Mortuis in Italiæ ludibrium perquisitus. Insequitur statim ab electione, maxima hy-
 emis inclementia, niues iuges, & in multos dies terræ, pertinacia Romano solo insolita, in hæsitates,
 qualem tempestatem & nivium altitudinem, asperitatemque aeris nemo quantumlibet natu maxi-
 mus Romæ se vidisse proficebatur Sævit ea hyems in citrios, lucos, & viridia omnia, Medicis arbo-
 ribus consista perstringit, & ad radicem vsque aduritur: omnesque ille huiusmodi arborum delicia, quæ
 Romæ plurimæ frequentissimæque erant, auferuntur: sola è nostris illa observata incolumis, quæ ante
 Leonis obitum prociderat: ac omnis ille ordo, qui ad eundem parietem adhærescebat, minima iactura
 læsus, ceteris omnibus ad repullulationem succisis ad imum caudicem. Quod si altero vix anno cõ-
 plecto Clementem v. i. Leonis præmortui fratrem patreulem ad Pontificatus fastigium evectum vi-
 ditur, cur Medicam illam arborem in eius ædibus, & inclinatæ fortunæ deiectam, & felicissimi suc-
 cessus, ab hyemis tam horridæ sævitiæ servatam, fuisse prænunciam affirmare vereamur?

SEPVLCHRA NOBILITATIS.

Lib. 3. **S** VNT qui Cupressum funus quidem & sepulchra, sed non nisi nobilitatis significasse contendat:
 quod & Lucani testimonio confirmatur, ita dicentis,
Et non plebeios luctus testata Cupressus.

Arca ex Cupresso. Sanè Thucydides libro Historiarum secundo, arcas fuisse dicit ex Cupresso, in quibus eorum effere-
 rentur ossa, qui pro salute patriæ mortem oppetere non dubitassent. Huius autem instituti, ut Cupres-
 sus defunctis accommodaretur, principium nonnulli ad historiam referunt: autem enim Aflepiadis
 authoris gravissimi testimonio, Boream Celtarum Regē cum filiam Cyparissam nomine amisset,
 arborem hanc in eius tumulo seuisse, à qua inde nomen inditum Cyparissio: mox à saty illo luctuo-
 sam feralēque haberi ceptam.

M O R S.

Vnde arcæ defunctorū, seu tumulis, cupresso ornabatur, ut Polydori. Encl. 3. & flores domorum. **N** A M & in ostentis mortis indicium fuit, quod tum alijs euentis, tum Imp. Seueri casu compro-
 batum est, cum Æthiops quidam claræ inter scurras famæ, cum corona è Cupresso facta illi
 obuiam processisset: quem cum ille iratus remoueri ab oculis præcepisset, coloris tactus omine, re-
 spondisse ille dicitur, *Totum sustisti, totam vicisti, iam Deus esto victor.* Paucis verò post diebus Seuerus est
 vita functus. Quod verò pertinet ad colorem, fertur & Hadrianus Imp. ex Mauri occurfu extrema
 sibi iam ingruere concepisse.

D I S.

Seueri Imperatoris casus. **C** V P R E S S V S porro in tutela Ditis Patris, & eius arboris rami sepulchris affixi, ad sculptivē, Dis
 Manibus commendari defunctos indicant. Atque hoc est quod apud Horatium legas, arbo-
 rem nullam hominem ad inferos sequi, præter inuisas Cupressos.

I V N O.

Simulachra ex Cupresso. **E** X ea autem arbore simulachra Iunoni Reginæ fieri iussa, in plerisque prodigiorum expiatio-
 nibus observatum: ut Cn. Cornelio Lentulo, P. Licinio Coss. Cupressæ simulachra Iunonis
 Reginæ posita per virgines viginti septem, quæ Urbem lustrauerunt.

O R P H E V S.

E T in Lebethris Orphei simulachrum ex Cupresso cultum, quod cum Alexandri temporibus
 sudorem multum emisisset, omnibus eo prodigio perterritis, responsum est ab Aristandro viro
 sapiente,

A sapiente, bene sperandum, siquidem quod nunc opus Alexander aggrediretur, ob rerum gestarum magnitudinem maximum esset sudorem & laborem Poëtis, ac Mularum cultoribus allaturum.

PVLCHRITVDO SINE FRVGE.

INDICAT etiam Cupressus rei cuiuspiam sublimitatem atque pulchritudinem, ex qua tamen nullus percipiatur fructus. Quare Phocion, cum Leosthenes Athenienses in bellum impulsisset, magnæque spe ad libertatis & principatus nomen erexisset, illius verba dicebat Cupressis esse similia, quæ cum proceræ admodum sint & pulchræ, fructum tamen non habent. Cessit inde res in proverbium *καταρτίη καρπός*, de re speciosa quidem visu, sed prorsus inutili. Spectatu quidem iucunda est Cupressi proceritas, effigiæque illa metas imitata, fructu tamen superuacua est, bacisique torua, diceret Plinius.

Hinc Plin. lib. 16. c. 33. illa ait morosa, fructu superuacua.

PERPETVITAS.

CVR verò Diis simulachra ex Cupresso fieri solerent, in causa est materiæ perpetuitas, odorisque suauitas, quæ perpetui thymiamatis loco esse videretur. Cupressum enim neque cariem, neque vetustatem sentire tradunt, neque temerè rimam aperire, vllæque parte fatiscere. Simulachrum louis in Arce ex Cupresso à condita Vrbe sexcentesimo sexagesimo primo anno dicatum, tempore adhuc suo durare Plinius attestatur, qui quidem anni essent circiter c. Plato leges publicas, acta decretaque sacris monuit inferendas tabulis Cupressinis, quòd eam materiem ære perenniorem arbitraretur. Quantum verò pertinet ad odorem, Indi Cupressum inter aromata propemodum venerantur.

Dis simulachra ex Cupresso fieri solent. Plin. ibid.

Lignu eius nulla temporis diuturnitate suauolentiam exurit. Mart. in Dioscor. lib. 1. ca. 87.

B

DE PINO.

T Pinum, mi Græci, non paruam habere cum Cupresso similitudinem, exploratum est.

MORS.

NAM mortis ipsa quoque indicium est, de qua idem obseruatum vbiq; , arborem excisam semel minimè suppullulascere. Vnde Staphylus Poëta *πικρὸν ἔχει δένδρον*, hoc est, *in morem piceæ* dixit. Et apud Homerum *βέλτερον ἔχει δένδρον*, lethalerelum exponunt interpretes vetustissimi, quamuis alij ad solam referant amaritudinem & acerbitatem, qua sit arbor ea præcipuè prædita: quandoquidem amaritudo ipsa ita est morti affinis, vt vice versa mors interdum pro amaritudine vltimatissimo mortaliū sermone proferatur: neque hodie tantum, verum & apud vetustissimos hominum ita fieri solitum inueniamus. Nam 1111. Regum, cum Prophetarum grex apud Elisæum esset, & eorum vnus egressus in agrum colocynthidas agrestes legisset, easque conscissas in ollam pulmentariam parasset, neque eorum quisquam propter amaritudinem gustare posset, clamauerunt ad Elisæum dicentes, *Mors in olla est*: hoc est, tanta est pulmentarij amarities, quanta mortis est. Eodem modo, paucis antè diebus, cum post raptum in cælum Heliã, Hierichonta se recepisset, questi sunt eius loci ciues, aquas esse apud se pessimas, quas diuinitus cum dulces reddidisset, numinis dictum citauerat: *Sanaui aquas has, & non erit vltra mors in eis*. Sed vt ad piceam reuertamur, Herodotum nonnulli carpunt, quòd solam piceam præfectam non repullulare dixerit, cum & Cupressum, & alias quasdam plantas ipsi agnoscant, quæ idem patiantur. Sed quantum ad Cupressum attinet, diximus nos Herodotum ad Creticam respexisse, quas repullulare constans fama est. De Pinu verò, quod Staphylus Pini more dixit, pro abolitione, excidiòque supremo, in memoriam adducit terribilem eam Cressi denunciationem, qua per caduceatorem Lampfacenis interminatus est, eos vt Pinum exterere, nisi Miltiadem, quem per insidias ceperant, missum facerent. Cumque Lampfaceni inter se quærerent, quid illud esset, quod Rex se vt Pinum diceret extritum, à grandiore natu, ciue edocti sunt, eam arborem semel excisam nunquam amplius suppullulascere. Quod illi excidium veriti, Miltiadem confestim è vinculis exemptum liberum abire permisierunt.

Amaritudinis in sacris significatio.

Citatus à Diogeniano, meminit & Suidas.

ISTHMIÆ.

ISTHMIACI quoque certaminis præmionum Pinus erat. Neque verò Pinu tantum, verum etiam Isthmia olim apio sacri eius victores coronabantur. Funestum enim esse etiam apium, suo loco docerimus. Quæ verò apij corona Nemeorū victoribus dabatur, ex eo viridi texebatur apio, vt interpretes Pindari monuerunt. Erant verò Isthmia in Melicertæ memoriam instituta. Et Pausaniæ adhuc temporibus Pinus apud aram Melicertæ germinabat, quem puerum à Delphino delatum expositumque, Sisyphus rei miraculo motus in Isthmo sepelisse fertur, & certamen illud instituisse.

Isthmia quid.

NATVRÆ.

NATVRÆ imaginem esse Pinum dicit D. Ambrosius: quippe quæ semina à primo illo diuino cælestique priuilegio accepta custodiat, partusque suos quadam veluti annorum vice & ordine referat, neque nisi vi caloris admota excludat. Atque eadem ipsa nux flammæ speciem imitatur, lacunatis, in turbinem toris reticulato opete circumductis.

Quia ab ea
Aues pa-
rior in Pinū
conuersus fer-
tur.
Nūmi cum
capite Cy-
beles expli-
catis.

EODEM argumento & causa Cybeles Deæ symbolum erat Pinus: nam & ipsa Dea rerum om-
nium mater habebatur. Videre verò est numum, in quo caput Cybeleium est de more turritum,
ab altera cuius parte corolla impressa est ex duobus ramis Pineis, intra quos literæ sunt Μ Τ Ρ
Ν Α Ι Ω Ν. Vbi illud quoque adnotatione dignum, quòd litera ζ in eo numo figuram habet Latine
aspirationis in latus prostrata, ac solo proiecta, Π. Hinc enim crediderim multa ea Græcorum vo-
cabula, quæ apud eos à vocali incipiunt aspirata, per S à Latinis enunciata, utpote qui aspirationem
S literam esse arbitrati sunt. Sic ἐστία septem, ἐγώ serpo, ὅς suis. Siue ea litera Z nota fuerit, quòd ve-
teres inscriptiones plurimæ Z pro S litera ponunt: ut, Z MYRNA Romæ in Diuæ Anastasie, & in
Campo Floræ in Vicentibus arce castri noui, O S S V I S Z M A R A G D I: in foro Traiani, Æ M I L I V S
Z M A R A G D V S, & innumera alia, de quibus Grammatici viderint. Per Hetruriam vetusta pleraque
conditoria Pinum, insculptam habent, siue funerali argumento, siue quòd apud eos Cybele olim ve-
rè coleretur.

Æ S C V L A P I V S.

APUD Sicyonios Pineæ nux Æsculapij symbolum habebatur. Nam & Pausanias auctor est, eum
Deum cum sceptro, & nuce Pineæ in manu altera, sculptum esse.

D E P O P V L O.

Quæ arbo-
res ferales.

CEDIT his Populus, multæ & ipsa apud antiquos venerationis, quamvis inter infelices
damnatasque religione recenseatur: quo in numero sunt omnes, quæ neque feruntur, neque
fructum ferunt.

F V N V S.

Quòd ne-
que semen
neque fru-
ctum ferat.
Plin. lib. 17.
cap. 10.

EA quoque apud aliquos inter ferales habita. Nam apud Rhodios ludj funebres in honorem
Tlepolemi celebrabantur ab impuberibus pueris Populo coronatis.

T E M P V S.

Li. 16. c. 33.

PER eam tempus etiam indicabant: propterea quòd arbor ea bicoloribus sit folijs prædita, ex
quo præcipuas ipsius temporis partes, quippe diem ac noctem referre videatur. Ideoque Probus
Herculi dicatam ait, quòd Physici tempus per Herculem interpretantur. Quin etiam hoc habet Po-
pulus commune cum tempore, quòd eius folia post solstitium circumaguntur: nec alio argumento
certius intelligitur sidus confectum, ait Plinius. Sunt verò & alie arbores, quæ folijs bicoloribus va-
riæ conspiciuntur, ut salices, oleæ, citri: in illis tamen color penè idem, licet ab vna parte dilutior, ab
altera densior atque coloratior habeatur. In Populo verò, hac præsertim quæ alba nuncupatur, nam
ea est Alcideæ gratissima, ut Maro, & in eiusmodi accipitur significatum, candor ex vna parte penè
niveus ac ceruleus, ex altera porracei folij instar viridissimus. Narrant nonnulli fabulam, Herculem
cum ad inferos descendit, eius arboris coronam gestasse, atque eam foliorum partem quæ foris con-
spicua erat, fuligine tetri chaüs obscuratam, quæ internis condebatur sudore ablutam candidiorem
euisse: inde cum furculos eos in Acherontis ripa seuisset, seminum id latè propagatum. Sedenim
ut apud Pausaniam est, Hercules Populū albam ex Thesprotide regione iuxta Acherontem fluvium
genitam ad Græcos transtulit, atque hinc locus fabulæ datus. Acheron enim Thesprotidis fluius
leucem, quæ alba est Populus, passim fert, perinde ac Alpheus oleastrum, Asopus Bæotia iuncos, Me-
nander myricas, Perseus Nilus.

Æclog. 7.
Olympion-
con in libro
de plantis.
Fabula.

D E A P I O.

Plin. lib. 19.
cap. 8.

EX herbis verò ante alias omnes maximè ferale est apium. Neque tamen hic ego conten-
derim, utrū Selinon atque Petroselinon idem sint, an aliquid inter se diffideant, quam
provinciam sibi doctissimi hac ætate viri susceperè, satis habiturus, si, quæ ad hieroglyphi-
ca quomodocumque pertineant, significata commemorauero.

N E M E E V S V I C T O R.

Plin. lib. 19.
cap. 8.
ἐξ αὐτοῦ ἐν
Νεμείᾳ πάλ-
ιν πεπλά-
μηνος. Corona
in Ne-
meis ex apio
connexa.
Lucianus.
De Gymna-
sitis.

HOMINEM apio, verum eo viridi, coronatum, Nemecorum victorem significare magis vul-
gatum est, quam vlla indigeat repetitione. Quòdque ea certamina in Archemori, ita ab Am-
phiarao vocitati, celebritatem instituta essent: quamvis nonnulli dicant. Herculem Nemeco Leone
domito certamei id sacrauisse, cuius pretium apium esse voluerit. Ideoque Leonis herbam apium
appellatum, de qua Pindarus Nemeis Alcimedæ Æginetæ, βολάνᾳ τέτιν ποδὶ ἀλέων ἔκινάσων. Histo-
ria tradit herbulam huiusmodi ex Archemori sanguine progenitam. Alij volunt inde Leonis herbam
dictam,

A dictam, quod apium in Nemea latissimè vulgòque proveniret, qua Leo ibi versatus affluenter admodum pasceretur.

L V C T V S.

NIMRUM igitur apium luctus indicium est, quandoquidem herba ea, ut Pindari interpretes aiunt, est inferis sacra, ludis quoque dedicata. Nam, ut Græci authores prodidèrè, terrestrè admodum est: effunditur enim libèter humi, plurimùmque occari gaudet, ut solo propinquius adhærescat. Satum eius semen, ut anicula nostræ fabulantur, ad inferos proficilcitur, prius quàm enascatur. Orta inde fabula, quod ob soliditatem atque duritiem, qua prædium est, aliquanto diutius quàm alia intra terræ viscera morari videatur. Itaque mortalis Opheltès, qui mox Archemorus, terreno fuit honore decorandus: ex quatuor enim illis insignioribus certaminibus, Olympiis, Pythiis, Isthmiis, Nemeis, ut Archias:

Οἱ δύο τῶν ὀνητῶν, οἱ δύο δ' ἁθανάτων.

Sunt duo mortali, sunt duo sacra Deo.

Quia mortem Amphiarus ei à principio vitæ esset vaticinatus, de quo principium, pater, mors.

Mortales Archemorus, & Melicerta, qui & Palæmō: Dij, Iupiter & Apollo. Præmia, Apollini Laurus, quæ pomi etiam nomine nuncupatur, ob grādiores baccas, quas Laurus Delphica producebat, unde coronæ illæ decerpebantur, de quo vide apud Lucianum. Ioui oleaster, Palæmoni pinus, aut aridum apium, viride verò Archemoro, olimque olea. Minimè verò prætereundus hic locus est, ad vtrumque significatum funeris & victoriæ optimè accommodatus: quippe cùm Timoleon copiarum Græcarum dux, auditò Bomilcaris & Asdrubalis Carthaginensium aduentu, qui classe bene magna comparata missi fuerant ad Græcos tora Sicilia pellendos, ipse cum quinque tantum peditum millibus, & equitibus mille, hostibus occurrere statuisset, processitque Syracusis cùm ad Crinissum amnem, quod sciebat hostem venturum, processisset, factus est obuiam mulis apium ferentibus: perterrefactis omine militibus, qui apio sepulchra coronari non ignorabant, quem morem Plutarchus in Symposiaciis enarrat: vulgatumque erat inter Græcos adagium, incurabilem valetudinem apio indigere. Imò, inquit Timoleon, Coronæ vobis vel ante victoriam offeruntur, ad id scilicet alludēs, quod Isthmiis victores apio coronabantur: dictumque euentus comprobavit Carthaginensibus postmodum victis profligatisque maiore suorum civium strage, quàm vnquam antea passi essent insignique ac memorabili victoria Timoleonti acquisita. Sanè plerisque in antiquorum monumentis, & in adsculptis cantharis atque carchesis, apium obserues: quippe mortis atque luctus indicium. Eo autem sepulchra, & alia mortuorum conditoria subterni solita priusquàm cadauera inferrentur: eaque de causâ cùm veteres in conuiujs omnibus ferè alijs coronamentorum generibus vterentur, flores & herbas omnes huc admiscerent, vno in primis apio, utpote quod nihil ad hilaritatem faceret, abstinabant.

Timoleontis apophthegma & syrtagma.

D E M Y R T O.

EST & Myrtus inter funestas arbores adnumerata, qua Thebis qui vincerent Iolea, coronabantur, de qua Pindarus in Isthmiis, ἔθα λουθεῖν κατὰ μέγιστον ὁ δ' ἀνιή. Fuit autem Iolaus heros apud Thebanos diuinis cultus honoribus, ad cuius tumulum Iolea ludos celebrabant, & huiusmodi coronam ex Myrto præmium instituerant: propterea quod inquit interpretes, funebris esset arbor. Verùm cùm longè plura sint ab ea & genij & voluptatis significata, inter funestas has Myrtum prorsus inferere noluimus, sed eam cum lætioribus, Rosa, Hedera, & quibusdam alijs conuenientiori loco pangendam existimauimus.

An quia prima fertur Circeis in Elpenoris tumulo visa.

D E S A L I C E.

POSTEA verò quàm iusta iis, qui præclaro fuerunt ingenio, ritè persoluimus, tempus est ut ad lætiora conuertamur argumenta. Promiseram enim superioribus diebus (Grana) tibi, priusquàm funus hoc incidere, de Salice, de Moro, de Caprifisco, de Loro, quæ deducta essent hieroglyphica præscribere. Ea igitur in hunc modum disponemus.

V I N C V L V M.

SALICEM in primis esse vinculorum symbolum, tum ex quotidiano eius virgulti vsu manifestum, ad id enim plurimùm comparatur: tum Diuinæ etiam literæ attestantur, cùm Iudeos, dicunt patrii abductos sedibus, miserrimo Babylonis incolatu organa sua in salicibus suspendisse, de quo paulò pòst.

C A S T I T A S.

QUOD autem nonnulli aiunt salicem castitatis indicium esse, tametsi de ea nihil Ægyptij, non incongrue tamen confectum est: siue sic propter vinculi significatum, quod eius materia sit

Psalm. 137.

*Idcirco à
Graecis agnō
dicta; Pūm.
lib. 24 ca. 9.
Ad Venerē
inopem in-
hibet. Ibi-
dem Plin.
Salices cur
frugiperda
dicta sint.
Hom. Odyf.
x. & Theop.
de Plant. li.
3 ca. 21.
Plin. lib. 20.
ca. 21.*

plurimum apta vinculis, atque ideo coërcitionis indicium sit: & castitas ipsa modò zona, modò cām-
D pestri, modò alio atque alio vinculo coërcenda præcipitur. Siue sumptum ab Amerina salice, quæ le-
tis accubitisque impolita, castitatem inducit. Siue ab eo, quod plerique auctores tradunt, folia bu-
i arboris contrita & pota, intemperantiam libidinis efficaciter frenare: sæpius verò sumpta, vsum
in totum auferre Vnde Homerus sapienter salices ὀλεστικὰς, nostri veteres *Frugiperdas* appellarunt,
vel infructuosas, cuius scilicet semen in potu acceptum efficit ne conceptus subsequatur. Sanè Por-
phyrius in iis, quæ circa Homerica philosophatur, salicem ab eo ὀλεστικάρων vocari tradit, quòd se-
men priùs quàm maturescat abiicit. Sed idem ea potius de causa dictum putat ὀλεστικάρων, quòd se-
men illud, siue fructum appellare quis malit, ex vino propinatum sterilitatem faciat feminali omni
vi protinus labefactata. In Diuinis porrò literis, vbi iubetur populus Dei tabernaculorum festa cele-
brare, quippe in tentoriis omnes habitantes Palmarum ramos, ac frondes salicis manibus prætende-
re, nimirum per salicem continentiam intelligimus. Idq; volumus admonitum, apud Orig. homil. 9.
super Exodum, in qua de tabernaculo agitur, eo loco in damno esse impressos codices, vbi legitur:
Arbor autem populi & salix, virgulta sunt castratis, vbi dubio procul legendum est, *virgulta sunt castitatis*.
Fortè autem non temerè id scripsère aliqui, credentes saligna corona coronandos eos, qui iuxta E-
saia dictum, *quasi salix superfluentem aquam oriuntur*. Neque alia de causa crediderim apud gentes lasciu-
uissimo, quem fingunt, hortorum custodi salignam falcem adhibitam, nisi vt Veneris pruritum, &
impudicas cogitationes castitatis falce refecandas admoneremur.

S T E R I L I T A S.

*Pli. d. l. 24.
ca. 9.*

SALICEM porrò sterilitatis hieroglyphicum intelligi voluerunt, Maronem secuti, qui salicem
inter infecundas memorat plantas: vbi Seruius semen falicis cum infecunditatem ait mulieri-
E bus gignere, quippe qui apud Plinium legerat, semen falicis mulieri sterilitatis medicamentum esse.
Sedenim qui Maronem aiunt eam infecundam appellasse, quia semen non habeat, norint salices ha-
bere in foliis grana quædam, quibus vis feminis inest, vt eo commisso terris arbor surgat tanquam
furculo defosso, vel æquè ac si de semine pullularet. Sciendum tamen eam ocysimè semen perdere,
quippe quòd ante maturitatem in araneam abeat. In Creta tamen insula fructum ad maturitatem
ferre perhibetur.

O T I V M.

Psal. 137.

E V T H Y M I V S vbi, quod superius attigimus, legitur, *In salicibus suspendimus organa nostra*, per sali-
ces otium interpretatur, propterea quòd arbores hæc sunt infecundæ, quippe sine vilo utili, vt
dictum est, semine. Nam cum Iudæi in eam tractu captiuitatem prope Babylonis flumina defedis-
sent, captiuitatēque suam tantum deplorarent, nihil habebant quod eos ad cantus hilaritatem inuita-
ret. Ignauam igitur per otia vitam trahere cogebantur.

PRÆMATVRVM INCREMENTVM.

Leuit. c. 23.

S V N T qui per integram hanc & adultam iam arborem præmarurum incrementum, adolescen-
tiāque ante annos mira auctam proceritate, significari velint. Manifestum enim vniciuique est,
quàm citò, quantāque ramorum densitate constipata crescat salix. Hinc Verrius eam ita dictam in-
terpretatur, quòd ea celeritate crescat vt salire videatur. Quamuis non ignore sententiam hanc à Fe-
sto Pompeio irrisam, qui etiam id damnat, quòd non virgulti genus potius, quàm arborem eam ap-
F pellarit. Sed hæc austeria nimis est Grammatici censura. Leuitico feriis, quæ x. septime mentis colligen-
dis fructibus celebrantur, *salices de torrente sumi præcipiuntur*. Theologi plerique omnes hinc quo-
que per salicem castitatem interpretantur, moderatq; coniugij continentiam, siue, vti superius di-
ctum, propter vinculorum ex ea vsum: siue, quia fructum non facit, veluti Eunuchi, quos viros vocat
Euangelium, de quibus apud Esaiam: *Non dicat Eunuchus aridus se lignum esse, quia in domo mea dabo eis
locum nominatum à filiis siliabúsque* Mox attestationis loco subiungit: *Dabo inquam eis sempiternum nomen*.
Quòd verò loco hoc positum est, *salicem de torrente*, sunt qui orationis & pœnitentiæ hieroglyphicum
esse velint, vt eo identidem loco Psalmographi: *Super flumina Babylonis illic sedimus & fleuimus, cum re-
cordaremur tui Sion. In salicibus, in medio eius suspendimus organa nostra*. Orationes enim & quæ pœnitendo
lachrymæ oboriuntur, indigent inuicem commisceri de quibus Esaias: *Sicut salices super præterfluentes
aquas*. Alij torrentem loco hoc pro præsentis vitæ decursu capiunt, in quo subita tot incommoda
quotidie nobis ex improviso ingruunt, qualibus Christus noster exerceri voluit, qui & ipse de tor-
rente, qui secus hanc viam præterfluit, bibere non recusauit.

D E M O R O.

N quibusdam arborum variarum commentariis, in amicorum quorundam gratiam cōscri-
ptis fortitudinem ex quercu, iustitiam ex palma, temperantiam nuper ex salice significari
ostendimus. Nunc autem (Grana) quartam etiam his addemus Heroinam, quæ quidē m pru-
dentia est.

A

PRVDENTIA.

E A M per morum ex arboribus significari ex eo compertum est, quòd vna omnium prædicatione prudentissima censetur: vt pote quæ non vt multæ, properat, quæ vbi primum lenioris mitiorisque aliquantulum auxilii spirauerit, erumpunt in germina, & flores exsurgunt magna interdum strage, ob temporis inconstantiam. At morus ne pruinæ lædi possit, quam hostem sibi perniciosum agnoscit, non antè germinat quàm frigus penitus fugatum esse cognouerit, atque ad amoenissima adulti veris tempora peruenit omnino sic. Addit hoc, quod rem propter conficit, & quod sapientis illius præcepto mandatur, το παρὸν δὲ ποιεῖ. Vnus enim ferè nocte tota germinat, sextum celerissime grandis & maturat, ne calor etiam aduocantis iniuriæ lædi possit.

*Ad verbū
à Plin. libr.
16. ca. 25.
Morus quo
iūpore ger-
minat.*

Hinc forsã
illud *Æs-*
chili apud
Athenaum
libr. 2 μδςδ,
maturior
Moro πει-
παιτερος.

DE CAPRIFICO.

TEMPERANTIA.

SEDENIM cū salicem pro castitate posuerimus, quæ bonæ mentis vinculo vti zona coërcita sese probet, eamque temperantiam etiā esse interpretati sumus, cū virtus hæc ad alias quoque cupiditates coërcendas, frānisque atque catenis compescendas progrediatur, sitque omnino temperantia, ex Ciceronis finitione, moderatio cupiditatum rationi obediens, optimè videntur Ægyptij fecisse, qui virtutem hanc per Caprificum expressere: ea siquidem collo Tauri quātumlibet lasciuientis alligata, animal ferocire minimè permittit, sed lasciuia eius atque petulantia omni cohibita, eum obtemperantem reddit, neque quicquam finit immodestius facere.

*Temperantia
finitio.
A Plin. li.
27. cap. 7.*

*Ad verbū
à Macrob.
Satur. lib. i.
cap. ii.
Philotis an-
cilla senten-
tia lauda-
bilis.*

I V N O.

QVOD verò alicubi videas Caprifici ramum simulachro Iunonis appositū, ea de causa factum quod Nonæ apud Romanos erant Caprotinæ nūcupatæ, quibus, vt author Varro est, matronæ sub ficu Iunoni sacra faciebant, & ex Caprifico virgam adhibebant, nempe ob memoriam pudicitia: seruata: cūm Philotis ancilla Senatui suasis, vt pro matronis & virginibus, quas hostes dari sibi obliides petebant, ipsa cūm ancillis aliis habitu matronali cultū submitterentur: cuius laudata sententia, cūm omnes hæc secum potiones meracas in lætitiæ signū attulissent, conuiuiūq; simulassent, hostes lætābundi, comessatione & potu grauidi, post iocos quieti se dederant. Hic Philotis signum dedit ex Caprifico, per quam de mœnibus, vbi nata erat, propendement irreperat. Romani exciti impetum in dormientes faciunt, eosq; cædunt, & clade fœdissima fugant, potitiq; victoriam, sacrum id instituisse, vt ancillæ matronis æquatæ Iunoni, quam à Caprifico Caprotinam appellauēre, sacrificarent. Ad hoc sacrum respexit Ouid. cūm in arte dixit:

*Porrige, & ancilla qua pœnas luce pependit,
Lusa maritali Gallica veste manus.*

C

D E L O T O.

INTER arborum significata nulli apud Ægyptios maior honos habitus quàm Loto mirificæ omnino arbori, & quæ magnum cum cœlestibus consensum habeat, sitque veluti nostrarum rerum ad superos internuncia.

ORTVS SOLIS.

ERAT verò Lotos apud Ægyptios sacerdotes exorientis primum Solis imago quædam, ubi infantem in ea residentem apposuisse: hinc utique vapores illos matutinos, qui à Sole mouentur, strictiori quadam aura refrigerantes potius quàm adurentes, intelligi volebant. Caterum Solis ipsius significatum, exortum quippe, Lotos indicat: idque inde sumptum crediderim, quòd ea ante Solis emersum implicata folia habeat, quæ quidem ita sensim exlinuantur aperienturque, uti magis & magis tollitur iubar Solis: maximè verò panduntur, ubi medium Deus itet mensus est. Eodem verò decedente, folia ipsa vicissim contrahuntur, complicariq; incipiunt, ac insinuari, veluti nulli patère velint quàm numini quod venerant, atque ita quibus liceat modis, eo abeunte sese intra claustra cohibeant. Quod, ut Proclus ait, obseruatum à Magis, ut nulla prorsus conatione sacram eam esse Apollini crederent, effecit.

Hac à Theo
phraſto lib.
de plantis,
c. 10. hanc
Scrapiū Hā
dachocham
vocat.

ERAT & Romæ maxima in celebritate Lotos capillata, cui Vestalium virginum capilli casti deferrebantur, veluti puberum adolescentium Apollini, vel Æsculapio eius filio. Græci verò fluminibus patriis cæsariem offerebant, illis eam dicabant, offerebantque, quod quandam omnino cum Loto rationem alimonia præ se ferebat, perinde ac arbor ipsa felix cognominata, tum ea quam superius attulimus ratione, quod Deo tam familiaris habeatur, ut sedes eius statuatur, tum quod irriguo semper solo pullulet. Neque me fugit quas arbores, Verrius dixerit felices, sed quæ ille scripsit, ad auguralem disciplinam retulit. Nobis hæc Ægypti, ut ipsius naturæ vi satis fuerit desumpsisse.

Apud Ma-
crob. libr. 4.
c. 19.

DEI ADVENTVS.

Ad hoc pe-
gmata Co-
staly, cap. 1.
Thebis.

VT verò ad Solis ortum reuertamur, minimè prætereunda est Memnonis statua sedens, nigro è lapide, quæ magna religionis celebritate in Æthiopia visebatur: in quam ducem ipsum posteaquam ab Achille confossus fuit, transmutatum fabulantur. Erat ei dici aduenientis indicium, ut Auroræ filius maternum officium imitaretur. Eo autem artificio fabricata erat, ut Sol primo statim ortu radios suos in os eius ciacularetur, ac veluti plectrum aliquod ibi sonum excitaret, vocalique significatione iam adesse Deum annunciaret.

MVNDI MOLES PLENA DEO.

ALII mundi molem ex ea specie, Deumque in eius medio compositum residentemque intel-
ligere maluerunt. Interpretatur hoc Iamblichus ad Porphyrium scribens: commentumque hoc
ideo ab Ægyptiis excogitatum ait, quod Lotos limosis præcipue locis fructificet, sitque in primis aquatica: quod veteres illi præcipuum generationis argumentum contendebant, qui Oceanum rerum parentem omnium distitarent. Obseruauerant autem in ea demum omnia orbiculata & rotunda, quippe folia atque poma, ex qua quidem effigie perfectissimæque forma mentis actionem perfectioni intentatam ostendi profitebantur. Deum verò infantili ætate, utpote vnicum atque perpetuum rerum omnium principium, nullo conficiendum senio, neque ipsum vlli ætatum variantiæ obnoxium, super actionem eiusmodi in seipso totum consistere, ac principatus reliquos exuperantem, sanctum, incorruptum, & ubique venerandum conuiescere. Nam diuinitatem ex ipso etiam sedentis habitu internoscebant. Sessum enim Deo in primis accommodabant, quem nulla vnquam potest inquietatio sollicitare, commouere. Quin & sedentem Cynocephalum statuebant, cum æquinoctij quiete æqualitatemque describerent, quæ quidem necesse est ibi sit, ubi nihil subsultat quod alterum inquietet: sed omnia firma, stabiliæque in æquilibrio conuiescant. Quod verò initio diximus infantem insidentem in medio Loti poni solitum, obseruata sunt etiam ab Ouidio, apud quem mater ita loquitur g. Metamorph.

Imo & Deo-
rum, unde
Orphæum in
hymnis O-
ceanum dico
patrem Te-
thimque pa-
rentem Vn-
de ortus Di-
uis.

*Hunc tamen infantem maternis demite ramis,
Et date nutrici, nostræque sub arbore supe,
Lac facitote bibat, nostræque sub arbore ludat.*

Sic infantem hunc videmus apud Poëtam in Loto sedentem figurari.

PIERIVS F

A

PIERIVS VALERIANVS AD ILLVSTRISS. ET RE- VERENDISS. REGINALDVM POLVM

CARD. DE IIS QVE PER

Oleam, Vitem, & Ficum

significantur.

Ex sacris Ægyptiorum Literis,

LIBER QVINQVAGESIMVSTERTIVS.

B

AMILIARIS mihi tota vita mos fuit, optime clarissimæque Reginalde, ut clarorum hominum, quos præcipue colerem, moribus contemplandis non parum adhiberem studij atque diligentia, ut scilicet qua quisque parte excelleret, ea præcipue commendaretur. Nam, ut optime nostri, Deos hominésque à partibus laudare Homerus instituit. Cum itaque, qua tu in primis laude præstares mecum examinarem, perspiciebam, Vir rarissime, tria esse, quæ de laudum principatu inter se contendere videbantur. Hinc enim bonarum literarum, optimarumque artium doctrina primum sibi locum afferebat: inde admirabilis ea morum suauitas, quam & summa benignitas, & singularis humanitas comitabantur, doctrinam sibi cedere imperitabat. Urgebat tertio loco pietas integerrima, vite moderatione conspicua, diuinarum rerum studio feruida, omnibusque probitatis numeris absoluta: quæ licet ab omni esset ambitione alienissima, nihilque speciosum in propatulo iactaret, suæque se virtute inuoluens, aliena nihil opis indiga, si vni sibi pretium esset, satis habere videbatur: quo tamen magis ab ostentatione aliena erat, eò admirabilior illustriorque apud omnes euadebat. Quocumque me igitur animo & cogitatione conuerteream, ambiguus quam tibi præcipue partem attribuerem, mecum aliquandiu dubitavi. Nam si tu cum reliquis & probis & literatis viris, quos tu semper vnicè liberalitèrque fouisti, ad mensam meam Ægyptiacam, adhibendus eras, consentaneum videbatur, ut quam tu symbolam in talium conuiuarij sodalium conferres agnosceretur, quique tuus esset nuptialis ornatus appareret. Se denim animaduerti demum nullam earum, quæ in te conspicua sunt, virtutum partem ab alterutrius societate disungi. Quorsum enim doctrina, nisi qui per doctrinam mores comparantur, ita præsto sint, ut & doctrinæ laus moribus optimis adiunetur, & mores ipsi doctrinæ firmamento innixi stabilitique fulciantur? Diuina verò illa pars vix apud illos vnquam illustris habita, nisi & mores & eruditio fideissimi comites accessissent, ad ruminationem enim bisulca etiam vngula querebantur. Quæ cum in te omnia ita nimirum elucescerent, ut vel regiam ipsam sanguinis tui sublimitatem facile superare putarentur, cognoui demum te non à partibus, sed à toto celebrandum: quæ quidem omnia in vno apud te coniuncta eò nunc acciderunt illustriora, quod hac fama impulsus Paulus I I I. P. M. sponte, te nihil tale cogitantem in sacrosancti Senatus Collegium adsciuit, non modo, ut virtutem ornaret tuam, sed ut tu quoque non parua patribus esses ornamento: qui quidem nostræ pietatis partes, hoc præcipue tempore labefactatas, tam acriter defendendas susceperis, ut multas sæculi nostri insectas labe tum autoritate, tum eruditione tua deterferis eluerisque, tum exemplo vite laudatissimo optimi atque integerrimi Præfatis formam præberis ad imitandum. Quoniam verò clientium mos est, ut patronis ad huiusmodi honores euectis, eorum nomina gentilitiaque insignia, corymbis, seris, floribus, folijsque honoratioribus redivita postibus quisque suis affigant, horum ego secutus ambitionem, sortum insignibus tuis ex olea, vite, atque ficu circuducendum institui: ex olea, ut tunc ea esset mansuetudinis & serenitatis indicium: ex vite, ut & meam & literatorum omnium letitia indicarem: ex ficis, ut tuorum inde suauitas morum ostenderetur. Sedenim quid hoc rerum sit, ex ipso iam Commentario apertius inspicias licet.

D E O L E A.

P A X.

ACIFICVM in primis Oleæ hieroglyphicum esse, tam apud Poetas quàm Oratores vulgatissimum est, cuiusmodi illud est Maronianum:

Pacificèq; manu ramum pratendit oliuæ.

Æne. li. 9.

Aaa 4

Iadocque im- Et Aristophanes in Auibis, vbi Hercules legationem exponit à Deis se venisse, conciliandæ pacis **D**
belli à Fla- gratia: atqui respondet Pistocheus, *ἐλαυνεν δὲ ἐν ἐπείῃ λαχούσῃ, ὀλίγῃ in lectulo prorsus nihil. τὸ δὲ ἐλεῖ,*
ler. Flacco, misericordia dicitur, quæ quia contingit iis, quibus pax datur, olea apud Probum pacis est hierogly-
libr. 2. dicitur. phicum. Sedenim non à Græcorum fabulis, neque ab alienigenarum gentium commentis, sed diui-
Ad verbi- nitus, vel ab ipso ferè noui mundi primordio inesse oleæ pacificationis vim nobis demonstratum est.
ab Erasmo Diluuium enim cessantē ab Noë columbia emissa, quæ præpeti volatu regionis aliquantulum circūlatā,
Chil. 3. cent. paulo post oliuæ furculum habens in arcam reuersa est: eoque argumento latatus Noës, sensit tempe-
7. prom. 72. statem diluuij iam tranquillatam, terramque ipsam peccatam, & remittente inundatione iam dudū
 in emersu esse. Sed quid illud? Cū ferrum, ferrique vsus bello in primis inferuiat, & symbolicè pro
 bello ponatur, tantam inesse oleo vim, vt id emollit, & ad ferendi vsus ineptum, & inuile reddat:
 siquidem fabri, qui ferrum lentescere & emolliri volūt, candefactum id oleo intingere consueuerūt.

DVRITIES EMOLLITA.

Quin &
mare tran-
quillatimore
vrinant.
Plin. libr. 2.
Olij cōpo-
siti hierogly-
phicum.

Q VARE nonnulli mollitam esse duritiem hieroglyphicè significare si vellent, cultrū in aliquot
 oleæ baccas impactum facere instituerunt. Quod illi non scioe significato propemodū si-
 mile est, quod oleæ furculum querno ramo quidam implicare excogitarunt, immortalis odij dissidiū
 compositum esse significantes: propterea quod quercus & olea tam pertinaci odio dissideant, vt al-
 tera in alterius scrobe depactæ moriantur.

A G R I C V L T V R A.

Nulla enim
est ars qua
non olea be-
neficio vti-
tur N. C.
lib. 4. cap. 5.
Asy. b.
Hadriani
numus.

S VNT qui oleæ ramusculum in Mercurij manu propter agriculturæ studium poni dicant, cū
 ipse mitium & fructiferarum arborum fospitator habeatur, cuiusq; honorem oliuæ potiùs, quàm
 alteri cuiuspiam arbori habitum, vt pro agricolatione poneretur, quia longè plures vtilitates ex olea
 desumuntur, quàm ex quauis alia fructiferarum arborum. Neque tamen desunt qui rem ad pacis si-
 gnificatum deferant, quod illerum internuncius pacem feratur conciliare, de quo multa diximus
 in Caducei Commentario. Operæpretium verò est videre veterum monumenta, in quibus Olea in-
 signe pacis vbique prætenditur. Nam in Hadriani numo quodam simulachrum habetur flexo genu,
 quod dexteram ipsi Hadriano stanti porrigit, læuâ oleæ ramum humero demissum tenet: inscriptio,
 RESTITVTORI HISPANIÆ. In alio Imperatoris eiusdem, prouincia eadem humi sedens læuo cubito
 lapidum tumulo innicitur, dexterâ ramum oleæ habet: inscriptio, HISPANIA. quo ex argumento
 pacata quieratq; prouincia subintelligitur. In eiusdem alio, signum est cum olea in læua, cum genio
 in dextera, quod fortè refertur ad augurium ex oliua, sorte sibi oblatum, vnde aspirare cœpit ad Im-
 perium, fortibus Virgilianis fretus, cum ei versus illi obuissent:

Quis procul ille autem ramis insignis oliuæ
Sacra ferens? nosco crines, incanag, menta
Regis Romani, primus qui legibus urbem
Fundabit, Curibus paruis, & paupere terra
Missus in imperium magnum.

Quibus quidem ramis oliuæ insignem Maro fingit Numam ab Anchise præcognitum, cui ob iusti-
 tiam & integritatem nemo vnquam bellum intulit, ipse vltro pacem semper fouit. Quocirca Hadria-
 nus Imperio potitus æquè pacis studiosus fuit: expeditiones enim sub eo graues nullæ fuerunt, bella
 etiam silentio penè transacta. In numo verò Seueri Pij Aug. togatum est simulachrum cū oleæ ramo,
 cuius inscriptio, FVNDATOR PACIS. Eisdem penè figuris in eiusdem Seueri Parth. max. numo
 inscriptio est, FVNDATOR PACIS. Quamuis verò vidisse iuuet in Maximiani numo simulachrum
 quod oleam prætendit, cum inscriptione, PAX AVG VSTI: illud tamen mihi magis arridet, quod
 in numismate Philippi patris sigillum illud est oliuæ ramum tollens, cum inscriptione, PAX
 ÆTERNA.

FELICITAS.

Q VOD verò olea adiecta caduceo felicitatis hieroglyphicum habeatur, multa veterum numif-
 mata indicio sunt, quæ in ipsius Caducei Commentario continentur. Apud Pausaniam leg-
 as, Pacem gestare in vlnis Plutonem puerum, pectori appressum, eo quidem significato quod pax
 opulentiam alit, educatque: vbi verò opulentia, ibidem & maxima felicitatis pars, eaque nimirum
 omnibus expetita.

C O N D O N A T I O.

Olea in fa-
cris hiero-
glyphica.

INDiuinis Hebraicæ vetustatis monumentis oleum condonationis, veniæ, ac misericordiæ signū
 habetur. Et in Euangelica historia Assertor noster condonaturus adulterij poenam mulieri, quæ
 rea agebatur à Pharisæis, ex oliueto in templum perrexerat. Et apud Athenæum non absimile,
Βασιλειαν quæ tamen omnia ex Hebræorum sacris deprompta sunt, quibus iubemur crustulum
 absque

A absque fermento quod oleo sit irroratum, offerre Deo. Et alibi, *Vbi anima donum affert, similia erit eius oblatio, fundetq. super eam oleum, & panes absque fermento conspersos oleo.* Et alibi oleum esse pro peccato legas, & huiusmodi pleraque, quæ omnia delictorum huiusmodi condonationem indicant: siquidem, vt Adamantius ait, *omnis anima eget oleo diuinæ misericordie, vt suscipiari possit.* Hinc Hilarius ait super Matthæo, *Oleum fructum misericordie celestis esse, propheticus quoque sermo proficitur.* Ergo cum ieiunamus, oleo caput nostrum inungemus, bonis quippe operibus caput nostrum, id est, vitæ nostræ sensus ornabimus: quia intelligentia omnis in capite est. Iam, vt Hierosol. Hefychius interpretatur, fere passim in Leuitico superfluum oleum pro eleemosynis accipitur, vti thus, orationes, & preces interpretatur. Quod verò scriptum est, animam quæ peccauerit, offerre donum similem cum oleo, virum nulla vel ingenij sublimioris, vel doctrinæ gratia præditum, sed vitæ tantum hominem professum, aliqui vel inercatura: vel agricoltationi, vel piscatui, aut militiæ, aut sellulariis artibus deditum Cyrillus intelligit, qui simplicitatem suam, cuius similia est indicium, quærat Deo per oleû diuinæ misericordie commendare. Neque prætereundum quod aliquorum historia prodiderunt, Augusti temporibus è taberna meritoria trans Tyberim oleum erupisse terra, totaque die nulla intermissione fluxisse: quod forsitan ad ortum Christi, & eam quæ subsecuta est mortalium, quæ summa eius fuit misericordia, redemptionem, & gratiam per omnem terrarum orbem longè latèque diffusam, refertq. porest. Sunt qui defossi in terram cadi defluuium illud olei fuisse dicant, cumque apotheca, vbi vas conditum fuerat, in ripæ Tyberinæ summo margine sita esset, amphora casu aliquo vitata, liquorem: inde sibi viam aperuisse. Vt cunq. maximi omnino ostenti loco habitum, eiusque rei monumenta longa annorum serie posteritati commendata. Epopus Thesalus, qui Coraci Sicyoniorum Regi successit in Imperio, à Nistæo Thebanorum Rege bello impetratus, commissaq. pugna graui accepto vulnere cū victor euassisset, Palladi templum crexit, qua rogata vt signum aliquod ostenderet, ex quo an id gratū deæ donum fore coniecere posset, aiunt oleum spontè ante templum fluxisse, simulque Epopeū haud ita multò post vulnere negligentius curato periisse. Ex Gentilium enim religione obseruatum est, Deos tunc suæ in nos misericordie signa exhibuisse, cum ex carcere corporis migrare iussi essent, id quod aliquot exemplis declaratum est. Simile fuit in Cleobe atque Bythone fratribus iuuenibus, qui piensissimi erga matrem Lunonis deæ sacra perituram, iumentis aliis deficientibus, vltro ipsi iugum subieci, pro quorum pietate merita à Lunone filiis dona mater cum poposcisset, manè ambo inueneri sunt animam efflasse. Quod verò ad misericordiam & veniam imploratam attinet, quæ multis veterum exemplis per oleum significata fuerint, interpretari libet. Eljij Lampyridij locum in Heliogabali vita: Sybaritas eo anno periisse, quo missum ex oleo & garo commenti sunt: quòd si quis ad cibi genus id, & ganæ delicias referat, subfrigida admodum causa videatur: sin ad oraculum, cuius mentionem ex Stephano Hermolaus Byzatius facit, Egyptiacum aliquid, hoc est, eruditius oleat. Tunc quidem Sybaritas perituros oraculum nunciauit, cum maior olim honor mortali cuiquam, quàm diis habitus esset: fortèque euenit vt seruus heri seuitiam subfugitans, ad aras deorum confugiens, nihil profecerit: vt verò ad patris herilis monumētum se recepit, veniam imploraret, atque ita oleum garo, pisculento quippe ac perinde profano, vt in piscibus habetur, pulmentario, commixtum: condonatum quippe crimen profanæ rei gratia, posthabita diuina.

*Epopei re
ligio.*

E L E M O S Y N A.

C P L V R I B V S verò locis olea in Diuinis literis virum probum indicat, qui misericordie, præcipuè fructibus abundet, de quo habetur in Psal. *Oliua fructifera est in domo Domini.* Contrà oleaster minimæ frugis hominem, vel idolatram ostendit. Paulus: *Si autem tu ex naturali excisus es oleastro.* Tum lucernas in tabernaculo testimonij à vespere vsque mane illucescere iubet Dominus, hoc est, iuge esse commiserationis opus. Nam Salomon, *Oleum, ait, de capite tuo non deficiat.* Coram Domino autè illa accendi debet, quia in abscondito fieri debet eleemosyna, & vni Deo tantum innotescere, vt ignara sinistra sit quid fecerit dextera. Quòd mundissimum esse vult candelabrum, ostendit opus hoc tam pium à colluicè ostentationis & hypocriteos abstersum esse debere. Aliter lucerna super candelabro mundissimo posita semper in conspectu Domini, candelabrum Euangelica est doctrina, in qua Christus virtutes, lucernæ instar, splendere præcipit, absurdum esse dicens sub modio eam occultari: oleum verò quod his lucernis infunditur, ipsa est eleemosyna: vnde ieiunium, virginitas, oratio, iustitia, & alia vitæ nostræ lumina irrigantur, & vt perpetua inextinguibilique flamma vigeant custodiuntur.

S V P P L I C A T I O.

I A M verò notum est illud, imbellem oliuam à Valerio Flacco quinto Argonauticā appellatum, de qua Statius non alia de causa dixit,

Ramumq. precantis oliua. atque alibi: Virtute laurus & supplicis arbor oliua.

Ramus enim oleæ laurive lana circumuolutus, manibus legatorum supplicatium gestari solitus erat: quo de more Probus Æmilius in Pausania. *Id postquam Lacedæmonij rescuerunt, legatos ad eos cum lana miserunt.* Maro quoque morem hunc tangit:

*Olea ramus cur à
legatis gestabatur.*

*Encl. li. 8.
optime*

Optime Graugeronum cui me fortuna precari,

Et vitia complos vultu prectendere ramos.

Quod quidem hieroglyphicum Scruuius ad imbecillitatem indicandam institutum putat : nam qui precantur, & supplicant, suam arguunt imbecillitatem. Ex lana verò velamentum id accipi solitum, quòd Oues alieno semper auxilio egeant. Hinc sacra illa *ixetia*, de quibus in Theseo Plutarchus. nā Theseus olea ramum scitis coronatum vouit Appollini, si Minorauro interfecto incolumis rediisset. Hinc *ἐχέφωια, πωυεφία, κωυεφία*.

M A N S V E T V D O.

Nam mor-
tū aut per-
cussū non
strepit, latē
diffunditur,
nō luctatur
cū igni, se-
rō succēssit,
emollit plu-
rimū ac
lenis, corpus
tepefacit, &
contra ul-
gores mu-
nit.

Deorum si-
mulachra
cur ex O-
lea.
Georg. lib. 2.

QUANTVM autem pertinet ad mansuetudinem, sunt qui illius ergò Deorum simulachra fa-
bricari ex olea contendunt, quasi benignitatem illam, qua superi sunt præcipuè præditi, ita ad
vnguem referre videantur. Hinc apud Herodotum Terpsichore, orta in Epidauriis sterilitate, consul-
tum ab eis oraculum respondit, Damia & Auxesia simulachra ex olea erigenda. Non immeritò ita-
que sacra olea stirps apud Milesios tunc sponte sua conflagrasse dicitur, cum illi inrer se omne crude-
litis & immanis generis truculenter exercuissent. Aiunt verò oleo contra furorem tantam
inesse vim, vt effusum in perturbatos vesanientis maris fluctus, tempestatem efficacissimè tranquil-
let. Hinc Ioannes Synax monachus : *Velut vter oleo repletus fluctum rabiem in serenitatis tranquillitatem*

Æ T E R N I T A S.

ALII, qui ligni naturam & soliditatem exploratam habebant, æternitatis ratione habita id fieri
crediderunt : ea siquidem materies æterna est, quam neque tempestas, neque caries, neque ve-
tustas labefactat. Eadem non in muro tantum obstrusa, sed & in substructionibus, & in terra obruta,
& in aqua defixa, collocata ve, sempiterno propemodū officio perseuerat incorrupta. Cumque Maro
dicat solum ignem inimicissimum olea, quo si comprehensa semel fuerit, non à stirpe valere, non ca-
sam reuerti posse, atque *ima similem reuirescere terra*, illud Athenis admiratione dignum olim euenit,
quòd eo tempore quo vrbs Medorum incendio conflagrauit, ea simul arsit olea, qua de lis illa inter
Palladem & Neptunum orta fingitur : sed eandem aiunt eodem die in duorum cubitorum mensurā
excreuisse : auctor Pausanias, à quo non nihil diuersus abiit Herodotus, Vrania. Atque hoc illud est,
quod libro de Legibus ait Tullius : *Nisi forte Athenæ tuæ sempiternam in arce oleam tenere potuerunt.*

G Y M N A S I V M.

CORPORIS autem exercitationes, & gymnasijs labores, per oleum significari passim inuenies,
quamquam non sum necius Anacharim Scytham oleum concitandæ infantiæ pharmacum ap-
pellasse, quòd Athletæ eo peruncti magis ac magis insanirent : putabat enim, aut putare se fingebat,
eam oleo inesse vim, vt eo qui delibutus esset, inde ad certandi furorem concitaretur. Sed hæc vt
Philosophus Anacharsis, qui tecto gauderet & umbra, quique olei vsum apud Scythas suos nullum
esse viderat. Contrà verò Epaminōdas permolestè tulisse fertur multum olei se intra corpus recepisse,
cum eius coquus impenfarum redderet rationem : *Maluisses enim, inquit, id extra consumpsisse*, nempe
ad exercitationes alludens. Idem apud Horatium significatum, vbi libro Carminum primo, Syba-
rim dicit amore perditum deliquescere : quærit enim cur is olium sanguine viperino cautius vitet. **F**
Et Artis Catulli galliambico ait :

Ego gymnasijs fui flos, ego eram decus olei.

Neque quidem ad corpus tantum, verum ad mentis etiam labores & exercitationes propter vigilias
& lucubrationes refertur : vnde dictum de studiosissimis nonnullis, plus olei quàm vini eos insum-
pisse. Et ad alicuius veteris & præclari viri lucernam aliquid elucubratum, cum eius imitationem
exprimere voluerint.

N I T O R E S.

QUO s verò *ληυδης* vel Marci nostri, vel alterius cuiuspiam celebrari videmus, inde nitores
quosdam, & inspersa lucubrationibus fulgura quædam intelligenda, quæ splendidiorē oratio-
nem reddant. Id à balinearum vfu sunt qui depromptum putent, quòd lecythi vsum eo potissimum
loco inferuiat, in quo oleum ad huiusmodi nitores & elegantias comparatum, infusum sit. Qui verò
ad lucubrationes & vigilias rem deducunt, eas aiunt meditationi maximè commodas, & ad excogi-
tandum propter silentium aptissimas. Epicharmi enim dictum est, si quid scitu dignum quæras, nocte
meditandum : *ἐν νυκτὶ ὅδ' ἀβελή τοῖς σοφοῖσι λήγει*.

V I C T O R I A.

AN verò ea de causa victoriæ hieroglyphicum per oleam indicari nonnulli prodiderunt, quòd
ex ea veteres trophæa constituere consuèrint, an quia victoribus ex oleastro corona plurimum
para

Meminit
Plin. lib. 15,
cap. 4.

Epaminon-
de iocus per
elegans.

Vt Aristoteli
phanis &
Cleanthis.
Nimirum
Ciceronili.
1. de Ora-
tore.

Epicharmi
dictum.

Sed & olea
coronis Ro-
mæ turne
equium,
Idib. Iulius,
& minoribus
trium-
phis ornantes
victoribus
m. Plin. li.
15 cap. 4.
Athenis
quoque, ibi-
dem.

A pararetur, in ambiguo est: est dubio procul enim Olympionica oleastro coronabantur, ut Aristoteles, oleæ specie, quæ quidē ea de causa *Φιλοσφαιου* appellatur: folia enim coronis huiusmodi dedicata, contrario quodam modo habent cum reliquis foliis: alia siquidem quod albicat interius claudunt, virori forinsecus patefacto: hæc verò intra se quod virile est insinuant, quod candidum habet foras spectandum exponunt. Aiunt verò Herculem Pæoneum, Epimedem, Iasiumq; & Idam fratres, ex Ida Cretensi in Elidem delatos, ibique Herculem, qui natu maximus erat, reliquis certamen fratribus proposuisse, victoriq; oleastro coronasse, quam plantam ipse ex Hyperboreis regionibus in Græciam delatus: cuius rei meminit Pausanias, Olympia. Et apud Pindarum cum legas ex oleastro lucum fuisse, quem victoribus dedicavit. Nam & Aristander & Alexandri Magni vates oleum victoriæ, sed laboriosæ, signum esse interpretatus est. Cum enim Rex ad Oxum flumen applicuisset in Sogdianos mouens, castris positus non procul ab eius tabernaculo gemini fontes repente exorti, alter aqua, alter oleo fluxere. Consultis vatibus, Aristander respondit, olei fontem, laborem quidē, sed & victoriam promittere: vnguntur enim athletæ, & olea victores coronantur. Vnde in antiquorum memoriis nonnunquam legas legatum oleum, ut Reate, T. Fundilius Gemilius vi. Augustalis H. S. xx. dedit, ut ex reddito eius summa, die natali suo m. Kal. Febr. præfentes vscerentur, & ob dedicationem statuas decurionibus & seuiris, & iuuenibus sportulas, & populo epulum, & oleum eadem die dedit: oleum nimirum ad gymnica certamina quæ funeralibus celebrari consueverunt. Quæ verò prætereundum Panathenæis, quæ in Palladis gratiam celebrabantur, olei vas plenum victoribus dari solitum, quod olium inuenerit Minerva: quamvis non desint, qui oleam inuentam à Mercurio tradant, non à Pallade. Sedenim cur oleæ ramus in Mercurij manu poneretur, superius exposuimus. Sanè quidem non ignoramus ministros triumphantium oleagineis coronis uti solitos in honorem Mineræ: quæ belli dea putabatur, & hinc illi Bellonæ nomen. Vnde illud apud Maronem, *Præses Tritonia belli*. Xerxem tamen fecellit insomnium, quo sibi visus est coronam oleagineam gestare, ex arbore, cuius ramis terra tota occuparetur, id quod eum maximè impulit, ut tanto belli apparatu in Græciam traiceret, ubi postmodum magna victus clade, turpissimam fugam arripuit.

*Aene. l. 11.
Xerxis somnium.*

P I N G V E D O .

S A C R A nostrorum literæ vbertatem interdum per hieroglyphicum oleæ acceperunt: nam eam pinguedinis & lætioris cuiusdam vbertatis signum esse ex eo perspicias quod libro Iudicum cum à sterilibus arboribus olea ad imperium accerferetur, respondit ea, nolle se pinguedinem suam derelinquere, quæ vsui & diis & hominibus haberetur. Apud Horatium, lecta de pinguis olivæ ramis arborum, habetur.

*Iudicum
cap. 9.*

*Hor. lib. 3.
Carm. Ode
11.*

H I L A R I T A S .

E T pro hilaritate oleum poni in iisdem Diuinis literis inuenias: ut Psal. xcxi. *Senectus mea in oleo pingui*: ubi interpretes per oleum hilaritatem exponunt, citantque ex paulo post sequenti Psalmo locum, *ut exhilaret faciem in oleo*. In iisdem Diuinis literis inuenitur cibus panis non fermentati, collyridomque oleo conspersum, & obunctorum oleo laganorum: per quæ, ut Hierosolymitanus Hefychius interpretatur, à Apostolorum doctrina, legis eloquium & mystica Prophetarum verba intelliguntur. Obuncti Prophetæ, quia res non ita liquidæ, neque tam opulenter explicuere. Conpersæ collyrides, quia passim doctrina Christi, legis vitur testimoniis: de Christo enim Moyses locutus est. Panes verò nulli non adiciuntur obsonio, plenissimæque hominem pascunt, magisque omnino nutriunt, veluti Apostolorum traditiones, quæ eadem & Christi documenta sunt, in omni vitæ tenore coloræque vsui veniunt, & opulentissimè sufficiunt.

*Mysticus
olei sensus.
Psal. 93.*

S P E S .

E S T & spei simulachrum olea, propter continuam viriditatem: nam nostro etiam tempore Virorem multi pro spe ponunt. Hinc similes nos esse oleæ BasiliscusUPER, quod grauidi refertique fructibus, nunquam spe denudamur, & quia a miserationis etiam indicium eam esse ostendimus, omni, ut idem inquit, tempore misericordiæ munus exercentes, fecunditatis ac vbertatis eius, quæ semper vberissima est, æmuli euademus. Quod verò prodictum est Iouem olea coronari solitum, id ea de causa factum Phurnutus putat, quod in ea viriditatis perennitatem & pinguedinem animaduertent: itaque Deum omnium bonorum autorem, fecundissima vtilissimæque omnium arbore insigniri placuit. Alij dicunt propter glaucedinem, quæ sit cælo propemodum similis: nam & id ad historiam additur, ut à Pallade, quæ Glaucopis dicitur, producta credatur, de qua quidem fabellâ ex Marco Varone recitare nō pigeat. Enata fortè in Athenarum arce oliua arbore, sed & aquarum scaturiginem ex emanante, Cecropem per id temporis Regem, animo ad hæc prodigia obnoxio, sanèquâ territū, & ne futurarum fore calamitatum hæc portenta forent prænuncia, sciscitatum à Pollinis oraculum missos certos homines, qui & ostenti causam perquirerent, & auerruncandæ deorum iræ, si quid illi minaretur ostento, rationem discerent. Legatis verò post sciscitationem respondisse Pythiam, iussisseque in

*Hinc genua
viræ apud
Horat. pro
iuuene ad-
huc spei ple-
no.*

terrim

*Quid lib. 6.
Metam.*

terim illis bono essent animo. neque enim ostentum id hominum malo aliquo factum, sed deorum duorum contentione certantium inter se, vter eorum Athenis imponendi nominis author esse debeat: per oleam enim Mineruam, per vndam Neptunum significari, & quæ sequuntur ad hoc pleraque alia, quæ de industria missa facio. Porro de deorum concilio, vt apud Ouidium est, plerique omnes tradidère, decreuisse eos, vt is imponendi nominis author esset, qui rem humano generi vtiliorem protulisset. Oliua quidem quantas habeat vtilitates nemo non nouit. Vnde verò quanto sit mortalibus vsui, loco suo declaratum à nobis est. Sed enim oleam ideò prælatam aiunt, pronunciantque pro Pallade, quia arbor ea pacis indicium haberetur. Pace in verò bonorum omnium opulentiam & vbertatem secum afferre, parentes nostri forsitan experimento cognouère. Nos Italia vniuersa per tot annos assiduo continentiq; bello afflicta, vix eius felicitatis famam, vt diceret Homerus audiuius.

FRUGALITAS.

*D. Laër. in
Diogene Cy
nico.*

*Minerua
cur detur
olea.*

QUAMVIS autem tanta sit læta pinguedine, est tamen & frugalitatis indicium oliua, de qua sæpe legas, eiusmodi baccas apud veteres parsimonix causa appositas, & à Platone lauto etiam conuiuio, deliciis contemptis, estimatas. Eundemque constat in conuiuio quodam oleis vescentem, irrisum à Diogene, qui dixerit, *Si sic prandisses, non ita cænares*: qui scilicet sentiret, non esse id frugalitatis, sed stomachi lauto prandio grauati. Quod verò pertinet ad Mineruam, quæ innupta, quæ virgo perhibetur, meritò ea sibi oleam asciscit, cum puritate pudicitiaque non minus olea quàm Minerva dilectetur. Græci enim, vt Rutilius Taurus ait, iubent oliuam, cum plantatur & legitur, à mundis pueris atque virginibus operandum, credo, inquit, recordari, arbori huic esse præsidem castitatem. Florentinus quoque lib. *De re rustica*, adeò puram esse oleam tradit, vt collectores etiam non nisi pueros amet, qui cum ad oliuationem accedunt, iurant se non aliunde quàm ab vxore sua venire: ita fieri vt anno insequenti vberiore prouentum exhibeant. Præcipue verò aiunt Anazarbi, quæ Ciliciæ est ciuitas, oleas esse fecundissimas, quoniam à castis tantummodò pueris colantur. Sed neque illud dissimulandum, tamenti ridiculum, quod apud aucthores Græcos, qui nihil non ausi sunt mandare literis, inuenias, amuletum præsentaneum ad capitis dolorem esse, si oleæ folio Mineruæ nomen, ΑΘΗΝΗ scilicet, inscribatur, ipsumque folium filo religetur ad caput in coronæ modum.

DE VITE.

FERT verò se post oleam Vitis, neque minoris ipsa vtilitatis, vt non immeritò multis & his insignibus atque præclaris sit hieroglyphicis decorata.

LÆTITIA.

*Iudic. c. 1. 9.
Artem. l. 1.
cap. 6.
Vinū lesi-
ficat cor ho-
minis, Da-
uid.*

QUORVM illud præcipuum, & omnium præconio celebratum, vt per eam lætitia intelligatur: id non Ægyptij tantum, verum & Philosophi & Poætæ Latini Græcique omnes eodem admiscere consensu. Sed vt plurima super hoc à Platone & ad Homero dicta dissimulem, nōne Diuinæ etiam literæ sententiam hanc eandem plerisque locis prosequuntur? cuiusmodi illud est, quod requisita vitis ad aliarum arborum imperium respondit, non posse se deferere vinum suum, quo Deus atque homines læti redderentur. Quare Socrates apud Xenophontem, Symposio, vinum ait non aliter mærori mederi, quàm mandragora hominibus: lætitiāque non aliter excitare, quàm oleum inspersum igni flammam adauget. Et coniectores, vel modici vini, hauustu in somniis a tentari viso, læti alicuius euenti signum arbitrantur. Apud Philostratum vinitor sub vite confidendum Phænici suadet, quòd ex ea aspirare soleat lætitia. Epigrammaticus Poëta quidam non inelegans nec infacetus, acerbe in eum inuehitur qui racemum immaturum aspernatus humi abiecerat, & insuper pedibus conculcauerat: non immeritò quidem indignatus, propter eā quòd primo eo gustu deceptus, vitem omnem male acceperit, & in præciso racemo succrescentem lætitiā extinxerit. Ita enim dicit:

Τὶς ποτ' ἀκηδέτας οἰοντοῦσθαι ὁμῶς φακα βάκχης
 Ἀνθρ', ἀμπελίνῳ κλημαῖ· ἔξ' ἑτέρου,
 Χειλεῶδ' εὐφραίας ἀπόμην βάλεν ὡς ἀν' ὀδύτας
 εἴη νοστομῶσις ἡμῶδ' αἰς σκύβαλον,
 εἴη οἱ δ' αὖτ' ὁ ἀναρσι· οἷα λυκῆργον,
 ὅτι μιν αὐτομῶσαν εἰσεσεν Ὀφροσύνην.
 Τῷ δ' ἔ' ἂν ταχὺ τις ἀλά σ' αἰμαῖ· ἡ πρὸς αἰσθας
 ἤλυθεν, ἡ γοερῶς κίθε· ἔχ' ἐ λυσιν.

cuius hæc propemodum est sententia:

*Quæ feritas? quisquis dona immatura Lyæi
 Ante diem è vitis palmitè sustulerat,
 Labræque perfrictus vecors abiecit, vt esset
 In pedibus triua vile putamen humo,*

A Huic pater inflauit Leneus digna Lycurgo,
Quando ita nascentem sustulit Euphrosynem.
Namque aliquis vino hoc hilaris cantasset, amasset,
Aut poterat curas dememinisse graues.

Nos verò adolecentes iocati contrà ita respondimus:

Κένθ' ἀεὶ δ' ὅσας κ' οἶνοπαρὸν ὄμφακα μισῶν.
Ὅς βάλε τὸ σκύβαλον ἡμῖν ἀεὶ χαμᾶδις,
Κλήματα τ' ἐξέταμν' καὶ ὅλας βλαστὰς τοῦ ῥιζῆς,
Ὅς πῶ αὐτοῖσιν ἐσέθεν ἀφροσύνην.
Τῷ ᾧ τις οἶνοπαρὸς διέπαιμαίῃ, ἡ πέος ἄρῃα,
Ἡ λυθ' ἂν ἢ γ' αὐτὸ τὰ χαλὰ λελήθε πέπον.

quorum sensum ita Latine reddemus:

Macte animis quisquis vinum hoc immitte perosus,
Alisit putri vile putamen humo,
Ramisq; & plantam totam ab radice recidit,
Atque ita gliscentem sustulit Aphrosynem.
Namque aliquis poto hoc vino grauis isset ad arma,
Aut decoris poterat dememinisse sui.

Sed vt lœtitiæ huic modum imponamus, Salomon ait: *Exaltatio anime & cordis, vinum moderatè sumptum*: ad iucunditatem enim creatum est, non ad ebrietatem, quæ te vita defraudet.

B A C E R B I T A S.

A T non in omni vua suauitas, neque quidem in vlla, nisi maturuerit, nisi aëris clementia, locique & situs opportunitate adiuta fuerit. Nam vuz pleraque neque tempore, neque loco suo decerpæ, amaritudinem potiùs quàm suauitatem vllam præ se ferunt: quare suum est omphacio significatum, vt scilicet insuaue, acerbum, & intolerabile aliquod damnum per immaturam vnam indicetur. Hinc illud in sacris literis: *Patres nostri comederunt vnam acerbam, & dentes nostri obstupuerunt*. quam sententiam diuinitus Cicero mihi videtur explicauisse, vbi ad Brutum scribit: *Nec vero me fugit quàm sit acerbum parentum scelera filiorum penis luit*. Sed hoc præclarè legibus comparatum est, vt charitas liberorum amiores parentes Reipublice redderet: & quæ mox de Lepidi crudelitate in liberos subsequitur, quæ omnia in parentis scelus aggeruntur.

Jerem. 31.
Ezech. 18.

H I L A R I T A S.

E A D E M ratione qua lœtitiâ significat vitis, publicam etiam hilaritatem ostendere videtur: quare apud Maronem Troiani longa nauigatione & sæuissima mox tempestate fatigati, Dei Bacchi lœtitiâ exhalantur, atque alio etiam loco, adesse eisdem lœtitiæ datorem Bacchum votis precari videmus. Tum apud Horatium, si qua celebratur hilaritas, vel ipsa pauimenta vino natant. Tristi verò & perturbato homini Plautus propinandum monet, qui bilem diluat Cui simile id quod apud Ciceronem 111. Tuscul. habetur: *Huic calix mulsus impingendus est, vt plorare desinat*. Quin & ipsa Musica, quæ tota ad hilaritatem comparata est, non alio magis stimulo concitatur quàm suauis vini gustu. Hinc

C apud Ouidium legas:

---Necnon & carmina vino
Ingenium faciente canunt.

quod ex Tibulli synecpda dictum. Ille enim cùm Osirim vitifatorem laudaret, ita de vino cecinit:

Ille liquor docuit voces inflectere cantu,
Mouit & ad certos nescia membra modos.

Hinc Æschylus quasi nimium oblaſciuiens, dictus est tragœdias suas potando scriptitasse, de quo Plutarchus in Symposiacis. Contrà reprehensus est Gorgias, qui tragœdiam suam Marti dedicauit, cùm Baccho potiùs tribuenda fuerit: nam ea de causa dictum, *ὅτι ἐστὶ δὴν ὁ θεὸς πίνῃ, nullam quippe adesse hilaritatem ei qui aquam bibat*. Quam sententiam sibi desumpsit Horatius eo Epistolarum loco, vbi festiue admodum bibacitatem hanc eludit ad Mœcœnatem:

Prisco si credas Mœcenas doctæ Cratino,
Nulla placere diu, neque viuere carmina possunt,
Quæ scribuntur aque potioribus.

Mox & illa per iocum acriter demorſa:

Ennius ipse pater nunquam nisi potus ad arma
Proſilijt dicenda, forum putealque Libonis
Mandabo sicco, adimam cantare seueris.

Agnouit & hoc Anacharſis Scythæ, quamuis super vino seuerè nimis iudicaret: quippe qui cùm in conuiuium quodam vibratoris quosdam cantilenam admodum variam crispata voce cum sibilo simul emodulantes auscultaret, interrogatus an in Scythia tales essent modulatores, respondit illicò,

Adis lœtitiâ Bacchus
dator, & bona luno.
Ænei li. 1.
Lib. 1. Carminum, Ode 37.
Stimulus Musica.
Erant & festa vina-
lia.
Plin. lib. 18. ca. 29.

Epistola 19.

Ibidem.

Anachar-
ſis super vi-
no iudiciũ.

Neque quidem vitis : vt pote qui innuere vellet, non aliam esse causam emodulationis eiusmodi, quàm Depotum vinum, atque hinc dixerim, *Nemo cantat sobrius*. De his queritur Dauides Psal. L x v i i i. *Vini potiores contra se canere*. Anacharsis dictum ab Aristotele commemoratur eo loco *αειδισκῶν*, vbi argumentorum quædam genera à causa defumi solere ostendit. Idem Anacharsis tres in vnaquaque vite racemos inueniri dicebat, qui diuersa inter se vi pollerent : primum enim voluptatem asserere, ebrietatem alterum, tertium molestiam. Sed vt cumque Scytharum suorum sobrietatem prætendat

*D. Lærtius
in eius vita.*

*Sententia
Platonis super
vinum ab
Socrazia.*

*Val. Max.
lib. 1.
ca. de Instit.
antiquis.
Val. Max.
lib. 2. ibid.*

Anacharsis, Cleomenem tamen Spartanorum Regem apud Scyrhas, vt alibi diximus, vino versum in infaniam accepimus, quòd scilicet cum eis meri potationibus contendere voluisset. Merito autem Plato, vbi secundo de Legum ferendarum ratione disserit, optimum futurum existimat, si Carthaginensium more miles in castris nunquam vinum guster, sed toto expeditionis tempore aquam biberit. Seruis ne vinum vquam concedatur. Magistratus, quandiu munere funguntur, abstemij sint. Praefides & iudices, eo tempore quo negotia causarum tractantur, vinum penitus non attingant. Et qui magnis de Reip. rebus consilio adhibentur, remque publicam administrant, aquam omnino bibant, quam sententiam Philosophus ille summus ex x x x i. Prouerbiorum Salomonis capite sibi defumpfit. Sanè Romanorum in hoc quoque prudentiam, qui sobrietatem in imbecillo feminarum genere accuratissimè custodirent, multi commendauere. Sed Tertullianus egregiè, qui mulieres Romanas ait olim vsque adeò vino abstinere ciuitatis eius instituto iussas, vt matronam ob regnatos cellæ, vinarie loculos sui inedia necarint. Sub Romulo verò quæ vinum attingat, impunè à Mecenio marito trucidata sit : idcirco & oscula propinquis offerre necessitas erat, vt spiritu indicaretur, exploratumque inde esset, an temetum olerent.

LIBERTAS.

E

*Et apud E-
lenbe as
vbi Baco-
tie, Elen-
therius, id
est, liber di-
ctus.
Epistole 5.
ad Torqua-
tum.*

*Dionysius
cur Lixas
dictus.*

QUOD verò & libertatis indicium sit vitis, ipsa Bacchi nuncupatio, quæ apud Græcos Lixas æst, apud Latinos Liber, argumento esse potest. Tum apud Platonem inuenias, explorandis adolescentium ingenijs conuiuia nonnunquam indulta, quò illi ad pocula se benignius inuitarent, eoque tormento coacti, ab intimis se præcordijs expectorarent, vt pote qui nihil tunc simularent, sed cupiditates omnes suas, studiaque omnia propalarent. Vnde sapienter Horatius:

Quid non ebrietas designat? aperta recludat.

& quæ sequuntur Idem ibidem.

Fæcundi calices quem non fecere disertum?

Contracta quem non in paupertate solutum?

Merito itaque apud Spartanos Dionysius cognomento Lixas dicitur idiomate Dorico, quod penatum significat: vinum siquidem mentem, non secus ac alæ corpus, attollit, & modò huc, modò illic volitare facit perquam agilitè: cuius rei meminit Pausanias tertio. Facit ad hanc libertatis significationem quod ab Heliogabalo profectum est, vt vindemiarum festiui liceret vnicuique multa in dominos iocosa arque scurrilia, petulantissima quædam licentia ipsius audientibus dominis iactare, quem morem adhuc in agro Neapolitano vigere passim vidi, cum eo fortè tempore ad vindendam eius honoratissimæ ciuitatis Academiam illò me contulissem. Et quoniam vinum in lætitiæ libertatisque significatum abiit, liber ex Moscos historia quod ad rem facit exemplum recitare. Cùm Pharaonis pincerna, qui eodem custodiebatur loco, quo & Iosippus ob custoditam innocentiam, vt nocentissimus detinebatur, per quietem existimasset se triplicem videri palmitem tennis præditum racemis, qui cùm tempestiue maturuissent, essentque à se refecti & expressi, subito Regi mustum propinasset: ex quo Iosippus bono eum esse animo iussit, futurum sanè vt triduo liberatus eo situ, quo intabescerat, in pristinam dignitatem restitueretur: atque ita vt à Iosippo prædictum fuerat, tertio post die liberatus, & honori suo redditus, coniectorem haudquaquam vana nunciasset comperit.

F

*Asclepi-
des tantum
tribuit vi-
no, vt eius
vilitatem
agnari vix
deorū pot-
tia diceret,
Plin. lib. 23.
cap. 1.
Sophocles in
Electra, ci-
tra laborem
nihil beni-
est.
Vitis imbe-
cillitas.*

FELICITAS.

Eivs enim scientiæ periti scribunt, vbi significata vitis examinatur, vnam in somniis visam, etiam extra tempus, felicis esse presagij. Cuiusmodi etiam vitis fuit, quæ visa est Astyagi per quietem nocturnam de Mandanes gnate suæ genitalibus oboriri, vniuersamque Asiam palmitibus inumbrare: quod de Cyro nepote eius euentu adeò felici postmodum comprobatum est: terrarum enim latitudinè id significabat, quæ Cyri esset imperio subiuganda. Rheæ siquidem vitis sacra est, & eiusmodi deæ de vite fieri simulachrum tradit Euphorion. Fuit autem hoc attestatum ostentum, ad alterum, quo prius imaginatus fuerat Astyages idem videre se micturientem filiam, quæ Regiam urbem cum vniuersa Asia inundaret. Et quamuis Rex quid vtrunque sibi velleret à Magis edoctus, contra filiam & infantem natum multa esset machinatus, fatalem tamen necessitatem euincere non potuit. Euerfo enim Medorum regno, Persicòque constituto, Cyrus mirum in modum creuit.

L A B O R.

NEO VÆ tamen ita felix tranquillumque est hieroglyphicum vitis, vt non & laboris plurimi sit etiam argumentum: siquidem arborum nulla maiori indiget cura. Vsque adeò imbecilla est, vt nisi

A vt nisi humana diligentia excolatur, pergulis sustentetur, vel arboribus maritetur, falce comprimitur, ac annis singulis præcidatur, multo denique labore custodiatur: breui admodum tempore vel pereat, vel in labriscam degeneret. Quare non imperitè dixit Hesiodus, siue is Apollonius siue, qui scutum Hercules doctissimis carminibus celebravit:

Οἷα δῖνοσ' ὅν' δὴν ἀνδράσι χάσμα, καὶ ἄλβ'.

Vt & letitiam & laborem simul hominibus à Baccho datos affirmaret. Neque sum nescius, τὸ ἄλβ' ad animi etiam anxietatem atque mortificationem referri posse: siquidem compertum est eos, qui meraco plurimum vtuntur, melancholicos fieri, atque inde tristiori esse corde: tum obliuiosos, vt Florentinus in re rustica ait, in primis fieri, vt ea taceam quæ per ebrietatis furorem infanda pleraque perpetrantur: quorum omnium memor Maro noster, ne vinum plus æquo laudaret, ita cecinit:

Geor. lib. 2.

*Bacchus & ad culpam causas dedit ille furentes
Centaurus letho dormit, Rhetumque Pholunque,
Et magno Hyleum Lapithis cratere minantem.*

Habet & illud incommodi, quod linguam vinum præpedire solet, eaque de causa Mercurio, non vino, sed lacte supplicabatur, ad ipsam etiam eloquentiæ dulcedinem indicandam, idque Romæ vico etiam Sobrio nuncupato fieri solitum.

TITILLATIO.

B ET quod aiunt sine Cerere & Baccho Venerem frigere, adducit in memoriam, Lampfacum ea de causa falaci Deo sacrum olim dictitatum, quod optima generosissimæque vina proferebat: ludibrium enim illud Veneris & Bacchi filium fuisse antiquitas fabulatur. Citat Stephanus Demosthenem, qui rei istiusmodi causam memoriæ prodiderit. Cum itaque vinum præcipuum sit nequitiae fomentum, meritò signum Virginis vitem auersatur: cauendum enim, vt Orpheus monet, ne Luna signum Virginis præcurrente vitem seramus: eam enim Virgo odio prosequitur. Atque ne vllus inquam sit fabulis modus, alij dicunt propter Icarium patrem, qui ab ebris colonis fuerit interfectus.

SANGVIS.

F VIT & sanguinis signum oblatum in sacris vinum, atque eo nonnunquam cognomento nuncupatum: quare quod apud Maronem,
*Vidit Thuricremis cum dona imponeret aris,
Horrendum dictu, latice nigrescere sacros,
Fusque in obsecrum se vertere vina cruento.*

non tantum ostenti loco positum, sed antiquum videtur significatum attigisse, quod & pro vino sanguis, & pro sanguine vinum acciperetur. Nam à Mose secundo Deuteronomij cantico: *Et sanguinem vna biberet meracissimum*, & à Psalmographo dictum, *Sanguinem vna biberunt*. Sanè quidem Ægyptij sacerdotes vino pertinacissimè abstinebant, & antiquissimi eorum reges: nam & illi tunc non nisi sacerdotes erant, vt tradit Hecataeus. In Deorum tamen caeremoniis vino utebantur, eoque libabant, vt idem author scribit, non gratam suidentem rem celestibus oblaturi, sed eorum sanguinem, qui

C contra Deos pugnaissent propinaturi, indeque sibi numina conciliari arbitrabantur: persuasum enim habebant Ægyptij, vitem ex fuso in terram gigantum sanguine pullulasse, vnde & amentia, & furor inesset vino. Quamquam posteriores Reges, Plaminctico in primis auctore, vinum, sed certa mensura, mensis adhibuere. Ponit verò & Hesiodus mensuram qua sit ad salubritatem bibendum:

Τρεῖς δὲ ὕδαλ' ἀποχέειν, τὸ δὲ τέταρτον ἱερὸν οἶνον.

Tres miscebis aque partes, sit quarta Lyæi.

Et venustum admodum est Epigramma Melcagri, quo à Meraco salubriter exiteremur.

οἱ νύμφαι τ' βακχον ὄν' ἐκ πυρὸς ἡλ' αὐτ' οὐκ ἔσθ'.

Niſſam ὑπὲρ τέφρης ἀπὸ καλὸν ὀίδρον.

Τ' ἐνεκα τῶν νυμφαῖς βρομαί' φίλος, ἥνδε νῦν ἔργης

Μισγυεῖς, δ' ἐν πυρὶ ἐπὶ καυοίδρον.

Ardentem ex vitro Semeles laudare Lyæum

Naiades, extincto fulminis igne sacri.

Cum Nymphis itaque est tractabilis, at sine Nymphis

Cudenti rursus fulmine corripitur.

Hæc autem miscendi meri admonitio, adducit in memoriâ mihi locum in Diuinis literis, quem nefas est præterire: Calix Domini vini meri, plenus mixto. Calix Domini mixto plenus, idem est, vt sentit Eucherius, ac si diceretur, misericordia & iudicium. Inclinator verò ex hoc in hoc, cum de misericordia in iudicium diuina seueritate transitor. Fax autem nō exinanitur, quia adhuc vltimum iudicij referuatur: ea siquidem erit vindemia, quæ ipsi in Diuinis literis hieroglyphice ponitur, significatque rerum finem, quam Theologi, seculi consummationem vocant aliquando depopulationem,

Psal. 74.

Vindemia hieroglyphica.

vt Psalmo: *Vindemiant eam omnes qui transgrediuntur viam*. Pro fine verò rerum Ioël: *Mittite falces, & vindemiate vineam terræ, quia mature sunt vine eius*. Et ne hoc imprudentibus excidat, vindemiæ ipsius instrumentum torcular, nomen in sacris literis hieroglyphicum, per quod scilicet tum alia quadam, tum præcipuè tempora ærumnosa, pressuræ, vexationesque significantur: quam in sententiam totus fere Psalmus euagatur, cuius inscriptio est, *In finem pro torcularibus*.

F E R A C I T A S.

*Eucarpia
fertilitas.*

Ioann. c. 15.

NON ineptè verò quispiam feracitatem hieroglyphicè significaturus, vitem cum racemis pinxerit, inter enim fecundiores plantas principatum obtinere vitem nemini dubium, si arbusculæ vniuscuiusque ratione habita, vini copiam expenderit. Addam etiam, eam alicubi esse racemorum magnitudinem, vt racemi singuli singulos expleant currus, cuiusmodi fertilitas est Eucarpia minoris Phrygiæ vrbe. Quinetiam currum medium ibi diffractum defecisse vnicui racemi pondere Metrophanes tradit. Ita rectè Plinius, nullum apud Græcos mendacium esse dicit, quod teste careat: vt cumque tamen, hæc & alia super huiusmodi vrbe à Stephano memorantur in iis, quæ deflorauit Her-molaus Byzantius.

P I O R V M C O N V E N T V S.

*Vitis mysti-
cis sensu.*

*Non sacri-
ficabis Di-
is ex vite
scitione non
passa.*

*Palmites
cur nos ap-
pellat. I E-
SVS.*

SED vt de vite simpliciter sermo sit, debere nos, ait Basilius, rationem eius contemplari, qua Dominus sese vitem, & Patrem agricolam esse, vinitoremque dixit, nosque singulos in piorum conuentu per fidem faros, Palmites appellauit: hinc nos ad vberissimi fructus feracitatem inuitat, ne vt inutiles atque superflui ludibrio simus, & à fecundorum palmitum consortio recisi amputatique igni destinemur. Assertor verò nolter nusquam cessat animas nostras vitibus comparare. Vineæ namque facta est dilectio, dicit, in cornu, in loco pingui: & vineam seui, sepramque circumposui. Animas humanas planè vineas dicit, quas circumdedit septo, tum ea securitate atque tutela, quæ resultat ex præceptis, tum ipsa gemmarum custodia. Dictum est enim: *Versabitur Angelus Domini in circuitu metuentium eum*. Deinde quasi valla nobis defixit positos in Ecclesia primum Apostolos, mox Prophetas, mox Doctores alios: inde animum nostrum, ne deiectus despectusque humi reperer, & prætereuntem pedibus cõculcaretur, maiorum nostrorum exemplis, qui per summam innocentiam & probitatem clari & illustres habentur, in altum erexit, eorumque vestigia sequi iussit, qui per virtutem & integritatem ad summum euasere. Ad hæc vitem Ambrosius plebem Ecclesiæ significare contendit, quæ veluti quadam fidei radice plantatur, propaginæque humilitatis reprimatur: vbi verò circumfossa fuerit, religatur, erigaturque, ne reflectatur in terram. E farmentis alia reciduntur, propagantur alia. Reciduntur quidem ea quæ inani sylua luxuriant, de quibus Pythagoras symbolicè dixit, *μη ἀνδρῶν θεοῖς ἐξ ἀμπελων ἀτρήτων*, pura purgataque omnia esse volens quæ Diis offerantur. Ea verò propagantur, quæ bonus agricola fructifera iudicari. Adminiculorum verò ordines iugationisque concinnitas, verè atque manifestè docent æqualitatem in Ecclesia seruari debere: vt se se nemo, quantumlibet diues & honoratus, extollar, nemo pauper animum despondeat, seque despectum atque contemptum esse vereatur: ignobilis nemo desperet, verum æqua sit omnium conditio, pariterque omnium mens ad superiora sustollatur, suamque in cælis futuram consuetudinem atque commercia sibi proponat. Ne verò illis ingruentium tempestatum procellis vexari, locove deturbari denique possit, clauiculis quasi charitatis amplexibus proximis quosque complectitur, & in eorum coniunctione requiescit. Appellat nos I E S V S vitis suæ palmites, propterea quod inquit Origenes, palmes arbore connectitur, & clauiculis tanquam manibus stricta confirmatur à lapsu, quo freta adminiculo ventos turbineque contemnat. Futurorum id bonorum indicat spem: quia fideles quique non solum in iis, quæ gerunt, sed etiam in iis quæ sperant & credunt, perfectum salutis statum expectant: quapropter quasi ad quandam patientiæ ardorem se iuncti atque confirmari, naturalium moruum procellas, cupiditatumque turbines insulsiusque perferunt atque contemnunt. Hæc & huiusmodi pleraque commentationibus in hieroglyphica nostris libenter inseruimus, quod mihi sint equiores ij, qui studium in hac re meum acriter incessunt, quorsum id tendat ignari, cum viderint similitudinariam hanc loquendi figuram non tantum ab Ægyptiis, quos immerito contra Dei præceptum abominantur, inuentam, verum etiam ab antiqua & noua lege receptam: quinetiam ab ipso nostræ institutionis conditore CHRISTO I E S V frequentissimè in vsum deductam: nihil enim aliud est hieroglyphicè loqui, quam diuinarum humanarumque rerum naturam. Addenda verò huc fuerant ea quoque de Iuda Israelis dicta: *Lauabit in vino stolam suam, & in sanguine vine amictum suum*, sed quoniam hæc copiose sunt à sacrorum interpretibus discussa, præsertimque ab Adamantio, ad vltimam eius homiliam in Genesim, vnumquemque pietatis studiosum accedere cohortamur.

NCHOAVIT, honoratissime Domine, oliua apparatus nostrum, accessit vua, quæ plurimum fortè attulit saturitatis, pro bellariis addere ficus libuit, vt si quid amaritudinis in oliua fuit, si acerbior vua, quòd nostri quippe Belluensis celi rigore eam plerumq; maturescere non finit, errorem omnem missus tertij suauitas emendet.

D V L C E D O.

DE ficu sanè quicquam, quod magnam mihi affert admirationem, apud Horum Ægyptium, Caprifico excepto, non inuenimus: paucissima enim admodum eius authoris fragmenta temporis inuiriui euicerunt. Apud authores alios inter arbores primas celebratam passim comperimus: atque illud præcipuum eius est hieroglyphicum, vt per eam dulcedo intelligatur, eaque tam in grata hominum consuetudine, ac morum suauitate, quàm in cæteris rebus, quæ iucundæ amabilèsq; sunt, ac voluptatis plenæ. Hinc illud apud Theocritum de suauiter canente, *καὶ ἀπ' αἰγίλων ἰχθῶν τε γαργίς, ἔμειδ' ὅς τις σὺν τῷ σὺν καὶ ἄλλοις ἀνθρώποις*. *Si quis domi recondat auri plurimum, Ficusque paucas, comparatque seruulos Duosue tresve, iudicabit illico*. *Auro domi prestare ficum plurimo.*

Hinc illud Aristophanis in *De-istes* σὺν καὶ αἰγίλων ἰχθῶν τε γαργίς, ficum cupit, pro delicato vitu usurpatur.

Εἰς κατέρεθ' ἡ χρυσὸν ἐν δόμοις πολλόν, καὶ σὺν καὶ αἰγίλων ἰχθῶν τε γαργίς, ἔμειδ' ὅς τις σὺν καὶ ἄλλοις ἀνθρώποις. *Si quis domi recondat auri plurimum, Ficusque paucas, comparatque seruulos Duosue tresve, iudicabit illico*. *Auro domi prestare ficum plurimo.*

Sanè φιλοσύκας nonnulli appellant purioris mansuetiorisque vitæ duces. Harum verò commendationem auget summopere Artaxerxis cognomento Mnemonis testimonium, qui iunioris Cyri frater fuisse fertur: cum aliquando arrepta fuga comæatūque direpto, coactus esset ficus & hordeaceum panem escitare, indoluisset fertur, ob regalem affluentiam apparitorèsq; lautitias tantæ se voluptatis expertere tandiu fuisse. Quid verò quòd ruta sua satis insignis amaritudine, si iuxta ficum feraciter mitior euadit? Meritò itaque ficus apud Israëlitos iudices nequaquam velle se ait dulcedinem suam derelinquere, vt reliquis arboribus, quibus in imperium adficebatur, dominaretur. Vt verò alibi legimus in iisdem Diuinis libris, iustos & sanctos homines sub ficu requiescere perhibent, hoc est, tranquillam atque suauem vitam agere. In veterum etiam numis suauitatis istiusmodi significationem obseruare. Nam in quodam, ficus est inter duos tumulos sita: vnus tumuli inscriptio est, ΑΜΒΡΟΣΙΑ. Alterius ita detrita literæ sunt, vt legere non potuerim: puto tamen ex nota N literæ, quæ vix dimidia discernitur, ΝΕΚΤΑΡ esse debere: quasi ficus vtriusque vicem gerat. Sanè coniectores inspectam in somniis ficum, albam præcipuè, atque suo tempore, bonorum multorum præstadium habent.

Idque forsã propter famis condimentum, vt Darius ab Alexandro fufus haussit, aque turbide suauissimum dixit. *Iudic. ca. 9. Artem. lib. 1. ca. 71.*

C

S V A V I T A S S V B L A T A.

NEQUE caruit omnibus ficus, quæ sublatam suauitatem extirpata significaret, eo præsertim tempore quo publica ciuium Ro. suauitas & dulce commercium: extincto Alexandro Seucro, adempta est. Paulò enim antè quàm is satis concederet, arbores fici tres, quibus tentoria Imperatoria adnexa erant, quæq; ficus eas ferebant quibus Alexandrinarum nomen est, subito ante illius tentorium prociderunt. Idem in Caprifico portentum in Messenios accidisse memoriæ proditum est. Nam cum illi syluestrem ficum *τέλαχον* appellarent, quos nos imitati sumus Caprificum appellantes oraculum super excidio suo huiusmodi habuerunt:

Ἐπεὶ τέλαχον πινησι νέδης ἐλικοῦ ῥοσσὸν ὕδαρ, οὐκ ἐπ' μεσσηνίῃ ῥύομαι, ὅθεν δὲ τὸν ὄλεθρον. *Namque Nedes simul acurnas Caper hausserit vndas. Tunc Messens vale, tibi enim grauis exitus inflat.*

Accidit verò vt Caprificus in Nedes fluuij ripa nata, ramos eò vsque declinarit, vt aquis profluentibus rami allueretur: quod cum Theolcus vates animaduertisset, instare dixit Messeniorum exitium, vt oraculo Pythio prædictum fuerat. Rem tangit Pausanias quarto. Sed cur ficum Idumæam dicere contamur, ad quam Assertor noster à Bethania rediens, fructum ex ea capturus accessit: famescibat enim: verum cum fructum in ea nullum inuenisset, arborem deuouit, ne vllò vnquam tempore fructum ferret. Sane mystice factum hoc, vt tam multa alia: nimirumq; ficus hæc populus Iudaicus erat, ad quem famelicus Dominus venit, in quo cum nihil præter quandam speciem vitalem sine vllò profectu comperisset, eum in æternam perfidiam exceratus est. Fructum enim ipse dè synagoga quaesierat, quem nullum inuenit: quia ea, vt inquit Gregor. solia legis habuit, sed fructum operis non habebat.

Mat. ca. 11. Mat. ca. 21. Ficus Idumæa. Nam ἐκ τῆς καρπὸς τὸ δὲ δὲ τὸν ὄλεθρον, ὅθεν δὲ τὸν ὄλεθρον, ὅθεν δὲ τὸν ὄλεθρον, ὅθεν δὲ τὸν ὄλεθρον.

de qua dictum ait Euthy. ab Abacunte, sicum fructum non allaturam Quod verò per tres annos fructuà quæsitus fuerit hic fructus: Eucherius tria vult tempora intelligi, ante legem, sub lege, & gratiæ tempore quibus Iudæi ipsi fuerint semper à Domini præceptionibus alieni, & nullum boni operis fructum protulerint. Eodem facit quod ait Domitius Nathanaël: *Cum esses sub ficu, vidite*: quippe cum in originali labe Iudæorum ritu confisteres, adieci animum ut te redimerem.

F A T V I T A S.

Zachai fycomo 111.

ET fycomorus aliquid habet hieroglyphicum, quam Zachæus inscendit: nam arbor ea cum sit ficus fatua, indicat eos, qui, ut Eucherius refert: mundi sapientiam humiliter sectati, eligunt mox Dei sapientiam subtiliter aspicere. Prudentem enim ait is, fycomorum ascendimus, si providè eam quæ diuinitus præcipitur, laudabilem & sapientem fatuitatem tenuerimus. Quid enim inter mortales insipientius, quàm amissa non quærere, possessa largiri, rapientibus relaxare, nullam pro acceptis iniuriis iniuriam reddere, sed iuxta præceptum Dominicum, in omnibus præstare patientiam?

C O N T E M P T I B I L I S.

Serm. libr. 1. S. 11. 7.

CÆTERVM quod ad opéra ex ficu facta pertinet, Græci ficulnum pro imbecillo & contemnendo ponunt, quo significato Sermonibus apud Horatium:

Olim truncus eram ficulnus, inutile lignum:

ovum vau.

hoc est, minimi pretij, minimique usus, de quo scilicet faber merito ambigeret, faceretne scamnum an simulachrum pudendum, Deum omnino despiciatissimum: nam fici materia paucissimis est, & is admodum exiguis fabricis idonea. Eoque spectat proverbium de Mandronis naui, quæ ficulnea fuerit: cum is notatur, qui tenuissima olim re, angustoque patrimonio despiciabilis, ad amplissimos honores emergerit, nihilo tamen venerabilior habitus ob insolentiam importunamque superbiam, qua sese imperantius effert. Nam Mandrio, ut plerique alij, à remis ad imperium venit, neque ob id tamen ullam assecutus est auctoritatem. Ita denique veteres per fici nomen nullius frugis hominem, imbecillum & abiectum significabant: nam & Græci olim hanc *ἀρδα σύκων*, dixere, ut apud Theocritum Ergatinis, & apud Aristophanem sæpius inuenias. Et nunc quoque vulgus stupidos & ineptos, ficones appellat.

Aristop. in Pl. 10. 3. ov ovuvov. Deū ficulneum, & tūd ovuvov, aliqñ ficulneum, sub, vrum, & in Ficus, & hoc ovuvov, lignum ficulneum. Ficus enim folia ei sacra propter Sycein in ficu versam.

B A C C H V S S Y C I T E S.

LACEDÆMONII ficum à Baccho inuentam opinantur, eaque de causa cum Sycitem nomine, ut Solibus tradit, coluere. Apud Naxios simulachra eius nunc ex vite, nunc ex ficu fieri solita sunt. Misichius à nonnullis appellatus Bacchus, quod Milica pro Ficus nonnunquam accipiuntur. Et Dionysiis præter vini amphoram, & vitem, quæ præferrebat, & præter hircam qui trahebatur, cophinum etiam gestare mos erat, in quo caricæ forent: author in Moraliis Plutarchus.

P R O G R E S S I O.

VT verò ad folium reuertamur, quod Thrion appellatur, progressionis olim signum fuit. Veteres aliquod profecturi ficulna folia suspendebant progressionis caeremonia, atque ita sibi auspicatum iter fore augurabantur. Ea autem de causa Thrion dicitur huius arboris folium, ut interpretes Theocritiani volunt, quòd in tres partes diuisum est, visendo inter utrasque partes interuallo scribique & trion tenui, & thrion aspirata, atque etiam thriambon, quin & *θριάμβον* dicunt huiusmodi folia colligere, & in aliquem usum parare.

S E P T E N T R I O.

Thrion in Serapidis Ofiridisque sacris.

PARABATUR autem Thrion religiosè admodum Serapidis Ofiridisque sacris, gestamen scilicet foliaceum, quod capiti superponeretur gestandis hydriis aut calathis commodum, eratque illi suum etiam significatum: siquidem & Regem, & Septentrionalem regionum, polum quippe Arcticum, per intortile gestamen huiusmodi intelligebant. Regem, quia polus cælorum omnium rotatum regere videtur: & circulus ille foliaceus in geruli capite orbiculus: Arcticum exscribit, ab axis illius qui præ oculis est similitudine.

G E N I T A L E.

QVINETIAM præter motum, cuius primarias partes illi tribuebant, rerum etiam omnium semina inde demitti plerique veterum magno ex argumento arbitrati sunt: inde enim actionis esse principium, quæ Mathematici veteres latissimè disseruerunt: quocirca Thrion cum & humoris redundantiam, ob viridis crassique folij viriditatem, & motum omnium, ob conuolubilem texturam significaret, partem quadam natura cum genitali æstimabatur, atque eius esse simulachrum videbatur, ubertate scilicet humoris & motu ad prociendam genituræ principia conuenientibus. Sed hæc in Serapidis calathio locupletius.

DELECTATIO.

H VIVS generis fuisse prædicant Adami pomum, præter ipsius Dei præceptum nimis expetitum: id enim delectationem & voluptatem, quæ sensu percipitur, significasse plerique Theologorum docuerunt. Nihil enim nientem nostram è tranquilla Paradisi statione facilius exturbat, quam nimia voluptatum confectatio. Is tamen suæ prævaricationis amaritudine exacerbatus, fici folijs semet velare pudorémque obtegere properavit. Ficum enim fuisse tradit Irenæus. Tertullianus autem ea re super ait: quod in nouo corpore indebitum adhuc pudori erat protegere festinans ficulneis folijs interim circumdat. Ad hoc addit Irenæus, non alterius arboris aut herbe, quæ molliori tactu cleset, ad indicandum poenitentiae durtiem atque cruciatum, propter scabritiem scilicet & asperitatem, qua folium huiusmodi præditum est. Et quia cingulum id, & sibi & uxori suæ circumligauit, nonnulli exponunt, vt perulantem carnis impetum retundere se polliceretur, id veluti continentia fraxnum adhibuisse: quoniam scilicet stolam eam, quam habuerat à Spiritu sanctitatis amiserat, eo tegumento, quod nullam prorsus delectationem asferre posset, sed morderet potius ac pungeret, vteretur.

Cur Adamus se fici folijs velauit, & Ena.

FOLIA RELIQUA.

FOLIA verò reliqua Diuinis in literis pro ipsa, vt ita dicamus, legis litera hieroglyphicè accipiuntur: quia quemadmodum arborum fructus folijs velatur ac tegitur, ita sub legis litera spiritus occultatur. Idcirco nos, ait Hefychius, literæ folium aperimus, vt qui latet interius fructum spiritus inueniamus, de quo Hier. *Si videntes ingressi fuisset in te, saluem reliquisset racemum tibi.* Et Virgilius Æneas apud Sibyllam, cum ambages & verborum inuolucra cupiat euitare, & rerum euenta aperire sibi declarari comprecetur, quod folia omnia conturbarent, id vnum orat: *Folij tantum ne nomina manda.* Sedenim quantum pertinet ad voluptatem, de qua satis, cum hoc ipsum argumentum sequeremur, in Serpentis commentario disputatum. Illud hic potius memorabo, ficum non eo tantum rerum primordio humano generi calamitatem & assiduos labores attulisse, verum annis volentibus in causa fuisse, cur potentissima opulentissimaque regna duo ad interuentionem vsque corruerint, Carthaginis Imperium, & Romana potentia. Carthago quidem, quia ficum ex hortis suis decerptum velocissima festinatione tertio post die Romæ representauit: doluitque Caro, & in Senatu conqueustus est, hostes non triduo magis procul Roma proprias habere sedes. Romana verò potetia, ac vniuersum Italiae robur à transalpinis gentibus sese nobis totiens superfundentibus, ea de causa quassari confringique cæpta, quod, vt Plin. inquit, Hellico quidam Heluetius, qui Romæ ob fabrillem artem aliquandiu commoratus fuerat, in Galliam remeans ficum ficcam, & uiam, oleique & vini præmissa secum tulit, quorum vsu delicato suauisque concitati feroces pepuli, ad hanc vsque diem assiduis nos calamitatibus affligere nunquam destitère: quamuis natura ipsa Alpibus, & tam inexuperabili munimento Italia procul Gallias atque Germanias coërcuerit: quorum feritas si quādo grauis Italiae fuit, nullo certè vnquam tempore calamitosior exitit, quā quinto iam & vigesimo ab hinc anno, quibus vniuersa Italia cædibus, rapinis, incendiisque desolata peruasatur, hinc Germanis, hinc Hispanis extremum eius excidium assidue meditantibus.

Æne. li. 6.

Cur ficus causa fuerit euersionis Carthaginensis. Plutarchus in vita Catonis & prolixè Plinius li. 15, c. 18.

ALIMONIA.

SED vt querelæ facebant, adeò ficum alimentis idoneam esse compertum est, vt eam Cereris donum didicant, proque alimoniae symbolo susceperint. Quantum enim ficus humanæ prosit alimoniae, vel eo manifestum esse potest, quod athletas ficcis ficubus pascere moris fuerit, vt author Plinius: experimento enim comprobatum est, eo cibo frequentius sumpto, corpora & vires mirum in modum adiuuari. Quod verò Attica eo fructuum genere magnam est nobilitatem assecuta, Pausanias ait, Cererem primum in ea regione ficum Pythalo cuidam hospitalitatis præmium donasse, cuiusque rei monumentum extare his versibus celebratum:

Nimirum ut Phyallo hostis gratiam referret, Pausanias in atticis.

*ἐθ' ἂν ἄναξ ἦεν Φύλαξ ὅτε δέξατο σερμῆν
Δημήτραν, ὅτε πῶτον ἐπ' ὤρας καὶ πονέειν
ἦν ἱερὰν συκὴν θνητῶν γένος ἐξ ὀνομάζῃ,
ἐξ ἧ δ' ἀπ' αὐτοῦ Φύλαξ ἦν ὅτε δέξατο ἀγῆρας.
Hic quodam hospitij Phyalus suscepit honore
Legisera Cererem, quæ molli cortice pomum
Prima dedit, dixere sacra mortalibus ficum
Ora, genus Phyalis decus hinc insigne secutum est.*

ADVLATORIBVS DEDITVS.

DIVITEM hominem adulatoribus deditum Thebanus Crates per ficum arborem in prærupta asperâque rupe satam describebat: quippe quod sit hominibus difficilis accessus. Eius verò fructus a coruis & miluiis tantum decerpi: ita horum opes ab impuris tantum & adulatoribus depasci. Idem de reliquis etiam arboribus quotquot fructiferæ essent, Diogenes dicere solebat.

D. Laerti in ciuitatib.

*Ficus sacra
Mercurio.*

ET Mercurius sibi ficum vendicauit, cui vndeigefimo primi mensis die Ægyptij sacra faciebāt melle & ficu, quæ sacra eo clamore prosequerentur, vt quod hieroglyphicè in eis latitaret, exponentes, identidem clamitarent, γλυκὺ ἢ ἀληθές, quod dulcem esse veritatem significabat.

CYRENENSIVM PIETAS IN SATVRNVM.

*Hinc à Sa-
tu dictus
Macrobio
lib. 1. cap. 10.*

STATVÆ verò pleræque ficis coronatæ, Cyrenensium religionem indicabant, quia & Saturnus decus in agricultura suum meruit, quem agri colendi authorem, & infitionis putationisq; & stercorationis repertorem memorant, neque minore quàm Cererem honore honestandum existimabant Huic Cyrenenses cùm rem diuinam faciebant, ficis recentibus coronari consueuerant, quòd & alimonia in iis, & gustus suauitas egregiè vigerent. Hæ sunt, honoratissime Princeps, arbores illæ ad ingenij tui naturam accommodatæ, quas desumpsi ex hortis meis ductulibus, limòque Nilotico in arcas ingesto, mecum quaquà iter est circumuesto. Neque verò folia his arboribus vlla vnquam decidunt tempestate: licebitque perinde tibi, si plantis his delectari cœperis, eas hoc terreno pactas in Britannias vsque tuas asportare: quæ mundi pars cùm olea, vite, & ficu careat, illas aspiciant non modò suo tempore frondescentes, sed toto etiam anno, folio nunquam deciduo, perpetuò virides admirentur. Sedenim, vt seriò loquar, eas tu si pertractabis, earumque vim diligenter inspexeris, cordi ita insitas tuo comperies, vt nihil tui similius esse, et si modestissimus es, confiteri necesse habeas. Nam boni quicquid in Diuinis illæ significant, ea omnia tuæ congruunt pietati.

E

PIERVIS

F

PIERIVS VALERIANVS AD ERVDITIS. ALOISIVM

PRIVLLVM PATRICIVM VENETVM.

DE IIS QVE PER POMVM ITA-

lum, Persicum & Punicum
significantur.

Ex sacris Ægyptiorum Literis,

LIBER QVINQVAGESIMVSQVARTVS.

ERI (Priulle doctissime) cum veterum signa quædam singulari opere artificioque perfectæ hic & illis inspecturi per urbem equitaremus, multisque præteritis Capitolium demum insc-

dissimus, Herculis ibi signum summe nobilitatis ex ære conspectum est, quo non facile quicquam tota urbe dixerim me vidisse pulchrius, neque præclarius, siue hæc ea fuerit statua, quæ Max. capta Tarento, opus Lysippi, obtulit Capitolio siue quam Fabius Verrucosus eò trāstulit, siue aliorum fuerit dedicatio: vicumque, antiquissimum omnino opus est, & Græcis scriptoribus honorificè celebratum. Nam præter Leoninum spoliū leuo iniectum brachio, clauam manu dexterâ retinet, læuâ tria poma cydonia præfert. Quæ cum comites, qui te multi sequebantur, eruditi viri animaduertissent, de spolio & claua dixerunt cognoscere se mentis præstantiam, & generosum animi robur, quibus virum, qui veram virtutis gloriam affectet, præditum esse debere commonemur. Herculem verò postum à veteribus: quia quicquid præclare geri potest, id totum Herculi attributum. Nam & Arrianus ubi petram ætopov memorat, difficillimam quæq; & maxime ardua, quæ humano quopiam conatu vinci minimè posse videantur, Herculi attribui solere dicit. De pomis, quid ea sibi vellent, dubitari ceptum, nisi ea Hesperidum esse quis arbitraretur. Tūque ad me conuersus, Ægyptiacum quidpiam poma hæc nimirum sapiunt, addidisti: tum igitur, Pieri, fuerit id explicare, qui studiis istiusmodi delectaris. Respondi, ut res erat, esse ibi etiam alios eruditos, qui me forsitan eruditius rem, quam petebas, explicare possent: sed quoniam me appellaueras, ne rusticus viderer, quid ego sentirem, non dissimulaturum. Græcos quidem per tria illa mala manu contenta, virtutes tres, quibus vir quique probus & sapiens insignitus esse debeat, interpretari, quarum vnâ esse volunt, non excarescere: alteram, non esse deditum auaritiæ: tertiam, liberum à voluptatibus animum sibi comparasse. Incidit hinc, uti sit, de Pomorum significationibus alius atque alius sermo: quem cum tu iussu admodum excipere visus esses, in eam spem adductus sum, ut si quid huiusmodi tibi destinasset, quicquid id esset nuzarum, gratum tamen acceptumque esses habiturus. Domum itaque reuersus, selegi statim ex pomario meo Ægyptiaco plantas tres, quas tibi dono mitterem: Italiam vnâ, alteram Persicam, tertiam verò Punicam, ob tres scilicet virtutes, quas identidem in te sitas optimè noueram, insignem quippe humanitatem, miram in omnes beneficentiam, & singularem quandam animi moderationem quibus semper fuisti egregie clarus: siue tu adolescentiam temperares tuam, siue amicis presidio atque ornamento esses, ultra etiam quàm ætas tua deposcere videretur, siue bonarum omnium artium, & veræ pietatis doctrinam tanto sis studio complexus, ut nihil in humanis diuinisque rebus esse velis, quod tibi non cognitum & perspicuum fiat. Quare bene ominor pomis meis, quibus ad te transferri contigerit, apud quem culturam mea longè fructuosior sint confectura. Tu modo pro tuo prompto alacrique animo ad arborum, quæ tuæ iam sunt, polituram aggredere.

DE MALO.

INTER fructiferas arbores malo nulla voluptuosior, pulchrior nulla, nulla delicatior. Sed quoniam pleraque sunt quæ ad alia quoque fructuum genera accommodari possunt, multaque intra se malus species complectitur, hic malum eam intelligimus, quæ plerisque Italici locis nomen suum tutata est, nisi vulgus syllaba prima fructū ipsum Græcæ potius enunciationis vocem, quàm Latinæ sequeretur. Malum enim dicunt, atque ita omnes ultra citraque Apenninum gentes. At circa Padum, ad ipsum vsque Timauum, pomi vocem sibi vnice vsurpauit. Horum verò pomorum cum iucundus sit non gustatus solum, diceret Cicero, sed odoratus etiam & aspectus, amoris in primis hieroglyphicum ex eius simulachro excogitatum est.

Meletræ
lice, μηλον
Græc.

AMOR

*Malum a
m. 10 sym-
bolum.*

*Ecgloga 3.
Quod, in-
scriptum in
Cydippes
gremio mi-
sit.
Ouid. lib. 10.
Metam.*

*Artem. li. 5.
cap. 79.*

QUAE amorum agmina pingere delectantur, lustrare eos malis, & inter arbores eiusmodi lasciuire, poma decerpere, abrodere, iactareque confingunt. Hinc apud Theocritum *βανολά-
σαι, βάνοι τοι παλῦσ' αὐτὸ τοῖσιν ἀγαλάτεια μάλοισι.* Et, *Malum me Galatea petit*, Damocles ait apud Virgil. *Malum Cydippen Acontius venatur.* Mala non temerè Hippomæne Venus elargitur, quæ vsque adeò grata fuerunt Atalanta, vt zonam abstulerint diu ligatam, de quo Theocriti carmen non indiligenter animaduertendum:

μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι διονύσιου Φυλάδων.

Mala sinu condens Bacchi de tempore sumpta.

quod interpretes exponunt amabilia, amorem quippe facientia. Mala enim illa Philetas ait de coronatis Bacchi temporibus decerpta: non enim quispiam in amorem ferretur, nisi prius lætitiæ titillatione concitaretur: lætitiæ verò dattore Bacchum Poëtæ passim celebrant, vt in Vitis commentario latissimè declaratum. Apud Lucianum dialogo qui Toxaris inscribitur, legas, καὶ σεφάνες ἱμυ-
μαράντες, ἐκ μᾶλα τινὰ σποδεδ' ὀφθαλμοῖς. Corollas quippe magna ex parte flaccidas, & ambefa quadam mala, morsuue tacta, in amoris iudicium à Chariclea matrona nobili Dinix cuiadam dono misistata. Et missum sponxi furtiuo munere malum, memorat Catullus, quod aduentu matris excussum è castæ virginis gremio profilierit. Iam & apud Onirocritas mala venerearum illecebrarum plurimùm indicia sunt, præcipuè verò, iis quorum cogitationes ad amicas suas tendunt. Et mala demùm, præsertim dulcia, Veneri esse dedicata autumat. Philo insuper in hanc sententiam primam illam malum, cuius fructibus nostri generis auctoribus, interdictum fuerat, ex mystico sensu ab iis, quæ posuimus, non admodùm alieno deducit, quæ Theologi tam Græci quàm Latini multis & magnis voluminibus tra-
ctauere, nobis id afferre nunc satis fuerit: parentes illos nostros Dei Opt. Max. manibus informatos, vitam primò beatissimam egisse, calamitatum & ærumnarum omnium expertem, terra sua sponte omnia ferente. Ceterum lege aberrantes, quia qua fuerat eis arbore interdictum, non abstinuissent, amenissimo incolatu pulsos, solum flebiliter vertisseratque hinc constare, mali eius gustum omnium ferè malorum causam mortalibus extitisse. Quæ quoniam ex veterum sententiis in Serpente nostro fuscè latèque disputata sunt, minimè mihi videntur hîc ad repetendum necessaria.

A MORIS PROGRESSVS.

*Interpres
Aristopha-
nis in Ne-
bulis, ibi,
Μολοβα-
θείς, malo
percuttus
scribit wa-
lū esse sym-
bolum amo-
ris, quia Ve-
neri dica-
tum.
Malus cur
A mori de-
dicata
Carm. lib. 2.*

*Hec a Ph-
lostratio in
iconibus, ca.
de amori-
bus.*

EA verò de causa malus potius, quàm arbor alia, est amorì dedicata, quòd eius facies omnem rerum amatoriarum progressum ostendere videatur, earum enim arborum trunci coërciti primùm recti surgunt, à medio verò, vbi dilatari cœperint, in spatia diffunduntur: cuiusmodi etiam in amatore ratio est, qui munus suum semper ab ingenio pudore quoddam cohibitus aufpicatur: inde vbi paululùm processerit, frontem perfricat, ac verecundius compedibus expeditus, quaqua voluerit liberè peruagatur. Fructus præterea fert aureos & rubicundos. palloris eadem & erubescentiæ, vt ita dicam, signa. Nam apud Horatium *rinctus viola pallor amantium*: & apud Catullum *quidam inaurata est pallidior statua*. Poma verò ita magis rubescunt, vti magis exposita Soli ab eo continguntur: perinde ac amator eò magis erubescit, quò nequitia palàm magis profertur, aut in aperto deprehenditur. Sub ipsa malò Amores ludo editi confinguntur, sub qua illi cursirantes, variis mollium herbarum inuolucris impediuntur: quique ita sunt implicati vt sese nequeant exoluere, labore conatūque quoddammodò delassari, fomno se dedunt, cuiusmodi lasciuia gressus amatorios occupat, & in ergastula cohibet: mox luxu inhæsitantes soporat, profundissimòque opprimit verno. Auro in ignes eorum phæretæ, aurea quæ inde promuntur tela, auro Danaë capta, auro comparatur, auro detinetur amor. Nudi illi omnes, lætiq̃ue ac alacres obuolitant magno numero circum vnāquamque malum. Amicula eorum variis texta coloribus, multiplicique arte laborata, in herbis neglecta iacent, multitudine florum inuoluta: quorum vis magna circumquaque toto eo agro pullulat: neque tamen illi capita conorant, vt potè quibus comæ illæ flauescentes, nitidæ, crispulæ, satis afferant ornamenta. Alarum pinnulas habent caruleas & puniceas, nonnulli etiam aureas Psittacorum, Pauonūque instar, quibus quodam veluti noncentu, sonoroque strepitu aëra diuerberant. Sed quid ego de calathifcis, in quos mala congerunt, dicam? quanta illos gemmarum Sardonicarum, quanta Smaragdorū, quanta Margaritarum vis debacchatur? Vulcanum id opus effinxisse putes. Iucundum verò visa est, vt sponte sua, ac suapte vi, ad quantumuis alta, summorūque mala prouolant, vt nulla his scalarum necessitas sit ad scandendum. Sed ne interim alios saltitantes, alios cursirantes, alios quiescentes memorem, vel qualem in abrodendis malis lætitiā præ se ferunt, illud spectatu præcipuè dignum, quod ex his quatuor omnium speciosissimi certamen ineunt, quorum duò malis inuicem se perunt, alij duo sese confodiunt telis, alternis sese ictibus laceffentes: neque dum mutuis vulneribus confodiuntur, vulnera depellere, prohibere, vel declinare quicquam curant, verùm vtrò alter alteri pectus obiectat, ipsique vulneribus exponit, eo quidem consilio, vt in medio omnes pectore insident lægietæ.

A

AMOR MVTVVS.

EX iis autem certatorum paribus duos illos qui malo lulant, voti compotes esse dicas. Nam qui iaculatur, exosculatum prius malum emittit, quod alter sublati supinisque manibus excipit: neque vlla contatio futura videtur, quin idem comprehenso malo sit obscula relibaturus, atque ita in socium pari certamine remissurus.

AMOR PERDITVS.

Ibidem.

EX illo verò sagittariorum pari, vnus alteri vincula iniicit penè moribūdo, insultatque ferocius, vt captium faciat. Ille contrà nihil molitur, nihil reluctatur, sed tanquam perdita re manus vinculis obiectat: pròinde qui lulant, amorem auspicari: qui se ferunt sagittis, nullum amoris finem appetere videntur.

INIQVVS AMOR.

Ibidem.

SVNT & alij ad quos innumeri spectatores conflunt, hi manus in palæstram conferunt animo-
siores, ac Athletarum alter, manibus ad alterius humeros appressis, complexus hostem quodam veluti suffocandi studio collidit, subditque crura astu artificioso complicata, vt pede post colluctatoris calcem obfirmato, vnà ipsum protrudat, & in lapsabundum super & ipse corruat: neque tamen alter animum despondet, ac erectus contrà instat & obluatur, quaque maximè angitur parte colluctatoris manum soluere conatur, vno digitorum obtorto, quo ita aliis facultatem eripiat firmiter apprehendendi. Qui verò digito obtorto læditur, dolore percitus hostis aurem admordet, quo animaduerso Amores ceteri grauius indignati in perperam & insolenter facientem, ac luctatorij certaminis leges, iura, fas, atque mores transgredientem feruntur, malisque illum certatim impetentes, toto in vnum agmine concitato eum in fugam auerunt, totisque hortis eiciunt eliminantque. Atque ita demum ludi Amorum omnes circa mala versantur.

PVELLARES INEPTIÆ.

ET mala puellarum ludicrum vocat Nicander in Alexipharmacis.

Τοῖ ἀπὲρ ὄρασι *Εἰσὶν αἱ φάρεσι ἐν ἡμέτεροις.*

ἡμετέρα τὰ παύνια, exponit interpret: ludunt enim puellæ, oblectanturque malis. Multa verò huiusmodi quæ ad infaniam propemodum tendunt, inter ineptientes amatores fieri videmus, vt merito nonnulli dicant ἀφροδίτην dictam, ὡς τὸ ἀφραίνω, id est, à desipiendo, cum præsertim Euripides dicat, τὰ μὲν δ' ὅτι πάντ' ἐστὶ ἀφροδίτης θεοῖς, Mortalium esse ineptias quacunq; Veneris causa fierent. Atque ob hoc ipsum Catullus amicum Flauium veretur, ne quid ineptiarum faciat.

*Sed & μὲν
λον etiam
exponitur
ἄγος, amor,
quod μῦθος
sit illecebra
ad Venerē
ex Thucyd.
Idyl. 6.*

VENVS.

*Veneris statu
apud
Sicyonios.*

IPSA etiam Venus malo insignis est. Nam apud Sicyonios statua ei erecta erat cum malo in manu vna, cum papauere in altera: ex malo quidem amorem, ex papauere vim prolificam, ac feminij copiam significantes. Nam & lepus illi ob fecunditatem dedicatus, id quod in Amoribus Philostratus, vt eius animalis commentario alibi explicuimus, summa narrationis lasciuiæ percurrit. Idem auctor Venerem in antro statuit molliter in stratis floribus recubantem, iuxta quam fons irriguus vitrea perspicuus claritate profilit. Ibi amatoriam Veneris supellectilem pyxidas, pectines, speculâ, cymbala cum crotalis, omniâque arma pruriginis, amœnitatumque & illecebrarum alia atque alia illectamenta recensere possis, quibus collustrandis oculos quidem de lassari sentias, satiari verò nunquam. Quod verò in antro cubiter Venus, apud Græcos est *μυχία ἡ ἀφροδίτη*, *Mychea Venus*, quod secessu & abdito loco gaudeat, *μυχίη δ' οἱ ἐν δόξαισι καὶ σκοτεινοῖσι τοποῖσι*, interiores, maximèque remoti, & occulti obscurique loci. Tum ipsius Dææ munera Latini Furta nuncupauere, quia celari vult sua furta Venus. Quare Daphnis apud Theocritum in Venerem indignatus, eam in Idam morem remittit ad Anchisem, vbi quercetum est, in quo scilicet occultari possit, nullòque rubore in molli cyperi prato lasciuiare.

Hinc Musæus eā secretam, Apuleius claustrinā, & Ouidius li. 2. de Arte, furtiuā vocant.

NEMESIS.

ERAT & mali arboris ramus in manu læua Nemeseos quam Marathonij pugnae monumentum Phidias lapide Pario dicitur excidisse athenis, corona cuius, & ceruis, & paruis quibusdam victoriis insignita: dextera verò phialam tenebat cum Æthiopibus insculptis, propter Oceanum fluium, quem Æthiopes accolunt. Ea verò de causa mali ramus Nemesis gestandus dedicatur, quod Veneris habitu Nemesis dea sit primum solita figurari, vt habetur in Suida collectaneis: nam alterum illud de statua Phidiaca, apud Pausaniam est.

SACRVM HERCVLIS.

NEQUE tamen ierim inficias, aliis quoque diis malum fuisse gratam, vt victimarum loco nonnunquam acciperetur, ac felicissimè litaret. Nam si quando Bos, quam Herculi facerdoes immolare

immolare voluerant, aufugisset, malum illi ramis quatuor compositis, quadrupedis illius instar sacrificabant. Huius rei mentio est apud Suidam, neque non apud Pollucem. Narraturque res super historia de Boeotorum hostia, quæ huic Asopo ita aucto, vt transiri non posset, colloco vnde victima erat adducenda, ne qua sacrificio mora fieret, pueros aiunt malum quatuor stipulis vice pedum sustentasse, duasque loco cornuum addidisse, atque ita Herculi obuihisse, cumque ita litare visi essent, rem in consuetudinem processisse, atque *μήλιον* inde Herculem appellatum, quasi Pomonum dicamus. Alij euentum huius pomi pro Boue oblati ad Athenientes transferunt: nam Boeoticum sacrum loco arietis fuisse volunt, Apollodoro hæc apud Zenodotum tradente.

A P O L L O.

QVIN & Apollo mali coronam, priusquam laurum seligeret, adamauit, eaque victores in certaminibus coronari voluit, vt in luculentio Archiaetrastichio legitur: *Τίος ἀπὸς ἐστὶν ἀγῶνες*, quod epigramma in omnium iam manibus versatur. Apud Pausaniam legas statuam Appollini *μυλιάτη* erectam: siue à malo quo gauderet, siue ob pastorem, quam per aliquot annos vitam egit. Nam *μῆλα* propriè *πάντα τὰ τετραπόδα*. Vnde vniuscuiusque quadrupedis tergus melore dicitur, vt obiter Pauli locus animaduertatur ex epistola ad Hebræos capite xi. *Circumierunt in melotis* Sed & *μήλον πάς κατὰ πόσος*, quippe, vt etiam apud nos, vnumquenque denotare fructum. Ea verò exuocatione factum vt Hercules sacro, quo de paulò antè dictum, æquipollere malus pro Boue indicaretur: cum & minimè redargui posset, quin quadrupes, & eodem nomine victima censeretur. Fructiferarum autem arborum plátatio hieroglyphicè in Diuinis literis accipitur pro disciplina Doctorum vt sentit Hesychius Hinc David: *In lege eius meditabitur die ac nocte, & erit tanquam lignum quod plantatum est, fecundus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo*. Et, *Ego plantavi, Apollo rigauit*, ait ad Corinthios Paulus. Ad hoc pertinet quod de plantatis arboribus lex iubet primo, secundo & tertio anno decerpi nihil: quarto, quæ leguntur, offerri Deo: quinto etiam reliquis vsus permittitur. Ex quo tempora quatuor significantur à tempore legis vsque ad Dauidem, à Dauidè vsque ad transmigrationem Babylonis, à transmigratione vsque ad aduentum Christi, quibus annis fructus inutilis omnis fuit, sed spes tantum promissa bonæ frugis. Christi autem tempus proeuentum Deo dicitur, annusque sanctus appellatus. Anno autem quinto facta omnibus copia, permissi que fructuum vsus, tam Iudæis, quam gentibus, Apostolis eos liberalissimè effusissimèque distribucentibus. Sed quod ad Pythia spectat, quamuis victores lauro mox coronari ceperint, mala tamen ex Apollinis templo decerpit, vt Lucianus ait, coronis inferebantur. Hinc illud apud Apuleium de Paride: Tunc animo volenti Phrygius iuuenis malum, quod renebat aureum velut victoriæ calculi, puellæ tradit. Sunt qui vti superius suo loco dictum, Delphicam laurum baccas tantæ magnitudinis habuisse dicant, vt poma dici meruerint. Plinius maximis quidem eam baccis fuisse memorat, sed nihil ad pomum Et Archiam in ea sermionis puritate quicquam improprie posuisse, mihi persuadere non possum. Si cui tamen de baccis illis grandioribus commentum placet, contrà ego haud sanè multum contenderim: nam & hodie vniuscuiusque arboris fruticifve baccas Pomella vocitamus.

TRES HERCVLIS VIRTUTES

QUOD verò ad Herculem pertinet, initio diximus statuam eius esse in Capitolio egregiè factâ ex ære, Leonino insignem spolio, & claua, quæ tria leua manu poma contineat: ea significare tres in Heroë virtutes insigniores, quarum vna esset exandescencia moderatio, altera auaritiæ temperamentum, tertia generosus voluptratum contemptus. Verùm quòd fabulantur illum, quòd mala hæc ab hortis Hesperidum auferret, draconem extinxisse, qui peruigili custodia hortos eos tuebatur, significat illum concupiscentiæ modum imposuisse, vt alibi per Draconem voluptuosam libidinis mollicudinem intelligi declarauimus ex Philone. Spolium verò Leonis dubio procul generosum animi robur, mentisque præstantiam ostendit. Quid verò claua sibi velit, alibi explicuimus, cum illam & rationem & disciplinam significare cõtenderemus, quòque præstantiis hæc in Hercule vigescunt, eò illi ex firmiori validiorique trunco, quippe ex quercu materia incorrupta clauam attribuant. Firmitatem enim & vires indicari ex quercu superius ostensum. Nodosa verò fingitur claua, propter scrupulos & difficultates, quæ virtutem indagantibus, qua duce veram virtutem agnoscere possimus, sese contrà magno errorum agmine contracto frequenter obiciunt, ac omnibus occupant locis.

A S T R A S O L Q V E.

QUÆ quamuis ita habeant, non desunt tamen, qui aliter philosophentur, & prout quisque huic vel illi deditus est disciplinæ, fabularum sensum in eam trahit sententiam, quam professionis studiorumve suorum conditio suggerit. Nam qui moralem sequuntur Philosophiam, ea de malis, quæ superius recitauimus, commentis sunt. Qui Astronomia delectantur, per aurea mala, alstra significari contendunt, præsertim apud Hesiodum, vbi Hesperides Noctis filix commemorantur, Herculem verò Solem esse dicunt, quo decedente preciosa illa messis passim oboriatur, & mortalium oculis offeratur.

A

VERI AMORIS FRUCTVS.

SED vt ad amorem, vnde digressi sumus, reuertamur, ipsa etiam numismata omnium ætatum testimonio, pomum Veneri dedicatum ostendunt: sed ei Veneri de qua fructus expetitur, propter quem rerum natura amoris vim vniuerso animantium generi clargita est: nempe vt facis ritè seminibus, rerum omnium species prorogentur, æternæque fiant, quatenus rerum opifex hanc mundi molem durare permiserit. Ad hanc igitur fecunditatem numismata nos inuitant, in quibus ipsa prolis susceptio monumentis celebrata est. Nam in Iuliz Pix Aug. numo Dea ipsa cum pomo sese ostentat, cuius inscriptio est, VENVS FELIX. In alio ab vna facie, FAVSTINA AVG. ANTONINI AVG. FIL. Ab altera signum mollioriter stat læuâ conto innixum, dexterâ pomum exporrigens, cum inscriptione, VENVS S. C. Quoniam verò plurimæ sunt huiusmodi species, quotidieque hominum manibus attrectantur, his modum imponemus.

Iulia Pia
numus.

DE PERSICO.

PERSICA MILITIA.

B

BLVÐ addam, molles Persarum reges selectorum suorum mille numero thoraces malis insignire consueffe: qua de causa Mellophori appellabantur. Sed quoniam hoc fortè Persicum erat malum, patriæque nomen secum afferebat, inuitat nos nominis recordatio, vt de Persico pomo dictionem nostram prosequamur, rei quidem serie idipsum deposcente.

A C V T V S.

SVNT qui pomi huius acore considerato, qui gustus appetentiam mirificè, quantumlibet etiam smaturi, expergefaciat, acutum hominem ex Persici vocabulo significari putent, cum præsertim apud Plautum legerint, *Qui Persicum sapit*. Cæterum hoc non à pomo, sed à gente deducitur, quam tali præditam ingenio authores tradunt. Quibus enim purius est cælum, eo acutiore sunt ingenio: & vt inquit Cicero, *perspicaciores sunt qui ad Orientem, quàm qui ad Septentrionem habitant*: quod nulla alia de causa provenit, nisi quod actus mentis ex calore nascitur, & vigore inde suscipit. Quare multò maiora & veriora contemplamur ætate, quàm hyeme, quoniam brumali tempore ex crassitudine aëris hebetiores sumus, & frigore pigriores: vis enim ipsa mentis ab igni, id est, à cælo est: tamen si quod verissimum est: Iuuenalis ait:

*Summos posse viros & magna exempla daturus,
Vernecum in patria, crassoque sub aëre nasci.*

IN ALIENO COELO MELIOR.

Hinc illud
Plantæ accu-
tum in pe-
lore in Bac-
chidibus, &
Horatius in
Art. Poet.
Italo persus-
sus aceto.
Ingenia acu-
tiora ubi.

Nemo enim
Propheta in
patria.
Sic Scythia
anacharsin,
Cappado-
cia Basilii
magnum &
Naxiæze-
ni Gracia.

C

ALII hominem qui domi velseditiosus, vel terro aliquo flagitio insignis fuerit, in alieno tamen cælo, aut patria profecerit, in viâque redierit, omni animi deposita prauitate, per Persicum ostentant: propterea quod aiunt pomum id in Perside, vnde translatus est, veneni vice fungi, eaque de causa transmissum, vt nobis venenum esset, in Italia tamen murato solo naturam etiam mutauerit, salubre repertum sit: quam quidem opinionem admittit Columella, dum scribit:

--- Pomis que barbara Persis

Miserat, ut fama est, patriis armata venenis.

At nunc expositi paruo discrimine lethi,

Ambrosios præbent succos oblita nocendi.

Hinc pomum eius innocuum ægris expetit, ait Plinius, neque alium eo pomo innocentiorum esse cibum. Dioscorides stomacho Persica tradit accommodata, quæ si matura comedantur, alium leniant: si acerba, sistant: quorum alterutro pro tempore & loco opus est. Et nos Romæ aliquando lethali correpti morbo, quo stomachus nihil cibi prorsus admittebat, & immixtum euomebat euestigio, post diuturnam inedia non alio cibo adiuti per tres continuas hebdomadas, quam singulis pomis huiusmodi in singulos dies ex vino acceptis, hæc vna opella præter amicorum omnium, atque adeo Medicorum etiam spem, reuiuiscere potius, quam conualescere viui sumus. Sedenim quod de fructu huius transmigratione à Persis fertur, vel, vt plures tradunt, ab Æthiopibus in Ægyptum malo animo transmissi, naturam soli benignitate commutasse, aliter sentire Callimachus videtur, qui Persicum in Ægypto primum satam inquit è Perseo, verbis his: *καὶ τριτάτη ἀφ' ἧς ἐπαυνυμένη ἐξ ὁδοῦ ἀμνον ἀνυπόλητο κατέστη*. Nicander verò Mycenæ primum satam contendit his versibus:

*Περσὶ δὲ ἦν ποτὲ ποσειδωνίου καὶ φιδίου γαίῳ
αὐχρὲν δ' ἀπὸ μὲν ἄρπη γονέεντα μεδ' ὅσως
ῥίγα μυκτανάουσι συνέχυσεν δέξερης.*

Plin. lib. 15.
ca. 12.
Pomi Per-
sici virtus.
Ad Persi-
corum omne
genus dam-
navit Gale-
nus lib. 2. de
aliment. fa-
cultatibus.

*Quam quondam Persens, postquam Cephæa liquit
Littora, præfissa clavis ceruice Medusæ
Dona Mitenæ telluri tradidit.*

*Notat. Mat
rheolus in
Dioscoridē,
lib. 1. ca. 131.
& 146.*

Et eruditores negare Plinius inquit, eam ex Perside propter supplicia translatam, sed à Perseo Memphi satam, & ob id Alexandrum illa coronari victores ibi instituisse, in honorem atavii sui. Fabulantur autem eam semper folia & poma subnascentibus alijs habuisse, cuiusmodi est citriorum natura. Qui verò pomum hoc venenatum in Persis gigni putauerunt, decepti fortè sunt nominis vicinitate, nam id de Persea diligentiores tradunt, quæ omninò alia est, myxis rubescentibus similis (pruna ea sunt forbis insita) in Æthiopia lethalis, in Ægypto salubris, quamvis Columella poetica licentia vtranque confundere videatur, quæ tamen ille ex Nicandro mutuatur, apud quem videnda Commentaria, vbi de phalangis agit.

SILENTIVM.

INTER picturas omninò multas, quibus Ægyptij silentium significabant, Persicum etiam his admiscuere, eaque de causa arborem eam Harpocrati dedicarunt: fructum enim habet cordi, folium linguæ simile, quasi sermonem, qui fructus est intelligentiæ, sedem in corde, non in lingua, habere deceat.

C O R.

SANE cor per id pomum ostēdi ita vulgò innouit, vt id repetere superfluum videatur, cum nostro præsertim ævo iuvenes puellæque passim Persica telo transfossa missitent, quæ cordis ita exulcerati indicia sint. Quin & Medici pomum id cordi tradunt mirificè conferre, naturamque aiunt ei cordis figuram impressisse, vbi cui esset genitum parti, vel ex ipsa specie patefaceret. Ea quoque manifesta sunt, quæ Plutarchus libro de Iside & Osiride conscripsit, arborem hanc Isidi fuisse sacram, quod pomum eius humani cordis figuram, folium verò linguæ præ se ferat. Nam cum Isis *ἡ ἡγετο τοῦ ἰδίου* sit, sapientiam hoc indicat intellectu primum concipi, sed parum hoc prodesse, nisi etiam in mortaliū vsum enuncietur.

*Scio, intelli-
go.*

V E R I T A S.

QUOD si pomum adhærescente folio vno tantum pinxissent, veritatis id signum erat: quippe quod ea species linguam cordi coniunctam ostendit, ac perinde sermo cordis ipsius penetralia adaperiat, non aliud quippe sentiat, aliud proloquatur: cuiusmodi orationem ingenuè & citra fucum loquentis esse debere diximus in Bulla. Quare Gregorius ad Ioannem Episcopum Rauennanem scribens, Christiani viri officium esse monet, ne aliud ore loquatur, aliud in corde habeat.

CÆDES MULTIPLEX.

SVNT qui eadem multiplicem, omni truculentia perpetrata, stragemque multa editam occisione, significare si velint, nucem ipsam Persicam carne spoliata præferant: nempe quod in ea testa, vel osseo malum dicere integumento, omnium telorum quæ punctim cæsumq; feriant, & quibuscunque modis ledant, signa vulneraque impressa conspiciuntur: vt in nulla propemodum re magis quam in eo cortice multipliciter dilaniando natura lasciuiare gestiuerit.

CVRÆ VARIÆ.

ALII significatum ad animam transferunt, qui variis curis sollicitudinibusque sit vndeunque exulceratus, vt nullum sit ærumnarum anxietatumque genus, quo se non afflictatum sentiat, vicemque suam miserrimè depleat.

BONA CITO LABENTIA.

*Non aliud
fugacius, longis-
sima de-
cerpto bidui
mora est, cogi-
tque se ven-
dudari.
Hæc Pl. li.
li. 15. c. 12.
Plin. lib. 15.
ca. 12.*

FVERVNT & qui ætatis florem, vel vnumquodque bonum, quod celerrimè deficere videretur, atque adeò humanæ ipsius vitæ imbecillitatem per decerptum Persicum & in lance positum, non ineptum dicerent hieroglyphicum. Pomum enim nullum aliud fugacius, longissimæque decerpti bidui mora sit, cogatque se quamprimum vendudari: quod non immeritò mirantur rerum naturalium scriptores, cum ad eius pretia respiciunt: nullius vnquam maiora, cum memoria proditum sit tricenis numis singula nonnunquam æstimata. Quare huc fortè illud accommodabitur, quod altiore quodam sensu non temerè aues vellicet, à Philodemo, vel, vt alij tradunt, ab epigrammatario Platonis dictum nobili disticho:

*Μηλον ἐγὼ, Βαλδὶ δὲ με Φίλων σέπτε, ἀπὸ Πηιδου
Ξανθοῦ πη. κὶ γὰρ καὶ οὐ μαρναίνομαι γε.*

quam sententiam nos iure nostro ita reddidimus:

*Pomum ego, quique tibi me dat, te deperit, audis
Flavia, marcescam nempe ego, tuque etiam.*

A

DE MALO PVNICO.

MALI Punici apud Ægyptios nulla reperi significata: Græcorum nonnulla sunt, sed longe plura quæ in Diuinis habentur literis.

POPVLOSITAS.

ERAT verò illud præcipuum eius mali symbolum, vt populos gentisque varias vno collegio congregatas significaret. Id ea de causa factum, quòd grana illa sua folliculis quibusdam aliquo numero ab aliis segregata, prouinciarum veluti limites quosdam præ se ferre videbantur, & singula hominum vel collegia, vel nationes potius ab aliis distinguere. Varij enim loculi, cicco quippe suo dirempti, cum granis suis, varias itidem gentes, suis qualque finibus terminatas, indicant.

I V N O.

CVM verò Iuno regnorum præses haberetur, malum illi Punicum dedicarant, quod in eius manu Mycenis spectabatur, cum sceptrum altera teneret, eo opere quod Polycleti fuisse ferebatur, de quo apud Pausaniam. In Iunonis itaque gratiam reginæ cum sacrificabant, incuruatam ex malo Punico virgulam in capite gestabant, quam à veteribus Inarculum appellari reperias. Sedenim cum satis constet Carthaginem Punici regni sedem in Iunonis tutela fuisse, facile potuit insigne illud ei accommodari, quo res ipsa significaretur.

B

P O E N I.

NAM in aliis quoque veterum monumentis animaduerti fercula Punicis malis ornata præferri, in eorum celebritatem, qui de Pœnis victoriam consecuti essent. Et Africam ipsam muliebri specie apud Pæctios Florentiæ vidi, in cuius manu altera, læua quippe, quæ decumbentis molliter capiti sustinendo subiecta est, malum Punicum habetur: in altera flabellum, ad regionis ardore indicandos. Pro puluillo vndæ dux, vtrumque mare significant, Oceanum & Mediterraneum, quorum circa se ambitum vt ostenderet, anulos etiam duos in extremos digitos induxit.

MVLTARVM GENTIVM SOCIETAS.

PVNICVM malum tintinnabulo adiectum, cuius species apud Hebræos potissimum reperias, vt olim Eucherius, mox Gregorius Pontifex interpretatur, vnitatem Ecclesiæ ex multis gentibus in eundem sonum, hoc est, in eadem præcepta conuenientium indicat. Sicut enim, vt ille inquit, in malo Punico vno exteriùs cortice multa interiùs grana vniuntur, sic innumeros sanctæ Ecclesiæ populos vnitas fidei contegit, quos intus diuersitas meritorum tenet. Quod verò piorum conuentus canit, *Et cortex mali Punicæ genæ tuæ, & floruit vitis, floruerunt mala granatæ*: Ecclesiæ, vt Ambrosius ait, bonum fidei fulgorem, confessionisque præterdit, tot Martyrum sanguine pretiosa, & quod est amplius, Christi cruore decorata, simul plurimos intra se fructus vsu infundit, sed vna munitione seruat, & virtutum negotia multa complectitur. Scit idem Hieronymus, vbi sextodecima Hebræorum castra, Remon Phares dicta, tradit quod, *ῥοιὰς Πυγιστην* Græci reddidit: Latini, mali Punici dissepimenta.

C Arboris enim huius fructum granorum numerositate refertum, indicare aiunt pij omnem turbam credentium, in Ecclesiæ vno gremio quasi cortice contentam. Addemus, id eo magis vnitatem hanc in Christianis malo granato conuenire, quòd pomum id hoc habet præcipuum, vt quot in vno grana sunt, tot in reliquis reperiantur. Nam, vt Africanus ait, parua & magna granata non eo inter se dissident, quòd hæc plures, illa pauciores habeant acinos, sed quòd parua minores, magna grandiores nutriat: ita Christianæ pietatis opera non quàm multiplicia sint considerantur, sed quatenus vno eodemque numero, cum fide, spe & charitate in vnoquoque deprehendantur, & sine terminòve vno conclusa: vno quippe cortice diuinæ gratiæ comprehensa: pro vniuscuiusque virtutis magnitudine vel exiguitate præmia consequantur.

N Æ V V S.

QVONIAM verò nullum malum Punicum inuenitur, in quo non sit aliquod granum subprece, indicium est nullum humanum corpus esse absque næuo aliquo vel cicatrice: nullum quippe hominum reperiri, qui vitio sine nascatur, cum vel iustus homo septies in die probabatur. Ita neque collegium vllum est in quo non aliquis sit præuaricator. Vsurpabat similiter hanc Thebanus Crates secta Cynicus.

S I M V L A T O R.

SEDEM plurimum ita homines sunt, vt apparere potius quàm esse studeant, malumque Punicum emptorem egregie ante omnia poma ludificetur, & se probantibus imponat, purpureo scilicet, rubicundo lepidoque cortice spectantibus adblandiendo, mox interiora aperientibus plenum.

Malum Punicum Iunonis sacrum. Sic enim Venerem Iuno alloquens moenia Carthaginis suauocat.

Æneid. li. 4. Africa signura.

Mali Punicæ sensus mysticus.

Et Exodi capit. 25. Quasi mala punicæ facies.

Pulchrum Italicorum hoc assignat casualia.

In Sermo-
nibus.

que situm, putorem marcoréque patefaciendo; hinc factum est, ut plerique veterum simulationem D
probitatis per id genus pomum significari dixerint. Vnde Scholasticus ille seuerioris doctrinae magi-
ster: *Superbus*, inquit, *malum Punicum est, quod interius putridum sit, exterius vero mirabilem præ se decorem fe-*
rat. Hoc hominum genus ita notat Horatius:

--- *Vir bonus est quis?*

Qui consulta patrum, qui leges, iuræque seruat,

Quo multe magnæq; secantur indice lites:

Quo responsores, & quo causa teste tenentur,

Sed videt hunc omnis domus, & vicina tota

Introrsum turpem, speciosum pelle decora.

Lucianus hos tragediarum codicibus auro purpuræque vestitis æquiparat, qui miram ipso compa-
ginationis ornatu pulchritudinem ostendent, adaperiti verò non nisi parricidia, incestus, stupra, furo-
res, ærumnas, luctus, familiarum vrbiumque excidia, & atrocissima profligatissimaque scelera quæ-
que contineant.

VITIVM EMENDATIVM.

EV M denique hominem qui vel morum asperitatem, vel vitium aliquod in melius verterit, ac
virtute commutat, significare qui volunt, cuneus ex Pino per mediam arborem Punici mali
adactum pingit. Siquidem euenire ait Basilius, ut si cuneus eiusmodi in acidas Punicas impingatur,
ita ut per mediam medullam adigatur, mala saporem ex acido & austero in dulcem atque suauem
commutent. Id autem fieri solet ima in parte radici propinqua stipite perforato. Ac perinde magnus E
ille vir docet, posse vnumquemque sibi vitij medelam enancisci, quando agricultura stirpium quali-
tates commutare potest, curam autem & studium in animi virtutibus consequendis morbos omnes
euincere. Nam si modò quis, ut inquit Horatius, *culturæ patientem accommodet aurem,*
Nemo adeò ferus est ut non mutescere possit.

Horat. E-
pist. 1.

A M I C I T I A.

AM I C I T I A M modis plurimis hieroglyphicè pingi sculpiue posse, toto opere diximus, ut in
Palma & femina, quæ quamuis mira sit, in suo tamen genere est, maius nescio quod in hedera
cum vite, maximum in Punica cum myrto: amant enim se inuicem & myrtus & Punica, ideòque, ut
observauit Florentinus, & asserit etiam Dydimus, ad Punicorum feracitatem myrtus iuxta ferenda
est. Quin, ut ait Democritus, ita se amant, ut etiam aliquantò procul positæ radices mutuò com-
plicent, ideòque mutua earum insitio mirificè fertificat. Si quis igitur fructiferam ami-
citiam Ægyptiorum in morem scribere voluerit, aptè coronam myrteam malis
Punicis ornatam faciet. Coronæ enim ipsius forma, amicitiam, qua
quis mutuò deuinctus est, poma illa fructum & vtili-
tatem inde susceptam indi-
cabunt.

Idem Mat-
theus in
Diof. lib. 1.
ca. 127.

REVE

F

A

REVERENDISSIMO ET ILLVSTRISS. CARDINALI

DOMINO MEO, IVLIO MEDICI

FLORENTINÆ REIPVB. PRÆSIDIO

singulari, de iis qua per Rosam & Flores

aliquot Sententiæque si-
gnificantur.

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER QVINQVAGESIMVSQVINTVS.

B

RINTERROGASTI me superioribus diebus (Reuerendiss. & Illustriss. Domine) quo expri-
mi possit hieroglyphico sententia illa, quam toto vite tue cursu vnice adamasti, qua nulla ma-
nibus integritati que proprior conuenientiorque excogitari possit, ALIORVM quippe PRA-
VITATEM BONORVM OPERVM OPE PERVINCENDAM. Cuius quidem
argumenti apud Ægyptios figura, apud Grecos symbola, apud nostros documenta innume-
ra comperiuntur, que nunc inepte admodum esset morositatis enumerare, cum tu breue quid,
Laconicum scilicet dictum aliquod, si fieri possit, monosillabum figure vnus compendio cla-
boratum deponere visus fueris. Ego verò, si in huiusmodi breuitatis angustias includor, à vobis potius, hoc est à cla-
rissimo patre tuo Iuliano, Magni Laurentij fratre, argumentum quod in promptu est, mutuabor. Animaduerti siqui-
dem in manu dextera imaginis eius, quam Florentia magno in honore habetis, Rosam candore niuo in signem ad-
pictam, quam pollice folijs superimpositio continere videatur. Hoc est mihi breue & expeditum illud hieroglyphicum,
quod queris, MALA BONITATIS OPE SVPERARE. Nam Rosa quid aliud præ se ferat, dum pulcher-
rimam floris speciem ex calceibus explicat, depulsa spinarum asperitate, que floris tam elegantis amantiam oppri-
mebant, eamque quodammodo strangulare videbantur, nisi illa virtute, conatuque suo semetipsam expediuisset, com-
modisimèque patefecisset, indicareque ita voluerit, nullum esse tam pertinacem in prauitate conatum, nullam tam
grauem difficultatem, quam bonitas non possit euincere, dissipare, & imperio suo subijcere? Quoniam verò (præstan-
tissime Domine) in theatrum me tam induxisti, ubi Rosam agerem, que flores etiam secum aliquot alios trahit, reli-
quos eorum actus prosequar, ita tamen digestos, vt vbiunque volueris, fabula desinat. Nam verè esset in publica
C peccare commoda, cum principem magis longioribus implicare, qui tot tantique magnarum rerum negotia sustineat.
Sedenim qua modestia, quoque temperamento tua & publica omnia moderaris, parua etiam hæc & exilia que nos
prestare possumus, per otium inuisere non aspernaberis.

IMBECILLITAS HVMANA.

AC de bono quidem quod suapte vi prauitatem euincat, satis superque suffecerit Patris
tui gestamen pro hieroglyphico tam congruo, tam proprio. Subsequitur alterum tam
minoris efficaciam, quod flos is tam venustus, tam suauis colens, tam pulcher visu, tam suauis
odore delectabilis, humana sit imbecillitatis hieroglyphicum, ac boni momentanei si-
gnum: tam brevis illi vita, tam caducus decor, vt quo die florens vigensque enituerit, eodem ipso de-
floreat & clanguescat. Hinc elegantissimus Poëta quicumque ille fuit, qui Rosam, qua Maroni ad-
scribitur, celebravit, vel deplerauit potius, repentinam hanc iucunditatis rapinam ita lamentatur:

Mirabar celerem fugitiua atate rapinam,

Et dum nascuntur consensisse rosas.

Quantum verò illud habet inuidiæ, & acerbæ in rerum naturam querimoniam?

Quam longa vna dies, etas tam longa Rosarum,

Quas pubescentes iuncta senecta premit.

In vniuersum autem flores penè omnes decerpti, sine folijs cõpsecti, fragilitatis humanæ, aut fugien-
tis boni indicia sunt. Vnde apud infelicem amatorem Theocritus rosam cuestigiò tabescere, violam
cito senescere, lilium paruo post tempore marcescere, & veluti albam niuem illicò liquefcentem

effluere lamentatur. Quod verò in antiquorum memoriis aliquot obserues lilia & rosas & flores alios D
adhiberi in sepulchrorum ornatum, vetustum esse morem multa huius generis dona Manibus mitti
solita indicant. Imò quosdam Testamento etiam cauissè legas, vt iis vel illis floribus quotannis sibi
parentaretur: cuiusmodi memoria Rauennæ lapis ita inscriptus.

*Sepulchra
ornata flo-
ribus.*

OB MEMORIAM PATRIS SVI DEC. VII.
COLLEGII FABR. M. R. HS. N. LI-
BERALITATE DONAVIT SVB HAC CON-
DITIONE VT QVOTANNIS ROSAS AD
MONIMENTVM EIVS DEFERANT, ET
IBI EPVLENTVR DVMTAXAT IN V.
ID. IVLIAS. QVOD SI NEGLEXERINT,
TVNC AD VIII. EIVSDEM COLLEGII
PERTINERE DEBEBIT CONDITIONE
SVpra DICTA.

Et Comi in aede D Benedicti lapis est stratus memoriis cuiusdam Valerianæ, & Appij Valeriani filij
eius, in quo mandatum est vt PER OFFIC. TESSERARIOR. QVODANNIS (ita enim per D.
scriptum) LECTISTERNIVM PONATVR ET PARENTETVR. ITEM CORONÆ MYRT.
TERNÆ, ET TEMPORE ROSÆ IVLIO TERNÆ EIS PONANTVR. Item Appius Eury-
chianus maritus eiusdem Valerianæ, scholæ vexillariorum largitus est magnam pecuniæ vim, vt quæ
ibi notata sunt, fiant: demum OLEV M ET PROPITIATIONEM PER ROSAM PRÆBEANT.
Como Mediolanum proficisci inuitat breuitas itineris rosas huiusmodi decerpturos. Nam in propy- E
leo D. Ambrosij porta Vercellensi legas,

PETRONIO IVCVN. VI. VIR
SENI

PETRONIA MIRA L. F.
PATRONO QVÆ HS.

CCCC. LEG. POSSESSORIB.
VICI BERDOMAG. IN HERM.
TVEND. ET ROSA QVOTANNIS
ORNANDVM.

Vbi Adria Tuscorum, pars inscriptionis cuiusdam est, in qua sestertia numero quadringenta data ad
rosas & escas ducendas cuidam Ortio Scroniano omnibus annis. Est etiam monumentum, de quo
alibi, P. Cornelie Annæ, quæ ne in desolata orbitate superuieret, viam se vltrò in arcam cum viro,
defuncto damnavit, vbi scriptum est mandasse illam sacrificio super arcam Plutoni & Proserpinæ
peracto rosis eam exornari. Hinc mendum corrigere possumus in appendicibus Virgilio adscriptis,
vbi eleganti admodum in Coppam Elegia, postquam suatum est auro redimiculo caput necere, &
indulgere genio: quippe vbi omnia comparata essent ad voluptatem,

-- Tum croceo violæ de flore corollæ

Sertæque purpurea lutea mixta rosa.

subiungitur demum:

Quid cineri ingrato seruas benevolentia sarta?

Anne coronato vis lapide ista legi?

Hic tegi mendose legitur, quia legendum, *Coronato vis lapide ista legi?* Interrogat enim Poëta, an feue-
rus, & priscorum in morem superciliosus, velit idèd rosas spargere, vt in eius defuncti memoriis le-
gatur testamento cautum, vt quotannis rosæ ad monumentum ei deferantur: Hæc fateor κατὰ πάρεξ-
ιν, non tamen bonis ingeniis inutilia. Nunc ad hieroglyphica redeundum.

BONVM DE MALO DELIGERE. VEL,
BONVM MALO CIRCVMSEPTVM.

ILLVD etiam memoratu dignum, quòd rosa simulachrum, bonum significat, quod vndique cir-
cumseptu sit malis, ac perinde voluptates nostras amaritudinis & asperitatis plenas. Nam, vt Am-
brosius in Hexamero philosophatur, rosam spina sepsit, tanquam humanæ vitæ speculum ostentaret,
quæ quod esse potuit suauitatis, finitimis curarum stimulis sæpe punctum, amarescere videtur,
vallata enim est elegantia vitæ nostræ, & quibusdam sollicitudinibus obsepta, vt tristitia semper ad-
iuncta sit hilaritati: quare non illepidè Catullus Venerem, quæ iucunditatis hilaritatisque author
præcipuus habetur, spinosas ait in pectore curas ferere. Quod aurem rosa & rubet & pungit, affectus
amatorij signum esse Placiades affirmat: vt pote qui sine verecundia rubore, & facinorosi criminis
exulceratione esse non possit. Rosam primitus spinis caruisse Basilius tradit, postea verò pulchritu-
dini floris abditos esse aculeos, vt quod ex voluptate oblectamentum perceperimus, propinquo inde
dolore exulcerati, qui ex delicti recollectione emergit, statim amittamus. Cuius rei monumentum
pinas tribulósque tellus ipsa nobis passim ostentat.

*Rosa cur ru-
bet & pun-
git.*

A

DE VEPRIBVS.
SCELERA.

A TQVE adeo vepres omne genus hieroglyphicè ad delicta nostra referuntur, eaque de causa CHRISTI caput spinis coronatum, vt indicium hoc esset nostrorū scelerum, quæ supra caput suum expianda suscepit. Spinæ terra germinat Adamo: quia propter eius præuarcationem peccata pullularunt. Apud Salomonem *spina nascuntur in manu temulenti*, actiones eius sceleribus & perperam quibusque factis plenæ esse monstrat. Esaia cantico legitur, *Expectatum, vti vinca vniuersi daret, eamque spinas protulisse*. Spina, ait Eucherius loco hoc, hieroglyphicum sunt iniquitatis, vt vna iustitiæ. Sanè ager, vt Hefychius, in Diuinis literis pro diuina accipitur institutione, quam Prophetæ, Iesus, & Apostoli tradidit, cuius vitis Christus, agricola Pater, in quo absconditur thesaurus, id est, salutaris prædicatio. Semen, verba doctrinæ. Poma, bonorum operum prouentus. Spinæ, scelera, prauæq; consuetudines, atque pestilentes.

Spinae quid in Diuinis. Genes. ca. 3. vers. 18.

O D I V M.

N A M & SIN apud Hebræos, apud nos rubus est, cuius id est hieroglyphicum, vt odium significet, vt octauis apud Hieronymum Hebræorum castris habetur.

B

A S P E R I T A S.

V S QVE adeo verò rubus in asperitatis significationem abiit, vt homines ingenio moroso & difficillimo præditos, qui præ suo viuendi instituto omnes aliorum mores impendio fastidirent, per Rubum siccam indicarent: eam enim ita affectam frangas potius, quam minimum flectas. Denique rhamnus, vitica, carduus, sentes, paliurus, & herbae reliquæ aculeis armatae, in sacris literis significant homines immites, dolosos, insolentes, & omnino improbos, quos nemo ex probis & mansuetis attrahere potest, contingere vel castigare, sine doloris compunctione, diceret Eucherius.

Rubi hieroglyphica.

PERTVRBATIONES ANXIETATE S QVE.

S VNT præterea omnia hæc perturbationum, quæ menti nostræ accidunt, hieroglyphica. Rubus, vt sentit Hefychius Hierosolymitanus præbyter, afflictio ea est, quam nostri Tentationem vocant, asperum quippe virgultum, & quod difficulter manibus attrahere possis. Hinc verò curæ, oppressiones, aduersi casus omnes intelliguntur, quibus corda nostra vellicantur, lacerantur, & ærumnosa fiunt: de quibus Paulus ad Timotheum, *Omnes qui volunt pie viuere, Christo Iesu dediti, persecutionem patiuntur*. Ita apud Græcos dictærum, *βίη ἀκατάβητος*, pro vita incommoda atque perdifficili.

Est enim Αἰσχυρίστρα τὸς βάρους, rigidissimus rubus aridus. Vita spinosa.

D I V I T I A R V M C V R Æ.

H I E R O G L Y P H I C E passim loquitur Euangelium, vt ad hanc sententiam semen ait inter spinas concidisse, vnde anxie diuitiarum curæ significatur. Sed durum fortasse videatur, diuitias per Spinarum vocabulum intelligi, nisi Dominus noster IESVS Christus, qui eo vsus est hieroglyphico, dictum ipse suum explicuisset. Quis enim mihi crederet, ait summus Pontifex Gregorius, si spinas diuitias interpretari voluisset, maximè cum illæ pungant, istæ delectent, & tamen spinæ sunt: quia cogitationum suarum punctione mentes lacerant: & cum vsque ad peccatum pertrahunt, quasi inflicto vulnere cruentant: & quæ plurima in hanc sententiam disputat. Expectet verò aliquis, vt huc citem locum ex 3. Psalmo: *Conuersus sum in ærumna mea, dum configuror spina*. Sed loco satis fuerit Lectorem admonuisse, in Hebræo codice nullam esse hinc de spina mentionem, sed de aristarum spiculis, quæ per ætatem torrefactæ facile confringuntur. Hebræicæ prorsus literæ sensus est, vt paulò altius repetam, *conuersum esse Humorem*, quod alij pinguedinem reddidit, in eam iam ariditatem, quæ spicis accidit eo præsertim tempore, quo arista trituranitur. Nam tritura cum magno plurimum calore venit, vt Maro diceret. Dicendum igitur, *Humor omnis meus ita exaruit, vt arista* (nam hæc ab ariditate nomen habet) eo aristas tempore quo tritura feruescit. Et hoc sibi vult illud, *Dum confringitur spica*. Nisi fortè spina in linguis aliquot aliis spicæ etiam significatum habet.

Est enim Αἰσχυρίστρα τὸς βάρους, rigidissimus rubus aridus. Vita spinosa. Vt Mar. 13. Marc. 4. Luc. 8. Ceciderunt in spinas. Per spinas diuitie.

Georg. lib. 2.

G R A T I A.

V T verò diu per senticeta tot peregrinati, postliminiò tandem ad rosam redeamus, ea sine spinis considerata, tum venustatis, tum amoris in primis autem gratiæ eius signum est, qua quis præditus omnium in se amorem contrahat, omnium sibi animos conciliet. Inde factum est, vt purpureum rosæ colorem Veneris sanguinem esse Poetæ dixerint, qui quidem ex ictu eius pede defluerit, & rosam, quæ prius vbiq; alba erat, aspergine sua continxerit:

Rosæ sine spinis hieroglyphica.

*illa quidem studiosa suum defendere Adonin,
Gradinus stricte quem peti esse seros.*

Affixit duris vestigia ceca rosetis,

Albaq; diuino picta cruore rosa est.

Et Europa, Theocritus: *Dum regie puella alios alia flores legunt, ipsa Regis filia purpuream manu rosam legerat, qualis Venus inter Gratiis excellens.* Inde Rosas loqui, prouerbum, de re gratissima iucundissimæque. Et Persianum illud, dum nutricula gratiam omnium alumnulo comprecatur, Deos votis onerando ait: *Quicquid calcauerit hic rosa fiat.* Sed quod alij fabulosè dicunt, Philosophi illi veteres, qui rerum omnium originem altius perscrutati sunt, odorem coloremque illum à Veneris ipsius stella proficisci autumant. Hinc Maro Venerem roseo semper ore loqui dicit. Quod denique ad afflatum pertinet, nemo luculentius expressit, quàm idem explicuerit, eius enim id de Rosa opusculum, de cuius auctore dubitatum diximus, Charisius agnoscit. Ait verò Poëta:

Vidi Pestano gaudere rosaria cultu,

Exoriente nouo rosida Lucifero.

Rara pruinosis canebat gemma frutetis

Ad primos radios interitura die.

Ambigeres, reperirent rosas tunc aura ruborem,

An daret, & flores tingueret orta dies.

Ros vnus, color vnus, & vnum mane, duorum

Sideris & floris est domina vna Venus.

Forſan & vnus odor: sed celsior ille per auras

Diffilatur, spirat proximus iste magis.

Communis Paphia Dea sideris & Dea floris,

Precipit vnus muricis esse habitum.

Quò verò Gratia significatum inesse rosis apertiùs intelligamus, Indorum etiam monumenta conquiremus: siquidem eorum Magi rosam tanti fecerunt, vt ad conciliandos magnorum principum animos, non alia re quamiam libentiùs quàm rosis vterentur. Libet verò ex eorum dictis vnũ hoc, quod ad argumentum facit, recitare. Aiunt illi, si Princeps quispiam sacer profanũve sit adeundus, quem tibi conciliatum velis, vt & te amet, & votis tuis faueat atque benignè respondeat, obseruandum esse cœli situm, cùm Sol vel in Ariete vel in Leone gradu eo ascendente fertur, quem Luna læro felicique aliquo aspectu intueatur. Hic tu phialam rosaceo nitidissimo plenam in manum dexteram sumens, facie aduersus Solem conuersa, summis pedibus insists, & phialam prætendens in hæc verba duodecies repetitione facta, voce clara orationem habeas. Saluere te iubeat Deus, ô Planeta tuo potens lumine, ac omnigenæ felicitatis fecundissime, qui tam formosus, tamque omnibus exoptatus, tam beneficis oris radiorum diffusione micantissimus. Tu Sol ille es, qui luce, spiritu & vigore tuo mundum vniuersum regis: tu cœli lampas, tu rerum omnium lumen, tu eorum quæ ubique gignuntur anthor: tu per vim, quam tibi Deus Opt. Max. infundit, tibi omnia deuincis: tu quatuor mundi cardines continuo infatigabilique cursu peruestigas: tu lumen & pulchritudinem ex ipsa diuinitatis facie mutuaris: tu viam luminosam, & perpetuam vsu lucis nullo interposito velamento Lunæ liberaliter elargiris: tu reliquos stellarum globos luminis tui lampadibus accendis. Quæ si ita habent, exoratum te velim, vt amicitiam, beneuolentiam, amplexum, & affectum erga me omnium beneuolentiæ in hoc oleo mihi concedas, ita vt me omnes appetant, & amicitiam meam vltro concupiscant, ac perinde maximos minorésque Pontifices, Reges, Principes, reliquosque potentiores, Senatam, populum infimũque gregem, mihi amore atque charitate concilium. Hic quo illi appellarentur nomine profitebantur, rogabantque insuper & adiurabant, obsecrationibusque adgebant per eius potestatem, vt amicitia hæc & amor & pietas: ita in horum cordibus & linguis & operibus insideret, vt magno se affici gaudio experirentur, quotiescumque hominẽ eiusmodi intueri atque alloqui facultas esset. Proinde Sol virtute & potestate sua, vt mores etiam congruerent, hominibus præsentiam illi omnes admirarentur, honorarent, & esse quantumvis pretij existimarent, efficeret. Ad hæc quædam geniorum nomina intermiscabant, quorum interuentu eadem fieri supplicabant, præcipueque nomen illud quod amores & amicitias viuificat, & amantum corda in vnum conflant, insolubilibus copula coniungit. Ea verò tum quia videbantur absurda (sunt enim, vt Lucian ait, *Βασανιστὰ τὴν ἐς ἀσπὴν ὁράματα καὶ πολυπύλλα*) tum quia ex Christiana pietatis instituto profana iam habentur, de industria prætermisi. Id ritè cùm exegissent, oleum summæ veneratione susceperunt obseruabant, quo faciem obungerent, quotiescumque Principem aliquem adituri essent. Quò minimè ridiculum videatur, Vlyssi in Phœniciam appulso, fracta quippe naui, mari eiecto, & omnium egeno, Deam Pallada oleum attulisse, quo ille perunctus, omni abiecto squallore, quem ex maris fœluginẽ, inediãque per quadriuum tolerata contraxerat, & *χαλκὸν καὶ χάρσιν τεύχεον*, dignior & venerabilior effectus est. Rosaceum verò Homero fuisse cognitum ex eo conicimus argumento, quod *ῥοδοῖον ἔλαιον* Venus Hectoris cadauer obunxerat, quod à canum iniuria, quibus id Achilles obiecerat, inoffensum præstitit. Tantam inesse Rosæ vim, Homerus persuasum habuit. An nos autem oleum aliud à Venere quàm ex rosâ sua comparatum existimemus? aut alia quamiam ope vsam crediderimus, quàm ea ipsa vi, quam rosis ipsamet infundit, cùm in Carthaginis templo

Magis Indicis Rosæ in quāto pretio fuerit.

Oratio Magum ad Solem.

Oleo rosaceo, xai βωαν, des ἔλαιον, & odoriferũ oleũ, Odyss. l. 2. ver. 339.

A *Restitit Aeneas, clarisque in luce resulsit,
Os humerosque Deo similis: namque ipsa decoram
Caesarem nato gentrix, lumenque iuuenta
Purpureum, & laeas oculis afflarat honores.*

Encl. li. 1

Sed quoniam rosa super fatis superque iam prouecti sumus, præteribo Ælij Veri Imperatoris lectulum, minutulumque reticulum foliis rosæ repletum, quæ sibi subterni iubebat, in quo Perticis odoribus perunctus recubare consueuerat, maiore inde sibi gratiam adepturus. Dissimulabòque fabulas Apuleianas, in quibus Lucius ipse prius in Asinum ex homine conuersus, rosas toto terrarum orbe perquisitis, tam multa petulit incommoda, donec demùm oblata earum copia, quas decerneret, humanæ formæ restitutus, pristino decori & venustati est redditus. Quod autem pertinet ad odorem, rosa sordidissimum animal Scarabeum, cui res plurimum est cum stercore, ut alibi diximus, odore enecat suo. *Rose odor.* *πεδον* autem eam idcirco appellatam Plutarchus ait, *ἐπὶ ῥόδῳ πολὺν τὸ δόμας ἀφίησι*, quod ingenti odoris redundantia diffuset. Diuina litera, ut Cyprianus ait, gloriosam famam appellare solent odoramenta. Vnde Paulus, *Christi bonus odor sumus*. Et quod vnguentum in Aaraonis Pontificis barbam diffusebat, bonæ index est famæ, quam sibi sacerdos quilibet comparare debet. Et pro martyribus hieroglyphicè poni rosas, à rubore sanguinis, ait Eucherius.

DE LILIO.

B T verò coronam ipsam nostram elegantius contexamus: purpureis aderunt lilia mista rosas. Sciendum autem in primis, vnumquemque florem hieroglyphicum esse spei. Nam si spes, ut Speutippus Platonicus finit, est expectatio boni: velut è conuerso, metus, animi concussio in expectatione mali: sique floribus inspectis, vsum inde fructuum sperare solemus, nulli dubium crit quin flos sit futuri boni prænunciatus, & frugem paulò post succrescentem polliceatur. Nā & Themisius ait per florem, ubi præuius apparuerit, in frugis inde nos spem furrigi. Sed quamuis sit hæc florem omnium prerogatiua, ut nos bene sperare iubeant, vnus tamen præcipuus, quippe liliū, vno omnium consensu hieroglyphici huius primas obtinet. Hic in antiquorum monumentis cum inscriptione SPES, liliū porius figuram, quàm alterius cuiusquam floris speciem ostentat. Nam in numo Imp. Alexandri Pij Aug. ab altera facie dea liliū dexterā prætendit, cuius inscriptio est, SPES PVBLICA. Eadem inscriptio cum lilio manu Deæ prætento in Imp. Æmiliani numis habetur. Nusquam verò frequentius neque manifestius hæc liliū facies pro spe ponitur, quam in Imp. Claudij. P. T. Aug. numis, quorum vis magna proximis annis in Bellunenſi agro effossa est, in quibus Dea ipsa pallam læuā sustinet, dexterā liliū prætendit, cum inscriptione, SPES PVBLICA. Et in Tib. Claudij numis eodem gestu Dea, palla quippe sublata, liliōque dexterā porrecto, cum literis, SPES AVGVSTA. Eodem statu habituque in Hadriani numo dea liliū prætendit cum inscriptione, SPES PVBLICA. Ac ne ratio sit horum multiplicitas & numerus, hieroglyphici huius non ignarus Maro noster, cum spem de Marcello conceptam significare velleret, tacita quadam ad clarissimum illum allusione, eruditius sanè quàm fronte prima prædicatur, hæc scripsit:

*Florū prero
gatiua.*

*Numi Imp.
Alex. Pij
Imp. Æmi-
liani, Imp.
Claud. Av.
Hadriani
Aug.*

Encl. li. 6.

*Nec puer Iliaca quisquam de gente Latinos
In tantum spe tollet auos, nec Romula quondam
Vllo se tantum tellus iactabit alumnus:*

C & quæ sequuntur vsque ad versum illum:

*-- Si qua fata aspera rumpas,
Tu Marcellus eris: manibus date lilia plenis.*

Ibidem.

Lilia poscit Anchises, quibus donis nepotis animam cumulet, ut inde præreptam iri spem publicam populi Romani, prout ex superioribus numis ostensum, indicaret. Hinc Flaccus cum spes nostras sæpe fallere animaduertisset, indolisque bona de manibus sæpe rapi conspexisset, postquam viuax apium dixit, breue mox liliū subiecit.

CHRISTVS, ANGELI.

I N Diuinis literis liliū præcipuè album, nunc Christi, nunc Angelorum hieroglyphicum est, à candore quippe iustitiæ, ad quod spectasse volunt Salomonem, cum dixit: *Flos campi, & liliū conuallium*. Hilarius in Matthæo, præcipuum Angelorum hieroglyphicum ponit lilia, de quibus dictum Euangelio, *Non laborant, neque nent*, quibus scilicet extra humanæ scientiæ eruditionem, suisque operis mercedem, à Deo gloriæ candor indultus atque indutus est, ne quid ex principio, labore & arte existimarentur habuisse. Ea autem est istius germinis natura, ut cælestibus Angelorum substantiis aptissimè comparetur: hoc enim efflorescens, cum à stirpe detente humi radicis auellitur, naturæ suæ virtutem, licet aruisse videatur, occultat, & redeunte tempore rursum liliū sui honore vestitur. Ex se igitur reforescit, sibi que redditur: quod sit, quod vigeat, nec radici nec terræ debet, cum ille qui se suggerit succus ex se demanet & suffundatur, atque ita annuæ huius viriditatis exemplo, virtutem cælestis substantiæ amulatur, cum tamen ex eo tantum quod intra se diuinitus acceptum habet

Cantic. c. 2.

*Hinc lex
Salica hieroglyphicè,
Liliū natura.*

A flores omnes intelligant in huiusmodi significatum, quod floribus omnibus contingat, spirante vëto aperiri. Ad eorum verò quæ pulchra, grata, & amabilia putamus, imbecillitatem indicandam, Catullus affectus aliquot accidere ait, velut prati vltimi flos prætereunte postquam tactus aratro. Quam sententiam dixisse semel non far habuit, quare alibi eandem repetit:

*Vi flos in septis secretus nascitur hortis
Ignotus pecori, nulli confusus aratro,
Quem mulcent aura, firmat Sol, educat imber,
Multi illum pueri, multa optantë puella.
Idem cum veni captus deslorus vnguï,
Nulli illum pueri, nulle optantë puella.*

Quem Maro imitatus ait:

Purpureus veluti cum flos succisus aratro   Languescit moriens.

Neque fortè importunè dixerim, loco hoc herbam in Diuinis literis, vt apud Eucherium, hieroglyphicum esse iucunditatis nonnunquam indicare quædam animæ proficientis rudimenta, quæ mox florem, hoc est, spem, inde semen, hoc est, fructum datura sit. Ad superiorem verò sententiã Hilarius in Mattheo, sub hieroglyphico fœni nomine gentes à Deo sæpe nuncupatas ait: *Germen*, inquit hic, illud est quod virtutis sua flore dilapsa, ad calorem Solis arefcit. Igitur requies nulla gentibus: neque mortis, vt voluit compendio quies dabitur, sed ipsis corporibus etiam æternitas destinabitur, vt ignis æterni in ipsis sit æterna materies, & in vniuersis sempiternis exerceatur vltio sempiterna. Et hoc illud est quod Paulus ait: *Omnes quidem resurgemus, sed non omnes immutabimur.*

Herba hieroglyphicū.

DE AMARANTHO.

DE humanæ vitæ imbecillitate, bonisque caducis & ante diem ereptis, hæc per florum imaginem Ægyptij afferre consueverunt.

IN OFFENSA VALET VDO.

CONTRA verò si quem in offensa valetudine vixisse corporis ad extremum vsque dignitate virentis mos erat. Et autem amaranthus spica purpurea veriùs quàm flos aliquis, asseruatũque decerpta, ac postquàm defecere cuncti flores, madefactus aqua reuiuiscit, & hybernas coronas facit: summæque eius hæc natura nomen inuenit *ἄνθος ἡ μααρις*, id est, propterea quod minimè marcescat, Amaranthum sit appellatum. Hinc Thessali ad tumulum Achillis libamina & expiationes quotannis oraculi Dodonæi admonitione ferre iussi, cum omnia quæ sacrificio ritè operando necessaria essent, ex solo patrio asportare consueissent, duos quippe Tauros, album vnum nigrum alterum, vtrumque verò mansuetum: syluam ex monte Pelio cæsã, ignem ex Thessalia, molamque & aquam ex Sperchio hausam. Coronas insuper amaranthinas primi omnium excogitauerunt, easque ad sacrum eiusmodi ferri sanxerunt, vt si fortè venti nauem repulissent, aut alia quapiam de causa mora iniecta esset, coronæ tamen neque flaccidæ, neque deformes suspenderentur.

Hæc à Plinio libro 21. cap. 8.

Idem Marcellus in Dioscor. li. 4. cap. 52.

DE FERULA. CASTIGATIO INGENVA.

QUAM Baccho sacrâ, & inde *ἡ βακχική* ministros eius multi tradidère. Sed quod ea de causa Baccho dedicetur, quia Afini ea vescantur auidius, quàm animalibus reliquis, vt tradit Plinius, præsentaneum sit venenum, leue commentum forsan videatur, quamuis non ignominiosum animal id gratissimam fuisse Libero patri victimam. Id verò magis arridet quod à Plutarcho accepimus libro de instituendis mulieribus: hic enim & ferulam & obliuionem Baccho dedicatas ait Ferulam quidem, propterea quod virga ea admonitionem significat, qua pueros castigare soliti sunt veteres, vt se quoque subduxisse manum ferulæ prosteretur Iuuenalis: itaque innuere vulerint, quæ per ebrietatem admissa tantum sunt, pueruli indigeant castigatione. Obliuionem addidère, puto, per lyncis eiusdem Bacchi simulachrum, quæ pascendo si casu aliquo auertat oculos, propositi cibi obliuiscatur, vt aiunt, & alium quærat. Aiebant verò eorum recordari non oportere, quæ inter vina dicta factæ essent: notum enim illud est, *μυσὸν κνήμονα συμποτῶν*. Quod si quid est cuius meminisse debeat ebrius, ea dubio procul omnia, vt Pythagoræ sententia est, non tantum reminisci, sed identidem etiam animo repetere debet, quæ in ebrietate ridicula, aut perniciofa dixerit feceritve: id enim vnum esse euitandæ ebrietatis remedium. Nam & Anacharsis ita nos docuit ebrietatem cauere, si quæ ebrij faciant, inspexerimus. Quod verò Plutarchus admonendis mulieribus ferulam adhibet, aurem nobis vellere videtur, ne distichi illius immemores simus, quod toto terrarum orbe cantatissimum est:

Pli. lib. 22. cap. 1.

Ebrietas euitande remedium. Odi memorem compotorem. D. Laertius in eius vita.

*Nux, asinus, mulier simili sunt lege ligati:
Hæc tria nil rectè faciunt, si verbera cessent.*

Sed ioco iam fatis.

PIERVS

PIERIVS VALERIANVS AD IOANNEM ANTONIVM

POLLIONEM, GELOVM PRIMATEM.

DE IIS QVE PER SPICAM, ET

Cerealia quædam arma
significantur.

*

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER QVINQVAGESIMVSEXTVS.

CVI verò libentiùs Spicas & Cerealia quædam arma donarim, quàm tibi tam præstanti viro, tam frugi, tam probò, tam benigno, tam liberali; qui præsertim spicam habes in gemma domestica nobilitatis insigne: addam etiam, qui Sicularius es, magnoque ingenij acuminè præditus, verùm quo non nisi modeste utaris, atque sapienter. Ero enim ego semper huius rei testis, qui prudentiam moderationemque tuam tandiu expertus sum, cum in eodem cornu uicibus contubernio, ad idem munus tecum à Clemente P. M. delegati, qui nepotes suos adolescentulos nobis cõmendarat, quos tanta rerum perturbatone vexatos, infelicissimo illo tempore huc & illuc peregrè circumduximus, cum hostica essent omnia, aduersa omnia, omnia suspecta. Tot illa erant insidia, quæ illi etiã eratule parabantur. Nos tamen per tot rerum omnium difficultates euicimus, ut scilicet eos Clementi tandem restituito redderemus, atque ita moribus exaltos, quantum in utroque nostrum fuit, ut nihil iam ad nobilissimam indolis institutionem desiderari possit. Neque verò Legationes tuas illas memorabo, Germanicas, Noricas, Pannonicas, Bohemicas, Gallicas, Britannicas, & alia tibi sepe munera demandata, quibus gerendis talem te præstitisti, ut ob sapientiam & probitatem omnibus esses admirationi. Quod si consiliis tuis faciliores accessissent aures, in tot, quæ mox perperissi sumus, calamitates minimè incidissemus: tot erant ea, quæ desperata ab aliis, tua tu dexteritate restitueras, nisi obstitissent fata, quæ prudentia tua sese opposuerunt aduersaria, vel, cum te vera loqui, optima sentire, salutaria consilire homines cognoscerent, quod plerumque accidere solet, optima videntes, ad deterora tamen spontè non declinassent. Sed hæc missi faciamus. Id vnum profiteri nunquam desistam, quàm incundam, quàm suauem mihi tum fuerit totum id vitæ tempus, quod in ea non nostra tantum, sed Italiae totius communi calamitate vnà conuiximus: quantumque me tibi debere intelligam, qui non minorem mei consolandi, cum desperarem omnia, rationem habueris, quàm eorundem, qui nobis commendati erant, Principum. Quæ verò utriusque nostrum res præter omnium aciderint expectationem, quàmque varia fuerit rerum fortuna, longe magis quàm vellemus insident memoria, neque quidem si obliuisci velimus, villo modo possumus. At dices, Quorsum hæc rerum publicarum commemoratio, si de Spica & Cerealiis futurus est sermo? nempe quod cõ me trahit carum rerum recordatio, quæ toties de ambulando, sedendo, obsequitando super iis quæ ad nos & Principes nostros attinebant, fuere sæpius à nobis non modo præuise, verum etiam deplorata. Idcirco neque ad Pollionem scribere, neque cum eo loqui, neque quicquam meditari, quod mihi non suggerat eorum sermonum memoriam, qui tam frequentes, tam necessarij quotidie intercedebant. At effluxere omnia hæc: effluxerint. Ut te igitur audiam, nobis quid nunc agendum, posteaquam studium, fides, industria, conatusque noster omnis iis nihil profuit, quibus omnia prospera felicia faustaque cupiebamus, sed eversa omnia sunt, fatone dicam, an eorum culpa, qui recta consulentes aspernabantur? Velim sine nos aliorum causa in perpetuo esse maiore, an nostri studij, nostri officij memores ea meditari, quæ aliquam ærumnarum obliuionem asferre possint? Ego nempe post re certam desperatione conclamata, ad studia me meæ retuli, commentationibusque illis hieroglyphicis, de quibus sæpe tecum, nunc totus incubui: quas cum per sua quæq; segmenta dissonerem, visa mihi sunt polliceri, fore, ut huius industria mea aliquis fructus iis, qui politiores has litteras assectantur, acquiri possit: quare labori nihil quicquam peperci, donec rem omnem digesissem. Ea vero quoniam in partes diuidenda fuit, quæ ad te pertinere arbitratus sum, tibi dediciui. Vinam eo tu atque alij animo hæc suscipiatis, quo à me studio atque beneuolentia conscripta sunt.

DE

A

DE SPICA.

NYX ille tuus, Antoni Pollio, modiolus, qui spicas duas continet, insignis, ab cuius utraque parte copix cornua ante admodum eleganti iucisa conspiciuntur, verustatis omninò venerandæ monumentum, signum olim aut Ædilium fuisse, aut eorum qui rei frumentariæ præerant faciliè credere possumus.

Insigne Antoni Pollii.

CERES.

VIDERE enim est Iulix Pix numum, ab cuius altera facie sigillum est læuâ cōto innixum, dexterâ spicam gerens, calathos ante pedes proposito, cuius inscriptio est, quarto casu Cerecem.

Iulia Pix numus.

ANNONA.

EST & T. Cæsaris Vespasiani numus, in quo simulachrum est, quod dexterâ sigillum exporrigit, in cuius vna manu libella est, in altera cornu copix, apposita naui, & calathos cum spicis: inscriptio, A N N O N A. In eiusdem aliquot aliis eadem omnia sunt præter cornu copix: eius loco caduceum spectes: nam & is, ut alibi diximus, in felicitatis significatum accedit: quòd pax ipsa, cuius symbolum est caduceus, rerum omnium copiam & affluentiam inducit.

T. Cæsaris Vespasiani numus.

AFRICA.

SPECTARE verò est, Africæ picturam eo libro, quem de Imperio, magistratibus, & militiæ ordinibus Theodosianis temporibus conscriptum vidimus. Ibi enim ubi de Proconsule Africæ legitur, vrbisque & officia & magistratus tota ea prouincia distributa continentur, mulier quædam inspicitur, pileo in primis cooperta caput, carulea palla hunc inde ab utroque humero reiecta, eaque ad humum vsque fusa, interiore verò tunica rubra, imò lumbis ad pedis vnus altitudinem albo, cuius superiorem inferioremque marginem aureæ fibræ duæ circumeunt. Brachia nuda utrinque exporriguntur, binas utraque manu spicas ostentantia. Sub pedibus naues duæ frumento onustæ, adpictæ sunt, Literæ superne sunt, PROCOS AFRICÆ. Apud Horatium sanè de terræ huius feracitate frumentaria legas:

Africæ pictura.

Quicquid de Libyis verritur areis.

desumptum quidem ex Pindaro, qui *αυροφόρον λιβύαν* in Isthmiis dixit.

Fructifera & frumentifera Libyam.

BRACCATI MILITES.

IN iisdem monumētis obseruavi gestamen caruleo colore subobscurò pictum, circulo nigro iuxta marginem circumducto, à summa cuius parte stella adpicta est radiis octo prædita: in medio orbiculus est cum vmbilico, utroque coloris aurei: ab eo orbiculo vsque ad circulum qui iuxta marginem est columella summissa coloris rubri: à lateribus columellæ spicæ duæ vtrique surgunt singule, quas auiculæ totidem volatu suspensæ impetunt. Insigne hoc erat eorum militum, qui BRACCATI IVNIORES appellantur, militabantque sub militum Præfentiali tunc nuncupato, qui titulus eorum erat notæ, qui Viri illustres vocabantur. Sed vt ad annonam reuertamur, in Hadriani quoque numis corbis est cum spicis: & in Antonini, spicæ & Cornu copix cum eadem A N N O N A E inscriptione.

Hadriani & Antonini Imp. numi.

PROVENTVS.

QVÆ verò spicæ duæ, dolio vuis pleno in earum medio constituto, spectantur in numo L. Liuii Reguli, prouentum bonorum, fructuumque copiam & feracitatem eius viri magistratu vberem ostendit: nam ubi consultum est iis quæ cibo potuque inferuiunt, annona omnis largè populo videtur erogata. Vsque adeò verò spicæ prouentus indicia sunt, & apud Cōiectores reperias eum, qui natus in aure spicas per nocturnam imaginem videre visus fuerat, & delapsa inde grana manibus collegerat, fratris mox demortui hæreditate locupletatus: spicis quippe prouentum, aure fraternitatem ostendentibus: germanas enim inuicem esse aures manifestum. In Diuinis quoque literis spicæ, hoc est, messis eodem modo prouentum hieroglyphicè significat, dicente Domino, *Messis quidem plurima, operari autem pauci admodum.* Humanam enim messem vredi, procellisque obiectam, cupiebat ille in horrea æternitatis suæ transferre. Helychius hic rosolymitanus pro messe accipit virtutes, quæ ex Diuini verbi semine oriuntur. At stipula pro nullius boni operis fructu ponitur: vnde Propheta lamentatur: *Hei mihi, confectus sum sicut qui colligit stipulam in messe.* Idem paleæ, vt illud: *Paleas autem vret igni.*

ÆSTAS, ET FRVGVM inuentor.

Luc. cap. 3. lib. 1. Metaph.

SANE plerumque inuenias æstatem ipsam per spicarum fasciculum significari. Vnde apud Nasonem: *Stabat nuda æstas, & spicæ ferta ferebat.* Nonnunquam verò messem ipsam, alias & frugum inuentorem.

*Julij mensis
synbulum.*

S E D E N I M Heliodus in Theogonia, falcem pro messe posuit, ubi dicit, τὸ ξαί μέγα δρέπανον, subiciunt interpretes: Drepanon messis tempus. Hinc iuniores spicas duas, manipulos spicarum interdum duos in transuersum adclinatos, pro mense Iulio ponere excogitarunt, quòd nimirum eo mense messis omnis triticea demetur.

T E M P V S.

*Macrob. li.
1. ca. 8.
Æclog. 9.
Macrob. li.
1. cap. 6.*

E T quod pertinet ad falcem, quoniam tempus omnia metit excecatque & aufert, idè falcem Saturno attributam nonnulli volunt κρον & enim Saturnus, cui tempora subiciuntur, quæ voce eadem Græci sola adiecta aspiratione pronunciant, quippe κ in χ versa. In hanc sententiam Maro:

Omnia fert ætas.

A G R I C V L T V R A.

A L I I falcem agricolationis totius signum arbitrantur, quod insigne Ianus Saturno dederit à messe & fertilitate, cui posteritas rationem etiam inferendi, & artem faciendi furculos fert acceptas: vnde Saturnum à fatu Latini vocitarint.

F R A T R E S A R V A L E S.

*Spicea co-
rona hiero-
glyphica.*

A L I O Q V I spicea corona fratres Aruales indicabat, quam primùm Acca Laurentia Romulo sacrificanti dedit.

S A C E R D O T E S A R V O R V M.

*Institutorz
arna fruges
ferrent.*

S I verò spicea corona vitta alba illigata esset, sacerdotes aruorum significabat, quorum illud erat insigne. At Cereris caput spicis redimitum spectauimus, in numis quibusdam, ab altera quorum parte spica magna est nonnunquam sola, nonnunquam cum caduceo & lituo, eo quod retulimus significato.

P A X.

Q V I N & pacis simulachrum cum spicis figuratur: vnde Tibullus,
*At nobis pax alma veni, spicamque teneto,
Profluat & pomis candidus ante sinus.
Pax enim candida primum
Duxit araturos sub iuga panda boues.
Pax aluit vites, & succos condidit vnae,
Funderet ut nato testæ paterna merum.
Pace bidens vomerque vigent, ac tristia duri
Militis in tenebris occupat arma situs.*

D I A N Æ T R I C L A R I Æ S A C R V M.

E R A T & spicea corona insigne atque gestamen eorum adolescentum, qui Dianæ Triclaræ sunt immolari soliti apud Parrêses, mollienda numinis indignatione, quam Menalippus atque Comatho templo deæ turpiter violato in ciues contraxêre.

D E L O L I O.

T R I T I C E A E coronæ gestaminive contrarium est lolium, quòd quantum seges illa felicitatis affert, tantum hoc infelicitatis, & incommodi: secum enim inuidiam, & quandam animi prauitatem trahit.

P R A V I M O R E S.

*Idem D.
Laertius in
Antisthene,
Epistola 2.
Et in Eua-
gelio. Inimi-
cus super se
minauit ziz-
ania (id est
lolium) inter
triticum.*

M O R V M enim corruptorum id omnino indicium est: quare Antisthenes non temerè dicere solebat, absurdum esse triticum à lolio non repurgare, qui sentiret ex hoc inuidos à Republica summo uendos, vt Plutarchus interpretatur: tam enim inuitiles inuidi sunt ciuitati, quàm lolium est tritico, qui verò inuidus est, suam ipse sibi fouet infelicitatem: quandoquidem Horatius ex Phala-

Inuidia Siculi non inueniunt tyranni Maius tormentum, ait.

Et quod ad corruptos degeneret mores facit, ita Virgilianus pastor lamentatur:

Grandia sepe quibus mandauimus bordea sulcis,

Infelix lolium, & steriles dominantur aëne.

A

DE MILIO.

MILIVS ideo humano generi utilis atque commoda, qua milium egregie pollet, efficit, ne ab hieroglyphicis expelli debeat. Nam si quis hominem, qui declinare sciat infortunia, hoc scripturæ genere ostentare voluerit, apte Serpentem pinxerit milij surculo circumuolutum, anguis ipsius capite deorsum deiecto, cauda superne sita: quandoquidem ex milio panis præsumptus, incolumen sospitemque præstat à veneno, naturæ beneficentia, quæ mortale genus remedio tam parabili, atque omnibus obuiò præmunire voluerit contra pestem adeò perniciosam. Idque tradit Didymus in iis, quæ de re rustica scripsit.

*Hominis
providi sym-
bolum.*

INNVMERA.

SVNT etiam qui spicam milij hieroglyphicè pro millenario numero ponant, ac perinde pro innumeris, quia tale etiam est millenariis significatum. Neque defunt qui numerum ipsum mille à milio dictum velint.

*Sed potius
miliun à
mille.*

DE MODIO.

SED vt ad onycem reuertamur, modius in ea incisus est: is quid sibi velit explicemus. Sed quoniam in numis, in picturis, in sculpturis, atque alijs antiquorum monumentis spectare est alibi modium, alibi latè patentem urnulam, nonnunquam & cyathû, sæpius verò calathum, & quicquid vel humoris, vel solidorum est corporum capax, in Serapidis capite superpositum (illi enim plurimùm vasa hæc dedicabantur, quòd diuitiarum, & omnium prouentuum numen haberetur) necesse erit hæc omnia colligere, ac veluti vetustas fecit, in vnum commiscere.

FRVGVM OPVLENTIA.

SIVE igitur modius, siue calathus, siue quid huiusmodi figuretur, frugum id opulentiam indicabit, quas ipse siue Serapis, siue Osiris, siue quocunque nomine *deus* nuncupari placeat humano generi, fatu inuento, & aratione monstrata, comparasse dicitur: de quo multa alibi, & quo pacto Osiris quoque in huius inuenti participatum admitteretur, disseruimus. Illud verò constat, cibarias opes & donaria in canistris offerre, & antiquorum fuisse morem, & nunc palàm omnibus esse: quin etiam vbi liberaliùs, oppariùsque aliquid erogatum significare volumus: *avro* dicere consueuimus. Hinc apud Maronem ferunt nymphæ calathis pallentes violas, & alia dona. Alibi Cererem canistris expediunt ministri. Osirin quoque, neque non Cererem eodem insignitis gestamine Diodorus attestatur, & antiqua pleraque signa ostendere. Neque verò hic repetenda sunt ea, quæ plurima docuimus eo commentario quo de Capitis atque adeò Tricipitij significationibus agitur, vtrum scilicet Serapis pro Sole, an pro Ioue, an pro mundi totius machina, vt Nicocreon Cyprio Regi ipso est oraculo proditum, accipiendus sit, quoniam eo loco hæc omnia sunt explicata.

*Bonorum lar-
gitor.
Modij siue
Calathi v-
su.
Ab ipso ca-
nistro.
Egloga 2.
Æneid. li. i.*

C

A Q V A.

SED ENIM urnam potius Osiridi dedicatam videas, idque ea de causa factum, quòd eum non vini tantùm, verùm totius humoris dominum intelligebant, eumque Oceanum, perinde ac Ili- dem Thetin. Præferri enim urnam in sacrificijs, qua Deum colerent, mos erat. Hydriam enim quandam ingentem summo cultu, & attonita penè veneratione prosequuntur, quam obrectam, & casta religione susceptam, in sacram ædem solenni pompè gestabant, quo eum peruenissent, terre procumbentes manibus ad cælum sublati iis gratiam agebant, qui primi diuinæ benignitatis munera mortalium vsui communicassent: vtpote qui ex humore oriri omnia persuasum haberent.

*Urna cur
Osiridi de-
dicata.*

*A Thale-
te, vt D.
Lact. in e-
ius vitâ.*

CANOPVS.

ALII, qui philosophiam eam eludebant, quorum è numero Ruffinus est, Canopum quandam apud Ægyptios in hydriæ speciem figurari solitum aiebant, quòd inuento calido, cum incertamen contra Persas deuentum esset, victorem ignem euicerit. Persæ enim, vt alibi sæpè ostendimus, ignem numinibus omnibus anteponunt. Is itaque minoribus quibusdam foraminibus hydriam, quam contra ignem in periculum adducturus erat à fundo perterebrauerat, ceræque diligenter obturauerat, qua super ignem solenni certamine posita, vi calor soluta ignis extinctus expirauit. Quoniam verò de vris locupletius alibi dictum, reliqua nunc vasa persequemur.

*Canopi figu-
ra vnde.*

NON CESSANDVM IGNAVITER.

SED id quoque nescio quid Ægyptiacum sapit, quòd Pythagoras super modio sedere nos verat: siquiper rationis portionem eam, qua anima ipsa metitur, explorat, atque examinat omnia, non

*Ænigma
Pythagoræ.*

esse otiosa desidia remittendam, habendamve negligenter: verum omni exercitatione modòque & regula dirigendam, assiduèque per cogitationis spatia agendam. Caterùm D. Hieronymus hoc subindicare dicit, non debere nos de victu sollicitos esse in diem crastinũ, prout etiam Dominicus præceptis admonemur: quamquam Cyrillus priorem sequitur sententiam. Plutarchus in Symposiis symbolum ita exponit, vt ex præsentis mensa semper aliquid in futurum relinquamus, & crastini diei hominò meminerimus. Re siquidem parata non erit vltimò consultandum, vt nudipes ille Phrator hospitem elusit, cùm satur recederet, & ex reliquiis capum integrum coctum in manicam coniecisset: interrogante hospite quid eo facturus esset, in crastinum se asportare, dixit: cui cùm subiecisset: hospes, *Atqui lex nobis descripta est, ne de crastino cogitemus*: suscepit ille Phrator, *Parco igitur legi, qui hoc mihi prandio destinato, nihil quicquam ero super crastino sollicitus*. Sed vt in re seria faceant ioci, Plutarchus ad eorum morem, quibus mensas inanes tollere magna erat religio, symbolum videtur accommodare. Nam Chænicem pro diurno victu capi, quam Latini Sportulam appellarunt, tum ex eo manifestum est, quod apud Herodotum legitur, Regibus Spartæ ad cœnam non euntibus binas farinæ chænicas mitti solitas, tum quòd Alexarchus chænica vocat *ημεροπόσιδα*. Significaret igitur symbolum, non debere nos in sportulis vitæ nostræ torius ita spem collocare, vt sede in eis statura, totum vitæ tempus ignauiter desideamus: sed aliquam ineamus rationem, consiliũque capiamus, vt nobis aliquando viuere possimus, opesque nostræ tandem in nobis ipsis, non in alieno arbitrio sitæ sint. In Diuinis literis Modius hieroglyphicum est dogmatis atque doctrinæ, quam Iudæi profitebantur, veritatis lumen sub eo recondentes: quam sententiam explicat Hilarius super Matthæo: ideòque proque proferendam esse lucernam Iesvs admonet Apostolos, & quæ apud eum copiosè.

D I A L E C T I C A.

E

D. Lært. in
eius vita.

ZENO multipliciter solitus Dialecticorum argutias eludere, sed eo præcipuè dicto, quod eam iustis quidem mensuris acquirauit, quibus tamen non frumentum, sed paleas, simũque quis dimetiretur. Ita hieroglyphicum Zeno faciebat, Dialecticam ostensurus paleas modio dimensas.

A N I M V S.

Vasis hiero-
glyphica.

Pierij de-
precatu hie-
roglyphico-
rum.

VAS obturatum plerunque animi significatum habere perhibetur. Vnde Lacena mulieres Ollas in Regum suorum iustis pulsabant per urbem discurrentes, vt ita ciuitatem orbam Rege, animo carere significarent, quemadmodum ollæ illæ inanes erant in Diuinis verò literis vbi Psalmo LXXII. legitur, *Penè effusi sunt gressus mei*, de rupti aut inuersi vasis similitudine sumptum aiunt interpretes: vt enim liquor è vase in terram effusus perditur & euanescit, ita cogitationes suas & animi sententias dicit penè effusas, in vanas scilicet & inanes rerum fabulas euagatas: quod fortè de nobis nugas habes scribentibus dici possit. In quo tamen illud me consolatur, quòd multa omninò in his nugis disciplinæ veteris arcana, quæ hactenus sepulta iacuere, nemine ante me lapidem hunc mouente, industria nunc primum mea cepere in lucem profecti, & tibi similibus, quod satis est mihi, & aliis oblectamentum aliquod afferre. In Chaldaeorum quoque scriptis, animus appellatione Vasis accipitur: vt illud, *Vas tuum inhabitant bestie terre*: ita videlicet & libido, cupiditatèque aliæ quos affectus communes cum belluis habemus, & quod infelicius est, tantæ interdum apud nos authoritatis, vt ad brutalem sæpe nos vitam impellant. Hoc illud est quod Plato ait libro de Repub. alere nos domi diuersa brutorum genera, quæ Deus ad hominem, vt in Diuinis literis habetur, accersit adiumento futura, ea tamen omnia inturbant, omnia subruunt, cùm frani impatientsia nullo possunt regimine, illa castigatione coerceri: id quod tunc accidit, cùm nostri vigoris, nostræ immemores ingenuitatis, nisi spontè nosmet dedimus in seruitutem. Concitatus enim animus, nisi parere cogatur imperium sibi arripit, & dominationem exercet. Vas animæ vocat Paulus carnem nostram, quam etiam honorificè tractandam monet. Nonnunquam tamen eandem exteriorem vocat hominem.

Genes. ca. 1.

Sic omnia
Plato omnia,
corpus tan-
quam sepul-
chrum.

Olla hiero-
glyphicum
in Diuinis.

Vas verò capacitatis nomine dicta est, qua ipsam capit animam & continet. Homo verò de communionē naturæ, vt Terrullianus diceret, quæ eam non instrumentum in operationibus præstat, sed ministerium. Apud Hieronymum septimis supra tricesima Hebræorum castra, inuenias non mortales hieroglyphicè pro scitilibus vasis intelligi, in quibus pretiosissimum thesaurum conditum habeamus, quæ cùm ita fragilia sint, vt vel minutissimè confringi possint, omni studio, cura atque diligentia cauendum, vt cor nostrum rectè muniamus, sepimentisque validioribus circumdemus, vt ad ictus quoslibet firmum integrumque seruetur. Olla, ait Eucherius, cùm sit condimentorum, quæ ad humanum victum pertinent, receptaculum in Diuinis literis pro sobole vel progenie solet accipi: nam veluti ex olla desumitur quod ad victum facit, cuius beneficio humana vita sustinetur, ita de humano vaseulo genitura depromitur, quæ in multas hominum ætates propagatur. Ideò Psalmo LX. legas, *Moab olla spei meæ*: hoc est, Ruth, quæ Moabitibus fuit, progenies illa est, quam spe concepi: nam Christi generatio, quantum ad humanitatem, per Ruth ipsam in posteros propagata est. Eodem spectat Apostoli dictum: *In domo magna non sunt tantum vasa aurea & argentea, sed & lignea & scitilia, alia quidem in honorem, alia porò in contumeliam*. Et inhonoratus est Iechonias, quasi vas cuius nulla esset utilitas: quoniam cùm in domo Dei ex numero esset familiarium, se turpitudinibus sceleribusque summu-

F

A summisit, ideoque ea super homine scripta sunt: *Nunquid vas scitile, curtiūque vel attritum vir iste Iechonias?* At bone Deus, quid aliud clamat Oedipus apud Sophoclem? *Ita me turpibus bellum eductis vas repletum sordibus?* Alibi adaperitis thesauris vasa indignationis à Deo prolata competias, hoc est, reiectos animos, in quibus & ira, & pravi affectus reliqui concluderentur, de quibus plura apud Theologos. Hesiodi quoque interpretes dolium vas allegoricè pro vitæ animique nostri sustentaculo accipiunt, eo Agriculturæ loco:

Ἀρχὴ τοῦ πλοῦτος καὶ τὸ τέλος τῆς ἀφροσύνης

Μεσότης φειδέσθαι.

De summo satiare cado, & cum caput ad imum

Deficere, at medio memor esto parvis uti.

vbi dictum aiunt de pueritia, virilitate, & senectute, quippe pueros & senes iucundiorē vitam agere debere, geniōque liberius indulgere: viros verò, ætatem quippe firmiorem, parèc omnia sibi permittere, modumque voluptatibus omnibus adhibere, vitamque vndecumque laboriosam adamare. Vtrum verò Hesiodum hoc sensisse dicamus, an quod Alexander Aphrodisæus interpretatur, de vini parte media meliori, viderit alij: nam ad Alexandri sententiam accedit etiam proverbiū vulgò dictatū, *Seram esse in fundo parsimoniam.*

Rom. 9. Summus vasa ira. in lib. opera & dies.

PERSVASIBILITAS.

B **A**PVD Platonem in Gorgia, legas Socratem ex Itali cuiusdam viri elegantis commento, eam animæ partem in qua vigescunt cupiditates, propter persuasionem crudelitatemque lubricam Dolium appellatum, quodd Græci nominis vox *πίθος*, non à *πίω*, sed à *πέθομαι* deduci videatur. At quæsierit fortasse aliquis, quid sibi voverint dolia duo, quæ olim in sacello quodam Romæ ad cloacam maximam, via quæ ad Carinas ducit, habebantur: quo quidem in loco spueri nefas erat: quod porro sacellum Doliola Plutarchus vocatum ait. Nempè nihil aliud, ut nonnulli tradunt, nisi duo fuisset dolia, alterum in quo Numæ sacra quædam olim reposita fuerint, alterum inane, sed in quo Gallorum Senonum irruptione sacra quædam à Vestalibus virginibus abscondita servatæque fuerint, cum ipsæ metu percussæ, deserta Vrbe fuga sibi consuluisent. Ibidem aiunt simulachra duo fuisse militari habitu, quæ sedebant, & peila manibus tenebant, quibus titulus suberat, *DIPENATES*. Significabat verò sessus, firmatam Imperij sedem: peila, hostes summotos procul arma reliqua, Romani populi virtutem, & munimentum, ut apertius alibi singula pertractauimus.

Doliola Plutarchi.

LIBIDINES.

S **E**D vt ad Platonem redeamus, eam animi partem quæ libidinibus agigaretur, Italus vir ille pro sapiente citatus à Socrate perforatum dolium existimabat, cuiusmodi essent dementes, profani, & iudicio damnati viri inexplibili incontinētia præditi, qui propter infidam animi compagem, obliuionemque fluxam eorum quæ honesta iustaque perceperissent, nihil quicquam infusum continere possent. Ideoque Lucretius hunc securus ait:

Deinde animi ingrata naturam pascere semper,

Atque explere bonis rebus, satiareque nunquam,

Quod faciunt nobis annorum tempora, circum

Cum redeunt, sætisque ferunt, variisq; lepores.

Nec tamen explemur vitæ fructibus unquam

Hoc, ut opinor, id est, æuo florente puellas

Quod memorant laticem pertusum congerere in vas,

Quod tamen expleri nulla ratione potestur.

Doliū perforatum.

Sic Plantus in Pseudolo, dolium pertusum vocat obliuiofum.

Danaides.

HVMANI AFFECTVS.

P **H**ILOSOPHI, qui sacras literas ad morum tantum rationem trahunt, cum in arcam Noës omnes ferarum species introductas legerent, arbitrati sunt intelligi debere ex huiusmodi historia, in humanum corpus ferinos omnes affectus, cupiditates & appetentias introductas. Sunt verò ex iis, quæ difficulter exarmari cicurariue, aut mansuescere possint. Quare clamat Horatius, *regendum animum, qui nisi pareat, imperat*: hunc franis igitur, hunc catenis compescendum. Rerum itaque opifex terram affluentibus aquis expurgaturus, hoc est, ut Philo ait, animum ab iniquitatibus expurgaturus, Noam in arcam, animi quippe vas, septem ex puris iumentis deferre iubet, visum scilicet, auditum, olfactum, gustatum, tactum, sermonem ac concupiscentiam, quos defæcatis habere deest sapientem, cum mala innumera ab exlegibus & rationis expertibus animæ portionibus erumpant: à quibus maximum assiduūque bellum insurgit, eo præcipuè tempore, quo mortale genus otio delinquit & torpescit. Quare Perlius, v dum & molle lutum ne obdurecat, & ad opus fiat inhabile, prope-

Philosopharum super modio sententia. Epistola 2.

IDEM animum fidelix comparat, percussamque sonare vitium ait, maligneque respondere, quæ viridi informata limo non satis excocta sit. Et futile illud & apertum vas animum prorsus inanem ostendere proficitur, cum dicit, *Effusus amens, contemnere*. Apud nostros etiam vas corpus est: Paulus enim corpus Tabernaculum vocat: nam dubio procul corpus animæ receptaculum est.

S E R M O.

*Cibum in
marcellamne
immittas.*

Epistola 2.

QUOD verò monuit Pythagoras, *οὐτὶς εἰς αὐτὴν μὴ ἐμβαλεῖν*, Plutarchus sermonem vrbani qui cibum est animi, in improbi hominis animum non immittendum esse interpretatur. Epictetus quoque cum sermonem Ægyptiorum more pro liquore, aut rore pluuiæ, vel vnda pro fluente accipiat, in minimè syncerum vas, ne acefcat computrescere, infundendum verat. Ad quod nimirum respexit Horatius cum dixit:

Syncerum est nisi vas, quodcumque infundis, acefcit.

OBLITERANDA MALI MEMORIA.

ILVD etiam ad animi significatum facit, quod vbi ollam à cinere sustuleris, vestigium turbandum Pythagoras censet: hoc est, simulatque deferbuerit, atque refederit animi tumor, mali præteriti memoriam obliterandam, & iracundiæ vestigium omne penitus tollendum, vt Plutarchus in Symposiaciis interpretatur. Eoque diuinum præceptum facit, *Sol non occidat super iram tuam*.

FERENDA MAIORVM DIFFICVLITAS.

E

QVAM verò ollam nuptæ nouæ postridiè nuptias à matre sponsi petere iuebantur, quam illa & iurgis & conuitiis asperius intortis abnegaret, institutum ferunt apud Leptitanos Libyæ populos, vt sponsa vel ab ipso primordio focrus difficultatem patienter ferre consueceret.

S E R V I T I A.

Vasa seruitutis indicia.

*Act. cap. 9.
Psalm. 80.
Cestavolli.*

AMINISTERIO autem vasa seruitutis indicia sunt: vnde apud Plautum legas de insolentissimo adolescente, qui omnes pro solutis scopis habebat: *Nisi mihi matulam dederitis, vos habebopro matula*. Inter enim vasa vilissimi vsus lotiaria sunt. Et tale aliquid apud Lucianum olfacies, *οὐκ ἔστιν ἄλλο τι πωρὸν ὡς τοῦτο*, vbi potentiorum fastum cægit *εἰς αὐτὴν ἀμύδαν* mingentium. Id vtrumque, in Diuinis quoque literis vasa pro seruitutis ponuntur, propterea quod non nisi in ministerium aliquod comparatur. Hinc nonnulli quem Psalmi l. x. locum ex Eucherio citauimus, *Moab lebes spei mea*, simplicius intelligentes exponunt, *Moabite ad seruitutem meam sistendi sunt*. Iam illud de Paulo vulgatissimum est, quæ pro vase, verum eo pretioso, Dominus noster IESVS CHRISTVS se professus est elegisse. Ita plurimum calathus hieroglyphicum est seruitutis, siue corbes, siue cophinus appelletur. Vnde illud de Iosippo ex Psal. citat Eucherius: *Manus eius ad cophinum seruierunt*. Nam & geruli dicuntur viri gestandis oneribus conductitij, & Venetiis passim foro plurimum cetario, olitorio & boario, qui operam hanc præstant, Cistæ nûcupatione accerfuntur. Et quoniam cibum alibi referri ad animi pastum ostendimus, panemque esse doctrinæ symbolum, duodecim illæ fragmentorum corbes, quæ de profusa Christi liberalitate superfluere, duodecim Apostolorum doctrinam, vti dem Eucherius sentit, indicasse videntur, quæ ne perirent accuratissime procuratum.

F

AMICITIÆ CONFIRMATIO.

Poculi porrecti amicitie symbolum.

Idem Athenæus in principio li. 5.

Iuppiter nimirum Xenius, i. hospitalis.

POCULA verò vicissim porrecta, inuitationesque ad compotandum, amicitie confirmationem esse, tam nostri temporis mos est, quam antiquorum omnium institutum. Hinc apud Maronem Dido cum Hospitali Ioui libasset, mox Bitiæ dedit, inde alij proceres ad poculum inuitati. Sed nihil pigeat temporariæ hilaritatis ergo Virgilianum super hoc carmen repetisse:

*Hic Regina grauem gemmis anroq. poposcit,
Impleuitq. meo pateram, quam Belus & omnes
A Belo soliti tum facta silentia testis.
Iuppiter (hospitibus nam te dare iura loquuntur)
Hunc letum Tyriusque diem Troiaq. profectis
Esse velis, nostrosq. huius meminisse minores.
Adsis Letitia Bacchus dator, & bona Iuno,
Et vos o cætum Tyrii celebrate fauentes.
Dixit, & in mensa laticum libauit honorem,
Primæque libato summo tenus attigit ore.
Tum Bitiæ dedit increpitans, ille impiger hausit
Spumantem pateram, & pleno se proluit auro.
Post alij proceres.*

Tantali
phiala.

A In huiusmodi significatum trahunt Tantali phialam, ex qua Brachmanæ Philosophi prius bibere soliti essent, quàm somno indulgerent, humore per se nunquam deficiente. Philostratus enim amicitia confirmandæ causa eiusmodi comportionem apud eos institutam autumat. Moris huius meminit D. Hieronymus in veteris Instrumenti liminari pagina, sed pro phiala fontem ponit, eodem omninò significato, quò super quidam Grammaticorum proceres diutissimè cōcertarunt. Mihi verò videtur fontem dixisse Hieronymus, ad vim illam vberè & inexhaustam ostendendam, cùm liquor ille, veluti ex perenni fonte, manare quotidie videretur. De mystico autem eius liquoris significato in Roris pluuij commentario est abundè disputatum.

CONCORDIA.

A D amicitia confirmandæ significatum signa etiam veterum numorum accedūt, in quibus frequentissimè pateram exportigi videas: vt in Orbianæ numis, quorum inscriptio est, CONCORDIA AVGVSTORVM. Sed & ipsa Dea sella, patera per dexteram porrecta, læuâ duo copiae cornua tenet. Hæc eadem sunt in numo Iulie Paulæ Aug. cum inscriptione, CONCORDIA. Sed in Sabinæ Augustæ numis, sigillum id quod sella sedet, læuâ innititur lanceæ, dexterâ pateram porrigit: inscriptio, CONCORDIA AVG.

Orbiana
Iulia Paula,
& Sabina
Aug. numi.

CLEMENTIA.

HÆc eadem habentur in numo Antonini Augusti Pij, cuius inscriptio est CLEMENTIA AVG.

B

LIBERALITAS.

SUNT qui patinam expansam inter hæc Ægyptiorum commenta liberalitatis indicium esse dicat quod ego nusquam apud veteres, quod meminerim, obseruavi: feliciter tamen excogitatum non negarim, habereque cùm calathio similitudinem: de quo multa superiùs, vbi de modio disseruimus.

VERITAS.

ALIP eluim & guttum eodem pene significato, vel etiam vberratis significatione describunt: quæque defunctorum cippis signa huiusmodi hinc inde passim appolita conspiciuntur: nimirum indicant iusta ritè atque liberaliter perfoluta, neque esse vt manes quidpiam aliud à pietate nostra desiderent. Speciem verò hanc antiquam esse ex plerisque veterum monumentis asserimus, sed ex ea præcipuè sculptura, quæ mihi omnium in hoc genere pulcherrima visa est Romæ in Æsculapij prona, vbi sepulchrum est, à fronte cuius prima patinam & guttum, & corymbos omnibus fructuum generibus, cum pediculis & foliis suis artificiosissimè laboratis suspensos videas, à capite verò speciosissimum candelabrum duabus lauris hinc inde aditis, cum baccis & foliis suis subtili ad deò arte factis, vt ad obtutum tremere & crepitum ciere videatur. In Diuinis verò literis multa super calice proponuntur, quæ si omnia complecti velim, nullus vnquam erit operi finis: quare paucissimis contentus, satis habeo locum aliis intento digito monstrasse. Argumentum enim hoc totum pertinet ad Theologos.

Sculptura
Roma pulcherrima.

C

SUPPLICIUM CAPITALE.

FREQUENTISSIMUM est in Diuinis literis poculum aut calicem pro capitali supplicio ponere, quod inter sanctiores suas Athenienses præcipuè susceperunt. Iudicii enim capitalibus vel cicuta succum, vel venenum aliud fontibus propinabant, vt ex Socrate & aliis manifestum est. Et Psal. 15. calix pro mortis cruciatu ponitur. Et in Euangeliiis eodem significato: Calicem quem ego bibo, vosne potestis bibere? Et: Pater si fieri potest, summeuocatur à me calix iste. Apertissimè quoque eo versu Psal. 64. Quoniam calix in manu Domini vini meri mixtione plenus: vbi de pœnarum dispensatione sermo est, vt Græci Theologi disputant: Dominus enim vno calice merum propinat, hoc est, amaritudinem suppliciorum. Amariora enim vino tum Catullo, tum aliis dicuntur, quæ ræciora sunt. Altero mistū, hoc est, aquam misericordiæ ad pœnarum temperamentum, quod subsequencia statim verba declarant: Et effudit ex hoc in hoc, quamuis qui literam Hebraicam sequi se profitentur, longè aliter rem exarposuerint. Illud autem, Calicem salutaris accipiam, Euthymius ita interpretatur, vt dicat, Quoniam tot & tam magna sunt beneficia quæ Dominus in me contulit, vt nullo possim modo purem illi gratiam referre, ita me comparabo, vt si vsu veniat, animam propter amorem eius sum audacter effusus, quippe quouis martyrij cruciatu commoriturus. Hinc nulla tormentorum atrocitate territus clamat heros Rotatus meus, quem tu libenter adeò legebas:

Vt Psal. 15.
& Apocal.
cap. 15.

Domino alloquente
sibi
Zebedei.
Luc. ca. 22.
Psal. 115.

Ne me effuse cruor, neu me terrete minaces
Mucrones, yadigj. Mox,
Dum carnis grando, dum sanguinis imber inundat,

Ita precabatur:

-- Cape prima cruoris

Libamenta pater, vino hoc me flumine ab omni

Labe, & ab incestu mortali perlua, ut inde

Hóstia puxa tuas feriar mañdandus ad aras.

Non igitur temerè priùs in tyrannum dixerat:

Vt liberi hos artus lacera, suspende, trucidu,

Et meus est hoc passus amor.

& huiusmodi alia.

Quamquam salutaris calicem & Chrysofotomus, & plerique alij aliter acceperunt, quod breuitatis causa praterco.

S A P I E N T I A.

*Tripod au-
rens Apol-
linis.*

QUEM verò tripodem aureum Græci Apollini dedicarunt, eiusque capiti gestandum superim-
posuere, sapientiæ hieroglyphicum esse nemo dubitarit, qui norit historiam super eo traditam:
extractum quippe tripodem aureum è mari, sapientissimo adiudicatum Apollinis ipsius oraculo:
cumque morales ad Socratem munus detulissent, quod ei deberi publico omnium iudicio decre-
tum esset, remisit is tripodem, & Apollini deberi, non cuiquam alteri, respondit.

D E C O R N V C O P I Æ.

ELIQUA sunt in Onyce tuo Cornua copiae duo, de quorum significationibus disputare
superfluum videatur, propterea quòd nihil his vel vniuerso vulgo notius: quia tamen an-
tiquorum numùm commemoratio, quæ plurimùm ad hoc negotium facit, non iucun-
da futura est, hanc quoque partem nihil grauati tractare aggrediemur.

E

L I B E R A L I S S I M A B E N I G N I T A S.

*Propter A
cheloi flumi-
nis cornu ad
Herculeo-
ercium.*

*Antonini
Aug. L. S. p
rimy, & An-
tonini Pij
numismata.*

ILLO sanè & antiquum, & maximè celebratum est, in liberalissimæ benignitatis & largitionis
effusissimæ signum Cornu copiae figurari, quod tum in fluuiorum, praesertim navigabilem, tum
in aliorum numinum manibus, vbi larga significanda sit opulentia, spectatur. Multa verò passim in
numismatis eiusmodi cornua videas, nunc liberalitatis, nunc felicitatis, nunc concordiae, nunc pacis,
nunc annonae, nunc hilaritatis, nunc huius vel illius indicia commoditatis & boni, vt quicquid
denique letum aut opportunum humano generi sit, inde nobis afferri videatur. In numo enim Antonini
Aug. Germ. simulachrum est laeua cornu copiae tenens, dexteram verò ventrilabrum cereale, cuius
inscriptio est, L I B E R A L I T A S A V G. Eadem insignia cum eadem inscriptione habentur etiam in
Hadriani numis aliquot. Quem verò L. Septimius Geta Caesar cussit, sigillum habet cum caduceo in
dextera, in laeua verò Cornu copiae, cum inscriptione, F E L I C I T A S T E M P O R V M. Duo verò cor-
nua semicirculum facientia vasculis fursum versus erectis, iuxta verò mucronem inuicem colligata,
habentur in Antonini Pij numis: inscriptio, F E L I C I T A S. In alio eiusdem Antonini simulachrum
est laeua Cornu copiae gestans, dexteram verò intenta face arma à pedibus strata incendit ac perdit, cum
inscriptione, P A X Æ T E R N A A V G. Sedenim & clarissimæ feminae non dissimili ferè argumento
numismata meruere, veluti Iulia Paula, cuius numum in patera citauimus, cum inscriptione, C O N-
C O R D I Æ. Et Marcia Oracilla Seuera Aug. in numo pateram, & copiae cornua duo praefert, cum
inscriptione, C O N C O R D I A A V G. Eadem inscriptione in Orbianæ Aug. numo, de quo paulò antè.
Sunt verò cornua hæc non aduersa, vt quæ in superiore Antonini numo pro felicitate posita sunt, sed
inuicem cohærentia.

F

H I L A R I T A S.

*Faustinae
numus.*

Epistola. 12.

CO N C O R D I A M non immeritò sequitur hilaritas, quare venit in mentem mihi numus Fausti-
nae, in quo sigillum est quòd laeua Cornu copiae, dexteram thyrsum à solo ad caput vsque fron-
dibus & corollis ornatum tenet: vnde sumpta inscriptionis occasio, quæ huiusmodi est, H I L A R I T A S.
In alio quodam sirculum palmæ videas à solo supra caput assurgentem, quem medium dexteram Dea
ipsa comprehendit, laeua Cornu copiae gestat: inscriptio est, H I L A R I T A S. Non temerè verò vbi
pax æterna, ibi concordia: vbi concordia, ibidem hilaritas: ex his autem oritur felicitas, quam in
Vespasiani numo caduceo insignem, & Cornu copiae ornatam videas: cum inscriptione, F E L I C I T A S
P B L I C A. Caduceusque idem, atque idem cornu copiae in Traiani numo est, cum inscriptione, F E-
L I C I T A S A V G. Horatius quoque hilaritatem & felicitatem huiusmodi eo tempore vniuersæ Italiæ
scribit obtigisse, quo tempore rebus ab Agrippa contra Cantabros, à Claudio Nerone contra Ar-
menios optimè gestis, eo loco erat res Romana, vt ex voto omnia succederent: ideoque, vt ille ad
Iccium ait,

-- Aurea fruges

Italiae pleno diffudit copia cornu.

F O R T V N A A M A T O R I A.

*Fortuna si-
mulachrum.*

ER A T o l i m Æ g i r æ, ea Achaia ciuitas est, Fortunæ idolum cum cornu copiae, iuxta quam Amor
alatus assidebat, indicio, vt Pausanias arbitratur, ea quoque quæ ad amorem pertinent, fortuna
magis

A magis quàm pulehritudine secundari. Quòd verò diuitias fortunas appellant, neque incongruè, neque nouo inuento factum. Pausanias enim Bubalum ait omnium primum Fortunæ simulachrum Smyrneis effinxisse, in cuius capite polum statuerit, in altera ex manibus τὸ ἄμαλθίας κέκαλκηδον κέρας, quæ nunc vulgò diuitiarum cornua nuncupamus. De polo Pindarus, qui τύχην Φερεπόλον appellauit. Huc facere videntur καὶ χύσας illa, de quibus meminit Aristophanes, Pluto, quæ seruorum nouitiorum cùm primùm domum ingrederentur, capitibus ante focum profunde bātur, dactyli quippe palmarum, numuli, legumina, caricæ, nuces, & huiusmodi bellaria conferuis omnibus impune diripienda, quæ quidem in annuæ vbertatis omen fieri consueuerunt, vel ut ipsi frugi esse meminissent. Institutum mox idem ex Theopompo didicimus fuisse, boni auspicii causâ, in sponsi caput.

P O C U L A.

Fortunæ poculum ferentem. Bellaria quibus parsum debantur spūs, & spūs, & seruū monitiū primū domū ingressi.

B P RÆBERVNT autem olim cornua poculorum vsum, cùm nondum vasa excogitata essent, ut apud Nicandri interpretes legimus: indeque κερύσας, quod miscere est, à cornu deductum. Siue quòd potatores taurinum quiddam assequantur: quippe animos, ferocitatem, & pugnacitatem, neque dicto neque facto parcant, sed ut animalia quæ cornibus prædita sunt, ad ferendum sese paratiores ostendant. Vnde Horatius dixit, ebrietatem ad prælia vel inermen trudere: eaque de causâ Bacchum taurinis cornibus insignitum aiunt. Atque hoc illud est quod conuiuias coronari mos fuit. Nam coronam à cornu fluxisse in Commentario suo, & quæ plurimâ ad hanc rem faciunt, ostendimus. Apud Xenophontem tamen de Græcorū reditu plerisque locis inuenias, eos non nisi corneis poculis acceptos, quòd apud Gentes innumeras cornua vasculorum vsum subministrarent: quare Nicandri dictum ad historiam potius, quàm ad Philosophiam referendum.

Cornua poculis olim

Epistola ad Terquatum.

C L E M E N S A N I M V S.

V I D E R E verò est Cornua illa copię nuncupata & vasa reliqua, variorum modò fructuum, modò arborum, modò herbarum plena. Quale igitur significatum habet id quod ex vase pullat, tale aliquid insidere animo intelligendum: quippe si fructiferæ oleæ ramulos inspicias, elementè animum interpreteris, si Palma, inuictum & victoriæ compotem: si Laurum ab humilibus negotiis, caducisque rebus alienum, cœlestiaque & permanfura semper attentantem.

A R T E S D I S C I P L I N Æ Q V E I N A N E S.

C P A R I modo vasa sterilibus arboribus, & inutilibus fructibus oppleta, hieroglyphicè inanes artes, vanasque disciplinas ostendunt. Per steriles enim & inutiles fructus in Diuinis literis artes illæ intelliguntur, interprete Philone, quæ contra veritatem iustitiarumque comparantur. In quibus medicinam in primis enumerat, vbi non ad sanitatem, sed ad lucrum comparata sit. Cui mox oratoriam adiungit, aduocatoriam scilicet illam & mercenariam, non ad iustitiâ, sed ad decipiendos fallacibus suasiunculis auditores intentam. Iis Dialecticam illam comitem adhibet, quæ nihil ad mores, hoc est, ad veros animi fructus facit: utpote quæ nugatur tantum argutiis & subtilitatibus gallinaceum lac ex illo suo copię cornu propinare se polliceatur, cùm tamen sit rerum omnium inanis, ollasque tantum, ut Plutarchus de iisdem ipsis ait, ostendet. Inuehitur & Origenes in hos ipsos, vbi eos piscibus squama pinnisque carentibus similes esse dicit, hæsitareque semper in luto, nec ad aquarum superficie, aerisque participatum vnquam attolli: esseque hoc genus illud piscium profanum, quod à sacris omninò pellitur.

Steriles fructus in Diuinis.

In libello de Auscultando.

V E R A F O E C V N D I T A S.

C O R N V verò copię verum illud est, quod ab animo, qui veram profiteatur agriculturam, impletur. Ea verò est quæ ab agro suo insipientiæ, intemperantiæ, iniquitatis ac fortitudinis artibores exciderit, & à radice penitus extriparit: voluptatis insuper, cupiditatis, iræ, furoris, & venenorum aliorum plantas ad cælum vsque porrectas ita eradicarit, ut neque vestigium earum vllum relinquatur, ac quicquam aliud, quod occulta tacitæque propagine prorrepens aliquando suppullulare cõtendat. Cuiusmodi verò sint arbores quæ prauos indicent affectus, ostendit Horatius, cùm de spinis pluribus exemtram vnâ, nihil aut parum iuuare disserit. Atque alibi,

Vera agricultura quæ.

Certamen (inquit) spinas animone ego fortius an tu Euellas agro, & melior sit Horatius, an res.

His inquam euulsis, earum mox loco suppullulent panganturve plantæ, quarum fructibus repletum cornu offeramus Deo, ut illud: *Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni*, quem Deus numinis sui rore fecundarit, & ad optimam frugem iusserit petuenire, de nobis dici mereamur.

P I E R I V S

PIERIVS VALERIANVS AD MAXIME REVERENDVM PATREM LVDOVICVM BECCADELLVM.

ARCHIEPISCOPVM RAGVSINVM, DE IIS

quæ per Papyrum, Fabam, Cicerem,
Arundinem, Sinapim si-
gnificantur,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER QVINQVAGESIMVSSEPTIMVS.

E

QVæca plurimum de causa, honoratissime Pater, Venetijs, omni Bellunenſium hortorum meo-
rum amenitate poſthabita, ſubſtiterim, quod & tua, & aliquot aliorum præſtantium amico-
rum iucundiſſima conſuetudine frui poſſe mihi pollicebar, accidit (vt quod ætas iam pluſquam
ſeptuagenaria ſpontè aſſerre ſolet) modo pedù, modo ſtomachi imbecillitate laborare cæperim:
vnde coactus ſum me domi, tanquam intra caueam continere, non ita tamen vt non omnis
mea cogitatio ad voſ tenderet, & qua ratione congreſſu veſtro frui poſſem, aſſidue cogitarem.
Habebam autem ante oculos labores meos in Ægyptiaca diſciplina non inuicendam forſitã
interpretationem, quam inter amicos impertiebar, meæ erga illos obſervantiæ futurum inſtrumentum. Cum dies ali-
quot, quodnam ex his Commentarijs (id enim operi nomen) Beccadello tam præſtanti viro mitterem, examinaſſem,
viſum denique eſt, Papyrum illi, Fabam, Cicerem, Arundinem, & Strapium dedicare, quod ad eius frugaliffimos
mores ex amiſſiſ facere viderentur. Memineram enim ſermonum eorum, qui nobiſcum Patanj olim cum inſeliciſſimo
illo adoleſcente, tam multum ſeto, ad ſuperos, Coſimo Gerio Phanenſi, iam Praſule habiti fuerant, cum iuuenis ille non
tam Grecarum Latinarumque literarum eruditione dubio procul admirandus, quam ſanctiſſimorum morum & pie-
tatis in primis noſtra propugnator accerimus, tam doctè, tam copioſè diſſerere conſuevit. Nam cum de frugalitate
ſermo è re nata inter nos incidiſſet, egoque Papyrum in exemplum ab Ægyptijs deſumpſiſſem, per quam illi victus,
parſimoniam, frugalitatẽque ſignificare ſoliti eſſent. Atqui, Coſimus inquit, quàm multa ea quoque ſunt in hanc
ſententiam tum noſtrorum, tum exteriorum Ducum, Regum, & Imperatorum reſponſi, factũque ſunt & ſapienter,
quæ victus queant petulantiam caſtigare: cuiusmodi eſt noſtri illius, qui militibus fruſtra vinum poti reſpondit, quibus
a vicina Nilipia liceret aquari. Quem ſecutus Peſcenius Riger, Aſitibus vinum identidem eſſlagitantiſ,
reſpondit: Nilum habetis & vinum queritis? Idẽmque tumultuantibus his qui à Sarracenis victi fuerant, &
dicentibus: Vinum non accepimus, pugnare non poſſumus: Et ubi eſcite, inquit, illi qui nos vincunt, aquã
tantum bibunt. Cũque nos taciti eum libenter auſcultaremus, ardore ille iuuenilis, honeſtiſſimãque ambitione concitatus,
proſecutus eſt. Quid autem Alexander Macedoicum illi Regina Carum Ada, obſonia quædam exquiſitiſſima,
magnãque impenſa, nec minori arte & diligẽtia condita miſitaret, quam ſipienter eam illuſit, quæ coquos etiam ſe
miſſuram offerret, obſonia lautiora, & peritiores coquos habere ſe domũ reſpondens, nocturnum quippe iter, quod præ-
dium pararet: matutinam frugalitatem quæ cenam inſtrueret. Vnde Philoſophi clariſſimi dictum, Nullum obſoniũ
fame melius. Apud Max. Tyrium legas Mithecum quendam ganeæ magiſtrum Sparta eiectum, quod illi labore
potius, quàm per condimentorum lenocinia edendi deſiderium quaritarent. Illud præcipua memoria dignum, quod
Gueſaeto Ægyptiorum Regi Bacchoris filio accidiſſe memorant, qui licet & ipſe inductus à Rege Meni deliciis & im-
butus & educatus eſſet, & ſerè enervatus, generoſi tamen animi ſpecimen præbuit, cum exercitum per Arabia ſolitu-
tudines duceret: deſiciente commeatu, coactus cibum deſpicatiſſimum quemque mendicare, humane neceſſitatis com-
moda locarum ubique ſatis opulenter ſuggeri perſpexit, ac Regijs demum apparatibus luxu & opulentia poſthabitis,
nullo unquam exquiſitioni condimento ex eo uſus eſt, victu eo contentus qui pro locorum natura ſuppeteret, par-
ciſſimè pernixit, rẽque ſacris annalibus diſcribendam Thebis in templo non incurioſè demandavit: vt reliqui ad
frugalem hanc rectè viuendi normam exemplo ſubimitati, quietius degerent. Huiusmodi frugalitatis Cyrus Rex
etiam fuiſſe traditur, qui, vt apud Ammianum legitur, rogatus, ab hoſpiti quidnam ad prandium ſibi inberet apparari
Nihil, inquit, quam parcam. Hic tamen tam parvus ſibi à Platone reprehenditur Legum III. quod non & Cam-
byſem filium in eadem parſimonia educandum curauerit: perinde ac Darium etiam appellat, qui ſe tantum deſfran-
dans, filium negligenter educari permiſerit. De Artaxerxe, cognomento Mnemone, memorabile illud conſtat,

cuius

Socratis,
teſte D. La-
ërtio, & Ci-
cero lib. 2.
de ſiniſibus.

A cuius direpto in fuga quadam comœatu, cum aridis fribus & hordeaceo pane vesci coactus esset: Dij boni, inquit, cuiusmodi volupratis hæcenus expertus fui? Hæc, inquam, ut tu quoque meminisse potes, Cosmus noster ex antiquorum historiis referebat, cum ego circa Ægyptiaca tantum insisterem, & quam ipsi sententiam ex rerum suarum usu sequerentur, commemorarem. Declamaui enim ut cibum illi per papyri figuram significarent, cum priscis illis herbæ quæque palustres, caules, & radices, quas gustu mites experti essent, victum large subministrarent, sed omnium maxime Papyrus.

DE PAPHYRO.
VICTVS.

MERIT ò quidem pro victu Papyrus poni solita est, tam ob cibi copiam, quàm etiam ob raram quandam eius herbæ naturam. Licet enim fructus habeat infereundos, radicem tamen eam fert, quæ præter quòd ignis gratia vellitur, summam tamen frequentissimamque opem in re cibaria præstat. Omnes quidem incolæ, & crudam, & aslam manducant, & elixa etiam vintur, succo tantum deourat, cum alioqui manducamentum expunt. Frugalissimis enim viris, & tenui cibo contentis, satis ad alimoniam succus ille facere videbatur.

PARVO CONTENTVS.

Cum itaque tam larga Papyrus cibi commoda subministraret, inde factum ut quoties hominem paruo contentum innuere vellent, simplici quippe naturalique cibo vrentem, quique in medio positum, ut diceret Horatius, abstemius herbis viueret, illud discitarent:

Βίβλην γὰρ καρπὸς ἐκ αὐτῆς μέγαν δάχνειν.

hoc est, non esse ut grauiorem pleniorémque aristam disquiratis, cui papyri fructus victui necessaria suppeditare potest. Neque enim Heliciscus in præbendis epulis vilis habitus, quamquam oleribus syluestribus amicos exciperet. Inuenio traditum à Charemon Stoico, quem Martialis, ut factionis suæ maximè contrarium, eludit eo epigrammate:

Quòd nimium laudas Charemon Stoice mortem,

Vis animum mirer, suspiciamque tuum.

Hanc tibi virtutem fracta facit vireus ansa,

Et tristis nullo qui tepet igne focus.

& quæ sequuntur calumniosa omnia Ægyptios olim omnibus negotiis curisque reiectis, semper in templo perstitisse, rerumque naturas, caulæque & rationes siderum contemplari assidue solitos, mulieribus nunquam se miscuisse, nunquam cognatos & propinquos, ne liberos quidem vidisse, ex eo tempore quo cœpissent diuino cultui famulari: carnis item & vino semper abstinuisse, imò etiam hac rarò vesci solitos, ne Stomachum onerarent, quæ si quando comederent, tunc pariter hyssopum fumebant, ut escam grauiorem illius calore decoqueret: oleum tantum in oleribus noucant. Ecquid loquar, inquit Charemon idem de volatilibus, cum ouum quoque per carnibus vitauerint, neque non lac, quorum alterum carnes liquidas, alterum sanguinem esse dicebant, colore tantum mutato? Cubile eisdem ex foliis palmarum, quas *Βάλας* vocat, fuisse, assuetosque bidui atque etiam tridui inedia sustinere. Quare minimè mirum est in tanta victus parsimonia, eorum corpora, quod plerique

C auctores tradunt, vel nullis odoribus delibuta, spontè auram suaueolentem emisisse, odoratasque trāseuntium vmbas miram inspirasse fragrantiam. Quamquam & Alexandri Macedonis corpus suapte vi aromaticum quid oboluisse Theophrastus asseuerat: sed forsitan in Rege cura, quod in illis negligentia, præstabat. Quid verò Charemon scripturus, si nostri generis eremitas per deserta Thebaidos, & montem Sinam inspexisset? Quid, si vniuersa interdum collegia ad durissimam corporum macerationem spontanea etiam supplicia, flagra, labores addidisse cognouisset, nullumque neque nocte cruciatu alicuius vacuum tempus sibi permisisset? Sedenim multa Ægyptiis attribuantur, quæ nostræ pietatis proceres præstiterè, præclaræque illa patientiæ documenta, dissimularis nostrorum nominibus, in regionis tantum, quam incolabant, laudem transtulerunt. Neque tamen Ægypti solùm, de quibus Charemon Stoicus tam multa disseruit, herbis & arborum tantum fructibus victitant, verum & gentes reliquæ, ut Porphyrius attestatur, hoc cibi genere vsæ sunt aliquandiu: primique sacrificantes, non animalia, sed herbas, florésque, deinde arbores sacrificarunt, atque aromatum suffitu operati sunt, cuiusmodi sunt thymiamata apud Orpheum. Qui verò primi animalibus vesci cœperunt, penuria frugum id facere coacti perhibentur, quare luculenter simul ac eruditè Ouid.

At vetus illa atas cui fecimus aurea nomen,

Fatibus arboreis, & quas humus educat herbas

Fortunata fuit, nec polluit ora cruore.

Quantum verò illa delectant, quæ tam eleganter Pythagoras apud eundem disserit?

Parcite mortales dapibus temerare nefandis

Corpora, sunt fruges, sunt deducunt ramos

Pondere: poma suo, iuniorq; in vitibus vna:

Papyri commendatio ob radicem. Ægypti ea mandūt, succū autem deuorantes, & marsam expiunt Diofcor. lib. 1. cap. 98.

Ægyptiorum mos cultui diuino initiatorum. Nimirum papyrus.

Q. Curtius & Plutar. in eius vita.

*Sunt herbe dulces, sunt quæ mitescere flamma
Molliriue queant: nec nobis lacteus humor
Eripitur, nec mellæ thymi redolentia florem.*

*Varus va-
narum ge-
nium ciuus.
Purpureos,
Lactis Te-
rebintibus.*

& quæ plurima in hanc sententiam modulatur. Quin & Græcos illos veteres, tanquam proximè Deo genitos, optimos fuisse natura, Dicæarchus Peripateticus asseruerat, nullumque animal occidisse. Vetus autem Atheniensium cibus, ficus: Arcadum, glans: Indorum, calami, Carmanorum, palma: Mæotiorum Sauromatumque milium: Persarum, cardamum ac Terebinthus, vt obseruauit Ælianus. At Eusebius homines ferino ita victu prius ali solitos, rerum imperitiæ videtur adscribere, vbi dicit:

τὰς ἡμετέρας ἀνθρώπων, τῶν ἀνθρώπων παρὶν ἀνακταῶν, καὶ θνητῶν βιω κατεστώσας ποσάδην ἴπαι τὰς νομὰς ἐξένας, καὶ αὐτοφάγεας ἔτε βολὰς τὸ αὐτοφάγεον, καὶ τὰς αὐτὰς ἀπὸ τῶν δένδρων κατεστώσας. Homines quippe rerum principio genitos, aiunt parabili ferinorū victu pasci solitos sparsimque, in pascua prodijisse, de quæ gramini- bus, quæ mitiora viderentur, cibum sibi comparasse, atque etiam fructus qui sponte, nulla mortalium cura culti, nascerentur.

Sedenim vtrumque senserit Eusebius, fuit tamen Theologorum veterum præceptum, animantium nullum sacrificandum, sed vsque ad farinam & mel, terræque fructus atque flores. Nouit enim Deus (aiebant illi) vtrum pietatis veræ cultorem, etiam si minimum quodque folium altaribus intulisset, atque ipsum, quantum, quisque animo, non quantum manibus afferat, intueri. Quod verò ad carnes attinet, earum vsum Porphyrius libro de Abstinentia, dicit ad salubritatem minimè conferre, sed ei potius impedimento esse, eo argumento, quòd per quæ recuperatur bona valetudo, per eadem conseruatur: eam si quando amiserimus, per victum tenuissimum, & præsertim à carnibus alienum, recipimus: per eundem igitur salubritas in incolumitate persenerat sua. Sed ne tam multa quæ ille conscripsit in hanc sententiam compilem, & Chrysippi Medeam repetam, ad nostra regrediēdo, quæ

*Porphyrii
sententia de
carnium vfu.*

*Perlegans
simpliciter
vsum disqui-
sitio.*

apud pinos domi nascuntur apponam, qui quidem ipsius Dei summi prouidentia simplicem victum, & natura ipsa prouicientem, reliquis cibis antelatum autumant, & perinde debere nos idem approbare. Terra enim antequam Sol creatus esset, germinare iussa, cibum sobrietatis prius eduxit, quàm reliquos deliciarum atque luxuriam, quibus quamuis humana improbitas sit nunc vsque adeò dedita, vt iam vnusquisque supra etiam vires & censum, exquisitiores vberioresque epulas disquirat, ille tamen cibus diuino primùm effusus munere, sine sacro, sine femine productus, tam dulcis & gratus permansit, vt etiam repletis distentisque, voluptati atque vsui sit, & auidius appetatur, primis denique mensis appositus, secundis minimè fastidiatur, atque ita simplex diuinitatis opus humanam omnem exuperat indutriam. Nostri verò tempore helluones instituisse, M. Acilio Glabrone, P. Cornelio Scipione coss. post victum Antiochum Syriæ regem Reliquum esset sanctissima tot nostræ pietatis collegia recensere, quæ vt sanctius atque castius Deo famulentur, perpetuò sibi carniū vsu interdixere: sed quoniam hæc in omnium oculis versantur, satisque omnibus innotuere, iis nunc præteritis, ad reliqua Papyri significata stylum direxisse præstiterit.

*Helluones
damnantur.
Ieiunij com-
mendatio.*

*Romanorum
in Triumphis
institutum.*

Æneid. li. 8.

Geor. lib. 1.

ANTIQUA PROGENIES.

CVM verò apud Ægyptios nihil eo cibo antiquius haberetur, factum est vt si progeniem antiquā describere vellent, papyraceum fascemingerent: tamen si nobilitatis nullum inter ipsos discrimen habebatur, sed omnes pariter nobiles censebantur. Herbam verò illam magnā veneratione susceptam in manus, quoriscunque diis supplicaturi essent prætendebant, quòd è limo se quoque genitos proficerebantur, atque vnā cum ipso caule se identidem esse palustria propemodum animalia. Eoque spectare videbatur præclarum Romanorum institutum, qui multis in rebus, tum in ea præcipue prudentes, cum hominem re bene gesta summis honoribus decorare instituerent, triumphales illos currus in tunica Iouis decernebant, idque sapientissimè cauērant, vt ne supra modum insolecerent, à tergo esset qui *Hominem memento te esse*, identidem succlamaret, ita Terullianus. Sanè Plinius maximum esse dicit victoriæ signum, cum herba traditur, quia per eam se indicant esse de terra altrice, atque humatione cedere, quamuis Seruius eo carmine Virgiliano,

Et vitæ comptos voluit prætere ramos,

Aliter ex Varronis Ritiis dare herbam exponat. Sanè Virgilius terræam & ipse progeniem hominū agnouit, Lactantio ita versum eius referente:

Terrea progenies duris caput extulit aruis,

quod in vulgaris exemplaribus habetur *Ferrea*, id quod nihil ad ea primordia, quæ Maro tangit. Tollenda tamen ex Lactantij codice verba sunt illa, *procreata ex lapidibus*, quæ idem ex Seruij commentario, importunè sunt eò translata. Sed vt ad Papyrus reuertatur, vel ob eam, quam reculimus causam, vel ob humilem naturalēque ortum, vt Diodorus ait, vel quod magis humidis quàm siccis cibis victus humani constet alimonia, parcem sibi cum Papyro generationem existimabant.

A

SACERDOTIVM.

Ipsos verò sacerdotes suos huius nobilitatis gratia papyraceis calceis insignibant, neque eos iis ex alia quapiam materia contextos ferre licebat: vsque adeò illa omnia euitabant, quæ vel minimam impuritatis suspicionem asferre possent. Hinc etiam apud Romanos nostros, huius puritatis ergò, Flaminiis mortuæ per se pecudis corio calceos aut soles fieri nefas habebatur, sed aut occisæ alioqui, vt illud Homericum, *ἵψιν καὶ περὶ πόσιν*, aut immolatæ, quoniam hæc macula essent, sua verò morte extincta omnia, verus illa superstitio funesta esse decreuerat. Atqui etiam Assessor noster præcepit Apostolis suis ne calceamenta pedibus inducerent: quod ita interpretatur Adamantius, vt ipsorum pedes, qui ad annuntianda felicissima viæ perpetuitatem properabant, omni carerent mortalitatis indicio. Nam & Moses cùm exiret de terra Ægypti, calceamenta ex mortuis pellibus induxerat, quibus veluti quâdam mortalitate constrictus erat: cùm verò cœpit per virtutem proficere, & ad montem Dei conscendere, ibique immortalibus ministrare mysteris, tunc ei præcipitur vt lora calceamenti soluat, quia locus in quo consisteret, sanctus esset: hoc est, vt indicia mortalitatis, quæ in pellibus calceis designantur, abiceret. Quantum verò ad papyracea Ægyptiorum calceamenta pertinet, nonnulli nihil aliud inde quæsitum autumant, quàm puritatis argumentum. Nam eadem de causa pietas nostra indumenta ex lino sacerdotibus imperauit, in quibus omnium ferè gentium & nationum consensus fuit: & eo vestis genere Apollonius Tyaneus semper vsus est, quoniam illa vestis purior & syncerior videretur, quàm vestes ex lanarum aut vellorum pollutione contextæ. Papyrus autem non tantum calceis conficiendis commoda, verum & ad multa vtenilia vasorum aptissima: quin & ad nauigia texenda, velæque & tegetes, necnon vestem stragulam, ad funes è libro conficiendos: & nulla denique herba sit, quæ tot & tam variis modis humano consulari vsui, & maiores pluresque afferat vtilitates.

Papyraceorum calceorum symbolum.

Ad verbum à Plin. li. 13. ca. 11.

B

DE FABAB.

FABA Ægyptiis instar venerandi numinis fuit, tantæque religionis, vt eam neque sererent, neque comederent. quinetiam aspicere vererentur, quod Theon Grammaticus apud Plutarchum in Sympliciis enarrat, & alij plerique tradidère.

Hac & sequentia ab Eras. Chil. 1. c. 1. Afsibus abstinence.

IMPROFANABILE NVMEN.

PER eam velo coopertam improfanabile numen intelligi volebant: quamuis Herodotus vulgi opinionem secutus, id ea de causa factitari solitum dicat, quòd impurum adeò legumen id existimarent, vt non tactu gustuue tantum, verum etiam visu profanum haberetur.

FVNVS LVCTVSVE.

NAM & apud Romanos faba inter funesta recensebatur, neque Diali fas erat eam tangere, neque quidem nominare, putabantque omninò ad mortuos pertinere: nam & lemuralibus iacebatur laruis, & parentalibus adhibebatur sacrificiis: in flore enim eius luctus quidam inesse literæ videntur, vt Festus Pompeius attestatur: & quod ad parentalia pertinet, fabacium epulum in funeralibus ad nostra vsque tempora perseuerat. Sanè Varro ea de causa *F* laminem ait ea non vesci, quòd in eius flore literæ illæ luctus indices inueniantur. Aliorum fuit opinio, mortuorum animas in fabis habitare: inde Pythagoras cùm percussores fugeret, & in aruum fabis consitum incidisset, quà turus ei dabatur exitus, si se in eam segetem immisisset, ab inimicis potius trucidari, quàm fabas animarum conceptacula conculcare maluit.

Pythagoræ opinio. D. Laërtius in Pythagorâ.

NEQVITIÆ FRÆNVN.

SVNT qui fabam eam velo coopertam nihil aliud sibi velle disputent quàm amouendas à manibus oculisque nostris omnes nequitiae causas, vt castiorem agamus vitam: eoque spectare Pythagoricum præceptum, vt à fabulo abstineamus, quam sententiam Empedocles ita pronunciauit:

Ἀλλοι παῖς δ' ἀλλοὶ κούραρον ὑπὸ χθονὸς ἐλὲός.
Ab infanti a fabulo miser seducite dextrâs.

Cyamom verò, vt inquit Gellius, multi Fabam intelligi voluerunt, peritiores tamen pro testiculis accipiunt, quos ita aperte ac symbolicè Pythagoras appellat: quia scilicet fabæ mollitudine sua, & ingenta quadam tumoris elasticacia, humanæ genituræ vim suggerant, atque insuper facilitatæ sint corruptionis, & denique testiculis ipsis forma sumillima. Idcirco Empedoclem versu illo, non à fabulo edendo, sed a rei Venereæ proluuiio voluisse homines auertere, quibus veluti animi ergastulis liberati, possimus ingenio expeditiorem nauare operam.

Faba pro testiculis. D. Laërtius de hocnihil.

NEGOTIA PVBLICA DECLINANDA.

SED ENIM Plutarchus commentario de Liberis instituendis, Aristotelem secutus, abstinendum ex hoc monet à tractandis Rerum pub. muneribus, quòd in creandis magistratibus fabæ calculi

Hinc Martialis probat togæ rarum.

Ecc

lorum vice vsui essent:quem morem pleræq; ciuitates adhuc obtinent. Romani calculis vsi videntur, A
 iisque albis aut nigris, quorum niger in comitio funestum significabat, vt aliis Romuli morti destina-
 tus, sed non vsu obuinit. Aristoteles hinc opinatus est ciuiles administrationes à Pythagora impro-
 batas, vt ex eius libro de Fabis Laërtius obseruauit: vsque adeo omnes aliorum dictata: sententiæ que
 suis studiis accommodare contendunt. In Suida collectæcens, vbi prouerbum est, *Neque fabas, neque*
allium comedendum, fuisse morem apud antiquos legitur, vt in iudiciis fabas escitarent, ne obdormisce-
 rent: id hodie Romæ ludis testaceis ad moræ tardium leniendum, in lupinos aqua maceratos, vilique
 per gradus omnes à solis Iudæis insistoribus venditatos, conuersum est. Quod verò allium admiscēt
 adagio, notum est & allia & capæ cibum esse militarem, diciturque nos admonitis, si tranquillam
 agere vitam velimus, neque bellica, neque ciuilia negotia attingenda.

C A S T I M O N I A.

I D E M tamen Plutarchus dictum in Problematis aliter quam in educatione puerorum exponit:
 I facere enim ad castimoniam leguminum abstinentiam docet, quod eos qui sanctè & immacula-
 tè viuere curant, pura & tenuia corpora habere oporteat, legumina verò maximè vires corporis cor-
 roborant. Vnde institutum vt Carnæ deæ, quam vitalibus humanis præesse veteres cōfinxerunt, pulte
 fabacia & larido sacrificaretur, quod eo ciborum genere vires corporis egregiè roborentur. Constat
 que calendas Iunias ea de causa Fabarias vulgò vocitatas, quod sacrum institutum est à Iunio Bruto,
 à quo etiam mensi nomen Eadem præterea tum ob ventositatem, tum ob plenioris cuiusquam nutri-
 menti redundantiam, plurima itidem purgatione indiget, atque ita Venerem ciere perhibetur. Atqui
 iubet Plato sic ad somnum proficisci corporibus affectis, vt nihil sit quod errorem animis perturba-
 tionemque afferat. Didymus Amphiarum ait primum omnium fabis abstinuissè, quod is vaticinio E
 per somnium vteretur: impediunt enim aut obtrubant fabæ somnia, ex quo etiam Pythagoricis in-
 terdictum putatur, ait Cicero primo de Diuinatione, ne faba vefcerentur, quæ res habet inflationem
 magnam, ac perinde cibus is tranquillitati mentis vera quærentis omnino contrarius est. Idem Di-
 dymus ait, fabas corda eorum qui eis vescantur hebetare: sed ea primum de causa prohibitas à Py-
 thagora suspicatur, quod lugubres illæ literæ in earum floribus obseruentur, de quibus supra dictum.
 Quantum verò ad Ægyptios pertinet, deuitabant illi ea omnia quæ animam corpori pertinacius af-
 figere possent, nè vè sensu voluptatèque inualefcentibus eam profundius in corpus immergerent, vt
 Porphyrius attestatur, idèoque operam dabant impensissimam, vt non vitiorum tantum effectus, ver-
 rum & affectus ipsos radicibus extirparent. Hac eadem de causa D. Ioannes Nazæus locustis tantum
 & agresti melle toto vitæ tempore nutritus, eo simplici tenuique cibo contentus, ne corpus ipsius
 crassioribus pulmentis pinguesceret, & exquisitarum dapum copia grauaretur. Huiusmodi quippe
 naturæ corpora nostra sunt, vt cæcis superfluis graui reddantur, cumque ita corpus aggrauatum fue-
 rit, animam quoque ipsam, quæ per totum diffusa corpus, eius tentatur motibus, identidem onerari,
 segniorèque fieri necesse est. Namque, vt Sammonicus Poëta dictitare solitus, à comestationum
 cruditate vitiato stomacho rectos à cerebro sensus auerti manifestum est. Est & Plotini sententia, qui
 ventri penitus obediunt, periculum esse ne sentiescant. Sed vnde nam veriùs sententiam huiusmo-
 di conquiramus, quàm à Diuinis literis, vbi de crassitudine animæ tam multa traditur? Illa nimirum
 à Deo verba emanarunt: *Non permanebit spiritus meus in hominibus istis, quia caro sunt.* Porro anima quæ
 peccat, crassior efficitur, contrà verò virtute attenuari, graciliòrque reddi fertur, virtus siquidè quic-
 quid in ea corporeum est, abstergit & perimit, illaque sublata ita facce, veluti igne examinata purior F
 efficitur. Quare Protogenis pictoris continentiam nunquam satis laudaueris, qui in Ialysso pingendo
 parcè adeo & duriter vitam duxit, vt non nisi lupinis frigida maceratis victitaret, qui simul famem
 sustinerent & sitim, neque sensus nimia dulcedine obstruerent. Dignus ille quidem propter quem
 Demetrius Rex Ialysum ciuitatem, cum ab ea parte sola posset Rhodon capere, ne tabulas cremaret,
 non incenderit, dumque picturæ parcit, victoriæ occasione amiserit. Inuenies apud nostræ pietatis
 proceres, & fabas, & legumina reliqua tantum aqua macerata, in continentioris vitæ vsum sumpta.
 Extat Eutyebiani Pontificis ad Baticos epistola, vbi legas, fabas tantum, & uas, & quædam huius-
 cemodi, ab Apostolis instituta, super altare offerri solitas.

D E C I C E R E.

E QV E illud est contra hieroglyphicam legem, si quis vel legumen, vel fructum aliquem
 nomini suo consonum, pro nomine ipso vsurparit, lentem quippe pro Lentulo, fabam pro
 Fabio.

C I C E R O.

F E C I T enim idem Cicero, qui cum poculum argenteum Diis esset dicaturus, prænomen ac
 nomen literis signauit, sed pro Ciceronis, ciceris figuram inculpavit: nihil veritus quod iam id
 cognomen verteterat in cauillum, ad grauem vsque amicorum expostulationem monentium, vt ad
 ludibrium

Ibidem D.
 Laërtius.

Ad verbum
 ab Erasmo,
 Chit. 4. cct.
 1. pro. 17.

Ad verbum à
 Macro. Sa-
 tur. li. 1. c. 12.
 Quia hoc
 mēst aduile
 fabæ diuinis
 rebus adhi-
 bebantur.
 Ibidem Macr.
 Fabis cur
 abstinentiæ.

Matt. c. 3.

Protogenis
 continetia.

An quod Ci-
 cer Veneris
 stimulet &
 generet se-
 men, unde
 Venerium
 dicitur, Pli.
 li. 8. c. 12.

A ludibrium euitandum aliud sibi cognomen adscisceret, quod nunquam impetrare potuerunt. Cur enim ipse leguminis honorati, maximèque vtilis nuncupationem abhorreret, quod honestissimis familiis olim esset summa cum laude datum, ut quisque scilicet aliquod optimè genus fereret à Piso, Lentulus, Fabius vocabatur.

INCOLVMITAS.

SUNT qui per cicris imaginem rerum indicent perennitatem, siquidem cicri tantum nulla bestiola in horreis innascuntur: quin etiam ad olerum incolvmitatem excogitatum sit cicrem unà feri, propter eam quod erucas cum arcere experimento compertum est.

A R I E S.

A FIGURÆ verò similitudine pro arietino capite ponitur, cui ferè nihil similis videas, siue eius pecoris rictum, siue tortuosam in eo cornuum reciprocationem contemplare: unde optimo eius generi nomen etiam Aricino, ut Plinius tradit, idque religio peruigilio solita est adhibere.

Pl. Ibidem.

MUNIFICENTIA.

INVENIES & inter Romanæ munificentie partes cicrum largitionem ab Edilibus populo erogatam, cuius rei mentionem apud Ciceronem inuenias, ubi *Questores magnificentiùs facere potuisse dicit, si quantum in cicere expensum est, in alijs, quæ Republicam adiuuarent, insumptum esset.* Vnde Horatius de largitionibus ambitiosis:

Munificentia Romana.

B *In cicere atque faba bona tu perdasq; lupinis,
Latus ut in circo spatieris, aut æneus ut stes
Nudus agris, nudus nummis insane paternis.*

Quamquam rem omnem alij referunt ad suffragia, quæ per legumina ferrentur. In Florentina ciuitate, utpote antiquissima Romanorum colonia utrumque obseruauit, fabis quippe ferri suffragia & festo. D. Præcurforis die, qui apud eos maximè omnium sanctus atque venerabilis est, ciceres à popularibus in filiquis suis publicè tota vrbe perfunduntur, ut omnibus esitare volentibus vsui sint.

Florentinorum ritus.

DE ARVNDINE.

D papyrum addere libuit arundinem, propter eam quod maximam cum ea originis habet similitudinem: utraque enim palustris est, terrenoque gaudet plurimum limoso, multasque & varias afferunt mortalibus utilitates.

L I T E R Æ.

SUNT verò plures arundinis species, ac perinde diuersa significata, sed quemadmodum iuncus literas significabat: propter eam quod apud Ægyptios eo vterentur in scribendo, ita calamorum fasciculus, quibus nos utimur, eadem ratione literas indicat: ut apud Persium,

Ing, manus chartæ nodosq; venit arundo.

C

S A G I T T Æ.

ALII calami sunt longioribus internodijs, læuore, proceritate, rectitudine, & soliditate præstantes: per hos sagittas innui, ob vsum, quem his conficiendis præbent, Poëtarum ferè omnium testimonijs comprobatur.

Virgil.
Æneid. 4.
arundinem
Lethalem,
Æneid. 5.
volantem
vocat.

R E S I P I S C E N S.

QVONIAM verò ex latioribus arundinibus fistulæ plurimum fieri consueuerunt, cicutis aliquot cera compactis, Ægyptij sacerdotes fistulæ conditione considerata, per eam hominem mente olim captum, postmodum tamen & mentem & rationem adeptum, quique vitæ suæ modum imposuisset, significabant: inanis enim arundo mentis identidem vanitatem indicat: verum ubi iuncta spiritusque animata concentum harmonicis numeris reddere cœperit, rationis se quodammodo participem effectam ostendit. Ad hæc, tanta illi vis, ut furibundum hominem composita modulatione possit in meliorem sedatiorèque mentem restituere, cuius exemplum rei à Pythagora editum in omnium iam ore versatur: neque alia de causa Mercurio adsculpebatur, quem etiam harmonice inuentorem fuisse tradunt, nisi quod proprium est caduceatoris munus, in diuersum abeuntes animos atque dissonas voluntates, ad concordiam & concentum reuocare.

Fistula vis.

F R A G I L I T A S.

ALIOVI arundo humanæ fragilitatis indicium habebatur. Hinc illud apud Esaiam, *Arundinem quassatam non confringes*, quam sententiam acutissimus Scotus ita dilucidat, ut ex eo debere nos miseratione prosequi peccatores admoneat. Interdum & auxilium infirmum. Idem Esaias:

Citatur à
Mattheo c.
12. Esai. ca.
42.

Siue *Aegypti* *Quid confidis in baculo isto arundineo Aegyptio?* cui si quis incubuerit, conuassabitur, & perforabitur manus eius. D

C A L A M I T A S.

A B eiusdem calamitatis significato illud etiam deducitur, ut per diffractas prostratasque arundines, ærumnæ, damna, iacturæ, & quæ miseris mortalibus accidunt mala, significantur, vocabulo inde etiam apud Latinos factò, ut huiusmodi incommoda Calamitates appellentur.

I N A N I T A S.

V L G A T I S S I M U M verò illud est, per arundinem inane aliquid significari, cuius rei causa magis re ipsa patet, quàm verbis explicare necesse sit. Illud minimè prætereundum, quòd arundo in Aßertoris nostri pro Rege salutari manum tradita, mysterium fuit vani fragilisque sceptri, super quod Gentes omnes priùs innitebantur, de quo Esaïas, xxxvi. Ezech. xxix. Regum iiii. 18. Confidamus enim in arundinea virga, vel *Aegypti*, vel *Babylonis*, vel cuiuscunque alterius principatus, qui Deo contraria sentiret. Eum igitur calamum *Iesus* de manibus nostris accepit, ut de illo triumphans, pro vano & inani, infirmo fragilique bac illo validissimum firmissimùmque nobis sceptrum compararet. Idem Aßertor noster ad inanitatem huiusmodi respexit, ubi dixit: *Nunquid spectatum exiistis arundinem vento agitatam?* Et Psalmo Lxviii. legas, *Extimula feras ax arundineti*: per feras aiunt interpretes, Leones intelligendum: propterea quòd apud Iobem legitur, *sub omni arbore dormire Leonem, iuxta quam densentur arundineti*: estque Leones illos rugientes, hoc est, dæmones, qui cubile sibi sternunt in arundineti: quippe ipse eos homines dæmonem habitare, qui leues inanisque sint, atque etiam in stabiles, quos scilicet in petra firmare nequeas, utpote qui vento vel leuissimo expositi, continuò huc & illuc agitentur dissipenturque. Deque eadem instabilitate dictum Psalmo altero supra Lxx. *Ut arundinem vento expositum.* E

M E N S V R A.

I N numo argenteo C. Mamilij, ab vna facie Mercurius cum pileo & caduceo, ab altera Mamilius ipse cum arundine & Cane, qui à pedibus illi allatrat. Supra Canem literæ L. I. M. E. A. N. quæ omnia magistratum eius indicant, qui limitibus metandis præfectus fuerit. Arundo enim propter internodia, quæ modò pedum, modò palmorum speciem præ se quandam refert, mensuræ signum habetur. Canis fidei, quam præstare debet is, qui eiusmodi negotio præficiatur. Et à tergo Mercurius concordiam ostendit, quæ ex ipsa limitatione subsequi debeat. De arundine id insuper animaduertendum est, in hanc vsque diem aliquot Italiæ locis vñtatissimam mensuram pedum circiter senum vulgò Cannam vocitari. Id etiam animaduertas in literis numo impressis, M. E. A. N. ubi figura *A* Græcæ literæ, pro T. A. posita est.

S V R D I T A S.

S V N T qui surditatem ostendi velint per arundinis panniculam illam densam, oblongam, teretem, sgrauem, villo uti sericeo præditam, ac acutissimè conspiciatam: eius enim flos, siue potiùs floccus, si autem intrauerit, exurdat: ideoque plerisque locis Surdones vocitantur. Lanugines eas Latini Polulas appellarunt, ex quibus strata fieri consueverunt, sed quæ nihilo secius auribus noceant.

D E S I N A P I.

S E D iam quid sibi Sinapis velit, inspiciamus: quanquam, ut verum fatear, etiam partem hanc prætermisurus, quasi superfluum: quia postquam super Sinapi ea collegeram, quæ nostra præstare poterat imbecillitas, venit in mentem mihi videre, si quid Theologi nostri, præter quos sequimur Græcos, ea super philosophati essent, cum ecce primo atque secundo statim sermone, qui Ambrosio, attribuantur, comperi, & copiosè & eruditè, vtile salutiferumque ex sinapi condimentum esse confectum: quod quidem siue Ambrosij sit, siue cuiuscunque alterius, dubitare cepti meum hoc, ex tante illo, & fatuum & insipidum fortè omnibus apparicere. Postea cum me collegissem, & alia me condiendi ratione usum animaduertissem, multasque in domo Domini mansiones esse recorderer, & nullius generis vasa in ea esse, quæ non alicui apta vsui essent, resumpsi animum, porrigente mihi manum Origene, & pudenter, ut decebat, viridia hæc ingressus, alia quædam super Sinapi, quæ Papyro tuo, clarissime Beccadelle, subiungeres, tanquam spicilegus in vnum eundemque manipulum congesta colligavi. Sed illud præmonēbo, sinapin ab *Aegyptiis* positam me non inuenisse. Sacras verò nostrorum literas, Græcorumque veterum monumenta habere multa, quæ nostra ex eo locupletare possunt hieroglyphica. Quare non temèrè fecisse visus fuero, si huius quoque graminis significationes explicuero.

F O E C V N D I T A S.

P R A E C I P U M autem eius significatum, ut ex tenui admodum principio latissima sit feracitatis indicium. Vnde illud Aßertoris nostri dictum, *Si quis habeat fidem quantum est sinapis granum* et num,

A *unum, iussu illius montes transferre, eique omnia fieri, quæ nullius conatu imaginatione uel effici posse videantur.* Exiguum est enim sinapis semen, & pusillo illud corpore scribit Athenæus: id tamen fecunda terre demandatum, quam diligens & laboriosus agricola poluerit, omnium olerum maximum euadit, demumque ab it in arborem vel volucris sustinendis idoneam. Talis quippe fecunditas rerum ex antiquæ Theologiæ nostræ lectione feracissimè prouenit, cuius quidem semina primo aspectu pusilla admodum videntur, verum ubi à perito agricola sata fuerint, in immensum coalescunt, augenturque in arborem, in ramos, & in virgula vndeque prorumpentia, in quibus aues celi congregantur, ut in sacris haberetur institutionibus. Aues igitur, hoc est, disputatores, quod interpretatur Adamatius, quippe Rhetores, qui velut aues celi leuibz pennis, verborum duntaxat elegantium nitore freti, disciplinarum excelsa prius sectari, & ardua quæque appetere videbantur. Pennata enim Homero verba. Et per bractearas argento columbæ pennas, sermones Dei Theologi aiunt intelligendos. Humilmodi igitur Rhetorum alites, simulæ nostram in sinapin inciderint, ipsis denique rationibus, & rei ipsius veritate allecæ, non ingrati sibi sedem in ea delegerunt. Ex cuius quidem ramis non admodum delicatè frondescentibus, vi tamen sua consistentibus, nullus fortè loquendi decor, sed optimæ vitæ tantum ratio, quæ sola sit appetenda, decerpitur. Quamquam Hefychius Aues loco hoc Evangelico accipi contendit pro hominibus contemplationi deditis, qui si terrena aliqua tractare necesse habuerint, hoc est, si super sinapis ramo quiescere contigerit, paulò post tamen volatu repetito, non ignauiter in sublime tollantur.

Sinapis fecunditas qualis.

Aues colestes quid.

INTELLECTVS EFFICACIA.

B *INDICAT* verò semen ipsum (ut nos quoque de puteo nostro aliquid hauriamus) magnam altissimi intellectus efficaciam, quæ sub exili ac propemodum contemptibili semine lectionis, ut multi putant, etiam fatuæ, delitescerebat. Nam simulac semen id ori ingestum est, ac mandi cœptum, acutissimi vi saporis os omne incendit, omnemque reliquorum ciborum fatuitatem temperat, condimentumque omne, cui admixtum fuerit, mirificè commendat, commanducatum pituitam capitis purgat perque os egerit. Sic sacra lectio grauedinem intellectus emendat, abstergitque, ut purificatus, per os, quippe per Doctorem verba, diuina possit mysteria degustare. Nam, ut ait Horatius,

Vires seminis ipsius Sinapis.

Epistola 1.

*Nemo adeò ferus est, ut non miscere possit,
Si modò cultura patientem commodet aurem.*

Sed quid indigemus Horatio? cum Dominus noster dicat, *Scrutamini Scripturas*: quas ne fastidiamus, utpote quæ nonnullis gustu asperiores videantur (fuerunt enim qui dicerent, *Durus est hic sermo*) sinapis huius condimentum efficit. At lachrymas ciet quod illi obiicit Poëta quidam dicens:

Sæque lacescenti fletum factura sinapis.

Columella.

Sed ô dulces lachrymas, nulla saluginis amaritudine vitiatas. O amœnissimam lachrymarum vallem, ô iucundas, ô amabiles, ô semper appetendas lachrymas, siquis ita sit felix, ut lectulum vbique suum lachrymis irrorer, eas instar panis ducat, & ad surrectæ Crucis conspectum, confixique in ea Seruatoris nostri lachrymulam saltem vnâ aliquam expresserit, quam videat Dominus erumpentem. Quid verò si vberiores fuerint, & donec omnis totius corporis inarescat humor, emanare non desinant? Quicumque enim ita seminarit in lachrymis, lætissimam frugem postmodum est in exultatione demersurus. At inde nomen sinapis habet, quod olfactu luminibus officiat. Nam etymon illi, *σινάπις* & *σινάπις* τὸς ὀφθαλμοῦς, ut medicorum tradit disciplina. Vnde acrem, & incommodam eius naturam incescit Græcus Athenæus. Fac olus id infestum oculis, & perniciosum: nostrum quod ex agro Domini colligimus, cor in primis exhilarat, cerebrum illustrat, oculos aperit, ut videant sicut Agar fontem aquæ viuæ paulatim lenit, & ad ambrosij verèque cœlestis cibi gustum reddit idoneum: faucium asperitatem emollit, ut nullius vnquam vix afficiatur incommodus. Prodest etiam sine ficu adhibiturum auribus, ut illæ angelicæ etiam fiant harmoniæ capaces. Alopecias emendat, omnemque pruritum extinguit, ut nullo prorsus vitio contaminatum corpus offerre Deo properemus. Contra lepras inungitur. Quid enim aliud lepra in sacris monumentis, quàm vitiorum sordes, malæque consuetudinis contagiones?

*Psal. 125.
Sinapis erymon, & virtutes.*

Tristia cum ficu auribus grauitati prodest, Diosc. l. 2. c. 98.

FIRMITAS DOCTRINÆ.

QUID autem illud, quod semel satum difficulter extirpari potest? Nam semina simulac decidè-re, haud ita multò post & virent, & feracissimè pullant: vnde doctrinæ stabilitatem, & propagationem ex eo possumus interpretari. Nam qui semel nostræ huius sinapis suauitatem gustare cœperit, ab ea nunquam ampliùs, tãquam Vlyssis comites à loto, auelli poterit. Pullulabit in corde quotidie caulis amœnissimus, totaque spiritus conceptacula seminibus his confarcientur, neque hunc proculcabit Lupus, aut Vrsus, aut rugiens Leo: non effrænis Equus, non Taurus ferox, non dolosa Vulpes in pabulum absument, non frigus aduret, non æstus desiccabit, non aratrum denique contundet: virebit in dies magis, & ad procellas & conculcationes omnium tanquam insuperabile crocum lætius proueniet.

A Plin. lib. 19. cap. 8.

Nam crocum gaudet calcari, & melius ita prouenit.

*Nā Sinapi
lethargis de
raso capite
illinitur.
Diosl. libr. 2,
ca. 98.*

AD HÆC sinapis expergefactum ac minimè somno grauatum significat intellectum : siquidem terrestris illa contra lethargos, de raso prius capite, illinitur. Noster hic sinapismus de raso circumcisoque cordi contra huiusmodi morbum admouetur. Quid enim aliud lethargus est, nisi somnus inexpugnabilis? Atqui quotidie vt vigilemus, & Deo preces allegemus, suauis huius nostri pungimur acrimonia. Gustu eius scimus quando hora est de somno surgere, ne grauati eo, longè scilicet desidiæ indormientes, obtorpeamus ignauiter. Non Galli cantu, non æris tinnuli strepitu, non vilius ortu sideris indigemus, vt mane, sed planè mane excitati corpus strato corripiamus, atque tunc, & in dies septies laudes Deo concinamus.

SVBLIMVM APPETITOR.

*Sinapis ramusculus
quid ore decerpitur.
A Plin, lib,
p. ca. 22,*

QUID verò quòd per sinapis ramusculum, quem quis ore decerpit, mentem & cogitationem in sublime sese attollentem accipimus? propter præsentaneam excitandi virtutem, quam in eo semine Pythagoras maximè omnium admirabatur: qui vix illius terrestris folia degustauerat præcipuo tamen vnum illud amore prosequabatur, quòd vim eius in sublime ferri conspiciebat, perinde ac si in cælum niteretur, cum per nares in cerebrum penetraret, omniâque hinc purgatoria, & ad visum mentis vegetiora fieri asseueraret. Maximè itaque studendum, vt cibos omnes oleris huius intinguamus pulmentario, cum præsertim modico eius in ollam iniecto, legumina omnia, vt Democritus ait, facillimè decoquantur. Agitè igitur, agitè ferculis omnibus, tam æstate quàm hyeme, tam mane quàm vespere, vel grana, vel succum eius admisceamus. Vtuntur hoc libenter probi omnes, hoc Pontificiis cœnis adhibuit assidue Clemens VII. Nulla enim vnquam vel publica vel priuata cœna est ab eo instituta, quin nostræ huius sinapis agricolæ politorésque plenis adstarent calathiscis, iucundumque inter eos certamen oriretur, quis eorum id melius vel serere, vel condire didicisset. Idem nobis faciundum, vt noster exemplum nobis Pontifex dedit, vt ita nos neque fames occupet, neque sitis etiam molester: supra enim nectar, supra omnem, quod aiunt, ambrosiam cibis hic, & melle & fauo suauior, mortalibus ad vitam est omnibus profuturus.

***

PIERIVS

F

PIERIVS VALERIANVS FRANCISCO FANTONO

BIDIZOIENSI MEDICO SALODIANO,

DE IIS QVÆ PER CÆPE

& Hortensia quædam alia
significantur,

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

LIBER QVINQVAGESIMVS OCTAVVS.

B

QUANTVM risurus sis, Fantone doctissime, super apophoreto nostro, nō sum uesticius, quippe qui odoratissima suauissimæque citria, Salodiana scilicet, quibus nusquam pretiosiora nascuntur, à te dono acceperim: ego contra Cæpe, alliumque, tam olida, tam insauia tibi & Medico Salodiano redonare cogitarim, reliquorumque olerum corbes, quorum tu istuc vel hortos integros vno asse comparare possis. Sed quid facies? non eadem sunt omnibus ingenia. Attamen si quanti hæc, qualiacunque sint, mihi steterint noueris, forte non ita vilia esse dona aestimabis. Non enim celo nostro hæc nascuntur, sed ex Ægypto intima huc usque magno portorio transferuntur. Neque sperandum ut hic sata his similia renascantur, quia talia sunt, ut in alieno solo semina corrumpantur, vel omnino degenerent. Dices: At malo ego nostratia, saporis quorum & cognouimus, & quibus apta condimentis sint, toties experti sumus. Sed vide ne fallaris, priusquam nostrorum experimentum facias. Memineris Ægyptios olim & doctrina, & ingenio plurimum claruisse, neque temerè ex tota Græcia viros summos doctrinæ nomine ad eos transisse, cum tamen ij Cæpe tantifacerent, ut id numinis loco colerint, quod à tam celebri natione factum nos minimè ridiculum existimare debeamus. Vtunque autem, ne hic, totam Commentarij rationem alieno loco explicandam suscipiam, ex ipso omnia loco suo videnda tibi proposui, quorum multa, licet antiquitate iam obsoleuerint, solent tamen vel eruditis aliquam asferre delectationem, que veteres quomodocumque tradiderint: propterea quòd exquisitiorebus iuniorum inuentis magis ex comparatione gaudere consueuerimus.

DE CÆPE.

C

LERA igitur & sagminea quædam collecturus, ordiar à Cæpe: propterea quòd inter herbarum, bulborum, caudicum, surculorumque genera memoriam sibi primà cæpe apud Ægyptios vendicauit: quin etiam inter hortensia eorum numina principatum prorsus obtinuit.

L V N A.

EA enim tota lunaris est: cumque nullum apud nationem eam numen vesaniore cultu habitum fuerit, quam Luna ipsa, in vnus Lunæ honorem cæpe coluerunt. Nam ut taceam quod ea dissecta multiplicem Lunæ ipsius effigiem, & quas Græci Φάσγ; nuncupant, omnes ostentat: siue ea curuata in cornua, siue æqua portione diuisa, siue protuberet, siue quotidiana facie varia sinuetur, nunc immensa fit orbe pleno, ac repente nulla. Habet autem cæpe hoc peculiare, quod Plutarchus quarto in Hesiodum Commentario tradit, ut reuiescat & congerminet decedente paulatimque deficiente Luna, contra autem inarescat adolescente, quasi ipsa pro alimento corpus exponat suum. Quamuis rem longè aliter acceperint Pelusiotæ, qui cæpe profanum adeò existimarint, ut cibum eius pollutū esse crediderint, idè quod mensis inferri vterent, propterea quòd solum olerum omnium contra Lunæ aucta atque damna vices minuendi & augendi habeat contrarias. Quod verò cibus tam acris tamque vehemens in mensarum etiam delicias venerit, Socrates apud Xenophontem Philosophorum symposio, bellatorum vires acriter eam excitare dicit, & eius esu vino commendationem augeri, ibidem legas. Laudat eas etiam quisquis ille est Apitius, quòd ad omnia condimenta optima sit & idonea. Quamquam Morus ille Florentinus, cognomento Nobilis, parasitorum omnium, quot sunt, quodque fuerunt, festiuissimus, cum carpas Pontificis Leonis X. cœnis audiuisset appeti, trucidarique indignum

Allium capasq; inter deos iureiurando habet Ægyptius Plin. lib. 19. cap. 6. De cæpe Pelusiotarum opinio.

finē ferret, aspera declamatione contra oleri eiusmodi esitationē inuehi solitus est, impios, impuros, D
intestabiles eos omnes dictitare atque reprehendere, qui humanum corpus tam puro elementorum
candore munditiāque compactum ab optimo maximo numine, dignitate faciēque sibi perquā si-
mili fabrefactum, quod idem ipse rerum opifex spiritu afflasset suo, flammeisque stellarum scintillis
animasset, isti per spurcissimum caparum allivē cibum, malolenti, & vsque adeo fœtido putore cō-
taminare, fœce tam sordida, tam profana polluere, ipsius demum sanctioris animalis animam reddere
diis hominibūque abominabilem conniterentur.

P R O F A N A.

Cur Ægy-
ptij capis nō
vesceretur.

S E D vt ad Ægyptiaca nostra reuertamur, alia insuper affertur causa, cur profanum hoc apud ali-
quos olus haberetur: sed ea fabulosa, atque ex vulgo sumpta, forsitan à calumniatoribus in eius
gentis irrisiōnem excogitata. Aiunt enim capis idēdō nō vesci Ægyptios, quia Dictys Isidis alum-
nus, dum has in Nili ripa enatas auellere conaretur, in amnem decidisset, extinctusque hac inde sit
memoria coli cœptus, vt olus id, quasi necis parratæ causa, profanum haberetur. Alij rem in religio-
nem conuertēte, quod numen vltione ea sese improfanabile esse commōstratit.

L A C H R Y M Æ.

Florū enim
odor est la-
chrymosus.
Plin. lib. 2.
Ego inbeo
Alyatam
cepas edere.
Plinius idē
lib. 2. cap. 5.

I D non omiserim apud quosdam cape lacrymarum hieroglyphicum fuisse, eāque de causa impe-
raturū esse à Biante Philosophio Alyati Regi eum ad amicitia suæ fructum amicē beneuolēque
accerfanti, vt cape vesceretur. Ita enim tetricum eius Philosophi dictum ferunt, ἐγὼ ἀλυστήν καλεῖω
χρόμωνα ἐδίδεν. Nam quod cape oculos acriter mordeant, lacrymāsque vel sola contrectatione cieant, E
omnibus exploratum: aptēque Columella lacrymosam eam vocat. Jam & Dionysius apud Aristo-
phanem interrogatus, cur ita flieret, cape olfacere se respondit, & ea de causa κρόμμον Græcis dicitur,
ὅτι κρέας μὴ τῶν ἐδιδόντων, quod comedentes inbeat oculorum pupillas occludere. Dantur verò remedio contra
caliginem oculorum, quod eam vel olfactu purgent.

P E R I N I M I C I T I A S I L L V S T R A T V S.

Inimicitia
rum commo-
da.

S I quis verò velit quempiam indicare, qui ex inimicorum obtrectionibus & iniuriis creuerit,
longēque illustrior atque potentior euaserit, quo aduersaria magis vis in eum incubuerit, pro
hieroglyphico furculum rosæ flore præditum, emergentem è cape figurabit. Experimento siquidem
comprobatum est, rosas violāsque iuxta cape vel allium satas, fragrantiores fieri: ita vnus factorem
ad alterius beneuolentiam conferre. Tangit rem Plutarchus, vbi ea recenset commoda & vtilitates,
quas consequi possumus ex susceptis inimicitii: fieri quippe nos vigilantiores ad vitia declinanda, &
ad virtutem capeffendam ardentiores, atque in his omnibus maiori conatu laborare, vt quæ veram
gloriam paritura sint, omni studio sollicitudinēque complectamur.

A L L I V M.

M I L I T I A.

Allium &
Cape cibum
militaris.

N V M tantum ex allio hieroglyphicum inueni, vt per id militiam intelligamus, propte-
reā quod & allium & cape cibum esse militarem constat. Atque hinc prouerbiū apud
Suidam, Neque allium, neque fabas esuandas ijs, qui tranquillū sibi vitæ statum proposuēre: per
summotum allium, bellica negotia dimittenda, per fabas, ciuilia non attingenda: quæ lati-
tius in Fabæ Commentario explicuimus. Sed quod ad militarem cibum attinet, Aristophanes, Equi-
tibus, milites memorat, qui cōēpris alliis & capis naues incendissent. Et chorus iam antea Alanto-
polam incitans, dixerat: Vt inalliatu strenuē magis pugnes. Neque rem tantum bellicam adiuvat allium,
sed rusticæ etiam opem affert. Siquidem, vt Africanus ait, oleum in quo allium contritum fuerit,
mirè prodest vitibus eo obunctis, ne pediculos gignant, & absque oleo tritum oblitumque arborum
truncis, ne ab erucis infestentur, opitulatur.

P A P V M.

S O L.

P V D Ægyptios sacerdotes veluti cape Lunæ, ita rapum Solis erat hieroglyphicum, nu-
minibūque alterum, & alterum suis dedicantur: corpus enim rapi solidum immuta-
bilem Solis effigiem refert: veluti cape, vt dicebamus, multiplicitas illa tam multiformi-
mis tunicarum, Lunæ varietates ostendit. Sanè authores sunt rapum è plumbo dicatum,
olim fuisse in templo Apollinis Delphici, quod Phæbei corporis soliditatem ostenderet.

A

F V N G V S.

T fungus nescio quid sapit hieroglyphicum, qui tamen apud Ægyptios, quos sequimur, nusquam apparet, apud Græcos tamen & Latinos non illepidò celebratur significato.

REPENTE QUID ET INSPERATO FACTVM.

NAM id præcipuum fuit, estq; adhuc apud omnes hieroglyphicum fungi, vt quotiens noui aliquid præter expectationem repente factum apparuerit, Fungum id dicemus. Poëtas quippe Funginos, Oratores, Historicos, Philosophos, Iuriconsultos, vnius tridui studio autoritatem adeptos & quæ plurima sub Leone X. Pont. Max. miracula vidimus, nocte vna præstantes aliquot, tanquam in Parnaso somniascent, haberi ceptos, eoque processum temeritatis, vt ex iis nonnulli milites etiam sibi compararint, qui non applaudentibus mortem minitarentur.

*At rerum natura parens nil edere magnum,
Spectandumque solet, longo nisi tempore adustum.
Ipsa citim maiora suos animalia partus
Iussa diu gestare: decem bos Luca per annos
Parturit, ingentem prolem paritura, nitensque
Dentis ebur, decora ampla virum, decora ampla Deorum.*

Sed vt ad funginos reuertamur, prouerbiū est, quod de re subitaria & insperata fertur in primis, nocte vna fungum nasci. Quare apud Dionem legas, Traiani vita, fungum quendam magnum in Decebalis castris à barbaris circumlatum, Latinis etiam literis inscriptum. Literas non ponit auctor. sed ex iis quæ subsequuta sunt, manifestè percipitur, admonitionis aliquid id fuisse, cauendum scilicet Traiano, ne se tantis tamque ferocibus copiis committeret: repente enim oriri solere, quod nemo vnus vnquam expectasset. Quod vt existimem id admonet, quòd in eo exercitu vociferationes etiam exaudiebantur à Buris præcipue, atque aliis gentibus cum Romanis societate coniunctis, Traianum ad pacem hortantibus, & vt saluis rebus retrò domum abiret admonentibus.

*Quin & arte eduntur
quolibet tempore fungi.
Mattheo. in
Diose. li. 4.
ca. 78.*

F A T V I T A S.

APUD Plautum in Bacchidibus, fungus fatuitatis, & stupidæ admodum credulitatis hieroglyphicum est:

Adcon' me fuisse fungum, vt illi crederem?

Quod quidem significatum Nicobolus eadem fabula manifestius declarat, dum se omnes quicūque vbiubi sunt, qui fuere, quique futuri sunt posthac stulti, stolidi, fatui, fungi, bardi, buccones, blenni, anteire longè stultitia & indoctis moribus profiteretur. Et prius de re nihili Chrysalus:

Tanti est, quanti est fungus putridus.

*Iffiphilus in
Traiano, ex
Dione.
Hec ad verbum ab Erasmo
Chil. 4.
ce. 1 pro. 38.
& Chil. 4.
cen. 10. pro.
98.*

DE CVCVRBITA.

CVCVRBITAM apud Ægyptios non inueni in suas literas receptam, apud alios tamen in hoc genere minimè præteritam.

S P E S I N A N E S.

NAM apud Onirocritas cucurbita spes inanes præfigit: vt pote quæ cum ventricosam admodum speciem præ se ferat, multumque identidem nutrimenti polliceri videatur, illud tamen & tenue, & nisi condimento aliquo iuuetur, egregiè fatuum est.

*Et grauis in
latu demissa
cucurbita ventrem.
Virg.
Artem. li. 1.
c. 59.
Cucurbita
salubrior.
li. 3. Diph.*

S A L V B R I T A S.

NEQUE tamen cucurbitæ fautores desunt, vt qui pro salubritate poni eam contendunt, anfa, vt puto, capta ex prouerbio, καλοῦντος ὑγιέστερον, quod ex Epicharmo sumptum memorat Athenæus.

DE PAPAVERE.

PAPAVER nonnulli inter segetes enumerant, propterea quòd Maro id Cereale dixerit: quasi non & olera, & edulia omnia terra nascantia, Cereris esse munera cognoscantur. Ab hac igitur parte significata eius exordiemur.

Georg. lib. 1.

C E R E S.

PAPAVER quidem Cererem, atque adeò terram omnem humano commercio habitatam hieroglyphico suo referebat, neque quidem hoc vna tantum de causa: orbicularis enim figura eius pemele

*Papaueris
hierog. ter-
ra.*

perinde ac terra, protuberat vnde cumque, conuallibus quibusdam veluti subsidentibus, montium quodammodo iugumque speciei, locorumque reductorum effigie: interiora denique folliculis quibusdam distincta gerit, veluti etiā nationes hominum & fluiuis, & montibus, & vrbibus dispersiuntur. Innumera præter hæc includit semina, est & hoc terræ benignæ proprium. Neque quidem hoc cibum, nisi concutitur, & obtundatur, & ventiletur, emittit: neque terra, nisi exarctur, sarriatur, vertatur, obteratur, multisque modis excutitur agiturque, quicquam proficit.

I V S T I T I A.

*Vel quia
agrypnian
ob filie mo-
lestiam cen-
traclan pa-
pauer iustu-
lit.*

PROPTER verò receptacula æquis inter se intervallis disgregata, iustitiam, ac legum lationem, quæ Cereri attribuuntur in primis, hieroglyphicè commōstrat: eaque de causa dea ipsa & legifera, & iustitiæ author appellata est: siue, vt arbitrantur quidam, propterea quòd sementia penes se deposita magno cum fœnore reddere consueverit. Sanè Virgilius & his, & quæ superius dicta sunt consideratis, non immeritò *Cereale papauer* appellauit. Sūt qui nihil, quod ad eruditionem faciat, inuestigantes, *Cereale papauer* à Poëta dictum aurument, quòd Cererem in Proserpina filia conquirenda cibos sibi ex papauere confecisse tradant, quasi per somnium ea fuerit inuestiganda: quæ meræ sunt nugæ.

V E N V S.

*Veneris sta-
tua.*

APVD Sicyonios Venus, vt author est Pausanias, cum papauere in altera ex manibus contento figurabatur, quod dubio procul ad feminij copiam referendum est. Nam quantum ad amorem pertinet, in altera manu malum habebatur, quo de commentario suo dictū. Erat verò eius Deæ statua auro eborèque fabrefacta, in summo cuius vertice poculum insidebat, quod hieroglyphicum eò spectat, quòd Maritum Græci, vel dicere velimus Amatorem, potionis nomine nuncupabant: *ῥόσις* enim vtriusque nomen, & *ῥόσις* Platonij amor.

A M O R.

*Sortilegiū
amoris.*

NIMIRVM autem papauer florens amoris indicium habetur apud sortilegos, cuius quidem folium qui amoris periculum facere volunt, pugno superponant, alteraque passa manu illud allidentes, ex crepitu coniiciunt quod quærebant. Explorant enim, an amantes redamuntur; nam quòd clamosiùs insonuerit, eò se magis amari putant: quòd si sonus oblanguerit, contemptui se habitos arbitrantur: cuius rei tum eo loco meminit Theocritus:

*ἔχ' τὸ τῆλε Φίλον ποτὶ μαζάριον παλάγῃσιν,
ἀλλ' ὦλ' ἀπαλῶ ποτὶ πᾶσι χ' ἔξαμαρύνθῃ.*

quod vno dici potest versu:

Nec supercussio crepūre papauera pugno.

G E N T E S.

HVMANI verò generis hieroglyphicum præ se ferre videtur, non ex iis tantum quæ superius de granorum dissepimentis dicta sunt, sed ex eo etiam constat, quòd compitalibus, quæ in cōpitis Laræ, siue Larundæ, vel Maniæ Larum matri fiebant, humana capita sacrificabantur. Sed Iulius Brutus Consul sacrificij genus abominabile & abhorrendum, suppositis puerorum loco alij papauerisque capitibus, celebrandum instituit.

C A P I T A.

*Capita pa-
paueris, de-
trahere.
Plinius lib.
19. ca. 8. li. 1.*

ES t enim illud haud obscurum papaueris significatum, vt omninò capitis hieroglyphicum habeatur, adèd nullus olerum fœtus insigniore capitis honore conspicuus est: fortè vastior fructus cinaræ, sed aut spinarum, aut integumentorum, quibus confertim circumuallatur, asperitate horridior, cum papaueris & lauore delicatus, & Regia corona redimitus, maiestatem quandam præ se ferat. Iam & apud interpretes Theocriti *μήκων λεγέ' ἢ κεφαλῇ*, Sed mihi videtur locus, potius ex historia desumptus, vbi Tarquinij cognomento Superbus, per hortum inambulans, nullo responso dato ei nuncio quem Sextus eius filius, quid sibi agendum in Gabios esset sciscitatum miserat, tantum baculo eminentiora papauerum capita decutiebat. Ex quo Sextus intellexit, proceres populi paulatim summouendos. Sed hoc vetus fuit Corinthiorum exemplum, à quibus oriundi Tarquinij. Siquidem ferunt Periandrum, qui Corinthi tyrannidem exercuit, cum per fidum nuncium Thrasibulum Milesum consulisset, quam arte quæ vi sibi principatum stabilire posset, nullum ab eo responsum accepisse: vidisse enim se tantum nuncios memorabat, eum in campum triticæ segetis ingressum, eminentiores spicas baculo decussisse, atque ita Periandrum instructum, capitibus ciuitatis cæde & exilio sublatis, tyrannidem occupasse.

A

DE VERBENA.

APITIS quod in papauere est, significatum, verbenæ reminisci facit, in qua de capite identidem non incuriosa & nunc est, & olim fuit inuestigatio.

CAPITA DEORVM.

VERBENARVM fasciculi puluinariibus dicati, Deos apud veteres significabant. Strupp^{Struppi} eos vocitabant. Erat verò mos olim dona eiusmodi Deorum capita nuncupare. Sanè apud Tusculanos fasciculus, vel corona herbacea imposita puluinari Castoris, Struppum vocabatur. Alij struppum idem, quod strophium intellexerunt. Vnde apud Faliscos Struppearia nuncupabantur festa, quibus ambulant coronati. Atteius Philologus Græcum esse vocabulum struppū putat, quippe *ἄροφον*, & insigne fuisse, quod sacerdotes in capite ornando gestarent, siue ea corona esset siue aliud gestaminis pro corona: de quo videndus Festus, sed in codicibus emendatis.

DIVI PRÆCURSORIS CAPVT.

NON temerè verò in nostram vsque diem mos plerisque Italiæ ciuitatibus perdurauit, vnam è verbenis speciem, càmque & grandiolem & odoratiorem in D. Ioannis Præcursoris memoriam celebrare. Herba enim ea lato folio est, crispatoque, aspera admodum lanugine, coloris cineritij, multis scissuris corrugato, acutissimi odoris ac periuicundi, caule præalto, ramofo, quadrangulari, puniceis floribus ad buglossæ propemodum similitudinem condensatis, intra quorum calices grana quatuor singulis, veluti panici papauerisve reperiuntur, quibus excussis pediculo pars adiuncta remanet, quasi quædam macilenti capitis effigies, idque D. Ioannis caput vulgus dicitur, herbamque eius nomini dicatam, non sine pietatis ostentatione puluinariibus imponit, eadèmq; priuatarum ædium ianuas parietesque ornat, tanquam amuletum sit minimè contemnendum. Nec me latet verbenas pro quibuscumque sagminibus in sacris acceptas, & coronationum ritibus herbas quascumque è Capitolio decerpas, pro verbenis habitas: ipsam autem verbenam multis à Dioscoride nominibus appellatam, & quæ super ea plurimi ætate nostra conscripsere, quæ hic repetere superfluum esset.

NOVA NVPTA.

QUI verò puellam pingunt verbenam sub amiculum occultantem, hieroglyphicū huiusmodi nouam nuptam significare tradunt. Siquidem mos erat nuptiarum sacro faciendo, vt noua nupta corollam de verbenæ floribus à se lectis sub amiculo gestaret. Sunt & alij verbenæ siue verbenacæ vsus alijs atque alijs antiquorum cæremoniis, magicis etiam elusionibus accommodati: sed nos ea tantum delibamus, quæ ad alicuius hieroglyphici significationem pertinent.

DE FILICE.

VOLATVS.

ELIX quoniam Struthiocameli pennis assimilatur, sunt qui volatum per herbam eam figurare cœperint, quod mihi non vsquequaque approbatur. Nam licet vnaquæque penna volatus hieroglyphicum sit, instrumentumque eius rei proprium, cum tamen manifestum sit Struthiocamelum ex omnibus alitibus vnum, ob vasti corporis molè, vix posse sese humo atollere, alis verò vt ad cursum tantum adiuuandum, congruum mihi non videtur ab eo significatum id decumere, quod ipse sibi natura repugnante præstare minimè possit. Sed de Struthiocamelo satis inter alitum significata. Id de filice proditum, non Struthiocameli tantum causa herbam eam Pteryga vocari à Græcis, sed quòd in vniuersum folium eius sit pennis alitum simile: de quo & Dioscorides & alij plura.

SECVRITAS.

MAGIS autem placet illud quòd securitatem per filicis hieroglyphicum indicari quidam memorie prodiderunt, propterea quòd eius herbe odor serpentes fugat, animantium quippe genus omnino perniciosum: eaque præcipue de causa rusticos eiusmodi folijs grabatos suos farcire consuevit, vt interpretes Theocriti tradiderunt.

ODIA CAPITALIA.

ID etiam est filicis hieroglyphicum, vt arundini adalligata capitalis indicet inimicitias: adeò enim inter se dissident, vt altera alteram enecet, corona modo circumducta, vulneribusque alterius stirpe factis, contusa altera & imposita efficacissimè medeatur. De quibus ita Celsus: *Pessima ex fuscis arundo*

arundo est, quia aspera, eademque offensa etiam in silice est, sed usu cognitum est, utramque aduersus alteram medicamentum esse, si contrita superimponatur. De dissentione ita Plinius: Filices autem non renasci arundine secta, aut exaratas arundine vomeri imposita: similiter & arundinem exarari vomeri imposita silice precipiunt. Quod verò ad supradictam pertinet medicinam, apud eundem lib. 24. cap. 11. eadem quæ Celsus tradit, legas.

DE ABSINTHIO.

VID sibi vellet Absinthium de fauo mellis enatum, in Apis Commentario Lucretianum fecuti carmen indicauimus: nunc quid simplex sibi velit, exponamus.

SALVTIFERA CASTIGATIO.

*Absinthij
& Mellis
vini con-
traria.
A Dioscor.
lib. 3. ca. 23.*

SIGNIFICAT enim graminis huius hieroglyphicum obiurgationem, quæ cuiuspiam salutem attulerit, qua scilicet increpitus qui tota aberrabat via, prolapsus in scelerum voraginem, in meliorem mox regressus semitam, abiectis à se vitii vitam inde degat inculpabilem. Amarissimum est enim absinthium gustu, perinde ac obiurgationes vniciuique videntur acerbæ, sed si haustum non reuomatur, omnem perpurgat intestinorum faciem: contrà verò mel, quæ placidæ sunt adulationes, bilem auget. Dicit enim Horatius ex medicorum dictatis, *Dulcia se in bilem vertunt*, idèoque hominem in morbi alicuius incommodum trahunt: qua de re satis in Ceruo, qui fistulæ sonantis adulatione deceptus, venatoris iaculum in se directum minùs aduertit.

SACERDOTIVM.

*Dioscor. lib. 3.
cap. 24.
Pl. l. 27. c. 7.*

ERAT verò absinthium marinum, quod quidem Seriphium vocant, sacerdotum Isiacorum gestamen: huius enim ramum illi præferre solenne habebant oleaginum ramorum loco, ut apud Dioscoridem lib. 3. Quod verò Seriphium absinthium, quod & marinum dicitur, author idem, neque non Plinius aiunt Taphosiri in Ægypto latissimè provenire. Taphosiri urbem Stephanus idèò dictam ait, quòd ibi sepultus sit Osiris.

SANITAS.

QUOD verò poculum absinthij quadrigarum agitatoribus propinatum legas, indicat id Latinarum victorem: his enim feriis qui quadrigis vicerat, absinthium in Capitolio bibebat: idque maiores nostri sanitatem interpretabantur, quod magni satis præmij loco dare se profitebantur.

HYSSOPVS.

ELVTIO.

*Diuina Hys-
sopi signifi-
catio.
Psal. 50.*

HYSSOPVS in Diuinis literis hieroglyphicum est gratiæ spiritalis, per quam inquinati labes aliqua eluimur. Eius aspergine mundatur quoddam lepræ genus. Lepra passim humana delicta significat, siue peccatorum maculas appellare libeat. Hinc apud Psalmographum, *Aspergas me Domine hyssopo, & mundabor*, habetur. Eucherius eam pro humilitatis patientiæque hieroglyphico ponit, propterea quòd humilis admodum herba est, & lapidi, cui nascendo adhaerescit, adstricta: cuius radices saxum etiam dicuntur penetrare. Ipsa verò præcipuè pulmones curat. In pulmone sedem habere dicitur superbia, in quo scilicet tumor, & anhelitus. Cicero de natura Deorum: *In pulmonibus inest raritas ad hauriendum spiritum aptissima*. Quòd verò Spiritus pro superbia vel animi elatione ponatur, idem oratione pro P. Sylla: *Res gestæ credo meæ me nimis exulcerunt, & mihi nescio quos spiritus attulerunt*. Ibi autem apertiùs: *Nunc Capuæ Campano presidio ac regio spiritu cum viderem, blasphos illos mihi videbar videre, ac libellios*.

*Math. l. 11.
Dioscor. lib. 3.
cap. 26.*

DE ASPARAGO.
EX ASPERITATE SVAVITAS.

*Dioscor. lib. 2.
cap. 128.
Bocconius in
no-
ne nuptis.*

MITE aliquid & lene, quod ex aspera duraque re proveniret, significare qui vellent, hieroglyphicum Asparagi faciebant, furculum quippe iam maturum & seminibus instructum. Nam spina est, quæ semen illud fert, quo facto molles inde asparagi succidantur. In Bocconia sane qui nouam nuptam comebant ornabantque, eam spinoso asparagi frutice coronabant, quoniam (ut apud Plutarchum est) de Coniugali vita, sicut suauissimum ille fructum de asperissima spina producit. Sic vxor viro primam illius asperitatem ac duriciam minùs aspernantij, dulcem postmodum & suauem conuiuium præbet. Qui verò, ut idem Plutarchus ait, primas virginum rixas ferre nequeunt, similes profecto sunt iis, qui prima vuarum acerbitate offensi, eas etiam cum maturuerint, abhorrent.

A

CITO CONFECTVM.

AT QVÆ hæc de spina, Tenciores verò coliculi significatum habent rei quàm ocysimè paratæ, vel ipsius Augusti dicterio, cui frequentissimum illud erat dicere, *Citius quàm asparagi coquantur*, cum quid momento minimo properatum innuere volebat. Ita illud apud Dioscoridem animaduertendum, ἐπὶ ὀλίγον ἐψηθῆν, quod in antiquissimæ translationis codice, Latina quidem phrasi, sed literis Longobardicis scripto, quem perlegi Florentiæ, quémque Marcellus translationis suæ ducē habuit, *brevi coctura elixum*, legitur. Philemon Comicus, victitantibus asparago, perinde ac thymo etiam ac cappari, extenuacionem corporum videtur exprobrare, vbi ruralis parsimonix penitentem virum in scenam producit, querentem scilicet quòd rus, vt medici, conuenientia ægrotis tantùm esculenta subministrat. Addit illud:

Sueton. in
Augusto.
c. 87.

καὶ γὰρ τὰ
τὰ πετραγῆα ταῦτ' ὀφέσμα, κάππαριν,
θύμον, ἀσπάργον, αὐτὰ ταῦτα γὰρ δέδοικα
μὴ λίαν ὑπεργράναι με ποιήσῃ νεκρόν.

quorum versuum hic est sensus:

Atque per Iouem
Innata petris obsoniola capparim,
Thymumque & asparagum, & alia huiusmodi
Quam vereor, extenuatione præ nimia,
Ne me cadauer exanimum humi deserant.

B Quòd verò Philemon τὰ πετραγῆα dicit, vide apud Dioscoridem quoque in petrosis nasci asparagū, nulla facta de satio, quo nunc plurimum vtimur, mentione.

Non quidē
Dioscorid.
sed Galemus
eum qui
petreum vo-
cat. l. 6. simp.
medicam.

DE CAPPARI.

Sed quod ad Capparim attinet, ad hanc Philemonis sententiam facit Dioscoridis locus, qui eam nulli rei dixit esse vtilem: nempe adeò tenue esse nutrimentum eius, vt nullam afferat utilitatem.

DE MANDRAGORA.

MULTA super Mandragora dicenda essent, sed ea vel insuauia, vel abhorrenda: quare in ijs quæ humano generi perniciem afferunt, temperamento vtendum est, quoniam etiam nefci- re quædam inter virtutes reponi solet.

Quin &
perniciosa
si Diosco-
ri crederetur,
vomitus
ciens, quod
negat Ma-
thæolus.

SOMNICVLOSVS.

ID omninò non dissimulabimus, somniculosum hominem per id genus herbam significari, propterea quòd vis eius media est inter venenum & soporem. Nam si quis vinum ea medicauerit, bibentem in profundum adeò somnum iniicit, vt expirasse credatur, memorabili Annibalis exemplo, qui missus à Carthaginensibus in Afros qui rebellauerant, non ignarus ille gentem esse vini auidam, magnum eius modum mandragora permiscuit, mox leui cum eis commisso prælio ex industria cessit, nocte inde intempesta relictis intra castra quibusdam sarcinis, & eo vino quod infecerat, fugam simulauit: cumque Barbari occupatis castris gaudio effusi medicarum vinum haussissent, iacerentque strati defunctorum in modum, reuersus Annibal nullo negotio eos trucidauit: Rem Fronto exemplis suis adiecit. Quòd verò ponit historia vinosos Afros, Cyprianus quoque de Afrosu suorum bi- bacitate multa conqueritur, quæ propemodum iam, vt nunc apud Germanos, in ciuiliu laudum locum irrepisset. De soporifera verò Mandragoræ vi Medici multa tradidèrè, idque præcipuè, quòd plurimus & efficacissimus est eius vsus in soporandis ijs qui vel inurendi vel secandi sunt: altissimum enim per quatuor ferme horas somnum, potione ita medicata exhausta, perferuerat, vt neque ignem neque ferrum sentiant.

Stratagemata
bellicum
Anniba-
lis.

AMATORIVM.

PROPOSVI de veneficiis à mandragora nihil me dicturū, præsertim ea quæ pertinent ad amatoria, de quibus aliquid omninò habetur in sacris literis: sed nunc maioris illud curæ pretium esse duco, vt radices eius figuram, non tamer tam insignem à Deo, siue à natura, ducente Deo, conformatam enarrem: cuius altera est virili specie, capite capillamento veluti quodam vndeunque co- operto, pube etiā densissimis radicularum filis pudenda virilia cooperiente. Altera femina, iisdem

A Diosco-
ride l. 4. ca.
61.
Radices
Mandra-
goræ de-
scriptio.

*Nimium
a Mat-
theolo in
Diof. lib. 4
cap. 61.*

*Ibid. Mat-
theolus con-
tra Bra-
nulum, &
Fucsum.
Melenza-
na seu Ma-
rezana.*

velamentis, si quis curiosus rem ipsam inspicere voluerit, naturæ miraculum occultantibus, quoti-
dianis testimoniis veritatem ipsam comprobantibus. Quod miror à quibusdam tam pertinaciter ne-
gari, cum præsertim vulgatum sit, Pythagoram herbam hanc ἀνθρακωγενήον appellasse, quo vocabulo
nihil manifestius ad humani corporis formam exprimendam. Sed, si Deo placet, Pythagoram isti di-
cunt mysticum aliquid per id nominis intellexisse, eam quippe Philosophi locutionem ad poma ea
spectare, quæ putant nonnulli Melenzana esse, quod ovalis figuræ sint, ac perinde testibus assimilen-
tur. Levis hæc est coniectura, siquidem ἀνθρακωγενήον vtriusque generis vocabulum est, testiculi verò for-
ma ad marem tantum pertinet. Sed quod arbitrari videatur Hermolaus Barbarus, vir vndeunque
doctissimus, Melenzana apud Ligures, quasi mala insana dici, quam quidem coniecturam, vt infe-
rius apparebit, puto eum ex Columella desumpsisse, cur non ab amarore potius, quo, nisi condiantur,
egregie prædita sunt, dici ea arbitremur? quod quidem propius ad Ligustici vocabuli simplicitatem
accedit, qui Marezana ea vocant. Caterum cum Dioscorides & reliqui Medici hanc & aliam Man-
dragora speciem frequenti usu sumptam inter venena connumerent, Marezana verò, quæ totius lit-
toralis Liguriæ tractu modò recentia in iusculentis, modò condita aceto scniculòque superinsperso,
in acetariis & frequenter & copiose anno toto eduntur, nihil afferunt incommodi, sed & grata gu-
stui, & corpori salubria sunt, nulli mihi pacto videntur inter mandragoras recensenda. Ad hæc cum
Dioscor. Mandragoræ poma oui vitelli familia dicat, auellanae nucis alij, Marezana nihil habent quo
vel ouorum vitellis, vel id genus nucibus æquiparari possint, imò totius oui speciem & magnitudi-
nem præ se ferunt, plerunque ijs etiam grandiora, eò dissimilia, quod punice coloris fimbriis ab ea
parte, quæ Soli exposita est, non sine spectantium applausu & oblectatione dissecuntur: cumque val-
dè maturerint, totæ puniceæ sunt, parte à Sole tacta semper densius colorata. Sed vt ad formam ra-
dicis quæ verè mandragora dicitur, reuertamur, id etiam miror, cur vnà cum Pythagora Columel-
lam etiam nihili pendant, qui Pythagoricam secutus nuncupationem, ita super ea canit:

*Quantus semihominis vesano gramine facta,
Mandragora pariat flores, maestamque cicutam.*

Quod verò Columella vesano gramine posuit, ad herbæ vim respexit, quæ aliter & Morion dicitur: ea
enim, vt Medici tradidère, drachmæ vnius pondere, vel in polenta, vel esculentis alijs data, fatuitatē
inducit. Eucherius super hæc in Genesi, nihil aliud dicit, nisi mandragoram genus pomi esse paruope-
poni simillimum, quæ quidem forma ad Ligustica, quæ dicebamus Amarezana, proximè accederet,
nisi obstarent reliqua veneno super tradita.

LÆTITIA.

SEd vt mandragoram ab omni aboluamus ignominia, Xenophon eam pro lætitiæ argumento
sciat, apud quem in Symposio Socrates ait, vinum non aliter mœrori mederi, quàm mandragora
hominibus, lætitiæque non aliter excitare, quàm oleum inspersum igni flammam. Porro si mandra-
gora venenum esset, aut mansa incommodum aliquod afferret, cur 30. Geneseos capi. Rubenriticeæ
messis tempore in agrum exierit mandragoras reperturus, quas ad Liam matrem suam deferret, &
Rachel explorata re perierit à sorore, vt in eiusmodi plantæ participatum admitteretur? cui Lia respō-
derit: *Parvum tibi videtur, quod maritum mihi præripueris, nisi mandragoras etiam filij mei industria conquisitas
tibi vendicare cogites?* & quæ de nocte mox pacta sequuntur mandragoræ pretio concessa. Vnde suspica-
ri possum, apud scriptores nostros parum de mandragora liquere, antiquissimumque eius usum & v-
tilitatem esse temporibus nostris incognitam. Quod verò manifestissimum est, prisco illi seculo, ex
historia sacra, cibum omnium pretiosissimum fuisse apparet: nostro autem tempore, si ea Ligustica
Amarezana est, cum tot condimentis inferuiat, & olerum omnium per vniuersum annum sit vsura-
tissima, facessere iusserim eos qui eam infamem imaginantur. Sed qui plura super ea quæsierit, ad Pli-
nium se conferat, l. 25. c. 13.

*Mattheo-
lus in Diof.
ibidem.*

DE BVLBIS.

NVPTIÆ.

*Dioscorides
l. 2. c. 165.
Bulborum
usus.*

VNT qui nuptias, atque maritalem copulam (ita enim Græci γάμον intelligunt) per hiero-
glyphicum Bulbi significari velint: eo enim plurimum veteres vrebantur ad languentem
Venerem excitandam. Et viri in nouis nuptiis prima die, auctore Varrone de vita Patrum,
bulbos comedeant. Hinc illud apud Martialem faciet dictum:

*Cum sit anus coniux, & sint tibi mortua membra,
Nil aliud bulbis quam satur esse potes.*

*Κατασάβω
βουλών, ὅ-
θεν: Qui
deuoraret
bulborum
ollam.*

Sed hoc Martialis Aristoph. desumpsisse videtur, vbi iuuenis, Conciónatrici, à duabus vetulis
diffractus, quærit ab eis: quam possit ratione duo eodem tempore nauigia agitare: respondet vna,
Postquam bulborum ollam deuoraueris. Docet verò M. Varro bulbos aqua decoquere ad usum Ve-
neris. A pitus addit nucleos pineos, & semen erucæ cum pipere.

A

DE C I C V T A.

 E D quoniam nequitiz satis vbique est, longè vtilius fore existimo, si quæ ad ardorem Veneris potius extinguendum proponantur, quàm quæ lasciuiam fouere doceant, commemoremus.

C A S T I M O N I A.

C I C V T A M nonnulli pro hieroglyphico castimoniz posuere. Causam ego eam esse crediderim, quod si eius herbæ succo testes illinantur, Venus cohibetur, præcipueque *καλονεργισμος*, quæ scilicet per somnium accidunt Veneris imaginationes compeſcuntur.

S V P P L I C I V M.

V B i vasa quædam, quid sibi quæque velint, recensuimus, incidimus in calicem, cumque non alia de causa supplicij de aliquo sumpti hieroglyphicum esse docuimus, nisi ob cicuræ succum, qui fontibus capite damnatis propinari solitus esset, idque præcipue Atheniensium instituto: ibique de calice in sacris etiam literis differuimus.

Diosc. libr. 4. ca. 74. Cicute effiacia. Pollutiones nocturnas. Quæ Socrati mori coegerunt. Diosc. l. 3. c. 45. & Plin. 2. 20. c. 13. Ruta proprietates varias.

DE R V T A.

C A S T I M O N I A.

A D E M ratione Ruta quoque hieroglyphicum est castimoniz, qua cicuta, diuersa tamen naturæ virilla, quia plurimum refrigerat: hæc, quia supra modum exicat: atque, vt Dioscorides tradit genituram in potu ciboque extinguit ruta. Theophrastus ob siccitatem indurare, & ob caliditatem exurere dicit. Vtunque, ita Ouidius:

Vtilius summas acuentes lumina rutas,

Et quicquid Veneri corpora nostra negat.

Est & magis arcana causa, quam siccitas caliditasve nimia, quæ rutam continentioris vitæ hieroglyphicum esse iusserit. Nam cum Serpens, vt suo loco dictum, voluptariæ nequitiz signum sit, ruta nimirum cum tota sit Serpentibus aduersaria, eosque vel odore fuget suo, vt plerique veterum tradere, quamquam vim eam inesse vni syluestri tradunt, meritò pro castimonia ponitur. Ad id porro quod acere lumina dicit Apuleius rorem eius herbæ matutinum prodesse tradit, nisi cum matutino maduerit succos in hunc usum colligendos. Atque alibi, rosca folia decocta in vasculo vitreo decoquenda, vino veteri admixto, atque ita inungendum. Cur verò Serpentes rutam exhorrescant, causam eam Philosophi communiscuntur, quod Serpentes frigiditate siccitateque sint præcipua præditi, vnde non immeritò terrarum orbis per Serpentes effigiem ostendatur. Siccum enim & frigidum est elementum terræ, & Saturno Anguis, vt alibi dictum, in manu statuitur, cuius sidus & frigiditate & siccitate censeri autumant Astronomi. Ruta verò quamuis calida admodum, ipsa tamē siccitate longè præstat, adeo vt affluentiori quadam ariditatis vi apta sit ad simile corrupendum, eodem modo quo Proclus non aliam ob causam Galli cantum Leonibus horrore esse putat, nisi quia solaris virtus vtrique insita sit animali, sed longè præstantius Gallo, quàm Leoni. Neque dissimulanda est vis rutæ prorsus admiranda, quæ non Serpentes tantum fuget, verum etiam Feles (ita Foinas nonnulli vocant, de qua loco suo in *Æliuro*) prohibeat ne adrepant, si eius herbæ ramuli in columbarij fenestris & ingressibus aliis suspensi fuerint, traditur à Florentino in Constantini Cæsaris collectaneis. Quod verò venenis ruta resistat, Mustelæ sunt documento, quæ cum Serpentibus dimicaturæ, cibo eius armantur, vnde eam à nonnullis Viperalem appellari, tradidit Apuleius. Et Mithridaticum illud aduersus venena medicamentum nullam iam non innotuit: regem quippe Ponti Mithridatem cum fratris sui timeret insidias, rutæ folia xx. cum duabus nucibus iuglandibus, & totidem caricis, admixto salis grano, ieiunum quotidie acceperat.

Plin. lib. 20. c. 13.

Diosc. lib. 4. Matth. lib. 8. ca. 27. & l. 20. cap. 13.

C

DE C O N I Z A.

A B L I G V R I T O R.

A E G Y P T I I sacerdotes hominem qui bona sua abligurisset, & vt Horatius diceret, *paternas Abligurimaternasque res fortiter absumpsisset*, significare si vellent, pecudes capræve Conizam depascetes, pro hieroglyphico facere consueverunt: siquidem constat animalia ea quæ Coniza vescuntur, insatiabili inde siti confecta deficere. Quoniam verò peculium *Ægyptiorum* ferè omne in gregibus constabat, vnde vniuersa ea gens Pastores à nonnullis in opprobrium vocitati (quamquam, vt alibi diximus, sacerdotes eorum, quique sacro cuiquam initiati essent, Pastores ita abominabantur, vt ne alloqui quidem eos fas putarent) notum ex historia sacra, cum Pharaon coloniam

Abliguritoris indicium.

Genesis cap.
57.

Iosippi parentibus & fratribus indulgere medicaretur, non admittendos in Ægyptiorum commercia censuit: quia Iosippus industriam eorum omnem in armentis esse confessus erat, eos tamen & commodè & liberaliter, opportuno feracissimoque loco, seorsum à suorum consortio habitare iussit. Vtunque autem, censum Ægyptiorum per Oves aut Capras exprimere moris erat.

AMATÆ REI DESERTOR.

Origan
Græcis Co
niza, am
pla descri
ptio, eiusque
virtutes.

Ita & Dio
scorides lib.
3. c. 28.

Lupi gilla
herba fugat
ur, Leopard
us alio.

Canes, sues,
Angues na
ture ductu
remedia sibi
propria cō
parant.

Mirum de
muliere
grauida.

SED ENIM quæ vis herbæ eius esset in polpos, curque hominem amata relinquere pernitem, subito tamen euentu aliquo ab alienatum, per conizam ad motam Polypo, facerdoes ipsi commo strare soliti essent, in Polypi commentario inter pisces enarratum est. Exigere verò res mihi videtur, quoniam de coniza sæpe mentionem facere contingeret, super ea loco hoc quædam aperire, quæ apud authores tam Græcos quàm Latinos variè tradita sunt, atque ea quidem perplexè admodum. Origanum herba est vulgò nota Romæ, atque aliis vniuersæ Italiæ locis, *κόνιζα* Græcè, Cunila plurimum Latine dicta, quam, utpote præcipuè suam, Ligures littorales Cornabuliam vocant, putri, ut pro uerbio fertur, apertissimam salsamento nomen ab ea specie sumptum, quæ Cunila bubula appellatur. Cæterum cum permultæ eius species ab authoribus referantur, eademque variis cognominibus appelletur, diligentiori cura ad Medicos delegata, satis nos habituri sumus, si Cunilam bubulam eam acciperimus, quæ Origanii species est, quam à testudine cum ea Viperam ederet, ad incolumitatem carpi dicit Aristoteles, & ab eo Plutarchus. Apud Plinium legas, contra Serpentes priuatim in vino bibi, quæ Cunila bubula appellatur. Apud Aristotelem, Ciconiæ cum vulnus acceperint (eas enim cum Serpentibus assidue dimicare cognitum) Origanum plagæ imponunt. Theodoros Gaza, vir accuratissimus, Origanum libenter Cunilam vocat, licubi Pulicarem, quia Pulices necat, stratis supposita, strataque sub lecticis. Cunilam hanc nostratem Satureiam à rusticis vocari tradit libro x. Columellæ. Horum testimonia fuerunt adducenda, quia sunt nonnulli, qui Cunilam bubulam eandem & Origanum esse pertinaciter negant. Ad dam & illud, cum inter tres præcipuas Origanii species Onites connumeretur, doctissimos atate nostra viros de hac non parum dubitare, eamque sibi incognitam ingenuè profiteri. Nostri Bellunenses agrestem quandam Origanii speciem vulgò prouenientem, caule, foliis & floribus grandioribus, odore tantum non vsquequaque suauis, sed vastiore Pulicium asinum vocant, quæ nimirum Cunila bubula est, quæ in Liguribus Cornabulia, & eodem apud nos vsu, quo apud Ligures, salsamenti insperfa. Putarim verò Onitis vocabulum *ἀπό τῶν*, qui Asinus est, commodissimè deductum. De Formicis verò nostræ huius odore fugatis, experimentum ipse feci, quod ad biduum post insperionem efficaciter successit, ut locum omninò defererent. Ne verò cuiuspiam mirum adeo videatur gramini huic eam inesse vim, Ambrosius herbam quandam memorat, Gillam appellatam, cuius folia turtur nidis suis excluso fetu superiaciat, eoque pacto pullos à Luporum incurfu deprædationeque tutetur: Lupus enim folium eiusmodi vsque ad fugam abhorret. Leopardus verò alium ita sibi sentit abominabile atque contrarium, ut si quis eo locum, ubi ille morari sit solitus, confricuerit, exilire cogatur, & aufugere. Ælianus primo de Animalium naturis scribit, Noctuas à Ciconiis, suo nido procul summoueri, platani eò foliis importatis, quorum contactum Noctæ ferre nequeant, ex eo in torpore dilabentes, Ciconiæque ita pullos suorum incolumitati prospicere, quibus assidue Noctæ inimicabiliter insidiantur: de quarum alitum inimicis suo loco dictum. Neque verò Ciconiæ tantum, Turturæve, aut Testudines medelam sibi nanciscuntur naturæ ductu, verum etiam & Canes, & Sues, & ex brutis pleraque alia. Canes quidem cum Fellis vitio laborant, gramen illud suo depascuntur. Sues si cephalalgia crucientur, fluuiales Cancros inuestigant. Multæ rutam, si venenatum quid comederint, carpunt. Angues marathro lippientis oculos depurgant. Huius rei quamnam sit causa, non otiose queritur à quibusdam: quippe cum animalia hæc neque talia didicerint ab aliis, neque quidem doceri potuerint, cur ita norint quæ suis sint ægritudinibus vtilia. Putant igitur ita accidere: quemadmodum faui odore solo Apes ad sese alliciunt, & cadauera Vulture, vel procul absentes, sic etiam Cancri Sues illecent, Origanum Testudines, Vrfam Formicæ, de qua loco suo diximus: id verò nulla ratione fieri, neque quod sensus, & facultatis eius qua vel intelligere vel cognoscere queant, participes habeantur, commentique sunt corporum conflaturs, diceret Plinius, in causam adducere, quæ huiusmodi appetitus in animalibus concitent, quæ humorum mutatione varios, dum laborant, appetant vel acres, vel dulcedines, vel alias, vti vbi venerit, qualitates, ferique id importantes, ac præter morem, & indecenter: id quod in mulieribus præcipuè videre est, quæ dum prægnantes sunt, & lapidem, & terram, & sordes alias, & humanam interdum carnem appetunt ad vescendum: quod superioribus annis in Insubria accidit, ubi matrona quædam nobilis, cum oculis in coloni sui torosiores musculos, qui de coxendicibus protuberabant, inieciisset, tanta arrepta est audiatæ carnis eius frustulum gustandi, ut nisi compos fieret, defecturam se profiteretur, aut abortiuum facturam: quo metu coniux eius commotus maxima mercede cum colono conuenit, ut abscindi sibi muscoli partem pateretur, ne patrona sua exanimaretur: ille præij lenocinio ductus, conditionem accepit, fuscissimumque est frustum, modicòque insperfo sale prunis tostum quo illa deuorato incolumis quamprimum euasit. Quocirca Medici cum in effrenatas huiusmodi appetentias incidunt, quæ salubria, quæ minus, nouisse

A uisse debent: nam aliquid huiusmodi ferè grauitèr decumbentibus accidere interdum solet. Scribit Mnesitheus [medicus in pneumoniæ principio, quendam qui capè concupierat, eualuissè: quendam verò qui fucus appetierat, periissè: proptèrè quòd appetitio corporis, qualitas verò texturæque ipsa, vt quæque est, morbis obsequitur. Ex quo manifestum esse autumant, feras quoque cùm in perniciosas & lethales ægitudines inciderint, non alia de causa in huiusmodi appetentias ferri, quàm ob naturæ ipsius (vtar Lucretiano vocabulo) composituras, quæ illas ad ea spontè incitant, quæ salutis futura videantur. In hunc modum disputant hi, qui nihil aliud brutis animalibus concessum volunt, quàm sentire & pasci. Antiquiores tamen Philosophi plerique bruta etiam in mentis intelligentiæ participatum admittunt, quorum nos argumenta validiora alibi, & in Elephanti, & Formicæ commentariis recitauimus. His verò hic contenti, quæ ad veterum hieroglyphica facere videantur, prosequamur.

Appetentiarum euentus.

DE HELIOTROPIO ET SELENOTROPIO.
TERRENORVM CVM COELESTIBVS

TEMPERATURA.

QUOD si cognationem, consensumve, aut temperaturam, quam inferioris naturæ istius res cum cælestibus habent, infimis quippe suprema, & supremis infima, occultis quibusdam viribus colligata esse ostendere voluissent, nullo euidentiori signo, propriorève hieroglyphico id exprimere consueuerunt, quàm cùm herbas duas, Solisequam & Lunisequam figurassent. Liceat verò mihi ἡλιοτρόπιον & σεληνοτρόπιον ita Latina facere: illa enim ad Solis motum Solem versus mouetur, hæc verò ad Lunam vertitur. Sunt verò & alij flores tam arborum quàm herbarum, qui hoc imitari videntur, sed his duobus nulli manifestius. Proin Aegyptij eandem rerum omnium rationem esse contendebant, vt intellectū alia, vi rationis alia, alia natura, alia sensu superioribus deuincirentur, & suam quæque concordiam affectarentur.

Plin. lib. 22. cap. 21. De lunis qua nihil constat.

DE LUPINO.

RAHIT similis quodammodò natura, vt Heliotropio Lupinum subiiciam: nam id quoque ad Solis cursum vertitur.

Plin. lib. 18. 614.

HORÆ.

PER eius autem figuram temporis dimensio, vel horæ hieroglyphicè significantur: quæ quidem ab eo furculo tam manifestè distinguuntur, vt agricolæ peritiores diurnas horas, ærè etiam nubilofo, ex eius motu conuersioneque deprehendant. Traditum ab Apuleio lib. de Re rustica.

Rusticorum clepsidra. Necnon à Plin. lib. 18. ca. 14. Plin. lib. 18.

SVIS VIRIBVS POLLENS.

ET quoniam id ingenium est lupino vt coli nolit, sitq; negligentia ipsa fertilis, aptè quis fecerit, si hominem, qui suo apte ingenio vel industria sibi necessaria comparat, eiusmodi furculi gestamine insigniuerit.

DE NICTERETO.

Iverò hominum occursum cuiuspiam rei natura expaument ostendere curassent Aegyptij, Nyctereton herbam & Anserem faciebant. Ferunt enim Anserem ad primum conspectum eius expauescere, vnde & χυράμικρον vocatur. Herba est coloris ignei, folijs spinæ, nec à terra se attollens, noctibus interlucens, & quoniam è longinquo etiam noctibus fulget, νυκτιπρόλεον appellatur.

Hæc omnia à Plin. lib. 21. ca. 11. Vel Nicti lopa, vt Ibi. Plin. Quia ideo à Plin. inerti, l. 20. c. 22. & à 'Dioscoride, nullius usus in medicinis. l. 2. c. 110.

DE BLITTO.
FATVVS ET INSVLSVS.

ATVM & insulfum, turpique deditum inertix hominem, per Blittum herbam significare mos erat. Stupidi enim saporis herba omninò est, neque vllam habet acrimoniam: vnde conuiuium in scæminas mariti faceret apud Menandrum, βλίττα eas appellantes. Et Truculento Plaurus non infacete dixit, blitteam meretricem, quæ non saperet in vino ad rem suam: qui locus imperitè satis à nonnullis inuertitur, qui Bletetam & Bletem nescio quod incommodi calceamenti genus exquisiuerè in eiusmodi contemptum. Laberius dixit bipedem blitteam belluam. Et Empedocles, vt apud Varronem est, humilem humani generis conditionem ostensurus, natos homines ex terra ait, vt Blittum. Sanè illi nomen herbæ à stupore est: βλάξ enim stupidus Græcis, stolidusque & ignauus.

Hæc forsitan gallicum conuiuium vitiare.

D E B E T A.

VNT qui betam & blittum idem esse sentiant, Martialis, puto, carmine decepti, qui scripserit:

*Vt sapiant satue fabrorum prandia betæ,
O quam sepe petet vīna pipérque coquus.*

Lib. 2. c. 110.

Betæ & Blitti differe-
rentia.

Quinimo
folia sunt
delicatis-
sima ad in-
star Catti,
quem Car-
donem dici-
mus, præ
paucis.

Diogenis
Cynici di-
ctum.

D. Læ-
tius in eius
vita.

quas aliter paratas nihil sapere exquisitoris ganeæ proceres profitentur. Sedenim Dioscorides blit-
tum à betæ secernit, & blittum quidem apud Ægyptios Æclotoripem, apud alios Eriplem, apud
Romanos pariter & Græcos blittū appellari: edi oleris modo, ventrem tantum deiicere medicas vi-
res habere nullas: cum betæ ca sit, quæ Articis σούλον, Thesialis propter odium in σ literam, τεύλον,
nuncupetur, olus ubique locorum celeberrimum vītatissimūmq; alicuius omnino suauitatis, quod-
que à ciuilibus mensis minimè reiiciatur, quæ pluribus apta medicinis, multas humano generi con-
ferat vtilitates, quas qui nosse voluerit, Dioscoridem legat libr. altero, cap. c. x. Theophrastum v. 111.
Æginetam v. 1. Plinium x. 1. x. & item alios.

M O L L I T I E S.

PER eius verò hieroglyphicum cinædica petulantia, mollisque & eneruis lasciuia notatur, per-
uulgato illo Cynici Diogenis dicto, qui cum à petulcoribus quibusdam pueris conuictio inces-
feretur: quod Canis esset, ac subinde fugitarent, quærentes eo cur fugerent, *Ne mordeas*, respondentibus:
Bono estote, inquit, *animo, Canes non edunt betulas.*

E

D E C A P I L L O V E N E R I S.

E B R I O S I T A T I S R E M E D I V M.

Capilli Ve-
neris varia
nomina, &
etymologia.
Plin. li. 22.
ca. 21.
Vide Ma-
theol. sub fi-
nem ca. 132.
lib. 4. Disf.

VI significare hieroglyphicè volunt hominem ebriositate laborantem, ac sibi remedium
commiscentem, vt præmonstrarunt Ægyptij, Vpupam & Capillum Veneris herbam
faciebant. Vpupa siquidem vis vescitur immodicè, ita vt plerunque inde ebria fiat: ve-
rum simulac se tentari senserit, Capillo Veneris decerpto, efficacissimè sibi medicatur.
Herbam hanc Adianton Græci vocant, καὶ τὸ μὴ διάνεσθαι, hoc est, à non marcescendo: neque enim
bruma, vt herbæ reliquæ, marcescit, neque aqua perfusum mersumve, καλὴν ἔχει multi, hoc est,
pulchricomum, alij πολυκομον, id est, multicomum, vtunque ab effectu vocant, licet πολυκομον,
nonnulli canocomum interpretentur, quin etiam ab effectu Saxifragum appellarunt. Capillum ve-
rò Veneris idèd Latini dicunt, quia capillum præcipuè tinguit: ad hoc decoquitur in vino cum se-
mine Apij, adiecto oleo copioso, vt crispum densumque faciat. Desfluere verò prohibet, Vrsino adipe
& ladano admixtis.

D E A P I A S T R O.

P O P V L V S L E G E C O E R C I T V S.

F

Vide Plin. l.
21. cap. 12.

PER M suo commentario populum inter alia significare diximus. Eum verò legibus coërci-
tum hieroglyphico aliquo figurare qui vellent, Apem & apiastrum herbam proponebant:
quasi perungantur aluacaria, non fugere Apes tradunt: nullo enim magis gaudent flore, eaque
de causa μελισσοφύλον, & melitanam appellatam constat, quæ marrubium est nonnullis.

D E B R A S S I C A.

Athenens.
Diosc.
Theophra-
stus, & Plin.
lib. 20. c. 9.

VOB autem ad modò memoratam Vpupam & Adiantum facit, auxilio etiam esse aiunt
brassicam, vbi quis ebrietate tentetur. Nam ante cibum sumpta, largiores potationes ne læ-
dant, efficit, vt authores plerique tradunt, præsertim Græci.

I N T E R T V R B A T A L Æ T I T I A.

Plin. Ibid.

VN DE qui læticiam interturbatam importunitate cuiuspiam hieroglyphicè notatam volunt,
Brassicam inter duos vitium furculos adscitam constituunt. Vino enim, quod præcipuum est læ-
titiæ hieroglyphicum, ea, vt apud Plinium est, auersatur, in primisque est vitibus inimica, vitisque il-
li, vt perniciofa alterutri foueant inter sese odia. Nam vites, vt secundo de Diuinatione Tullius, à cau-
libus Brassicis, si propter sati sint, vt à pestiferis & nocentibus refugere dicuntur: & quamuis rei cu-
iuscunque adminicula clauiculis peruestigent, quæ tanquam manibus apprehendant, arque ita se
erigant, hos tamen, vtcunque propè ad sint, nulla ex parte contingunt. Ad hæc Beritius, vbi & sua, &
Tarentini sententia, nihil in vinetis feminandum censet, Brassicam præcipuè summouendam

præ

- A præcipit, utpote quæ vitibus egregiè contraria sit: & cum propter naturæ suæ siccitatem multo indigeat humore, euenit ut iuxta adsita vitibus alimentum subtrahat. Tanta verò inter vitem & brassicam dissensio est, ut si quis vinum dum ea coquitur instillauerit, ne postmodum coquatur, efficiat, & oleis colorem vitiet. Quique prius crudam brassicam ederit, vino quantumvis largiter hausto tentari non poterit, quia vis eius occursum brassicæ hebetatur, fractaque labascit. Hinc plerisque Italiæ regionibus, & totius etiamnum Europæ provinciis mos inoleuit, ut cum calendæ Augusti vulgò Baccho dicatæ habeantur, permixta eo die unicuique volenti largius epotandi licentia, symposiisque ad hoc institutis, & curiosissimè celebratis, in quibus Augustum se capessere glorientur, brassicas identidè ut ebrietatis antidotum in ferculis præsumant. Afirmat & illud Beritius, quod ex Cicerone retulimus, si iuxta deposita vitis sit, vltro eam effugere, & in contrariam partem farmenta conuertere: id quod nos in hortis nostris Castaliensis fieri vidimus, extra quorum septum excitata pergula, quam iuxta positæ vites inscenderent ad meridiem, accidit ut hortulani incuria differtim brassicæ subseminarentur, tum vites quumprimùm pampinos emittere cœperunt, brassicarum iuxta surgentium odore offensæ furculos conuenterunt, omiffaque percommode parata pergula, vltra septum ad septentriones sese porrexere. Absfueram ego tres menses, dum hæc nulla curantur diligentia. Reuersus autem auulsis inde caulibus coactus sum bonam earum partem pedamentis ac ridicis alieno loco sustentare, quod præter spem feliciter cefsit, pergula intra & extra hortos duplicata. Citar Varro Nestoris Alexicepon, elegiaco numero conscriptum, in quo harum inimicitiarum causa decantatur, Bacchum quippe furibundi Lycurgi timore perculsum in mare se proripuisse, in eoque delituisse, mox ab emerfu clandestino Lycurgum ex insidiis inuasisse, quem vite deuinxerit: illum indignabundum cum improuisam capturam ferret impatienter, lacrymas emisisse ex quibus enata sit brassica: atque hinc orta dissidia, & implacabilis plantarum earum contrarietas: Tabescere enim eam necesse est, si fortiori viti proxima fuerit: vel vitem, si tenella sit, ipsa tabefaciat. Vsq; adeò verò odia hæc in vix nomen exercentur, ut (quod idem Varro tradit) quod incommodum vix in humano guttore appellatur, odiosum admodum, si nimia destillatione laxata fuerit, cohiberi, retrahi que facillimè posse credatur, si crudæ brassicæ succus capiti superfundatur. Sed mirum est admodum has foliis & pampinis initas esse aduersus vinum inimicitias, radici verò conciliationem inesse. Nam qui vinum in acetum trium horarum spatio verti docent, inter quos Varro ipse est, radicem betæ contusam in dolium coniiciendam monent: sin verò restituere vinum malueris, brassicæ radicem eodem modo præcipiunt immitterendam.

Vitis & brassica dissensio mirabilis.

Plin. Ibid.

Fabulosa antipathia brassicæ & vitis causa.

HIEROGLYPHICORVM.

PIER. VAL. FINIS.

Fff 4

ERVEDITISSIMI VIRI HIEROGLYPHICORVM COMMENTARIORVM LIBER

PRIOR, EA CONTINENS QVÆ PER
varia Deorum & hominum simu-
lachra significantur:

* *

AD BASILIVM AMERBACCHIVM I. C.
PERITISSIMVM.

VM difficillimum sit ea in lucem edere, ob ingeniorum morosam sepe varietatē, quæ omni-
bus placeant, opus est illa alicuius viri autoritate fulciri, qui & calumniatores ac detractores
deerrere possit: & si quid in controuersia fuerit, diiudicare, rectaque & vera comprobare,
falsa autem refellere. Vnde etiam sit, ut virtutes illorum quibus scripta dicantur, eiusdem
seculi hominum testimonio celebrentur, & sic illi patrocinij sui premium amplum referant:
memoriam videlicet earum virtutum, quarum quamvis docti ipsi sint, nulla fama ipsorum
scriptis ad posteros perueniret. Nam Principum quidem atque Heroum res gestas memoriæ
mandant Historici: eruditionis sue monumenta, alij docti viri relinquunt: horum autem omnium humanitatis, sa-
pientie, virtutum testes & pracones non alij sunt, quam omnis generis scriptores, qui illis monumenta sua inscribunt.
Quamobrem æquè prudenter mihi rebus suis consuluisse videntur, & qui scripta sua doctorum patrocinio commise-
runt, & qui ita rationes suas instituerunt, ut & docti ipsi essent, & a bonarum literarum studiosis celebrarentur.
Illi enim scriptis suis auctoritatem conciliant, hi virtutes suas ab oblivionis tenebris vindicant. Hos igitur ego
imitari cupiens, quem alium huic meo Hieroglyphicorum priori commentariolo patrum conciliarem potius quam
te, qui & tanta eruditione atque auctoritate es, ut tuo fretus patrocinio libere in omnium manus venire possit: & fa-
milie nostræ ita coniunctus, ut prima ætatis bonum pariem simul transegerimus, cuiusque humanitatem singularem
ac beneuolentiam quotidie experimur. Hunc igitur meum laborem eodem animo complectere, quo me nostramque
domum iam dudum amplecteris. Vale. Basileæ, XIII. Kal. Sext. MD. LXVII.

DE ENEPH, ÆGYPTIORVM DEO. CREATOR, ET creatio MVNDI.

Eneph ex-
plicata de-
scriptio.

ER Eneph, quem pro Deo colebant Ægyptij, ipsum totius mundi atque vniuersitatis creato-
re & opificem: pulcherrimo hieroglyphico osten-
debant: cui hominis formam tribuebāt, eumque
cerulea veste indutum, zonamque tenentem & sceptrum
pingebant, ac eius in capite pennam ponebant: ut testatur
Eusebius in libris de præparatione Evangelica. Penna enim
in capite, significat difficile inuentu esse creatorem, & ne-
mini conspicuū, sed sublimem, non modò supra sensum, ve-
rùm etiam supra humanæ intelligentiæ captum: humana verò
forma, eundem vitæ auctorem, & motu qui intellectu cōpre-
hendi possit, circumlatū indicabat, quoniam ut hominis cor-
pus quidem cernitur, mens verò ipsa, quæ hominem à ceteris
animantibus disungit, estq; eius naturæ propria, cerni à nullo
potest: sic etiam Dei ac summi opificis actiones & motus, quæ ipse in sacris literis *Posteriora* vocat,
non secus atque Aristoteles effectus *Posteriora*, causas verò *Priora* nominat, ab humano intellectu
cerni

A cerni possunt : mens verò ipsa & Diuina natura, quæ illa moderatur & gubernat, in huius corporis carcere absolute cognosci non potest : & ideo cærulea veste indutum eum pingebant , vt cælestem illum esse significarent , & in cælo habitare, nullius coloris vel accidentis, mixtionisve participem, etiam si nobis ea fortasse suscipere videatur : & modò irasci, modò placari, quemadmodum cælum ipsum, cum nullius coloris sit propter interualli longitudinem cæruleum videtur : & sic simul quoque eius naturam tantum à nostra distare indicabant, quantum cælum à terra distat. Sceptrum verò potestatem eius regiam in vniuersam naturam significat , & zona vinculum , quo creata omnia colligat, & in quo vitæ necisque fata continet: hoc est ortus atque interitus, & rerum naturalium causas. Est autem zona circulus ille, quem Astronomi Zodiacum vocant. Præterea hunc Deum ouem ex ore producentem faciebant, quod mundum significabat Dei verbo creatum, vt etiam Sacra literæ testantur.

DE PANE ARCADIÆ DEO, VEL

SATYRIS ET FAVNIS.

V N I V E R S V M, V E L M V N D V S.

PANNA,quem & Innuum & Faunū vocauêre, sic pingebant veteres: Caprina facie, rubro colore, hirtis cornibus, varia Pantheræ pelle indutum, infima ſui parte hiſpida, & caprino pede: altera manu fiſtulam ſeptem calamorum tenentē, altera pedum ſiue baculum incurruum: hâcque figura vniuêrſi ſymbolum contineri volebant. Facies enim rubens æther ſignificat, bina cornua Solem & Lunam, Pantheræ pellis cœleſtium ſiderum varietatem. Pars eius inferior hiſpida fingebatur, propter arbores, virgulta & ſeras: caprini pedes terræ ſoliditatē oftendunt: fiſtula ſeptem calamorum, harmoniam cœli, in qua ſeptem ſoni ſunt, & ſeptem diſcrimina vocum: virga recurua annuum qui in ſe recurrit, & ided, *περὶ*, id eſt, totum, appellatus. Sic autem ſymbolum hoc interpretatur Euſebius, Phurnutus & Seruius.

INDIGENA VEL NOBILIS.

IVSDEM Panos simulachro indigenam significari, testatur Virgilius his carminibus:

Hæc nemora indigenæ Fauni Nymphaeq, tenebant,

Gensq, virum truncis & duro robore nata,

Nam Deorum filios aiebant esse Faunos, è terra & diuino semine genitos, Faunorum verò liberos heroas, & demum ab heroibus homines natos; vnde rectè per Fauni simulachrum etiam generis nobilitas significabitur: est enim in magna parte nobilitatis, non aduenam, sed indigenam esse. Quamobrem legimus apud Platonem Atheniensium nobilitatem idcirco ceterarum ciuitatum nobilitatì præstiffisse, quòd illi ex ipsa terra geniti essent, nec aliò commigrassent.

S E R M O.

PER eundem Pana & fermonem significari, tradit Plato, Ægyptiorum arcanorum interpretres in Cratylo, quòd non fecus ac Pan vagari & circumire fingitur: sic fermo omnia complectatur, & per omnia vagetur, versetq; cuncta: & geminus sit, verus ac falsus. Quod autem verum est ex ipso, id quia leue ac diuinum est; & supernè apud Deum habitat, pectore & capite significari: quod verò falsum, quia infernè inter vulgus hominum manet, inferiore parte quæ hispida est & hircina, ob asperitatem turpitudinemq; offendit: & ideò à Græcis *ωβρις*, appellatum dicitur, id est, totum, quia fermo totum comprehendit & versat.

MVNDI HIEROGLYPHICVM.

M VNDUM alio etiam modo Ægyptij hominis effigie pingebant, complicatis pedibus cum facientes, vestem variam ad talos vsque indutum, & aureum globum capite sustinentem. Pedibus quidem complicatis, propter terræ firmitatem, varia, & oblonga veste indutum, propter elemētorum acrerum quæ ex illis gignuntur, & quibus terra vestitur varietatem & copiam: aureum verò globum capiti eius imposuerunt, qui cælum significaret sphaericum, & circularem eius motum.

*Sed diner-
fos esse Pa-
na & Fau-
num pleri-
que omnes
asserunt.*

Aen. lib. 8.
 Qui & ἀν-
 τόχων &
 ἐκχώρος.
 Idem Vir-
 gil. de Lati-
 nis, Aeneid.
 lib. 12.

*Pan quo-
modo verus
& falsus.*

Nimirum
imo & inti-
mo pectore,
ac corde.
Vbi insunt
sensus om-
nes.

Qui & par-
uus mundus
dictus.

SOLIS SIMVLACHRVM.

SOLEM pingebant iuuenili & rotunda facie, cūmq̃ue in nauī collocabant, quam crocodilus ferebat: per nauigium motum eius in humido significantes, hoc est, in æthere vel intelligentiis: nam & æther multi humidum esse putarunt, & in sicco tam diurnum motum fieri non posse, & celos aqueos dixerunt: vnde in Sacris literis tam sæpe cœlestium aquarum mentio sit, & Angeli ipsi Aquarum nomine à Dauide comprehenduntur. Per Crocodilum verò aquam pluuiam, cuius causa Soli tribuitur.

O S I R I S.

SOLIS ET LVNÆ CONIUNCTIO.

IN Elephantinopoli Ægyptia vrbe Ofiridis simulachrum colebatur, viri corpus habens cœrulei coloris, caput verò arictis, quod Solis ac Lunæ coniunctionem significasse, tradit Eusebius. Cœruleus autem color ei propter humiditatem tribuebatur, quia Lunaris coniunctio humidior est, nec non quia noctes cœruleas facit: tunc enim potissimum noctibus serenis cœruleum videtur cœlum.

LVNÆ SIMVLACHRVM.

IN Heliopoli verò eiusdem provincie vrbe, Lunæ simulachrum hoc symbolo consecratum erat. Homo accipitris habens faciem, lancea Typhona interficiens. Pingitur autem Typho fluuiatilis equi forma: & totum hoc simulachrum candidi coloris erat, qui color ab alio lumen accipere Lunam significaret: accipitris verò facies à Sole eam lumen capere indicabat, vnde & spiritum attraheret: Soli enim accipiter dicatur, erat, qui, vt etiam Pierius testatur, lucis ac spiritus symbolum est, tum propter motus velocitatem, tum quia alis altiora & lucidiora petit.

P L V T O.

OCCVLT A CONSILIA.

VETERES cūm consilia & cogitationes occultas esse debere significare volebant, Plutonem pingebant galeatum, & Proserpinam rapientem, tum quòd subterranea, quorum Deus dicitur Pluto, lateant absconditæ sint: tum, quia raptus clam fuit: tum denique, quòd cūm in capite consilij sedes esse putetur, galea illud regens aptè consiliorum occultationem significet.

INFERIOR VEL MINOR POTESTAS.

EIUSDEM quoque Plutonis hieroglyphico, breue sceptrum in manu eius ponentes, minorem inferioremve potestatem, vt eius qui alium maiorem Principem agnosceit, innuebant: propterea quòd Pluto inferorum rex dicatur, & tamen Iouis imperio subiectus.

S I L E N V S.

SPIRITALIS MOTVS.

SILENVM quem senem & dormientem pingebant, spirabilis motus symbolum fuisse, testantur veteres: cuius caput candore fulgens propter cœlestem motum faciebant, cæsaries vero longa crassitudinem terrestris æris significat. Dormire autem illum ebrium finxerunt, quia crassiores spiritus & vapores caput quasi ebrietate quadam grauant, somnūque inducunt.

VVL CANVS.

I G N I S.

IGNIS virtutem sub Vulcani, hoc est, hominis forma pingebant, in cuius capite pileus erat cœruleus, æthereæ symbolum regionis, vbi integer purūque

A ignis inuenitur: nam qui è cœlo in terram delapsus est, cum imbecillior sit, materiæque indigeat & fomento, claudicans fingitur, ut qui seipsum, nisi baculo inmixus, sustinere non possit, cum arthæreus ille absque villo fomento seipsum sustineat, alar, & rucatur.

HERCVLES. ELOQVENTIA.

IS VM est nobis hic recensere hieroglyphicum, quo Galli antiquitus Eloquentiæ vim exprimebant. Id autem ex Luciani libello de Hercule Gallico conscripto, sumemus ad verbum, quemadmodum vertit Erasmus. Sic igitur inquit: *Herculem Galli lingua gentis vernacula Ogmium vocant. Porro Deum ipsum noua quadam atque inusitata figura depingunt. De crepitus est apud illos, recaluastr, reliquis capillis, si qui reliqui sunt, planè canis, cute rugosa, & in aeternum exusta colorem, cuiusmodi sunt nauæ isti. Charontem potius aut Iapetum, quampiamve ex iis que apud inferos versantur, diceret. In summa, quidvis potius quam Herculem conijceret ex imagine. Atque tali specie cum sit, tamen Herculis ornatum gerit, ut qui cum Leonis exuvium indutus sit, tum clauam dexterâ teneat, tum pharetram humeris aptatam portet, tum arcum tensum leuâ pratendat. Denique modis omnibus Hercules est. Hæc equidem arbitrabar in Grecanicorum deorum contumeliam facere Gallos, cum eiusmodi pingerent effigie, quo nimirum illum talibus picturis vlciscerentur, quod olim regionem ipsorum incurfasset, prædas agens, id temporis cum Geryonis armenta vestigans, Occidentaliū gentium plectrasque regiones peruastauit. At nonnumquam dixi id, quod erat in imagine maxime nouum atque mirandum. Siquidem Hercules ille senex, ingentem admodum hominum multitudinem trahit, omnibus per aures reuinctis. Porro vincula catenule tenues auro, electræve confectæ, pulcherrimis monilibus similes. Atque cum vinculis vsque adeo fragilibus ducantur, tamen neque de fuga cogitare videntur, cum aliqui commodè possint, neque profusus obnituntur, aut pedibus aduersus trabem obtendunt, sese resupinantes: verum alacres ac leti sequuntur, ducentem admirantes. Vltro festinantes omnes & laxatis funiculis etiam anteuertentes student: perinde quasi grauius laturi, si soluerentur vinculis. Neque illud quidem pigebit referre quod mihi videbatur omnium absurdissimum. Etenim cum non inueniret pictor vnde catenularum summas ansas neferet, videlicet dexterâ iam clauam, leuâ arcum tenente, summam Dei linguam perterebrauit: atque ex hac religatis catenulis eos trahi fecit: ipse nimirum ad eos qui ducebantur, vultum & oculos conuertebat aridens. Hæc ego cum diutius illam esse contemplatus, admirans, hæsitans, indignans, Gallus qui propius adstabat, nostratum literarum non ignarus, id quod declarauit Græcè optimè loquens, Philosophus opinor, ex eo genere Philosophorum, quod apud eos esse fertur. Ego tibi hospes, inquit, pictura istius arcantum explicabo: nam videris vehementer ad eam attonitus ac mirabundus. Orationem nos Galli nequaquam arbitramur esse Mercurium, quemadmodum, vos Græci, verum Herculi illam tribuimus: propterea quod hic Mercurio longe robustior extiterit. Nam quod senex fingitur, nihil est quod mirare: siquidem sacundia solet in senecta demum absolutam vim ostendere. Si modo verum vestri dicunt Poète,*

*Hercules.
Luciani.*

*Hercules o-
rationis nu-
men.*

Obduci iuuenum densa caligine pectus.

contra senectam posse quiddam dicere rudi iuuenta melius ac præclarius. Hinc videlicet apud vos, & Nestoris lingua melle profuit, & Troianorum Oratores liriōssam edunt, videlicet floridam quandam vocem: nam liria si satis memini, flores appellantur: proinde quod auri bus ad linguam vinctos trahit senex hic Hercules, qui non aliud quam ipse est sermo, ne id quidem debes mirari, qui quidem non ignores lingua cum auri bus esse cognitionem. Neque verò ad contumeliam illius illud pertinet, quod a perforata sit: nam memini, inquit, & iambicos quosdam versiculos apud vos dicere, viris loquacibus extremam linguam perforatam esse omnibus. Quin de eodem hanc in summa habemus opinionem, ut quicquid egit, ad illum oratione sacundiaque egisse putemus: utpote virum sapientem, ac persuadendo plerisque sibi subegisse. Iam tela illius nimirum rationes sunt acute, misiles, citæ, atque animum sancientes, vnde pennigera dicta sunt oratio. Hæc Lucianus, quæ ad huius hieroglyphici explicationem sufficere opinor.

*Hom. Iliad.
αὐτὸς γὰρ
οὐκ ἐμὴν
γλῶσσαν
αὐτῷ αὐτῷ.*

*Hæc spectat
quod Ser-
uius 6. æ-
neid. anno-
tat ad illud:
Tartareum
ille manu
custodem in
vincla pe-
titiuit.
Herculis cū
Antheopu-
gna hiero-
glyphicum.
Hæc spectat
nomen An-
thri contra-
rietatis ni-
mirum.*

RATIONIS CVM APPETITV PVGNA.

HERCVLIS Anthæus interimentis simulachrum in multis antiquis numismatibus cernitur, quod quid significet, nunc explicabimus. Hercules animæ rationis patricipis, spiritusque symbolum est: Anthæus verò corporis. Hercules pectus sapientiæ sedes, atque prudentiæ: quibus perpetua est cum appetitu ac voluptatibus pugna; semper enim appetitus rationi oblitit, nec potest ratio superare, nisi corpus ita in altum, & procul ab terrenarum rerum intuitu extulerit, ut pedes, hoc est, affectus, nullum amplius fomentum à tellure accipiant: imò cupiditates & affectus qui terræ sunt filij, prorsus interficiat. Quo de genere mortis loquitur D. Paulus, cum ait: *Mortui estis, & vitæ vestra abscondita est cum Christo in Deo.* Et David: *Preiosa in conspectu Domini mors sanctorum eius.* Et Seruator ipse: *Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet: si autem mortuum fuerit, multum fructum adfert.* Et hæc est omnium victoriarum præstantissima, vnde in Scipionis Africani tumulo legitur hic elegantissimus versiculus:

MAXIMA CVNCTARVM VICTORIA VICTA VOLVPTAS.

quod & Boëtius hoc ipsum Herculis factum celebrans ait, *SUPERATA TELLVS, SIDERA DONATA.*

INGE

INGENIVM VEL INTELLIGENTIÆ VIS.

D

*Pierius, hic
res virtutes
Herculi
attribuit
lib. 5.4. ex si
mulachro
Capitolij.
Sagitta viii
cuspidum
quid.*

SYMBOLICA non solum Ægyptiorum, verum etiam Græcorum Theologia, Herculem pro humano ingenio vel intelligentiæ vi ponit, pingitque illum arcu trium cuspidum sagittam iaculantem: propterea quod humani ingenij acumen, cœlestia, terrena & inferna scrutetur: vel propter tripartitam Philosophiæ distributionem, quia ingenio Mathematicas disciplinas, rerum naturalium causas, & diuina mysteria indagamus: aut alio modo, ex Socraticæ scholæ diuisione in differendi subtilitate, naturæ obscuritate, vita & moribus eo utimur, ita vt sagitta trium cuspidum aut triplicem mundum, aut triplicem contemplationem, aut tripartitam philosophiam significet.

PROMETHEVS.

ARTES ET INGENIVM, VEL ARTIVM

INVENTORES.

*Fabula de
artium origi-
ne Platonis.*

PLATO in Protagora sub persona Socratis, huiusmodi narrat de Artium origine fabulam. Erat, inquit, aliquando tempus, quo dii quidem erant, mortalium autem genera non erant. Postquam autem & his tempus satis constitutum venit, vt crearentur, formabant ipsa dii intra terram ex terra & igne permixtis, & ex iis quæ igne ac terra permiscuntur. Quum verò in lucem iam illa producturi essent, illorum ornandorum facultatibus singulis, prout diceret, distribuendum curam Prometheus & Epimetheo demandarunt. At Epimetheus sibi distribuendi munus deposcit, & Prometheus, dum ego distribuo, dicit, Aspice & considera. Sicq; illo persuaso distributionem facit. Hic verò aliis robur absque celeritate apponebat, alia debiliora velocitate ornabat, alia armabat, aliis inermi data natura, aliam quandam facultatem ad salutem excogitabat. Quæ enim ex ipsis parua fecerat, iis volatilem fugam aut subterraneam habitationem tribuebat. Quæ verò magnitudine auxerat, ea hac ipsa seruabat, & reliqua hoc modo exæquans distribuebat: ea industria, vt caueret, ne quod genus interiret. Postquam verò mutux corruptionis effugia ipsis suppeditasset, facilitatem anni tempora & varias cœli tempestates sub dio ferendi excogitabat, induens illa densis pilis, & solidis pellibus, quæ & hyemem & æstum arcere possent: & quæ singulis cubilia petentibus proprium ac naturale stratum itidem essent; & sub pedibus alia vngulis, alia pilis & coriis solidis ac exungibus muniuit. Necnon alimenta aliis alia suppeditabat, his herbam ex terra, illis arborum fructus: aliis radices, quibusdam verò aliorum animalium laniatum in alimentum dabat. Et his quidem paucam fobolem tribuebat, his verò quæ ab illis dilaniarentur, multam, quo genus ipsum conseruaretur. Proinde Epimetheus, vt qui non vsque adeo sapiens esset, non animaduertit, se facultates in bruta animantia expendisse. Restabat adhuc ipsi inornatum hominum genus, & quid cum ipso ageret, ambigebat. Quo dubitante, venit Prometheus, inspecturus distributionem, & videt reliqua quidem animalia accuratè omnia habere, hominem verò nudum, non calcatum & inermem iamque fatalis dies aderat, qua etiam hominem ex terrâ in lucem prodire oportebat. Consilij itaque inopia præhensus Prometheus, & quamnam homini salutem reperiret nesciens, Vulcani & Mineræ artificiosam sapientiam vnâ cum igne furatur. Fieri enim nullo modo poterat, vt illa absque igne ab vilo possideretur, aut vlli vtilis esset: & sic illam homini largitur. Sapientiam itaque circa parandum victum hoc modo homo accepit: artem verò versandi in Republ. non habebat. Illa enim apud Iouem erat. Prometheus autem Iouis arcem ingredi non licebat, quoniam Iouis munitiones horrendæ erant: at in communem Mineræ & Vulcani domum, in qua artes exercebantur, furtim ingressus erat, & furto sublata ignea Vulcani arte, & alia Mineræ eas homini contribuit. Et ex hoc contigit homini victum facultas. Prometheus vero post eam quæ fertur furti poenam Epimethei causa dedit. Postquam autem homo diuinæ sortis particeps factus est, primum quidem propter Dei cognitionem ex igne contractam, solus inter omnia animantia deos esse putauit, iisque aras & statuas dicauit. Deinde vocem & nomina breui per artem articulauit, habitationes, vestes, calceos, strata, & alimenta ex terra inuenit. Hoc autem modo instructi initio homines sparsim habitabant, nullas habentes ciuitates. Cumq; feris imbecilliores essent, passim ab illis interimebantur. Ars namque opificiorum ad alimentum quidem idonea erat auxiliatrix: verum ad bellum contra feras manca: Reip. enim artem nondum habebant: cuius pars est ars militaris. Quærebant autem quomodo congregarentur ac seruariantur conuentes ciuitates. Quum verò congregati essent, iniurias mutuò inferebant, vt qui artem gubernandæ Reipubl. non haberent, quare rursus dispergebantur ac peribant. Iupiter igitur timens generi nostro,

*Ve qui pruden-
tissimus
æto theop-
udæas, &
prouidētia
mens & co-
gnitio.*

*Cognitio à
veris euen-
tu, cuius fi-
lia peniten-
tia.*

*Hinc Ho-
ratiū Au-
dax Iupeti
genus, lib. 2.
Carm.*

A ne in totum aboleretur, Mercurium mittit, ut pudore & iustitia homines imbuet, quæ civitatum essent ornamenta & vincula, & amicitias inter homines conciliarent. Interrogat itaque Mercurius, quomodo iustitiam & pudorem hominibus distribuere debeat. Num ut artes distributæ sunt, ita & has distribuam? artes enim sic sunt distributæ, ut unus qui artem medicam aliamve quampiam teneat, multis imperitis sufficiat. Itane ergo & iustitiam & pudorem inter homines ponam? aut in omnes distribuam? In omnes, inquit Iupiter, & omnes eius participes fiant. Neque enim constabunt civitates, si pauci illarum participes fuerint, velut ex aliis artibus. Legem item nomine meo promulges, ut qui pudoris & iustitiæ participes esse non possit, tanquam pestis civitatis occidatur. Ex qua narratione colligimus, per Prometheus facem accensam, quæ ignis furtum significet, tenentem, ingenij vim in inveniendis artibus, artiumve inventionem & ipsum inventorem denotari: fax enim animæ illa vis est: quam Aristoteles intellectum agentem vocat, quam Plato & Ægyptiorum Theologia cælestem igniculum lumenve extrinsecus adueniens appellarent, cuius proprium munus est artium inventio.

GRATA ACCEPTI BENEFICII MEMORIA.

HOMINIS prope rupem arduam stantis, anulūque ferreum ex catena, quæ monti alligata est, exemptum cum adnexo lapillo in digito habentis imago, gratam accepti beneficii memoriam significat: in eo præsertim, cui delicti poena condonata est. Aiunt enim Prometheus, ob ignem diis surreptum, & cum mortalibus communicatum, ab Ioue Caucasii montis rupi ferrea catena alligatū fuisse: & paulò post ab eodem eius miserto solutum, in huius beneficii memoriam vnum ex illius catenæ anulis cum saxi portione ex rupe sumpta, digito alligasse, indeque post anulorum & lapillorum iungendorum morem emanasse: quo fit ut etiam solus ferreus anulus, quo diu Romani vti sunt, id possit significare.

DELICTI POENA, VEL VLTIO DIVINA.

Anulorum origo.

IDEM Prometheus rupi alligatus, poenam delicti diuinamque ultionem imminere denotat, vel iustum iudicium esse, & calamitatem flagelli loco diuinitus immisam, quemadmodum ipse Prometheus diuino iudicio ob ignem cælitibus furto ablatum, rupi alligatus traditur.

MERCVRIVS.
ORATIO, VEL ELOQVENTIA.

MERCVRIVS orationis vim interpretandique virtutem & eloquentiam significat, utpote Deorum nuncius atque interpres, vnde Virgilius dixit:

Interpres diuinum cælo demissus ab alto.

Fingitur autem protensus atque erectus, propter orationis vim, alas in capite & pedibus habens, ut significet volucrum per aëra ferri sermonem: nam & Homerus τὰ πτερὰ ἑρμῆος, hoc est, alata verba appellauit.

Horat., Carm., Mercurij &c. qui ferros cultrus voce formasti. Mercurij varia hieroglyphica.

VELOCIOR SENSVS, VEL INTELLECTVS AGENS.

CMMIANVS Marcellinus scribit, Iulianum Cæsarem media nocte, ut Mercurio supplicaret, exurgere solitum, quo menti suæ lumina præferret, quia Mercurium velociorem in mundo sensum esse motus mentium excitantem, quem vulgò intellectum agentem vocant, ex Philosophorum arcanis acceperat. Ex quo colligimus in sacris per Mercurium, intellectum agentem, & celerem animi sensumque motum significatum fuisse.

FIRMITAS ET GRAVITAS ORATIONIS.

CVM autem orationem grauem, firmam solidamque esse debere indicare volebant, Mercurium in quadrata basi sine pedibus pingebant, quod veri sermonis firmitatem ac robur indicabat: tū etiam, quia fermo sine manuum vel pedum adiumento suo fungitur officio.

MERCATOR, VEL MERCATVRA ET LVCRVM.

PER eandem quoque Mercurij imaginem, quæ marsupium manu tenebat, gallum ad eius basim ponentes, lucrum, mercataram, mercatorumve significarunt, quòd is mercium & lucri Deus haberetur: quia sermonis ope omnia mercimonia & contractus fiunt: Gallum verò idcirco illi apponebant vigilantiae symbolum, ut indicaret mercatores decere vigilantes esse, nec totas somno tribuere noctes.

FVR ET FALLAX.

FVR quoque & furandi ars, atque fallacia, Mercurij Apollini Boues furantis imagine significatur, quòd illum eius artis & fallaciarum ac doli fraudisque inuentorem Poëtæ tradiderint, vnde

G g g

Odyss. a. versu 122. Nam & meriti: poëtis Mercurius eiusque stella ad Apollinis nomen refertur. Macrobi. Sat. 1. l. c. 19. De Mercurij sermonis efficacia aliter Prier. lib. 23. ibi. efficax sermo. Nunciatum Eproune, valde vtilis Odyss. 9.

Horat. lib. 1. & illi cognomen *καλίσσης*, Phurnuto & Suida authoribus, est inditum: ideoque sic de illo cecinit D
Carm. Ode Horatius:

10.
Battum pa-
florē quem
ob peridiā
in saxum
mutauit.
Ouidius 2.
Metam.

*Callidum quicquid placuit iocoso
Condere furto.
Te Boves olim, nisi reddidisses,
Per dolum amotas, puerum minaci
Voce dum terret, viduus pharetra
Risit Apollo.*

& Prudentius:

*Expertes furandi homines, hac imbuat arte,
Mercurius Maia genitus.*

HYDRARGYRON.

PER eundem Mercurium Chemicæ artis professores, argentum liquidum, quod vulgò viuum, Græcè hydrargyron appellatur, propter eius mobilitatem intelligunt: nam illi singulis metallis Planetarum nomina tribuunt: vt plumbo Saturni, stanno Iouis, ferro & chalybi Martis, auro Solis, æri Veneris, argento Lunæ, vt & Plato in Timæo facere videtur.

TALARIA.

VELOCITAS.

TALARIA Mercurij, velocitatem motumque significant, quòd is sublimis per aëra feratur, **E**
vt Virgilius ait:

Æneid. 1. 4.

--- Et primum pedibus talaria nectit
*Aurea: quæ sublimem alis, siue aquora supra,
Seu terram rapido pariter cum flamine portant.*

adeò vt si cuiuspiam significare velimus fugiendum esse, apud talaria depingere possimus: vnde fit, vt etiam communi sermone dici soleat, *Addere pedibus alas*, pro celeritate. Idem Virgilius:

Pedibus timor addidit alas.

CADUCEVS.

POTESTAS ET VIS FATI.

ERYX & alia Caducei qui Mercurio attribuitur significatio, præter eas quæ à Pierio sunt enumeratæ. Caduceus enim fati potestatem significat, vel afflatum quandam diuinum, dictumque, quo non modò mentes nostræ, verum etiam creata omnia mouentur & gubernantur: atque vinculum quo cum Deo colligati sumus, ac inter nos, ipsiusque fati necessitatem, omnia stringentem. Quod præclare indicasse videtur Virgilius his verbis:

Æneid. lib. 6.
ab Homero
Odys. 1. 6.
& Illia. 9.
Mac. lib. 1.
c. 19. eundem
Pierius om-
nino lib. 15.
in caduceo.
Caduceus
quomodo ab
Ægyptiis
pingebatur.

*Tum virgam capit, hac animas ille euocat Orco,
Pellentesque alias sub tristia Tartara mittit:
Dat somnos, adimitque, & lumina morte resignat:
Illa fretus agit ventos, & turbida tranat
Nubila.*

Sic enim pingebatur ab Ægyptiis Caduceus ille, Macrobio auctore, in specie Draconum maris & scæminæ coniunctorum, qui parte media voluminis sui, inuicem nodo, quem vocant Herculis, obligabantur, primæque partes eorum reflexæ in circulum pressis osculis ambitum circuli iungebant: & postmodum caudæ reuocabantur ad capulum Caducei, ornabanturque aliis ex eadem capuli parte nascentibus.

Idem Pier.
lib. 15. in
Concordia.
Hinc cadu-
ceatores le-
gati, scia-
lesque, pa-
cis & con-
cordiæ se-
questres.
M. Antonij
Triumui-
num.

CONCORDIA.

IDEM Mercurij Caduceus angues illos circumuolutos habens, quos ipse, vt Poëtæ narrant, pugnantibus cum inuenisset, diremit, ita vt ambo Caduceo eius adhæserint, Cōcordiæ symbolum est, vt in antiquis numismatibus apparet, ac inter cætera in M. Antonij triumuiui numismate quodam, in cuius vna parte, mulieris laurea corona sub capitis velamine redimitæ caput est, cum his literis, **III. VIR. R. P. C.** in altera duæ manus iunctæ Caduceum hunc tenentes, cum hac inscriptione, **M. ANTON. C. CÆSAR.** quod procul dubiò pro Concordiæ, quæ tunc inter Cæsarem, Antonium & Lepidum erat, symbolo positum fuit: idemque Caduceus res quæ eandem vim habent, similésve sunt, denotat, duobus Serpentibus, eiusdem videlicet generis animalibus.

ARGVS.

MVNDI MACHINA.

RGVS circa totum caput oculos habens, de quo sic canit Ouidius:

*Centum luminibus cinctum caput Argus habebat,
Inq, suis vicibus capiebant bina quietem,
Cetera seruabant, atque in statione manebant.*

& Statius:

Spectat in occiduis stellatum visibus Argum.

hic, inquam, vniuersæ mundi machinæ typus est: cuius caput cœli præ se fert imaginem, oculi stellarum, quæ inferiora omnia custodiunt & fouent. Voluerunt enim Theologi Symbolici mundum animal esse: idque sub Argi imagine significarunt: & terram quoque moueri dixerunt. Ait enim Mercurius Trismegistus in Pimandro, terram non solum moueri, verum etiam vario motu agitari: sed tamen ita, vt cum reliquis elementis comparata propter motus tarditatem, immota videatur: idque huiusmodi argumento

*Hæc à Macro-
b. libr. 1.
cap. 19.
παρά τὸ ἀρ-
γὸν ταχὺ.
Ibid. Ma-
crob.*

B

probare nititur: *Non est, inquit, credendum, illam quæ omnia nutrit, fouet, concipit & parit, motus expertem esse: fieri enim nequit, vt quod non mouetur, gignat & pariat.* Vt igitur stellæ ac sidera huiusce mundi oculi sunt, sic herbæ, arbores & plantæ omnes capillorum locum obtrinent: metalla verò & lapides, ossium: nil mirum igitur, si sub Argi imagine mundum vniuersum comprehendit Ægyptiorum Theologia.

ENDYMIVM.

PIORVM OBITVS.

VM plura sint mortis genera, illud maximè & à sapientibus Gentium, & Sacrarum literarum testimonio comprobatur, & commendatur: cum qui piè & sanctè vixerunt, iamque altero illo genere mor-

tis, de quo in Hercule Antheum interimente diximus, mortui, hoc est, prauis cupiditatibus deuictis, & ad Deum anhelantes, ac cum eo coniungi (quod in hoc corporis carcere fieri non potest) cupientes, ab eo in cælum trahuntur, corpore, non secus atque altissimo somno morte consopito: quemadmodum mori cupiuit Paulus, cum diceret, *Cupio dissolui, & esse cum Christo.* Hoc autem genus mortis osculum vocauere symbolici Theologi: de quo videtur loquutus esse Salomon in Canticò, cum ait: *Osculetur me osculo oris sui*, quod, sub Endymionis, quem Diana in monte altissimo consopitum somno osculatur, imagine adumbrarunt. Aiunt enim Dianam, vt quæ siderum vim, quam ipsa recipit, ad inferiora transmittat, reginam esse & dominam cœlestium proportionum atque intelligentiarum: Endymionem verò animam hominis pij significare, cuius amore capti cœlites, vt illam sibi coniungere possint atque osculari, in alto monte, hoc est, dum cogitationem & mentem in cælum attollit, somno altissimo consopitam, id est, morte huius corporis. Nam cum corpus impedimento sit, quo minùs perfectè Deo coniungi possimus, sequitur eo soluto nos liberè in cælum euoluturos. Quod quantò citius fit, tantò maiores Deo gratias habere debemus: nec tamen recusare quamdiu ei visum fuerit, huius corporis carcerem æquo animo ferre: sed assidue illum rogare, qui solus omnia bona largitur, vt intercè saltem cupiditates nostras, quæ nos ab eius complexu abstrahere possunt, interimat. Quod vt faciat, clementiam eius supplex manus tendens

*Mortis ge-
nus optimū
quod.*

*Canti. cœl.
At Lucia-
nus in A-
strologia, ait
illū primum
mortalibus
Lunæ ra-
tionē osten-
disse.*

rogo & obsecro.

PACIFICATOR HABITVS.

D

OLVIMVS hic omittere, priusquam viriles imagines absolueremus, quin ea adiceremus, quæ Quintilianus de pacificatore habitu scribit. Sic enim ait: *Fit & ille habitus, qui in statu pacificator esse solet, qui inclinato in humerum sinistrum capite, brachioque ab aure protenso, manum erecto pollice protendit: qui quidem maximè placet iis, qui se dicere sublata manu iactant: cuiusmodi habitus hodie cernitur Romæ in pulcherrima statua, quæ pro æde Lateranensi stat.*

QVOMODO PINGI SOLERENT A
VETERIBVS FAVOR, EIVSQVE
contrarium.

CVM iis qui de Pacificatore habitu diximus, faciunt, quæ de fauoris eiusque contrarii symbolo scribit Politianus in Miscellaneis: fauorem enim pollicibus pressis, & eius contrarium versis significari solitum ait, idque Horatij, Iuuenalis, Plinij & Prudentij autoritate probat. Sic namque ait Horatius in primo Epistolarum:

*Consentire suis studiis qui crediderit te,
Fautor utroque tuum laudabit pollice ludum.*

Iuuenalis verò hoc modo:

*-- Et verso pollice vulgi,
Quemlibet occidit populariter.*

Plinius autem libro Naturalis Historiæ vigesimo octauo, *Pollices, cum fauamus, premere etiam proverbio iubemur.* Et Prudentius:

*Et quoties victor ferrum in gulo inserit, illa
Delicias ait esse suas, peccatusque iacentis
Virgo modesta iubet conuerso pollice rumpi.*

Ex quibus patet, eos qui fauerent, pollicem premere; qui verò fauorem denegarent, vertere solitos.

In platea
que Are-
nula dicta,
penes patri-
cios Santa-
ceicos. Vide
Emblem. 9.
Alciati, cū
& in idem
Minoim.

FIDIVS DEVS.

FIDES.

RÆSTANTISSIMVM extat Romæ in antiquo marmore Fidij simulachrum, sic expressum: Vir est imberbis quidem, sed tamen maturam præ se ferens ætatem, cui adiectum est nomen, HONOR, hic VERITAS, quæ virginis forma expressa est, manum porrigit, prenditque: in medio autem AMOR est puerili ætate: quod hæc tria sunt, quibus Fides nititur, quæque illam inuiolatam conseruant: nempe honoris studium, veritas promissorum, ut videlicet ab utroque seruentur, & amor, qui nisi adsit & faueat, facile fides corrumpitur: nam fidem honos sustinet, veritas parit, amor nutrit.

SOMNVS.

VERA ET FALSA SOMNIA.

Veri falsiq;
somnia sym-
bolum.

MAGO virilis facie resoluta & languenti, candida subtrus veste & supra nigra induti, quasi diem & noctem indicaret, cornu tenens, Philostrato auctore, somnum significat: quod cum vera somnia immittit, nigrum cornu habere fingitur: cum verò falsa, eburneum: vnde & geminæ somni portæ à Virgilio finguntur, his verbis:

*Sunt gemine somni portæ, quarum altera fertur
Cornea, qua veris facilis datur exitus umbris,
Altera candenti perfecta nitens Elephanto:
Sed falsa ad cælum mittunt insomnia manes.*

quoniam, ut inquit Macrobius ex Porphyrij autoritate, latet omne verum: hoc tamen anima cum ab officiis corporis somno paulum libera est, interdum aspiciet, nonnunquam tendit aciem, nec tamen peruenit. Et cum cum aspiciet, tamen non libero & perfecto lumine videt, sed interiecto velamine, quod nexus naturæ caligantis obducit: quod Virgilius his verbis indicauit:

Aspice,

A

*Aspice, namque omnem, quæ nunc obducta tuenti
Mortales hebetat visus, tibi & humida circum
Caligat, nubem eripiam.*

Æneid. 6.

Hoc igitur velamen, quod nigro colore significatur, cum in quiete ad verum usque aciem introspectientis admittit, cornu esse creditur: cuius hæc est natura, ut tenuatum visui peritum sit: cum autem à vero habet, ac repellit obtutum, ebur putatur: cuius corpus ita natura densatum est, ut ad quamvis extremitatem tenuitatis erasum, nullo visu ad ulteriora tendente penetraretur. Hæc Macrobius. Seruius verò aliam adfert rationem: ait enim per portam corneam oculos significari, qui & cornei sunt coloris, & duriores cæteris membris, quia frigus non sentiunt, ut & Cicero in libris de natura Deorum testatur. Per eburneam verò portam, os, propter dentes, quod ea quæ loquimur, falsa esse possint: ea verò quæ videmus, sine dubio vera sint. Aut verò ait, corneam portam idcirco veram dici, quod, ut ij, qui de somniorum interpretatione scripserunt, testantur, quæ somnia personæ statum & fortunam non excedunt, vera sint, & simplicia, ut cornu est: quæ verò supra fortunæ sunt, & nimium habent ornatum, falsa: unde eburnea quasi ornatio porta fingitur.

*Macrobius
ibidem.*

HONOS ET VIRTVS.

B

IN quibusdam Vitellij Cæsaris numismatibus inveniuntur pulcherrimæ Honoris ac Virtutis imagines, in quibus Virtus sic est expressa: Iuuenis galeatus cum penis supra galeam, hastam sinistrâ, sceptrum dextrâ tenens, ocreas habens, & sub dextro pede testudinē, Honorem, qui muliebri forma est expressus, intruens. Habet autem caput galeatum, ut fortitudine ad Virtutem opus esse indicet, quo nos ab imminentibus insidiis tueamur, eandemque ob causam & hastam habet: pennæ verò vel crista, ingenij acumen significant, & sublimia cogitanda. Sceptrum potestatem vitiorum domandorum, & cupiditatum frænandarum. Ocreæ duplicem habent significationem, primum quod qui Virtutem sectatur, semper ad locum, si opus sit, Virtutis exercendæ causâ, mutantur parati esse debent. Deinde quia pedes & crura imbecillitatem, quæ ex hoc terreo corpore suscipimus, quæ nos cupiditatum insidiis obnoxios reddit Prudētia, cuius symbolum est testudo, quam sub pede habet, diligenter muniamus, sicque gressus nostros dirigendos, Prudentia duce, ut ne nosmet ipsos in peccandâ necessitate coniciamus: semperque in omnibus rebus honorem spectandum & intendum, non autem opes. Honos muliebri potissimum forma depingitur, quod mulieres maximè honoris studiosas esse deceat. Est autem seminuda mulieris imago, propter opum contemtionem eandemque cornucopiæ gestat, & galeam pede premit, quia ex Virtute omnium rerum copia provenit, & virum in Honore ob Virtutem constitutum omnes venerantur.

*Honoris &
Virtutis i-
mago, cuius-
que explica-
tio.*

*Vi quæ à
viro.
Eadē Pier.
de Galeali-
bro 42.
Et propter
celebritatē,
Pier. ibid.
Pier. lib. 27.
munimentū
assignat,
quod respo-
det prudent-
tiae.*

HECATE.

L V N A.

C

LVNAM sub Hecates imagine pingebant, propter varias eius corporis figuras: Hecate enim cum tribus capitibus pingitur, quorū sinistrum Equi est, dextrum Canis, medium Hominis. Luna enim ex Solis distantia varias figuras lumere videtur, & cum novilunium pingere volebāt, candidis vel aureis vestibus indutam, atque ardentem faciem tenentem eā faciebant: cum mediam ostendere volebant, cistam ei in manu ponebant, quia, crescente lumine, fruges maturat. Plenilunij autem virtutem ferrugineo calore denotarunt, tuncque ramum Laureum & Papaver manu tenere fingebatur: ramum quidem Laureum, quoniā à Sole ignea fit: Laurus enim Soli consecrata est; Papaver verò propter fertilitatem multitudinemque animarum quæ in ea tanquā in ciuitate habitare putabantur. Duplicem enim tellurem Ægyptiorum Philosophia statuebat: superiorem vnā, & inferiorem alteram: superioremque tellurem Lunam esse putabant, inferiorem verò hanc frugum procreatricē, qua nos mortales habitamus: illam enim animas corpore solutas incolere putabāt, quia cum Ægyptij ex Hebræorum, à quibus multa didicerūt Theologia, esse quendam locum, in quē animæ corpore solutæ transmigrant, ibique beatorum sedes esse, & multa præterea de cœlesti illa patria, & sancta ciuitate eiusque regionibus audiissent: & in plenilunio maculas quasdam in Lunari orbe viderent, quæ in nullo alio

*Nat. Com.
lib. 3. Myr.
ca. 15.
Hecates hic
roglyphici.*

*Auctor Xe-
mphanes.
Tellus du-
plex Ægy-
ptiorum.*

fidere cernerentur, & terrarum quandam montiumque & lacuum imaginem præ se ferrent, diuina D
mysteria & arcana humana intelligentia metiri volentes: ea omnia in Luna esse putabant eamque cor-
lestem illam tellurem esse aiebant. Nec defuerunt qui duplicem mundum statuentes, vnum in quo
perfecta rerum omnium, quæ in hoc nostro orbe sunt, exempla atque imagines cernuntur, ab ipso
Creatore minime corruptioni obnoxia factæ, quas Ideas vocauere, ex quibus post & ad illarum imi-
tationem, quæ in hoc mundo sunt omnia creata sint, mundum illum idearum Lunam esse dixerunt.

*Opinio idea-
rum Lunæ
mundi sta-
mentium.*

Sic enim ratiocinabantur: Vt architectus, pulcherrimam aliquam domum templumve ædificaturus,
imaginem eius perfectissimam mente concipit: quæ cum ex materia concreta non sit facta, corruptio-
ni minime est obnoxia, nisi cum architectus ipse corrumpitur hoc est, aut moritur, aut mente aliena-
tur, neque potest ædificium ipsum tam perfectum & absolutum reddere potest, vt ideam illam quam
conceperat æquet: ita & summus iste Opifex atque Architectus, mundum hunc creaturus, eius &
omnium, quæ in eo esse volebat, imaginem perfectissimam concepit, quæ imago, utpote in eius, qui
omni corpore solutus est, quique omnia potest mente concepta, ita perfecta fuit, vt nihil perfectius
excogitari posset: & re ipsa extitit, quia potentissimus est qui eam fecit. Et quemadmodum imago
humana mente concepta, sine sui artificis corruptione corrumpi non potest, sic illam quæ opifcem
habet nulli corruptioni obnoxia, sempiternam fore, necesse est fateri. Hanc autem imaginem Lu-
nam esse volebant, cui etiam creator vim hæc inferiora ad sui exemplum, sed minus perfecta, gignendi
dederit: quam vim Naturam appellarunt. Et sic Lunæ multitudinem animarum, vel quod in ea corpore
soluta habitarent, vel quod ad illa in mortalia corpora influerent immitterenturque, vel quod
perfectissimas illarum contineret imagines, tribuerunt. Sed est & alia ratio, cur illi fertilitas multitu-
dineque animarum tribuatur: quia videlicet Luna crescente, plantæ, & fructus, nec non & animantia
magis crescunt, & quia partui præesse putatur. Nec tamen absurdam prorsus illorum sententiam exi-
stimarem, qui huius mundi imaginem in Luna esse putarunt, modò ne de diuina illa idea, ad cuius
exemplar omnia sunt creata, intellexissent: quæ non magis quam Deus ipse mortalibus oculis cerni
potest, cum diuinam illam ideam sempiternam fore sit necesse, Lunam verò & Solem mutationi ob-
noxia esse, Sacræ literæ testentur. Sed si huius mundi imaginem tanquam in speculo cerni dixissent,
facile illis assentiretur. Lunare enim corpus speculo simile esse, solarium radiorum reflexio, quam in eo

*Plin. libr. 2.
c. 99.*

*Vnde Luci-
na dicta, à
luce, vel à
circumvol-
uendo.*

*Cuius ali-
mentum in
dulcibus a-
quis ait Pli-
lib. 2. ca. 101.*

videmus, indicat: itemque aequæ naturæ, quæ in speculis est, esse Philosophorum omnium illi humi-
ditatis ad rerum generationem causam tribuentium consensus, & res ipsa docet. Cum igitur talis sit
Luna, & in plenilunio terra inter solem & illam posita, huiusmodi maculæ in eius corpore cernantur,
quæ mediam orbis terrarum partem, vt illam à Geographis pingi videmus, imitentur, quis non credat
maculas illas terræ imaginem esse? Nam quod illas ob corporis inæqualitatem fieri dicunt, id ab-
surdissimum videtur in cœlesti corpore: & falsum esse, testatur solariū radiorum tanta reflexio, quæ
nisi ex politissimo nitidissimoque corpore fieri nullo modo posset. Quod verò alij vapores esse pu-
tant, quos illa assidue ad se trahat: primum dico fieri non posse, si vapores essent, vt semper eandem
figuram situmque seruarent: deinde Mathematicorum, hoc est, Opices certissimas verissimasque ra-
tiones, id falsum ostendit. Nam cum vapores non supra mediam aëris regionem attollantur, neces-
se esset, Lunam à Britannis, aut Hispanis, aut Aegyptiis, quorum acies supra vapores illos, qui in no-
stris solummodò regionibus essent, tēderet, sine maculis cerni: nam si quis fortè diceret, vapores illos
totam mediam aëris regionem occupare, & ideo ab omnibus videri: sciat, si ita se res haberet, nos
non maculas, sed totum Lunarem orbem quasi velamine quodam obductum visuros. Ex quo patet,
cum eadem maculæ æquæ ab omnibus gentibus cernantur, vapores eos non esse. Sed & ipsarum macu-
larum figura optimè orbis terrarum imaginem, vt ex tam longinquo tractu perspicitur potest, præ se
fert, quemadmodum quilibet videre potest. F

*Imago ter-
ra in macu-
lis Lunæ.*

PERSEPHONE SIVE PROSERPINA. SEMINVM VIRTVS ET GENERATIO.

*Idcirco à
proserpendo
dicta, quia
semen per
terram ser-
pat, sig. Ce-
reris filia.*

EMINVM virtutem & gignendi vim, quæ potissimum in terra est, veteres muliebri for-
ma, germina quædam protendentem pinxerunt, hancque imaginem Bonam deam vel
Persephone appellarunt: semen non antè germinare significantes, quam in terram pro-
iectum aliquandiu ibi latuerit.

DIONYSIVS.

PROMISCVA GIGNENDI VIRTVS PLANTARVM.

*Idcirco se-
pulchrum, ac
integer re-
mixit pro-
pter plantas
è propagi-
nibus ortas.*

VONIAM verò plantæ non solum ex semine, verum etiam quædam ex furculis plantatis
nascuntur, hanc promiscuam gignendi vim, sub Dionysij imagine expresserunt, quem mu-
liebri forma & cornu habentem pingebant.

A

I V N O.
QVATVOR ELEMENTA.

IVNO catena de cœlo ab Ioue suspensa, & lapides pedibus alligatos habens, ab Homero fingitur: ita ut vnum pedem contractiorē habeat, altero, quæ imago quatuor elementorum symbolum est. Iuno enim ipsa aërem significat, catena ignem quo cætera colligantur atque miscentur, lapis altiori pedi appensus, aquam, alter verò terram: quæ omnia Iupiter, quem cœli rectorem significare volunt, ita cœlo alligauit, ut ex illo pendeat, ipsiusque, qui cœlum mouet, nutu gubernentur.

TEMPESTATIS MUTATIONEM, ET
ARCANA TEMPORE PATEFIERI.

EADEM Iuno nubibus vndiq; septa, ita ut vix cerni possit, tum mutationem tempestatis (cum Iuno aëris symbolum sit) cum res alta vetustatis caligine mersas, aut aliqui obscuras absconditasque, quas tamen tempus patefaciet, tum temporis breuitatem significat.

Elementorum hieroglyphica figura.
Iliad. o.
Hinc Orph. in hymno Iunonis Aeriā ostendat faciem Iuno.

Hinc En. l. 4. illa. His ego nigrantem, &c.

SPES FALLAX.

EADEM quoque Iuno ex nubibus ficta, res de quibus agitur fictas & falsas esse significat, spemque fallacem: admonetque ut caueamus nobis ab illusoribus, vel ne falso, ut sæpe fit, amore capiamur, nosque fœminis deludendos præbeamus. Aiunt enim, Iunonem ab Ixione adulterij sollicitatam, illi corpus ex nubibus sui imaginem præ se ferens obtulisse, cum quo ille iacuerit.

Plat. in Agide & Cleomene ambitioni tribuit.

EVROPA.
ANIMÆ HOMINIS IN CORPORE
STATVS.

MVLIER Tauro insidens, ac per mare delata, faciem tamen in tergum conuersa, & litus quod longè liquit respiciens, significat animā hominis, quam corpus per huius mundi pelagus defert, cum ipsa tamen tellurem, quam deseruit, hoc est, Deum creatorem atque opificem, auidis oculis intueatur. Et hic est Platonicius ille animæ circulus, atque rationis motus, cum videlicet mente à diuinis ad humanas res cogitandas, ipsaque creata, conuersa, tandem ad Dei contemplationem redit: ideoque Poætæ finxerunt, Europam Agenoris Phœnicum regis filiam, ab Ioue sub forma Bouis, aut Vituli raptam, & per mare in Cretam delatam fuisse: cuius fabulæ mystica explicatio est, quam modò protulimus.

Platonicius animæ circulus.

Ouidius l. 2. Metam.

DIANA.

RERVM MUTATIO.

VIRGO cui Mercurius vestem porrigit, Diana est: quæ rerum mutationem ex incremento & diminutione factam significat. Finxerunt enim Græci Poætæ, Iouem cum videret Dianam nudam incedentem, quòd id virginem minimè decere videretur, Mercurio, ut ei vestem faceret, mandasse: cumque multas ei Mercurius vestes fecisset, nullam tamen illi aptam facere potuisse, propterea quod illa dum is vnā pararet, assidue mutaretur, ita ut post illam non posset induere. Est ergo hæc figura incrementi & diminutionis, rerumve aut consilij & mentis mutationis hieroglyphicum.

Diane hieroglyphicū.

Hinc for. 2. Orpho dicta, terristris, propter generationem & corruptionem.

DANAE CVM AVREA PLVIA.
ANIMI PVLCHRITVDO, ET COELESTIVM
BONORVM AFFLVENTIA.

*Ally ad lar-
gusiones, qui
bus omnia
pari & pa-
rent, refe-
runt.*

*Aureum im-
ber in gre-
mio Danae.*

DANAE formosissimæ mulieri, aurum in gremio pluuisse finxere Poetæ, per Danaën animi pulchritudinem significantes, quæ naturalibus virtutibus continetur, quas Deus amat: per aureum verò imbrem cœlestium bonorum affluentiam, quæ ex diuino amore, eiusq; benignitate sunt petenda. Omnium enim bonorum perfecta copia à Deo solo datur.

PASIPHAE.

ANIMA CVM AEREO VEHICVLO.

*Platoniorū
de anima-
bus opinio.
Hinc forsan
dicta,
quia pra-
ceteris om-
nibus appa-
reat lucenti-
que.*

PASIPHAE Solis filia, & Minois Cretæ regis vxor, quam in vaccam transmutatam ex Tauro Minotaurum peperisse ferunt, qui media ex parte homo erat, reliqua Taurus, animam significat cum suo æthereo vehiculo, quo illam corpori coniungi Platonici tradidère. Aiunt enim animas nostras in beatīs illis sedibus & cœlesti regione, æthereum igneumve quoddam vehiculum, quo deferantur & moueantur, habere, cum nihil quod sit expers corporis moueri possit, quod & Dauid vates comprobare videtur, cum canit, *Qui facit Angelos suos spiritus, & ministros suos flammam vrentem.* Addunt deinde Platonici illas, quamuis hoc igneum vehiculum habeant, tamen corpori, hoc est, terreo vehiculo, ob ignis subtilitatem & terræ crassitudinem, nisi aliquo intercedente medio, quod vtriusque naturæ sit particeps, iungi non posse, idēque illam dum per cœlestes orbes & elementa descendens, transit, paulatim crassiore se quasi veste induere, æreūque sibi vehiculum comparare, quo faciliē terreo huic corpori copuletur. Id autem facit corporis induendi cupiditate, vt iidē aiunt, accensa: Taurus enim corpus significat, Vacca ficta æreum vehiculum, Pasiphæ ipsam animam, ex qua copula oritur Minotaurus, id est, homo ex anima & corpore conflatus.

E

PANDORA.

*Hesiod. in
Theogonia.*

PANDORA mulier pyxidem in manu habens apertam, aduersam fortunam, generis obsecritatē, infelicitatem, paupertatem, infamiam, ægritudinem, spei frustrationem humanæ sortis miseriam nobis adumbrat: nam cum hæc virtutes omnes in pyxide inclusas teneret, eam, vt quid intus esset videret, aperiens, omnes elabi passa est, malis rerentis, & spe sola, quæ vasculi labro adhæsit, vt narrat Hesiodus: eam enim à Vulcano factam, & ab omnibus diis muneribus, quæ pyxidi illi incluserant, ornatam, postque Epimetheo coniugem datam tradit.

EVRYDICE.

APPETITVS.

*Hinc forsā
à latē pœna
subeunda ei
nomen, ob
concupiscen-
tiam.*

*Per pedes
ablutos qd
significatur,
& in dini-
nis & ini-
profanis.*

EURYDICE, quam in pede momordit serpens, appetitum hominis significat, quem animi affectus exulcerant, pedes enim ac præsertim calcaneum, cupiditatum hieroglyphicum sunt: vnde Seruator discipulorum suorum pedes lauare voluit, vt eos ab affectibus terrenis mundos redderet. Et Petro nolenti vt se lauaret, dixit, *Nisi laueris te, non habebis partem mecum:* & in Genesi dixit Deus Serpenti, *Insidiaberis calcaneo eius:* nec solum hoc in Sacris literis, verum etiam in Græcorum fabulis legimus, Achillem, propterea quod puer Stygiis aquis fuisset immersus, nulla in parte vulnerari potuisse, præterquam in pedibus, qui abluti non fuerant, vt indicarent eum fortem fuisse, nisi affectibus vinceretur propriis. Neque abhorret ab hoc sensu quod tradunt, Iasonem aureum vellus petentem, vnum calcem in flumine, quod solum in toto terrarum orbe nulli vento est obnoxium, amisisse: hoc est, dum virtutem sectatur, & immortalitatem, aliqua affectuum parte exutum fuisse: & Virgilius, Didonem morituram vnum calcem exuisse, scribit his verbis:

*Ipsa mola, manibusque piis, altaria iuxta
Vnum exuta pedem, vindicta in veste recincta
Testatur moritura deos, & conficiatū
Sidera.-----*

F

Æneid. li. 4.

A hoc est, vno affectu, nempe mortis formidine exutam, quæ Didonis figura repentinum firmumque consiliū significat.

C Y B E L E.
AGRICVLTVRA, VEL, VICTORIA
POPVLO R VM.

YBELES turritam coronam habentis simulachrū, tellurem indicat, & vrbes quas illa sustinet domitas, vel victoriam de agricolis seditiosis partam, vel tellurem agricultura domādā, & eam quæ habitatur fertiliorem esse ea quæ minū incolitur. Vbi enim hominum frequentia, ibi artes & industria valēt. Quod verò curruī eius Leones adiungere, vt in antiquis marioribus numismatibusque videre licet, id significat nullam esse terram adeo sterilem & asperam, quæ labore & industria fertilis reddi non possit, vel illam vim gignendi à Sole capere, cum Leo sit animal Phœbæ naturæ. Hanc ipsam si non in curru, sed humi sedentem vel stantem cum circino pinxeris, Geometriæ, si cum quadrante, Geographiæ, si cum ligone vel Taurum prope se habentem, Agriculturæ simulachrum habebis.

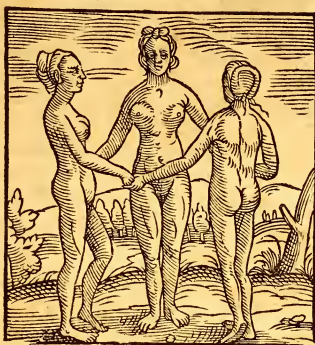
Vide Pierum l. 43. ibi Terra. Cybeles simulachrū, & eius interpretatio. Vide Pier. l. 1. ibi. super igne solitius.

TRES CHARITES.

B

RES Charites sorores fuisse traduntur, Pingebantur autem iuuenes virgines, ridentes, manibus implexis, soluta ac perlucida veste: quarum natu maxima, Hesiodo autore, Ægle vocatur, media Euphrosyne, tertia Thalia. Quid autem hæc omnia significarent, pulchrè docet Seneca de beneficiis libro primo, in hunc modum: Quare, inquit, tres Gratia, & quare sorores sint, & quare manibus implexis, quare ridentes, quare iuuenes, & quare virgines, soluta ac perlucida veste? Alij quidem videri volunt vnā esse, quæ det beneficium, alteram quæ accipiat, tertiam quæ reddat. Alij tria beneficiorum genera, promerentium, reddentium, simul & accipientium reddentiumque. Sed vtrumlibet ex istis iudica verum. Quid ista nos inuat scientia? Quid ille confertis manibus in se redeuntium chorus? Ob hoc, quia ordo beneficij per manum transeuntis, nihilominus ad dantem reuertitur, & totius speciem perdit, si vsquam interruptus est: pulcherrimus, si cohesit & vices seruauit. Idcirco ridentes, quia promerentium vultus hilares sunt, quales solent esse qui dant & qui accipiunt beneficia. Iuuenes, quia non debet beneficiorum memoria senescere. Virgines, quia incorrupta sunt & sincera, & omnibus sancta, in quibus nihil esse alligati decet, nec astricti. Solutis itaque tunicis vtuntur, perlucidis autem, quia beneficia conspici volūt. Hæc Seneca. Nos autem etiam illud minime silentio praterendum censemus, quod vna faciem auertere & occultare fingitur: vt indicet, eum qui munus dat, id clam facere debere, iuxta Seruatoris dictum, Cum facis elemosinam, noli tuba canere ante te: & alio in loco, Nesciat sinistra tua, quid faciat dextera. Altera Charis faciem apertam ostentat, quia eius qui beneficium accipit, est id ostentare & prædicare: tertia partem faciei ostendit, & partem occultat, significans beneficij retributionem celandam esse, ostentandumque ipsum beneficium.

Hesiodo Thalia. Quid per simulachrum Charitum, ex Seneca. Vel Aglaia: & Thalia.

Hilarem dantem iungit Dominus.

C

GORGONES.

ANIMÆ TRES IN HOMINE.

GORGONES capita, Draconum squamis obsita, dentes maximos Aprorum instar, item manus & alas habere finguntur: eas tres Phorci filias fuisse tradunt, nomine Euryale, Sthenyo, & Medusa, ex quibus Medusa sola mortalis fuisse perhibetur, reliquæ duæ immortales: idcircoque Medusam Perseus decollauit. Hæ Gorgones animarum hieroglyphicum sunt. Tradit enim Ægyptiorum Theologia, & cum ea Platonica quoque schola, tres in homine animas esse, quarum singulæ apud Hebræos proprium nomen habent: vna enim Nephes vocatur, quæ Latine, Viuens vel Sentiens, dici potest: quam cum bestiis communem habemus, & hæc mortalis est, quam Medusa innuit: est enim corpori proxima, eique adglutinata, & sensibus, corporisque affectionibus obnoxia, de qua volunt acutiores Theologi intellexisse Christum, cum dixit, Tristis est anima mea usque ad mortem: &, Qui non habuerit odio animam suam, perdet eam: idcirco finxerunt Perseum, qui diuinum spiritum meliorumque genium significat, hanc obtruncasse: debent enim qui altiora con-

Abe Apollodoro lib. 2. Tres anime in homine, quæ.

Virgilius tamē & Encl. lib. 6. ad vltimos sceleratos eas detrahit ad Inferos.

contemplari volunt atque diuina, hanc prorsus interimere, ne quid sensus animæ, quæ rationis particeps est, obesse possit. Altera anima *Ruab*, id est, *Spiritus* nuncupatur, quæ rationis particeps est. Tertia dicitur, *Nessamah*, id est, *Lumen*, ut à Pythagora & Dauide fuit appellata, quam D. Augustinus *Diunitatis partem*, & Plato *Mentem* vocat. Ideò autem dixerunt has tres sorores homines suo aspectu in saxa conuertere: quia quamuis illas in nobis habeamus, illarum tamen naturam nemo absolute potest feruari, nisi Medusa obruncata, id est, nisi corporearum affectionum impedimento prius fuerit liberatus: imò qui eas intueri volunt, saxa eos similes esse ad alia oportet. Oculis autem, quem sibi inuicem hæ tres sorores murò dant, significant lumen quod habemus extrinsecus, à Deo nobis dari, atque ab vna in alteram animam deriuari.

VIRGO CAPILLOS HABENS

ERECTOS.

HOMINIS NATURA.

Non solum ratione capillorum, sed capitis totius, brachia uero ac pedes tanquam rami. Hominis cum arbore comparatio.

LATO dixit hominem arbori similem esse, verum in hoc ab illa differre, quòd illa radices in terra fixas habet, homo autem in cælo: quod capilli capitis radicem similitudinem quãdam habentes indicant. Radix autem vera hominis est anima, quæ cælitus est demissa, & per quam uiuimus, spiramus, & vitales fructus ferimus, ut arbor ex radice vitam trahit: unde in Cantico legimus, *Comæ tuæ iunctæ canalibus*: quod de cælestibus riuus, ex quibus virtus in nos descendit, est intelligendum: nam quæ de capillis & barba in Sacris literis dicuntur, ea omnia ad animam referri testantur Origenes & Hieronymus. Unde si quis virginem capillos in cælum erectos habentem pinxerit, aptè animam vel hominis naturam expresferit.

VIRGO ABCISSIS CAPILLIS.

IMBECILLITAS ET MORS.

Sed & apud Græcos & Latinos, ratio capitis seruitem indicabat. Vide Pier. lib. 32. ibi, Coma. Robur hominis in capillis.

IRGO, cui abscissi sint capilli, imbecillitatem virium ingenij, animæ uel, aut etiam mortem significat: quia non modò in Sacris literis videmus Sampsonis robur in capillis fuisse, quibus abscissis, facile captus victus fuit: verum etiam & Euripides finxit Alcesten mori non potuisse, donec illi à Mercurio cælitus demisso crinis abscinderetur: & Nisus non prius à Minoë interfici potuit, quàm illi ab eius filia pilus fatalis abscinderetur. Nec Dido apud Virgilium ante mori potuit, quàm Iris ab Iunone missa ei flauum vertice crinem auferret.

ASTRÆA.

IUSTITIA.

STRÆAM Astræ Gigantis & Auroræ, uel Iouis & Themidis filiam, pro iustitia sumi notissimum est: fingunt enim illam vitis crescentibus indignatam in cælum euolasse, locumque inter Leonem & Libram medium tenuisse, imò etiam ipsam Libram ei tribuunt, qua quid cuique debeatur, expendat. Quamobrem sic de illa cecinit Ouidius:

Lib. 1. Metam. Astræa figura, & explicatio.

Et virgo, cæde madentes

Ultima celestem terras Astræa reliquit.

& Seneca in Octau.

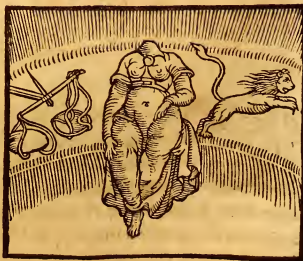
Neglecta terras fugit & mores feros

Hominum, & cruenta cæde pollutas manus,

Astræa virgo siderum magnum decus.

A Gel. lib. 14. c. 4.

Eam quoque, ut Gellius & Chrysippus tradunt, forma atque filo virginali, aspectu vehementi & formida

A formidabili, luminibus oculorum acribus, neque humilem, neque atrocem, sed reuerendæ cuiusdam tristitiæ dignitate pingi solitam, omnes ferè norunt: cui nostri pictores modò lancem, modò securim, virgarumque fascem adiiciunt. Illud autem ferè inauditum est, & tamen pulcherrimum, quod Alexander Aphrodisæus scribit, Iustitiam ab Ægyptiis sine capite pingi solitam, per manum sinistram porrecta palma discapedinaram: quoniam sinistra genuina pigritia nulla calliditate prædita, æquitati aptior quàm dextra videtur. Collocatur autem inter Leonem & Libram, quia iustum iudicem intrepido & forti animo esse oportet, vt nullius minis aut precibus ab æquo & bono dimoueatur: eundemque decet crimina omnium atque merita ad lancem discutere & ponderare, vt cuique quod meritus est tribuat. Caput verò ei non tam ademisse mihi videntur, quàm inter sidera occultasse, vt indicarent à iudice neminem videri debere: vnde Athenis in Arcopago, rei velato capite causam dicere iubebantur, ne iudicum affectus mouere possent: condit ergo caput inter sidera, solum Deum intruens, & idèd à nobis cerni non potest: debet enim iudicis mens ad extremum vsque, donec sententia sit lata, occulta esse, ne qua fraus strui possit.

***

B

C

ERV DITISSIMI VIRI HIERO-

GLYPHICORVM COMMENTARIORVM LIBER SECVN-

DVS, EA CONTINENS QVÆ PER SERPENTEM, CERBERVM, Felem, Vitulum, Capricornum, Cancrum, Aquilam, Craterem, Lyræ, Arcum, Nodum, Catenam, Quinarium numerum, Pentagonum, Pyramidem, Cubum, Octaëdram, Ifocaëdram, Papauer, Iridem, Hyacinthum, Narcissum, Hyssopum, Myrtum, Salicem, Cedrum, Palmam, & alia huiusmodi significantur,

AD THEODORVM ZVINGGERVM PHILOSOPHV

ET MEDICVM PRÆSTANTISSIMVM.

LITERAM hanc mysticarum imaginum Partem, quam cum superiore Valerianis quasi racemationem quandam Diuinis Commentariis adiecimus, tibi (doctissime Zuinggere) donare atque in tuo nomine edere statui: non quidem quod tue fame aliquid scriptis meis ornamenti adicere posse sperem, quam tu ingenij tui magnitudine, atque illustribus monumentis, quibus rem literariam promoues, ab aliis illustrari non pateris: sed ut & hi mei labores nomini tuo inscripti, plus autoritatis inueniant, & tu aliquod meæ in te obseruantie indicium habeas, tenue quidem illud ac rude, longæque imparijs quibus tu nos ornare soles, sed ex candido in te animo profectum, & tali qui libentiùs, si posset, maiora dignioræque tibi commendaret. Sed tue humanitatis erit, mentem non munus spectare. Quod si feceris, & ingenij ac prudentie tue acumine, ad intimos animi mei sensus penetraueris, tanti te hoc facturum non dubito, quanti regum aliquod munus: & quemadmodum me amare iam dudum cepisti, sic hunc meum immaturum seruum fouendum suscipies. Quod quoniam mihi cerid polliceor, plura non addam. Vale, Basil. xiiii. Kal. Sext. C. 10. 10. LXVII.

S E R P E N S.

ANIMA ET CORPVS.

Nymer.ca.
21. vers. 9.

Serpentis
proprieta-
tes.

Plin. li. 8. c.

27. ope fa-
niculi.

Plin. c. 12. lib.

28. & pas-
sim alibi.

Marabru.

Val. Max.

li. 1. c. 9. Li-

uius libr. 10.

& 11.

Quidā pro

terra, unde

carniuorus

dictus, alij

pro avari-

tia ponunt.

Cerberi hie-

roglyphica

significatio.

Vide Pier. l.

3. ibi, proles

mafcula.

ACILLVM, cui Serpens circumuolutus est, non modò apud Hebræos, & in Sacris literis, in quibus legimus Serpentis in cruce positi aspectu populum Israël à morte liberatum fuisse: verum etiam apud Ægyptios & Romanos animæ atque corporis salutare symbolum fuit. Nam cum cætera omnia reptilia crassioris & magis terræ sint substantiæ, Serpentem spiritus & vitæ tenacissimum animal esse constat, quod & imbecillitatem corporis exuat, & ad medicinam vtilissimum sit, & ad acuendum visum herbam inuenisse, nec non ad sese in vitam reuocandum quandam herbam cognoscere traditur. Et cum Romani oraculo admoniti, Epidaurum mississent ad Æsculapium, quem medicinæ & salutis Deum existimabant, accersendum, Serpentem Romam aduexerunt.

C E R B E R V S.

TRES COELI REGIONES, VEL TRIPLEX

DEI POTESTAS.

ET ERES tres tantum cœli regiones faciebant: nempe, Ortum, Occasum, & Meridiem: nam in Septentrione inferos putabant esse, propterea quòd Sol nunquam eò perueniat: quemadmodum & Sacræ literæ Aquilonem interdum accipiunt, & impios ad sinistram à Deo in extremo illo iudicio detrudendos. Sinistram verò in eodem Septentrione esse Theologis, quis dubitet, cum impij in eandem cum dæmone regionem sint detrudendi? id eoque harum trium regionum symbolum finxerunt Cerberum canem tricipitem, quo etiam trina Dei regna significarent cœleste, terrenum & infernum.

TRES

A

TRES NATVRALFS NECESSITATES.

EVNDEM Cerberum tripitem finxere Poëtæ infernæ domus aditum custodire: eo hieroglyphico tres necessitates naturales, quæ hominem à sempiternarum rerum contemplatione abducunt, significantes: nempe famem, sitim, & somnum; & ideò Virgilius fingit Sibyllam, quæ Æneam mentem ad magnarum rerum contemplationem conuertere volentem, monet, vt huic Cerbero, *Melle soporatum & odoratis frugibus offam:* obiciat, statimque illo relicto transeat: vt indicet, esse quidem his necessitatibus satisfaciendum, sed non prorsus indulgendum.

Æneid. 1. 6.

FELIS.

LIBERTATIS APPETENTIA.

FELIS, præter ea quæ de illo scripsit Pierius, libertatis appetentiæ hieroglyphicum fuit, quo prisci Alani, Burgundiones & Sueui, teste Methodio, in militaribus signis vti solebant: perinde vt Feles carcerem ferre non possunt: sic se seruitutis impatientissimos esse testantes.

VITVLVS.

CONCUPISCENDI VIS.

ANSVETVS & domesticus vitulus, vel bos, concupiscendi appetendique vim, quæ in nobis est, denotat: quia constat, nullum animalæquæ appetitui obedire & venereum esse, atque Vitulum siue Taurum.

CAPRICORNVS.

MORS, VEL DEFVNCTORVM

ANIMÆ, ET SECUNDA
fortuna.

CAPRICORNI signum, quod in multis Augusti Cæsaris numismatibus videmus, summâ, vt Astrologi tradunt, sub se natis portendens felicitatem, à Platoniciis Deorum porta vocatur: quia per eum tradunt, animas corporis vinculo solutas, rursus in cælum ascendere, vbi diuinæ naturæ participes fiunt, ideoque hoc signum sidereum animas defunctorum mortemve significat, & nonnunquam secundam fortunam, summamque felicitatem, vt diximus.

*Attamen secedūt interdū à vac-
cis, hinc il-
lud Artu-
zæiv, ab
Aristotele
li. 6. de Na-
tur. animal.
Id est, coar-
mentari.
Capricor-
nus Deorū
porta.*

*Sueto. in
Augusto, c.
94.
& Pierius
libr. 10. ibi,
Augusti
Genesio.*

CANCER.

ORTVS HOMINIS, VEL

VITA.

CANCER, ex eorundem Platoniorum sententia, ortum hominis vitamque notat, volunt enim animas per Cancri ianuam in humana corpora demitti, & vt Capricornū Deorum, sic Cancrum hominum portam vocant, quod per eam egredientes animæ humanam in naturam transeant.

*Cancer por-
ta hominū.*

*Non absi-
mile Pie-
rius libr. 10.
ibi, Alta co-
gitatio: di-
uini enim
notitia nu-
mini aq-
ui- Hiero-
glyphicum.
Ioanni E-
uangeliæ
dedit.*

AQVILA.

DIVINI NUMINIS PRÆSENTIA.

AQVILA præter ea, quæ de illa scripsit Pierius, in Sacris literis diuini numinis præsentiam vel effluxum quandam significat, quo ad maiorem superiorémque rerum diuinæ cognitionem ducimur, vt Cabalistæ tradunt: vnde Moses dicit, *Sicut Aquila prouocans filios suos ad volandum, & super eos volitans expandit alas suas; assumpsit eum, atque portauit hume-
ris suis.*

CRATER COELESTIS.

OBLIVIO.

De Cratere
Platonico-
rum senten-
tia.

CRATER ille sidereus, qui ab Astronomis inter Leonem & Cancrum collocatur, obliuionem significat: quoniam ex Platoniorum sententia animæ cum in humana corpora demittuntur, de cælo per Cancri ianuam descendentes, & per Capricornum rursus corpore solutæ in cælum ascendentes, cum descendunt ex cratere illo, quem Bacchi poculum vocant obliuionem bibunt: & sic cælestium rerum obliuiscuntur, sed non omnes æquè, verum aliæ magis, aliæ minùs, prout magis minùsve ex eo poculo hausèrunt. Ex quo patet, poculum illud, obliuionis poculum esse, cuiusque imagine obliuionem significari.

LYRA.

AUDITVS.

Rationem
auditus Pie-
rim ab Em-
pedocle do-
cet lib. 7.

LYRA duo habens foramina incurua, aures & auditum significat, quoniam vt in Lyra fidibus illis & neruis tactis ær proximus commotus ad duo illa foramina inflectitur, & eandem in Lyra conuexum, vbi quoque ær inclusus est, reflectens sonitum edit: sic vox ærem extra aures nostras commouens in aurium foramina impellit, qui in pelliculam quandam instar tympani tensam, appulsus, ærem, qui intus est, naturalem mouet: his autem commotus, & neruos quosdam excitat, in quibus est auditus. Propter hanc ergò similitudinem Lyra auris & auditus hieroglyphicum est.

ARCVS.

ACVTI DOLORES.

Genes. ca. 3.

RER arcum in Luna virginali forma expressæ manu positum tensumque, acuti dolores indicantur: quia nullus intensior dolor quam partus, cui Lucina siue Luna præest, esse putatur.

NODVS.

NECESSITAS.

Sic nodum
pugna apud
Virgil. li. 10.
Æneid.
Q. Curtius
in Exordio
lib. 3.
Ptolomæus.

RER Nodum necessitas, Macrobio teste, significatur: quæ enim vincta sunt, seipsa dissoluere nequeunt: quod si nodo gladium adicias, qui eum rescindat, fortunam, fatum & necessitatem virtute superari indicabis: quoniam Alexander Magnus, Gordium illum fatalémque nodum gladio rescidit, & sic fatum ipsum vicit, & vetus est dictum: *Sapiens dominabitur Astris.*

CATENA AVREA HOMERICA.

CONNEXIO RERVM HVMANARVM CVM DIVINIS,
VEL DIVINÆ PROVIDENTIÆ VIS.

DVIVVM non est, quin Catena illa aurea Homérica, quam pendere de cælo in terras Deum iussisse commemorat Iliados libro 8. his verbis: *Agedum auream restim è calo suspendite, eaque cuncti Dij ac Dea apprehensa, me hinc detrahite in terram: nullo id quâtolibet nixu poteris efficere. At cum mihi facere idem irato libuerit, in terras vos uniuersos & in maria usque detraham. Quinetiam circumligata recte ad summitatem Olympi omnia superne attollam, vt intelligatis quantum ego Deos* rerum humanarum cum diuinis connexionem, non est, vel Macrobio & Luciano testibus, quin illa simul atque homines antecello: dubium inquam, non est, vel Macrobio & Luciano testibus, quin illa mus ille Pater, quem vult nos ad se trahit, mentesque nostras in cælum attollit, quo nos alio qui propriis viribus, quantolibet conatu ascendere non possemus, significet: adeo vt qui mentem suam diuinitus gubernari significare velit, is aptè catenam hanc ex stella pendentem & contrahentem pingere possit. Ea est enim Diuini afflatus, & igniculi illius, cuius Plato omnes homines participes esse voluit, vis vt mentes ad creatorem conuerterat, & in cælum trahat. Dixit autem Plato, omnes homines eius igniculi cælestis participes esse, quia qui eius non sunt participes, quamuis formam corporis humanam habeant, non tamen homines sunt, sed belluis inferiores deteriorésque. Est præterea connexio illa & alio modo intelligenda vt eam interpretatur Macrobius: nam quæ modò diximus, ex Luciani

Nat. Com.
lib. 2. cap. 4.
ad auaritiã
& ambitio-
nem refert.
In Timæo.
Vis diuini
afflatus.

A ex Luciani Dialogis, cum Mercurium fingit de Ioue propter hanc catenam conquerentem, ad fatorum vim afflatumque Diuinum referuntur. Macrobius verò ait, catenam hanc sic conflata esse, vt ex summo Deo mens manet, ex mente anima, quæ & condit & vita complet omnia quæ sequuntur: cunctaq; vnus fulgor illuminat, & in vniuersis apparet, iuxta Peripateticorum sententiam, vt in multis speculis per ordinem positis vultus vnus apparet. Cumque omnia continuis successione se sequantur degenerantia per ordinem, inquit, ad imum meandi, inuenietur pressius intuenti, à summo Deo ad vltimam vsque rerum faciem, vna se mutuis vinctulis religans, & nusquam interrupta connexio, quæ per catenam hanc significatur, quam Lucretius auream funem vocat, his verbis:

*Haud (vt opinor) enim mortalia sæcla superne
Aurea de cælo demisit funis in arua.*

*Ad verbū à
Macr. lib. 1.
cap. 14. in
sem. Scipio.*

SOLIS VIS.

PLATO autem in Theæteto per hanc catenam Solem significari vult, cum ait: Et ad hæc Colophonem insuper addam auream illam catenam, qua nihil aliud quam Solem Homerus ostendere voluit. Quidni enim circuitus ille & Sol mouetur, omnia sunt ac seruantur inter Deos & homines. Si verò staret hoc totum velut ligatum, omnia corrumpere, & fierent inuersa.

*Huc spectat
que de A-
dad, & vi
Solis ex Or-
phæo Macr.
lib. 1. ca. 23.
Sat. ait.*

SACRARVM RERVM COGNITIO.

PER eandem quoque catenam sacrarum cælestiumque rerum cognitio mihi ex Homeri verbis significari videtur, cum ait neminem quantolibet nixu illa apprehensa Deum de cælo detrahere posse, ipsum verò eadem cuncta sursum attollere: nam & si literarum ac Philosophiæ studia, sint quasi gradus quidam & catena, ad cælestium rerum cognitionem, nihilominus si quis per eos gradus ipsius Creatoris naturam indagare velit, nullo id ingenij acumine, diligentiaue aut labore assequetur: hoc enim esset Deum de cælo detrahere, & humano ingenio subicere. Si verò alicui Deus ipse sui cognitionem dederit, is totus illi coniunctus facillimè cælestia assequetur. Quo hieroglyphico monemur, Diuinarum rerum cognitionem non ex Philosophorum libris, sed precibus & pietate à Deo petendam esse.

*Fides enim
donum Dei
est.
Cælestium
rerū cogni-
tio vnde.*

MVSÆ, EARVMQVE AFFLATVS.

CATENA verò ferrea magnetem lapidem alligatum habens, vt Plato in Ione tradit, Musarum connexionem & commune vinculum, atque afflatum illū ex quo præstantes Poætæ vim quandam Diuinam affectuum concitandorum capiunt, significat.

*Erasmus
mōv.*

QVINARIVS NVMERVS, ET

QVATERNARIVS.

MERCVRIVS, ET ARTIVM INVENTORES.

ER Quinarium numerum Leo Baptista Albertus Mercurium figurari ait. Martianus verò & alij Quaternarium eius symbolum esse volunt, propter artium inuentionem, vt qui numeri sint perfectissimi. Ex quo patet, per huiusmodi numeros etiam artium inuentionem inuentorūque significari.

*An quod vt
quinarus
est herma-
phroditus,
ita Mercu-
rius modo
ad superos,
modo ad in-
feros adest.
Quod cubū
referat soli-
dorum cor-
porum per-
fectissimum.
De hoc Pē-
tagono quod
πεντάγωνον
quintū quā-
quaginta-
gonū dici po-
test. Pierius
lib. 47.*

PENTAGONVM.

SALVS.

PENTAGONVM salutis symbolum fuisse, testatur Lucianus eo in libello in quo agit de quodā qui lapsus erat inter salutadum, cuius rei origo talis commemoratur. Antiochus is, qui ΣΩΤΗΡ cognomento dictus est, cum aduersus Galatas pugnaret, nec satis ex sententia res succederet, essetque in discrimine, per quietem vel vidit, vel se vidisse simulauit vt militum animos in spem erigeret, Alexandrum Magnum se monentem, vt salutis symbolum assumeret, idque pro tessera tribunis daret, eorumque vestibus insueret, ea re fore vt victoria potiretur. Symbolum autem illi huiusmodi ostendisse, triangulum triplicè inuicem insertum ex lineis quinque constantem, in quibus ΤΙΕΙΑ scriptum erat: sic enim salus sanitasve Græcè appellatur, vnde & hoc signum in veteribus Antiochi numis adhuc cernitur, quod signum Mathematici à quinque angulis Pentagonum vocant.

P Y R A M I S.

R E R V M N A T V R A, V E L M A T E R I A
P R I M A.

Quid Py-
ramis secū-
dum Me-
taphysicos.

ER Pyramidem veteres rerum naturam & substantiam illam inferem formas recipientem significare voluerunt: quòd vt Pyramis à puncto summo fastigio incipiens, paulatim in omnes partes dilatur: sic rerum omnium natura ab vnico principio & fonte, qui diuidi non potest, nempe à Deo summo opifice profecta, varias deinceps formas suscipit, & in varia genera atque species diffunditur, omniàque apici illi & puncto coniungit, à quo omnia manant & fluunt. Verum & alia huius rei ratio, nempe Astronomica reddi potest: quoniam

Ægyptij
Astrono-
mie inuen-
tores.

Quid secū-
dum Astro-
nomos Py-
ramis.

Ægyptij summi Astronomi fuere, imò ipsius Astronomiæ inuectores. Tradunt autem Astronomi, esse circulum quandam in Sphæra, vel cœlesti illa machina, sub quo Sol & reliqua errantia sidera, cursus suos circuitusque conficiant, & in quo omnium animantium vita, rerumque naturalium ortus atque interitus sit positus: adeò vt etiam Aristoteles in libris de Ortu atque Interitu, dicat generationis atque corruptionis, omnisque mutationis vel incrementi causam esse accessum & recessum Solis in circulo obliquo: nam circulum illum, de quo agimus, Obliquum vocat Aristoteles: Astronomi verò, propterea quòd ex eo pèdeat animantium vita, Zodiacum vocauerunt. Hunc igitur circulum, cui soli inter cœlestes circulos latitudinem tribuunt, in duodecim partes, quas Signa nuncuparunt, partiuntur: aiuntque, cum illo diuidi etiam inferiora omnia, adeò vt quicquid sub vno ex illis signis continetur ad cœtrum vsque terræ, id omne in signo esse dicatur; & sic signum voluit esse velut Pyramidem quandam, cuius basis in cœlo sit: nam fundamentum Astronomicum cœlum est, & apex in centro terræ. Cum igitur in Pyramidibus illis omnia fiant, sitque accessus Solis, qui est quasi punctum quoddam ad signa illa ortus, & recessus ab illis interitus rerum naturalium causa, aptè videtur per Pyramidem natura rerum omnium patens significari.

E

A N I M A H O M I N I S.

SED & animam hominis sub Pyramidis forma adumbrare voluisse videntur iidem Ægyptij, qui magnifica Regum atque Heroum sepulchra, sub ingentibus Pyramidibus fecerint: vt testarentur corpore soluto & corrupto animam superesse, quæ cum summo opifici visum esset, hoc est circulo illo triginta sex millium annorum circumactò, aliud corpus genitura & sibi factura esset: non secus ac Pyramis, vt Geometris notum est, vertice immoto manente, circumacta basi circulum describit, & toto corpore conum: vt circulus annorum illud curriculum significet, conus verò corpus quod curriculo illo conficitur. Nam Ægyptiorum fuit illa opinio de rebus in eundem statum triginta sex millium annorum spatio restituendis, & ab illis se id accepisse, testatur Plato: qui etiam hoc ipsum, id est, animam nostram Pyramidis formam habere mihi testari videtur, in Timæo cum ait, sic factam fuisse à Deo animam, vnam accepisse illum ex vniuerso portionem, quæ procubdubiò vnita puncto illo, qui in Pyramidis vertice est, significatur: secundam autem primæ partis duplam: tertiam secundæ sesquialteram, & primæ triplam: quartam secundæ duplam: quintam tertix triplam, sextam primæ octuplam: postremò septimam, quæ partibus sex & viginti primam excederet: posthæc dupla & tripla interualla repleuisse. Quibus numeris profectò nihil aliud significat, nisi expansionem illam linearem quæ à puncto ad basim tractæ angulos efficiunt, & per interualla ipsas superficies quæ lineis clauduntur: ex quo apparet illum hoc quoque vt alia ab Ægyptiis accepisse.

F

I G N I S.

A quo dici
videtur, vel
à lapide Py-
ropocilo:
πῦρ enim
ignis voca-
tur, hoc varius
ab ignea va-
rietate.

IGNEM quoque Pyramidis formam habere, testatur idem Plato: propterea quòd cum in imo latus sit, circa materiem & fomentum quo pascitur, in acutam flammam quæ cœlum spectat, desinit: nam per basim materia concreta significatur, per reliquum corpus, materia iam ad formam recipiendam parata, & quasi fermentata, per punctum ipsa informis & simplicissima substantia: vnde minùs mirum est, quod supra diximus, per Pyramidem animam significari, vt quæ igneæ naturæ ab eodem Platone esse tradatur, & corpori non secus ac Pyramis basi, vel ignis fomento, adhareat.

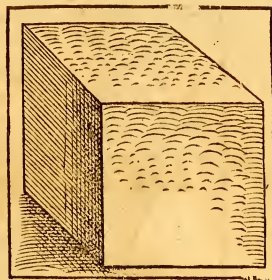
A

C V B V S.

T E R R A.

V B V M, hoc est tesseram, octo angulorum, & sex laterum terram significare tradidit Plato ex Timæi Lorensis Pythagorici Philosophi disciplina, quam Pythagoras, vt testatur Iustinus historicus, ab Ægyptiis potissimum didicerat. Terram verò per cubum depingebant, ob eius stabilitatem grauedinēque: quia vt cubus quocunque voluatur, semper iacet, nec facile mouetur, sic terra per se immobilis, si aliqua fortuita vi commoueatur, statim rursus iacens quiescit.

Pierius cubum ad nomen refert lib. 39.

Cur Terra per Cubum.

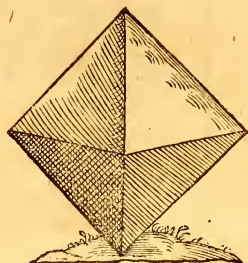
O C T A E D R V M.

A E R.

B

E R I iidem Philosophi Octaëdri formam tribuere, quæ octo triangulis æqualibus, & æqualium laterum, id est, octo basibus, & sex angulis solidis, viginti quatuor verò planis continetur: quod vt melius intelligatur, explicandum est quid sit angulus solidus, quid item planus. Angulus planus, inquit Euclides, est duarum linearum in plano se mutuo tangentium, & non in directum iacentium mutua inclinatio: solidus verò angulus est, qui pluribus quàm duobus angulis planis continetur, qui non eodem sunt plano, & ad vnum constituuntur punctum. Ideò autem hanc illi formam tribuerunt, quia in ascensu ignem consequitur, & in terræ caernas penetrat. Octaëdri enim forma ascendit in duos vtrinque vertices, & aptissime Sphæræ includi potest, vt docet Euclides.

Anguli finitio.

De Octaëdro, Isocædro aliisque Geometricis formis figuris, videntur les. Scalliger, & in Sphæra a Sacrobos. Clavius lunellinus & Schrecker-fusius, & Pictetarius in Euclidem. Isocædram quid, & est hieroglyphicum.

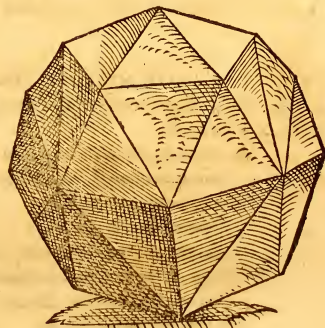
I S O C A E D R V M.

A Q V A.

C

Q V A M verò Isocædri figuram tenere dixerūt. Est autem Isocædram, Euclide authore, figura solida, quæ viginti triangulis æqualibus & æqualium laterum, continetur: propterea quòd aqua sua natura mobilis sit, & diuisioni flexuque perfacilis. His quoque figuris ipsam elementorum ad inuicem proportionem indicare voluerunt, quæ ex basium siue laterum & angulorum numero colligitur. Octaëdri enim ad Pyramidem est proportio dupla in lateribus, in angulis solidis sesquialtera, in planis verò dupla: ex quibus proportionibus fit harmonia duplicis diapason & diapente: Pyramidis verò ad cubum in lateribus sesquialtera proportio, in angulis verò dupla, ex quibus diapason iterum & diapente. Cubi ad Isocædram in lateribus proportio est tripla sesquitercia, in angulis sesquialtera, vnde diapason, diapente & diatessaron in basibus, in angulis verò diapente. Isocædri verò ad Octaëdram in basibus dupla sesquialtera, in angulis autem dupla, vnde diapason & diapente in basibus: in angulis verò iterum diapason confurgit, quæ proportionēs, & harmoniæ pariter & in elementis per has figuras significatis esse traduntur.

Hinc spectat
quatuor an-
ni tempe-
rates ab O-
uidio libr. 1.
Metam. ex-
scripta. Ex-
tat ver te-
pidum cin-
ctum flore
corona,
Stabat nu-
da Æstas,
& spica
serta gere-
bat.

V E R.

A V T V M N V S

Siabat &
Autumnus
calcatis for-
didus vis.
Et genialis
Hyems ca-
nos hirsuta
capillos.

Æ S T A S.

H Y E M S.

V E R.

C I S T A florum, auctore Eusebio, Ver significat: quia vere cuncta florescunt.

Æ S T A S.

C I S T A spicis referta, eodem Eusebio teste, Æstatem denotat: quod æstate segetes & spicæ dem-
tantur.

A V T V M N V S.

C O R N V copiarū vis & pomis plenum, Autumnum indicat: quoniam tunc vina fiunt, & omnes
fructus pleno copiarū cornu fundi videntur.

H Y E M S.

M E N S A apud ignem parata, Hyemem significat: quia frigus & quies post ætatis labores parata, F
terræque opes congestæ ad lautius vitæ genus inuitare videntur, unde Poëta, *Inuitat genialis
hyems*, & Horatius:

Virg. 1. Geor-
gic.
Hor. libr. 1.
Car. Ode. 9.

Vides ut alta stet nive candidum
Soracte, nec iam sustineant onus
Sylvæ laborantes, geluque
Flumina constituerint acuto.
Dissolue frigus, ligna super foco
Large reponens: atque benignius
Deprome quadrimum Sabina
O Taliarche merum dyota.

At ille na-
tiones nedū
terrā signi-
ficare ait,
id est, ciui-
tates & po-
pulos. li. 58.
de Papau-
re.

P A P A V E R.

C I V I T A S.

P A P A V E R præter ea, quæ de illo scripsit Pierius, Eusebio auctore, ciuitatis symbolum est:
quia, ut in ciuitate multi homines habitant, sic in papaueris capite quasi intra eadem mœ-
nia multa sunt femina: & ut ciuitas in vicos & domos est distributa, sic & papaueris caput in
multas intus partes est diuisum, multaque interstitia habet.

I R I S H E R B A .
E L O Q V E N T I A .

IRIDEM herbam eloquentiæ symbolum esse, nemini mirum videri debet: cum Homerus fingat Troianorum oratores, ut qui disertissimi essent, Lirioessam, id est, Iridem herbam floridam comedisse, quod eloquentiæ præcepta illos hausisse significat: propterea quod eius herbe flos colorum varietate atque ornatu, Iridi cælesti, quæ & ipsa eloquentiæ dea habebatur, similis sit, & quia talem oportet esse orationem, nempe colorum ac figurarum varietate distinctam, multasque hæc herba eloquentiæ similes vires habet: nam ut de illa tradunt Medici, iris halitus prauum odorem corrigit, gratumque & suauem reddit spiritum, & venena repellit: sic etiam ornata oratio quasi suavis quidam halitus gratiam conciliat, & animi venena, hoc est perturbaciones depellit. Hanc herbam quidam volunt olim Hyacinthum appellatam: quod indicare videtur Ouidius Metamorph. lib. x. his verbis:

*Flos oritur formamque capit quam Lilia si non
Purpureus color his, argenteus esset in illis.
Non satis hoc Phæbo est: is enim fuit author honoris.
Ipse suos gemitus foliis inscribit, & hya
Flos habet inscriptum, funesteque littera ducta est.*

B Sed hanc quæstionem Medicis permittimus: nos de illa quæ hodie Hyacinthus vocatur, mox dicemus separatim, hanc vulgò Lilium cæruleum vel purpureum appellare scimus.

H Y A C I N T H V S .
S A P I E N T I A .

HYACINTHVS, quem ab Apolline in florem conuersum Poëtæ fabulantur, prudentiæ ac sapientiæ symbolum est. Nam cum Apollo Musarum ingenij, ac literarum Deus sit, Hyacinthum puerum ab illo ob formam adamatum, Poëtæ finxerunt: quia sensus naturalis minime corruptus puer est, hoc est, prudentia caret, sed tamen formosus est, quia mentem ad sui contemplationem excitat: qua contemplatione fit, ut tandem sensus, iuuenili ætate atque feruore illo deposito, prudentiæ & sapientiæ florem ex se gignat, suauissimis virtutum odoribus fragrantem: quorum post memoria literarum monumentis ad posterum manat.

*Quæ & pueros diuissimè seruauit in pueritate.
Dioscor. li. 4. cap. 37.
& ibi Mattheolus.*

N A R C I S S V S F L O S .
C O R P O R I S F O R M A .

NARCISVS flos corporis formam, quæ citò corrumpitur, & iuuentæ florem, qui citò transit, significat, ut rosa, & viola, & omnes flores qui citò corrumpuntur: idcirco enim Poëtæ finxere, Narcissum formosissimum puerum, dum suam formam, quam in fonte cernebat, cupidè nimis admiratur, in fontem prolapsus perisse, & in florem huiusmodi conuersum: ut indicarent, non hanc fluxam corporis formam, sed animi præstantiam, & diuinam illam æternamque pulchritudinem esse adamandam.

*Narcissi filio Pottiæ.
Ouid. Metaph. lib. 3.*

H Y S S O P V S .
E X P I A T I O P E C C A T O R V M .

HYSSOPVS herba pulmones purgans, & caput, qua utebantur Hebræi cum sanguine animalium, ad populum asperione lustrandum, gradum diuinum significat, & vinculum illud, quo cum Deo coniungimur: & coniuncti à peccatis expiamur. Hinc Dauid, *Asperges me Domine hyssopo, & mundabor.*

*Mattheol. ex Mesue in Diosc. li. 3. cap. 26.
Hyssopo aqua, una cum ligno cedri, & filo coccineo.
Exod. 12.*

M Y R T V S .
G R A T I A .

MYRTVS Veneri dicata, & ob id, coniungula dicta, multis morbis sanandis vtilissima, gratiæ & bonæ valetudinis symbolum est.

*Ob pulchritudinem.
Virg. Egl. 7.*

S A L I X .

S A L I X.

HÆREDITAS.

SALIX pulcherrimo hieroglyphico præter ea quæ à Pierio scripta sunt, hæreditatem significat vel diuinam, vel humanam: quoniam vt salix iucunda arbor est, quæ ad torrentes nascitur; sic ex hæreditatis abundantia, quæ etiam per torrentem adumbratur, iucunditas lætitiæque oritur, quod & vox ipsa Hebraica, qua in Sacris literis Salix nominatur, indicat, nam *vehirbe nachal* appellatur, quod & iucunditates hæreditatis, & salicem torrentis significat.

CORPORA NOSTRA.

Psalm. 1.

CORPORA quoque nostra salicis hieroglyphico significantur, quoniam vt salix nisi torrentis aquis irrigetur, non crescit: sic & corpora nostra, imò & nosmet ipsi, nisi cælestibus aquis irrigemur, & secundum decursum illarum plantati simus, fructum nullum ad vitam ferre possumus. Vnde David de beato viro, *Hic arbori similis est ad aquæ riuum sate.*

CEDRVS, SIVE CITRVS.

MISERICORDIA VEL PIETAS.

Dioscorides lib. 1. ca. 89. & ibidem Matheolus. Citriuius. At citrus omnino differt à cedro, de quo Math. theo. in Dio. c. 131. lib. 1.

CEDRVS siue Citrus arbor, fructus gignens odore ac sapore præstantissimos, misericordiæ pietatisque symbolum est, propter magnas vtilissimæque mortalium generi vires. Primum enim præbet resinam electissimam, quæ citria dicitur, dentium doloribus vtilissimam, succus eius elephantia in curat, & pulmonis vlcera, valet contra venena, ardētque velut facula. Vnde Hebræi fructu eius solennem quendam diem celebrabant, quasi Diuinæ misericordiæ opem implorantes. Quos æmulati Lacedæmonij, deos suos coronare solebant iis fructibus quos oximala persica nuncupant, idem per illos significantes quod Hebræi per Citrum. Lignum quoque eius corruptioni minimè obnoxium facit vt cedrus pro immortalitate æternitatē accipiat.

P A L M A.

H O M O.

Palma cur hominis hieroglyphic.

PALMA in mysticis literis celebratissima, duplici de causa hominis simulachrum esse putatur: primum quia fructum non fert sine coitu, sed replentur eius rami gemmis masculis, quasi semine quodam: deinde quia in superiore parte habet quasi cerebrum, quod Hebræi *Halulab*, Arabes verò *Chedar*, vel *Gemar* vocant, quo corrupto moritur arbor, sicut cerebro læso homo interit, quod quidem huic soli inter plantas contingit: tertio quod comam in cacumine habeat, & ramos in manuum modum protensos, & fructus digitorum figuram præferentes, vnde dactyli, id est, digiti sunt appellati: pulpa quoque ipsorum fructuum caro nuncupatur, multum sanitati conferens, vel ex vi quadam animali, vel ex Phœbæa natura summæ nutritionis, adeo vt multi sancti Patres in solitudine vitam agentes, eo solum cibo contenti fuerint quemadmodum & hodie quoque multi in Africa populi eo tantum fructu victitant.

I V D Œ A.

A Pierio libro 50. in verbo, Iudæa.

PER Palmam præterea Iudæa notabatur, propterea quod ea potissimum regio palmis abundet, & quod Iudæi in sacris suis eius foliis vterentur, haberētque diem solennem de palmarum nomine appellatum: vnde in multis Romanorum numismatibus videmus palmam, & mulierem moestam sub ea sedentem, cum huiusmodi inscriptione, *I V D Œ A CAPTA.*

ERV DITISSIMI VIRI ANONIMI

HIEROGLYPHICORVM

FINIS.

INDEX

RERVM ET VERBORVM MEMORABILIVM LOCVPLETISSIMVS.

663

A

Litera. pag. 505. c. 507. a.

508. f.

A, litera absolutionis nota.
pag. 175. b.

A, litera cur prima. 30. d.

A, triplex quid in veterum monumentis
significet. 539. b.

Aæte. 151. c. & seq.

Aaron cur Vitulum, & cur Hircum im-
molarit. 29. a.

Aaronis dextera auriculæ extremum cui-
us hostiæ sanguine tangebatur. 538. a.

Ab actoris nomē meruit Abrahā. 235. c.

Abantes quomodo comā gestandam pri-
mū excogitarint. 326. f.

Abderitæ à Ranis è regione sua expulsi.
310. d.

Abdicatio filiorum. 211. b.

Aberranti in sylvis viam monstrant Ele-
phantes. 19. c.

Abionitarum hæresim aboleuit D. Joan-
nes Evangelista. 195. b.

Abliguritor omnium. 277. c.

Abliguritoris indicium. 615. c.

Abolitus. 308. d.

Aborigenes quo casu Romæ manserint.
219. b.

Abortus. 106. f. 144. e.

Abradere in rotundum capillorum faci-
ciem prohibetur. 326. e.

Abraham moralem innuit philosophiam.
401. c.

Abraaxas Basilidis. 179. b.

Absentia diuturna. 199. b.

Abstinthium marium. 612. d.

Abstinthij symbolum. 612. d. vis. ibid.

Absolutum nihil in humano opere. 298. e.

Absternium per Nocturnam indicatus cur.
204. c.

Abstinentia cibi potusque. 125. c.

Abstinentiæ tenuitas. 505. a.

Abstrusæ res. 31. b.

Abylus. 407. b.

Abylus cur vocarint Dei iudicia Pro-
phetæ. 293. a. b.

Academia noua à Carneade. 211. c.

Acæna. 379. b.

Acanthias. 271. c.

Achelois. 506. f.

Achilles Ceruorum medullis enutritus.

66. f. vnde dictus. ibid. Chironi curan-
dus à Peleo datus inuiolabilis præter
pedes. 367. a.

Achillis ad tumulum, quæ libamina ferūt
quotannis Thessali. 587. b.

Achilles Bochijs Bononiensis. 64. d.

Achilles Mæteus. 149. a.

Accipiter Soli dicatus. 622. e.

Accipiter, cuiusque symbola. 209. c.

Accipiter animi symbolum. 210. f. idem

& Ofiris Plutarcho. 210. d. Insigne erat

Sagittariorum venatorum militum.

215. b. c. quando fœminæ confortium

appetit. 210. d. faceretotij symbolum.

ibid. sanguinis symbolum. 213. c. fur-

sus volans quid, & deorsum, quid.

210. e.

Accipitris artificiosa pugna. 215. b. ossa

ex tibijs autem attrahunt. 210. d. signi-

ficatio in sacris. 210. f.

Accipitres septem Vulturem insectantes

quid. 215. a.

Accipitina herba ad oculorum morbos

cur adhibetur. 210. d.

Accusator inanis. 244. f.

Acerbitas. 565. b.

Aceti conficiendi ratio. 619. b.

Acinaces attestati Scythijs maximum iu-

ramentum. 454. e.

Acinaces. ibid.

Acoris auibus. 266. d.

Acridophagi in Æthiopia. 287. b.

Actæon à suis Canibus deuoratus, quid.

69. c.

Actæus dæmon. 419. b.

Actiaca victoria. 14. d.

Actiæ matris Augusti somnium. 152. e.

Actij Synceri laus. 198. e. 229. a.

Actus in mensuris, quid. 369. b.

Actui hominis symbolum. 577. b.

Ada regina Carū obsonia exquisita Ale-

xandro mittit. 598. b.

Adad quid Assyrijs. 14. d.

Adagartis, quid. ibid. & 12. e.

Adam quid Hebræis. 212. e.

Adami cingulum quid significet. 571. a.

Adami pomum. ibid.

Adamas. 439. a.

Adamanti collatus Christus & Tob. 429. c.

Adamantem emollit hircinus sanguis.

440. d.

Adelbertus Brauemburgi regulus iniquè
ab Atrone Moguntino deceptus. 362. f.

Adianton. 618. e.

Ad Gallinas, villa. 540. d.

Adlocutio, multorum numismatum in-
scriptio. 339. a.

Admetus iunxit Leonem & Aprum. 1. c.

Admirator sui. 63. a.

Adolescentis generosi natura qualis esse
debet. 49. c. 55. d.

Adonis. 464. f. ab Apro confectus quid.
88. d. e. huius simulachrum. ibi-

dem

Adoranti convenit stare. 57. a.

Adoratio. ibid.

Adoratio per circulum indicata. 411. b.

per manus symbolum. 361. c.

Adoratuos sedere iubet Pythagoras.
58. d.

Aduena. 259. b.

Aduentus vel migratio. 481. c.

Aduersarius contradicens quo signo in
lucem editus. 322. e.

Adulatio. 504. d.

Adulationibus deditus. 571. c.

Adulator. 265. b.

Adulator & scurra. 52. f.

Adulatorum illecebræ. 118. f. infidelitas.
266. f.

ab Adulatoribus pessundatus. 64. b.

Adulteræ coniugis maritus. 96. d.

Adulteri quæ pœna affici soliti. 131. c.

Adulterium per Murænam. 296. f.

Ædes. 526. f. ædificatio. 533. a.

Ædificationis principium vnde. 496. f.

Ædilis curulis. 462. d. ædilium ordines

duo. ibid.

Ædituus. 461. a.

Ægidius Viterbiensis. 168. e. 464. d.

Ægulus, Atheniensium tribus. 569. a.

Ægimeterum iuuentuti pollices præcisi

ab Atheniensibus. 372. f.

Ægira Achaia ciuitas. 596. f.

Ægon Arguorum rex vt creatus.
189. b.

Ægritudine conflictatus. 212. d.

Ægyptus. 174. d. 474. d.

Ægyptus cœli imago. 345. c. cur per cor
significabatur. 327. b. per Crocodili

symbolum. 294. e. humida & calida.

345. a. Romanos effœminauit. 41. b.

Index Hieroglyphicorum.

- quid in Diuinis literis significet. 213.a
 Ægyptiacæ literæ quæ. 507.a
 ægyptiaci soli fertilitas vnde. 7.d
 ægypti captiuitas quid. 213.b
 ægypti delicia. 47.c
 ægypto quomodo promissa libertas. ibid.
 ægyptius Iophista. 299.b
 ægyptij lumini Astronomi. 638.c
 ægyptij ab Æthiopiis multos ritus dicuntur accepisse. 204.d. d. Cambyse diuexati. 9. b. à quibus significationes suas comminiscabantur. 54. e. ciuitates multas in Hetruria fundauerunt. 432. d. cadauera vitro condita diuaseruabant. 49. b. diuino cultui seruientes carnis abstinere & vino. 599. b. cur maritimis abstinerent. 315.a. noctem cum die partem horarum numero assidue partiuntur. 295. c. quomodo mundum partiebantur. 184.e
 ægyptij & Phœnices quomodo Solem, Lunam & Stellæ Deos intellexerint. 469.c
 ægyptij reges ac sacerdotes vino abstinebant. 567.b
 ægyptiorum opinio de mundi figura. 26. e. peculium in gregibus. 615. c. d. statum quales. 530.d
 ægyptiorum Iupiter quis. 32.f
 ægyptios Amorem & Fortunam in eodem delubro colebant. 413.b
 ægythus auis quæ ægyptiis. 256.e
 æliani locus. 111.b
 ælij Veri Imp. lectulus qualis. 585.a
 ælio Pertinaci signum datum de inuadendo regno, quale. 239.c
 ælurus & felis an idem animal. 134. e. f. cur Lunæ simulachrum. 135.c
 æluri oculi ad Lunæ vices vel maiores vel minores. 134.c
 æmatholiceæ sues solidis sunt vnguibus, & non diuisis. 89.c
 æolipile. 141.e
 æneæ Platonici locus. 268.f
 æolus cur Hippotæ filius dictus. 140.f
 æoli filij & filia. ibid.
 æqualitas. 224.f
 æquinoctia. 57.c
 æquitas in elephanto. 15.b
 æquiouoca, cuius sint Xenophontis, ignoratur. 327.a
 ær. 401. c. 640.b
 æris elementum per accipitrem. 215.c
 æris symbolum per columbam. 219.c
 ærei clauus cur coniungendis nauibus aptissimus. 521.a
 æris signandi mos à Iano inuentus. 323.b
 æris soliditas ac diuturnitas. 148.e
 ærumnæ. 407.b. 497.a
 ærumnosus. 426.d.e
 æs perpetuitatem denotat. 521.a
 æs olim pecudum nota signatum. 100.e
 æschinem tragicam simiam vocauit Demosthenes. 62.d
 æschylus primum excogitauit colubas Ennemenidum crinibus obuolutas. 160.f
 æschyli dictum de leonis catulo. 4. e. locus. 205. c. tragediæ. 565.c
 æsculapius. 158.f. 554.d. cur in tontra bescula. 329. a. cur Serpente insignia gestat. 160.d. in solitudine Titheis montis expositus. 49.a. capella alius. ibi. sub. agnis specie multis apparuit. 160.d
 æsculapij caput cur laurea redimitum. 541.a
 æsculapij simulachrum. 554. d. imberbe apud solos Sicyonios. 329.a
 æsculapij simulachro cur canis adsculptus. 49.a
 æsculapio attributa ars. 465. b. cur gallum se debere dixerit Socrates. 241. c. cur immoletur gallina. 240.f
 ætas. 86.f. 589. c. 641. d
 ætas & hyems. 87.c
 æstryi Germani aprorum formas pro armis gestabant. 87.c
 æsymmion Megarensi quid responderit Apollo. 175.a
 ab ineunte ætate libidinosus. 285.c
 ætatum distinctio varia. 390.e
 æternitas. 474.a. cur per basilicum indicata. 141.c
 æternum, perpetuumque. 40.c
 æthera cur patrem putauerunt nonnulli. 433.b
 æthereus ardor. 402.d
 æthiopia quid sonet Hebræis. 213.b
 æthiopes pij fuerunt olim. 204.d. publico damnati iudicio sponte sibi mortem conciscabant. ibid. vbi nam habitent. 345.a
 æthiopum ad epulas cur Iupiter cum reliquis diis inuitatus dicatur. ibid.
 æthiopum pedes tumori obnoxij. 32.d
 ætatis species duæ. 195.c
 ætne montis lucum incolebāt canes. 49.b
 affectus motum vt ad affectationem perueniatur, excitat. 246.f
 affectus humani. 593. c. voluptarij. 367.a
 affectum malorum dissipatio. 163.b
 africa. 589. b. huius fertilitas. ibid. domita quomodo pingebatur. 16. f. mulieris specie effigiata. 579.b
 africæ symbolum per scorpionem. 162.e
 africanus elegans sententia. 36.f
 agamemnonis clypei inscriptio. 4.e
 agamemnonem cur Homerus æquiparauerit boui. 4.b
 agathocles graui obsidione pressit Carthaginenses. 491.a. b
 agathocles Siciliæ tyrannus à Timæo historico notatus. 209.c
 agathyrsus. 149.c
 agelastes. 255.b
 ager quid in Diuinis literis significet. 583.a
 agellus dictum de sagittariis. 446.c
 aggerum construendorum norma ab hirundinibus accepta. 225.b
 aggressio. 219.a
 aglaus alter, prouerbium. 115.c
 agmen. 266.f
 agna aurea Atrei, quid. 99.b
 agnus. 98.e. f
 agni insolito colore nati quid portendant, & quibus imperium. 99.b
 agricola. 89.a
 agricultura. 80.f. 455.a. 489.c. 513.b. 560.c
 agricultura monstrauit Saturnus. 323.b
 agricolentini taurum Phalaridis in mare proiecerunt. 27.c
 agrippa omnibus Diis templum dedicauit. 528. e. Sex. Pompeium maritimo prælio vicit. 462. f. 483. c
 aiax Locrensis draconem mansuetum in deliciis habuit. 159.a
 ala animarum Platoni quæ. 212.e
 alas pedibus addere. 626.c
 alæus Telemachus exposuit in Panthron montem. 66.f
 alastores dæmones. 419.b
 alba cur ad Dei cultum adhibita. 410.e
 alba veste decorabantur liberi manumissione accepta. 426.b
 albatæ. 425.a
 albertus Magnus alitur. 6.e. 141. b
 albi natale solum quod. 189.b. c
 albino Clodio quid portendebat cornua. 72.b
 albis vestibus delectatur Deus. 429.c
 albis vestibus vti in Imperatorum Rom. funeribus mos olim. 218.e
 alcathus Leonem occidit. 340.f
 altea cur leoni, cauda dicta. 6.b
 alcedo. 253. b. raro apparet. ibid.
 alcedonis nidus qualis. ibidem
 alcedoni incubatus tempore, mare tranquillum. ibid.
 Alceste Admire regis coniux. 156.e
 alcibiades contumax. 248.b
 alcithoe cur in vespertilionem mutata. 252.e
 alcmaeonis de sapore sententia. 240.c
 alcyonij dies. 253. c
 aldi Manutij insigne. 483. c
 aleatoria gemma vis. 391.c
 alexandrum Acropum Thessalis equitibus præfexit Alexander Magnus. 226.d
 alexand. Macedo Iouis Ammonis filius fabulose creditus. 4.d
 alexander puellas Darij captiuas summa integritate seruauit. 351.a
 alexandri Bucephalus. 32.f
 alexandri capiti insidens hirundo quid. 225. c. commentum aduersus ingruentem somnum. 175. c. continentia. 553.a
 effigiem qui gestabant, prosperè sibi omnia successura putabant. 321.a. mos in præbendis auribus tam reo quam accusatori. 336. f. numisma cur leoninum spoliū habeat. 2. f. responsum Adarginæ Carum. 598.c
 alexandri studiosissimus Antoninus Seueri filius. 321.b
 alexandro an merito fulmen attribuitur. 466.f
 alexandrum decimumtertium Deum ad duodecim suos colebant Athenienses. ibid.
 alexandri Aphrodisæi locus. 635.c
 alexander Medicus trucidatus. 478.e
 alexander Phereus hastam qua Polyphæranem interimit consecrauit. 448.e
 alexander Seuerus ex leporinæ carnis esu formosus factus. 127.c
 alexandri Seueri mortem indicās portentum. 541.b
 alexandria cur vocata Leontopos. 2. f
 alexandria vrbis prima descriptio fastina signata. 259.b
 alienæ opis indigus. 285.c
 alienigenarum procus. 296.e
 alienus

Index Hieroglyphicorum.

- Alienus ab amore. 122.b
 alimonia. 571.a
 alilat & Ora tal Arabum Dij. 362.e
 alis insignita erant capita sacerdotum
   Ægyptiorum. 215.c
 alibicus Turtianus. 534.e
 allium militiæ symbolum. 608.f
 alio incitantur ad pugnam galli. 242.e.
   neque allium neque fabas escitandas,
   prouerb. 608.f
 allium odit Leopardus. 75.c
 alma significatum. 181.c
 alpini milites. 136.e
 aloisius Cornelius. 523.b
 alta, & altum. 408.d
 altum nil sapiens. 252.e
 alumine oblitâ materia non succenditur.
   163.c
 amans ardet. 163.a
 amarantus. 587.b
 amarities de vite dulcedine. 264.d
 amasios cadauer combustum à Cambyse
   in ignominiam. 492.f
 amata rei defector. 616.d
 amator. 163.a
 amatores mortui. 494.e
 amatorie delicia. 134.d. illecebræ. 218.f
 amatorium. 613.c
 amazones è serpentum coriis tegumenta
   bellica faciebant. 435.b
 amethyus contra ebrietatem stat. 441.b
 ambigua oues quæ. 100.d
 ambres liber Ægyptiacus. 398.e
 D. Ambrosio puero apes in labellis con-
   sedis dicuntur. 262.d
 amicitia. 50.d
 amicitia firma. 314.d
 amicitie confirmatio. 594.f
 amicitie hieroglyphica plurima. 580.e
 amicus inutilis & ingratus. 225.e
 amicorum comparandorum ratio. 362.d
 ammius Marcellinus Græcico fuit
   ingenio. 372.f
 ammius Marcellini locus. 625.c
 ammonius Alexandrinus Origene & Por-
   phyrio discipulis clarus. 120.f
 amolicio. 342.e
 amor. 445.b. 494.b. 502.e. 516.d
 amor fidem nutrit. 628.e.f
 amor alatus. 574.d
 amor geminus quomodo exercendus.
   223.c
 amor mutus. 575.a. occultat sine an-
   cus. 517.c. perditus. 575.a
 amoris firmitas. 280.f
 amoris impuri fatietas. 276.f
 amoris indicium. 610.e. nutritum. 163.b.
   petulantia. 14.d. progressus. 574.e. la-
   quei & retia. 517.c. radij in amandum
   oculis qui. 445.b. symbolum. 583.c.
   vulnera. 445.b
 amoris veri fructus. 577.a
 amor cur alæ attributæ. 214.f
 amor persuadendi magna vis inest. 257.c
 amorum agminis descriptio, ac lusus. 554.
   d. 220.d
 amphilocus Olenius ab anserè admatas.
   220.e
 amphion à quo lyram acceperit. 502.e.
   503.b
 amplitudo nominis. 152.a
- amuletum. 342.e
 amygdala pro canitie. 399.c
 amygdala floris multitudo, aliarum etiam
   frugum feracem annum pollicetur.
   549.a
 amygdalus temperatiæ hieroglyphicum.
   549.c
 anacharsis quo gestu dormire deprehen-
   sus. 351.b
 anacharsis Scythæ dictum. 565.c
 anacharsis status quid inscriptum. 351.b
 anacreotis versus de fastu muliebri. 42.b
 anaxagoras cur iudicavit hominem sa-
   pientissimum omnium animantium.
   358.e
 anaxagoræ opinio de Sole. 470.e
 anaxilas Rheginus. 129.b
 anaxarbeni cur oleas habeant fœcundif-
   simas. 564.d
 anceps consilij. 107.c
 anchoræ hieroglyphica. 485.c
 anchoræ alligatus Delphinus quid. 276.d
 anchoram habuerunt Indi pro caduceo.
   484.f
 anchoris duabus inniti. ibid.e
 anchua piscis. 306.f
 ancile. 449.b
 andreas Physicus ad Nicandrum glossæ
   mata adiecit. 296.e
 anemona. 586.f
 angelus Cæsius. 426.f
 angelus Colotius. 238.e. 339.a
 angeli. 476.f. 333.b
 angelorum cura quæ. 476. f. hierarchiæ
   tres. ibid. nomina & munera. ibid. &
   476.a
 angelos nos vocamus, quos Gentiles Ge-
   nios. 49.b
 angeronæ effigies qualis. 373. a. etymon.
   ibid.
 angleuarij. 154.f
 anguilla. 297.d. & sequi. mutationem non
   facile fert. ibid. c. mortua ad fundum
   residit. ibid.b
 anguilla generatio. 270.a.b
 anguillarum captura copiosa quando. ibid.
 anguimanos cur vocat elephantos Lu-
   cretius. 15.c.d
 angueum ouum quod. 156.e. ad iudicio-
   rum victoriam confert. ibid.
 anguineos pedes habuerunt Gigantes. 160.f
 anguedu Syrtium historia elegans. 145.c
 anguis significata. 137.c. & seq.
 anguis caudam admordens quid. 150.f
 anguis, nisi anguem comedat, nõ fiet dra-
   co, prouerb. 150.e
 anguis quo tempore exuium deponat.
   139.b
 anguium magica vis conglobata in Æ-
   thiopia. 156.f
 anguibz vis magna inest. 142.f
 angulus solidus. 640.c
 anima. 212.e. 478.d
 anima Deuse. 386.e
 anima hominis. 440.a
 anima cum æreo vehiculo. 632.d
 anima & corpus. 636.f
 anima corporis affectibus tagitur. 286.d.
   generat cogitationes. 325.c.d. purpu-
   rea. 289. b. sanguine nutriri videtur.
   213.c
- anima leonis cur vehementius moueatur.
   5.c
 animæ hominis in corpore status. 631.b
 animæ & animi differentia. 212.d
 animæ cum corde commercium. 212.e
 animæ substantia non est sanguis. 213.c
 animæ per pisces indicatæ. 315.c
 animam sponte non exturbandum curin-
   dicant veteres. 490.f
 animæ humanæ vineis cõparantur. 568.e
 animæ defunctorum. 637.b
 animas mortuorum in fabis habitare.
   601.c
 animaduersio. 454.f
 animaduersio seuera. 323.a
 animal nullum homine diutius viuere exi-
   stimat Aristoteles. 216.e
 animal nullum sacrificandum putabant
   Theologi veteres. 600.d
 animalia fœcundiora quæ. 8. e. frigida &
   timida quæ. 279. a. naturæ ductu in
   morbis sibi medentur. 616. e. f. ra-
   tionis expertia voluptate afficiuntur.
   123.b
 animalia tertij generis non gignunt.
   122.e
 animalium curandorum causa. 436.e
 animalibus omnibus quibus sanguis, ius-
   dem & cor est. 214.e
 animalibus qui primi vescebantur, penu-
   ria frugum id coacti fecerunt. 599.c
 animus. 210.f. 592.e
 animus ad humilia deiectus. 173.b. alatus
   Zoroastri. 216. d. à vitis depurgatus.
   306.f. diuinitus intentus. 172. f. gratus.
   276.f. regendus. 592. e. suauitate per-
   mulcendus. 263.a
 animus vitæque. 490.f
 animi afflictio. 266.f. candor. 229.c. de-
   sponsio. 45. a. elatio descripta. 13. c. pu-
   ritas. 241. c. vis labefacta. 82. f. pul-
   chritudo. 632.d
 animi corporisque vires. 1.c
 animi feritas per quercum significata.
   545.c
 animi magnitudo in canibus. 51.c
 animi patria non est corpus. 199.c
 annæ Samuelis precatio qualis. 291.c
 annibalis consilium Antiocho datum in
   nauali prælio quale. 153.a
 annibalis stratagema. 613.c
 annona. 518.e. 589.a
 annona felicitas & penuria. 283.d.e
 annus. 140.e. 411.c. 471.c. 520.f. 535.a
 annus menselque. 9.c
 annus cur per palmam indicetur. 535.a
 annus Ægyptius. 409.c
 annus iniens. 323.b
 anni Ægyptiaci rationes duæ. 415.c
 anni constructio apud Persas. 179.a. qua-
   litate quatuor. 325. a. tempora tria
   Ægyptii. 418.e
 anni symbolum cur vultur. 179.a
 annum quomodo metiebantur Ægyptij.
   ibid.
 annum vnũ viuunt passeret mares. 207.b
 annorum centena. 179.c
 annorum certus numerus. 87.a
 anser. 244. d. cur detrimenti symbolum.
   244. f. cur liquidus & frigidus delecta-
   tur cibis. 245.c

Index Hieroglyphicorum.

- Anferis exempla amoris erga homines. 244.f
 Anferis ingenium auferum à poëticis studiis. ibid.
 anferi honores à Romanis instituti. 244.d
 anferes Taurum montem penetrantes cur lapillis rostra sua occulant. ibid.
 anferum iecoribus canes pacendos instituit Heliogabalus. 244.d
 anferum olerum omnia adurit. ibid.f
 anfer poëta pessimus. ibid.f
 antegoras poëta quid responderit Antigono. 315.a
 anteuorta & Postuorta. 323.a
 anteus. 623.c
 anteus ab Hercule collisus quid. 351.c
 anthanis. 512.e
 anthia piscis. 303.a
 antracinae vestes. 297.b
 antropus taurum dedit Agamemnoni & Menelao. 29.d
 antirgoni dictum argutum. 1.c
 antiochi numisma. 639.e
 antiochi laus ab æqualitate. 272.e
 antiochus cognomento Accipiter. 225.b
 antiochus Soter. 507.c
 antipathia inter camelum & equum. 125.c
 antipatri epigramma de Platone. 194.e
 antipatri parlimonia facta. 425.c
 antiquitas. 509.a
 antisthenis dictærum. 41.b. in adulatores. 65.a. in Athenienses. 283.b
 antisthenis argutum responsum ad Diogenem. 267.b
 antoninus Pius cur semper in vrbe sederet. 149.b
 antonini Pij mauerum ingenium. 243.a
 antonino imperium portendit agnus uellere in fronte purpureo. 24.d
 L. Antoninus Fab. Quadratus torquibus & armillis à Titio Cæsare donatus. 512.f
 antoninus agnellus. 446.f
 antoninus Bechus Tiberium oppressit. 241.b
 antoninus Morosthicanus. 273.b
 antoninus Musa viperas edendas dedit. 153.f
 M. Antoninus Passer. 409.a
 antonij ab Vrsicino deprecatio. 360.f
 antonij triumuii numisma. 626.f
 anubis. 51.a
 anubis Cynopolitarum Deus. 316.f
 anubis & Osiris expulerunt Gigantes ex Italia. 51.a
 anularis digitus cur odoribus illinebatur ab Aegyptiis sacerdotibus. 433.c
 anul. 433.b. ornatus & signandi causa circumferebatur. ibid.
 anulum arcum non gestandum cur dixerit Pythagoras. 374.f
 anulum gestare flammæ Diali cur non licebat. 546.e
 anulum vnum duntaxat olim habere vnicuique licebat. 433.b
 anulorum quibus ius negabatur. ibi. vsus vnde propagatus. 374.c
 aornus fluuius pisces habet vocales. 311.a
 apaturæ Palladizonam virgines Træzenæ ante nuptias dedicabant. 409.e
 apelles cur fulmen in Alexandri manu pinxit. 466.e
 aperta vis. 487.b
 aperto pectore. 343.c
 aphrodisias. 512.f
 apiastrum apibus gratum. 618.f
 apis. 200.d. regni symbolum. 261. vitæ forciæ amatrix. 262.b
 apes D. Ambrosio, Pindaro, Platoni pueris in labellis cõfederunt. 262.d. Dionysio & Hieroni regnum quomodo præmonstrarint. 261.c. 262.b
 apesignorant venerem. 265.a. oderunt homines à coitu olidos. ibid. vnde generentur. 36.f
 apum artificium à Virgilio descriptum. 265.b. politia eleganter à Plinio descripta. 261.b
 apum examen in faucibus leonis à Samphone stragulati. 264.e. in iuba equi Dionysij. 261.b
 apum rex aculeo caret. 261.a
 apim cur non passus sint Aegyptij bibere ex Nilo. 489.b
 apium luctus indicium. 555.a
 apollo. 576.b
 apollo Agyieus. 531.a. Delphicus. 274.f
 apollo fidicen. 230.e. Meliates. 576.d
 Thyreus. 511.b
 apollo Musarum Deus. 641.f
 apollo cur per corui symbolum. 236.d. per gallum. 241.c. per lupum. 104.c. per gryphem. 234.d
 apollo in Delphinum mutatus. 274.f. tibulus libenter cecinit. 504.f
 apollinis affectus expressus ab Ouidio. 53.c. cum Hecate certamen. 134.f. Pannionij ædem quomodo primum edificadam putarint Græci. 531.c. d. Musæ. 506.d. e. sagitte in Græcos immisissæ. 446.e
 apollinis pedibus serpens triceps subiiciebatur. 160.e
 apollini cur cygni sacri. 229.a
 apollini Lyceo cur templum dicatum apud Sicyonios. 108.f
 apollini quædam animalia dicata. 241.c
 apollonius. 512.f
 apollonij Rhodij locus. 166.e. 340.e
 apollonius Thyanæus. 73.b
 apollonij Thyanæi præfagiū suæ cõmorationis apud Barbanum. 9.c
 apostoli. 31.c. 194.e
 apothoosis Imperatorum. 31.a. 191.a. fæminarum. 239.c. multis regibus decreta. 466.f
 appetentia. 165.b
 appetentis vis in hepate. 183.c
 appetitio affectum excitat. 146.f
 appetitus rationi obstitit. 623.c
 appion Grammaticus cymbalum mundi à Tiberio vocatus. 76.f
 appioni cur affini obiectum. 116.f
 aptera ciuitas vnde nomen sortita. 214.f
 apua piscis. 306.f. Veneri sacra. 307.a
 apua ad ignem. prouerb. 306.f
 apuarū copia cur apud Megarenses. 307.a
 apuleianæ fabulæ argumentum. 585.a
 aqua. 640.c
 aqua mihi hæret. 365.b
 aqua celestis. 622.d. 591.c
 aquæ vocabulo quæ signentur. 403.b. e. & 406.f
 aquæductus & fontes, leoninis figuris ornati. 8.d
 aqua generationis causam putarunt multum & cur. 77.b
 aquam ranæ dare. prouerb. 315.b
 aqua & aëre naturam rerum constare putabant Assyrij. 316.f
 aquarū segregationes apud Mosen quid. 211.e
 aquis comparata disciplina. 403.b
 aquila. 188.f. & seq.
 aquila Autelianum infantem de conis sustulit. 189.c. carnem bubulam in Maximi cellam & Louis Præstitis, facellum abiicit. ibid. Claudij dextero humero confedit. 189.b. dedicata iustis Imperatorum & regum. 187.f. in educanda prole iniqua. 192.e. Gordij curus iugo infidens. 189.b. Ioui gestat tela. 195.a. lapidem in nido collocat. 195.c. macladam Helenam liberauit. 191.c. Maximo imperij auspiciū dedit. 189.c
 aquila ossifraga quæ. 191.c
 aquila panem de manu Octauiani rapiens quid. 189.c
 aquila pollet visu. 194.f. quibus imperium & regnum præmonstrauerit. 189.b. & seq. quot vno tempore pariat. 189.c. volucrum regina. 190.f. vnde dicta. 27.b
 aquila vulturina. 191.c
 aquila cõspectus felicitatē indicat. 189.c
 aquilæ cognomento gaudebat Pyrrhus. 190.f
 aquilæ etymon. 195.b
 aquilæ nidus cum pullis à C. Maria puero repertus. quid portendebat. 189.b. pennæ aliarum auium pennas contactu corrumpunt. 192.f. præconium ex Sophitei dicto. 194.f
 aquilæ senectus prouerb. 193.c
 aquilæ cur bellum cum serpente. 160.a. cur tantum tribuerit Pindarus. 190.f
 aquilam sacrarunt Persæ ante Romanos. 188.f
 aquilæ duæ in culmine domus, vbi alexander natus. 190.d
 aquilæ gerendis rebus se duces præbentes. 190.d
 aquilarum duarum ex auro apud Delphos significatio. 196.d. insignia quædā. ibid.
 pulli à vulturibus discepti. 182.d
 aquilis senescentibus rostrum magis incuruatur. 193.c
 aquilæ Põtifici opinio improbat. 181.b
 aquilæ expugnatio quibus indicis præcognita. 171.c
 aquilinus lapis ad multa remedia. 195.c
 aquilo. 636.f. & quatenus vocetur dexter, & quomodo pro dæmone accipitur. 24.e
 aquilone spirante gignitur masculus færitus. 26.d
 aquilus color. 195.b
 ara. 526.d
 ara Dianæ dea ex cornibus ceruinis. 68.e
 ara sacrificialis. 527.c
 arabes fidem in manibus colebant. 362.e
 arabia

Index Hieroglyphicorum.

- Arabia cur nullum suillum genus habeat. 83.a
 araneorum opinio de duabus legibus. 484.e
 araneum telæ quid Aristoni Chio. 272.f
 araneus. 192.d
 araneorum telæ quid in Sacris. 192.e
 arati locus. 233.b
 arationis partes procuratæ. 29.b
 aratrum. 513.a
 araxa femina. 148. e. ex Hercule filios genuit tres. ibid.
 arbiter genitiue. 49.b
 arbores sine tempestate cecidisse, suaque sponte mox resurrexisse. 551.c
 arbuta terrenis mētibus assimilata. 537.c
 arca fœderis cur ex cedro sit fabrefacta. 541.b
 arca Noes ligna cur quadrata. 415.c
 arcades cur rudes dicti. 85.a
 Profelenes cur. 474.f
 arcadam gestamen quale. ibid. mos in eligendo rege. 2.e
 arcam Domini vacca fœtæ traxerūt. 31.e
 arcana tempore patefieri. 631.a
 arcana reuelata. 285.a
 arcana sacrorum. 245.c
 arcana tegenda. 60.f
 archangelorum cura quæ. 476.f
 archemorus celebritatis Nemeorum causa. 554.f
 archidami dictum in Chiorum legatum. 312.f
 architecturæ per hirundinem. 225.a
 arcus. 444.f. cur fuerit dedicatus Amori. 445.b
 ardea. 256. f. per coitum sanguinem ex oculis emittit. ibid. tempestatis signum. ibid.
 in Areopago rei velato capite causam dicebant. 635.a
 argaman. 465.a
 arge. 506.e
 argentum liquidum. 626.d
 argiphon cur Mercurius dictus. 161.a
 argiui, & Argiuorum numi. 134.e
 argiui primum vsu scutis ligneis. 447.b
 argus. 627.a
 aries. 101. & seq. 603.a
 aries in Isocratis sepulchro cur adscriptus. 102.a
 aries in Sacris literis, quid. 98.d
 arietinum caput cur Hammonis signum. 102.f
 arij Lacedæmoniorū regis epistola. 196.f
 arij quo habitu delphino vinctus. 274.e
 aristander Theleneus. 226.d
 aristandri Thelmeij diuino dentiu. 342.d
 aristandri sententia de oleo. 563.a
 aristides Italicas res descripsit. 191.c
 aristippus quid obiecerit Diogeni. 44.f
 aristippi responsum de diuitibus & philolophis. 397.a
 ariston quibus similes aiebat dialecticæ sectatores. 284.f
 aristonymi dictum in adulatores. 65.c
 aristophanis locus. 298.d
 aristoteles & Plinius de fucis dissident. 267.a
 aristot. locus. 54.a. 271.a. 302.f
 aristotelis consilium Callistheni datum quod. 244.e. scomma in Athenienses. 397.b. sententia de Taranda. 279.c
 aristotelis non videtur legitimus liber. De mirabilib. auscultationibus. 254.d
 aristoteli conciliatus Plinius. 303.a
 aristotimus quomodo perierit. 524.e
 arithmetica quomodo ab Ægyptiis ostendatur. 402.d
 arma, armorumque genera varia. 443.b. c
 arma bellica. 542.d
 arma per sapientiam administranda. 446.e
 armorum apparatus sine corde irritus. 69.b
 armata Venere cur coluerint. Lacedæmonij. 443.c
 armatos Deos omnes cur finxerint Græci. 443.c
 armenica prima pelta. 450.d
 armenica secunda pelta. 450.d
 armenius mus. 134.d
 armi. 439.a
 armilla. 439.a. vnde dicta. ibid.
 armillarum donis & coronis honestati qui. ibid.
 armillarum symbolum quod. ibid.
 aromata super ignem quamobrem imposita. 495.c
 aromatarius. 257.a
 aron agreste cur pascatur vrsæ. 76.d
 aroneæ stirpis mares tantum cur sacrificato vefcebantur. 349.c
 arriani locus. 313.b
 ars naturæ victrix. 521.c
 ars & ingenium. 184.f. 624.d
 artes cur per manus significantur. 356.f
 artes inanes. 597.b
 artes nullæ ante ignis vsum sunt repetæ. 496.f
 artium inuatores. 624.d
 artibus propriis elusus. 258.f
 artinoes miserabilis interitus. 200.f
 artaxerxes cognomento Mnemon, scibus & pane hordaceo vefci coactus. 599.a
 artaxerxis Mnemonis de fici & hordacei panis præstantia testimonium. 569.b
 artemisia quale sepulchrum struxerit. 215.b
 articulus. 382.f
 artificium. 268.b
 artificiosum opus. 517.b
 aruales fratres. 590.d
 arueris. 179.b
 aruiragus. 456.d
 aruncum quid vocet Plinius. 93.b
 arundo mensuræ signum. 604.e
 arundinis flocci efficacia. ibid.
 arundinis & filicis inter se inimicitia. 611.c.d
 arundo in manus tradita Christo, quid indicat. 604.d
 aruspex. 132.f
 ascia. 455.a
 ascolia sacra cur Baccho instituta. 93.a.b
 asconij Pedani locus. 89.c. 111.b
 ascolopax. 243.c
 asceliceps homo. 115.c
 asello fabulam narrare surdo. ibid.
 asia per tres serpentes indicata. 152.f
 asilus. 268. quomodo nascatur. ibid.
 asina animal est ad onera portanda genitum. 116.f. fœtus excludit in tenebris. 119.b
 asina prioris populi symbolum. 116.f
 asinæ pulli iuniorem populum indicat. ibid.
 asinus Ægyptius. ibid.
 asinus ab omni rationis vsu est semotus. 116.d. animal dæmoniæ. 117.a. humane commoditatis assiduus minister. 121.b
 asinus in fabulis quis. 115.c. in ludis quis. 116.d. ad lyram. ibid. inter simias. 117.c. salutus augurium dedit. 120.d
 sapientiæ symbolum. 121.a
 asinus putandarum vitium author & pramonstrator. 121.a
 asini auricula. 116.e
 asini cutis post obitum vtilis. 120.f
 asini portantis inuentum, & serpentis fabula. 139.b.c
 asini & salu auriculæ odium vnde. 256.e
 asini vmbra, prouerbium. 249.b
 ab asino excutitur, prouerbium. 117.c
 asinum currentem pingere. ibid. literas docere. 116.d
 asinum parere. ibid.
 asini Apollini mactati. 117.a. audita præter mures ceteris præstant animantibus. 26.f. 118. f. ad bellum gerendum apud Saraceras adornantur. 117.b. diffculter occiduntur. 116.d. extra provinciam non peregrinantur. ibid. omnium quadrupedum inuerecundissimi. 116.f
 asini Palestini equos pernicitate prouocare dicuntur. 118.f
 in asinos post obitum deiici. 116.e
 asinaria mola, ex Euangelio desumpta. 118.f
 asinina vngulæ abortiuus euocandis profunt. 119.a
 asio auis. 257.b. imitatrix. ibid.
 asio Fauonis flantibus apparet. ibid.
 asopus. 506.f
 aspalatho tactus ceruus moritur. 67.b
 asparsus. 612.f
 citius quam asparagi coquantur, proverb. 613.a
 asperitatis symbolum. 583.b
 aspicere, quid in factis significet. 333.c
 aspis alita ab Ægyptio. 159.a
 aspis cur dicta somniculosa à Sisenna 143.a
 aspidum ictus letalis. ibid.
 assentatoribus nullum genus animantium perniciiosius. 65.b
 assertor. 546.f
 assertor multorum. 301.c
 asses lignei & scortei à Numa populo dati in congiario. 29.c
 assidere cuiuspiam. 461.c
 assyriz cur abstinuerint piscibus. 315.c
 cur columbam coluerint. 219.c
 astabora. 489.a.b
 astafoba. ibid.
 astræa. 634.f
 astræa dicta Ceres Poëtis. 213.c
 astrologia. 402.d
 astutia praua. 246.f
 astyagis somnium. 566.f
 atalanta ceruus dicabatur. 71.b

Index Hieroglyphicorum.

- Atecottii iuniores. 155.b
athalaricus Romanum imperium attriuit. 179.c
athenarum arcana mysteria vniuersum orbem eluserunt. 352.c
athenienſes Ægyptiorum coloni. 323.b
athenienſes Samis vltione multati quòd vrfam Dianæ interfecerunt in Muni-
chio eius ſacello natam. 113.c. hoſpites
& aduenas omni officij genere proſe-
quebantur. 460.c. Niciana clade ven-
diti pro ſeruſ apud Syracuſas. 40.c
athenienſes quodnam votū fecerint Dia-
næ, & cur. 96. d. quot deos coluerint.
466.f
atheniensium nobilitas. 621.b
atheniensium in boue maſtadò mos. 30.c
atheniensium malè conſulta noctua for-
tinare dicebatur. 203.a
athenodorus philoſophus. 509.b
atlantus. 62.c
atlas. 532. f. cur cælum geſtare fingatur.
ibid.
athletæ oleo delibuti certabant. 367.a
athletæ ſiccis ſicibus paſti. 571.c
atomis ſuis quid ſibi voluerit Democri-
tus. 138.c
atrati & atratæ veſtes. 426.d
atramentarius piſcis lolligo. 287.c
atramentum in aquas euomit ſepia, atra-
mentique viſ. ibid.
atrei & Thyſtis diſcordia vnde. 99.c
attri ſeſquie dies. 131.c. 288.c
atropos. 515.a
attrum & nigrum. 287.c
attica ſicibus nobilis. 571.c
attilæ datum augurium per ciconiã. 171.c
attonis Moguntini Archiepiſcopi impr.
bonum factum. 362.f
auaritia. 364.e
audiendi promptitudo. 93.a
auditorum frequentia. 46.f
auditus. 68.b
auditus ex leporino ſimulachro intelli-
gitur. 127.a
auditus è longinquo. 132.c
auditus promptus. 26.f
auditu quænam ex quadrupedum genere
præſent. ibid.
auerroes ab Ariſtotele diſſentit in teſti-
bus. 348.f
aues cæli. 605.a
aues ex arborum folliculis natas in Bri-
tannia fabulantur nonnulli. 270.d
augurium mortis. 108.f
auguriis in captandis mos ſacerdotum.
490.c
D. Auguſtini laus. 181.f
auguſtale inſigne. 491.c
auguſtus cingulo ex vituli marini pelle
confecto cur vſus. 540.d
auguſtus infans ranas obſtrepenſes ſilere
iuſſit. 300.a
auguſtus nepotes ſuos literas & nare
docuit. 61.a
auguſti Cæſaris numiſma. 637.b
auguſti geneſis. 94.f
auguſti milites. 136.c
auguſti præſagium ex dracone. 132.c
auguſto decretus curruſ ex quatuor ele-
phantis. 16.f
auguſto in littore deambulanti è mari ad
pedes proſiliit piſcis. 295.b
auguſtus menſis. ibid.
aulicorum vita. 487.a
aureliano Imper. quo præſagio imperium
oſtenſum. 152.c
aurelius auguſtellus ſenex ſcripſit Chry-
ſopæam carmine. 229.b
aureoli tyranni tumulus. 295.b
auriga nocteſtis quis. 464.d
auris conſecrata Memoriz. 333.f
auriculas aſini quis non habet. 128.c
auribus cur carebat Iouis ſimulachrum
apud Cretenſes. 337.a
auritus. ibid.
aurum ſolare metallum Chymicis. 210.d
auri nomen. quid. 213.a
auſonii locus. 422.d
auſpicium regium. 221.a
auſpicia Canaria. 55.a
auſpicia, portentaque felicia per aquilam,
189.a.b
auſter quomodo accipitur. 26.c
auſtri ſtatuſ ſcæmineum fortè productum.
26.c
autocabali. 547.b
auctores veteres multi noſtra ætate in lu-
cem prolati. 360.c
authoritas. 44.f. 533.b
authoritas per manus ſymbolum. 358.d
authoritas imperatoria & triumphalis
honos. 539.c
autumnus. 641.d
auxeliæ ſimulachrum cur ex olea. 562.d
auxiliaries. 324.c
auxilij imploratio. 225.f
auxilij imploratio apud Scythas qualis.
28.f
azymorum calathus, quid. 397.c
azymorum feſtum amaritudine & humi-
litate celebrabatur. 266.c
B
Litera. 507.a
Bacechia ſuppelleæ. 546.f
Baculi & virgæ differentia. 438.c
bacchus. 33.b. 464.f. 546.d
bacchus cur tauro & pardali ſimilis dica-
tur. 33.b
bacchus idem & ſol nonnullis. 140.f
bacchus Sycites. 570.c
bacchus taurinis cornib. inſignitus. 597.a
bacchi ſimulachrum ex vite aut ficu apud
Naxios fieri ſolitum. 570.c
baccho delphinus adpiçtus. 274.f
baccho cur dedicata ferula. 587. c. cur
obliuio. ibid.
baierh Ægyptiis quid, & Bai. 212.d
balbino & Gordiano ſtatue cum elephân-
tis decreta à ſenatu Rom. 20.d
balthus. 433.a
baptiſmus. 425.c
baptiſmus vera purificatio. 310.f
barba in Sacris literis quid. 329.a
barba inſonſa cur Æſculapius. 329.a
barba ſymbolum virtutum. ibid.
barbam cur ſe geſtare dixerit Diogenes.
328.f
barbam cur ſoli Lacedæmonij raſtatint.
ibid.
barbam nutrire ſacerdotibus mandatum.
329.a
barbam perpetua declamatione laudauit
Pierius. 328.f
bartholom. Carolus Picolomineus. 92.g
bartholomæus Lampridius. 435.c
baſiliſus Abraxas. 179.b
baſilius Magnus philoſophiæ latebras
omnes penetravit. 445.a
baſiliſcus. 140. b. in honore habitus ab
Ægyptiis. ibid.
baſiliſcus ex ibidis ouo. 175.a
baſiliſcus ſtella. 142.f
baſiliſci ſanguis cur à plerique adſerua-
batur. ibid.
baſiliſci ſibulus quib. ſit formidabilis. 141.a
baſſiano Antonino quales ſtatue decreta
à Macrino Imperatore. 460.d
bataui milites qui. 155.a
batti nauigatio. 463.c
beatitudo futuri ſeculi. 262.c
bebyriæ Lauri effectus. 547.a
bechphrygibus, quid. 90.e. quid Scythiſ.
96.e.f
beelphegor. 241.b
beelzebub dæmon muſcæ hieroglyphicū.
352.c
belbi. 269.a
bellator ſtrenuus. 110.d. 78.c
bellatori aliquando cedere neceſſe. 35.b
bellatorem decet ſæuitia. 2.e
bellerophon coërcit amoris petulantiã.
12.c
bellerophonſis imago. 464.d
bellica colūna quæniã dicta Romæ. 531.c
bellicus apparatus, vel caſtra. 355.b
bellona Minerua. 563.a
bellonæ templum. 531.c
bellum. 36.e. 101.b. 423.c. 447.b. 492.f.
531.c
bellum indiçtum. 444.c
bellū marinis fluctibus cõparatum. 484.e
bellum pax. 528.f
belli incommoda & damna. 156.d
belli nubes. 406.f
bello inutilis. 372.c
bembæne Ægyptiaca tabula mira an-
tiquitatis. 173.c. 198.c. 233.c. 331.c
benedictus Agnellus. 488.e
benedictus Lampridius. 301.c
beneuolus. 243.c
benignitas. 191.c
D. Bernardus. 48.f
de D. Bernardo quæ ſomniauerit mater
prægnans. ibid.
bernardus Vibienius. 163.e
bernardinus Maſſæus Card. 137.b
bernardinus Pollanus. 163.b
bernardinus Tomitanus. 370.e
berſabea quid Hebræis. 408.d
betæ & blii differentia. 618.d
bianeſes. 153.c
biantis philoſophi dictum ad Alyattum
regem. 608.d.e
bibaces cur aquilæ ſeneçtuti comparen-
tur. 193.c
bibaciſſimus. 307.c
biblia quo tempore conuerſa in linguam
Græcam à lxx. interpretibus. 181.b
bicipitium. 322.f
bifrons cur lanus. 223.b
bile caret columba. 221.c
bithon & bithonis robur. 33.c
bithyni

Index Hieroglyphicorum.

- Bithyni iudicia ex aduerso Solis cur exerce-
cere consueant. 332.d
blitte meretrix. 617.c
blitti symbolum. Ibid.
blondi opinio ventilata. 173.c
boca pifcis vocalis. 311.a
bœotij anguillas diis immolare consue-
uerunt. 310.d
bœotij locus. 623.c
bœotij stupidi dicti. 85.c
bonum de malo deligere. 582.f
bonum omen. 120
bona citò labentia. 538.f
bona dea, vel persephone. 630.f
bonorum obsequium. 24.b
bonorum cœlestium affluentia. 632.d
boreas. 161.b
bos ab Argo custodita cur. 28.f
bos ad sacrificium quomodo ducebatur à
Perfis. 28.d.e
bos arator triclinium Vespasiani ascen-
dit. 27.d
bos integer à Germanis Bononiæ tostus.
249.c
bos per linguam inambulat. 29.a
bos sub iugo, prouerbum. 30.f
bouis effigies in Atheniensium numif-
mate. 29.a
bouis pretium. 27.c. significatio. 30. f. fi-
gnificatio in Sacris literis. Ibid.
boui honor habitus à veteribus. 31.b
bouis vnde nomen. 29.c
bouem Deliorum pecuniam cur putant
nonnulli. 30.d
bouem occidere, antiquitus capitale. 29.c
bouem quando sacrificabant Lacedæmo-
nij. 243.a
bouem quando sacrificabant Romani.
34.d
bous olim vocati Itali. 30.e
bous arantes imaginari, quid. 29.a
boum cornua cur freno circumligaban-
tur. 31.a
boum natura. 34.f
bouillo ex tenso corio quomodo opem
implorabant Scythæ. 28.f
braccati milites. 589.b
brachiati milites qui. 155.c
bracteæ argento pennæ. 605.a
brassica vitibus inimica ebrietatem arceat.
619.a
brefcit. 464.f
breti populi & brettus. 202.f
breuis vita. 377.b
briareus Centimanus. 309.c
britannia vtrorum sæuitia nobilitata.
113.c
britannii olim anferem religiosum opina-
bantur. 201.c
bromus Bacchus. 253.c
brumalia quando celebrantur. Ibid.
brucia vocata olim Italia. 203.a
brutum hebetem putabat Tarquinius.
97.e.f
brutorum cultus vnde apud AEgyptios.
59.b
bubalus, primus omnium Fortunæ simu-
lacrumsmyrneis effinxit. 597.a
bubulci nomen in familias Romanas ad-
missum. 30.c
L. Buca numum cudit Cæsari. 412.f
bucephali.
bucephali equi apud Theffalos. 32.f
bulla. Ibid.
bulla gestamen vnde acceptum. 431.c
vnde dicta. ibidem. b. puerile gestamen
fuit. Ibid.
bulla cordis erat figura. 343.c
bulla primus omnium donatus Tarquini-
j Prisci filius. 432.d
bulbi hieroglyphicum. 614.f
bulborum efficacia. Ibid.
buisridis nomen vnde. 33.b
butio, accipitris genus quod
bythonis & Cleobis fratrum pietas.
210.d
561.b
- C
- C Litera, condemnationis nota. 175.b
Cabalistica. 473.c
Cacus Auentinus. 114.d
cadavera vitro condita adseruabant AE-
gyptij. 49.b
caduceatoris munus. 603.c
caduceus. 155.c. & seq. 626.e.f
caduceis numismata insignita multa. 156.f
cæcias. 132.d. 336.f
cædes multiplex. 578.e.f
cælij Calcegoni laus. 56.e
cæpæ efficacia. 607.c.d
cæpis cur non vescatur Agyptij. 608.d
cæsa vocatur elephas Maurorum lingua.
16.f
cæsar. 454.d
cæsar apud Gades inspecta Alexandri
imagine ingemuit. 467.c
cæsar consternatus, non inuento corde in
bouis opimi extis. 335.a
cæsar regium nomen respuit. 434.f
cæsaris morsin Solis signis indicata.
472.d.e
C. Cæsaris numi symbolum. 16.e
calamitas. 140.e
calamitatis signum. 604.d
calathifcorum effigies columnis Agy-
ptiacis addi solita. 532.e
calathus azymorum, quid. 397.b
calathus Cereris. 532.e
calauria Apollini sacra. 274.f
calcanæum, ac huius hieroglyphica. 368.d
calcaneum, & tenere calcaneum. 367.b
calcaneum flectere. 16.d.e
calcamenta Agyptiorum papyracea. 601.a
calceus. 430.f
calchas augur. 207.c
calendæ Augusti Baccho dicatæ. 619.a
calenus Megaram cepit. 5.b
calidi facultas. 465.c.d
caliga. 428.d
Caligare. 499.a
caligula Cæsar. 428.c
C. Caligula vetera familiarium insignia
nobilissimo cuique ademit. 439.a
C. Caligula coronæ exploratoris dicta.
477.b
C. Caligula sceleratum facinus animo
conceptum quod. 454
calix multa in Diuinis literis significat.
595.b. prof mortis cruciatu ponitur.
Ibid. c. supplicij symbolum. 615.a
calliditas. 148.f. dolosa. 130.d
callimachi locus. 276.f
calloiope. 507.a
caluaria afini ad loci fertilitatem facit.
120.e
calumniator. 338.f
calumniatores cur basilisco comparati.
142.d
calumniis afflictus. 141.c
calx. 368.d
calidonij apri mater quæ. 63.d
camhyfe anima in leone reperta à Pytha-
goricis. 9.b
cambyles abolere conatus est immanem
hominem sacrificandi morem. 491.b
diuexauit Agyptios. 9.a
cambyles de Simandij sepulchro aureum
circulum sustulit. 389.b
camelus ad duodecimum diem sine potu
perdurat. 125.c
camelus animal profanum. 124.c
camelus animantium omnium tortuosif-
simus est. 125.f
camelus matrem suam nunquam super-
uenit. 125.b
camelus quasi camerus. 124.e
camelus quatuor femora gerit. 124.c
cameli esurientes à poetis sunt appellati.
125.c
cameli mansueti bilisque expertes. 125.c
campegiæ familiaris claritas. 481.a
campestre, genus indumenti. 430.c
campestres elephanti quales. 18.d
camus. 514.d
cana cur fides Virgilio. 362.e
canaria auspicia. 55.a
cancellus pinnophylax, & pinnotheres.
285.c
cancer. 284.e
cancer cur inter sidera collatus. 285.a
cancer in numis quid. 272.b
candelabri significatio in sacris quæ.
561.c
candida vel obscura quænam dicimus.
407.c
candulus. 62.e
canicipes. 56.f
canicula. 409.c
caniculae fides frugibus inimicum. 55.b
canis cur vocatus Diogenes. 52.f
canis describitur. 47.c
canis & gallus cur ad parricidij supplicij
adhibebantur. 144.d
canis in Diuinis literis quid. 53.a
canis mira industria coniciens lapillos
in amphoram oleariam. 236.f
canis qualis expetitur à venatoribus.
54.e
canis quomodo militis officium videatur
obire. 51.c
canis serpens in Tanaro. 50.f
canis simulachro Mercurij cur abiectus.
240.e
canis viuus in Diuinis literis, quid. 52.e
canis fidei symbolum. 604.e
canis fidelitatis mira quædam exempla.
50.d.e
canis impudentia. 116.e
canis oculum habere quis dicatur. 55.b
canis significatio in Diuinis literis quæ
sit. 48.e.f
canis vsus quis. 55.b.c
canem comedebant Oxyrynchitæ po-
puli. 316.f

Index Hieroglyphicorum.

- Per Canem quando iuret Socrates. 49.f
 canes alebantur in Daulia in Minervæ templo. 49.a
 canes Alexandro Macedoni missi ab Albanæ rege. 51.c
 canes fells vitio medentur decerto gramine. 76.e
 canes in cruce quando rapti à Romanis. 55.b
 canes laribus diis prædes. 49.a
 canes quibus Diis sacri. 55.a
 canes sepulchrales apud Hircanos. 183.b
 canes mutos quos vocet Dominus. 48.f
 canities. 328.e
 canities per amygdalâ intelligitur. 549.c
 canopi altitudo inuentum. 591.c
 canterius in fossa. 45.e
 cantharis. 79.a
 cantharus. 77.a.b
 cantharitus. 54.b.f
 capides anguillæ. 310.e
 caper ab Hercule domitus, quid. 95.c
 caper cur Baccho macerabatur. 17.c
 capro inspecto elephantus fugit. 92.b
 in capris an ritualitas. 96.e
 caphziel. 465.f
 caphiatæ. 516.e
 capillus Veneris, & eius vires. 618.e
 capitale apud quos bouem interimere. 30.e
 cappar. 613.e
 capparim libidinem non refrigerare, cōtra recentiorum opinionem. 550.d
 capra. 92.f. & seq.
 capra per aures an spiritum emittat & recipiat. ibid.
 capram aheneam Phiasij cur colebant. 92.b
 capram in Acropolim Athenis adire lege prohibitum. ibid.
 capra in sacris, quid. 94.d
 caprarum cornua qua ratione vitibus fertilitatem adferunt. ibid.
 capriceps avis liene caret. 255.b
 capricornus. 637.b
 caprificus. 557.a
 caprifici ramus, Iunonis simulachro cur appositus. ibid.
 caprifici vis. 25.b.c
 caprimulgus. 258.e
 caprotina Iuno. ibid.
 caprotinæ Nonæ. 557.b
 captator. 305.c
 captiuitas. 361.a
 captiuitatis impatiens. 114.f
 captiuitatis prudens declinator. 304
 captiui sub hasta vendebantur. 447.c
 caput ac huius hieroglyphica. 319.b
 caput abradi malum portendit. 327.c
 caput adiurare & deuouere. 321.a
 caput Christi cur spinis fuerit coronatum. 583.a
 caput humanum ad mundani orbis similitudinem compactum. 310.d
 caput leonis quid notet. 2.e
 capitis hieroglyphicum. 610.e
 capitis rasatio seruitutem indicabat. 326.e
 capiti manus imposita, quid. 321.a
 capita, Cæsaris æde tacta de celo, omnibus statuis deciderunt. ibid.
 in capite consilij sedes. 622.e
 capitis buturum, humana corpora insigniuntur Ægyptij. 329.b
 capys. 149.c
 Car Cyrum vulnerans quo præmio honestatus ab Artaxerxe. 242.f
 carboni, de abrosis falsici à muribus, quid responderit Cato. 133.b
 cardamus circumpullantes herbas exarefere cogit. 192.f
 cardinales sacerdotes. 532.b
 cardo. ibid.
 carduus in sacris quid. 583.b
 cardui scolymus. 586.f
 carneæ deæ sacra. 602.a
 carneades ad summam peruenit senectutem. 112.d
 caro frigida, & humoris plena somnos ciet. 128.e
 carnes lupinis dentibus laceratæ cur dulciores. 100.f
 carolus Magnus purpuram imperatoriam ab interitu primus vindicauit. 179.a
 carpere. 342.d
 carpocrates hæreticus. 338.e
 cartadulorum regio. 59.a
 cartabaginesium immanitas in sacrificandis nobilibus adolescentibus Saturno. 491.b
 caryatarum opprobrium. 531.b
 cassander Anipatri, Abderitis à ranis profligatis agrum in Macedonia concessit. 299.c
 cassita Gellij considerata. 172.f
 cassus lumine. 334.c
 castigatio. 9.a. 455.b
 castigatio ingenua. 587.c
 castigatio salutaris. 612.d
 castimonia. 430.d
 castimonia è concupiscentia. 353.c
 castimoniæ symbolum. 615.b
 castitas. 220.e. 555.c
 castitas per apes. 265.a
 castorea. 131.b
 castorum capita pileata cur. 421.a
 castra bellicusque apparatus. 355.b
 castra quomodo fabricata, & castrensis ornamenta, honorisque. 456.f. 57.a
 catasta. 406.e
 carena. 518.f
 cathedra. 461.b
 cato grammaticus dictus Latina Siren. 208.d
 catonis in lucronem dictum. 342.d
 M. Catonis Proprætoris numus qualis. 361.a
 catonis sententiæ in Romanorum luxum. 314.f
 catonis comma in Lentulum. 342.f
 catuli locus. 6.d. 129.b. 226.d. 310. 334.f
 471.b. 473.c. 493.c
 catulina carne epulæ celebriores olim. 55.a.b
 catulus leonis in Republica non alendus. 4.f
 catrus. 134
 cauerianus vicus. 13.c
 caueo alligatus Prometheus. 625.b
 cauda. 349.a
 cauda, leonini index animi. 61.d
 caudex Comicis, quid. 341.a
 cecinna Volaterranus cur hirūdines secū in expeditionibus ferebat. 227.b
 cecropis an euocata anima. 7.b
 cecropis effigies biceps cur. 323.b
 cedrus. 642.b
 cedrus æternitatis est hieroglyphicum. 541.b
 cedri consideratio. ibid.
 cedro digna loqui qui dicantur. ibid.
 ceionij Posthumij augurium de oblata restudine. 283.b
 celebritas. 467.c. 475.c. 504.e
 celeritas. 37.a. 215.c. 467.c
 cenchren, leones vocat. 10.d
 cenci hausta proverb. 448.d
 cenforinus quo tempore floruerit. 179.c
 centauri forma duplex, quid. 43.a
 centaurorum forma & significatio. 32.d
 centenariæ cænæ quæ. 86.f
 centipeda piscis. 306.d
 centum, & centenarius numerus. 385.e
 centurio. 388.d
 centurionis signum quomodo figurabatur apud veteres. 457.a.d
 cephalus piscis. 304.e
 cephalus quomodo capiatur Venetiis, ibid.
 cephas nomen Diuo Petro conueniens. 312.f
 cephon musa. 506.f
 cephus ausis. 232.f. a.b.c
 ceramicus. 530.c
 cerberus. 636.f
 cerberi hieroglyphica. 50.f
 cercopithecus cur cynocephalus. 56.a
 cercopitheci. 59.a
 cercopitheci sibi mer aliquando caudas abrodunt. 277.c
 cerebrum & cor regitur à Sole. 339.a
 cerebro laeso homo interit. 643.b
 ceres. 45.c. 68.b. 495.a. 554.c. 589.a
 ceres vnde dicta. 68.e
 ceres eadem & Venus. 45.c
 ceres legisera. 13.c. 29.a. 213.b
 ceres vecta draconibus. 161.b
 ceres & Falcralis flamen. 419.d
 cereri sacrificator sus. 81.d
 ceruarij lupi septentrionalibus regionibus frequentes. 112.f
 ceruus. 64.e. seq.
 ceruus acerrimi auditus est. 26.f
 ceruus fistula pastoralis demulcetur. 64.c
 ceruus Indicas & Græcas voces intelligens. 65.c
 ceruus post coitum solitarius in serobibus delitescit. 68.f
 ceruus torquem aheneum collo gestas ab Agathocle intersectus. 70.e
 cerui ætas quatenus ex cornibus & dentibus noscatur. ibid. pugna cum serpente. 310.e. ruminatio. 66.d. 70.f. viuacitas. 148.e. 70.e
 ceruum enecans Hercules, quid. 68.d
 cerui in Dianæ tutela, ibid. vnde dicti, ibid.
 cerui quomodo ab Sicilia in Calabriam transinuant. 67.a
 cerui vocati fugitiui. 68.e
 ceruis Achaicis cornua decidiua recidiuæque annis omnibus. 71.c
 ceruini cornu suffusus ad abigendos serpentes remedium. 66.d
 ceruix

Index Hieroglyphicorum.

Ceruix superbiæ symbolum.	329	236.d	quis fingebar.	520.e.f
ceruix audaciæ & ferocitatis symbolum.		ciceronis somnium de Augusti imperio.	cleantis responsum.	121.b
ibid.		514.e	clearchus.	196.f
ceruix summissiois.	ibid.	ciceroni obiectum quoddam homo nouus.	clearchus Heraclienſis fulmen geſtauit.	
cerulus auis.	253.c	271.b	497.a	
ceſſatio.	461.c	ciconia.	clementia.	8.f.46.f.595.a
ceſpitatio.	42.d	ciconia lingua caret.172.e.menſis infer-	clementia Imperatorem præcipue com-	
chabriæ Athenienſis dictum.	3.b.69.b	ri verita.172.e. cur vigiliarium, culto-	mendat.	20.d
chalos anniſ manſuetos fert piſces.	316.f	dumque vrbium ſignum.171.c. qui fe-	clemens Agrippæ Poſthumi ſeruus cur in	
chamaeleon.	279.b	de nocturnarum inſidiis defendat.	Herruria latuerit.	326.e.f
chaos.	88.e	181.c	clemens animus.	597.b
chaeres.	69.c	ciconiæ perpetuum bellum cum ſerpen-	clementis recognitiõnũ opus.78.d. ibid.	
charitas.	219.b	tibus.	ex eodem locus recognitus.	ibid.
chedar Arabibus, quid.	641.b	ciconiæ quomodo pullorum ſuorum in-	cleobes. 33. c. matrem curru impoſitam	
chelidonia herba.	227.b	columitati proſpiciant.	ad Iunonis templum vexit.	ibid.
chenofiris.	546.d	616.e	cleomedis opinio de mundi figura.	26.e
cheppa Venetorum piſcis quis.	306.f	ciconiam occidere multis gentibus ca-	cleomenes cum Scythiſ meri potationi-	
cherubin ſpecies quæ apud Ezechielem.		pitale fuit, & cur.	bis contendit.	566.d
437.c.		cicumare leonem quid portendat.	cleo cur ſic vocatus Larus Ariſtophani.	
cherubin ſuper ſedere, quid.	461	cidaris.	232.f	
chius à Darianis militibus euerriculata.		cinegum cur vulpem vocarint Siculi.	cleopatrz virilis animus.	328.f
486.f		130.e	clepydrarium vſus vbi primũ.	58.d
chij Homeri imaginem numis impreſſe-		cinaſ fructus.	clibanus.	345.c.e
runt.	321.b	cincius Manlius.	clio.	506.f
chimera.94.e. deſcriptio.14. d. c. ſymbo-		cincluſ auis, cur alienis nidis oua ſua po-	clipei & culpei differentia.	451.c
lum.	147.c	nat.	cliti inſolentia quæ.	467.a
chiron.43.a.an Achillem inſtituerit.		cinctuſ Latinis, quid.	clitor fluius piſces progenerat vocales.	
66.f		cingani vnde dicti.	311.c	
chlamydes.	427.a	cingulum Hieremię.	clotho.	515.a
chcenix.	592.d	cinnamũ auis.	clupea.367.a.Lunæ naturam inuitatur.	
chcenices farinæ binæ Regibus Spartæ		circulus.	ibid.	
ad cœnam non euntibus mittebantur.		circulus obliquus.	clypeum neutro genere.	451.c
ibid.		circulus cœli, vocatus Iupiter à Perſis.	clypeus aureus in D.Claudij honorem	
chœrogrillus crinacius.	80.f	411.b	Romæ in curia afixus.	452.d
CHRISTVS.405.c.470.f.525.b.585.f		circulus principium miraculorum.	clypei Agamemnonis inſcriptio.	3.c
chriſtus homo Deus.	12.f	413.b	clypei Græcorum Neptunum, Troiano-	
chriſti anima nequaquam apud inferos		circumactu corporis adorandum iubet	rum Mineruam piſtos habebat.452.d	
paſſa.	3.c	Pythagoras.	clypei militibus ab Imperatoribus ho-	
chriſti humilitas.	204.f	circuncifio.59. b. antiſſima apud Æ-	nori dabatur. 451.c. Diis dedica-	
chriſti quinque vulnera per pentalpha.		gyptios. ibid. ab Abrahamo vt ſignum	bantur.	ibid.c
508.d		Hebræis data.	clypeos qui merebantur.	ibid.
chriſti ſepultura ſymbolum ex ſacra hi-		ciſſibia.	clypeis inſcribebantur facta pulchra.	
ſtoria.	3.a	cithara.	ibidem.	
chriſti ſymbolum per pelicanum.	201.b	citheronius Leo vocatus Gyllus.	clupeiæ lapis quartanæ medetur.	306.f
chriſti victoria.	530.f	2.e	cnidum miſſa nauis à Periendo cur in	
chriſtum geſtare humeris, quid.	157.c	citò conſectum.	alto mari remorata.	302.f
chriſtianæ pietatis ſucceſſus.	482.f	citrus.	cochlea Romanas delicias auxit.	287.b
chriſtophori veri quinnam.	157.c	ciuiſ oppreſſus à peregrino.	cocis vel cotionis exemplum.	51.c
cibariæ donationes canitriſ offeruntur.		ciuium ſeruator.	coccygium.	255.a
591.b		ciuibz genuinum eſt inuicem ſibi inui-	cocoyx.	ibid.
cibus antiquitus Athenienſibus ficus, Ar-		dere.	coçi.	284.e
cadibus glans, Caramaniſ palmæ, In-		ciuilis.	cœleſte rerum omnium promptuarium.	
dis calami, Mæotis militum, Perſis car-		ciuilibus ſeditionibus creſcens.	352.d	
damum.	600.d	ciuita corona quam obrem ſit ex queru	cœleſtes ſpiritus.	476.f
cibus pro doctrina.	538.d	facta.	cœleſtium bonorum affluentia.	632.d
cibus in ſacris literis, quid.	397.c	ciuita corona donatis quæ & quanta tri-	cœlibaris haſta quæ.	442.c
ciborum varietate ſatur.	86.f	bui ſolita.	cœlum.	413.a.345.c.445.c
cicada.	270.e	ciuitas.	cœlum cur cœruleum.	621.a
cicada ore caret. ibid. per quamnam cor-		cladis præſagium.	cœlum decimum.	440.f
poris partem emodulatur.	ibid.	claritas.	cœlum nil niſi ſanctum proferit.	24.d
cicadæ cantus vnde.	ibid.	claritas ex poetarum ſcriptis.	cœlum quo motu rotetur.	26.d.e
cicadæ maximè indigenæ.	ibid.	clari viri.	cœlum veteres pro capite.	320.d
cicadæ ſcæming taciurne creduntur. ibid.		claudiani locus.	cœlum ſecundum cur dixerit Heſiodus.	
cicer.	602.f	137.c.153.a	402.b	
cicer erucas ab oleribus arceat.	603.a	claud. Cæſar in ſpectaculis exhibuit pan-	cœlum vnde dictum.	475.c
cicero.	602.f	theras Africanas.	cœli tres regiones.	736.f
ciceronis locus. 99.b.206.f.244.f.268.f		claudium Aſellum quomodo eluſerit	cœli alieni impatiens.	297.c
310.e.313.a.368.f.389.c.393.a.451.b		Iubellius Taurea.	cœli ſecunditas.	350.e
ciceronis & Virgilij lectione Tacitus		186.e	cœli virilia Saturni falce recifa, quid	
Imp. offendeſſetur.	266.e	clauis.	803.b	
ciceronis falſum dictum in Metellum.		clauus.	cœlo alieno melior effectus.	577.c
		clauum in Mineruæ templi poſtica parte	cœli	

Index Hieroglyphicorum.

- Cœli aequi. 622.d
 cogitatio. 83.c
 cogitatio alta. 195.a
 cogitatio vel sensus imaginatiōē creat. 146.f
 cogitationes generat anima. 325.c
 cogitationum procellis quomodo obuiatur. 401.c.d
 cohortes, earūque insignia. 153.a
 coitus in cœteri indicium quod. 390.d
 collegiū nullū sine prauaricatore. 779.c
 collyrides consperſæ. 563.c
 colōēs. 489.c
 color niger Soli dedicatus. 236.d.e
 coloris nigri signum quod. 218.e
 coluber gaudet latebris. 145.a
 coluber terræ filius & indigena. 156.e
 colubrorum ingēs vis in Sardium suburbanis locis quando visa. ibid.
 columba. 218.& seq.
 columba æris symbolum, 220.d
 columba argentea cui aurum in dorſo, quid. 222.f.a.b
 columba caret bile. 221.c
 columba cur ab Assyriis colebatur. 219.c
 columba fusca Prophetis, quid. 218.f
 columba munda & simplex. 224.d
 columba quæta. 221.b
 columbæ elus contra contagium. 221.c
 colūbæ & uersperulionis discordia. 251.d
 colūbæ erympon. 219.a
 columbæ felix auspiciū fuere Æneæ & Iulio Cæsari. 221.a
 columbæ natura actionēsque mysticæ explicata, & quomodo ad vſus transferendæ. 223.a.b
 columbæ obſolūon Regibus parabatur graſſante peste. 221.c
 columbæ oculos habere, quid. 223.a
 columbæ cur parant Syri. 219.c
 columbarum alæ gypſo illitæ summiſſique rectis affixæ, quid. 221.a
 columnæ, i.e. earum symbola. 529.b
 columnæ muliebres, virginales. 532.d
 columnæ Traiano & Hadriano erectæ. 829.c
 columnarum significatio in sacris. 532.d
 in Columnis statue plerisque à Senatu decreta. 529.c
 columna hastilia. 90.f
 colus. 514.f
 colus & capilli in sacris, quid. 325.c
 comellationes pernicioſæ valetudini. 145.a
 comethus Dianæ tēplum violauit. 590.f
 cōpotatio amicitiæ causa instituta. 594.f
 conditorium. 347.a
 condonatio. 560.f
 concentus cur odori comparatus. 398.d
 concha Veneri dicata. 286.d
 conchylum. 290.e
 cōcordia 500.f. 541.b. per caduceum indicata. 156.e. f. per cordis symbolum. 347.b. per cornices indicata. 205.c. per mel & lac. 264.a. per pauonem. 237.a.b
 concordia vnde dicta. 501.c
 concordia rei familiaris. 246.e
 concordia rerum. 122.d
 concordiaꝝ symbolum. 626.f
 concordiaꝝ discordiaꝝque effectus. 18.f
 concupiscentia. 183.c
 concupiscentiaꝝ signum vmbilicus. 353.c
 concupiscendi vis. 637.a
 concupiscere quid. 347.c
 conglarium. 460.f
 congrui & polypi certamen. 278.d
 congruere vocis etymon. 176.d
 coniugium. 374.c. 519.a
 coniugij commoda. 497.b
 coniugij fidem nō violant colūbæ. 218.e
 coniugis mores ferendi. 297.b
 coniugula myrtus cur dicta. 642.a
 coniunctio maritalis. 447.c
 conizza animalibus pernicioſa. 615.c
 conscientia igne examinata. 345.c
 consensus. 361.c
 consilium. 432.e
 consilium per cordis symbolum. 343.c
 consilia occulta. 622.e
 consuetudo pernicioſa. 278.e
 consularis magistratus annuus. 422.b
 consularis primi hieroglyphicum. 385.c
 consultatio. 461.c
 consultorum bene stabilitas. 323.c
 consummatio. 184.e
 consummationis sacrificium. 338.e
 constantia. 41.a. 163.a
 constantij Imper. pompa Romam ingreditens. 153.a
 consternatio multitudinis. 93.a
 contatio. 457.b.c
 contemplatio. 338.d
 contemptibilis. 570.d
 contemptor diuū. 333.c
 contentio laudis. 128.f
 continentia. 148.e. 351.a
 continentia in quibus rebus consistat. 424.f
 continentiaꝝ exemplum in tauro. 24.d
 continentiaꝝ fructus. 549.c
 contrarietas. 412.e. 446.d
 contumacia. 143.b
 contumax. 253.a. 338.e
 contumeliosus. 246.f
 conuersio hyemalis quæ. 281.a
 conuiciorum contemptor. 192.d
 conuiuia lautiora piscibus olim erant opipare instructa Romanis. 314.f
 cor. 174.e. 343.c
 cor, animæ receptaculum. 344.e
 voluntatis fons 183.c. consilium, & rerum agendarum radicem continet. 344.e
 cor Dei in sacris, quid. 344.d
 cor habet & iecur omne animal quod sanguine præditum est. 344.d
 cor hominis anniculi duarum est drachmarum. 211.c
 cor in senium vergens imminuitur. ibidem.
 cor, per anularum digitum. 212.d. per anuli hieroglyphicum. 433.b
 cor omnibus, qui sanguis. 214.d.e
 cor quibus dicatur exedi. 212.d
 cordis aperta simplicitas. 60.d
 cordis cum sanguine commercium. 214.d
 cordis figura cur bulla. 343.c
 cordis significata. 347.a
 cordis symbolum. 326.f
 cora Hetruriz promontorium. 326.e
 corax primus Rhetoricam docuit Syracusis post Hieronis obitum. 236.d
 corbes fragmentorum duodecim doctrinam duodecim Apostolorum significanc. 594.e
 corculum. 344.d
 cordatus. 337.b
 corij vſus in militaribus tegumentis. 423.c
 corinna molico carmine superauit Pin-darum. 434.f
 corinthiaꝝ ædes quibus Diis sacræ. 529.a
 corinthiaꝝ columnæ. ibid. & 532.d
 cornabulia. 616.d
 cornabulia Liguribus quæ. 176.d
 cornea pocula. 597.a.b
 cornea porta. 629.a
 cornelia annia viuam se vltro in arcam cum viro defuncto damnavit. 582.e
 cornelius Mufcus Bitontinus præſul. 178.d
 corneli? Tacit? mōdaciꝝ arguitur. 120.c.f
 cornelij Castalij Feltrensis epigramma festiuissimum. 312.f
 cornelij Nepotis sententia improbat. 172.c
 cornicari. 206.d
 cornix. 205.a. duo tantum oua excludit. ibid.
 cornix aliquot hominum etates dicitur viuere. 206.f
 cornix concordiaꝝ symbolum. 205.c
 cornicis & noctuæ confusus sanguis coire non potest. 204.e
 cornicis sepulchro & columnæ honos habitus à Marthe rege. 206.d
 cornices ad Palladis arcem non aduolabant Athenis. 205.c.d
 cornicum oculos effodientem puerū dānauerunt a reopagita. 207.a
 cornicuno culos configere, proverbium. 206.f
 cornu copia. 596.e
 cornua. 437.b
 cornua antenarum. 35.b
 cornua cerui. 71.e
 cornua elephanthi speciosa. 18.d
 cornua fluminibus attributa cur. 27.c
 cornua honoris & potentiaꝝ signum. 71.c
 cornua in libris quæ vocentur. 353.b
 cornua multa in numismatis, multiplicis commoditatis indicia sunt. 596.e
 cornua poculorū vſum præbuerūt. 597.a
 cornuum differentia in boue mare & fœmina. 30.f
 cornuti milites. 257.c. 154.f
 corona vnde dicta. 437.b
 corona aurea quæ. 439.a
 corona ciuica non temere data. 344.e
 corona vrbs. 205.c
 coronæ Musarum ex pennis. 214.f
 coronæ poetarum ex quibus constabant. 547.b
 coronæ Regiæ quot radiis constabant. 72.d
 coronæ Regiæ forma. 437.b
 coronis se ornarunt veteres conuiuia celebrantes. ibid.
 corpus. 419.b
 corpus animæ receptaculum. 594.d
 corpus humanū quod perfectius à pictoribus

Index Hieroglyphicorum.

- Horibus & statuatiis habeatur. 415. c. d. e
 Corpus Lunare. 306. f
 corpus nullum sine nœuo. 579. e
 corpus vel immunditia. 386. d
 corpus vas appellatur. 594. d
 corporis forma. 587. b
 corpora nullis odoribus delibuta auram
 suauolentem emiserunt. 597. c
 corpora per ætates & secula imminuuntur. 376. d
 corpora nostra falicis hieroglyphico significata. 642. a
 correctio. 218. f. 419. a
 corrugare frontem. 51. c
 corruptor omnium. 164. d
 corficum mel parum suaue. 263. b
 cortonacenes milites qui. 153. b
 coruus. 234. animal inauspicatissimum. 236. d
 coruus contumaciæ nota inusultus. 235. b
 ibid. c
 coruus cur Apollini sacer. 236. d
 coruus emissus à Noe, quid. 235. c
 coruus lapideus Diodoti rhetoris sepulchro impositus à Metrello. 236. d
 coruus lauro sibi medetur. 221. c
 coruus à Phœbo missus, ut aquam adferret. 235. b
 coruus quo tempore pullos excludat. 236. e
 corui crocicatus frequentioris pluuiæ indicium. 219. a
 corui lapillos in vasa fictilia coniciunt mira historia. ibid.
 corui ouo nihil efficacius ad intingendum capillum. 236. e
 corui quibus malum augurium fuerint. 235. a. b
 corylus vitibus vicinitate sua nocet. 93. c
 corythæia Diænæ quodnam sacrum fecerint Lacedæmonij. 96. d
 cosmas Gerius. 309. a
 cosmi Medicis laus. 15. b. 23. b. 318. d
 Cossi. 266. f. coturnix. 247. a
 coturnix Alcibiadis è sinu volâs. 247. c. d
 cur Herculi sacrificabatur. 248. d. e
 simulacra biberit, reliquâ aquam turbat. 247. c. cur impura habeatur. 247. b. cur maligna. ibid. b. cur veratrum appetat. 248. d. eius impietas aduersus Lunam. 247. b. cur ea vescerantur Ægyptij. 247. b. cur à mensis summotæ à nonnullis medicis. 248. d
 crabrones ex affini cerebro. 36. f
 crapula. 9. c
 crassus vxores tres absque luctu sepeliiit. 282. f
 craticula. 346. f
 cratis Pergameni historia de aquila. 191. c
 creatio. 620. f
 creator mundi. ibid.
 crepusculum. 478. e
 crescenti vis à Luna est. 473. b
 cretam per cupressum significari. 551. c
 cribrum. 398. e
 cribrum cur sub sepia ponant Ægyptij. 397. a
 crimen. 349. c
 crispi Passieni dicti de adulatione. 65. b
 crocodilus. 291. c. 622. d
 crocodilus elinguis est. 291. c
 crocodilus ibidis admota penna obtemp-
 scit. 175. a. b. vbi oua sua ponat. 292. f
 crocodili adeps ad quid vilis. 293. b
 crocodili morsus incurabilis. ibid.
 crocodili oculi quales. 292. e. f
 crocodili ouum quale. ibid.
 crocodili robur in cauda. 292. f. a
 crocodili & scorpionis genuinum odium. 161. c
 crocodili tergus corticosum, durumque. 293. a. b
 crocodili visus in aquis hebes, in terris acerrimus. 292. f
 crocodilo vbinam vescerantur. 294. d
 crocodili mansueti. ibid.
 crocodilorum hostes cur delphini. 276. e
 crocota. 110. f
 cræsus Lampfacenis excidium interminatur. 553. c
 cromyonia. 82. d
 crotoniatæ bonæ valetudinis laude insignes. 148. d
 crucis Dominicæ signum minimè fortitum. 538. e
 crudelitas. 452. f. animaduersionis feueritatis indicium. 453. c
 crura femoræque concidua. 124. f
 cubica figura cur semper recta. 416. d
 cubitus geometricus. 378. e
 cubitus in mensura quis. ibid.
 cubitus regius quis. ibid.
 cubus. 418. e
 cuculus. 254. d. timidissimus. ibid.
 cuculus boni auguri est aus. 255. a
 cuculus in Iunonis scepro. 254. f
 cuculum cur paratæ aues fugiant. ibid.
 cucumeres infanti febricitanti appositi ut eum contingant, feruorem omnem in se recipiunt. 121. c
 cucupha. 170. f. & seq.
 cucubita quid prælagiat. 609. c
 culex. 266. d
 culices ex coxis generantur. 266. f
 culicum læuitia in Leones. 66. f
 cultus canis. 54. f
 cumis in antris responsa dari solita. 419. b
 cuneus. 520. f
 cuniculus. 129. b
 cunicula bubula. 76. d. 616. e. contra serpentes valet. ibid.
 cunilam & pulicariam herbam reformidat polypus. 280. e
 cupiditates latè profusa. 419. a
 cupiditates & affectus terræ filij. 623. c
 cupressus arbor funesta. 551. f
 cupressus à carie & vetustate immunis. 553. a
 cupressus in tutela Ditis. 552. f
 cupressus mortis indicium. ibid.
 curæ variæ. 578. f
 curatij iuniores. 154. d
 curis. 447. b
 cutuca. 254. d
 cutrus. 462. e
 cutrus in sacris. 464. f
 cutro nuptialis quot, & qui vehabantur. 463. b
 curulus sella. 462. f
 curuungua animalia non alenda. 4. f. a
 custodia. 102. d. 175. c. 244. d. 322. f. 477. c
 custodia symbolum. 539. b
 custos. 151. a. 332. f
 cyamon. 601. c
 cybele. 554. d
 cybele, quæ & tellus, cur mater hominibus dicatur. 463. c. ibi. cur capite turrita. ibi.
 cybeles currum cur trahant Leones. 13. b
 cybeles symbolum pinus. 554. d
 cybira. 226. d
 cythrei templum in Salamine. 151. c
 cyclopes monoculi cur. 335. a
 cygnus. 228. f. & seq.
 cygnus mortis proximus dulcis canit. 228. f
 cygni cur Phœbo sacri. 229. a
 cygni dedicantur nautis. 230. f
 cygni suauis canunt Fauonio flante. 230. d
 cygni symbolo poetæ nūcupantur. 229. a
 cyllabæ heroi Phæliatæ offerebant salamenta. 310. e
 cyllenius cur vocatus Mercurius. 364. f
 cyllenum cur trucidarint Athenienses. 6. d
 cynica familia vnde. 47. a
 cynici. 269. c. molesti & impudētes. ibid.
 cynocephalus describitur. 56. f. & seq.
 cynocephalus cur in fontium apicibus stagnebatur. 57. c. Mercurio sacer. 58. e
 cynocephalus pari consensu cum Luna afficitur. 56. f
 cynocephalus pisce non vescitur. 59. b
 cynocephalorum lacte viuēbant Numidæ. 56. f
 cynthia. 269. c
 cynopolitarum Deus quis. 326. f
 cyonia Dæ cur sacra fiebant. 55. a
 cyrassis Cæltarum regis filia. 552. e
 cyparisso vnde nomen. ibid.
 D. Cypriani laus. 218. f
 cyprus Veneri sacra. 219. a
 cyrenensium pietas in Saturnum. 572. d
 cyrni populi cur longæui. 263. a
 cyrillus aduersum Iulianum Apostatam scripsit. 333. a
 cyrilli locus emendatus. 413. a
 cyrus à cane nutritus cur. 54. f
 cyrus mulus est dictus. 122. d
 cyrus & Ochus idem apud Tertullianum. 120. e
 cyri somnium de solis contactu. 471. c
 cythera. 502. e
 cytherea vnde dicta. 502. e
 cytheriaci pectine cur dixit Naso. 441. c
 D
 Dædali nepos cur Athenis ab arce præceps datus. 247. f. a. Idem in perdicem mutatus, quid. ibid.
 dædali status cur vincula iniecta. 517. b
 dæmon malus. 193. b
 dæmon præses nascentibus. 155. c
 dæmones aquei lasciuia præfecti. 316. d
 dæmones improbi. ibid.
 dæmones leonina fronte visi. 7. c
 dæmones per ranas. 300. d
 dæmonum genera sex infra Lunarem globum. 419. b
 dæmonum varia nomina. ibid.
 dæmoniaca natura. 643. c
 dactyli. 364. d
 dagon Palestinae idolum collapsum. 416. f
 damageti statua qualis. Damie

Index Hieroglyphicorum.

Damiæ simulachrum cur ex olea.	562.d	democriti responsum ad longiorem vitæ	272.f																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
damnatio.	446.e	assequendam quale.	263.a																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
dan serpens à Moyse factus.	148.e	demonastis festium respõsum de fumi	498.f	danaus cur ædem Apollini Lycio voue	108.d.e	minis.	14.e	rit.	331.b.389.b	demonstratiuum genus orationis.	29.b.c	daniel Ranerius.	539.a	demosthenes notatus.	Philocrati.	daphne puella à Spartanis nomine Pasi	ibid.	demosthenes quænam obiecit Philocrati.	314.f.a	phaüs culta.	ibid.	demosthenis enthyememata lucernam o	493.b	daphne cur sic dicta.	448.e	lebant.	202.e	dardanus in Samothraciam nauigauit.	ibid.	demosthenis in nocturæ cultum exclama	203.a	448.e	242.f	tio.	389.a	dardano nupsit Pallantis filia.	454.f	denario numero finiuit omnia Romulus	419.b.c	dardanorum pecunia, & Dardaniæ no	215.a	quæ instituit.	dentes in infantibus quando primò	men.	129.a	denarij vagina ornatu Græcanico, quid.	lulant.	darj vagina ornatu Græcanico, quid.	502.f	454.f	dentes suos aliquando excutiunt elephan	454.f	18.f	454.f	ti.	darj palla quæ, qualis ve.	342.d	454.f	dentium diuifio ex Aristandri sententia.	dasyppus an idẽ cum lepore.	361.c	454.f	342.d	dasyppus & lepus vterque hirtipes dicitur.	170.d	454.f	deosculatio Hebræis, quid.	ibid.	75.c	454.f	deopulanti senes qui appellati.	debiliora à validioribus absumuntur.	316.f	454.f	depopulatio.	193.a	461.c	454.f	derecto & Atargate	decempea. 379.b. decempedator.	182.e	454.f	desidere.	ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu
danaus cur ædem Apollini Lycio voue	108.d.e	minis.	14.e	rit.	331.b.389.b	demonstratiuum genus orationis.	29.b.c	daniel Ranerius.	539.a	demosthenes notatus.	Philocrati.	daphne puella à Spartanis nomine Pasi	ibid.	demosthenes quænam obiecit Philocrati.	314.f.a	phaüs culta.	ibid.	demosthenis enthyememata lucernam o	493.b	daphne cur sic dicta.	448.e	lebant.	202.e	dardanus in Samothraciam nauigauit.	ibid.	demosthenis in nocturæ cultum exclama	203.a	448.e	242.f	tio.	389.a	dardano nupsit Pallantis filia.	454.f	denario numero finiuit omnia Romulus	419.b.c	dardanorum pecunia, & Dardaniæ no	215.a	quæ instituit.	dentes in infantibus quando primò	men.	129.a	denarij vagina ornatu Græcanico, quid.	lulant.	darj vagina ornatu Græcanico, quid.	502.f	454.f	dentes suos aliquando excutiunt elephan	454.f	18.f	454.f	ti.	darj palla quæ, qualis ve.	342.d	454.f	dentium diuifio ex Aristandri sententia.	dasyppus an idẽ cum lepore.	361.c	454.f	342.d	dasyppus & lepus vterque hirtipes dicitur.	170.d	454.f	deosculatio Hebræis, quid.	ibid.	75.c	454.f	deopulanti senes qui appellati.	debiliora à validioribus absumuntur.	316.f	454.f	depopulatio.	193.a	461.c	454.f	derecto & Atargate	decempea. 379.b. decempedator.	182.e	454.f	desidere.	ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu				
rit.	331.b.389.b	demonstratiuum genus orationis.	29.b.c	daniel Ranerius.	539.a	demosthenes notatus.	Philocrati.	daphne puella à Spartanis nomine Pasi	ibid.	demosthenes quænam obiecit Philocrati.	314.f.a	phaüs culta.	ibid.	demosthenis enthyememata lucernam o	493.b	daphne cur sic dicta.	448.e	lebant.	202.e	dardanus in Samothraciam nauigauit.	ibid.	demosthenis in nocturæ cultum exclama	203.a	448.e	242.f	tio.	389.a	dardano nupsit Pallantis filia.	454.f	denario numero finiuit omnia Romulus	419.b.c	dardanorum pecunia, & Dardaniæ no	215.a	quæ instituit.	dentes in infantibus quando primò	men.	129.a	denarij vagina ornatu Græcanico, quid.	lulant.	darj vagina ornatu Græcanico, quid.	502.f	454.f	dentes suos aliquando excutiunt elephan	454.f	18.f	454.f	ti.	darj palla quæ, qualis ve.	342.d	454.f	dentium diuifio ex Aristandri sententia.	dasyppus an idẽ cum lepore.	361.c	454.f	342.d	dasyppus & lepus vterque hirtipes dicitur.	170.d	454.f	deosculatio Hebræis, quid.	ibid.	75.c	454.f	deopulanti senes qui appellati.	debiliora à validioribus absumuntur.	316.f	454.f	depopulatio.	193.a	461.c	454.f	derecto & Atargate	decempea. 379.b. decempedator.	182.e	454.f	desidere.	ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu								
daniel Ranerius.	539.a	demosthenes notatus.	Philocrati.	daphne puella à Spartanis nomine Pasi	ibid.	demosthenes quænam obiecit Philocrati.	314.f.a	phaüs culta.	ibid.	demosthenis enthyememata lucernam o	493.b	daphne cur sic dicta.	448.e	lebant.	202.e	dardanus in Samothraciam nauigauit.	ibid.	demosthenis in nocturæ cultum exclama	203.a	448.e	242.f	tio.	389.a	dardano nupsit Pallantis filia.	454.f	denario numero finiuit omnia Romulus	419.b.c	dardanorum pecunia, & Dardaniæ no	215.a	quæ instituit.	dentes in infantibus quando primò	men.	129.a	denarij vagina ornatu Græcanico, quid.	lulant.	darj vagina ornatu Græcanico, quid.	502.f	454.f	dentes suos aliquando excutiunt elephan	454.f	18.f	454.f	ti.	darj palla quæ, qualis ve.	342.d	454.f	dentium diuifio ex Aristandri sententia.	dasyppus an idẽ cum lepore.	361.c	454.f	342.d	dasyppus & lepus vterque hirtipes dicitur.	170.d	454.f	deosculatio Hebræis, quid.	ibid.	75.c	454.f	deopulanti senes qui appellati.	debiliora à validioribus absumuntur.	316.f	454.f	depopulatio.	193.a	461.c	454.f	derecto & Atargate	decempea. 379.b. decempedator.	182.e	454.f	desidere.	ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu												
daphne puella à Spartanis nomine Pasi	ibid.	demosthenes quænam obiecit Philocrati.	314.f.a	phaüs culta.	ibid.	demosthenis enthyememata lucernam o	493.b	daphne cur sic dicta.	448.e	lebant.	202.e	dardanus in Samothraciam nauigauit.	ibid.	demosthenis in nocturæ cultum exclama	203.a	448.e	242.f	tio.	389.a	dardano nupsit Pallantis filia.	454.f	denario numero finiuit omnia Romulus	419.b.c	dardanorum pecunia, & Dardaniæ no	215.a	quæ instituit.	dentes in infantibus quando primò	men.	129.a	denarij vagina ornatu Græcanico, quid.	lulant.	darj vagina ornatu Græcanico, quid.	502.f	454.f	dentes suos aliquando excutiunt elephan	454.f	18.f	454.f	ti.	darj palla quæ, qualis ve.	342.d	454.f	dentium diuifio ex Aristandri sententia.	dasyppus an idẽ cum lepore.	361.c	454.f	342.d	dasyppus & lepus vterque hirtipes dicitur.	170.d	454.f	deosculatio Hebræis, quid.	ibid.	75.c	454.f	deopulanti senes qui appellati.	debiliora à validioribus absumuntur.	316.f	454.f	depopulatio.	193.a	461.c	454.f	derecto & Atargate	decempea. 379.b. decempedator.	182.e	454.f	desidere.	ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																
phaüs culta.	ibid.	demosthenis enthyememata lucernam o	493.b	daphne cur sic dicta.	448.e	lebant.	202.e	dardanus in Samothraciam nauigauit.	ibid.	demosthenis in nocturæ cultum exclama	203.a	448.e	242.f	tio.	389.a	dardano nupsit Pallantis filia.	454.f	denario numero finiuit omnia Romulus	419.b.c	dardanorum pecunia, & Dardaniæ no	215.a	quæ instituit.	dentes in infantibus quando primò	men.	129.a	denarij vagina ornatu Græcanico, quid.	lulant.	darj vagina ornatu Græcanico, quid.	502.f	454.f	dentes suos aliquando excutiunt elephan	454.f	18.f	454.f	ti.	darj palla quæ, qualis ve.	342.d	454.f	dentium diuifio ex Aristandri sententia.	dasyppus an idẽ cum lepore.	361.c	454.f	342.d	dasyppus & lepus vterque hirtipes dicitur.	170.d	454.f	deosculatio Hebræis, quid.	ibid.	75.c	454.f	deopulanti senes qui appellati.	debiliora à validioribus absumuntur.	316.f	454.f	depopulatio.	193.a	461.c	454.f	derecto & Atargate	decempea. 379.b. decempedator.	182.e	454.f	desidere.	ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																				
daphne cur sic dicta.	448.e	lebant.	202.e	dardanus in Samothraciam nauigauit.	ibid.	demosthenis in nocturæ cultum exclama	203.a	448.e	242.f	tio.	389.a	dardano nupsit Pallantis filia.	454.f	denario numero finiuit omnia Romulus	419.b.c	dardanorum pecunia, & Dardaniæ no	215.a	quæ instituit.	dentes in infantibus quando primò	men.	129.a	denarij vagina ornatu Græcanico, quid.	lulant.	darj vagina ornatu Græcanico, quid.	502.f	454.f	dentes suos aliquando excutiunt elephan	454.f	18.f	454.f	ti.	darj palla quæ, qualis ve.	342.d	454.f	dentium diuifio ex Aristandri sententia.	dasyppus an idẽ cum lepore.	361.c	454.f	342.d	dasyppus & lepus vterque hirtipes dicitur.	170.d	454.f	deosculatio Hebræis, quid.	ibid.	75.c	454.f	deopulanti senes qui appellati.	debiliora à validioribus absumuntur.	316.f	454.f	depopulatio.	193.a	461.c	454.f	derecto & Atargate	decempea. 379.b. decempedator.	182.e	454.f	desidere.	ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																								
dardanus in Samothraciam nauigauit.	ibid.	demosthenis in nocturæ cultum exclama	203.a	448.e	242.f	tio.	389.a	dardano nupsit Pallantis filia.	454.f	denario numero finiuit omnia Romulus	419.b.c	dardanorum pecunia, & Dardaniæ no	215.a	quæ instituit.	dentes in infantibus quando primò	men.	129.a	denarij vagina ornatu Græcanico, quid.	lulant.	darj vagina ornatu Græcanico, quid.	502.f	454.f	dentes suos aliquando excutiunt elephan	454.f	18.f	454.f	ti.	darj palla quæ, qualis ve.	342.d	454.f	dentium diuifio ex Aristandri sententia.	dasyppus an idẽ cum lepore.	361.c	454.f	342.d	dasyppus & lepus vterque hirtipes dicitur.	170.d	454.f	deosculatio Hebræis, quid.	ibid.	75.c	454.f	deopulanti senes qui appellati.	debiliora à validioribus absumuntur.	316.f	454.f	depopulatio.	193.a	461.c	454.f	derecto & Atargate	decempea. 379.b. decempedator.	182.e	454.f	desidere.	ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																												
448.e	242.f	tio.	389.a	dardano nupsit Pallantis filia.	454.f	denario numero finiuit omnia Romulus	419.b.c	dardanorum pecunia, & Dardaniæ no	215.a	quæ instituit.	dentes in infantibus quando primò	men.	129.a	denarij vagina ornatu Græcanico, quid.	lulant.	darj vagina ornatu Græcanico, quid.	502.f	454.f	dentes suos aliquando excutiunt elephan	454.f	18.f	454.f	ti.	darj palla quæ, qualis ve.	342.d	454.f	dentium diuifio ex Aristandri sententia.	dasyppus an idẽ cum lepore.	361.c	454.f	342.d	dasyppus & lepus vterque hirtipes dicitur.	170.d	454.f	deosculatio Hebræis, quid.	ibid.	75.c	454.f	deopulanti senes qui appellati.	debiliora à validioribus absumuntur.	316.f	454.f	depopulatio.	193.a	461.c	454.f	derecto & Atargate	decempea. 379.b. decempedator.	182.e	454.f	desidere.	ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																
dardano nupsit Pallantis filia.	454.f	denario numero finiuit omnia Romulus	419.b.c	dardanorum pecunia, & Dardaniæ no	215.a	quæ instituit.	dentes in infantibus quando primò	men.	129.a	denarij vagina ornatu Græcanico, quid.	lulant.	darj vagina ornatu Græcanico, quid.	502.f	454.f	dentes suos aliquando excutiunt elephan	454.f	18.f	454.f	ti.	darj palla quæ, qualis ve.	342.d	454.f	dentium diuifio ex Aristandri sententia.	dasyppus an idẽ cum lepore.	361.c	454.f	342.d	dasyppus & lepus vterque hirtipes dicitur.	170.d	454.f	deosculatio Hebræis, quid.	ibid.	75.c	454.f	deopulanti senes qui appellati.	debiliora à validioribus absumuntur.	316.f	454.f	depopulatio.	193.a	461.c	454.f	derecto & Atargate	decempea. 379.b. decempedator.	182.e	454.f	desidere.	ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																				
dardanorum pecunia, & Dardaniæ no	215.a	quæ instituit.	dentes in infantibus quando primò	men.	129.a	denarij vagina ornatu Græcanico, quid.	lulant.	darj vagina ornatu Græcanico, quid.	502.f	454.f	dentes suos aliquando excutiunt elephan	454.f	18.f	454.f	ti.	darj palla quæ, qualis ve.	342.d	454.f	dentium diuifio ex Aristandri sententia.	dasyppus an idẽ cum lepore.	361.c	454.f	342.d	dasyppus & lepus vterque hirtipes dicitur.	170.d	454.f	deosculatio Hebræis, quid.	ibid.	75.c	454.f	deopulanti senes qui appellati.	debiliora à validioribus absumuntur.	316.f	454.f	depopulatio.	193.a	461.c	454.f	derecto & Atargate	decempea. 379.b. decempedator.	182.e	454.f	desidere.	ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																								
men.	129.a	denarij vagina ornatu Græcanico, quid.	lulant.	darj vagina ornatu Græcanico, quid.	502.f	454.f	dentes suos aliquando excutiunt elephan	454.f	18.f	454.f	ti.	darj palla quæ, qualis ve.	342.d	454.f	dentium diuifio ex Aristandri sententia.	dasyppus an idẽ cum lepore.	361.c	454.f	342.d	dasyppus & lepus vterque hirtipes dicitur.	170.d	454.f	deosculatio Hebræis, quid.	ibid.	75.c	454.f	deopulanti senes qui appellati.	debiliora à validioribus absumuntur.	316.f	454.f	depopulatio.	193.a	461.c	454.f	derecto & Atargate	decempea. 379.b. decempedator.	182.e	454.f	desidere.	ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																												
darj vagina ornatu Græcanico, quid.	502.f	454.f	dentes suos aliquando excutiunt elephan	454.f	18.f	454.f	ti.	darj palla quæ, qualis ve.	342.d	454.f	dentium diuifio ex Aristandri sententia.	dasyppus an idẽ cum lepore.	361.c	454.f	342.d	dasyppus & lepus vterque hirtipes dicitur.	170.d	454.f	deosculatio Hebræis, quid.	ibid.	75.c	454.f	deopulanti senes qui appellati.	debiliora à validioribus absumuntur.	316.f	454.f	depopulatio.	193.a	461.c	454.f	derecto & Atargate	decempea. 379.b. decempedator.	182.e	454.f	desidere.	ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																
454.f	18.f	454.f	ti.	darj palla quæ, qualis ve.	342.d	454.f	dentium diuifio ex Aristandri sententia.	dasyppus an idẽ cum lepore.	361.c	454.f	342.d	dasyppus & lepus vterque hirtipes dicitur.	170.d	454.f	deosculatio Hebræis, quid.	ibid.	75.c	454.f	deopulanti senes qui appellati.	debiliora à validioribus absumuntur.	316.f	454.f	depopulatio.	193.a	461.c	454.f	derecto & Atargate	decempea. 379.b. decempedator.	182.e	454.f	desidere.	ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																				
darj palla quæ, qualis ve.	342.d	454.f	dentium diuifio ex Aristandri sententia.	dasyppus an idẽ cum lepore.	361.c	454.f	342.d	dasyppus & lepus vterque hirtipes dicitur.	170.d	454.f	deosculatio Hebræis, quid.	ibid.	75.c	454.f	deopulanti senes qui appellati.	debiliora à validioribus absumuntur.	316.f	454.f	depopulatio.	193.a	461.c	454.f	derecto & Atargate	decempea. 379.b. decempedator.	182.e	454.f	desidere.	ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																								
dasyppus an idẽ cum lepore.	361.c	454.f	342.d	dasyppus & lepus vterque hirtipes dicitur.	170.d	454.f	deosculatio Hebræis, quid.	ibid.	75.c	454.f	deopulanti senes qui appellati.	debiliora à validioribus absumuntur.	316.f	454.f	depopulatio.	193.a	461.c	454.f	derecto & Atargate	decempea. 379.b. decempedator.	182.e	454.f	desidere.	ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																												
dasyppus & lepus vterque hirtipes dicitur.	170.d	454.f	deosculatio Hebræis, quid.	ibid.	75.c	454.f	deopulanti senes qui appellati.	debiliora à validioribus absumuntur.	316.f	454.f	depopulatio.	193.a	461.c	454.f	derecto & Atargate	decempea. 379.b. decempedator.	182.e	454.f	desidere.	ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																
ibid.	75.c	454.f	deopulanti senes qui appellati.	debiliora à validioribus absumuntur.	316.f	454.f	depopulatio.	193.a	461.c	454.f	derecto & Atargate	decempea. 379.b. decempedator.	182.e	454.f	desidere.	ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																				
debiliora à validioribus absumuntur.	316.f	454.f	depopulatio.	193.a	461.c	454.f	derecto & Atargate	decempea. 379.b. decempedator.	182.e	454.f	desidere.	ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																								
193.a	461.c	454.f	derecto & Atargate	decempea. 379.b. decempedator.	182.e	454.f	desidere.	ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																												
decempea. 379.b. decempedator.	182.e	454.f	desidere.	ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																
ibid.	486.f	454.f	designatio & scopus.	deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																				
deceptio.	53.a	454.f	desolatio.	487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																								
487.a	244.f	454.f	desolatio.	decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																												
decemuit quibus notis indicabatur.	401.a.b	454.f	despicatus.	389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																
389.b	77.c	454.f	detrimetum per anferem.	decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																				
decus cur aurea corona donatus.	210.d	454.f	detrimetum per dentium symbolũ.	439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																								
439.a	172.f	454.f	342.d	declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																												
declinator infania.	17.c	454.f	deucalionis enatio qualis.	17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																
17.c	469.c	454.f	176.e	decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																				
decussatio.	401.a.b	454.f	deus Opt. Max.	102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																								
102.f	77.c	454.f	469.c	deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																												
deditio.	378.f	454.f	deus à quibus circundetur.	451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																
451.a	210.d	454.f	401.a.b	dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																				
dedititij qui.	422.d	454.f	deus in humano corpore.	422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																								
422.d	422.e	454.f	77.c	defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																												
defensio.	625.b	454.f	deus per accipitrem indicatus.	451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																
451.c	14.e	454.f	210.d	defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																				
defensores milites qui.	61.b	454.f	cicioniam. 172.f. per circulum 411. b	154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																								
154.e	274.d	454.f	per crocodili symbolum. 291.c. per o	dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																												
dei triplex potestas.	45.c	454.f	culi symbolum. 333.a. per septenarium	636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																
636.c	483.c	454.f	numerus. 388.e per spithame appella	delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																				
delectatio.	274.f	454.f	tionem.	147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																								
147.b.571.a	274.f	454.f	377.c	deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																												
deliciorum torrens Psalmographi quis.	406.d	454.f	deus non delectatur nisi in albis vestibus.	406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																
406.d	378.f	454.f	425.a	deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																				
deliciofus.	422.e	454.f	deus pater.	378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																								
378.f	625.b	454.f	328.e	delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																												
delicta humana.	89.b	454.f	dei aduentus.	422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																
422.e	61.b	454.f	558.d. cognitio cur paucif	delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																				
delicti poena.	274.d	454.f	simis innotuit. 293.a.b. dextera, quid.	625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																								
625.b	45.c	454.f	359.b. sapientia. 526.f. vis.	deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																												
deliberatiuum genus orationis.	483.c	454.f	363.b.	14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																
14.e	274.f	454.f	de Deo cognitionem ex operibus perpẽ	delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																				
delvritij piculum.	274.f	454.f	dimus.	89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																								
89.b	274.f	454.f	117.a	delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																												
delio naratore indigere.	274.f	454.f	à Deo & sacris alienus.	61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																
61.b	274.f	454.f	88.c	delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																				
delphinus.	274.f	454.f	de Deo, disputare non est omnium. 350.d	274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																								
274.d	274.f	454.f	disputandum sobriè.	delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																												
delphinus amoris simulachrum.	274.f	454.f	360.e	45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																
45.c	274.f	454.f	deorum capita. 611. a coronæ ex variis	choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																				
choræ circumuolutus, quid.	274.f	454.f	herbis ac plantis. 436.f. cultum insti	483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																								
483.c	274.f	454.f	tuit Mercurius. 340.d. rotæ cur octo	274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	radiis compactæ. 414.f. simulachra cur	274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	ex cupresso fieri solita.	274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	553.a	274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	dextera manus in sacris, quid.	274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	362.d	274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	dextere manus symbola.	274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	359.b	274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	dextere & finistre mundi partes, quæ.	274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	26.d	274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	diabolus.	274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	95.c	274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	diadema. 434.d.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	diadumeno ambulanti in agro pileum ab	274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	stulit aquila.	274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	189.b	274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	diagoræ Rhodij statua.	274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	416.f	274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	dialectica.	274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	364.f. 400.f. 402.e	274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	dialectica Lunæ equiparata à Clitoma	274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	cho.	274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	474.c	274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	dialectica per araneam.	274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	272.f	274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	dialectica qui indicata.	274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	266.f	274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	dialectica quæ nihil ad res facit inanis est.	274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	597.b	274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	dialecticę sectatores quibusnam similes	274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	dixit Ariston.	274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	284.f	274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	dialecticam polypj similem cur dixerit	274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	Carneades.	274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	277.c	274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	diana.	274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	33.a. 473.b	274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	diana Lucina per mulum.	274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	305.a	274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	diana regina cœlestium proportionem &	274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	intelligentiarum.	274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	627.d	274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	diana triangulata.	274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	516.f	274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	diana τριανγυλῶς & τριανγυλῶς.	274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	33.a	274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	diana vel Hecate triceps.	274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	51.a	274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	dianæ ædes sacra quæ.	274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	529.b	274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	dianæ ædem quomodo construendam	274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	putarint veteres.	274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	532.d	274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	dianę ædem sacrauit in Auentino Seruius	274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	Tullus.	274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	68.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	dianæ Corythaliæ quod sacrum fecerint	274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	Lacedæmonij.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrum alatum.	274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	11.c	274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	dianæ simulachrũ apud Lacedæmonios.	274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	516.e. mammosum.	274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	236.e	274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	dianæ Soluizoniæ templum.	274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	429.a	274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	dianæ Triclaris sacrum.	274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	590.f	274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	dianæ vel Hecates simulachrum.	274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	325.a	274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	quis primus triceps excogitauerit. ibi.	274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	dianæ votum factum ab Atheniensibus.	274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	& quod.	274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	96.d	274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	dianam gaudere telis & capreis ac fuga	274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	cibus ceruis, quid.	274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	70.d	274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	diulus.	274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	380.d	274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	dicacitas.	274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	258.d	274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	dicacitatis castigatio.	274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	270.f	274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	dictatori cur netas equitare.	274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	44.f	274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	dictyma, Pallas vocatur Nicandro.	274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	541.c	274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	dido.	274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	634.e	274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	didrachma.	274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	187.a	274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	dies atri festique.	274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	131.c	274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	dies per paonism symbolum.	274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	239.a	274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	diespiter.	274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	498.d	274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	difficultas.	274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	45.b	274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	difficilis atque morosus.	274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	312.e	274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	digitus.	274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	370.f. 376.e. 382.f	274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	digitus anularis. 374. d. cur odoribus illi	274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	nebatur ab Ægyptiis.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	digitus auricularis.	274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	374.f.a	274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	digitus Dei.	274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	370.f	274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	digitus medius.	274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	373.c	274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	digitus mēsurarũ omnium minima.	274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	375.c	274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	digitus vno caput scalpere.	274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	371.b	274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	digiti & numeri.	274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	382.f	274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	digitorum diuifio.	274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	ibid.	274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	digitas sacrosancta.	274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	71.c	274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	dij.	274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	447.c.d	274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	dij laneos habent pedes, prouerb.	274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	517.b	274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	dij lares.	274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	49.a	274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	dij manes.	274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	322.f.a	274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	dij marini cur cæteris sæcundiores à pœ	274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	tis ponantur.	274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	313.b	274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	dij omnes.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	dij Penates.	274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	448.e	274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	dij præfides homini nascenti quatuor.	274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	196.b	274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	dij secundum Lacedæmonios quomodo	274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	inuocandi.	274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	357.a.b	274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	dij Tutelares.	274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	449.a	274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
274.f	274.f	454.f	diis templa rotunda cur dedicarint vete	274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
274.f	274.f	454.f	res.	274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
274.f	274.f	454.f	528.e	274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
274.f	274.f	454.f	dilu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												

Index Hieroglyphicorum.

Kkk

Index Hieroglyphicorum.

elephantum cur Lucam bouem vocarunt. 18.e	equi charactere inusta frons Athenien- sium capitiuorum apud Siraculas. 40.e	exoffare catulos suos leo cur pingatur. 6.d
eleus ager eorum generositati conse- cratus. 122.e	equi & equitatus Domini, quid Abacho vocat. 39.a	expectationem frustratus. 232.d
		fatuus & infusus. 617.c
		fatuus per cepphum. 233.c
		faunus. 621.a.b
		faunus anguis. 146.d
		faunus

Index Hieroglyphicorum.

Faunus & Picus quo pacto in rete implicati à Numa Pompilio.	467.b	fidem in manib. cur colebāt Arabes.	362.e	fœminarum consecratio.	239.c
faux. 372.d. eius contrarium.	528.d	fidelitatis rara quædā exēpla in cane.	50.d	fœminarum interitus.	327.b
faucis signum oculis.	333.c	fideliū simplicitas per asellum exprimitur.	116.f. & seq.	fœminis Romanis capitale erat vinum gustare.	219.b.c
faustina vifa sibi in somnis serpentes parere, quid indicat.	161.a	filii per vulpanferem indicatus.	201.c	fœni manipulos pro vexillis habuit Romanus.	428.e
faustina cur aquila virorum more in consecratione data.	239.c	filij alieni pro suis educati.	256.d	fœnum habet in cornu.	35.a
D. Faustinae Pix simulachrum.	460.e.f	filij confpirantes in matrem.	144.d	folia quid in Diuinis literis significent.	571.b
faum & mel in sacris, quid.	264.e	filij patrē iustæ vindictæ historia.	169.c	fontes.	405.a
febris lethalis à Sole.	79.b	filix cur Pteris vocetur à Græcis.	611.c	fontes & aquæductus, cur leoninis figuris ornati.	7.c. & seq.
febris medela.	63.a	filix serpentes fugat.	ibid.	forma.	410.e
febris quid, & vnde dicta.	6.d	filix Scythiocamedii pennis assimilata.	ibid.	formica.	73.c. & seq.
febris sæpe capras molestat.	94.f	filicis & arundinis inter se inimicitia.	ibid.	formica Soli cur immoletur in Isthmo.	ibid.
febre torquentur leones.	6.d	finis in diuinis literis quid.	354.f	formicæ & vesperilionis discordia.	251.c
fel à Marte regitur.	101.b	finis.	419.b	formicæ Neroni mortis appropinquantis prælagium atulere.	75.a
felis.	637.c	finis per pedem indicatus.	367.b. per vmbilicum.	les fuerunt.	ibid.
felicitas.	99.b. 157.a. 482.d. 566.f.	firmus.	353.a	formicæ quomodo fugentur.	616.e
felicitas animorum futura.	222.f	firmitas amoris.	516.f. 531.c	formicarum esu, morbi opem sibi comparat vrsa.	76.e
felicitas vnde oritur.	595.b	firmus Ægypti tyrannus adipe crocodili cur se perunxit.	293.b	formicæ candicantes habet Paphnus insula.	75.a
felices seniores milites.	136.e	fissa vngula.	83.c	in formicæ qui post obitū abeant.	74.e.f
felis an idem animal cum æluro.	512.d	figula.	503.c	formicaria bona.	75.a
feles cur Lunæ comparati.	430.d	flagellum.	360.f. 513.c	formidator inanium.	106.d
fera peculiariter dictus Leo.	6.d	flamen assiduus Ioui institutus à Numa Pompilio.	460.d	formido.	67.a
feracitas.	177.a. 568. d. hieroglyphicum eiusdem.	flamines vnde dicti.	422.d	formido sublata.	68.d
feracitatis præcognitio.	255.b	flaminio Consuli ostentum quondam acciderit Aretji.	45.a.b	formidolosus & imbellis.	349.c
Ferdinandi II. Neapolitani regis numus.	338.f	flaminicis sacerdotibus quales fiebat calcei.	601.a	formidolosiora sunt animalia, quæ frigidiora.	67.c
feritas.	545.c	flamma prosperi euentus signum.	491.a	fortis.	124.f
fermentum.	598.d	flammeum.	424.f	fortis significatio.	37.a
ferocia belli fracta.	446.d	flammeo cooperta noua nupta ducebatur ad maritum.	414.e	fortitudo.	439.b. 344.f
ferocia emollita.	112.d	flammis vermis quis Apuleio.	163.b	fortitudo per Tigridem amnem.	213.b
ferocitas.	101.b. euitanda.	flexere genua, quid.	16.d	fortitudinis simulachrum.	2.d.e
tatem vrsa.	71.b	flos futuri boni prænuntius.	549.b	fortuna.	485.c. 413.a. huius simulachrum.
ferocitas per ceruicem.	329.c	flos iuuentutis hieroglyphicum.	ibid.	ibid. b.c	
ferocitate posita assumpta mansuetudo.	13.c	flos regius.	586.e	fortuna secunda.	637.b
ferox à mansuetudo superatus.	256.e	florentia semper leones aluit.	15.b	fortuna amatoria.	596.f
ferre in oculis.	336.e	florentia sitis amœnus.	586.d	fortuna Redux.	486.d
ferula cur Baccho dicata.	587.c	florētini scriptoris de re rustica laus.	94.f	fortuna aduersæ domitor.	110.d
fescenina locutio.	428.d	florus Marcellus.	47.a	fortuna idolum Ægira.	596.f
festinantia.	306.f	florum significatio.	256.d	fortuna simulachrum.	40.e
festi opino de mundi partibus.	26.d	florus aus.	407.a	fortuna speciosa inconstantia.	71.c
festi Papeij loco emaculatus.	316.d. 369.a	fluat.	407.a	fortuna ex exili in altum euectus.	251.a.b
fiber, & eius etymon.	131.b	fluat exundantes in sacris quid significent.	406.f. 407.a	fortunarum contemptus.	382.f
fibri cur in venatione sibi testes auellant.	ibid. c	flumen & flumina.	405.c	fossa.	407.c
fibri partes posteriores cur piscium loco à multis habitæ.	ibid.	flumina cum sole cur dicantur genus humanum enutrire.	471.b.c	frænata ferocitas.	38.f
fibulare.	430.e	fluminibus celsariæ offerebāt Græci.	558.d	frænum.	513.c
ficulus pro imbecillo & contemnendo.	570.d	fluvialis equus cur diffidij symbolum.	312.e	frænum Corinthi inuentum à Pallade.	39.
fiscus alimonie symbolum.	571.c	fluuij.	27.b. 556.f	a. Laphitarum inuentum.	37.c
ficus Carthagini & Romani Imperij ruinæ causa.	ibid. b	fluuij cornigeri cur appellati.	27.b	frænum per anchoram indicatum.	484.f
ficus dulcedinis hieroglyphicum.	589.a	fluuiorum fontiumque simulachra cum vris figurantur.	489.a	fragilitas humana.	433.a
ficus & oliua quam late sint ab alieno solo plantandæ.	379.b	fœcunditas.	100.d. 128.e. 240.f. 604.f	fragilitas indicium arundo.	603.c
ficus quandoque ominosa.	569.b	fœcunditas vera.	597.c	framea.	449.a
fici materia fabricis minimè idonea.	570.	fœdus.	362.d	franciscus Bandinus.	92.f
e. sub ficu requiescere, quid.	569.b	fœderum firmitas.	ibid.	francisci Roborcelli laus.	370.d
fides.	49.c. 433.b. 628.e	fœmina boum grauiorem mare vocē habet.	27.a	fridericus II. elephantos in Italiam ex Idomæa tranfluxit.	20.e
fides cana cur Maroni.	362.e	fœminæ & pauponis naturæ cōsensus.	239.b	frigidi facultas & vis.	465.g
fides lubrica.	427.b	fœmina vocabulū in sacrificiis, quid.	349.	fringilla.	257.f
fides per manum dexteram.	362.e	e.d. quid eam deceat.	24.f	frōtem glabram imaginari per somnium.	326.f
fides vel hosti seruanda.	362.f	fœminæ loquaciores turtures vocatæ Theocrito.	224.e	ibid.	ibid.
fidei creditum.	427.b	fœminæ maribus morigeræ quo elogio honestabantur.	210.f. 211.a	monij.	30.f
fidem honos sustinet.	628.e.f			fructus ex laboribus.	99.c
fidius Deus.	628.e			fructus per ouem exprimitur.	564.d
				frugalitas.	564.d

Index Hieroglyphicorum.

Frugalitatis varia exempla. 398.e.f
frugem letam praeuunciantia. 29.a
frugum opulencia. 29.a. 591.b
fuca piscis. 305.c
fucus à fure differt. 267.a
fuga. 53.b
fuga popularis. 264.d
fuga per dorsii symbolum. 330.e
fugacitas. 66.f
fugientia sequi sine spe. 297.c
fulgentij locus. 511.a
fulgura in sacris literis, quid. 468.d.e
fullonis officium quod. 366.e
fulmen. 466.d
fulmen Iouis supremi gestamen. 466.e
fulmen lauri folia non icit. 539.c
fulminis natura. 466.e
fulmine nil celerius. 467.c
fulminum eliciendorum rationem innu-
nit Numa Pompilius. 467.b
fulminum significationes & naturam de-
scripsit Pierius. 468.d
fumus. 498.e
fundamentum. 366.d
T. Fundilis Gemilius cur inter cetera
oleum legauerit. 563.a
fungi hieroglyphicum. 609.a
fungum vna nocte nasci, prouerbi. ibid.
funes primum ex corio. 514.d
funibus metebatur terræ Ægyptij. 380.f
funiculi mensura. ibid. & seq.
funus. 183.a.b. 554.e
furacitas. 358.f
fur & fallax. 625.c. 616.d
fures & fuci qui. 267.a
furtis agitari quæ dicant Astronomi. 33.c
furor familiaris leoni. 6.d
furor implacabilis. 143.a. indomitus. 6.b
furor per crocodilum. 293.c
furor poeticus. 548.d
fusus. 514.f
futuri seculi beatitudo. 262.e.f
futurum opus, vel quid agendum. 339.a
fy. 84.f

G

Abriel. 464.f. & seq.
Gabrielis vox & vis in Deo, quid. 359.b
Gaon annis. 213.a.b. 348.f
galba quid instituerit Nerone mortuo. 454.e
galbæ quale occupadi imperij præsagium ostensum sit. 328.e
galea. 455.c
galeni & Aristotelis diuersa sententia de testibus. 348.f
gallienus ambitiosus & impurus. 70.d
gallieni Imp. carmen. 219.a
gallina. 240.e.f
gallina auri venenum. 240.e. cur Æscula-
pio dicata. 240.f. & sequi. quid Theolo-
gis. ibid.
gallinæ per quietem visæ, quid. ibid.e
gallinæ quomodo à se te raturæ. 241.a
gallinago. 244.c
galloni gulæ notata. 172.d
gallus vigilantie signum. 625.c
gallus gallinaceus. 241.b. Apollini dicatus. 241.c. Lunæ dicatus. ibid. d. cur in patri-
ciæ culæ infuebatur. 144.d. cur Ma-
ximè animal solare. 76. cur Mercurio

dicatus. 242.d
gall^o infidēs Tiberij humero, qd. 241.a.b
gallum nutrire quid Pythagoræ. ibi. c. im-
molabāt Lacedæmonij parta victoria. 243.a. quando sacrificabant Spartiatæ. 34.e. cur perhorrescat leo. 7.a. pro vi-
nearum incolumitate mactabant Me-
thoneses. 242.b
gallum se debere Æsculapio cur dixerit
Socrates. 241.c
gallo insignitus clypeus Idomenæ. 242.
d. in Gallo mira vis. 243.b.c
gallinaceus pullus exclusus in manu Li-
uiæ, quid. 241.b
gallinacæ pugnacissimi in Rhodo insula. 242.f
galli alio incitantur ad pugnam. ibid. e. in
Perfidæ primum orti. 242.f. & seq.
gallorum exemplo pugnautes confirma-
uit Themistocles. ibid.
gallorum spectaculum quot annis Perga-
ni solitum edi. 242.a.b. Athenis etiam
à Themistocle institutum. ibid.
galli populi quas artes studiosus exer-
cuerit olim. 339.c
galli te cantando excitarunt, dictum Ne-
roni. 241.b
galli sacerdotes Deum Matri ministra-
bant. 350.e
galliarum tumultus contra Neronem. 241.b
gallicum genus leporum. 129.b
gallorū mores in osculo adhibedo. 219.a
gancæ. 86.e. 314.f. & seq.
ganges fluuius. 213.a
ganymedes. 542.e
garamantes struthiorum oua cur perqui-
rant. 165.b
garamantarum pilei vnde. 422.f
garrulitas. 205.c. 226.d. 232.e
garrulitas vana. 270.f. & seq.
gedeonis petitio à Deo quæ. 403.b.c
gelanor à Danao expulsus. 108.d.e
gelon Carthaginienis debellauit apud
Himeram. 491.b
gelonem quomodo seruauit lupus. 109.a
gelonus. 148.e
gemar Arabibus quid. 643.c
gemmæ. 439.b. 440. per totum.
gemmæ alexandriæ vis. 241.f
gemmæ in ornatu Veneris. 290.e
gemmarum cura morosa ridetur. 441.e
generatio. 77.b
genesis. 155.c
genetrix mactabantur canes. 55.a
genetrix per E, media syllaba, & Venus
Genitrix. 359.a
genitale. 570.f
genitura humana vnde. 347.c
genium ex myrto significari. 541.b
genij nobis appositū. 499.b
genios præ se ferunt Lares. ibid.
gescerius quo tempore Romæ cepit. 179.c
gentes per pisces indicata. 316.e
gentium doctrina. 402.f
gentium multarum societas. 579.b
genus flectere, quid. 16.d. & 368.f
genus humanum. 286.d
geometria. 411.a
geometricus cubitus. 378.e
georgius Anselmus. 25.c
georgij Vallæ docetè audiuit rieri. 488.e

gephyreorū simulachrū in exercitu. 156.d
geranius mons vnde dictus. 176.e
gerendarum rerum summa quibus rebus
consistat. 321.c
gerenius cur vocatus Nestor. 38.e
germani bouem integrū bononia in Ca-
roli V. coronatione torruerunt. 249.c
germanorum institutum olim in ducendis
vxoribus. 31.e.a
germinatio. 231.b
geruli qui dicantur. 594.e
geryon cur multis manibus & pedibus
dicatur præditus. 324.e
geryonis boues abacti quid. 27.c. 324.d
geriones Hercules oppressit. ibid.
gibberosus homo quis. 330.d
gibberosus astuti. 276.f
gigantes quandiu persecutus est bello O-
firis. 327.a
gigantes quos vocauerit Cōmodus Imp.
260.f
gigantum anguinei pedes, quid. 367.b
gillæ herbæ virtus. 76.d
gladius. 452.f
gladij ancipites in sanctorum manibus.
453.c
gladium cur portet iudex. ibid.
glans significatum. 545.c
glanis piscis. 308.d
glaucem citharistriam adamauit & anser
& aries. 244.f
glaucoma. 517.c
glaucoptis cur vocata Pallas. 166.d
glaucoptis Minerua. 202.e
gloriæ calcar. 230.d
gloriæ sublimitas. 529.c
gloriosus. 239.b. 432.f
gordino tertio quadrigæ elephantorum
decretæ. 20.d
gordij curus iugo aquila infidēs. 189.a.b
gorgiæ tragædiæ cur reprehensæ. 65.e
gorgoneum caput ad sculptum scuto Mi-
neræ. 202.e
graculæ lauri folio annuum fastidii pur-
gant. 221.e
gradus in mensuris quid. 378.f
græci. 471.c
græculus Romæ ferocē taurum quomo-
do ducebat. 25.b.c
gramphum quid vocet vulgus. 79.a. gra-
tia. 441.a. gratia relata. 191.c.d. gratiæ
symbolum. 583.c. gratiam qui vocent
Theologi. 333.c.d
gratiarum pullus quis. 71.a
gratus animus. 49.c. 171.a
grauis anima, quo symbolo solet exprimi.
10.d
gregorij Patriarchæ Constantinopolitani
heresis. 272.d
grillus conciliando somno eligitur. 286.a
grus auis. 175.c. & seq.
grus biceps feracitatis indicium. 177.a
grues cur in sublime volantes lapidem af-
sumunt. 176.e.f
gryphs. 233.c.d.e
gryphus Syriæ rex. ibid.e
guesfatus Ægyptiorum rex cibum men-
dicare coactus. 598.f
guido Alcanius Sfortia Card. 15.a. de gu-
la Mitanus. 289.a
gustatus. 341.b.c
gustus

Index Hieroglyphicorum.

Gustus perfectus in qua parte cōsistat. ib.
gyges centimanus, 359. c. cur hyemem
denoter. ibid.
gygis anulus qualem habuerit lapidem.
156. f
gylippus depeculator. 203. b
gymnasium. 562. c. f
gymnica certamina funeralibus celebrari
folita. ibid.

H

Pro Sap. antiquos nonnunquam
ponebatur. 372. d
Habenas tenere. 513. c. d
Hadrianus Imper. æqualitatis studiosissi-
mus. 224. f. pacis studiosus. 560. e. f. pa-
uonem Mycenis in æde Iunonis dedi-
cauit. 238. f
Hadriani Sexti P. M. ingenium. 103. c
hæreditas, hæredipeta. 183. a
hæreditaria portio forsque. 380. f
hætere aquam. 365. c
hæres iniustus. 61. c
hæreticus. 250. f. hæretici ranæ hiero-
glyphico notantur. 292. b
haleuticon opus à Nigidio elucubratum.
304. f
hallus cur dictus pollex. 372. c
hammus. 102. e. f
hamus. 487. a
hanno Ammonita Davidicis nunciis bar-
bam abstulit. 529. a
hanno Carthaginensis cur exul. 4. c
hannonis elephantis mirum ingeniū. 20. f
hara, & ex hara productus. 85. a. b
harpagium, locus in chalcide. 542. c
harpocates. 373. b
harpocrates, silentij signum. 291. c. figil-
lum cur in anulis gestabatur. 373. b
hassida auis. 173. a. c
hasta. 446. f. gestamen inter maximos
honoris habitum. 447. b
hasta appellatur sceptrum regiū Aga-
memnonis Bæotij. 448. d
hasta donantur viri fortes. 447. c
hasta pura. 447. b
hasta pro diis coluerunt veteres. 447. c
hazir Arabes suam appellant. 173. c
hebdomada in albis quæ & cur. 425. b
hebetior in Venerem ex usu palumbum.
220. c
hebræi quam in re reprehensi ab Ap-
pione & Iuliano. 91. a. b
hebræorum gens salacissima. 263. b. c
hecate triiceps. 51. a. 629. a
hecates & Apollinis certamē. 134. f. & seq.
hecates fabula. 146. d
hecates simulachrum. 541. c
hecatombe. 191. b
hector comam per terga suam gestabat.
326. f
hectoris cadaver oleo rosaceo obunxit
Venus. 584. f
hedera cur Baccho sacra. 548. d. celebris
apud Ægyptios. 546. d. Dionysio sacra.
ibidem. Libero Patri cur dicata. 546. e.
non nisi senescentibus adhærescit. 547.
c. suffumigata occiduntur vespertilio-
nes. 282. e
helias quomodo Baalis sacerdotes riserit.
292. d
helei serpentis ope victoriam aduersus

Arcadas consecuti. 159. a. b
heledo polyi species vnde dicatur. 277. c
helenam maectandā liberauit aquila. 191. c
heliogabalus perdicum plumulis infratris
vius. 245. c
heliogabali luxus. 86. f. bipedum & qua-
drupedum spurcissimus. 95. b
heliopoliti primū phenix ortus. 198. f. & fe.
heliotropum. 617. a
hellico Heluetius. 571. b
helluo per crocodilum. 294. d
helluones taxati. 600. e
helluidio Pertinaci quodam spectrum ob-
latum ante mortem. 454. c
henricus Imper. quando declaratus. 180. d
hepar à loue regitur. 340. d
heptoporta. 506. f
heptabolus lacus. 489. b
heracles iocose à Ptolemæo illus. 120. f
heraifeus. 373. b
herbam dare. 372. d
herbæ aculeis armatæ quid in sacris liti-
ris indicent. 583. b
herbis plantisque variis diij varij coronati.
436. f
hercules. 523. a
hercules Ægyptius primus Leonis gesta-
uit insignia. 11. a
hercules benignè interpretatus est oracu-
lum Dodonæum. 491. a
hercules cancrum deuincens quid. 284. f
hercules ceruum enecans quid. 68. a. 68. d
hercules cur dictus aurea mala secum as-
portasse. 99. a
hercules Gonzagæ Cardinalis Mantua-
nus. 396. d
hercules Libycus Syrtis anguipedes effu-
giens quid. 145. c
hercules oleastro fratrem victorem pro-
positis certaminibus coronauit. 563. a.
ex oleastro lucum seuit. ibid.
hercules omnium virtutum idea. 147. c
hercules populum ad Græcos transtulit.
554. f
hercules puer in cunabulis angues proflig-
guit ac elisit. 147. c
hercules Pylo bellum intulit. 38. e
hercules Thestij filiabus virginitatē im-
minuit. 96. d. primus Iunoni capras
immolare instituit. ibid.
herculis ad inferos descensus. 554. f
herculis claua. 544. f
herculis columnarum symbolica inter-
pretatio. 402. f
herculus furor in liberis. 5. a. b
herculus nodus. 155. c
herculus progenitores vnde oriundi. 546. f
herculus sacrum. 571. c
herculus signum summæ nobilitatis ex gre-
Romæ etiamnum extat. 573. b. 576. f
herculus simulachrum in Capitolio inter-
pretatur. ibid.
herculus virtutes tres. ibid.
hercui quare sacrificabatur coturnix à
Phœnicibus. 248. d
herculei qua forma Galli faciebant. 339. c
herculeus taurus. 25. a
herculiani iuniores, seniores. 197. a
herculianus Leo quid. 11. a
herculianus morbus aquilino lapide ex-
ploratur. 195. c

hermaphroditii aa apud solos Lunenses.
185. a. b
hermæa forma cur quadrata. 416. d
hermæa signa qualia. 364. f
hermes vnde dictus. 340. d
hermolus Byzantius Stephanum in com-
pendium redegit. 202. f. 274. f
herodes Atheniensis in Neptuni templo
dicaui delphino insidentem Palæmo-
nem. 274. d
herodis scomma in Bradeam. 474. f
herodotus putat lænam semel tantum
parere. 8. e
herodes & heroum statua quales. 530. d. e
heroibus cur draco facer. 151. b
herilæ filius cur bullæ gestamine deco-
ratus. 432. d
herus & Leandri fabula quid. 351. c
hesiodus cōtra Proclum defensus. 226. f.
227. a
hesiodus quare difficulter profecit. 539. c
hesiodi an germanum poemā de scuto
Herculis. 166. d. e. 495. a
hesiodi locus. 38. d. 138. e. f. 186. d. 207. b.
216. f. 262. d. 277. c. 376. f. 463. b. 498. f
hesiodi versus duodecim è Theogonia cur
sustulerit Seleucus, & quos. 441. c. d
hesiodo laureum sceptrum à Musis datū,
quid significet. 339. c
helperus. 478. e
helychij Hierosolymitani laus. 357. b.
437. c
hetulcorum doctrina de prodigiis à qui-
bus manarit. 355. e
hexapus. 379. a
hierarchiæ angelorum quot. 476. f. 477. a
hieremiæ locus. 111. c
hieroglyphicè loqui, quid. 568. f
hieroglyphici sensus celebritas & diuini-
tas. 222. f. 223. a. b
hieron cur laudatus à Pindaro. 40. e
hieron puer à patre expositus. 261. c
hieronymus Fracastorius. 534. d
hieronymus Mandolus. 92. c
hieronymus Vuollius. 317. c
D. Hieronymi locus. 384. f. opinio de
Pelecano. 201. b
hilaritas. 336. d. 437. b. 542. d. 363. b.
565. b. c
hilaritatis symbolum. 565. b. c
hippicum mensuræ genus quod. 380. d
hippobinos homo quis. 42. f. & 43. a. c
hippocorum nostra vidit ætas dono mis-
sum Francisco Galliarum Regi à Fri-
derico Mantuæ Duce. 71. c
hippocrates cur pileatus. 422. e. ab Æscu-
lapiō oriundus. ibid.
hippolytus Medices Card. 469. b
hippolyti Medicei liberalitas. 133. b
hippolyti Medici mors. 478. f
hippolyto cur templum excitat Diome-
des. 428. e. f
hippomanes. 43. c. d
hipponis sententia de cœli figura. 345. a.
de procreatione. 307. b. c
hippota Nestor. 38. c
hippopornos. 42. f. 43. a
hippopotamus. 295. a. huius peruersitas.
ibidem.
hippotoontis poetæ sententia. 2. c
hircus animal libidinosus. 95. a. b. formo-
K k k 3

Index Hieroglyphicorum.

farum puellarum collegio nutriebatur
Mendefio cuitate. ibid.
hirci hœdique immolandi in facris, quid.
93.b
hircini adipis vis in vite. 93.c
hirpi & hirpini. 163.c
hirquitilare, & hirquitalli. 390.e
hirundo. 307.a.b
hirundo in Pyrrhi tabernaculo nidu po-
suit. 227.a
hirundo. 224.f
hirundo literas ad pedes alligatas portās.
227.b
hirundo volitans fupra caput Alexandri,
quid. 226.d
hirundinis ars & ingenium. 225.a
hirundinis caput fe habere qui imaginat-
ur, quid denotet. 227.a
hirundines ædium construendarum nor-
mam commonftrant. 225.a
hirundines cur a recto ablegavit Pytha-
goras. 225.c
hirudinū Mufæa Aristophani quæ. 226.d
hipania. 129.b
hipania per Geryonis fymbolum. 324.d
hipanicum leporum genus. 129.b
hœdi in Diuinis literis, quid. 95.b
homerus nullius difciplinæ nefcius. 345.f
homeri defuncti anima qua fpecie euocā-
da. 230.f. 231.a.b
homeri locus. 151.a. 195.a. 221.b. 233.b.
303.a.b. 511.b. 639.d
homerum in paouem abiiffe, cur dixe-
runt platonici. 239.a
homo. 643.c. 491.a
homo bulla. 433.a
homo iugluuiofus, intemperans, in fues
condendus. 85.c.d
homo arbori fimilis. 634.d.e
homo mentis impuræ. 252.e.f
homo nihili ac nequam. 62.d
homo rare confuetudinis. 253.c
homo qui vel fuam vel alienam ferocita-
tem edomuerit. 4.e.f
homo quomodo vertitur in bellum. 42.f
homo folus an comitali morbo laboret.
248.d
hominis natura. 634.d
hominis ætas vt plurimum annorū octo-
ginta & vnus. 211.c
hominem cur fapientiffimū omnium ani-
mantū iudicauit Anaxagoras. 358.e.f
homine diuini nullum viuunt animal præ-
ter elephantem. 206.c
homines vtriusque naturæ. 185.a.b
homines in lupos tranfmutari. 108.d
homolottorum facificium quale. 28.f
honor fummus. 447.a
honos fidem fuftinet. 628.e.f
honos & virtus. 629.a.b
honorem quibus tribuerit vetuftas. 28.e
honores. 451.b.c
honoriani iuniores. 154.d
honoriani milites. 89.a
horæ. 617.b
horæ nomen. 295.c
horæ Græcis Latinifque, quid. 325.b
horæ per fluuialem equum. 295.c
horæ quæ, & vnde nomen. 342.e.f
horatū obferuandū ratio præfca. 57.d
horatij locus. 14.d. 24.c.d. 80.e. 89.b. 100.

c. 140.d. 144.f. 145.a. 151.b. 170.d.
172.e. 220.d. 226.c. 230.f. 238.f. 254.
e. 262.c. 353.a. 362.f. 418.f. 513.a.
528.e. 626.d. 628.d. 641.e
horcij Iouis ftatua. 89.c
hordei à vitio conferuandi ratio. 541.a
horomazes quot deos in ouum inclufo-
rit. 342.f
horificum. 160.f
horofcopus. 342.e.f
horti in tutela Veneris funt. 351.a
horus Ægyptiis quis. 342.e
horus apparuit Ofiridi. 36.e
horus Apollo à Philippo quodam Græcæ
redditus. 331. c. mutilus & imperfe-
ctus. ibid.
hospitalitatis iura. 159.a
hoftia humana. 90.f. quibus Diis immo-
labatur. ibid.
hoftis inferniffimus. 447.a
hoftis profligatus. 172.d
hoftis victus. 109.b
hoftium cædes mutua. 161.c
hoftium mutua detrimenta. 204.d
hoftibus quæ optanda dixit Antifthenes.
69.b
humana vita. 471.b
humanæ vitæ lubricitas. 37.f
humanæ vitæ commercia. 526.e
humanæ rotæ. 414. f. cur fex tantum ra-
diis compactæ. ibid.
humeri quid in facris literis. 330.e
humanitas. 419.a
humilitas. 210.e. 368.f
humor parens omnium rerum fecundum
Ægyptios & Thaletæ Milefium. 344.f
hyacinthinus color. 424.d
hyacinthus in florem mutatus. 641.f
hyæna. 109.b.c
hyæna an alternis annis mas & fœmina.
ibid e
hyæna & pantheræ odium. 110.f
hyantes. 85.c
hyca. 308.e
hydra. 166.& feq.
hydratgyron. 626.d
hydrum in facram ædem geflabant vene-
rabiundi Ægyptij. 591.c
hyemale folstitium. 281.a
hyemalis conuerfio quæ. ibid.
hyems. 641.e
hyemis inclemetia Romæ maxima. 552.d
hyemis fymbolum per cornicem. 207.b
hyllus Herculis filius. 2.e
hymnus. 442.e
hypenemia oua quæ. 280.f
hypocrita. 250.f
hypocrita fimulachrum. 204.f
hypoditis. 424.d
hypomochlium. 521.c
hyflopī fymbolum. 612.e.f
hyfteria fefta. 90.e

I
I Litera. 505.c
Iacob contemplationem indicat. 401.c
Iacobus Sadolertus. 209.a. 229.c
Iacobus Sanazarus, qui & Aëtius Synce-
rus, fenex fcripfit poemata. 229.a.b
Iacobi Ziegleri præftantia in mathema-
ticis. 61.c
iactura. 536.f

iactura per caluuium. 517.c
iaryfly ciuitas ob picturam Protogenis
feruata. 602.f
ialyfum quanta diligentia pinxerit Pro-
togenes. ibid.
iamblichī laus. 324.b
iamidæ. 48.d
iana olim vocata Diana. 140.f
ianus & iani templa quadrata. 528.e
ianus æris fignādī morem inuenit. 323.b.
cur aliquando quadrifrons. 325.b. cur
biceps, abſque manibus, & pedibus
363.b. cur bifrons. 323.b
ianus Clauſus & Patulcius. 522.d. Geni-
nus barbatus. 323.b. primum valuas,
feras & claus excoꝑauit. 522.d
iani etymon. 140.f. filia quatuor. 325.b.
duodecim colonias. 527.c. templa qua-
drata fpecie. 528.e
ianum Saturni filium cur ruſtici lapidi-
bus obruerint. 325.b
iani. 526.e
ianiculi numi aliquot. 323.b
ianus Vitalis Panormitanus. 420.d
ianuarius Lenæus. 253.c
iaſoni Venus cur iynge dederit. 258.d
iaſpis gratiam hominum conciliat. 441.a
iberis olus, cuiusque natura. 193.a
ibisauis. 174. d. cur Mercurio dedicata.
ibi. e. cur falutis fimulachrum. 174.f.
dus ponderat drachmas. 174.e
ibis prima litera Ægyptiis. 507.a
ibidis ouum baſilicæ profert. 175.a
ibes candidæ & nigre vbi. 174.e
ibes cur Ægyptum fignificet. ibid.
ibidum prædido Moles quomodo exerci-
tum per loca à ſerpentibus occupata
duxerit. 174.f
icarius. 424.e
icarius pater ab ebris colonis interfectus.
567.b
ichneumon quo pacto crocodilum inter-
ficiat. 294.f
ichthiophagorum genus vnde. 313.b.c
icoſædram. 640.c
ictu vno exanimatus. 289.a
ideas Platonis cur *τρεῖς ἑκατά* vocauit
Ariſtoteles. 270.f. 271.a
idomenei clypeus gallo inſignitus. 242.d
idumæa fœcus à Chriſto cur deuota. 569.c
iechionis inhonoratus. 592.f
iecinio curantur Veneræ volupcræ.
147.b.c
iecinia Romani Gereri ferunt inſtituiſ-
ſe. 600.e
iecinia à veteribus recepta. ibid.
iecinus. 304.e
iephræ deteſtabile facinus. 91.a
ieſus quomodo aſſeruerit nos in libera-
tem. 32.e
ignarus hominūque locorūque. 115.c
ignauia. 118.f. 358.f. 368.d
ignauia honorata. 433.c
ignis. 622.c. 640.a
ignis ab Aſſertore noſtro in terram miſ-
ſus. 114.e
ignis à Prometheo furatus, quid. 184.f
ignis confideratio duplex. 496.e.f
ignis cur internuncius dictus. 526.f
ignis ex collis leonis offibus. 6.d
ignis hieroglyphica. 115.c. 640.a

Index Hieroglyphicorum.

Ignis duplex.	186.d	improbitas.	110.f.288.d	iniquus amor.	575.a
Ignis per fumi symbolum.	498.c.f.& seq.	improbitas edomita.	295.b	iniuriarum ultio.	256.c
Ignis significatio in sacris quæ.	497.a	improbitas meretricia.	106.d	innocentia.	98.c.349.c.537.c
Ignis Vestalis.	491.c	improbitas per anserem.	244.f	innocentia per manum symboli.	357.c
Ignem adorabant Persæ,& Lycij.	497.c	improbi probique viri descriptio & paral- lelon.	255.c.d	innocentia per picem.	316.d
Ignem aqua per miscere.	495.b	impudentia.	55.b.62.c.116.f	innuus.	621.a
Ignem formidat leo,& cur.	6.f	impuritas.	247.b	inquietudo.	207.a
Ignem gladio dissecare.	453.c	impurus.	241.a	inquinilus.	285.b
Ignem Persæ omnibus numinibus ante- ponebant.	591.c	impurus amator.	53.c	infatigabiles.	307.a.354.d
super igne sollicitus.	6.f	impuri amoris conditio.	277.f.278.a	inficitia cur vespertiliones.	252.d
ignobili a genere ad claritatem euectus.	286.a	inæqualitas.	74.f	infidia.	486.f
Ignobilitas.	257.b	inæqualium concordia.	ibid.	insignium causæ.	436.c
Ignominia.	392.c	inanis animus.	594.d	insipientia.	200.c.251.a
ignorantia.	316.c	inanis gloria.	75.b	insolentia.	42.d
Iliados Mineræ templum.	49.a	inanitatis significatum.	604.d	insomnia vide Somnia.	2.f
Illignei folij calcati a leone vis.	7.a	in aquosum, quid in sacris literis sit.	402.c	insomniarum tribuunt leoni.	21.f
Ilithya.	424.d	inaculum.	579.b	instauratio.	198.f
Illecebræ amatoriaræ.	218.f	incartum.	218.d	instauratio per echinum.	290.c
Imaginatæ excitat appetitionem.	146.f	incepta magna irrita.	285.b	institutio.	397.b
Imagines & familiarum insignia, non sunt recentioris ætatis inueta.	149.b.196.c.f	incoluntatis.	76.e.274.d	institutio ex elementorum natura spe- ctatur.	401.c
imagines in anulis gestare solebant ve- teres, & quorum.	433.c	incoluntatis symbolum.	539.b	institutio per cæli symbolum.	402.e
Imaginibus maiorum illustrium cur Ro- mani atria sua compleuerint.	547.c	inconstantia.	284.f.323.c.486.d	institutio per hirundinem.	224.f
Imbecillitas.	133.c	incontinentia reprehensa.	24.c	insulares homines pessimi habiti.	312.e
Imbecillitas & mos.	581.c	incrementum nostrum ex quibus con- stet.	471.b.c	incontaminata munditia.	134.d.e
Imbecillitas humana.	581.c.586.f	incrementum præparatum.	556.e.f	intellectus agens.	625.c
imbecillus fortiori affurgens.	252.f	incubones.	96.d	intellectus æthereus.	224.e
imbellis.	349.c	incus.	510.f	intellectus efficacia.	695.b
imbres aliis aquis magis nutriunt.	403.b	incudes a Ioue ad Iunonis pedes appen- dæ, quid.	511.a	intelligentiæ vis.	624.d
imbres per corui symbolum.	235.a	indemnitas fuga.	106.e	interitus.	775.a
immortalitas.	642.b	index digiti.	372.f. fidē Medicus, Lich- nus, Saluatorius dictus.	interpres.	484.f
immoderatus impetus.	41.a	indicti belli signū apud Romanos quod.	ibid.	interquiescens.	66.f
impatiens alieni cæli.	297.c	indigna vel nobilis.	621.b	inuerecundus.	298.f
impatiens famis.	107.b	indorum mos in traiciendis fluuiis ele- phantis.	18.e	invidiæ amuletum.	73.c
impedimentum.	302.c.358.f.368.f	indorum oratio pro concilianda sibi prin- cipum beneuolentia.	584.e	inuidi ciuitatibus inutiles.	590.f
imperator.	149.c	indorum quædam gens longæva cur.	ibid.	inundatio.	7.c.d
impp. duo.	ibid.	indigena vel nobilis.	621.b	inuolucrum draconum in caduceo, quid.	155.c
imperatoris optimi munus.	172.d	indorum mos in traiciendis fluuiis ele- phantis.	18.e	Io. Antonius Pollio. 67.a.b. Geloum pri- mas.	588.1.e.f
imperatoris qui paribus cum Augusto honoribus honestandi.	17.a	indocilitas.	85.a.117.c.120.f.339.b	Io. Baptista Montanus Veronenſis 469.c	doctissimus medicus.
imperatorum & regum iustis dedicata a- quila.	191.a	indulgentia.	393.b	Io. Cornelius Fantini F.	431.a
imperatoria maiestas.	198.e	indumenta.	423.a	D. Io. cur per aquilam indicetur.	195.a
imperitia.	499.a	inexpugnabilis.	439.b.c	b. cur locustis tantum & agrestis melle nutritus.	602.e
imperitia & imperiti hominis simulachrum.	329.b	infamia.	373.c.d	Io Grymanus Patriarcha.	275.a
imperijs discipulator.	124.d	infernum.	407.c	Io. Iacobi Fuggeri laus à literis literatō- que iuuandi studio.	317.a.b
imperitus literarum ne de diuinis disce- rere audeat, lege cautum est.	415.b	inferorum rotæ cur quatuor radiis tantū compactæ.	414.f	Io Lascaris.	488.e
imperatorum præcipitum.	ibid.	infinitum.	508.e	Io. Petrus antea vocatus Pierius.	178.e
imperium.	39.a.454.f.463.a	infinitum.	132.f	Io. Sicus.	370.e
imperium fitum.	545.c	infinitum.	296.d	Io. Manardi Ferrariensis laus.	316.e
imperij Romani tres insignes mutationes.	180.d.e	infinitum.	107.f	Io. Iolus apud Thebanos diuinis cultus ho- noribus.	555.b
imperij ampliator.	462.f	infinitum.	41.a	Iolea Thebis celebrata.	542.c.d
imperij maiestas summa.	471.b	infinitum.	624.d	Ionatha mel gustans, quid.	263.b.c
imperij summa.	446.c	infinitum.	194.f	Ionice ædes quales, & quibus diis ædifi- cata.	528.f
imperio doctrinæ præstantes.	321.a	ingenium.	60.f	Iordanis allegoricè, quid.	157.c
imperfecti symbolum per ranam.	298.e	ingenium velox.	577.b	Iordanis Bonizij domus euerſa.	171.e
imperfectus.	406.f	ingenium acumen.	ibid.	Iordanis cōuersus retrorsū quid.	313.b.c
impetus hostilis.	295.b	ingenio acutiore, cur sint quibus prius est cælum.	577.b	Iosippus à fratrib. venundatus. 28.d.e. idē fomniorum interpres.	ibid.
impietas per hippopotamum.	170.c	ingenia recta debilitantur verecundia.	304.f	Iosippi parentes ac fratres in Aegyptiorū commercia non admissi.	616.d
impietas prælata pietas.	225.b	ingenia recta debilitantur verecundia.	608.c	Iosippi somnium de Sole, Luna, Stellis.	521
impius ingratusque.	220.d	ingluuiosus.	521		
imploratio.	134.f	ingrati erga parentes.	310.c		
imploratio auxilij.	268.f	per inimicitias illustratus.	521		
importunitas ac impudentia.	236.f	iniquitas.	521		
impostura.	236.f				

Index Hieroglyphicorum.

- Iulæ Piæ numus. 359.a
 iouiani Pontani carmen de Palmarum amore. 537.a.b
 iouiani & Iouiniani iuniores & seniores milites. 197.b
 iouij ordines militum. 88.f
 iouis Ammonis oraculi fabula. 4.d.e
 iouis cerebrum vocatus scariis. 304.f
 iouis Horcij statua qualis. 466.e
 iouis Labradei simulachrum. 454.f
 iouis prouidentia. 335.a.b
 iouis pullus dictus. Q. Fabius Eburnus. 245.b
 iouis regnum quale Platoni. 460.d
 iouis Serapidis simulachrum apud Sino-penses quale. 320.e. f. apud Megaren-fes. 335.b
 iouis simulachrum absque auribus, quid. 336.f
 iouis simulachrum cupressinum peruetu-stum. 553.a
 iouis statua in subdiali ara qualis. 335.a
 ioui stantes sacrificabant. 57.b.c
 iouem Aegyptij spiritum dicebant. 142.d
 iouem fulmina iere cur confinxerit veru-stas. 466.e
 iphicrati duci quomodo animos adiece-rit Socrates. 243.a
 iphigenia & Orestes Dianæ simulachrū ex Taurica regione detulerunt Lace-dæmona. 516.e
 iphigenia in quænam animantia mutata dicatur. 70.d.e
 ira. 114.d
 ira delinita. 545.c
 ira laceffita. 20.e
 iracundia. 60.e
 iracundia iusta & necessaria quæ. 114.e
 eiusdem effectus. ibid.
 iracundia ex tarditate ferocior. 21.b
 iracundiæ non obnoxius. 221.a
 irenæ laus. 83.c. 383.a
 iris cælestis. 641.b
 iris herba. ibid.
 iris cura æripes & procellipes. 218.d
 irrisio. 118.d.e. 172.e
 irritatio. 453.c
 irritum. 365.c
 isaac cur quadragenarius Rebëcam du-xerit. 392.d
 isaac naturæ philosophiâ indicat. 401.b.c
 isachar asinus à patre appellatus, Genesis cap. 49. 115.c
 isis. 409.c
 isis cultum animalium instituit. 59.a
 isis legum inuentrix. 397.b.c
 isis prima repertas spicas capite circum-tulit. 437.a
 isis superius hemisphærium. 51.a
 isidis nauis. 483.b
 isidis numen maximū Aegyptiis. 135.b
 isidi dicatæ tæniæ quales. 410.e
 isidorus Cynicus Neronem in quibus carpebat. 501.a
 isigoni Cirmi sententia de viperina carne. 159.b
 isocrates quam ætate scripserit Pana-thenæicam orationem. 229.a
 isocratis sepulchro cur magnus aries ad-sculptus. 102.d
 isocrati statua decreta Athenis. 531.a
 israhæliticus populus cur non ascendebat in montem Domini. 360.e
 israhæliticus quo loco lex data. 213.a.b
 israhæliticos appellauit pastores ouium Appion ignominiosè. 97.c
 isthmia cur instituta. 553.c
 isthmiaci certaminis præmium. ibid.
 itali vocati boues olim. 30.d.e
 italia. ibi.
 italia olim bruttia vocata. 202.f
 italicum leporis genus quod. 129.b
 italicum stadium quot pedum. 379.c
 iteratio frequens. 375.a
 ithyphalli. 547.b
 iubari stellæ nomen vnde. 45.b
 iubellus Taurea quomodo eluserit Clau-dium Afellium. 42.f
 iudæa. 643.c.d
 iudæa per palmæ symbolum. 536.e
 iudæi. 31.b
 iudæi asini caput adorare cōsuerūt. 118.e
 iudæi etiamnum hodie humano sangui-ne sacra faciunt. 91.b.c
 iudæi piscem, nisi pinnatum & squamo-sum non attingunt. 309.c
 iudæorum scenopægia in Bacchi celebri-tatem fiebant. 464.f
 iudex. 363.a.b
 iudices integri esse debent. 432.e
 iudicum statuæ Thebis sine manibus cur. 363.a.b
 iudiciale genus orationis. 14.e
 iudiciorum seueritas. 289.c
 iudicium absolutum vnde. 176.d
 iudicium compositum. 501.a
 iudiciis capitalibus cicuræ succum propi-nabant Athenienses. 545.c
 iugare, iouis inuentum est. 520.d
 iugerum. 379.c
 iugum. 519.a.b. 447.c
 iugum aneum Horatio, quid. 519.b
 sub iugum mittere. 447.c
 iugi species quæ. 519.b
 iulianus Imp. vigilantia præditus maxi-ma. 176.d
 iulij Cæsaris eadem præmonstrans pro-digium. 540.d
 iulij Cæsaris equus humanis propemodū erat pedibus. 39.a.b
 iulij Capitolini locus. 463
 iulij Firmici incuria. 24.c
 iulij Medicis laus, clementiæque. 468.c.f
 M. Iunius Nypsius. 375.c
 iuniores quos vocet Ser. Tul. & quos Var-ro. 630.a
 iuno quatuor elementorū symbolū. 391.a
 iuno. 90.e. 238.f. 336.d. 473.b
 552.f. 557.b. 586.e
 iuno ab Ixione adulterij sollicitata. 631.b
 iuno à Ioue vineta catenis aureis. 511.a
 cur dida Lucina. 336.d
 iuno conseruatric. 150.e. domina. ibid.
 iuno prouuba. 239.c
 iuno regnorum præses habita. 579.a
 iunonis simulachrum apud Argiuos qua-le. 11.b.c. 254.f. 255.a
 iunoni cur oues ambigunt sacrificabātur. 100.d
 iunoni quales olim hostias immolabant Aegyptij. 90.f
 iunonius. 516.f
 iunonis flos. 586.g
 iupiter. 32.f. 325.a. 416.d. 466.e. 520.d
 iupiter cum reliquis diis cur ad Æthio-pum epulas inuitatus. 343.a
 iupiter Elicius vnde. 467.b
 iupiter Larialis. 90.f
 iupiter mundi anima. 465.c
 iuramentum super ferro candenti in Li-uonia. 498.d
 iurare per altare, quid. 345.b
 iurgiosus. 540.f
 iuriconfulti cæno implicati qui. 310.d
 ius in armis. 443.c
 iustitia. 29.a. 182.d. 535.c. 634.f
 iustitia per Euphratem fluium. 213.b.c
 per oculi symbolum. 332.d. per ternar-rij symbolum. 418.e. per struthioca-melum. 250.d
 iustitia specularis ac vindex. 332.d
 iustitiæ cultus. 13.a
 iustitiæ locus Platoniciis quis. 432.e.f
 iustitiæ seueritas. 453.b
 iustitiæ symbolum. 610.d
 iustitiam quomodo depinxerint veteres. 453.b
 iustitium. 253.b
 iuuenalis locus. 10.e. 34.e. 205.c. 215.c. 314.f. 385.b. 432.f. 474.f
 iuuentus. 549.b
 iuuentus renouata. 193.c
 iuuentus semper spei plena. 193.c
 iuuentuti redditus. 139.b.c
 iynx. 257.c.d. linguam habet longam. i-bi-dem. d
 iynx à Venere cælitus allata. 258.d
 L
 Labor indefessus. 74.d. seruilis. 120.f
 Laboris alieni fructus. 205.c. 305.b
 Laboris tolerantia. 176.f
 à laboribus quies. 32.d. 39.c
 labrax piscis. 233.a
 lac gallinaceum. 597.b
 lac quid Pindaro. 262.d
 lac sanguis est colore tātū mutato. 599.b
 lactis & mellis gustu imbuebantur infan-tes à lauacro. 265.a
 lacte & melle fluens terra, quid. 262.f
 lacedæmonij cur frontem abradendā ius-serint. 326.f. equum ventis immola-bant. 46.d.e. Iudæorum consanguinei per Abrahamum haberi volunt. 196.f
 Leuctrica pugna propemodū oppressi. 243.a.b
 lacedæmonij per aquilam indicati. 196.f
 lacedæmonij se responderint Alexan-dro, cum Deus haberi cupierit. 466.f
 eorum inhospitalitas. 400.e
 lacedæmoniorum mos iam parta victoria. 243.a
 lacerta exiccata in viperā mutatur. 144.d
 lachesis. 515.a.c
 lachrymæ. 209.e. 441.b
 lachrymarum hieroglyphicum. 608.d.e
 lacones. 452.d
 lacones pileari pugnant. 421.a
 lactantius de Phœnice poemā, non histo-riam scribit. 199.a
 lactantius Prolemæus. 92.a
 lactantij Terullus. 600.f
 lactantij Tercullianique opinio improba-tur. 199.b
 C. Lælius

Index Hieroglyphicorum.

C. Lælius eodem semper vultu.	54.f	laurus cur Apollini sacra.	538.f.	custodia	leonardus Iustinianus.	188.e
lælius Taurillus.	23.a	seu tutelæ consecrata.	539.b		leontopolis vocata Alexandria.	3.a
læna vestis.	426.f	laurus triumphantium insigne.	539.c.d		leopardus alio fugatur.	616.e
læritia.	27.c. 564.e.f	laurus vaticinij symbolum.	539.a		lepos obortus in mœstia.	264.e
læritiæ interturbata.	618.f	lauri Delphicæ baccharum magnitudo.	576.d		lepus ἀπό τῆ λέωνος dicitur, quod aspicere est.	126.f
læritiæ dator Bacchus.	574.d	lauri folia fulmen non icit.	539.b		lepus cur Veneri dedicatus.	575.b.c
læritiæ indicium.	614.e	lauri folia viridia Pompeij fascibus.	221.c		lepus Græcum vocabulum.	129.a
læna manus quemnam indicet numerû.	382.f	lauri militibus illigata quid portenderint.	540.d.e		lepus impurum animal in diuinis habetur.	127.a.b
læna vis in Deo quæ.	359.b	lauri folio annum fastidium purgât gracula, merula, palûbes, perdes.	221.c		lepus marinus.	307.b
laidis tumulto lænæ simulachrum oppositum.	10.e	laurus læritiæ victoriarûq; nûcia.	540.e.f		lepus mas & progenerat, & sætum concipit.	128.e
lais quo pacto fuerit obruta à Theffaliamatonis.	283.a	lauro ad dormientium caput apposita, ventera videri fomina.	539.a		lepus oculos inter dormiendum patefactos ostentat.	126.f
lamachum socium sibi cooptauit Nicias, & cur.	324.e.f	lauro fugiunt anseres.	244.e.f		lepus palpebris clausis vigilat, adaperitis dormit.	ibid.
lamina.	407.c	launi milites, eorûdêque insigne.	215.c		lepus quasi leuipes.	129.a
lampadum ludus.	490.f	lazarus Bonamicus.	309.b		lepus tute es, & pulpamentum quæris.	127.a
lampadum cur falaci Deo sacra.	567.a.b	laureum scipionem gestare quid.	221.c		lepus Veneri præcipuè debetur.	127.c
lampidij locus.	561.b	laurum.	203.b		leporis occurus ominosus & improper.	127.b.c
lampyris.	163.b	lænx partus rarior cur quibusdam visus.	8.e.f		leporis auriti à poëtis vocati.	127.a
lanata in pelle cur noua nupta sedebat.	100.d	lænx scorti simulachrum.	10.e.f		leporis maculo feminae omnes ab Archelao vocati.	128.e.f
lancea.	446.f	lænx semel tantum parere putant Aegyptij.	8.e		leporis qui primus in Siciliam portauit.	129.b
lancea dare & accipere.	447.b	legifera Ceres.	225.a		leporum tria genera.	ibid.
lanuij clypei abrofi à muribus.	133.a.b	legio vicesima.	512.f		leporina caro melancholiam alit.	128.e
laodice.	485.a	legumina, vel fructus pro gentilitiis nominibus usurpata.	603.a		leporine carnis elus formosiores facit homines.	ibid.
lapis.	523.c	leguminibus cur abstinendû.	602.a		leporinus somnus.	126.f
lapis è cœlo lapsus, quale signum.	524.e	leliuron.	419.b		lepra qd in sacris literis significet.	612.e.f
lapis & caudex quid Comicus.	150.f	lenonum improbitas.	62.d		leptanorum institutum.	594.e
lapidè tetragonû colebât Arabes.	523.c	lento qui.	453.b.c		lerij pessimi.	312.e.f
laqueus.	516.d	leo cur cœlo adscriptus, 2.d. cur solare animal 2.f. cur superatus fingatur ab Hercule.	11.a		lesbia virgo à delphino seruata.	274.e
laqueum mellitum quid vocat Diogenes.	261.c	leo dominator animalium, 3.c. domitus ab homine, quid.	4.f		lesbus à Darianis militibus euerriculata.	486.f
laræ, siue Larundæ humanis capitibus fascificarum.	610.f	leo & aper iuncti ab Admeto.	1.c		lithargi remedium.	606.d
largitio cicerum.	603.a.b	leo gallum cur perhorrescat.	7.a.b		leucadica virgo mirificè à pauone adarmata.	259.b
larus.	232.f	leo percussim omni cur.	2.f		leucothoe cur in vespertilionem mutata.	252.e
larus cur Herculi dicatus.	232.f	leo percussorem mira obseruatione nocit.	9.a.b		leuctricarum puellarum necem indicauit canis.	50.d
larus cephus, prouerb.	233.c	leonis anteriora membra robustiora, 2.d. leonis à Samphone strangulati examen apum faucibus fauos ingessit.	264.e		leucus piscis facit Theacrito.	303.b
larum vocauit Cleonem Aristophanes.	232.f	leonis X. Pont. insignia.	519.c		leutychedes Lacedæmonius.	161.a
lares cur caninistergoribus velabantur.	49.a	leonis effigies.	1.b		leuitæ cur iussu abraderè pilos omnes corporis.	326.d
laruarum laceffitor.	110.d.e	leonis etymon.	2.f		leuitas.	272.f
laruis non terretur leo.	1.c	leonis herba.	554.f		leuitas in moribus.	54.f
lasciua molliities.	361.b	leonis herba natura.	7.c		lex, legisque appellatio Hebræis, quid.	397.b
lasciuiæ pœnitentia.	68.f	leonis magnanimitas.	1.a.b.c		lex quando data.	32
lason.	339.b	leonis membra singula mystici significatione argumentum præbent.	1.a		legis iugum impositum Iudæis.	32.d.e
latebræ.	76.f	leonis partes anteriores & posteriores, quid.	12.f		leges.	437.a. 519.e
latebris gaudere colubrum quid.	145.a	leonem ex vnguibus æstimare, vndenam ortum.	375.c		lex diuina de plantandis arboribus mysticè interpretata.	576.e
latini manumissi qui.	422.d	leonem Megara deuantantem confecit Alcathus.	340.f		leges, vetus & noua.	425.d
latro.	87.b	leonem quid vocet Martialis.	10.d		legum inaequalitas.	272.e
latrocinium.	293.c	leones animosiores qui. 1.b.c. pauidi magis qui.	ibid.a.c		libani medulla ablata à rege barbaro quomodo intelligendum.	541.b
larum vnguem cedere.	375.c	leones domiti, & Magnæ Deæ currii succedentes, quid.	13.b		liber.	139.a. 509.a
laudabilia faciendâ.	75.c	leones infones cur nonnulli putauerint.	2.f		libero Patri ædes sacræ quæ.	529.b
laudatio similis irrigationi.	402.e	leones semper febri cruciatur.	6.d		libero Patri gratissima victima asinus.	587.e
D. Laurentius qualis.	347.a	ubi locorati à culicibus infestentur.	ibid.		liberalitas per manus symbolum.	356.b
laureatæ literæ.	540.e.f	leonina societas.	4.d.e		liberorum propagatio.	490.f
laurentius Iustinianus patriarcha.	188.e	leoninum caput per somnium, quid.	2.f		liberorum procreatio, quorum inuentum.	184.f. 185.a.e
laureum Liuiz Augustæ.	540.d	leonini capitis significatio.	5.b			libe
laureus scipio quid indicet.	541.a	leonis excarescentiæ signum.				
laurei sceptri Hesiædo dati significatio.	539.c					
laurus Soli consecrata.	629.c					
laurus. 538.f. Apollinis insigne.	ibid.					
eiusdem ignea vis. ibid. vsta resonat.	ibid.					
laurus Bebyrcia. 540.f. Delphica ceteris præstantior.	ibid.					
laurus suffusionibus adhiberi solita. 540.e						

Index Hieroglyphicorum.

Liberales artes quæ.	397.a.b	locustæ & polypi inimicitia.	278.d	luna quid Pythagoræ.	472. c.	qua parte
liberalissima benignitas.	596.e	locustæ segetes depopulantur.	287.a.	sen per clara & conspicua.	ibid.f	
liberalitas.	595.b	to perniciæ sunt.	ibid.	luna τὸν cur dicta.	155.c.d	
liberatores patriæ.	421.b	locustarum certamen.	ibid.	luna comparata dialecticæ.	474.d.e	
libertas.	421.a.425.b.566.e	locustis quibusnam vesceretur Io. Baptista.	286.f	lunæ & Solis coniunctio.	ibid.d	
libertas & liberatio à molestis.	326.f	locustis alitur multi in Aethiopia.	286.f	lunæ & Solis certamen.	135.b	
libertas Christianorum vera quæ.	359.a	logium, Pontificium ornamentum quale.	440.d	lunæ ortus.	472.f	
libertas per explicatas manus.	422.d	lolum.	590.f	lunæ symbolum.	57.a	
libertas triplex.	593.b.c	lolligo fundit atramentum.	287.c	lunæ varietas admirabilis.	607.c	
libido.	94.c.162.d.e.593.b.c	longævi ex doctis qui.	211.c	lunæ vestitio.	483.b	
libido extincta.	351.c	longo post tempore prodians.	299.a	luna nouæ adorandæ mos.	57.a.b	
libidinis antidotum.	147.b.c	longo tempore aliquid effectum.	18.e	lunata pellis Martialis quæ.	474.f	
libidines.	593.b.c	loquendum rarissimè & iucundè cum re-	44.gibus.	lunulas gestandi mos Romanorum.	ibid.	
libidinosus ab ineunte ætate.	285.c	loquens.	18.e	lupa intra quot dies pariat.	107.c	
libidinosus quomodo per oculi indicium.	334.f	loquos arbor.	478.f.	lupanaria vnde dicta.	106.d	
libitinariorum munus.	49.b.c	capitata. ibid. ubi potissimum fructifi-	558.e	lupinis dentibus laceratæ carnes cur dul-	100.e	
libri.	405.a	ciunt.	558.e	ciores.	100.e	
lichanus.	372.f.373.c	luca bos.	18.e	lupus.	104.f. & seq.	
lien quænam ad se trahat.	54.e.f	lucaui scarabei.	79.a	lupus ab Atheniensibus cultus.	105.a	
lienis vitia.	53.c	lucani locus.	26.f	lupus scilla contactu conuellitur.	131.a	
lienem tenuissimum habet canis.	53.c	lucas Euangelista.	34.e	lupi & equi antipathia.	64.f	
liene laborantibus risus difficilissimus.	54.e	lucæ minoritanus.	383.a	lupi nomen in sacris. quid.	105.c	
lilium purpureum.	585.b	lucerna.	490.e.f	lupi saxum extimescunt.	106.d	
liliū cur flos Iunoni⁹, cur ite Regi⁹.	586.f	lucerna ardens dictus Ioannes Baptista.	492.d	lupum tenere auribus prouerb.	107.c	
lilium spei symbolum est.	585.c	lucernæ Aristophanis Grammatici, Clean-	492.d	lurconē quomodo taxauerit Cato.	343.c	
lilia offerebant Nymphis Gentiū sacer-	586.e	thi, Demosthenis, Epicteti.	493.b.c	luscina.	231.a.b	
limes oculi.	308.f	lucernæ significationes.	ibid.c	luscina modulationis studiosissima.	231.a	
limpidæ aquæ.	407.c	lucetius.	498.d	b. pullos suos erudit.	ibid.	
lingua.	339.b.c	luciani libellū de Mercede cōductis cō-	263.a	luscina quo tempore assidue canter. ibid.	ibid.	
lingua coercenda.	291.c.	uertit Pierius in linguā Latinā.	263.a	lusciniæ Druso & Britannico dociles fū-	re Græco Latinōque sermone.	ibid.
lingua coërcenda.	291.c.	luciani locus.	623.a.c	luxuriolæ delicia.	85.c.d	
lingua præconi tradebatur.	340.d.	luciani locus emendatus.	263.a	lyæus à soluendo dictus.	546.e	
lingua sacra.	340.d.	luci dare quid.	251.c	lyæi nomen vnde.	373.b	
lingua homine. ibid. plectri instat.	341.a.b	lucifuga.	ibid.	lycica cur Messalinæ cognomen. 106.d		
lingua ferrea, veritatis indicium Pinda-	341.a.b	lucina.	473.b	lycabanta per annum dicimus.	105.a	
ro.	341.a.b	lucina cur dicta Iuno.	336.d	lycopolitani lupum colunt.	ibid.a	
linguæ cum auribus cognatio.	623.b	lucina dicta Diana.	305.a	lycurgus sacrificium humanū Dianæ of-	ferti solum in Ephebotū flagra con-	
linguæ victimarum Mercurio adoleban-	340.f	lucetrij locus.	7.a.13.b.66.d.e.138.d.	uertit.	516.e	
tur.	340.f	140.f.147.c.186.e.205.c.d.248.d.	271.c.347.b.350.e.463.b.c.489.b.c	lycurgi de liberorum institutione cōcio.	169.c.d	
linguages.	218.d	427.a	490.f.593.c	lycus daemon.	419.b	
lingua ciuitas quæ.	202.f	lucrum.	338.d.625.c	lydiæ rex.	454.f	
linum, linique opificium.	429.b	lucrum per capitis signum.	320.f	lydorum equi, Cyri camelorū odore con-	sternati insidentes præcipitauerunt.	125.c
lintea vestis.	427.a	luctus.	336.d	lynceus classem Carthagenensium à Li-	lybeo Siciliæ promontorio prospicere	
linteæ vestes in ædes sacras inferendæ.	429.c.d	luctus & querimonia.	226.e	& recensere solitus.	113.a	
liria.	623.b	lucubratio.	493.b	lynx in genere luporum recensetur à ple-	112.f	
lirioëssa.	ibid.	lucubrationes per lusciniæ symbolum.	493.b	lyncei acutissimus obtutus.	113.a	
liratio.	440.d	lucumon Hetrulcus.	431.c	lyncei Ceruarii cognomen. 112.f		
literæ.	58.e.288.e	ludi Circenses.	463.c	lyncei connexa montium visu penetrare	feruntur.	113.a
literæ lauro reuinctæ.	540.e.f	ludi Taurij quibus Diis, & cur instituti.	27.b	lyncei oculi à lynce.	ibid.	
literæ septem.	505.b	ludi testacei Romæ.	534.e	lyncei oculi à Lynceo Idæ fratre Argo-	nauta dicti.	113.a
literarum Aegyptiacarum characteres.	507.a	ludi Iulii Augusti lauretum.	540.d	lynx in genere luporum recensetur à ple-	112.f	
literarum honos apud Aegyptios.	397.a	ludouicus Beccadellus Archiepiscopus	598.d	lyncei acutissimus obtutus.	113.a	
literarum symbolum.	603.b	ludouicus Podocatharus Card.	282.d	lyncei Ceruarii cognomen. 112.f		
litteræ Augustæ lauretum.	540.d	lumbi per Veneris symbolum.	347.c	lyncei connexa montium visu penetrare	feruntur.	113.a
litteræ curcum cum elephantis decreuit	16.f	lumen in diuinis literis, quid.	203.c	lyncei oculi à lynce.	ibid.	
Claudius.	16.f	luminis maioris violentia.	497.b.c	lyncei oculi à Lynceo Idæ fratre Argo-	nauta dicti.	113.a
liuius Podocatharus Cypri Archiepisco-	282.d	lumina & luminaria cur vocentur viri	471.a	lynx in genere luporum recensetur à ple-	112.f	
pūs.	282.d	clari.	471.a	lynx in genere luporum recensetur à ple-	112.f	
liuor.	184.d	luna. 11.c.56.f.78.f.135.b.472.e & seq.	473.c	lynx in genere luporum recensetur à ple-	112.f	
luna auroreum explicata vide in propriis		luna cur lunus virili genere aliquando.	630.d.e	lynx in genere luporum recensetur à ple-	112.f	
eorum nominibus.		lunare corpus.	630.d.e	lynx in genere luporum recensetur à ple-	112.f	
locali in quem vexilla figebantur, forma.	538.e	luna mensiue.	324.e	lynx in genere luporum recensetur à ple-	112.f	
locuples.	177.b	luna Perfarum indicium.	471.c	lynx in genere luporum recensetur à ple-	112.f	
locupletatio.	320.f	luna quæ & Isis.	410.d	lynx in genere luporum recensetur à ple-	112.f	
locupletatus discordiis ciuium.	298.d			lynx in genere luporum recensetur à ple-	112.f	
locusta marina.	278.d.286.e.f			lynx in genere luporum recensetur à ple-	112.f	

Index Hieroglyphicorum.

- Lysimachi insolentia arrogantiaque. 467. a
 huius vanitatem quomodo riserit Pa-
 siades. ibid.
 Lysippus cur hastam in manu Alexandri
 posuerit. 446. f. 466. f
 Lytra. 131. b
- M**
- Litera. 452. e
 Macarij hæresis. 272. d
 Macedo. 108. e
 Macies ex inedia. 113. c
 Macilentia echini symbolum. 290. d
 Macilentia gracilitasque diuinitati pro-
 pior quam obesitas. 489. c
 Macriana familia Alexandri effigie quasi
 sibi familiarem habuit. 321. b. c
 Macrinus Imperator quas statuas decre-
 uerit Bassiano Antonino. 460. d
 Macrobij locus. 629. a
 Magna mater. 90. e
 Magnanimitas leonis. 1. b
 Magnanimitas per pudenda. 349. b
 Magni Dij quid. 448. e
 Magnorum Deorū simulachra vnde ad-
 uecta & quō translata. ibid. e. f
 Magnus conatus cum dolo. 130. f
 Mago anulorum ingentem acerum effu-
 dit in Curia apud Carthaginenses. 434. d
 Maia. 91. e
 maiorum ferenda difficultas. 594. e
 maioribus parendum vel apud exemplo.
 261. a. b
 mala cogitatio. 130. e. f
 mala bonitatis ope superanda. 581. b
 mala Veneri dedicata. 574. d. e
 maleficientia. 455. b
 maledicus. 288. f
 maleficiorum amuletum per vespertilio-
 nem. 252. d. e
 malignitas perditissima. 247. c
 malleus. 510. f. 511. b. c
 malum ex bonis iniitiis subsecutum. 175. a
 malorum irritamentum. 511. b. c
 malæ syluestris succus vespis aduersatur.
 267. b. c
 malus Punica in lunonis honorem plan-
 tatur. 516. f
 mali arboris & fructus hieroglyphica.
 573. c. d. & seq.
 malus dæmon. 146. f. 147. a
 mammæ fœminalium de Alexandro filio.
 152. d. e
 manalis lapis. 523. c
 manardus medicus. 56. e
 manasses quinceps. 325. c
 mandragoræ soporifera vis radix eius v-
 fus nunc incognitus. 613. b. c
 mandrii in India. 286. f
 mādrio ad reñsis ad imperiū venit. 570. d. e
 mandronis naus. ibid.
 manes cur dicti. 323. a
 manethon Ægyptius fallitur. 2. f
 mania Larum mater. 610. f
 manicæ. 519. a
 manili locus. 311. b. 314. d
 manipulus. 428. d. e
 manipularis. ibid.
 mænobarbuli. 197. a
 manus & eandem vsus. 356. f. & seq.
 mantinea. 512. f
 Mantuani numis imprefferunt Maronis
 imaginem. 321. a
 manus ad digitos vsque inuoluta. 362. e
 verba ad osculū expōita, quid. 361. b. c
 coccino præligata. 427. c
 manus Dei, quid. 357. a. b
 manus dextera & læua quem numerum
 indicent. 382. f
 manus in triclinio Vespasiani visa, quid.
 358. d
 manus manum scabit, prouerb. 360. d
 manus sinistra compressis digitis. 364. e
 manum admouere. 360. d. e. am. deofcula-
 ri solent adorantes. 361. c
 manus artium ministræ. 356. f
 manus complicatæ non sunt amicis tra-
 dendæ. 364. e. inter loquendum non
 mouendæ. 371. b
 manus post tergum reiectæ, quid. 360. f
 manuum ablutio quid veteribus. 357. c
 impossitio. 362. d
 manus plures se habere qui somniauerit,
 quid. 363. b
 manus remittere. 359. b. tollere. 361. c
 manumittēdi rationes quot, & quæ. 422. d
 manufacto. 19. c. 34. f. 98. e. 562. d
 manufactudinis miræ exēplum in elephā-
 to Romæ. 20. d
 mappa. 426. e. f
 marassus. 150. d
 marathro lippientes oculos depurgant
 angues. 76. e
 marcelli laus. 40. e
 marcia & Martia. 424. e
 marciæ concubinæ plurimum tribuebat
 Commodus Imp. 491. c
 marci Aurelij statuæ forma considerata.
 371. c
 M. T. Ciceronis locus. 530. d
 marcomani. 154. d
 marcomani iuniores. 155. Seniores. ibid.
 marcus Crassus agelastos. 54. f
 marcus Crassus cur dictus non carpe-
 batur à Scinio. 35. a
 marcus Euangelista cur Leonis imagine
 figuratur. 3. c
 marcus Mantous Patavinus iureconsultus
 egregius. 500. d
 mare. 406. e. 512. e
 mare. ἀρχή 314. d. cur perniciem vo-
 catine Ægyptij. 311. b. mundi venter.
 320. e. nihil loue dignū producit. 309. c.
 nullius frugis esse dixit Homerus. 311. c
 mare perturbatū in infomnis, quid. 320. e
 mare per ventris symbolum. 354. d
 maris aqua ad purificationem adhibetur.
 310. e
 maris imperium. 275. a. b
 mare cur Saturni lachrymas vocat Py-
 thagoras. 311. b
 mares inter animalia grauius sonant fœ-
 minis præterquā in bubus. 27. a
 mares animi. 349. c
 mares animi Marti attributi. 46. d
 maris & fœminæ fœtus quibus indiciis
 cognoscatur. 25. c. f
 marium interitus. 327. b
 maritális coniunctio. 447. c
 maritális copula per cornices. 209. b
 maritima antiquitus omnia sacra. 303. a. b
 maritus coniugis adulteræ. 96. d
 marius Bandinus. 92. e
 marius Maffæus. 158. d
 mars & Mauors vnde dicti. 105. b
 mars & Ven⁹ p duos accipitres. 210. f. 21. a
 mars Ultor. 444. d
 marti cur facer canis. 55. a
 marti equus facer. 46. d
 marthes rex quem honorem habuerit
 cornici. 206. d
 martias cur suillam dicatur caudam ha-
 buisse. 85. a
 martialis locus. 10. d. 46. e. 134. d. 183. a
 216. d. e. 289. b. 303. b. 352. f. 353. b
 426. e. 429. c
 martialis & Quirinalis socij. 460. d
 martes animal. 134. e
 masculus & fœmineus fœtus quomodo
 deprehendatur in tauro. 25. c. d
 masculi vocabulum in sacrificiis. 349. c
 Massinissæ Regi munera missa cum sella
 curuli à Romanis. 462. d. e
 massurij interpretatio de Angerone simu-
 lachro. 373. a. b
 mater siue naturæ genius. 180. e
 matris nomen in diuinis literis. 185. b
 materia prima. 639. f
 materia formæque. 510. e
 mathematicus. 96. f
 matrimonium concors. 502. d
 matronarum impudicitia. 122. f
 matheus Macinus Venetus. 291. a
 maturandum. 483. c. d
 maturitas. 276. d
 mauritania. 40. d
 maurialtes milites. 154. e
 mauri feroces. 40. d
 mauri occurus Hadriano fatalis. 552. f
 maximiani Imper. milites cur Herculi
 vocati. 197. a
 maximini imperium serpentis indicio
 præmonstratum. 152. d
 maximo Imp. aquila dedit auspiciū im-
 perij. 189. c
 Meccenas præcipuus Augusto amicus.
 300. d
 medicæ arboris casus Romæ Leoni X. P.
 M. fatalis. 552. d
 medici prudētia qualis esse debeat. 61. d. e
 medici tam manus quā cor eruditæ de-
 bent esse. 356. e
 medicos esse in Ægypto cur dicti. 174. f
 medicina multifariam ab oraculis peti
 solet. 221. c. e
 medicina lucrum non sanitatem querens
 inanis ars est. 597. b
 medicina perita à Diis. 221. c
 medicinæ symbolum per ciconiam. 171. b
 medius digitus. 373. c. Idem medicus, in-
 famis, impudicus. ibi & 386. e
 medium. 352. f
 medium hominis vbi. ibid.
 meditatio. 371. a
 medulla carent ossa leonis. 6. d
 medusæ asinus primū vim equæ intulit.
 122. d
 medusa. 165. c. e
 medusæ caput quid. 38. d
 medusæ caput Domitianus cur pro pe-
 ctore gestare solitus. 452. c
 medusæ figmentum vnde. 453. c
 medu

Index Hieroglyphicorum.

- Medusæ cur serpentium caput. 165.c
 megacelis Atheniensis censura de Hesiodo. 166.d.e
 megalefius daemon. 419.b
 megarenfes currentis abundat. 307.a
 megarenfium factum ad fugandos Antipatri elephantos quale. 17.c
 megarenfium mores, & megaricæ sphinges. 10.e
 megarenfium stratagema aduersus Antipatrum. 82.d.e
 megarenfibus quid acciderit feratam effractus carceribus. 4.f
 mel, ac ab eo metaphoræ diuerfæ. 262.f
 mel adulationis symbolum. 612.d. cur in sacrificiis offerri prohibetur. 263.b.c
 quid Pindaro. 262.d
 mel Corficū aliquid amari habet. 263.a.b
 mel & fauū in facris, quid. 264.f
 mellis vfus vitam diutius producit. 263.a
 melle & lacte fluens terra, quid. 262.e
 melle & lacte imbuebantur infantes fufcepti à lauacro. 264.a
 melle fape vfi Pythagorici. 263.a
 melampus. 73.b
 melas & melon cur vocatus Nilus. 194.f
 meleta. 506.f
 melicerta. 274.d. huius corpus in Isthmo à delphino expositum. 274.d.e
 melicerta, qui & Palæmon. 553.a
 meliffæ hiftoria. 266.d
 meliffi Enboici fententia de olore. 229.b
 militæna. 618.f
 mellophori. 577.a.b
 melo vocatus aliquando Nilus. 490.d
 melon & Melius Hercules. 100.d
 melote, quid. 576.d
 memnonis ftatua. 558.d
 memoria grata accepti beneficij. 625.a
 memoria. 49.c
 memoria diuturna. 456.d
 memoria mali obliteranda. 594.d
 memoria post obitum extincta. 297.b
 memoriæ consecrata auris. 338.f
 memphi templum Serapidis. 320.e
 memphitica infcriptio de Ægypti libertate. 41.c
 menalij equi quales Pharmis. 43.c
 menalippus Dianæ tēplū violauit. 590.f
 menandri locus. 170.d
 menander Samarita hæreticus. 146.e
 menapes seniores milites. 153.b
 menapij. 52.d. 450.d
 mendacium. 288.d
 mendacium in extrema parte nigrefcit. 232.c.f
 mendacia cur imbecilla. 341.a
 menis rex cur ab Ægyptiis malè audiuit. 85.c.d
 menonij in vxorem data Semiramis. 220.f
 mens quid Tullio. 142.e. à fenfu decepta. 146.e. verborum fons. 48.d
 mentis artonitæ confternatio. 279.c.d
 mentis erigendæ fignum. 504.e
 mentis frater eft os. 48.d
 mentis vehemens agitatio. 514.e
 menfarij. 528.c
 menfis. 473.c.d
 menfis cur bos appellatus. 24.f. cur per palmam. 335.a
 menfis finguli diis fingulis, & quibus attributi. 140.f. 141.a
 menfium Græcorum diuifio. 324.e
 menfura à quibusnam principium fumere debeat. 375.c
 menfura digitorum filia. ibid.
 menfura qua fit ad falubritatem bibendū. 210.e
 menfurarum nomina. 376.d.e
 menfurarum & ponderum ratio cur incerta. 376.c.d. 380.f
 mephibofetha Ionathæ filius. 53.a
 mercator & mercatura. 625.c
 mercatorum ftationes in Ianis habebantur. 325.b
 mercurius. 79.a. 340.d. 625.b. 639.e
 mercurius, velleficax fermo. 350.f
 mercurius χυροόρρατις. 157.b. Deorum præco. 340.d. concordiæ fignum. 626.f. cordis & fermocinationis dominus. 174.e. cur vocatus Cyllenius. 364.f
 cur Latonæ committitur ad Xanthi fluij ripam. 340.d. magno fílenio colebatur ab Ægyptiis. 291.c. primus lileras Ægyptiis communicauit. 517.a
 c. primus verba in ordinem redegit. 340.d. rationis & veritatis Deus. 416.d
 fermonis præfes. 340.d
 mercurius Trifmegiftus. 627.a
 mercurij fimulachrum apud Corinthios cum arietate cur. 102.d. apud Tanagraos quale. ibid.
 mercurij fimulachro cur canis adiciebatur. 340.e
 mercurio cur arundo adfculpta. 603.c
 cur dicatus gallus. 242. lacte cur fupplicatum. 567.a
 mercurio lingvæ viâimarum à quibus adolebantur. 340.f
 per Mercurium in Sacris quid denotetur. 419.b
 mercurium Nilo prognatum putabant Ægyptij. 291.c
 meretrix. 10.d
 meretrix per mel. 263.b.c
 meretrix peculantia per equinam imaginem indicatur. 43.b
 meretrix procacitas. 42.f
 meretrices quænam amatoribus fuis precantur. 65.a
 meretriculas quamnam poëfim vocant Plato. 280.d
 merops 170.e. huius pietas in parentes. ibid.
 metulæ lauri folio annuum faltidium purgant. 221.c
 meffalina. 106.d
 meffalina falacitas. 134.d
 meffenij. 445.e
 meffeniorum exitium vnde animaduertit Theolcus vates. 569.c
 meffis in Diuinis literis, quid. 589.c
 meffis per faleis symbolum. 590.d
 mefforis ab aquila liberati hiftoria. 191.c.d
 meta. 399.a
 meta triangularis & quadrangularis quæ. 419.a
 metallis fingulis Planetarum nomina tributa. 626.d
 metellus coruam lapideum impofuiffe pulchro Diodori rhetoris. 236.d
 meteora. 335.a
 methona. 243.b
 meticulofus. 18.e
 metodorij Sceptij ridicula obferuatio in cantharides. 79.a
 metus quid. 549.b
 metus comes potentia. 18.e
 michaël. 464.f. 465.a
 michaël angolus occidentali vento præpofitus. 465.a
 michaëlis vox quid. 359.b
 michaël Siluius. 20.f
 michaëlium familia Veneta. 29.c
 midas cur afininis auribus fuiſſe prædicetur. 116.d.e
 midas Satyrum capiens, quid. 95.c
 midæ puero formicæ in os tritici grana congerebant. 75.a
 midæ quomodo Phrygiæ regnum præmonſtratam. 189.a.b
 migratio. 481.c
 milanionis ceruus dicebatur. 70.d
 milichius à nonnullis appellatus Bacchus. 570.e
 miles. 51.c
 miles Romane, Ægyptum caue, cur dictum. 41.f
 milites cur vulpibus affimilati ab Ariftophane. 130.e
 milites fugientes galeati lepores vocati à Cornificio poëta. 127.b
 milites mulierofi. 162.d
 militaris difciplina. 171.c
 militaris ordo. 88.f
 militaria figna vocalia & muta. 34.d
 militia. 608.f
 militarium ordinum inſigne. 30.a.b
 miliū. 591.a. ex milio præſumptus panis, incolumitatē præſtat cõtra venena. ibi.
 militiæ antiquæ veſtigia Rom. apud Maſſæos. 153.b
 mille nonagintaquinque cur taciturnitatis fignum. 395.a
 millenarius numerus quibus fignis notabatur. 389.b.c
 millenarij numeri nota, & reliquorum quæ. 392.f. 393.a
 milliarium. 380.d
 milo Crotoniates Iunonis ſacerdos. 516.f
 cur in certaminibus inuictus. 242.f
 cur à Theocrito celebratus. 33.c
 milonis abenea ftatua in Olympia euſodemque ſignificatio explicata. 516.f
 miluius. 177.b
 miluij Britanni ſacri. ibid.e
 miluiis procumbere prouerb. 177.c
 in miluiis qui dicantur conuerti. 419.b
 mimondemon. 257.e
 mimus. 156.d.f
 mimæ & pax. 624.f
 minerva. 517.a
 minerva Arcadica. 517.a
 minerva Pythagoricis cur per triagulum æquilaterum. 418.f. cur Trigemina. ibid.c
 minerva ταυροπέλος. 33.b
 minervæ clypeo adſculptum Gorgoneum caput. 202.e
 minervæ ſymbolum per noctuam. ibid.
 minervæ tertium vniuſcuſque menſis diem dedicant Ægyptij. 418.f
 minervæ Operatrici lacer gallus. 242.e
 minuite

Index Hieroglyphicorum.

Ministerium.	363.c.d	mortuorum vĕtres cur eximebant.	Ægyptij.	87.a.354.e	muris arrosio perniciosa portendit.	133.b
minotauri effigies quando extollebatur.	34.d	morus arbor.	556.f.557.a	muris salacitas.	134.d	
minutus Auguri cur bos aurata posita.	28.e	morus parasitus in cœparum aliq̃ue comedones inuehitur.	607.c.d	murium palatum in gustu sagacissimum.	133.c	
mirimillones.	486.f	moses cornibus insignis effingitur.	71.c.d	mures negligit elephantus.	18.d	
misericordia.	181.c.201.b.527.c	moses infans in profluentem expositus.	à Thamura Pharaonis filia seruatus.	403.a	322.d.505.b.d	
misericordia vel pietas.	642.b	moses rogatus ab Israëlitis vt velata facie loqueretur.	437.b	musæ cum Apolline.	506.d.f	
misericordia per genu.	368.f	mosi cur ab aqua nomen inditum.	403.a	musæ tres Apollinis filiæ quæ.	506.f	
mithridatis cōtra venena remediū.	615.c	mosis serpens æreus quid mysticè.	148.e	musæ vnde dictæ.	521.b	
mitte re subiugum.	447.c	motacilla.	258.d	musarum coronæ ex pennis.	214.f	
mitra.	415.b	motus à dextris partibus oritur.	367.c	musarum fons in Parnasso excitatus à Fama.	38.d	
mitylenæi Sapphus imaginem numis im- presserunt.	321.a	motus omnis à corde initiū habet.	344.f	musarum afflatus.	639.d	
mixta.	13.c	Mula equum peperit pilo flauo.	123.b	musas meretriculas appellauit Plato.	263.c	
moderatio.	429.e	mulier ab aqua nomen inditum.	122.f	à musis & Gratiis alienus.	314.e	
moderator.	332.e	mulier ad delinquendum procliuus.	349.e	musica hirundinum quæ.	226.d	
modestia.	24.f.425.c	mulier malè morigera.	119.a.b	musica per cicadā.	271.b.c. per cygnum.	230.d.e. per lusciniā.
modestini Iureconsulti locus.	513.a	mulieris amor.	491.b	musici cur reprehensi è Diogene.	501.a	
modius.	591.b	mulieris grauidæ appetētia efficitur.	616.f	mustela cur inauspicatum animal.	132.f	
modio superfedere, quid.	ibid.e	mulieres castigandæ admonendæq;.	587.c	mustela cur à Thebanis colebatur.	133.a	
mola.	526.e. molaris lapis.	mulieres à Luna debēt esse diuersæ.	283.a	mustela marina.	305.c	
mollis per comæ symbolum.	328.f	mulieres honoris studiosas esse debere.	629.b	mustelæ genitale, stranguriæ remedium.	133.a	
mollities.	308.d.618.d	mulierosus.	68.f	mustelæ rutam carpunt ab esu colubro- rum.	76.e	
mollities lasciuia.	371.b	muliebris curæ vanitas quæ.	441.c	muta signa militaria.	34.d	
monarchiam probauit Socrates.	192.c.f	muliebris salacitas.	135.c	mutili.	532.f	
monodos cur vocatus Prusæ regis filius.	110.e	muliebris statura.	416.f	mutua officia.	123.c	
monstra domita ab Hercule, quid.	50.f	muliebris virtus.	443.c.d	mutuo muli cabunt.	ibid.	
montani elephantes quales.	19.a	muliebre officium.	100.d	mycenarum portis statuebātur leonis ef- figies.	21.f	
monumenta aliquot vetusta diuersis lo- cis extantia.	582.d.e	muliebres columnæ.	532.d	mycenis pauo in æde Iunonis ab Hadria- no dedicatus.	238.f	
monumenta vetusta in agro Bellunenfi.	222.d	mulus ter anno parit.	305.a	mycerinus Ægypti rex.	24.e	
mora.	252.d	munditia intaminata.	134.d.e	mycerini Ægyptij colossi quales.	363.c.d	
moralis philosophia discenda.	400.d	mundus duplex.	630.d	mychæa Veneri sacra.	145.a	
morbus grauis.	478.d	mundus.	77.a.475.a.528.d	myiodem mulscarum Deum imprecatus Hercules.	269.c	
morbiad Deorum iram referebant vete- res.	221.c	mundus vel vniuersum.	621.a.b	myonia.	134.d	
morborum singulorum singuli erant me- dici apud Ægyptios.	174.f	mundi machina.	93.c.d.137.c.f. mens Sol. 332.e. moles 140.c.320.d. moles plena Deo. 558.c. partitio apud Ægyptios. 184.c.f. hieroglyphicum.	621.c	myrta.	419.a
morborum transitus in rebus inanimis.	121.b.c	mundi partes quænam dexteræ & quæ sinistræ.	26.d	myrtus.	442.a	
mordacitas.	284.d	municipibus iniurius suis.	229.b	myrtus ab Hecates templo summtota.	146.d	
mores ciuiles imperfecti.	267.c.e	munificentia.	17.a.603.a.b	myrtus corona funebris.	542.e	
mores coniugis ferendi.	296.f	munimentum.	131.a.456.e	myrtus pro pudendo muliebris.	541.e	
mores occulti.	91.d	munimentum ab insidijs.	171.b	myrti Veneri dedicata.	ibid.b	
mores prauī.	590.f	multatus de gula.	289.a	myrti consideratio.	ibid.c	
morum dissolutio & instabilitas.	109.c.	multimammia Diana.	251.c	myrti ramus hilaritatis indicium.	542.d	
varietas.	111.b	multitudo quo signo in lucē editus.	325.c	myrto coronari soliti milites.	436.f	
moribus aliorum accommodatus.	178.e	multitudo per nouenariū numerū.	388.f	myrtea corona triumphantium militum capiti gestata quid indicat.	541.c.d	
à moribus bonis bonis alienus.	83.a	multitudo, & vnus à multis, quid.	200.d	myrtæ virgæ hieroglyphica significatio, ibid.e	ibid.e	
morositas.	452.c	multitudo in festis.	75.a			
morosus atque diffidilis.	289.c	multitudo per vicenale numerum.	388.f			
morpho Venus.	516.d	multiuolus.	250.f			
mors.	337.c.449.a.454.c.515.c.552.f	murænæ.	296.e.f. an serpētibz copulen- tur.			
553.b		murænæ & thriassæ euocantur concentu & tintinnabulis.	65.c			
mors difficilis.	283.c	murænæ exponebāt olim seruitia Roma- ni proceres.	296.f			
mors & imbecillitas.	634.e	muri pro corona accepti.	437.c			
mors in diuinis literis, quid.	203.c	mus.	133.a			
mors per pellis hieroglyphicum.	355.a	mus albus quis dicitur.	134.d. auditu præ- stat. 26.f. in conuiuio candelam tenuit.			
mors pro amaritudine.	553.b	stat. 26.f. in conuiuio candelam tenuit.	58.c			
mortis hieroglyphicū per noctuā.	203.c					
mortis indicium Cupressus.	552.f					
mortes duæ.	492.e					
morsus canis rabidi.	54.d					
morsus ieiuni hominis pestilentior.	147.c					
mortalium duæ conditiones.	309.c					
mortui exenterati & aromatibus delibuti Alexandriæ diuissimè conseruaban- tur.	211.c					

N

Literæ nota. 452.
N.D. literæ, quid indicent. ibid.
N.L. literarum notæ, quid. 175.b. 452.f
Nabuchodonosor. 84.f
Nabuchodonosoris somnium. 524.f

L.II

Index Hieroglyphicorum.

Nabuchodonosor Hierofolymam cepit.
196.d.e
nauis locus,
nauius,
nanaël.
narçiffus flos,
narçiffus puer in florem conuerfus. ibid.
nares in facris, quid.
nafamones quo pacto felicitati voluerint.
460.d
nafanes vocati Gryphes,
naffurtij oleris vis,
nafus.
nafus fimus petulantia; fignum,
nafii adunci fignum quod,
nationes totius terræ in quot partes diui-
fæ.
naturum obfequium erga parentes.
natūra humana.
natura rerum varietate delectatur.
naturalis philofophia.
navigatio.
navigatio cita.
navigatio fecunda.
navigatio tuta.
navigationis authores.
nauis,
nauis apud Athenienfes colebatur in The-
fei memoriam.
nebras.
nebridius quid à Iuliano petierit.
nedes fluuius.
neceffitas.
neceffitas in caduceo significata.
neceffitates tres naturales.
neceffitudinis auerfor.
neceffarium, primum efle debet.
nefaftus dies.
negotia publica declinanda.
nemeea certamina quare inflituta.
nemeeus victor.
nemecorum victoribus ex apio viridi co-
rona texebatur.
nemefis.
nemefeos fimulachrum.
nemefeos fimulachrū & infcriptio.
nemefeos locus vbi.
nemefeos fignum.
nenomenia dies quis.
nephe.
nephthys inferius hemifphærium.
neptunus.
neptunus delphinis imagine vbinam co-
lebatur.
neptunus pifeis cuiufvis fignum.
neptuno facrificabant thuumum pifeato-
res.
nequitia.
nequitia immoderata.
nequitia inueterata.
nequitia in temperantiam verfa.
nequitia; facinorofitas.
nequitia; frænum.
neritos taurus.
nero Claudius quonā ætatis anno fubla-
tus eft.
nero ſerpentis ope feruatus.
neronis lomniū de formicis.
neſiciti faciendi tutiſſimum in expeditio-
nibus.

nellamah.
niearchi epigrammatis explicatio.
nicagora apparuit Æſculapius ſub anguſti
ſpecie.
nicandri locus.
nicias imbecillo fuit corpore.
nicippus Couis.
nigidijs opus halieuticum elucubravit.
nigra præcordia Homero quæ.
nigra Veneris facellum vbi.
nigris fluuius.
nigri coloris fignum quod.
nigrum & atrum.
nico Attica meretrix cur vocata.
niſcon dæmon.
nicolaus Cordatus.
nicolaus Leonicenſis.
nicolaus Leonicus Thomæus.
nicolaus Leonicus Patauij Ariſtotelē
Græcè prælegit.
nicolai Leonici Thomæi laus.
nicolaum Leonicum docentem audiuit
Pierius.
nicolai Rodiuili præſtantia ac laus.
nicolaus Scöbergus card. Căpanus.
nicoſtrati lambi in garrulitate.
nilus.
nilus per aquilam indicatus.
nilis, feſtifer, pinguis.
tribus vrnis figuretur.
& Melon vocatur.
nili ſons.
nili diluvium.
nili diluuium quonā anni tempore.
nili fontem phialam appellauit Timæus.
nili ſimulachrum quale.
lapide.
ninus Bactrianos Semiramidis induſtria
expugnauit.
niſus à Minōe interfectus.
nitedula vermīs.
nitores.
nixidia ſigna.
Romani portata.
nobilitas.
nobilitas generis.
nobilitas per anulum indicata.
Lunam indicata.
nobilitatis nullum diſcrimen apud Ægy-
ptios.
nobilis, vel indigena.
noctæ meditandum.
noctua.
noctua fortunare dicta Athenienſium e-
tiam malè conſulta.
noctua in Hieroniſta haſta viſa.
dens haſta Pyrrhi.
& inauſpicatum affert.
noctua noctis domina.
noctua volat, proverb.
noctua & cornicini immortales inimici-
ria.
noctua Lauriotica quæ.
noctua qua ratione pecuniam ſignifica-
bant.
noctuarum artiſicioſa pugna.
noctuis pugnantibus opem fert accipiter.
ibid.

noctuina oua vini odium inducūt.
nocumentum abſconditum.
nodus Herculis.
nonaginta.
nonæ Caprotinæ.
nomadum ruſticitas aſperima.
nomiſmatis Lyſimachi origo.
noricæ alpes quales lepores progignunt.
noſora vel noſola.
nothus.
nouacula in fortunæ ſimulachro.
nouenacius numerus multitudinē ſignifi-
cat.
nouem, nongenta.
nox in facris, quid.
nox per pauonem.
c. ſtudius commodiſſima.
nubes.
nubes belli Virgilio, quid.
nucis iuglandis hieroglyphicum.
nullius frugis opus.
num, Ægyptiis, quid.
numa Pompilius inuenit rationem eliciē-
dorum fulminum.
numa Pompilius Ioui Flaminæ aſſiduū
ſacerdotem inflituit.
numa populo dedit in congiario ligneos
& ſcrotoſos aſſes.
numa Pôpil. quomodo deceperit Picum
& Faunum dæmones.
numæancile.
numen.
numen improfanabile.
numeroſa proles.
numidæ cyrocephalorum lacte vivebant.

N V M I.
Numus L. Ælij Aurelij Commodi.
T. Ælij Caſaris Antonini.
L. Ælij.
M. Agrippæ.
M. Agrippæ Coſſ. III.
Alexandri Pij Imp.
Antonini Pij.
Argiuorum.
Aſia recepta.
Athenienſium.
Auguſti.
Auguſti patris.
M. Aurelij Antonini Brit.
Aurelij Caſaris.
M. Aurelij Sueri Alex.
Caſaris Diſci. III.
Caligulæ.
Caracallæ.
Cephaleniſiorum.
Cibiratici numi conſideratio.
Claudij P. T. Aug.
Clodij Pupieni.
Conſtanrij Imperatoris.
Corinthiorum.
Domitiæ Auguſtæ Imp.
Domitiani.
Domitiani Coſſ. XIIII.

Index Hieroglyphicorum.

Drusi.	157.a	Seueri Pij.	560.f	Obdurari & excæcari quempiam à Deo,	
Fabattij.	141.b	Syracusanorum.	27.b.40.e	quid.	258.f
Fauftinæ. 13.c.205.c.238.f.239.c.412.f.		Tenedius numus.	323.a.454.f.455.a	obedientia per aurium symbolum.	338.e
414.d.473.a.527.a		Tib. Cæfaris. M.L. Thorij.	250.d	obeliscus Ægyptiorum.	530.d
Galenij. 37.b.c.70.d.112.e.111.b.234.d.		Tib. Claudij.	157.a.421.a.585.b	obliuio cur dedicata Baccho.	587.c
292.f.444.f		Tigranis.	434.e	obolus. 187.a. obſcænit.	545.c
Germanici Imp. Cæſaris Aug.	414.d	Titi numus.	536.e.f	obſcūra vel cædida quæ dicantur.	407.c.d
Ser. Galbæ.	421.b	Q. Titi.	37.c	obſequium. 52.e. obſonatores. 314.f. 315.a	
Gordiani Pij.	360.f. 365.b. 422.f	Titi Veſpaſiani. 276.d. 460.e. 589.a. 483.c		obſutus amatorius.	25.b
Gratiani.	361.b	Veſpaſiani.	29.a. 156.f. 191.b	occafus.	292.f
Hadriani. 38.d. 70.d. 40.d. 162.e. 169.b.		Vitellij Cæſaris.	629.a	oceanus Nemeſeos pater.	489.a
191.b. 362.f. 482.d. 527.b. 560.e. 585.b.		Numi aliquot Herculis claua ſignati.	544.f	oceanus rerum parens Homero.	77.b
b. 589.b		numi argentei à ſenatu Auguſto decreti		occiſi pro patria.	530.f
Hadriani tertium Conſulis.	324.e	conſideratio.	529.c	occulum conſilium.	34.d. 622.e
Hadriani Traianique Imp.	363.a	numi argentei cuiuſdam inſcriptio.	57.b	ochus auaritia famoſus.	120.e
Hieremiz.	414.e	numi bigati, & quadrigati.	463.c	ochus compulſi Ægyptios imaginem aſi-	
Iani.	323.a.b. 481.c.d	numi cancri figuram habentes.	284.e	ni auream adorare.	ibid.
Iani bicipitio imberbi. 323.c. & eius bicipi-		numi continentis muliebri caput galea-		ochus Perſarū rex ab Ægyptiis per aſini	
titio barbato.	ibid.	tum conſideratio.	322.e.f	ſimulachrum notatus.	ibid.
Iuliz Auguſtæ.	460.e	numi cuiuſdam argentei habentis angues		ochus Perſarum rex Apin ingulauit. 452.	
Iuliz Mamææ.	150.e. 157.a	tres conſideratio.	121.f	f. 453.a	
Iuliz Pie.	189.a. 577.a	numus Cybeleium habens caput.	54.d	ochi crudelitas.	ibid.e
Iuliz Pie Felicis.	576.b. 238	numi duos ſerpentes continentis cõſide-		ocitædum.	640.b
M. Tul. Philippi Aug.	304.d. 460.f	rario.	180.f	ocitauiani epiſtolæ ad Tiberium locus ex-	
L. Liuij Reguli.	589.c	munus gallinaceorum conflictu ſignatus.	242.e.f	plicatus.	359.b
Lucillæ Auguſtæ.	576.b. 304.d	numi, in quo quadriga cum victoria, con-		ocitauiano panem de manu rapuit aquila.	189.c
Lyſimachi.	3.c	ſideratio.	162.e	ocito, octingenta. 538.f. octoginta.	394.f
C. Mamilij.	49.c.d. 604.e	numi nocturnarum varij.	202.f	oculus cur Dei ſignum.	333.a
C. Marij.	29.a	numi ranam habentis cõſideratio.	300.d	oculus mentis quando rectè cernit. 194.d	
Q. C. Marij.	16.f. 174.d	numi ſcoriei.	29.c	oculus, Solis cognomentum apud anti-	
Diuz Marianæ.	240.d	numus ſerratus quis.	455.c	quos.	545.b
Maximiani Pœni.	391.b	numi veteres.	418.d	oculus Veneris quis Heſiodo.	334.e
Maximiani.	560.f	numi victoriat.	214.f	oculi Dei in diuinis, quid.	ibid.
Diuz Maximinæ.	240.d	numiſina Athenienſium.	29.b	oculi emiſſij, hominis doſoſi ineptique	
Metij Macri.	476.d	numiſina tricipitis Serapidis.	344.f	ſigna ſunt. 299.a. fores animi Polemo-	
Q. Nafidij.	275.b. 483.a	numiſina aquilam præferentia.	191.a	ni. 331.b. morientibus operiebantur, in	
Neptuni imagine.	275.a	numiſina plurima cum ſerpentib. quare		rogo parſciebant.	335.a
Neroniani.	40.d	cuſa.	158.f	oculorū caliginis remediū. 608.e. 611.b.	
Neronis Cæſaris Aug. 460.f. 512.d. 536.b.		numorum aliquot conſideratio. 94.f. 150.		oculus explicantur motus animorū. 331.b.	
Neruz.	39.c. 414.d. 421.b. 460.e	f. 275.a.b. 294.c. f. 303.c.d. 363.a. 367.		oculus iuſtitia quales dicebat Chryſip-	
Neruz Traiani.	414.f. 486.d	c. 424.e. f. 460.d. e. 467.c. 470.e. f. 477.		pus.	332.d
Nocturnarum numiſmata varia.	202.f	c.d. 513.b. 536.c. f. 539.b. 543.c. d. e.		oculatus.	337.b
Octauiani Auguſti.	191.b	546.c. f		odo: cer Italiam aſſilixit.	179.c.d
Ocraillæ.	424.c	nupta noua.	611.b	odium.	583.a
Opitiani.	40.d	nupta noua cur in pelle lanata iubeatur		odium per piſcem interpretatum. 311.c	
L. Pap. Curſoris.	38.d	ſedere. 100.d. curru vecta traducebatur.		odia capitalia.	611.c
Diuz Paulinæ.	239.c	463.a.b. quib⁹ modis ducebatur in do-		odoramenta in diuinis literis, quid.	583.a
Peloponnenuſium.	284.d	um ad maritum.	494.f. 495.a	odorari in ſacris, quid.	337.b
Pertinacis.	191.b	nuptæ nouæ offertur col⁹ & ſulus in agro		ædipus Coloneus in ſenectute cõſcriptus	
Diui Pet. Pij patris.	191.h	à Belluſi.	515.b	à Sophocle.	229.a
Philippi Imp. munus.	17.a	nuptiæ. 255.a. 463.b. 494.f. 515.b. 536.f.		ænomai equi quæ rōne terreſacti.	107.b
M. Pletorij Æd. Cur.	462.d	550.d		ænotria.	202.f
C. Publicij. Q. F.	2.e	nuptiæ per tricenarium numerum. 391.c		æſtrum fluuialis materia producit.	268.e
Pomponij Muſæ.	502.d	nuptiarum ſœdera cur ſacramento ignis		offenſionis illata penitentia.	447.a
C. Poſthumij.	53.b	& aquæ ſanciebantur.	496.f	officium muliebri.	100.d
Pyrthi.	190.f	nuptiarum hieroglyphicum per cornices		officia mutua per manus.	359.c
Romanorum.	643.c	duas.	205.b	olea. 559.c.d. & ſeq. quid in ſacris.	561.c
Diuz Sabinæ Auguſtæ.	191.b	nuptialia.	90.c. 496.f	olea Athenis conflagrata licet excitauit	
Sabinæ Aug. Hadriani Aug.	424.c	nupturæ olim camelis virgibus ſuppli-		inter Palladem & Neptunum.	562.e
Saloninæ.	102.e. 473.b	cabant.	125.b	de eadem ibi enata fabula.	561.c.d
Sagittarij nummi qui.	446.e	nuriel. 465.a. nuriæ antrum.	419.b	olea à quibus inuenta. 563.a. b. cur An-	
Sapphus imaginem numis impreſſere mi-		nurticationis facultas.	251.c	zarbi Ciliciz ciuitate ſit ſœcundiliſſim.	
tylenzi.	321.a	nyctæreum herba.	617.c	564. e. cur Iupiter coronari ſolus.	
Scipionis numus argenteus.	16.f	nycticorax.	240.f	563.c. cur Mineræ ſacra.	564.d. ini-
Scribonij Libonis.	500.c.f	nymphæ cur dicta echidna.	138.f	mica quereui.	545.c
Seleuci numus.	33.c	nymphis fontanilibus ædes ſactæ.	59.a	oleæ æternitas.	562.e
Septimij Getæ.	486.d			oleg baccas veteres per ſimoniz cauſa ap-	
L. Septimij Seueri.	17.a	O		ponebant.	564.d
Seueri Alexandri Aug.	473.a	O Litera.	505.c	olea ramus lana circumuolutus à quibus	
Seueri Maximini Aug.	157.a	Obſcæcatus in ſacris quis dicatur.		geſtari ſolitus. 561.c. d. ramuſculus cur	

Index Hieroglyphicorum.

in Mercurij manu. 560. e. ramum fer-	opulentia felicitatis pars.	560.f	Italia.	51.a
tis coronatū venit Apollini Theleus.	opulentus.	134.f	ofiris eodem, quo Ceres, insignitus gesta-	51.a
562.d. facta stirps quando sponte con-	opus.	316.f	mine.	591.b
flagrarit apud Miletios.	opus & labor.	30.f	ofiris Gigantes bello persecutus.	327.a
oleis velcens Plato cur ē Diogene irritus.	opus inane.	272.d	ofiris idem qui Dionysius.	332.f. 546.d
564.d	oracula consulta vt medicina multifariam		ofiris Jupiter, pater, iustus, dux.	225.a
oleaster in sacris, quid.	peteretur.	221.a	ofiris vox quid Ægyptiis.	327.b
oleastro coronabatur Olympionice 563.a	orta Sergius.	433.b	ofiridis imago quæ.	332.e.f. 622.d
olfactus.	oratal & Alilar Arabum Dij.	362.e	ofiridis peregrinatio.	327.a
oleum in perturbatos maris fluctus infu-	oratio, vel eloquentia.	625.b	ofiridis tæniæ.	410.f
sum, tranquillios facit.	oratio ardens.	345.b	ossa leonis dura.	6.d
oleum legatum à nonnullis ad gymnica	oratio ornata.	641.e	osifraga aquila quæ dicitur.	191.c
certamina.	orationis profectus.	430.c	ostentum quodnam acciderit Flaminio	
oleum cur concitandæ infantiæ pharma-	orationis firmitas.	625.c	Confuli.	45.b
cum vocat Anacharsis. 562.e. cur ex-	M. Oratus consul.	520.f	ostenta varia.	152.d.e.f
tra corpus quàm intra absumi malue-	oratores vani notati.	310.d	ostrica & scortæ pecuniæ.	29.c
rit Epaninondas.	oratoria ars mercenaria inanis est.	597.b	ostrea 286.d.e. cui Deo dedicata. ibi-	
oleum terra erupisse trans Tyberim Au-	oratoria partes tres.	14.e	dem.	
gusti temporibus.	orbis dominium.	150.e	othocarus Bohemiæ rex oblatum impe-	
olei fons repente exortus ad Oxum flu-	orbis terrarum.	61.b.4.13.c.d	rium respuit.	180.d
men in Alexandri exercitu.	orbem in quot partes diuiserint Astrolo-		otij studiosus.	257.b
563.a	gi.	61.b.c	otis auis.	252.f
olei significatum. 263.a. significatio in fa-	orbitas.	336.e	otidum caro suauissima.	ibid.
cris. 560.f. vas plenum in Panathenai-	ordinis obseruator.	176.f	otus auis modulamine afficitur.	65.c
cis victoribus dari solitum.	ordines equestres Tarentini.	40.f	oua Zephyrea, hypenemia, vel subuenta-	
563.a.b	oresteæ furia.	371.c	nea quæ.	180.f
oliua quàm longè ab alieno solo plantan-	orgyia.	379.a	ouatio.	541.c.d
da.	oriens.	16.f	ouiculæ cognomentum cur tributum Fa-	
379.b	organum.	616.d	bio.	97.b
oliuæ fureculum columba in arcam Noë	organum carpit testudo cum viperam e-		ouidij locus. 27.b. 55.a. 164.f. 166.d. 248.	
importauit.	derit.	76.d	d. 263.b. 313.c. 323.b. 334.f. 339.a.	
560.d	organum cur frumenti aceris circum-		390.e. 410.d. 464. c. 481. c. 494. e. f.	
de Oliua plantanda legendæ, Rutilij	spargendum.	ibid.	557.c. 558. e. 627.a. 634.f. 641.e	
Tauri præceptum.	organum imponunt plage Ciconiæ cum		ouidij Halieuticon opus.	304.f
564.d	vulnus à serpentibus acceperint. ibid.		ouiles mores.	97.b
oliuarii Carafa rosarum odorem ferre	origani species.	516.e	ouili pecoris hostia cur vocata maxima.	
non potuit.	origenes immerito poëtas taxat.	299.c	98.e	
79.b	origenes Latinus valde corruptus.	3.b	ouis.	97.a. & seq.
olla in diuinis literis, quid.	origenis codex emaculatus.	556.d	ouis leonem pariens, quid portendat.	4.d
592.f	oris vis per colubrum indicata.	142.f	ouis vnus, multa dicta.	100.e
olla succinea & à Hieremia visa, quid.	oritæ pane ex piscibus confecto vtuntur.		ouis lupique antipathia.	101.a
492.f	59.b		ouem offerre Deo, quid.	97.c
ollas pulsabant per urbem Lacenæ mu-	orizon.	51.	ouem quando sacrificabant Romani. 34.e	
lieries in Regum suorum iustis.	ormenus demon.	419.b	oues ambigua quæ.	100.d
592.e	orontis de supputatorum digitis senten-		oues antiquitus in honore habitæ.	99.a
olor.	tia.	384.e.f	ouium pastor quis in sacris.	98.d
228.f. & seq.	orpheus.	501.b.c	ouum pro carne vitatum.	599.b
olor cur inhospitalis Pindaro.	orpheus cur in cygnū emigrasse dicatur.		oyx mala Persica.	642.b
229.b	230. e. qua specie huius anima foret		oxyrynchitæ piscem pro Deo colerunt.	
olores sese mutuo depascentes.	euocanda.	ibid.e	316.f	
ibid.	orpei simulachrum in Lebethris. 552.f.			
olympia Alexandri matri fulmen per	orizon.	51.		
sonnium oblatum, quid.	ormenus demon.	419.b		
468.d	orontis de supputatorum digitis senten-			
olympiæ somnium de dracone quid por-	tia.	384.e.f		
tebat.	orpheus.	501.b.c		
152.e	orpheus cur in cygnū emigrasse dicatur.			
olympiacum stadium.	230. e. qua specie huius anima foret			
379.c	euocanda.	ibid.e		
onefili Regis caput cur honorificè sepol-	orpei simulachrum in Lebethris. 552.f.			
itum.	orizon.	51.		
261.c	ormenus demon.	419.b		
onites cunilæ species.	orontis de supputatorum digitis senten-			
76.d	tia.	384.e.f		
onirocritarum commenta à quibus de-	orpheus.	501.b.c		
sumpta.	orpheus cur in cygnū emigrasse dicatur.			
335.c	230. e. qua specie huius anima foret			
onocrotalus.	euocanda.	ibid.e		
200.d.e	orpei simulachrum in Lebethris. 552.f.			
operis laboriosi finis, ad fructum respice-	orizon.	51.		
re debet.	ormenus demon.	419.b		
99.c	orontis de supputatorum digitis senten-			
opera laudabilia.	tia.	384.e.f		
438.f	orpheus.	501.b.c		
ophiomachus.	orpheus cur in cygnū emigrasse dicatur.			
286.f	230. e. qua specie huius anima foret			
opis.	euocanda.	ibid.e		
90.e.f	orpei simulachrum in Lebethris. 552.f.			
opis imploratio.	orizon.	51.		
28.f. 462.d	ormenus demon.	419.b		
opis Dæ simulachrum quale.	orontis de supputatorum digitis senten-			
360.d	tia.	384.e.f		
opis Dæ simulachro serpentes appositij.	orpheus.	501.b.c		
quid.	orpheus cur in cygnū emigrasse dicatur.			
150.e	230. e. qua specie huius anima foret			
opi sedendo rem sacram faciebant.	euocanda.	ibid.e		
57. b.	orpei simulachrum in Lebethris. 552.f.			
opem ferre.	orizon.	51.		
360.d	ormenus demon.	419.b		
oppiani locus.	orontis de supputatorum digitis senten-			
277.c	tia.	384.e.f		
oppida condere, inter ingentia facta re-	orpheus.	501.b.c		
centebatur.	orpheus cur in cygnū emigrasse dicatur.			
530.e	230. e. qua specie huius anima foret			
oppidis condendis quis mos.	euocanda.	ibid.e		
24.f	orpei simulachrum in Lebethris. 552.f.			
opisthocomæ vocati Euboici.	orizon.	51.		
326.f	ormenus demon.	419.b		
opportunitatis captator.	orontis de supputatorum digitis senten-			
79.c	tia.	384.e.f		
oppugnatio manifesta. 586.a. occulta. ibi.	orpheus.	501.b.c		
133.c	orpheus cur in cygnū emigrasse dicatur.			
opulentia.	230. e. qua specie huius anima foret			
75.a. 99.a	euocanda.	ibid.e		

P

Pacificator.	361.a. 628.d
Pacificatio.	371.c
Pacuuij locus.	138.d
pæcilæ pisces.	311.a
pæti oculi.	334.e
pagurus piscis.	285.a
palæmon Grammaticus M. Varronem li-	
terarum porcum appellauit. 81.b. arro-	
gantissimus fuit.	ibid.
palæmon puer delphino vectus. 274.d. ei-	
dem nauæ voræ faciunt.	ibid.
palæmon, qui, & Melicerta.	555.a
palæstini arcam Domini prædam abdu-	
xerunt.	364.d
palæstini dolosi.	130.e
palamedes cur pullum equinum Soli sa-	
crificandum parauit.	46.e
palamedis responsum ad Vlyssim.	176.f
palamnei demones.	419.b
palato angustis sedes inquit.	339.c
palæx.	

Index Hieroglyphicorum.

- Palæx in sacris literis, quid. 589.c
 palæologi Athenienſium, qui. 16.d
 paliurus quid in ſacris. 583.b
 palladium. 448.c
 pallantis filia nupſit Dardano. ibid.
 pallas armata. 446.f
 pallas. 33.b
 pallas, palladiſque ſtatua. 435.c
 pallas cur dicatur de cælo deſcendiſſe. 320.d. cur Meduſæ caput prætendat. 16.d. cur vocata Tritonia. 418.f
 pallas & Iuno ex vulture. 184.e.f
 pallas ex Iouis capite cur dicatur nata. 185.
 Pandoræ comens & ornans inducta ab Heſiodo. 441. c. per ſeptennarium numerum. 388. c. trib. inſauſſiſſimis beſtiis delectata opinione Demothe- nis. 202.e. Vulcano matrimonio collo- catur. quid. 184.f
 palladis Neptuniquæ certamen. 512.f
 palladi vnde nomen. 39. a. cur dedicatus draco. 151.b. dedicatus tertius cuiusque mensis dies ab Ægyptiis. 418. f. tem- plum erectum ab Epopoæo. 561.a.b
 palladem & Vulcanum mafculo feminas iudicauerunt Ægyptij. 184.f
 palladē Nicander Dictynna vocat. 541.c
 pallium & palliæ comedie. 423.a
 palma. 534.f. & ſeq. 643.b
 palma ænea Athenis in Delphici Apolli- nis templo dedicata. 536.f. cur victo- riæ ſignum. 536. d. e. cruci Dominicæ aſſimilata. 538. d. in quo à cunctis ar- borum generibus differat. 537.c. Tra- libus Cefarianæ victoriæ indicium fuit contra Pompeium. 536.e
 palmæ materies in corrupta. 535.c. offici- a contra faſcinationes. ibid.c
 palmæ ſpecies piorum vitam cur ſignifi- cet. 537.c
 palmam inter iuncturas lapidum enatam ante domum ſuam Auguſtus tranſtulit in compluuiū deorum Penatiū. 536.e
 palmæ maritali copula coniunguntur. 537.f
 palmarum alia mas, alia fœmina. ibidem.
 earundem mutus amor. ibid.
 palmarum dies. 643.c
 palmis Iudæa abundans. ibid.
 palmarum tunica. 428.d
 palmus. 376.f
 palmi dimenſio cur varia. ibid.
 paludamentum. 426.f
 palumbes ægrotx lauri folio ſibi meden- tur. 221.c
 palumbis etymon. 220.e
 de palumbibus diſtichon. ibid.
 palumbus Diadumeno auſpiciū dedic- ad imperium. 221. Alexandro Seuero. ibid.
 paluſtres elephanti quale. 19.a
 paluſtris cur ſingatur Hydra. 166.f
 pan. 475. b. c. 621.a. cur ſiſtulam ſeptem calamis compactam & pectus variis inſigne ſtellis habeat. ibid.
 pan cuius filius fuerit. 94.d
 panici furores. 65.c.d
 panathenæicam orationem in ſenectute ſcripſit Iſocrates. 219.a.b
 pandectarum locus reſtitutus. 379.a.b.
 433.b. 481.b
 pandonis filia quæ. 226.f
 pandora. 446.d. 632.e
 panis, doctrine ſymbolum. 594.p
 panis geſtamen ex hinulea pelle. 139.a
 panis ſimulachrum quale. 473.c
 panos in Nymphas procacitas. 93.c. ſimu- lachrum in hortis. ibid.
 panos Lycei veneratio. 55.a
 pantheon M. Agrippæ. 528.e
 panthera. 110.f. & ſeq.
 panthera fœmina mare ferocior. 113.c
 pantheræ etymon. 110.f
 pantheræ odore delectantur multa ani- malia. 110.f
 pantheræ pellis cuius rei ſignum. 94.d
 pantheræ metuunt hyænam. 110.f
 papauer. 609.c
 papauer cur vereale dictum. ibid.
 papaueris hieroglyphicum. ibid.c.f
 papauerum capita à Tarquinio Superbo decuſa. 610.f
 papilio imbecillitatis ſymbolum. 270.d
 papinij. 28.e. 374.c
 papyrius cur bulla decoratus. 432.d
 papyri victoria. 542.f
 papyrius curſor. 38.d. 467.c
 papyrus frequentiſſimam opem in re ci- baria præſtat. 599.a.b
 papyraceis calceis utebantur ſacerdotes Ægyptij. 601.a
 par copula. 519.b
 paraſanga. 380.e
 paraſtandi ars. 257.b.c
 paraſitus piſcis. 285.c
 parææ. 476.e
 parææ & Horæ cur Iouis ſimulachri capi- ti ſuperpoſitæ. 325.b
 parææ tres quando depingendæ. 515.a
 parcis & fato Iupiter ipſe ſubiectus. 325.b
 pardo quid reſponderit vulpes. 130.d.e
 parentes venerari conuenit, & à quibus filiis. 169.b.c
 patientium leuati labores. 369.a.b
 pariundi facilitas. 302.f
 parnaces. 427.a.b
 partricie ſupplicium. 144.d. 305.b
 parto fruens. 306.d
 parturientium difficultas & facilitas per manus. 358.f
 partus. 522.e
 partem cuſtodit aquilinus lapis. 195.c
 paruo contentus. 599.a.b
 paſcha Domini cum amaritudine com- ditur. 264.d
 paſcha quo tempore celebrabatur. 41.b
 paſiades Bizantinus quomodo irriterit vanitatem inſolentiamque Lyſimachi. 467.a
 paſiphaë. 632.d
 paſſer. 207.b.c. & ſeq.
 paſſeris ſignificatio in diuinis. 208.d
 paſſerem citatio rem veneream adiuuat. 207.c
 paſſeres cur Veneris currum trahūt. ibid.
 paſſus. 379.a
 paſtinaca piſcis. 305.b
 paſtinacæ piſcis ictus quo medædus. ibid.
 paſtophori. 461.a
 paſtores ouium apud Ægyptios pene pro- pſant, & cur. 97.c
 pater, mater, liberi. 472.d
 paterfamilias parcus. 119.c.d
 paternæ difficultas. 192.e
 paternæ diligetia in filiis educandis. 308.d
 patientiæ. 519.c
 patria. 352.f
 patriæ liberatores. 421.b
 pro patria occiſi. 530.f
 D. Patricij puteus in Hybernia. 419.b
 patrimonium per hirundinis nidū. 225.b
 patrociniū fruſtra imploratum. 204.e
 patolcius ſanus. 522
 pauitatio. 450.f
 paulatim quid effectum. 515.c
 paulus gemino. 501.a
 paulus Louius. 301. a. eiufdem eruditio & laus in hiſtoria conſcribenda. ibid.b.c
 paulus Luſtitanus. 188.d
 D. Paulus quoſnam à fratrū commer- cio ſubmouet. 286.e
 paulus vas pretioſum. 594.e
 D. Pauli Epistoliarum locus. 354.e
 pauſaniæ virtus plateæ prælio. 531.b
 paulo Lunoni cur dedicatus. 238.f
 pauone laudata ſuperbior, prouerb. 239.b
 pauones in Samo prius repetæ. 238.f
 pax. 423.b. 559.c. 590.e
 pax, bellum. 528.f
 pax per caduceum indicata. 156.f
 pacis commoda. 564.d. 589.a
 pacis minarumque hieroglyphicum. 156.d
 peccatorum expiatio. 641.f
 peecten. 441.c. Veneri ſacer. ibid.
 pectus. 343.c. 456.e
 pecunia. 29.b.c. ex corio bubulo olim. 29. c. vnde dicta. 100.c
 pecuniæ per noctuam ſignificatæ. 203.b
 pecunioſos & cum crumenis cur ſinxe- rint Deos Phœnices. 443.c
 pedibus addere alas. 626.e
 pedicæ. 519.a
 pepiculi ſcarabei. 79.a
 pegafus, & vnde natus. 38.d
 pellum. 449.a
 pelafgi nomen cur inuidioſum. 275.e.d
 pelafgi decumatos homines Diti atque Saturno ſacrificauerunt. 491.a
 pelecenus. 200.d.e. & ſeq. Chriſti ſymbo- lum. 201. b. quomodo cum pullis ca- piatur. 200.e
 pelectronius. 159.c
 pellis. 354.f. 355.a
 pellem animantis geſtare, mos fuit heroi- cus. 11.a.b
 pelopides cur laudetur. 311.b.c
 peloponnenſij. 284.d
 pelops vnde meruerit Hippodamæ nu- prii potiri. 541.b
 pelopis auriga. 464.d
 peluſium nigras habet ibes. 174.d
 pelta. 449.c
 pelte forma. ibid.d
 pemonis Bellunenſis laus. 24.e
 penates Dij. 448.e.f
 penna volatus hieroglyphicum. 611.c
 pennæ aquilæ cur aliarum auium plumas corrumpant. 193.a
 pennæ argento bracteata. 605.a
 pennigera oratio. 623.c
 pentalpha. 507.c.e
 pentagonum. 639.c

Index Hieroglyphicorum.

- Penula. 428.e
pephonis insula candicantes habet formi-
cas. 75.a
pera. 429.b
perditio. 492.f. 498.f
perditio per maris symbolum. 406.f
perditio rerum. 240.f
perditio. 245.b. dolosus & astutus. 246.f
perdis imperens falacitas. 245.c
perdis significatio Theologis quæ. 245.
c.d
perdicem virili genere appellandum pu-
tauit Marcellus. 245.b
perdices quæ nobiles, quæ rusticæ. 246.f
perdicum plumulis in stratis vsus Helio-
gabalus. 245.c
perdiculus dolus in fallendo venatore. 246.e
peregrinantes in Ægypto baïbam & co-
mam nutriebant. 317.a
peregrinatio. 227.a
pergrinus. 108.d
perennitas. 459.c.d
perfectio. 377.b. 411.c
perfectum nihil in opere humano. 298.e
perianther pueros nobiles castrados iussit,
decretumq; mox reuocauit. 302.f. qua
arte sibi principatum stabilierit. 610.f
pericles cur pileo vsus, & quare *αὐτοκρα-
τορ* dictus. 422.e. 456.d.e. ciere fulgura
& tonitrua dictus. 468.d.e
periculis statuæ cur casside tectæ. 456.d.e
perilymenus. 38.e
periculi vitandi solertia. 304.e
contra pericula munitus. 80.e
periculorum fuga. 275.a
periculis in euitandis astutia. 246.e
periculosus. 453.b
perniciēs. 81.c.d. 160.e. 293.b
perniciēs summota. 267.b
pernicietas equi mira. 37.a
perpendicularum. 533.a
perpetuitas. 523.c.d
perpetuitatem cur Ægyptij per Solem &
Lunam indicauerunt. 473.a.c
persephone. 630.f
perseæ. 446.e. equum Soli sacrificant. 46.e.
homines aquilino naso commenda-
bāt. 190.e.f. per Lunā significati. 474.f
perseæ milites cur vocati galli. 242.f. 243.
a. quo pacto ducebant bouem ad sacri-
ficium. 28.e.f. facrarunt aquilam ante
Romanos. 188.f. per Solem Deū vni-
cum putarunt. 470.d.e
perstarum mundities. 136.d
de Persis victoria. 531.b
persecuerantissimi mores. 163.a.b
perseus. 38.d. Pinnipes cur. ibid.e
perseica militia. 577.a.b
persecum pomum cordi mirificè cōferre.
578.e. Isidi cur sacra. ibid. vnde trās-
lātum. 577.c.d. cordis symbolum. 578.e
perfici pomii efficacia. 577.c
persepica poma singula tricenis numis
quandoque æstimata. 578.f
perseij locus. 172.e. 177.b. 288.e. 347.c.
397.a. 410.f
persuabilitas. 433.a
persuasio. 486.e
perthca canis & ciuitas Alexandri. 55.c
pertinacia. 42.d. 169.a
pertinax sacrificas, cor in extis bouis non
- inuenit eo die quo occisus. 344.e
perturbator. 268.e.f
pes in mensuris quis. 378.d
pes supra pedem positus, quid. 308.d
pes lætus antè porrectus, quid. 367.c
pedes ac horum hieroglyphica. 365.c. &
significata. 366.d
pedes in Deo quid. ibid.
pedes anguinei Gigantum, quid. 367.b
pedes per locustas indicati. 287.b
pedes recti & retorti. 367.b
pescenij Nigri continentia. 24.e
pescenij Nigri respōsum militibus. 598.f
pestilentia. 108.f. 446.e
pestilentia in mulieres grauidas sæuiens
Romæ quando. 27.b
petalum. 435.b
petra quid in sacris. 524.f
petronij Arbitri locus. 236.e
petrus Alexander. 273.b
petrus Aliger. 534.e
petrus Melinus. 31.a. 70.b. 260.d. 327.a.
426.f
petrus Victorius. 36.d
petro piscatore quibus in rebus opus.
286.d.e
petulantia. 116.e
petulantia domita. 95.c.d
petulantia pernicioſa. 208.d
petulantia finis. 147.c
petulantia frantum. 25.a
petulantia supplicium. 131.c
petulantia iuniores. 55.c
phæaces à piscibus olim abstinebāt. 314.e
phalangia parricidio infames. 144.d
phalantus vbi naufragium fecerit. 274.d.
e. à delphino seruatus. ibid.
phalaris scōmma in fratres de mutua per-
uerſitate inter se contententes. 313.a
phalaris stragema. 74.d
phalaridis Taurus in mare proiectus ab
Argentinis. 27.b.c
phaleræ. 438.e.f
phallophori. 547.c
phanes. 139.a
pharao vsus consilio Iosippi quomodo
famem ab Ægypto depulit. 28.e
pharaonis cor indurare, quid. 288.f
pharetra. 444.f
pharselitz offerebant fāfamenta Cyla-
bræ heroi. 310.e
phiala. 495.b
phidias cur testudinem Veneris simula-
chro subiecerit. 283.a
phidias Victoriz signum in Marathne
cum phiala sculptit. 489.a
phidias viso leonis vngue totam feri ma-
gnitudinem repræsentauit. 375.c
phigaleſium Ceres qualis. 45.c
philautia. 63.b
philemon lucubraciones suas solitus erat
carè diuendere. 364.e
philemonis auaritia. 509.b
philippus quidam Hori & sacerdotum
Ægyptiorum lemmata in Græcam lin-
guam vertit. 224.c. 170.f. 175.c
philippi Imp. numus. 17.a
philippi somnum post Olympiæ nuptias
quale. 3.a
philocrati quænam obiecerit Demosthe-
nes. 314.f. 315.a
- philomela in hirundinem mutata. 226.e
philonis laus. 144.f
philonis pharmacum. *ἑὸν χάρις*. 221.e
philosophia communicata. 50.f
philosophia, politiorēque literæ à Chri-
stiano homine minimè contemnenda.
159.b.c
philosophiæ triplex partitiō indicata in
Abraham, Isaac, & Iacob. 401.e
philosophi viri munus. 50.f
philosophi cæno inuoluti qui. 310.d
philostati locus emaculatus. 19.a
philotis ancillæ memorabile facin⁹. 557.b
philoxenus gruis gulam optabat. 341.c
phison Hebræis, quid. 213.a
phlasijs cur ahenam capram inauratā co-
lebant. 93.b
phocæ corium fulmine non icitur. 296.d
phoca. 296.d. fomiculosa. ibid.
phociō orationum Demost. securis. 454.f
phocylidæ carmen restitutum. 312.f
phœbe masculino genere. 473.c
phæbus Grypheneus. 243.d
phæbi inuentum medicina. 465.b
phœnix auis. 198.f. & seq.
phœnix Orientales habitat solitudines.
ibid. f. vnicus est. ibid.
phœnicis mors & origo. ibid.
phœnices ad cuculi cantum messim fa-
ciebant. 255.a.b
phœnices inter homines qui dicuntur.
200.d
phœnices plantas diuinis honoribus co-
luerunt. 436.f
phœnices cur Deos cum loculis & cru-
menis finxerint. 443.c
phœnices duos aliquando visos qua ra-
tione dictum. 199.a
à phœnicibus honor habitus boui. 30.d
pholis piscis. 306.d
phormis Menalije quales. 43.c
phosphorus. 112.a. 478.e
phratoris lepidum responsum. 592.d
phryges imbelles notantur. 242.f
phthia in columbam mutata. 220.d
phirialis. 100.e.f
physiognomica indicia in facie humana.
58.f
phytalis Cereris hospes. 571.c
pica buccinatorum canum imitata. 232.e
pica cur Baccho deditur. 232.e
pica & huius docilitas. ibid.f
picturæ in Palladis templo consideratio.
311.b.c
pietius libellum de Fulminibus scripsit.
468.d. pro sacerdotum barbis decla-
mationem conscripsit. 328.f
pietius quonam alitu circumuentus à Ro-
landino Virdunensi. 237.a. facrarum
literarum studiosissimus. 178.e.f
pietij nomen ex Petro Sabellicus authori
primus imposuit. 178.e
pierij Græcum epigramma, alteri Græco
respondēs. 965.a. epigramma de Petri
Molini nomine. 260.c.f. epigramma de
virtute per labores acquirenda. 535.b
epigramma in Framarianum. 165.a. epi-
gramma in Simæi improbatum. 62.f.
63.a. Nenia in Alexandrum & Hippo-
lytum Mediceos. 479.a.e. opusculum
de satione croci. 548.f. præceptores qui.
488.

Index Hieroglyphicorum.

- 488.e.f. protestatio de hoc colligendo hieroglyphico argumento. 284.c. studiū in hisce Commentariis quod. 24.f
- Pierio Commentarius de Scarabeo quomodo surreptus. 79.b
- Pierius pater Musarum septem. 506.f
- Pietas. 33.c.74.e.f.179.c.492.e.f.26.f
- Pietas & amor in filios. 200.f.201.a
- Pietas impietati præferenda. 295.a
- Pietas in elephante. 19.b
- Pietatis nostræ stabilitas. 524.f.525.a
- Pileus. 420.f
- Pileus libertatis signum. 421.a
- Pilei forma. 422.f
- ad pileum vocati ferui, quid. 421.b
- Pilea quibus ex rebus consui solita apud Romanos. 422.f
- Pili veterum cogitationū indices. 325.c.d
- Pimpinulus. 273.b
- Pimpeis Nympha. 508.f
- Pindarus cur multum aquilæ tribuerit. 190.f
- Pindari dictum in stolidè iudicantes. 63.c
- Pindari laus. 406.d
- Pindari locus. 69.a.258.c.278.f.403.a.407.a
- Pinguedo. 563.b
- Pinna. 285.b.c
- Pinnæ in mœnibus. 250.e
- Pinus excisa famel nunquam repullulat. 553.b
- Pisces Isthmici certaminis præmiū. 553. mortis indicium. ibid. b. naturæ imago ibid. c
- Pinum pro abolitione, supremæque excidio. ibid.
- Piorum cœtus. 472.f.568.e.f
- Piscatoriū ludi, vbi & quo tempore celebrati. 316.d
- Piscis ganæx symbolum. 314. f. natura vorax est. 309.c. nequam nisi recens. ibid.
- Pisce non vescuntur Iudæi nisi pinnato & squamoso. ibid.
- Pisce taciturnior, prouerb. 311.a
- Pisces ad ieiuniorum consolationem indulti. 315.b.c
- Pisces vocales qui & vbi. 311.a
- Pisces argenteos in templa Facilitatis detulerunt Syrii. 316.f
- Pisces mansuetos fert Chalos annis. ibid.
- Piscibus cur abstinendum dixerit Pythagoras. 316.d. cur abstinuerunt Asiiyrii. 316. f. opiparè instructa lautiore Romanorum conuiuia. 314. f. vesci solis sacerdotibus licuit apud Ægyptios. 315.b
- Piscibus orientibus geniti dicacissimi sunt. 311.b
- Pistaciōrū maris & fœminæ amor. 537.b
- Pittacus quomodo Phrynonem vicerit. 486.f
- Pitheculæ insulæ. 62.e
- Plagæ flagris inflicte Afriatæ Vocatæ. 115.c.d
- Planetæ Fatorum ministri. 509.a
- Plani pisces sacri Plinio. 303.b
- Plantæ ratione loci magis minūse polleat. 44.d
- Plantarum gignendi promiscua virtus. 630.f
- Plantatio fructiferarum arborum quid significet in diuinis literis. 576.d.e
- Platani folium arceat noctuas. 171.b
- Platani folio Ciconiæ arceat noctuas à nido suo. 76.e
- Platani folia arceat vespertiliones. 252.e
- Platea auis & palatea. 200.d
- Plato cur equo consensu statim desiliat. 45.a
- Plato senex scribendo moritur. 229.b
- Platonis locus. 624.d.638.c.639.f
- Platonis Axiochi locus caltigatus. 359.a
- 144.f.147.b.212.e.f
- Platonis epitaphium. 194.c. equus. 42.d
- ideas cur teretifimata vocatit Aristoteles. 270.f.271.a. institutum in eligendo Academiæ loco improbat. 249. b. regna duo quæ. 464.d.e.465.c
- Platoni puero apes in labellis confederūt. 261.c.d
- Plautus. 358.f.451.b
- Plauti locus. 89.b.105.b.111.b.131.b.145.a.225.b.253.b.495.c.617.c
- Plebicula. 423.c
- Plenilunium. 630.e
- Phlegyæ filiam compressit Apollo. 49.a
- Plenilunij vis in conchyliis quæ. 285.a
- Plethrum. 380.d
- Plinij locus. 11.a.70.f.156.f.134.e.257.c.268.d.275.a.302.f.379.b.529.c.628.e
- Plotes. 304.e
- Plumbum. 521.b. plumbei homines, plumbumque ingenium. ibid.
- Plurimi, per quinquagenarium numerū. 393.b.c
- Plutarchus antiquitatis indagator curiosissimus. 127.a. author fide dignus. 52.f
- Romanorū historiariū hostis. 189.b
- Plutarchi locus considerandus. 170.f.215.c.246.f.456.d.e
- Pluti oculus cur angues duo dicantur lambere. 151.b
- Pluto. 88.d.622.e
- Pluto Adamas cur. 439.b.c
- Pluto Græcis qui Ægypti Serapis. 320.f
- Pluto puer pacem in vlnis gestat. 566.f
- Plutonis caput galea tectum. 455.c.d
- Plutonis cor ab Herculea sagitta vulneratum, quid. 445.a
- Plutonium cnr Solem interpretentur nonnulli. 455.c.d
- pluuia per araneum. 270.e
- pluuia indicium per corui frequentiores crocitatus. 236.f
- pluuia vocabulo quæ signentur. 403.a.c.404.d
- puella. 597.a
- podagrosus. 32.d
- poderes. 424.d
- podematis genus circulus. 412.d
- pœnitentia. 346.f
- pœnitentia. 445.b
- poësis. 280.d. cur polypo similis. ibid.
- poëta. 547.a.b
- poëta cygni symbolum. 229.a
- poëta encomium. 299.c. nomine Deus colitur. 299. c. symbolum per ranam. ibid.
- poëta gloriæ studio trahuntur. 230.d
- mali qui. 310.d. qui laudandi, quive improbandi. 269.c
- poëtarū coronæ quibus cōtextæ. 547.a.b
- poëtis cur hederaceæ coronæ attributæ. 548.d
- poëtis sola gloria, & virtuti nominis cupiditas inuita. 539.a
- poetas immerito taxat Origenes. 299.c
- poetas laete simul & melle pasci, quomodo intelligendum. 547.b
- poetica vis. ibid.
- poeticæ amœnitates. 262.d.e
- poëmon quo pacto sollecissimum inepti actoris manu factum reprehenderit. 365.a.b
- pollex sublatu quid. 372.d. versus, quid. ibid.
- pollicis etymon. 372.e
- pollices cur sponte sibi nonnulli amputauerint. ibid.
- pollices inter se vincendi mos in societate constituenda. 371.b.c
- pollux. 604.e
- pollutus morte locus. 551.c
- polluti in tabernaculum non admittébatur apud Moſen. 400.d
- polygnoti opus. 119.c
- polymnia. 507.a
- polyphranes ab Alexandro phreco interemptus. 448.d
- polypus multa deuorat. 277.c
- polypus atramentum in aquas effundit. 287.c. auertatur dulcia. 280.e. colorem mutat. 278. e. cur parum viuat. 280.f. cur poetices symbolum. 280.d. cur Veneri adsculpebatur. ibid. f. famis impatientis. 277.c
- polypus ingenti magnitudine puteolis repletus. 280.f. 281.a. parricidio notatus. 144.d. falacissimus. 280.f
- polypi caput horrenda fomina patit. 280.d. caro qualis. 279.a
- polypi & congrui certamen. 278.d
- polypi similem dialecticam dixit Carneades. 277.c
- polypo super in diuerſa abeunt plinius & plutarchus. 277.c
- polypi cur formidolosi. 278.e
- polys vocatus Soli. 199.c
- Gn. pompeius mollitiei signo notatus. 371.b
- pompeij Magni currum quando subierint elephanti. 16.f
- pompeio cur obiectum, quod regiæ maiestatis affectaret insignia. 434.e
- pompilus. 303.b
- pomponiæ Scipionis Africani matri draco circumfusus. 152.e
- pomponij Lati laus. 229.c
- ponū pro boue Herculi oblatū. 575. c.d
- ponum Veneri dedicatum. 577.a
- pomorum hieroglyphicum. 583.a
- poma in armum legere, quid. 444.d
- ponderum & mensurarum ratio cur incerta. 376.d.380.f
- ponere pedem. 366.d
- ponanus omnium ingenia fuit. 229.c
- ponanus senex scripsit Vraniam & Me-teora. 229.a.b
- ponanilaus. 496.e
- pontifex. 454.d
- Pontificis Hebræorum gestamē pectoris

Index Hieroglyphicorum.

- quod, qualëve. 440.d
 Pontus cur polypos non habeat. 280.f
 popa. 30.e
 populi arbor ab antiquis venerata. 554.e
 ibid.e
 populus temporis symbolum. 514.e
 Herculi dicata. ibid.
 populus Iudaeus asino assimilatus. 116.f
 populus lege coercitus. 618.f
 populus regi suo obsequens. 261.e
 populositas symbolum. 579.a
 porca sulcus. 89.a.b
 porca triginta caputum foetum pariens
 Launij. 87.a
 porcare. 89.a.b
 porcus 81.a.b. & se. animal profanum. 123.c
 d. Cereri mactabatur. 89.c.d
 porcus feminino genere. ibid.
 porci cultus. 88.f
 porci grunnitu audito fugit elephas. 17.c
 porcum immolabant inania laborantes.
 89.b
 porcum tangere nō licebat Flaminii Dia-
 li. 84.e
 porci à Megarensibus in Antipatri ele-
 phantos immissi. 82.e.f
 porci quonā astu Patavij abducti. 133.c.d
 porcos in pugnam instruebant Spartaci.
 85.a
 porositates exhalabiles insunt rebus om-
 nibus. 278.f. 279.a
 porta cornea. 574.d eburna. ibid.
 portae inferiorum adamantinae. 439.b.c
 portenta & auspicia felicia per aquilam.
 189.b
 portentoſi partus qui habendi ſint. 189.c
 porticus perſica Lacedaemone. 531.b
 portunus. 274.d. 522.d
 poſitum. 533.a
 poſſeſſo. 485.b
 poſteriora in diuinis quid ſignificent. 223.a
 potentia pernicioſa. 192.f
 poſtētia quo pacto euadit amabilis. 224.f
 potentia comes metus. 18.e
 poſtētia excellenſis hieroglyphicū. 541.b
 in potentioris ditionem reductus. 282.f
 poteſtas Dei triplex. 636.f
 poteſtas inferior. 622.f
 praecipitentia. 65.c.d
 praeco deorum Mercurius. 340.d
 praconi tradebatur lingua in ſacris diſſe-
 cta. ibid.
 praecox proſectus. 245.c
 D. praecorſoris caput. 611.a.b. videtur
 quis. 286.f
 praefectus moriens. 193.c
 praefectus militum. 152.f
 praegnantia. 472.d
 praegnantia diſſimulatrix. 119.b
 praematurum incrementum. 556.e.f
 praefagitura. 182.f
 praefagium. 132.e
 praefentialis magiſter militum quis. 40.f
 praefantia. 334.f
 praefare & excellere, exundationis voca-
 bula. 199.c.d
 praetexta Romanorum inſigne. 427.c
 praetextata fabula. ibid.
 praefimani & praefina factio. 463.c
 prauitas edomita. 66.d.e. innocua. 162.d
 prauarum cogitationū excuſſio. 525.b.c
 prauitatem aliorum, bonorum operum
 ope peruincendam. 581.b
 preces. 365.a.b
 priamus ad ſtatuum Iouis in ſubſtiali ara
 conſugit. 335.b
 priapus. 352.e
 priapi ſimulacra in hortis quid. 351.a
 primogenita ſacrificari praecceptum, ho-
 mine & aſino exceptis. 121.b
 princeps. 51.b. imbecillus. 114.f. ſibi tan-
 tum ſtudens. 193.b.c
 principis aequalitas ad populorū animos
 conciliandis mirè efficaci. 224.f
 principes ex quibus ſacra faciebant pro
 expiandis delictis. 17.c
 principum ſceptri cuiuſdam deſcriptio.
 295.a
 principatus. 545.b
 ad principatum ineptus quis ſit. 41.a
 principatum cura circa qua ſit. 476.f
 principatum ad quem referendum. 410.f
 principium anni cur aries. 103.a
 principium & finis. 508.f
 principij egregij citò deſtitutū. 117.b.c
 principij per ventris ſymbolum. 354.d
 principij ſymbolum per caput. 319.b
 principia occulta. 455.c.d
 Principiis obſtendum. 130.f
 Probi viri quietus animus. 256.d
 Probi viri à potentioribus ignominioſe
 accipiuntur. 98.d
 Probi liber De notis antiquis parum ca-
 ſtigatus, & cur. 389.b
 Procellae. 406.f. 407.a
 Procidere. 369.a
 Procli ſententia de gallis & Angelis fo-
 laribus. 7.b
 Procliuius ad vitia. 369.a
 Procline in luſciniam mutata. 226.e
 Procraftinationis damna. 80.f
 Procreationis partes quatenus à viro &
 foemina. 307.b.c
 Procuratoribus pro ſpongiis vtebatur
 Veſpaſianus. 307.c
 Procus vetulipeta. 101.c
 Prodigus. 239.b
 Prodigij qd ad Polydori tumulū Aeneae
 fe obtulit, interpretatio. 542.d
 Proſanus. 44.e. 584.e
 Proſanus per anguillam. 297.c
 Profectionis olim ceremonia. 570.e.f
 Profectionis cum aetate. 113.b
 Proſugium. 527.b
 Proſugus. 38.d.e
 Progenies antiqua. 600.f
 Progrediens longo poſt tempore. 299.a
 Progreſſio. 570.e.f
 Progreſſus vitæ. 380.f. 381.a
 Proles maſcula, & proles foeminea. 25.e.f
 Proles numeroſa. 336.c
 Prometheus. 624.d
 Prometheus quibus legibus à vinculis li-
 beratus. 377.e
 Promethei cor à vulture arroſum, quid.
 184.d. cor arroſum ab aquila. 194.f
 Promptuarium caeleſte rerum omnium.
 352.d
 Promuſciſ elephantis. 15.c
 Pronubus digitus & anulus. 374.e
 Properantia. 107.c
 Prophanum. 309.c
 Propheta. 47.c.e
 Propheta canis assimilatus. ibid.
 Propheta Hebraeis cur dicatur Videns.
 398.e
 Prophetæ. 357.a. 404.e.f
 Prophetæ Apis nomine appellati. 264.f
 Prophetæ Videntes appellantur. 429.c
 Prophetæ quoniam olim vocati. 48.d
 Prophetæ & doctores. 242.e
 Prophetarum oracula. 264.f
 Propitiatorium qua longitudine fieri de-
 mandatum. 386.e
 Propertij locus. 207.a. 215.a. 218.e. 411.
 b. 423.b. 494.d
 Proſelens cur vocati Arcades. 474.f
 Proſerpina. 90.e.f. 473.b. 630.f
 Proſerpina & Serapis magnorum dæmo-
 num principes. 320.f
 Proſerpina canes mactabantur. 55.a
 Proſper Publicola Sanerutius. 57.b
 Proſper Sanctacutus. 104.d
 Proſperitas. 109.a. 475.c.d. 188.f.
 189.a
 Proſperitas firma. 524.e
 Proſperitas rerum per aquilam. 354.d
 Proſperitas vitæ. 206.e
 Protheus cur in varios ſe mutare vultus
 fingatur. 436.d
 Protogenis pictoris continentia. 602.f
 Proueus. 353.a. 363.b. 589.c
 Prouidencia. 73.c.d. 114.d. 224.d. 528.f
 Prouidencia diuina. 321.c.d
 Provinciarum principes. 150.f
 Provinciarum ſubiugatio. 16.e
 Prudentia. 160.d. 165.c. 166.d. 176.e. cur
 per morum arborem. 557.a. per Gan-
 gem fluiū. 212.f. per Iani bicipitem.
 323.a
 Prudens captiuitatis declinator. 304.f
 Prudentij locus. 628.e
 Pruina in ſacris, quid. 404.f
 Prunulus Pierij præceptor. 488.e
 Pruſiæ ſtratagemata in prælio nauali. 153.b
 Palmi circulares qui. 112.d
 Plammetichus. 96.e.f
 Plaphon Libycus quaraſione diuinuſho-
 nores aſſectus ſit. 231.c.d
 Plitacus. 231.c
 Plitacus cur humanam vocem propius
 refrat. ibidem.
 Pretopholi qui Plutarcho. 215.c
 Proemphanes canem viuum pro rege ele-
 gerunt. 51.c
 Ptolemæus Alexandro cur magnam pec-
 uniam miſerit. 4.d
 Ptolemæi Lagi beneficio Biblia conuerſa
 in linguam Græcam à lxx. viris. 181.b
 Ptolemæi Lagi ſuperſtitio. 320.f
 Ptolemæus quidam cur *καρπυος* vocatus.
 467.c
 Ptolemæo Ægypti regi quæ dona miſſa à
 Romanis. 462.e
 Publica Corn. Aunia ſe vitam vitro in ar-
 cam cum viro damnauit. 217.c
 Pudenda. 349.a
 Pudicitia. 422.e. 586.d.e
 Pudicitia quare velata facie pingabatur.
 224.d. columbis prima & peculiaris.
 218.d.e. in quibus conſiſtat. 424.f. tur-
 turis ſymbolum iudicata. 223.c
 Pudor. 428.d. 522.d
 Pudoris cura apud Ægyptios maxima.
 283.a.b
 Pudoris

Index Hieroglyphicorum.

- Pudoris simulachrum cur & vbi ab Icario erectum. 424.c
 Puellæ ab Atheniensibus vix appellatæ. 114.d
 Puellæ in nuptiæ domi clausæ custodiabantur. ibid.
 Puellarum quàm matronarum ornatus olim sumptuosior. 532.d
 Puellas Darij captivas magna integritate seruauit Alexander. 351.b
 Puellaris ætas. 114.d
 Puellares ineptiæ. 575.b
 Pueri recens nati cor duas ponderat drachmas. 174.e
 Puerorum senumque vita qualis. 593.a
 Pueritia. 389.b.c
 Puerperium. 429.a
 Pugilum iuramentum quale. 89.c.d
 Pugiones. 456.e
 Pugna anceps. 455.c
 Pugna initium. 451.b
 Pugnacitas. 36.f. 224.c.f. 267.b
 Pulchra incepta turpiter cedentia. 287.c
 Pulchritudo. 586.d
 Pulchritudo sine fruge. 553.a
 Pulicarius. 616.d.e
 Pulicum defectus. 254.f
 Pulicum significatio mystica. ibid.
 Pullaria arca vel cauea in castris. 456.f. 457.a
 Pullus color lugubris. 218.e
 Pullus gallinaceus exclusus in manu Liuiæ. 241.b
 Pulli colubarum quibus cōueniāt. 221.b.c
 Pulvis in ollam iniectus ab elephanto cur. 17.b
 Pulpa. 643.c
 Puniceis pennis terretur ceruus. 67.a
 Punici mali symbolum. 579.a
 Punica mala tam magna quàm parua, granorum numero non dissident. 579.b.c
 Punicorum ferocitatem myrtus iuxta folia plurimum iuuat. 580.e
 Purgamentum. 540.e
 Purificatio. 310.e
 Purificator. 366.e
 Puritas. 429.c.d. 497.c
 Puritas animi per gallum. 241.b
 Puritas maritalis. 496.f
 Puritatem adamarunt Ægyptij. 313.a.b
 Purpura. 288.f. 289.a
 Purpura vorax. 288.f
 Purpuræ linguæ acuta & valida. ibid.
 Purpuræ quomodo capiantur. 289.a
 Purpurea anima quomodo intelligendū. 289.b
 Purpureum & purpurascere. ibid.
 Purpureus color pudoris indicium. 428.d
 Puteal. 500.f
 Putei, & puteorum fossuræ. 408.d
 Pygmæorum statura. 377.c
 Pygmæi. 378.e
 Pylos quomodo capta. 38.e
 Pylo cur bellum intulerit Hercules. ibid.
 Pyralis ac pyræusta. 163.b
 Pyramis. 639.f
 Pyramidis basis. 419.b
 Pyramides in Ægypto à quo ædificatæ. ibid.c
 Pyrrhus Aquilæ cognomento gaudebat. 190.f
 Pyrrhi hæstæ insidens noctua. 203.c.d
 interitus quis. ibid. in tabernaculo hirundo nidum posuit. 227.a. modestia in vlturpanda gloria. 190.f
 Pyrrhi cuiusdam hæresis. 277.d
 Pyrrhica: boues in Epiro. 24.d
 Pythagoras cur mare vocauerit Saturni lachrymas. 311.b
 Pythagoras iubet adoratos sedere. 57.b
 c. T. yrrenus fuit. 431.c. Ægyptios adiut. ibid.d
 Pythagoræ præceptum de anulo arcto, nõ gestando. 374.f. de animalibus curuos vngues habentibus. 4.f
 Pythagorici plurimum melle vsi. 263.a
 Pythicum stadium. 379.c
 Pythones. 160.e
 Pythones dæmones & serpentes. 47.a
 consulendos prohibuit Deus. ibid.

Q

 Literam veteres olim excluderunt. 462.f
 quadragenarium numerum in flagris & plagis excedere, ignominiosum apud Hebræos. 392.e
 quadragenta. ibid.
 quadrans Raticus. 482.d
 quadrantalitæ deorsum simulachra apud Arcadas. 416.d
 quadrantaria femina. 416.f. 417.a
 quadratum. 415.c
 quadratus vir. 416.f
 quadriennium. 409.c
 quadrifrons. 325.a.b
 quadrifrons cur aliquando Ianus. ibid.b
 quadrigarum agitatoribus absinthium propinatum. 612.e
 quadrigas Soli consecratas Rhodij quotannis in mare abiciunt. 46.e
 quadrigati numi. 463.c
 quadingenta. 387.a
 quadrupes Mosaici vitia. 42.d
 qualitas vniuersuique rei tribus plurimum propositionibus comprehenditur. 365.a
 quartanas sanat clupeæ lapis. 306.f
 quarte decimani. 197.b
 quaterna millia. 392.f
 quat Hebræis, quid. 200.d
 quatuor. 387.a
 quatuor anni qualitates. 325.a.b
 quatuor Dij præfides homini nascenti qui. 155.c.d
 quercus fortitudinis ac diuturnitatis symbolum. 544.f
 quercus iuxta nucem in glandem sata emoritur. 192.f
 quercus oleæ inimica. 545.c
 quercus principatum offendit. 545.b
 quercus vnde dicta. 543.b
 querna corona quare data. 543.c
 quercus & oleæ odium. 560.d
 quies. 58.d.e
 quies à laboribus. 32.d
 quietam columbam quid Græci. 221.a.b
 quinquarius & quaternarij numerus. 639.d
 quingenta. 387.c
 quinquagenarius numerus multitudinē denotat. 166.f
 quinquaginta. 393.a
 quinque. 387.a
 quinque legionis signis adpingebantur elephanti, & cur. 16.f
 T. Quintij festuum dictum. 284.d
 quintiliani locus emaculatus. 371.e
 quintiliani locus expeditur. 384.f. 628.d
 quintiliani sententia de orantis gestu. 365.a
 Gn. Quintilius. 520.e
 quintilij de agricultura scripserunt. 245.a
 quinti Cæcilij Metelli dicti celebre. 34.d
 quintus Fabij Eburnus louis pullus. 245.b
 quirinalis. 460.d

R

 Abidi canis virus. 54.d
 Rabiosi canis vrina calcata nocet. ibid.
 Rabies in cane à splene est. 53.c
 Rabies in homine quando cognita. 54.d
 Racemorum magnitudo incredibilis. 586.d
 Radices hyssopi saxa penetrant. 612.f
 Radius. 437.b
 Radij solares. 444.f
 Raia 305.c.d. eiusdē machinamentū. ibid.
 Rana. 298.e. cum grilio 299.b. Mecenate. 299.c. d. prædita est verecundia. 299.a. sanguinem non nisi in oculis habet. 298.f
 Ranæ dare aquam prouerb. 300.d
 Ranæ vbinam obmutescant. 300.d
 Ranas obstrepetes silere iussit Augustus. ibid.
 Rapacitas. 177.c
 rap haël. 464.f. 465.a
 rapina. 211.a
 raptor. 105.c
 rapum, Solis hieroglyphicum. 608.f
 ratio. 501.c
 ratio & cupiditas. 41.c
 rationis modus breuis. 419.a
 rationis cum appetitu pugna. 623.e
 ratiocinatio. 131.a
 rationale ornamentum Pöt. quale. 440.d
 receptus turus. 106.f
 recollectionis hieroglyphicum. 338.f
 rectus tenor. 533.a
 redactus in potentioris ditionem. 282.f
 redemptio. 392.f
 reditus in viam. 245.c.d
 refulbare. 437.e
 reffundum non est in ventum. 80.d
 refugium. 484.d
 regimen. 485.c
 reginaldi Poli Card. laus. 559.a.c
 regnum. 438.e
 regni sollicitudo. 192. c. f. symbolum per apes. 261.c
 regressus. 367.c
 remedium. 541.a
 remedium in febrem naetus. 6.e
 remedia contra scorpiones. 162.e
 remeligo. 302.e
 remittere manus. 359.b
 remissio. 393.b
 remora. 302.d
 renes à Venere reguntur. 340.d. in Venenis sūt potestate. 347.c. vnde dicti ibid.
 repandi rostrum animal delphinus. 274.c
 reptatus serpentum quid mysticè. 245.a
 reptile. 138.f
 1c

Index Hieroglyphicorum.

S

- Repugnancia rerum. 122.d
Repulia ignominiosa. 235.c
de repulla pudor. 69.a
Requis, ignauiaque. 368.d
Res gesta cominus. 269.b
Rei domesticæ studiosus. 305.c
Reipub. negotia laetæ animo suscipien-
da. 261.b
Rerum diuinarum cognitio vnde peten-
da. 639.d
Rerum omnium gerendarum summa qui-
bus rebus coultet. 321.c. d. progressus
per calcem. 430. c. f. prosperitas per
aquilam indicata. 188.c. 189.a. vicissi-
tudo. 512.d
Rerum mutatio. 631.c
Rerum natura. 639.f
Refina Citria. 642.b
Respicens. 471.a
respicientia. 346.c. 503.c
Respicientia per hirundinem. 227.b
Respicientia symbolum. 361.b
Retia & retium hieroglyphica. 486.c.f
Reuerentia in matres. 125.b
Rex. 513.c. d. per apis symbolum. 261.a.b
per elephantum designatus. 15.c. e. op-
tinus. 150.f. potens imbecillioris arti-
ficio petitus. 21.c. tutelar. 151.a. viliu
affectator. 18.d
Regis inter apes munus. 260.a.b
Regis pij & misericordis symbolum.
191.c
Regi suo obsequens populus. 261.a
Reges fulminare dicuntur. 296. d. pro
Diis habiti à multis nationibus. 467.a
Regum aures innometæ. 116.c
Regibus etiâ mortis imperandæ ius per
interrupcionem sacerdotibus Memphi-
ticis erat. 204.d
Regia claritas. 435.b.c
Regia potestas. 434.c
Regium augurium. 9.b.c
Rhadamantibus truculentos vrsis ingere-
re solitus. 114.d
Rhamnus in sacris, quid. 583.b
Rhea dea cur ab Assyriis colebatur. 316.f
cum Saturno rem clâm habuit. 179.a.b
Rheginorum moneta quæ. 129.b
Rhemij Palæmonis arrogantia. 81.b
Rhetor Corax. 236.d
Rhinoceros. 21.b. eiusdem cum elephan-
to pugna. ibid.
Rhinocerotis effigies missa Leoni X. ab
Emanuele Lusitanorum rege. 21
Rhodia. 506.f
Rhodij quadrigas Soli consecratas quot-
annis in mare iaciunt. 46.c
Rhodos insula pugnacissimos habuit gal-
los. 242.d
Rhombus. 514.c
rifus. 54.c
rifus leuitatis signum. ibid.f
Riualitas. 101.c
Robur. 2.d
Robur per pollices significatum. 371.c
Robur Romanorum in legionibus. 40.e
ex robore nati qui dicti. 545.c
Robustus. 21.c
Robustus & robur vnde dicta. 544.f
Rodere. 342.d
Rodolphus Habsburgi comes. 180.d
Rolandini galli Virdunenſis impostura.
237.a
Roma capta à Genferico. 179.c
domita ab Odoacro. ibid. c. d. quadra-
ta. 419.a. vetus. ibid.
Roma per mulieris caput. 322.c.f
Romæ antiquum nomen Cephalon fuit.
ibid.
Romæ caput galeatum. 456.c
Romæ nomen publicari vetitur. 322.c
Romanæ virgines nutriebant diligentissi-
mè Vestalem ignem. 491.b.c
Romanus per togam. 423.a
Rom. Coll. 454.f
Romani cur equum mactare soliti. 46.d
originem suam ad Martem referre estu-
dent. 322. c. f. quando cœperint esse
superiores etiam equis. 40.c
Romanorum numisma. 643.c
Romanorum mos in sacrificiis. 34.c
Romanum imperium quor annos du-
rauit. 179.c
Romani imperij mutationes tres. 180.c
Romulus & Remus cur Martis filij dicti.
109.a
Romulus vbi educatus. 419.b.c
Romulus Amalæus. 73.a. 309.b. 484.d
Roris vocabulo quæ signentur. 403.a
Rosa humanæ imbecillitatis hieroglyphi-
cum. 581.c
Rosa sine spinis considerata venustatis a-
moris & gratiæ signum est. 583.a
Rosa spinis lepta, humanæ vitæ speculû.
582.f
Rose afflatum quomodo descriperit Vir-
gilius. 584.d.c
Rosæ odor scarabeum enecat. 585.a
Rosam quanti fecerint Iudorum Magi.
584.e
Rosæ in sepulchrorum ornatum adhibi-
tæ. 582.d
Rosæ quomodo fragrantiores fiant. ibid.
Rosarum halitum multi oderunt. 79.b
Rosas loqui, prouerb. 584.d
Rosaceum Homero cognitum. 584.f
Rosci hystriosis claritas. 152.d
Rota & rotæ decorum. 414.c.f
Rota humanæ & inferorum. ibid.
Rota currulis quot cõter apsidib. 230.d
Rotunda templa cur veteris Diis dedica-
runt. 528.e
Ruab. 634.d
Rubecula auis, vel syluia. 259.a
Rubeta rana quæ. 299.c
Rubi symbolum. 583.a
Rubicunda vestis. 426.f
Rufus Prætorius cur scazonte proscissus.
172.d
Rugitus leonis animantibus formidabi-
lis. 3.c
Ruminatio. 83.c
Ruminatio in sacris, quid. 70.f
Rumiantia animalia, carent altera den-
tium parte. 314.f
Rusticitas per ranam. 300.d
Ruta contuentioris vitæ hieroglyphicû.
615.b.c
Ruta si iuxta ficum feratur, mitior euadit.
569.b
Rutam cur exhorrescant serpentes 615.b
Pro H. nonnunquam apud antiquos
ponebatur. 372.e
S. quid Romanis, & cur tricliniis & dia-
tarum foribus superponatur. 373.b
Sabaci Ægyptiorum regis successus. 32.d
sabech. 101.b.c
sabellicus. 229.c
sabellicus aliquando noctu vidit. 333.b
ab Urbano didicit Græcas literas. ibi.
Pierij præceptor. 178.e. 174.c
sacium. 426.d.c
sacer piscis quis Homero. 303.a.b
sacer scriba Ægyptiis cur. 322.f. 323.a
sacerdos. 59.b. 435.b
sacerdotis boni munus. 47.c
sacerdotis negligentia, error maximus.
48.c
sacerdoti Ægyptio nõ licebat equo vehi.
39.d.c
sacerdotes Ægyptij. 426.d
sacerdotes assentatores & aulici magna in
orbem importantes mala. 211. a. Ar-
uorum. 590.e. mali taxantur. 310.d
sacerdotes tantum circuncisi erant apud
Ægyptios. 59.c. Memphisitici supra re-
ges erant. 204.d
sacerdotum Ægyptiorum eruditio. 138.e
sacerdotum amictus qualis. 429.c
sacerdotibus indumenta ex liño cur im-
perata. 601.a
sacerdotibus licuit piscibus vesci apud
Ægyptios. 315.a.b
sacerdotes quales esse oporteat. 326.d
sacerdotium. 601.a. 612.e
sacerdotium summum. 440.e
sacerdotij sacrosancti symbolum. 142.f
sacoma corona qua ratione deprenderit
Archimedes. 237.a
sacrarum rerum cognitio. 639.d
sacramentum. 89.c
sacrificium. ibid.
sacrificia in lustratione quæ. ibid.
sacrificiorum ritus quo tempore instituti.
526.f. 527.a
sacrificandi homines immanem morem
quis sustulerit. 491.b
sacrificantes primi, herbas & flores non
animalia adhibuerunt. 600.d
sacrificato quibus licitum vesci. 449.c.d
sacrarum literarum professor. 47.c
sacrorum initia. 14.c. arcana. 345. c. d. 16.
pus. 504.f
sacris initiatus. 270.e
sacritia occulta. 147.c.d
in Sai picturæ consideratio. 311.b.c
sagacitas. 337.b
sagacitas & sagire. 54.d.c
sagacitas iuuenilis senili experientia præ-
posita. 206.f. 207.a
sagitta Herculeæ vulneratum cor Plu-
tis, quid. 445.a
sagittæ. 444.c.f. & seq.
sagittarum symbolum. 603.c
sagittarij Nerui. 155.a
sagittarij seniores Orientales. 40.f
sagittarij Venatores. 215.c
sagum. 423.b
sagunenses milites. 153.c
sal & mare cur auersabantur Ægyptij.
313.a

Index Hieroglyphicorum.

Sal cur hospitibus ante alios cibos apponitur. 314. d. e. in mensa euertere, cur ominosum. <i>ibid.</i> d	151. f	scutur Hercules, an Hesiodi Opus. 166. d
sal, quo passim vitur Germania, vnde colligatur. 312. d	305. b	scuta. 449. b
salis significatio in diuinis quæ. 313. b	46. e	scuta hastis illis, quid. 451. a
salacitas. 86. f. per crodillum. 293. c	346. e. f	scutis continebantur imagines. 451. b. c
salacitas prolifica. 207. c	dit. 350. e. 49. 4. b. filios deuorans, quid. 138. e. in equum versus, quid. 37. b. lano vinculo ligatus. 517. b	scutis ligneis primum vsi Argiui. 449. b
salacitatis nomen, quid. 313. a	faturni beneficia. 323. b. etymon. 517. b	scythæ ab Ægyptiis instituti. 454. e
salamandra. 162. f. & seq. an ignem extinguat. 163. b	regnum quale Platoni. 464. d	scytharum iuramentum maximū quod. <i>ibid.</i> mos in ope imploranda. 28. f. sagittæ quo veneno infectæ. 144. e
salamandra impunè velscutur fues. 164. d	faturno decumani homines sacrificati. 491. a	sebastenus sagittis impetitus. 446. e
salij 108. e. 452. f	faturno quæ gentes sacrificabant iuuenes & proprios filios. 91. a	sebastianus Corradus, atque huius Quæstura laudatur. 343. b
saliorum ornatus quis. 462. e. f	faturnalia. 491. a	secespita. 445. b
saligna falx cur Priapo attributa. 556. d	fatyrum capiens Midas, quid. 95. c	secessus. 289. b
salix. 555. c	fatyri quibus in locis. 94. e	secundi Theodosiani. 40. f
salix an fructum ferat. 556. e	fauromatæ equos alunt ad sacra & cibum. 46. e	securis. 451. f
salix castitatis indicium. 555. c. d	faxum in quo Hercules effigies, colebant Thracæ. 523. c	securis & Lydorum & Romanorum gestamen. <i>ibid.</i>
salix vinculorum symbolum. <i>ibid.</i> c	SB Q quid Ægyptiis. 397. b	securum cur ream constituerint in iudicio Athenienses. 30. e
salicis etymon. 356. e. f	scabellum. 461. b	securitas. 336. f. 460. f. 522. d
salicis semen in vino potum sterilitatem inducit. 556. e. 557. a	scalenus figura quæ. 419. b	531. c
salicem cur <i>ἀσπιδάρον</i> vocarit Homerus. 516. d	scaphos olus. 193. a	securitas ociofa. 303. c. 304. d
saluiciuini hominis serpentibus letalis. 147. c	scarabeus. 76. f. & seq.	securitas periculis libera. 304. c
salmonעי infana arrogantia. 467. a	scarabeus ex aquis primum in lucem profectus. 77. b. rosæ odore necatur. 58. a. f. ignum Romanorum militum. 78. e	securitas per gallinam & rutam. 241. a
salomon Trecentis. 360. f	scarus. 304. f. louis cerebrum Ennio. <i>ibid.</i>	securitas per vespertilionem. 252. d. e
salatio per turritus symbolum. 224. e	quomodo captiuitatem declinat. <i>ibid.</i>	securitatis symbolum in multis veterib. numis. 304. d
salubritas. 221. b. c. 102. d. 174. e. f	folus piscium ruminat. <i>ibid.</i>	securitatis symbolum. 611. c
salubritas p gallinæ symbolum. 240. f. 241. a	scurobrates in Semiramin inuectus. 220. f	sedatus animus. 502. e. f
salubritatis indicium. 609. c	seelus. 453. a	sedda, olim quæ nunc sella. 339. b
salus. 159. b. 302. e. f. 449. c	scenopegia Iudæorum in Bacchi celebritatem fiebat. 464. f	sedechias in captiuitatē abductus. 196. d
482. d	scerprum. 438. d. f. Augusti manibus fulmine excussum quid indicarit. 545. b	sedere. 461. c
salus per capitis signum. 321. a	ex querno trunco quid significet. 545. a. regium. 513. a	sedes. 459. c
salus ausi asino inimica cur. 266. e	scerpti cuiusdam descriptio. 295. a	sedes firmiter statuta. 195. c
salutatio. 361. b	scerpta regia ciconiæ capitibus insignita. 170. e. Ichænus. 380. f	seditionosus. 286. e. f
salutatorius digitus. 372. f	scillæ contactu conuellitur lupus. 131. a	segnities. 283. c
sammium armatura. 250. e	scineus vel scingus. 293	segregationes aquarū apud Moysen, quid. 312. d
samphoræ equi. 452. c	scipio. 459. c	selenotropium. 617. a
samfonis robor in capillis. 634. e	scipio laureus quid significet. 450. a	seleucus Antiochiam condidit. 487. a
samfonis coma. 327. c. d	scipio Africanus. 613. c	cur versus XII. ex Hesiodo sustulit. 441. c. d. res composuit cum Scandrocrotto. 15. b
samfonis quæstio Palæstinis proposita. 264. e	scipionis disteriū de scuto & gladio. 451. a. celebre dictum ad Antiochi legatos. 38. f. comma in Pompeium. 504. f	seleuci genus & numi. 485. a. & anulus. <i>ibid.</i>
samuclis anima an per incantationes euocata. 147. a	scipionis numi argentei inscriptio. 16. f	sella, vel sedes. 459. c
sandrocottus Indus. 9. c. 16. d	scipionem laureum gestare, quid. 221. c	sella Curulis. 462. f
sanguis animæ vehiculū nonnullis. 213. c	scoripendæ piscis. 306. d	sella eburnea feditur Consules cum magistratum inibant. 462. e
à Marte regitur. 340. d. antiquitus pro vino positus. 567. b	scorili exemplum de seditione. 49. c	semel tantum enixa. 8. c
sanguis cur libaminibus, quæ pro anima fiebat, apponebatur. 213. c	scorpius. 161. c	semele. 146. d
sanguine placare Deos improbarunt Ægyptij. 527. a	scorpij cauda quot habeat compages. 162. c. 388. f	semel iu vtero. 517. b
sanguinariis. 307. a	scorpij celestis vis. 162. d. e	semel quando prolificum. 390. d. e
sanitas. 612. e	scorpij & crocodili odiū mutuū. 161. c	semen quid in sacris literis. 583. a
sapientia. 415. c. 641. f. cur in quadrato lapide constituta. 415. c	scorpio quænam corporis partes dedicat. 162. d	seminum virtus & generatio. 630. f
sapientia. 450. f. 596. d. per aurium symbolum. 337. a. per noctuam symbolum. 202. e. homini largita. 624. e. f	à scorpio ictus si super asinum sederit, transibit in illum dolor. 121. b	semicium triste leonum cur dixerit Lucetius. 6. d
sapientia arma firma & stabilia. 456. e. vis. 446	scorta vnde dicta. 355. a	semiramia procacitas. 220. e
sapientia perfectæ vir. 398. f	scorta & ostra cinæ pecunia. 29. c	semiramis cui nuperit. 220. f. effecit vt Persæ matrum filiarumque suarū coniugia non abhorreant 220. d. immoderate libidinis fuit. 220. f. <i>Συμπερι</i> vocata. <i>ibid.</i> vbi nata & educata. 220. e
sapientia vanæ studium. 202. f	scribonius L. bo. 500. e	semiramin sub specie columbæ colebant <i>ibid.</i>
saper quomodo exploretur. 341. b. c	scriptorum sanctorū lucubrationes quid præsidij aulerint nobis. 465. c. d	Asyrij. 415. f
saporem vbi collocet Aristoteles. <i>ibid.</i>	sculptura antiqua in Æsculapij pro noua Roma. 595. b	semita quid Theologis, quid via. 183. a. 428. d. 634. a
sapor rex quid Constantio Imper. suadere conatus sit. 131. c		senectus locus. 328. e
saporis Regis gestamen quod. 102. f		se
sapphirus. 440. e. f		

Index Hieroglyphicorum.

- Seneſtus cur omnia deſperet. 549.b
 Seneſtutis indicium. 549.c
 Seneſtus miſera. 327.c
 Senes & ſeniores qui. 390.e
 Senex miſicus. 228.f
 Senibus cur ſupercilia grandiora. 336.d
 Seniorum inter ſe certamen. 170.d
 Senſus 387.b. 504.f. à volūptate deceptus. 146.e. maxime brutus. 82.d
 Senſus velocior. 625.c
 Senſus & intellectus ſignificatio. 146.e
 Senſum quinam admirati ſint, quive aſpernati. 82.e
 Senſus communes in corde. 212.e
 Senſus quinque per virgines prudentes & fatuus indicati. 146.f
 Senſum expers. 525.c. 525.d
 Sententia præpoſtera. 368.d
 Sentiendi vim à ſole habet homines. 473.b
 Sentes in ſacris, quid. 583.b
 ſepes. 437.a
 Sepia. 287.c. 396.f. 397.a
 atramentum in aquas euomit. 287.c
 Sepia melanuros. 288.d
 Sepiæ machinamentum. 306.e
 Sepias promontorium. 288.d
 Septem, & ſeptingenta. 387.c
 Septem & ſeptulm quid Hebræis. 375.a
 Septenarij numeri proportio valde muſica eſt. 505.b
 Septentrio. 570.f. eius hieroglyphicum. ibid.
 Septentrioni ineſt vis maſcula. 26.d
 Septima decoctio perfectionem indicat. 375.b
 P. Septimij Getæ numus. 413.c
 Septuaginta. 394.f
 Septuaginta interpretes quo tempore Biblia verterunt in linguam Græcam. 181.b
 Sepulchri ſignificatum per cor. 347.a
 Sepulchra nobilitatis. 552.e
 Sepulchrorum aliquot inſcriptiões. 582.d.e
 Sepultura. 407.c
 Serapis cur à multis colebatur. 320.f
 Serapidis epigramma de totius mundi mole. 420.d.e. ſimulachrum. 28.e
 ſimulachri caput quod. 320.d. eiusdem ſignificatio. ibid d.e
 Serapidis tripicitis numiſma. 325.a
 Serapi cur magnifica templa dedicata & vbi. 320.e.f
 ſeres populū longæui. 206.f
 ſeriphium abſinthium. 612.e
 ſermo 364.f. 621.e. cur cibo cōparatus. 346.d. efficax vel Mercurius. 350.f
 inanis. 351.a. pro liquore aut rore pluuiæ acceptus. 594.d. per oculi hieroglyphicum. 333.c. vrbaniſ, cibus eſt animi. 594.d
 ſermonis intellectus duplex. 364.f
 ſermonis præles Mercurius. 340.d
 ſermone nimio extenuatur corpora. 115.b
 ſerpens. 636.e.f
 ſerpens Apollinem prouocās in Delphis. 160.e. caudam depaſcens, quid. 138.e
 gignitur ex humano cadauere. 36.f
 ſerpentis effigies à Mole ex ære in contum ſuſtreſta cur. 158.f
 ſerpentis effigie quid commoſtrabit Valentiniiani. 156.d. ſpolium Neronij pro amuleto cōmendatū à mare. 152.f
 ſerpentes alarū volant ex Arabia in Ægyptum. 174.f
 ſerpentis puellarum amaſij reperti. 148.d
 ſerpentiū ſymbolica tractatio. 137. & ſeq.
 ſerpentium coria Amazonibus tegumētorum bellicorum uſum præſtabant. 435.c
 ſerra. 455.b.c
 ſerra pugnare. ibid.c
 ſerra ad ſquatina pifcis offis ſimilitudinē effecta. 306.e
 ſeruij locus. 629.a
 ſerui fugitiui vocati olim cerui. 68.d
 ſeruilis improbitas. 421.b
 ſeruitus indicia inter ſomniumdum quæ. ſeruita. 594.e. 519.b.c.a. lōga. 337.c. per anuli ſymbolum. 374.f. per aſinas aures. 337.c. per pedū ſymbolū. 366.f
 per raſitationes capitis. 326.e
 ſeruitutis indicia inter ſomniumdum quæ. 38.f
 ſeſonehoſis. 349.b
 ſeſoſtes. ibid.
 ſeſoſtris Ægypti rex. 444.d
 ſeſoſtris nauis. 483.b
 ſeſſio. 449.a
 ſeſſus. 58.d.e
 ſeſſus Deo accommodatus. 58.e
 ſeueri Alexandri Imperatoris numus. 361.b
 ſeueri imperium quo præſagio præmonſtratum. 152.d
 ſeuertias peculiaris ſenibus. 335.c.d
 ſexagenarius numerus. 385.c. viduitatē dicatus. 394.e
 ſexaginta. ibid.d
 ſexta Parthica legio quæ. 154.f
 ſexcenta. 387.c
 ſex & ſenarius numerus. ibid.
 ſextans. 376.f
 ſextodecimſ numerus. 390.d
 ſibi ſoli natus. 297.a.b
 ſiccus pro paupere. 307.c
 ſiciliz vmbilicus vbi. 352.f
 ſicilicus quo ſigno figurabatur. 389.c
 ſicinius cur dictæris non laceſſiuerit M. Craſſum. 35.a
 ſicinius Dentatus quodnam ſacrum prius fecit Marti. 90.f
 ſicinius Dētarus donatus torquib. 438.d
 ſiclus. 187.a. 392.f
 ſiculi à Romanis orti. 129.a
 ſicyonij, Suarj, Aſinij & Porcarj à Clifcyonij ſtēne vocati. 120.e.f
 ſiderum, idearū quæ cœleſtium virtutes Lunari corpore ſuſcipiuntur. 473.c
 ſigna militaria. 493.a
 ſilenus. 622.f
 ſilēni. 60.f. 61.a
 ſilēni Alcibiadis. 61.a
 ſilentium. 340.f. 486.e. opportūnū. 244.
 d. per indicem digitū. 372.f. per pifcis ſymbolum. 311.a. per ranæ rubetæ ſymbolum. 299.c.d
 ſilentij ſymbolum. 58.d
 ſilij Italici locus. 390.b. 183.b
 ſilurus. 308.e
 ſimandij regis Ægyptij ſignum. 2.d
 ſimandij Regis bibliothecæ inſcriptio. 398.e
 ſimandij ſepulchrum aureo circulo ſpoliauit Cambyſes. 411.c.d
 ſimeon Antiochenus. 170.f
 ſimi naſi indicium. 276.e
 ſimia. 61.c.d
 ſimia vrnæ euertens, ac ſortes diſſipans. 62.d
 ſimiaz paſſione liberatur à febre leo. 6.e
 ſimiam cur tantopere oderit leo. ibid.
 ſimiaz triſtes Luna cana. 57.a
 ſimulachri Cereris apud Phigalēſes explicatione. 45.c
 ſimulatio per picam. 232.e.f
 ſimulationū inuoluctis obiectus. 287.c.d
 ſimulador. 579.c.d
 ſinapis vnde nomen habeat. 605.c. oculis inſectum. ibid.
 ſinapis allegorica conſideratio. 605.b. & ſeq.
 ſinus. 427.b
 ſiphonum & tuborum aquæ cur per leonina capita eructare ſoleant. 8.d
 ſirenes. 207.c
 ſirenium aureæ illecebræ ſuſpenſæ in Apollinis templo. 208.d
 ſirius. 409.c
 ſirius ſtella. 476.f
 ſiſtere, ſiſtendique ſignum. 520.d
 ſiſtrum. 511.c.d
 ſiticolofitas. 164.f
 ſitus cur per corui ſymbolum. 236.f
 ſitis ex morſu diſpladis, epota theriaca ſedator. 165.a.b
 ſitis & ſitibundi ſignificatum. 165.b
 ſmaragdus. 212.f. 440.f. Veneri dicatus. ibidem.
 ſmerdes Magus. 215.a
 ſimilacis cum hedera ſimilitudo. 548.e
 ſpeciebus quatuor diſtinguitur. ibid.
 ſimilacis ſlos coronis intextus quid ſignificet. ibid.f
 ſimilacis fructus elegantia. ibid.f
 ſmynteus cur etiam vocatus Sorex. 135.b
 ſmyrneorum Fortunæ ſimulachrum. 40.e
 ſobrietas. 97.a. 441.b
 ſobrius nemo cantat. 566.d
 ſobrius vicus Romæ. 567.a
 ſocietas. 371.b.c
 ſocietas leonina. 4.d.e
 ſocrates eodem ſemper vultu. 54.f
 ſocrates cur dixerit ſe gallum debere Æſculapio. 241.c. quando iurat per canem. 49.e
 ſocratis opinio de Sole. 470.d
 ſocratis ſomnium de Platone per cygni imaginem. 229.b
 ſol 37.c. 78.f. 111.c. aurea gleba Euriſpidi. 470.d. Græcorum indicium. 471.c
 mundi mens. 332.c. vnde dictus. 469.c.d. cur Centimanus dictus. 359.c. cur per palmam. 536.d. per accipitrem, & cur 209.c. per tripicirium Serapidis. 325.a
 ſol & Bacchus idem numen. 111.c
 ſol & Humina cur dicatur mortale genus enutrire. 471.b.c
 ſol & terra. 12.d.e
 ſol. enſiſque hieroglyphica. 469.e.f
 ſol. ſolſiſque vis. 352.d.e
 ſolis ſimulachrum. 622.d
 ſolis

Index Hieroglyphicorum.

- Solis & Lunæ certamen in procreandis animalibus. 135.a
 solis ortus cur per lotum arborem indicatus. 557.c. simulachrum per Pheniceum. 199. c. symbolū 608. f. via. 327.b
 vis & beneficium. 155.c.d. 332.f
 solis vis. ibid. 639.d
 solis & Lunæ coniunctio. 622.e
 soli cur dedicati leones. 2.f. 3.a
 soli equus mactatus à Lacedæmoniis & Persis. 46.d.e
 solem, Lunam stellâque quomodo deos intellexerint Ægyptij, & Phœnices. 470.d
 solem Osiris apud Ægyptios significat. 622.d
 solem quomodo alloquebantur Indi pro concilianda Principum beneuolentia. 584.e
 solem variæ gentes Deum putauerunt. 469.e
 solaris annus. 415.c
 solares radij. 444.f
 solini locus. 176.e
 soliuutilia. 89.c
 solitudo. 201.c
 solitudo per aquilæ pullū indicata. 192.e
 solitudines. 499.a
 solitudinarius. 128.f. 259.a
 solitumius. 397.a
 solitium. 265.c
 solitium hyemale. 281.a. 367.a
 solitium vel tempus annum. 119.b
 solstitiales mundi partes appellauerunt dexteræ Ægyptij. 26.d
 soluere zonam. 428.f
 soluizonæ Dianæ templum. 429.a
 fomniculosa cur aspis dicta. 143.a
 fomniculosus. 296.d. 13.b
 somnium pincerna Pharaonis à Iosippo interpretatur. 566.e.f
 fomina Aslyagis. 566.f
 fomina vera & falsa. 628.f
 fomniis admoniti ad aliquid aggredientium qui. 222.d.e
 fomnus. 340.c. 628.f
 fomnus Nectoris persona cōpellans Agamemnonem. 151.a
 fomnia, somniorumque interpretationes variæ: vt si quis per quietem somnari aures plures se habere. 338.d. boues arantes imaginari. 29.a
 caput caninum vel equinum se habere. 38.f
 caput ingens se habere. 320.f
 capitis partem dexteram denudatā. 327.d
 caput leoninum. 3.c
 ceruicem instantem tergo. 66.d
 dentes amissos dextera parte. 25.c
 equum qui se portet. 38.f
 formicas. 74.f
 frontem capillis glabram. 326.f
 fulmen vibratum. 468.d
 gallinarum gregem ad se venientē. 240.c
 lyram nuptiarum tempore videre. 502.d
 manus plures se habere. 363.b
 manus pulchras. 356.f
 mare perturbatum videre. 354.d
 mulier se in virum commutatam. 327.c
 nasum non habere. 337.c
 nauem vel ratem videre. 481.c.d
 occipitium caluum. 327.c
 oculos tres se habere. 336.e
 pectus sibi transfixum. 445.b
 puer in senem se mutari. 328.e
 senex se in puerum mutari. ibid.
 solem obscurari. 471.b.c
 spicas in aure natas. 589.c
 statura se vastâ magnitudinis esse. 530.c
 stellâ in mare vel terram cadere. 478.d.e
 supercilium coloratum & densum. 336.d
 vini haustu se attentari. 564.f
 vmbilicum, & quæ circa eum. 352.f
 vniones. 441.b
 vnam se videre. 566.f
 somni parcellimus est leo. 4.b
 somnum captantes Mercurio victimarū linguas adolebant. 340.f
 sophista per cancri symbolum. 284.f. per ranæ symbolum. 299.a.b
 sophista. 82.f. 166.e.f. 474.d. e. euitandi. 82.f
 sophistarum nugæ. 128. c. oppressio. 284.f
 sophocles in senectute scripsit Oedipum Coloneum. 229.a
 sophoclis locus. 531.a
 forex Hecaten, prouerb. 234.f
 foricis etymon. 133.c
 foricis & suis consensus natura. ibid.
 solitici dictum in laudem aquilæ. 194.f
 solis Deus ab Heleis cur colebatur. 159.a.b
 sospitamentum. 483.a. 520.e
 spartiarum mos in sacrificijs. 34.c
 spartanorum origo. 151.c
 spathala. 535.c
 speculum. 442.c
 spes fallax. 631.b
 spes certa de re ambigua. 297. c. irrita. 363.c. per florum symbolum indicata. 585.b
 spei definitio. 549. a. b. frustrator. 284.e
 simulachrum per oleum. 563.c
 speusippi vel Antipatri epigramma ad Platonis sepulchrum. 194.e
 sphaera ænea de Maximi statua delapsa Antiochia quid portenderit. 413.b
 sphaerica figura. 412.f
 sphinges cur appellatæ meretrices. 10.e
 humanicipites. 14. f. vbi nascuntur. 60.e
 spica. 589.a
 spicas repertas Isis prima capite circumtulit. 589.a
 spina dorſi. 347.b
 spina pro diuitijs. 583.b.c. quid indicent in sacris literis. ibid.
 spiræ serpentum quid mysticè. 145.a
 spirillum quid vocet Opilius. 93.b
 spiritalis motus. 622.f
 spiritus. 142.e
 spiritus pro superbia & animi elatione. 612.f
 spiritus almus. 370.f
 spiritus sanctus, eiusque dona septem. 375.b
 spiritus sanctus in columba. 219.b
 spiritus sibi redditus. 454.d
 spiritum quid vocauit Anaxagoras. 142.e
 splen à Saturno regitur. 340.d
 splene laboratibus risus difficillimus. 54.c
 splendor nominis. 492.d
 spoliū leoninum, virtutis signū. 11.a.b
 sponsia. 397.c
 sportula. 592.d
 sportulam offium plenā dono misit Dioni Alexander. 52.f. 53.a
 squamæ in sacris quid. 316.e
 squatina. 306.e
 squilla. 285.c
 stabilimentum. 484.e
 stadium 379.c. Italicum quale. ibid. Pythicum. ibid. Olympiacum. ibid.
 stare. 227.a
 stare conuenit adoranti. 57.a
 stare in diuinis literis, quid. ibid. c
 starnæ aues quæ nunc Romanis. 246.f
 stathmus. 382.a
 starij locus. 166.e. 467.c. 627.a
 statua Ægyptiorum quales. 530.d
 statua gigantea obortis sunt cruribus. 160.f
 statuarum celebritas in columnis, antiqua est. 529.e
 statuarum triumphalium ornamenta quæ. 462.e.f
 stella. 475.a & seq.
 stella crinita Iulio Cæsare sublato statium apparuit. 476.d
 stellæ aliquot Arctico polo affixæ repellunt aquam à terra. 358.d.e
 stellæ cur exortu Solis extingui videantur. 472.e
 stellæ mundi oculi. 627.b
 stellæ per somnium in mare vel terram cadere visæ, quid. 478.d.e
 stellarum significatum in sacris, quod. 476.f. 477.a.b
 stellio. 286.f
 stephaum de Gentibus Hermolaus Byzantius in cōpendium contraxit. 274.f
 stephani de Viribus locus. 172.d. 323. c
 sterilitas. 12. c. 556.e
 sterilitas multarum propria. 122.f
 stipula in sacris literis, quid. 589.c
 stola. 425.c
 stoliditatis ludibrium. 117.c
 stomachus. 173.c
 stomachus à Luna regitur. 340.d
 strages Megaresium à leonibus edita 4. f
 stratiocles improba auaricia. 363.b
 strenuus. 447.b. 449.b
 struppearia festa. 611.a
 struthiocamelus. 249.c. & seq. ambiguus inter terrestria & æria. 250.e
 struthiocamelus? currit perniciosissime. 250.f
 a. incubatu oua non fouet, nec pullos nutrit. 250.f
 struthiocamelus: cur colla tantum frutice occultet. 252.a
 struthiocameli pennæ æquales. 250.d. eandem vsus ad conos bellicos & gallicas adornandas. 250.e
 struthiocameli stoliditas. 250.d. 251.a
 struthiorum oua dissecta in æquas partes Garamentis præbent vsum pileorum. 422.f
 struthiorum oua cur perquirant Garamantes. 165.b
 studiorum profectui, corporis officium incommoda. 249.b
 studiosus otij. 257.b

Index Hieroglyphicorum.

Stulticia, 97.a.b
stulti ad erubrum, prouerb. 398.f
stupidus tardusque, 85.c
stupor, 19.a
stupor & admiratio, 165.c
sturio an silurus, 308.c
suauitas ex asperitate, 612.f
suauitas sublati, 569.c
subare, 87.a
subdere colla iugo, 519.b
subdiales ædes quibus Diis ædificantur, 529.a
subugatio, 519.b
subugare, ibid.
sublimitas, 210.e
sublimium appetitor, 606.d
sublimium rerum indagator, 176.e
sublidium, 455.c
subulcula, 424.d
subulci templi non ingrediebantur apud Ægyptios, 884.e
subuentanea oua quæ, 180.f
suburanensium & Sacrauiensium contentio super equino capite, 46.d
succensus voti, 142.f
suesanorum pecunia, 243.a
suetonij locus, 411.b, 451.b
suffeni Catulliani, 63.a
suffibulum, 425.a.b
suis viribus pollens, 15.c
suos tantum curans, 245.a
subtilij Galbæ canterius prolapsus in ipsa longi itineris porta, 45.a.b
summa, 533.b
summa calliditas ingenij, 4.d
summissio, 330.d
sumptus publici priuatiq[ue], 412.e
superbia, 42. d. in pulmone, 612. f. super ceruicem, 329.c
supercilium, 335.c, 338.d
supercilium tutela Iunonis, 336.d
supercilium in lutu veteres solebant vellicare, ibidem.
superciliorum contractio, 5.c
superciliofi quid dicantur, 338.d
superflua sumnota, 327.c
superhumeralis sacerdotale Ægyptiorum, 440.d
superstitione nationes omnes aliquando contaminatæ, 104.f
supparum, 427.a
supplex, 360.f
supplices apud veteres coronatos fuisse, 538.f
supplicatio, 561.c
supplicationes quædo fieri solent, 527.a.b
supplicium capitale, 595.c
supplicij significatum, 615.a
suppressa, 521.c
surditas, 68.c, 238.f
surditatis symbolum, 604.e
susæ vnde dictæ apud Persas, 586.d
sus Bœotia, 85.c
sus cur in Creta sacra, 88.f
sus Mineruam, 85.b
suis grannium fugit elephas, 82.e
suum tangere non licebat Ægyptiis, 84.e
sue nullum animal pluri bus variisq[ue] conditis aptius, 81.b, 86.e
sues Amatheolicæ solidis sunt vnguibus, 89.c
sues agrestes semel parient in anno idq[ue], 86.f
æstate, 86.f
sues cephalalgiam curant esu cancrorum fluminiatium, 76.c
suisbus dentes atterabantur apud Salaminios, 82.d
suilla caro aciem ingenij obtundit, ibid.
suilla carnis laus, 86.d
suillum genus cur nullum in Arabia, 83.a
suillo generi cur pepercerint Ægyptij, 89.a
sybaritarum interitus quando, 561.b
sybaritarum mollities cur gallinaceos in vire non patiebantur, 242.e
sycomori hieroglyphicum, 570.d
sydus, 475.c
L. Syllæ legionum exemplum, 51.c
sylvia auis, vel rebecca, 259.a
sylvæ puerulus tridenti à Iudæis in sacrificium trucidatus, 118.e
synchronus Actius Sanafarius, 198.e
synodi sextæ locus emendatus, 98.e
syphaci cur dona missa sint à Romanis, 462.c
syrcasana mensa quæ Platoni, 86.f
syrculani, 40.e
syrcasorum numus, 27.b
syri cur columbæ pepercerint, 219.c
syrii detulerunt pilces argenteos in templa Facilitidis deæ, 316.f
syrtis anguipedes, 145.b.c
T.
T. Abanus, 268.d
Tabellarij fides, 206.d
Tabularum in Theodosij insigniis interpretatio, 321.c
taciturnitas, 395.a
taciturnitas lænæ, 10.c.f
tacitus Imper. amariore cibos appetit, 266.e. Idem Virgiliani carminis dulcedine offendeatur, & Ciceronis lectione, ibid.
tænia quæ, 410.c
tæniæ, Ipsi dicatæ quales, ibid.e. Olfiridis quales, ibid.a
talaria, 626.d.e
talaria pennata Mercurij, 216.d
talpa, 132.d. liquidius audit, 132.e
talpæ cor ad præfagium confert, ibid.e
thaichibibus, cor porcum, quem Agamemnon pro iuramento statuerat, in mare præcipitem dedit, 89.c
talus, princeps libidinis locus, 367.a.b
tanagrorum pestilentia quomodo Mercurius expiatur, 102.d
tanaquil in templo M. Anci diu aduersata, 515.b
tantali symbolica interpretatio, 366.e
taranda, 279.c
taras delphino vectus, 274.d
tardas aures quas vocent Hispani, 252.f
tarandagra testudo, 283.c
tarentini, 40.f
taronij Priscus filius cui omni primus donatus bulla, 432.d
tarquinio Prisco ex itinere pileum abstulit aquila, 189.b
tarquinius Superbus papauerum capita decurit, 610.f
tarquinij Superbi curtus fictilis, 463.a
metus angue confectio, quid, 150.f
tarquiniorum origo, 610.f
tarisii leones, quid, 14.f
tatri populi qui, 33.a
taurica Dianæ sacrificium quale, 90.f
tatri ludj quibus diis, & cur instituti, 27.b
taurina specie fluij qui, 27.b
taurus animal venerum, 637.b
taurus describitur, 24. & deinceps lupo superatus apud Argiuos, quid, 30.e
dextro obligato genus manifeste ducitur, 248. e. f. Soli à Peris dedicatus, 26.e
taurus celestis cur Veneri dicatus, 24.d
taurus Hercules, 25.a
tatri auricula, quid, 27.a
tatri colloalligatæ caprificis quæ, 557.b
tatri significata, 23.c.d
tatri significatum in sacris, 35.b
tatri temperantia, 23. c. robur, ibid.
taurum quando sacrificabant Spartiatæ, 34. c. Tauricipites fluij, 27
taurorum immolatio Hebræis, quid, 23.a
tauros cur immolabant Neptuno, & quales, 27.b
taygeto in monte vêtis equum immolabant Lacedæmonij, 46.d.e
tegea Arcadia ciuitas, 545.c
tegos pro lupanari, ibid.
telamones, 532.f
telemachus delphino seruatus, 274.e
telesilla cur galeata statua erecta, 530.f
tephelus, 66.f
tellus duplex, 629.c
tellus cur hominum mater dicta, 463.b
telum vnde dictum, 445.b
temonis hieroglyphica, 488.c
temonē nauibus immittere à quibus dicerint homines, 177.c
temperantia, 286. f. 378. c. 349. a. 429. a
temperantia, modestiæque, 286.f
temperantia elephantum, 17.b
temperantia per cubiti symbolum, 378. e. f
per Nilum, 213.c
temperantia vis, 147.b.c
tempestas per ardeam, 257. a. per sepiam, 288.d
tempestatis mutationem patefieri, 631.a
tempestatis præfagium per echinum, 289.c.d
templa Cæsa, Floræ, Herculi, Marti, Lunæ, Proserpinæ, Soli, Veneri quæ, 529.a
tempus, 139. c. 477. b. 554. c
temporis diuturnitas, 555.b
temporis significatio varia, 140.e
tenacitas, 546.c
tenebræ funestumve, 292.f
tenebræ in diuinis literis, quid, 203.c
tenedia securis, 323.a
tenedus quomodo à Darianis militibus vastata, 486.f
tenediorum regis lex quæ, 45. f. 455. a
tentamentum, 498.d.e
tentoria ex quibus fieri solita, 355.b
tercentia sexagintaque, 386. f. 387. a
tereus Thrax Proenem duxit in vxorem, 227. f. Philomelam desolauit, 228.a
terga dare, 330.e
terringi milites, 129.c
terminus, 129. b. 182. f. 368. c. 399. a
terminus lapideus Capitolij, 621.c

Index Hieroglyphicorum.

- Terna millia. 392.d
ternarius numerus cur Palladi & Iulitiz
dicatus. 419.a
terra. 527.c.640.b.156.d.e.463.b
terra & aqua. 511.a
terra cur omnium mater credita. 473.b
terra frugifera. 28.c.f
terra, quæ & Maia. 390.c.f
terra per Scorpion. indicata. 162.e
terra filius coluber. 156.e
terra fines omnes in Dei manu esse cur
dixerint veteres. 358.d
terrarum dominatio. 156.d
terrarum vmbilicus. 196.c
terrethorum cum celestibus tempera-
ra. 617.a
terrenis addictus. 287.b
terrenus leo. 33.b.c
terror. 163.e.322.c
terrenis in sacris, quid. 556.f
terrij Theodosiani. 421.c
tertiodecimani. 52.e
tertulliani laus. 199.b
testacea plenitudo magis pinguescent.
285.a
testamentum nouum egerat auxilio veteris
vetusque noui. 407.b
testamentorum tabule apud veteres quo-
modo signabantur. 433.b
testes fibri Pontici præstantiores. 131.b
testes quantum ad genituram conferant.
348.f
testes virtutis indicia. 350.d
testiculos sibi secuisse vel abstulisse quid
dicatur. 350.d
testimonia seruorum contra dominos nul-
la. 203.b
testudo. 282.f
testudo cur Veneris simulachro appositæ
à Phidia. 283.a
testudo prudentiæ symbolum. 629.b
testudo ore robustissima. 284.d
testudinis munimentum. 283.b
testudinis segnitie disticho expressa. ibi.c
testudines vbi magnæ. 282.f
tetragrammaton. 435.b
tetragrammaton nomen ineffabile. 292.d
teuthis. 517.a
thaipali milites. 153.e
thalia. 506.f
thallus mercator. 32.a
thamara Mosen puerum ex profuente
exemit. 403.a
thebani vnde oriundi. 151.c
thebarum insigne fuit draco. ibid.
thebis cur iudicum statua sine manibus.
363.a.b
thebiorum natio pestifera. 141.c
theleilla, cuiusque statua. 456.d
thelyo. 506.f
themistocles gallorum exemplo confir-
mauit pugnantes. 242.f
themistoclis argutum responsum. 41.b
theocriti locus. 43.c.96.c.258.d.307.a.
403.b
theocriti Pharmaceutria ex Euphorionis
Minis translata. 307.a
theodori Gazæ laus. 76.d
theodosiane militiæ insignia. 421.c
theodosiani. ibid. Secundi. ibid.
terrij. ibid.
- theodosij insignia qualia. 321.c
theodonis Ephesij opinio reiecta. 181.a
theognidis locus. 278.f
theologia. 250.f.252.f.415.b
theologia munus. 400.f.401.a
theophrasti de viperis sententia. 144.d.e
theriacum. 159.c
therites cur dicatur in simiam mutatus. 621.f.419.d.400.g.400.h
theophrasti de viperis dictus. ibid.
theceus barbam tondere noluit. 329.a
theceus primus anterioris capitis comam
Apollini Delaco dedit. 326.f.329.a
theceus primus palmarum pretium instituit.
535.c
theclli coronas amatanthinas primi ex-
cogitantur, & libamina quotannis ad
Achillis tumulum ferunt. 587.b
theclli quinam erant bucephali. 322.f
theclij filia quinqueaginta ab Hercule vi-
ta. 95.c.96.d
theclis in sepia commutari solita. 287.c.d
theu Platoni quis. 292.d
theutates Propertio quis. ibid.
tholæ. 288.e
thomas Campegius episcopus Feltrensis.
481.a
thomas Miliarius. 249.a
thomas Petrosanctus. 388.d
thorax. 456.c. & deinceps thoracum indago
in paludib. explorandis qualis. 131.a
thrasylbulus Milesius. 610.f
thrasylbuli simulachro cur adsculpta mu-
stela. 213.f
thrasylbuli statua in Olympia. 480.d
thronici filii solum cur dictum. 570.c.f
thronax mons. 255.a
thonus. 308.c.f. huius captura vbi. ibid.
thunnum piscatores Neptuno sacrifica-
bant. 310.e
thuribulum. 345.b.495.b
thus in Sacris, quid. 496.d.e
thyrsus circumfusa hedera coopertus quid
significet. 546.d
tiara. 435.b
tibiæ Veneri sacræ. 504.c. Pani attributæ.
ibid.
tibicines expectare, prouerbium. ibid.f
tiberius à quo oppressus. 241.b
tiberius fulmina coruscationisque expa-
uescens, lauream sibi imponere solitus.
539.c
tib. Gracchus quo gestu se populo com-
mendavit. 321.a
tiberius Imp. noctu vidit. 335.b
tiberij Cæs. serpens à formicis corruscus
quid portendebat. 152.e
tib. Cæsaris numerus. 250.d
tib. Claudij Cæs. numerus. 359.a
tib. Gracchi oppressio per angues in galea
significata. 160.f
tiberij humero insidens gallus, qd. 241.a.b
tiberij Imper. nequitia. 241.b
tibiluli locus. 139.c.220.d.514.f.547.c
tigranes candidam fasciam ad Pompeij
pedes abiicit. 434.c
tigris. 111.c. & seq.
tigris auditu tympani sono infant, ita vt
semetipsam dentibus impetat. 112.f
tigris cur vocata sagitta ab Atene. 445.c
tigris equum citatissimum ter repetito
cursu allequitur. 112.c
- tigris fluius vnde dictus. 213.b
timidus minima quaque de re. 254.d
timo Demeam assentatorem ligone per-
cussit. 65.b
timoleon cum Bomilcare & Aldrubale
feliciter pugnat. 555.b
tinea. 306.d
tinnonabulum. 505.a
tippula. 272.f
tiresias. 73.b
titanum genitalia defecta, quid. 351.c
titi Liuij imago Patauij qualis. 372.f
T. Liuij locus. 452.d.26.e
titi Vespasiani numerus. 276.d
titillatio. 347.b.567.a.b
titoplus. 506.f
titulus. 435.a. Numa rege factus. ibid.
tityj iecur, à vulture cur fingatur abrodi.
183.c
toga & togata comædia. 423.a
toga picta. 428.d
toga utebantur & viri & mulieres. 423.a
tolerantia. 513.c
tondere in sacris, quid. 326.d
tonitrus. 27.c
tonitrus vocatus filius Clearchi. 467.a
torcularis hieroglyphicum in sacris liti-
ris. 568.d
torpedo piscis. 301.c
torpedini pisci ignauia præditus cur assi-
miletur. 302.d
torques. 438.e
torques athenus in corui collo inuentus,
qui ab Agathocle venando interfectus
fuit. 70.e
torquem qui meruit duplam consequen-
tur annonom. 438.c.f
torquium species. 438.f
torquibus donatus Sicinnius Dentatus.
438.e
torquilla. 258.d
torrens. 406.d
torruitas vnde dicta. 25.b
torruum tueri. ibid.
toto & aperto pectore. 25.d
tractabilitas. 125.b.c
tragelaphi in Diuinis literis qui. 71.b
traiana aqua. 414.f.415.d
traiani columna, colossium habuit super-
impositum. 529.c
traiani Hadriani numerus. 363.a
tranquilli locus. 268.c.f
tranquillitas. 253.b
transmutatus. 254.f
transuersum digitum non secedere. 375.c
trapezitarum mensæ in ianuis habeban-
tur. 325.b
trecenta. 386.f
trepidatio. 127.b.c.221.b
tria. 386.e
tria mala quæ. 497.a
trias. 401.b.d
triangulum æquilatrum cur diuinitatis
indiciu. 418.c.f. cur Minervæ, Verti-
cigenæ Tritogeniæ. ibid.f
tribus m. her per gallinam. 240.e
tribunitia potestas ab Imperatorib. vtrius-
que parit solita. 428.e
tributum transmissum Italiæ à Neruæ. 39.c
tricaræus Geryon. 324.d
tricenarius numerus. 385.c

Index Hieroglyphicorum.

Tricipitum.	324.d	V	mulachrum insidens arietem. 10. r. c. fym-
tridens.	487. 512.e	V	bolum. 61. o. d. c. statua. ibid.
triginta.	391.c	V	veneris simulachro cur testudinem adie-
trigla.	305.a	V	cerit Phidias. 283.a
cur Dianæ dicata.	ibid.	V	veneri cur adsculptus polypus. 280.f. cur
triam & trinitas rerum.	418.d	V	dedicata columbæ. 219.a. dicata con-
tripos aureus Socrati adjudicatus.	590.f	V	cha. 286.d
triticum à lolio repurgandum.	590.f	V	venerē cur compedibus constringendam
tritobætis, quid.	418.f	V	finxerint veteres. 351. a. b. cur in vin-
tritogenia.	418.f	V	cula coniecerit Tyndarus. 516. d. lan-
triton cur biformis pingebatur.	310.f	V	guentem excitantia. 614.f
tritone.	506.f	V	venerem spinosas in pectore curas ferere.
tritones tubicines in Saturniæ ædis fusti-	504.d	V	582.f
gio.	504.d	V	venter. 353. c. originis indicium. ibid.
tritonica cur vocata Pallas.	418.f	V	venter caret auribus, prouerb. 354.e
tritura quo anni tempore potissimum fit.	503.b	V	venter mare aliquando denotat. ibid.d
triumphator.	366.f	V	ventris varia significata. ibid.d.f
triumphus.	461.e.f	V	in ventrem pugnos ingerere. 354.e
trochilus.	464.d	V	ventriloqui qui dicantur in sacris. 354.f
trochili ad hiantem crocodilum accedunt	294.d	V	ventum attestatis, Scythis maximum iu-
pabuli gratia.	512.e.f	V	ramentum. 454.e
træzen.	ibid.	V	venio grauidæ factæ equæ. 43.b
træzenij Neptunum colunt.	207.c	V	ventorum prælagiū per echinum. 289.c.d
troiani belli tempus ex passeribus augu-	161.b	V	ventis equi immolabāt Lacedæm. 46.d
ratus Calchas.	ibid.	V	venustus. 127.c. 441.a
trophonius, cuiusque simulachra.	372.d	V	venustatis symbolum. 583.c
triphoniana oracula.	ibid.	V	vepres delictorum symbola. 583.a
truculentia.	372.d	V	ver. 641.d
tuba. 504. d. Marti dicata.	ibid.	V	ver & hyems. 177.a
tuborum & siphonum aquæ cur per leo-	444.e.f	V	ver, hyems, sol. 359.c
nina capita soleant eructare.	423.c	V	veratrum cur appetant coturnices. 248.d
tumultus.	423.c	V	verbenæ descriptio. 611.a
tunica & tunicatus.	495.b	V	verbum quid theologis. 195.b
turbidam aquam cur bibant elephanti.	223.b.c. & deinceps	V	verba per gladij symbolum. 453.a
18.e	224.d	V	verborum fons mens est. 48.d
turbines.	406.f. 407.a	V	verecundia. 342.d
turbo puerilis.	514.e	V	L. Veri Aug. numus. 414.d
turcarum matutinales acclamationes qua-	411.a	V	veritas. 432.c. 436.d
les.	ibid.	V	veritas fidem parit. 628.f
turdus. 258.f. sibi mortem cecat.	ibid.	V	veritas, veritatisq; signum nudum. 470.e
turdus sordiditate laborat.	ibid.	V	veritatis dulcedo. 572.d
turibulum.	495.b	V	veritatis symbolum. 578.e
turtur.	223.b.c. & deinceps	V	vernum tempus. 177.b. 255.a. 225.c
turtur tibiarius cantu delectatur.	224.e	V	verni temporis amœnitatis. 103.a.b
turturis continentissima viduitas. 223.c.	224.d	V	verriculum. 486.f
oblato in sacris quid. 223. c. d. pulli,	224.d	V	verficoloris vestis. 427.a
quid.	224.d	V	verispellis. 279.b
turturum par quis dicatur obtulisse. 218.f.	224.d	V	verticigena. 418.f
quando Deo offerimus.	ibid.	V	vesontes. 450.e
tutela.	484.d	V	vespa vnde procreetur. 267.b
tympanium.	505.a	V	vespæ. 36.f
tyndarus cur Venerem coniecit in vincu-	516.d	V	vesparum habitationes & cellæ quales.
la.	516.d	V	267.c.d
tyndarus rapte filix iniurias quomodo	45.d	V	vespis aduersatur malua syluestris. ibid. c
putauit vlciscendas.	622.c	V	vespasiæ partus treis, per queros ramos
typho.	293.c. ab Ofiri-	V	tales totidem præmonstrati. 545.b
typho latrociniis infamis.	293.c. ab Ofiri-	V	vespasianus aliquot ex plebe miraculose
de domitus.	293.b	V	sanauit. 322.d
typhon.	179.b	V	vespasianus de lotio vesticigal exigebat.
typhonis suem insectantis fabula.	84.e	V	18.d. procuratoribus pro spongiis vte-
tyrannus per polyphi symbolum.	278.d	V	batur. 307.c
tyranni symbolum per nocturnum.	204.f	V	vespasiani signum. 166.d
tyrij Apollinem suum cur Alexandrinum	516. f. cur Deorum	V	vespasiani triclinium ascendit bos arator.
cognominarunt.	ibid.	V	28.f
status vincula iniiciebant.	311.a	V	vespasiano recens electo defuit authori-
tyrij cur Carthaginem ædificare intermi-	483.b	V	tas. 322.d
serint.	ibid.	V	vespertilio. 251.a. & deinceps
tyriorum numus.	ibid.	V	vespertilio sola volatiliū lac & mammas
tyrrheni nauigandi facilitate clauerunt.	ibid.	V	habere. 251.c
275.c. Delphini cognominati.	ibid.	V	vespertilionis & colubæ discordia. 252.d
		V	vespertilionis & formicæ discordia. ibid.
		V	vesperti

Index Hieroglyphicorum.

- Vespertiones arcetur platani foliis. ibi.
occidunt hedera suffumigata. ibid.
Vespertiones in sacris quid sint. 252.e.f
Vespillo. 49.e
Vestis. 185.c.448.f.496.c.f
vesta sedens sculpi pingique solita. 460.e
Vestis rotundam ædem Numa Pompilius
consecrauit. 527.c
vestis simulachrum quam figura erat.
496.f
Vestales virgines. 425.a
Vestaliu initia. 58.d
Veteres minus vitiosi in philosophando.
349.a
Vetustas. 547.c
Vetustas quibus honorem tribuit. 28.e
Vetustatis symbolum hedera. 547.c
Vexatio. 355.a
Vgolinus Campegius. 481.b
Via in diuinis literis. quid. 366.f
Via & semita differentia. 415.a
Via per pedes symbolum. 366.f
victimæ quales & quæ numinibus im-
molabantur. 90.f.91.a
victor hostis. 109.b
victoria. 34.d.434.f.536.d.540.e.f
victoria & gloria per accipitem. 214.e.f
victoria maritima. 462.f. naualis. 483.c
perpetua. 214.f. per galli symbolum.
243.a. per nocturnum apud Athenienses.
205.a. cur per oleum indicatur.
562.f
victoriæ Daualæ Piscariæ principis laus
infignis. 217.a & deinceps
victoriæ prælagium. 53.b
victoriæ signum cur alatum. 214.e.f
victoria vii nescius. 278.d
victoriati numi. 214.f
victoriani rhetoris locus. 58.d
victus frugaliter commendatur. 600.d.e
victus prouiso. 18.e.f
videntes appellantur Prophetæ. 325.
vidua perseuerantis continentia. 218.d
viduitas. 394.e
viduitas continentissima. 223.c
viere. 516.d
vigilantia. 126.f
vigilantia custodiâque. 2.f
vigilantiam præstant ranæ oculi, lusciniæ
carne. 299.a
vigilia perpetua nulli vitur animal. 2.f
vigilix speculationisque. 171.c
viginti. 330.f
vincentius Capriles. 356.c
vincula iugalia Maroni quæ. 374.e
vinculum. 374.e
vinculum per anuli symbolum. 374.e
vincula. 363.c
vincula iugalia. 428.f
vindemiæ prouentus plenus vnde præsa-
gitur. 255.b
vindemiarum licentia in regno Neapoli-
tano. 566.e
vindices milites qui. 155.a
vindieta. 9.a
vinearum incolumitas. 243.b
vineas infestant Africi venti. 243.b
vinitor. 220.d.e
vinum ad iucunditatem, non ebrietatem
creatum. 565.a
vinum in acetum conuersum quomodo
restituitur. 619.b. in sacris oblatum,
sanguinis signum. 567.b. marina com-
mixtu aqua facilius confertur. 274.f
mentem, non fecus ac alæ corpus, at-
tollit. 566.e
vini odium ex esu ouorum nocturnæ. 204.e
vino apud Carthageneses quibus inter-
dictum 566. d. intemperantibus vten-
tes melancholicos fieri. 567. a. nullum
tormentum efficacius ad veritatem eli-
ciendam adhibetur. 232.e. olim absti-
nebant Romanæ mulieres, quarum vna
ob resignatos cellæ vinariæ loculos fuit
media necata 566.d. se ingurgitare cur
adolescens quâdoque permittit. 566.e
vina vetustas commendat. 547.c
violæ quomodo fragratioris fiant. 608.e
vipera an mariti caput amputet, incertum.
143.b.c
viperae dente tactus nulla deinceps vene-
na reformidat. 159. b. iecur conditum
aduerfus serpentis ictus remedium. ibi.
viperae edebantur in desperatissimis mor-
bis. 248.d. in Arabia cur innoxia. 159.
c. quomodo abortum mulieribus ad-
ferant. 144.e
viperae vterus an à catulis exedatur.
144.d.e
viperis conditis vefcentes diutissime
viuunt. 159.b
viperalis herba. 615.c
vipertino ictui vipera remedium est. 159.b
vir probus. 416.d
vir frugi, vxor prodiga. 119.c
vir patere cur dictus scarabeus. 78.e
vir vndeunque perfectus. 70.f
viti amor in mulierem infidam. 288.e
viri probi animus quietus improbi in-
quietus describitur. 255.c.d. sermo.
343.c
viri symbolum per barbam. 328.f
viris loquacibus extrema lingua perfora-
ta. 623.b
virago. 113.c. 133.a
vires. 438.d
vires cedere sapientiæ & eloquentiæ. 11.b
viribus suis pollens. 617.b
virga cur Palladi accommodatur. 157.b
Virgæ & baculi differentia. 438.e
Virgilij locus. 31 b. 34.d. 38.f. 43.b. 90
d. 90.f. 91.a. 111.c. 111.d. 140.d. 148
e. 151.b. c. 183.c. 184.d. 196. e. f. 207
b. 221.b. 222. e. 230.f. 231.a. 233. c.
235.a. 292.f. 294.f. 325.a. 347. b. c.
349.c. 351. a. b. 365.a. 366. f. 375. a.
398.f. 406. f. 413. c. 423. a. c. 424. f.
447.a. b. 448. e. f. 449. b. c. 462.d. f.
463. a. 464. e. 465. b. 476. d. 490. d.
491.c. 492. f. 493.a. b. 504. d. e. 506. f.
509.a. 518.c. 560.e. 562.d. 587.a. 621.
b. 628.f. 629.a. 630.f.
Virgilij locus in appendicibus. 582.e.f
virgilij opusculum de rosa. 584.d
virginales columnæ. 532.d
virginitas. 440.f
virginitatis imago per apes. 295.a
virgo abscissis capillis. 634.e
virgo capillis erectis habens. ibid.
virginis signum cur vitæ auferetur. 119.b
virginem parere non absurdum. 188.a
virgines armatæ quæ. 443.c.d
virginum custodia. 283.a
virgula diuina quæ Ciceroni. 157.b.c
virtus. 11. a. b. 544.f. eneruata deliciis. 79.
b. folida. 438.e
virtus indagatrix cur draconi assimilata.
148.e
virtus munimentum quod auferri non
potest. 456.e
virtutis decor. 327.c
virtutis doctor. 98.d
virtutis ac Honoris imagines. 529.a. b
virtuti cedit improbitas. 295.b
virtutes labore comparantur. 335.b
virtutis radices amaras esse, fructus verò
suauissimos. 549.c
virtus hippomanis quale. 43.c.d
vis aperta. 518.f. 487.b
vis leoni peculiaris. 2.e
vis animi labefacta. 82.f
visum vnde proueniat. 258.f
vita. 344.d. 497.b
vita brevis. 378.d
vita humana. 471.b
vita diuina. 491.b.c
vitalis. 211.b.c
vita animusque. 490.e
vitalis per cordis hieroglyphicum. 344.d
vita morsque per oculi symbolum. 335.a
vitæ breuitas. 3.c. 377.b
vitæ humanæ conditio. 309.c.e
vitæ humanæ cursus. 375.b.c
vitæ progressus. 380.f. 415.a
vitam instituisse sapienter qui dicantur.
65.b
vitellij Cæsaris numisma. 629.a
vitelliana dominatio crudelis. 28.f
viterbiensis columna cum duabus accipi-
tribus quid denotare videtur. 215.b
vitij emendati signum. 580.d
vitia. 518.f
vitiis diuinitusque nomen, idem. 125.f
vitiis quis dicatur liberari. 41.b.c
vitiolosus. 31.c
vitis Rheæ sacra. 566.f
vitis supra caput Hecates prætendi solita,
quid sibi velit. 546.d
vitis cui Christus se comparat, palmitum-
que eius consideratio. 568.f
pro vitibus sacrum. 93.b
vitula indomita descripta ab Horat. 42.e
vitulari & vitulantes, quid. 27.c
vitulus. 637.b
vituli hieroglyphicum quod. 27.c
vituli significatio in sacris quæ. 35.a. b
vitulum offerre, quid. 24.f
viuacitas. 70.e
viuificare in sacris literis, quid. 203.c
vlna. 379.a. b
vltio. 112.e. 266.c
vltio diuina. 625.b
vltio per digitos comorosos indicata. 371.a
vlysses ordinis deservor. 176.f
vlysses $\omega\lambda\lambda\eta\gamma\sigma\tau\omicron\varsigma$. 278.e
vlyssis caput pileatum. 420. f. genus no-
bile. ibid.
vlyssis socij non nisi necessitate coacti pi-
scantur. 314.c. f
vlyssis socij quomodo virga vel in bruta
vel in homines transformati. 157.b
vlyssi naufragio Pallas oleum attulit quo
perungeretur. 584.f
vlyssi qui responderit Palamedes. 176.f

Index Hieroglyphicorum.

Vlyffisetymon.	116.d	Vr Hebraica lingua quid significet.	114.e	Vulnerat culex fufurrando.	125.a
vimbra.	493.a	Vr Madianitarum rex ab Ifraëlitis occi- fus, quid significet.	114.e	Vultur. 178.f. & feq. à vento concipit, 179.a. quor oua parturiat. 179. b. viua non attingit.	182.d
vimbræ odoratæ miram inspirarunt fra- grantiæ.	599.e	Vrbanus Bolzanus Pierij patruus.	331.a	Vulturis cæleftis afflatus quamnam ha- beat vim.	182.f
Vmbilicus, & eius significata.	352.f	Vrbanus Græcas literas docuit.	231.b	Vulturis cor amuletum ad varia.	182.e
Vmbilicus terrarum vbi.	196.e.f	Vrbes cur olim editis in locis poneban- tur.	463.c	nidum nemo vidit. 183. b. præfagitura vbi ftrages futura fit, ac acies concur- furæ. 182. f. ftudium in educandis pul- lis. 181. c. vilus & odoratus exquisitis fimul.	2.e
Vncia.	376.e	Vrbium origines variè ab authoribus tra- duntur.	150.d	Vultures omnes fœminæ.	181.e
Vncus.	521.a	Vriel.	464.f. 465.a	Vultures pro feplulchris apud Iberos.	183.b
Vndecim & duodecim.	389.c.d	Vrina rabiofi canis.	54.d	Vulturina oua zephyrea & hypenemia	180.f
Vngedi cadauera mos Ægyptiis.	619.c	Vrinator.	61.a. 296.e	Vulturina aquila.	191.e
Vngi & vncio, & nô vngi, in factis, quid.	366.f. 367.a	Vrna Ofiridi dedicata.	591.c	Vulturina penna parturientes adiuvat.	181.a
Vnguētū in Aaronis barba, quid.	585.a	Vrnæ tres.	489.a	Vxor cur ducenda.	497.a
Vngues demondere, & rodere.	371.a	Vrfa auerfis veltigiis cauum irreptit. 114.d		inimica marito.	143.b
Vngula bifida.	83.b	fœmina mare ferocior. 113. c. fœtum edit fine oculis. 113. b. fœtum lambē- do perficit.	113.b	malum neceffarium.	497.a
Vngula duplex.	83.c.d	in vrfa abire, quid.	114.d	X	
Vngula bifida in facris, quid.	83.b	Vrfus quomodo capturam euadit.	114.d	Xenophontis nomine liber de Æqui- uocis.	225.b
Vnicornis quomodo capitur.	22.d	Vrfi caput imbecillum.	ibid.f	Xenophontis locus.	179.a
Vnigenitus.	77.c	Vrfi primum antra habitationibus com- moda oftenderunt.	113.c	Xerxes fefellit infomnium.	563.b
Vniones gemmæ.	441.b	Vrfi ex Britannia aduecti ad pop. Rom. fpectacula maximæ admirationi fue- runt. 113. c. quamdiu pedum fuctu viunt. ibid. c. falutis ergo alueria in- ceffunt.	114.f	Y	
Vnitas.	470.d	Vrfis nomen ab irritatione olim impo- fitum.	114.e	Græcorum fæpe apud Latinos v.	506.d
Vnitas & vnio.	418.d	Vrftina ferocia Hierofolymitani excidij indicium.	114.e	Z	
Vniuerfaliter rerum multis voluminibus explicauit Mercurius.	340.c	Vrtica in facris literis, quid.	583.b	Pro S. veteres frequenter vfi.	554.d
Vniuerfum vel mundus.	621.a.b	Vrus aut difficulter aut nunquam capi poteft.	114.f	Zabulum.	511.c
Vniuerfi Deus.	475.a	Vrus bos Germanicæ.	ibid.	Zachariæ Chimios dictum quod.	397.b
Vnius diei vita.	270.d	Vritas & damnum.	310.c	Zadchiel.	465.b
Vocalia figna militaria.	34	Vua in fomniis vifa, quid portēdat.	566.f	Zamaël.	ibid.
Vocalis prima.	175.b. 30.d	Vuæ laxatio quomodo cohibeatur.	619.b	Zamolxis fententia de oculis.	331.b.c
Vocalibus feptem mufica expreffa.	505.b	Vulcanus.	622.f	Zaræ manus de matris vtero porrecta, quid.	427.c
Vocis qualitates quor quæue.	505.b	Vulcanus claudus cur fingatur.	186.e	Zelotypia.	125.a
Vocum compositiones apud Ægyptios quam vim habeant.	212.d.e	vulcani parentes qui.	ibid.d	Zelotypia equorum.	43.c
C. Voctenus cur à Senatu punit.	372.e	Vulcano iuncta Pallas, quid.	ibid.	Zeno dialecticorum argutias cludebat.	592.e
Volare verba, Horatio quid.	214.f	Vulcano pifciculi pro animis humanis da- bantur.	315.c. 316.d	Zenonis Citieii refponfum de conuiuij hilaritate.	112.d
Volcanalia quando celebrari folita.	528.d	Vulcanum & Pallada mafculo fœminas iudicarunt Ægyptij.	184.e.f	Zenonis fententia de Dialectica.	272.f
Volcanus.	496.e.f	Vulpanfer.	201.c	Zenobia commendatur.	24.e
Vlcani templum apud Ætnam.	49.b	Vulpeculæ pelli afuenda Leonis fpolia, proverb.	130.f	Zenodoti error.	163.b
Volumen.	161.a.b	Vulpes.	129.c	Zephyrea funt vulturum oua.	180.f
Volumen vnde dictum.	353.b	Vulpis lepidum refponfum ad pardum.	130.d	Zephyro flante canunt fuauis cygni.	230.d
Volumina ferpentum quid denotēt.	145.a	Vulpis lupique nomen à Prophetis nun- quam ad bonum vfurparum.	ibid.e	in zerintho Samothraciæ oppido immo- labantur & epulabantur canes.	55.b
Voluminum cornua quæ.	353.b	Vulpi quid refponderit leæna de prolis fœcunditate.	8.e	Zodiacus.	621.a. 639.f
Voluntas bona per errorē obfufcata.	499.a	Vulpem cur Siculi cinzdem vocarint.	130.d	Zona.	428.e.f
Voluntatis fons, cor.	183.c	Vulpinari quid & vnde.	ibid.d	Zonam virgineam, vel diu ligatam folue- re.	ibid.f
Voluptas, 390. d. e. ex patientia.	373. a. b	Vulnus amatorum.	144.f	Zopyrus Pyrrhum iuglauit.	203.c
maturè exincta. 147. c. vera quæ.	148.	Vulnera amoris.	445.b	Zoroafter.	497.c. 498.d
f vires eneruat.	ibid.d			Zoroafter recentior.	7.a
Voluptatem ex myrto fignificari.	541.b			Zoroafteris flumina quatuor.	212.e
Voluptates quomodo coercendæ.	357.a			Zoroafteris fententia de animo.	ibid.
Voluptatum ac maiorum affectuum dif- fipatio.	173.a.b				
Voluptuaria Venus.	123.b				
Voracitas infatiabilis.	305.c				
Vorago.	407.c				
Vortuna.	413.a.b				
Vor. XX. notæ in nuvis & aris quid fibi velint.	390.a				
Vori inefficacia.	175.a				
Vota concepta, & nuncupata.	345.b				
Vox humana, quid.	292.d.e				
Vpupa.	255.b				
Vpupa quid Theologis.	ibid.c				
Vpupa vis vefcens immodicè, quomo- do ebrietati medetur.	255.c				

GRÆCARVM VOCVM QVÆ

TOTO OPERE OCCVRRVNT

I N D E X.

A		B		Ε		Θ	
	Γκυλοπῆς, 462,d	Βαλανοφάγοι,	545,c	Ε'γάλασεν ὀλέον, παροιμία,	6, d	Θαβ,	292,d
Α'γμαί,	531,a	Βαρεῖαχος ἑτυμον,	299,b	Ε'ερση,	262,d	Θυμολέοντες,	2,d
Αδίαντα ἑτυμον,	255,c	Βεβαίαν,	293,c	Ε'καλήθελέτης Apollo,	160,c	Θυραί, Apollo,	522,d
Αετίτης lapis,	195,c	Βλέπεν ταυρεῖον,	25,b	Ε'κατόνχρε,	359,c	Θύται,	89,c
Αέφυλλ, palma,	535,c	Βήμα,	378,f	Ε'κκρηκκρήνη,	205,b	Ι	
Αἶθων,	130,d	Βεβαίον,	23,c	Ε'καστριχίον,	246,	Ιδ' αὐτὸ ἀφύα,	306,f
Αἰλαρομορφ, scarabeus,	78,f	Βεβήης, vocat° Dionysius,	24,f	Ε'λαφία Diana,	70,d	Ιεραξ,	212,c
Αἰρεδάκτυλον,	372,d	Βεβή,	185,b,c	Ε'λαφον ἀνδρα quémnam		Ιερον,	303,a
Αἰλεκτευῶν Πιπτηδῶ,	242,c	Βελμεία,	53,a	vocent Græci,	68,d	Ιετήρια,	562,d
Αἰλγούης Venus,	313,b	Βῆς ὅτι γλώσση βεῖση,	29,b	Ε'λαχες τὸ μ, proucr.	452,c	Ιλνυ,	177,b
Αἰλα πεινῶνθι,	238,f	Βῆς ὅτι φάτη,	32,d	Ε'λεφάντ, Διὰ φέρεις ἄθεν,	19, a	Ιπποδοή nymph,	37,a
Αἰδομαι,	372,c	Βεφαρ,	29,a	Ε'λικλέφαρος ocul° quis,	334,c	Ιππότα,	38,d
Αἰλωπεκίζεν, καὶ αἰλωπεκῶν,	130,d	Βεφον,	30,c	Ε'λικλέφαρος ocul° quis,	334,c	Ιχθύων μὴ γὰρ ἰσθῶς,	311,a
Αἰμαί,	507,b	Βωῶπις,	25,b	Ε'μασθοκαί,	279,a	K	
Αἰμφικριτ, Luna,	410,c	Βω,	29,a	Ε'νεαρχηκακρήνη,	206,c, 388,f	Κακῶς τρέσσει χεῖρας,	278,c
Αἰνῶκη nascētium Deus,	155,c	Βωμὸς Φόξιμ,	527,c	Ε'νεαδ' ἐσμυρ Φόνδυλος,	388,f	Καλιχεῖλων, obol°,	282,d
Αἰνῶκη, auicula,	256,d	Γ		Ε'νεακέντηρον καὶ ἐνεαδ' ἐσ-		Καν' ἄραρ Κοφώτερ,	77,b
Αἰνοσιότης,	453,a	Γ Litera,	507,b	μεν,	388,f	Κάπτα,	452,c
Αἰνέρις,	494,c	Γ in δι, vertūt dores,	161,b	Hydra ἐνεακ' ἐφαλῆς καὶ		Καρδ' ἰαν μὴ ἐοδ' ἰθ', quid Py-	
Αἰνιλαργύν,	169,b	Γαί,	31,a	σπείρηται κεφαλῶς,	393,c	thagora,	213,d
Αἰνιχρῶ,	372,c	Γαμ' ἰνυχα ζῶα,	4,f	388, f		Καρμὸν δ' ἴμα,	55,a
Αἰζιον ὀβελίσκος, prouerb.	530,d	Γασηρ ἡ θάλασσα,	354,d	Ε'ξέφθε,	390,c	Καρπῶς,	363,c
Αἰζιον, 508,c		Γασηρ καὶ ἐκαὶ ἄλλοι,	ibid. c	Ε'ξινχινζῶ,	381,a	Καλαρτίζεν,	71,a
Αἰπέρων γῆ,	413,c	Γασηρ ἐξέδω,	ibid.	Ε'ξωπίζεν,	5,a	Καναχθον, Iupiter,	335,b
Αἰποκορακίζεν, ἄποκορα-		Γλαυξ ἰπταρ,	203,a	Ε'παιπτερέντα cur dixit		Κενδορξία,	75,b
κισμός,	235,c	Γρυπῶ genus duplex,	190,f	Homerus,	214,f	Κερκῶς cur vocat° Pro-	
Αἰργαφούτης Mercurius,	343,c	Γυπαίετ, 191,c, pullos		Ε'πίθυμια,	348,f	lemaus,	467,c
Αἰργενός,	343,c	fuos faldit, ibid.		Ε'πίσμιπτον,	387,b	Κερσός,	304,c
Αἰργ, 239,a		Δ		Ε'πισκυνον,	5,c	Κερκλίζεν,	259,a
Αἰρετῶ ἀναφείρεν ὅλον		Δ Litera,	507,b	Ε'ρίνιος Mercurius,	340,c	Κίκλης Κοφώτερ,	258,f
εἶναι dixit Antisthenes,	456,c	Δαφνηφάγοι,	539,a	Ε'ρύμα,	494,f	Κωίος σόνον vocatus A-	
Αἰρητενέδ Polluci quid,	114,d	Δεκάβιον multa Draco-	29,c	Ε'ρωδῖος vnde dictus,	256,f	gathocles,	209,c
Εν Α'ρχῇ,	412,f	nis,	29,c	Ε'ρώς demō nascētīu,	155,c	Κοντῶ σπέν,	483,b
Α'ρκαίων,	409,c	Δεκαπῆς,	379,b	Ε'σία,	185,c	Κοπαῖται equi,	452,c
Α'ταυραι boues quæ,	24,d	Δέλτωλον,	507,b	Ε'υβρύδες,	100,d	Κόρον ἐχρ' καὶ μέλι,	262,f
Α'ιμαγελάν,	ibid.	Δελφινίσση, Vlysses cur,	232,f, 253,a	Ε'υπάθειν,	508,c	Καπὶ κροσκιῶ, proucr.	398,c
Α'πμασδῶναι,	392,c	Δηγμα ἀσπίδ, 143,a		Ε'υρύερον, leo,	3,c	Κόσμ,	475,c
Α'ρτυγέες,	402,f	Δημητῆς,	161,b	Ε'υφρον,	493,c	Κρόλος ἀελογόρεως,	101,b
Α'ρτυγέον marc,	314,d	Δημοφάγοι,	35,a,b	Z		Κρόμμον,	608,d,e
Α'θικός ὑπέχει πλὴν χεῖρα ἡ		Διὰ κίλιν, Mercuri,	340,d	Ζδ' ἴαι,	520,d	Κρότων, ὑγέστερον,	148,d
ἄπονησκαν, prou.	364,c	Δίκης ὀφθαλμός,	332,d	Ζωῶα cur Iouem Græci,	498, d	Κρώζεν,	206,d
Α'Φωα,	314,d	Διομηδῆα ἀνάγκη,	42,f	Η		Κυανέφια,	562,d
Α'Φύη,	306,f	Διχοσμή, Luna,	410,c	Ημεροτέφης χεῖνιξ,	592,d	Κύων θήλων cur dixerit	
Α'φωνότερ, τῶν ἰχθύων.	486,c	Δρέπαν, 455,a		Ημεροτέφης χεῖνιξ,	105,a	Theocritus,	230,d
		Δωαρχία ἐξ ὑπάτων δύο,		Ημεροτέφης χεῖνιξ,	105,a	Κύλοι,	364,f
		numi incriptio, 150,f		Ημεροτέφης χεῖνιξ,	105,a	Κωρομνία,	55,b
		Δουδεκαθῶν conuiuiū Au-		Ημεροτέφης χεῖνιξ,	105,a	Κυπαρίσκει καρπός,	553,a
		gusti quale, 141,a		Ημεροτέφης χεῖνιξ,	105,a	Κύα καὶ ὕον,	53,c
		Δῶρον, 378,d, 359,b		Ημεροτέφης χεῖνιξ,	105,a	Κωτίλιν,	226,d
		E		Θ		Λ	
		Ε		Θεός vnde dictus,	333,a	Λ in Lacedæmoniorum	
		Εἰας,	256,f	Θεῶν χεῖρες Philonis Phat-	221,c	scutis,	452,d
				macum,	221,c	Λαας	
				Θῶρον,	518,c		
				Θῶρα,	518,c		
				Θυρατὰ Mars,	2,d		

Index Hieroglyphicorum.

λάας, λάα, λάα, λαός,	268,c	Εάτων ἡρος,	97,b	Τυφλόταε αααλαν,	
526,d	181,a	Περεντα εσσεα,	214,f	132,d	
Λαγώς unde formetur,	298,f	Πυανειά,	562,d	Τύχη Luna cur dicta ,	155,
127,a	288,c	Πυρετός,	6,d	c, d	
Λαλέν,	339,b	Πυρεκάν αthe. cur Or-		Τύχη Φερεσολ,	413,b
Λέεμα,	586,e	pheo,	498,d	Τῶ περὶ πῶ ἐγχείλν,	297,c
Λόκασμός,	ibid.d	Πυροφόρ, λιέν,	589,b	Τῶν μελανέων μὴ γένεαδ,	
Λέον ἐγέλασεν,	6,d	Ρ		232, c, f	
Λύκυβοι,	562,f	Ρα,	439,c	Τῶν ὀρίων χέμαζρος,	380,f
Λιέν πυροφόρ,	589,b	Ρακός,	475,b	Υ	
Λιπορβένος salainandra ,		Ρινόκερ,	22,d	Υ Litera,	84,f
163, c		Ρίνος,	163,c	Υγία,	639,c
Λογορράφ, vocatus De-		Ρόδαετυμον,	585,a	Υγία καὶ υγνάνεν,	508,d
molthenes ab Æschil-		Σ		Υκα,	308,c
ne,	493,b	Σ in equis, quid,	452,c	Υν ὀρίεν,	87,c
Λόγ, quid D. Ioanni,		Σάλ,	365,c	Υπόπτεροι ἵπποι Pindaro	
195, b		Σεασπυγίς,	258,d. 259,a	qui,	216,d
Λυκηγύτης,	105,a	Σεμναί deα quα,	100,d	Υραξ,	133,c
Λύκε, πρὸς τῆ βοῆς ἀπόδει,		Σεῦτλον,	618,d	Υς,	84,f
106,f		Σηποσκόν atramētū,	288,c	Υς Δαῖ ἐόδων,	83,a
Λυκοσάδαι,	107,a	Σηποσκόν,	397,a	Υς ἐκμάσεν,	85,b
Λυκόφρονις,	105,b	Σθενίας,	512,f	Υφραμ, ἐφταλμός Lu-	
M		Σκεροδί, ζεν,	242,f	ciano quis,	334,c
Μαραθρόν,	139,a	Σκυζεν,	5,c	Φ	
Μαχράραν ὀξείαν ἀποσρέφν,		Σκώπες,	204,f	Φάρο,	29,a
453,b		Σπεῦδε βραδείας,	276,d	Φάσας, αἱ,	410,c
Μελανέων μὴ γένεαδ,	288,d	Σπταμνί,	276,c. 377,c	Φάσας colubα quα,	218,c
Μέροπες homines,	170,f	Σορόν,	133,c	Φερεοικός cochlea,	287,b
Μήλον,	99,a	Στέφανον μὴ δρέπεαδ,	437,a	Φερεσολ, τύχη,	413,b
Μέλωδός Luna quα,	410,c	Στηλοραφία,	530,c	Φεύξιμ, βομῶς,	527,c
Μήτε νέν, μήτε χεάμματα,		Συγκεχημένα corpora,	138,d	Φιλοτέφαν, olea quα,	
61, b		Σχοινεκέφαλ, cur dictus		563,a	
Μισῶ μνάμονα συμπόταν,		Pericles, 422,e. 456,d,e		Φρένες μέλαναι Homero	
373,b		Σών, Mercurius,	340,c	quα,	408,d
Μνημόν, son gemmis in-		Τ		Φυπκόν,	473,b
sculptum,	339,i	Ταεγνπιζεν,	40,f	Φυτόν,	44,d
Μονόκερως,	22,d	Ταυρ, Neptunus cur,		Φωλάδες ἀρκτι,	13,c
Μονόκερως μόσχ, quid		ταυρεδόν βλέπφ,	25,b	Φωλεύφ,	306,d
Orphco,	24,f	Ταυροσφης scarabeus,	78,f	Φῶς Φίλον χαίρε,	490,c
Μορφά,	444,d	Ταυροκεράνοι fluuij cur,		X	
Μυρόν Solem esse putauit		27,b		Χαίρην,	508,c
Anaxag.	470,d	Ταυροπόλ, Diana, & cur		Χείρ χείρα νίπφ, prouerb.	
Μιός ὅλεσθ,	133,c	dicta ,	33,a	360,d	
Μήωφ,	268,c	Ταυροφάγος Bacchus,	33,b	τὸν Χείρα ἀπιδάφν,	360,d
Μυκητῶν cur vocabāt Ne-		Τελασσαι,	532,f	Χελιδωνίζφν,	225,c. 226,d
ptunum,	27,a	Τελεείαδ,	411,c	Χελιδωνιον,	617,c
Μύρμηξ ἡ κάμηλ,	75,a	Τέλφον,	419,b	Χιλόδ,	66,f
Μυχός,	145,a	Τερετισμάλα,	271,a	Χλαίνα,	426,f
N		Τερετσίλν,	337,a	Χοιροπολέν,	87,a
Ναρθηφόροι,	587,c	Τετράκλν,		Χρυζομηνλον quemnam voc-	
Νῆς,	146,f	Τετρηνοφόροι Athenienfes,	271,b	carit Diogenes,	97,b
Νῆς quid Anaxagoræ,		Τραγνίζεν,	390,c	Χρυζοράπς Mercurius,	
142, c		Τρέα,	221,b	157,b	
Νηκιδόλον,	617,c	Τρήων,	ibid.	Ω	
O		Τρολρχης accipiter,	209,c	Ωιδιολόν,	312,f
Ὀεελίσκας ἄζιον,	530,d	Τρυγών,	305,b	Ωσός, αἱ,	279,a

PRO
SACERDOTVM
BARBIS,

AD CLARISSIMVM CARDINALEM
HYPPOLITVM MEDICEM,

Declamatio.

Authore IOANNE PIERIO VALERIANO BELLVNENSI,
prius Romæ cum Clementis VII. Pontif. Max.
Priuilegio emissâ.

Nunc verò ex editione Parisiensi anni 1533. euulgata.

LVGDVN I,
APVD PAVLVM FRELON.

M. DCII.

F. MINITIVS CALVVS
ANDREAE ALCIATO

IVRECONSULTO S.

Scrispisti nuper ad me, vir Clariss. ut te de Italorum omnium studijs & lucubrationibus, quot & quantumque essent, certiore redderem, de divinis humanisque rebus quae gererentur, de publicis privatisque negotijs, etiam quae nihil ad te attinerent, quam diligentissime perscriberem. Faciam id quod inbes, quia nihil aequè charum est mihi, quam Alciato viro undecumque doctissimo gratificari. Habebis igitur quotidie à me literas, quae te de omnibus, quae scire cupis, admoneant. Quod verò pertinet ad studiosorum lucubrationes, mitto nunc ad te Pierij Valeriani amici nostri pro Sacerdotum Barbis defensionem, quam spero & ingenio & eruditione tua non indignam. Utinam verò & quae in PANDECTARVM CASTIGATIONES ex antiquis codicibus elucubrauit, de sacris quoque Aegyptiorum literis commentaria, Elegias amatorias, Hymnos aliquot, & pleraque alia mittere potuisssem, ut quantum is pro studiosorum utilitate laborauerit, inspiceres, hominemque magis ac magis tibi susciperes diligendum. Huius verò editionis ego auctor fui, qui sciebam adhuc biennium priorem in hanc materiam eius apparatus quemdam in manus hominum (auctore inscio) prodixisse, & in exemplaria multa iam descriptum, ubi multa essent, quae Pierius mox sustulisset, immutasset, & castigatiora reddidisset. Quae si quis imprimenda curarit, non parvam offensionem auctori fecerit. Ut quae nec Clementi V. Pontifici ingrata non fuere. Tu verò leges defensionem hanc, & intra paucissimos dies, ab eodem longè uberiora alia, quae cito publicabuntur, expectabis. Vale.

IOAN. PIERII VALERIANI

BELVNIEN. PRO SACERDOTVM BARBIS.

Ad Clarissim. Cardinalem Hippolytum Medicem.

ADMONVISTINOS, Antistes amplif. vt quoniam nonnulli haud postremā auctoritatis viri, cōcilij cuiusdam legem, Alexandri III. vt ipsi aiunt, rescripto corroboratā, antea tēpore non temerē destitutam, nostro autem tempore non temerē destitutam, iterum tentant apud summum Pontificem, nulla eius qua nunc grauissimē vexatur, vāletudinis ratione habita, fuscitare, priusquam edictum proferatur, Barbam deponere omnes, qui auspicijs tuis viuimus, incipiamus, atque ita exemplo reliquis futuri, sponte faciamus, quod omnino lege lata facere compellemur. Id quod etiam si nulla cogant leges, tuo vnus iudicio & auctoritate moti, libentissimē facturi sumus. Sedenim cū plerique ingenio & doctrina, addam etiam probitate, & sapientia praestantes viri, inceptum hoc haud ita probent, violarique hinc sacerdotij grauitatem arbitrentur, quæ de Barba ipsa plurimum sibi vēdicat dignitatis. Cūque alij legem illam non eo modo, quo in vulgaris exemplaribus habetur latam asseuerent Alij quāuis lata olim fuisset, longo tamen vsu tacitoque consensu clarorum hominum antiquatam prædicent, Alij si non lata modo, verum etiam si aliquādiu obseruata, etiam si reperitis insuper decretis, vires acquisuissent, quia tamen minus honesta sit, abrogandam censcant, multaque quotidie in hanc sententiam disputentur. Tūque ob excellentis ingenij tui acumen, studiūque ea omnia cognoscendi, quæ te digna sunt, huiusmodi disceptationibus plurimum delecteris, nō abs re me facturum arbitrarus sum, si Barbarum defensionem, pro collegij Sacerdotalis tuenda dignitate suscepissem. Ita enim tibi rem gratam me facturum intelligebam, atque ego intermissum per tot annos hoc dicēdi studium eram non sine iucunditate mea repetiturus. Spero autem futurum, vt cum ea quæ dicturi sumus percepta fuerint, eorum deprehendatur error, qui Sacerdotem nihil minus decere, quā Barbatum esse, per suam habent. Siquidē ex huiusmodi leuitatis vsu, multa contra Sacerdotij decorum fieri videmus. Euanescere quippe grauitatem, virilitatem despici, seueritatem illud, & venerabilis in homine conspectus dignitate eleuari. Nam quin Barba virum & probum & honestum, imprimisque grauem atque seuerum deceat, qui negare velit, iuueniri neminem arbitramur. De ijs loquor, qui rationibus potius acquiescant, quā opinionibus suis adhærescant.

Quod si probum & honestum virum Barba decet, Sacerdotem quoque, cui totius probitatis & honestæ vitæ exemplar esse debet, ante alios addecere nō temerē forsan opinabimur. Nulli enim dubium est, seueriorem hominis habitū, eo molli & effeminato laudabiliorem esse, in viro presertim sacris initiato, quique alios instituturus sit, atque etiam castigaturus, futurūque vt Ægyptij volūt tanquam canis latrans in hominum vitiis incescendis, quia qui muti sunt, ab Hieremia reprehenduntur. Quinetiam eadem de causa Barbatos magistros maiores nostri cūprimis approbauēre. Neque est, vt isti dicant, se Barbam ponere humilitatis causa, vt cultum aspernētur, sintque vltro hominibus opprobrio atque contemptui, quod in capillo tōdendo forsan admitemus, sed in oris mollicie curāda nemo vnus, qui benē sentiat, humilitatē interpretabitur. Mentum siquidem & faciem omnem rasitare, nimirum nequitia delictiarumque causa ceptū. Quis id frequentius egere, inter effeminatos dubio procul habiti, etiam si multis & magnis virtutibus alijs, domi forisque clari extiterunt. Possem ad hoc innumerabilia totius antiquitatis exempla, tam Hebræorum quā Graecorum recitare. Sed quoniam Romani sumus, & Romana est ecclesia, qua de nunc agitur, priusquam ad nostra hæc tempora deueniamus, non ab re fuerit antiquorum etiam mores perferuari. Quare quid de Barba Romani olim senserint videamus. His enim vt pote virilibus, tardior in tonforibus consensus fuit, eaque de causa maiores eorum ad scriptoribus intonsi plurimum appellantur. Post Romam enim conditam non ante annum quadringentesimum quinquagesimum quartum eorū vsus preperitur. Adduxit hos ex Sicilia P. Ticinius Mena, si Varroni credimus: nam intonsos antea vixisse Plinius etiam attestatur, primumque omnium radii quotidie Aphricanum instituisse, quem studiosē admodum Augustus Octavianus imitatus est. Sedenim Scipio nota ea, quod mollis esset, nunquam caruit, deque cultu eius non modo Romano, sed ne militari quidem, deque hominis desidia, multa vltro citroque iactata sunt. Quinetiam in ea expeditione, qua nulla vnquam Romano populo maioris momenti credita, ea ipsa inquam, vbi Carthaginis excidium pro libertate Italiae, pro Romanorum omniū vitæ & nomine parabatur, de soluta sub eo duce militiæ disciplina Romā vsque non priuatis tantum, verum etiam publicis Ciuitati expostulationibus exaudita sunt

Memini
huius scri-
pti Pierius
Hierogly-
phic. l. 32. in
verbo Bar-
ba.

videndus oino 3er
in suis sacris aduag
Cap 154 n° 32. et
Pierius in lib. 43
vixit idolorum
vixit abscissis capillis
et aduag. 185
et 139 n° 3. et c. 146
et c. 139 n° 8. et c. 32
et c. 42 n° 12

in senatu querimonia. Agite igitur vos quoque Sicularum instituta sequimini, Syracusanos etiā apparatus luxūque frequentissimis Antiquorum adagiis damnatum imitamini, vt non modò si ignaui eritis, verumetiam si strenui, si clari, si triumphales, vestram hinc omnem gloriam obsecuretis. Sed quid super Augusto dicam? Nunquam ille profecto tam magnam effeminati animi suspicionem concitauit ex carminibus impudicissimis, à se in balneis editis, quàm ex frequenti nouacularum vsu. Et ne multa in re tam manifesta exempla congeram, omnis denique pilorum depositio, muliebre nescio quid, omnium ferè gentium & temporum consensu sapere visa est. Hinc fuere nationes aliquot, quæ Barbam in luctu ponerent mœstitiæ signum, propterea quòd fœmineum esset fragi calumatiobus, neque lugere virili habitu congruum iudicarent. Sanè Romani Barbæ cultum tanto sunt honore prosequuti, vt Iouem ipsum nusquam nisi Barbatum figurarint. Ipsi verò Quiritibus quantum grauitatis & auctoritatis Barbæ attulerint, inde manifestum, quòd cum capta à Senonibus Roma hostes ingressi essent, patres pro foribus suarum quisque ædium in sella sedentes, Barba illa dignitate tantum hostibus, & quidem feris, admirationem incussere, vt illi totidem se numina conspicerent, quot ciues Romani erant, arbitrantur, donec vnus aliquantò ferocior Senatoris vnus Barbam manu demulcere aggressus, ab eo virga percussus, prohibitūque fuit: quo factò indignati Barbari, Romanos illos omnes, & ætate & habitu venerabiles ad vnum trucidarunt.

Ita illi quos Romanorum gladiatorum vis non edomuerat, Barbarum iam erant reuerentia mitigati. Hi verò, ne oris sui maiestas læderetur, vitam Barbis pacisci maluerunt. Non negarim autem quorundam populorum, neque ignobilium quidem, institutum fuisse, vt Barbari raderent, capillum à tergo tantum luxuriare permitterent, quod Lacedæmonij factitasse perhibentur, & Abantias id primos omnium excogitasse Homerus tradit, & ea de causa Pollux Euboicos opisthocomas vocatos ait, & Hectorem Timæus ea per terga ipsa coma insignem describit. Sed ea ratio Lacedæmoniois ab aliorum institutis alienos fecit, quæ multa etiam alia à reliquo humano genere aliena eisdem persuasit. Cur verò Barbam abradi, capillum à tergo nutriri iusserint, ideo factum, vt longè tutiores in bello essent, adimereturque hosti facultas in pugna mentum apprehendendi: si verò fugam meditarentur, vinculum atque ansam quo capi possent, instare sibi à tergo remiscerentur, atque ita præ capturæ metu, destinatorio animo consisterent, aduersique dimicarent. Verum institutio hæc vnà cum eorum imperio antiquata abolitaque, imitatores nunquam vltierus habuit. Sed vt quæ ad rem nostrā pertinent prosequamur, delicatulos istos accusatores nostros qui nos maledictis figunt, mihi dari velim, vt quoniam turpe ad eò putant Sacerdo-

tem cum Barba conspici, quid in se turpitudinis habeat Barba, mihi declararent, siquid ego nihil in ea turpe, nihil non honestum inuenio. Ceterum vt hoc manifestius appareat, quid Barba sit, primùm videamus, atque ita forte quid in ea delitecat mali, deprehendere poterimus. Multa enim quæ primò latent, per finitionē mox apertius innotescunt. Est autē Barba, viriliū maxillarū vestimentum à natura, ornamentum & bonæ valetudinis causa, productum, inde Latini Vestem eā appellauēre, & impubes plerique dixerunt inuestes, genâque lanugine vestire, passim apud auctores inuenias. Quòd autē virilis naturæ Barba indicium sit, magis apertū est, quàm vt vlla debeat approbatione demonstrari: meritoq; Diogenes, qui abrafos omnes infestabatur, Barbaro nescio cui respondit, Barbā se ideo gestare, vt se virū esse subinde recordaretur. Et ad nostrā vsque ætatem vniuersæ totius oricis nationes abrafos viros cū inspexerint, fœminas eos in ludibriū vocant: & Alexandrū Macedonem, tanti nominis Principē à militibus suis, à populis & nationibus omnibus irrisū, quòd rasaretur & fœminā præ se ferre veller, memoriæ proditum: Nam cum rasuræ auctorem fuisse Athenæus ex Chrysippo memorat. Manifestum enim est, in hominum genere pueros tantum & fœminas, eunuchos & qui mollius degunt viros sine Barba conspici: atque ita facile potest intelligi, quibus ij qui rasant, assimilari possunt. Sed ne diutius in re tam perspicua moreremur, ad alia, quæ dicere præposuimus, aggrediamur.

Quòd ornamentum causa sit à natura producta, re ipsa constat: Nam veluti arbores natura frondibus, ita viros ad eorum dignitatem vberius augendam Barba ornatos voluit. Eandem autem in abrafa hominis facie deformitatem Poëta ponunt, quæ sylvarum est cū folia deciderunt. Merito itaque Haliabas & plerique Philosophi admodum clari, Barbam scripsere viris à natura ornamentum dignitatisque causam contributam. Hinc videas vnumquemque eorum, qui vel supremo labro tantum vel extremo mento Barbatuli sunt, quotiescunque in speculum inspexerint, vel ad os manus admovent, & succensere naturæ, & se ita factò ingemiscere. Vt enim in vniuersis, quò grandiores sunt, eò preciosiores æstimantur: ita Barbis ex magnitudine ipsa auctoritas comparatur.

Artemidorus ait filios tantum ornamentum patribus asferre, quod filio ori Barba decoris addit: ideoque super filiis decerni à coniecto-ribus quæ de Barba per quietem quis imaginari fuerit. Operæpretium verò est Luciani Cy- nicum audire qui tam deformem esse putat, ornatum Barbæ viris auferre, quàm si leoni iubas attondere quispiam aggrediatur. Sanè Theseus Herculis discipulus, quo non alter ea tēpestate fortior, Barbam nunquam tondere voluit, vt virtutē ipse suā ornatu eo proficeretur. Ea-que de causa Exephæboriūlle tōsurā, utpote gratissimū Diis donum

donū, quo nihil ea gr̃as pretiosius offerre posset, fertur instituisse: Idq; primitiarū, fluminibus, tū Apollini dedicabatur ex temporum eorū superstitione. Sed hoc nihil ad negotium nostrum. Plinius Iunior Euphratem Philosophum ætate ea præstantem celebrat, cui & ingens & cana Barba multum afferebat ornamenti. Tantū verò à veteribus Barbæ attributum est, vt Philosophus qui Barbarus non esset, vix Philosophus putaretur: qui verò Barbarus esset, nisi reliquam morū grauitate vitā comprobaret, male id audiebat, quòd Barba & pallium in cōspicuo essent, Philosophus autē nusquā appareret. Ita veteres illi grauiissimi quidem viri, cum Barba & sapientiam & bonos mores esse coniunctos arbitrabātur. Quòd verò conferat ad valetudinem ex eo patet, quòd dum ad sui nutritionem superuacaneum humorem exugit, dentes diutius à putredine conseruat, & vt firmiores gingiuis infideant efficit, quod non æquè accidit iis, qui frequenter abraduntur. Nam ij vel ante tempus plerumque fiunt edentuli, vel de dolore dentium plurimum laborāt. Præterea ætate, ne facies Solis radiis vratur exedatūque prohibet: hyems noxias & strictiores vëtorum flatus infringit ab Angina, ab Vna, & aliis plerisque incommodis tutum hominem reddit. Vt hinc denique credamus à Mythologis illis Philosophis confectū, vt sit intonsa semper Esculapio Barba, cūm Apollo eius pater vbique pingatur impubis. Qui enim salutis auctor perhibetur, merito iis, quæ ad salutem faciūt, ornamentis insigniri debet. Huiusmodi igitur dotes cum in barba sint, quid in ea turpitudinis, quid vitij, quid quod abhorreamus nequaquā video. Quòd si ea quæ vtilia, quæ salutaria, quæ honorata, quæ alicuius exultationis sunt, indigna sacerdote viro iudicabūtur, quid illud sit, quod sacerdotale habitū addeceat, difficulter (vt arbitror) inueniemus. Sed iniquos ne vocē, an inuidos hos Barbarū vituperatores, qui nos inimicè ad eò infectantur: quibus quos diis immortalibus cultus, honores, preces adhibemus, quæq; purè & castè facimus, vna de Barba omnia fordescere videntur? Qui denique sacerdotes illos tantum approbāt, qui cōtra grauiissimorum hominum sententias venerabile virilitatis signum exuerint? Quòd si qui dignitatē suam tueri velint, à sacris summovent, ac vti diris imprecationibus deuotos abominantur. Vbi enim Barba sit, nullam isti pietatem, sanctitatem nullam, nullam esse posse religionem putant. In primis autem nos legum auxiliis oppugnāt, causaque tunc omni decidisse clamitant, simulac non obsequendum legibus dixerimus. Nimirum quāti nos leges facimus, norunt: eoque audaciores facti sunt, quod huiusmodi armis sponte cedere cōsueuerimus. Sedenim dicant prius, vtrū naturæ leges citaturi sint, an scriptas, an de sãctissimorum hominum exemplis sumptas, an diuini Spiritus admonitu cōstitutas? Quatuor enim has inuenio fuisse laudabilis vitæ, suo quamque tempore, rationes, quibus hominis æuum, quantum

ad diuina pertinet, ab orbe condito, ad nostrum vsque tempus exigere sua cum laude & animorū salute poterunt. Si naturæ Legem hanc esse dixerint, reclamabit res ipsa, dicentque viri prudentes atque sapientes omnes, immò & stulti & insipientes, quotquot nunc sunt, quòrque ab hominum memoria fuerunt. Naturā glabellam feminas, hirsutos mares effecisse, portentosūque esse, si qua barbarula mulier sit, vt de Antistite, quæ Mineruæ sacris præfecta erat apud Pedasenses Græcorum monumenta tradidēre. Qui volent igitur Marem arte operēve aliquo imberbè reddere, is contra Naturæ leges dubio procul fecisse redarguetur. At multa sunt, inquit, quæ Natura temerè fecisse videatur, quæ humana postmodum diligentia, consensūque hominum ciuilitate degentium emendauit. Fruges tantūm ad cibum, & aquam ad potum Natura produxerat, humana mox diligentia panem & condimenta alia, vinūque facere adinuenit. Syluarum horrore nemorūque asperitate locis omnia Natura confueuerat: Sed aruorū, viridariorūque amenitates, humana postmodū ars excogitauit. Ita pleraque alia ex hominum sapientium ingenio, arte, persuasione, experientia in melius ordinata, ita Barbas radere institutum, vt incommodum id amoueatur. Sybaritas puto fuisse hos legumlatores, qui etiam gallos gallinaceos vrbe sua exterminarunt, ne somni suauitatem importuno cantu antelucanis horis intreturbarēt. Sed enim bene habet cum iam Naturæ Lex à nobis stat, quam ita esse non inficiantur: sed ea qua præditi sunt ingenij peruerfite, contra eam nugas huiusmodi moluntur. Hanc itaque valere sinūt, & ad legem confugiunt, ex aliqua nonnullorū hominum commoditate conscriptam, in cuius tamen præsidio omnem victoriæ spem collocauerunt. Sed enim est Lex scripta triplex. Vna quæ à Moyse ad assertoris vsque nostri tempora producta est.

Altera, quæ vel de ipsius magistri nostri exemplo desumpta est ad imitationem, vel Diuorum nostrorum auctoritate constituta. Tertia Pontificum, conciliorūque sanctione decreta. Sed quoniam scriptæ Legis appellatio ne Mosaicam præcipuè capimus, imprimis operæ pretium est videre, an in ea rasitandum esse præcipiatur. Sanè si ad Hebræorum mores respexerimus, in Regum historia legas, Nuntios à Dauide ad Hannonem Regem missos, qui eum de patris obitu consolarentur, quos cum suspectos Rex Barbarus habuisset, altera cuiusque maxilla abrafas in Principis sui ludibrium & iniuriam remisit. Quare David iussit eos in Iericho tam diu commorari, donec Barbæ crescerent, ne fœdum hoc spectaculum populo exhiberetur: quòd si rasitandi mos fuisset, factum hoc non oportuit, quia statim reliquum abradere potuissent. Si verò leges eorum inspiciamus, compluribus locis, neque quis abradetur, apud eos vetitum: Barbam enim

rastrandam non esse, Leuitici libri populo præcipitur vniuerso : Sacerdotibus autem sine exceptione mandat præcipuè, ne Barbam radant. Quineriam inter alias calamitates, quas Deus Moabitico populo Isaiæ verbis interminatur, in cunctis eius capitibus Barba, inquit, abraderetur. Vsq̃ue adeo hæc effluuina menti luculentia apud ipsos summæ dabatur vituperationi. Merito itaque Barbæ Aaronis summi Pontificis mentio quadam honorifica nostris in templis ante summi Dei, Diuorūque immortalium aras quotidie decantatur : quinctiam de vnguento, quo eius Pontificis Barba delibuta fuerit, memoriam proditum. Apud hos denique viri illi sanctissimi, qui Deo præcipuè dedicati erant, Nazareni nuncupati, capillum & Barbam promittere, sanctimonie signum habuere : eoque instituto in Ioannis Baptiste præcursoris caput & faciem nouaculam nunquam ascendisse legimus. Sed quoniam manifestiori argumento Barbam Deo placere comprobare possumus, quàm eo ipso, quòd in votis de suscipienda prole dānati Barbæ nutritione obligabant, quam si Deo ingrati sapientissimi illi patres intellexissent, nunquam profecto oblatione huiusmodi gratiā ab eo sperassent se consecuturos : delicti verò quod forte aliqui delicatioris abraderent admitterant commonefacti, eo voto errore emendare, & propitium sibi Deum reddere procurabant. Passi in verò apud Hebræos abradi Barbam inuenias, vbi vel dolor intolerabilis, vel insignis aliqua calamitas ingruisset, quò se ornamentis omnibus expoliatis ostentarent. Dies, immò annus me integer deficeret, si tā multos huiusmodi locos & exempla toto eo tempore, scriptis commendata commemorare perexero, quæ cum manifesta sint omnibus, non est, vt in te notissima tempus diutius coneramus. Constat enim in veteri lege Barbam non modo non prohibitam, sed etiam decrero habendam, imperiisque Dei ipsius nequaquam amouendam. Age igitur iam ad alteram deueniamus, quam per vndetragesimum supra mille & quingentos annos secuta est Christiana pietas, eam GRATIÆ LEGEM Theologi nostri vocant, quam nos in LEGEM EXEMPLI, & in LEGEM SANCTI SPIRITVS afflatu conscriptam diuidimus. Exempli autem Lex tantæ auctoritatis, vt pro legibus omnibus sufficere debere CHRISTVS admonuerit, cum exemplū se nobis dedisse professus est. Itaque illud potissimum obseruare consueuimus, vt CHRISTVM ipsum nobis ad imitandum proponamus. Eo enim argumento excādescit Ignatius diui Ioannis Euangelistæ discipulus, in quorundam superstitionem, qui se ideo sanctiores fore arbitrabantur, quia carnibus abstinerere perpetuò instituerant. CHRISTVS, inquit ille, comedidit carnes, & quæ sequuntur : Cur nos igitur earū esum sanctitatis ergo sustollamus ? Exemplum enim ille dedit nobis, vt quemadmodū quid ipse fecerit, ita & nos faceremus. Atque ita sine

vlla prorsus controuersia dicimus, vnamquāque ipsius assertoris nostri actionem, vitæ nostræ legē & rationem esse. Quo cōstituto, accusatores nostros interrogarim, nunquid vllum CHRISTI ipsius præceptum, dictūve, aut exemplum habeant, quo Barbam ille viros abraderi iusserit, vel iudicaret, vel saltem innuerit. Nullum dubio procul huiusmodi reperitur : contra verò & CHRISTI ipsius exemplum, qui Barbam assidue gestasse fertur, & Petri & Pauli & Apostolorum omnium mores, Barbarū defensionē constituere videntur. Sunt enim qui CHRISTI faciem à maioribus acceptam ita describant, vt Barba cum promissa, flauaque fuisse afferrent, neque aliter vnquam à Græcis, à Latinis, aliisq; nationibus pingi sculpique manifestum est Petrum, cui summa vni in Christianum omne nomen auctoritas ab ipso Deo attributa est, Barbarum ab antiquis accepimus, & ita in templis delubrisque omnibus Barbarum ære, marmore, coloribusque figuramus. Paulo, qui nostræ dubio procul vitæ magister fuit, cuiusque sapientissimis institutis libenter omnes adqueiescimus, pingi nihil Barbarius inspicimus. Iam & Andreas, & Thomas, & Collegæ eorum omnes, ingentibus Barbis insignes ostenduntur. At leue dicent argumentum est, CHRISTI & eius comitum facies, quales fuerint, ex picturis ariolari, cum pictoribus atque poetis quidlibet ex libidine sua confingere, semper concessum fuerit. Faciamus hoc non liquere, non negabitis tamen communem hunc mortalium omnium consensum esse, vt & CHRISTVM ipsum, & eius comites Sacerdotij nostri Principes, non aliter quàm Barbaros pingere sculperque instituerint : quæ omnium sententia faciliè ostendit Barbam aliquid habere, quod sanctitati decenter accommodetur : sentireque idem omnes, Barbam integerrimo cuique viro ornamentum asferre. Ita Gentiles, Deos quisque suos eo habitu insignes ostentabant, qui mores eos, quos ipsi præcipuos iudicabant, indicaret. Hinc Lacedæmonij non Martem tantum, sed & alios Deos, Deasque plerasque omnes armatos figurabant, quòd nihil armis præstantius existimarēt, ac perinde Deos armis decoratos esse debere opinabantur. Phœnices Mercaturæ tantum dediti, Deos omnes cum oculis nummorum plenis effingebant, quòd beatissimum illum arbitrantur, qui pec unioior haberetur. Nos cum nihil Barba venerabilius intelligamus, ipsum Deumque nostrum, & reliquum diuorum cœtum cum Barba pingere pientissimum arbitramur. Sedenim minime inficiari poterūt, quin Præcursor ille Sanctissimæ formam non admisserit, quin idem fecerit D. Iacobus, cui inter reliquas benè instituti animi dotes, id summa omnium consensione attribuitur laudi, quòd nullo vnquā vitæ tempore tonsorem admisserit. Nos infelices, id vel vitto cuiquam dabimus, vel sub execrationis crimine fieri prohibebimus, quod Sanctissimis viris ab ipso Dei filio, assertore nostro erudit,

tis, omnium approbatione conceditur, atque vti exemplum continentissimæ vitæ inter virtutis opera recensetur? Iampridè omnino vera non modò vocabula, verum etiam morum bonorū semitam amissimus. Iacobo cui perpetua quædam iustitiæ obseruantia cognomen tum dedit, laudatur, quòd nunquam attonsus, nec vnctus vnguento, nec vsus balneo sit: Nos eos vt infames calumniabimur, qui & tonsores, & delicias alias huiusmodi abominantur? Quòd si dominus Deusque noster Barbam, virilitatis indicium gestauit, si Petrus, si Paulus, si Apostoli reliqui Barbati esse voluerūt, contra Barbas nihil à fidei nostræ proceribus dictum, monitum ve reperitur, quid est, quod in lege vlla Barbarum damnationem expectemus, aut vllorum extimescamus minas, si nobiscum Deus sentit, cuius in hoc habitu filium præceptorem nostrum imitatur? Quartū erat, vt videremus, an hæc Barbarum ablegatio, tertio legum scriptarū genere, DIVINI QUI PRÆ SPIRITVS ADMONITV præcepta esset. Siquidè & alia sunt, quæ pietatis nostræ duces, nulla prius à CHRISTO, discipulisve eius, mentione facta, nullò exemplo præstito, diuino tamen eo afflatu conciti constituere, quæ mihi nō sunt ad commemorandum necessaria.

Hoc in genere sunt conciliorum decreta, institutaque, vtpote qui credere tenemur: atqui ita credimus in iis, quæ pertinent ad fidem, conciliaritè congregata nihil quicquam absque aspirantis Dei veri numine constituisse, eaque & firma & rara, & immutabilia vbique & semper esse debere: Morum verò atque rituum ratio, pro locorum, temporum, & personarum conditione plerumque variata, humanam potius naturam sapit quàm diuinam. His tamen armis nostri accusatores instructi, desumptum ex vulgaris quibusdā codicibus, Carthaginensē illud concilium nostris copiis opponūt, cuius præsidio muniti, in Barbas impetum faciunt, exultantēque, stragem, & extremum earum exitum minitantur. Quasi diuino interueniente spiritu factum sit, vt pulcherrimum hoc naturæ opus aboleretur, quique olim votis de non amouenda, mutilandave Barba nūcupatis, non temerè sese propitium mortalibus exhibebat, Carthaginensī concilio sibi met contrarius, Barbas demum cœperit fastidire: quæ quidem quàm indigna sint, quæ Deo attribuantur, vel infantissimus quisque potuerit iudicare. Neque tamen isti verecundantur tam abiectis & sordidis curis Deum admiscere. Sed detur in hoc venia eorum imbecillitati, quòd ingenium ad altiora tollere nequeant, ne tamen cæteri sub boni specie decipiantur, accuratè cauendum. Idcirco, quam isti legem recitant, audiendum. Ea est huiusmodi, *Clerici neque comam nutriant, neque Barbam.*

Adiunc enim isti constitutionem hanc à Concilio profectam Carthaginensī, ab Alexandro tertio repetitam, confirmatam à plerisque aliis iuniorum, à nostris minimè repudiandam esse. Quasi verò nos ij simus, qui contra leges quidpiam mo-

liamur, aut minus intelligamus, si leges despici contemnive cœperint, breui rerum humanarum, omnium rationes evertendas, sacra prophanas miscenda, nihil sanctè, nihil honestè, nihil laudabiliter factum expectari debere. Solutis legibus, soluentur ciuitatum commercia, violabūt gētiū fœdera, nullus ordo consistet, nulla ratio, nulla iustitia, nulla æquitas permanebit. Licebit vniciuique ex libidine sua vitam instituere, secedere iterū in sylvas, & antra, & in viscibus terræ delitescere cogemur humanum genus vniuersum, vt à robustiorum insidiis tuti viuere valeamus. Quare nihil ego magis omnibus obseruandum duxerim, quid quod lege sancitum, receptū à maioribus, vsu insuper accedente, firmitatem sit aliquam affectum. Quid hic igitur facimus? contra omnes rationes nostras Lex opposita est. Actum vti que de re nostra, victi, fusi, profligati que sumus, delicatiorum factiones imperant, & Sicularum nos moribus addicerunt. Romana iā seueritas faceat. Lasciuendum est ex noua lege, abradendum expilandūque, & vt vno omnia verbo eoque nouo dicam, effœminascendum. Hoc, hoc illud est, quod accusatores nostri vnicum molliciei suæ præsidium delegerunt. Hinc nos oppugnant, hinc nos ad vnum cædunt, hinc nos vnā internitione meditantur abolere. Quòd nisi Clerici, glabelli, luculentique fuerint, ab aris omnibus summouebuntur, eiicientur è templis, neque vllus illis inter humana commercia locus relinquetur. Sed nimium cessamus. Age age, nos nostras contrā copias inducamus, tormentūque illud principium belli torqueamus, quòd præsidium eorum omne funditus evertamus. Non, ita, non. Non ita, inquit, in Carthaginensī concilio decretum. Liquidò enim hoc negare possumus, propterea quod aliquot ab hinc annis, castigati codicis defectu, lectio illa corrupta circumfertur, vna quippe abrafa locutione, verbo scilicet, *RADANT*: Nam grauisissimi, atque integerimi, emundatissimæque naris viri apud Gratianū ita legendum censent:

Clerici neque comam nutriant, neque Barbam radant.

Nemo siquidem inficiatur verba hæc de Carthaginensī concilio descripta. Bene autem est, quòd ipsa conciliorum monumenta nuper in lucem prodierint, in quibus Carthaginensē ita dubio procul habet, prout Bibliotheca Palatina manu scripti codices quique antiquissimi habent. Ita enim ibi notatum inespeximus, *Clericus nec comam nutriat, nec Barbam radat.*

Expalluere hostes norabiliter, acrius igitur vreamus, cedent euestigio, vbi cornu alterum incitatio: Alexandri I. I. rescriptum citant ad Cantuariensem Archiepiscopum, *Clerici qui comam & Barbam nutriunt, etiam inuiti à suis Archidiaconis tondentur.*

Sedenim in superiore Decreto, vt vnā impurissimus nescio quis tonsores dictionem abrafit, verisimile est, in hoc Alexandri rescripto, temerarium quempiam vnā intrussisse. Nam iidem &

docti, & approbati virilegendum autumant, *Clerici qui comam nutriunt, etiam inuiti à suis Archidiaconis tondiantur.*

Quam quidem castam esse lectionem inde manifestum est, quòd interpretes partem hanc esse aiunt de concilij Agathensis sanctionibus desumptam. In illis autem nimirum ita scriptum est, *Clerici qui comam nutriunt, ab Archidiacono, etiam si noluerint, tondentur.*

Nulla de Barba facta mentione, & in quarto concilio Toletano præcipitur, vt Lectores, Leuitæ, & Sacerdotes, detòlo superius capite toto, inferiùs solam circuli coronam relinquât. De Barba autem neque somnium quidem. Atque hæc eadem de coma tantum in Decretis Antiquorù Pontificum plerisque locis reperitur, vnà cum aliis, quæ Sacerdotum vitam circumscribunt: denique Anicetus ex Apostolorum præceptis, comam sanxit clero nutriendam non esse, de Barba profecto minimè taciturus, si eam quoque inhonestam existimasset: Nimirum enim, comam nutrire feminarum est, aut marium molliter degentium & impudicè: Conatòsque in nequitia turpitudinisque notâ, tam Græci quam Latini semper acceperunt, vt non immerito leges virum sacris initiatum non modo vitis, verum etiam vitiorum suspitione carere volentes, comas eos nutrire prohibeant. Contrà autem, Barba viros promissa decet, eoque præcipuè signo, vti sæpiùs dictum, virtus mascula à feminarum mollitie distinguitur, quòd illæ comam, viri Barbam nutrire debent: Solemnique ideo Concilij Carthaginensis edictò Sacerdotibus præcipitur, ne Barbam radant, vt viri sint & videantur, & quandam præ se ferant sui, vt ita dicam, generis maiestatem. Vos tamè Rhodios imitamini apud quos de non abradendo Lex habebatur, cum tamen vulgo omnes rasarent, præcipuè verò Byzantios Crysippus indignissimè fert, non modò leges, sed penas etiam Barbam abradentibus inflixisse, illos tamen plerosque omnes rasitationem, quod & vos facitis, adamasse. Ita apud omnes gètes boni plerunque mores perditorum hominum importunitate contaminantur. Ne verò mirum cuiquam videatur ita vitiatos codices per tot annos in dānosuisse, vt ab eo erroris initio multa insuper decreta, constitutionesque & incontinentes animaduersiones feuerissimæque castigationes accesserint. Bone Deus, quā multa ea sunt, quæ omnibus in antiquorum codicibus passim mendosissimè leguntur? quot immutata? quot adempta? quot inculcata? Atque vtinam multa quorundam iniquitate quotidie non peruerterentur.

At videte, obsecro, quæ damna plerunque deprauati codices afferant. Nostri in sacris Legibus, Distinctione X V. Gelasij Papæ sententia est, Venerabilis viri Sedulij Paschale opus, quod Heroicis descripsit versibus insigni laude proferendū. Vulgata tamè hæcenus exemplaria pro Heroicis versibus, Hæreticis versibus habuere. Quod bonis quibuscumque Legum profes-

ribus suspitionem oggessit, Poëmata omnia esse heretica Poëtæque inter pios, etiam si sacra tractent, nequaquam adnumerari id quod Hadriano VI. Pont. max. vsque adeo persasū vidimus, vt hac de causa nullum hominum genus maiori prosequeretur odio, quā Poëtæ: id nominis nihil aliud præ se ferre arbitratum, quàm impietate. Et adhuc aliqui, non mali quidem Præsules, deprauatæ illius lectionis hallucinatione, & alterius huius de rasitanda Barba errore ducti, neminem sacerdotio dignum putant, qui vel Barbam nutriat, vel versus faciat, tanti est praua semel opinionem imbibisse. Sed vt alios Auctores prætereamus, qui inclementer à posteris accepti veteres illi Iuriscòsulti? qui posteaquā membratim à Tribuniano, & carnificibus aliis dissecti sunt, neque ipsa quidem membra conseruare potuerunt, quin passim contaminata in imperitorum manibus putrefcerent, vitia tamen illa pro legibus accepta, suos singula defensores habent. Volo cuiusmodi sint, ex leuissimis quibusdā breuiter ragnoscatis. Vulpianus de vsufructu Legato, *Proinde etsi Scenice vestis vsusfr. legitur, vel annuli aurei, vel alterius apparatus, alibi quàm in scena non vtetur.*

Lectionem, quæ est ANNULI AVREI, Veteres nouique interpretes plerique agnoscunt, in antiquissimum tamen Pisano Codice Legas, *Proinde si Scenice vestis vsusfr. legitur, vel AVLEI, vel alterius apparatus, alibi quàm in scena non vtetur.*

Quam castissimam esse lectionem nemo non fateatur. Rideant sane nostri temporis Iuriscòsulti, qui nihil hoc ad lucrum, & formulas suas pertinere clamant. Sed quid illud, quod nò obseruare, maioris imprudentiæ fuit: *Aliqui tradidère non leues Auctores, Quinquies Quaternos.*

ENIXAM PENELOPEN, Cū eiusdè Codicis lectio, ENIXA PENELOPONES i habeat, & tamen non iuris tantum prudentes, verum & nonnulli politorum literarum professores hinc decepti, multa in Penelopes impudicitiam scriptarunt. Idem Vlpianus de Institoria, *Si Libitinarius, quem græcè vocant, Seruum pollicitorem habuerit.*

Vetustum tamen exemplar illud, quod habetur Florentiæ, ita legendum indicat, *Si Libitinarius, quos græcè Ne Krothaptas vocant, Seruum pollicitorem habuerit.*

Quid vobis sibi vult illud H. pro Socio: Aut agrum POLLICITATORI damus. Cū dubio procul POLITOR legendū sit? Atque ita demum multa quotidie procedunt in lucem, quæ nos errorum admovent, in quibus Maiores nostri aliquandiū sunt hallucinati, vel Codicum deprauatione decepti. Quare minimè mirum est, si Carthaginensis concilij Decretum aliter nunc reperiat, qui aliquot adhuc annis creditum. Bene habet, fundamentum habemus defensionis nostræ præclare iactum. Recitata Lex est, quam legem non esse, manifestissimè redarguimus. Exempli lege non summoctri Barbam indicatū. Quòd probum & honestum virum Barba deccat appro-

probatum. Vnam tamen adhuc rationem afferunt, vt qui modò tam studiosè Siculi esse contendebant, Romani nunc demum esse videatur. Suspiciantur enim horum plerique, Barbis ideo à Romanis Pontificibus improbatas, quòd Græci Barbis plurimùm vtantur: Non decet autè (inquiunt) Romanum sacerdotem eorum habitum, aut mores imitari, qui ab Romana ecclesia desciuerè. Itaq; Barbe reiciuntur, ne heretici rebellèssimus. Ad quæ quid aliud respondebo, nisi accusatores nostros, bonos forte viros, non enim ià amplius inuidos, non amplius rusticos, non amplius imperitos dicà, sed forte plus quàm probos necesse sit, simpliciore esse, qui putent Barbis, quia Romanis Conciliis addicere noluerunt, à Latinis explosas, & Anathematis fulminectas, vbi essent, locum prophanam, ac triste bidentale efficisse. Miror vnde ad istas venerint opiniones, in quibus non dicam eos desipere, aut delirare, neque dementes esse, sed hæc quàm inania sint ex eo manifestissimum esse, quòd cum pleræque aliæ accusatorum nostrorum rationes risu exceptæ sint, nulla maior irrisione audita, quàm hæc à Græcitate differentia. Quod si ita, vt afferunt, Græcorum hoc causa factum est, dicat obsecro cuiusnam Italorum hoc bene cesserit: quid inde emolumentum Romanis Ponti ob uenerit? cū pernitiōsa illa discordia, tantorum fuerit malorum causa: quæ nemo queat sine horrore maximo reminisci. Verum vtinam, vtinam nostri illi maiores non ita rigidi contentiosique fuissent: alij in quibusdam parui admodum momētī Ritibus, æquo forsitan pertinaciùs retinendis (de Ritibus inquam: Quia quæ fidei sunt, alterius sunt indaginis) alij faciendis nouis, alij inueteratis, diūque obseruatis moribus modò abolendis, modo immutandis. Non enim tāta Gentium, & Regnorum iactura facta esset. Staret Græcia, starent Ægei insulæ tot claræ, staret Thracia, staret Byzantij regnum, staret Asia vniuersa, neque tanto cum nostri nominis dedecore occupata essent Hierosolima: & vt recētiōra vulnera refricemus, non Bohemia, non Germania, CHRISTI Vicarium, atque adeò Deū ipsū aspernarētur. Quædam enim in administratione rerum sæpius occurrunt quæ cum parui momenti sint, faciliè vel concedi, vel tolerari possunt: quæ si pertinaciùs abneges, indignationem apud imperitam plebeculam afferunt. Indignatio mox excandescētiā, excandescētiā diuturniorem iram, Ira truces inimicitias, & funebre bellū. Hoc igitur assecuti sunt Maiores nostri, cū iusserunt Latinos Sacerdotes Barbā in Græcorum inuidiam rasitare, quo symbolo Romani à Græcis distinguerentur, vt tantum illi ac tale odium in nos, ea exulcerati dissensione, conceperint, quantum eo tempore ostenderunt, cū mala omnino industi mente, inter se dimicantes, Turcarum potius societates, fœdera appetierit, quàm auxilium à nobis poscere, aut vltro summīssum admittere dignarentur. Atque ita communium hostium perfidia decepi

proditique funditus periēre: amisso regno, amisā patria, agris, templis, arisque omnibus desolatis, profanatis, euersis: nōsque casu suo statim in discrimen idem attraxēre. Quibus si, quod nullius erat momenti, indultum esset, adhuc longè latèque vigeret Christianū nomen, neq; tunica illa Domini inconfutis in frustra tot, vti videmus hodie dilaceraretur. Sed quid aliarum gentium damna culpāsue commemoremus? cū domi opprobrio conspiciantur, quæ de Barbarū odio perpetuam supremo sacerdotū ordini ignominiam peperēre. Eò enim aliquando nostrorum delitiæ processerunt, vt huius rasificationis ergo, cōsūla quodammodo specie difficulter vir à fœmina internosceretur. Hinc accidit vt mulier, si vera est quæ per omnium ora fabula circumfertur, in sempiterna sacrosancti ordinis opprobriū ad solij Pontificij maiestatem eueheretur, in cuius facti memoriam, Romani locum adhuc intento digito indicant, vbi summa illa Sacerdos Pontificalem inducta trabecam, enixa pepererit: Quod ne rursus accidere possit, inde institutum plerique omnes credunt, in noui Pontificis ingressu eam Maiorum nostrorum imprudentiam publicare. In totius enim populi conspectu, pro dīni Ioannis suggestu, qui latissimam, & eo solēni sacro omnium nationū gentibus confertissimam aream despectat, cogitur nouus Pontifex virilitatē locupletissimis testibus approbare: rēfque ipsa sacri præconis voce palam promulgata, in acta mox refertur, legitimūque tunc demū Pontificem habere nos arbitramur, cū habere illum quid habere decet, oculata fide fuerit attestatum. Ita inquam sunt quæ de mollicie, & effeminatis moribus eueniunt, cū nullum contrā opprobrium, nullum vnquā dedecus ex Barba processisse deprehendatur. Quòd si sacerdotum mores corrigendū sint, aut modo aliquo cohibendi, rectum est cauere, ne qui tanta sunt dignitate honestati, vt Deo vero summōque ministrī assistant, vilibus dedecorentur, aut artibus, aut officiis: Cauponariā nō exercēā, nauticam nō artin-gā, cū sica aut armis aliis non prodeant, virgatis nō vtantur sagulis, aut veste quapiam variegata, vel nimīū breui: omnia illa denique sūmmo cōeāt, quæ vel leuitatē, vel ineptias, vel impuritātē arguūt. Quarū quidem rerum curā si Accusatores nostri susceperissent, nē illi ab omnibus summōpere commendarentur: Sed dum Barbam præcipuè student amouere, quæ plurimū dignitatis affert, non modò laudem non promeruerunt, verum etiam ignominia, morositatis, superstitionisque notam in se contraxēre. Quod quidem à me nō odio vllò dicitur, sed quia mol est ferò ingenia quædam, alioqui magna & elegantia, doctrina etiam & vitæ probitate (ne sua quēquam laude fraudem) excellentia, ab insipientibus nescio quibus sub quadam bonitatis specie decepta, tanta contentione, pertinaciāque in tam leues, ne dicam ineptas, rāmque importunas rugas incidere: cūque multa longè maioris momenti procuranda

curanda sint, studiū lucubrationesque suas omnes in sectādis Barbis exercere, qui nulli hominū neque Deorum iniuriam faciunt. Neque enim est, ut nouis quorundam Præfulum prouicialium legibus sese tueri aggrediātur. Quæ si quauis etiā Mortalium firmitate corroboratæ essent etiam si summi alicuius Pontificis consensus accessisset, uerore tamen adinuenta ratione quotidie possunt abrogari, corrigi, commutari. Leges enim Decretaque & Institutiones, pro re nata, quotidie summus Pontifex, & prout rerū vsus expetit, suadēre temporū uarietas, de fratribus consilio, vel de plenitudine potestatis corrigi, tolli, cōdit, sancit, & quæ illis, vel vni ipsi Principi placuere, ea pro lege habentur. Summi uero Legumlatoris præcepto sanctissimè cautum est, V T LEX QVÆQUE NOVISSIMA PRIOREM AB OLEAT. Sed quam de gestanda Barba manifestiorem, sanctiorem uel legem querimus, quā eam ipsam, quam nobis exemplo suo hoc eodem tempore Iulius Secundus, & Clemens Septimus Maximi Pontifices exhibuere? placuit enim Iulio aliquandiu gestare Barbam, placet etiam nū Clementi, placet Cardinalium collegio sacrosancto, placet Præfulibus aliis, placet maioribus atque minoribus sacerdotibus. Et nos alia cōcilia, quæ tamē nulla sunt, morabimur? aut leges infirmas, uel iam antiquatas renouare meditabimur? Cum hæc uiua lex hodie passim uigear, & passim obferuetur, & pro lata comprobataque locorum ubique iam in vsū deducta sit, & plausibiliter adamata. Apud Veneros, apud Picientos, Brutios, Calabros, Siculos: apud Campanos, Romanos, Etruscōsque, & alios plerosque Italiae populos, ut quæque auitas sanctioribus honestioribusque legibus & moribus instituta est, uxorem alienam filiasve exofculari flagitiosissimum habetur. In prima tamen eiusdem Italiae regione, inter Padi fontem & Dorias, per omnes inde Allobrogum alpes, & quaque populosissima Gallorum urbes, & oppida, vicique inter Pyrenem & Rhenum, ad occidentalem usque oceanum dilatantur, usque adeo hæc exofculādi permissa licentia, ut cū hospitibus uel amici cuiuspiam domum intraueris, nisi quamprimum uxorem eius, filias nuptas, uirginesque singulas in complexum receptas exofcularus fueris, aut rusticus aut superbus, aut etiam hostis, iudicio eorū, tacitaque cogitationis sententia existimeris. Quodque demum apud nos summo datur dedecori, apud illos humanissimè adscribitur hospitalitatis officiis. Tanti est consuetudo, & longa annorum serie recepti mores: ita plerisque in ciuitatibus & regionibus quædam non ita honesta, ex vsu tamen consuetudinēque adiuturna, firmaque populi consensione in legē abeunt. Vos honestissimū grauiteris & seueritatis uenerabilis morem, Pontif. summorū exemplis, Senatus, atque Populi totius imitatione susceptū tollere cogitabitis? neque sapientissimi dictum in memoriam reducetis, quod nulla non die præmanibus habetis: *Eos, qui aliter uinere uolunt, quam*

se habeant mores eorum, inter quos uiuunt, suspitosos, aut intemperantes haberi.

Quod si Legi vni, qualis qualis ea sit, corrupta quippe infirmæ, atque vacillanti insistentum curaueritis, nonne uidetis grauissimas eorum contra vos stare sententias, quibus Legum interpretandam, condendamque summa auctoritas? Nam qui sententias suis inuerso terrarum orbis iura dicunt, quam de Sacerdotum Barbis pertulerint legem, conspectu ipso longè manifestius indicant, quā si tabulas ex arc præfixissent. Sed, facite crimen hoc esse, facite, tamet si nonliquet, Alexandri 111. eam fuisse mentem; quam impressi Codices inuulgarunt. Facite detestabile scelus existimari. Interesse sacris non liceat Barbato Sacerdoti, non tueri lucē non, in hominum cætu conspici, atque etiam, uti censetis, eportandus sit, aut in perpetuis carcerum tenebris detinendus. Age age, incipiant oratores vestri reos agere, de summa rei tandem ex periri, ad iudicium tribunalia nos omnes accusare, Bona nostra proscriptionibus destinare, & quæcunque in rebelles & perduelliones fieri solēt, omnia meditentur. Verum ubi? ubi iudices erunt, apud quos causam agant? qui crimen agnoscat, qui nos cōdemnet? Volo grauissimos, volo sanctissimos adeant, atque eos quidem, quorum sententias atque arbitris non plebs tantum inuieris, populūque omnis, uerum & Senatus, potentissimi quique Principes stare compellantur. Est hoc Duodecimuirale iudicium sub Rotæ nomine in Pontificio Palatio iudicandis litibus constitutum, cuiusmodi olim, florentibus Græciæ rebus, Amphictyones erant, qui de iure inuieris gentibus respondebant. Ita & nostri omnibus totius terrarum orbis nationibus ad eos consuentibus iura dicunt, neque cuiquam amplius licet ab eorum sententiis prouocare. Tanta autem iis auctoritas Pontificū, Regūque omnium consensione attributa, ut etiam si leges contra manifestè reluctentur, horū tamen stetur interpretationi. Hos inquam Iudices adire necesse est, ut de summa rei peragatur. Ecce igitur nos minimè contumaces, minimè, uel fugitiuos, uel emanfores, sponte adistimus iudicio. Nihil opus est, ut sitis de uinculis iniciendis solliciti. Incipite iam Iudices appellare. Ecce uobis inuieris collegium, in quod nemo unus coopatur, qui non & probatissimæ uitæ sit, & iuris consultissimus. Quid moramini? Quid alter alterum inspicitis? Quid hæsitatis? Quid etiam rubore confundimini? An quid demum dicere debeatis ambigitis? Vbi nunc vestre accusationis initium illud, Nouum crimen, & ante hæc sæcula inauditum. Nimirum uestram demum imprudentiam, & quæ in dumeta correperitis, iamdudum agnosceritis, qui ne Iudices quidem inuenturi estis, qui non ante contra vos sententiam ferant, quā effari incipiatis, nisi uelitis iidem esse & accusatores & Iudices. Videtis enim, si contra Barbam apud Barbatissimos uobis agendum, sit, uestrum stuporem ludibrio derisuique omnibus futurum.

futurum. Neque est, ut bene sentire vos solos, tres numero, aut quatuor ad summum opinemini. Voluntas hæc vestra est, non iudicii putantque omnes, qui prius error in vobis fuit, nunc inspecta veritate, destinati animi superbiam esse, ne scilicet malè aliquando sensisse videamini.

Sedenim desistite iam nimium satagere, & quæ moribus hominum continere conspiciatis, vos etiam approbate. Aut si adeo molles estis, ut viarum præstare nequeatis, quò saltem animo tolerate, inueniri aliquos, qui quod deceat, etià præstet. Intelligitis iam si lege agere volueritis, quorum res sit euasura. Si de honesto, nullam in vitiiis oris leuitate honestatem esse: Si de moribus apud summos quosque viros consuetudinè hæc ita receptam, ut iam in legem abiisse videatur.

Spectate, obsecro, amplissimos nostri Senatus proceres, quorù consilio, prudètia, sanctissimisque institutis, humanæ diuinæque res omnes, terrarum vbique, quaquà viget Christiana pietas administrantur, qui sacra, cerimonias, religionemque omnem sanctissimè timentur, verumque Dei cultum, per manus à maioribus traditum, quæ ratione ritè debeat obseruari, docent: Inter quos alios videas (nota manifestaque omnibus commemorabo) quorù eloquentia nihil castigatius, quorum sententiis nihil sapientius, quorum mēte nihil grauius & moderatius, alios legum, consuetudinum, & rerum honestarum iustarumque omnium cognitione insignes, alios Philosophicis, alios Theologicis disciplinis cōsummatissimos, viros, inquam, tum grauissimos, tum integerrimos, atque hos quidem Hæbraicis, Græcis, Latinisque literis cruditissimos, quique nihil extra numerum facere consueverunt in quibus agnoscas earum rerum omnium, quæ ad Dei Optimi Maximi cultum & reuerentiam spectant, rarissimam sanè pietatem, & incomparabilem obseruantia. Et tamen hi Barbam gestant, id proexistimatione sua haudquaquam admittunt, nisi eam & Sacerdoti congruere, & honesto probòque viro dignitatis asserre plurimùm intelligerent. Denique inter hos tantæ celebratit viros, vix duos aut tres inuenias, qui Barbæ non sit maiestate (ut dignum res vocabulum enuntiem) decoratis. Atque hos si perconteris, cur non & ipsi Barbam retineant, omnia alia causabuntur potius quàm dicere audeant, eam viro sacris initiato, vel indecoram esse, vel ignominiosam, veritatem enim suis præferre moribus minimè dubitabunt. Quid verò clarissimos alios viros, Archiepiscopos, Episcoposque, literatura, vñ rerum, religionèque insignes in exemplum adducam? quos imperitos dicere temerarium est, improbos suspicari impium, contumaces accusare rusticum, qui tamen omnes Barbati sunt, neque se contra leges, aut bonos mores quicquam hac de causa facere suspicantur. Sunt & alij grauissimi sapientissimique viri, qui diuinæ adscripti militiæ, Sacerdotium profitentur, quorum optimis quisque Barbarus identidem reperitur. In omnibus demum Theo-

logorù scholis concionatores intuemur, qui pietatis nostræ iura aduersus impios defendunt, qui bonos mores docent, qui à vitiiis mortale genus, absterrent, qui quæ fugienda quæque sequenda sunt, omnia commonstrant, quorum quidem ingentes, venerabilisque Barbas cum aspiciamus, totidem sanctorum hominum facies videmur admirari. Et audebit quispiam leges potius alias, quàm horum omnium exempla pro legibus citare? Cùm manifestum sit hos nihil quicquam tale facturos, nisi hoc pie religionis simulachrum existimarent, aut viri honesti mores imitari se arbitrantur.

Facebant igitur accusatores nostri, facebant, idque demum crimen suspicari desinant, quod proborum, ut palam est, omnium sententia, intra laudatorum morum terminos continetur. Quicquid legem nuper contra Barbas latam asseuerabant. Legem eam primò non esse: inde si forer, Iulij, Clementisque summorum Pontificum exemplis, illi satis superque obrogatam intelligant. Quòd si quis fieri potuisset pertinaciùs abneget, omnes condendarum legum rationes identidem abnegabit: Nullam populo sciendi copiam relictam, nullam Magistratibus edicendi, Senatui nullam consulendi, nullam ipsis rerum Dominis, Pontificibus summis, imperandi, decernendi, faciendiue supersse facultatem. Siquidem posse summum Pontificem negant, vniuersi Senatus exempla contemnunt. Conciliorum institutiones decretaque reiiciunt. His denique calumniatoribus nostris intra oleam nihil, extra nucem duri nihil inuenitur.

Quòd si qua Principibus, si qua Senatui, si qua Conciliis auctoritas permissa, integra, inuiolabilisque manet, latis olim, obseruatis diu, hodie verò maxime renouatis eorum legibus, Barba Sacerdotibus debetur: Quæ nisi plurimùm faceret ad religionem, ad mores bonos, ad grauitatem, ad seueritatem, nunquam eam non abradendam esse Concilia decreuissent, nunquam Sacerdotij Principes passi essent, facies suas ita Barbatas, tabulis, auro, argento conspici. Barbata Iulij tabula in æde populari dicata est. Barbata Clementis facies nummis aureis antiquioribusque quotidie cuditur. Hi verò qui nos tam malè accipiunt, vexantque contumeliosissimè, non intelligunt dum Barbas damnant, Pontifici summo, vniuerso Senatui, Præsulibus, & grauissimis quibusque viris se conuicia facere antiquorum moribus, & sanctissimorum hominum institutis illudere, damnare Petrum, damnare Paulum, & collegas eorù, ab ipso assertore nostro comites electos improbare, CHRISTO ipsi denique immodestiam oluicere. Nimirum, Homine eo nihil quicquam iniustius, qui nihil nisi quod facit ipse, rectum putat. Sed quorsum hic omnis accusatorum nostrorum conatus? Quorsum Barbatos à sacris, à templis, ab hominum consortio summouent, exterminantque? Quorsum tam multa turbant? nisi vt è cælo Ioannem præcursorem, è diuorum numero Iacobum

Jacobum Apostolum, cognomento Iustū ē beatorum sedibus Hieronymum eiiciant? Tot verò alios, quos vita piē, castēque, & integrē peracta cœlo intulit, vnā cum his, dicta eis postliminiō die, reos agant? Siquidem hos, vt contumaces, vt rebelles, vt bonorum omnium morum corruptores, criminantur. Quid enim aliud est ex horum interpretatione Barbatum esse, nisi contumacem & impium esse? Contumax enim est, qui non viuit ex lege; impius, qui repellitur à sacris. O miscrum igitur & infelicem Ioannē, qui frustra Prophetarum vaticinationibus præmonstratus, omnium maximus futurus erat, qui frustra genium fraudauit, vitāque sibi delegit duram & laboriosam, si nunc tantæ sanctimonix vir, imprecationibus impetitus, perduellio decernitur, qui reliquorum moliciē, atque improbitati sese dedere recusarit. O malē feriatum Iacobum, qui vitā semper egit integram, puram, incontaminatam, continentia moderationēque summa commendabilem, si nunc ea de causa reus efficitur, quia tonfores, & balnea, & vnguenta, deliciāsque id genus omnes, cane peius & angue declinarit. O calamitosum Hieronymum, cui nunc ob Barbati cognomentum, dies dicitur. Quid illi profuit Romanas omnes delicias, vt integerrimam vitā ageret, euitasse, corpus in Ægypti solitudinibus macerasse, ieiuniis, vigiliis, lucubrationibus continuis, voluptatum omnium illecebras edomuisse, mortale genus omni scriptorum genere instituisse, si nunc non aliam ob culpam, nisi quia virum exhibere voluerit, causam ē vinculis dicere compelleretur? Quis enim dubitet, si qui nūc Barbam nutriunt damnati fuerint, hos quoque & alios huius habitus auctores, eadē de causā ab accusatoribus nostris in discrimen idem euocari? Hos autem si perconteris, quamnam affectatē huius mundiciē causam afferant? dubio procul respondebunt, ne Sacrosancto CHRISTI sanguine intingantur pili: Clamare enim non desinunt, Sacro huic reuerentiam vndeunque præstandum. Sed quid obstat, obsecro, quo minus tanto illi mysterio reuerentia præstetur, si homo Sacrificulus, mas potius, quàm femina, vt Alexis diceret, videatur? Ille enim nullum inesse pilis crimen, quod Deos offendant, ait, quorum quidē officium est, vt per eos vnuquique nostrum se virū ostēteret esse. An verò pili tam profani, tā sordidi, tam detestabiles sunt, vt sacrū id attingere non mereantur? Cæterum vngues, digiti, etiam interdum scabie putridi, vola, frons, cilia, cutis totius corporis reliqua, sacrum nō inhonestē tangere potuerunt, sola Barba Deo, vt isti putant, inuisa, ab huiusmodi procul sacro summouenda? Atqui non hoc iidem ipsi faciunt, qui talia tam sanctē præcipiunt faciendā. Quem enim horum inuenias tanta sanctimonia, ne dicam simulatione, præditum, vt Sacerdotum Ægyptiorum in morem, quotidie rasitet? At nisi Barbam vel quotidie raserit, vel à cute radicibus semel extraxerit, actum est. Altero mox die sacrificaturus, pilis sa-

crum contaminabit, atque in eodem erit crimine, cuius Barbaros infirmulabant. Nō ea (inquiēt) immundities est diurni vel hebdomadarij pili, quē mēstrui, quē annui, quæ sacula alicuius. Ac si dicerent, Nihil quicquam peccat is qui hebdomadarium, menstruumve vitulū ieiunij tempore mensis apponit, sed qui grandiores bouem epulatur. Ita prudentissimi accusatores nostri dicunt, Qui diurno vel hebdomadarij pilo Sacrum contigerit, nequaquam peccat, sed qui menstruo vel annuo, profanus est. Quæ quidem sententia & inutilis est, & commentitia, neque satis digna vt in ea confutanda vel minimū immoremur. Sed enim maximē vereor, ne sacrum hoc isti aliter, quā accipiendū est, accipiant: vtpote qui putāt id posse ex accidentium contactu contaminari, polluiue, aut profanari. Diuina illa res est, ab omni humani corporis iniuria, tuta, ac longē latēque remota: cuius arcanum mente cogitationēque percipitur, non sensu tangitur, & atrectatur: Neque illi quicquam aliud offensionem afferre potest, quàm impurus animus, qui scelere nō eluto, assumere illud audeat: Reliquis, vtpote pili, vlcerosum, tabidūve os, etiam si animam venenose pestilentique halitu fœtidam exhalet, ad Deum nihil. Sed iam pueriles horum fabulas, vixque anicularum commentatione dignas, omittamus, & quod graue, quod optimum, præstantissimūque institutum est, Barbas, qui viri sumus, diligētissimē custodiamus, cum nihil omnino sit, quod Barbam faciat abominabilē: Contrā verò luculētia, rasiliāsve (vt ita dicā) siue arte siue natura cuiquam contigerit, aut vitium aut improbitatem, aut aliquid, quod non ita laudes omnino præ se ferat. At non decet (inquiunt) vt demum aliquid dicant, Sacerdotem animi tristitiam, mœrorem, aut luctum habitu profiteri. En acres Christianæ pietatis vindices. En hominum, qui se aliorum censores exhibent, grauitatem, atque seueritatē. Non decet (inquiunt) sacerdotē, virum quicquā præ se ferre, quod non hilare sit, & ridibundum, quod non festiuum & scenicum, ne obsecrum dicam. Sed faciamus hoc persuasum. Fuerit Barba tristitiæ luctūsque, & afflicti animi signum. Mœrendum Sacerdotibus non esse, neque vllam cordis exulcationem Epicureorum in morem admittendam dicitis: O saxeum pectus, O stuporem incomparabilem, O inauditam animorum diritatem. Non est mœrendum, hoc præsertim tempore Sacerdotibus, cū nemo vnus hodie sit, qui ridere possit? In omni re chara, vbi prædita fuerit, dolere natura cogimur: neque matrē quispian, nisi mentis inops in funere nati flere verat. Et Aulæ Romanæ Critici deliculi, in nostrismet funeribus, in Italiæ totius euerfione, In Romanæ vrbs excidio, sedāque direptione, In totius Christiani nominis multiplici vexatione, In maximo vndique imminenti periculorum metu, In vniuersi demum orbis confusione, nos mœrere prohibeant: lacer quantacunque est Italia in exustionis suæ cineribus, neque pars vlla

magis his absumpta flammis, quàm omnes sacerdotij ordines. Sub cineribus autem prunæ vigent ardentissimæ, quæ paulò post videntur incendia longè maiora præteritis fuscituræ: Neque formidinem hanc licebit, si non tanta quantæ par esset, voce possumus, habitu saltem attestari, ut tanquam depositi squalore hoc, & miserabili fortunæ nostræ facie opem ab omnibus imploremus: At spectate, obsecro, hominū importunitatem. Nos à tot Christiani nominis Principibus deserti, habitiq; indignissimè sumus, quorum consilio permissuque in tam calamitosam obiecti prædam, capti ad vnum omnes, quotquot *Romæ fuerunt, fortunis & bonis omnib⁹ expoliati, intolerabilibus tributis exhausti, per summam acerbitatē & iniuriam, miserrima queq; perpesti, nullum adhuc tantis calamitatibus finem intuemur, tam amicis quàm inimicis in Sacerdotum bona, & ædium sacrarum direptiones quotidie magis irruentibus. Et ij nos perditissimo hoc, miserrimoque tempore, in tantis Reipublicæ tenebris, tantæque rerum omnium perturbatione, indignissimam ærumnosissimamq; sortis infelicitatem ne quo modo lamentemur, sub dirarum imprecationum metu vetare moliantur? Inhiat vniuersus terrarum orbis apertis faucibus in Italiæ viscera, cuius cum iam sanguinem omnem exuxerint, quantulumcumque reliquiarum est, totum id demum absumere meditantur. Septentrionales enim gentes pene ab Romanæ pietatis infuturis, Sanctissimisque patrum nostrorum præceptis alienæ factæ, Sacerdotes eiecerunt, templa delubraq; omnia profanarunt, suumque omnē violentum furorem in vnos Ecclesiæ Romanæ amicos effuderunt. Quæquæ demū latis Germania campis exporrigitur, vix vnum aut alterum populū inuenias, qui nō sit pietatis violatæ tabe cōtaminatus; Occidentales * verò inter setā diu, tamque acriter discordes, immensos Christiano sanguine lacus expleuerunt, & quasi crudele nihil tot atrocissimis præliis actum sit, tantum nūc peditum, tantum equeorum, tantum nauium armant, ut nisi nos respiciat Deus, tamque inueteratas indignationes emolliat, maximorumque Principum discordias componat, aut Clementē, summum Pontificem, in quo omnis huius concordie spes, tam graui, tam diuturna, tam indigna valetudine laborantem, pristinæ restituat incolumitati, in tam magno calamitatum concursu, nihil vnquam miserabilius antea passa sit vniuersa Italia. Hinc autem Meridionales Mauri, Numidæ, Barcei, piraticam exercentes, orā omnē Italiæ maritimam quotidianis incurSIONIBUS depredantur, omnisque ea pars, quæ Tyrrheno aluitur, latrocinantium classibus infestatur, diripitur, desolatur. Orientales * demum exercitibus totin Europam, nostra magna cum clade, imminissis, Pannoniam omnem cædibus, rapinis, & incendiis vastauere: totque catellis, tot oppidis, tot populosis munitissimisque vrbus occupatis, breui irrupturos se in Italiam minitantes, ut

quam nosmetipsi viam vllis aperuimus ingressi, Christianorum militum exemplo diuina humanaque omnia vno eodēque exitio vexent, violent, perturbēt, euertantque. Et censores isti ociosissimi rerum omnium securi, quia suæ tantum desidiæ cōsulunt, quasi magnum collabentibus Christianæ Reipublicæ rebus auxilium allaturi, de deliciis, de luxu, & ignauia, de cute curanda depilandaque cogitant? Satiusque nobis consultum existimabunt, si qua parte virum ostendimus, nosmet effeminauerimus: Hos ego nimirum valere iusserim, & ab honestorum confortio summos, ablegandos aliquò, vbi posthac ignoti delitescant, & sua quam tanti faciunt, ignauia perfruatur. Nihil nos in eos grauius decernamus, neque enim illis quietē suam inuidemus, neque illos odimus, quod sibi adeò delicati sint, dū modò bene grauitē; institutos mortalium mores labefactare nō audeant, neque possint. Sed quod ego plura cōtra rasionis molliciem vobis dixeram, si ex antiquorum institutis, sanctissimisque præceptis ratio vobis allata est, cur Barbam omnino permittere debeamus, vt Christi scilicet & eius discipulorum, totque aliorum integerrimæ vitæ patrum exempla, nobis sequendā proponamus, opprobria & ignominiosos euentus, molliciei suspensionem, & calumnias euitemus? Viri denique potius quā femine videamur. Nam quid Barbaræ demum nos pudeat, si quid Barba sit, & vt grauem honestumque virum deceat, ostēsum? Si quantum ad Sacerdotis dignitatem existimationemque faciat, exploratum? Si lege naturæ necessariam, lege scripta Deo gratā, Lege gratiæ nusquam improbatam reperimus; Si redargutus est aliter sentientium error? si de polluendo Sacro ambiguitas sublata, nec eam quicquam officere arcani mysterij nostri reuerentia comprobatur? Si summi nostræ pietatis Principes legem hanc de non abradendo aliquandiu destitutam, nobis exemplo suo sequendam proposuere? Si subsecutus est nō tacitus, nō obsecutus, sed vulgarissimus apertissimisque totius Senatus, populorum, nationumque penè omnium consensus, qui passim in eadem perstare sententia conspiciuntur: Cur, obsecro, inon rationi potius quàm abusu, non exemplis auditorum & illustrium hominū potius, quàm superstitionum quorundam opinionibus adhæreamus? Quòd si mihi dicendæ sententiæ concedatur locus, censuerim ego Vorum perpetuum nuncupandum, ne quispiam in posterum Sacris initiatus, Barbam tollat, Sanctissimorum Patrum more, qui gratissimum hoc Deo donum intelligentes, ita vouebant, eum se illi maximè conciliare procurabant. Quippe, ne Deum rursus aduersus nos cōcitemus, quem ob huiusmodi delicias, & quæ hinc resultant, effeminationes ob luxum hoc genus, & molliciem, ob huiusmodi cutis curationes, vstulationes, atrocissimas abrasus, vllionēque indignatam, atrocissimas eas in Vrhem Romam, quas adhuc perperimur, calamitates immisisse facile credendum:

* Alludit ad
Vrbis Romæ
cladē anno.

* Innuis bel
la inter Gal-
los & Au-
striacos.

* Subindica
t. nob. arbi
trarios.

Ideo iussisse bona diripi, sumptuosiores ædes vel euerti vel incendi: multaque nimis lasciuietium animorum oblectamenta sumimoueri. Verum ubi nos ad meliorem mētem rediisse conspexit, & vnumquemque nostrum & virum se esse, & facris initiatum meminisse, castigatōque luxu, delitiis contemptis, mollitiæ procul ablegata, Barba demum, quam passim omnes promittere cœpimus, virilis & constantis animi propositum testatos, mitigarum, dura illa & acerba incommoda in mitia atque mollia vertere cœpisse, & tandem aliquam diurnis cladibus finem polliceri. Quod si priora illa repetere cogitaueri-

mus, maximè vereor, ne atrocius & implacabilius ille mox indignatus, nobis ita succenscat, vt nullus amplius futurus inde sit precibus locus, aduersisque à nobis luminibus, sit omnes calamitatum habenas remissurus, atque ita, quod ipse idem auertat; vniuersus hic concitati ad crudelitatem orbis totius furor in extremum ordinis

nostri exitum conuertatur, ac demum funditus, tam nostrorum impietate, quàm alienigenarum immanitate, truculentiæque deleamur.

★

F I N I S.

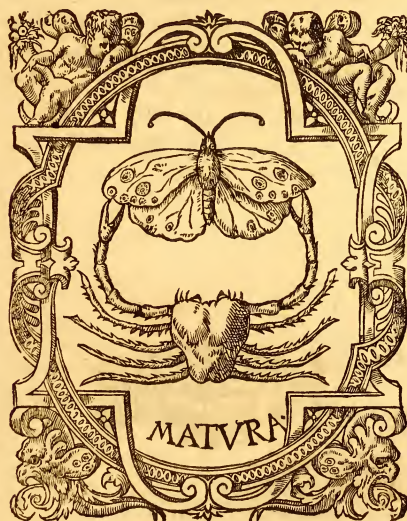

IOANNIS PIERII VAL. BELLVNENSIS POEMATA.

3

De studiorum conditione Sermo.
Epigrammatum Lib.I.
Odarum alter.
Carpionis fabula.
Leucippi fabula.
Protesilaus Laodamiæ.
Vitæ suæ calamitas.
In Fran. Grittei obitum Nænia.
Monasticha in Iliados Homeri Periocham.

Diligentissimus in hac omnia rerum ac verborum Index.

L V G D V N I.

APVD PAVLVM FRELON.

M. DCII.

OCTAVIUS STEPHANIVS

ALVISIO PHOSCHARI CLARISS.

NICOLAI FILIO S.

* * *

SUPERIORIBVS annis Pierius meus nonnullas Pieridum suarum primitias mihi, quem loco fratris amplexat, commendarat: ea tamen lege, vt his solus fruerer. tanta est illius verecundia, arque modestia, vt non solum popularem auram fugiat, verum etiam stantem ante fores famam admittere, vereatur. Sed cur ego tam impius sim, vt quam ex lepiditate scriptorum eius voluptatem percepi, aliis inuideam: Deliber aui itaque, quæcunque apud me essent, edere: putauique sub nullius nomine tutius ea prodire posse, quam sub amiciss. qualis es tu, iuuenis ornatissime: qui ingenio clientis, tibi, domuique tuæ deditissimi, plurimum semper fauisti: quem & hospitalitate, & beneficentia, duabus, tibi gratis peculiaribus, ita ad te allicis, vt te vno magis neminem colat. Quocirca nulli hæc magis debent, quam tibi neque

Pierium, si hæc edidisset, aliter facturum fuisse putem. Proinde reliquos auctoritate tua persuadeas, vt fauentes, benignique, primitias has excipiant:

vt in maturanda fruge reliqua iuuenem paulo timidiorem,

audentiùs animemus. Vale, Stephanij tui

memor: qui tua tibi reddit,

Pierium scilicet, quo nihil

magis tuum.

IOAN. PIERII VALERIANI

DE STVDIORVM CONDITIOE, SERMO.

AD NARDINVM.

(663)

XIGIS edā aliquid, monitu Nardine frequēti:
Scilicet arboreū vt quērā ad suspendia truncū:
Incusq; moram, causq; annectis, iniquum
Esse, suum aeternis tenebris damnare laborem:
In sanūque, putas hominem, qui vixerit olim,
Ponere nolle suum viurum nomen in albo.
Quando etiam, qui gloriolam sunt temere visi,
Et scripto damnare libro, inscribere legendum
Ita tamen in titulis nomen, dulcedo futura
Laudis tam oblectat, tam vitæ est certa cupido.

Contra ego, nec scribas mōcone, nec scribere cogas:
Edere nedum etiam laudo. Sententia cur hæc
Stet mihi, vis dicam? Scriptorum intentio semper
Præcipua, vt placeant lectoribus: vt simul omnis
Exemplisq; iuuent, & Cecropio sale capient:
Delectentque iocis. Verum inuenisse, quod omnes,
Vel quota pars laudent: opus & labor omnis in isto
Articulo est. alius alia vt diuersa petuntur
Fercula, quæ stomachum cunctorum possit opimè
Pascere: nam nihil est, omnis ni pascat opimè,
Nec mica in medio sese intercludat hiatus.
Vsq; adeo iugulari vel littera sola poetam.

Hic Asianus, & iste Laconicus, Atticus ille.
Hic probat ingenium, versu quod surgit anelo,
Quod tonitrum cantu superat: quod nobile bellum,
Fortunam Priami, formidatūve Tonanti
Coniugium canit: ille, solo que serpente cernit
Verba, stilo tenui: Troia est quo ductus Phryges.

Sunt quos oblectant Elegi, mollēque Phylete
Delitæ: capiat sunt quos vndena Phalæci
Syllaba: quos Saphis numeri, quos mollior Ode
Suauiloque alliciant. Sunt quos noctura Lycambe
Verba iuuent: graciles focci, iunidi v'e cothurni.

Sed neque in iis species eadem placet: hic capitur vi,
Hic cultu, hic granitate, hic acamine, hic indole: acerbum
Hic amat, hic dulce, hic sanctum: confecta labore
Hic virgili, hic subito torrens que Copia fudit.
Quod secus est, odere prioribus id placet annis,
Quo semel imbutus, solo se oblectat amando.
Cuius causa mali sola est Inscitia princeps:
Que nil esse putat, nisi quod facit ipsa, decorum.

Sermones ait hic, Vates Venu sine, securi
Cadi posse tuos, crassos accusat, & odit.
Est cui sit docti libertas dura Catulli:
Virgilio ingenium qui demat, propter Homerum:
Qui tibi molliciem vicio dent, terse Tibulle.
Te quoq; grandiloquum, ac elegum supra ire, Properti,
Inuideant potius, quàm damnent, optime Vates.
Ille tubam Stati dicit trepidare tremendam:
Exigit iste horrens epigrammata Bethyca censor,

Hispanum & redolere situm contendit: & illum
Repere humi fluidum, a patria qui tristia plorat
Exilia, historiam Lucanum texere puram,
In Cicerone placet si diis cenforia turba
Inueniunt tumidum, confractum, molle, redundans.
Nedum etiam is non sit icturnus, & aridus vlli.
Pollio quid nostro, notum est, obiecerit, orbis
Qui Romæ Scripsit primordia facta, triumphos.

Nempe Polygnoti hic puros vt amare colores,
Zeusidos hic umbras pergit: ratione sed ipsa
Protogenes facili quod singula Pamphilus arte
Explicat, in precio est: melius phantasmata prudens
Incipit Antiphilus: quin gratia mira Theoni,
Immo hæc Parraſio, immo omnis debet Apelli.
Plus homini, quàm diis, addit Polycletus honoris,
Nec Phydias homine absoluit. habere figuram
Persimilem, pulchri Demetrius immemor, ardet.

Sic sua cuique humeris appensa est mantica, nullus
Indamnatus abijt veterum. Tyrunculus ergo,
Qui tenerum prima spargit lanugine mentum,
Sic licet Euphranor, specie admirandus in omni,
Speret in his studiis turbis excudere, quod sit
Immorsum? si nominibus non parcat auorum
Turba procax rictu, quos cælo prisca sacrarunt
Secula, quos cælo positos nunc postera adorant.

Quinetiam tam praua vlli sententia menti,
Non alia vt ratione, aliis non carmina causis
Despectet, nisi quod tecum versetur, & archa
Innctus amictia plures conuixerit annos?
Pârque in amore tuum decus, vlti sibi dedecus, horret?
Quod si eadem ignoto diuulges nomine, amabit
Singula: & eliciet quam nec respexeris, artem.

Vt tamen à triuivis quicquam modulare remotum:
Que Sosius Aldi mereant es grande Manutii:
Qualia Pontanus, Sincerus, Bembus: ab istis
Vix duo trêſque canunt. hem, scilicet vlla putabis
Carmina posse legi, nullum admissura verutum?
Que meditatus eras, ea si vis credere chartis,
Ipsi agitant primam Calamisque & Sepia litem.
Marmoribus gaudes antiquis, vsus at adsum
Ipse magister ait ratio hunc accusat abusum,
Parentumque sibi vario clamore fauentum
Alterutris, dubio pendet sub iudice causa,
Et tamen interea vt priscos imitere Sabinos,
Non liquet, vt capias vsus: confusus illo
Est nihil: ipsa tibi Ciceronis tempora legem
Vix posuere vllam. Si tempora nostra sequare,
Doctorem quando sit mente probabilis vsus:
Nil tibi turbidius, nil est incertius, vsus
Quem dicas: licet Eois à sinibus orbem,

Ovidium.

Ad Tartesiaco inga torrida sole pererres,
 Est operaprecium tota tellure peritos
 Offendisse duos, quorum mens consona laudet
 Atque affirmet idem. Quod si vis pergere iuris
 Esse tui reliquis spūti reus omnibus esto.
 Usque adeo istorum variat sententia. Quot quot
 Sunt homines, tot sensa, suis quod quisque notauit
 Aedibus inclusus, fragmenta ignobilis huius
 Illiusve legens, vel marmora rupta reuoluens,
 Quaeq; exesa magis vento pluuiaque patrescunt:
 Hoc probat, huic inhiat, hoc obseruasse superbit.
 Sic quosdam natura homines animauit, ut esse
 Iudicio inferior nullus velit, esse supremus
 Quisque putet, sic quicunque sui fiducia perdit.
 Quid tamen ij carpunt? Is te aspirasse notarit
 Huic, at non illi vocali: sine gemellis
 Litterulis quicquam scripsisse, & simplice debet
 Mores suo scribi: vel si quid vilius istis
 Est apinis gerris, que tamen si sensa, figuras,
 Virtutes, numeros, aut artem carminis ullam
 Percontere: lapis, caudex, quid dixeris, haeret.
 Insistitque suis, tanquam canis, osibus infra
 Rodendis mensam, quae proiecere supernè
 Coniuiua, dapibus regalibus accumbentes.

Scribere difficile est igitur, sine crimine, sed tu
 Socratico deinceps studio recitare patienti
 Ore parvas: calamis, & chartis parcere: demum
 Hoc magis horrebis, si quo discrimine lingua
 Videris, in preceps titubet ruitura sub vno
 Accentu, vel si C non expresserit absque
 Barbarie, LaTium nisi Gracius dixeris, atque
 HostiTium, natura velut pronunciat infans.

Quidnā igitur facies? pulchrè: nam scribere certum est.
 Nec reticere queunt Vates, quos cantor Apollo
 Non patitur versare lutum: sed ad aurea cæli
 Limina sublimes Iouis omniparentis in aula
 Sistit, & ætherij monstrat consortia cætus:
 Ambrosiāque libens, nectāque propinat: & illi
 Magna canunt, afflante Deo, mortalia ponunt
 Nubila, quaeq; deum in penetralibus abdita cernunt.
 Atque vbi iam ad sese rediēre, insomnia mente
 Attonita reputant, & quae inspicere reposcunt,
 Et plerumque suas non percipere camænas:
 Usque adeo humanis præstant cælestia rebus.

Dum tantis igitur curis dissēna fatiscit
 Mens, cælum accipiens, mysteria tanta reuoluens:
 Scilicet vnius ne operam, studiūque sequetur
 Litterule: quam quisque suis expungere tyro,
 Aut lincere arbitriis potis est: ea cura Poëtis
 Indigna, ut setum famulis mandare lauandum
 Nixa solet: sic quæ vates peperere, decorum
 Dummodo legitimis conceptum mensibus edant,
 Felici Iunone, patre applaudente, ministris
 Grammaticis curare sinunt, quod restat agendum.
 Herculeum ij sternant Iunonis ad atria lectum,
 Populeāque serant (genialia munera) virgam.

Prætera veluri digitus digitum abluūt, eque
 Nemo sibi satis est solus: cenfore perito
 Est opus, inueniam quo iudice, quo monitore
 Tuta per Aonios librem vestigia saltus,
 Macste animis, liquido auspicio vale, omine dextro

Perget: tamen prudens hæc de censoribus audi.

Sunt, quibus in genium agrestis natura negauit,
 Indociles primum: quales quereta Lycaë
 Ediderant olim: sed quos labor improbus illo
 Attrinuit studio, crassam velare Minervam
 Sic annuntuntur. Satis est mihi scripta priorum
 Volnere: quid negas illis superaddere tentem?
 Substantantque omnes nostrāque ætate decorum
 Esse styllum (sædque vitinam sanis ostendere norint
 Indiciis) veniunt, ac infelicitibus onis
 Nasci omnes: dum scire nihil per aperta fatentur
 Verba alios carpunt tacitè, affectūque probari
 Iudicio. Sed iudicio qui excellere possit,
 Ni multos artem scribendi exercuit annos:
 Gurgite ni exundat viuo? non nata sub ipsis
 Verba labris, ima sedenim à radice feracis
 Pectoris effundat, rebus fecundus opimis?
 Ni metri quodcunque genus, quodcunque soluti
 Sermonis variari opus: quid respuat illud?
 Quidve admittat, & hoc? quid Nestora quid Menelaū,
 Quidve Ithuci addecat, demum post multa rotundus.
 Exempla, ut doctos sola experientia reddat,
 Requit, & est index aliorum fidus & aquus,
 Hic erat Hermoleos, hic Picus, hic Angelus acer:
 Nunc tu rare puer, Venetis pes vna nitoris,
 Canalis, Mitho nomen fulgente notandum.

Qui nullis igitur caluere vigoribus vnquam
 Sideris ætherij studiis censere malignis
 Cuncta solent: veluti si cerdo reprehendat Apellis
 Symmetriam: contra plerique, ut naris habentur
 Emuncta, sibi scire volunt: ostendere rectum
 Vel dedignantur, vel prodere sacra verentur.

Grammatici in primis sunt, qui docuisse recusant:
 Qui vicium hæc ratione fouent: arcana alienis
 Discipulis dare non licet hæc, & corrigere illos,
 Monstrare antitheta, & facientia verba colores.
 Ast operam nobis iugem det, & ocyus omnes
 Præterisse nouo faciam, præfuisse vetustos.

O leuis ambitio, fūco suffulta maligno.
 Ergo miser media clament si naufragus vnda
 Obrutus, affer opem: tabulam, vel porrigere cantum:
 Non licet adiutare, & opem, & conferre salutem,
 Quod non classe tua vehitur, ruit alter in ipsas
 Fracturus Syrteis, postitque viam pede fausto
 Impius exclamens, perge impendere periculum
 Naufragij aspiciens, hortaberis: heus bene, rectè.
 Sic lapsos in aquam submergeret altius ille,
 Qui populo ficum promiserat exitialem,
 Vnde homines soliti sese suspendere: si quis
 Vincula vellet adhuc perituro nectere collo:
 Humanum Timon adeo genus oderat vsque.

Sed tamen effecit stolidi dementia vulgi,
 Censores ita adulantium sibi sumere partes.
 Hic etenim, ut senis pedibus contessere caput
 Versiculum, numeros tantum, non sensa secutus,
 Egregium se fert vatem: ceu somnia Cyrrhe
 Vidit in summo, & vinum hausit Hippocrene:
 Potus aquis pluuiis, fora cuncta perambulat, omnes
 Arripit, & vestem prænsat, manicāque, & inertes
 Te versus audire iubet, properes licet ire
 Ad foricas, malua helleborovæ urgente: petiitque,

*Insit ut ingenium, quantum insit acumen: ut acri
Fulminet ore: tamen si castigare quid audes,
Durum, incompositum, rude, difficile, ambitiosum,
Inuidius indoctusque vocaberis, atque malignus.*

*Parte alia hic veniet Mularum & Apollinis exors,
Bēxēxēxēxē tantum stridens: ceu rana paludis
Incola: qui temnat reliquos, & vellicet acto
Dente furens: qui grande sibi nomenque decusque
Deputet, ut quenquā primorum exegerit: vnus
Qui sapere ipse sibi solus videatur Athenis:
Magna loquens, digitis insurgat, & intima cordis
Gaudia concipiens, numerosa voluamina iactet,
Sola legi sua digna ratus: quid scripsit alter,
Impatients audire, sibi quin inducet omnis
Aitare auriculas. Equid furioſa libido
Nos agitat? properata vni si meta quadrigæ,
Perfistemus adhuc plagis vrgere veredos?*

*Pone animum, Venete: Praefinus iam lora superbus
Circum agit, ipse licet Russatum pond sequentem
Respicias: apium, pinisque, & pomum, oleasterque
Est Praefini: iam frange rotas, frange apsidas, omnis:
Omnis (ait Praefinus) victoria nostra futura est.*

*Verum hos ferre tamen poteris: quis ferre potest hūc,
Qui famam abstrusa historia, verboque vetusto
Venatur, dicens: hoc non intelliget vllus,
Grammatici hic rodent vngues: authoribus ipsis
Quicquid inest vicij, arripiens: se nomen adeptum
Grande putat, si obscura canat, si verba remota
Consilio sine, persone, verūque decore
Depromat. Navi non exaudita magistris,
Que Numa, que Euanter nimium affectata putassent.*

*Vidi equidem vnus confictum nominis ergo
Grande poemā, velut Chij qui marmoris vnam
Inuenit crustam, ne scilicet illa periret,
Mercatus topūmque putrem, lateremque lutosum,
Immodicis amplas extruxit sumptibus ades,
Ut foret in medio frustum id spectabile cano.*

*Huccine peruigiles cura, assiduique labores,
Contendunt: ut postquam olei consumpseris vnam,
Dum multa ostentat, nihil addidisse probandum
Deprandare, viris & suggillare peritis?
Vir sine doctrina doctus, sine robore fortis:
Humida uti possent, humore carentia dici:
Sic demum dicare poeta, poetes expers.
Propudor? è tenebris, squalenti è carcere dudum,
Non nullorum opera Carmenta erepta, per vrbes
Hesperias lato gestari caperat ore,
Compta sinus, purgata cutem, cui rara cicatrix,
Rarius erat vibex faciei: iam oblita Sicambros,
Immanem & Teiam, & Clephis implacabile pectus,
Secura placidam carpebat pace quietem.
Gratia magna tibi, sacunde Sabellece, cuius
Eloquium cultos hac tempestate Quirites
Suscitat, & verum Latio splendore nitorem.
Ipsa equidem Carmenta tuis abscedere testis
Nesciat, ipsa tuis vltro requiescat in vlnis.
Ecce autem proprios indicare bella nepotes
Ægra videt, seuūque nefas, Ciuiila sentit
Arma intromissis furijs misceri. (altrix
Aphrica monstorum, causa & caput,) ergo decentes
Vulsa comas, transfixa latus, lacerata papillas,*

*Seditione, dolis, ac impietate suorum,
Importuna quibus mens, atque impura voluntas,
It lachrymans, peplūmque deæ miseranda Minervæ,
Baccatum gemmis, ostroque auroque superbum
Nuncupat, ut mallet nunquam rediūna supernas
Inuississe auras, ne scilicet ista videret:
Præstaret siquidem tenebris latuisse sub imis,
Quam sic indecorem deinceps traducere vitam.
Huc quæso, Nardine, oculos, hūc dirige mentem:
Quot mala conspicias nunc edita carmina? risus
Quot populus tollant, quot sint ludibria vatū?
Quandoquidem male sana hominum recordia multos
Precipitat, qui se venerantur, dum male ructant
Portenta ingenij deformia, dūmque beatos
Se sine riuali captant, mirantur, amantque.
Inuentis ita quisque suis, ceu simia natis
Ridiculis, plaudit, vultus mirata venustus.*

*Adde quod is palmam affectat, qui plura in acernis
Vt cunque extructos, cumulo congesserit amplo.
Quid furis è Corydon? quod te vixisse nepotes
Admoneat, centena sat, & verbosius aquo
Carmina præstarent, morsio trutinata labello:
Si quod, ut Antimachum superes, deperdere gestis
In torno & lima malis perpendere tempus.
An referam sordes alias, commentique vanis
In libros delira modis? que voluere firmo
Nemo queat stomacho ingenuus: que somnia cernas,
Quas damnes putere lues. O secula tricus
Dedita plebei, insana agitata phrenesi!
Hi populo placuisse ardent, suffragia vulgi
Hi rudis affectant, quod vix clausere volumen,
Iam recitant, obiecta brevis mora temporis omnem
Emendat labem: vicio, quod fecit iniquis
Exclusus spacijs, rogat indulgere legentem.
Post tamen & menses, post annos cernis eundem
In versu sordere situm. Quin edere nugæ
Has inopes rerum, sine cultu, & pondere, & arte
Non trepidant? isti ac si iam firma vigeret
Norma stili, ac si proprietatis iam cognita ad vnguem.
Visque foret sacri pudor huius & opprobrium iam
Fabula de nostro vulgata est tempore. Rhetor,
Consultusque, Poetaque, Grammaticusque, Sophosque,
Rideretur, nos tri quem sidera temporis edunt:
Quandoquidem nullus studio consertur, at annis
Vix tribus audieris, satis est: accinge coronam,
Atque aurum, positi excellentia signa pudoris.
At non prisca tulit, phanaticus esset ut error
Vatibus hic, etas, nam scriptus non prius extra
Ibat in acta liber, quam tæque quaterque lituris
Indice Aristarcho foret oblitus, atque ita cultis
Erepta ingenij damnosa audacia: demum
Æterna tulerunt victura poemata luce.
Inde deum es toties incudi reddere natos
Iussus, Apollini primas incendere Aquinas
Persuasus satyras: & tu pater optime Vatum,
In versu centena decem Maro carmina cogis,
Cautus, & à recta nunquam secedis amissi.*

*En rerum natura parens, nil edere magnum,
Spectandumque solet, longo nisi tempore adulum!
Ipsa etiam maiora suos animalia partus,
Iussa diu gestare: decem bos luca per annos*

Parturit ingentem prolem, paritura nitensque
Dētis ebur, decora ampla virum, decora ampla deorum.

Legibus his stabant veteres, plebs sancta, Poëta.

At modo scribendi nulla est data regula: passim

Verificatores Nyssæ bacchamur ad aras.

Accipit audaces tennis Pconicus æstus,

Ignigenamque canit Bacchum Iunonis in iram,

Mæstique iucundis querimonia panditur hymnis:

Affociat cithare molli sibi tibia cantum.

Scribitur & nullis Comædia legibus: omnia

Omnibus admiscuntur, & omnia corrumpuntur.

Non aliter, quàm si Alcinoi lati hospitii hortos,

Hortos perpetui autumnus, verisque perennis:

Sine velis flores, seu mitia & acria poma,

Rustica barbarico populetur turba furore.

Matura, immatura simul, flores, folia, herbas

Confundunt, nullo rapiunt discrimine cuncta:

Immisis & in ora effrena feruntur habenis,

Donec ab incurru demum excutiantur asello.

Quando omnis igitur sæda contagè papyros

Polluit hæc pestis scriptorum, ut nulla salutis

Sit via, si populo teipsum commiseris: auram

Illius aspernere, procul fugiasque monemus.

Et si Pierio dignum quid cuseris ore:

Seu Contarenius tecum Leonardus, alumnus

Moribus ingenioque probum, quem fingis ad vnguem

Seu Trypho, seu tecum ludat Maro iunior ille:

(Qui subito tam multa canit, tam docta calore

Concitus, ut videant quem iam conferre minores

Audacter possint maioribus: hic placeat mos,

Quem doctum in primis nostri observare Tryphorem.

Sii satis, id variis lectoribus, & tribus ad plus

Crederet, & indicio quos præcipios tibi amicos

Noüeris, & nulla suffultus pectora vulpe:

Thomei quales gemmi, ac Aurelius augur,

Abdita qui veræ sophiæ monumenta recludunt.

Sat mihi Faustinus, satis est Egnatius, & qui

Auera nomen bonitate Bononius optat:

Iudex quisque bonus, censor grauis, arbiter æquus.

IOAN. PIERIVS VALERIANVS

HIERONYMO DONATO, VIRO PRÆ-

STANTISSIMO, S.

Volent Veneri tui, Donate præstantissime, quum edificium aliquod Clodianum sumptuo-
sius cōparant, Chij, vel Laconici, vel Numidici, vel cuiusvis rarissimam versicoloris & pel-
lucidi marmoris crustam diligenter excicare: quod maxime spectandum primis statim fo-
ribus affigant. Horum ego ambitionem æmulatus, primo huic Epigrammatum libello ra-
rissimum viri alicuius celeberrimi nomen allinere quum deliberassem: tu mihi statim occurristi, vir
eminentissime, quem ex omnibus præcipuum deligerem, hoc ut ornamento libellum meum insigni-
ter honestarem. Quem virtutibus omnibus ornatissimum excellere vno bonorum omnium præco-
nio manifestissimum est quas qui sigillatim commemorare, admirari, & extollere velit, non oporteat
Thesea, (velut Ifoocrates facit) inferre. Tot vndique præconia redundant, vt quæ feligas potius, quàm
quæ inuenias, laborandum tibi sit. Et veluti quis ad iucundissima rerum plurimarum spectacula pro-
fectus, quum multa se, quæ delectent, offerant, quo se potissimum oblectet nescit: omnibus verò frui
tēporis angustia negat: quin *ὅσ' ἐν εἰς ἐπὶ τὸν ἀξίον* & *ὁ φιλοσοφῶν*, diceret Demosthenes: sic omnia, quæ
apud te sunt generosa, commemoraturus, hæsitaret, videreturque tanquam adulterinus aquilæ pul-
sibus conuiuere: tantus à te splendor micantissimus effulget: siue quantum in Philosophia clarescas in-
tuemur, siue quantum in Oratoria facultate præniteas admiramur. Qui dicendi suauitate iucundis-
simus, conciones plurimas admirabili omnium stupore peregisset: in quibus tu verè tonitrus, tu ful-
gura ciere proculdubio videaris. Sed quid poetices attingam laudem: quam vtraque manu tibi pecu-
liarem adeo fecisti, vt de principatu apud te facultas Oratoria, neque non Poëtica deceret. Quid
præter hæc vtriusque Musices absolutissima peritia: quod plerique cantus inronati concinnatissime
testantur. Quid consultissima Iuris prudentia: quid denique totius Encyclopædiæ non incuriosa co-
gnitio? Quid in patriæ negotiis obeundis sedulitas, perseuerantia, felicitas: vnde sit, vt prudenter sus-
cepta tu plura feliciter confeceris, quàm alij sibiemandari quæsierint. Hinc honorificæ togatio-
nes, Hispanæ, Lygusticæ, Infubres, Gallicæ, Imperatoriæ, Pontificiæ: hinc tot foris Magistratus am-
plissimi, Rauenta, Brixia, Cremona, Ferraria: & beata demum Creta, cuius incredibili omnium ap-
plausu dux nuper es designatus. Hinc tot domi dignationes ornatissimæ. Tribunicia potestas. Conti-
nentis præfectura. Collegij supremi ordo primarius, & plæraque id genus: ad quæ quotidie deposceris
enixissime, quorum amplitudinem vel singula declarare possunt. Accedunt his integritas, comitas,
sinceritas, iucunditas, & orationis denique lepiditas: quæ omnia tam tua sunt, quàm alicuius singula.
Quare constanter asseuerare possim, ceteros plarumque laudari solitos, non quales sint, sed quales
esse debeant: de te verò nihil præclare adeo dici posse, quod te longe præstantius non exuperes. Sed
enim ad eam vnam sincerissimam humanitatem redeo: cui potissimum nuncinitor. Lex enim Ho-
merica, deorum Heroumque laudes à partibus celebrare: laudat enim (vt scis) Iunonem ab vlnis, à pe-
dibus Theriden, à pedibus rursus Achillem. Nos quoque iusticia, temperantia, prudentia, fortitudi-
næque,

néque, quibus maximè polles, omiffis: eam tantùm humanitatem amplectemur, qua te omnibus tam benignum, tam facilem, tam affabilem offers: qua me puerulum olim, ineptiolas quasdam acerbiores recitantem, comiter audire dignabaris: ofculòque adhibito, vt pergerem suadebas. Hac ego nunc fretus, temerarius fortè, suprà quàm par erat, libellum meum tuo nomine decorare confisus sum: quod boni spero confules: æque atq; summus ille, Demosthenes, mulierculè nò est voculà aspernatus. Vale.

IOANNIS PIERII VALERIANI

LVSVM LIBER PRIMVS,

Ad Hieronymum Donatum. U. C.

DONATO cupis optimilibelle
Donari: eximium eligis patronum.
Qui præter generis decus superbi,
Et sortis bona, & inclytos honores,
Ornatissimus vndeunque fulget,
Qui dux optimus, optimus senator:
Orator simul optimus, perenni
Doctorem celebrandus ore: quicquid
Mortalem licet assequi, affectus
Est felicitè: ingeni relictis
Humani numeris, Deo propinquus.

Idcirco reuenter hunc adio.
Sed cantus tamen ibis ad clientis
Docti iudicium Tryphonis antè,
Quàm tanti domini manum fatiges.
Emunctus Trypho, & absolutus ille
Ille est arbitèr, an suo patrono,
Cuius tam stomachum scit, vt summet,
Donet te: an procul exigat notatum.
Qui si te nitido probet lapillo,
DONATVS probet, & probeat camæna.

HERMOLAI BARBARI

PICTURA.

Peregrine, cuius, nate in vrbe, & aduena,
Quicunque adoras templa Musarum sacra:
Huc in beate, & si occupatus, Vrsule
Diuerte: cultum hinc à sinistra suspice,
Inter sacratos hinc & inde Presules,
In purpurata veste nobilem virum.
Quid fronte prima iam ominaris maximum?
Vna hec imago est Hermolai Barbari.
Aciei sacrasti, ne profana videris,
Candente felix ære lumen erue.

DE PAVLO CANALI.

Iuppiter ad Musas: Dilectum ostendite natum,
Quem merito superum gratus honore colam.
Confestim in medium prodit Musa Attica: Paulum
Canalem ostendit, delictum Aonidum.
Hic meus est, Ethrusca refert: Romana repugnat,
Esse suum affirmans: lis grauis orta deis.
Consultur Phæbus: placitum est audire canentem.
Is cecinit, Græcus, Lydus, & Ausonius.
Tum Phæbus: Non est, cuias sit, cernere, verum
Ominor hunc fratrem, Iuppiter, esse mihi.
Iuppiter huic: Verum: nam te suprema colente,
Qui coleret terras, Phæbum alium genui.

DE LVMINIBVS DAPHNIÆ.

Vesperina meæ lumina Daphniæ
Resplendent, rutilo sidere vt Hesperius.
Matutina meæ lumina Daphniæ
Fulgent, vt nitida lampade Phosphorus.
Opportuna meæ lumina Daphniæ
Demulcent, radijs Phæbus vt aureis.
Importuna meæ lumina Daphniæ
Icunt, vt celeris fulgura fulminis.
Nobis ergo meæ lumina Daphniæ
Sunt fulmen, Clarius, Phosphorus, Hesperus.
Vt fulmen penetrat corda perenniter,
Succis Phæbus adest auxiliariis:

Mane aspecta diem mi placidum exhibent,
Noctem visa ferunt vespere candidam.

DE IX. LYRICIS, IN LAVDEM

Ioannis Aurelij Augurelli.

Præter rotundi vim fluentem Pindari,
Antiqua olores octo tollit Græcia.
Suani canentem barbito Simoniden,
Et personantem molle Bacchyliden lyra,
Anacreontem voce persuasoria,
Captantem Homeri dulce Stesichorum melos,
Sparsum cruore Lesbium tyrannico:
Sapphusque pectèr, alterum Lesbi decus.
Alcmana tenacro preferendum carmine,
Lasciuiori floridum versu Ibicum.
Quorum peremptis inclytis laboribus:
Vno Augurello, quem videt, legit, colit
Cohors Latina, fido & acri examine,
Vetustiorum damna abundè pensitat.

PONTANI TVMVLVS.

Scriptorum venerabilis magister,
Pontanus iubat hic Viator: illum
Commentus bona verba, forte adores.
Ne fac, huic mala quin precare multa,
Omne vt sustulit Aonis decorum.
Nam dum tam benè scribit, adque amussim
Aequat omnia, perpolique ad vnguem,
Quauis arte decorèque absolutus,
Ne sit spes tenuis vlla prodeundi:
Sæcli perniciēs fuit sequentis,
Nemo scribere vt audeat nepotum.
Quin pacem huic, bona quin precare, libans
Thuis, costum, violas, crocum sepulchro:
Qui dum tam benè scribit, adque amussim

Aequat

Aequat omnia, perpolitque ad vnguem
Qua absoluerat ars, decorque recte
Scribendi auspicijs renidet huius,
Nostra aetas veteres ut emulari
Et possit simul, & simul praeire.

HYPOGRAMMA SERVATORIS.

Bonum, benignus omnibus
Salubre do, petentibus:
Simulque non petentibus:
Malum, neque id petentibus.

MARVLLVM IN ARNO moribundum confolatur.

Cur adeo fluctus contrà conaris? in undis
Oppetisse horres cur Elicone satus?
Igneus ut gelido vigor extingatur in Arno
Forte timens: atqui, sepe fit ignis, aqua.
Non hoc, inquis, habet male me: quod miles, & acer
Sim, doleo: sub aquis militem obire pudet.
Ah ne indigneris, miles licet impiger, astra
Hac peruulgata fortibus ire via.
Hac pius Aeneas, & bello magnus, & armis,
Hac Roma fertur Romulus isse pater.
Sfortia summus honos belli, inuictusque Robertus,
Hac, quatuor, ad superos transilire polos.
Debentur caelo fortes: caelo ignis, & aer,
Undaque supposita est, infima terra tenet.
Scandenti à terra ad caelum stat limes in undis
Primus, age hac caelum scande Marulle via.

DE IOANNE SULPITIO Verulano ad Camillum Capilitam.

Quem tradas puero tuo legendum
Queris Grammaticum, Camille, iuris
Prudentissime doctor vtriusque:
Frenato ut valeat stilo, ut soluto,
Ut compta, & lepida Latinitate
Sit cultus, speciosus, expositus.
Petro Sulpitium dabis legendum:
Hunc discat, repetat, frequentet unum:
Huic sermo grauis, elegans, Latinus:
Huic ars perbreuis, erudita, fida:
Hic quantum satis est, docet: molestis
Non ambagibus implicat legentem:
Non incondita, & exoleta quaedam
Ostentat: nitidissimus magister,
Scitu nobile quicquid est reponit.
Demum, tempora nostra quo laborant,
Hic hic iudicio valet peracri.

DE IANO PARRHASIO.

Parrhasius quantum picturae contulit olim,
Parrhasius noster contulit eloquio.
Ille fuit celebri deductus origine Phæbi:
Hic genus unde trahat, scripta diserta monent.
Ille suos velat tenebris ex arte labores,
Hic aperit clausum quicquid erat tenebris.

AD BERNARDINVM CAMVSIVM.

Dacnon Camusi nugulas carpit meas:
Quas emulatur sedulo.

Insanit, aut est omnium vasserrimus,
Qui tam scienter desipit.
Sed esto, carpat vsque, & vsque: dum illius
Nos laudet emulatio.

AD BERTVTIVM SVPERAN.

Quod celeri tibi saepe fides sub pollice fracta est,
Sidere i euenit numinis inuidia.
Bertuti, satis est phibongos aquare supernos,
Ne superes par, & Dij vetuere, polo.

AD FLAMINIVM VIVVM.

Hem quot nunc homines boni feruntur:
Qui quum plurima scriptitenti, utroque
Dicendi modulo pedestri, equestri.
Ipso iudicio tamen laborant:
Quod primum cauere eruditum oportet.
Sunt qui iudicio valent seuerò,
Verba & singula pensitant ad vnguem:
His dicas video eruditius nil.
At miror vales videre nunquam,
Horum versiculum vte, epistolam vte.
Theauris sedenim incubant repositis:
Mox cum funere litteras sepulchro
Condunt immeritas, & omne nomen.
Raro Iuppiter vni utrumque donat.
Quid censes bone Flammini expetendum?

CLYTÆMNESTRA AD F.

Quò, quò macheram diriges?
Vtvero, an mammillis? is tulit
Te, nutrierunt altera.

AD EGNATIVM BAPT.

Incorrupta cohors iuenculorum,
Nec non sobrius ordo grandioris
Aetatis, veterum caterua prudens,
Defunctum modo Prunulum dolebant,
Musarum & studij vnicum parentem.
Sed postquam rediuius in supernas
Auras prodijt, ob tuas Camenas,
Longe clarior, optima sacerdos
Egnati grauis eruditione,
Quantum vix alius sit Italorum.
Cuius scripta decora per desertas
Incastra volant manus, libenter
Emunctis quoque nariibus legenda:
Quis non viuere Prunulum faretur?
Aeterna & portus die perennem.

AD DAPHNIAM.

Quum te oculis video mea Daphnia, sum Iouis ales:
Vt nequeam à grato Sole mouere oculos.
Dum moror obtutu, languescunt lumina, hebentque:
Vt vespertilio ferre aciem nequeo.
Luce tua interdum sis gaudeo, ut auferat, atque
Vrar, uti circum lampada papilio.
Mox salamandra herens oculis intentus in ipsis,
Fior: ignisque tuus, me prope cunte, perit.
Nec salamandra tamen fio: eriget illa, ego in aestu
Ardeo: solam atra vim salamandra habeo.

IN ROSAM ANT. FRA- GRANTIANI.

*Fragrantiani quæ tegis manum rosa.
Dum summa cæli conuertitur semina,
In ap petentis ora massæ hiantia
Delapsa, rerum tot nouas edere:
Des, an receptes inde odo rem, nescio.
Si das, ab almo consecuta es Phosphoro,
Quem strictiorem mane fundit spiritum:
Sed ore Phæbi, quem receptas, deflunt,
Et summi odorem contrahit secum Iouis,
Rerumque carpit omnium fragrantiam,
Humana conestura quas vix concipit:
Fragrantiano nomen vnde est inditum.*

IN MERACVM ET DI- LVTVM.

*Ardentem ex utero Semeles lauere Lyæum
Naiades, extincto fulminis igne sacri.
Cum Nymphis igitur tractabilis, at sine Nymphis,
Candenti rursus fulmine corrigitur.*

AD IO. ANTONIVM MA- ROSTICANVM.

*Doctrinæ mihi conficius pusilla,
Nomen PIERII (quod abnuenti,
Doctorum indiderant mihi cohortes)
Nunquam admittere fessus, abnegabam.
Sed postquam ex tabulis vetustiorum
Vatum perdidici Marosticane,
Vt mutato habitu, professione,
Victu & nomine, sapius minister
Mutetur Geniisque, visque cæli:
Cur quod debueram vel impudenter
Vsurpare, datum omnium fauore,
Audacter verear meum tueri?*

ZENODOTI PROBLEMA soluit.

*Propter aquas flamme dominum non fixit amorem,
Extingui hos ignes quod patet ullis aquis.
Sed, quia visceribus succensis, vnda ab ocellis
Liquitur, estque simul flamme & aquæ dominus.*

IN SODALES.

*O felix torus, o beata mensa,
Quam tot suauiloqui beant poëta,
Quam tot Socratis æmuli frequentant:
Canalis, citibare decus supremum:
Cultus Nauiger, elegans, canorus:
Emunctus Trypho, perpolitus, acer:
Motensis vehemens, & eruditus:
Expromptus Maro, floridus, decorus:
Borges grandiloquus, venustulusque:
Nardinus grauis, integer, seuerus:
Comis Lampridius, facetulusque.
O felix torus, o beata mensa:
Verum, vt sit numero undecunque felix,
Musarum numero decenter aucta,
Donec, qua mereat, sequatur umbra,
Nonum admittite nunc Valerianum.*

IN ZERBI MEDICI CAEDEM.

*Dum satiare pio fauces in sanguine Turcus
Ardet, & incassum sepe repulsus abit:
Perfidus allectum Zerbum ingulauit, & iectum
Sic vno extinxit millia multa hominum.*

IN PLATONIS CAPVT.

*Produxit AEsculapium mortalibus
Apollo, corpus vt foueret languidum.
Dehinc Platonem protulit sanctissimum,
Animum vt foueret, & beatum redderet.
Qui mox peractis lege nuptijs sua,
Ascendit urbem, quam sibi construxerat,
Et collocarat in pauimento Iouis:
Nobis relicta, quam vides, imagine.*

AD ROSINAM.

*Es rosa, fersque rosam rosea pro fronte ligatam,
Indicium rosei verticis ipsa rosa est.
Vnus odor flori, & fronti, color vnus, & vnus
Et decor: amborum vita eadem, vt sapias.*

DE ANDR. MARONIS EX- TEMPORALITATE, AD Dantem III. Alig.

*Opportunius ecquid esse Dante,
Aut quid commodius potest videri?
Te inquam, te Aligero, optimo poëta,
Et ciue optimo, & optimo patrono:
Quo Verona diu beata viuat?
Tu nunquam aureolum petis recessum:
Quin tecum Aonia simul puella,
Quin tecum Aony simul poëta
Concedant, & Apollinis supellex.
Deprompta propria penu tot affers,
Atque hæc qualia Iuppiter supreme?
Deprompta alterius penu tot affers,
Atque hæc qualia Iuppiter benigne?
Vt addis mihi nunc mei Maronis
Tam suauis Epigrammatum lepores?
Qui lectus placuit tibi, & relectus.
Quid si illum audieris? velut sodales
Octo audiuius optimum sodalem,
Nos audiuius: audit hunc & omnis
Doctorum manus indies, canentem
Mille ex tempore carmina erudita:
Quis nil sit lutilentum, inexploratum,
Nil absurdum, & inane, nil hiulcum.
Tanquam Virgilij mora, & labore:
Tanquam tempore culta sub nouenni.
Tunc tu pollice utroque, tunc Maronis
Affirmes bene nomini euenire:
Quando quod veteri absuit, sed vnus,
Pralargè nouus hic Maro rependat.*

EX TVLLIO.

*Improbis omnino rusque forex, qui nullius amens
Decipula trepidus morte lucella parat,*

Nerui loquam Phæbi choram corroserat: illa
Contracta, elisit guttura pressa feri.
Quid Phæbi certos arcus miramur, in hostes
Cuius certa etiam torquat arma chelys.

BERNARDI RVBII EPIS- copi munus.

Quis me puniceo colore vestitus
A collo incipiens manus adusque,
A mento incipiens pedes adusque?
Musarum chorus, & chorus laborum.
Sic sic nox vigilata, sic quiescit:
Sic nunc auspice Rubrio pœtis
Curtas vtile sit secare noctes.
Ex quarum tenebris color resultat,
Qui cæli superat decus sereni.

LVSVS.

Dum certa texo, nactus
Inter rosas Amorem:
Hunc pinnulis prehensum
Mersi in Falerna: mœxque
Omnem ebibi liquentem.
Qui nunc meos per artus
Penni titillat vdis.

PROLIXITATEM NON IN- congruam hendecasyllabis.

Pontani hendecasyllabi notantur,
Vt qui nil habeant Catullianum,
Vt qui luxurient nimis licenter,
Centenis quoque versibus redundant.
Si legem inspicias sacram Platonis,
Funebres querimonie quaternis
Sunt versiculis: sed vt Pholatas,
Sed vt Callimachus, Propertiusque,
Necnon Albius, atque Naso, voti
Sensum hoc carmine compotem attulerunt:
Accreuit numerus, decor, voluptas.

Vt incultus ager prius virenti
Tantum gramine pensionem habebat:
Vt mox imposita est seges, nec vna
Mox intersita vitium propago,
In fossa & pirus omnis, omnibusque
Alta marginibus nuces obumbrant,
Iam censum domino aggerat, petendus
Non tantum pecori, vt prius: sed ipsis
Iumentis, auibz, viris, deisque.

Sic olim hendecasyllabi, Catullus
Quos princeps decorat, breues fuerunt.
Postquam cognita vis, leporeque in illis,
Indultum ingenio est, patentiori
Decursum spacio, procaciori
Lasciuum animo: quid inuidendum,
Vt conuine aliquid sapit palato,
Id non ponere lautiore quadra?

SENTENTIA.

Si cum Labore quippiam recte geris,
Labor recedit, facta recte permanent.
Quod si iocosè nequiter quid egeris,
Abiit voluptas, turpe factum permanet.

MATTH. ALBINVM, ET- nic. Angelicum, sodales alloquitur.

Albine, Angelice, vnici sodales,
Ambo culti, animo probo, & modesto,
Ambo simplicitate liberales,
Ambo moribus optimis decori:
Vos hic charæ animæ, severiori
Addictæ Sophiæ, grauem Minervam
Feruenti studio coletis: inde
Solamen genitoribus cupitum,
Et vobis decus, & perenne nomen
Atque ingens mihi gaudium daturi.
Me Mons Aureus auocat, petulcas
Ad Phæbi choreas, lenesque mugas.
Quando non licet, id ita appetenti,
Vobiscum Sophiam sequi beatam,
Aduersante necessitate dura.

Ergo inglorius inter ociosos
Versatus Satyros, Chorosque agrestes,
Aerumnas studio meas inani
Flebo illic, meditabor, & reponam
Vos nostra memores sodalitatibus.

Si sincera animi fides probati
Incorrupta manet, iocosa nulla,
Nulla & seria verba conferetis,
Campagne lepida accinento, Musæ,
Quæ non accipiant Valerianum.
Nam qui verè amat, is procul reposito
Absit corpore quo magis, magisque,
Presens mente aderit magis magisque.

ANTON. MERIBARBVM A D Musas reuocat.

Tunc igitur sacrum lingues Meribarbe vigorem,
Ingenij extinguens fulgura clara tui?
Ille igitur nitidus dicendi candor abibit?
Et suavis Lydi carminis ille decor?
Illa igitur tantos amittet Morula fastus?
Morula carminibus nobilitata tuis.
Omnia surripient damnosa volumina legum?
Quæ tot ab inceptis surripuere bonis.
Incultas querimur nostri cur temporis arteis,
Si nequit ingenio surgere quisque suo?
Hic petet extremos Arabes, Helicone relicto,
Ille Caledonias raptus adibit aquas:
Hic citharis ad fæda cadet chysteria missis:
Spæque auri toties aurea vena perit.
Improba sic magnis sitis hæc conatibus obstat,
Nec datur accepti sideris orsa sequi.
Tu tamen, inuito nonnunquam patre, licebit
Clam, quæ te sequitur gloria, respicias.
Sæpius horridulis chartis defessus, amicos
Pieridum cantus, plectrâque amana petas.

HIER. ALITHEI PICTVRA.

Non quenquam ex hominum choro referre,
Mondella hic studuit: sed appetebat
Virtutem exprimere integram, absolutam.
In quo dum studiosius laborat,
Imprudens Alitheion ecce fecit.

IN ARGONAVTICOS EGNATII
Commentarios.

*Quum navigarunt Thessali primum duces
Ignota Ponti litora, & ditem Cytam,
Vix attulerunt inde vellus unicum,
Argo quicquid consequi potuit ratis.
Nunc orbe toto puppe viso, & cognito,
Et multa vellant vellera, & multas opes:
Quales dat vnda Rubri, & Indici maris,
Arabique felix, & beata Persia.
Vnguenta nardi, balsamique, hedysmata:
Quicquid voluptas delicata congerit,
Gemmas, odores, uniones, ibus, eburi:
Et quicquid eris aestimatur plurimi.
Has assequuntur nuncopes, latissimi,
Egnatiana quos carina vexerit.*

IN PAVLICANALIS OBITVM.

*Ingentem Italia cladem fortuna parabat
Horrida, tormentis, igne, cruore furens,
Sed primi postquam frustra cessere tumultus,
Canduit, & maius pectore mouit opus.
Torna itaque Euganeas deslexit lumina ad vndas,
Plurima qua Adriacis insula surgit aquis.
Hic videt Aonia Canalem cuspide Paulum,
Barbara sollicita vertere castra manu:
Nec mora, quin totum Veneto subiecerit orbem
Doctrina, aurato bella tridente gerens.
Tum secum: Veneti populis dant iura subactis,
Iura quoque ingentis eloquioque dabunt?
Hoc saltem prohibebo decus: simul improba Paulum
Excipit, hec vicit, cedit iam Veneti.
Euganeam indepti totam: amissis in vno
Atticum, Indumeum, Romuleumque solum.*

AD FRAN. PHILOMVSV.

*Si non vis Philomuse nos adire,
Distentis studio negotioso,
Dum rhetor nitissimus Latinum
Veronam eloquium doces amanam,
Te nostri fluuij altiles adibunt.
Nam quosdam tibi gammaros paravi,
Qui antrosum veluti natant, retrorsum
Peloces redeunt, pauore abacti.
Oclonis pedibus, rubente testa,
Binis brachiolis, minacibusque:
Et qui forcipibus caput minutum
Dentatis bene muniunt, fouentque.
Turba est mascula grandiore chela,
Contra famina grandiore cauda.
Atque hac nobilis arctiore chela,
Atque hic nobilis arctiore cauda.
Scin' quo prorsus honore censeantur?
Sipeo fluidam relaxet alium,
His vis, sistere largius citatam.
Ad morsum rabide canis medentur.
Atque ad vipereos medentur ictus.
Scin' doctis rabidas canes nocere?
Scin' doctis quoque viperas nocere?
Nos (inquis) studio vacamus, atque
Cura est & stomachi, & cerebri habenda,*

*Hi semper stomachum, caputque ledunt.
Id praestant reliqui: aureis in vndis
Quicquid nascitur, vile, & salubre est.*

AD AVGVST. DONATVM.

HIER. F.

*Donate amice, qui diserte Pallados
Cultor, Quirinam & Atticam Musam tenes,
Nixus paternis firmiter vestigiis:
Ut qui potenti stirpe cedis nemini,
Sic eloquenti dote cedis nemini.
Urbanus ille patruus charus mihi.
In me educando qui vicem patris gerit,
Cuius parentis persistit semper tui
Tuusque semper illius fautor parens.
Nos emulari par eorum semitam:
Ideoque iure hereditario, licet
Verque viuat, sitque victurus diu,
Tu me clientem, ego te patronum postulo.*

BERT. SVPERANTIVM AD

Philosophiam hortatur.

*Incipit oppositam pedibus qui reperit molem,
Eximio superat grande labore iugum.
Ut tenet acrei placidissima culmina montis,
Languida felici membra quiete leuat.
Passus amariciem rigida radice acerbam,
Molliculi glutit dulcia mella faui.
Hoc Sophie asperioris iter superantule, pergas:
Dummodo, post fellis pocula nec tar habes.*

IN PRISCVM.

*Quod non Historias remotiores,
Non incognita verba, & exoleta,
Non sensa ex penitissimis figuris,
Que vix Delius eruat nator,
In nostro facilis seram libello:
Sed que quotidianus usus offert,
Sed que temporibus Terentianis,
Sed que temporibus Maronianis,
Atque infra placitum legi, parumper
Encrue, & viciem exigis libellum:
Ostentatque tuum, asserisque sensa,
Que non explicet Oedipus tenere,
Cecia impenetrabilem magistro,
Euandri vetus idioma habentem:
Sic neruum, & validas habere vires:
Heracleitus ita asper, & Lycophron,
Nec non Pheistade cutis poetæ.*

*Erras, Prisce, nimis disertus, erras:
Ut dicant tibi dicta sobriorum:*

*Quo quis doctior, eruditiorque,
Hoc enuncitior est, apertiorque.
Qualis Tullius, & Maro, & Tibullus.
Sed quo infanti, imperitiorque,
Hoc obscurior, exoletiorque est:
Qualis tu, & similes tibi irrudito,*

AD MARCV.

*Doctorum numeros Phalaciorum
Primos, Marce, quod inchoas chorao,
Herod, Trybracho, Moloso, Iambo,
Et quouis pede vel licentior:
Iactas te fieri Catullianum,*

Nil habens lepidum, & Catullianum.

*Sic noctes igitur meracore
Si produxeris ebrius salerno,
Iactes te fieri Catonianum,
Nil habens tetricum, & Catonianum.*

AD ALVISIVM PHOSCHARIN,

Nicolai. F.

*Summorum Aluifi proles generosa parentum,
Phoscareoque magis nobilitata Duce:
Vt taceam illustrisque patrem, illustresq; propinquos,
Diniitiis, rebus, fascibus, ingeniis.
Incrementa tuis maioribus ampla daturus
Surgis, honorato conspiciendi loco.
Quando tibi celebres inueni elargitur honores
Patria grata, viro qualia danda forent.
Perge igitur, quo te virtus vocat inclita, felix?
Accrescantque seni singula pro meritis.*

DE IOANNE BAPTISTA

Scythia.

*Qui lingua columen fuit Latine,
Prestans ingenio, disertus ore,
Quæris, cur Scythia dictuatus esset?
Exponam breuibus. Nitiere cultum
Peligni eloquium disertioris,
Eiusdem facilem modis aueniam,
Diuinum ingenij boni vigorem,
Illi sobria turba indicauit
Doctorum: simul omnibus poëta
Persuasum est, animam sacri nouatam.
Verum, quum Scythia sepultus ora
Naso olim fuerit, probatus hares,
Illinc cen rediuius aduolasset,
Nomen de Scythia Scythæ recepit,
Qui linguae columen fuit Latine.*

CÆCILIAE BATTALIAE LAPSVS

ad Christoph. Trotum,
cuius fratrem.

*Stat vetus, & longum sine tecto exposita per anuum
Trotte domus, bellis depopulata feris.
Cecilia hic tibi chara soror tabulata pererrat
Dum malefida, aucto pignore iam grauior:
Cessit putre solum pedibus, tabulaq; labantes:
Hæc ruit, & pessum famina adusque cadit.
Embryon ecce locis sese exporrexerit in imis,
Sustinuitque pius tam graue matris onus.
Qualis erit, matura viro si accesserit ætas:
Qui cepit, neque adhuc edictus, esse pius?*

IN CELEBRES MENDICOS.

*Querens edaci corpori vagus cibum,
Claudum ferebat cæcis: illi senerans
Pedes, ab illo seneratus lumina.
Quid non egestas dura mortales docet?*

AD IO. GEMMOSVM BELLVN.

*Pro strenua illepidos tibi dicarum
Quosdam versiculos, nec elegantes:
Tu sex aureolos mihi dedisti
Gemmae, equiparando Pollioni:
Et pergam modo, plura polliceris.
Hoc Glaucum superas, quod ille ferrum*

Donati precium recepit auri:

Tu chartas recipis leues, inanes.

Glaucus stulticia fuit furenti,

Tu mihi pietate liberalis.

Hunc causis superas duabus ergo:

Quod nil accipis, & scienter offers.

CVPIDO FONTANVS.

*Aqua hæc, perenni quæ redundat flumine,
Non est, vt ominare, venis eruta:
Non fistulatum raptus humor pensilâ:
Non per meatus lymphæ subterraneos
Emissa, plumbo prosiluit foratili:
Sed ex amantum lachrymis, quas improbus
Pascit Cupido, manat vnda iugiter.*

AD VIRGILIVM ZAVARISIVM.

*Intra tempora nostra si leporem,
Nostris carminibus sat approbatum,
Adscribis bone Virgili: erubescam,
De parci mihi conscius vigoris:
Necum carminate feram superbus,
Antiquis mea comparare chartis.
Tali Hec tor licet ore gaudibundus,
Laudari velit. Est enim beatum,
Laudato ex hominum ore habere laudem.
Tam me non tamen approbes amanter,
Quem neuis cruciat maligne iniustus:
Verum laus iugulat, data immerenti.*

SIDERA NON FALLACIA.

*Casurum ab alto Presulem quendam, Magus
Cæli peritus dixerat:
Ille, vt caueret, infimam partem domus
Descendit, & totum diem
Humi iacebat, irritas demum ratus
Vitare siderum minas.
Sed ecce sero nuncios crepusculo,
Episcopatu retulit
Fuisse trisum: tum miser clamans, ait,
Cecidisse non poteram altius.*

AD TRYPHONEM DELMATAM

*Plutonium celebras Agrestianum,
Laudans nobilium genus parentum,
Laudans ingenium Attico & Latino
Excultum eloquio, atque dignitatem
Vultus eximiam, valensque pectus:
Prudentem facilem, pium, modestum,
Virtutis nitidum inclite sacellum.
Demam dotibus omnibus decorum,
Et centum inuenem artibus rotundum.
Qui tanta accumulans Trypho, tot uno
Verbo claudere si potes venisse?
EST DITIS simus: hoc satis superque est.*

IN ODOR. FRAN. PERSICINI

C. Bellun. obitum.

*Perfice docte iaces: Atusis quid fiet amans,
Te solitis duro tempore habere patrem?
Quis tam seruenti studium sermone focillet,
Muneribusque datis excitet ingenia?
Quis tam erit expositus patriæ, tam gratus amicis?
Quis modus in magnis rebus habendus erit?*

*Pro dolor, ô populi factum lachrymabile nostri!
Fulgebas patrie tu decus omne tue.
Tu tamen ætheream felix elatus in aulam,
Exigis ingenij premia larga tui.
Nos laceri crines, tundemus pectora palmis,
Questi iactura tristia damna gravis.
Sicque diu penitus nostris infixæ medullis,
Quo licet in terris nomine, vivus eris.*

DE CYNTHIO ANCONIT.

*Vt fronte vidi Cynthium prima, virum
Tanto decore præditum,
Formositate corporis, qualem patres
Phæbo fuisse prædicant:
Illi putavi nomen ex forma inditum,
Quæ si referret Cynthium.
Vt culta legi scripta, versisq; illius,
Quales Apollo fingeret:
Errore demum cognito, nunc assero
Eum esse verè Cynthium.*

AD OCTAVIUM STEPHANIVM,
in Fabianum illud, Oram soluen-
tibus B. P.

*Infelix nunquam Fabius de litore soluet:
Duro adèò Octavi est fune ligata ratis.
Explicuit nondum quisquam Solventibus oram,
Vsq; adèò à variis nexibus implicita est.
Extricare volunt multi, quàm carbassus oram
Colligit, & nodum hac vela tumere vides.
Littore ceu solvant, alij solventibus ora
Ore fauent, vincita at puppis adheret bumi.
Ille: Precemur, ait, facilem solventibus auram:
Solventi hac nunquam fidere leta micant.
Solvere lora volunt quidam, solventibus obstat
Obortus nodo funis inexplicito.
Qualis Sangaria nodus Iouis æde pependit,
Cuius erant Asia subdita fata globo.
Rumpite iam nauta funem, si solvere non est:
Rumpet Alexander, solvere si nequeat.*

DE BAPT. EGNATII, RACEMA-
TIONIBVS.

*Donare vitis aride racemulos
Promittis, & peracta quos vindemia
Legulis omittit auferendos omnibus:*

*Tui beato sed liquore nectaris
Quod ex nitente fluxit vna plurimum
Fecundiore latius vindemia.
Vberimè omnes iam lacus replevimus.
Falerna cedant vina: cedant māsica,
Cedat feracis dulce Nectâr Setiæ:
O clara vinis, vatibusq; Setiæ
Tuo futura mox labore clarior.
Non hocce caute fallis Egnatij dolo?
Sic me ô sacerdos integer: Sit decipe
Vt si daturum te vnciam sponderis
Dones talentum liberalis Atticum.*

DE PETRI NITARDI NICÆI
Canonici Taurinensis Scriptis.

*Thesaurum esse libros qui insit: scripta Nitardi
Viderat: aut similes his iubet esse libros.*

IN OBITVM THEODORI GAZÆ,

*Roma olim absulerat Graia decus omne Minerva,
Siue opus ingenio, siue opus arte foret.
Gaza autem Argivæ clarissima gloria gentis
Reddiderat patrie nunc spolia illa sua.
Dumque pari Ausonie conatu consulit, & dum
Musarum & lingua dux utriusque viget,
Sublatus fato traxit secum omnia, & vno hoc
Spes Italum, & Graiùm fama cadente cadunt.*

IN A. PERSII SATYRAS ARGV-
menta.

*Prima leucis carpit vates mollèmq; Neronem,
Altera spes vanas, & inania vota precèsque,
Tertia cessantem circa præclara iuuentam,
Censores quarta insanos, & facta Neronis,
Quinta hominum in vanis diuersa negotia rebus.
Duriter impransos sexta insectatur auaros.*

DE LIBRIS LACTANTII FIRMIA-
ni ab Ioanne Tacuino typog. Veneto editis
anno Domini 1502.

*Lacteus in lucem quoties Lactantius aliam
Prodiit: excussis dentibus ora tulit.
Est itaque explicito nunquam sermone locutus:
Nec bene Romano: nec bene Cæcropsio.
Vir bonus ut doluit sortem Tacuinus iniquam:
Qui bene sanarent, apposuit medicos.
Auctoris præstans igitur facundia tanti
Integra compositis dentibus ora feret.*

Ioannis Picrij Valeriani Epigrammatum.

F I N I S.

IOAN. PIERIVS VALERIANVS

ANDREÆ GRITTEO, SENATORI

VENETO, ET DIVI MARCI

procuratori pietissi-
mo, S.

Vod leni parentes ingenio facere consuerunt, Beneficentissime mi Mœcenas, vt peregrè profecturi liberos suos iis potissimum commendent, apud quos lenem ac liberalem sperare possint illis futuram educationem : idem ipse Pataui profecturus, id est Musas ipsas necessitatis vt (cui neque Dij repugnare possunt) intermissurus, effeci. Fœtibus itaque meis, vtrunque sint, aliis aliorum curâ demâdatis, aliquot etiam tuo, & Francisci tui patrocinio commendare præcipuū iudicavi : vt qui parentem olim suscepas educandum, eiusdem natos modò suscipias protegendos, qui gestire mirum in modū videntur, apud te patriciū splendidissimum hospitaturi : in cuius contubernio ferè homines nati sunt, vbi admirabilē tuā erga omnes benignitatem intellexerunt, conscij præsertim sibi, quanta lenitate me, hospitio tuo susceptū, non vti clientem, sed vti Franciscum tuum, illum inquam tuū absolutissima integritate adolescentē, tractaueris : omne porrò studium, omnem diligentiam, opem omnem mihi studioque meo perquā officiosè, benignè, liberalitèrque suppeditaueris. Nec verò minor fuerit Francisci filij tui benigniss. in me demerendo liberalitas, ac paternę propemodum virtutis concertatio, quē licet literis mihi erudiendum tradidisses, quod tamen illius est iudicium, quæ sinceritas, quæ prudentia, rerum mearū magistrum habui. Quare mihi persuasum est, natos apud eos feliciter acturos, apud quos pater egerit felicissimè. Præterea mouet me summo perè, Xenophōtis de Socrate testimonium, quem referunt sola præsentia multis profuisse. Delitescit vti que in humanis corporibus vis quædam, illap̄sa cœlitus, quæ clandestina propinquo exhalatione fortunat. Non secus ac Iris locum, in quem decubuerit, odoratum facit : quin & arborem totam cuius radices attigerit. Quocirca, vt mihi plurimum contulerit apud talem, tantūque Senatorem adolescentiam egisse : ita libellis meis magnam spero celebritatis accessionem fore : quod nōmini tuo dicati sint, quo nihil hoc æui magnificentius inuenitur. Qui virtutibus omnibus ornatisissimus, nobilissimam Gritteæ domus antiquitatem in dies magis ac magis illustras. Qui regia formosissimi corporis proceritate, effigieque spectabilis, amorē & obseruantia erga te hominū excitatis ingentem. Qui splendore, magnificentia, liberalitatēque clarissimus in oculis omnium ferris. Qui iustitia, prudentia, temperantia, fortitudineque præcipuus, tuorum parentum præclarissimas res, terra marique summa laude gestas, non equare tantum, sed exuperare summo studio niteris. Cuiusmodi exempla ante oculos omnium adhuc versantur, dum non immemores esse possumus, quanta tu charitate patriam sis prosecutus : pro cuius emolumento, non labores tantū intolerabiles subieris, non pericula tantū formidabilia despexeris, non opulentias tantū fortunas amiseris : sed & vitam ipsam, apud Turcarum Imperatorē, apertissimo discrimini toties exposueris : cuius arctissimis oppressus vinculis, in æditissima turri supra biennium custoditus, dum in horas mortē expectares, patriam adhuc iuuando perseuerasti. Mira hominis prudentia, mira in patriam pietas : tot satellitibus circumseptus, tot custodibus circumuallatus, inuitis omnibus, deceptis omnibus, quæ ratione patrię consuleres, excogitasti. Quid quod virtutem tuam immanissimus hostis admiratus, ne te trucidaret, quum id sæpius deliberasset, demum obtinuit. Quem demum ita sapientia tua emolliueris, vt & salutem tibi, & optatissimam ac eo tempore maximè necessariam Christiano nomini pacē ab eo reportaueris. Sunt ab his, erūntque in dies magis, non dissimilia virtutis tuæ monumēta quā plurima : de quibus satis esse tacere iudico, quā pauca loqui. Quare libentiùs hæc in commodius scribendi ocium distulerim : quum scilicet dignationi tuæ, quæ omnes ominantur incrementa successerint. Habebis interim hoc obseruantia erga te mea testimonium, dum Patauij prætor, vnde ego digredior, tu iustitiam, magnanimitatem, & munificentiam, res tibi præcipuas virtutes, sapientissimus exerces. Vale : & clientuli munusculum, qualecunque est, de more suscipe benignissimus. Patauij, nonis Martii, M. D. VI.

IOAN. PIERII VALERIANI

ODARVM LIBER.

***

Exultatio pro reditu Andreæ Grittei, ad Vrbanum Valerianum patrum.

VRBANE tristis est tot querimonias,
Et tot timores pone miserrimos.
Gritteus euasit tyrannum,
Et redit, & comites recepti.

Nunc glorioso sine laboribus
Tot ritè victis fas te hilarem modis
Heroos inuicti iocosis,
Præteritas memorare clades.
Quas passus, erga dum patriam pius
Grandes ruinas, magna pericula,
Vnius asis, mente firma
Insuperabilis æstimaret.

Non hunc minacum turba satellitum,
Non tot sub hastam dinitie data,
Sublata pondo non tot auri, &
Rapta domus manibus profanis,
Terrere possunt, perque triennium,
Non turris atre celsa Propontidos,
Et vento & astro sub nivali,
Editiore loco repostæ:

Non tot securi corpora cinium
Perclusa, possunt, ante oculos, metum
Inferre: non tot fixa viniis
Robora per femora, & perexta.
Sed fronte semper læta animosior,
Quum plus timendum, suscitât omnium
Demortuas iam spes, amantque
Eloquio focios focillar.

O summa virtus, quam Machomatiis
Miratus hostis, diris in Andream
Seuire: id affectans, nequiuir:
Numen ei peritus subesse.

Is nunc solutus, tunc simul, metu
Sedes paternas, visit: ut has inuuet
Præsens, ut absens adiunabat
Consiliis, opibusque promptus.

VRBANE large nunc dabitur frui
Virtute, quam tot laudibus inchantam
Esse fuetus, tum benignis
Moribus, & probitate rara.

Absterge fessis iam lacrimas genis,
Ridenti amicum fronte bonum cape.
Narrate, quondam, res, vicissim
Ex Aponi studio, vetustas.

Sed nunc pate liba nouem precis
Offer sacerdos, pollicitus Deo,
Hunc si redonarent fluentis
Incolumem Venetis amicum.
Qui si perisset, dimidium tui

Cordis, parâs dimidio altero
Quacunque dilecto silentis
Ire comes domino per umbras.

Nanque ipse tecum sæpe timoribus
Vexatus, omni nunc vacuus metu,
Saltu panimentum frequentem
Concutiam modulis Lacenis.
Cinctusque festo malobathro caput,
Grates beato calicolum Patri,
A Sole nascente ad cadentem,
PIERIIS numeris habebô.

AD MARC. ANTONIVM SA-
bellicum pro defuncto F.

Quid Marce tantum filij doles vicem,
Quem acceperas precario?
En hisce vite fluctibus nil proprij,
Nil possidemus exules.

Nosti dolendum, si qua negligentibus
Aduersa nobis ingruunt.
Sed quod peractum est maximi nutu Dei,
Aequè ferendum iudices.

Qui dolere plurimos ob hæc facis,
Tibi erit dolere de decus.
Quod impetrabit tempus omnino, magis
Ratio decenter impetret.

Solutus ille corporis iam carcere,
Sedes beatas incolit:
Quod vita suadet integra, & mores patri
Non discolorés optimo.

Vbi esse demum constat immortalibus,
Esse hic nequimus dicere.
Natura quod si porgit ægritudinem,
Cui difficulter abnuas.

Memor esto, si quos optimus fouet Deus,
Illos fatigas casibus.
Hinc nos tot urgent undique ac incommodat
Cura, labores, tædia.

Quo sæpe par est, efferamur mortui,
Dum somniamus viuere.
Subductus igitur quum sit ærumne graui,
Marcamve lugebis tuum?

An quod paterno fors carebis nomine,
Id te dolenter macerat?
Qui te Latini nouit eloqui patrem,
Te dicet orbatum minus.
Victura namque sunt tot, æternum patrem
Quæ predicabunt, pignora.
Ergo dolori parce, solamen tibi
Datur, quod est rarissimis.

THEOLVM, T. LIVII SECESSVM,

& Capilitar. villam amœnissimam
commendat.

AD FRAN. CAPI-
litam.

VNDE hic tam subito surripit impetu
Mentem Pierius feruor? ut allicit
Vocalis modulos tendere carminis
Aggressu temerario?

Cur ignara hilarem dextra cupit lyram?
Quæ nam causa ciet? quis furor occupat
Sic spirantia præcordia? atar sacri
Agnosco ingenium loci.

Sic Virgo pedibus vix tripodem aureæ
Cortina attigerat, quum furor entheus
Bacchantem obtruerat numine Phæbaden,
Venturi bene præsciam.

Hic Franciscæ choris Anijs locus
Nimirum sacer est, hinc furor ignea
Phæbeus stimulat corda, poematum
Hac prurire libidine.

Ad se mellifluas nam Theolus deas,
Quo doctus vixit Linius in iugo,
Quo toto intumuit Flaccus Apolline,
Huc Cephisidas auocat.

Hanc sedem emerita Phocidos accole
Musæ, Barbaricis inde timoribus
Expulsa, Euganei collis in edito
Hoc sedere cacumine.

Nam ut laxare animum deliciis velis,
Nusquam se explicuit maior amœnitas,
Nusquam temperies vlla salubrior
Puri canduit æris.

Letos ferre vides undique palmites
Vnas Sydonij muricis amulas,
Gaudentes Thasias inde leui solo,
Hinc pingui Marcotidas.

Stat pars ætheris abdita populis,
Vlmo parshumili, pars bona pampinos
Pro testudinibus complicat, & comis
Solis caumata summonet.

Immites acinos ecce racemulus
Idem fert, aliis mitibus, & præpe
Florentes alios, qualia in ortulis
Nausice riguis erant.

Qua saxosus anex, repit humi rubens
Vna, ex Illyrio nomina que tulit.
Nascenti exposita est Phæbo Apiaria,
Baccis suauæ tumentibus.

Acceduntque decus vitibus arbores,
Multis sicca modis ars topiaria.
Fecundo relique mergite succubant
Pomis frugifera omnibus.

An te nunc fideam Punicæ vasculis
Spes purpureæ grata? sed o quibus
Nulla insunt acinis ligna prioribus
Res ignota parentibus.

eductæ spaciæ vallis omittimus,
Venatæ, aucupio gramine commodum:
Et præpingue solum, quod pariter colunt

Pallas, Nyctelius, Ceres.

O collem placidum, cui domus insidet,

Demissa aspiciens iugera molliter:

Quem replet geminis læta sororibus,

Multo Gratia gaudio.

Ver molle, & Veneres, atque Cupidines,

Hic festos celebrant Naiadibus choros:

Non absunt Satyri, non reliqui dei,

Si mulcere animum velint.

O, ni quid temerè poscere cælestes

Detur, concipiam vota superstitis

Vita, quod reliquum net Lachesis mihi,

Hic producere collibus.

Hic hic vinere amen, hic Pierides deæ

Mentita volucres tam bene concinunt,

Vt si permaneam, fors mea candidam

Me demutet in alitem.

O saltem hoc mihi non inuideas precor,

Franciscæ ingenio mitis, ut entheo

Afflari quoties numine quæritem,

Hic te conueniam frequens.

AD IOSIPPVM FAVSTINVM

præceptorem, quem missionem

petit à studiis poli-
tioribus.

Fausline, vita doctior integerrima,

Linguae Latine censor, & sublimium

Rerum absoluta notione nobilis.

Iam iam sat, annos octo militauimus,

Vexilla tyro persecutus inclitya,

Et que sub alto castra metaris iugo.

Exinde miles Prunuli, & Sabellici,

Labore semper inquietus improbo:

Anno peracto tertio ac vigesimo,

Veni, am canendi poscimus receptui:

Exautoratus, que rude donari velim,

Castra hæc amana & delicata lingere,

Seuerioris ære conscriptus ducis.

Cuius per altum signa nactus athera,

Hylæn patentis semen ore poscere

Videbo: tanquam sponsa sit, virum appetens.

Rerum nouatus, atque causas omnium,

Et vnde mundi fluxerint primordia,

An pace amica, & ab odio prælio,

An mole massa immobilis primaria:

Ab igne, an vnda sint: ab æternio, an diu:

Anima an sit ignis, aura, sanguis, an nihil.

An, quod fatemur sponte, cæli spiritus,

Scrutabor, ipsa pollicentur omnia,

Locum hoc labore forsitan non infimum,

Ni dura egestas me repellat pauperem,

Aduersa nostro tempore emergentibus,

Magis, que iniquus hostis emeritis piget.

Quum tot laborum gloria, inutilis,

Quando Chelonis vincitur sapientia

Atq; ipsa virtus: Atticam ut prouerbium est.

Sed esto querant improbi viles opes,

Viles per artes, atque mercimonias,

Musas omittat, quem sitis census rapit,

Odi appetentem ex literis ditariæ.

Nānque est ouilla pelle confusus lupus,
Opibus anhelat, tam professus pauperē.
Procul profanū vulgus à Musis, procul.
AMATORIA QVÆ-
dam problemata soluit.

DAPHNIA.

Si tam sollicitis cales,
Quā me non videas, ignibus aestuās:
Cur si me videas, riges,
Effectus Scythica frigidior niue?

PIERIVS.

Note seuitia memor,
Tūc tunc desitior sensibus omnibus:
Quare contrahitur calor,
Vt cordi misero suppetias ferat.

DAPHNIA.

Siquid dicere vis mihi,
Velas opposita cur faciem manu?
Sed quam purpureus rubor,
Pallenti viola mixtus, obambulat.

PIERIVS.

Optati mihi conficius,
Non sat legitimi, memet ita obtego:
Mox nubem ingenius pudor
Fundit sanguineā, hac inficitur cutis.

DAPHNIA.

Sed cur lumina deiscis,
Si me cernere amas? cur varius tenor
In vultu modo frigido,
Nunc cōtrā calido? nec stabili es modo?

PIERIVS.

In te sustineo minus
Lumen, duriciem dum vereortuam.
Hinc spes, hinc metus efficit,
Momento ut variē cuncta volubili.

DAPHNIA.

Cur semper querulus meam
Carpis duriciem? qui minus indices,
Ame quid cupias? domus
Omnis cui pateat, res, & opes mea.

PIERIVS.

At suspiria feruida,
At pallor gelidus, lumen at humidū,
Atque os pumice sticcus,
A te quid cupiam, quid meream in-
Et si dirigeam, ut lapis, (dicant,
Nec fari valeam, nēve loqui: tamen
Permix seruitium, & fides
Explorata petunt, quid mereā, satis.

DE FORTVNA GVI- dōnis Vrbini prin- cipis.

Iam tandem imperium Prudentia
Sub meum redacta est,
Fortuna dixit gaudibunda nuper.
Vertimus inuicti vires ducis,
Exulare diua
Natum Minerva principem cōcēgi.

Qui docto nulli moderamine
Cedit, Imperator
In militari gloria supremus.
Quem Plato, constituens commertia
Sancta ciuitatis,
Sancta creasset principem cohortis.
Quid vetat? ecce meo totus pede
Supprimetur orbis,
Obstare quod Dux hic mihi nequiuit.
In superos etiam forsā caput
Efferam superbum,
Seruileque omnes sub iugum preben-
dam.

Non tulit hanc Phæbus tā grandia
Iacturare verba:
Quid vana tantum gloriaris? inquit.
Cur insana putas huic regia
Sceptra sustulisse?
Cui sceptrā, non tu, sed dei dederunt?
Doctrina ingenij, virtutibus
Imperat libenter,
& Mecum ministrant huic nouem soro-
res.

In quibus imperium clarissimus
Obtinet, polita:
Rarique præstans eruditione.
Sed non leuā diu, si dicere
Vera iudicemur,
Fortuna risus excitabis istos.
Nam veluti densa caligine
Nubium repulsa,
Sudum per ipsum clarius cornusco.
Dux ita Guido tuæ tot casibus
Obrutus procella,
Tranquilliori sorte mox fruetur.
Nāque homines misera quoties vice,
Iuppiter fatigat,
Feliciorem preparat triumphum.

VANVM ESSE FVTV-
rorum metum ad Hic Ale-
andrum Moten ami-
cum præcipuum.

Frustra minacum, docte Hieronymē,
Aduersa plorat fulgura siderum,
Qui pondus humanum subiuit,
Lapsus ab aethereo recessu.
Vitare si quid non datur à Deo,
Id ferre saltem sortis opus viri:
Non voce, singultuque tristi
Exanimare grauis amicos.

Quanto videtur Thrax sapientius
Sperare, quicquid sidera iusserint
In fronte scribi nascituris,
Mente manet placida futurum.

Idcirco nulla corda cupidine
Rerum tracidat, contigerit bonum,
Plaudet modeste: sin sinistrum
Acciderit, faciet nec asis.

Exponet ipsam casibus omnibus
Vitam, premit sen mania Chalcidos:

Seu Marte pernix,heu,cruento,
Aggreditur miseram Meibonam!
Seu Iuli amicum depopulat forum:
Seu tot tumultus mittit in Apuli,
Daunique campos:quos Iapyx
Laude facit celebres vetusta.

In bella fortes,in Venerem ,in iocos
Molles,ad omnem se faciles dabunt
Ii semper euentum paratos,
Saucia,& Genij ministri.

Dum nulla curant funera : dū maris
Iram furentis,fulminis impetus
Spernunt,& instantes cateruas
Excipiunt animosiores.

Mox leta iugi pectora leniunt
Cantu,& cachinnis.hinc crapula in dies
Producta quinos hos retentat,
Delicijs varijs fruuntur.

Solamen ingens,ponere sub pede
Spemque,& timore:sit tamen ut comes
Intaminatis iuncta virtus
Moribus. En placet,hos sequamur,
Qua parte callent,sepe olitoribus
Natura veri simplicibus viam
“ Ostendit.omnes nunquam haberent
“ Omnia:habet tamen omnia omnes.

Centusse curio non liceat magos,
Seu Mars Lacenos sollicitet meos,
Stillbonaque obnixus benignum
Excipiat radijs malignis.

Quamuis Nepali cuspidē concitus,
Quamuis fatiget vim placidi Iouis,
Cum fronte Saturni feroci,
Quem trepido irradiet trigono.

Inspector aethra quis mihi crastina
Mortem minetur,non aliter gene
Mutem colorem,quam ut serenum
Dixerit,aunt pluuiam futuram.

AD PETRVM ALIGE- rum Dantis III.F.

Nil me delicia inuent
Vrbane immodicis sumptibus incluta:
Non si me vocet Attalus:
Non si me hospitio suscipiat Gyges:
Dum me visere, stolsule
Doctorem iuuenū Petrula non neges.
Qui tam carus ades mihi,
Dū patrē asimulas moribus,oréque.
Qui miti ingenio omnibus,
Qui dulci eloquio,qui facili,& proba
Praestas mente:puer quidem,
Prudenti sedenim iudicio senex
Sic dijs sint faciles tibi,
Sic doctum superes eloquio patrem.

Hic in grammineo toro,
Vt recum Daniel est Zauarissus,
Adsisse,hocce Quadrantibus
In ripa vitrea:cuius amantior
Mulcet corda fusu rullus,
Insultans gracili murmure calculis

Seu reptare velis iugum,
Surgentisque tuos molliter hortulos,
Hoc in tramite Pallados,
Grissato vnde,oleis,cūque virētibz
Mecum vnā Aoniam libens
Vocali citharam carmine tempera.
Accantat tibi Daulias,
Hac commenta melos dulce sub ilice.
Et qua Cecropium genus
Olim nobiliter,rauca cicadula.

Hic nudare caput inuet,
Labris etesias carpere hiantibus:
Vmbra dum canis inuadet,
Dum cali medio sol vehitur furens.
Statim quam placidus tua
Perstringat Zephyrus tēpora leniter?
Quam vallis faciem tibi
Ostendet?segetū,& gramini huberē.
Hic tot fontium aquae oppido
Pisiosa,hic leporum preda fugacium:
Hic captura volucrum,
Cuiusvisque boni larga opulencia.
An tu quicquam aliud putas
Terminusū, Aoniam, Pieridum loca?
Tanti scilicet interest,
Quānam parte fauor spiret olympus.
Visis ergo beator,
Nobiscum studeas esse frequentius.

ALBÆ CALISTÆ PVL- chritudinem admiratur,ad Paulum Capiuaccium.

Paule diuinum decus intueri
Queris incassum,laticēque tundis,
Niprius pulchra videas Calista
Latius ocellos:
Quis hebeant visus hominum, nec astra
Clarius summo rutilant Olympo.
Dulcor,atque ipse Charites, Amorque
Defluit vnde.

Hic Amor densa face nidulatur,
Hic micent quanto superi nitore
Cernitur,quanto Lycius vapore
Splendeat ignis.

Ipsa miratur potuisse idipsum
Ferre se,verum genitrix videtur
plausitans nusquam reperire tanti

Lumina Solis
Siderum fluxus,elementa,caelum,
Vltimas artis posuere vires,
Vt darent nobis iubar hoc,corusca
Lampade plenum.

Qua fuit magni regione cali
Forma:in Ideis quibus enitebat
Lumen exempli nitidum decori,

Clarāque imago?
Vnde natura hanc faciem venustam
Sumpsit humano generi data,
Sedibus quicquid fabricare summis
Cultius andet.

Fontibus quæ nam gelidis pererrans
Nympha, vel syluis tacitis, capillum,
Qui magis fuluum simularet aurum,
Solut in auras?

Nonne Rhyphæas superat pruinas
Vultus, aspersu variis rofarum?
Nonne virgultum superant Medusæ
Pulchra labellæ?

Aequor ecquando tulit vniones
Indicum tales? micat ore qualis
Dentium, nunquam satis efferendus
Omnibus ordo.

Cerne incundos ebeni nigrantis
Arculos, andi lepidam loquelam,
Siderum phthongos celerum supernos
Asimulantem.

Dulce qui nunquam audierit loquentem,
Dulce ridenti adstiterit Calistæ,
Nescit ut curet, perimatque amantum
Corda Cupido.

AD HIERONYMUM

Bononium Taruiunum, Iam-
bum vnicuique materię
iam aptum esse.

Docti probare difficulter assolent,
Quiduis iambo traditum:
Nisi boantem concites Tragediam
Aut aliud illa tristius.

Ira, furoris, vltionis carcere,
Censent iambum claudier.
Aureliani sed genus poematis,
Quaqua vagatur liberum,
Sen facta regum versibus pangat nouis
Potentiorum illustria:

Sine immerentē non reponat quempiā,
Vel ense, vel opibus bonum:
Seu litteratos laude non fraudet sua,
Proborum amator omnium:

Seu molle, seu lasciuulum carmen lyra
Iucundiore personet:
Sen rerum apertas nemini ore disserat
Causas profundo plurimas.

Suum decorum seruat, auget, excollit,
Felicitate maxima.
Ergo Bononi doctæ, consultum meo
Studio putabis optimè

Aureliani quod genus poematis
Cura sequamur sedula
Laudem meretur, qui sibi legit, bonum
Ut emuletur quempiam.

Fraudandus ipse hac non ero, quod op-
Mihi emulandum legerim. (timum
AMORIS INGENVI
conditio.

Oclusi medio pectore vulneris
Insanam patior sollicitudinem.
Nam quæ sub tacito pectore fax latet,
Maiorem cupido concitat impetum.
Suppressit labium nescio quis tremor,
Suppressum referat nescio quis calor.

Vecors me temerè suadet amor loquē
Instat, subiceam, pallidulus pudor.
Rideri metuo: si loquor, improbus:
Truncari metuo, si taceo, diu.
Ignarus, quid agam, dispero miser.
Vix consto mihi, vix viuere iudico,
Dum tantis propero casibus obuiam.
Vesanus quoties te video furor,
Cor urget: quoties non video, dolor,
Mæror, tristitia pectus obambulant.
Heu quò me miserum fors trahit impia?
Vrgentem nequeo sistere turbinem:
Nec vitæ auxilium postere languida.
Heu fors quaque alia sorte molestior.

DE NELPHO TARVI- fino, qui periit casside medicata.

Nelphus Euganei decus
Est ubi certaminis?
Tanta robora militum,
Strauerat modò fortium,
Miles insuperabilis.
Heu sopore cassidis
Is malo periit dolo:
Qui mori haud poterat vigil.

Parca, quæ subeat, viam
Nouit, ut cunctos necet.
Robori nullus suo
Fidat: impenetrabilis
Sit licet gladio, Phrygen
Iuuit id Cycnum nihil:
Quem genu, & clypeo dedit
Acer Acacides neci.

Versus in tot imagines
Iam Perichlymeneus polum
Ibat alium lustrans,
Factus atherij Iouis
Ales, Hercules manus
Sic morabatur: tamen
Illius telo occidit.

Milo fortis, & impiger,
Viribus perijt suis:
Robori ut bisido manus
Abdidit temerarias,
Præda ita expositus feris.

Nostra spes ubi sistitur?
Omnia incertis fluunt
Fata casibus obuia.
Sole qui fuerat nouo
Summus, occiduo infimus,
Labitur pessus ruens.

FERINI AMORIS

CONDITIO.

Ex Praxillæ vatis testimonio, ad
Ioannem Petrum Feretum.

Praxilla immeritis diu
Vexata, in pueri pube doloribus:
Praxilla Aonidum decus,
Quam vatem celebrat Græcia nobile,
Expertæ indomiti serum
Tormentis animum pectoris omnibus:
Quum

Quum spes nulla superstit,
Inuenit medicam à tempore opem breui.
Ergo, ut compos erat sui,
Affata est Calam talibus impium:
Dum formosa tibi fuit,
Dum nullo facies tubere putida,
Dum pulcher fueras, genas
Imberbis, roseam purpureus cutem:
Quamuis toruus, & impius,
Quamuis difficilis, rusticus, & serus:
Si te cernere si tamen
Vnquam contigerat, vulneris illico
Insani auxilium dabas.
Quod me peradiderat, te nisi cernerem.
Nunc deformis adest tibi,
Nunc multo facies tubere putida,
Fædè à furfuribus genæ
Exeça, & fluidam luridus es cutem:
Et ni te videam tamen
Funebri videor deliquio mori.
Scin' curiforma, prioribus
Annis sculpta meo pectore, tunc subit.
Quod si te videam statim
Conceptusque dolor, flammæque deperit.
Sic, qui omnes ferus oderas,
Effecit Nemesis, temet ut oderis.
Nimirum volucres dies
Insuperata ferunt multa: sed omnium
Importuna cupiditas
Clamat PETRE, mora nil odiosius.
Quod si tempora noscitant
Mortales, habeant nil sapientius.

PRO INITA CVM IA-
cobo comite Iuliano amicitia,
ad Dantem III. Alig.

Quis ferre tantum ponderis, quis tot pari,
Tot, quæ undecumque vincula annexis mihi,
TERTI, valebit? Herculem ponas licet.
Primum verendo me obligasti nomine:
Mox eleganti est duplicata carmine,
Incomparanda vinculorum sarcina.
Mox pergis usque, & usq; & usq; texere,
Et hinc & inde plura mi ligamina:
Et huic, & illi me deserto addicere.
Addicis ut nunc ecce Iuliano,
Viro eruditione rara prædito,
Humanitate claro, & eloquentia.
Opes omitto, omitto stirpem nobilem,
Stirpem vetustis inclutam maioribus,
Stirpem probatis splendidam minoribus.
Quis ferre tantum ponderis, quis tot probe
TERTI catenas sustinebit Hercules?
Nec is, nec ille: protinus nec Hercules.

DE DECORO IAMBICI
carminis, ad Paulum Dandu-
lum P.V.

Ac si obtinere principatum Dandule
Parum sit in elego, parum sit in Iyra,
Ad clara promptus & vigenis negocia

Vis etiam iambum, præpetem celerrimum
Sequi, & peritis difficulter agnitum:
Vt multa nostro seculo poemata,
Versum eruditum, ad arduas regum vices
Aptum canedas, factaque virum maxima,
Acrem, canorum, flebilem, atrocem, grauem.
Terentianus hocce carmen approbet,
Quod alterius indiget pedis nihil,
Suosque veritus conficit senarios:
Quali phasellus impetu celer volat.
Sedenim id citatum cui nimis videbitur,
Spondeo iambum iungat alterno gradu.
Dactylus in vno vertice, aut nusquam, placet.
Anapaestus insit rarus, & primum locum,
Quintumve, si sit, occupet, reliquos sinat.
Inferi sonorum hic versibus tragicis melos,
Quoties iambo terminant bisyllabo.

Habeat honeste primus ipse trybrachum,
Quartus, secundus: dum fuerit is unicus.
Duos locare de solutis, absonum.
Languere quintum iudicamus trybracho,
Finis duarum syllabarum sit grauis,
Trium citatus, plurium iucundulus.
Cæsura palmam multa semper obtinet.
Licentiosus esse dandum Comicus.
Epigramma certis obligetur legibus,
Quod difficultas ipsa reddit nobile.

DE SCAZONTE, AD
Annibalem Phaethonta dif-
cipulum.

Sonora verba, non hinc scissuris
Sunt claudicantium dignitas iamborum.
Cæsura quinta, aut septima frequens partis,
Demptis duobus ultimis pedibus esto.
Reliqua Dimetri quantitas, habe exempli.
Sunt claudicantium dignitas,
Cæsura quinta aut septima,
Demptis duobus ultimis,
Reliqua Dimetri quantitas.

Cæsura demit hocce semisepena,
Et syllabæ occurrentis vnius segmen.
Sedes iambo quinta semper offertur,
Et quarta iambo, ni trybrachus eas poscat.
Quinte dederunt scripta nulla spondeum:
Si scripta vatum volueris receptorum,
Catulli, Horati, aut Virgili: quibus tantum
Debere Musæ gloriantur, & Phæbus,
Ineruditi quam frequenter usurpant,
Mutare sedes ultimæ, nec aduertunt.
Quæ si redibunt, sic iambicus fiet
Cæsura quintæ, aut septimæ partis frequens.
Audere stultis, et lubet, dato, & duris:
Qui lege nulla victitant: age impuros
Hos chære vites Annibal, velut pestem,
Semper secutus optimos poetarum.

IN PLINIANVM ILLVD:
duriusculum se fecit, ad Petrum
Alexandrum, ex Cor-
neliano.

Corneliani Petre lumen oppidi,
Non quæso tantas rideas ineptias,

*Quas iurgios somniant interpretes.
Quum de caprina conferunt lana manum?
Est Pliniana cura diligentiæ,
Mollire duriusculum poematis
Catulliani carmen hinc certamina
Tot oboriuntur duriorum sic facis,
Vixit duobus esse credas peruium.
Tacite locutum militem hic intelligit:
A quo vocatus Imperator Sotado
Titus fuisse, ne patrem sublederet.
Vespasianum duriusculum vocat,
Acclamat unus: alius hocce durius
Sensu inuenire sedulo conabitur.
Et his, & illis sepe duriusculi
Domi forisque clamitant, certant, strepunt.
Quin molliendi sunt, ut inde molliant.*

AD ERVDITOS, DE PARALYſi Calphurnij.

*Professor erudite, doctor elegans,
Poeta litterate, Rhetor eloquens,
Quicunque Musis dedit pallefcitis:
Nolite quicquid lectione plurima,
Et erudita consequi vobis datur,
Id omne auaro consecrare pectori,
Ut nil futuro conferatur seculo.
Exemplo habete singuli Calphurnium.
Sciebat ille, quicquid est sciri datum
In expolitis undecunque litteris,
Seu Græca velles, seu Latina posceres.
Sed dum tenaci supprimi sinu omnia,
Nil editurus, & sibi tantum studet,
Perinde natus ac sibi tantum foret:
Congesta iam tot litterarum pondera,
Stipata memori tot diebus vertici
Cere bellum: hinc conferunt simul manus,
Pugnantque nixa viribus contrarijs,
Ut longa soluant carceris ligamina.
Soluere demum, & impetu tali caput
Rupere: ut omne excusserint cerebrum: ac
statim
Is destitutus, impotensque corruit,
Luctu & dolore queritandus omnium.
Quicunque libris igitur impallefcitis,
Exemplo habete singuli Calphurnium.*

ODARVM IOANNIS PIERII Valeriani, finis.

IO. PIERIVS VALERIANVS ad Ianum Lascharum, V. Clariss.

*Regia Laschareæ sobolis stirps Iane, decorum
Qui vetus ingenij viribus æquiperas.
Si tibi dona parem, Verone cultor amænæ,
Que tanto inueniam munera digna viro?
Dem ne crocum, an citrios, an Rhetica vina, an olium?
Immo age, selectus Carpio munus eat.
Rarus hic in stagnis, proprioque in gurgite rarus:
Et meus, ut faueas, Carpio rarus erit.*

*Ipse ego quem cepi, atque alui Quadrantide lymphæ,
Iugera quæ Aureoli montis amænâ rigat.
Qui, seu legitimo, verito seu semine cretus,
Iudicio constet, magne vir, ille tuo.
Qui rerum exploras causasque, vicisque remotas:
Res hominum quem non, non latere deum.
Credita summorum cui magna negocia Regum:
Qui pacem, atque eodem pectore bella cies:
Consilio cuius prudenti Gallia plaudit,
Orantique potens regia quaque fauet.
Cui de Cecropijs, Latiisque in pectora cellis
Instillat superos promptus Apollo fauos:
Dulcius ut nemo quisquam hac ætate loquatur,
Dum latij exundant, Cecropijque sales.
Quid loquar, ut propior pompam sis ipse secutus,
Quam pennata Iouis rheda Tonantis agit?
Admissusque sacris, quæ raros noscere cantum est,
Pastus es ambrosiam, nec tæcarumque dapem,
Qua licet hinc homini, sapiens effectus, & agro
Mortali præstans, ut Deus ipse tibi.
Quumque ita præcellas, huiusmodi, at sponte, Poetas
Amplexaris, amas, officiisque iuuas,
Omnibus expositus, veluti Sol omnibus idem:
Diuine unde licet noscere mentis opus.
Ergo age, quicquid erit, munus leue sume benignus:
Auspicijs vinat Carpio ut iste tuis.*

CARPIONEM M. MVSVRO commendat.

*Sic Carpio mi exilire gestis,
Anguilla mage lubricus nitenti,
Quam nemo potis est manu tenere:
Inter Laschareos, ut apparatus
Splendentis, nitidos, & elegantes:
Phoca fetidiorque, olentiorque,
Te te putidulum inferens, verendas
Ceteo temeres odore nares,
Qui non Idothees leuetur herbis.
Sic Carpio mi exilire gestis,
Musuri prius ibis in culinam:
Quam Phœbus colit, & pie sorores,
Illi fercula sacra condientes,
Acteo, nec adultero sapore:
Quæ mox discipulis suis propinet.
Illum qui Eugæa schola frequentant,
Fiet Calliope obuiam & Thalia,
Et incunda Erato, curæque Dio
Totam nec tære sedula lauabunt,
Et vesco sale Cecropis salibunt:
Ventræque ambrosia bene enteratum,
Exempta tibi, quantacunque fex est,
Perducent: ita lautior mensas
Cultu Laschareas adire detur.
Non tantum stomacho eius appetendus,
Conditus sed enim sale isto, orexin
Adlectes quoque delicatiorum.*

FABVLÆ TOTIVS Argumentum.

*Latæ Catullus elegantie parens,
Profectus è Bithynnia, peninsulam*

*It Sirmionem inuisere actutum suam.
Ad hunc amici commeant complusculi,
Lacum phasello limpidum fulcant leui,
Et se vicissim suauibus mulcent modis.
Canit Catullus impotentem perditu
Benaci amorem, quo pudicam deperit
Garden, nec ulli obnoxiam libidini.
Ripas Napeæ que virentis adcolunt,
Illum sequuntur, atque Benacus pater,
Bibula haurientes aure carmen optimum.*

*Eo absoluto, Naiades planctu dato,
Exosculari dum carinam cursitant,
Imis refusa stagna miscentur vadis,
Et vorticosis fluctibus calum petunt.
Quibus poeta territus, proram manu
Vtraque prehendit, immemor poematum,
Que lapsa fluctus in rapaces decidunt.
Abiit Catullus, atque confectus graui
Mavore, paucis post diebus occidit.*

*In carpionis inde mutantur libri.
Membra nanque piscium id genus parit,
Ramenta in auri transferuntur litteræ:
Cognata qua esse conscij pices sibi,
Sola illa deinceps destinantur carpere,
Vnde hæc secuta Carpionum nomina.*

IOAN. PIERII VALER.
Carpio.

IBat ab hospitio Memmi, Thymisque,
Catullus,
Eque amplis læte sinibus Ionia:
Spectaretis summi patrijs vi collibus, utque
Natali inferretis basia chara solo.
Sirmio descissum ridens peninsula vatem
Suscipit, & placido mulcet amœna sinu.
Venisse incolam veteres gratantur amici,
Inuisitque lares, doctæ poeta, tuos.
Ipse peregrinos longo sermone labores,
Ægeique refert multa pericla salis.
Quæ tuleris terris incommoda dura Bi-
thymis,
Quam fuerit patrij terra adamata laris.
Solucere iam tempus curas, egrumque gra-
uata

*Ædibus in notis ponere mentis onus.
Non alias eque facilis suscepit alumnus
Benacus reducem, velinoluque lacus.
Hinc ver, hinc placidi genitabilis aura fa-
nonij,
Æquore suadebant limpidiore frui.
Ergo parant tennes per stagna liquentia
tonfas*

*Lentare, & socios addere sorte manus.
Ipsi aderant plerique note melioris amici:
Quos ipse à teneris legerat vnguiculis.
Conditior exhausti nitidus Cornelius aui,
Varrus amore potens, Caluus amore
misfer.*

*Tu, qui delicias elegis das, Calue, fluëtes:
Tu, quæ plus oculis, Calue, Catullus amat.
Nec Verrarius hinc aberat incundus, libero*

*Qui patria nuper venerat Oceano.
Lætus & ante alios risu, salubisque Fabullus,
Dives, & exprompto viuudis ingenio.
Liquerat, ut socijs admiseretur amatis,
Comi celsa noui mania Cecilius.
Cumque is blanda comes demorfo Lesbia labro,
Lesbia centenis humida basiolis.
Lesbia delicijs tam blandi passeris orba,
Rubra genas fletu Lesbia turgidulas.
Cæsolis neque non oculis mellite iuuenti,
Dulcibus exhalans ambrosiam labijs.
Castulus ille puer, nullaque libidine turpis,
Qui meruit casti vatis amore coli.
Qui comites, qui lusus erat: quam pura voluptas?
O precibus vatum vita petita pyjs!
Ii modo trudebant abiegnis littora palmis.
Moxque dabant aure lineæ passa leui.
Sed, ne pigra vllum tereretur in ocia tempus,
Exhilarant gratis pectora colloquijs.
Alter ab alterius numeris incensus, amice
Reddebant falsis mutua verba socis.
Musarum incipis hic dulces expromere satius,
Hospita quos dederat terra, Catulle, tibi.
Magnum opus, & nondum vulgata poemata, tum que
Prò dolor, insanijs rapta abire vadis.
Dicite nunc, Musæ (nam vos meministis ab aui
Principio omnia, que dictaque, factaque sunt.)
Quid vatem abstulerit nobis, vatisque labores?
Nam tanti nondum est cognita causa mali.
Mulcebat lepidus comitum precordia vates,
Æmula erant suauis consona fila sono.
Cui pater ipse loci velatus harundine crines,
Extulit arridens ora benigna lacu.
Quem circum nymphæ Benacides affluantes,
Ausculant resonò singula verbachoro.
Hinc Vigilina, procijs tot suspirata miscillis,
Cui viridis glaucam cingit olina comam.
Illinc fulgenti rutilabat Pyrgia fronte:
Pyrgia, cui mollis grata corona salix.
Illa sui tanquam Domicij præjaga, canenti
Assurgens vati, singula verba rapit.
Garde aderat, riuicis vlnas implexa lignistris,
Benaci Garde que nouus ardor erat.
Fronde sinum viridanti lactea Bardoline
Opplerat, præcox, quam sua fides habet.
Nabat & viuudis onerata Lacisfia baccis,
Pampineis glaucam nexa comam folijs.
Naidibus Salodina decem comitantibus ibat,
Attollens citrij tempora cincta suis.
Sirmia sed nymphas demum supereminet omnes,
Fronte, oculis, vultu, voce, colore, comis.
Myrthus vti redolens florentibus Asia ramis,
Myrthus Hamadryadon roscida, rarus bonos.
Vere caput cincta hæc, & versicoloribus vlnis.
In se animos, in se lumina cuncta trahit.
Ichthya quam sequitur mater, que prole superba,
Intima sub tacitum gaudia pectus alit.
Ichthya Benaco tantum dilecta vetustis
Temporibus, quantum Læda venusta Ioni.
Viderat hanc olim iuuenis Benacus aquantem,
Quum premeret flauum scitilis vrna caput.*

Incaluit visa, incaluit quoque Nympha, liquenti
 Numine perspecto, dum natat inter aquas.
 Itur in amplexu, & mutua gaudia miscent:
 Minciushinc, nec non Simia pulchra sati.
 Hec tamen optauit collem, qui plurimus undis
 Prominet: ille solum per loca aperta petit.
 Prole pater letus, gratum ut pensaret amorem,
 Dona libens rara ditia dote dedit.
 Dona greges anguillarum tot mille, quotannis
 Ostia quæ natus cogeret ante sua.
 Hæc igitur celerem semper comitata phællum,
 Carmina surrectis auribus haurit hians.
 Inde alia, quas fama vetus iam nocte recondit,
 Tempus ut à memori singula mente rapit.
 Ille canit: undæ, & tacitis stant flatibus aëre,
 Usque adeo calum laudat, & vnda melos.
 Garde carmen erat: Dryadum pulcherrima Garde,
 Garde nigra oculos, fulua comam, os ninea.
 Hanc Deus horrentis prognatam semine Baldi
 Assit, at ardenti copia nulla fuit.
 Viderat innupte lustris comitem ire Diana,
 Venatu fessam visere sæpe lacum:
 Mollia nudata tollentem velleræ sure,
 Dum sua candidulos adluit vnda pedes.
 Tempora flos bene olens cingebat: amaracus arcu
 Leua habili iaculo dextra onerata fuit.
 Dardanio qualis Paridi Cytherea sub antro
 Sed dedit Idæo, pomum habitura sacrum.
 Vritur: & caco Benacus carpitur igni:
 Et votum ingenuus tardat obire pudor.
 Dum cupit hanc instar hedere & vincere tenacis,
 Zonæque dum se offert dissoluenda animo,
 Sternuit, & resonant supplexa papavera pugno,
 Spem minuunt tremulis lumina mota genis.
 Spesq; ita dum alternat, dum mollis flamma medullas
 Vescitur, ambiguo naufragus in pelago,
 Frigidulos acri singulus ore ciebat,
 Est & obauditis dicta cœlestis modis.
 Nympha mihi propriis undis prelatâ, libenter
 Panchula amatoris verba morare tui.
 O nitidoque sinu præstans, roseisque papillis,
 Oræque puniceo frontæque lacteola,
 Cur fugis? atque Dei sanctum Dea temnis amorem,
 Dum formosa vires vere puella tuo?
 Mollia quid scopulis eduris crura fatigas?
 Cur genium fraudas florida nympha tuum?
 Absatius quanto, validum exercere iuuentam!
 Amplexuque frui, dum licet, assiduo:
 Flos rubet en regum in variis hyacinthinis hortis:
 Quem neque oues norunt, nec tetigere boues.
 Dum mulcent aure, firmat sol, educat imber:
 Quilibet hunc iuuenes, quæque puella cupit.
 Ille, suo fuerit si tempore captus, odorem
 Virgineis adhibet frontibus, atque decus.
 Verum, ubi præteritus thyrsos desloruit ipsi:
 Nulli illum iuuenes, nulla puella cupit.
 Despectuque iacet, iam contemnendus aratro,
 Immundove parat stramina sæda regi.
 Quare, dum tenera, tuus est dum mollis amator,
 Vtere nunc prudens tempore, nympha breui.
 Ut vires gaudent vlmis, et vitibus vlmis:

Amplexu ipsa meo leta eris, ipse tuo.
 Gaudia quanta aderunt, & quam numerosa voluptas
 Noctæ per has ripas, antra per ima diei?
 Benacum Garde, Gardem Benacus amabit,
 Incensus flamma viuet uterque pari.
 Benacoque liquens fuerit dum vita, ferietur
 Benacus Gardes nobilis esse lacus.
 Num tibi ego putri videor regnare lacune:
 Simne ego sulfurea tetra Mephitis aqua?
 Fluctibus en, libuit quoties assurgo marinis:
 Vnda tamen vitreæ limpida seruat aquas.
 Aspice florenti redolentem margine ripam:
 Quam neque sicca æstas, vlla nec vrit hyems.
 Aspice secundo prægnantes pondere truncos,
 Quos stuppeat Phæax cultor, & Hesperius.
 Piscæ quis vberior fluuiisve, lacusve, sinisve
 Acquis? Oceanus certet uterque licet.
 En varij tibi maiores, quæ mille tulerunt,
 Committunt imis oua fouenda vadis.
 Procerique lupi, dentata fauce superbi,
 Et carne, & tenui velleræ molliculi.
 Ecce, quot anguilla scopulis strigmenta relinquunt,
 Vig, ea viuiscunt, stagnaque ut ampla replent.
 Quid tibi mille canam species, quid nomina mille?
 Et quicquid nostros nobilitat latices.
 Quin tibi fatidica Mantus oracula dicam,
 Dum rerum illa meas præscia vñst aquas.
 Salue inquit, Benace pater, tibi nuncia veri
 Diuinabo tui gaudia prima lacus.
 Nasctur nitida seclis volentibus vnda,
 Piscis, fama recens vnde parata tibi.
 Non Siculum mukena fretum, non ofrea tantum
 Lucrinum extollunt, Brundisique sinum.
 Non elope tam clara Rhodos, rhomboque Rauenna,
 Quam tua erit partu nobilis vnda nouo.
 Dixit, & inuidit nomen: namque omnia vati,
 Imperiis diuim voce aperire nefas.
 Hæc tibi sit præfata, rogo, præfagia: Fardes
 Ille decor, Gardes ille futurus honos.
 Hæc sibi donari pulcherrima Panicea
 Ardet, & in medium me petit vna lacum.
 Scilicet his Satyrus tenet certare caprinus:
 Qui tibi tam cordi est, quem male sana cupis.
 Ille feras, ille antra petat, dumosque saxa,
 Quæque puellari sunt minus apta pedi.
 Tu vel oues nitidas adames, piscisve nitentis,
 Et molli ripam gramine florigeram.
 Cauta cole violamque, rosamque, crocumque, & amoni,
 Quæque puellari sunt magis apta sinu.
 Sed quidnam ista vagis nequicquam credimus auris?
 Si miseris nullus iam locus est precibus?
 Nempe Libysinis in montibus aspra leæna
 Te genuit, Scylla vel fera monstra canes.
 Me fugis heu demum, meque aspernaris amantem.
 Ergo ab amore graui perditus ecquid agam?
 Perditus, assiduis quem luctibus extenuauit
 Dura Venus, spinis pectora nostra serens.
 Eripis heu misero sensus mihi: nil inuat vnde
 Candor, & impendet quæ super vmbra lacum.
 Acrior haud molles vñquam vñst flamma medullas.
 Quid mihi nunc gelidis impertare vadis?

Magna, inquam, tenuis demanat flamma sub artus:
Lumen hebet, torpet lingua, manisque tremunt.
Atque auris gemino sonitu pertinnit vtrinque,
Extremoque miser deliquio abripior.
His pater incassum duram persape Napeam
Insequitur dictis insequiturque pede.
Illa fugit, cursu celeris vestigia cernit
Flammea praeuertens, antraque nota petit.
Atque ubi tam prono decursu raptā volauit,
Obsta ramorum carcere delinuit.
Benacisq̃ue miser potiundi protinus expes,
Ima subit, rapido turbine versat aquas.
Et memor inarum quoties incanduit, altis
Eructare vadis stagna refusa furens.
Aestuat, Euxina tunc amulus Amphitrite:
Tartara iamque aperit, iamque adit astra tumens.
Non illis cymbam concedat fluctibus vllus:
Non, si vel gemino Castore fetus eat.
Talia clarifona memorabat voce Catullus:
Dum socij, atque sacer pendet ab ore chorus.
Finierat: nymphae applaudunt Benacides omnes,
Ceruleusque pater, nec modus vllus adest.
Oscula dumque parant certatim inferre carina,
Illa fluenti sonis plausibus iecta salit.
Et iactata, laus dextrum iam, deinde sinistrum
Obiectabat aquis, corde Catullus inops.
Apprehendique manu spondam, amissique libellos,
Quos rapido vortex aequore subripuit.
Dulciloquo sed enim lux illa nouissima vati,
Indecori forsan luxurat exitio:
Ni prece Pollucis, ni Castoris implorata,
Littora legisses tuta phasselle celer.
Quid tamen hoc vitasse fuit: si cura, dolorque,
Hinc male confecti pectora vatis habet?
Ille quidem impatiens iacturae nobilis, egro
Mare exesus Romula tecta petit:
Atque ibi, dum assiduo tabescunt lumina fletu,
Primaeno aetatis flore vigentis obit.
Extinctum fluere humiles, fluere potentes:
Fluerunt chariton, Aonidōque cohors.
Extinctus lepor est, extincta est gloria plectri:
Et gemit Eoum littus, & Hesperium.
Optima sic demum fatis rapiuntur auaris:
Vescuntur largo deteriora die.
Verum age, quae fuerit rapti fortuna libelli,
Dic Erato: ista tui premia vatis erunt.
Ne tegat hoc saeculis obliuiscens aetas:
Haecenus ut nulli nota fuere patrum.
Deciderat cadex, liquidas prolapsus in undas,
Deciderat plectri delictum Aonij.
Nais, & haec atque illa librum praegessit apisci:
Et tacerant auida scripta verenda manu.
In vitreosque bonam thalamos trahit Icthyia partem,
Discat ut Ausonio Mincius ore loqui.
Mincius haec didicit: charo mox promptus alumno
Obtulit, hinc culto claruit ore Maro,
Mantua quo gaudet, veluti Verona Catullo:

Eloquij quum sit magnus uterque parens.
Nec Vigilina sui vult non memor esse poetae:
Patrem habet, & latos implet auara sinus.
Seruet ut haec magnis praesagia nepotibus, olim
Quales frondosa sub nuce nixa dabit.
Sirmia quam limis oculis prospectat, amatque
Scripta caeueroso fornice cuncta premi.
Ab facinus: tam clara igitur monumenta peribunt?
Et feret hoc Erato? pulcher Apollo feret?
An non magna satis rapti iactura Poetae?
Vnius opes poterat qui reparare nouas.
Ast obit vates, celebres obiere labores:
Heu ubi nunc risus, heu ubi nunc lepor est?
Scilicet haec merunt Parca subtegmina: quarum
Facta infecta deum reddere nemo potest.
At non ipse fuit vatis oblitus Apollo,
Non oblita Hecate, non Venus Idalia.
Nanque opus insigni statuunt mutare figura,
Vnde sui vatis fama perennis eat.
Ecce nota verti in fuluum capere metallum,
Scriptus ut aureolo carmine versus erat.
Effulgent nitida per stagna rubentia mica:
Scilicet hi numeri curte Catule tui.
At membrana simul tepido emollita liquore,
Pisciculos capis sensim animare nonos.
Turba haec, cognatum tamen sibi noscitet aurum,
Adnatat, & proprias carpere capis opes.
Sic referunt, vuli pertuso tergere bimi,
Informes primum fulgere vermiculos.
Substratoque thymo exceptos, castiaque recenti,
Florentique senis gramine Corricij.
Iam nitidis qui mox alis, pedibusque subortis
Pradatum flores, prataque odora volant,
Disfrentoque replent fragrantis nectare cellas:
Vnde suos Cecrops cogit, & Hybla fauos.
Illicet en ditem pisces populantur arenam,
Non aliam ut captem protinus ore dapem.
Candor adhuc remanet membrana, ut & ante nitebat
Aridula docta pumice rasa manus.
Puniceisq̃ue color tergo, qui frontibus: & qui
Argenti fuerat cornibus, ille decor.
Fulua caro, fuluum manifestius indicat aurum:
Et sapor ambrosia gravior, & melior.
Aureus huic lentor, vis aurea, inutilis agris
Non cibus est: aurum noscere ut inde queas.
Hic satiare nequit, nequeunt satiare libelli.
Spinula pungentis monstrat amena iocos.
At, sale quod vesco longos conditur in vsus,
Victuros pandit tempus in omne sales.
Gemmeus virg. liber, raris versandus amicis,
Arcebat turba vulgus inane rudis:
Tu quoque tantum epulis regum afferuare potentum,
Piscis honorato nomine rarus eris.
Nam quia, quod carpis, nihil est preciosius auro,
Elogium fiet nominis inde tui.
CARPIO nomen erit: quod nulla obliteret aetas,
Vive, Vale: ac aurum Carpio carpe tuum.

IOANNIS PIERII VALERIANI

LEVCIPPVS, AD BAP.

E G N A T I V M.

Si iuuet afflicto, miserorum fata referre,
 In socij detur si qual labore quies:
 An magis vlla animum delectent carmina nostrum,
 Ponere Leucippi quam mala fata boni?
 Primus ego has Latio succendam lumine flammās,
 Clade fatigatus compare primus ego.
 Ille meos siquidem Egnati praefinxit amores:
 Exemplar morum, vitae animique mei.
 Is coluit Daphnen, mihi Daphnia culta: furores
 Occulit ille suos, oculo & ipse meos.
 Ardua Daphniola res est amor, ardua Daphnes:
 Vota pudica illi, vota pudica mihi.
 Saucius is cecidit, semel attamen: acrius eheu
 Sepe ego conficior, morsque petita fugit.
 Verum agite, o manes, placida Ladonē ab vnda,
 Audite hic vatem funera vestra querit,
 Si qua tamen Leucippe tui pars restat amoris,
 Quae mea sit miseri cernere fata capax:
 Accipe me comitem, nostrique lauabere casu,
 Et tua fors demum fiet acerba minus.

ARGVMENTVM EX
PAVSANIA.

Leuippus Oenomai, Pise regis filius, Daphnen amat. expes potiundi, puellarem induit ornatum. asciscitur a Daphne comes: gratiam in dies apud eam indispiscitur. Rivalis inuider Phœbus, efficitque, vt Daphne venatione & sole fatigata, vnā cum nympharum cœtu, se in Ladonem fluuium merferet. Tergiuersatur Leucippus, vique a nymphis exuitur. Mas cognitus, iaculis conficitur.

NARRATIO.

Iam satis innupta vulgata est fama puella,
 Cui Lycius tanto fauit honore Deus.
 Inter Hamadryades fuit vt formosior omnes,
 Durior aequae omnis inter Hamadryades.
 Hanc videt Oenomao natus Leucippus Achæo:
 Vt videt, vt capitur, captus vt inde furit.
 Illa mares omnis fugit aduersa, negatque
 Nubere: siue viro sit data, siue deo.
 Attamen hanc Leucippus amat, speratque potiri:
 Vtque adeo in propria re sibi quisque fauet.
 Sed nihil ad votum demum videt, esse ne coniux
 Mortalis cupiet, quae negat esse dei?
 Quid faciat puer infelix? quāue arte cupitos
 Speret in amplexu virginis ire suae?
 Scitus amor, promptis hominem domitare sagittis
 Nōquit, & exprompta vulnera curat ope.
 Et quibus is rerum domitor dominatur, eisdem
 Consilium prudens suggerit, atque animum.
 Hoc monstrante igitur patrio nutrire capillos
 Incipit Alpheo, nec terereque arte comam.
 Flaua erat, & studiis circum muliebribus aures
 Pressa, per inflexus ibat adusque pedes.

Adiicit ornatum, qualem Spartana gerebat
 Venatrix: Phloeos lustra per alta sacrae.
 Iam Coos maculosa finis lynx cingit ab armis,
 Leuia purpureus crura cothurnus habet.
 Iamque habilis pharetra ex humero dependet, & arcus
 Annecti geminos copula bina canes.
 Iam iuga Taygeti Daphne transgressa, pauentis
 Dum sequitur cernuos, impavidosque suos,
 Innumeris velox aderat comitata Napeis,
 Vixque premens posito gramina summa pede.
 Vt videt hanc puer Oebalius, sibi conscius artis,
 Horret, & egelido corda pauore tremunt.
 Et stupet, & pudibundus abijt, nec credere sese
 Audet, & interdum vixque animūque capit.
 Ingenue interdum flammā pudor obstat alumnus,
 Demum abijt indomito victus amore pudor.
 Hanc igitur fidens petit, audactēque locutus
 Dilectam tali voce moratur beram.
 Dic Dea, siue loci nympha es, siue inclita proles
 Es Iouis, ex ipsa nosceris ore dea.
 Quā pater Oenomaus rapidos direxerit axes,
 Quā soror aetna citis Hippodamia rotis.
 Namque ego dum eripidem solerti indagine ceruam
 Persequor, his error sola relicta iugis.
 Nympha huic: Parthenium lustravi, & Menala, nusquā
 Sunt mihi mortalis signa notata pedis.
 Tu verò, ne sola die errabunda cadente
 (Sol Tarteſtiacas pronus adibat aquas)
 Tristis eas, mecum potes expectare parentem:
 Ni veniat, syluis tuta latere meis.
 Dissimulat se velle puer, similisque timentī
 Singula prospectat lumine lustra vago.
 Naiadum chorus omnis adest, & Hamadrias omnis,
 Quaeque ait, hic potius chara puella mane.
 Vincitur obsequio iuuenis, fallitque videntes:
 Arcada quin isto falleret ore deum.
 Ecce aper interea sylua furibundus ab alta
 Prodit, & Eurota flumina nota petit.
 Clamorem attollunt Nymphae, sociæ oculus, eia,
 Daphne ait, in magnam figite tela feram.
 Quaeque locum ante notat, quaeque est iaculata: sed vna,
 Quaeque illa se ferit terga ruentis apri.
 Altera mox dextris libranti (nam bina gerebant)
 Ipsa quoque illeſa tela repulsa cute.
 Sed Leucippus humi iaculum defixus vtrumque
 Strabat adhuc, veritus se sociare deis.
 Respicit hunc Daphne: cessas (ait) Oebalis vna,
 Cessas funde alacri missile vtrumque manu.
 Ille verecundo tota oblitus ora rubore:
 Mortalem socium non decet esse dei,
 Dixit, & ista tua potius sunt debita de xtra
 Tela: similique dea porgit vtrumque libens.
 Quin age, respondit Daphne, amentabimur vnā,
 Ipsa vnum, ac vnum dextera nostra ferat,
 Iamque aper ille canum magnis latratibus actus,

Verterat ad Nymphas spumea rostra ferox.
 Intorquet virgo, simul & Lucippus, habenam:
 Signat uterque simul, vibrat uterque simul.
 Lumen uterque simul dextrum deprandit, & unum
 Ipso eodemque loco vulnus uterque facit.
 Exoritur plausus Nympharum: fulminens sus
 Cernuus immani corpore pulsat humum.
 Se rotat in gyrum, surgitque caditque vicissim.
 Lapsantem rident undique Hamadryades.
 Saxum habile hic manus pransat Piseus, in hostem
 Idiacit: audentem fecerat alma Venus.
 Saxum oculos inter violento turbine frontem
 Vulnerat: in clunies concidit ictus aper.
 Et mox quantus erat, pedibus metitur arenam:
 Approperante tremunt illa larga nece.
 Tunc Daphne complexa virum, tenera oscula libat:
 Suintque (ait) ista tui Gymnica fata Iouis.
 O, tibi si posthac placeant consortia nostra:
 Perpetuo mecum vivere virgo velis.
 Cui puer: hoc quando tu me dignaris honore,
 Nostra erit arbitrio subdita cura tuo.
 Accipit hunc Daphne: Nymphae gratantur, & omnes
 Ignoto libant oscula casta viro.
 Nunc tibi, nunc demum felix Lucippe videris
 Heu quanto hac stabunt oscula cara tibi.
 Tu comes is Daphne, tu solus amabilis illi:
 Curarum Daphnes conficius vnus eras.
 Illa tuo commissa manum blandissima collo
 Pendula de cubito stringere vela dabat
 Colligere illa sinis aliqua de parte fluentis.
 Te cupit, & iuncis nectere saepe comam.
 Singula promptus agis, doctore Cupidine: donat
 Solus hic ingenium, solus hic eloquium.
 At gremio quum saepe tuo defessa quiescit,
 Quum tua sudorem siccit ab ore manus:
 Quid tibi tunc animi, miser heu Leucippe, potito
 Frustra, quo nunquam detur amore frui?
 Te cruciat, quod tanta licent tibi, scilicet illam,
 Tangere: at ut velles tangere, non liceat.
 Que tibi bella movent, hinc forma venusta, sed inde
 Exempla indomita nota pudicitie?
 Sminthea quum se odisse refert, & nolle maritum,
 Certa perpetua virginitate frui.
 Copia multa tibi, sed nulla est copia, tantum
 Preualeat in vero semper amor pudor.
 Quin, nisi casta sis hec, lenius Leucippus amaret:
 Leucippus siquidem sola amator erat.
 Iam nil turpe cupit, iam sola modestia cordi est,
 Iam satis est domine vivere more sue.
 Promptior hinc factus per honesta negocia Daphne
 Charus erat, nymphis charus Oreadibus.
 Illum Naiades, illum spectare Napee
 Gaudebant, Daphne diligit vna magis.
 Seu tacitis ignem stimulis natura ciebat.
 Seu decor ingenue frontis amandus erat.
 Sic & eras felix, & eras Leucippe beatus.
 Sic tua supremo fors erat aqua Ioui.
 Nemo sed humanus diuturno tempore felix:
 Iugis amarities gaudia curta rapit.
 Cymbibus hoc vidit: quid enim non cerneret ille?
 Qui præbet terris lumina, quique polis.

Inuidia exarsit inuenis felix iniquus,
 Ergo marem Daphne prodece cura subit.
 Aësius erat, mediotque altum sol orbe Leonem
 Prefferat, atque omnis campus biulcus erat,
 Querebant Satyri, querebant flumina Nymphae:
 Ha secreta, illi flumina aperta natant.
 Panicolæ nil densa inuuant pineta Lycæi:
 Nullaque syluos occupat vmbra vias.
 Assiduo Daphne venatu lassæ, puellas
 Traxerat hac, cæse gloria tanta fere.
 Iniicit huic animo Phæbus, Ladonis in amnem
 Se gelidum, ac socias mergere Hamadryadas.
 Nec mora, cliuius erat Zephyris genialibus aptus:
 Murmure quem placido lancinat vnda frequens.
 Occupat inde sinum prelargo gurgite tutum:
 Adridet vitrea calculus omnis aqua.
 Hæc circum pictæ volitant vada leta volucres,
 Argutique melos gutture dulce canunt.
 Hic reliquas posito Daphne velamine Nymphas
 Suadet arenoso tingere membra lacu.
 Gratum opus accelerant omnes, saltuque procaci
 Desiliunt, palmis stagna repulsa sonant.
 Tunc puer erubuit: quique omnia primus obibat,
 Nunc mora postremum segnis inersque tenet.
 Eleis, quid agis? Daphne proclamant, in istas
 Mergere (scuamen erunt) suæ laboris aquas.
 Ille nihil primum: Nympha mirantur, & inde
 Exiliunt magni suspitione doli:
 Vique reluctantem expoliant, laceratur amictus,
 Ille verecundo pectore inheret humi.
 Ut tamen agnouere marem, chorus omnis in iram
 Canduit, & Trivia numina magna vocant.
 Arripit ille fugam, fugientem tela sequuntur
 Attilæ, nec immittes abstinet vlla manus.
 Is, ser opem Daphne, ser opem, clamat, bona Daphne,
 Sed Daphne, & Nympha vulnera & arma ferunt
 Prima caput certis petit Orithyia sagittis,
 Sena habilem in dorsum torquet Iera sudem.
 Nemertes innupta femur femur haurit Agaue,
 Deiopea humeros, ilia Pasitiboë.
 Annicula Drimo quercu montana lacertos,
 Fraxineo suram vimine Phylodoce.
 Sic tamen ille fugit: sed inenitabile fatum
 Non fugit, heu, siquidem pensa resecta vetant.
 Nam Læchæsin supplex, filium, exorat Apollo,
 Rumperet: argute sic potuere lyra.
 Quinetiam nabem fugienti obiecit opacam,
 Præstinxitque tubis lumina flammivomis.
 Quo puer attonitus fulgore, & nube, locorum
 Immemor, assuetam nescit obire viam.
 Sed modo tuta petit, mediis modo fertur in hostes.
 Quos nusquam, nisi quum sauciis, esse videt.
 Ergo magis vocem attonitæ, Daphnen vocat vnam,
 Vnicam amat Daphnen cernere, & oppetere.
 At specula incendens animos clamabat ab altis
 Latos percam, turba odiosa, marces.
 Hortatu Domine cadem omnis Orcas atrocem
 Instaurat, puerum sternere certus honos.
 Ergo Corinthiacis Ephyre spectabilis hamis,
 Transadigit collum pectoris Dynamene.
 Eupompa, Nesso, Pronoe, Galatæa, Themisto,

Indefessa iterant spicula crebra manu.
 Demum Arethusa tuis traiecto poplite telis,
 Concidit: insultat cades cruenta cohors.
 Vidi ita pertusam violenta grandine caltham
 Languere, & flores Cyprogenia tuos.
 Et tamen expirans, Daphnen optabat amatam,
 Frigidulo Daphne semper in ore fuit.
 Occiderat iam tot iaculorum mergite pressus,
 Quot furibunda histrix tergo tela gerit.
 Daphne igitur veniens, ut functum comminus hostem
 Spectat, adhuc toruo lumine compos, abijt.
 Fata ita: Sic pereat, sacrum quicumque pudorem,
 Virgineumque ausit conscelerare decus.
 Dilectam ad vocem gelidos Leucippus ocellos
 Sustulit: Ah morior, Daphne adamata ubi naves?
 Inquit at illa furens impactum hastile refigit,
 In mediamque odus expuit acta manum.
 Mox toto accitis de pectore viribus, iectum
 Ingeminans, ingulum terque quatere fodit.
 Sic miserandus obijt iuuenis: dum fidus amanti
 Seruit, ita infidam vidit amoris opem.
 Nulli illum superi non ingemere iacentem:
 Illum omnes sferunt, pectora dura, fere.
 Quin nitidos tetra fucavit nube ingales
 Cynthius ipse pudor, seu fuit ille dolor.
 Crudeles Nymphæ, Daphne crudelior, illum
 Ipsa petis iaculis improba Nympha tuis.
 Tu comitem examinare tuum, charumque sodalem
 Passa, crure manus tu maculare pio?
 Nonne tibi, immenso quamvis ardeseret astu,
 Sincera frater mente pudicus erat?
 Expers nequitie: fadaq; libidinis expertus,
 Gaudebat casto castis amore frui.
 Illius in gremio toties quum sola cubares,
 Dormirentque homines cæciloq; dei.
 Tentavitne unquam verbis, factore pudorem
 Soluere, vel teneros sollicitare sinus?
 Indignata licet sis, ipsa fatebere, nunquam:
 Vita sed huic, dices, irreprehensa fuit.
 Non impune igitur Daphne violaris amicum:
 Est & amicitie maxima cura Ioui.
 Et Venus alma tibi penas irata paravit,
 Truncus eris dura rusticitate rudis.
 Illicet, ut merita es, sacra cadere securi,
 Apta veneficii stirps odiosa malis.

LEUCIPPI METAMORPHOSIS in Valerianam herbam.

Sic illa Egnati maritis obnoxia flammis,
 Supplicium, ramo triste crepante, dabit.
 At non Leucippus, Veneris pia cura benigne,
 Incuset misere fata beata necis.
 Nam Venus hunc memori parat insignire figura,
 Quæ casti indicium semper amoris erit.
 Illa etenim dire cadis percussa dolore,
 Qualis ad extincti sinus Adonis erat:
 Imperat Idalio natum de vertice succos
 Promere, amaracini fundere roris opem.
 Quo postquam imbutum Leucippi corpus, amico
 Nectare deliquit, vivique adaperit soli:

Transit in Ambrosij radicem pectus odoris,
 Molleque adhuc fodiunt spicula multa latus.
 Tum Venus inuertit iaculum Peneidos, actum
 Viscera per medium cordis adusque locum.
 In tenuemque iubet calamus gracilescere modis
 Omnibus ad culmum vela resecta ligat.
 Tenia discerpitis foliis accrescit utrinque,
 Fistula subrutilo tincta crure vivet.
 Sanguis at ille, hamum circum qui sparsus aduncum,
 Non iam mortalis sanguis, at ætherius.
 Qualis Acidalio de vulnere fluxerat ichor,
 Quum petijt diam dextra profana manum.
 Spumeus exiguus absoluit mille corymbos
 Ambrosio qui auras præ aque odore beant.
 Verice qui sese exsnuant per gramina cello,
 Candiduli, sed quos purpura rara notat.
 Concolor hinc partim lacti, partimque cruri
 Flos nict, hinc Cypria spirat odor Veneris.
 Quæ simulac rerum genitrix Cithærea peregit,
 Gramina persiluit sidere lata suo.
 Edixitque boni genitalis ut aura Favonij
 Lecta hinc in terras semina larga serat.
 Ne placidi tantum Ladonis ripa, sed olim
 Testetur facinus qualibet vnda novum.
 Sic quoties glacialis hyems dissoluitur, atque
 Vere nouo auratis cornibus astra micant:
 Irrigua exultant castæ per prata Napeæ,
 Surgere Piseæ gramina odora domos.
 Quin agris misere languentibus obuia, presens
 Auxilium præstant, præsaque membra leuant.
 Hæc ut amantilla est nobis, anthilla Napeis
 Fertur, & agrestis nardus odore potens.
 Tum veteres dixerunt: operosa ubi cognita virtus,
 Ex re nomen habet, quod valet in tot opes.

EX VALERIANÆ SVCCO CHIMICE.

Atque vitinam non tunc positis Caducifer alis
 Luriduli audisset verba odiosa senis.
 Non fueras compos Daphne, & gauderet amatum
 Leucippum e manibus surripuisse tui.
 Verum ausus huic dum iussa modis repetita molestis
 Imperat, iniussa datque alimenta moræ.
 Dum pubem castam esse iubet, castasq; puellas,
 Inculcatque decus virginitatis ament:
 Præterit dudum hora fugax, ne scilicet istis
 Leucippi vindex posset adesse malis.
 Attamen ingenio pueri succensus amore,
 Sensit ut hoc, penna præpete vectus adest.
 Ixque pedes, ubi gramen erat, firmaverat acres:
 Inficit atque novam vellere amabat humum.
 Vi succum tetigere manus talaria, & omnis
 Penna, pedes, humeri diriguere lenes.
 Stâtque ut dura flex immobilis, utque reuinctus
 Aere pedem, ære manum: tantus in ore rigor.
 Non oculos, non ora valet, non flectere linguam:
 Corque gelu, & sanguis frigore durmunt,
 Quod simul ut vidit Paphic, miserata rigorem
 Fratris, ab excelso vertice lapsa Chidi:
 Amplexata denum, flammam inspiravit, & ignem,
 Qui blando vixit triste calore gelu.

Reddita Mercurio penna vis, reddita lingua,
 Redditus ipse sibi, rem celebrem esse iubet.
 Rem Parca aeternis iussu insculpsere metallis,
 Dignam ut scire dei, scire hominēque velint.
 Adfuit his Mauros, puerum miseratus & ipse,
 Delicias Veneris, progeniemque Iouis.
 Nec dum animo exciderat Phoebea iniuria retis,
 Indicio cuius praeda pudenda fuit.
 Et secum: Hem Daphne pœna multata merenti,
 Accipiet pœna muncra honora suæ.
 Scilicet hæc magnis ibit pralata triumphis,
 Vatribus hæc sacris, militibusque meis.
 Non ego Leucippo fauam? si iungere amores
 Non possum, iungam, par faciamque decus.
 Tempus erit, quum bella manu iam nulla gerentur,
 Victricisque come gloria inanis erit.
 Marmore & siquidem, æsq; canum cum sulfure, masse
 Omnia tentabunt, omnia conficiunt.
 Tunc nisi Piscei virtus noua graminis adsit,
 In reprobum cedant era liquata typum.
 Dixit, & in tonuit Læo Pater almus Olympo,
 Et motare sacrum gramina visa caput.
 Nulli inde artifices trepidum infudere metallum,
 Hoc nisi adorato celspite sacraferant.
 Hæc etiam Christi nostrorum imposta parentum,
 Indiderat genti nomina clara meæ.
 Scilicet elogium merita cum laude corona,
 Obsidio ciues quum soluere bonos.
 Propter aquas gramen liquidas hoc forte virebat:
 Hoc legere, coma est hoc redimita Ducis.
 Hoc memores patrum gaudent gestare nepotes,
 Nobilium hoc nobis dat monumenta virum.
 Ancon testis erit, testis generosa Rauenna,
 Testis Roma, meæ fons & origo domus.
 Quis nostram ante omnes victrici classe parentum,
 Signa per Adriacas Gauritica fudit aquas.
 Virg, per Italiam misera obsidione grauatam,
 Auxilium extremis rebus, opemque tulit.
 Quid referam Urbano fuerit quam accepta Secundo,
 Cana fides generis, fidæque cura mei?

Cuius ab interitu gens ipsa extorris ab vrbe,
 Henrici freta est Caesaris hospitio.
 Tene ego tam ingratus sileam veneranda Mathildi,
 Cuius honorata est nostra fauore domus?
 Prætereo prudens fasces, titulosque meorum,
 Gestaque felici Norica bella manu.
 Bulsanumque datum meritis, Belluniamque arua,
 Plaræque tum Iuli prædia lata Fori.
 At modo decidimus, bellorum casibus acti,
 Dum Sigismundi iura tuentur aui.
 Sic putrere situ Leucippia gramina longo,
 Nunc vtinam auspiciis sint rediuiua meis.
 Non, ut bella geram, sed chartæ gesta reponam:
 Phæbe tuas citharas, non tua tela, sequar.
 Pro patria nostri, chartisque penatibus olim,
 Pro ducibusque suis arma tulere patres,
 Nortia dum sauit, ducibus dum grata suorum
 Magnanimis virtus, cultaque honore fuit:
 Arma ego Mauortii cessi, Phæbumque secutus,
 Leucippumque meum, pratæque verna colo.
 Phæbus enim postquam velatam cortice Daphnen,
 Atque utriusque datum est nosse pudicitiam:
 Inuentus nulli fauisse benignius vnquam,
 Quam Lauro, & Pise floribus, & foliis.
 Hinc ego sum genitus: vetus hoc de gramine nomen,
 Sinceroque cadem fors in amore mihi est.
 Sanctus amor meus est, meus est amor ardor honesti:
 Verum aui hoc nulli iam licet esse probò:
 Scilicet ingenis penduntur singula iniquis:
 Quo probior quis erit, fabula maior erit.
 At sublapsa licet retro mea fata ferantur,
 Seruiri & pereat gratia tota mei:
 Non aberit Venus, ingenue qua conscia flammæ
 Felici afflabit fidere ab exequiis.
 Reliquisquæ meas, neglectæque membra resumet:
 Quæ sparget lachrymis ipse Cupido suis.
 Et salicem subdens Amerinam, & candida virgæ
 Lilia nymphæ, non sinet esse putrem.
 Quum sim totus amor, de gramine natus amoris,
 Flos nouus, & puri gramen amoris ero.

LEVCIPPI IOANNIS PIERII VALERIANI

F I N I S.

IOAN. PIERIVS VALERIANVS

LAVRENTIO, MEDICI, PETRI

CLARISSIMI F. S.

***

MEMINISTI Laurenti Clarissime (cur enim hoc exciderit tibi, qui præter reliqua absolutissimæ eruditionis ornamenta, memoria plurimum valeas:) meministi inquam quum, duris temporibus, Venetiis apud Lippomanos ageres, quantum Nasonis epistolam, puer adhuc, illam admirarere, quam Laodamia ad Protefilaum scribit. quam, præter cætera, Vates ingeniosissimus affectibus mirum in modum exornauit: quos tu quum recitares, magna Hieronymi ipsius Lippomani, ac Vrbanipatruimiei delectatione, Regina sortem infelicissimam, non secus ac si res ageretur tua, dolere videbaris. Quare factum est, vt eadem ego quoque miseratione adductus, afflictam viraginem, tam pio, tam casto amore flagrantem, luctu & lachrymis intabescere diutius non sim passus: ac sumpta Protefilai persona, Laodamiam epistola consolari voluerim. Quam tuæ dicandam humanitati merito iudicaui, vt qui Protefilai discessu incredibili dolore videbaris affici, eiusdem aduentus pollicitatione aliquantulum leueris. Habebis igitur hoc à Valeriano tuo munusculum, non vt me quicquam putem obtulisse, sed recepisse plurimum: quod ineptio-
las meas, qualescunque sint, túque & Varinus præceptor tuus
eruditissimus, acerrimóque iudicio vir, apud vos
hospitari benignè patiamini. Valete nostri
memores. Venetiis, intra Calendas
Februarias. M. D. V.

***

IOANNIS PIERII VALERIANI

EPISTOLA, QVA PROTESILAVS

LAODAMIAE RESPONDET.

* * *

AVLIDE dū vento Danaī retinente moramur
Et fera, non grato tempore, sauit hyems:
Optatam accepi mea Laodamia salutem,
Et mihi dilectū verba notata manu.

utinam haec lingua potius tu verba tulisses,
Aut ego dixissem, dulcis Acastis anc.
Oscula tot fixi ceris, quot voluit arenas
Instabili Euripus saepe volutus aqua.
Quod quereis nimium ventos nocuisse fauentes,
Qui cita discessus causa fuere mei:
Tristis & ipse quoror, sed quid iuuat ora, comasque
Scindere, quum facto bella trahente petam?
Māsta die, noctūque iaces: nec mitis Acastus,
Nec socer Iphiclus, nec iuuat ipsa parens.
Siccine, quam volui semper vidisse beatam,
Lux mea, tam misera perditā sorte doles?
Cur diadema negas capiti regale nec ostrum
Induis, & cura est pectere nulla comam?
Squalidulumque humili cur velas corpus amictu?

Ieiuno tenuem cur trahis ore cibum?
Nuncius, Aemonia qui venit ab urbe, petitus
Exposuit flenti talia facta mihi.
Me miserum, pro me tot chara doloribus vxor,
Insolabiliter disruciata gemis.
Atque mori cuperes: miserum me, siste furorem:
Ne tua sit binis mors data corporibus.
Scilicet ipse diem potero, solēque tueri,
Si tam dilecta coniuge cassus ero?
Non sinus Ambraciae? non littora Leucados alta
Sint mihi, supremā Deucalionis opes.
Sed feret auxilium mihi formidabilis Aegeon,
Fixa vel in medio pectore cuspis atrox.
Ergo necis ne vera tuo sis causa marito,
Chara feram abstineas Laodamia manum,
Nāmq̃ prauis animae pendens sub iudice pānas,
Insontes lethum quae peperere sibi.
Has fera Tisiphone diuis accincta flagellis:
Assiduo insultans verberare sua ferit.
Noli ergo tantos, noli (mea vita) dolores
Concipere, vt Stygie damna petamus aequae.
Quere laboranti potius solatia cordi:
In luctu properat māsta senectā graui.
Vtile, quod monui, mihi sed prestare negatum:
Quod mihi non capio, do tibi consilium.
Ipse ego sum potius monitu sedandus ab isto,
Quem desiderij flamma perurit edax.
Non ita suppositis tædis adolentur ariste,

Igneae vt indomitus corda peredit amor.
O quoties studium venandi sinximus aptum,
Vt peterem aërei culmina summi iugis.
Scilicet hinc patria prospecto cacumina terrae,
Vt sic igniculi pars sit adempta mei.
Is Nymphæus apex buxo spectandus amano,
Pelios Ossī, Othrys, Pindus, Olympus is est.
Lene relaxandi studium fortasse vocabis:
Lene, sed a nulla parte iuuare potest.
Acrius immo animum torquet, quia cerno negata:
Maior enim in vetita re furor esse solet.
Sed magis vt doleam, nostri tu causa doloris:
Quod tantis pro me fletibus ora rigas.
Ante oculos volitat semper tua stentis imago,
Nec mihi luce vulla est, nec mihi nocte quies.
Auspicium quid triste times? felicius omen
Pro patria ferunt praelia laude geri.
Quid trepidam falsa crucias formidine mentem?
Quod lethale putas hostibus omen erit:
Hectora, quem metuis nostro si occurrerit ensi,
Sentiet Aemonia fulmina seu a manus.
Hunc Telamonias bello sibi tradier opta,
Quem saxo feriat, quem petat ense ferrox.
Sed magis iniuctus, veloxque affectat Achilles
Imbuere hoc hastam sanguine Peliadem.
Illi etiam tacitis insomnia visa tenebris,
Hectoreo vt cuspis tincta cruore rubet.
Irruet imbellum fortis Menelaus in hostem,
Et petet ingenti de legione Parin.
Ve tibi i raptor, opem placida implorato Diones.
Marte opus imbello, non Venere esse reor.
Inuitis nos bella deis tentare vereris,
Sunt potius monitu quae peragenda deum.
Iuppiter agea clamat sublimis ab vnda,
Veritate periuri Laomedontis opes.
Multa monent etiam diuū responsa, futurum
Vt iaceant Graia Pergama celsa manu.
Rettulit hac nobis sapiens oracula Calchas,
Calchas diuino numine fatidicus.
Visa etiam horrifici nuper portenta draconis:
Quae sati nobis signa fauentis erant.
Nāmq̃ sub vmbrosa platano dū sacra paramus,
Qua nitide it sacro gurgite riuus aequae.
Ecce repentino prorupit in aëra saltu,
Serpens ingenti corpore terribilis:
Lumine flammanti, maculoso tergo, cauda
Immensa, implicita mille voluminibus.

In summumque ima platanum sublatus ab ara
 (Omnia quæ nobis Iuppiter excierat)
 Nactus ibi nidum, pullos rapit octo, volante
 Circumfiliolos cum genitrice vorat.
 Deinde (quis hoc credat?) vix nos, qui vidimus, ipsi
 Credimus) in saxum dirigit coluber.
 Hæc ubi Testorides prospexit monstra, Pelasgi
 Ite, ait, Iliacos depopulate lares.
 Sunt ecce auspicii præsentia numina vestris,
 Hoste sub Argolico Dardana tectacident.
 Vnanimes ergo, concordæ voce, minamur
 Laomedontæo funera acerba solo.
 Nec patriam rediisse piæ iuravimus omnes,
 Ni ruat excidio Troia subacta gravi.
 Nec mora, quum primum pelagus sedauerit iras,
 Euboicum linquet classis Achiva solum.
 Accipe, ne timeas mihi dira pericula ponti,
 Cur modo difficiles incubuere noti.
 Incantus cernam iaculo transfixit Atrides,
 Diætyne fuerat quæ fera grata deæ.
 Illa, vltura nefas ventos exciuit ab ora
 Treicia, & fractis aquora versat aquis.
 Attamen, ut Vates canit, hæc errata piabit
 Ex Agamemnonio victima cæsa lare.
 Est ideo prudens Argos dimissus Vlyses,
 Noctiuage ut vester sarra litanda deæ.
 Ocyus ille aderit: placidum iam cernitur æquor,
 Et rabidos venti deposuere sonos.
 Ibimus ergo omnes: placato numine, læti,
 Vltiores quò nos Troia fata vocant.
 Corruet, atque potens olim feret ilios arma
 Dorica, seruli terra premenda iugo.
 Deinde petet celebri patrios cum laude penates,
 Cum prædabunda Graia carina manu.
 Tunc me conspicies (mens si mihi conscia recti,
 Augurat euentus optima signa boni.)
 Illustrem factis, polliis prædomis onustum,
 Vectantem Iliades ad tua iura nurus.
 Accipies reducem cupidis amplexa lacertis:
 Multaque si rapies oscula, multa dabis.
 Tunc ego, tunc lecto tecum bene iunctus in vno,
 Militæ referam splendida facta meæ.
 Præteriti nos tunc flectus meminisse iuuabit.
 Intermissa duplex gaudia pondus habent.
 Spero equidem, Troie post fata nouissima, felix
 Aemonis Aemonij coniugis vxor eris.
 Vxor eris felix, reliquæ post tempora vitæ,
 Vnanimis mecum sorte fruere bona.
 Philacidas placida post hæc in pace regemus.
 O desiderio vita beata meo.
 Interea absentem patienter ferto maritum,
 Charior o propria Laodamia die.
 Hæc virtute diu perfla, o fidissima consors:
 Necluctu & lachrymis dirigiuisse velis.
 Sit, rogo, seruanda maior tibi cura salutis.
 Est mihi cura tui, sit tibi cura mei.

IO. TER. VALERIANVS CALAMI-
 tatem suæ vitæ deplorat, ad M. A. Con-
 tarenum Flauum Caroli F.

F Laue, meos vnus toties miserare labores,
 Vnus latitius exilarate meis.

Quid tua vult pietas, & non fucatus amoris
 Candor, & ingenui pectoris integritas?
 Tecum flebo meæ fatum miserabile fortis,
 Purgatoque minus pectore mæstus ero.
 Non hilarem memini me vnuquam, non esse quietum,
 Ex quo signauit pes mihi firmus humum.
 Semper in assiduæ vitæ maroribus egi,
 Nunc hoc nunc illo turbine sollicitus.
 Vsq; adeo in nostros est debacchata penates,
 Fortune rabies imperiosa nimis.
 Duriter eductus sum primo, dum pater absens
 Horrida pro patriis sinibus arma gerit,
 Dumque ille Augurdi per culmina militat ardens,
 Et subit horrendæ sæuæ pericula necis.
 Aptus eram studiis, studium mea sola voluptas:
 Ocia sed studiis nulla fuere meis.
 Vix bene finieram nonum tum paruulus annus,
 Multiplicis cecit quum mihi cura domus.
 Tractabamque puer non pauca negocia solus,
 Dum pater Adriacas sepe frequentat aquas.
 Adde quod inuisis distentum litibus illum,
 Illum mi rapuit mors inopina patrem:
 Quem non nulla dies, nulla & non hora dolendum
 Mi statuit mæstis semper imaginibus.
 Namque in te penitus domus inclinata, quoniam
 Traxit, chære pater, mi memorande pater.
 O male grata mihi lux illa nouissima Iani,
 Quæ male adorato sole dolenda micat.
 Non secus hæc inuisa, ac non secus ægra quotannis,
 Quam quæ funereas inferet atra fices.
 Nam mihi iam decimo dolor hic non deficit anno,
 Quem fecere boni funera acerba patris.
 Tanta oculis incommoda scilicet obscurantur,
 Immemorem ut possitredere nulla dies:
 Tempora qui finxit finem statuisse dolori,
 Aut ferus, at certe ferreus ille fuit.
 Non amor hunc fratrum tetigit, pietasve parentum:
 Illicet, inuisus nempe erat ipse sibi.
 Nos non Arcadio generatos robore, functum
 Flere iuuat pater heu, heu mihi adempte pater.
 Tunc mea FASTINVS radicibus ora salignis
 Pascibat quæ mox dulcia mella forent.
 Hunc apud insomnis noctes, ieiunia longa
 Sponte tuli, studio cautus obesse cibum.
 Num iam grandis eram, quinta Trieteride puber,
 Quum variis capis flectere verba modis.
 Hinc pudor, hinc feruens animus stimulabat, iniquo
 Elapsu nixu me reparare dies.
 A patris demum Venetas accitus ad vndas,
 Vix menses nostro viximus are decem.
 Patriciis igitur seruire coëgit egestas
 Aerummosa, bonis inuida principii.
 Hic tussis, febri squæ frequens, capitisq; grauedo
 Occupat imperium corporis omne mei.
 Plurima prætereo prudens incommoda vitæ,
 Qualia venari quadræ aliena solet.
 Ocia rara die, rarissima nocte dabantur,
 Quæ studiis possem suppeditare bonis.
 Adde etiam, infelix studium quod inutile sumpsi,
 Pauperibus Musis deditus, & Sophiæ,
 Tyndaridæ hoc voluere mei: quo fidere natum,
 d 5

Diuitiis studium cogor inane sequi.
 Scilicet aut Musas, habita antepost arte medendi,
 Socraticos mores, Pythagoræq. modos:
 Atque ita ieiuna gentem comitare cicade,
 Cui melos & tantus sola alimenta famis.
 At genitrix pauper, gemina sine dote sorores:
 Quas miseras frustra spes sonet vna mei,
 Expoſcunt à me fraterni præmia iuris,
 Sed chartas nullas, carmina nulla volunt.
 Quid præſtare tamen poſſim, Marce optime, noſtri:
 Sæpe inopi ſolitus ferre benignus opem.
 Hoc cruciat, miſerum cor hoc mihi vellicat, atrox
 Non intermiſſo cura ſit hæc ſtimulo.
 Quod ſi iure mihi ſit ſoli, vni que vacandum,
 Nullius fuerit vita beata magis.
 Heu quid agam? cæpiſſe piger, deſiſtere durum:
 Pergere pauperies imperioſa vetat.
 Non, quia proſiliat ſonipes de carcere velox,
 Prima feret, mediis vt cadat in ſtadiis.
 Sic, niſi magna ſonet, fruſtra mediocria tentat,
 Qui cupit inſigni cingere fronde comas.
 Nil actum eſt igitur: ſcribendi tempus amuſſim,
 Materiam tempus, iudiciumque parit.
 Nunc vereor, ne me à ſtudiis dea ſæua repellat
 Quam contra ſuperis non licet ire Deis.
 Atque ad ephemeridas, plebeæ negocia, viles
 Vt redeam, viſens oſtia Nile tua:
 Aut Syrtis Lybia, aut magnū tremebundus Atlantem,
 Claſſe petens calum, Tartara claſſe petens.
 Fecerat hoc genitor, iuuenis: morēque paternum
 Dum ſequitur, frater non rediturus abit.
 Is Lauretano forti comes additus, iſtus
 A Turca in mediis impiger arſit aquis.
 Non ea viſ inopi eſt animo quem Phæbus ad umbras
 Allicit, atque umbris poſcit harundineis.
 Si reſeras, quanta incumbam vertigine Cori,
 Siue Caledonij dira pericla maris:
 Horreo, ſoluuntur genua, & pallere notantur
 Ora, velut iam iam me ſerat vnda rapax.
 Opereat, potius quam ſim tibi Phæbe rebellis,
 Quicquid ab Eois, Heſperiiſque venit.
 Auerſum ingenio quicquid conamur, inane
 Cedit, & infaſto ſubriui orſa modo.
 Mens foret, è ſacris victum mihi quærere templis,
 Quod facilis non a ſuadet ab æde Venus:
 Illa quidem gelida Capricorni ſede recepta,
 Summouet, inducta religione, faces.
 Præterea occiduo Chiron mihi mergitur aſtro:
 Salue ſancta deo ſacra operate ſenex.
 Eloquar, an ſileam? ſatius vixiſſe profanum,
 Quam ſtiſe depoſita ſacra licere Dei.
 Vna tamen, reliquis amiſſis, cura placeret,
 Principibus comitem me placuiſſe viris.
 Adiuaui hoc votum ſummo Sol rectus in orbe,
 Falciferi placidis dum ſenis inſtat aquis.
 Nec fortuna procul, ne que non Cyllenus alas
 Explicat, a prima dum Iouis æde ſauent.
 Sic fecere mei: ſic enitiuiſſe priores,
 Plurima ſigna domi, plurima ſigna foris.
 Nec mihi deſuerint regum noua tecta potentum,
 Non ingrata quibus noſtra futura fides:

Obſtat at inualidum latus, impatiensque laboris
 Pectus, & infirmus pes, manus agra, tremens.
 Væ miſero, viriſne vnumquam ſperare licebit,
 Flore iuuentutis ſi ſeror eſſe ſenex?
 Iam quarto addemus plenam trieterida luſtro,
 Quando erat vt poſſem foriter eſſe dies?
 Nec mihi, nec matri, geminiſque ſororibus vnumquam
 Vtilis effectus, quum mala tanta ſeram.
 Qui lenire ioci, quæ demulcere voluptas
 Mentem, quæve poteſt exhibitare lepor?
 Nullus latitiæ locus, oblectantibus aſtris,
 Turbarum triſti gurgite raptus agor.
 Exigna vetitum eſt marentia corda quiete,
 Aegra vel exili membra lenare mora.
 Nil modus in potu ac epulis iunat: omnia turbat
 Anxietas animi languida, cura tenax.
 Aerumnis igitur tantis liqueſactus, & omni
 Spe procul exactus, depoſitiſque via,
 Deſpondere animum cogor: frangentibus Euris
 Et clauum, & malum, credere vela Deo.
 Ille modum noſtris dederit cruciatibus aptum,
 Fatalem crinem ſi citus abſtulerit.
 Interea placide infortunia cuncta ſeremus,
 Conſiliis dum ſit cura leuata tuis.

IOAN. PIERIVS VALERIANVS,
 Franc. Gritteum, & Andrea
 ſplendidiſſ. Filium,
 luger.

Ergo ego nunc lucem potero, ſolēque tueri?
 Næve genas radam, næve comas lacerem?
 Nuper & occiderit ſato Gritteus acerbo
 Franciſcus, noſtra fama ſuprema die.
 Franciſcus virtute omni teres, atque rotundus:
 Scilicet eximij natus imago patris.
 Quo magis hac quiſquam non tempeſtate bonorum
 Fautor, & ingenue cultor amicitie.
 Hic periit, periëre ſimul ſpes Aonijs, atque
 Vtilitas, morum præmia nobilitum.
 Hei mihi, tam iuuenis, tam dignus vincere! cuius
 Vincere ab exemplo par foret, & ſapere.
 Infelix pater, his præſtantem moribus illum
 Vnum, ac vnicum ocellum miſer abdis humi.
 Quid tibi nunc primi patrie ſi datur honores,
 Nec videt hos vita natus amabilior?
 Quid Thraciſ ſuperaſſe manus, quid vincula prodeſt?
 Vincula ſi natum non ſolienda premant?
 Scilicet hanc tetaliſ præcox ſapientia ſortem,
 Hanc in pube noua ſedula corda ſenis.
 Quid loquor? ſi fruitur parto pietate triumpho:
 Cui propria datum eſt ora adamare Dei.
 Quam mores peperere boni, ſtudiūque parentis,
 Arcem, corporeo carcere liber habet.
 Quam non liuor adit, quam Veſta perenniter vna
 Incolit, orbem agitum duodena cohors.
 Quod ſidibus melos expreſſit, quod voce, ſupernis
 A modulis, pura nunc capere aure poteſt,
 Quas coluit Muſas, cælique nouem pluriſque orbis,
 Nunc videt, vitæ ſuo paret Apollo Ioui.
 Veſcitur ambroſia, inadidus ſit neſtare diuinum
 Accum bent epulis templa beata colit.

Nos miseri mortem hanc, immaturamque iuuentam,
 Fleamus, & asti duo tingimus imbre genas.
 Daulias umbrosa qualis gembunda sub ulmo,
 Et qualis rapti pignore sola soror.
 Et mecum urbs Venetum magno confecta dolore,
 Et mecum vatum pars bona mæsta gemit.
 A nobis generose pater patiare dolendo
 Vinci summa quibus causa doloris adest.
 Filius hic tantum fuerat tibi, pro dolor! idem
 Filius hic, pater hic, hic mihi frater erat.
 Illustrem hunc studium fuerat tibi, reddere fatis:
 Huic studium auspiciis me decorare suis.
 Hic tibi Scipiolus, vergente ætate, futurus:
 Nunc sed erat naui clauus, & aura mea.
 Sperabas gremio illius deponere vitam:
 Vitam ego in illius nunc renouare sinu.
 Hic tibi solus erat, nobis quoque solus: at vnus
 Hic tibi erat, nobis inistat erat populi.
 Tu sapiens, iustus, prudens, moderatus ad vnguem,
 Humana expertus mille pericla vicis.
 Scis luctus seruare modum frenare dolores:

Et verbis multi de dolere tuis.
 Scis, vaga quam vario casu Fortuna feratur:
 Vt rosa mane viget, vespere languidula est.
 Quam modicè rebus par sit gaudere secundis,
 Parque sit aduersis fortis adeste malis!
 Nos pueri infirmi ingenio, victique dolore,
 Ausugimus medica pharmaca blanda manus.
 Socraticæ licet enoluas oracula chartæ,
 Nil, ut succurrant omnia, profuerint.
 Quoque magis volumus mortales pendere casus,
 Vt leuis umbra, vel ut bulla caduca sumus.
 Acrius excruciamur ob hoc, sortemque dolemus
 Humanam, infidis casibus expositam.
 Ergo ut semper amicum hunc deploremus ademptum,
 Tabescant fletu lumina continuo.
 Nemo quod a fletu reuocet, quodve iccta perenni
 Vulnere corda leuet, carmen inane canat.
 Sed quod triste fleat, Helene quod pharmaca possit
 Vincere, & ad gemitum corda tenere nouum.
 Sic dolor hic, sic effusus spaciatur habenis,
 Humor in effato corpore donec erit.

IOANNIS PIERII VALERIANI NÆNIÆ

F I N I S.

MONOSTICA IN ILIADOS HOMERICÆ PERIOCHAM, AB
EODEM PIERIO LATINITATE DONATA.

Αλφα λιτὰς χεύον, λοιμὸν τραῖ, ἐχθρὸν ἀνάκτων.
 Αλφα preces Chrysa, peltis, regūq; furores.
 Βῆτα δὲ, οἰκον ἔχει, ἀγορεύ, καὶ νῆας δεινμῆ.
 Somnia, consilium, dein classem βῆτα recenfer.
 Γάμμα δὲ, ἄρ' ἀμφ' ἐλένης οἷοις μοῖθ' ἐστὶν ἀκρίταις.
 Γάμμα Helenæ caula folis est pugna maritis.
 Δέλα θεῶν ἀγορή, ὅρκων χύσις, ἀρετὴ δὲ χη.
 Concio δέλα Deūm, irrita fœdera, Martis origo.
 Ε' βάλλει κυβέρεαν ἀρηάτε τυδὲ τοῦ υἱός.
 Ε' Venerem & Martem Tydidæ vulnerat ictus.
 Ζήτα δὲ, ἄρ' ἀνδρομαχῆς τε καὶ ἐκτορ' ἐστὶν ἰατρύς.
 Peplū adhibent, Hector cū cōiuge Ζήτα queruntur.
 Η' τ' αἶας πολέμῳ μόνον καὶ ἐκτορὶ δίω.
 Η' τα duo tantum decernunt, Hector, & Aiax.
 Θῆτα θεῶν ἀγορῇ, τρώων κράτ' ἐκτορ' ὀχθ.
 Concio θῆτα deūm, Troūm vis, strenuus Hector.
 Ξ' ἔσθ' ἡ δὲ ἀχιλλῆος ἀπειθείου ἐστὶν ἰώτα.
 Æacides donis non exorandus ἰώτα.
 Κάππα δὲ, ἄρ' ἀμφοτέρων σκοπιαζέμεν ἤληθον ἀνδρες.
 Exploratores, & Rhœli funera Κάππα,
 Λάμβδα δὲ, δέσις ἡ δαναῶν βάλον ἐκτορ' ἀνδρες.
 Λάμβδα viros ferunt præclaros Troës Achiuūm.
 Μὺ τρώων παλάμησι κἀνήρωσι τείχε' ἀχαιῶν.
 Μὺ Troūm manibus vertuntur castra Pelasgūm.

Νῦ ἡ ποσειδάων δαναοὺς κράτ' ὠπάει λάτρη.
 Νῦ fessis vires dat clam Neptunus Achiuis.
 Ξι, κρονίδην ὕπνω ληχέουσιν ἥπαφεν ἥρη.
 Sopit Iuno Iouem, ξι, Aiax petit Hectora saxo.
 Οὐ κρονίδης κεχάλωτο ποσειδάωνι τε καὶ ἥρη.
 Οὐ capit ira Iouem, defendit Troas Apollo.
 Πι πάτροκλον ἔπειφεν δέητον ἐκτορ' αἰχμῇ.
 Sarpedon Patroclo, Πι Patroclus Hectorē fossus.
 Ρῶ δαναοὶ τρώες τε περὶ νέκυι ἀμφιμάχοντο.
 Ρῶ Danayq; Phrygēque diu pro corpore pugnant.
 Σίγμα θέτις ἀχιλλῆς παρ' ἡφαιστει φέρεν ὄπλα.
 Σίγμα Thetis parat arma graui Vulcania nato.
 Ταῦ δὲ ἀπέληγε χροιοιο, καὶ ἐκτορὶ δίω ἀχιλλεύς.
 Ira ταῦ posita Pelides emicat acer.
 Τ' μακάρων ἔρως ὤρετο, φέρε δὲ πῦρ κἀρετὴ ἀχαιοῖς.
 Τ' superum motus, Graium vis, & fuga Teucrum.
 Φι, μὲθ' αἰακίδας παρ' ἡϊόνας ποδῖμοιο.
 Ad fluuij ripam φι bellum fortis Achillei.
 Χι δὲ ἄρα τῆς περὶ τείχε' ἄγων, κίανεν ἐκτορ' ἀχιλλεύς.
 Hectora ter circum muros χι perdit abactum.
 Ψι δαναοὺς ἀγῶνα διδὼς ἐτέλεσεν ἀχιλλεύς.
 Ad tumulum Æacides ψι ludos ponit amici.
 Ω πρίαμ' ἐνέκω ὕια λαῶν γέρε δῶκεν ἀχιλλεῖ.
 Ω Priamo corpus precio venundat Achilles.

Αἴ ττο τοῦ τοῦ πῖερίοι
 ἀνάθημα.

Εἰς Ἀμπελον.

Ἀρεὶ πάντα λάφρα πατέρων μὲ ἱφί θενόντων
 Αἰ μάλοιντ' ἐτίμεν ἀπὸ λειμῶν γεγαῶς
 Δάρεα, καὶ κῶνας, κόρυθας τε, καὶ ἀσπίδας, ὄπλη
 Ἀμφιδίωρπ' ἀσπίρων ὀλυμπίων νέμεσιν.
 Οὐ μὲν ἐὶ υαλὶς θεράπων ἐγὼ εὐχομαι ἔλθ
 Εμμῶραι ἄμ' ἔλου ληϊδίον θεράπων.
 Βιβλία, καὶ κάλαμοι, χάρτη τε μοι ὅπλα μέμελε
 Εἰς ἡ τῆς φούε' ἀρεσκίμῳ.

Κεῖν' ἀρεσκίμῳ ὀνοτόφον ὅμφανα μισῶν.
 Ὡς βαλε το σκῶβαλον ἡμιόλεις χαμάδις,
 Κλήμαα δὲ ἐξέταμν καὶ ὅλως βλαστὸς ἀπὸ ρίζης,
 Ὡς τιλ' ἀνδρομῆαν ἐσέειπεν ἀφροσίαν.
 Τε δὲ πρὸς ὀνοτοφῆς δαίμονα, ἡ πρὸς ἄρην
 Ἠλυθ' ἂν, ἡ αὐτὴ τάχα λελήθε πέσιπον.

IOAN. PIERII VALERIANI
 Poëmatum finis.

L V G D V N I,

Ex Typographia Claudij Morillon,
anno Domini 1602.
menſe Martij.

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
AND AGRICULTURE
OF THE
CITY OF LONDON

UNIVERSIDAD DE SEVILLA

600702761

i 26184357

